

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN

By a Com. Sec. to the
10219. 1871.

1891.815

891.815

Bu.

1891.

**БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ
РЪЧНИКЪ.**

Bound in Philippopolis by a Bulgarian
Bulgarian & French. 976
БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ
Dictionary
РЪЧНИКЪ.

Той обнема:

1° Всичкыѣ рѣчи на Българскый нашъ езыхъ; — 2° Повечето научныѣ рѣчи, които са употрѣблявать въ наука, занаятъ и търговия; — 3° Рѣчникъ на географически и исторически имена вѣтъ и новы, както и крѣстителныѣ имена и по-познатыѣ митологически.

Dr. I. L. Bogoroff.
Д-ръ *И. Л. Богорова.*

Part 2
ДЪЛЪ ВТОРЫИ.

Българско-Френски дѣлъ.

Vienna
ВЕНА.

Книгопечѣтница Л. Сошмерова и др.

1871.

Прѣпечатането не е простено другиму.

П Р Ъ Д И С Л О В І Е.

Както бѣдникъ на единъ говорни и писмовни езыхъ е Рѣчникъ-тъ, алы той да са състави трѣбува много врѣме и най-вече ако единъ народъ нѣма доста разширена книжни на и остане човѣкъ да събира рѣчь по рѣчь отъ народны уста. Съ прѣвождането на Френскый Рѣчникъ нѣм сполучихме твърдѣ лесно да имаме на едно мѣсто рѣчитѣ на бащиный нашъ езыхъ събраны и отторѣ за една година по единъ механически начинъ да ги наредимъ и напечатаме. Нынѣ остава на оныъ учены Бѣлгары, които живѣять между сѣщій народъ, да оправять колкото рѣчи не сѣ добръ написаны и да допълнять Рѣчникъ-тъ съ които не сме знааи.

ИЗЪСНЕНЕ

НА СЖСЕНЕАТА И НА БЪЛЪЖКЪТЪ УПОТРЪБЕНИ ВЪ БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИЙ РЪЧНИКЪ.

<i>Adj.</i>	adjectif	име прилагателно.
<i>adj. dém.</i>	adjectif démonstratif	указателно прилагателно.
<i>adj. num.</i>	adjectif numéral	прилаг. бройно.
<i>adj. poss.</i>	adjectif possessif	стопанствено прилагателно.
<i>adj. s.</i>	adjectif employé substantivement	прил. което има значение на съществително.
<i>adv.</i>	adverbe	нарѣчие.
<i>anc.</i>	anciennement	у вето врѣме.
<i>art.</i>	article	членъ.
<i>coll.</i>	collectif	събирателна рѣчь.
<i>comp.</i>	comparatif	сравнителна степенъ.
<i>conj.</i>	conjonction	съюждъ.
<i>dim.</i>	diminutif	умалителна рѣчь.
<i>f.</i>	genre féminin	женски родъ.
<i>fam.</i>	terme familier	разговорна рѣчь.
<i>fig.</i>	sens figuré	прѣносна мысль.
<i>invar.</i>	mot invariable	непроменяема рѣчь.
<i>ins.</i>	insecte	буболечка.
<i>interj.</i>	interjection	междометие.
<i>inus.</i>	mot inusité ou peu usité	употрѣбителя малко рѣчь.
<i>irr.</i>	irrégulier	неправилень.
<i>m.</i>	genre masculin	мъжки родъ.
<i>mamm.</i>	mammifère	млѣкобояно животно.
<i>moll.</i>	mollusque	безграбначо животно.
<i>n.</i>	genre neutre	срѣденъ родъ
<i>ois.</i>	oiseau	пилецъ.
<i>part.</i>	participe	причастие.
<i>pl.</i>	nombre pluriel	множественъ брой.
<i>poiss.</i>	poisson	рыба.
<i>pop.</i>	mot populaire ou vulgaire	простонародна рѣчь.
<i>prep.</i>	préposition	прѣлогъ.
<i>pron.</i>	pronom	мѣстоимене.
<i>pron. indéf.</i>	pronom indéfini	неопрѣдѣлно мѣстоимѣне.
<i>pron. pers.</i>	pronom personnel	лично мѣстоимене.
<i>pron. réfl.</i>	pronom réfléchi	възвратно мѣстоимене.
<i>pron. rel.</i>	pronom relatif	относително мѣстоимене.
<i>quad.</i>	quadrupède	четыреного животно.
<i>rég.</i>	régulier	правилень.
<i>s.</i>	substantif ou nom	име съществително.
<i>sc.</i>	substantif des 2 genres	име сщ. общи родъ.
<i>sf.</i>	substantif féminin	име женски родъ.
<i>sing.</i>	nombres singulier	единственъ брой.
<i>slav.</i>	mot slave	славянска рѣчь.
<i>sm.</i>	substantif masculin	име мъжки родъ.
<i>superl.</i>	superlatif	надминителна степенъ.
<i>t.</i>	mot ture	турска рѣчь.
<i>v.</i>	verbe	глаголъ.
<i>va.</i>	verbe actif	дѣйствителень глаголъ.
<i>v. auxil.</i>	verbe auxiliaire	спомогателень глаголъ.
<i>v. imp.</i>	verbe impersonnel	безличень глаголъ.
<i>vn.</i>	verbe neutre	срѣденъ глаголъ.
<i>voy.</i>	voyez	гледай.
<i>vr.</i>	verbe réfléchi ou pronominal	възвратень глаголъ.
<i>vs.</i>	verbe substantif	самостоятеленъ глаголъ.

<i>Agric.</i>	terme d'agriculture.....	Употреблява рѣчь въ Орачество.
<i>Alg.</i>	terme d'algèbre.....	въ Алгебра.
<i>Anat.</i>	terme d'anatomie.....	въ Анатомія.
<i>Archit.</i>	terme d'architecture.....	въ Архитектура.
<i>Arithm.</i>	terme d'arithmétique.....	въ Броячица.
<i>Artill.</i>	terme d'artillerie.....	въ Артиллерія.
<i>Astron.</i>	terme d'astronomie.....	въ Звѣздобройство.
<i>Blas.</i>	terme de blason.....	въ Хералдика.
<i>Bot.</i>	terme de botanique.....	въ Ботаника.
<i>Chim.</i>	terme de chimie.....	въ Химія.
<i>Chir.</i>	terme de chirurgie.....	въ Хирургія.
<i>Chron.</i>	terme de chronologie.....	въ Броене години.
<i>Com.</i>	terme de commerce.....	въ Търговія.
<i>Fortif.</i>	terme de fortification.....	въ Фортификація.
<i>Géogr.</i>	terme de géographie.....	въ Географія.
<i>Géol.</i>	terme de géologie.....	въ Геология.
<i>Géom.</i>	terme de géométrie.....	въ Геометрія.
<i>Gram.</i>	terme de grammaire.....	въ Грамматика.
<i>H. nat.</i>	terme d'histoire naturelle.....	въ Естествена История.
<i>Jur.</i>	terme de jurisprudence.....	въ Юриспруденція.
<i>Log.</i>	terme de logique.....	въ Логика.
<i>Mar.</i>	terme de marine.....	въ Мореплаводство.
<i>Mathém.</i>	terme de mathématique.....	въ Математика.
<i>Méc.</i>	terme de mécanique.....	въ Механика.
<i>Méd.</i>	terme de médecine.....	въ Медицина.
<i>Méall.</i>	terme de métallurgie.....	въ Рудославие.
<i>Milit.</i>	terme d'art militaire.....	въ Войскаство.
<i>Minér.</i>	terme de minéralogie.....	въ Минералогія.
<i>Mus.</i>	terme de musique.....	въ Музика.
<i>Num.</i>	terme de numismatique.....	въ Нумизматика.
<i>Opt.</i>	terme d'optique.....	въ Оптика.
<i>Peint.</i>	terme de peinture.....	въ Куковисъ.
<i>Pharm.</i>	terme de pharmacie.....	въ Былярство.
<i>Phys.</i>	terme de physique.....	въ Физика.
<i>Rhet.</i>	terme de rhétorique.....	въ Реторика.
<i>Techm.</i>	terme de Technologie.....	въ Технологія.
<i>Théât.</i>	terme de Théâtre.....	въ Театръ.
<i>Théol.</i>	terme de Théologie.....	въ Богославія.
<i>Typ.</i>	terme de typographie.....	въ Типографія.
<i>Vén.</i>	terme de vénerie.....	въ Ловецка работа.
<i>Vétér.</i>	terme d'art vétérinaire.....	въ Ветеринарія.

Прѣчката прѣдставлява повторенето на рѣчь-та.

Прѣчката намѣстена началото на рѣчь-та.

| Тойъ знакъ раздѣля различныѣ значенія на рѣчь-та, които често сѣ забѣлжени съ паралелны цифры.

— Le trait représente la répétition du mot.

- Le tiret remplace le commencement du mot.

| Le signe separe les diverses acceptions d'un mot, qui souvent sont indiquées par des chiffres parallèles.

ИЗВѢСТІЕ.

Нынѣ започнува да са печѣта и слѣдъ двѣ години ще бѣде готовъ :

БЪЛГАРСКИ РЪЧНИКЪ

отъ

ТЪЛКУВАНЕА И ПРИМѢРЫ

ПО ТОЯ НАЧИНЪ :

Педя, с. ж. Распрѣгната рѣка отъ палецъ-тъ до кутрето:
Три педи, еднѣ лакшѣ.

Научнытъ рѣчи ще бѣдять истълкуваны по-надълго.

Тойзъ Рѣчникъ ще бѣде около педесеть шейсетъ печѣтны листа-ка in 8' отъ чиста бѣла книга въ голѣтъ кроежъ. Неговата цѣна е дваесеть франка. Онѣзъ Господари, които сторѣть добръ да платѣть на-прѣдъ, ще приѣмать, дѣто и да бѣдять, Рѣчникъ-тъ добръ подвезенъ безъ никаквы разноски и тѣхнытъ честиты имена ще са напечѣтатъ на край кората му за вѣчна споменъ. Помощъ-та са приѣма (най-късно до шестъ мѣсеца отъ днесъ) до насъ същитъ безъ никаква отговорность.

Д-ръ И. А. Богородъ.

Віена.

15 Марта, 1871.

A.

A

Ажіотажъ

А, première lettre de l'alphabet bulgare.

А! *interj.* 'ha; 2. — мѣ, que et qu'.

Аба, *sf.* aba *m.* dras grossier; | une redingote.

Абака, *sf.* *Archit.* le tailloir.

Абаносонзгледенъ, *adj.* ébénacé.

Абаносъ, *sm.* l'ébène *f;* отъ —, d'ébène; 1. дърво —, *arbre*, l'ébénier *m;* 2. който работи — и филовы змбы, *tabletier*, ère, *s;* 3. занаятъ и работене на — и филовы змбы, la *tabletterie*.

Абонаментъ (*sa meamp*) *sm.* un abonnement.

Абонентъ, *ка, s.* *Théât.* abonné, èe.

Авангардъ, *sm.* l'avant-garde *f;* -денъ, *adj.*

Аванпостъ, *sm.* *Milit.* un avant-poste.

Аварел, *sf.* *Mar.* l'avarie *f.*

Авансцена, *sf.* l'avant-scène *f;* | (*прѣдмѣ* сцена), le *proscénium*.

Авгментъ, *sm.* *Gram.* l'augment *m.*

Августински калуеръ, *sm.* un *augustin, s.*

Августъ, *sm.* août *m.* le mois d'août; -тски, d' août, *adj.* | прѣвъ половината на — мѣсець, la *mi-août*.

Авалига, *sf.* *oiseau*, la crécerelle et cresserelle.

Аврпигментъ (*опрѣмента*), *sm.* l'orpiment ou *orpim m.*

Австраленъ, *adj.* austral, méridional.

Австрагалски сѣдъ, *sm.* tribunal *austrégat m.*

Австрійско гроздіе, *sm.* le *ciontat*.

Автентика, *sf.* l'authentique *f.*

Автобіографія, *sf.* l'autobiographie *f.*

Автобіографъ, *sm.* un *autobiographe*.

Автографически, *adj.* *autographique*.

Автографія, *sf.* l'autographie *f.*

Автографъ, *sm.* un *autographe*.

Авторитетъ, *sm.* l'autorité *f* (*d'un écrivain*).

Авторъ, *sm.* un *auteur*.

Автоматически, *adj.* *automatique*.

Автоматъ, *sm.* un *automate*.

Ага, *sm. t.* un *aga* (*officier turc*).

Аганце, *sm. dim.* l'agnelet *m* (*voyez Нѣхаръ*).

Агатовъ цвѣтъ, *sm.* *agatin adj.*

Агаты, *sm.* l'agate *f.*

Агентинъ и -ентъ, *sm.* un *agent ou* homme d'affaires.

Агентска длѣжностъ, *sf.* l'agence *f.*

Агенція, *sf.* l'agence *f.* | *gigue.*

Агиографически, *adj.* *hagiographique et* -lo-

Агне, *sm.* l'agneau *m.*

Агрементъ, *sm.* *Mus.* les *fioritures f.*

Агрономія, *sf.* l'agronomie *f;* -мически, -mique.

Агрономъ, *sm.* un *agronome*.

Агути (*америк.*), *sm. quadr.* l'agouti *m.*

Агжлъ, *sm.* l'enclos *m.* le *parc;* 1. (*отъ прѣтѣ*), la *trolle;* 2. *искапвамъ* изъ -тъ овцѣ, *va.* *déparquer*.

Адвокатинъ и -атъ, *sm.* un *avocat;* 1. — помощникъ, *avocat plaidant m;* 2. — на търговски сѣдъ, un *agréé;* 3. зване на —, le *barreau;* 4. — крушы, l'avocat *m;* 5. дърво — круша, *arbre*, l'avocatier *m.*

Адвокатски, *adj.* *avocassier et* *avocatesque.* — поредъ, *sm.* le *barreau*.

Адвокатско зване, *sm.* le *palais*.

Адвокатство, *sm. fam.* l'avocasserie *f.*

Аденологія, *sf.* l'adénologie *f.*

Администрація, *sf.* *administration, direction f,* régime *m.* | *amiral.*

Адмиралка, *sf.* une *amirale*, la femme d'un *Admiral*

Адмиралска ладія, *sf.* *amiral et* *contre-amiral m*

Адмиралски чинъ, *sm.* *amirauté f.*

Адмиралско достоинство, *sm.* *amiralat m.*

Адмиралтейство, *sm.* *amirauté f et* *arsenal maritime ou* de *marine, m.*

Адмиралъ, *sm.* un *amiral*.

Адска машина (*за стрѣшаване ладія*), *sf.* *Mar.* la *torpille ou* *torpedo m.*

Адски, *adj.* *infernal;* -ски, -lement.

— или горителенъ камыкъ, *sm.* *pièrre infernale f;* | цѣва за —, le *porte-pierre*.

Адъ (*подъ земята*), *sm.* *royaume des morts m;* 1. — несеть (*мѣката, пѣкъ-мѣ*), l'enfer *m.* la *géhénne;* 2. (*подземни свѣтъ у идолопоклонцы*), le *ténare;* 3. столъца въ — несеть, le *panémonium*.

Адрагантъ и клей, *sm.* l'adragant *m et* *gomme -te f.*

Адресъ, *sm.* l'adresse *f;* 1. (*отгорѣ на писмо*), le *dessus;* 2. — Календаръ, l'almanach *m.*

Адюнктъ (*който замява мѣстото на другого*), *sm.* un *substitut;* | — профессоръ, un *agréé*.

Адютантъ, *sm.* un *adjudant;* | *Milit.* aide de *camp m;* | по-голъмъ —, *adjudant-major m.*

Аерография, *sf.* l'aérogographie *f.*

Аеролитъ, *sm.* l'aérolithe *m.*

Аерологія, *sf.* l'aérologie *f.* | *trique.*

Аерометръ, *sm.* l'aéromètre *f;* -трически, -mè

Аеронавтика, *sf.* l'aérostation *f;* -тически, -stique. | -statique.

Аеростатика, *sf.* l'aérostatique *f;* -тически,

Аеростатъ, *sm.* l'aérostat *m.* | *gio m.*

Ажіо (*аржентина*), *sm.* le *change;* | *Com.* l'a-

Ажіотажъ | *правя —, va.* *agioter.*

Азалея, *sf.* *arbuste*, l'azalée *f.*
 Азбуки, *sm.* l'abe *m.*, abécédaire, alphabet *m.*
 Азбученъ, *adj.* abécédaire; | въ — редъ, alphabetiquement.
 Азвестъ, *sm.* l'asbeste *m.*
 Азероловъ родъ, *sm.* l'azerole *f.*
 Азероль, *sm.* *arbre*, l'azerolier *m.*
 Азимуть, *sm.* *Astr.* azimat *m.*; — таленъ, azimuthal, de l'azimut. [—, asiarehat *m.*
 Азиархъ, *sm.* asiarque *m.*; | достоинство на Азлхъ, *sm.* *t.* (voyez Бързець et Подомъ).
 Азмакъ, *sm.* *t.* (voyez Търснице).
 Азотенъ, *adj.* azotique ou nitrique.
 Азотокисла соль, *sf.* *Chim.* le nitrate.
 Азотокисълъ живакъ, *sm.* turbith minéral *m.*
 Азотъ, *sm.* *Chim.* l'azote ou nitrogène *m.*
 Азотясть, *adj.* nitreux.
 Азство, *sm.* la personnalité; 1. (обычъ ка-мъ себе-си, egoismъ), le moi; 2. (намылъ да говоря за себе-си), l'egotisme *m.*
 Азъ, *sm.* nom bulgare de la lettre А.
 Азъ, *pron.* *pers.* je ou j' et moi (pour je); | *pl.* нъ, nous; | — съмъ, *sm.* tenir son quant-à-moi ou -soi.
 Айнаянъ, *sm.* *t.* (voyez Лихъ).
 Ангъ-марабу, *sm.* oiseau, le marabout; | пера отъ —, les marabouts *m.*
 Академикъ, *sm.* un académicien.
 Академическа фигура, *sf.* l'académie *f.*
 Академически, *adj.* et *adv.* académique.
 Академия (сборъ или училища), *sf.* une académie *f.*
 Акажу, *sm.* l'acajou *m.*
 Акантъ, *sm.* *Archit.* l'acanthé *f.*
 Акатисты (на прѣс. Богородица), *sm.* *pl.* les sept allégresses *f.*
 Акация, *sf.* *arbre*, l'acacia *m.*: 1. (проста), le robinier; 2. клей отъ — катеху, le cachou
 Аквamarinенъ, *adj.* beryllé. [ou beryl.
 Аквamarinъ, *sm.* l'aigue-marine *f.*, le beryl
 Аквареленъ кунписецъ, *sm.* un aquarelliste.
 Акварелна кунписъ, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акварель, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акватинтъ, *sm.* l'aqua-tinta et aqua-tinte *f.*
 Аквилонъ, *sm.* l'aquilon *m.*
 Аккордъ, *sm.* *Mus.* la corde.
 Аккула, *sf.* poisson, la lamie, chien de mer, squalé *m.*; | (людоѣдець), le requin.
 Ако, *conj.* que et qu', encore que, en cas que, au cas que, si et s' dans s'il); 1. и или а —, que si, quand même; 2. — само, encore si, pourvu que pour le peu; 3. — само е таи, si tant est que; 4. — бы, а et s' (dans s'il), quand; 5. — ли нъ, sinon; 6. — и да, outre que, bien que, pour, malgré qu' il en ait, quoique et quoiqu', à moins que; 7. — и да е, tant y a que; 8. — и да не, à moins que de; 9. — и, *adv.* tout: | — не бѣше, n' était.
 Акробатъ, *sm.* danseur de corde, *m.*

Акрология, *sf.* l'acrologie *f.*
 Акръ, *sm.* l'acre *m.*
 Аксиома, *sf.* l'axiome *m.*
 Аксиоматически, *adj.* axiomatique.
 Аксиометръ, *sm.* *Mar.* l'axiomètre *m.*
 Актеоръ, *sm.* un acteur.
 Актъ, *sm.* *Théât.* l'acte *m.*; 1. испытательнъ —, acte probatoire *m.*; 2. *pl.* -ове, les actes; | приготвямъ сѣдбенъ -ове, *va.* *Jur.* instrumenter.
 Акустически, *adj.* acoustique; 1. — сводъ, *sm.* *Phys.* cabinet secret ou acoustique, *m.*; 2. акустика, *sf.* l'acoustique *f.*
 Акицзенъ дворъ, *sm.* l'exerce *f.*
 Акисъ, *sm.* l'accisse *f.*; 1. (отъ нѣщо за дѣне), l'octroi *m.*; 2. (данъ на нѣщо), l'exerce *f.*
 Акиционеръ, *sm.* *Com.* un actionnaire.
 Акия, *sf.* *Com.* l'action *f.*
 Албаторъ, *sm.* oiseau, l'albatros *m.*
 Албиносъ, *sm.* l'albinos *m.*, le kakerlaque.
 Албомъ, *sm.* l'album *m.*
 Алгебра, *sf.* l'algèbre *f.*
 Алгебрантъ, *sm.* un algébriste.
 Алгебранчески, *adj.* algébrique; -скы, -ment.
 Алгоритмъ, *sm.* l'algorithme *m.*
 Алебастровъ, *adj.* alabastrin. [bâtre.
 Алебастръ, *sm.* l'albâtre *m.*; -стровъ, d'al-Алей, *sm.* l'allée *f.* [drin *m.*
 Александрійски стихъ, *sm.* vers alexan-— скы ласта *sm.* *pl.* follicule de séné, *m.*
 Аламбикъ, *sm.* l'alambik *m.*; | (меликанъ), *Chim.* le pelican.
 Аленъ, *adj.* rouge, vermeil, nacarat; 1. de carmin, écarlate; 2. — платъ, *sm.* l'écarlate *m.*; 3. — цвѣтъ, *sm.* le nacarat.
 Алено цвѣтило, *sm.* le vermillon.
 Ализей, *sm.* *Mar.* vent alizé *m.* [quante *f.*
 Аликванта дѣла, *sf.* *Math.* partie ali-Аликвотна дѣла, *sf.* *Math.* partie aliquote *f.*
 Алкадъ, *sm.* l'alcaide *m.*
 Алкали, *sm.* l'alcali et alkali *m.*; | — подо-бенъ, alcaléscent *adj.*
 Алкализация, *sf.* l'alcalisation *f.*
 Алкализирентъ, *adj.* *Chim.* alcaligène.
 Алкализировамъ, *va.* *Chim.* alcaliser.
 Алкалическа соль, *sf.* l'alkali et alkali *m.*
 Алкалически, *adj.* alcalin. [lescence *f.*
 Алкалическо прѣвръщане, *sm.* *Chim.* l'alca-Алкаличество, *sm.* l'alcalinité *f.*
 Алкорместъ, *sm.* l'alkermés *m.* [ски, -lique.
 Алкооль, *sm.* l'alcool et alcohol *m.*; -оличе-Алкоранъ, *sm.* l'alcoran ou coran *m.*
 Аллахъ (Богъ у Магометанцы), allah.
 Аллегория, *sf.* l'allégorie *f.*; -рически, -rique.
 Аллебарда (арба), *sf.* la 'hallebarde.
 Аллебардоносецъ, *sm.* un 'hallebardier.
 Алленъ, *sf.* l'avenue *f.*
 Аллилуя, *sm.* un alléluia.
 Аллисонтъ, *sm.* plante, l'allison *m.*

Аллопатія, *sf.* l'alopathie *f*; -тически, -tique; -ски, -ment.

Аллопатъ, *sm.* un allopath et allopathiste.

Алмагестъ, *sm.* l'almageste *m.*

Алмазень и -зовидень, *adj.* adamantin.

Алманахъ, *sm.* almanach des Muses, *m*; | — литературенъ, le keepsake.

Алмандинъ, *sm.* l'almadine *f.* [d'agle.

Алоево дърво, *sm.* bois d'aloès ou bois

Алой, *sm.* plante, l'aloès *m*; -оень, -étique;

| (*америк.*) *arbre*, la pite, l'agavé *m.*

Алотехнія (правяне солъ), *sf.* la 'halotechnie.

Алпійски, *adj.* alpestre; 1. — бѣлъ пелинъ,

sm. plante, le gânépri; | — сръбърникъ,

sm. la dryade; 2. — врачовникъ, *sm.* *arbusse*,

l'aubours *m*; 3. — заякъ, *sm.* *quadr.* le

lagomys.

Алтарна завѣса, *sf.* la custode.

Алтарь (и съзвѣдіе, Астр.), *sm.* l'autel *m*,

la sainte table; | (*въ православна чер-*

кова), le sanctuaire.

Алтистъ (свирачъ съ алтъ), *sm.* un violiste.

Алъ, *sm.* la viole; 1 (*цигулка*), la quinte;

2. -- виола *sf.* l'alto ou viole *m*; 3. контръ

—, *sm.* *Mus.* le contralto; 4. — или алтистъ,

sm. *Mus.* la 'haute-contre.

Алумний, *sm.* l'aluminium *m.*

Алургически, *adj.* 'halurgique.

Алургія (занаятъ за ставане солъ), *sf.*

la 'halurgie. |чески, -mique.

Алхимія, *sf.* l'alchimie *f.* le grand art; -ми-

Алхимикъ, *sm.* un alchimiste, adepte *m.*

Алхимистъ, *sm.* un alchimiste, souffleur *m.*

Аль или ами, *conj.* mais cependant; | *adv.*

pourtant, toute-fois, au surplus,

Алфавитъ, *sm.* l'alphabet *m*; -тень, -tique.

Амазона (дърѣа), *sf.* l'amazone *f.*

Амазонка (жена), *sf.* une amazone; | (*дърѣа*),

habît de cheval, *m.*

Амалтея (съзвѣдіе), *sf.* *Astr.* la Chèvre.

Амарилъ, *sm.* plante, l'amaryllis *f.*

Амбарго (задръжане ладія въ лиманъ),

sm. *Mar.* l'embargo *m*; | *двигане* —, *Com.*

le désembargo.

Амбаренъ вардачъ, *sm.* un magasinier.

Амбаржія (на стоки), *sm.* *t. voyez* (Вла-

гать).

Амбарщина, *sf.* le magasinage.

Амбаръ, *sm.* *t.* l'entrepôt *m*; 1. (*за*

жимо), le grenier; 2. (*за солъ*), grenier

à sel; 3. (*мааза*), le magasin; | *стоене въ*

—, le magasinage.

Амбо, *sm.* l'ambe *m.* [—, *va.* ambre.

Амбра, *sf.* l'ambre gris *m*; | *напушевемъ съ*

Амбразура (мазгаль т.), *sf.* la meurtrière;

| (*бойница*), *Artill.* la trônière.

Амбровъ (за мириса), *adj.* ambré.

Амброзія, *sf.* l'ambrosie et ambrosie *f.*

Амбюзюръ, *sm.* l'embouchure *f.* [jubé.

Амвонъ, *sm.* l'estrade *f*; | (*въ черкова*), le

Амвросіеко пѣане, *sm.* chant ambrosien *m.*

Аметистовъ цвѣтъ, *sm.* améthystin *adj.*

Аметистъ, *sm.* l'améthyste *f*; -ствоъ, d'a-

méthyste.

Аминъ, *adv.* amen, ainsi soit-il!

Амиантъ, *sm.* l'amiante *f.*

Амманъ, *sm.* l'amman *m.*

Амми, *sm.* plante, l'ammi *m.*

Аммиановъ, *adj.* *Chim.* ammoniacal.

Аммиакъ, *sm.* ammoniacque *f et m.*

Аммонитъ плушковъ, *sm.* l'ammonité ou corne

d'ammon, *f.* [amnistier.

Амнистія, *sf.* l'amnistie *f*; | *давамъ* —, *va.*

Амомъ, *sm.* plante, l'amome *m.*

Амплитуда, *sf.* *Géogr.* l'amplitude *f.*

Ампула, *sf.* *Théât.* l'emploi *m.*

Ампутація, *sf.* l'amputation *f.*

Американецъ, *sm.* 'yankee.

Амфибиологически, *adj.* amphibiologique.

Амфибиологія, *sf.* l'amphibiologie *f.*

Амфибологъ, *sm.* un amphibiologue.

Амфибія, *sf.* l'amphibie *m.*

Амфибрахъ, *sm.* l'amphibraque *m.*

Амфиктіонска правда, *sf.* l'amphictyonie *f.*

Амфиктіонски, *adj.* amphictyonique.

Амфиктіонъ, *sm.* un amphictyon.

Амфиски, *sm.* *pl.* *Géogr.* les amphisciens *m.*

Амфитеатраленъ, *adj.* amphithéâtral.

Амфитеатръ, *sm.* l'amphithéâtre, l'hémicycle

m; | *les arènes* *f*, l' échafaud *m.*

Амфора (у Римляны), *sf.* l'amphore *f.*

Анагностъ или поецъ (въ черкова), *sm.*

enfant de chœur, *m*; | un choriste.

Анаграмма, *sf.* l'anagramme *f*; | *забѣгане*

съ -мы, *vr.* anagrammatiser.

Анаграмматически, *adj.* anagrammatique.

Анакардовы орѣсы, *sm.* *pl.* l'anacarde *f.*

Анакардъ, *sm.* *arbre*, l'anacardier *m.*

Анакреонтически, *adj.* anacréontique; | —

животъ, *sm.* l'anacréontisme *m.*

Аналемма, *sf.* *Astr.* l'analeme *m.*

Анализъ, *sm.* l'analyse *f.*

Аналистъ, *sm.* *Mathém.* un analyste

Аналитика, *sf.* *Log.* l'analyse *f.*

Аналитически, *adj.* analytique; -ски, -ment.

Аналогій, *sm.* le lutrin, pupitre *m*; | *покрывка*

на —, le légile.

Аналогія, *sf.* l'analogie, similitude *f.* [nas.

Ананасъ, *sm.* plante, l'ananas *m*; -сень, d'ana-

Анапестически стихъ, *sm.* vers anapestique *m.*

Анапестъ, *sm.* un anapeste.

Анархія, *sf.* l'anarchie *f*; -тически, -chique;

| *последоватъ на* —, un anarchiste.

Анасонена ракія, *sf.* anisette *f.* [d'anis.

Анасонъ, *sm.* plante, l'anis *f*; -сонекъ,

Анатема, *sf.* anathème *m.* excommunication *f.*

Анатомикъ, *sm.* un anatomiste.

Анатомически, *adj.* anatomique; -ски, -ment,

Анатомія, *sf.* l'anatomie *f*; | (*на забрво*).

la thériotomie.

Анвелопа, *sf.* *Fortif.* l'enveloppe *f.*
 Ангариа, *sf.* 1. la corvée (*voyez* Тлъка).
 Ангелска сладостъ, *sf.* *plante*, la filicule.
 Ангелски, *adj.* angélique; -ски, -ment.
 Ангелъ, *sm.* un ange, génie *m.*; 1. — хранителъ, ange gardien ou tuteur, esprit familier, démon ou génie familier *m.*; 2. — погубителъ, ange exterminateur; 3. бывамъ — хранителъ въкому, *vn.* être la providence de.
 Ангинарево сърдце, *sm.* eul d'artichaut, *m.*
 Ангинарь, *sm.* *plante*, l'artichaut *m.*; | хвѣто посвяно съ -ръ, artichautière *f.*
 Ангiology, *sf.* l'angiologie *f.*
 Англезъ (хоро), *sm.* l'anglaise *f.*
 Англичанска вѣра, *sf.* l'anglicanisme *m.* — черкова, *sf.* eglise anglicane *f.*
 Англичански, *adj.* anglican.
 Англичизмъ, *sm.* un anglicisme.
 Ангорска котка, *sf.* chat d'Angora, *m.*
 Ангорска вълѣна прѣжда, *sf.* le turcoin.
 Анданте, *adv.* *Mus.* andanté.
 Андреовски кръсть (възвѣсѣ), *sm.* le sautoir.
 Андромеда, *sf.* *Astr.* l'Andromède *f.*
 Аневризма, *sf.* l'anévrisme *m.* [tique.
 Аневризматически, *adj.* anévrisimal et -ма-
 негдотъ, *sm.* l'anecdote *f.*; -тежъ, -tique.
 Анемометръ, *sm.* l'anémomètre *m.*
 Анемомъ, *sm.* *plante*, l'anémone *f.*
 Анемоскопъ, *sm.* l'anémoscope *m.*
 Анестезия, *sf.* *Méd.* l'anesthésie *f.* [listique *f.*
 Аномалистическа година, *sf.* année anoma-
 лия, *sf.* *Astr.* l'anomalie *f.*
 Анонимъ, *adj.* anonyme; | подъ булото на —, sous le voile de l'anonyme.
 Аннуитетъ, *sm.* l'annuité *f.*
 Антаблеманъ, *sm.* *Archit.* l'entablement *m.*
 Антарктически, *adj.* *Géogr.* antarctique.
 Антикаръ, *sm.* un l'antiquaire. [romain *m.*
 Антика (правъ шрифтъ), *sf.* *Typ.* caractère
 Антикваръ (за книжя), *sm.* un bouquiniste.
 Антилски колония, *sf.* *pl.* les colonies *f.*
 Антиминъ, *sm.* le corporal; | кутія за —, le corporalier.
 Антипапа, *sm.* antipape *m.* [-thique.
 Антипатія, *sf.* l'antipathie *f.*; -патически,
 Антиподъ, *sm.* *Géogr.* l'antipode *m.*; -денъ, -podale.
 Антиски, *sm.* *pl.* *Géogr.* les antisciens *m.*
 Антистрофа, *sf.* l'antistrophe *f.*
 Антитеза, *sf.* l'antithèse; -зетъ, -thétique.
 Антифонъ, *sm.* l'antienne *f.*; | книга съ -оны, l'antiphonaire et -фоньер *m.*
 Антифраза, *sf.* la contre-vérité.
 Антифразистъ, *sm.* l'antiphrase *f.* [chrèse *f.*
 Антихристически сговоръ, *sm.* *Jur.* l'anti-
 Антихристъ, *sm.* l'antichrist *m.*
 Антология, *sf.* l'antologie *f.*
 Антономазъ, *sm.* l'antonomase *f.*
 Антрактъ, *sm.* l'entracte *m.*
 Антрацитъ, *sm.* l'anthracite *m.*

Антреpreneоръ (на театръ), *sm.* entrepre-
 neur, euse *s.* [l'entre-sol *m.*
 Антрессоль (полу-редъ на кѣща), *sm.* *Archit.*
 Антропология, *sf.* l'anthropologie *f.* [mets *m.*
 Антрме (вдене слѣдъ печеното), *sm.* l'entre-
 Антриша (играленъ скортъ), *sf.* l'entrechat *m.*
 Аняилада, *sf.* *Fortif.* l'enfilade *f.*
 Аняилирувамъ, *va.* *Milit.* enfilier.
 Апанеръ (горъ и долу), *adv.* *Mar.* à pic.
 Аплике (стока отъ посрѣбренъ ссѣдове),
sm. le plaqué. [(за мѣсецъ-тъ), *adj.*
 Апогей, *sm.* *Astr.* l'apogée *m.*; | въ своя —
 Апокалипсъ, *sm.* l'apocalypse *f.*, la révélation.
 Апокрифически, *adj.* apocryphe.
 Апология, *sf.* l'apologie *f.*
 Апролексія, *sf.* l'apoplexie *f.*
 Апоплектически, *adj.* apoplectique.
 Апостолникъ (грѣдникъ у. калугерки),
sm. la guimpe.
 Апостолски, *adj.* apostolique; -ски, -ment.
 — ски, *adv.* de son pied léger.
 Апостолско зване или -ство, *sm.* l'a-
 postolat, *m.*
 Апостолъ, *sm.* un apôtre; | le livre qui con-
 tient les Actes des apôtres et les 'Épîtres.
 Апострофа, *sf.* l'apostrophe *f.*
 Апострофъ, *sm.* *Gram.* l'apostrophe (') *f.*
 Апотема, *sf.* *Géom.* l'apothème *m.*
 Аппелантъ, *sm.* un appellant.
 Аппелация, *sf.* *Jur.* l'appel *m.*, appellation *f.*;
 1. който подава —, appellant; 2. прѣвностъ
 дѣла на —, *Jur.* interjection d'appel, *f.*; 3.
 (въ кассационъ, сѣдѣ), *Jur.* le pourvoi;
 4. (на по-высокъ сѣдѣ), appel dévolutif *m.*
 Аппликатура, *sf.* *Mus.* le doigté; | зная,
 употребявамъ или шифрувамъ —, *vn.* *va.*
 doigter.
 Априлски (за мѣсецъ-тъ), *adj.* *Agric.* roux.
 — сухи и студены вѣтрове, *sm.* *pl.* vents
 roux et rous vents *m.*
 Априль, *sm.* l'avril; -ски, d'avril; | мамя на
 първи —, *va.* donner un poisson d'avril.
 Абсиды, *sf.* *pl.* *Astr.* les apsides *f.*
 Арабески, *sm.* l'arabesque *f.*
 Арабски, *adj.* *Archit.* arabesque; | — цифры,
sf. *pl.* chiffres arabes *m.* [rask *m.*
 Аракъ (ракъ отъ оръе), *sm.* arak ou
 Арапинъ, *sm.* un noir.
 Арапче, *sm.* un négillon. [-ски, *adj.*
 Арапъ, *ка, s.* more et maure ou nègre, esse; |
 Арасъ, *sm.* oiseau, l'ara *m.*
 Арбалетка, *sf.* l'arbalète *f.*
 Арбалетна ложа, *sf.* l'arbrier *m.*
 Арбитражъ, *sm.* *Com.* l'arbitrage *m.*
 Аргосване и или Аргосъ *m.* (въспира-
 за дутовни), *sm.* la suspense; | правяне
 —, l'interdit *m.*
 Аргосанъ (въспрѣмъ), *adj.* *m.* suspens.
 Аргусъ, *sm.* *B. nat.* l'argus *m.*
 Арена, *sf.* l'arène *f.*

Аренда, *sf.* la ferme, l'amodiation *f*; 1. плащане за —, le fermage; 2. давамъ съ —, *va.* amodier; 2. даване или зимане съ —, l'arrentement *m*; 4. даване съ — за много години, *Jur.* l'emphytéose *f*; | съ многогодишна —, emphytéotique, *adj.*

Арендаторъ, *sm.* un amodiateur.

Арендашъ, *ка, s.* fermier, métayer, tenancier, censier, -ère; | — за много години, *sc.* emphytéote.

Ареометрически, *adj.* aréométrique.

Ареометръ, *sm.* l'aréomètre *m.*

Ареопелагитъ, *sm.* un aréopagite *et* -giste.

Ареопажъ, *sm.* l'aréopage *m.*

Ареостилъ, *sm.* Archit. l'aréostyle *m.*

Аресвамъ, *vn.* plaire; 1. (нѣкому), com-плаире; 2. *фр.* sourire; 3. аресва ми (добръ съмъ нѣкадѣ), *v. imp.* il me plaît; | — са самъ си, *vr.* se plaire à soi-même.

Арестантска стая, *sf.* salle de police ou de discipline, *f.* [tenu, *ue.*

Арестантъ и -антинъ, *ка, s.* prisonnier, de-

Арестувамъ, *va.* *Jur.* saisir.

Арестъ, *sm.* Milit. les arrêts *m*; 1. вдавамъ са подъ —, *vr.* se constituer prisonnier; 2. зимане подъ — за дългове, contrainte par corps, *f*; 3. на което може са постави —, saisissable, *adj.* 4. който е поставилъ — на имотъ, un saisissant; 5. на което не може са направи —, *Jur.* insaisissable, *adj.* 6. дължникъ на чийто имотъ е поставено —, un saisi; 7. поставяне —, la saisie-arrest.

Аристархъ, *sm.* un aristarque. [-ment.

Аристократически, *adj.* aristocratique; -ски,

Аристократія, *sf.* l'aristocratie *f*; | les nobles *m*; | придържаникъ на —, un -crate.

Аристократъ, *sm.* un aristocrate. [me *m.*

Аристотелева философія, *sf.* l'aristotélis-

Аристотелевски, *adj.* aristotélicien, péripatéticien; 1. -вска философія, *sf.* le péripatétisme; 2. последоватъ на -ско учение, un aristotélicien.

Аритметика (бройчица), *sf.* l'arithmétique *f.* [-ment.

Аритметиченъ, *adj.* arithmétique; -чески,

Аритметикъ, *sm.* un arithméticien, chiffreur *m.*

Аріянско учение, *sm.* l'arianisme *m.*

Аріянинъ, *sm.* un arien; -янки *adj.*

Арія, *sf.* Mus. l'air *m.* ariette *f.*

Арка, *sf.* Archit. l'arc *m.* arcade *m*; | (на мостъ), l'arche *f.*

Аркада, *sf.* l'arcade *f.*

Арктически, *adj.* Géogr. arctique. [cture *m.*

Арктурусъ (звѣзда), *sm.* l'Arcturus *et* Ar-

Арлеканска игра, *sf.* l'arlequinade *f.*

Арлекинъ, *sm.* un arlequin, bouffon *m.*

Армаганъ, *sm.* un cadeau de voyage.

Арматоръ, *sm.* un armateur.

Арматура, *sf.* le trophée; | (пълно обръжане), la panoplie.

Арменъ, *sf.* (воуезъ Прѣсоля).

Армійски пълкъ, *sm.* regiment de ligne, *m.*

Армія, *sf.* l'armée *f*; | (линія), Milit. la ligne.

Армоника (музик. инструментъ), *sf.* l'harmonique *f.*

Армонически, *adj.* harmonique; -ски, -ment;

1. вѣщъ въ -ски правила, un armoniste;

2. — гласъ, *sm.* son harmonique *m.*

Армоническо тригласие, *sm.* Mus. triade armonique *f.*

Армонія (сладкогласіе), *sf.* l'harmonie *f.*

Ариавутска риза (отъ ожня), *sf.* le pague.

Арома, *sf.* l'arome *m.*

Ароматъ, *sm.* l'aromate *m*; -тенъ, -tique.

Аронникъ, *sm.* plante, le goug ou arum.

Арриергардъ, *sm.* l'arrière-garde *f*; | Milit. les arrières *m.*

Арро-ротъ (брашно), *sm.* l'arow-root *m.*

Арсеналъ, *sm.* l'arsenal *m.* [sien *m.*

Артезиански кладенецъ, *sm.* puits arté-

Артель солдатска, *sf.* la chambrée; | бы-

вамъ въ една — съ вѣжого, *va.* chamber.

Артеріенъ, *adj.* artériel. [tellites *f.*

Артерійни сини жилы, *sf.* pl. veines sa-

Артериология, *sf.* l'artériologie *f.*

Артерія, *sf.* l'artère *f*; 1. наука за -терия, l'artériologie *f*; 2. възпаление на —, Méd. l'artérite *f.*

Артиллерійски металлъ, *sm.* le bronze.

— фуришатъ, *sm.* train d'artillerie, *m.*

— орадіа, *sm.* pl. bouches à feu, *f.*

Артиллерійско искусство, *sm.* le canonage.

Артиллеристъ (монія *t.*), *sm.* un artilleur, canonnier *m.*

Артиллерія, *sf.* l'artillerie *f*; 1. тежка —, grosse artillerie; 2. лека —, artillerie légère ou volante.

Артисвамъ, *vn.* *t.* gester. [sabine.

Артышъ (донски гложъ), *sm.* arbuste, la

Артжкъ, *sm.* *t.* (воуезъ Оставка).

Арусницій, *sm.* un aruspice; | наука на -циитъ, l'aruspicine *f.*

Арфа, *sf.* la harpe *f.*

Арфистъ, *ка, sc.* harpiste.

Архангелски, *adj.* archangélique.

Архангелъ, *sm.* un archange *m.*

Архей, *sm.* archée *f* *et* *m.*

Археологически, *adj.* archéologique.

Археология, *sf.* l'archéologie *f.*

Археологъ, *sm.* un archéologue.

Архи-, *préfixe*, archi-.

Архиволтъ, *sm.* Archit. l'archivolte *f.*

Архивска сграда, *sf.* (воуезъ Архивъ).

Архивъ, *sm.* les archives *f*, le dépôt.

Архивы, *sf.* pl. les archives *f.*

Архидіаконска епархія, *sf.* l'archidiaconé *m.*

Архидіаконство, *sm.* l'archidiaconat *m.*

Архидіаконъ, *sm.* archidiaque *m*; -ски, d'archidiaque.

Архиепископски, *adj.* archiepiscopal.

Архипенскопія, -скопъка епархія, *sf.* -скопско жилище, -скопство, *sm.* l'archevêché *m.*
 Архипенскопъ, *sm.* un métropolitain, archevêque *m*; -ски, *d' —, adj.*
 Ахирей, *sm.* le pontife, le prélat. [le —, *sm.*
 Архирейски, *adj.* pontifical; | -обредникъ, Архирейство, *sm.* la prélature.
 Архимандритъ, *sm.* un archimandrite *m.* -ритски, *d' —, adj.*
 Архимадрия, *sf.* l'archimandritat *m.*
 Архимедово витло, *sm.* *Méc.* l' hélice *f*, la limace et limas *m.* [d' —, *adj.*
 Архипелагъ, *sm.* l'archipelage *m*; -лажски, Архитравъ, *sm.* *Archit.* l'architrave *f*; | (*над-стѣлѣ*), l'épistyle *m.* [-чество, *sm.* l' —, *sf.*
 Архитектонически *adj.* architectonique; | Архитекторскы записки, *sf. pl.* *Archit.* les attachements *m.*
 Архитекторъ, *sm.* un architecte.
 Архитектура, *sf.* l'architecture *f.*
 Архитектуренъ, *adj.* architectural.
 Архонтство, *sm.* l'archontat *m.*
 Архонтъ, *sm.* un archonte; | пръвъ — въ Атина, *époume et archonte m.*
 Аршинъ, *sm. t.* l'aune de Turquie *f*; 1. голѣмъ —, la potence; 2. (*за возежници*), la volte; 3. надирачъ върху —, un auneur.
 Аръ, *sm.* l'are *f*; | десетъ хиляды -ра, un myriare.
 Асаветида, *sf.* l'assa-footida *f.*
 Асимптота, *sf.* *Geom.* l'asymptote *f.*
 Асимптотически, *adj.* asymptotique.
 Асланъ (*бройна монета*), *sm. t.* un aslan.
 Аспектъ, *sm.* *Astr.* l'aspect *m*, la configuration; | (*въ 60 градуса*), aspect sextil *m.*
 Аспиденъ, *adj.* ardoisier.
 Аспидъ, *sm.* l'ardoise *f.*
 Аспра, *sf.* l'aspre *m.*
 Ассесоръ, *sm.* (*вогъзъ Засѣдачъ*).
 Ассигнація, *sf.* l'assignat *m*, assignation *f.*
 Ассизентъ сѣдъ, *sm.* cour d'assises, *f.*
 Ассистентъ, *sm.* (*вогъзъ Помощникъ*).
 Ассо, *sm.* l'assaut d'armes, *m.*
 Астри, *sf.* plante, (*вогъзъ Звѣздель*).
 Астралагъ, *sm.* l'astragale *m.*
 Астрална лампа, *sf.* lampe astrale *f.*
 Астролабия, *sf.* *Astr.* l'astrolabe *m.* [-ment.
 Астрологически, *adj.* astrologique; -ски,
 Астрология, *sf.* l'astrologie judiciaire *f.*
 Астрологъ, *sm.* (*вогъзъ Звѣздобрачъ*).
 Астрономически, *adj.* astronomique; -ски, -ment.
 Астрономія, *sf.* (*вогъзъ Звѣздобройство*).
 Астрономъ, *sm.* un astronome.
 Асфалтъ, *sm.* l'asphalte *m.* [ou beset *m.*
 Асъ (*лигъ*), *sm.* l'as *m*; | два -са, l'ambesas
 Атамадулетъ, *sm.* l'atamadoulet *m.*
 Атаманъ (*лигатаръ*), *sm.* un hetman et ataman *m.*
 Атенизмъ, *sm.* (*вогъзъ Безбожие*).

Атейстически, *adj.* athéistique.
 Атеистъ, *sm.* (*вогъзъ Безбожникъ*).
 Ателиеръ, *sm.* (*вогъзъ Дѣлащика стая*).
 Аталланскы басни, *sf. pl.* les atellanes *f.*
 Атений, *sm.* l'athénée *m.*
 Атермически, *adj.* *Phys.* athermane.
 Атлантъ, *sm.* l'atlante ou télémaque *m*; | *Анат.* l'atlas *m.*
 Атласенъ и -совъ, *adj.* — цвѣтъ, *sm.* satiné, *adj.* | — форматъ, *sm.* *Typ.* format atlantique *m.*
 Атласъ, *sm.* *Geogr.* l'atlas *m*; 1. (*н.и.а.м.*), le satin; -сенъ, *d' —*; 2. полу —, la satinade; 3. метъ както — (*за кожа*), satiné, *adj*; 4. лашиса както — (*за цѣтосе*), *v. imp.* il satine.
 Атлетска наука, *sf.* la gymnique.
 Атлетски, *adj.* athlétique; | -ско искусство, *sm.* l'athlétique *sf.*
 Атлетъ, *sm.* un athlète. [—, *adj.*
 Атмосфера, *sf.* l'atmosphère *f*; -ренъ, de l' Атмосферически, *adj.* atmosphérique.
 Атмосферология, *sf.* l'atmosphérologie *f.*
 Атомически, *adj.* atomique, corpusculaire.
 Атомизмъ, *sm.* l'atomisme *m.*
 Атомъ, *sm.* l'atome *m*, la corpuscule; | учене за —, l'atomisme *m.*
 Атонически, *adj.* atonique.
 Атонія, *sf.* *Méd.* l'atonie *f.*
 Атрибутъ, *sm.* l'attribut *m.*
 Атака (*нападение*), *sf.* l'attaque *f*; 1. пакъ права —, *va. Milit.* recharger; 2. готваса за —, *vr. Mar.* parader.
 Аттестатъ, *sm.* l'attestation *f*, le certificat.
 Аттестувамъ, *va.* attester.
 Атникъ, *sm.* *Archit.* l'attique *m.* [-ment, *adv.*
 Аттически, *adj.* attique; | въ -ско нарѣчие, — списатель, *sm.* un atticiste.
 Ату, *sm.* l'atout *m*, la triomphe; | — книга (*въ игра*), la retourne. [haut.
 Атукане (*скачане*), *sm.* *Ven.* le haut-à-Атъ, *sm.* un cheval entier.
 Аудиенція, *sf.* l'audience *f.*
 Аудиториятъ, *sm.* *Milit.* l'auditorat *m.*
 Аудитория, *sf.* l'auditoire *m.*
 Аудиторство, *sm.* l'auditorat *m.*
 Аудиторъ, *sm.* *Milit.* un auditeur.
 Аукционъ, *sm.* l'enchère *f*, la criée.
 Ауто-да-фе, *sm.* l'auto-da-fé *m.*
 Аучъ, *sm. t.* (*вогъзъ Морковы*).
 Афелей, *sm.* *Astr.* l'aphélie *f*; | въ своя —, *adj.*
 Аферимъ, *adv. t.* bravo et bravissimo!
 Аѣнша (*изѣвѣстие*), *sf.* programme de concert, de théâtre, *m.* [nique *m.*
 Аѣионна киселина, *sf.* *Chim.* acide méco-Аѣионъ, *sm.* l'opium *m*; 1. съставенъ отъ —, *Méd.* opiacé *adj.* 2. былки -ны или пытки, *sf. pl.* la tablette.
 Афоресвамъ, *va.* anathématiser.
 Афоресване, *sm.* l'anathème *m.*

Афоризмо, *sm.* foudre *f* et *m.*
 Афоризмъ, *sm.* Méd. l'aphorisme *m.*
 Афористическы, *adj.* aphoristique. [*groi m.*
 Африканскы тигръ, *sm. quadr.* l'engri et en-
 — биволь, *sm. quadr.* le bubale.
 — хорекъ, *sm. quadr.* le furet; 1. ходя на
 зачета съ —, *va.* fureter; 2. довецъ на
 зачета съ —, *un* fureteur.
 Ахарнарь (*зѣвада*), *sm. Astr.* l'Acharaag *m.*
 Ахмакъ, *sm. t.* un grille.
 Ахра, *sf. orbis,* le sapotier et sapotillier.
 Ахроматизмъ, *sm. Opt.* l'achromatisme *m.*
 Ахронически, *adj. Astr.* acronique et achro-
 nique.
 Ахтаподъ (*пракадица*), *sm. mollusque,* la

Ахційница и механа, *sf.* la gargote; | ходя
 или скитанся по —ны, *va.* gargarer.
 Ахція, чійка, *s.* gargotier, ère.
 Ахъ! *interj.* 'ha, ah! aie ou ahi; 1. hélas,
 oh, oh, ouf; 2. — ти! peste; 3. — тежко
 ми! *fam.* las.
 Ахъръ, *sm. t.* (вогъе Уборъ.)
 Ашаржія, *sm. t. Jur.* un champarteur.
 Ашикъ (*костица или заколъ*), *sm. t.* l'osse-
 let *m*; 1 игра на —, les osselets; 2 гадане
 по хвърляне —цы, la cléromanole.
 Аяржія (*на лѣркы и теглалы*), *sm.* un
 étalonneur.
 Аярна мѣрка или теглалка, *sf.* l'étalon *m.*

— Б. —

Б

Б (бе), deuxième lettre de l'alphabet bulgare.
 Баба, *sf.* la grand' mère, aieule *f*; 1. une vi-
 eillotte, vieille *f*; 2. (*при раждане*), l'accou-
 cheuse *f*; 3. (*що бабуца*), sage-femme,
 matrone *f*; 4. (*сестра на дѣдо или на*
жена му), la grand tante.
 Баба-шѣрка, *sf. Méd.* la variole ou petite
 vérole; — чѣръ, de variole *adj.* 1. вѣтрин-
 чава — (*прици*), petite vérole volante ou
 varicelle; 2. болѣтъ отъ —, *s. Méd.* vario-
 leux, euse; 3. палка отъ —, un grain de
 petite vérole.
 Баба-шѣрченъ, *adj. Méd.* variolique.
 Бабекъ *м* и Баба, *f.* l'estomac *m.*
 Баберкы, *sf. pl.* le grappillon. 1. бране — въ
 развалено ловіе, le grappillage; 2. беръ —
 сѣдѣъ гроздоберъ, *va.* grappiller. 3. бирать,
 ка, на —, grappilleur, euse.
 Бабно дѣте, *sm.* les secondines *f*; Anat. le
 placenta (*вогъе Плодъ*.)
 Бабны деветины, *sf. pl.* le caquet et ca-
 quetage; | *fat.* la coquecigrue. [*ceps.*
 — клещи, *sf. pl.* le ferrement; | *Chir.* le for-
 — приказкы, *sf. pl.* des contes de bonne.
 Бабны, *sf. pl.* les aigreur de l'estomac, *f.*
 Бабнчасамъ, *vn.* avoir l'endurcissement de
 l'estomac *m.* [*mère f.*
 Бабничка, *sf.* bonne-femme *f*; | *fig.* bonne com-
 Бабнишка, *sf.* un drôle; | *pop.* la gaupе,
 guenipe, guenon *f.*
 Бабка, *sf.* une piece de petite monaie d'argent.
 Бабръ, *sm. quadr.* l'once *f.*
 Бабувамъ, *vn.* accoucher; | — или помагамъ
 при раждане, *va.* délivrer. [*tête.*
 Бабувателны щипалкы, *sf. pl. Chir.* le tire-
 Бавачка, *sf.* une bonne. [*tement.*
 Бавенъ, *adj.* lent, tardif, | *fam.* lanternier; вно.
 Бавно, *adv.* à pas de tortue.
 — дѣкане, *sm.* le machonnement.
 Бавность, *sf.* la lenteur; | *fam.* lanternerie *f.*

Балдахинъ

Бавноходъ, *sm. quadr.* l'ai *m.*
 Багажъ, *sm.* la bague.
 Багнатъ (*осѣдѣ*), *v. imp.* ils agnient.
 Базалтенъ и —лачъ, *adj.* basaltique.
 Базалтъ, *sm.* le basalte.
 Базилка (*царскы сараи и сѣдланица*), *sf.*
 la basilique.
 Базинъ (*платъ*), *sm.* le basin.
 Байбакъ, *sm. татм.* le bobak et bobaque.
 Байдера (*ладіа*), *sf.* la barousse. | —, *adj.*
 Байка (*платъ*), *sf.* la bayette; —йченъ, de
 Байкушъ, *sm. oiseau,* le fou ou fol.
 Банръ, *sm.* la colline; | *Géol.* le chaînon.
 Банрикъ, *sm. t.* (вогъе Пъръпорецъ).
 Банрямъ, *sm.* le baïram et beïram.
 Бакалникъ и ахтарникъ, *sm. t.* épiciier, ère *s.*
 Бакамъ, *sm.* le brésil et bois de brésil; |
 цѣтъ или чървисамъ съ —, *va.* brésiller.
 Баканъ, *sm. Mar.* la bouée, basile *f*; 1. наѣз-
 лѣжане съ —ны, la basilage; 2. който
 прави —ны (*вогъе Лоцманъ*.)
 Бакаутъ, *sm. arbre* la galac et gayac;
 —товъ, de galac, *adj.*
 Бакбордъ, *sm. Mar.* le bâbord.
 Бакенбарды, *sf. pl.* les favorites *f.*
 Бакенъ, *sm. Mar.* la flotte.
 Баккалурска стѣпенъ, *sf.* le baccalauréat.
 Баккалавръ, *sm.* un bachelier.
 Бакланъ (*морскы гарпакъ*), *sm.* le nigaud.
 Бакштагъ, *sm. Mar.* le largue; | вѣтръ —,
 vent largue *m.* [*lard d'avant m.*
 Бакъ, *sm. Mar.* la gamelle, l'avant ou gail-
 Бала, *sf.* la balle, le ballot; 1. Com. le colis;
 2. развързване —, le déemballage; 3. раз-
 вързанъ —, *va.* déemballer.
 Баланс, *sm.* le balancé. [*cier.*
 Балансиръ или —сорежъ прѣтъ, *sm.* le balan-
 Баланъ (*чарукы*), *sm.* le balan.
 Баласъ, *sm.* rubis balais *m.*
 Балдахинъ, *sm.* le baldaquin, dais, poêle *m*;

-хински, de —, *adj.* 1. (надъ легло), l'imperiale *f.*; 2. (надъ одаръ), ciel de lit, *m.*

Балетмайстеръ, *sm.* un chorégraphe.

Балетна играчка, *sf.* Thédé la ballerine.

Балетъ, *sm.* Thédé le ballet; -тенъ, de —, *adj.*; | съчинене -ты, la chorégraphie.

Балзамировавамъ, *va.* embaumer.

Балзамироване, *sm.* l'embaumement *m.*

Балзамировачь, *sm.* un embaumeur.

Балиста, *sf.* la baliste.

Балистика, *sf.* la balistique. [méniane.

Балконче (малка чукма т.), *sm.* Archit. la

Балконъ, *sm.* le balcon.

Балны калевры, *sf. pl.* l'escarpin *m.*

Бало, *sm.* (вогъе Гимъ).

Балонъ, *sm.* le balon (вогъе Надуть мѣхуръ).

Балосвамса, *vr.* se soucier de, se tourmenter, tracasser, valet; | *fig.* se trémousser.

Балосване, *sm.* la sollicitude; | *pl.* -неа, le souci, les soins *m.*

Балосниченъ, *adj.* soucieux.

Балсама, *sf.* le baume.

Балсаминъ, *sm.* plante, la balsamine.

Балсамно дърво, *sm.* arbre, le baumier ou balsamier. [doute.

Балъ (хоро), *sm.* le bal; | общъ —, la re-

Балюстрада, *sf.* la balustrade. [gemissent.

Бамбаркукати (за глѣбы), *v. imp.* ils

Бамбукова тръстника, *sf.* la bamboche, le bambou.

Бананъ, *sm.* arbre, le bananier; | нива посѣяна съ -ны, la bananerie.

Бандажъ, *sm.* Chir. le brayer (вогъе Подвезка).

Бандура (музик. инструментъ), *sf.* la pandore, mandore *f.*; | Америк. —, plante, la bandure.

Баница, *sf.* le gâteau; 1. (съ чукамо месо), la gissole; 2. — и баницарство, la pâtisserie;

3. правя —, *va.* pâtisser.

Баницаръ (млинаръ). -ка, *s.* patissier, ère.

Баничка (отъ нетуры), *sf.* le vol-au-vent et vole-au-vent.

анична табла, *sf.* la pâtissoire.

Банка (за грѣбцы), *sf.* un banc.

Банкеринъ, *sm.* un banquier.

Банкетъ, *sm.* Fortif. la banquette.

Банкнота, *sf.* la banknote.

Банковъ (за пары), *adj.* Com. banco.

Банкометъ, *sm.* un tailleur, banquier de jeu *m.*; | помощникъ на —, un croupier.

Банкъ, *sm.* banque publique *f.*, le change; 1. (игра), la banque; 2. изигравамъ асичкий —, *va.* faire sauter la banque; 3. държамъ —, *va.* tailler; 4. изигравамъ -тъ у играчъ, *va.* décaver.

Баниникъ, *sm.* Artill. l'écouvillon *m.*

Банна риза, *sf.* le peignoir; 1. — дрѣха, *sf.* la baigneuse; 2. — четка за (трѣкане у в. в.), *sf.* le strigile.

Бапяръ, *sm.* un baigneur ou étuviste.

Баня, *sf.* le bain, la lotion; 1. (съ пара), bain de vapeur; 2. (у Римляны), la nymphée; 3. (хамамъ т. у в. в.) les thermes *m.*; 4. съдържикъ на —, un baigneur; 5. описане на -ни, la balnéographie.

Баобафъ, *sm.* arbre, le baobab.

Бара и Вада, *sf.* le ruisseau, le ru.

Барабанаръ, *sm.* un tambourineur, tambour *m.*; | *fam.* tapin *m.*

Барабанъ, *sm.* le tambour; 1. Милъ. la caisse; 2. малкъ —, caisse roulante; 3. бия или блъскати — или навѣствамъ съ — за изгубено нѣщо, *va.* tambouriner; 4. блъскане —, le tambourinage.

Барабанна слабина, *sf.* Anat. la caisse.

Барабани старей, *sm.* tambour maître ou sarogal *m.*; | — гласъ, *sm.* le rataplan.

Барабано бѣане, *sm.* son du tambour *m.*

Барабой, *sm.* pomme de terre ou parmentière *f.* [lanée *f.*

Барабойно растене, *sm.* Bot. plante socasap et baracas; | такачъ на —, un bouracanier.

Барамъ, *va.* tâter, tâtonner, palper.

Баране, *sm.* le tact, la taction, le tâtonnement.

Барателенъ, *adj.* tactile.

Барбарисмъ, *sm.* un barbarisme.

Барбетъ, *sm.* Fortif. la barbette.

Барбувъ, *sm.* poisson, le barbeau.

Бардъ (келтійски поетъ), *sm.* un barde.

Барезъ (платъ), *sm.* le barège.

Бареліефъ, *sm.* le bas-relief.

Барель (у шпиль), *sm.* la fusée.

Баржъ (ладія), *sm.* la barge.

Баритонъ, *sm.* Mus. le baryton, le concordant.

Баритъ, *sm.* Chim. le baryte.

Барій (металъ), *sm.* Chim. le barium.

Барказенъ грѣбецъ, *sm.* un chaudiouper.

Барказъ, *sm.* Mar. la chaloupe.

Баркарола (пѣсня), *sf.* la barcarolle.

Баркукане (на глѣбы), *sm.* le roucoulement.

Баркукамъ, *vm.* roucouler.

Барометрически, *adj.* barométrique. [graphe.

Барометрографъ, *sm.* Phys. un baromètre-

Барометръ, *sm.* le baromètre.

Баронетъ (въ Имперіа), *sm.* un baronnet.

Баронія, *sf.* la baronnie.

Баронски, *adj.* baronnial. [baronnage

Баронско зване или -ство, *sm.* *fam.* le

Баронъ, несса, нка, *s.* baron, onne; | села на —, la baronnie.

Барретъ (кардиналски), *sm.* la barrette.

Барсъ, *sm.* quadr. la panthère; -ски, de —, *adj.*

Барскъ (лѣвица), *sm.* quadr. le taillon ou blaiseau; | (хуче), le basset.

Барутарница (динка т.), *sf.* la poudrerie.

Барутаръ, *sm.* un poudrier.

Барутенъ прахъ, *sm.* le poussier.

Барутна изба или Динка, *sf.* la poudrière.

— камера, *sf.* Mar. la saint-barbe.

Барутно наговаряне, *sm.* conspiration des poudres, *f.*

Барутиница (*къртунка за барутъ*), *sf.* le pulvérin; | — *рогъ*, *Vén.* la poudrière.

Барутъ, *sm. t.* poudre à canon, *f.*; 1. сытенъ —, le pulvérin et poulvérin; 2. гръмливъ —, poudre fulminante; 3. правяне —, la poudrière.

Баръ, *sm. Mar.* la barre. [basse-taille *f.*

Басистъ, *sm.* un bassiste; | *Mus.* basse-contre,

Баскамъ, *va.* 'hacher; 1. — или неяскусно рѣжъ месо, *va.* charcuter; 2. (*дървета*), *va. fig.* charpenter.

Баскинъ, *sm.* la basquine.

Басма, *sf. t.* (*вогъе Пястрило*).

Басненъ, *adj.* mythique.

Баснописецъ, *sm.* un fabuliste.

Баснословенъ, *adj.* fabuleux, mythologique; -вно, -usement.

Баснословіе, *sm.* la fable, la mythologie.

Баснословъ, *adj.* un mythologue. [le fablier.

Басня, *sf.* la fable, le mythe; | събрание -ни,

Басово търбилице, *sm. Mus.* la bombarde.

Басовъ ключъ, *sm. Mus.* clef de Fa, *m.*

Бассейнъ (*видъ язъ въ градина*), *sm.* la vasque. [corde basset *m.*

Бассетъ, *sm.* la bassette; | -хоръ, *sm. Mus.*

Баста, *sf.* le baste. [(Тръсене въ кѣща).

Бастисване, *sm. t.* la descente de police (*вогъе*

Бастіонъ, *sm. Fortif.* le bastion: -ненъ, de —, *adj.*; 1. малкъ —, *Fortif.* le moineau;

2. мѣсто съ -ны отъ прѣстъ, bastionné, *adj.*

Бастунъ, *sm.* le bâton, le jonc; 1. (*отъ нуцидѣлка*), la canne; 2. майсторъ на -ны, un cannier.

Бастъ, *sm. Mus.* la basse; 1. глѣвенъ —, basse continue; 2. основенъ —, basse fondamentale; 3. низки —, basse-contre; 4. (*въ органы*), *Mus.* le bourdon; 5. — кларнетъ, *sm. Mus.* la basse-turbe.

Баталеръ, *sm. Mar.* maître valet *m.*; | — камера, *sf. Mar.* la cambuse.

Баталіонъ, *sm. Milit.* le bataillon. [—, *adj.*

Батиста (*платно*), *sf.* la batiste; -стенъ, de

Батожа, *sm. Milit.* les baguettes *f.*

Баттаренъ, *sf. Milit. Phys.* la batterie.

Бахусовъ, *adj.* bachique.

Баща (*дѣт. бако*), *sm.* le père, le papa; 1. отъ — на сынъ, de père en fils; 2. сторенъ —, père putatif *m.*; 3. *pl.* бащитѣ ни или нашитѣ прѣдѣды, nos pères; 4. при -щитѣ си, *adv.* ad patres.

Бащеубійство, *sm.* le parricide.

Бащеубійецъ, *sc.* parricide.

Бащи, *sm. pl.* les parents *m.*

Бащиния, *sf.* la patrie, le pays, pays natal.

la mère patrie; 1. l'apanage, l'héritage *m.*;

2. (*въ пары*), le frusquin et saint-frusquin;

3. князь що си е зель -та, *sc.* apanagiste.

Бащино име, *sm.* nom patronymique *m.*;

| — огнище, les foyers *m.*; | — състояние, la paternité.

Бащански, *adj.* agnatique. [tique *f.*

Бащинъ езикъ, *sm.* langue maternelle ou idio-

Бащинъ и -ски, *adj.* natal, patrimonial; 1.

(*за имотъ*), *Jur.* profectif; 2. (*както баща*),

paternel et paterne; -ски, -lement; 3. —

имотъ, *sm.* la patrimoine.

Баяука, *sf.* la baloque.

Баяне, *sm.* le sort.

Бделій (*смола*), *sm.* le bdellium.

Бегинка (*калугерка*), *sf.* une béguine.

Бегински манастиръ, *sm.* le béguinage.

Беделенъ, *adj.* contributoire et -butif; |

както -делъ, -rement. [tribution.

Бедель, *sm. t.* la capitation; | *Milit.* la con-

Бей, *sm.* un bey; | бейлер —, un beyler-bey.

Бей! *interj.* bah!

Бендевиндъ, *sm. Mar.* au plus près.

Бейликъ, *sm. t.* le beylick.

Бейфутъ, *sm. Mar.* la drosse.

Бекаръ, *sm. Mus.* le bécarré.

Бекасинъ, *sm. oiseau*, la becassine.

Бекастъ, *sm. oiseau*, la bécasse; | —, poisson,

la centrisque.

Белведеръ, *sm.* le belvédère ou belvedere.

Белезникъ, *sm. t.* (*вогъе Застѣга*).

Бемолъ, *sm. Mus.* le bémol; 1. забѣлжено

съ —, bémol, *adj.* 2. турямъ — прѣдъ

нота, *va.* bémoliser.

Бенгалски езикъ, *sm.* le bengali.

— стрѣкъ, *sm.* le bengali.

Бенедиктинецъ (*калугеръ*), *sm.* un béné-

dictin; -тински, *adj.* [fice, *f.*

Бенефицъ, *sm. Théât.* représentation à béné-

Бенефициантъ, *sc. Théât.* bénéficiaire.

Бенефиция, *sf.* le bénéfice; | което са от-

нося до —, bénéficial, *adj.*

Бензей, *sm.* le benjoin. [zoique *m.*

Бензойна кисѣлина, *sf.* Chim. acide bén-

Бенлисване, *va. t.* tatouer; | -са, *vr.* se tatouer.

Бенлисване, *sm.* le tatouage.

Бентъ, *sm. t.* (*вогъе Язъ*).

Бенуаръ, *sm. Théât.* la baignoire.

Бентъ, *sm. arbre*, le ben; | орѣхъ —, noix de ben. *f.*

Бергамски губертъ, *sm.* la bergame.

Бергамотно дръво, *sm. arbre*, le bergamotier.

Бергамотъ, *sm. m.* -мотны захлупцы (*за*

шекеръ), *sf. pl.* la bergamote.

Берберинъ, *sm. t.* (*вогъе Бръснарь*).

Берберійски конъ, *sm.* cheval barbe *m.*

Берейторъ, *sm.* un écuyer.

Берейтски помощникъ, *sm.* un créat.

Бересклетъ (*берескледъ*), *sm.* arbrisseau, le

fusain ou bonnet de prêtre. [berret.

Беретъ (*китило на глава*), *sm.* le beret et

Берилъ, *sm.* le beryl ou beryl.

Берлинъ (*каляска*), *sm.* la berlina; | дво-

мѣстия —, le berlingot. [dienne.

Бермутски зимбулъ, *sm. plante*, la bermu-

Берна, *sf.* Fortif. la berme.
 Бернардинецъ (*картугеръ*), *sm.* un bernardin.
 Берневедцы, *sm. pl.* les grègues *f.*
 Бершъ, *sm.* poisson, le cingle.
 Бестиарій, *sm.* un bestiaire.
 Бетель, *sm.* plante, le bétel.
 Бетиль, *sm.* le bétyle.
 Бетонія, *sf.* la bétoine. [tonnage.
 Бетонъ, *sm.* le béton; | анждае съ —, le bé-
 Бечевникъ, *sm.* Mar. le lé.
 Бехемотъ, *sm. mamm.* le béhémot; | (*пр-
 ченъ конь*), *quadr.* l'hippopotame *m.*
 Безъ, *prep.* sans, hors, sauf; 1. non compris,
 oté, si ce n'est; 2. conj. — да, sans
 que; 3. — това, si non; 4. *adv.* indépendam-
 ment, à part, n'était; 5. — друго, à coup sur.
 — божень, *adj.* athée, athéistique.
 — божіе, *sm.* l'athéisme *m.*
 — божиникъ, *sm.* un athée.
 — божность, *sf.* le libertinage. [ment.
 — боленъ, *adj.* Méd. indolent; -жно, -тем-
 — браденъ, *adj.* imberbe.
 — бройно, *adv.* sans nombre.
 — бройность, *sf.* l'innombrabilité *f.*
 — бройнъ, *adj.* innombrable, infini; -но, -ment.
 — вкусень, *adj.* insipide; -сно, -ment; |
 (*малко*), *fadasse*; | права -сно, *va.* affadir.
 — водень, *adj.* aride; | *Chim.* anhydre.
 — врѣденъ, *adj.* innocent, inoffensif; -дно,
 -ivement.
 — врѣдно, *adv.* impunément.
 — врѣдность, *sf.* l'innocuité *f.*
 — врѣмenni, *adj.* intempestif.
 — врѣменность, *sf.* l'intempestivité *f.*
 — вѣренъ, *adj.* infidèle, perfide; -рно, -lement.
 — вѣриникъ, *ница, s.* perfide, télon.
 — вѣрство, *sm.* la perfidie, la félonie.
 — вѣтріе, *sm.* Mar. la calme (*voyez* Бонаца),
 — въздушно пространство, *sm.* Phys.
 le vide.
 — главень, *adj.* acéphale.
 — гласень (*за буквы*), *adj.* Gram. quiescent.
 — гласіе, *sm.* Méd. l'aphonie *f.*
 — гласность [знакъ —, Gram. signe de
 quiescence *f.*
 — грабначо или Безпрѣшляно животно,
sm. H. nat. invertébré, *adj. m.* le mollusque.
 — грыжень, *adj.* insouciant, indifférent, in-
 dolent; -жно, -tement.
 — човѣкъ, *sm.* un sans-souci.
 — гръжно, *adv.* Mar. en pagale.
 — гръжность, *sf.* l'insouciance, indolence,
 sécurité, incurie *f.*; | *fig.* la léthargie.
 — гръжовень човѣкъ (*свиия*), *sm. fam.*
 un roger-bontemps. [intact.
 — грѣшенъ, *adj.* infailible, impeccable,
 — грѣшность, *sf.* l'infailibilité, impecca-
 bilité *f.*
 — домникъ, *sm. fam.* un 'haut-le-pied.
 — дупчень, *adj.* imporeux; | Méd. imperforé.

Бездупчність, *sf.* l'imporosité *f.*
 — душень, *adj.* inanité.
 — душность, *sf.* l'inanisation *f.*
 — дыханность, *sf.* Méd. l'appaée *f.* [ment.
 — дѣліе, *sm.* la désoccupation, le desoeuvre-
 — дѣлникъ, *sm. fam.* un belltre.
 — дѣйственъ, *adj.* inert, oisif. [lité *f.*
 — дѣйствіе, *sm.* l'inaction, oisivité, immobi-
 — дѣтство (*идмане дѣца*), *sm.* l'orbite *f.*
 — джне, *sm.* le chaos.
 — джнка, *sf.* le précipice, le gouffre.
 — жалостень, *adj.* impitoyable; -тно, -ment.
 — жадность, *sf.* Méd. l'adipsie *f.*
 — законе, *sm.* le crime, irréligion, iniquité,
 impiété *f.*
 — законень, *adj.* criminel; -онно, -lement.
 — законна добывка (*процента*), *sf.* in-
 teret usuraire *m.*
 — законно засвѣдѣтельствоване, *sm.* sous
 seing privé *m.*; | — съжитіе, *sm. fam.* ma-
 riage en détrempa, *m.*
 — злюбень, *adj.* innocent.
 — злюбень, *adj.* édenté; | H. nat. anodonte;
 — китъ, *sm.* poisson, la jubarte.
 — злба бѣба, *s. pop.* une sans-dent; | (*кому-
 то съ паднали прѣднѣтъ злбы*), *sc.* un
 brèche-dent.
 — имени, *adj.* anonyme; | Anat. innominé.
 — квасень, *adj.* azyrne.
 — кнженъ, *adj.* ignorant; | *fam.* ignare.
 — космень, *adj.* dépilé.
 — косміе (*голюсть*), *sm.* la calvitie.
 — крайно, *adv.* sans nombre.
 — крайното, *sm.* l'infini *m.*; 1. -но имане,
sm. fig. fam. le perou; 3. -но малка голъ-
 мина, *sf. Math.* infinitésime, *adj. f.*; | из-
 броене или смѣтане на -ны, *Mathém.* cal-
 cul infinitésimal *m.*
 — крайность, *sf.* l'infinité, immensité, inu-
 nitude *f.*; | *fam.* la malliassé; | до —, *adv.*
 à l'infini, infiniment. [-но, -sément.
 — крайнъ, *adj.* infini, interminable, immense;
 — крамоленъ сговоръ, *sm. Jur.* le quasi-
 contrat.
 — крачень, *adj.* apode.
 — кривденъ, *adj.* sans reproche *m.*
 — кръвень, *adj. Méd.* exsangue. [*adj. m.*
 — крына буболечка, *sf. H. nat.* aptère,
 — личень, *adj. Gram.* impersonnel; -чно.
 -lement.
 — листень, *adj.* aphyllé.
 — людіе, *sm.* la dépopulation.
 — млостень, *adj.* inclement.
 — млостъ, *sf.* l'inclement *f.*
 — мирень, *adj.* inquiet.
 — мозгавъ, *adj. s.* écarvelé, ée.
 — мустачень, *adj. H. nat.* acère.
 — мѣрна дебелина, *sf.* l'obésité *f.*
 — страсть, *sf.* la rage.
 — мѣренъ, *adj.* terrible, effroyable; 1. énor-

me, immense, extrême; 2. excessif, monstrueux, mortel, désordonné; -рно, -ment; 3. — страхъ, *sm.* les affaires *f*; 4. — хвалникъ, *sm.* *fig.* un prôneur.

Безмѣрно, *adv.* extrêmement, outreément.

— мѣрно желане, *sm.* soif de, *f*; | — испраждение (изъ отдолу), *sm.* *Med.* la superpurgation.

— мѣрность, *sf.* l'énormité, immensité, gri-

— надѣбенъ, *adj.* *Med.* désespéré.

— надѣбность, *sf.* le désespoir.

— началенъ, *adj.* acéphale.

— началие, *sm.* l'anarchie *f*.

— началственъ, *adj.* anarchique.

— нѣрственность, *sf.* l'immoralité *f*.

— нѣрственъ, *adj.* immoral; -но, -lement.

Безордовъ, *adj.* bésordique.

Безоаръ, *sm.* le bezoar.

Безопаха маймуна, *sf.* le magot.

— прѣмежде (въ), *adv.* à couvert, à l'abri.

— образенъ, *adj.* informe, difforme; 1. contre-

fait, mal fait; 2. *fig.* puant; 3. *B. nat.* amorphe.

— образіе, *sm.* la difformité; | *Med.* la déformation.

— образность, *sf.* le défigurement.

— отдѣленъ, *adj.* inhérent.

— отдѣльность, *sf.* l'inhérence *f*.

— осливость, *sf.* l'impudence, impudeur, effronterie *f*; | la licence, la pétulance.

— очинивъ, *adj.* impudent, effronté, insolent; 1. audacieux, libre; 2. licencieux, pétulant, laid; 3. *fam.* un mirmidon et myrmidon.

— париченъ, *adj.* gratuit; | — заемъ, *sm.* *Jur.* le commodat. [asexuel.]

— пасмивенъ, *adj.* *Bot.* neutre, asexe et

— перенъ (за стрѣла), *adj.* désespéré.

— пѣчленъ, *adj.* désintéressé; -лно, -sement.

— пѣчліе, *sm.* le désintéressement.

— писменъ, *adj.* illettré.

— платна работа, *sf.* *Mar.* le manéage.

— плоденъ, *adj.* infécond, infertile, stérile; | aride, maigre; | *fig.* ingrat.

— плодіе, *sm.* l'infécondité *f*. [rilité, aridité *f*.

— плодность, *sf.* l'infertilité, infécondité, sté-

— подобенъ, *adj.* incomparable; -бно -ment; | nonpareil, sans pareille, sans seconde; | *fig.* unique.

— подобность, *sf.* la disparate.

— покоеванъ, *va.* incommoder; | *fig.* assieger, crisper.

— покойно расположено, *sm.* la bourrasque.

— покойнъ, *adj.* inquiet, incommodé, agité, frétilant; | *fam.* endêver; | — сны, *sm.* la jactation et jactitation.

— покойство, *sm.* l'inquiétude, incommodité, agitation *f*; 1. le malaise, la jalousie, le trouble, la peine; 2. le mal-être, mal, émoi *m*, l'agonie *f*, les alarmes *f*; 3. *fig.* la crispaton, le tracas, le tintouin, martel *f* en tête, la puce à l'oreille.

Безиоконтеленъ, *adj.* inquiétant.

— покоя, *va.* inquieter, gêner, déranger; 1. incommoder, infester, hâreeler; 2. tracas-ser, molester, obséder, marteler, travailler; 3. *fam.* lutiner, tarabuster; 4. *fig.* tourmenter, sergenter, chiffonner; 5. безиокон (за мыслъ), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; | -ca, *vr.* s' inquieter, se gêner, se déranger, se marteler la tête ou l'esprit, se ta-vailer, s'agiter, se demener, se ronger le coeur.

— полезенъ, *adj.* inutile; -сно -ment; 1. sura-bondant; 2. *fig.* infructueux, ingrat, le superflu; 3. правя -сно, *va.* inutiliser.

— полезно ходене, *sm.* la trotterie *m*; | — повтаряне, *sm.* double emploi *m*.

— полезность, *sf.* l'inutilité *f*.

— помощенъ, *adj.* abandonné, dénué de.

— помощно състояние, *sm.* l'abandon, abandonnement, délaissement *m*.

— прашны жици, *sf. pl.* *Bot.* agame, *adj.*

— примѣренъ, *adj.* non pareil.

— пристрастенъ, *adj.* impartial, désintéressé, neutre; -стно, -lement.

— пристрастие, *sm.* l'impartialité, neutralité, équanimité *f*.

— причиненъ, *adj.* gratuit. [vague.]

— прѣдѣленъ, *adj.* illimité, interminable,

— прѣмеждливостъ, *sf.* la sûreté, sécurité, sauve-té *f*.

— прѣмеждливъ, *adj.* sûr.

— прѣстанно, *adv.* toujours, sans discontinuation, sans remission.

— прѣстанин, *adj.* *fam.* sempiternel; | —

оплакане, *sm. pl. fam.* la jérémiade.

— пѣтно живѣяне, *sm.* vie dissipée *f*.

— пѣтство (падамъ въ), *vm.* se déranger.

— работенъ, *adj.* désœuvré, désaffairé, inoccupé, vide.

— разсѣденъ, *adj.* imprudent, insensé, indiscret; 1. déraisonnable, irraisonnable, illégitime; 2. malavisé, inconséquent, impertinent, étourdi; 3. excessif, écervelé, téméraire, leste; -дно, -ment.

— разсѣдна постѣпка, *sf.* coup de tête, *m*.

— разсѣдно, *adv.* follement; 1. en aveugle, aveuglement, au 'hasarde; 2. à l'étourdie, de but en blanc, à la ou à boule vue; 3. *fig.* à la volée.

— разсѣдно слово, *sm.* le déraisonnement.

— разсѣдность, *sf.* la témérité, la folie.

— разсѣдство, *sm.* la déraison, imprudence, indiscrétion, inconséquence, étourderie, équipée *f*.

— разуменъ, *adj.* irraisonnable, inconséquent, sot; | *fig.* incongru; | — мны животны, *sm. pl.* les animaux irraisonnables *m*.

— разумность, *sf.* l'incongruité *f*.

— реденъ, *adj.* désordonné, anormal, confus, dérangé; | *fig.* échevelé; | *Med.* acatastistique

Безредіе, *sm.* le désordre, dérèglement, renversement, dérangement *m*; 1. la confusion, la ballebaude, le saccade, le brüllamini; 2. *fig.* tour de babel, remue-ménage, tohu-bohu *m*; 3. *fam.* le fouillis, le désarroi, la cour du roi pétaud; 4. **докарвамъ въ** — *va.* désordonner, renverser; 5. **достигувамъ въ** —, *vm.* se dérégler, se désajuster; 6. **въ** —, *adv.* *Mar.* *vrac et vraque.*

— **редно**, *adv.* en tumulte ou confusion, à la débâdada ou ballebaude.

— **редъ (въ)**, *adv.* à l'abandon.

— **свѣстность**, *sf.* foi punique *f*.

— **сговоренъ**, *adj.* absolu.

— **силенъ**, *adj.* faible; -но, -ment; 1. impuissant, languissant, guinguet; 2. asthénique, anaphrodite.

— **силае**, *sm.* la faiblesse, impuissance, débilitation, langueur *f*; | *Méd.* l'adynamie, asthénie, lipothymie *f*.

— **сиано**, *adv.* de main morte.

— **славие**, *sm.* l'esclandre, standale *m*; 1. *fig.* la tache, le decri; 2. **докарвамъ въ** —, *va.* *fig.* décrier. [*vesée.*]

— **солны брацоловнянеа**, *sm. pl.* la bille-

— **сраменъ**, *adj.* déhonté, dévergondé, indiscret; | *fig.* lubrique; -но -ment.

— **срамлива дѣвојка**, *sf.* une donzelle.

— **срамливъ**, *adj.* effronté, éhonté; 1. insolent, impudent, impertinent; 2. opprobrieux, cynique, laid; 3. *fig.* airain.

— **срамникъ**, *ица*, *s.* impudent, ente.

— **срамно постѣпане**, *sm.* l'indiscrétion *f*.

— **срамность**, *sf.* l'insolence, indiscrétion *f*.

— **срамство**, *sm.* l'impudeur, impudence *f*; 1. l'effronterie *f*, le dévergondage, le cynisme; 2. *fig.* le front.

— **смертенъ** *adj.* immortel.

— **Богъ, -тна, богиня**, *s.* immortel, elle.

— **смертіе**, *sm.* l'immortalité *f*; | **прѣдавамъ на** —, *va.* immortaliser.

— **смыслено**, *adv. fam.* à travers.

— **стабленъ**, *adj. Bot.* acaule.

— **стопански (за имотъ)**, *adj. Jur.* jacent.

— **страстенъ**, *adj.* impassionné; -но, -ment.

— **сѣмьтъ (ради зачєсанє)**, *adj. Théol.* immaculé.

— **сѣчны**, *sm. pl. Géogr.* les ascien *m*.

— **сжніе**, *sm.* l'insomnie *f*.

— **сжны ноци** *sf. pl.* les veilles *f*.

— **тъкователенъ**, *adj. fig.* vide de sens.

— **тѣлесенъ**, *adj.* spirituel, incorporel.

— **тѣлесность**, *sf.* l'incorporalité *f*.

— **уменьъ**, *adj.* imbécile, sot, fou ou fol, extravagant, amphigourique; -но, -ment.

— **умецъ**, *sm.* un calotin; | *fam.* un amphigouri, аросо *m*. [*hébétation f*].

— **уміе**, *sm.* l'imbecillité, sottise, folie, bêtise,

— **умна рѣчь**, *sf. fam.* le coq-à-l'âne.

— **умникъ**, *ица*, *s.* étourdi, crétin, butor,

-торде *f*, maître aliboron *m*; 1. *fig.* marionette *s*, un boeuf; 2. *fam.* une bête.

Безумство, *sm.* la folie, extravagance, marotte *f*; | *fig.* la frénésie; | *fam.* la crucherie, le vertigo.

— **умщина**, *sm.* hébété *adj*, sot, otte *sc*.

— **уредно**, *adv. Mar.* en pantenne.

— **уредъ**, *sm.* le péle-mêle; | *fam.* le fouillis.

— **утѣшно положєне**, *sm.* la désolation.

— **утѣшность**, *sf.* l'exploration *f*.

— **цвѣтенъ**, *adj.* décoloré; | *Opt.* achromatique; | *правя* —, *va.* décolorer.

— **цвѣтиленъ**, *adj.* incolore.

— **цвѣтолєстєнъ**, *adj. Bot.* apétale.

— **цѣнна искра**, *sf.* le diamant; 1. — вещь, *sf.* le bijou; 2. *pl.* -ны вещи, la bijouterie; | **търговєдъ на** — вещи, *sm.* un bijoutier.

— **цѣнность**, *sf.* le joyau.

— **цѣнъ**, *adj.* précieux, sans prix, inestimable, inappréciable, riche.

— **камыкъ**, *sm.* le diamant, le brillant, pierre gemme *f*; 1. *pl.* -ны камацы (*ялмазы*), les pierreries *f*; 2. **търговия съ** —, la joaillerie, la bijouterie; 3. **накичєвамъ съ** —, *va.* diamanter; 4. **изрѣзвамъ на клинчєта**, *va.* brillanter.

— **чєстєнъ**, *adj.* déshonorable et -norant, malhonnête, infâme; | opprobrieux, ignomineux.

— **чєстїе**, *sm.* le déshonneur, l'infamie *f*; 1. l'opprobre *m*, ignominie *f*; 2. (*безславіє*), la honte; 3. *fig.* la fétissure, la tache, le camoflet, note d'infamie, *f*.

— **чєстность**, *sf.* la turpitude. [*sition f*].

— **чєстный стѣлабъ** [*изложєне на* —, l'exposition *f*].

— **чєтенъ**, *adj.* infini, innombrable, sans nombre. [*légion.*]

— **чєтно множество**, *sm.* la myriade; | *fig.* la

— **чєстность**, *sf.* l'infinité, innombrabilité *f*; | *fam.* la milliase. [*-eusement.*]

— **чїненъ**, *adj.* tumultueux, polissoir; -но,

— **чїнство**, *sm.* la turbulence. [*-ment.*]

— **човѣченъ**, *adj.* inhumain, barbare; -чно,

— **човѣчїе**, *sm.* l'inhumanité *f*, la dureté, la barbarie.

— **човѣчно**, *adv.* de Turc à More.

— **чиншулєнъ**, *adj. Bot.* acalicin.

Библейски, *adj.* scripturaire et -tural, bibleque; 1. познанє на — наданєа, la biblistique; 2. показалєдъ на — изрєченєа, concordance de la Bible, *f*.

Библіогрѣфическї, *adj.* bibliographique.

Библіогрѣфъ, *sm.* un bibliographe.

Библіотєка, *sf.* la bibliothèque; | (*за прочитанє*), cabinet de lecture, *m*.

Библіотєкаръ, *sm.* un bibliothécaire; | **помощникъ на** —, un sous-bibliothécaire.

Библія, *sf.* la bible; 1. истѣлкованє —, la massore ou -sarah; 2. тѣлковачъ на —, un massorète.

Бивакъ, *sm.* (*воуєз* Ноцна стража).

Бивачны огнече, *sm. pl.* les feux d'un bivac.
Бизань, *sm. Mar.* l'artimon *m*; | — боръ, мât d'artimon *m*. [l'aurochs ou urus *m*.]

Бизонъ, *sm. quadr.* le bison; | —, *тѣмъ*.
Биквадратенъ, *adj. Alg.* sursolide; | — дратъ, *sm.* le sursolide.

Била, *sm. pl.* les matériaux *m*, le matériel.

Биландеръ (ладія), *sm. Mar.* le bélanger.

Биланецъ, *sm. Com.* la balance, le bilan.

Билеть, *sm.* le billet; 1. le bulletin, la carte, le cachet; 2. — или записъ (отъ хазна-та), un bon du trésor; 3. (за стая), billet de logement; 4. лотаріенъ —, billet de loterie; 5. пустъ —, billet blanc; 6. приподавамъ странны укъ съ —-ты, *va.* courir le cachet. [*va.* décoller.

Биларденъ прѣвазъ [искарвамъ отъ — билъ, — кый, *sm.* la cadette.

Билардна валка *sf.* la bille. [lard, *m*.]

Билардно зелено сукно, *sm.* tapis de billard.

Биллионъ (хилѣдо хилѣды милиона), *sm. Arithm.* un trillion.

Биллонъ, *sm.* le billon.

Билль, *sm.* le bill.

Било (на стрѣха), *sm.* jambe de force, *f*; 1. (главнага греда на стрѣха), l'entrait *m*; 2. грамада —-ла, *pl.* *Archi.* le grillage.

Билиа (валка), *sf.* la bille; 1. два пѣти до-качамъ —-га съ кый, *va.* billarder; 2. ударямъ двѣ —-ли съ кый, *va.* quenter; 3. вкарвамъ въ блуза —, *va.* bloquer.

Бимсъ, *sm. Mar.* le bau et barrot.

Бинето, *sm. Mar.* la bonnette.

Биномъ, *sm. Alg.* le binôm.

Бира, *sf.* la bière et bièvre; 1. варъ —, *va.* brasser; 2. варене —, le brassage; 3. въз-виране или шупнуване на прѣсна —, le guillage.

Бирачъ, ка (на плодове), *s.* cueilleur, euse;

| (за гроздіе), coveur, euse.

Бирема (ладія), *sf.* la birème.

Бириби (игра), *sm.* le biribi.

Бириловъ, *adj.* béryllé.

Бирія *sf.* l'imposition, contribution *f*; 1. l'im-рôt, tribut, édit bursal *m*; 2. който плаща — (биріашъ), *sm.* contributaire, taillable, *adj. m*; 3. събирание —, la collecte.

Биріашъ, *sm.* un tributaire.

Бирка (сѣмѣителна тояжка), *sf.* la taille.

Бироваренъ ведрыникъ, *sm.* le brassin; | единъ пѣленъ —, un brassin.

— зимникъ, *sm.* l'entonnerie *f*. [de —, *adj.*

Бироваря и —ница, *sf.* la brasserie; —ненъ.

Бироваръ, *sm.* un brasseur.

Бирувамъ, *va.* imposer.

Бирюза, *sf.* la turquoise; —венъ, de —, *adj.*

Бисквита (хлѣбъ съ загаръ), *sm.* le biscuit.

Бисмутъ, *sm.* étain de glace, *m*.

Биссонъ, *sm.* le byssus et bysse

Бистръ (цаѣтило), *sm.* le bistre.

Бистурей (ножче), *sm.* le bistouri.

Битенгъ или Битсъ, *sm. Mar.* la bitte; 1. заплитамъ съ —, *va.* bitter; 2. сиемамъ отъ — ортома, *va. Mar.* débiter. [noyalle.

Бито платно (за ладія), *sm.* la noyale et — млѣко, *sm.* le babeurre ou lait de beurre.

Битъ, *adj.* battu.

Бишопъ (пастиръ), *sm.* bishop ou bischof *m*.

Биографически, *adj.* biographique.

Биография, *sf.* la biographie.

Биографъ, *sm.* un biographe.

Бие, *sm.* le combat; 1. (пѣреникъ), la verge;

2. — или грызене (на сѣвѣтъ-та), le re-mords; 3. — жѣла, le battement; 4. — млѣко, le barattage.

Биецъ, *sm. fam.* un brétailleur, bretteur, pour-fendeur de géante, *m*.

Бія, *va.* battre, frapper, fouetter; 1. cogner, bouspiller, bourreller; 2. (безъ милостъ), échiner de coups, assomer; | *fam.* rouer;

3. (млѣко), baratter; 4. (масло), battre;

5. *fig.* étriller; 6. *fam.* frotter, peloter, rosser; 7. бие на селено, *v. imp.* il tire sur le vert; 8. бие или удря (за часовникъ), *v. imp.* il sonne; 9. който са не бие, *Milit.* un noncombattant; 10. който обыча да бие, *Vén.* un batteur; 11. — са, *vr.* se battre, se frapper; 12. lutter, palpter, jouter, ferrailer;

13. шамаллер и се —, se colleter, être aux prises *f*; 14. — са (съ оржия или на войска), faire la guerre, combattre; | *fam.* guerroyer; | — са (распърснато), escarmoucher;

15. — са (съ войска), faire ou tirer des armes; 16. *fam.* dégainer; 17. биемса, se peigner, se gouter; | *fam.* se peloter; 18. биятса (съ розата си), *v. imp.* ils cossent.

Блаболене, *sm.* le murmure, la blésité; | *Méd.* la mussionation.

Блаболень изговоръ, *sm.* le zézaiement.

Блаболко, ка, *s.* pérorer, euse. [nonner.

Блаболя, *vn.* bleser; | *fam.* pérorer; | *pop.* rog-

Благо, *sm.* le gras (voies Благоно).

Благо, *sm.* le salut; | *pop.* doux.

Благоволене, *sm.* la faveur, la bienveillance. — волявамъ, *va.* daigner.

— врѣмения, *adj.* tempestif.

— врѣмѣность, *sf.* l'opportunité *f*.

— врѣмѣнь, *adj.* opportun; —но, —nement.

— врѣмѣ, *sm.* à-propos *m*.

— вычѣнь, *adj.* euphonique.

— вычѣ, *sm.* Gram. l'euphonie.

— вѣщене (25 мар.), *sm.* l'Annonciation *f*, le chasso-mars; | орденъ —, l'annonciade *f*.

— говѣинъ, *adj.* respectueux: —но, —eusement.

— говѣне, *sm.* la vénération, révérence, religion *f*, le respect; | съ —, *adv.* respectueusement.

Благость (божа), *sf.* la bonté.

Благодарене, *sm.* le merci, le remerciement et -ciement.

— даренъ, *adj.* reconnaissant, content, obligé; 1. (на всички), *sc.* optimiste; 2. бы-
вать —, *vn.* reconnaître; 3. — съмъ, *vn.*
se louer de; 4. — съмъ см. *vn.* être content
de sa personne.

— дарность, *sf.* le contentement, la recon-
naissance, gratitude, grâce *f.* le gré; | съ —,
à belles baisemains. [*sf.* le Te Deum.

— дарствена пѣсень: тебе Бога хвалимъ,

— дарство, *sm.* le contentement.

— дая, *va.* remercier, contenter, rendre
grâce; | — са, *vr.* se contenter de; | да са
благодаря един-кому, *v. imp.* grâce à.

— дая, *adv.* grand merci.

— даъ, *sf.* la grâce, la bénédiction; | *fig.*
l'unction *f.*; | дѣйствителность на Божя —,
Théol. la congruité.

— денственъ, *adj.* prospère.

— денствие, *sm.* la prospérité, la félicité.

— денствувамъ, *vn.* prospérer.

— дѣтеленъ, *adj.* charitable; -лно, -ment.

— дѣяне, *sm.* la charité. [*de* confiance.

— надѣбень човѣкъ, *sm.* une personne

— надѣбность, *sf.* la confiance.

— полученъ, *adj.* heureux, bien heureux,
favorable, fortune, prospère (*voies* Честить).

— получие, *sm.* le bonheur, la fortune, bon-
ne fortune, prospérité *f.*; | (безъ размъръ),
un bonheur sans mélange.

— получно, *adv.* à bon port.

— получно дохождение, *sm.* la bienvenue.

— приетенъ, *adj.* propice, ami, bienvenu.

— приетно и противно, *sm.* le pour et le
contre. [*идѣмому*] favoriser.

— приетствувамъ, *va.* avantager, rire; |

— пристойность, *sf.* la bienséance.

— пристоеиъ, *adj.* bienséant.

— разумень, *adj.* prudent, raisonnable, po-
litique; -мно, -ment.

— разумие, *sm.* la précaution, prudence,
sagesse, discrétion *f.*; | прѣдписанъ съ —,
prudentiel, *adj.*

— растворень, *adj.* salubre.

— родень, *adj.* nobiliaire, digne, relevé; |
fig. noble, élevé.

— родното, *sm.* le noble.

— родство, *sm.* l'aristocratie, élévation, che-
valerie *f.*; | *fig.* la noblesse.

— склонень, *adj.* favorable, ami, amiable;
1. propice, bienveillant, affectueux, affectueux,
prospère; 2. *fig.* bérin; -но, bienignement.

— склонность, *sf.* la bienveillance, bonté,
faveur, affection *f.*, auspice *m.*, les bonnes
grâces *f.*

— словена вода, *sf.* eau bénite *f.*

— словень, *adj. part.* béni, béni; 1. —
восакъ, *sm.* l'agnus *m.*; 2. — ны вещи, *sf.*
pl. les eulogies *f.*

Благословія, *sf.* la bénédiction; | достойнъ
за —, bénissable, *adj.*

— словявамъ, *va.* bénir.

— стостояне, *sm.* la prospérité, le salut.

— творень, *adj.* salutaire. [*saire.*

— творителна лѣкарница, *sf.* le dispen-

— честнъ, *adj.* pieux, religieux; -но, -euse-
ment; | лицемерно —, leïgot, *adj.*

— честіе, *sm.* la piété, la dévotion.

— чине (добъръ редъ), *sm.* la police.

Блажено видѣне, *sm.* vision béatifique *f.*

Блаженъ, *adj.* heureux, bienheureux, glorieux;
-но, -eusement.

Блаженъ, *adj.* gras; | *fig.* sale. [*f.*, le salut.

Блаженство, *sm.* la félicité, béatitude, gloire

Блажно, *sm.* le gras; | змъ —, *vn.* faire gras.

Блажене, *sm.* la vision, rêverie, rêvasserie *f.*,
le simulacre; | *fig.* le rêve, songe, prestige *m.*

Блазнить, *adj.* imaginable.

Блазнителенъ, *adj.* rêveur, prestigieux.

Блазнителность, *sf.* la rêverie. [*creux m.*

Блазно, *sm.* un songeur; | *fam.* songe-

Блазняса, *vr.* s'imaginer, se faire illusion,
rêver, se persuader.

Блана (чимъ т.), *sf.* motte de gazon, *f.*; 1.
настила съ -ны, *va.* gazonner; 2. на-
стилаеа съ -ны, le gazonnement et -zonnage.

Бланкетъ *sm.* le blanc-seing et -signé.

Бланманже, *sm.* le blanc-manger.

Блатенъ, *adj. Bot.* uligineux; 1. — чай, *sm.*
plante, la nummulaire; 2. — крокоиъ, *sm.*
plante, le populage.

Блатице (азмакъ т.), *sm.* le marécage.

Блатлива нездрава страна (въ Италия),
sf. la maremma.

Блатливо мѣсто, *sm.* la grenouillère.

Блатливъ, *adj.* marécageux.

Блатно растене, *sm. Bot.* lacustal, *adj.*

Блато, *sm.* l'étang, palus *m.*; -тенъ, d' —,
adj. | *fam.* bain de grenouilles ou de cra-
paudes, *m.*

Блатска кукумѣвка, *sf.* oisier. la barge.

Блатски, *adj.* aquatique; | — мѣточъ, *sm.*
plante, le turbit.

Бленда, *sf.* la blende.

Блендунгъ, *sm.* Fortif. la blinde.

Блемометръ, *sm.* le bléomètre.

Бланзъ, *adj.* lèche.

Близень, *adj.* prochain, proche, adjacent; 1.
imminent, borné; 2. най —, le semblable.

Близнакъ, *sm.* un jumeau; | *pl.* -нацы (съ-
звѣдіе), *Astr.* les Gémeaux *m.*

Близначенъ, *adj.* jumeau; | *Bot.* didyme,

Близнитъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*; 1. *fig.* -зни,
les alentours *m.*; 2. -ни околности, *sf. pl.*
les entours *m.*

Близница, *sf.* (*voies* Стomана).

Близно познание, *sm. fam.* l'acointance *f.*

Близко, *adv.* près, auprès, auprès de; 1. *fam.*
approchant de; 2. *Mar.* à la 'hauteur de;

3. на —, de près, à proximité, à sa proximité, proche; 4. по —, de plus près; 5. твърдъ —, близко, tout contre; 6. — (до мѣсто), à la veille de; 7. *prep.* proche de, au moment de; 8. докарвамъ по —, *va. garocher.* [post-futur.]

Близко-близко-время, *m. Gram.* le paulo-
Близость, *sf.* la proximité, la servilité.

Близосѣденъ, *adj.* voisin, circonvoisin, attenant à, vicinal.

Близосѣдность, *sf.* la proximité.

Близосѣдство, *m.* le voisinage, le quartier.

Близосѣдъ, *sm.* le prochain; | —, -ка, *s.* voisin, ine; 1. — съмъ, *vn.* avoisiner; 2. *pl.* —, *m.* le voisinage; 3. който има —-ды, *fam.* envoisiné, *adj.*; 4. имамъ добры —-ды, *vn.* être bien avoisiné; 5. навиздамъ —-дытъ си, *va. fam.* voisiner.

Близъкъ, *adj.* voisin, familier.

Близжъ, *va.* lécher, laper.

Близнуване, *m.* la cataracte, l'éruption *f*;
| (рѣка, мокрины), le débordement.

Близнува, *v. imp.* il se déborde; | *pl.* -вать, ils se dégorgeant. [Milit. le blindage.]

Блинда, *sf. Mar.* la blinde; | покрыване съ —-ды
Блиндировамъ, *va. Milit.* blinder.

Блинъ и зейлъ, *sm. Mar.* la cavadière.

Блюшко, *ка, s.* raisonneur, radoteur, euse;
un proneur.

Блокада, *sf.* le blocus; 1. отмахнувамъ —, *va. Milit.* débloquer; 2. отмахнуване —, le déblocus.

Блокирувамъ, *va.* bloquer.

Блокхаузъ (кула), *sm. Fortif.* le blockhaus.

Блокъ, *sm. Mar.* la molette.

Блуденъ сынъ, *sm.* l'enfant prodigue, *m.*

Блудникъ, ница, s. fornicateur, trice.

Блудъ, *sm.* la fornication.

Блуза (на билиардъ), *sf.* la blouse; | вкар-
вамъ въ —, *va.* blouser.

Блуткава похвала, *sf. fig.* la fadeur.

Блуткавость, *sf.* la fadeur.

Блуткавъ, *adj.* fade, plat; -во, -ment; | -во
сготвѣна манжа, *sf. pop.* le gargotage.

Бывамъ, *va.* vomir; 1. (накъ), revomir; 2.
2. *pop.* dégueuler, dégoûiller, débagouler.

Быване, *sm.* le vomissement; 1. леко —, *Med.* la vomiturition; 2. сила що докарва —, l'éméticité *f*; 3. цѣръ за —, l'émétique *m*;
4. свисамъ патие съ цѣръ за —, *va.* émétiser.

Бывателенъ, *adj. Med.* vomitif; 1. -орѣхъ, *sm.* noix vomique *f*; 7. — орѣхъ, *plante*, le vomiquier ou strychnos.

Бывателното, *sm.* le vomitif.

Бывентъ, *adj.* émétique. [bilis.]

Бывочъ, *sm.* le vomissement; | *pop.* le dégo-
**Българисмъ (Българска своищина съ гово-
рене)**, *sm.* un bulgarisme. [—, *sf.*

Български езикъ, *sm.* le bulgare et langue

Българинъ трохъ, *sf. pt.* le remoulage.

Българъ и каша —, *sm.* le gruau; -рентъ
de gruau, *adj.*

Блннувамъ и Блннувамъ, *vn.* déraisonner,
extravaguer; 1. (смрѣсенъ), rêver; 2. (го-
воря насмѣв), délirer; 3. *fam.* rêvasser; 4.
fig. battre la campagne.

Блннуване и Блннуване, *sm.* la rêverie,
rêvasserie, imagination *f*; 1. l'hallucination
f, le transport, le délire; 2. (отъ нѣм-
ство), *Med.* delirium tremens *m.*

Блннувателенъ, *adj.* délirant.

Блннувачъ, *sm. fam.* un rêveuseur.

Блѣскамъ, *va.* cliqueter.

Блѣскане, *sm.* l'affaire *f*. [roulement.]

Блѣсакъ, *sm.* le cliquetis; | (барабани), le
Блѣснатъ, *adj.* alambiqué.

Блѣтавина и -вость, *sf.* la saqueterie.

Блѣтане, *sm.* le babil et babillage, le sa-
quet et saquelage; 1. *fam.* la parlerie, le
cailletage; 2. (на дѣца). *fig.* le ramage.

Блѣтачъ, *ка, s.* parleur, discoureur, rediseur;
1. saqueteur, verbiageur, jaseur, -euse; 2.
fig. un traquet; 3. *fam.* un apoco.

Блѣтая, *vn.* discourir de, sur: babiller, per-
siffler et -siffler, jaser, caillêter; 1. *fig.* sa-
queter; 2. *fam.* dégoiser, verbiager, verba-
liser; 3. *pop.* lantiponner.

Блѣтливостъ, *sf.* la verbosité, l'indiscrétion *f*.

Блѣтливъ, *adj.* verbeux, indiscret; -во, -tement.

Блѣха, *sf. insecte*, la puce; 1. (амерк.), le
tunga; -хенъ, de puce, *adj.* 2. лозя -хы,
va. épouser; 3. трѣвна —, l'altise ou altique.

Блѣхясамъ, *vn.* s'épuser.

Блѣденъ, *adj.* pâle, décoloré, blafard, plombé;
1. малко —, *fam.* pâlot; | той е твърдъ
—, c'est un ecce homo; 2. (за цѣтило)
mourant; 3. ставамъ —, *vn.* se derougir.

Блѣдна немощъ, *sf.* les pâles couleurs *f*; |
(дѣвойческа), *Med.* la chlorose; | страда-
лецъ отъ —, chlorotique, *adj.*

Блѣднозеленъ цвѣтъ, *sm.* vert céladon *m.*

Блѣдноликъ, *adj.* foireux. [fainte.]

Блѣдно мѣсто (съ пѣчѣтамо), *sm. Typ.* la

Блѣдность (блѣденъ цвѣтъ), *sf.* la pâleur.

Блѣднотѣменъ, *adj.* carme.

Блѣдноцѣтенъ, *adj.* délavé. [pâlissant, *adj.*

Блѣднѣтъ, *vn.* pâlir, se décolorer; който -днѣ,

Блѣднявъ, *adj.* luride.

Блѣтъ, *sf.* l'imagination *f*. [coruscation.]

Блѣсакъ, *sm. Chim.* l'éclair *m*; | *Phys.* la

Блѣскавъ, *adj.* ch. toyant.

Блѣскъ, *sm.* l'apparat *m.*

Блѣе или Выка (както еленъ), *v. imp.* il
brame, il rait ou rée.

Блѣяне, *sm.* le bramelement, le bêlement.

Блѣятъ (за овецъ), *v. imp.* ils bratèrent, ils bê-
lent, | овца що блѣе, bêlant, *adj.*

Блѣхъ, *sm.* la lame; 1. (на ось), la 'happe;
2. село —, l'essai *f*.

Блѣщателенъ, *adj. fg.* brillant; -лно, -аммент.
Блѣщицъ, *v. imp.* il brille; | **който** —, brillant, *adj.*
Блѣщукамъ, *vn.* éclairer, entre-luire; | *fg.* reluire.

Блѣшука, *v. imp.* *Astr.* il scintille; | (както окоито на котка), il chatoye.

Блѣщуканъ огнь, *sm.* l'ardent m.

Блѣщукане, *sm.* la lueur, la resplendissement.

Блюдникъ, *sm.* le couvre-plat.

Блюдо, *sm.* le bassin; | (на капуна), plat de balance, m; | *Anat.* l'acétabule m.

Блюдце (чарунка), *sm.* le lépas ou patelle.

Боа, *sf.* *H. nat.* le constructeur; | (кожава дѣла опашка), le boa.

Боброва трѣва, *sf.* *Bot.* le chlore.

Боброво мѣдо, *sm.* *Pharm.* le castoreum.

Бобровъ мѣхъ, *sm.* laine de Moscovie f.

Богдѣлница, *sf.* la charité.

Богато, *adv.* richement, grassement, profusément, à plein corbeille.

Богатство, *sm.* la richesse, la fortune, les trésors m; 1. *fg.* l'or m; 3. изворъ —, *fg.* le pacteio; 3. придобыване —, la chrématistique.

Богатъ, *adj.* riche, puissant, opulent; 1. *ourni*, gros; 2. *fg.* foncé, coossu; | (са пи-сало), pourri; 3. *fat.* bien renté; 4. *pop.* argenteux; 7. *новъ* —, un parvenu; 6. — съмъ, *vn.* avoir les reins forts m.

Богатырство, *sm.* la chevalerie.

Богатырь, *sm.* un capitaliste, homme de fortune; 1. *fg.* un milord; 2. *fat.* un richard, riche, nabab, crépus m; 3. *pl.* -риѣ, le beau monde.

Богиня, *sf.* la déesse, déité ou divinité f.

Богобоязливъ, *adj.* pieux; -во, -eusement; | *fg.* le caton. [брой-тъ на —, *va.* déifier.

Богове, *sm. pl.* les dieux m; | **причитамъ въ Бого-данъ** (Богданъ), *sm.* le dieudonne.

— **исповѣдникъ** (деистъ), *sm.* un théiste.

— **исповѣдане** (деистъ), *sm.* le théisme.

— **молецъ**, *ка, t.* pèlerin, ine.

— **молие**, *sm.* la prière; 1. **пѣтуване за** — на святи мѣста и мѣсто —, le pèlerinage; 2. **ходя на** — или на поклонене по святи мѣста, *vn.* aller en pèlerinage.

— **молка** (поклонница), *sf.* une pèlerine.

— **почитане**, *sm.* le culte adoratif.

— **родина** (и праздниѣ или куна — или черкова за слава на —), *sf.* le Notre-Dame; 1. **поклонене на Св.** —, culte d'hyperdulie f; 2. **молитва: Богородице Дѣво радувайса**, l'avé et ave Maria, m; 3. — **планте**, la camellia ou camellie.

— **родска трѣва**, *sf.* plante, le serpolet.

— **словие**, *sm.* la théologie.

— **словія**, *sf.* la théologie; 1. **училиникъ** на —, un théologal; | **длъжностъ негова**, *sf.* la théologale; 2. **докторъ на** — (въ Парижъ), un ubiquiste.

Богословска добродѣтель, *sf.* vertu théologique f.

— **словски**, *adj.* théologique; -ски, -ment; | — **докторски диспутъ**, *sm.* la sorbonique.

— **словъ**, *ка, t.* théologien, enne.

— **служебенъ**, *adj.* religieux. [le service.

— **служене**, *sm.* le culte, la religion, l'office.

— **творене**, *sm.* la désacation, l'apothéose f.

— **творя**, *va.* déifier, diviniser.

— **убиецъ**, *sm.* un déicide.

— **убійство**, *sm.* le déicide.

— **угоденъ**, *adj.* pieux. [lique f.

— **угодно основане**, *sm.* assistance pub-

— **угодно дѣло**, *sm.* oeuvre pie f.

— **хулене**, *sm.* le blasphème, le jurement.

— **хуленъ**, *adj.* blasphématoire, profane; -лно, -ment.

— **хульникъ**, *sm.* un blasphémateur, profane

— **хуля**, *va.* blasphémer.

— **човѣкъ**, *sm.* homme-Dieu m.

— **човѣчески**, *adj.* *Théol.* dévivil.

— **явлене** (6 януар.), *sm.* l'Epiphanie f. le jour des rois m.

Богъ (voc. Боже), *sm.* le Dieux, le Seigneur, la déité ou divinité; | —, -гиня, *sf.* la déesse; la divinité; 1. **ради -а**, *adv.* au nom de Dieu, de grâce; | *interj.* miséricorde; 2. **благодаримъ -а**, Dieu merci, grâce à Dieu; 3. **слава -у**, Dieu soit loué; 4. **дай -же!** plût à Dieu, Dieu le veuille; | — **чтого**, plaise ou plût à Dieu que; 5. **недай -же**, à Dieu ne plaise; 6. **съхрани или пазь -же**, Dieu m'en garde, à Dieu ne plaise, miséricorde; 7. **който обыча -га**, *sc.* philothée; 8. **вѣрвай -а!** *interj.* parbleu et pardi ou pardine; 9. — **да го прости!** que la terre te soit légère; 10. — **же прости ма**, dire son in manus; 11. о — **же мой!** *interj.* juste ciel! justes cieux! [tubercule.

Бодакъ, *sm. t.* le bourgeon, le loup; | *Bot.* le

Бодачка, *sf.* un arrière-pointeuse.

Бодежлива болестъ, *sf.* douleur lancinante f.

Бодещъ, *sm.* le lancinement et -cination; 1.

Méd. l'elancement m, douleur pertébrante f; 2. (въ хълбокъ-тъ), *Méd.* le point; 3.

Méd. (на коремъ-тъ), les tranchées f; 4.

имаъ —, *vn.* lancer.

Боделче, *sm. Bot.* la spinule.

Бодель, *sm.* la pique, le piquant, l'épine f.

Бодеронъ m; -ленъ, de —, *adj.* 1. la lan-

guette, le trait, le dar; 2. la pointe, l'ai-

guillade f; 3. *Bot.* l'aiguillon m; 4. (на

котка), *Mar.* l'éalingure et entalingur f;

5. **називъ желѣвны -дли**, chardon à

bonnetier ou à foulon.

Бодителна игла, *sf.* le traulet.

Бодачъ, *sm.* un éperonnier.

Бодлива прѣчка, *sf.* *Fortif.* la herse; 1

съ -кы, *Blas.* herse; 2. -вата шумлун

ка (на кестенъ), la bogue.

Бодливъ, *adj.* piquant, perçant, épineux; || *Bot.* aiguilloneux, 'herissé de, barbé.

— **болежъ**, *sm. Méd.* douleur pongitive *f.*
— **макъ**, *sm.* l'argémone *f.* ou pavot épineux *m.*

Бодмерія, *sf. Mar.* la bomerie.

Бодъ, *sm.* la piqudre, l'arrière-point *m.*; || (*боднуване*), le point.

Боджъ, *va.* piquer, poindre, aiguillonner; 1. (*съ шиповетъ конъ*), *va.* piquer des deux, diguer; 2. *боде ма*, *v. imp.* il me lancine; 3. *боджъта или мушкатъса (за ости)*, *v. imp.* ils se doguent.

Боене, *sm.* la frayeur, l'effroi *m.*; 1. le doute, l'appréhension *f.*, transe *f.*; 2. *фг.* le tremblement; 3. *pop.* la venette.

Боецъ, *sm.* un jouteur, champion *m.*

Боеринъ, *sm.* un boyard et boyar.

Боерщина, *sf.* la corvée; 1. подложенъ на —, *corvéable*, *adj.*; 2. *работникъ за —*, un corveteur. [*фисе m.*]

Божествена служба (литургия), *sf.* l'of-

Божественъ, *adj.* divin; -во, -ement.

Божество, *sm.* la divinité, déité, déesse *f.*

Боже-дърво, *sm.* *arbutus*, l'aurore *f.*

Божн-овчицы, *sf. pl.* la montonnaille.

Божн, *adj.* divin.

Божиякъ, *книж. s.* mendiant, ante; 1. (*пѣ-снопоецъ*), *sm.* un ménestrel; 2. *pl.* -жиякъ, la mendicité.

Божиянско състояние, *sm.* la mendicité.

Божя клица (смиталъ), *sf.* le domerie.

— **кравница**, *sf.* *insecte*, la chrysomèle.

— **ръчъ**, *sf. фг.* grain de sénévé, *m.*

— **трѣва**, *sf.* *plante*, le fénugrec.

Боза, *sf.* le bosan.

Бозайниче (дѣтенце), *sm.* le nourrission, enfant à la mamelle, *m.*

Бозайно животно, *sm.* mammifère, *adj. sm.*; || *наука за -тны*, la mammalogie.

Бозая (ѣца), *va.* teter et téter.

Бой, *sm.* la guerre, la bataille, le combat, l'affaire *f.*; 1. *фг.* la lutte; 2. *малкъ* —, petite guerre; 3. — *и денъ* —, la journée; 4. (*съ коня*), la joute; 5. (*по вода съ ладъи*), joute sur l'eau; 6. (*съ ръчка*), la bastonade; 7. *безъ* —, sans coup férir; 8. *който има — или война*, guerroyant, *adj.*; 9. обучене на —, l'assaut d'armes, *m.*; 10. *посиѣлъ отъ* —, *fat.* en ou à la compote.

Бойна брадва (у дивацы), *sf.* le tomahawk.

— **коняга**, *sm.* cheval de bataille, *m.*

Бойница (магала т.), *sf.* l'embrasure, meurtriére, baracane, canardière *f.*; || *Fortif.* le mâchecoulis et mâchecoulis.

Бойничасть, *adj. Fortif.* accorné.

Бойно поле, *sm.* le camp; || *фг.* le champ clos.

— **искуство**, *sm.* l'arme *f.*

Бойъ, *adj.* gerrier; || — **уредъ**, *sm.* ordre de bataille, *m.*

Бокан, *sf. pl.* *t.* les fers, les liens *m.*, l'entrave et les -s *f.*; || *турямъ* —, *va.* entraver.

Боканацъ, *sm. Mar.* le minot, le porte-lof.

Боклажи-гарга, *sf.* oiseau, le geai, le pivert et pie-vert.

Боклукъ, *sm. t.* (*voyez* СМѢТЬ и Торъ).

Боксъ (бой съ мощници, voyez cet mot), *sm.* la boxe.

Болежъ, *sm.* la douleur, la peine, la mal; 1. *имамъ* —, *vm.* souffrir; 2. (*за нашътъ лѣ-ста*), la nostalgie ou mal du pays; || *което проналаза отъ* — за —, nostalgique, *adj.*

Болезень, *adj.* douloureux; -во, -usement.

Боленъ, *adj.* malade; || (*съ постелна*), alité, *adj.*

Болерски, *adj.* seigneurial.

Болерецъ, *adj.* un seigneur, un grand (*voy.*

Боеринъ).

Болерия, *рка, s.* rentier, ère; || *имамъ* за -рка, *vr.* faire la madame.

Болеро (играчъ), *sm.* un boléro. [*bide.*]

Боленъ (*ради бѣдъжы*), *adj. Méd.* mor-

Боленъ бѣдъжка, *sf.* le symptôme.

Боленъ, *sf.* la maladie, le mal; 1. *Méd.* la passion; 2. *който докарва* —, *Méd.* mor-

бификъ, *adj.*; 3. *испадамъ въ* —, *vm.* gagner;

4. *ѣде на извѣтъ* —, *vm.* couvrir une ma-

ладie; 5. *сгасенъ отъ* —, atteint, *adj.*; 6. *припадамъ отъ* —, l'atteinte *f.*; 7. *омисамъ* -сти, la nosographie.

Болкоутолителенъ, *adj. Méd.* parégorique.

Болнавость, *sf.* la maladivété.

Болнавъ, *adj.* maladif; -во, -ivement; 1. souffrant, souffreteux; 2. valétudinaire, grabataire, endolori; 3. *fat.* malingre; 4. *легло на* —, le grabat.

Болникъ, *sm.* malade *s.* un patient.

Болница (смиталъ), *sf.* l'hôpital, l'hospice, hôtel-Dieu *m.*; 1. (*за лѣтрасы*), la mala-

дрerie; 2. (*мазаретъ*), l'infirmerie *f.*; 3. *над-*

зиратъ на —, un nosocomie.

Болниченъ, *adj.* nosocomial; || — *слугаръ*, *ка, s.* infirmier, ère.

Болничкото, *sm.* le bobo (*дѣтиски дума*).

Болничкъ (нефисъ т.), *adj.* indispové.

Болонка (ласато куче испанско), *sf.* l'épagneul, bichon, gredin *m.*

Болонско кученце, *sm.* un bichon. [*adj.*]

Болоуталожителенъ лѣкъ, *sm. Méd.* alodin.

Болтъ (вѣдица), *sm.* le bouden, le goujon; || *сѣгамъ съ -ове*, *va.* boulonner; || *Méc.* goujonner; || *Mar.* brandir.

Болтъ и -ледувамъ, *vm.* trainer.

Бомба (гюлле т.), *sf.* la bombe; || *лѣецъ на* -бы, un bombiste.

Бомбазинъ, *sm.* le bombasin.

Бомбарда, *sf. Milit.* la bombarde.

Бомбардирване, *sm.* la bombardement.

Бомбардирска ладия, *sf.* galiote à bombes, *f.*; || *Mar.* la bombarde.

Бомбардирувамъ, *va.* bombarder.
Бомбардиръ, *sm.* un bombardier; -рски, *de*
bombardier, *adj.*

Бомболѣйница, *sf.* la bomberie.

Бомъ-брамселъ, *sm.* *Mar.* le sacatois.

— -клинверъ, *sm.* *Mar.* le clinfoc.

Бонаца, *sf.* *Mar.* la bonace, le calme; ||
мрътва —, *calme plat.*

Бондукъ, *sm.* *arbrisseau*, le bonduc.

Бонела, *sf.* la fourchette.

Боннетъ, *sm.* *Fortif.* la bonnette.

Бонзъ, *sm.* le bonze.

Бонитъ, *sm.* *poisson*, la bonite.

Бончукъ (у Турцы), *sm.* la queue.

Бонъ, *sm.* *Mar.* l'estacade *f.* [cise *m.*

Боравине, *sm.* le metier; || (*занаятъ*), l'exer-

Борая, *vn.* professer, suivre; || (*занаятъ*), *va.*
exercer.

Боракъ, *sm.* la sapinière.

Боракъ, *sm.* la chrysocolle; || *Chim.* le tincal.

Борба, *sf.* la lutte.

Боргесъ (*шрифтъ*, 9 пункта), *sm.* *Typ.* la
gaillarde.

Борене (и бой съ мощницы, юмруцы), *sm.* le
rapetage; 1. прѣдсѣдателя при —, les hel-
lanodices *m*; 2. (*на пѣтлю*), la joute; 3.
мѣсто за —, *voyes* Арена. *nit m.*

Борецъ, *sm.* un athlète *m*; || —, *plants*, l'асо-

Борика, *sf.* *arbre*, le pin; -риченъ, *de pin*,
adj; || дива —, le pinastre; || масло отъ —,
Chim. la rase.

—, *sf.* *plants*, la bruyère, le panic *et* panis;

|| обрасалъ съ —, *bruyereux, adj.*

Бориково мѣсто, *sm.* la bruyère.

Боричкамса, *vr.* se battre, jouter, se colleter,
se 'houspiller, se 'harpigner.

Боричкане, *sm.* *fig.* le combat; || *fam.* le
chamaillis, la bisbille.

Борія (*търбило за говорене отъ далечъ, носу-
гласъ*), *sf.* le porte-voix.

Борнокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le borate.

Борнокисѣлъ нитръ, *sm.* *Chim.* le borax.

Борова греда, *sf.* la sapine.

Борове (*дървета*), *sm.* *pl.* la mûture.

Борови кранове, *sm.* *pl.* *Mar.* la mûture.

Боровни кранове, *sm.* *pl.* machine à mâter, *f.*

Боровъ майсторъ, *sm.* *Mar.* un mâteur.

Борса, *sf.* la place; || *Com.* la bourse; || търго-
вецъ на акци въ —, *Com.* un coulisier.

Борсенски день, *sm.* jour de place *f.*

— спекулантъ, *sm.* *fig.* un loup-cervier.

— ски спекуляци, *sf.* *pl.* *Com.* jeu de
bourse, *m.*

Борска джвка, *sf.* brai sec *m.*

Бортъ, *sm.* *Mar.* le bord; 1. (*съ долний реи*),
la suspente; 2. прѣправяне -ове, le regtréage.

Борунъ, *sm.* *l.* *Mar.* (*voyes* Скала).

Боръ, *sm.* *Mar.* le mât; 1. галеренъ го-
лъмъ —, mât de meistre; 2. (*съ калцетъ*),
mature à calcet *m*; 3. малкъ —, le mâ-

tereau; 4. (*за нажбра*), mât de rechange;
5. лажовенъ —, mât de fortune; 6 само
съ -ове и въжиа, à mâts et à cordes; 7.
поставямъ -ове на ладія, *va.* mâter; 8. по-
ставяне -ове, la mûture, le mâtage et mâte-
ment; 9. свалямъ, нваждамъ, строшавамъ
или изгубвамъ -ове на ладія, *va.* démâter; 10.
сваляне -ове на ладія, le démâtage et dé-
mâtément.

Боръ (*основа на борна кисѣлина*), *sm.* *Chim.*
le bore.

—, *sm.* *arbre*, le sapin.

Боряса, *vr.* lutter; || (*съ нѣкого*), se mesurer;
|| *fig.* être aux prises avec.

Борякъ, *sm.* un lutteur, vainqueur; -ячный,
de —, *adj*; || (*ладія*), *Mar.* un abordeur et
abondant.

Боснякъ, *sm.* *plants*, le basilic.

Боска, *sf.* le sein, la mamelle; 1. *pl.* -кы, la
gorge; 2. -кы (*у жмы*), le teton; 3. възпа-
лене на -кытъ, *Méd.* la mammitte et mastite.

Боскоетовско писало, *sm.* style bossuétique *m.*

Бостонъ (*игра на книги*), *sm.* le boston.

Босчаста жена, *sf.* *pop.* une tétonnière.

Босчастъ, *adj.* mamalu.

Босфоръ, *sm.* *Géogr.* le bosphore.

Босъ (*голы крака*), *adv.* nu-pieds.

— (*безъ обуца*), *adj.* déchaussé et déchaux;
|| ходъ —, *vn.* *pop.* marcher sur la chrétiené.

Ботанизирувамъ, *va.* botaniser ou herboriser.

Ботаника, *sf.* la botanique; -нически, *adj.*

Ботаникъ, *sm.* un botaniste.

Ботаническа градина, *sf.* le jardin des plan-
tes ou jardin botanique.

— расходка (*за събиране растенеа*), *sf.*
l'herborisation *f.*

Ботанографически, *adj.* botanographique.

Ботка, *sf.* l'aspre *m*; || *fig.* le liard.

Ботракъ, *sm.* *plants*, le chardon, la trainasse
ou renouée; 1. (*отъ татула*), pomme épi-
neuse *f*; 2. поле обрасло съ, la chardonnière.

Ботушарска лавица (*дюкнъ т.*), *sf.* la cor-
donnerie.

Ботушарница, *sf.* la botterie.

Ботушарски пазаръ, *sm.* la savaterie.

Ботушарство, *sm.* la cordonnerie, la botterie.

Ботушаръ, *sm.* un cordonnier, un savetier.

Ботушки, *sf.* *pl.* les bottines, le brodequin.

Ботушина върволица, *sf.* le calebotin.

Ботушы, *sf.* *pl.* les bottes *f.*, les souliers *m*;

1. голъмы —, bottes fortes; 2. — скоро-
ходцы, bottes de sept lieues; 3. полу —,
la bottines *f*; 4. обутъ съ —, botté, *adj.*

5. права —, *va.* botter; 6. майсторъ на —,
un bottier; 7. обувамъ —, *va.* botter; || обу-

вамъ си -тъ, *vn.* se botter; 8. пакъ обу-

вамъ -тъ си, *va.* se rebotter; 9. окалвамъ

—, *va.* se botter; 10. нося — нѣколко дѣ-
гы, *va.* chausser; 11. нваждамъ си —, *va.*
vn. débouter et se —, *vr.*

Боцманмать, *sm. Mar.* le bosseman.

Боцманъ, *sm. Mar.* maître d'équipage *m*, un bosseman.

Боцманитъ, *sm. Mar.* le contre-maître.

Боязливость, *sf.* la timidité, pusillanimité, méticulosité, couardise *f*.

Боязливъ, *adj.* craintif, peureux, timide; 1. pusillanime, pavidе, timoré; 2. scrupuleux, appréhensif, méticuleux; 3. *fam.* le sous-cœur; 4. — човѣкъ, *sm.* un pagnot.

Боя, *sf.* i. la couleur (*voyez* Цвѣтло).

Бояса, *vr.* craindre, redouter, s'effrayer, avoir peur de, appréhender; || *fg.* trembler.

Брабонка, *sf.* la pomette; 1. (*на извадена кожа*), le grain; 2. (*хана*), *Pharm.* le trochisque.

Брава (кофари), *sf.* la serrure, le cadenas, le verrou, le palastre; -вентъ, de —, *adj*; || заключавамъ съ —, *va.* cadenasser; || -са съ —, *vr.* se verrouiller.

Браварски занаятъ, *sm.* или -ска работа, *sf.* la serrurerie.

Браваръ, *sm.* un serrurier; -ски, de —, *adj.*

Бравна кутія, *sf.* la gâchette.

Браво! *interj.* vivat.

Бравурна ария, *sf.* *Mus.* air de bravoure, *m.*

Бравче (добытокъ), *sm.* la pièce.

Бразилско дърво, *sm.* le brésil et bois de brésil.

Брада, *sf.* la barbe; 1. (*у човѣкъ*), le poil; 2. (*на ангинаре*), le foir; 3. дълга и оплескана —, barbe horrible *f*. 4. (*хучанъ*), le menton; 5. двойна —, menton à double étage.

Брадавица, *sf.* l'excroissance *f*, le poireau, la verrue; -виченъ, de —, *adj*; 1. -цы (*на растенеа*), *pl. Bot.* la gale; 2. — голѣма, *Chir.* le fic; 3. (*на ржмы прѣстѣ*), *Méd.* la myrmecie. [queux.]

Брадавиченъ (за мѣда), *adj.* *H. nat.* vari-

Брадавичка, *sf.* *Méd.* la verrucule.

Брадавична трѣва, *sf.* plante, la zacinthe.

Брадавчастъ, *adj.* verruqueux.

Брадатникъ, *sm.* oiseau, le barbu.

Брадатъ, *adj. Bot.* barbée et barbu; || *fam.* embarbé.

Брадатистъ, *adj.* *H. nat.* barbigère; || *Bot.* barbu; || *fam.* embarbé.

Брадва (сѣкира), *sf.* la 'hache, la tranche, le merlin, la cognée.

Бравичка, *sf. dim.* le 'hachereau; || (*съ чукъ*), la 'hachette.

Браденъ (хучаненъ), *adj.* *Anat.* mentonnier.

Брадикъ (на хучанъ-тъ), *sf.* la barbiche; || (*на ключъ*), le panneton.

Брамсель, *sm. Mar.* voile de perroquet, *f*.

1. хвъркати, връхни божъ —, perroquet volant *m*; 2. връстъ —, *sm.* la peruche.

Брамъ-стенга, *sm. Mar.* mât de perroquet, *m*; || — реи, *sm.* vergue de perroquet, *f*.

Брандъръ, *sm. Mar.* le brûlot; || мореплавецъ що кара —, un brûlotier.

Брандвахта, *sf. Mar.* le stationnaire.

Бранене, *sm.* la défense, la protection; || *fg.* le palladium.

Бранило (трѣкалѣсто, у в. в.), *sm.* la pelte; 1. (*мантелетъ*), *Milit.* le mentelet; 2. *fg.* l'égide *f*; 3. — и гербово —, l'écu *m*; 4. дѣля — на четири дѣлѣ, *va. Blas.* écarteler de; 5. раздѣлено — на четири, *Blas.* l'écartelure *f*.

Бранилодрѣжничъ, *sm. Blas.* un tenant.

Бранилоносецъ, *sm.* un écuier *m*.

Бранилаце, *sm.* la pelte; || *Bot.* la pelta.

Бранище, *sm.* l'aménagement *m*; 1. (*завадена гора*), bois en défense, *m*; 2. (*отдѣлена гора*), le ségrais.

Бранителенъ, *adj.* défensif; -лно, -ivement.

Бранителна войска, *sf. Milit.* armée d'occupation *f*.

Бранително положене, *sm.* la défensive.

— слово, *sm.* le plaid, l'apologie *f*; || *Jur.* les salvations *f*.

Бранителность, *sf.* la défensabilité.

Бранитель и -нианикъ, *sm.* un défenseur, protecteur, patron, apologiste, champion *m*;

1. (*на прѣтѣсненъ*), un don-quierhot; 2. (*на тема съ диспутъ*), un soutenant; 3. *fg.* apôtre *m*, avocate *f*, tenant *m*; 4. *fam.* un revancheur.

Бранливъ, *adj.* défendable et -sable, plaidable; || *Milit.* soutenable, tenable.

Браня, *va.* défendre, protéger, soutenir; 1. couvrir, sauvegarder, interdire, parer, mettre à l'index *m*; 2. (*нѣкого*), rompre une lance pour; 3. (*съ сѣдба*), plaider; 4. *Jur.* inhiber; 5. (*гора за сѣчене*), aménager; 6. *fg.* arborer; 7. *fam.* galvander, revanche; || -са, *vr.* se défendre, se parer; 8. *fg.* (*упорно*), disputer le terrain; 9. *fam.* se revanche; 10. *Mar.* se battinguer.

Брасопивамъ, *va. Mar.* brasser et brasseyer, orienter. [seyage.]

Брасопиване (на рѣисетѣ), *sm. Mar.* le bras-

Брасове, *sm. pl. Mar.* le bras.

Брасопка, *sf. Mar.* l'orientation *f*.

Братолѣбенъ, *adj.* fraternel; -бно, -ellement.

Братоубійство, *sm.* le fraticide.

Братоубійецъ, *sm.* un fraticide.

Браточетны дѣца, *sm. pl.* grand-oncle *m*.

Браточетство, *sm.* le cousinage.

Браточетъ, *ка, s.* cousin, ine; cousin germain, ine -aine; neveu, niece; 1. — отъ третій поясъ, cousin issu de germain; 2. вторъ или третій —, oncle à la mode de Bretagne, *m*; 3. наричамъ нѣкого —, *va.* cousiner.

Братски, *adj.* fraternel; -ски, -ellement; 1. — съвъръзъ, *sm.* la fraternisation; 2. живѣи —, *vm.* fraterniser.

Братски, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.

Братство и -тско дружество, *sm.* la fraternité.

Братъ (*pl. -тия*), *sm.* le frère; 1. *свѣтъ* —, frère germain; 2. *млѣченъ* —, frère de lait; 3. *най-голъмий* — на *оуенска* *крада*, le monsieur; 4. (*мораски*) *херхухтъ*, frère mogave; 5. (*за луковы растенеа*), *Bot.* le caïeu; 6. *веселъ* —, *fam.* bon frère ou frère de jubilation.

Братясва, *v. imp.* elle taille.

Брахмански, *adj.* brahmanique.

Брахманско учене, *sm.* la brahmanisme.

Брахманъ, *sm.* un brahmane ou brame et bramine.

Брашланъ, *sm.* plante, le gléchome ou lierre terrestre, la clematite.

Брашнариница (*дѣто прѣдсѣмать бршино*). *sf.* la bluterie; || (*за испрацане брашно друаѣѣ*), la minoterie.

Брашнарь, *sm.* un farinier; || — *търговецъ* (*за друаѣѣ*), un minotier.

Брашно, *sm.* la farine; -*шнякъ*, de farine ou farineux *adj*; 1. *най-ситно* —, fleur de farine; 2. (*въ буремца за изнаскане друаѣѣ*), farine de minot *m*; 3. (*мѣлно съ трицы*), la geoupe; 4. *амбаръ* за —, le farinier; 5. *восмивамъ съ* —, *va.* fariner et enfariner.

Брашнистъ, *adj.* farineux; || *H. nat.* farinacé.

Брашпиль, *sm.* Mar. le guindeau.

Брацолеване, *sm.* le radotage; 1. *fam.* le parlage, parlerie, facoude *f*; 2. *pop.* le lantiponage; 3. *pl. -меа*, le commérage.

Брацолевецъ, *sm.* un bavard, parleur, causerier, aboyeur *s*; || *fam.* une cailllette.

Брацолевина, *sf.* le bavardage et -dise *f*, la baliverne, la garrulité, le rapport; 1. *fam.* la sauserie, la harangue, la jaserie; 2. *pop.* le ragot.

Брацолевостъ, *sf.* la bavarderie.

Брацолевщина, *sm.* un rediseur, rapporteur *m*; || *fig.* commère *f*.

Брацолевъ, *sm.* bavarder, dissertar sur, causerier; 1. haranguer, jaser, radoter; 2. rapporter, caillleter; 3. *fig.* battre la campagne; 4. *fam.* baliverner, verbiager; 5. *pop.* lantiponner.

Брезентъ, *sm.* Mar. le prélat et prélat.

Брей, *sm.* plante, la belladone ou bella-donne.

Брейтъ-вымпель, *sm.* Mar. le guidon.

Бреланъ (*игра*), *sm.* le brelan.

Бригада, *sf.* Milit. la brigade.

Бригадиръ, *sm.* Milit. un brigadier.

Бригантина (*малка ладія или платната и*), *sf.* Mar. la brigantine.

Бринтъ, *sm.* Mar. le brigantin.

— *и* **Брикъ** (*ладія*), *sm.* le brick ou brig.

Бризуръ, *sf.* Fortif. la brisure. [*erin m.*]

Бриллиантъ, *sm.* le brillant; || *pl. -ты*, l'é-

Бривіолска слива, *sf.* la brignole.

Бродаръ, *sm.* un orpailleur et arpaillieur *m*; || (*който търси сребро изъ рѣка*), un mineur.

Бродливъ (*що има бродъ*), *adj.* guéable.

Бродъ, *sm.* le gué; || *минувамъ прѣвъ* —, *vm.* guéer.

Броене, *sm.* la numeration.

Брой, *sm.* le nombre la date, le quantième; 1. *отвлеченъ* —, nombre nombrant; 2. *тажъ* —, nombre pair; 3. *апатъ* —, *Chron.* nombre d'or; 4. *недѣленъ или прѣвъ* —, *Arithm.* nombre premier; 5. *бездробенъ* —, compte rond *m*; 6. *брой или четъ три*, nombre ternaise; 7. *сѣотношене между два неравны* -оа, *Arithm.* la congruence; 8. *въ -тъ*, dans le nombre, du nombre; || *прѣр.* au nombre de, du nombre de; 9. *adv.* по -тъ, numériquement; 10. *поставямъ въ -тъ на*, *va.* ranger parmi, mettre au rang de.

Бройница, *sf.* le chapellet; || (*съ десетъ зърна*), le dizain; || *pl. -цы*, les patenôtres *f*.

Бройнично зърно, *sm.* le pater; || *pl. -рна*, les patenôtres *f*.

Бройнь и -невъ, *adj.* numérique.

Бройтеленъ, *adj.* numéral.

Бронтелна буква [*подписване съ -квы*, le chronogramme et inscription -matique *f*].

Бронтелно име, *sm.* Gram. la numératif.

Броянь знакъ, *sm.* le chiffre.

Броянница, *sf.* l'arithmétique *f*.

Броячъ (*у дробу*), *sm.* Arithm. le numérateur; || (*на пары*), *fam.* marchand d'argent *m*.

Броя, *va.* nombre, compter, dénombrer.

Брокатель (*мръморъ*), *sm.* la brocatella.

Броматологически, *adj.* bromatologique.

Броматология, *sf.* la bromatologie. [*m.*]

Бромовъ кисѣлина, *sf.* Chim. acide bromique

Бромогрѣически, *adj.* bromographique.

Бромогрѣя, *sf.* la bromographie.

Бромъ, *sm.* Chim. le brome.

Бронза, *sf.* la bronze; -*зень*, de bronze, *adj.*

Бронзень цвѣтъ, *sm.* bronzé.

Бронзировамъ, *va.* bronzer.

Бронхотомически, *adj.* bronchotomique.

Бронхотомія, *sf.* Anat. la bronchotomie.

Брошевидно растение, *sm.* Bot. plante, la rubiacée.

Брошь, *sf.* plante, la garance; 1. *проста* *долна* —, *Com.* la mulle; 2. (*исаушениа*), garance robée; 3. *поле посѣяно съ* —, la garanciée; 4. *цвѣтъ или цвѣтисамъ съ* —, *va.* garancer; 5. *поцвѣтисамъ съ* —, le garancage; 6. *почървененъ съ* —, garance, *adj*; 7. *цвѣтатъ съ* —, un garanceur.

Брошюра (*жжжжж*), *sf.* la brochure.

Бруля, *va.* cueillir. [*briscambille*].

Брускабилъ (*игра*), *sm.* la bruscaubille et

Брусница, *sf.* l'élevure *f*; 1. (*на лѣче*), le bouton; 2. *Med.* la varicelle ou petite vérole volante; || (*у дѣца*), la gourme; 3. *pop.* bran de Judas *m*.

Брустверь (*грѣбенъ на* —, *Fortif.* la crête;

|| *стрѣнина на* —, plongée du parapet, *f*.

Брусче, *sm.* le queux.

Брусъ, *sm.* pierre à aiguiser, l'affiloir *m.* la queue; | (*сануки или олово*), une brique.

Бруто, *adv.* *Сом.* brut *ou* poids brut.

Бърборене, *sm.* le baragouin *et* baragouinage, le bredouillement.

Бърборко, *sm.* un baragouineur.

Бърбора, *sm.* bredouiller, baragouiner.

Бръви, *sf. pl.* *Н. nat.* l'antenne *f.*

Бърдаръ (*който прави бърда*), *sm.* un rose-tier *et* rotier, parfaiseur *m.*

Бърде, *sm. t.* le godet.

Бърдо, *sm.* la colline, le monticule, le coteau; 1. *Géol.* le chaînon; 2. *Techn.* le ros; 3. (*млачино*), le peigne.

Бърдоквно растене, *sm. Bot.* la chicoracée.

Бърдоквы, *sf. pl.* *plants*, la chicorée, l'aratica *ou* arnique *f.*; | *видъ* —, la mâche; — *чентъ*, de chicorée, *adj.*

Бръза крачка, *sf.* pas redoublé *m.*

Бръзамъ, *vn.* se hâter, s'empresse, se presser; 1. dépecher *et* se —, faire diligence, diligenter *et* se —, courir, précipiter; 2. (*за нѣщо или много* —), *va.* presser.

Бръзачъ, *sm.* un coureur, hâteur, messenger *m.*; 1. *Milit.* un voltigeur; 2. *Mar.* un garant.

Бръзей, *sm.* le courant, le flot; 1. *или прагъ* (*на рѣка*), la catadupe *et* catadupe; 2. *Géogr.* le rapide; 3. *fig.* le torrent, le tourbillon; 4. *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m.*; | (*течение*), le raf; | (*сладъ кърма*), le sil-lage; 5. *сладвамъ* -тъ, *va. Mar.* dériver.

Бръзецъ (*азлжъ t.*), *sm.* la lumière, la cheminée; 1. (*на пушка*), le bassinet, l'armoire *f.*; 2. *исчистевамъ* —, *va. Milit.* épingler.

Бръзешкомъ, *adv.* couramment, avec *ou* en 'hâte.

Бръжко, *adv.* soudain *et* -nement.

Бръжъ, *adv.* vite *et* -ment, en courant, à la 'hâte, prestement, chaudement; 1. *твърдъ* —, un train d'enfer; 3. на —, *fig.* à la volée; 3. *правя* —, *va.* diligenter.

Бръзина, *sf.* la rapidité, vélocité, roideur *et* raideur *f.*; 1. (*бръзо движение*), *Phys.* la pernicité; 2. съ —, *adv.* précipitamment.

Бръзо, *adv.* précipitamment, rondement.

— *канче*, *sm.* navette volante *f.*

— *течение*, *sm. Mar.* le rapide.

— *плавъ* (*ладя*), *sm. Mar.* le clipper.

Бръзостъ, *sf.* la 'hâte, vitesse, promptitude, diligence *f.*; 1. célérité, brièveté, précipitation *f.*, empressement *m.*; 2. expédition, pétulance, prestesse *f.*; 3. (*съ рѣчимъ*), volubilité de la langue, *f.* [chenille *f.*

Бръзоходка въсеница, *sf.* l'arpenteuse *ou* бръзоходъ, *sm.* un coureur.

Бръзливъ, *adj.* torrentueux.

Бръзъ, *adj.* vite, rapide, prompt, brusque; 1. pressé, preste, précipité, impetueux, empressé; 2. roide *et* raide, lutine, habile, fuyant, cé-lère; 3. *Astr.* véloce; 4. *fig.* lesté; 5. *fam.*

ingambe; 6. (*съ работа*), expéditif; 7. — отговоръ, *sm.* la riposte; 8. — *дмляниъ*, *sm.* le vélocifère, le céléritère; 9. — *набъ-рачъ*, *sm. Typ.* un bon leveur des lettres.

Бръкамъ, *va.* incommoder, croiser, farfouiller, brasser; 1. (*нѣкому*), contrarier; 2. *fig.* cahoter, troubler; | (*на нѣщо*), traverser; 3. -*са*, *vr.* s'incommoder, se mêler, se faire illusion; 4. (*съ говоренето*), barbouiller; 5. (*у асичко*), s'attribuer.

Бръкане, *sm.* le trouble; | *fig.* le tumulte.

Бръкачество, *sm. fam.* le tatillonage.

Бръкачка, *sf.* le rabot, le mousoir, tatillon *et* -onne; 1. (*за човѣкъ*), un mutin; 2. *Chim.* le râble; | *малка* —, le râblot; 3. (*ло-ната*), *Techn.* la vague; 4. бръкамъ съ — бира, *va. Techn.* vaguer.

Бръкачъ, *ка*, *s.* provocateur, trice.

Бръковы (*на животини*), *sf. pl.* les barbes *f.*

Бръкотия, *sf.* le cancan *et* quanquan; | *fig.* la convulsion. [escarbot *m.*

Бръмбаръ, *sm.* insecte, le carabe, bourdon, *Бръмчене*, *sm.* le bourdonnement; | (*за св-търъ*), le murmure.

Бръмчило, *sm.* le diable.

Бръмчи, *vn.* bourdonner; | бръмчи (*за св-търъ* -тъ), *v. imp.* il murmure.

Бръна, *sf.* la légère (*возехъ Жюна*).

Бръненъ, *adj.* labial.

Брънка, *sf.* l'anneau *m.* la virole, le boucle, l'agrafe *f.* la porte.

Бръноцвѣтно растене, *sm.* la labiée.

Бръснарска кистца, *sf.* le blaureau.

Бръснарски ремъкъ, *sm.* cuir à raser, *m.*

Бръснарско мѣдно блюдо, *sm.* plat à barbe, *m.*

Бръснарь, *sm.* un barbier, un frater.

Бръсначъ, *sm.* le rasoir; -чентъ, *de* —, *adj.*

Бръсня, *va.* raser, 1. (*брада*), barbifier, rajeunir; 2. | -*са*, *vr.* se raser, se faire la barbe, se barbifier.

Бръшавина, *sf.* la rugosité.

Бръшавъ, *adj.* plissé.

Бръчелкы, *sf. pl.* *fig.* la bigarrure.

Бръчасть, *adv.* rugueux.

Бръчка, *sf.* le pli, la ride; 1. *fig.* le sillon; 2. (*на листъ*), *Typ.* la larron; 3. *Mar.* la 'houle.

Бръчки и събрание —, *sf. pl.* la plissure; 1. (*на край очитъ*), la patte-d'oie; 2. *правя* си лицето на —, *va.* grimer.

Бръча, *va.* rider.

Бръгъ, *sm.* la terre; 1. (*морски или рѣ-ченъ*), le rivage; 2. (*на рѣка, на езеро*), la rive; 3. *край* (*при море, при рѣка*), le bord; 4. *Mar.* la côte; 5. до -тъ, *prep.* bord à bord *de*; 6. и на двата -та, *Milit.* à cheval; 7. *виждамъ* суша или —, *va.*

Mar. atterrer *et* atterer; 8. *вървя* или *пла-вамъ* (*надолу*) край -тъ, *vn. Mar.* border,

ебтоуер, ranger la terre, la côte; 9. при-
близявамъ къмъ -тъ, *vr. Mar.* rallier
la terre; 10. утвърдене на -ове край
ръка, *Milit.* l'engaissement *m*; 11. утвър-
дявамъ ръчны -ове, *va.* encaisser.

Бръженъ вътръръ, sm. *Mar.* le terral.

— телеграфъ, *sm.* le sémaphore.

Бръжна правдина, sf. droit de varech *m*.

— стража (ладякъ що варди по крайща),
sf. le garde-côte. [фleur —, *sf.*

Бръзасно цвѣте, m. *Bot.* la personnée et

Бръзая (маска), sf. le masque; 1. черна
коприняна —, *sf.* le loup; 2. *fat.* le
muñe; 3. (грозна жена), *por.* une masque;
4. турямъ — нѣкому или права го на
старець, *va.* masquer; 5. турямъ си —,
правя са на старецъ, *vr.* se masquer; 6.
свалямъ си —, *vn.* démasquer.

Бръзда, sf. la ligne, le sillon, la rigole, la
tracé, le filet; 1. (на образъ-тъ), le linéa-
ment; 2. (отъ барута), la trainée; 3. *Agric.*
le rayon; 4. искавамъ първа —, *va.* engraver;
5. ударямъ съ украйникъ -да, *va.* tringler;
6. правя -ды, *va.* sillonner; 7. *pl.* -ды (отъ
точка и лини), le grignotis; 8. съ голъ-
мы -ды, *adv.* large.

Бръздачъ, sm. un régleur.

Бръздене, sm. le tracé, le plan.

Бръздинникъ (у столаря), sm. le trusquin.

Бръздиникъ, sm. plante, la gentianellie.

Бръздообразно писмо (на постръжъ), sm.
le boustrophédon et écriture -done *f*.

Бръзда, va. tracer; | (права лини), *tirer.*

Бръзна, sf. la raie, le trait, la barre; | *pl.*
-зны (на плата), la rayure; | на -зны,
rayé, *adj.*

Бръзъ (направенъ съ бръзая), adj. masqué.

Бръме, sm. -le fardeau, la charge; 1. (юкъ
и), la somme; 2. (товаръ), le faix; 3.
(прѣтие или прастие), le fagot; 4. *fat.*
l'endosse *f*; 5. отърване отъ —, la délivrance.

Бръсталакъ, sm. la boulaie et bouleraié.

Бръстовъ, adj. *Bot.* bétulaire.

Бръстъ, sm. arbre, le bouleau; -товъ, de —, *adj.*

Брюкъ, sm. *Mar.* la brague.

Брюмеръ (мѣсець), sm. le brumaire.

Брюнканецъ, sm. *Mar.* la braie.

**Бубникъ (къща ради хранене бубы за
коприна), sm.** la magnenerie et -gnanière
ou cocoonière.

Буболеченъ, adj. *H. nat.* entomique.

Буболечка, sf. l'insecte *m*; 1. прахъ отъ
-кы, poudre insecticide *f*; 2. самъче за
-кы, l'insectier *m*; 3. изгоряване -кы на
дървieto, le coullage. [insectivore, *adj.*

Буболечкоѣдецъ (лажни-буболечка), sm.

Бубонакъ, sm. bosse au front, *f*.

Бубы или Втици (за коприна), sf. *pl.* ver
à soie *m*, le magnan, les insectes. [touer.

Бугсирувамъ, va. *Mar.* touer; | -са, *vr.* se

Бугсировичъ, sm. un toueur.

Бугсировка (верповане), sf. *Mar.* le touage.

Бугсиръ (ортома), Mar. la touée, la touline.

Бугспритъ, sm. *Mar.* le beaupré ou mât de
beaupré.

Буденъ, adj. éveillé, gai, alerte, surveillant;
1. vita, genereux, grivois, espiègle; 2. tride,
lutine, agrillard, fringant, plein de ressources;
3. *fat.* émerillonné, guilleret, ingambe,
mièvre; 4. — и пьргавъ момакъ, *sm.* un
vert galant.

Будиленъ пилецъ, sm. le réveille-matin.

Будилникъ, sm. un réveilleur; 1. — и ча-
совникъ съ —, le réveille-matin; 2. (съ ча-
совникъ), le reveil.

Будиникъ, sm. la claquette. [rie et mièvrete.

Будность, sf. l'entrain *m*; | *fat.* la mièvre.

Будра, sf. plante, la terrée ou lierre terrestre.

Будуаръ, sm. le boudoir.

Будя, va. réveiller.

Буюнъ, adj. orageux, violent, terrible; 1. vé-
hément, turbulent, impétueux, pétulant; 2.
— и бурни, *adj.* tempêteux; 3. — вътръръ,
sm. l'autan *m*; 4. *Mar.* brise carabinée *f*
(voyez Аквилонъ).

Буза, sf. la joue.

Бузенъ, adj. *Anat.* génal.

Буздоганъ (могузъ и), sm. masse d'armes, *f*.

Бузна дльбчикъ, sf. fossette gélasine *f*.

Бузна кость, sf. *Anat.* le zygoma, os jugal
m; | на —, zygomatique, *adj.*

— мышца, *sf.* *Anat.* le buccinateur ou
trompeteur.

Буй, sm. *Mar.* la bouée, la flotte.

Буйность, sf. l'impétuosité *f*.

Буйрепъ, sm. *Mar.* l'orin *m*.

Буйство, sm. la violence, la turbulence.

Букавица, sf. la syllabe.

Букавичаръ, sm. un grimaud.

Буканьеръ, sm. le boucanier.

Буква, sf. le caractère, la lettre; 1. *Typ.* le
type; 2. h произнесена съ гърлото,
h aspiré *m*; 3. h безгласна, h muet *m*; 4.

изливане -вы, *Typ.* la fonte; 5. съ изо-
ставяне на нѣкоя —, lipogrammatique, *adj.*

6. прѣмѣстване -вы, l'anagramme *f*; 7.

промѣнене -вы въ рѣчь, *Gram.* la méta-
thèse; 8. притуряне -вы, *Gram.* la prosthé-
se; 9. захващанъ много мѣсто (за -сы), *v. imp.*

ils chassent; 10. поставяне -вы наопакъ,
va. *Typ.* bloquer; 11. оправяне прѣобър-
наты -вы, le déblocage; 12. изваждамъ

или промѣнявамъ прѣобърнаты -вы, *va.*
débloquer (voyez Слово).

Букваленъ, adj. textual, littéral; -ано, -ле-
ment; 1. (дума по дума), servile; 2. — разумъ,

sm. la lettre; | въ — разумъ, à la lettre;
2. — прѣводъ, *sm.* le mot-à-mot.

Буквално, adv. à la rigueur, à toute ou en
rigueur.

Буквалность (на *прѣводѣ*), *sf.* la littéralité, la servilité.

Букварь, *sm.* l'abécédaire, abc, syllabaire; *m.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*

Букварче (*поднесено въ хармѣ*), *sm.* la brochure; 1. (*за въ пазуха*), l'almanach *m.*; 2. — *забѣлѣшка*, *sf.* le calepin.

Буквено писмо, *sm.* écriture phonétique *f.*

Букетъ (*китка*), *sm.* le bouquet.

Букн, *sm.* nom bulgare de la lettre Б.

Букова глава, *sm.* un stupide, un cornichon, machine *sc.*; 1. (*богата*), un midas; 2. *fg.* le gobe-mouches, la grue, l'huître *f.* un claud; 3. *pop.* 'hallebreds, *sc.* — гора, *sf.* la fouteleie.

Букснѣ (*мърбице*), *sm.* la buccine.

Букъ, *sm.* arbre, le fonteau ou foyard, le 'hêtre; — *овъ*, de —, *adj.* | *fg.* une pécore.

Булваръ (*мѣсто за разстождане*), *sm.* le boulevard et -vart.

Булдогъ, *sm.* le bouledogue.

Булинь, *sm.* Mar. la bouline; 1. плавамъ съ —, *vn.* aller à la bouline; 2. плаване съ —, le boulinage; 3. опинамъ —тъ у платната, *va.* bouliner.

Булютъ (*игра*), *sm.* la bouillotte.

Була, *sf.* l'épousée *f.*, l'accordée *f.*, la dame; 1. la madame, *pl.* mesdames; 2. la maîtresse, la milady; 3. — *настойница*, *patronnese et dame* —, *sf.*; 4. *fat.* la moitié; 5. играя на —кы или на *кука* (*за дѣца*), *vn.* jouer à la madame.

Було (*сѹаль m.*), *sm.* le voile; | *малко* —, la voilette; 1. *fg.* le crêpe, le masque; 2. (*мазѣ-та*), *Anat.* l'épilploon *m.*; — *лень*, *'pliploïque*, *adj.*; 3. *вспалене на —то въ търбухъ-тъ*, *Méd.* l'omentite *f.*

Булчна кость, *sf.* *Anat.* le fémur, le tibia; | на —, tibial, *adj.*

Булчнокостенъ, *adj.* *Anat.* fémoral.

Бумазей (*платъ*), *sf.* la futaine, le boucassin; — *зейтъ*, de —, *adj.* | *такачъ на —*, un futainier.

Бумазия (*платъ*), *sf.* le bombasium.

Бументъ, *adj.* Bot. frutescent.

Бумъ, *sm.* Bot. le chaton.

Бунтовникъ, *sm.* un agitateur, insurgé, revolté, émeutier *m.*; 1. un rebelle, conjuré, factieux, séditieux, mutin *m.*; 2. *fg. sc.* incendiaire. [séditieux.]

Бунтовски, *adj.* insurrectionnel, tumultueux.

Бунтувамъ, *va.* faire révolter; 1. soulever; 2. — *са*, *vr.* se revolter, se mutiner; 3. *fg.* se soulever.

Бунтъ, *sm.* l'insurrection *f.*, la révolte, la rébellion; 1. l'émeute *f.*, la sédition, l'incendie *m.*; 2. *fg.* le remuement et remuement.

Бунчукъ (*знаме у Турци*), *sm.* un toug ou touc.

Бура, *sf.* l'orage *m.*; 1. (*ураганъ*), le cyclon, (на *море и fg.*), la tempête; 3. *fg.* la nuée.

Бура, *sf.* Chim. le borax. [dragée.]

Бурания, *sf.* la pâtée, la farce; | Agric. la

Бургграфство, *sm.* le burgraviat.

Бургграфъ (*бѣитъ*), *sm.* le burgrave et bourgrave.

Бургомистръ, *sm.* un bourgmestre.

Буре, *sm.* le baril, la tonne, la tinette; 1. la pipe, le nuid, le fût; 2. *n coll.* — *а*, la futaillerie; 3. (*за барутъ*), la saque; 4. Mar. la balise.

Буренце, *sm.* le tonnelet, le baril. pétrel.

Буренъ, *adj.* orageux; | — *плець*, *sm.* oiseau, le

Буренъ, *sm.* l'herbe *f.*, herbage *m.*

Буренова колыба (*скипопация у Бореи*), *sf.* la acénopégie. [teux.]

Бурни (*за море*), *adj.* gros; | Mar. tourmen-

Бурова киселина, *sf.* Chim. acide borique *m.*

Буталка (*за масло*), *sf.* le ribot; 1. (*за мѣлко*), la baratte; 2. — *и бутало*, la batte-à-beurre.

Бутникъ, *sm.* un rustaud.

Бутнувамъ, *va. fg.* donner le croc-en-jambe; | — *са*, *vr. fg.* trebucher. [saillies *f.*]

Бутнуване, *sm. fg.* l'entorse *f.*; | съ — *неа*, par

Буть (*у животны*), *sm. t.* (*воуе* *Задна плъшка*); | съ *широки* — *ове*, reinte, *adj.*

Буфетъ, *sm.* le buffet.

Буфонски, *adj.* tabarinique.

Буфонство, *sm.* la trivelinade. [trivelin *m.*]

Буфонъ (*сѹймаретъ*), *sm.* un bouffon, pasquin.

Бухалатъ, *adj.* pelu, peluché; | Bot. verticillé, aigrette. [le fécun.]

Бухалка, *sf.* la batte, le broyeur, l'espade *f.*

Бухаль, *sm.* oiseau, le duc.

Бухалче, *sm.* pomme de pin, *f.*

Бухамъ (*накто бухалъ*), *vn.* bubuler.

Бухеръ, *sm.* (*воуе* *Плушковъ*).

Бухавость, *sf.* le ressort.

Бухамъ, *va.* battre; | (*халчица*), espader.

Бухачъ, *ка*, *s.* espadeur, filassier, ère.

Бухта, *sf.* Mar. le balant, roue de cable, *f.*; | *свивамъ на —ты ортома*, *va.* Mar. rouer.

Бухъ! *interj.* pouf, patatras.

Буца, *sf.* la bosse, l'excroissance *f.*; 1. (*омотъ на тѣлото*), le loup; | Méd. la tumeur; 2. — *или главулъ* (*на крака у коня*), *Vétér.* le capelet; 2. (*отъ прѣстъ*), la motte; 4. *крытца задъ —цытъ* (*за пилцы*), *v. imp.* il se mortent.

Буцентавъ (*лѣдѣ*), *sm.* le bucentaure.

Буцотрошъ, *sm.* Agris. le brise-motte ou casse-motte.

Бучене, *sm.* le mugissement, bruissement, renflement *m.*

Бучка (*зема*), *sf.* la glèbe: 1. (*сѹдѣ*), *pe-*lote de neige, *f.*; 2. *pl.* — *кы* (*у коня*), la molette; 3. *сбирамъ на —*, *vr. fg.* se pelotonner; 4. *растрошавамъ —кытъ на нива*, *va.* emotter.

Бучкентъ, *adj.* loupeux.

Бучливъ, *adj.* mugissant, ronflant.

Буча, *vn.* bourdonner, bruire; | **бучи**, *v. imp.* il retenti; *pl.* -чаты, ils mugissent.

Бушкетъ (*дръжъ-прѣпорецъ*), *sm.* le porte-étendard.

Бывамъ, *vn.* être, subsister, devenir, assister à, se voir; 1. нека това да бъде тъй, оца супровѣ; 2. было не было! да бъде щото ще! vogue la galère.

Бывность, *sf.* la présence.

Быволаръ, *sm.* un pâtra.

Быволица, *sf.* la buffonne.

Быволска кожа, *sf.* le buffle.

Быволче, *sm. dim.* le buffletin.

Быволь, *sm. quadr.* le buffle; | un brutal.

Быкборецъ (*тореадоръ*), *sm.* un toréador ou taureador.

Быскни бой, *sm.* la tauromachie.

— **клей**, *sm.* la taurocole.

Быкче, *sm. dim.* le bouvillon.

Быкъ, *sm. quadr.* le taureau, le boeuf; 1. (*y лостъ*), l'éperon *m*; 2. -гордентъ, *sm. Mar.* cargue fond, *f*; 3. *pop.* l'oiseau de Saint Luc, *m*; 4. бой съ -ове, combat de taureaux, *m*.

Быліе, *sm.* la drogue.

Былыкы и търговия съ —, *sf. pl.* la droguerie; 1. закупуцы за —, le droguier; 2. подправамъ лѣкарскы —, *va.* gourer; 3. подправены —, la goure, 4. подправачъ на —, un goureur.

Быль, *adj.* ancien.

Быляринъ и -ляръ, *sm.* un pharmacien, pharmacopole, apothicaire *m*; 1. un drogueur, vendeur de mithridate, marchand d'orviétan; 2. empirique, opérateur, бакуисте *m*; 3. (*шарлатанинъ*), médecin d'eau douce, médeastre *m*; 4. търговецъ —, un droguiste; 5. такмо -лярска смѣтка, un mémoire d'apothicaire.

Былярница, *sf.* l'apothicairerie.

Былярнически, *adj. Pharm.* officinal.

Былярска стока, *sf.* la drogue.

Былярски кодексъ, *sm.* le codex ou code.

Былярско искусство, *sm.* l'apothicairerie *f*.

Бисеренъ (*приличенъ на бисеръ*), *adj.* nacré.

Бисеръ, *sm.* nacre de perles, *f*.

Быстрина, *sf.* la limpidité.

Быстрыъ, *adj.* l'impide, clair, serein; -тро, -ment; | *fig.* net.

Бытие, *sm.* l'être *m*, l'existence *f*; 1. (*мъра кнѣга отъ Библия*), la genèse; 2. описане на —, l'histoire *f*.

Бытолки просиякъ, *sm. fam.* un argoulet; | *pop.* une gueusaille.

Бѣгай да бѣгае! *adv. fam.* sauve qui peut.

Бѣгайса! *interj.* nargue de; | — отъ тукъ! *adv.* loin d'ici.

Бѣгамъ, *vn.* fuir, courir, s'évader; 1. (*макъ*) recourir; | *fig.* revoler; 2. (*бръво*), voler; 3. (*золотълакъ*), prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes; 4. *fig.* tourner le dos à;

5. бѣга далечъ (*за зебръ*), *v. imp.* l'en. elle s'orlonge et se —, *vr*; | бѣгае единъ отъ другъ, *vn.* s'éviter.

Бѣгачъ, *sm.* un fugitif; | (*конъ*), un courrier.

Бѣганивъ, *adj.* fugitif, fuyant, fuyard; | — огнь, *sm. Mil.* feu roulant, *m*.

Бѣгство, *sm.* l'évasion *m*, la déroute.

Бѣгъ, *sm.* la fuite, course, évacion *m*, carrière *f*; | принудявамъ въ —, да бѣгачъ, *va.* mettre en fuite.

Бѣда, *sf.* le malheur, le mal, la cause, le pis aller; 1. *Jur.* le cas; 2. смаяване —, *Jur.* l'atténuation *f*.

Бѣдопалецъ, *sm.* le traîne-malheur ou traîne-potence.

Бѣдственъ, *adj.* calamiteux.

Бѣдствие, *sm.* la calamité, adversité *f*; 1. *Mar.* l'incommodité *f*, la détresse; 3. сгнналъ за —, *Mar.* signal de détresse, *m*.

Бѣдж, *va.* inculper.

Бѣжанецъ, *sm.* un réfugié, émigrant, fugitif, fuyard; 1. déserteur, proscrit, rendu *m*; 2. (*съ лѣния*), *Mathém.* le curseur; 3. *Mil.* un réfractaire; 4. давамъ —, *va.* extraditer; 5. даване —, l'extradition *f*.

Бѣженкомъ, *adv.* couramment.

Бѣженъ, *adj.* courant. [de-neige *m*.

Бѣла-валка, *sf.* arbrisseau, l'obier ou boule-

— **въла**, *sf.* laine beige *f*.

— **върба**, *sf.* arbre, le picéa.

— **ганна**, *sf. Minér.* la calamite.

— **дробъ**, *sf.* le poumon; -бентъ, du —, *adj*;

1. възпалене на —, *Med.* la pneumonie, la péripneumonie; 2. което са откося до възпалене на —, péripneumonique, *adj*. 3. (*отъ тѣло или азе*), le mou.

— **калугерка**, *sf.* oiseau, la piette ou nonnette blanche.

— **коса**, *sf.* la canitie.

— **лепра**, *sf. Méd.* le vitiligo.

— **лѣтна круша**, *sf.* la blanquette.

— **поджора**, *sf. Bot.* l'aubier *m*.

— **рада**, *sf. fig.* eau-de vie *f*, esprit-de-vin ou alcool, *m*.

— **рыба**, *sf.* poisson, l'able *m* et ablette *f*.

— **салата**, *sf.* plante, l'escarole et scarole *f*.

Бѣлене, *sm.* le blanchiment, la déablation.

Бѣлецъ, *sm.* un séoulier, frère lai *m*; | *pl.* -лцы, *fig.* les ouailles *f*.

Бѣлнявъ, *adj.* blanchâtre, blafard, farineux, chenu, louvet; 1. *Anat.* albaginé; 2. — **негръ**, *sm.* (*вогъе* *Албиносъ*).

Бѣллина луга, *sf. Chim.* eau de Javelle, *f*.

Бѣло, *sm.* la ceruse ou blanc de ceruse ou de plomb; | -и чървило, le blanc de fard.

Бѣлина, *sf.* le blanc, la blancheur, les lis *m*; | *fig.* l'ivoire *m*, l'albâtre *m*.

Бѣлны (*на морскы въла*), *sf. pl.* les moutons *m*; 1. съ -море, moutonnée, *adj*. 2. мѣта —, *v. imp.* elle moutonne.

Бѣлнсамса, *vn.* se plâtrer. [balzane.
Бѣлнчкото (*по кракъ-тъ на конь*), *sm.* la
Бѣлоганчаръ, *sm.* un caleçonier.
Бѣлогжъка, *sf.* oiseau, le cul-blanc.
Бѣлодробенъ, *adj.* Anat. pulmonaire.
Бѣлокопытникъ, *sm.* plante, le tussilage ou
 pas d'âne.
Бѣлокость, *sm.* la canitie.
Бѣлоочень, *adj.* Anat. albugineux.
Бѣлоногъ конь, *sm.* cheval balzan m.
Бѣлопахъ, *sf.* oiseau, le motteux.
Бѣлоснѣжъ, *adj.* grivélé.
Бѣлостъ, *sf.* la blancheur.
Бѣло, *sm.* le blanc; || *мама съ —*, *va.* blan-
 chir; || *на —*, *adv.* en blanc, blanchement.
 — **лале**, *sm.* plante, la primèvre.
 — **облаче** (*съ око*), *sm.* le dragon; || *Méd.*
 le caligo.
 — **месо**, *sm.* le blanc.
 — **платно**, *sm.* la cretonne. [blanches f.
 — **течене**, *sm.* Méd. les fleurs ou fleurs
Бѣлъ, *adj.* blanc, séoulier; 1. Anat. albuginé;
 2. (*както сидѣтъ*), albâtre; || *fg.* d'ivoire m.
 — **бобъ** (*фасулъ*), *sm.* plante, le haricot,
 la fève.
 — **лнстець** (*край книга*), *sm.* la garde.
 — **лукъ** (*чесновъ*), *sm.* plante, l'ail m.
 — **мраморъ** (*на зелены жили*), *sm.* le
 cipolin et marbre cipolin.
 — **мѣхъ** (*кожухъ*), *sm.* Blas. le menu-vair.
 — **соколъ**, *sm.* oiseau, le pygargue.
 — **соусъ**, *sm.* le blanc.
 — **цвѣтъ**, *sm.* le blanc.
Бѣлы гащи (*отдолни*), *sf.* pl. le caleçon,
 les braies f; || (*напрѣстличе*), plante, la
 digitale, la convallaire ou muguet, le bouton
 d'argent.
 — **капини**, *sf.* pl. la senelle et cenelle.
 — **маннста**, *sm.* pl. la perle.
Бѣлъкавъ, *adj.* Bot. glabre.
Бѣлъкостъ, *sf.* Bot. la glabréité
Бѣлъкы жьлаты саны, *sf.* pl. la mira-
 belle et prune de —, *sf.*
Бѣлъгъ, *sm.* le signe, l'enseigne f, le caraac-
 tère, le stigmata, la cible; 1. (*на злато*
или сребро и плата за него), le con-
 trôle; || *ударѣтъ —*, *va.* contrôler; 2. (*отъ*
рана), la plaie, la cicatrice; 3. (*на кракъ*
отъ изгорѣване), le maquerneau; 4. (*на*
животно, на дърво), la madrure; 5. *fg.*
 l'escarre et eschare f; 6. *Chir.* la conture;
 7. *плъзнъ съ -зи*, couturé, stigmatisé, *adj.*
Бѣлъжка, *sf.* la marque, le signet, l'indice
 m; 1. l'apparence f, la trace, l'étiquette f;
 2. l'estampille, le numero, la note, le re-
 pèrè et repaire; 3. l'étalon m; || *ударѣтъ*
на жѣрка, l'étalonnage et -lonnement; || *ударѣтъ*
 —, *va.* étalonner; 4. (*съ книга*), le tourne-
 feuille; 5. (*ради запоминане*), *Typ.* le
 moins; 6. (*на рѣвачъ върху монета*), *Nom.*

le déferent; 7. *fg.* le symptôme; 8. описане
 -цы на образъ, le signalement; 9. описвамъ
 по външнитѣ -кы нѣкого, *va.* signaler;
 10. листъ за описване външнитѣ -кы, signa-
 létique, *adj*; 11. поставямъ -кы на линия,
va. *Mil.* jalonner.
Бѣлъжна книжка, *sf.* le memorandum.
Бѣлъжя, *va.* marquer, noter, tracer; 1.
 (*изново*), remarquer; 2. (*платъ съ пѣчѣтъ*),
va. bouiller.
Бѣлъзачъ, *sm.* un dessinateur.
Бѣлъзене, *sm.* le dessin; 1. линейно —,
 dessin linéaire; 2. (*гравируване на жѣдна*
плоча), la taille-douce; 3. (*на каминицы*),
 le grené; 4. (*съ истриване*), l'estompe f.
Бѣлъзни захлупцы, *sm.* pl. étui de mathé-
 matique, m.
Бѣлъзно искусство, *sm.* art du dessin, m.
Бѣлъзъ, *sm.* le dessin, le trait; 1. -или
 щамница (*съ текстъ*), l'illustration f; 2.
 украсявамъ съ -зи, *va.* illustrer; 3. (*отъ*
първо скарляване), *Point.* le repentir; 4.
fg. l'ébauche f; 5. pl. -нитѣ (*на комната*).
Mar. l'aire de vent, f; 6. съ -зи, *adv.*
 graphiquement.
Бѣлъзя (*набрѣдлѣвамъ*), *va.* dessiner, tracer,
 dresser; 1. (*изново*), retracer; 2. (*съ и-*
стриване), estomper; || -ca, *vr.* se dessiner.
Бѣлъче (*аганце съ око*), *sm.* la taie; || *Méd.*
 l'albugo m ou albugine f, le caligo, l'aige f.
Бѣлчешки мѣхъ, *sm.* le petit-gris.
Бѣлъжкъ-тъ (*на окомото*), *sm.* le blanc de
 l'oeil; 1. (*на яйце*), le blanc d'oeuf; 2. (*на*
сураво яйце), la glaire; 3. *Chim.* l'albu-
 mine; 4. въспалене на очный —, *Méd.* le
 chemosis; 4. намазевамъ съ — отъ сураво
 яйце, *va.* glairer.
Бѣлъжченъ, *adj.* *Chim.* albumineux.
Бѣлуга, *sf.* poisson, le grand esturgeon.
Бѣля, *va.* blanchir; 1. бѣлъбеса, *v.* imp. il
 blanchit; 2. който са бѣлъбеса, blanchissant, *adj.*
Бѣлса, *v.* imp. il s'enleve, il s'exfolie.
Бѣсене, *sm.* fam. la pendaison.
Бѣсень, *adj.* furieux, furibond, malicieux,
 malin; 1. démoniaque, forcené, rageur, éner-
 gumène sc, licencieux; 2. *Méd.* hydrophobe
 sc; 3. fam. mièvre; 4. както единъ —,
adv. en désespéré.
Бѣсна жена, *sf.* fg. une bacchanta, ménade f.
Бѣсно дѣте, *sm.* un lutin; || pl. -дѣца, la canaille.
Бѣсность, *sf.* la fureur, furie, fougue; 1. *Méd.*
 la rage, l'hydrophobie f; 2. fg. la frénésie.
Бѣснотия, *sf.* fam. la mièvrerie et mièvrété.
Бѣсовитъ (*хващанъ отъ змѣя бѣсъ*), *adj.*
 possédé.
Бѣсовница, *sf.* amas de chiens, m.
Бѣснѣя, *vn.* lutiner; 1. fg. jeter sa gourme;
 2. fam. charivariser.
Бѣсъ, *sm.* un diable, démon m; || хващане
 отъ змѣя —, la possession.

Бѣж, *va.* pendre; | *-ca, vr.* se pendre.
Бюварь, *sm.* le buvard.
Бюджетъ (*финансова сметка*), *sm.* le budget.
Бюлла (*заповѣдь*), *sf.* la bulle; | *потвърдесть* съ —, *bullé, adj.*
Бюллетень, *sm.* le bulletin.
Бюратъ (*платъ*), *sm.* le burat.
Бюро, *sm.* le bureau; | (*писменъ прѣстола*), le secrétaire.
Бюрократически, *adj.* bureaucratique.
Бюрократія, *sf.* la bureaucratie.
Бюскъ (*съ корсетъ*), *sm.* le büsc; 1. влагамъ — въ корсетъ, *va.* busquer; 2. подгавка за —, la busquière.
Бюстъ (*глава и гръди*), *sm.* le buste.
Буетъ (*черпачица за господари*), *sm.* la buvette; | *обдържачъ* на —, un buvetier.
Бжблать, *sm. fam.* un bougon.
Бжблене и Бжболоене, *sm.* le grasseyement.
Бжблнвъ, *adj.* grasseyeur. [*gonner.*]
Бжбля и Бжболя, *sm.* grasseyer; | *fam.* bou-
Бжбратка, *sf. fam.* une péronnelle.
Бжбратъ, *ка, s.* conteur, causeur, marmoteur, euse; 1. un mécontent, grognard, grogneur et grognon, bredouilleur; 2. *fg.* un clabaud; 3. *fam.* un brise-raison.
Бжбрене, *sm.* le babill et babillement, la jaccasserie, la rumeur; 1. (*прѣвъ жбж*), le marmottage et —mottement; 2. *fam.* le grognement, la grognerie
Бжбрековидентъ, *adj. Bot.* réniforme.
Бжбрекъ, *sm.* le rein, le rognon; 1. *болестъ* на-рецытъ, *Méd.* la néphralgie; 2. *въспалене* на-рецытъ, *Méd.* la néphrite. [*phrite.*]
Бжбречень, *adj.* rénal; | *-камътъ*, *sm.* la né-
Бжбречна *копани* [*въспалене* на —, *Méd.* la pyélite.
— *болестъ*, *sf.* la néphrétique et colique néphrétique, *sf.*; | *страдалецъ* отъ — и цѣръ за —, le néphrétique. [*émulgents f.*]
Бжбречны *сини* *жилы*, *sf. pl. Anat.* veines
Бжбривость, *sf.* la loquacité.
Бжбрнвъ, *adj.* babillard, loquace; | *fam.* grognard, grogneur et grognon.
Бжбрнливъ, *adj.* bavard. [*margot.*]
Бжбрица, *sm.* un bavard; | *-жена*, *sf. fg.* une

Бжбрю, *pa, s.* grogneur, euse.
Бжбря, *vn.* bavarder, bredouiller, babiller, chape-chuter; 1. (*прѣвъ жбжмѣ си*), *fam.* marmotter; 2. *pop.* rognonner, marmonner, 'hogner; 3. *fam.* grogner, grommeler; 4. (*испрѣстани*), *fam.* jaboter; | *fg.* jacasser.
Бжбъртия, *sf.* le bavardage et —dise *f.*, le babillage. [*rieur, en herbe f.*]
Бжденъ, *adj.* futur, prochain, à venir; | *fg.* ulté-
Бждна *вечеръ*, *sf.* la veille, la surveillance; | —, *plante*, la julienne.
Бждникъ, *sm.* la veille, la surveillance, chandelle de veille *f.*
— *камъкъ*, *sm.* la 'harpe.
Бждно *врѣме*, *sm. Gram.* le futur.
— *сстояние*, *sm.* la futuration.
— *существоване*, *sm. fg.* l'avenir *m.*
Бждностъ и —нина, *sf.* la futuration; | *прѣв-вждамъ* —та, *va.* percer. [*-ament.*]
Бжднтеленъ, *adj.* surveillant, vigilant; —*лю*, *Бжднтелностъ*, *sf.* la vigilance. [*veille, f.*]
Бжднъане и —днене, *sm.* le nocturne, état de *Бжднъа*, *vn.* veiller.
Бжзень *оцедъ*, *sm.* vinaigre surard *m.*
Бжзъ, *sm.* arbre, le sureau; —*сень*, de —, *adj.* | —, *plante*, le sauge, —*сень*, de —, *adj.* — и —*зунякъ*, *sm.* plante, l'hièble; | *видъ* —, *plante*, l'ortie ou toute-bonne *f.*
Бжткане (*съ говоренето*), *sm. Méd.* le psellisme.
Бжчва, *sf.* la tonne, le tonneau, le poinçon; 1. la barrique, la queue, la botte; —*сень*, de —, *adj.* 2. (*за сузы стоки*), le boucaut; 3. (*съ вино*), la pièce; 4. (*за носене вода*), la tîne; 5. — *алато* (100 *x. талера*), une tonne d'or; 6. *спускане* — въ *зминикъ*, l'avantage *m.*; 7. *настиланъ* въ —, *va.* encaquer; 8. *наливане* въ —, l'entonnage et entonnement *m.*
Бжчваръ (*купоръ Mar.*), *sm.* un tonnelier.
Бжчвена *джка*, *sf.* la douve.
Бжчвинка (*мѣда*), *sf. H. nat.* la tonne.
Бжчвы (*римска дръва*) *sf. pl.* le tonnelet.
Бжчж, *vn. fg.* ronfler.
Бжхъ, *sm.* la négation, action de nier; | *хваща* на —, *vn.* nier, dénier.

— В. —

В

В (*ве*), troisième lettre de l'alphabet bulgare.
Вагенмейстеръ, *sm. Mil.* le vauquemestre.
Вагонъ (*камета на желѣзны пѣтъ*), *sm.* le wagon et wagon.
Вада, *sf.* le ruisseau, conduit, canal *m.*; 1. la goulotte et goulotte, rigole *f.*; 1. (*харкъ т.*), l'étiér *m.*; | *-дичка, dit.* le ru; 3. (*за истичане вода изъ рудникъ*), l'arrugie *f.*; 4. (*на климало*), (*voyes* Лимберсъ).

Вай

Вадене (*на градина*), *m.* l'irrigation *f.*; 1. (*съ вода полето*), l'arrosage *m.*; 2. *или джбене* (*на кожа*), le couderment. [*laire.*]
Вадень (*който расте по вады*) *adj.* riva-
Вада, *va.* aveindre; 1. (*градина*), abbeuver, arroser; 2. *или печъ и джбя* (*кожи*), corroyer, coudrer; 3. (*очи*) aveugler.
Ваза (*сладина*), *sf.* le vase, l'urne *f.*
Вай! *interj.* ale ou ahi.

Вакантин, *adj.* vacant, non occupé, jacent
| **бывамъ** -тъ или **ивадеиъ**, *vn.* vaquer.

Ваканция (*праздно ждсто*), *sf.* la vacance;
1. *pl.* -ции, (*дни за расходка, праздничи*),
les vacances *f*; 2. **имамъ** -ции, *vn.* vaquer.

Вакса, *sf.* le cirage; -сеиъ, *de* cirage.

Ваксосвамъ (*обуца*), *va.* cirer; | -сване,
sm. le cirage.

Ваксаръ, *sm.* un décroteur.

Вакханалия, *sf.* la bacchanale.

Вакханка, *sf.* une ménade.

Вакхантка (*жъркиня*), *sf.* une bacchante.

Вакълъ (*за животни*), *adj.* noir aux yeux.

Валгангъ, *sm.* Fortif. le terre-plein.

Валева, *sf.* la combe.

Вали (*дждъ и fig. спорно*), *v. imp.* il pleut
(отъ *pleuvoir*); | **изъ** **ракавъ**, *adv.* il pleut
à verse.

Валионерия, *sf.* plante, la valisnère et -nérie.

Валка (*монъ t.*), *sf.* la balle; 1. la sphère,
le peloton; 2. **училиникъ** за игра на —, un
sphériste; 3. **мѣсто** за игра на —, la
sphéristère, le mail; 4. **искуство** за игра
на —, la sphéristique; 5. **подмѣтамъ** —
ради **залгване**, *vn.* peloter; 6. игра на —,
la raute; 7. **бръскамъ** —, *va.* crosser; 8.
бръскачъ на —, un crosseur; 9. (*сиджъ*),
pelote de neige, *f*.

Валинливъ, *adj.* fluctueux. [la balle.

Валимо, *sm.* le rouleau, cylindre, boudin; | **Туръ**.

Валисрувамъ, *vn.* valser.

Валисривачъ, *sm.* a. valseur, ense.

Вальсъ (*иджско хоро*), *sm.* la valse.

Валторна, *sf.* Mus. le cor.

Валторникъ, *sm.* un corniste.

Валута, *sf.* Com. la valeur.

Валчаста **гѣба**, *sf.* la vessie-loup ou -de-loup.

— **тыква**, *sf.* le potiron.

Валчесто **украшение**, *sm.* le godron.

Валчастъ, *adj.* rond.

— **драмъ**, *sm.* la poire. [le tore.

— **фризъ** (*при дѣло на стѣна*), *sm.* Arhît.

Валявица, *sf.* la foulerie.

Валявичаръ, *sm.* un foulon et foulonnier.

Валяковидентъ, *adj.* globuleux, sphérique;
— **дно**, -ment.

Валяковидность, *sf.* la sphéricité.

Валикъ, *sm.* la boule, la bulle, le globe; 1.
земинъ —, globe terrestre; 2. **небесинъ** —,
globe céleste; | *Géom.* la sphère; 3. (*съ*
рачка), sphère armillaire; 4. *Archit.* l'astrag-
ale *m*; 5. (*валка за игра*), l'étauf et étauf
m; 6. (*натяжканъ съ косина*), la bourrelet
ou bourlet; 7. (*у умайничи*), l'escamote *f*;
8. **който състои отъ** -яци, globuleux, *adj.*

Валялна **глина**, *sf.* terre chimolée *f*.

— **воденица** (*мръкало*), *sf.* moulin à foulon, *m*.

Валимъ (*платъ*), *va.* piloner; 1. (*сукно*),
fouler; 2. (*илясъ*), marcher; 3. -*са*, *vr.*
se vautrer, traîner.

Валине, *sm.* le foulage, pilonage; 1. (*сукно*),
la foule, foulure; 2. **брой** **кожи** за —, la
foulée.

Валиче, *sm. dim.* le globule, la boulette; 1.
(*мръморно*), la bille; 2. (*у барометръ*),
la cuvette; 3. (*за жребъ*), la ballotte ou
boule; 4. (*за изваждане лѣпки*), la sa-
vonnette.

Валичникъ, *sm.* plante, la globulaire.

Валитса (*за пилцы*), *v. imp.* ils s'assemblent.

Вампири (*у в. в.*), *sm. pl.* les larves *f*.

Вампирство, *sm.* le vampirisme.

Вампиръ *et* **Вапиръ**, *sm.* le cochemar; |
(*жърката мѣшка*), *sf.* mamm. le vampire,
la rougette et roussette, le phyllostome.

Ванадъ (*металъ*), *sm.* Minér. le vanadium.

Вандеміеръ (*мѣсецъ на републиканска го-
дина*), *sm.* le vendémiaire.

Ваниль, *sf.* la vanille; -**лентъ**, *de* vanile.

Ванилно **растение**, *sm.* plante, le vanillier.

Ванна (*отъ видъ дървена кондура*), *sf.* le sabot.

Вантове, *sm. pl.* Mar. les haubans *m*; 1.
заѣквамъ —, *va.* capeller les haubans; 2.
заѣкване на —, le capelage.

Вантозъ (*мѣсецъ на р. з.*), *sm.* le ventôse.

Вантуза (*за пуцане кръвъ*), *sf.* la ventouse;

| *Chir.* le bdellomètre; | **пуцамъ** **кръвъ** съ
—, *va.* ventouser.

Вантузенъ **инструментъ** (*порѣзникъ*), *sm.*

Chir. le scarificateur. [bans *m*.

Вантъ-**путенсы**, *sf. pl.* Mar. chaînes de 'hau-

Вансувамъ, *va.* colorer.

Вансуване, *sm.* la coloration.

Вара (*аршинъ испански*), *sf.* la vare.

Варакушъ, *sm.* oiseau, la gorgé-bleue.

Варалнсть, *adj.* rond.

Варваринъ *et* -**варъ**, *sm.* un barbare; | *fig.*
un vandale, ostrogot, tudesque *m*; | (*който*
не знае нищо), *fam.* un velche.

Варварски, *adj.* barbare; -**ски**, -ment.

Варварство, *sm.* la barbarie, le vandalisme.

Варганъ, *sm.* Mus. la guimbarde.

Варда, *sf.* le guet; | *interj.* gare.

Вардачъ, *ка*, *a.* gardien, garde, la sentinelle,
garçon de bureau, *m*; 1. (*на нѣмъ*), un
menin; 2. (*на болель*), un garde-malade;
3. (*на мрътвецъ*), un veilleur; 4. **заповѣ-**
дамъ на —, *va.* consigner; 5. **заповѣдане**
на —, la consigne.

Вардене, *sm.* la garde, conservation *f*; | **да-**
вамъ за —, *va.* déposer.

Вардетеса, *interj.* alerte!

Вардиса! *interj.* place, gare. [sauvegarde.

Вардентелна **граммота** или **стража**, *sf.* la

Вардливо **постѣпване** (*съ нѣкого*, *вардане*),
sm. le ménageement.

Вардливостъ, *sf.* la circonspection.

Вардливъ, *adj.* circonspect.

Вардя, *va.* garder, ménager, observer, con-
server, tenir; 1. **гуеттер**, être à l'affût *m*;

2. (приличноститѣ), sauver les apparences; 3. -са, *vr.* prendre garde, se donner de garde, s'épargner; 4. (отѣ), gare le; 5. (отъупотребленіи) с'abstenir de.
- Варене, *sm.* la coction, cuisson, suite *f*; | *или* печене вторно, *sm.* la recuisson; | (на топла вода), le bain marie.
- Варено сладко, *sm.* la confiture; | (съ овошкы), la conserve.
- Варены слявы (съ захаръ), *sf. pl.* le moyen.
- Вари-кличка, *sc.* un avare, chicanier, fesse-maille, vilain, crasseaux; *m.* 1. (муснаст), une sordidité; 2. *fg.* une ladresse; 3. *fam.* un grippe-sou, pince-maille, 'harpagon; | *fg.* un cancre; 4. *por.* un grigou. [*vérine.*]
- Варинасъ (най-хубавъ тимъна), *sm.* la Варителность, *sf.* la digestibilité. [*riante.*]
- Варианта (различіе на текстъ), *sf.* la Варіаціонно смѣтане, *sm.* Mathém. calcul des variations *f*.
- Вариация, *sf.* Mus. Mathém. la variation; | съ -ціи. Mus. varié, *adj.* [*varier.*]
- Варірувамъ (проявля вариацию), *va.* Mus.
- Варка, *sf.* la barque, le bateau; 1. (маче), l'esquif *m*; 2. (лодка), la nacelle; 3. (що върви леко), chaloupe bonne de paga, *f*; 4. (пълна), une barquée; 5. (който тропи-ки за продаване на дърва), un déchireur.
- Варкамъ, *vm.* (воуеъ Бъраамъ).
- Варкаръ, *s.* un batelier.
- Варкачни, *adj.* de barque.
- товаръ, *sm.* la navée, barquée *f*.
- Варничка, *sf. dim.* la barquerolle et barquette, le batelet. [*cre.*]
- Варколактъ, *sm. fg.* l'ours *m*; | *fam.* le масса-Варлина пръстъ, *sf.* le calcaire.
- Варливо сръдство, *sm.* le caustique.
- Варливъ, *adj.* calcaire; culeinable.
- Варливастъ, *adj.* calcareux.
- Варна пещъ, *sf.* fourneau de calcination *f*.
- Варненъ, *adj.* Chim. calcique.
- Варовита боза, *sf.* lait ou blanc de chaux, *m.*
- Варовито мазило (опосанъ т.), *sm.* la ruilée.
- накарване, *sm.* l'incrustation *f*.
- Варосвамъ, *va.* crépir; | (омазвамъ съ варъ), Archit. encroûter.
- Варъ, *sf.* la chaux; 1. (у табачи), la plâtre; 2. (неогасена), chaux vive; 3. (огасена), chaux éteinte; 4. омазване пещъ за —, le chauffour ou four à chaux; 5. посыпвамъ съ — полето, *va.* chauder; 6. горн-варъ, *sm.* un chauffournier et chaulier; 7. което става на —, calcifiable, *adj.* 8. горене или ставане на —, la calcination; 9. правя или горя —, *va.* calciner; | гориса, прѣобръщаса на —, *v. imp.* il se calcine; 10. разбърквамъ съ —, *va.* gâcher; 11. бъркачъ на —, un gâcheur.
- Варя, *va.* cuire, faire bouillir; 1. (мъново), recuire, faire rebouillir; 2. или каля (нера за писане), 'hollander, 3. вариса, *v. imp.* il cuit.
- Вассалъ, *sm.* un vassal; | (подданни), un 'homnager et vassal —, *sm.*
- Вата (намука т.), *sf.* de la ouate; -тежъ, d'ouate; | подпалчамъ съ —, *va.* ouater; | приличенъ на —, ouateux, *adj.* [tavelle]
- Ватала, *sm. pl.* le battant; | (у станъ), la Ватеръ-клезетъ, *sm.* lieux à l'anglaise, *m.*
- Ватеръ-бакштагы, *sm. pl.* Mar. 'haubans de beaupré, *m.*
- Ватерштагъ, *sm.* Mar. la soubarbe de beaupré.
- Ваувау (мучене), *sm.* le toutou ou tou-tou.
- Вахлалка, *sf.* plante, le cirse.
- Вахмистръ, *sm.* Milit. un quartier-mestre, maréchal des logis *m*; | главенъ —, maréchal des logis chef, *m.*
- Вахня, *sf.* poisson, l'églefin et égrefin *m.*
- Вахта, *sf.* Mar. le quart.
- Ващъ (ф. ваша, н. ваше; *pl.* ваши), *adj.* poss. votre; | *prom. poss.* le et la votre; | вашытъ (роднина), *sf. pl.* les vôtres; | ваше име, *sm.* le votre.
- Вбивамъ, *va.* fourrer.
- Вгжвамъ и Вгжнвамъ, *va.* froncer; | (ко-нежъ съ ила), enfiler.
- Вгжвателенъ, *adj.* maniable.
- Вгжнка (у книжа), *sf.* le larron, la corne; 1. най-тайныйтъ -кы на сърдцето, les détours du coeur, *m*; | *fg.* les recoins *m*; 2. ор-лаждамъ -кы, *va.* déplier; 3. правя -кы, *va.* gaufrer; 4. загубватъ си -кытъ, *v. imp.* ils se déplissent.
- Вдавамса, *vr.* prêter et se — à, caler; | (съ страситѣ), s'acharner à; | вдаваса, *v. imp.* Archit. elle jarrete.
- Вдавателенъ, *adj. fg.* flexible.
- Вдадено мѣсто (у свода), *sm.* Archit. le jarret.
- Вдаденъ, *adj.* Bot. rétus; | (за свода), jarreté.
- Вдѣлбавамъ, *va.* Chir. déprimer. [*pression.*]
- Вдѣлбене, *sm.* l'enfonçure *f*; | Chir. la dé-Вдѣлбнато-испикнать, *adj.* concavo-con-veхе.
- -исписана медаль, *sf.* médaille incuse *f*.
- или издѣлбано исписанъ, *adj.* Num. incus.
- Вдѣлбнать, *adj.* concave, déprimé; | (и отъ дѣтъ страни), concavo-concave, *adj.*
- грѣбъ (на конѣ), *sm.* cheval ensellé *m*
- Вдѣлбинна, *sf.* la concavité.
- Вдовенъ, *adj.* veuf.
- Вдовецъ, *вица.* s. veuf, euve.
- Вдовница, *sf.* une douairière; | самоволио изгориване -цы, la suttée et suttie.
- Вдовична дѣлаба (милка т.), *sf.* le douaire; | дѣте, което са ползува само отъ — на майка си, un douairier.
- Вдовично дукато, *sm.* le denier de la veuve.
- Вдовнишки пары, *sf. pl.* le douaire.
- Вдовство, *sm.* le veuvage et viduité *f*.

Вдругидень, *sm.* le surlendemain; | *adv.* après-demain.

Вдървяване, *sm.* l'arborescence *f.* [spiré.

Вдхнать, *adj. fg.* infus; | (*отъ небеса*), in-

Вдхноване, *sm.* l'inspiration (*и fg.*); in-
fusion, suggestion *f.*; | *fg.* le soufle; | *пръ-*
давамъ —, *va.* inspirer.

Вдхнувамъ, *va.* inspirer (*и fg.*), dieter,
suggérer, donner à entendre; | *fg.* glisser,
insinuer; | *който* -ва, *fg.* inspirateur, *adj.*

Вега (*звѣзда въ Лира*), *sf. Astr.* le Wega.

Веда (*священная книга у Индусы*), *sf.* le védā.

Ведеть, *sm.* Milia la vedette.

Веднажъ, *adv.* un jour.

Ведърникъ, *sm.* chaudière à vapeur *f.* | (*съ*
парова машина), le bouilleur; | *поставямъ*
въ —, *va.* enlever.

Ведрице, *sm. dim.* la baillotte.

Ведро, *sm.* le seau, tine *m.* le baquet; | *Mar.*
la baille, le seilleau et seillot; | *двѣ* -дра
вода, *voie d'eau, f.*

Везелець, *sm.* plante, l'émérau, coronille *m.*

Везло (*напрѣтъ за извѣстници*), *sm.* la
bande; | *въ* —, sous bande.

Веждень, *adj. Anat.* sourcilier.

Вежды, *sf. pl.* le sourcil.

Веке и Вече, *adv.* déjà.

Векля-хартъ, *sm. t.* officier de la bouche, *m.*

Векселень вървежъ, *sm.* le change, le cours.

Веленена хартія, *sf.* papier vélin *m.*

Велка лютургия, *sf.* la grand' messe.

Велика херцогиня, *sf.* la grande-duchesse; |

— княгиня, la grande duchesse de Russie;

| — княжка, la grande duchesse non mariée.

Великански, *adj.* gigantesque.

Великанъ, *sm.* le géant, colosse *m.*; | *бой на* -ны
съ богове, la gigantomachie (*v. Жандъ*).

Великодесни, *adj. pascal.*

Великдень (*свѣтло Въскрѣсене у Хри-*
стіанцы), *sm.* les Pâques *m. et f.*; | *подар-*
вяване по —, oeufs des Pâques, *m.* |

—, *plante.* la coquelourde, aristoleche *f.*

Велики канцлеръ, *sm.* archiebanesclier *m.*

Великодушень, *adj.* généreux, magnanime;

-шно, -ment; | *fg.* noble. [mité.

Великодушие, *sm.* la générosité, magnani-

Великолѣпнень, *adj.* solennel et -lennel,

splendide, magnifique; -ние, -ment; 1. pom-

пѣух, luxueux, superbe, triomphant; 2.

fastueux, somptueux, honorable, riche; 3.

(*за сирня*), *Mus. fg.* perlé; 4. *fg.* bril-

lant, royal (*voyez Прѣхубавъ*).

Великолѣпие, *sm.* la magnificence, le luxe,

l'éclat *m.*, la somptuosité; 1. la pompe, la

richesse, apparat, appareil, état, faste *m.*;

2. *който* обыча —, fastueux, *adj.*; 3. *съ*

—, *adv.* en cérémonie.

Великолѣпна кѣща, *sf.* le palais; | *fg.* le

louvre.

Великолѣпно, *adv.* à grand bruit.

Велико магистерство (*на Малѣйскыи*
орденъ), *sm.* le magistère. [carême.

Великопостны проповѣданеа, *sm. pl.* le

Великостъ, *sf.* la grandeur. [grand-duché.

Велико херцогство, -княжество, *sm.* le

Велико-херцогски, -княжески, *adj.* grand

ducal. [Голѣмъ).

Великъ, *adj.* grand, grief; | *fg.* 'haut (*voyez*

— херцогъ, *sm.* le grand-duc; | -князь,

sm. le grand duc de Russie, le grand prince.

— Моголъ (*въ Индостанъ*), *sm.* le grand-

Mogol.

Великы посты, *sf. pl.* le carême; | *рано*

или късно закатывать —, le carême est

bas ou 'haut. [pl. les vèlites *m.*

Велиты (*лѣны войскари у Римляны*), *sm.*

Величественно, *sm.* le grand. [josté.

Величественность, *sf.* la grandiosité, la ma-

Величественъ, *adj.* sublime, grandiose, au-

guste, pompeux, imposant; -но, -ment; |

-ното, *sm.* le sublime.

Величество (*мѣсто*), *sm.* Majesté; | *Нерого*

Царско —, Sa Majesté Tzarienne.

Величье, *sm.* la majesté, grandeur, pompe *f.*

dignité *m.*; | *fg.* l'aurole *f.*, noblesse *f.*

Велможедържавие, *sm.* aristocratie *f.*

Велможы, *sm. pl.* l'aristocratie *f.*

Велпъ, *sm. Mar.* le flasque.

Велсъ, *sm. Mar.* la précelate ou lisse.

Велта (*мѣрка за пѣмѣа*), *sf.* la velte; 1.

мѣра *съ* —, *va.* veltor; 2. мѣрѣе *съ* —

sm. le veltage; 3. мѣрачъ *съ* —, un veltour.

Венера (*планета*) *sf. Astr.* la Vénus. [pubis.

Венерина планинка, *sf. Anat.* le pénil ou

Венерическа болѣсть, *sf.* la galanterie.

Венерически, *adj.* vénérien.

Венеринъ покъсъ, *sm.* le ceste.

Веніаминъ *sm.* le Benjamin. [l'ateur.

Вентиляторъ (*раздѣленикъ*), *sm.* le venti-

Верверица, *sf. quadr.* l'écureuil *m.*; -ичень,

d'écureuil.

Верига, *sf.* la chaîne, le carcan, le tissu: 1.

(*съ хукы, Techn.* или *на камина*), la cré-

маillère; 2. мѣра *съ* — пространство, *va.*

chaîner; 3. върѣамъ *съ* —, *va.* enchaîner;

4. свързване *съ* —, la filiation: 5. пу-

щамъ отъ -гы нѣкого или стѣнамъ му

бокалъ, *va.* déchaîner; 6. пуцане отъ -гы,

le déchainement; 7. майсторъ -гаръ, *sm.*

un chafnetier.

Веригачка, *sf. pop.* une appareilleuse.

Веригы, *sf. pl.* les fers, les liens *m.*; | *зак-*

завамъ по-добрь -тъ, *va.* river les fers.

Верижень бомъ, *sm. Mar.* chaîne d'un

port *f.*

Верижка или Ситна —, *sf.* la chaînette, le

crémaillon; 1. (*съ плочае*), chaîne châte-

laine *f.*; 2. (*за балетъ*), le jouet, la gour-

nette; 3. *зак* опчевамъ *съ* — забалетъ

va. gouter.

Верижно тръкалце, *sm.* le chaînon.

— или сравнително правило, *sm.* *Arithm.* règle conjointe *f.*

— тѣпанче (у часовника), *sm.* le tambour.

Вероника, *sf.* plante, la véronique.

Верповане, *sm.* *Mar.* la toue, touée.

Верпувамъ, *va.* *Mar.* touer; | *-ca, vr.* se touer.

Верресовско слово (Цицероново), *sm.* la verrine. [*sf.* la verste.

Верста (русска пѣтна мѣрка, 1500 аршина),

Вертикаленъ, *adj.* vertical; — лно, — емент.

— скръпецъ (на ортомна фабрика), *sm.* *Mar.* le violet.

Вертикалность, *sf.* la verticalité.

Верѣъ *f* или стапель *m* (терсхане *t.*), *Mar.* le chantier. [*réjoui.*

Весела жена, *sf.* une grivoise; | *fam.* une — курва, *sf. pop.* une luronne.

Веселба, *sf.* le divertissement, la réjouissance, allégresse et alégresse *f.* ébat, ébaudissement *m.*

Веселене, *sm.* la joie, le plaisir.

Веселилникъ, *sm.* *fg.* un bout-en-train.

Веселиня, *sm.* un vive la-joie, grivois *m.*; | *fam.* un réjoui, gaillard *m.*

Веселие, *sm.* la réjouissance, le plaisir, hilarité, alacrité *f.* ébat, ébaudissement *m.*; | *fg.* enchantement *m.*; | *fam.* jubilation *f.*

Весело, *adv.* gai, gaîment et gaîment; | *Mus.* allégre, *dim.* alégreto.

Веселость (нефъ *t.*), *sf.* la gaieté et gaîté, hilarité, joie *f.* enjouement *m.*; | *fam.* gaillardise *f.*

Веселъ, *adj.* réjouissant, riant, allègre et alègre, alerte; 1. joyeux, jovial, égrillard, gaillard; 2. dispos, éveillé, comique; 3. folâtre, drôle, fou ou fol, enjoué, gai; 4. *fam.* guillerret, émerilloné, grivois, dératé; 5. *fg.* serein, radieux; 6. ставамъ —, *vm.* se desennuyer, être en goguettes; 7. — съмъ, *vm.* s'en donner; 8. бывамъ, —ичъмъ, *vm.* en tenir.

— гостъ, *sm.* un bon vivant.

— нхравъ, *sm.* l'enjouement *m.* la jovialité.

Веселя, *va.* distraire, enjouer, réjouir, 1. dissiper, divertir, épanouir la rate, regaler, émuustiller; 2. *-ca, vr.* se distraire, se dissiper, se divertir, 3. jouer et se jouer, s'égayer, se derider, se dépiquer; 4. rire, se récréer, prendre ses ébats *m.* s'ébattre, s'ébaudir, bambocher; 5. *fam.* faire carrousse; 6. *pop.* riboter; 7. веселятца, *v. imp.* ils s'épanouissent.

Веста (планета), *sf.* *Astr.* la Vesta.

Весталка (на лугерка), *sf.* une vestale.

Весь, *adj.* *m.* total, tout.

Вета калевра, *sf.* la savate.

— краста, *sf.* la rogne.

— книга, *sf.* le bouquin; 1. търся или четъ —, *va.* bouquiner; 2. обръщаме търговия

съ —гы, la bouquinerie; 3. събиратъ на —гы, *fam.* un bouquineur.

— дръжа, *sf.* la friperie.

— ладия, *sf.* *Mar.* un ponton.

Ветарски пазаръ, *sm.* la friperie.

Ветарство, *sm.* la friperie.

Ветаръ, *ка, s.* fripier, ère; marchand de bric-à-brac *m.* antiquaille *f.*

Ветеранъ (чиновникъ или войникъ да е изслужувалъ), *sm.* un vétéran; | състояние на —, la vétéranse.

Ветеринарство, *sm.* l'hyppiatricque *f.*

Ветеринаръ (конски лекарь), *sm.* un hippiatre.

Ветина, *sf.* la vieillerie, friperie *f.*

Ветостъ, *sf.* la vieillesse, la caducité; | *dim.* l'usure *f.*; | (на направа), la vétusté.

Вето-германски езикъ, *sm.* langue théotisque *f.*

Ветоникъ, *sm.* un bouquiniste.

Вето нѣщо, *sm.* l'antiquaille *f.*

Вето правило, *sm.* *fg.* la rubrique.

Вето (на), *adv.* d'occasion.

Ветъ, *adj.* vieux et vieil, ancien, antique.

— дѣждовникъ, *sm.* *fam.* le riflard.

— навикъ, *sm.* *fg.* l'ornière *f.*

Ветъ дръхъ, *sf. pl.* *fam.* la défroque.

— дървета (развалины), les démolitions *f.*; | (отъ строшена ладия), bois de déchirage *m.*

— протоколы (парламентски), *sm. pl.*

Веткъ (везъ), *adj.* *fg.* suranné.

Вече и Веке, *adv.* davantage; | най —, 'principalement, au plus, tout au plus; | — ... нъ, ne ... plus.

Вечеренъ, *adj.* vespéral, occidental.

Вечеряникъ (койтосечеря), *sm.* un soupeur.

Вечери (на братството у първотъ Християни), *sf. pl.* les agapes *f.*

Вечерни (черковна книга), *sf.* le vespéral.

— молитвы, *sf. pl.* le salut.

Вечеринкъ, *sm.* vent d'aval, *m.*

Вечерница (звѣзда), *sf.* étoile du berger, *f.*; | *Astr.* le Vesper.

Вечерню врѣме (вечеря), *sm.* la soirée, veillée, heure soupatoire *f.*

— събране, *sm.* la veillée (voyez Сидѣнка).

— ѳстие или врѣме, *sm.* le souper et -pé.

Вечерия, *sf.* les vèpres *f.*; | Сидѣлка — (хръвопролитие въ 1282 година), les vèpres siciliennes.

— дръзгавина, *sf.* la retraite.

— роса, *sf.* le serein.

— свырия (серепада), *sf.* la sérénade.

— сѣфа, *sf.* plante, la nyctage ou belle-de-nuit.

— служба (прѣзъ страстна недѣля), *sf.* les ténébres *f.*

Вечеръ, *m et f.* le soir; 1. l'occident *m.* la veillée; 2. да са видимъ тазъ —, à ce soir; 3. надъ —, à jour fermant.

Вечерямъ, *vn.* souper.

Вечеря, *sf.* le souper et -pé; || садъ —, après-souper *f*; || пригинувамъ безъ —, *vn.* dîner par souer.

Вещественъ, *adj.* matériel; -но, -lement.

Вещественникъ, *sm.* un materialiste, realiste.

Вещественность, *sf.* la matérialité.

Вещество, *sm.* la matière, la substance; || *fig.* les matériels *m*; || принимаю за — нѣщо, *va.* matérialiser.

Вещь, *sf.* l'objet *m*, la chose; || (безъ стопанинъ), l'épave *f*.

Взаименъ, *adj.* mutuel, réciproque, respectif; -мно, -мент; || членъ на -мно ради здравяване обществъ, un mutualiste.

— глаголъ, *sm.* Gram. verbe réciproque *m*.

— контрактъ *sm.* l'obligé *m*.

Взаимна любовь, *sf.* amour partagé *m*.

— мѣна (тържана), *sf.* le contre-échange.

— полица, *sf.* Com. la retraite. [mine *f*.

— хитрость, *sf.* *fig.* la contre-ruse, contre-

Взаимно задължителенъ, *adj.* réversal.

Взаимно здрависване (съ пушкане), *sm.* le contre-salut.

— купуване, *sm.* la coemption.

— отношене, *sm.* la corrélation.

— съобщене, *sm.* la réciprocation.

Взаимность, *sf.* la mutualité, réciprocité *f*, le retour.

Вивать (здравява), *interj.* vivat.

Вигисмъ (вигска партия), *sm.* le whiggisme.

Вигнетъ, *sm.* Typ. le cul-de-lampe.

Вигонена вълна, *sf.* la vigogne; || шѣпка отъ —, le vigogne.

Вигоня, *sf.* *quadr.* la vigogne. [whig.

Вигъ (придържикъ на оппозиция), *sm.* un

Видамско достоинство, *sm.* le vidamé et -damie *f*.

Видамъ (намѣстникъ на епископъ), *sm.* un vidame.

Видена смѣтка, *sf.* l'arrêté de compte, *m*.

Виденъ, *adj.* apparent, marquant, observable.

Видливостъ, *sf.* la visibilité.

Видливъ, *adj.* apercevable, perceptible aux yeux, sensible.

Видно, *adv.* ostensiblement. [replâtrage.

— примирено (колото за очи), *sm.* le

Видове, *sm.* pl. *Theol.* les espèces *f*.

Видоизмѣнене, *sm.* l'accident *m*; || *fig.* la phase. [tite loutre.

Видра, *sf.* *quadr.* la loutre; || морска —, pe-

Видъ, *sm.* la vue, point de vue, l'aspect *m*;

1. la mine, le visage, la face, façon, figure

f; 2. le maintien, la manière, perspective *f*,

le paysage; 3. l'espèce, soène, ombre, voix

f; 4. l'air *m*, sorte *f*, semblant *m*; 5. le

certificat, représentation, forme *f*; 6. *fig.* la

montre, le jour, la couleur, couverture, en-

veloppe *f*, le manteau, voile, masque *m*,

encolure, frime *f*; 7. (прѣзъ нѣщо), échappée

de vue, *f*; 8. (на дървѣ), l'essence *f*; 9. (на равно поле), vue rasante *f*; 10. по-казвамъ —, *va.* faire semblant de; 11. по-тъ на, par forme de; 12. колото за —, pour la forme; 13. подъ —, sous couleur de; 14. имамъ —, *va.* *fig.* sentir; 15. скривамъ подъ —, *va.* prétexter; 16. въ голѣмъ —, *adv.* en grand; 17. въ малѣтъ —, au petit pied; 18. по единъ —, *fam.* en peinture; 19. добъръ на —, avenant, *adj.* 20. подъ —, *prép.* à titre de.

Видѣнна, *sf.* la lumière.

Видѣло (е), *v.* *imp.* il fait clair.

Видѣне, *sm.* la vision, entrevue *f*.

Видя и Видждамъ, *vn.* voir, regarder, aper-

cevoir, decouvrir; 1. (едвама), entrevoir;

2. (накъ), revoir; 3. -са, *vr.* se voir, sem-

bler, marquer, paraître; 4. (съ нѣкого), *vr.*

s'entrevoir; 5. (прѣзъ нѣщо), *vr.* transpa-

raître; 6. -ждамеса (накъ), se revoir; 7.

види са, *v.* *imp.* il semble, il paraît, il ap-

paraît, avoir la mine de; 8. видѣ ми са,

il est revenu à moi; 9. до дѣто може са

види, à perte de vue; 10. да са видими

пакъ днеска, *adv.* à tantôt; 11. да са ви-

димъ пакъ, докѣ са видими пакъ, au re-

voir, jusqu' au revoir; 12. да видими, ви-

дѣ щемъ, savoir à savoir, c'est à savoir;

13. както са види, apparemment, en appa-

rence; 14. да са видими, *interj.* adieu.

Виждане, *sm.* la vision.

Виждѣ! *interj.* tiens, tenez; || *fam.* par exemple.

Визиренъ, *adj.* visirial.

Визирски намѣстникъ, *sm.* un caïmacam.

Визирство, *sm.* le visirat et visirat. [vizir.

Визиръ, *sm.* un vizir; || голѣмий —, grand

Визитаторъ, *sm.* un visiteur.

Визитна хартийка, *sf.* carte de visite, *f*.

Визитъ, *sm.* la visite. [ство), un vicaire.

Викарій, *sm.* un suffragant; || (по духовен-

Викаренъ епископъ, *sm.* un suffragant.

Викарски, *adj.* vicarial; || изпълнявамъ -ска

длъжностъ, *va.* vicarier.

Викарство, *sm.* le vicariat et -cairie *f*.

Виконтски, *adj.* vicomtal.

Виконство (вицъ, държаса), *sm.* la vicomté.

Виконтъ, -теса (вицъ), *s.* vicomte, esse.

Викторія перія, *sf.* plants la victoria regia.

Вила, *sf.* la fourchette, fouine *f*, échardon-

noir et -donnet *m*; || (рыбарска съ три

жлъла), le trident; || порче или жагалъ

на —, le fourchon.

Вилица, *sf.* la fourchette; || една -нѣщо, une

fourchettee; || бодѣлъ-тъ на —, le fourchon.

Вилака (за лозие), *sf.* Agric. la nille.

Вилла (близо Рима), *sf.* la vigne.

Вилнѣя, *vn.* (voyez Вѣснѣя).

Вилообразна фигура (Y), *sf.* Blas. le pairle.

Вилчура (кожухъ), *sf.* le vitchoura.

Вилы, *sf.* pl. la forquaine.

Виялѣсть, —лоприличенъ, *adj.* fourcheté, biturqué; || *Bot.* dichotome.

Вимпелъ, *sm. Mar.* la flamme.

Вирнарница (*механе* *т.*), *sf.* la cabaret, tripot, bouchon *m.*

Винарско тръкало (*отъ сѣно*), *sm.* le bouchon.

Винарь, —ка, *s.* cabaretier, brandevinier, cantinier, ère.

Винать, *sm. Typ.* le fleuron.

Виндъ-зейлъ, *sm. Mar.* manche à vent, *f.*

Виненъ (*който миреше на вино и — цвѣтъ*), *adj.* vineux.

— килеръ, *sm.* l'échansonnerie *f.*

— спиртъ, *sm.* esprit de vin ou alcool *m.*

— ссѣждъ (*пукалъ*), *sm.* l'oenophore *m.*

Винена калъ или отайка, *sf.* la baissière.

Винетъ (*цаплица съ книжа*), *sf.* la vignette.

Винителенъ падежъ, *sm. Gram.* l'accusatif *m.*

Винна бѣчва *f* или Буре *n.* vaisseau vinaigre *m.*

— лимонада (*гливейнъ*), *sf.* le négus.

— спиртюзность, *sf.* la vinosité.

Винно испарене (*удрогласъ*), *sm.* vapeurs du vin, *f.*

Вино, *sm.* vin; 1. *Theol.* la coupe; 2. *pop.* le pîot; 3. сладко —, vin doux; 4. вишенато —, vin besaigné ou poussé; 5. три годишнѣ —, vin de trois feuilles; 6. слабо —, la vînasce; 7. (*съ вода*), l'abondance *f*; 8. (*оуце невъзврѣло*), vin bourgu; 9. (*на испаряване*), coup ou vin de l'étrier *m*; 10. (*нимие отъ корени съ захаръ*), le frustratoire; 11. смѣсь въсканво —, riporée; 12. другарство за търговия съ —, société oenophile *f*;

13. правда за продаване свое —, le banvin;

14. който миреше на —, enviné, *adj.* 15. поналиване —, la libation; 16. пробивамъ бѣчва и пѣя —, *va.* buffeter; 17. праване —, la vinification; 18. прѣхвърляване —, la

décantation et décantage *m*; 19. прѣхвър-

ламъ или избыстреванъ —, *va.* *Chém.* dé-

cancer.

— берма, *sf.* les vendanges; || берать, —ка

по-, vendangeur, euse.

— варница, *sf.* la brûlerie, bouillérie; —ни-

ченъ, de brûlerie.

— гадане, *sm.* l'oenomancie *f.*

— дѣлие и наука за —, *sm.* l'oenologie *f*;

|| списатель за —, un oenologiste.

— крадецъ, *sm.* un buffeteur.

— мѣръ, *sm.* l'oenomètre *m.*

— черпецъ, *sm.* un oenophore, échanson,

rompe de celliers, *f.*

— черпство, *sm.* l'échansonnerie *f.*

Винтрапецъ, *sm. Mar.* le 'hourdi et lisse

de 'hourdi, *f.*

Винястъ (*който пуца вино*), *adj.* vinifère.

Вирнѣ (*старо стигомоторене*), *sm.* le virolai.

Вироглавенъ, *adj.* obstiné; —вно, —nément.

— главіе, *sm.* l'obstination, insolence *f.*

Вироглавно, *adv.* mordicus.

— главость, *sf.* *fig.* la roideur et raideur.

— главъ, *adj.* opiniâtre, audacieux, insolent; || tête, récalcitrant, mutin; || — съмъ, *sm.* s'opiniâtrer à, s'obstiner.

— главъ рекрутъ, *sm. Milit.* un réfractaire.

— главъ старецъ, *sm. fig.* une tête à

peruque.

Виргуозъ, —ка, *sc.* virtuose.

Виръ-вода, *adj.* suant, tout trempé.

Виръ, *sm.* le bassin, tournant, tourbillon *m*;

|| *Mar.* la vire-vire et virevaude.

Виски (*ракия отъ жито*), *sm.* whiskey et

whisky *m*; || (*видъ палѣска*), le wiski.

Висло, *sm.* un rameau de vigne avec du raisin.

Висмутовъ, *adj.* bismuthique. [*de glace.*

Висмутъ (*металлъ*), *sm.* le bismuth ou étain

Високосна година, *sf.* année bissextile *f.*

Високость, *adj.* bissexté *m.*

Вистъ (*изра на книжа*), *sm.* le whist et whiak.

Висулка, *sf.* la breloque; || (*на нѣщо*), la

pendeloque; || (*на сокалъ*), *Blas.* le torque.

Висулки (*на мингуши, обуты*), *sf.* pl. pen-

dant d'oreille, *m.*

Вискъ, *sm.* pendre; || висъ на въздухъ (*въ*

палѣмъ), *v. imp.* il plane.

Вита восчена свѣцъ, *sf.* pain de bougie,

rat de cave, *m.*

— дупка, *sf.* filet de vis *m.* filière *f*; || (*на*

оръжие), canon rayé *m*; || пробивамъ —,

va. tarander. [*spiral.*

— жила (*желѣзна*), *sf.* le spiral et ressort

— нивца, *sf.* la torsade.

— аннія, *sf. Geom.* l'hélice *f.*

— мекница, *sf.* le plaisir.

— мида, *sf. El. nat.* la turbine.

— подлога (*на стѣно*), *sf. Arché.* la spire.

— шатричка, *sf.* plante, le liseron ou lisot.

Витнишкетъ, *sm. Milit.* la souteache.

Витлена дупка, *sf.* l'écerou *m.*

Витленъ, —лоподобенъ, *adj.* hélicoïde.

Витло, *sm.* le robinet, douille *f*; 1. (*на мен-*

гелме), *Méc.* la vis; 2. — безъ краѣ, vis

sans fin; 3. съ —, en spirale; 4. разни-

вамъ —, *va.* devisser. [*hélice, m.*

Витлястъ пароплавъ, *sm.* pyroscaphe à

Витъ, *adj.* arqué; || (*спираленъ, бурманіа*

т.), spiral; —то, —lement et en —rale.

— украйникъ, *sm.* la torsade.

— роуленъ, *sm. Mar.* le davier.

— прѣходъ (*на менгелме*), *sm.* pas de vis, *m.*

Виты стѣлбы, *sf.* pl. escalier en limaçon, *sm.*

hélice, en caracole; || (*съ въртено*), escalier

à vis; || стѣпало на —, marche gironné *f.*

Вице-адмиралска ладія, *sf.* le vice-amiral.

— адмиралски чинъ, *sm.* la vice-amirauté.

— адмиралъ, *sm.* un vice amiral. bailli.

— бали (*сѣдникъ за кражбы*), *sm.* un vice-

— дожъ, *sm.* un vice-doge.

Вице-канцлеръ, *sm.* un vice-chancellor.

Вице-консулство, *sm.* le vice-consulat.

— консулъ, *sm.* un vice-consul.

— крадество, *sm.* la vice-royauté.

— краъль (*вицерой*), *sm.* un vice-roi; | —

— лица, *sf.* une vice-reine.

— легатство, *sm.* la vice-légation.

— легатъ (*пашки*), *sm.* un vice-legend.

— ооциалъ, *sm.* un vice-gérant.

— президентство, *sm.* la vice-présidence.

— президентъ, *sm.* un vice-président.

— сенешалъ, *sm.* un vice-sénéchal.

Вицъ (*индйская стомана*), *sm.* le wootz.

Вишини, *sf. pl. fam.* le gobet.

Виадукъ (*мостъ на длги за железънъ пльмъ*), *sm.* le viaduc.

Виене, *sm.* le tourbillonnement, 'burlement, tournolement et -noiment *m*; | свѣтъ или шеметь, le vertige, tournoiment de tête, *m*; | страдалецъ отъ — свѣтъ, vertigineux, *adj.*

Вийна кобей, *sf. plante*, le cobaea ou cobée *f.* — сефа, *sf. plante*, le belvédère ou belveder.

Виолонче, *sm.* le violoncelle ou basse et basse de viole *f.* [niste, bassiste *m*.

Виолончелистъ, *sm.* un violoncelliste et -li-

Виолъ, *sm.* la viole; | дамуръ, *sm.* viole d'amour.

Вия, *vn.* bruire; | -ca, *vr.* tourbillonner; 1. което са вие (*за растенеа*), *Bot.* volubile, *adj*; 2. вие си глѣздо, *v. imp.* il aie; 3. вие (*за влѣкъ*), il 'hurle; 4. *pl.* виятъ, elles grimpent; | кокто растенеа — или влѣкътъ, *Bot.* grimpanes, *adj.* [tholithe *m*.

Вкаменена кость (*отъ пилецъ*), *sf.* l'orni-

— мидена чарупка, *sf.* l'ostracite *f.*

— рыба, *sf.* l'ichthyolithe *m*.

— чарупка, *sf.* la conchyte.

Вкаменено растене, *sm.* *H. nat.* le phytolithe.

Вкамененъ, *adj.* pétrifié; | *fam.* transi.

— листъ, *sm.* *H. nat.* le phyllithe.

— рыбенъ збъ, *sm.* *H. nat.* le glossopetre.

Вкаменителенъ, *adj.* pétrifiant. [cation.

Вкаменѣлость, *sf.* и -нѣне, *sm.* la pétrifi-

Вкаменѣвамъ, *va.* pétrifier; | -ca, *vr.* se pé-

trifier; | вкаменѣваса, *v. imp.* il se lapidifie.

Вкаменѣване (*стагане камыкъ*), *sm.* la lapidification.

Вкарвамъ, *vn.* introduire, induire, ramener, fourrer; 1. (*съ глава*), suggérer; | *fig.* em-

бегуиер де; 2. (*съ кошара*), acculer; 3.

(*дигичъ*), rabattre; 4. навѣтръ (*за сокове*),

Méd. répercuter; 5. (*съ безначалие*), anar-

chiser; 6. (*съ пльмъ ндрого*), *fam.* morigener

Вкарване, *sm.* l'introduction, suggestion *f*; 1.

(*наахтръ*), la répercussion; 2. *Phys.* l'in-

tromission *f*; 3. *Mar.* le billard.

Вкарвателно срѣдство (*наахтръ*), *sm.*

Méd. répercussif, *ive, adj. s.*

Вкисване, *sm.* l'acariatreté *f.*

Вкисѣлявамъ, *va.* acidifier.

Вкисѣляване, *sm.* l'acidification *f*; | замо-

женъ за —, *Смт.* acidifiable, *adj.*

Вкиснатъ, *adj.* acariâtre.

Вкиснувамъ, *vn.* s'aigrir; | -ca, *vr.* s'acidifier.

Виснува, *v. imp.* il leve; | -ca, *v. imp.* il

fermente, il s'oxyde; | (*за нумие*), il se pique.

Вкиснуване, *sm.* la gustation, bouillaison *f*; |

Смт. l'oxygénation *f.*

Вкорененъ, *adj.* invétéré.

Вкоренителенъ, *adj.* Bot. radican.

Вкоренѣвамса, *vr.* s'enraciner, s'invétérer, se durcir; | вкоренѣваса (*хвоща корень*),

v. imp. fig. il prend racine.

Вкусенъ, *adj.* savoureux, ragoutant, délicat, saporifique; | (*за вино*), généreux; | по —, d'un goût relevé (*voyez* Извѣденъ).

Вкусникъ (*общъ на вина*), *sm.* un gourmet.

Вкусность, *sf.* la délicatesse, sapidité (*voyez* Сладость).

Вкуснувамъ, *va.* savourer.

Вкуснуване, *sm.* le savourement.

Вкусова нерва, *sf. Anat.* nerf gustatif *m*.

Вкусѣвъ, *adj.* saporifique.

Вкусъ (*и fig.*) *sm.* le goût, saveur *f*; 1. la manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais;

3. на ветъ —, rococo, *adj*; 4. (*съ искр-*

стаа), le style; 5. имамъ —, *vn.* sentir; 6.

намирамъ по -тъ си, *va.* trouver à sa conve-

nance; 7. развалямъ -тъ си, *va.* blâser.

Влага, *sf.* l'humour *f.*

Влагалище (*и Bot.*) *sm.* la gaine; | (*за брусъ у косачъ*), le coffin.

Влагамъ, *va.* prêter, rentrer; | (*въ кесия нары*), embourser.

Влагане, *sm.* la fourniture; | (*нары*), le prêt.

Влагачъ, -ка, *s.* prêteur, euse; | *Смт.* un depositéur.

Влагогонителенъ, *adj.* hydrofuge.

Владамъ, *va.* jouir de.

Владыка, *sm.* métropolitain *m*.

Владычество, *sm.* l'empire *m*, la domination, puissance *f*.

Владычнина, *sf.* diocésain, *adj.*

Владышка митра (*инфелъ*), *sf.* l'infule *f*.

— патерница, *sf.* la caducée.

Владѣлецъ, *sm.* un possesseur, châtelain *s*; | (*на заложенъ имотъ*), un engagiste.

Владѣне, *sm.* la possession, jouissance, souveraineté, puissance *f*, territoire *m*; 1. *Jur.*

la saisine, bien-tenue *f*; 2. правда за —

и относителенъ до —, possessor, *adj*; 3.

изгонвамъ отъ —, *va.* déposséder; 4. из-

гонване отъ —, la dépossession; 5. завър-

нуване у —, *Jur.* droit de postliminie *f*.

6. въвождане у —, *Jur.* l'ensaisinement

m; 7. поставямъ въ —, *va. Jur.* ensaisiner.

Владѣтеленъ, *adj.* régnaat.

Владѣтелска земя, *sf.* la seigneurie.

Владѣтель (*който управлѣа*), *sm.* un gouvernant; | (*на духовно мѣсто*), un bénéficiar; | *Jur.* bien-tenant *s*.

Владѣя и Владамъ, *va.* administrer, manier,

posséder, tenir, dominer sur: | (насилно върху нбщо), usurper (voyez Господару-валъ).

Влаженъ, *adj.* humide, moite, vert: 1. *Med.* séreux, halitueux; 2. права —, *vr.* ramoitir; 3. ставамъ —, *vn.* suer.

Влажна ливада (нама), *sf.* la noue.

Влажно мѣсто (на), *adv.* humidement.

Влажность, *sf.* l'humidité, moiteur, humeur *f.*: | отдалямъ —, *va.* déflegmer; | отдѣлене —, *Chim.* la déflegmation.

Влазачъ, *sm.* un entrant: | (въ община), un récipiendaire.

Влазямъ и Влизамъ, *vn.* entrer, pénétrer: 1. (накъ) rentrer; | *fig.* se rembarquer; 2. (у себе-си) faire un retour sur soi-même; 3. (въ дружина), s'associer; 4. (у владѣне на наследство), *Jur.* s'immiscer; 5. (въ пристанище), *Mar.* faire escale *f.*; 6. влазя въ глава ми, *v. imp. fat.* il s'emberlucque de; 7. който влазя, *fat.* entrant, *adj.*

Влазие (влязъ *m.*), *sm.* l'entrée *f.*; 1. (у свѣтъ-тъ), le début; 2. (въ наследство), *Jur.* l'immixtion *f.*; 3. (въ свика), *Astr.* l'immersion *f.* | *Anat.* la fibrille.

Влаканце, *sm. dim.* le brin; | *Bot.* le filet;

Влакна, *sm. pl.* les filandres *f.*; | наопакета, *adv.* à, au rebours. | la fibrine.

Влакнинъ (влакнисто вещество), *sm. Chim.*

Влакно, *sm. Bot.* la fibre; | *Anat.* le filament.

Влаковбронтелно стъкло, *sm.* le compte-fils.

Влакнестъ, *adj.* fibreux; | *Bot.* ligamenteux.

Влакъ, *sm.* le traîneau.

Власата цина (въ бабекъ), *sf.* le relouté.

— шѣпка, *sf.* le castor.

Власато листо, *sm. Bot.* feuille drapée *f.*

Власатъ, *adj.* laineux; | *Bot.* velu, chevelu, lanugineux, pubescent, cotonneux: | ставамъ —, *vn. Bot.* se cotonnier, se corder.

Власъ, *sm.* le duvet; 1. (на сукно), le poil; 2. расчесвамъ -тъ на сукно, *va.* chardonner; 3. прѣтиво -тъ, *adv.* à contre-poil; 4. наопакета -тъ, le rebours: | *adv.* à rebrousse-poil.

Власти (чини ангелскій), *sf. pl.* les puissances *f.*; | (стжнень на ангелытъ), les dominations *f.*

Властителень, *adj.* dominateur.

Властитель и -стникъ, *sm.* un dominateur, potentat, seigneur, arbitre *m.*, une puissance; | силень —, un puissant.

Властолюбецъ, *sm.* un ambitieux.

Властолюбивъ, *adj.* dominateur, ambitieux; -во, -eusement.

Власть, *sf.* l'autorité, domination *f.*, pouvoir, empire *m.*: 1. la loi, puissance, force, prise, faculté, obéissance *f.*; 2. *fig.* la main, le bras, le crédit; 3. (неопредѣлительна), l'absolutisme *m.*; 4. (до царстването), l'avant-règne *m.*; 5. (надъ нбкого), *fig.* l'as-

cendant *m.*; 6. съ — та, d'autorité; 7. въ -та на, *prep.* à la merci de, à la discrétion de; 8. извънъ -та, 'hors de page *m.*

Влачене, *sm.* la traine, le tirage, la reptation; | *Mar.* la remorquage, remorque *f.*; | ортома ва — (буксиръ), câble de remorque, *m.*

Влаченеа (на рѣка) *sf. pl.* l'acoulin *m.*

Влачилка, *sf.* la 'herse; | прѣвлачене съ —, le 'hersage et et 'hersement; | прѣвлачанъ нива съ —, *va.* 'herse.

Влачлива ладия, *sf.* bateau à la traine.

Влачливъ (по земята), *adj.* traînant.

— трънъ, *sm. arbutus*, la ronce.

Влачи, *va.* traîner, mener, tirer, arguer, 'houspiller; 1. (ленъ), dréger; 2. *Mar.* remorquer, saquer; 3. (сладъ мене), *fig.* prendre om traîner à la remorque; 4. -са, *vr.* traîner et se —, trôler; 5. рѣката влачи ледъ, *v. imp.* la rivière charrie; 6. влачиса, недържиса (за желѣзна котка), *v. imp. Mar.* il chasse; 7. нѣщо да са влачи слѣдъ крмата, *Mar.* la traine.

Влещъ (и — съ мене), *va.* traîner; 1. (на-сладъ съ мене си), *pop.* trimbaler; 2. -са, *vr.* marcher à quatre pattes; 3. *pop.* trimer; 4. влече си краката (за конъ), *v. imp.* il fauche; 5. влече по земята (за растенеа), il rampe.

Влечене, *sm.* le rampement, la traction.

Влечителень (за растенеа), *adj.* rampant.

Вливамъ, *va.* fondre; | вливаса (за рѣка), *v. imp.* il s'embouche dans, il se décharge dans, il se perdre, il débouche.

Вливателень, *adj.* affluent.

Влизане, *sm.* l'ouverture *f.*

Вліане, *sm.* l'influence *f.*, le pouvoir, la prise; 1. *fig.* le crédit, l'ascendant *m.*; 2. имамъ —, *va.* influencer; 3. имамъ — на нбщо, influer; 4. отъжнувамъ —, *va.* désinfluencer.

Вліятелень, *adj.* influent.

Вложителень, *adj.* prêteur. [de prêt *m.*

Вложителна хазна (ломбардъ), *sf.* maison

Влогъ, *sm.* le capital; | *Com.* le fournissement; | (въ търговия), la mise.

Влъкъ (и съзвѣдіе), *sm. quadr.* le loup; 1. морски —, *тамт.* loup marin; 2. женски —, la louve; 3. викане слѣдъ —, la 'huée; 4. викамъ подыръ —, *vn.* 'huer.

Вълмо (далга *t.*), *sm.* le flot; 1. (и водно), la vague; 2. (морска), l'onde *f.*, la lame; 3. (гладитки), la calandre; 4. вълмо съ пѣнясти -ма (за море), moutonneux, *adj.*; 5. прорѣзвамъ и.ти поря-мата, *va.* fendre; 6. бързей -ма, *Mar.* l'houppe *f.*

Вълмистъ и -менъ, *adj.* ondulé, ondueux, ondoyant. [ondulatoire *m.*

Вълмисто движене, *sm. Phys.* mouvement

Вълава, *sf.* la laine, le lainage, la toison, le poil; 1. най-тънка и хубава —, la prime;

2. най-тънка извлечена —, l'étain m; 3. мъртовина —, laine moraine; 4. търговия съ —, la lainerie.

Вълнена основа (на плата), *sf.* la sayette.
Вълнена стока или работа, *sf.* le lainage;
pl. -ты, la lainerie; | такачъ на -ты, un lainier.

Вълнено поясче (за шия), *sm.* le cache-nez.
Вълненъ платъ, *sm.* la sayetterie; | такачъ, -ка на -ове, *s.* sayetteur, euse.
— дръбъ, *sm.* bourse lanice f.
— мъхъ, *sm.* l'étain m
— и лениятъ платъ, *sm.* la tirelaine.

Вълнодавателны животны, *sm. pl.* bêtes à laine f.

Вълнодавателъ и -лнястъ, *adj.* lanifère.
Вълнястъ, *adj.* laineux, poilu et poileux; | Bot. tomenteux. [doulrier, larron m.

Вълхва, *sm.* un brigand, coupe-jarret, bandit.
Вълча яма, *sf.* Milit. le puits.

— ловъ, *sf.* chasse au loup. f. | потребности за — и ловецкый дворъ за —, la louterie; | главатаръ на —, un louterier.

Вълчатса (мелатса), *v. imp.* ils louterent.
Вълче, *sm. dim.* le louteret ou loutat.

— легло, *sm.* le liteau.
— лыко, *sm.* arbrisseau, le garou ou bois gentil et lauréole femelle f.
— мъшко, *s.* plante, le thymale.

Вълчецъ, *sm.* plante, le chardon; 1. поле обрасло съ —, la chardonnière; 2. бодель у —, l'écharde f; 3. искасвамъ боделя у —, *va.* écharbonner.

Вълчебнина, *sf.* la piquère. [copode.
Вълчи кракъ (плазукъ), *sm.* plante, le ly — корень, *sm.* plante, le napel ou aconit.
— ниперъ, *sm.* plante, la thymelée.

Вмъкнать (съ хитростъ), *adj.* intrus.

Вмъкнителъ, *adj.* insinuant.

Вмъкнителность, *sf.* l'insinuation f.

Вмъкнувамъ, *va.* insinuer et s' — dans, suggerer; 1. -ca, *vr.* s'introduire, se glisser, s'enfoncer, se faufiler, se couler, descendre; 2. *fg.* s'insinuer dans; 3. (възмишкомъ), се трайне; 4. той са е -иналъ въ, il s'est intrus.

Вмъкнуване, *sm. fg.* le débordement.

Внасямъ, *va.* rentrer. [portation f.

Внасяне (пары), *sm.* la rentrée; | Com. l'im-

Вникнуване, *sm.* l'attention, application f, égard m; 1. (къмъ сѣдене на сѣтъ-тъ), respect humain m; 2. обръщамъ —, *va.* fixer; 3. обръщамъ — къмъ себе-си, *va.* faire événement m; 4. съ —, *adv. fg.* mûrement.

Вникнователъ, *adj.* attentatoire à, attentif à; -лно, -ivement.

Вникнователно, *adv.* entre (les) deux yeux.

Вникнователность, *sf.* l'application f.

Вникнувамъ, *vr.* observer, approfondir, prêter l'oreille f; | entrer, ouïr, exaucer.

Вносни, *adj. Gram.* incident. [portable.

Вносителъ (въ наслъждство), *adj. Jur.* garp.

Вода, *sf.* l'eau f; | Poët. l'onde f; 1. гола —, le lavage; 2. кеолиска —, eau de Cologne; 3. морска —, eau salée ou de mer; | разваленъ отъ —, mariné, *adj.*; 4. оловна, eau de Goulard; 5. прѣлвна —, eau battue; 6. прѣсна —, eau douce; | наливамъ —, *va.* Mar. faire de l'eau; 7. тричева —, eau blanche; 8. — цвѣтъ (въ ялмъзы), l'eau; 9. (отъ варъ), l'échaudage m; 10. (отъ оцедъ и загаръ), l'oxycrat m; 11. (отъ канчуцы), l'égout m; 12. (отъ кръвъ-та) водаста пасока, *sf.* le sérum; 13. (на маргаръ), l'orient m; 14. (отъ портокаленъ цвѣтъ), eau paffé f; 15. възвизване —, *Phyl.* le contre-courant; 16. двигане — (за ладия), tirant d'eau, m; 17. исчерпване —, l'assèchement, m; 18. испотенъ виръ —, en page, tout en page; 19. капка —, filet d'eau, m; 20. минералны или цѣрителны -ды, les eaux; | отивамъ на — (на банитѣ), *vr.* aller aux eaux; | пия -ды, *va.* prendre les eaux; 21. набранъ —, *Med.* l'épanchement m; 22. състояние на най-нижа — въ рѣка, l'étiage m; 23. докарване на -ды или на облацы, le chatouement; | който е направенъ на -ды, chatoyant, *adj.*; 24. който не само —, hydropote, *adj.*; 25. прѣкарване —, prise d'eau; 26. пуцамъ или потанвамъ у —, *va. vr.* plonger; 27. пуцамъ си -та, *va.* | uriner; | *fam.* faire de l'eau; 28. разливване -ды, le déluge, inondation, irruption f; 29. ручене — изъ улука, *fam.* le gargouillis.

Водачъ, *sm.* un guide, conducteur, meneur, promeneur m; | *fg.* chef de moute.

Водевиль, *sm.* le vaudeville; | съчинителъ на -ли, un vaudevilliste.

Водене, *sm.* la conduite.

Воденица, *sf.* le moulin, un écoule s'il pleut.

1. (кафейна), moulin à café; 2. (табашка), moulin à tan; 3. (върху ладия), moulin à nef; 4. (въ коремъ-тъ), l'estomac m; 5. (жерката на грабливы пилцы), la mulette; 6. (игра), la marelle.

Воденаръ, -ка, *s.* meunier, ére.

Водениченъ камакъ, *sm.* la meule; 1. от-доленъ —, le gîte; 2. кованъ на —, le riblage; 3. кова —, *va.* ribler; 4. каменодѣлецъ на -мацы, un meulier.

— улей, *sm.* l'abbé f, le bief ou biez.

Воденичны колела, *sm. pl.* le moulage.

Водень, *adj.* aqueux; | Bot. aquatile; | *H. nat.* aquatique.

— бръмбаръ, *sm.* insecte, le dytique.

— жггалъ, *sm.* plante, épi d'eau, m.

— кремъ, *sm.* plante, l'algue f.

— мъхъ, *sm.* plante, la fontinale, confervé f.

Водень орѣхъ. *sm. plante*, la macle, la châtaigne d'eau.

— пиперь. *sm. plante*, le curage. [d'eau, *f.*

— тасъ, *sm. plante*, l'hydrocotyle ou escuelle

— триниль. *sm. plante*, le méianthe ou trèfle d'eau.

— часовникъ, *sm.* la clepsydre.

Водило, *sm.* la laisse, la longe.

Водителна ладія. *sf. Mar.* la conserve.

Водна дървеница, *sf. insecte*, la corize.

— зжмя (съзбъдіе). *sf. Astr.* l'Hydre *f.*

— кокошка (кара-батакъ *t.*), *sf. oiseau*, la foulque.

— круша, *sf.* la mouille-bouche. [son *f.*

— линия (на ладія), *sf. Mar.* ligne de flotai-

— оса, *sf. insecte*, l'ichneumon *m.*

— отрова, *sf.* la ciculaire ou ciguë aquatique.

Водникъ, *sm.* lavoir de cuisine, *m.*; || камыкъ

—, l'évier ou pierre à laver, *m.*; || (за из-цбъдіе сждове), le dressoir.

Водно искилване или истърсване, *sm. Med.* l'hydrocèle *f.*

— лале, *sm. plante*, le nénufar.

— тереоту, *sm. plante*, le sisymbre.

— цвѣтло, *sm.* la détrempe.

Водность, *sf.* l'aquosité.

Водны чушки, *sf. pl. plante*, la persicaire.

Водобоене (бѣснотія), *sm.* la rage; || *Med.* l'hydrophobie *f.*

— боень, *adj.* hydrophobique.

— водачь, *sm.* l'aquitecteur *m.*

— водъ, *sm.* l'aqueduc *m.*

— въздушень, *adj. Chim.* hydropneumatique.

— вѣтрушка, *sf. Mar.* la remole.

— главъ (водна болестъ въ глава), *sm. Med.* l'hydrocéphale *f.*

— дѣйствителенъ, *adj.* hydraulique.

— завой, *sm.* le tournant, le tourbillon; || *Mar.* le remons. [filtrante *f.*

— избыстрителна машина, *sf.* fontaine

— крыцено (в януар), *sm.* l'Épiphanie *f.*

— лазна камбана, *sf.* cloche de plongeur, *f.*

— лей (съзбъдіе), *sm. Astr.* le Verseau.

— лѣйна машина (съ напизаны ведра), *sf.* pompe à chapelet, *f.*

— носецъ, *sm.* porteur d'eau, *m.*

— перъ, *sm. Mar.* le bateau-porte.

— поръ, *sm. Mar.* le taille-mer; ||, *oiseau*, le bec-en-ciseaux. [vaisseau, *m.*

— промѣняване, *sm. Mar.* déplacement d'un

— прыскателна машина, *sf.* la noria.

— растаекъ, *sm. plante*, le fucus ou varech, le goémon.

— родно огнена направа, *sf.* briquet phosphorique *m.*

— родъ, *sm. Chim.* l'hydrogène et gaz —, *sm.*; || съединенъ съ —, *Chim.* hydrogéné;

|| съединене съ —, *Chim.* l'hydrure *m.*

— скокъ, *sm.* chute d'eau *f.*, la cascade, la cataracte; || малъкъ —, la cascatale.

Водоцѣрене. *sm. Med.* l'hydrothérapie et hydro-
pathie *f.* [-pathique.

— цѣрителенъ, *adj.* hydrothérapique et

— черпателна воденица, *sf.* l'épaise-vo-
lante *f.*

— чистилище, *sm.* le purgeoir.

— хранилище, *sm.* la citerne.

Воды (на платъ), *sf. pl.* les ondes; || права

— на платъ, *va.* tabiser; || на —, ondé, cha-
toyant, *adj.* [la sérosité.

Водяста дѣлба (на кръвъ, на мѣхъ), *sf.*

Водясто мѣхурче. *sm. Med.* la phlyctène.

Водясть (който са стопля въ уста), *adj.* fondant.

Води, *va.* amener, conduire, tirer, mener; 1.

(за носъ-тъ), amuser; 2. (влакъ съ мене
си), *pop.* trôler; 3. (съ себе-си), mener:

4. — са, *vr.* se prêter à; 5. (съ), s'appa-

reiller avec; 6. (съ нѣкоя), s'associer de;

7. (съ нѣкого), *fig.* se frotter à; 7. во-
димса, *vr. pl.* s'associer avec.

Военачалникъ (у Гръцы), *sm.* un polémarque.

Военна екзекуція *sf. Milit.* l'exécution *f.*

— наука (у в. в.), *sf.* la milice.

— пѣсень (у Германцы), *sf.* le bardit.

— служба, *sf.* l'arme *f.*; || *fig.* l'uniforme *m.*

— хлѣбарница, *sf. Milit.* manutention des
vivres, *f.*; || надирать на —, un manu-
tentionnaire.

—, бойна хитрина, *sf.* le stratagème.

Военни, *adj.* militaire, martial; || по — на-
чинъ, — ment.

— комиссаръ, *sm.* un ordonnateur.

Военно глобяване (съ главулекъ-тъ на
пушка), *sm.* le morion.

— дѣло, *sm.* la guerre.

— искусство, *sm.* l'arme *f.*

— облекло, *sm.* l'armure *f.* [cratie.

—, войкарско управлене, *sm.* la strato-

Военны потрѣбы, *sf. pl.* l'équipage *m.*; || из-
важдамъ — изъ твърдиня, *va.* démunir.

— прѣдприемане, *sm. pl. fig.* les armes *f.*

— силы, *sf. pl.* l'armée *f.*

Возаръ и —зачъ, *sm.* un charroyeur, char-
retier, charton, voiturier, camionneur *m.*; ||

(киражия *t.*), un roulier; || (съзбъдіе),
Astr. le Cocher, le Phaéton. [antouner.

Возелница, *sf.* la pipe; || наливамъ въ —, *va.*

Возене, *sm.* le charriage, le voyage, la course,
le roulement, le roulage; || (съ кола), pro-
menade en voiture, *f.*

Воза, *va.* voiturier, charrier, charroyer; || — са,
vr. aller en voiture, rendre et se —, *vr.*

Войвода, *sm.* un voyvode ou volvode, un
prince; || capitain de voleurs; || (съ Лѣзія),
un palatin. [préfecture.

Войводница (подпрефектура), *sf.* la sous-

Войводство, *sm.* la voyvodie, capitainerie *f.*

|| (съ Лѣзія), le palatinat.

Война или Войска *f.* и Вой *m.* la guerre; 1.

настила —, guerre de plume; 2. явна —, guerre ouverte; 3. (на жѣбы съ мышки), batrachomyomachie *f*; 4. яма —, *va.* faire la guerre; || *fam.* guerroyer.

Войникъ, *sm.* un guerrier, combattant, soldat, vieux troupier *m*; 1. (войскаски човѣкъ), un militaire; 2. (съ завързаны очи), un andabate; 3. събирамъ —ници, *va.* enrôler; 4. събирание —ници, l'enrôlement *m*.

Войнички, —йоскарски, —йиски, *adj.* militaire. —класнички, *sm.* le sagum *et* saie *f*.

Войиски, *adj.* guerrier.

Войска, *sf.* l'armée *f*, la milice, les troupes *f*, les forces *f*, les phalanges *f*; 1. (видъ), l'arme *f*; 2. *Milit.* le corps; || центръ на —, corps de bataille; 3. *sg.* les bataillons *m*, les alfanges *f*; 4. който е на —, belligérant, *adj.* 5. сподѣламъ — по кашята, *va.* *Milit.* cantonner; 6. сподѣлене — по кашята, le cantonnement; 7. събираса на едно мѣсто, готова да са брани (за войска), *vr.* se cantonner; 8. имамъ — и по двата бръга на рѣката, *va.* *Milit.* s'achevaler; 9. пушамъ и рас —, *va.* licencier; 10. раскушане —, le licenciement; 11. описание —, la stratographie.

Войскаръ, *sm.* un guerrier, combattant, soldat, homme d'érès, *m*; || *fam.* un guerroyeur; || устарявамъ —, *sm.* blanchir sous les 'harpais *m*.

Войскарска дрѣха, *sf.* cotte d'armes *f*; || (сръжня), la 'hucque ou huque.

— кола, *sf.* *pl.* la prolonge ou chariot à munitions.

— служба, *sf.* l'épée *f*.

Войскарски, *adj.* belliqueux, martial.

— видъ, *sm.* air soldat *m*.

— корветъ, *sm.* corvette de guerre, *f*.

— побратимъ, *sm.* frère d'armes, *m*.

— чешликъ (отъ Турскѣ), *sm.* le timar; || стонаниѣ на —, un timariot. [armes.]

Войскарско благочестие, *sm.* le sort des Войскарскы лѣкарни, *sm.* *pl.* officiers de santé, *m*.

— людіе (войска), *sm.* *pl.* le militaire.

Войскобѣецъ, *sm.* un guerrier; || *fam.* un guerroyeur. taille, *m*.

Войскополе, *sm.* le camp, champ de bataille; **Вонтелиница** (сѣзда), *sf.* *Astr.* la Bellatrix.

Войство, *sm.* la milice.

Вокабула (дума, рѣче), *sf.* *Gram.* le vocable.

Вокализация, *sf.* *Mus.* la vocalisation.

Вокална музика (пѣяне), *sf.* musique vocale *f* [et wauhall.

Воксалъ (народна градина), *sm.* le wauhall; **Волепъ**, *adj.* libre, privé, franc, leste; || *fam.* grivois.

— партизанъ, *sm.* un corps franc.

— пушкаты, *sm.* *Mil.* un franc-tireur.

Волинка, *sf.* pain à cacheter *m*, le petit-métier.

Волкамерія, *sf.* plante, la volkmérie *et* —mier *m* ou clerodendron.

Волканически, *adj.* volcanique; || който съдържава — слѣды, volcanisé, *adj.*

— варовитъ камыкъ, *sm.* le péperin *et* péperine *f*. [volcan.

Волканъ (исхвърли-огнь планина), *sm.* le

Волницы, *sm.* *pl.* enfants perdus *m*.

Волно, *adv.* franchement, 'hautement, en liberté.

— мыслецъ, *sm.* un libertin, un latitudinaire, franc-penseur, esprit-fort *m*.

— мысле, *sm.* libertinage d'esprit, d'imagination, *m*.

— обнасяне, *sm.* la privauté.

Волность, *sf.* la liberté, franchise, familiarité *f*; || la privauté, le privilège, la latitude, le clé de champs; || (стихотворческа), la licence.

Воловарска грѣсенъ, *sf.* ganz de vaches, *m*.

Воловаръ, *sm.* un pique-boeuf.

Волонтиръ (волиникъ), *sm.* *Milit.* un volontaire.

Волска кола (у Галымѣ), *sf.* la basterne.

— ладія, *sf.* *Mar.* le bateau-boeuf.

— и-ти конска муха, *sf.* insecte, le taon.

Волски езыхъ, *sm.* plante, la vipérine, la buglose.

Волтижеръ, *sm.* un voltigeur.

Волтижирувамъ (на конѣ), *vr.* voltiger.

Волтижируване (на конѣ), *sm.* la voltige.

Волтовъ стѣлпъ, *sm.* pile voltaïque ou galvanique *f*. [stène.

Волѣрамъ (металлъ), *sm.* *Mincr.* le tung-

Волъ, *sm.* quadr. le boeuf; || *fam.* une bête;

|| *pop.* l'oiseau de saint Luc, *m*.

Воля, *sf.* volenté, liberté, intention, dispense *f*; 1. le congé, autorisation *f*, concession, approbation *f*; 2. obédience *f*, le plaisir, la fantaisie, licence *f*, le licet, le gré; 3.

(Божя), la permission; 4. (лоша), la gravéolence; 5. (за търговия), le firman; 6.

съ или отъ неволя, bon gré mal gré, de gré ou de force; 7. колкото съ —, тол-

косъ и съ не —, moitié guerre marchandise, moitié marchandise; 8. отъ своя —, de

préférence; 9. ваша —, vous avez beau dire; 10. съ ваша —, sauf ou sous correction;

11. на -та на, *prép.* à la merci de; 12. по -та на вѣтръ -тъ и на вълната,

Mar. en ou à la dérive; 13. оставяма по -та на честь-та, *vr.* *sg.* s'envelopper de

son manteau; 14. противъ —, *adv.* à contre-cœur; 15. имамъ пълна —, *va.*

avoir le champ libre; 16. давамъ —, *va.* permettre, donner carrière, laisser, lâcher

la bride, octroyer; || (на нѣщо), *sg.* exhaler; || (на гнѣвъ -тъ си), épancher; 17. давамъ

—, la permission; || билетъ ради —, le permis.

Вомбать, *sm.* *mam.* le wombat.

Венеца рана (съ носъ), *sf.* *Méd.* l'ozène *f*.

Вонещица, *sf.* *arbre*, l'anagyris ou bois puant *m.* | —, *sf.* *insecte*, escarbot puant *m.*

Вонещо месо, *sm.* viande venée *f.*

Вонещъ, *adj.* fétide, puant, infect, nidoreux, vireux; | (*за вода*), croupissant.

— джхъ (*отъ месо*), *sm.* le relent; | (*мъз ностъ*), la punaisie.

— елелеборъ, *sm.* plante, le pied-de-griffon.

— ностъ, *sm.* punais, *adj.*

— хореку, *sm.* *matm.* la moufette.

Вонта, *sf.* une coureuse.

Вонѣя и Смырда, *vn.* puer, s'empuanter, sentir; | вонѣе, *v. imp.* il sente mauvais.

Воня, *sf.* la fétidité, infection *f.*, empuantissement *m.*, assa-foetida *f.*; 1. *fatm.* la fagueas; 2. (*лоши мирисама*), la puanteur; 3. което пѣма никаква —, inodore, *adj.*; 4. очистеванъ отъ чужава —, *va.* désinfecter; 5. очистеване отъ лоша —, la désinfection; 6. който чисти лоша —, désinfecteur, *adj.* *m.*

Восакъ, *sm.* la cire; 1. мазъ отъ — и медъ, le cérômel; 2. второно намазеванъ съ —, *va.* recirer; 3. намазване съ —, la cératation; 4. врачуване по —, восаколитие, la céromancie.

Восаколѣпно искусство, *sm.* la céroplastique.

Восакосвъщаръ, *sm.* un ciergier.

Воскава тлъстина, *sf.* *Chim.* l'adiposire *f.*

Воскаво дърво, *sm.* *arbre*, le cirier.

Восколей, *sm.* un cirier. [la cerure.

Восчена помада или мазъ, *sf.* le cerat, — свѣщъ, *sf.* le cierge, la cire, la bougie; | правъ както — борове (*вертикални*), *Mar.* mature ciergée *f.* [tique *f.*

Восченъ съставъ, *sm.* préparation encaus — михлемъ, *sm.* *Pharm.* le cirœme.

— зондъ, *sm.* *Chir.* la bougie.

Вощина, *sf.* la propolis ou érihaque.

Впечѣтавамъ, *va.* buriner; | *fig.* empreindre, graver.

Впивамъ си (*попиетѣ*), *va.* faire patte de velours, s'agripper à: | *вапваса*, *v. imp.* il s'infiltré.

Впиване, *sm.* l'infiltration *f.* [réatteler.

Впрѣгамъ, *va.* atteler, accoupler; | (*износо*),

Впрѣгане, *sm.* l'attellement, accouplement *m.*

Впрѣгателенъ конь, *sm.* le limonier *m.*, cheval de trait ou de harnais; | (*до про-дѣлѣ-тъ*), le mailier.

Впрѣгнуване, *sm.* l'attelage *m.*

Врабка, *sf.* *oiseau*, le passereau, moineau, pierrot *m.* [herbe aux perles.

Врабчено сѣме, *sm.* plante, le grémil ou

Врага, *sf.* l'abcès, ulcère *m.*, blessure *f.*; | *fig.* la plaie, le chancre.

Врагъ, *sm.* ennemi, le *s.*; 1. le diable, démon *m.*; 2. *fatm.* diantre *m.*; 3. (*на просѣте-нето*) *fig.* un vandale; 4. имамъ нѣкого —, *va.* avoir ou se mettre à dos de quelqu'un.

Вражда, *sf.* l'inimité, animosité *f.*; | *имамъ* — на нѣкого, *va.* avoir une dent contre.

Враждебенъ, *adj.* hostile; -бю, -ment.

Вражески, *adj.* ennemi.

Вразумителенъ, *adj.* intelligible, compréhensible, distinct, auditil, net; | *fig.* clair; -лю, -ерement; | *направямъ нѣкого* —, *va.* *fig.* mettre à la portée de.

Вразумително, *adv.* nettement.

Вразумителностъ, *sf.* l'intelligibilité, compréhensibilité, *f.*; | *fig.* la netteté.

Вразумѣвамъ, *va.* désillusionner; | *fig.* mettre sur la voie: | -са, *vr.* se désabuser.

Врана (*на блѣца*), *sf.* la bonde, bondon *m.*, chante pleure *f.*; | —, *sf.* *oiseau*, la corneille: -некъ, de corneille.

Вранило, *sm.* le brunissoir, bleuisssoir *m.*

Враница, *sf.* le bachot.

Враничаръ, *sm.* un bachoteur.

Враничка (*миле*), *sf.* le cornillas.

Враносамъ (*пумчено жѣлѣзо*), *va.* bronzer; | (*стомапа*), bleuir.

Враносване, *sm.* le brunisage.

Вранъ, *adj.* noir; | -конъ, *sm.* cheval moreau *m.*

Врасалъ, *adj.* inné.

Врата или Вратня и Порта, *sf.* la porte;

1. отзадъ —, протка, *fig.* porte de derrière;

2. тайны — (*на тѣмърмилъ*), porte de secours;

3. сѣмна —, porte feinte; 4. несъ-зрителна —, porte perdue;

5. *или* прѣ-градка (*съ стѣкла*), le vitrage;

6. (*на нецѣ*), la bombarde;

7. станало прѣдъ —, le pas de la porte;

8. дървета и дѣски за —, l'huissierie *f.*;

9. прѣминувателны съ кола —, charretier, *adj.*;

10. при закле-чване —, portes fermantes;

11. при затво-рени —, *Jur.* à huis clos *m.*

Вратаръ, *ка* (*портаръ*), *sc.* concierge d'Hôtel. portier, ère *s.*, huissier, guichetier *m.*

Вратенъ личникъ, *sm.* le placard.

— (*на вратѣ*), *adj.* *Anat.* nuchal.

Вратна прѣмръжка, *sf.* la portière.

— синя жилъ, *sf.* *Anat.* veine porte *f.*

Вратникъ (*на дръва*), *sm.* le collet, la fraise, tour de gorge *m.*; | (*огъраница*), *Archit.* la fusarolle;

| правъ —, collet monté *m.*; |

хващамъ за -тъ, *va.* colleter.

Вратникъ, *sm.* porte cochère *f.*

Вратиче, *sm.* *dim.* la collerette, la fraissette *f.*

Враторъзка, *sf.* le col, la cravate; | *прѣ-*

самъ си —, *va.* se cravater.

Вратчка (*протичка на вратѣ*), *sf.* *dim.* le

guichet; | (*у прозорѣцъ*), le volet; | (*на*

карета), la portière: | (*за ступане сѣни*

изъ пѣваницѣ), l'abat-foin *m.*

Вратъ, *sm.* le cou, la nuque, le chignon;

(*на конъ*), le garrot, l'encolure *f.*

Враты (*вратникъ на града*), *sf.* *pl.* la porte.

Врачка, *sf.* une pythonisse.

Вачовна мичка, *sf.* bague divinatoire *f.*

Врачовнически, *adj.* talismanique.

Врачовникъ, *sm. fg.* plante, la fève.

Врачски, *adj.* goétique.

Врачество, *sm.* la sorcellerie, sortilège *m.*, goétief, la diablerie.

Врачувамъ, *vn.* augurer, dire la bonne aventure.

Врачуване, *sm.* le sort, auspice *f.*

Врачъ, *ка*, *s.* magicien, sorcier, devin, -in- resse, goétien, charmeur; || *disc.* de bonne aventure, néromancien ou négromancien *et* -ment, un augure; || (*воско.лѣцъ*), *s.* céromancien, enne.

Вреденъ, *adj.* valable, *invar.* valant.

Вредомъ, *adv.* partout.

Вредность (*и Com.*), *sf.* la valeur; || *има* —, *v. imp.* il vaut; || -та получена, valeur reçue; 3. *замилувамъ* — въ смѣтка, *va.* valeur en compte. (*imp.* il vaut.

Вредувамъ, *vn.* coûter; || *вредува* (*идицо*), *v.*

Вретнице (*покаяно облекло*), *sm.* le sac.

Врнчамса (*за*), *vr. fg.* souscrire à.

Вродено нищене, *sm.* l'appétence *f.*

Вроденъ, *adj.* inné, naturel à; || *fg.* infus.

Връба, *sf.* arbre, le saule; || *срамлива* —, saule pleureur.

— *и* бова наданка, *sf.* arbrisseau, l'osier *m.*

Върбалакъ и -бакъ, *sm.* la saussaye, oseraie *f.*

Връбница, *sf.* les Pâques fleuries, le dimanche ou jour des remeaus *m.*

Върбовникъ, *sm.* plante, la salicaire, la lysimachie.

Върбовъ кошъ (*за солъ*), *sm.* la bénate.

Върбава пръчка (*за посадване*), *sf.* la quillette.

Вървежъ, *sm.* la marche, démarche *f.*, cours, train *m.*, allure, conduite, erre *f.*; 1. *Mili.*

la campagne; 2. *fat.* la virevoussée *et* -vouste; 3. *бръзъ* —, marche forcée; 4. (*на воденица*), le tournant; 5. (*изъ кричимъ*), *Ven.* le faux-marcher; 6. (*на ладѣя*), le

sillage; 7. (*на машина*), le jeu; 8. (*на нары*), la circulation; || *Com.* le roulement; 9. (*на пиеса*), *Mus.* le mouvement; 10. (*на една работа*), *fg.* le train; 11. *пуцамъ* на —, *va.* faire courir; 12. *правя другъ* —, *va.* faire diversion à; 13. *неиспеченъ* на —, déhanché, *adj.*; 14. *който има слабъ* — (*за конъ*), *Vétér.* juché.

Вървежомѣръ, *sm.* *Techn.* l'équilboquet *m.*

Вървене, *sm.* le cours, la course, démarche *f.*, fonctionnement *m.*; || (*на нары*), la mise; || (*на една работа*), *fg.* le train.

Връвн (*на каукумъ*), *sf. pl.* le trait.

Вървовитостъ, *sf.* la spongiosité *et* -giabilité.

Вървовитъ камыкъ, *sm.* la spongite, la congélation.

Вървулѣкъ (*просипано идицо*), *sm.* la traînée.

Вървулица, *sf.* la chéirie, succession *f.*, attelage *m.*; || *fg.* l'enchaînement *m.*; || (*на жез.лѣзъ и пѣтъ*), le train, le convoi.

Връвница, *sf. dim.* la cordelette.

Връвъ, *sf.* la ficelle, le lacet, laisse, corde *f.*, cordeau, cordon *m.*; 1. *fg.* le fil, la filagore *et* -gor *m.*; 2. (*съ въжѣ*), la cordellère; 3. (*за свързване до кучета*), *Vén.* l'accouple *f.*; 4. (*на вѣдица*), la ligne; 5. (*на камишикъ*), la mèche; 6. (*у крайникъ на книга*), le nerf; 7. (*съ колѣ*), le simbleau; 8. (*за ортома*), le toron; 9. (*на чораны*), le tirant; 10. *вода съ* —, *va.* mener en laisse; 11. *вървамъ съ* —, *va.* *Archit.* singler; 12. *свързвамъ съ* — *или съ въдица*, *va.* ficeler; 13. *който свързва съ* —, un ficelleur.

Вървя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer, circuler; 1. tirer, se rendre, tendre, voguer; 2. *Mec.* travailler; 3. *Mar.* courir; 4. (*на прѣдъ*), s'avancer, dévancer; || *fg.* marcher, prendre les devants; || *който вървя* —, antécédent, *adj.*; 5. (*подирѣ*), *Mili.* emboîter le pas; 6. (*подирѣ нѣкого*), succéder à; || *вървамъ единъ слѣдъ другъ*, *pl.* se succéder; 7. (*слѣдъ нѣкого или по държата му*), suivre; 8. (*до нѣкого въ пѣтъ*), rendre *et* se —, *vr.*; 9. (*на назадъ*), refluer; 10. (*възъ течението на рѣка*), *Mar.* refouler la marée; 11. (*отгорѣ на долу*), plonger; 12. (*низъ рѣката*), avaler; 13. (*плавамъ*), *Mar.* siller; 14. (*съ бѣйдебинѣ*), aller au lof *m.*; 15. — *и* бѣгамъ (*тежко*), *por.* trimmer; 16. (*на клюсканица*), ambler; 17. (*съ мѣка*), tatraca, traîner; 18. *върви* (*за машина*), *v. imp.* elle joue ou fonctionne; 19. (*за ладѣя*), il navigue; 20. *върви ми*, il afflue; 21. *върви му както въ ръкавъ*, *fg.* il pleut.

Вързалка, *sf.* le bandage, attaché, ceinture *f.*; || *pl.* -лѣкы, *Chir.* l'appareil *m.*

Вързалница, *sf. dim.* la bandellette.

Вързано куче, *sm.* chien d'attache, *m.*

Вързачъ (*на денковѣ*), *sm.* un emballer; || (*на прѣкы*), un fagoteur.

Вързване (*денкъ*), *sm.* l'emballage; 2. (*съ клунъ*), *Mar.* la saisine; 2. (*на клуповѣ*), *Chir.* l'aiguilletage *m.*; 3. (*ладѣя*), *Mus.* l'amarrage *m.*

Вързувамъ, *va.* lier, bander, attacher; 1. (*за.тамо*), desserrer; 2. (*съ ортома*), amarrer; 3. (*на въжы*), accoler; 4. *вързвать* (*за плодове*), *v. imp.* ils nouent.

Вързѣя, *sf.* la trousse, le faisceau, la botte; || (*листка въ тютюнь*), la manoque; || *въ една* —, tout d'un tenant, tout en un tenant.

Връзка (*бохча* *et.*), *sf.* le paquet, la trousse, le faisceau, la botte; 1. la ceinture, lien, fagot *m.*; 2. *Anat.* le ligament; 3. *fg.* le fil; 4. *fat.* la pacotille; 5. *или въжель съ нары*, *Com.* le group; 6. (*дрѣхы или прѣдпирѣ*), *fat.* le tapon; 7. (*цотѣ и да е*), *fg.* le magasin; 8. (*прѣзъ кръсть*), l'eciarpe

f.: 9. (*к.мючове*), le trousseau; 10. (*растенеа*), la fascicule; 11. стока (*съ волска кожа*), *Сот.* le ceron; 12. (*за снопъ*), le lieur, la 'hart; 13. (*буйици*), le bouquet; 14. (*при пуцане кръв отъ челото*), *Chir.* le discrien; 15. правяне дърва на -кы, le fagotage.

Вързопъ, *sm.* la botte: | правяне на -пы (*сбю*), le bottelage; | *права* -пы, *va.* botte-ler; | *второ* права -пы, *va.* remballer.

Вързченъ, *adj.* ligamenteux.

Върло, *adv.* verrement.

— испытане, *sm. fg.* la filière.

Върлость, *sf.* la sévérité, austerité, cruauté *f.*: 1. la rigueur, violence, véhémence, rigidité *f.*: 2. la fougue, asperité, apreté, barbarie *f.*, le scrupule; 3. *fg.* la rudesse.

Върлъ, *adj.* sévère, austère: -ло, -ment; 1. furieux, cruel, rigide, rigoureux, rude; 2. dur, vif, véhément, violent, strict, sanguinaire; 3. *fg.* cru, bouillant, airin.

— болехъ, *sm.* la rage.

— критикъ, *sm.* un aristarque.

Върлы върла, *sm. pl. Mar.* la manture.

Върстенъ, *adj.* pubère, bien pris.

Върстинкы, *sm.* le pair, compagnon *m.*: | (*равенъ нѣкому*), pareil, *adj.*: | —, -ица, *s.* coalescent, ente.

Върстинчество, *sm.* la coalescence.

Въртиность (*за женидба*), *sf.* la puberté.

Върсть, *sf.* l'âge *m.*, la taille, le port, la saison; 1. *fam.* la tournure: 2. (*човѣшка*), la stature; 3. стигналъ на —, *mür, adj.*; 3. поковамъ ся -та, *va.* dégager; 4. на —, *adv.* en grand.

Въртачъ, *sm.* un tourneur.

Въртеленъ, *adj.* Anat. trochantérien

Въртелъ, *sm.* la broche; | Anat. le trochanter.

Въртенаръ, *sm.* un fuselier.

Въртене, *sm.* le tour, tournoisement *et* -noiment *m.*; 1. *Mar.* arbutée *f.*; 2. (*ови*), le roulement; 3. (*глава*), *Vétér.* le vertigo; 4. (*на около*), le tourbillonnement; 5. (*на единъ кракъ*), le pirouettement; 6. (*болестъ у овцѣ*), le tournis *et* tournoisement; 7. (*на скръпнецъ*), *Mar.* le virage.

Въртено, *sm.* le pivot, poinçon, fuseau, tourillon *m.* pointe *f.*; | (*у котка*), *Mar.* la verge; | въртиса на —, *v. imp.* il pivote.

— образенъ, *adj.* *Bot.* fusiforme.

— образенъ корень, *sm. Bot.* le pivot; | пуца -ни, *v. imp.* il pivote; | който пуца или прави, -ни, pivotant, *adj.*

— приличенъ, *adj.* fusele.

Въртидо (*у грънчѣрско тръкало*), *sm.* le tournoir.

Въртителенъ кръсть (*на рогатка*), *sm.* le tourniquet.

— хвакъ (*за верверицы*), *sm.* la tournette.

Въртиляникъ (*на печене*), *sm.* le tournebroche.

Врътка, *sf.* le croissant: | (*на чигулка*), la cheville; | (*пѣтелка на прозорецъ*), la ren-ture: | — мида, *sf.* le spondyle.

Въртливъ, *adj.* tournant; | игра на -вы прѣ-стола, jeu des tables tournantes *f.*

Въртопенъ пътъ, *sf.* chemin vicinal *m.*

Въртопски (*малхенски т.*), *adj.* paroissial.

Въртопско дѣте, *s.* paroissien, enne.

Въртопъ, *sm.* l'arrondissement *m.*, district, tour *m.*, la paroisse; | (*на градъ*), la section; | *Géogr.* le département, le cercle.

Въртопйика, *sf.* oiseau, le trousse-col, le torcol.

Въртъжка (*у ажжари*), *sf.* le touret: | (*за смотаване коприна*), l'escoladou *m.*; | (*прѣкомъ*), *Mar.* la crone.

Въртълка, *sf.* le sabot: | (*у чересе*), le tourniquet; | (*игрица*), la pironette; | играя ся съ —, *vm.* saboter.

Въртълна работа, *sf.* le tournage.

Въртя, *va.* tourner: 1. (*на скръпнецъ*), *Mar.* virer; 2. -са, *vr.* tourner *et* se —, virer, tournoyer, tourbillonner, rouler, se torde; 3. (*очинѣ*), rouler; 4. който ся са върти, tourneur, *adj.* 5. който са върти на около ся, révolutif, *adj.*

Връхари, *sm. pl.* les ramilles *f.*, broussailles, brouillies *f.*, la bourrée, le fagotage, le rambeau; 1. (*отъ дървѣ*), *coll.* le branchage; 2. отъчечы — съ зелены листа, la ramée; | *Archit.* le rincea; 3. (*нападали отъ дѣтъръ* -тъ), le chablis.

Връхлина (*на еленски рога*), *sf.* l'empraimure *f.*

Връхлѣтене, *sm.* l'invasion, irruption *f.*

Връхлѣтителенъ, *adj.* invasif. [pider.

Връхлѣтъ, *va.* se lancer; | (*на нѣкого*), la-

Връхненъ, *adj.* supérieur, usuraire; -хнѣо, -ment.

— ремыкъ (*у мишове*), *sm.* le suspied.

Връхни, *adj.* 'haut.

Връхнина, *sf.* l'usure *f.*: | (*ажѣо*), le change;

| *Сот.* l'agio *m.*, le pourcent; | съ —, avec usure.

Връхнѣо одарче (*на стѣлбы*), *sm.* le trapan.

— сждилищенъ, *adj.* prévôtal; -щѣо, -ale-ment.

— сждилища, *sf.* la prévôté.

Връхия дръвѣ, *sf.* le soufreau; | (*сюртукъ*), le par-dessus; | (*съ качулка*), le bour-nous; | (*съ дълги ръкавы*), le bran-lebourg.

— дѣла (*на касса*), *sf.* *Typ.* le 'haut de casse; | (*на борть у варка*), *Mar.* la to-létière.

— и ажръшина дѣла (*на пиледегедъ*), *sf.* *Mar.* la gorgère.

— копринина дръвѣ, *sf.* (*воуа* Баокинь).

— кожница, *sf.* la surreau ou épiderme.

— обивка (*на захарна глава*, качуль), *sf.* le gonichon.

— прѣвръзка, *sf.* *Chir.* la surbande.

Връхия риза, *sf.* la blouse; | (*у возачи*), la roulière.

Върховата копана, *sf.* une augée.

Върховать, *adj.* comble.

Върховентъ, *adj.* suprême, souverain, grand; | *fig.* 'haut.

— **владѣецъ**, *sm.* seigneur suzerain *m.*

— **сѣдникъ**, *sm.* 'haut-justicier *m.*

Върховитъ, *adj.* mamelonné; | *Bot.* terminal.

Върховна власть, la souveraineté, la suprématie; | *fig.* le sceptre, la glaive; | (*надъ тѣлаши*), la suzeraineté; | (*снѣхъиска*), la directe.

Върху, *prep.* sur.

Върхчець (*на землиница*), *sm.* la flèche.

Връхъ, *sm.* le 'haut, le front, la pointe, cime, tête *f.* 1. l'avantage, le comble, l'en-tête *m.*; 2. (*и fig.*), le sommet, la sommité; 3. *fig.* le pinacle, faite, point culminant *m.*; 4. (*на дърво*), le vertex; 5. (*на зидъ*), *Archit.* le pignon; 6. (*на землиница*), l'aiguille *f.*; 7. (*на крыло у пилцы*), l'aileron *m.*; 8. (*на перо*), le bec; 9. (*на планина*), le courreau; | *Geogr.* la crête; 10. (*на ходило отъ чораны*), le coin; 11. съ **острый** —, à vive arête *f.*; 12. **исхвърляване отъ** —, *Méd.* la régurgitation; | **исхвърлямъ отъ** —, *va.* régurgiter; 13. **прѣтрошавамъ** —, *va.* épointer; 14. **прѣрѣзвамъ** — *на дърво*, *va.* ébourer; 15. **обрѣзвамъ** — **оветъ** *на дръвие*, *va.* étronçonner; 16. **нарѣзвамъ** — **ове** *на дръвие*, *va.* étêter; | **нарѣзване** — **ове** *на дръвие*, l'étiètement *m.*; 17. **окастревамъ** — **овена дръвие**, *va.* *Agric.* écimier; 18. — **това**, *prep.* pour comble de.

Връхъсто, *adv.* en pointe.

Връхъсть, *adj.* pointu.

Връшене, *sm.* la pratique.

Връшинкъ, *sm.* le couvre-feu, le dôme.

Вършъ, *va.* pratiquer, exécuter; 1. (*съ прилежъ или съ страсть*), s'affectionner à; 2. (*адвокатска работа*), avocasser; 3. (*тайно*), *fig.* brasser; 4. (*работа*), *fig.* conduire la barque; 5. (*тъврдъ тежка работа*), *pop.* suer d'ahan *m.*; 6. (*жито*), battre.

Връщамъ, *va.* renvoyer; | — *са*, *vr.* tourner, revenir, s'en revenir; | (*отъ пѣмъ*), détourner; | (*мазадъ*) rebrousser chemin *m.*

Връщане, *sm.* le renvoi.

Връда, *sf.* le dommage, prejudice, mal *m.*, perte *f.*; 1. le détriment, le dam, grief *m.*; 2. *fig.* le dessous, la brèche, le tout; 3. **докарвамъ** —, *va.* nuir à, endommager; 4. **докарвамъ** — **нѣкому**, *va.* maltraiter; 5. **за негова** —, à son dam.

Връдентъ и дителентъ, *adj.* nuisible, désavantageux, ruineux, dommageable; | destructif, préjudiciable, dangereux, contraire à, traître; | **малѣкъ**, *maléfique*, malfaisant, malin, mauvais; | **бывамъ** —, *vi.* préjudicier à.

Връдителиъ, *adj.* pernicieux à, damnable, délétère, malsain, malin; | **най** —, pire (*pour plus mauvais*).

Връдна мокрина, *sf.* *Med.* humeur peccante *f.*

Връдно нопарене, *sm.* la mofette et moufette.

Връдностъ (*недостигане* —, la non valeur.

Връдъ, *va.* nuire à, préjudicier à; 1. (*себе-си*), *vr.* se nuire; 2. (*самъ себе-си*), *fig.* s'enfermer; 3. (*нѣкому*), desservir; 4. *Chir.* intéresser.

Връзавъ, *adj.* *Bot.* sinué.

Връзвамъ, *va.* entailler, graver; | (*съ върла ракия*), graver à l'eau-forte *f.*; | (*на жбна плоча*) buriner; | (*на калыкъ автографа*), autographier.

Връзване, *sm.* l'encoche *f.*; | (*на гредѣ*). la ruinaire; | (*на буква*), *Typ.* le cran; | (*съ дребелина на дърво*), *Mar.* le lioube.

Връкане (*на дѣтенце*), *sm.* le vagissement.

Връка (*за дѣтенце*), *v. imp.* il vagit.

Врълъ, *adj.* bouillant, brûlant.

Връме (*нѣмане* —, *свободно* —, *зава* *и* *Грам.*), *sm.* le temps; l'heure *f.*, la date, la durée, l'an *et* année *f.*, l'époque *f.*; 1. *и* **вървене** —, le période; 2. *и* **годишно** —, la saison; 3. **доста** — *и* **срѣдства**, *fig.* la marge; 4. **заминало** —, le passé; 5. (*до Мойсеевъ законъ*), *Chron.* le temps d'existence *f.*; 6. **въ прѣдписано** —, en temps utile; 7. (*на раждане*), le terme; 8. **изминуване** —, un laps de temps; 9. **прѣминуване** —, le passe-temps; 10. **сметане** — **за празниците**, comput ecclésiastique *m.*; 11. **сметане** на — *то*, la computation; 12. (*отъ сутрѣна до пладнь*), le matin; 13. **начиува или съществува отъ то** —, *v. imp.* il date de; 14. **опрѣдѣлямъ** —, *va.* prendre date; 15. **познавачъ на — то** **за празниците**, un computiste; 16. **прѣмиспувамъ работното** —, *va.* désheurer; 17. **прѣминувамъ** —, *vr.* tromper; 18. **прѣминувамъ — то** *си*, *vi.* passer; 19. **безъ** —, à contre temps; 20. **въ** —, *prep.* constant, durant; 21. **въ всяко** —, le long, tout le long, au long de; 22. **на всяко** —, de tout temps; 23. **едно** —, autrefois; 24. **за** —, par *ou* dans l'interim; 25. **въ своето** — *и* **мѣсто**, en temps et lieu; 26. **въ** — *онѣ*, au temps jadis; 27. **съ** —, à temps, à la continue; 28. **съ — то**, à la longue; 29. **на** —, temporairement, à temps; 30. **на — то** *си*, à la fleur de l'age *m.*; 31. **по — то** *на*, à l'époque de, au moment de, lors de, sous; 32. **отъ** — *на* —, de loin en loin, par intervalles, de temps en temps, de temps à autre; 33. **на добро** —, *adj.* opportunement; 34. **на дълго** —, pour la vie; 35. **отъ кое** —, depuis quand, de quand; 36. **прѣдмалко** —, depuis peu; 37. **за малко** —, tantôt, prochainement, passagèrement; 38.

много —. pendant long temps; 39. прѣзъ много —. par succession de temps; 40. отъ много —. de long main; 41. отъ незапомнено —. de mémoire d'homme, *f*; 42. ни въ якое —. aux calendres grecques; 43. въ ва —. à une heure indue, intempestivement, 'hors de saison, 'hors de propos, mal à propos; 44. въ старо —. anciennement; 45. отъ старо —. d'ancienne date; 46. въ сѣщото —. en ou en même temps; 47. въ сѣщо —. ensemble, de front; 48. въ това —. pendant; 49. отъ то —. dès lors, depuis lors; 50. въ то —. pour lors; 51. до то —. jusque là; 52. отъ то —. както, depuis que; 53. у —. à temps.

Врѣхень и -менъ, *adj.* éventuel: -но, -lement: | *Med. Bot.* fugace; | *Mar.* de fortune. [*baraque.*]

Врѣмenna колыба (за солдами), *sf.* la Врѣмenni, *adj.* temporaire et -poral: -но, -lement: | provisoire, précaire, transitoire; | *Milit.* postiche.

Врѣмenniкъ, *sm.* la chronique.

Врѣменно жилище, *sm.* le pied-à-terre.

— измѣстеване, *sm.* l'interdiction *f*.

— явъртане, *sm.* le voyage.

— приживіе, *sm. Jur.* le fidéicommiss.

— прѣмръжване (на погледъ -тъ), *sm.* la berlue.

— състояне, *sm.* le provisoire.

Врѣменность, *sf.* l'éventualité *f*.

Врѣменомѣръ, *sm.* le chronomètre.

Врѣменопозачъ, *sm.* le baromètre.

Врѣне, *sm.* l'ébullition *f*, le bouillonnement, effervescence *f*.

Врѣсакъ, *sm.* l'éclat *m*. [*bailler.*]

Врѣчаванъ, *va.* transmettre, délivrer; | *Jur.*

Врѣчаване (даване на рѣка), *sm.* la remise.

Врѣцѣлѣто, *sm.* lettre dominicale *f*.

Врѣ, *sm.* pétiller et pétiller: | *ври, v. imp.* il bouille: | (за вино), il travaille: | който ври, bouillonnant, *adj.* [*toujours.*]

Все, *préfixe*, très —; | *sm.* le total; | *adv.*

— благороденъ (тут.та), *adj.* nobilissime.

— вышній, *sm.* le Très-haut. [*Suprême.*]

— вышнѣо сѣщество (вышній), *sm.* l'être

— вѣщентъ, *adj.* omniscient.

— гдашенъ (слагашенъ), *adj.* ordinaire,

continuel. contenu: -шко, -ment.

— гдѣшно жилище, *sm.* la stabilité.

— гдржкѣль, *sm.* le Tout puissant.

— ѡемна карта, *sf. Geogr.* la mappemonde.

— знане, *sm.* la toute science ou omniscience.

— знателентъ, *adj. fut.* omniscient.

— ленна (цѣлѣый сѣтъ), *sf.* l'univers *m*.

— ле монде, *sm.* la création.

— ленность, *sf.* l'universalité *f*.

— лѣнски, *adj.* catholique: | — съборъ, *sm.*

concile œcuménique *m*: | -ски, œcuméniquement

Вселенски (който обиема всичко, многоученъ), *adj.* universel.

— милостивый Господаръ, *sm.* sire; | (тут.та), monseigneur, (*pl.* messeigneurs).

— минутно, *adv.* à tout bout de champ.

— мощентъ, *adj.* tout-puissant.

— мощный, *sm.* le Tout-puissant.

— мирентъ, *adj.* universel; -рно, -lement: | cosmopolite et -litaire.

— мирно, *adv.* œcuméniquement.

— мироность, *sf.* l'œcuménicité *f*.

— народентъ, *adj.* public.

— народно, *adv.* publiquement.

— ношчо бѣдне (паннигида), *sm.* les vigiles de mortes, *f*.

Всеобща избирателна правда, *sf.* suffrage universel *m*.

Всеобща новина, *sf. fig.* évangile du jour.

— манархія, *sf.* la cosmocratie.

— мѣла, *sf.* la rumeur publique.

— революція, *sf.* la conflagration.

Всеобщность, *sf.* l'universalité *f*.

— общо исписване (на дѣло), *sm. Com.* l'omnium *m*. [*l'arrière-ban.*]

Всенаародно обръжване, *sm.* le ban et

— общо тежнене, *sm. Phys.* pesanteur universelle *f*.

— общъ, *adj.* général, universel; -що, -lement: | правя -що, *va.* universaliser.

— огънь, *sm.* la conflagration.

— прощане, *sm.* (voyez Амнистія).

Всепрѣсвѣщенный (тут.та), *adj.* révérendissime.

— почтенный, *adj.* amplissime.

— свѣтлый (тут.та), *adj.* sérénissime, illustissime.

— святство (тут.та), *sm.* sainteté *f*.

— святой отецъ (пана), *sm.* le saint-père.

— силенъ, *adj.* tout-puissant, irrésistible; -лно, -ment.

— силе, *sm.* la toute-puissance.

— цѣрителиъ лѣкъ, *sm.* le catholicon.

— ѣдецъ (който ѣде всичко), *sm.* omnivore, *adj.*

Всичкото, *sm.* le tout, le tout-ensemble, le total, la totalité, l'intégralité *f*; 1. — за-

лагане (въ игра), le va-tout; 2. — ко нѣ цѣло, somme totale *f*; 3. по-добръ отъ -ко, sur ou avant toute chose; 4. при -ко това, *adj.* au ou dans le fond; 5. нито за -ко

на сѣтъ-тъ, pas pour un royaume.

Венчкый, *adj.* intégral.

— съборъ, *sm.* la totalité.

Всичкы (всѣкой за -тъ и -тъ за едного-то), *adv.* solidairement.

— заедно, *adv.* in globo, en masse. [*vole.*]

— знимане (въ игра на книги), *sm. pl.* la

— тѣ, *sm. pl.* les allants et venants *m*.

Всякакъ и Веѣ. *adj.* divers: -кво, -земе?

Всякакъ (на дѣсно и на лѣво), *adv.* du long et du large. [ment.]

Всяка година, *sf.* par an; | *adv.* annuelle.
Всякиденни обѣдъ *m* и вечера *f.* l'ordinaire *m*.

Всякиденна порція, *sf.* l'ordinaire *m*.

Всякимѣсеченъ, *adj.* mensuel; -чно, -лѣмент.

Всякогачъ, *adv.* toujours, de tout temps, à ou pour jamais, à tous coups; 1. токо-речи —, la plupart du temps; 2. за —, à ou pour toujours, pour la vie, à la vie et à la mort; 3. на —, à perpétuité; 4. май —, ordinairement.

Всякогодишенъ, *adj.* anniversaire, annuel.

— дененъ, *adj.* quotidien, journalier.

— денно състояние, *m.* la quotidienneté.

Всякой и Всякий, *pron.* chacun; 1. *adj.* chaque, tout, un; 2. — който, *pron.* qui-conque; 3. всякому, à tout venant; 4. *pl.* всякомъ, les allants et venants *m*.

— день, *adj.* quotidiennement.

— часъ, *m.* *fam.* aujourd'hui pour demain.

Всяко желѣзано орѣдѣ, *m.* la grosserie.

— недѣленъ, *adj.* hebdomadaire.

— распространене (на нѣколъ мысль), *m.* *fig.* la propagande.

Втикамъ, *va.* brocher.

Втиче, *m.* l'oiseau *m*.

Втиченце, *m.* *dim.* l'oisillon et oisilet *m*.

Втълпене, *m.* *fig.* l'impression *f*, la trace; | човѣкъ способенъ кѣтъ всяко —, *fig.* table rase ou d'attente, *f*; | права —, *va.* impressionner, faire événement *m*; | дохожда ми —, *vn.* s'impressionner.

Втълпителины образы, *m.* *pl.* espèces intentionnelles ou impresses *f*.

Втълпяване, *m.* la sensation; | подбуждамъ —, *va.* *fig.* faire sensation *f*.

Втълпявамъ, *va.* inculquer; | *fig.* empreindre, imprimer; | втълпява ми са (въ умъ-тъ), *v. imp.* il s'inculque; | *fig.* il s'imprime, il se grave, il s'impressionne. [sage.]

Втора копанъ, *sf.* le binage; | *Agric.* le reter-

— корректура, *sf.* *Typ.* la seconde.

— мысль, *sf.* *Log.* le conséquent.

— партида (въ игра), *sf.* la revanche.

— стража, *sf.* *Mar.* les bâbordais *m*.

— шеренга, *sf.* *Milit.* *fam.* le tiroir.

Второ и -ромъ, *adv.* secondement et secundo ou secundo, en second lieu.

— вѣнчане, *m.* la bigamie.

— вѣнчилень, *adj.* bigame.

— вѣнчило, *m.* le convol.

— жененъ, *sc.* deutérogame. [nome.]

— законіе (Моисеова книга), *m.* le deutéro-

— каноническа книга, *sf.* livre deutérocanonique *m*. [nage]

— литургисване (въ сѣмий день), *m.* le bi-

— опрѣдѣлене (на), *m.* la réinstallation.

— пришествіе, *m.* le jugement dernier.

Второ прѣдложене (въ силлогисмъ), *m.* *Rhet.* la mineure.

— стѣпенно възмѣздене, *m.* l'accessif *m*.

— стѣпенъ, *adj.* secondair.

Второчилъ, *adj.* intéressant; | *fam.* enquérant.

Второчиса, *vr.* attacher; | (си очитѣ), *vn.* fixer.

Вторна неприядность, *sf.* la superfétation.

— палата (въ Инглистера), *sf.* chambre des communes, *f*.

— призовка (на сѣдба), *sf.* le réajournement, le réapel; | (въ сѣдба), la réassignation.

Вторинъ, *m.* le mardi. [ressoudure.]

Вторно завараване (на металъ) *m.* la.

— залавяне (на нѣщо), *m.* la réoccupation.

— замотаване (въ нѣщо), *m.* le rengagement.

— заплашване или отлъчане (отъ черкова), *m.* réaggraver, *va*.

— избиране, *m.* la réélection.

— нареждане, *m.* la réorganisation.

— населене *m.* le repeuplement.

— натуреване или натовареване (на ладія), *m.* le rembarquement. [ture.]

— отваряне (за театръ), *m.* la réouverture.

— показване, *m.* *Astr.* la réapparition.

— попиване, *m.* *Med.* la résorption.

— пълнене (на орѣжіе), *m.* la recharge.

— посвятене, *m.* la réordination.

— поставане (прѣдъ очи), *m.* *Jur.* la réconfrontation. [crudescence.]

— появане (на болестъ) *m.* *Med.* la ré-

— прѣстѣпване, *m.* la récidive; | по случай на —, en cas de récidive.

— свръзване (за стоки), *m.* le remballage.

Вторъ, *adj.* second, deuxième; -по, -ементъ;

1. bis; 2. -рый редъ (на кѣща), le second;

3. -рый брой (на нѣсецъ), le deux (pour deuxième); 4. на -ро мѣсто, en second; 5.

-по *adv.* en second lieu.

Вторый гласъ, *m.* *Mus.* la contre-partie.

— днскантъ, *m.* *Mus.* le bas-dessus.

— класъ, *m.* la seconde.

— опасъ (на сѣдло), *m.* le contre-saglon.

Вторы врата, *sf.* *pl.* la contre porte.

Втълпявамъ, *vr.* dissimuler, feindre, se contrefaire; | faire mine de, plaisanter, composer; | (ужъ какъ), faire semblant de.

Втълпяване, *m.* la dissimulation, feinte *f*, le semblant, l'hypocrisie *f*, pantalonnade *f*; | *fig.* le fard; | *pop.* la frime.

Втълпелъ, *adj.* feint.

Вуйчо, *m.* l'oncle *m*. [la vulgate.]

Вулгата (латински прѣводъ на Библия), *sf.*

Вула, *sf.* le bissac, la besace, le sacarъ, la panetière, la mallette.

Вулингъ, *m.* *Mar.* la liure, la rousture et rousture; | поставямъ -гы, *va.* rouser et roster.

Вулинка, *sf.* pain à cacheter, *m*.

Вчера, *adv.* hier; -паментъ; d'hier. [-usement.]

Вшутень и -тливъ, *adj.* facétieux; -тно,

Вшутливо хоро, *sm.* la pantalonnade.
Вшутливото, *sm.* la farce, le plaisant.
Вшутливости (*машн-т*), *sf. pl.* la gentillesse.
Вшутливостъ, *f.* la gaieté et gaité, folâtrerie, folie, espièglerie *f*; || la pantalonnade, gaudriole *f*, le paquet, un tour de page; || *fig.* la farce; || *fam.* gaillardise *f*.
Вшутливъ, *adj.* plaisant, drolatique, railleur; 1. jovial, badin, fou ou fol, folichon, malicieux; 2. *fig.* impayable; 3. *fam.* gogue-nard; 4. *pop.* cocasse.
Вшутливъ пѣща, *sm. pl.* la parade.
Вшутникъ, *sm.* un farceur, un railleur, plaisant *m*; 1. un joueur, tabarin, trivelin, loustic, clown, pantalon, espiègle *m*; 2. *fig.* un polichinelle; 3. *fam.* moqueur *m*; 4. (*съ Италия*), un scarabouche; 5. (*у италианска комедия*), un zani.
Вшутничество, *sm.* la trivelinade.
Вшутявамъ (*шарувамъ т*), *vr.* plaisanter, rire, badiner, se moquer; || (*простамки*), goguenarder; || *fam.* niaiser; || (*злунасо*), *fam.* turlupiner.
Вшутяване, *sm.* la plaisanterie, le badinage, le jeu, la facétie, le ris, la raillerie; 1. *fam.* la joyeuseté; 2. *безъ* —, plaisanterie ou raillerie à part; 3. *принимамъ* —, *va.* entendre raillerie; 4. *умѣя да правя* —, *va.* entendre la raillerie; 5. *отговарямъ за работа съ* —, *vr.* *fig.* payer en gambades *f*; 6. *за* —, à plaisir.
Въ и у, *prép.* à, en, dans, sur, entre, sous, chez, pendant, par, ès (*pour* en, les).
Въведение, *sm.* le prodrome, préambule *m*; 1. Богородицы въ храмъ (21 ноем.), Présentation de la Vierge, *f*; 2. (*съ длъжностъ*), l'installation *f*; 3. (*ключъ за пѣщю*), *fig.* la porte; 4. (*на слово*), l'exode *f*; 5. *fig.* le prelude. [*premier.*]
Въведителна статия (*съ известието*), *sf.* le
Въведна, *adj. Gram.* incident.
Въведно предложение, *sm.* la parenthèse; || *Gram.* l'incise *f*.
Въвнрмъ, *va.* insinuer, glisser, couler, fourger; || *fig.* encadrer; || (*прѣднечителъ листъ*), *Typ.* encarter; || -*ca, vr.* se glisser, s'introduire. [*l'embolisme m.*]
Въвнране, *sm. Phys.* l'intromission *f*; || *Chron.*
Въвнчмъ, *va.* impliquer.
Въвждане, *va.* introduire, amener, établir, produire, naturaliser; || (*съ длъжностъ*), installer; || (*съ община*), patronner.
Въвждане, *sm.* l'introduction *f*.
Въвждачъ, -*ка, s.* introducteur, trice.
Въвжителенъ, *adj. Jur.* introductif.
Въвжонване, *sm.* le croupissement.
Въвжонявамъ, *vr. fig.* croupir.
Въвренъ, *adj.* embolismique.
Въвръкы, *adv.* à ou pour toujours, à tout jamais, au grand jamais.

Въобразене, *sm.* l'idée *f*, illusion, imagination, fantaisie *f*; || *fig.* la tête; || *и см.* —, *fam.* l'imaginative *f*. [*-лно, -мент*]
Въобразителенъ, *adj.* imaginaire, fantastique;
Въобразимъ, *adj.* imaginable.
Въобразявамъ *си, vr.* imaginer, se figurer, se persuader, juger; || (*испрѣди*), se préfigurer; || (*небоялици*), se forger des chimères *f*.
Въодушеване, *sm.* la verve, l'enthousiasme *m*.
Въодушевенъ, *adj.* animé.
Въодушевителенъ, *adj.* enthousiaste.
Въодушевявамъ, *va.* animer, enthousiasmer; || -*ca, vr.* s'enthousiasmer. [*s'incarne.*]
Въплъщава (*за Христа*) *v. imp.* *Théol.* il
Въплъщане (*на сынъ Божий*), *sm.* *Théol.* l'incarnation *f*.
Въплъщенъ, *adj.* *Théol.* incarné.
Въсѣдамъ (*номъ на разсѣдлица*), *va.* enfourcher un cheval; || *въсѣдатъ* (*за коние*), *v. imp.* ils sautent. [*adv.* d'amont.
Въз-, *prép.* *re* ou *sur*; || *prép.* sur; || (*рѣката*),
Възбгъ, *adv.* en l'air.
— *божень* (*за облаци*), *adj. fig.* suspendu.
— *буждамъ*, *va.* provoquer, irriter, exciter; 1. émouvoir, susciter, intéresser; 2. (*нака*), ressusciter; 3. (*призиране*), piquer; 4. *fig.* ranimer, reveiller, recuser; 5. (*мжтило*), *fig.* foment; 6. -*ca, vr.* s'exciter.
— *буждане*, *sm.* l'excitation *f*, provocation, stimulation *f*; || *fig.* le stimulant. [*trice.*]
— *буждачъ*, -*ка, s.* excitateur, incitateur.
— *буждникъ*, *sm.* stimulateur, *adj. m.*
— *будителенъ*, *adj.* incitatif, pathétique; || *Méd.* stimulant; || -*лното, sm.* le pathétique.
— *будително срѣдство*, *sm.* *Méd.* incitant, *adj.* [*pain bis-blanc m.*]
— *бѣлъ*, *adj.* blanchâtre; || -*хлѣбъ, sm.*
— *варене* (*декоктъ*), *sm.* la décoction.
— *внзъмъ*, *va.* retourner; || -*ca, vr. fig.* refouler; || (*отъ вѣтръ-тъ*), *vr. Mar.* faire son abattée; || -*ване, sm.* *Mar.* l'abattée *f*.
— *внра, v. imp.* il fermente; || (*съ каца гроздъ*), il cuve. [*mentation.*]
— *внране*, *sm.* la bouillaison; || *fig.* la fermentation.
— *внра жѣлта почва* (*сърху кончесъ-тъ на ботушы*), *sf.* le retourssis.
— *вратенъ* (*за глаголъ*), *adj.* pronominal;
въ — *залогъ*, -*алement.*
— *глаголъ, sm. Gram.* verbe réfléchi *m*.
— *врътителенъ* (*напрѣвъ ендъ*), *adj. Chim.* réductif.
— *връщамъ*, *va.* remettre, ramener, tourner, regagner, éviter; 1. (*накъ почестъ-ма*), отсрамямъ, réhabiliter; 2. -*ca, vr.* retourner, remonter, regagner, rebrousse chemin, rétrograder; 3. (*назадъ*), *Milit.* se replier; 4. *fig.* refouler; 5. *Gram.* se réfléchir.
— *връщане* (*у домасъ*), *sm.* la retraite; || (*на срѣмето*), la révolution.

Възвръщю движение, *m.* la rétrogradation et gression. [*colmate.*]

— высена блатина земля, *sf.* Agric. le

— высено, *m.* l'élevation *f.*, exhaussement, rehaussement, agrandissement, relèvement *m.*;

1. (на чинъ благородство), l'anoblissement *m.*; 2. (на душата нѣмъ Бога), l'anagogie *m.*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.

— высенъ, *adj.* éminent, relevé; [*fig.* élevé; | (на чинъ), promu.

— высеность, *sf.* l'élevation *f.*, éminence *f.*; | (на свѣтане), la grandeur d'âme.

— высывамъ, *va.* élever, exhausser, rehausser, relever; 1. 'hausser, surhausser, ennoblir, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer; 3. (на чинъ благородство), anoblir; 4. -са, *vr.* monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser; 6. възвысаваса (за душата), *v. imp.* elle s'élance. [*effervescent.*]

— врѣлъ, *adj.* pétillant et pétillant; | *Chim.*

— главникъ (у книга), *m.* la tranche-fle.

— главница, *sf.* le coussin, oreiller, chevet, matelas *m.*; -иченъ, de coussin.

— главничка, *sf. dim.* le coussinet, le carreau; 1. (отъ пестикъ), *Chir.* le plumasseau; 2. (ради забождане нѣмъ), la pelote; 3. (за добры миришмы), le sachet; 4. (подъ сѣдло), le panneau; 5. (за пещоръ въ карета), le lisoir; 6. (за топа), la semelle. [*nème m.*]

— гласене (въ риторика), *m.* l'épiphon—

— глътка (хрущѣлка надъ гръкланъ-тъ), *sf.* Anat. l'épiglotte; | възпалене на —, *Med.* l'épiglotite *f.*

— глътченъ, *adj.* épiglottique.

— горчивъ, *adj. fig.* aigret et aigret.

— давамъ, *va. fig.* payer.

— дѣлгамъ, *va.* élever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amener; 2. (до небеса и *fig.*), mettre sur le pinnacle; 3. -са, *vr.* se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'ameuter.

— дѣлгане, *m.* l'établissement, *m.*, érection, émeute *f.*, mouvement *m.*, mutinerie *f.*, les troubles *m.*, la sédition; | (маре), le relèvement; | *fig.* la révolte, le soulèvement, une levée de boucliers *m.*

— дѣлжамъ, *va.* réfréner; | -са, *vr.* s'abstenir de, se garder, se retenir, s'empêcher de, se contenir; | (отъ нѣщо), se refuser à se priver de, se servir de, jeûner.

— дѣлжане, *m.* l'abstinence *f.*, la modération, continence, privation, tempérance *f.*; | (отъ нѣщо), *Jur.* l'abstention *f.*; | *fig.* la sobriété.

— дѣлженъ, *adj.* modéré, continent, sage, tempérant; | *fig.* sobre.

— дѣлжникъ (пошто не ние едно), *va.* un abstème. *rance, sagesse f.*

— дѣлжность, *sf.* la modération, tempé—

Въздухъ, *m.* l'air *m.*, le vent, l'évent *m.*;

1. който живѣе въ —, *H. nat.* aéroicole, *adj.*; 2. налягане — отъ нѣхуръ, le dégonflement; 3. испущамъ -тъ отъ нѣщо, *va.* dégonfler; 4. наука за -тъ, l'aérogologie *f.*; 5. описание на -тъ, l'aérogographie *f.*; 6. очистоване на -тъ, l'assainissement *m.*; 7. подновяване —, la ventilation; 8. поемане —, *Med.* l'inhalation *f.*; 9. (покрытъ на нѣщо), la pale et pulle; 10. пушамъ -тъ отъ нѣщо, *va.* désenfler; 11. наука за равновѣсие на -тъ, l'aérostatique *f.*; 12. турло —, courant d'air; 13. на чѣтъ —, à l'air libre, en plein air ou vent 14. отѣлжамъ начистъ —, *vn.* prendre le frais.

— духоносенъ ссѣдъ, *m.* Bot. la trachée et trachée-artère.

— духообразенъ, *adj.* aériforme.

— духоплаване (въздушно плаване), *m.* *Phys.* navigation aérienne *f.*, l'aérostation *f.*

— духоплавачъ, *m.* un aéronaute, aéro—

stier *m.* [*le porte-vent.*]

— духопрѣведна цѣва (въ органъ), *sf.*

— душенъ, *adj.* aérien, pneumatique.

— валякъ, *m.* l'aérostât *m.*, ballon aéro—

statique *m.*, le montgolfière.

— нѣхуръ, *m.* le ballon; | майсторъ на —, un ballonnier.

— душно искриване (на торбичка), *m.* *Chir.* la pneumatocèle.

— климало, *m.* machine pneumatique *f.*

— огниво, *m.* briquet pneumatique *m.*

— явяване, *m.* le phénomène.

— дѣшамъ, *vn.* soupirer, gémir; | *fat.* geindre; | (за нѣщо), bayer après, gemir de, sur.

— дѣшане, *m.* le soupir, gémissement, hélas *m.*; | съ -неа явявамъ скърбъ-та си, *va.* soupirer.

— дѣшинкъ, *m. fat.* un soupirant.

Въскачевамъ, *va.* monter; 1. (на чинъ), avan—

cer; 2. който възкачева, le cunctateur ou temporisateur; 3. -са, *vr. fig.* se percher.

— качане, *m.* la promotion; | (на мѣстна), la montée.

— кисѣло вещество, *m.* l'acidule *m.*

— кисѣлость, *sf.* Méd. l'acescence *f.*

— кисѣлъ, *adv.* aigret et aigret, acéscent.

— крѣсна буква, *sf.* lettre dominicale *f.*

— проповѣдь, *sf.* la dominicale.

— крѣснѣтъ умирамъ изново, *vn.* remourir.

— крѣснителенъ, *adj.* résurrecteur.

— крѣснувамъ, *vn.* ressusciter.

— крѣснуване, *m.* la résurrection; | способенъ за —, résurrectionnel, *adj.*

Възлагамъ, *va.* imposer.

— лѣзнителенъ поясъ, *m.* l'ascendance *f.*; | роднина по —, *pl. Jur.* les -s.

— лѣзамъ, *vn.* monter, se lever, grimper; 1. или са качамъ пакъ, remonter; 2. *fat.* se hisser; 3. възлагаятъ (единъ на другъ),

faire une courte échelle; 4. който възлазя или върви на гора, montant, *adj.* ascendant *m.*

Възлазие, *м.* la rampe; | (на чина), la promotion; | (къмъ), l'ascension *f.*

— либенъ и въренъ, *adj.* aimé et féal.

— ложене, *м.* l'imposition *f.*

— можень, *adj.* possible, faisable, praticable, réalisable.

— можно е, *v. imp.* il se peut.

— можното, *м.* le possible.

— возможность, *сф.* le peut-être, la possibilité.

— мяздачъ, -ка, *s.* retributeur, rémunérateur, trice.

— мяздене, *м.* la compensation, gratification *f.*, le talion; | (за трудове), les vacations *f.*

— мяздавамъ, *ва.* récompenser, compenser, gratifier; 1. indemniser, dédommager, rémunérer, racheter, rétribuer, couronner; 2. *фг.* payer; 3. (себе-си), *вр.* prendre sa revanche; 4. -са, (за нѣкоя щета), *вр.* se sauver.

— мяздяване, *м.* le dédommagement, indemnité *f.*, recompense, retribution *f.*: 1. la rémunération, représaille *f.*, le prêt-rendu, le prix; 2. *фг.* le salaire; 3. който бива за —, *Jur.* rémunératoire. [sion *f.*

— несене (Господне), *м.* Théol. l'Ascension

— пошене даръ, élévation de l'hostie *f.*

Въспалене, *м.* le feu; | Méd. l'inflammation *f.*, la flegmasie et phlegmasie; | даръ за —, antipblogistique, *adj.*

— паленъ гной, *м.* Chir. le noli me tangere.

— палителенъ, *adj.* flegmoneux; | Méd. inflammatoire.

— отокъ, *м.* Méd. le flegmon et phlegmon.

— пирамъ, *ва.* supprimer, défendre, interdire, intercepter, retenir; 1. prohiber, embarrasser, enchaîner, censurer; 2. (книгы), mettre à l'index *m.*; 3. (публично стока, монета), decrier; 4. *фг.* suspendre; 5. *Jur.* inhiber; 6. -са, *вр.* enrayer.

— пиране, *м.* la suppression, défense, prohibition, interdiction *f.*: 1. l'interception *f.*, cohhibition, suspension *f.*; 2. и въспрънато, *Jur.* l'inhibition *f.*; 3. Мéc. l'échappement *m.*; 4. (военны дѣйствиа), suspension d'armes; 5. (на монета), le decrê; 6. поставямъ —, *ва.* la saisie; 7. което може са въспръ, suppressible, *adj.*

— пирателенъ гласъ, *м.* le veto.

— пирка, *сф.* Тур. lettre grise *f.*

— приемамъ, *ва.* daigner.

— прѣна стока, *сф.* la contrebande.

— прѣтамъ и Въспри —, *ва.* trousse; | -са, *вр.* se trousse.

— прѣтнувамъ и Зап- (дрѣха), *ва.* retrousser; | -си (дрѣхата), *вр.* se retrousser.

— прѣтнуване и За —, *м.* le retroussement; | (на ботуши), le revers.

Въспръгнато крайце (на шѣнка), *м.* le retroussis. [franches *f.*

— прѣтнаты рѣцѣ, *сф.* pl. les coudées

Въспри и -спри, *adj.* bleuâtre.

— сладкъ, *adj.* Méd. adoucissant.

Въсходень, *adj.* Astr. ascensionel.

— ходъ, *м.* l'ascendant *m.*

— хождане, *м.* Astr. l'ascension *f.*

— черень, *adj.* basané. [vous].

Вый, вась, *pron. pers.* vous; | вамъ (pour à

Выкамъ, *вр.* appeler, crier, s'écrier; 1. vociférer, tempêter, se lamenter sur; 2. (радостно), acclamer; 3. (противъ нѣкого), crier tollé sur; 4. (за крамола), sonner l'alarme; 5. (на сѣдба), *Jur.* se pourvoir de;

6. (юре), *фг.* crier au meurtre; 7. (ѣката), se recrier; 8. (ѣката или подсыривамъ), 'hucher; 9. (пилицы), réclamer; 10. (съ

търбило нѣкоя ладия), *Мар.* 'héler; 11. (къмъ), *фг.* invoquer; 12. (противо), *фг.* aboyer; 13. *фг.* clabander; 14. *fam.* brailler, piailler; 15. *pop.* gueuler; 16. -са, *вр.* s'appeler, se nommé; 17. выкамеса (единъ

другъ), s'entr' appeler.

Выкане, *м.* l'appellation *f.*, appel *m.*, invocation *f.*; 1. les vocifications *f.*, sononce *f.*, le cancan et quanquan; 2. (на дуель), l'appel *m.*; 3. (за опажие), l'alerte *f.*; 4. (по и.м.), appel nominal *m.*

Выкачъ, -ка, *s.* piailleur, euse.

Выкване, *м.* le défi.

Выкляо -ла, *s.* clabandeur, brailleur, euse.

Выкъ, *м.* le cri. l'accent *m.*, la rumeur, le son; 1. la piaillerie, vacarme *m.*, lamentation *f.*, tocsin *m.*, bruit *m.*; 2. le charivari, carillon *m.*, clameur *f.*; 3. *фг.* le sabbat, le clabandage; 4. (отъ гледачи), *fam.* le brouhaha; 5. (за низащо), la clabanderie; 6. (на соколна ловъ), *Vén.* le réclame.

— и крѣсакъ, *м.* *pop.* le boucan.

Выме (у животны), *м.* la mamelle, le pis; | (кравчишко или свинско), la tétine. [tiale *f.*

Высока военна сѣдба, *сф.* Milit. loi mar-

Высока вода (приливъ), *сф.* la marée; |

Мар. la maline, reverdie *f.*

— гора, *сф.* la futaie; | (съ высоки стѣм-

бѣли), *сф.* 'haute futaie.

— соба, *сф.* le 'haut-fourneau.

Высоко, *м.* le noble. [Rhet. le pathos.

— и възбудителното (въ изговаряне), *м.*

Высоко, *adj.* 'haut.

— мѣренъ, *adj.* glorieux; -пно, -eusement;

| superbe, suffisant, prétentieux, arrogant *s.*

outrecuidant et -euidé, insolent; | *fam.* rogue

— човѣкъ, *м.* un important.

— мѣрие, *м.* la gloire, arrogance *f.*, altimétrie et hypsométrie *f.*

— мѣрностъ, *сф.* la prétention.

— паренъ, *adj.* ambitieux; -пно, -eusement; | monter sur des échasses *f.*

Высокопарни, *adj.* pompreux; | -парно (*иных или говоря, в.*), *fam.* pindariser.

— парность (*на писало*), *sf.* la pompe.

— прѣосвященство (*титла*), *zn.* éminence *f.*

— прѣосвященный, *adj.* éminentissime.

— рѣчивъ, *adj.* déclamatoire; | *fam.* un pindariseur.

— уменъ, *adj.* orgueilleux, prétentieux, présomptueux; -мно, -eusement.

— уміе, *zn.* la présomption, suffisance *f.*

Высокость, *sf.* la sublimité; | (*на писало*), le lyrisme.

Высокъ, *adj.* élevé, éminent, sublime, grand, 'haut, grêle: 1. (*за гора*), *adj.* sourcilieux:

2. (*за писало*), soutenu; 3. (*наи*) suréminent: 4. (*твердъ*), *Mus.* suraigu.

— дебель, *adj.* tout d'une venue.

— и силенъ, *adj.* bien découplé.

— приливъ (*на рѣка*), *zn.* le mascaret; | *Mar.* la reverdie.

— стѣлнъ, *zn.* l'estrapade *f.*; | пушамъ отъ врѣхъ-тъ на —, *va.* estrapader

— теворъ, *zn.* *Mus.* la haute-taille.

Высоки женскы кондуры, *sf. pl.* le patin.

Высочество, *zn.* Altesse *f.*; | (*султанска титла*), 'Hautesse *f.*

Высочина, *sf.* la 'hauteur, le 'haut, la grandeur, éminence *f.*, élévation *f.*; 1. (*на едно мѣсто споредъ морето*), *Géogr.* l'altitude *f.*; 2. (*на общъ видъ*), *Jur.* l'héberge *f.*; 3. (*на сводъ*), la montée; 4. (*на каменны настѣли*), l'étaufiche *f.*; 5. (*на платното*), *Mar.* l'étaufique *f.*; 6. (*на платната или на прѣпоречъ споредъ боръ-тъ*), *Mar.* le quindage. [imperioux, majeur.

Вышевъ, *adj.* suprême, supérieure, souverain.

Выше-реченъ, -спомененъ и горѣ —, *adj.* précité, surdit et surnommé.

Вышинъ, *adj.* le Très-haut, 'haut.

Вѣди, *zn.* nom bulgare de la lettre В.

Вѣди ми са, *v. imp.* (voyez Накърти ми са).

Вѣдъ, *adj.* sc. un bigle. [tanier.

Вѣрникъ (*видъ палма*), *zn.* arbre, le la-

Вѣйка (*прѣтъ за лозіе*), *sf.* l'échalas *m.*; 1. (*за растенеа*), la rame; 2. (*на фишкѣ*),

la baquette de fusée; 3. подпирамъ съ -кы, *va.* échaler et -lader, ramer; 4. подпиране съ -кы, l'échalassement *m.*; 5. пръ-

зване на -кы лозытъ, l'assolage *m.*

Вѣйки (*отъ единъ стѣлбелъ парислы*), *sf. pl.* Agric. la sèrèe (voyez Расталакъ):

| пуца —, *v. imp.* il pousse.

Вѣковъ (*който бива прѣвъ всяко столѣтіе*), *adj.* ésculaire.

Вѣковѣченъ, *adj.* sempiternel.

Вѣкъ, *zn.* le siècle, l'âge *m.*, les jours *m.*; | отвѣка или отъ паметивѣка, *adv.* de toute éternité.

Вѣнеченъ, *adj.* Anat. coronal.

Вѣчна чървена жила, *sf.* Anat. artère coronaire *f.*

Вѣнецъ, *zn.* le diadème, la gloire, le feston, le tortis; 1. (*и съзвѣдіе*), la couronne;

2. (*слава около глава на Святцы*), le nimbe; 3. (*отъ цѣвтъ*), chapeau de fleurs *m.*

Вѣнценосецъ, *zn.* tête couronnée *f.*

Вѣнцентъ, *adj.* gengival et gengival.

Вѣнцеобразенъ, *adj.* Anat. coronoïde.

Вѣнцеболъ, *zn.* le scorbut; | цѣръ за —, *Méd.* antiscorbutique, *adj.* *m.*

Вѣнцы т и жлабини, *sf. pl.* la gencive; -центъ, de gencive: 1. възпалене на —, *Méd.* la gingivité; 2. отокъ на —, la parodontitis; 3. набирание гной у —, la parulie;

4. стегляване — отъ зъбы, le déchaussement; 5. отдѣляме -тъ отъ зъбытъ, *va.* déchausser; 6. ножче за отдѣняне —, le déchaussoir.

Вѣнчавамъ, *va.* marier, couronner.

Вѣнчаване, *zn.* le mariage. [-ement.

Вѣнчаленъ, *adj.* conjugal, matrimonial; -лно,

Вѣнчална примѣна, *sf.* habits nuptiaux *m.*

Вѣнчално було, *zn.* la poêle.

— сбиране, *zn.* la copulation.

Вѣнчалны прѣстени, *zn. pl.* l'alliance *f.*

Вѣнчане, *zn.* bénédiction nuptiale *f.*, épousailles *f.*; | *u Arch.* couronnement *m.*

Вѣнче, *zn.* Bot. le fleuron; | (*съ цѣвтъ-тъ*), Bot. la corolle; | което ся относя до -то,

corollique, *adj.*

Вѣнчнло, *zn.* les noces, *f.* l'hymen *m.* et hymenée *f.*; на —, de l'hymenée, hyménéal; | сплъка що унищожава —, empêchement dirimant *m.*

Вѣра, *sf.* la religion, la foi, la croyance, le culte, la créance, le crédit, les autels *m.*;

1. докарвамъ на — народъ, *va.* religionner;

2. исповѣдане —, la communion; 3. ревностъ за обръщане въ —, le prosélytisme;

4. оставяне —, l'apostasie *f.*; 5. на —, *adv.* à crédit; 6. на юнашка —, à la grosse aventure, à la grosse.

Вѣрвай Бога! *interj.* tudieu, corps-dieu; | *adv.* ma foi, par ma foi; | казване —, le juron.

Вѣрвамъ, *va. vn.* croire à, estimer, se persuader; 1. (*съ*), croire au; 2. (*пѣкого*),

ajouter foi à; 3. (*сѣдно*), croire pieusement; 4. (*всичко*), gobyг; 5. и не вѣрвамъ, *vn.* croire et mécroire; | *fam.* croire et décroire; 6. (*на което може са вѣрва*),

sujet à caution, *m.*

Вѣренъ, *adj.* fideli; -рно, -ment; 1. sûr, juste, loyal, certain, féal, immanquable, affidé;

pur; 2. *fig.* constant; 3. на -рно, au juste;

4. *fam.* pour sûr; 5. събране -рны, église militante *f.*

— пріетель, *zn. fam.* un féal.

Вѣрсинъ, *sf. pl.* t. les recouvrements *m.*

Вѣрително писане, *sm.* lettre de créance *f.*
Вѣриникъ, ница, *s.* croyant, ante.
Вѣрно, *adv.* certainement, assurément; | *и* на —, sûrement. [justesse, précision *f.*
Вѣрностъ, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté.
Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, félon.
Вѣроване, *sm.* la créance.
Вѣронѣмство, *sm.* la déloyauté.
Вѣронѣмъ, *adj.* déloyal; —мо, —lement.
Вѣроотстъпанъ, *adj.* apostat.
Вѣроотстъпанникъ, *sm.* un apostat, renégat.
Вѣроятенъ, *adj.* croyable, vraisemblable, probable, présomable, plausible; —тно, ment; | —тото, *sm.* le vraisemblable; | *учене* за —тны мысли, *Théol.* le probabilisme.
—наслѣдникъ, *sm.* hérétique présomptif *m.*
Вѣроятіе, *sm.* la croyance.
Вѣроятно, *adv.* apparemment.
Вѣроятностъ, *sf.* l'apparence *f.*, vraisemblance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*
Вѣтрень и —ровитъ, *adj.* venteux.
Вѣтреница, *sf.* plante, la pulsatile.
Вѣтреницъ, *sm. dim.* haleine ou souffle de vent, *f.*; | *Mar.* la brise; | *брѣговъ* —, brise de terre.
Вѣтринникъ (отъ пера), *sm.* *Mar.* le penon.
Вѣтрило, *sm.* la girouette, le coq (*voyes* Анемоскопъ). [gèreté.
Вѣтринчавостъ, *sf.* le papillonnage, la lé-
Вѣтринчавъ глава, *sf.* une tête à l'évent: | *fam.* un tête de linotte.
Вѣтринчески, *adj.* rhumatismal et —matique.
Вѣтринчество, *sm.* l'étourderie *f.*
Вѣтринчѣвъ, *adj.* étourdi; —во, diment ou à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, léger, papillon; 2. *fg.* un braque; 3. *fam.* un freluquet, hurluberlu, *m.*
—момакъ, *m. fg.* un étourneau.
—човѣкъ, *sm. fam.* un farfadet.
Вѣтринчѣвы мысли, *sf. pl.* des châteaux en Espagne, *m.*; | *fg.* à perte de vue, *f.*; | *fam.* la billevesée.
Вѣтровоучъ, —ка, *s.* chaomancien, enne.
Вѣтрогонно срѣдство, *sm.* *Méd.* carminatif, *adj.* *m.*
Вѣтронспускачъ, *sm.* *Phys.* l'éolipyle *m.*
Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*
Вѣтриникъ, *sm. fg.* la gironette.
Вѣтрно издуване, *sm.* *Méd.* la tympanite.
Вѣтъръ, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1. *fg.* la tourbillon; 2. на —тъ, *adv.* en l'air; 3. (болестъ), le rhumatisme; 4. пилецъ що хвърка срѣщо —тъ, le ventolier; 5. траяне на постоянь —, *Mar.* la nuaison; 6. което докарва — въ тѣбухъ—тъ, venteux, *adj.*
7. поставамъ на —тъ, *va.* éventer; 8. говоря на —тъ, *sm.* se perdre dans le vague; 9. врачуване по —тъ, la chaomancie; 10. което докарва —, *Méd.* flatuleux, *adj.*; 11. набирае —, *Méd.* la flatulence; 12. въ чървата —, *Méd.* la flatuosité; 13. — отъ

къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14. —насрѣща, vent de bout; 15. постоянь —, vent fait; 16. на воля на —тъ, au gré du vent; 17. придържамъ къмъ —тъ, *vr. Mar.* lofer, rallier le vent, 18. придържане къмъ —тъ, *Mar.* l'aulofée *f.*; 19. държа къмъ —тъ да плещать платната, *sm. Mar.* ralinguer; 20. отнемамъ —тъ, *va. Mar.* déventer; 21. отървамъ отъ —тъ, *vr. Mar.* faire chappelle *f.*
Вѣе и —вѣтъръ, *v. imp.* il vent.
Вѣтрове (въ тѣбухъ—мъ), *sm. pl.* la ventosité.
Вѣтрушка и Вѣлища, *sf.* l'ouragan *m.*, l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; | (ураганъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*; | *Mar.* coup de vent, *m.*
Вѣченъ, *adj.* éternel, perpétuel; | *fg.* immortel; —чно, въ вѣки, —lement; | на —чно, *adv.* à perpétuité.
Вѣчна траеностъ, *sf.* la perpétuité.
Вѣчно благополучіе, *sm.* la béatitude.
—или непрѣстанно продължено, *sm.* la perpétuité. [tuation.
—траяне или продължено, *sm.* la perpétuité.
Вѣчноскитный Евреинъ, *sm.* le Juif errant.
Вѣчностъ, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*
Вѣчны селенеа, *sm. pl.* le tabernacle.
Вѣщенски протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*
Вѣщи (въ искусство), *sm. pl.* maîtres de l'art, *m.*
Вѣщица, *sf.* une devineresse, entremetteuse, pythionisse, cartomancienne, maquerelle *f.*; | *pop.* une appareilleuse.
Вѣщичарство, *sm. fam.* la maquerellage.
Вѣщностъ, *sf.* l'intelligence *f.*
Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un professeur, expert *m.*; 1. *fg.* foncé; 2. (съмъ), *sm.* savoir; 3. (въ видѣ), versé dans, connaisseur en; 4. —съмъ (въ видѣ), se connaître à, en; 5. изглеждане или опытане съ —щи човѣци и тѣхно навѣстие, l'expertise *f.*
Вчовѣчвамъ, *tr.* (*voyes* Истациявамъ).
Вжбелъ, *sm.* (*voyes* Гиранъ). [цить).
Вжглево прѣчърняване, *sm.* (*voyes* Антра-
Вжглева киселина, *sf.* *Chim.* acide carbonique *m.*
—яма, *sf.* *Techn.* la faude.
Вжглекишла соль, *sf.* *Chim.* le carbonate.
Вжглекишла, *adj.* carbonatée. [carbonate.
Вжглероднокишла соль, *sf.* *Chim.* le sous-
Вжглеродясто съединене, *sm.* *Chim.* la carbure.
Вжглеродясть, *adj.* carboné.
Вжглеродъ, *sm.* *Chim.* le carbone.
Вжглинецъ прахъ, *sm.* le poussier.
Вжглие и Вжглища, *sm. pl.* le charbon, la braise; 1. каменны —, charbon de terre ou minéral; 2. чисти —, *Chim.* le carbone; 3. права —, *va. Chim.* carboniser; 4. ста-

ване на —, la carbonisation; 5. прѣобрѣ-
щаса или става на —, *v. imp.* il se char-
bonne; 6. санджче за —, le braisier; 7.
ладия за прѣнасане —, *Mar.* le charbon-
nier.

Вжгялжъ, *sm.* *Chim.* la carbure

Вжглярница, *sf.* le charbonnier.

Вжгляръ и -лницаръ, -ка, *s.* charbonnier, ère.

Вжглясть, *adj.* carboneux.

Вждене, *sm.* la propagation, le croît.

Вждица, *sf.* le crochet: 1. (на поясъ), la
bousquière; 2. (за ловене рыба), l'hameçon
m.; | *Mar.* émerillon m.; 3. (за гарбина и
часовникъ), le porte-mousqueton; 4. забещъ
на —, le dardillon; 5. закачвамъ на —, *v.*
fig. mordre à l'hameçon.

Вждицоподобенъ, *adj.* *Bot.* hameçonné.

Вжда, *va.* propager, accroître, élever; | *вж-*
дате, *v. imp.* il se propagent.

Вджа, *sm. pl.* le cordage; 1. (за простиране
рыбы), l'étendage m.; 2. осуквамъ —, *va.*
corder; 2. майсторъ -жаръ, un cordier.

Вжжарница и -рска работа, *sf.* la corderie.

Вжже, *sm.* la corde, l'amarrage f. le combleau, le
trait; 1. едекъ —, la cordelle; 2. връзвамъ
съ —, *va.* corder; 3. игратъ на —, un
acrobate; 4. (ради задържане), *Mar.* l'at-
trape f.; 5. (за натоварены кола), la liure;
6. (за опинане на платната), *Mar.*
l'amure f.

Вжжена люлка, *sf.* l'escarpolette f.

Вжжено мостче (на галера), *sm.* *Mar.* le
saint-aubinet.

Вжженъ, *adj.* funiculaire; | (на поддмателна
машина), machine ou polygone funiculaire f.
— мостъ, *sm.* *Mar.* le médipoutin.
— хамоть, *sm.* le trait.

Вжжелче, *sm. dim.* la maille; | (старо писмо
на Перуанцы), *sm.* le quipo.

Вжзелъ, *sm.* le paquet; 1. *Astr. Mar.* le
noeud; 2. *Chir. Bot.* la nodosité; 3. *Mar.* la
bourèche; 4. *fam.* la pacotille, le tu-auteu;
5. (на концы), la bride; 6. връзвамъ въ —,
va. nouer; 7. (отъ наеръване), *Mar.* l'ajuste,
m.; 8. зима по толкова -али (за ладия),
imp. Mar. il file.

Вжзеластъ, *adj.* noueux; | *Chir. Bot.* la no-
dosité.

Вжзлн, *sm. pl.* *Mar.* le queue-de-rat; | (на
кърма), les masles et males f.

Вжшненъ, *adj.* extérieur; -шно; -rement;
| externe, exotérique, superficiel, forain.

— видъ, *sm.* l'apparence f.

— гръденъ болежъ, *sm.* *Méd.* fausse pleu-
resie f.

— изгледъ, *sm.* la configuration.

— крайникъ (на ухото), *sm.* *Anat.*
l'hélix m.

— кжтъ (на камыкъ, на прѣстолъ), *sm.*
la carne.

Вжшнина вратня, *sf.* l'avant-portail m.

— страна (на сводъ), *sf.* *Archit.* l'extrados
m.; | сводъ съ гладка —, voûte extradossée f.

Вжшнини знакове, *sm. pl.* les livrées.

— твърдини, *sf. pl.* les dehors m.

— стълбы, *sf. pl.* le perron.

Вжшнцѣ m и -шность, *f.* le dehors

— ухо, *sm.* *Anat.* l'auricule f.

— обковаване (на ладия), *sm.* *Mar.* le
franc-bord.

Вжшность, *sf.* l'extérieur m, extériorité f; |
fig. la surface, le voile.

Вжшъ и Вжнка! *prép.* 'hors d'ici; | отъ —,
adv. en apparence; de, par, en dehors; |
по —, изъ —, dehors.

Вжси, *sf. pl.* la moustache.

Вжсло, -ла, *s.* grimacier, ère.

Вжсца, *sf.* insecte, le ciron.

Вжтакаръ, -ка, *s.* trameur, euse.

Вжтакъ, *sm.* la trame; | сновене — въ платъ,
la lardure.

Вжтачна нищка, *sf.* la duite.

Вжторъ (дълбей), *sm.* *Techn.* le renton; |
(на блъча), la rainure.

Вжтрѣшенъ, *adj.* interne, intestin, intime,
intrinsèque; | domestique, intérieur; -шно,
-rement; | -шни дѣла, *sm. pl.* l'intérieur, m.

Вжтрѣшна дебела мышца, *sf.* *Anat.* vaste
interne m.

— дѣла (на ржката), *sf.* la rascette et
rasette.

— обкователна джска, *sf.* *Mar.* la vaigre.

— ржчна синя жила, *sf.* *Anat.* veine ba-
silique f.

Вжтрѣшни дѣла (на кжца), *sf. pl.* les
êtres m.

— твърдини, *sf. pl.* les défences f.

Вжтрѣшниятъ, *sm.* le dedans.

— горѣне, *sm.* *Méd.* l'insustion f.

— извиване (на сводъ), *sm.* *Archit.* l'intra-
dos m.

— никинене или растене, *sm.* l'intussus-
ception f.

— обковаване (на ладия), *sm.* *Mar.* le
vaigrage; | правя —, *va.* *Mar.* vaigrer.

— пространство (на видъ), *sm.* le rez-mur.

— разширене (на прозорцы), *sm.* l'ébra-
sement m.

— състояние, *sm.* l'intériorité f.

Вжтрѣшности и -шнина, *sf.* l'intérieur m,
le dedans, le coeur, la fressure; 1. *Anat.*
le viscère; 2. пращане на -та въ една цар-
щина, l'internation f; 3. пращамъ на -та, *va.*
interner. [tins m.

Вжтрѣшности (чървата), *sf. pl.* les intes-

Вжшка, *sf.* insecte, le pou: -шченъ, de pou.

Вжшкава трѣва, *sf.* la staphisaigre ou herbe
aux poux.

Вжшкавъ, *adj.* pouilleux.

Вжшлю, -ла, *s.* pouilleux, euse.

Г.

Г

Г (*ge*), la quatrième lettre de l'alphabet bulgare.
Габара (*товарна ладия*), *sf.* la gabare; | кърмачъ на —, un gabarier.
Габаракъ и аллея въ —, *sm.* la charmille.
Габарева гора, *sf.* la charmoie.
Габаръ, *sm.* arbre. le charme.
Габюнъ, *sm.* Fortif. le gabion.
Гаванка, *sf.* la gamelle, le boisseau; | търговия съ дървени —-ки, la boissellerie.
Гавазинъ и -вазъ, *sm.* t. (*вопъз Стражаръ*): | помощникъ на —, un gécors.
Гавотъ (*игряне и пѣяне*), *sm.* la gavotte.
Гаврило (*прѣдѣлѣтъ за подиграване*), *sm.* le souffie-douleur, le rapport; | *fig.* le bar-dot, le plaisir; | бывамъ — на свѣтъ-тъ, *vn.* servir de spectacle *m.*
Гагара (*потъпачъ*), *sf.* oiseau, le plongeon, le grèbe; -рѣнь, de grèbe.
Гагаты (*черный янтаръ*), *sm.* le jais et jaïet ou jaïut; | искусство —, jais artificiel *m.*
Гадаве, *sm.* la divination.
Гадателенъ, *adj.* divinatoire. [neur, ense]
Гадачъ, -ка, *s.* devin, -ineresse; | *fam.* dévi-
Гадай, *vn.* présuner.
Гадина *f.* и **Гадъ**, *m.* le reptile; | той е добра — (*за човѣкъ*), c'est une bonne pâte d'homme *m.*
Гаднымъ, *sf.* *pl.* la vermine, les insectes *m.*
Гадка, *sf.* l'énigme *f.*; | -дченъ, -matique; -дчно, съ гадки, -matiquement.
Гадъ, *sm.* les insectes *m.*
Газель (*двѣ коза*), *sm.* quadr. la gasselle.
Газета (*извѣстникъ*), *sf.* la feuille; | (*и монета*), la gazette.
Газетаръ, *sm.* un gazetier.
Газетка (*рѣкописна*), *sf.* *dim.* le gazetin.
Газетна патка, *sf.* un canard.
Газеты, *sf.* *pl.* presse périodique *f.*
Газъ или флеръ (*платъ*), *sm.* la gaze; -зовъ, de gaze; | повличамъ съ —, *va.* gazer; | тапкачъ на —, un gazier.
Газя (*изъ калъ-та*), *vn.* *fam.* patauger.
Гайда, *sf.* la musette. [po'-hette].
Гайдичка, *sf.* la poche; | малка —, *dim.* la Гакъ, *sm.* *Mar.* le croc.
Галантинъ (*сѣдница*), *sm.* la galantine.
Галванизация, *sf.* la galvanisation.
Галванизирувамъ, *va.* galvaniser.
Галванисмъ, *sm.* *Phys.* le g'vanisme.
Галванически, *adj.* *Phys.* galvanique; -ски, -ment.
Галванопластка, *sf.* la galvanoplastie.
Галванопластикъ, *sm.* un galvanoplaste.
Галванопластически, *adj.* galvanoplastique.
Галбанъ (*камедиста смола*), *sm.* le galbanum.

Галя

Галеа, *sm.* *pl.* les mignardises *f.* [galéace].
Галесъ (*голъма галера*), *sm.* la galéasse ou
Галене, *sm.* la caresse, cajolerie *f.*; | *fam.* la câlinerie, mignotise *f.*; | достоенъ за —, cajolable, *adj.*
Галенически и -новъ, *adj.* Méd. galénique.
Галенка, *sf.* *dim.* *fig.* une femellette.
Галено, *adv.* délicatement.
Галенова медицинска метода, *sf.* l'humorisme *m.*; | придръжникъ на —, médecin humoriste *m.*
 — система, *sf.* le galénisme; | последо-
 ватъ на —, un galeniste.
Галенъ, *adj.* délicat, pieux, affectueux, mignard, mignon; | *fig.* tendre. [dou].
 — и срамежливъ любовникъ, *sm.* un céla-
Галера, *sf.* la galère. [mita].
Галеренъ настойникъ, *sm.* un come et со-
 — неволникъ каторжникъ, *sm.* un galérien.
 — припорецъ, *sm.* *Mar.* l'étendard *m.*
Галерея (*около сграда*), *sf.* le peridrome;
 1. (*за кюписки произведения въ Паризъ*), le salon; 2. (*около хорове*), *Arch.* le triforium; 3. и минна —, Fortif. la galerie.
Галерна варка, *sf.* le caïque et caïc.
 — куршенъ, *sf.* *Mar.* le coursi-r.
Галета (*сушенъ хлѣбъ*), *sf.* la galette.
Галиматія (*говоръ замоманъ безъ разумъ*), *sf.* le galmatias. [galion].
Галионъ (*испанска ладия*), *sm.* *Mar.* le
Галиотъ, *sm.* *Mar.* la galiote.
Галликански, *adj.* gallican.
Галлицизмъ (*френски начинъ за говорене*), *sm.* un gallicisme.
Галломанъ, *sm.* un gallomane.
Галлески, *adj.* gallicus.
 — езикъ (*въ Шотландия*), *sm.* le gaélique.
 — жрецъ, *sm.* un saronide.
Галмей, *sm.* *Chim.* la cadmis ou calimne.
Галмейнъ камыкъ, *sm.* la calamine et pierre calaminaire.
Галноть, *sf.* la tendresse, délicatesse, sensibilité, mignardise *f.*; | *fam.* le tendre.
Галонъ (*мѣрка, 1000 драма*), *sm.* le gallon.
Галонадъ (*игряне*), *sm.* le galop.
Галоша, *sf.* le socque. [claqua].
Галопы (*обуща*), *sf.* *pl.* la galoche, la
Галубетъ (*видъ флейтичка*), *sm.* le galoubet.
Галчио, *sm.* un douillet; | *fam.* un câlin.
Галювъ (*ладийскъ клоунъ*), *sm.* *Mar.* la poulaine.
Галя, *va.* caresser, délicater, amadouer, cajoler, mitonner; 1. *fig.* chatouiller, bou-chonner; 2. *fam.* choyer, dorloter, mignoter, mignarder, mijoter; 3. -ca, *vr.* se mitonner, s'écouter; 4. *fig.* roucouler; 5. *fam.* se choyer, se dorloter, se mignoter, se mignarder.

Гамбитно мѣстене (въ шахматѣ), *sm.* le gambit.

Гамма, *sf.* *Mus.* la gamme.

Ганапутъ, *sm.* *Mar.* la cargue vue.

Гангрена (*антоновъ огнь*), *sf.* la gangrène; | **прихвѣтать** отъ —, *gangreneux*, *adj.*; | **прихващамса** отъ —, *vr.* se gangrener.

Гарванче (*миле*), *sm.* le corbillat.

Гарванъ (*и съзвѣдіе*), *sm.* oiseau, le corbeau, le pique-boeuf, le chocart et choquarta.

Гарга (*милецъ*), *sf.* corneille emmantelée *f.*, le freux ou grolle.

Гардель, *sm.* *Mar.* la drisse.

Гарде-маринъ, *sm.* élève de marine *m.*

Гардеробъ (*дуланъ или санджъ за дрѣхы*), *sm.* la garde-robe, le vestiaire.

Гармондъ (*шрифтъ, 9 пункта*), *sm.* *Tur.* petit romain *m.*

Гарнизоненъ градъ, *sm.* la garnison.

Гарнизонъ, *sm.* la garnison; | **поставямъ** —, *va.* garnisonner.

Гарнитуръ, *sm.* la garniture.

Гарофилъ, *sm.* *Bot.* l'antolife.

Гасачъ, -ка, *s.* éteigneur, euse.

Гасене (*за варъ*), *sm.* l'extinction *f.*

Гасилака, *sf.* poudre sédative *f.*

Гасилинкъ, *sm.* l'éteignoir *m.*

Гасилиница, *sf.* la braisière.

Гасило, *sm.* l'éteignoir *m.*, étouffoir *m.*

Гасконски начинъ (*въ говоренѣ*), *sm.* un gasconisme; | **говоря** по —, *va.* gasconner.

Гасова свѣщъ, *sf.* bec de gaz, *m.*

Гасовъ и -виднѣ, *adj.* *Chim.* gazeux.

Гасометръ и -мѣръ, *sm.* le gazomètre ou compteur à (de) gaz.

Гасоприличенъ, *adj.* *Chim.* gazeiforme.

Гастрологически, *adj.* gastrologique.

Гастрология (*наука за варене манжа*), *sf.* la gastrologie.

Гастрономически, *adj.* gastronomique.

Гастрономія (*познание на ѣстiя*), *sf.* la gastronomie. [un gastronome.

Гастрономъ (*ѣщъ на хубави манжа*), *sm.* *Chim.* *Chim.* le gaz; 2. освѣтителенъ —, gaz de l'éclairage; 3. прѣносятеленъ —, gaz portatif; 4. ставане —, la gazéification; 5. права на —, *va.* *Chim.* gazéifier; 6. което може стане —, *Chim.* gazéifiable.

Гасъ, *va.* éteindre.

Гатака, *sf.* le problème, le préjugé, la conjecture; 1. (*отъ фигури*), le rébus; 2. прѣвждамъ по —-кы, *vn.* préjuger; 3. по —-иски, *adv.* conjecturelement.

Гатанченъ, *adj.* problématique, logogriphique.

Гаткамъ, *vn.* conjecturer. [manier *f.*

Гаткане (*по въздушнитѣ явленія*), *sm.* l'aéro-
Гаткаръ, -ка, *s.* conjectureur, euse.

Гать-топсель, *sm.* *Mar.* le paille-en-cul et en-queue; | (*лего платно*), *Mar.* le flèche-en-cul

Гачка, *sf.* oie à duvet, *f.* [lotier, ére.

Гащаръ (*майсторъ и тѣрювецъ*), *ка. s.* eu-
Гащать и -щастъ (*за пилцы*), *adj.* pattu.

Гащи, *sf. pl.* les chaussures, les grègues *f.*; 1. (*берневцы*), la culotte; 2. (*до колѣнѣ*), le 'haut-de-chausse ou -chausses; 3. обувамъ —, *va.* culotter. [du corps.

Гвардеецъ, *sm.* un garde; | **лейбъ** —, un garde

Гвардія, *sf.* *Milit.* la garde; | **лейбъ** —, la garde du corps; | **солдатинъ** отъ народна —, un garde national.

Гвачка, *sf.* le machicatoire; | (*джакателенъ титюнь*), la chique. [Джвчж].

Гвачъ, *va.* mâcher; | (*титюнь*), chiquer (*v.*

Гвебры (*огнопоклонници*), *sm. pl.* les Guébres ou Guaures *m.*

Гвелъ (*папски придръжникъ*), *sm.* un guelfe.

Гвинейска монета (*мѣда*), *sf.* le pucelage.

Гвинейско платно, *sm.* la guinée.

Гвіанска стръчи-опашка, *sf.* le pilpit.

Гвоздарница, *sf.* la clouterie.

Гвоздаръ, *sm.* un cloutier.

Гвоздей, *sm.* le clou, la cheville, la pointe; 1. (*болтъ*), le t-non; 2. (*съ дунка. рѣзе*), le ficheron; 3. (*съ тѣркалице*), le piton; 4. (*за който са закача таломъ-тъ за про-цѣвъ-тъ*), l'attelloire *f.*; 5. опашката на —, la dardille; 6. буре или желѣзо за —-и, la cloutière et clouère; 7. заковавамъ съ —-и, *va.* clouer; 8. заковананъ съ —-и, le clonage et clouement; 9. изваждамъ —-и, *va.* déclouer, désenclouer; 10. избивамъ или вада —-и, *va.* déchasser; 11. набивамъ съ —-и, *va.* clouter; 12. търговия съ —-и, la clouterie.

Гвоздейчета, *sm. pl.* la semence.

Гвоздейче, *sm.* la goupille; 1. (*съ глазулече*), coll. la broquette; 2. *Tech.* la punaise; 3. заковавамъ съ —-а, *va.* goupiller.

Гвоздообразенъ, *adj.* cludiforme.

Гебре (*истрій-комъ*), *sm.* l. le torche-nez.

Гега, *sf.* la 'houlette.

Гекко (*гуцерь*), *sm.* le gecko.

Гемія, *sf.* l. (voez) Ладія et Корабъ).

Генеалогически, *adj.* généalogique; —ски, —ment.

Генеалогія, *sf.* la généalogie, la filiation.

Генеалогъ, *sm.* un généalogiste.

Генералентъ, *adj.* général.

Генералиссимусъ, *sm.* le généralissime.

Генералка, *sf.* la générale.

Генералство, *sm.* le généralat.

Генералъ, *sm.* *Milit.* un général; 1. — адмиралъ, grand amiral *m.*; 2. — малоръ, maréchal de camp, *m.*; 3. — прокуроръ, partie publique *f.*; 4. — фелдцейхмейстеръ, grand-maître de l'artillerie, *m.*; 5. помощникъ на орденски —, un définiteur.

Геній, *sm.* le génie. [génovine.

Геновина (*жълтица, 134 пави*), *sf.* la

Геогнозія (*земезнане*), *sf.* la géognosie.
 Геогностически, *adj.* géognostique.
 Геогность, *sm.* un géognoste.
 Геогонически, *adj.* géogonique.
 Геогонія (*наука за ставане на земята*), *sf.* la géogonie *et* -genie.
 Географически, *adj.* géographique; -ски, -ment.
 География (*земеописане*), *sf.* la géographie.
 Географъ (*земеописачъ*), *sm.* un géographe.
 Геодезически (*земемѣренъ*), *adj.* géodésique.
 Геодезія (*земемѣрие*), *sf.* la géodésie.
 Геологически (*земесловенъ*), *adj.* géologique.
 Геологически органи, *sm. pl.* orgues géologiques *m.*
 Геология (*земесловие*), *sf.* la géologie.
 Геологъ, *sm.* un géologue *et* -logiste.
 Геолъ, *sm. t.* le palus.
 Геомантикъ, *sm.* un géomancien. [-mancie.
 Геомантия (*земемадане*), *sf.* la géomancie *et*
 Геометраленъ, *adj.* géométral; -лно, -lement.
 Геометрално бѣлѣзане, *sm. Archit.* l'orthographie *f.* [-ment.
 Геометрически, *adj.* géométrique; -ски,
 Геометрія, *sf.* la géométrie; 1. бѣлѣзительна —, géométrie descriptive; 2. най-высока —, géométrie transcendante; 3. (*за подземно искусство*), géométrie souterraine; 4. (*съ помощъ-та на перигелъ-та*), géométrie du compas.
 Геометръ, *sm.* un géomètre.
 Геопоника (*земемѣдѣие*), *sf.* la géoponie.
 Георама, *sf.* le géorama. [géorgique.
 Георгика (*сѣчинене за опрачесто*), *sf.* la
 Георгина, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*
 Геоцентрически, *adj. Astr.* géocentrique.
 Гералдика, *sf.* le blason.
 Гералдикъ, *sm.* un blasonneur.
 Гераній, *sm. plante*, le bec-de-grue ou géranium.
 Гербова свързка, *sf. Blas.* le lambel.
 Гербовачъ (*който бѣлѣже съ гербове*), *sm.* un timbreur.
 Гербовенъ, *adj.* armorial; || -вникъ, *sm. l'—*, *sm.*
 Гербовна пощанска марка, *sf.* le timbre-poste.
 Гербово бранило, *sm.* l'écusson *m.*
 Гербовъ (*варака т.*), *adj.* timbré, marqué.
 — зюмбълъ, *sm. Blas.* la fleur-de-lis; | нагорявамъ съ — прѣстѣлникъ, *va.* fleurdeliser
 Гербознане, *sm.* le blason.
 Гербуване (*варакана хартия*), *sm.* le timbrage.
 Гербъ, *sm.* l'arme *f.*, le blason; | *pl. Blas.* les armoiries; -бовецъ, d'armoiries: 1. (*варакана хартия*), le timbre; 2. (*на заповѣдь, на извѣстие*), le raponseau; 3. ударъ — на хартия, *va.* timbrer; 4. поцѣлѣвамъ, исвѣтивамъ, изѣснѣвамъ -ове, *va.* blasonner; 5. изѣснене -ове, le blasonnement; 6. вѣщъ на -ове, un blasonneur; 7. кувонисецъ на -ове, un armoriste.

Герданъ, *sm. t.* (*воуе* Нанизъ).
 Геризъ, *sm. t.* la cloaque, l'égoût *m.*
 Герилласть (*партизани отъ Испанія*), *sm. pl.* les guérillas *f.*
 Геркинякъ, *sm. oiseau*, l'émirillon, 'hobereau, busard *m.*; | (*съ сивъ клювъ*), le gafauf.
 Германисмъ, *sm.* un germanisme.
 Германска Имперія, *sf.* le Saint-Empire.
 Германски, *adj.* germanique.
 Геронтъ (*отъ Спарта*), *sm.* un géronte.
 Герундій (*дѣлпричастіе*), *sm. Gram.* le gérondif.
 Гибеллинъ (*придръжникъ на императорска партия*), *sm.* un gibelin.
 Гиздава, *sf.* la merveilleuse, une coquette; (*отъ облеклото*), la braverie.
 Гиздаво, *adv.* gentiment. [la coquetterie.
 Гиздавостъ, *sf.* l'élégance *f.*, la gentillesse.
 Гиздавъ, *adj.* élégant, joli, gentil ou gent, coquet, gracieux; | beau ou bel, brave, adonis *m.*, minaudier, fripon; | *sm.* miriflore *m.* — момакъ, *sm. fg.* un narcissus.
 — човѣкъ, *sm.* un doucereux.
 Гиздене, *sm.* la coquetterie, la minauderie.
 Гиздясъ, *vr.* minauder; | *sm.* coqueter.
 Гизія (*коприненъ платъ*), *sf.* le tabis, le tafetas; -сиейъ, de —, *adj.*
 Гикъ, *sm. Mar.* la bôme; 1. (*дрѣвсъръ-рѣдъ*), le gui; 2. (*смоло*), le courai ou courai et courée *f.*; 3. — лисель, *sm.* le tapetu.
 Гилотина (*главосѣчна машина*), *sf.* la guillotine; | отсѣждатъ на отсѣтане глѣва съ —, *va.* guillotiner.
 Гилотинирувамъ, *va.* guillotiner.
 Гилотинируване, *sm.* le guillotinement.
 Гимжъ, *sm.* fourmiller *de*; 1. *pop.* grouiller; 2. гимжи, *v. imp. fg.* il regorge de; 3. който гимжи, *pop.* grouillant, *adj.*
 Гимназистъ, *sm.* un collégien.
 Гимназически курсъ, *sm.* les humanités *f.*
 Гимназиархъ, *sm.* un gymnasiarque.
 Гимназія, *sf.* le collège, le gymnase; | ученикъ въ —, un collégien.
 Гимнастика, *sf.* la palestre, la gymnastique; | атлетска или юначеска —, la gymnique.
 Гимнастически, *adj.* gymnastique; | уча-никъ на — обучаваема, un gymnaste; | сѣдникъ при -ски игры, un athlète.
 — ученеа, *sm. pl.* la palestrique.
 Гимнастически, *adj.* gymnique. [nosophiste.
 Гимнософистъ (*голождѣрецъ*), *sm.* un gym-
 Гинганъ (*памученъ платъ*), *sm.* le guingam et guingamp.
 Гинеа (*монета*, 120 гроша), *sf.* la guinée.
 Гинекей (*харемъ у сѣми Гръци*), *sm.* le gynécée. [travée de balustrade, *f.*
 Гинеконъ (*покрывъ надъ стѣлнице*), *sm.*
 Гинекократически, *adj.* gynéocratique.
 Гинекократія (*женодържавіе*), *sf.* la gynéocratie.

и, *ст. pl. Mar.* la caliorne et sauyorne.
опаръ, *ст. Mar.* le filin.
на работа, *сф.* le plâtrage.
втъ, *сф. pl.* les gravois et -vats *т.*
а или пенцъ, *сф.* la plâtrière.
платъ, *сф.* plâtreux.
ю излѣване, *ст.* le plâtre.
лазване, *ст.* le lambris.
тъ или —соприпличень, *сф.* гурвеух.
ст. le gypse, le plâtre; 1. единъ
—, un plâtras; 2. намазване или
ванъ съ —, *ва.* plâtrer; 3. горилиникъ и
ивачъ на —, un plâtrier.
ида (цѣтно обиче), *сф.* la guirlande;
иа съ —ды, papier à vignettes *ф.*
и, *ст.* le puits, la fontaine, le regard;
гачъ на —ни, un puisatier.
тъ, *ст. t.* métier à broder, *т.*; | (мѣ-
и тамбуръ), le tambour; | шита ра-
на —, la tapisserie. [gyromancie].
иштия (врачуване на околъ), *сф.* la
и, *сф.* la guitare; -рень, de guitare.
истъ, —ка, *св.* guitariste.
тъ, *ст. Mar.* l'escopie et escopie *ф.*
и, *сф. Mar.* la cargue-point.
или Гордень, *ст. Mar.* la cargue;
ръзване на —вы платната, *ва.* carguer.
(варка), *сф. Mar.* la guigue.
тъ, *ст. t.* plante, l'aneth *т.*, la pim-
lle, la sarriette; -менъ, d'aneth.
стъ *т.* l'affût *т.* (вогъе Щръкъ).
сф. la tête, l'esprit *т.*, le cerveau; 1.
сф. front, directeur, prévôt *т.*; 2. le
la piece; 3. градски —, prévôt des
lands; 4. лудничева —, fat. cerveau
т.; 5. (отъ животни, отръзана,
т.), la 'hure; 6. (заглавие), l'en-tête
(изворъ на рѣка), la source; 8. fat.
nerve, la cabochie; 9. съ змиска —,
gringolé, *сф.*; 10. стѣлъ съ човѣш-
и, l'hermès *т.*; 11. съ човѣшка —,
т. hermétique, *сф.*; 12. данъ за —, la
tion; 13. поливане — съ вода, la sa-
re; 14. биене —, *сф.* cassement de
и; 15. бия си —, *вр.* se creuser le cer-
16. двигане —, l'insurrection *ф.*; |
la combustion; 17. двигамъ —, *ва.*
rger; 18. замазване —, *ва.* entêter;
латене или клонуване —, 'hoche-
de tête, *т.*; 20. клята си —та, *вр.* 'ho-
la tête; 21. отсичамъ —, *ва.* décapiter;
2. отсичане —, la décapitation, peine
де *ф.*; 23. на своя —, libre, *сф.*; | *сф.*
эндamment. [lot ou meunier].
тъ *т.* или быкче, *п.* poisson, le chab-
аръ, *ст.* un capital, prince *т.*; | *сф.*
гупхѣе, chef de meute, *т.*; | —сымъ на
и, *св.* être à la tête de.
тъ, *сф.* principal; вно, —алемъ; 1.
и, cardinal, dominant, prédominant,

céphalique; 2. premier, grand, général, en
chef, maître *т.*, matrice *ф.*; 3. fondamental,
le clef.

Главенъ алтарь, *ст.* maître autel *т.*
— готваръ, *ст.* chef de cuisine ou d'office, *т.*
— градъ, *ст.* la capitale, le chef-lieu.
— дѣйствуващъ, *ст.* un promoteur.
— икономъ (въ манастиръ), *ст.* un pro-
cureur.
— караулъ, *ст. Milit.* la grand' garde.
— надзирачъ, —вна —ка, *с.* surintendant.
ante. [phale *т.*]
— органъ (мозакъ-тъ), *ст. Anat.* l'encé-
— потникъ, *ст. сф.* cheville ouvrière *ф.*
— прѣдмѣтъ (за прѣдизително дѣло),
ст. le rescisoire. [stant.
— регистръ (въ органы), *ст. Mus.* le pre-
— реестръ, *ст.* la matrice.
— сензинъ, *ст. t.* écuyer cavalcadour *т.*
— човѣкъ (въ рѣдъ-тъ), *ст. Milit.* chef de
file, *т.*

Главенъ, *сф.* salarié, à gages, stipendaire,
mercenaire; | (за войска), soldé (вогъе
Щъненъ).

— Индѣецъ, *ст.* un colli et couli.
— слуга, *ст.* un gagaste.
— хлопачъ, *ст.* un claqueur.

Главина, *сф.* la boîte de roue; 1. (на колело),
le moyeu; | *Мѣс.* le tige; 2. (на колело у
пароплава), le tambour; 3. зараванъ —нытъ
на лозие, *ва. Agric.* rueller.

Главичка (у гоодей), *сф.* la tête.

Главна (за буква), *сф.* capital.

— или голѣма буква, *сф.* lettre majuscule
ou onciale *ф.*

— галера, *сф.* la capitane et galère capitane.
— дѣла, *сф.* le gros; | (на сграда), corps
de logis, *т.* [livre, le sommier.

— книга (маестро), *сф. Com.* le grand-

линія (на плата), *сф.* ligne magistrale *ф.*

— направа, *сф. Archit.* l'oeuvre *т.*

— подпорка, *сф. сф.* le pivot.

— прѣваръски (працка), *сф. Chir.* la fronde.

— прѣдана сграда, *сф. Archit.* l'avant-
logis *т.* [la grosse corde.

— работа [докачеванска до —, *вр.* toucher

— статія или молба, *сф.* le principal.

— точка, *сф.* le chef; | (главно), le fin.

Главникъ, *ст. Мѣс.* point d'appui, *т.*

Главно, *сф.* capitalement.

Главното, *ст.* le gros, le capital, l'essentiel
т.; | *сф.* le clé; | (на една работа), fat.
le tu-aitem.

— дѣло, *ст.* l'important *т.*

Главно дѣло, *ст.* le principal, le tout.

— командантинъ, *ст.* général en chef, *т.*

— лице, *ст. сф.* patron de la barque, *т.*

| (въ драма), le protagoniste.

— мѣсто, *ст.* le chef-lieu.

— надзиране, *ст.* la surintendance.

Главно състояние, *м.* la capitalité.

Главны страны (на тѣлото), *ж.* pl. parties nobles *f.*

Главнятъ, *adj.* Agric. ergoté.

Главня, *ж.* le brandon, le tison; 1. Bot. la carie; 2. (въ жито), la nielle, la brûlure; | Agric. le charbon, la charbucule, l'ergot *м.*; 3. стикнувамъ -вни, *ва.* tisonner; 4. расхвърлямъ -вни, *ва.* détiser le feu; 5. повръждася отъ — житото, *в.* *импр.* il nielle; 6. изгаря отъ — или са разваля житото, *вн.* Agric. charbouiller.

Главоболіе, *м.* l'embarras *м.*; || направлямъ — някому, *ва.* donner du fil à retordre; | *ж.* tailler des croupières *ф.*, faire voir du pays *м.* [*ж.* *ж.* le casse-tête.

Главоболна игра *ф.* или -лно дѣло, *п.*

Главоболъ и -лица, *ж.* la migraine; 1. Méd. la céphalalgie; 2. хроническа —, la céphalée; 3. дѣръ за —, céphalique *м.*; 4. *ж.* la peine.

— видентъ, *adj.* bulbiforme.

— плодентъ, *adj.* Bot. bulbifère.

— въртене (у добитакъ), *м.* Vétér. l'avertin *м.*

— червей, *м.* Med. ver encéphale *м.*

Главулекъ, *м.* la tête; 1. Anat. le bulbe;

2. Artil. bouton de culasse, *м.*; 3. (на аламбикъ), Chim. l'aludel *м.*; 4. (на одаръ), le chantourne; 5. (на стоборъ), la pomme; 6. (на топъ), la culasse.

Главулече (на сабя, на сѣдло), *м.* le rombeau; | (у цигулка, у гитаръ), le silet.

Главулечентъ, *adj.* bulbeux.

Глави и -вявамъ, *ва.* salarier, stipendier, gager, pourvoir; || или хващамъ (работници), *ва.* embaucher; || -са, *вр.* s'engager, se louer (voyez Цѣня.)

Главяване (за работници), *м.* l'embauche *м.*

Глаголско азбуки, *м.* alphabet glagolitique *м.*

Глаголъ, *м.* nom bulgare de la lettre Г.

Глаголъ, *м.* Gram. le verbe; | (съ ударене на крайната спичка), baryton, *adj.*

Гладене, *м.* le poliment et polissage.

Гладентъ, *adj.* avide, affamé, glouton, famélique; | (за земя), croulier; 2. (заради имане), cupide; 3. търня —, голъ и босъ, *вн.* mauger de la vache enragée.

Гладилка, *ж.* l'astie *м.*, l'émeri et -ril *м.*; -дчентъ, d'émeri; | прахъ отъ —, potée d'émeri, *ф.*

Гладила пила, *ж.* la carrellette.

Гладилникъ, -ница, *с.* polisseur, lisseur, planeur, brunisseur, calandreur, -euse.

Гладило *п.* и -дилка *ф.* le polissoir, brunissoir, lissoir *м.*

Гладително искусство, *м.* la brunissure.

Гладичъ, *м.* pierre à aiguier *ф.*, tournetil *м.*; | —, plante, le laser. [plomachie *ф.*

Гладиаторски бой, *м.* l'oplomachie et ho-

Гладиаторъ (биецъ съ мечъ), *м.* un gladiateur; || търговецъ на -ры (у Римляни), un caniste.

Гладка хартия, *ж.* papier porphyrisé *м.*

Гладки скать, *м.* poisson, le colliart.

Гладко, *adv.* uni, uniment.

— трькалице, *м.* la verge, le jonc.

Гладкостъ, *ж.* le lisse, la netteté; | Bot. la glabreité; || (на земя), l'égalité *ф.*

Гладкорѣбръста варка, *ж.* nautile papyracé ou argonaute *м.*

Гладнѣя, *вр.* affamer.

Гладъ, *м.* la faim, la famine; | за —, soif,

Гладьтъ, *adj.* uni, plat, plain, poli, égal, ras, lisse; 1. безъ пълкы (за платно), non-ouvert; 2. Bot. glabre; 3. *ж.* coulant.

— поясъ, *м.* Archit. la plate-bande.

Гладя, *ва.* lisser, aviver, calandrer; | *сам.* s'attifier; | (куче), Ven. rebaudir.

Глазуръ (глетъ), *м.* le vernis; | (смажло-вата глетъ), la couverte; | Peint. le glacis.

Гласентъ, *adj.* vocal; | *хро-*, Gram. phonique.

Гласецъ (на гласна буква), *м.* Gram. la voix.

Гласистъ, *м.* Fortif. le glacis.

Гласна буква, *ж.* Gram. la voyelle; | славяне на двѣ -сны, Gram. la crase.

— свойщинна, *ж.* Mus. la tonalité.

Гласно ѣ (съ двоеточіе), *м.* une tréma.

Гласностъ, *ж.* la sonorité, la publicité.

Гласовъ, *adj.* Gram. phonétique.

Гласоподавачъ, *м.* un opinant.

— словіе, *м.* l'acoustique *ф.*

— ударене, *м.* l'accentuation *ф.*

— уподобителна рѣчь, *ж.* Gram. l'onomatopée *ф.*

— уподобителентъ, *adj.* onomatopéique.

Гласъ, *м.* la voix, l'opinion *ф.*, l'organe *м.*, le voeu; 1. l'accent *м.*, le son, le cliquetis;

2. *ж.* le cri, le gosier; 3. *сам.* le verbe; | Mus. la partie; 4. гласень — (фистула),

Mus. voix de tête; 5. грьдентъ —, voix de poitrine; 6. равентъ —, voix ronde; 7. (жысь-ть), le vote; 8. даване —, la votation;

9. давачъ на —, votant, *adj.* 10. давамъ —, *ва.* voter; 11. (избирателентъ), le suffrage;

12. подаване -ове отъ цѣль свѣтъ, suffrage universel *м.*; 13. (на пѣснъ); Mus. l'intonation *ф.*; 14. съ —, de vive voix; 15.

съ гольмъ —, à haute voix; 16. съ единъ —, *adv.* à l'unisson; 17. съ половина —, Mus. sotto-voce; 18. образование —, la

phonation; 19. триптене на —, la pulsation; 20. давамъ си -тъ или мысьль-та, *вр.* opiner; 21. напрѣдъ давамъ —, *вр.* préopiner; 22. прѣвъ подавачъ на своя —, un préopinant; 23. давачъ на — при наборъ, *ун.* vocal; 24. издавамъ —, *вр.* sonner; 25. издавамъ лопъ —, *м.* Mus. dissoner; 26. измѣнене на -ове, Gram. l'articulation *ф.*; 27. имамъ дрѣгавъ —, *м.*

avoir un chat dans la gorge; 28. опытвамъ ся -тъ, *vn.* *Mus.* préluder; 29. праведно давамъ — въ събрание, voix délibérative; 30. прѣкасамъ равенство на -ове, *vn.* *Jur.* départager; 31. прѣчитамъ -ове, le dépouillement; 32. прѣчитамъ -ове, *va.* dépouiller un scrutin; 33. развалямъ ся -тъ, *va.* tuer; 34. развалене —, mue de la voix, *f*; 35. разваленъ —, mué, *adj.* 36. раздѣлене -ове, la scission; 37. равно раздѣлене -ове, le partage; 38. събирамъ -ове, *va.* aller aux voix.

Глауберова соль, *sf* *Pharm.* sel de glauber, *m.* Гледалица (спектакль), *sf.* le spectacle.

Гледамъ, *vn.* voir, regarder, considérer, apercevoir; 1. soigner, éparquer, garder; 2. *fig.* veiller; || (за нѣщо), veiller à; 3. (нѣкого искриво), mépriser; 4. (на нѣкого), examiner; 5. (на нѣщо), rêver; 6. (за), *fig.* viser; 7. (на нѣщо), envisager 8. (постоянно на нѣщо), fixer; 9. (да получи нѣщо), fixer; 10. (отъ високо на нѣкого), regarder du haut de sa grandeur; 11. гледа на улицата (за прозорецъ), *v. imp.* elle donne sur la rue; 12. който гледа и.и. види, voyant, *adj*; 13. безъ да — на всичко, encore faut-il que; 14. безъ да — на нѣщо, aux dépens de; 15. -са, *vr.* paraître, s'éparquer; || *pl.* -меса единъ другъ, se regarder, s'envisager; || -меса накриво единъ другъ, se mépriser; 16. безъ да са гледа на, *prép.* malgré, nonobstant, -que, *conj*; || *adv.* à cela près, indépendamment à, au mépris de.

Гледай, нинѣ иде, *prép.* voici venir.

Гледане, *sn.* la vue, la vision; 1. *fat.* la visière; 2. двойно — (у нѣкои люди), seconde vue; 3. (макишо), la mésesime; 4. сила —, puissance visive *f*.

Гледателенъ (косто са отнѣся до гледането), *adj.* *Phys.* visuel.

Гледателна сила, *sf.* puissance visive *f*.

Гледачъ, -ка, *s.* spectateur, -trice, un regardant; || бывамъ — на балъ, *vn.* faire tapisserie *f*.

Гледачи, *sm. pl.* la galerie.

Гледка, *sf.* la vue, le paysage. [la mine.

Гледъ, *sm.* la vue, le regard, l'inspection *f*.

Глезень, *sm.* *Anat.* la malléole ou cheville du pied; || *Vétér.* (на конь), le boulet, la fourchette.

Глезневъ кость, *sf.* *Anat.* l'astragale *m.*

Глезневъ, *adj.* *Anat.* malléolaire. [glette.

Глетъ (оловна прокиша), *sm.* *Métall.* la

Глетаръ, *sm.* un vernisseur

Глечосвамъ, *va.* vernir, glacer; || (фарфоръ), émailler; || (паницы), plomber, vernisser.

Глечосанъ, *adj.* glacé.

Глечосване, *sm.* la vernissure; || (на прѣстенъ ссждъ), la glaçure.

Глечь, *sf.* le vernis, l'alquifoux *m*; 1. (на фарфоръ), l'émail *m*; 2. (оловна прокиша), la litharge; || подправенъ съ —, lithargé et -gité, *adj*.

Гликанскы кжты зжбы, *sm. pl.* les broches *f*.

Гликоинически стихъ, *sm.* vers glyconien *m*.

Гликъ (дица свиня), *sm. quadr.* le sanglier; || (съ гжкаты навжтръ зжбы), *Vén.* miré, *adj. m*

Глиммеренъ, *adj.* micacé.

Глиммеръ (видъ жхсавъ намыкъ), *sm.* *Minér.*

Глиммерна плоча, *sf.* le micaschiste.

Глина, *sf.* l'argile *f*; -ненъ, d'argile; 1. *Chim.* l'alumine *f*; 2. (глиляста земля), terre bolaire *f*; 3. (мѣста), la glaise; 4. изваждане съ — сахаръ, le terrage; 5. измазване съ — или наторяване съ — пѣсчлива земля, *va.* glaiser; 6. прѣчистевамъ съ сахаръ — или тепя съ — сукно, *va.* tetter.

Глиннянъ, *adj.* gâcheux.

Глинйй (металлъ), *sm.* l'aluminium *m*.

Глиннице, *sm.* la glaisière. [argilacé, *adj*.

Глиннявъ, *adj.* argileux; || -цвѣтъ *sm.* *Géol.*

Глиннястъ, *adj.* glaiseux; || (за земля), *Agric.* loamteux.

— трапъ, *sm.* le marcheux.

Глиптика (дѣлане на безцѣны камацы), *sf.* la clyptique.

Глиптографически, *adj.* glyptographique.

Глиптографія (познание за антикы), *sf.* la glyptographie.

Глиптографъ, *sm.* un glyptographe.

Глиссада (крчка), *sm.* la glissade.

Глиссе (игрална крчка), *sn.* le glissé.

Глистено сѣме, *sm.* *Pharm.* le semen-contra.

Глистенъ, *adj.* *Méd.* vermineux.

Глистникъ, *sm.* plante, la semencine.

Глистождень, *adj.* *Méd.* vermifuge; || -дно срѣдство, *sm.* le —, *sm*.

Глисть и -текъ, *sm.* l'helminthe *m*, échy-norhynque *m*; 1. (корде-ла), le ténia ou ver solitaire; 2. цѣръ за -сты, anthelmin-tique, *Méd.* *adj*; 3. сѣме за -ctie, la san-lotine.

Глистырна църкалка, *sf.* le glysopompe.

Глистырь (сачево), *sm.* le clysoir; 1. (пов-костъ), clystère ou lavement et remède *m*; 2. турямъ —, *va.* clystériser; 3. туряне —, la clystérisation

Глифъ (дълбей), *sm.* *Archit.* le glyphe.

Гьлка, *sf.* *Anat.* le gland.

Гьлатъ, *va.* avaler, engloutir, déglutir, goin-frer; || (безъ да джвж), *fat.* gober; || (както дунка), boire à tire-larigot *m*.

Гьлатане, *sm.* la goinfrerie; || *Méd.* la déglu-tition; || неспособность за —, *Méd.* l'aca-tapose *f*.

Гьлатачъ, -ка, *s.* avaler, mangeur, englou-tisseur, buveur, comesteur, croqueur, beau-dîneur, -euse, un goulû; || *fig.* un gargan-

- туа; | *pop.* un goinfre; | (*просолиникъ*), *см.* *quadr.* le glouton.
- Глѣтка, *sf.* la gorgée, arrière-bouche *f.*, le trait, le coup; | голѣма —, *pop.* la goulée; | *ни* на малки -кы, *vn.* *fam.* siroter.
- Глѣтоперень, *adj.* *H. nat.* jugulaire.
- Глѣчка, *sf.* le babillage; | съ голѣма —, *adv.* bruyamment.
- Глѣчкава тенекия, *sf.* *Chim.* or musif *m.*
- Глѣчливъ, *adj.* crier, babillard, bruyant; | — собать, *sm.* la bacchanale.
- Глѣчъ, *vn.* babiller. [*Jur.* l'ammône *f.*]
- Глоба, *sf.* l'amende *f.*, la pénitence, la peine; | Глобенъ прѣстѣпникъ, *sm.* repris de justice, *m.* [*teur m.*]
- Глобилникъ, *sm.* un punisseur, profligateur.
- Глобителень, *adj.* amendable, justicière; | (*законъ*), pénal; | книга — законъ, code pénal *m.*
- Глобителны мѣрки, *sf.* *pl.* la pénalité.
- Глобя, *va.* amender, faire justice de.
- Глобявань, *vr.* punir, redresser, muler, mettre à mort, faire justice de, justicier; | (*свѣло*), sevir contre.
- Глобяване, *sm.* la punition, la pénitence, la peine; 1. достойтъ за —, punissable, *adj.*; 3. за — на това, en pénitence de cela, pour pénitence; 3. съ — на, sous peine de.
- Глождене, *sm.* le rongement.
- Глождъ, *va.* ronger, grignoter.
- Глокиника, *sf.* le pyracanthe ou buisson ardent.
- Глокиникъ, *sf.* *pl.* les broussailles; | и ракия отъ —, le genièvre; | сабрика за ракия отъ —, la genièverie.
- Глокъ, *sm.* *arbusc.* le genièvre, l'épine *f.*, l'ajonc *m.*; | —, *arbre*, le buisson ardent ou pyracanthe. [*pecque.*]
- Глунава и голѣмливна жена, *sf.* *fam.* une — шага, *sf.* le lazzi.
- Глунавина и -постъ, *sf.* la sottise, stolidité, stupidité, nigauderie, jobarderie *f.*; | *fig.* la pesanteur, le bec jaune. [*-dichon.*]
- Глунавини, *adj.* *dim.* follet; | *pop.* godiche et Глунавничъ, *sf.* *pl.* les pauvretés *f.*; | права —, *va.* faire la bête, faire de siennes; | *fam.* rabêtir.
- Глунаво и -по, *adv.* innocemment, follement. — вшутяване, *sm.* le rébus, la turlupinade. — поставяване, *sm.* *fig.* la brioché. — поучене, *sm.* *fam.* la capucinade.
- Глунавицна, *sf.* la balourdise, babounerie *f.*, le dadaïs; | *sc.* sot, sottise; falot, ote; | *fam.* la bouche.
- Глунавъ, *adj.* imbécile; -во, -ment; 1. дура, fou ou fol, sot, fade; 2. nigaud, benêt, simple; 3. idiot, niais, plat, inept *a.* borné; 4. *fig.* baudet *m.*, becasse *f.*, bête *f.*, creux, pesant; 5. *fam.* falot, claude; 6. малко — съмъ, *vn.* *fig.* avoir un coup de marteau *m.*; 7. права —, *va.* *pop.* embêter; 8. ста-
- вань —, *vn.* s'abrutir, abêtir, rabêtir; 9. ставанъ — или татъ, *vn.* *fig.* s'engorger.
- Глунавъ вшутникъ, *sm.* un facétieux; | (*нашка*), un turlupin.
- Глунавы причины, *sf.* *pl.* *fig.* des brides de veau *m.* — слова, *sm.* *pl.* la gadoterie; | говоря —, *vn.* gadoter; | събрание -навы или волны стихове, *fam.* le sottisier.
- Глунакъ, *sm.* *fig.* un pigeon.
- Глупецъ, *sm.* un imbécile, hébété, niais, nigaud, idiot *m.*, idole *f.*, benêt *m.*, bobèche *m.*; 1. (*съ най висока стѣпенъ*), sot à 24 carats; 2. *fig.* un mannequin, la grue, la bûche, la buse; une bête, une machoire, une ganache, un paccata; 3. *fam.* un sicodème et nicaise, un bestiole, un apoco.
- Глупещина, *sf.* *pop.* hallebreda, *sc.*
- Глупла, *sf.* *fig.* une diade.
- Глупость, *sf.* l'imbécillité *f.*, absurdité, folie *f.*, bêtisme *m.*; 1. la bêtise, meutonnerie, anerie, niaiserie, lourderie, lourdisse *f.*; 2. la fadeur, fadeur *f.*, affaiblissement, abêtissement *m.*, simplicité *f.*, fatuité, ineptie *f.*; 3. *fam.* la crucherie, frasca, fredaine *f.*; 4. докарвань до —, *va.* *fam.* rassoter.
- Глупчио, *sm.* un stupide, sot, fou ou fol *m.*; | (*нашка*), *fig.* un dindon; | *fam.* un jeannot, une oie.
- Глупѣне, *sm.* l'abêtissement *m.*
- Глутница, *sf.* amas de loup, *m.*
- Глухарка, *sf.* une sourdine.
- Глухаръ, -ка, -е, s. sourd, -rde; | —, oiseau, le tétras ou coq de bruyère.
- Глухичкъ и -хонитъ, *adj.* *fam.* sourdaud.
- Глухо, *adv.* sourdement, confusément. — време, *sm.* la morte-saison. — нѣмотия, *sf.* la surdi-mutité — нѣмъ, *adj.* le sourd-muet (*f.* -rde-muette).
- Глухость, *sf.* *Med.* la cophose.
- Глухотия, *sf.* la surdité.
- Глушко, *sm.* un sourd.
- Глухъ (*и Mathem.*), *adj.* sourd, dormant. — тропотъ, *sm.* le grondement.
- Глуциний (*металъ*), *sm.* *Chim.* le glucinium.
- Гнейсоприличень, *adj.* gneissique.
- Гнейсъ, *sm.* *Minér.* le gneiss.
- Гнида, *sf.* la lente; -дѣтъ, de lente.
- Гнила кость, *sf.* la carie.
- Гнилото, *sm.* le pourri.
- Гнило месо, *sm.* *Med.* la champignon; | (*на рана*), chair baveuse *f.*
- Гнилость, *sf.* la putréfaction, putridité *f.*, pourriture *f.*, le pourri, roui *m.*; 1. *fig.* la corruption; 2. (*на дървета за напразно или била*), la malandre; 3. цѣръ за —, antiputride et antiseptique, *adj.* *m.*; 4. отчистеванъ — отъ кость, *va.* ruginer.
- Гнилъ, *adj.* pourri; | (*за дървета*), malandreux; | *Med.* putride, carieux.

Гниене, *sm.* la décomposition, putréfaction *f*;
| — **копнѣто** (*y копнѣ*), *Vétér.* la teigne; |
който докарва —, *Méd.* septique, *adj.*

Гниѣ, *sm.* pourrir, croupir, se corrompre; |
оставямъ да гниѣ, *vn.* décomposer; | **гниѣ**,
v. imp. il carie *et se* —, il putresce; | **кой-**
то гниѣ, putrescible, *adj.*

Гноевиденъ, *adj. Méd.* puriforme.

Гноевъ и -оистъ, *adj. Méd.* purulent.

Гноево гнѣздо, *sm. Chir.* le foyer purulent.

Гноеие, *sm.* la suppuration; | *Méd.* la puru-
lence.

Гной, *sm.* le pus, la matière, la boue; 1. не
лошавъ —, pus louable; 2. съ —, puru-
lent, *adj*; 3. бере — (*за рана*), *v. imp.*
elle jete ou apostume; | *Méd.* elle exulcère;
4. бране —, *Méd.* l'excération *f*, la suppu-
ration; 5. изотгоръ бране —, l'exulcération;
6. косто докарва —, *Méd.* suppuratif, *adj.*
m; 7. набране — въ гръды, *Méd.* l'em-
pyème *m*; 8. жиды въ — тѣ, le bour-
billon; 9. събрание — въ дробь-та, *Méd.*
la vomique; 10. течене — изъ очи, la lip-
pitude, la blennorrhée.

Гнойно течене, *sm. Méd.* la lippitude.

Гноиса, *v. imp.* elle suppure.

Гномида, *sf.* la gnomeide.

Гномически, *adj. gnomique.*

Гномъ (*земни духъ*), *sm.* le gnome.

Гностицы (*еретици*), *sm. pl.* les gnostiques *m*.

Гну (*сайга*), *sm. quadr.* le gnou.

Гнусенъ и -снавъ, *adj.* détestable, dégoû-
tant *et* dégoûté, abominable; 1. exécrable,
effroyable, infâme, damnable; 2. maudit,
maussade, 'hideux, vilain; 3. noir, abhorré,
odieux, rebutant, sordide, chien de; 4. *fig.*
nauséabond *et* nauséaux; 5. *pop.* fichu, se-
ringue.

Гнуона закачка, *sf. fam.* un tour pendable.
— работа, *sf.* l'horreur *f*.

Гнусно, *adv.* abominablement.

Гнусото, *sm.* l'odieux *m*.

— **постъпване**, *sm.* l'indignité *f*.

Гнусность и -сотѣ, *sf.* la laideur, l'indignité
f, la monstruosité, la 'hideur, l'odieux *m*;
1. le dégoût, l'abomination *f*, l'affadisse-
ment *m*, l'horreur *f*; 2. *fig.* l'énormité *f*, le dé-
boire; 3. докарвамъ —, *va.* affadir.

Гнусжа, *vr.* détester, exécuter; | (*омъ*), ab-
horrer; | *fig.* renifler.

Гнѣвливность, *sf.* l'irascibilité *f*.

Гнѣвливъ, *adj.* colère *et* -rique; -ливо,
-ment; | fougueux, irascible; | *fig.* bilieux.
— **вкравъ**, *sm.* l'irascibilité *f*.

Гнѣвъ, *sm.* la colère, le courroux; 1. *fig.* la
bile, la foudre, le fléau; 2. (*на богосе*),
l'incélémentence *f*; 3. гнѣвъ на е, *vn.* fumer;
4. извямъ себе-си отъ —, outré, *adj*; 5.
изливамъ си — тѣ, *vn. fig.* éclater; 6. изли-
вамъ — на нѣкого, *va. fig.* distiller; 7.

искарвамъ си — тѣ, *fig.* décharger; 8. сдър-
жамъ си — тѣ, *vn. fig.* concentrer; 9. укро-
тавамъ —, *va. fam.* défâcher; 10. припи-
нува ми — тѣ, *vn.* se défâcher; 11. въ —
направено, *adv.* ab irato.

Гнѣвжса, *vr.* se déchaîner contre.

Гнѣздаръ, *sm.* oiseau niais *m*.

Гнѣздо, *sm.* le nid, l'aire *f*, le boulin; 1. *fig.*
fam. la couvée; 2. *fig.* le trou; 3. *Mec.* la
craudaïne; 4. (*въ нѣмъ*), *Тур.* la gre-
nouille; 5. едно нѣлю —, une nichée *et*
nitée; 6. вѣя или права —, *va.* nicher; 7.
изваждамъ нѣз —, *va. или* оставямъ си
— то, *vn.* dénicher; 8. развалинѣ на — да,
un dénicheur.

Гнѣздовѣие, *sm.* la nidification.

Гнѣздясть и -дѣтъ, *adj. Bot.* loculaire.

Гобелова губерна фабрика (*въ Паризъ*),
sf. les gobelins *m*.

Говеда, *sm. pl.* le bétail *et pl.* bestiaux; race
bovine *f*, bêtes bovines *f*.

Говедарство, *sm.* la brutalité

Говедаръ (*и съзвѣдѣ*), *ка, s.* bouvier, ére;
vacher, ére; toucheur de boeufs *m*, un pâtre.

Говедо, *sm.* la brute ou bête brute, le brutal;
1. le malitorne, malotru *s*; 2. *fam. et fig.*
une bête, bête *f*; 3. права ги —, *va.* bru-
tifier ou abrutir.

Говеждо месо, *sm.* le boeuf.

— **рѣбро**, *sm.* la charbonée.

Говна, *sm. pl.* les vidanges *f*, la ventrée.

Говно, *sm. fig.* le cas; | *pop.* la merde, le bran.

Говнятъ, *adj.* merdeux; | *Méd.* stercoral.

Говорене, *sm.* le parler, la parole, le dialecte;
| **начинъ** —, la locution. [*dire m.*]

Говорка, *sf.* la conversation, le discours, l'ouï-

Говорливо търбило (*пуноръ*), *sm.* trompette
parlante ou porte-voix *f*.

Говорливостъ, *sf.* la loquacité, verbosité *f*,
volubilité de la langue *f*.

Говорливъ, *adj.* parlant, causant, causeur,
loquace; -во, -ment.

— **гербъ**, *sm.* armes parlantes *f*. [*trice.*

Говорникъ (*въ диалогъ*), *ница, s.* interlocuteur,

Говоръ, *sm.* la conversation; | **извъртаване**
или извяване —, l'éloquence *f*.

Говоря (*нѣкому*, *съ, за*), *vn.* parler (*à, avec,*
de); 1. диге, décoller; 2. (*съ нѣкъ-тъ си*),
гѣтъ, parler du nez; 3. (*нѣкой езикъ*),
parler une langue; 4. (*за работа*), parler
d'affaires; 5. (*разумно*), parler avec raison;
6. давамъ поводъ да — тѣ за мене, *va.* faire
parler de soi; 7. който говори, parlant,
adj; 8. имамъ правда да —, *va.* avoir la
parole; 9. — си (*самъ-си*), *vr.* se dire; 10.
говориса, *v. imp.* il se dit; | (*за езикъ*),
elle se parle; 11. говорятъ (*хората каз-*
ватъ), *v. imp.* on dit; 12. (*накъ*), reparer;
13. *fam.* chanter, bourdonner; 14. (*съ нѣ-*
кого), entretenir; 15. (*безразсѣдно*), dérai-

зоннер; | *fat.* détonner; 16. бѣбра (*что заворна*), *fg.* se lacher; 17. (*вирагаво*), *fg.* casser les vitres *f*; 18. (*съ гнѣвиз тона*), monter sur ses ergots *m*; 19. (*дво-мыслено*), équivoquer; 20. (*на дѣло*), discourir de, sur; 21. (*съ името на община*), porter la parole; 22. (*на испѣзокъ*), badiner; 23. (*лошаво за*), causer de; 24. наченвамъ да —, prendre la parole; 25. (*млого*), haranguer; 26. (*таврѣ млого за себе-си*), égoïser; 27. (*обирнически свикъ*), *fat.* parler narquois; 28. (*прости смѣшливи нѣща*), bouffonner; 29. прѣстанвамъ да —, déparler; 30. (*смѣшливи нѣща*), labouiner; 31. (*мѣсты думы*), parler gras, avoir la langue; 32. (*съ учинелски тона*), dogmatiser; | който говори съ —, un dogmatiseur.

Говѣя, *vn.* jeûner.

Говѣяне и -вене, *sm.* le jeûne, les dévotions *f*.

Годежь, *sm.* les fiançailles *f*.

Годежницы, *sm. pl.* le proxénète,

Годеникъ, *ница*, *s.* le fiancé, la -cée; futur époux, -ге épouse; futur, ure.

Година, *sf.* l'an *m* et année *f*; 1. прѣвъ — и день, an et jour; 2. отъ — на —, d'année en année; 3. въ прѣминалы -ны, sur le déclin de l'âge; 4. прѣди двѣ -ны, il y a deux ans; 5. трѣисетъ -ны, la trentaine; 6. който надужилъ пидесетъ -ны, jubilé, *adj.*

Годинакъ суръ звѣръ, *sm. Vén.* un broquet.

Годиначе рогаче, *sm.* un dague. [*ans.*]

Годины, *sf. pl.* l'âge *m*; | на петъ —, de cinq

Годинасване, *sm. Jur.* la prescription; 1. изгубваса споредъ —, *vr.* se prescrire; 2. изгубиливъ споредъ —, *Jur.* prescriptible. *adj*; 3. придобивамъ споредъ —, *va. Jur.* prescrire.

Годишентъ, *adj.* annal, anniversaire, annuel.

— заемъ, *sm.* l'annuité *f*.

— празникъ, *sm.* l'anniversaire *m*.

Годишна врага, *sf. fig.* la lèpre.

— и.ли двѣ — гора, *sf.* la spée.

— помень, *sf.* l'obit *m*.

— сграда, *sf.* l'annuaire *m*. [*cerne.*]

Годишно трыкало (*на дръвѣто*), *sm. Bot.* le

Годишность, *sf.* l'annualité *f*.

Годишнина, *sf.* l'obit *m*; | (*на кръщенето*), раке annotine *f*; | (*за умрѣлъ*), l'anniversaire, annuel *m*.

Годявамъ, *va.* fiancer.

Годявки, *sf. pl.* les fiançailles *f*.

Гозба, *sf.* le mets; | готвя —, *va.* accommoder; | готвене —, l'accommodage *m*.

Гола глава (*безъ косми*), *sf.* chauve, *adj.*

— лѣжа, *sf. fat.* l'affronterie *f*.

— фигура, *sf.* le nu; | *pl.* -пы, les nudités *f*.

Голавль, *sm. poisson*, le muge ou mulet.

Голакъ, *sm. fat.* un pelé; | -ацы, *pl.* les nus *m*.

Голевки прасковы, *sf. pl.* le brugnou.

Голеть (*шукна, ладя*), *st. Mar.* la goëlette.

Голецъ, *sm. poisson*, la loche

Голія, *sf.* le chou-rave ou -cabus.

Гологлавъ (*безъ шѣпка*), *adj.* nu-tête, *adv.*

Голорастливъ, *adj. Bot.* ac tyledone.

Голость и -лотія, *sf.* la nudité, la calvitie.

Голосѣментъ, *adj. Bot.* gymnosperme; | от-

редъ -ины растенеа, *Bot.* la gymnospermie.

Голотърбухны рыбы, *sf. pl. H. nat.* les apodes *m*.

Голухче, *sm.* un béjaune.

Голъ, *adj.* nu; | (*безъ косми*), pelé, dépilé; | на голо, *adv.* à nu, à cru.

— голничыкъ, *adj.* dans l'état de nature ou de pure nature; | *adv. fat.* in naturalibus.

Голы части, *sf. pl.* le nu.

Голѣма бысерна мѣда, *sf.* la mère perle.

— вѣла, *sf.* la fourche. [*et -berne.*]

— вода (*на рейдѣ*), *sf. Mar.* la sous-berme

— гредѣ (*би.то на сграда*), *sf.* le racinal.

— жалба, *sf.* la désolation.

— жалость, *sf. fig.* déchirement de coeur, *m*.

— задушница, *sf.* la fête ou jour des

morts, le jour des trépassés *m*, l'annuel *m*.

— злина, *sf.* l'atrocité *f*.

— карета, *sf.* le corbillard.

— карфица, *sf.* la broche.

— котка, *sf. Mar.* maîtresse ancre *f*.

— кукла, *sf.* la bamboche. [*lavande f.*]

— лаванда, *sf.* plante, le spic ou grande

— мечка (*съ готварница*), *sf.* le lardier.

— мръвка, *sf. fat.* l'abat-faim *m*.

— надѣница италиянска, *sf.* la mortadelle.

— нужда, *sf.* l'extrémité *f*. [*madrague.*]

— мръжа (*за лосене тунъ рыба*), *sf.* la

— оса, *sf.* insecte, le frelon.

— приѣдка (*за ѣдене*), *sf. Méd.* l'orexie *f*.

— пыта (*сырене, сыръ*), *sf.* une meule de fromage *m*. [*le labeur.*]

— работа, *sf.* un tour de force *f*; | *Typ.*

— ракета (*фншекъ т.*), *sf.* le raqueton.

— рѣзка, *sf.* l'estafilade *f*.

— сиромашія, *sf.* la misère.

— цигулка, *sf.* l'alto ou viole *m*.

— цѣна, *sf.* la cherté; | за —, *adv.* cher, chèrement.

— чѣша, *sf.* la bowl et bol.

Голѣмене, *sm.* le rengorgement.

Голѣмецъ, *sm.* un grand, une puissance, un puissant; | правяса —, *vr.* trancher du grand seigneur.

Голѣмнина, *sf.* la grandeur, la grosseur, la quantité, le volume; | la fierté, la gloire, la pompe, enflure du coeur *f*, arrogance *f*, emphase *f*; | и -мство, *sm. fig.* la hauteur.

Голѣмничыкъ, *adj. dim.* grandelet.

Голѣмливя жена, *sf. fat.* une pinbèche et pimpesouée.

Голѣмная хубавица, *sf. fam.* une lucrée.
Голѣмнво държане, *sm.* la morgue.

Голѣмнво или Навъсено чело, *sm.* front
sourcilieux *m.* [tion, la morgue.

Голѣмливостъ, *sf.* l'orgueil *m.* la présomp-

Голѣмливъ, *adj.* fier; -во, -èrement; 1. orgueilleux, auguste, magnifique, superbe, pompeux; 2. triomphant, impérieux, présomptueux, 'haut, 'hautain; 3. dédaigneux, altier, arrogant *s.* suffisant, emphatique, cavalier, vain; 4. *fam.* rogue; 5. *правя* —, *va.* enorgueillir.

— човѣкъ, *sm.* un satrape.

Голѣмво, *adv.* large.

— гърло, *sm.* l'avaloire *f.*

— перо (у грабливы пилцы), *sm.* la plume.

— платно (на люгерь), *sm.* *Mar.* le taille-vent.

— плодородіе, *sm.* la luxuriance.

— пространство, *sm.* *fig.* l'océan *m.*

— пусто поле, *sm.* la lande.

— ренде, *sm.* *t.* la varlope.

Голѣмостъ, *sf.* la grièveté, la prestance.

Голѣмоцѣтєнъ, *adj.* *Bot.* grandiflore.

Голѣмство, *sm.* la magnificence, la force, l'aureole *f.*; [достойнство на грандъ], la grandesse; [наклонєнъ на —, magnifique, *adj.*

Голѣмцѣтъ, *sm. pl.* le grand monde.

Голѣмцы люди, *sm. pl.* le faction.

Голѣмъ, *adj.* grand, (*и Mus.*) majeur; 1. considérable, gros, volumineux, large; 2. notable, grave, griet; 3. (*мєрдѣ*), vaste; 4. *fig.* 'haut; 5. по — сьмъ, *vn.* dépasser.

— брой, *sm.* un million.

— грибъ, *sm.* le rōdre, le chalon.

— кланъ, *sm.* le bon-dieu.

— коремъ, *sm. fam.* la bedaine.

— кѣсъ (захаръ), *sm.* un casson; [(*мєсо*),
pièce de résistance, *f.*

— мушкетонъ, *sm.* *Mar.* le tromblon.

— ножъ (за мєсо), *sm.* le couperet.

— огнь, *sm.* l'embrasement *m.*; [(*за гости*), *fam.* la régalaдe.

— палецъ (на кракъ), *sm.* l'orteil *m.*

— полянски плѣхъ (сѣсаръ), *sm.* *quadr.*
le surmolot.

— праздникъ, *sm.* fête carillonnée *f.*

— приливъ, *sm.* *Mar.* la maline, le vif de l'eau.

— смѣхъ, *sm.* éclat de rire, *m.*

— трьндафилъ (жучастъ), *sm.* plante, rose
trémière *f.* [caisse *f.*

— тѣпанъ, *sm.* *Milit.* le daul ou grosse

— финеръ, *sm.* le falot.

— чукъ, *sm.* la masse; [(*дървєтъ*), la mal-
loche.

Голѣмы ботушы, *sf. pl.* bottes à l'écuère, *f.*

— вѣла, *sm. pl.* la 'houle.

— мѣхотинъ, *sf. pl.* ronces et épines *f.*

— ножницы, *sf. pl.* la cisailles, les crisoires,
f.; [*Techn.* les forces *f.*

Голѣмѣса, *vr.* se glorifier de, se faire gloire de, triompher de, s'honorer de; 1. se faire un mérite de, tenir son quant-à-moi ou -soi, se donner des airs, lever la crête, gonfler; 2. *fig.* se rengorger; 3. (*сѣ нѣщо*), faire vanité de, se vanter de; [*fig.* faire trophées de; 4. *fam.* se carter; [(*сѣ това що*), faire profession de. [et gong-gong.

Гонгъ (кинѣско муз. ормдіе), *sm.* le gong
Гондола (ладіа), *sf.* la gondole; [(*на Адриат. морє*), la péotte.

Гондолиеръ и -ларъ, *sm.* un gondolier.

Гонене, *sm.* la persécution, la poursuite, la
chasse; [което чини —, *Vén.* courable, *adj.*

Гониликъ, *sm.* persécuteur, -trice *s.* un
opresseur.

Гонителєнъ, *adj.* persécuteur.

Гоня, *va.* persécuter, poursuivre, suivre, courir après, serrer de près, faire aller, galoper; 1. (*добытѣкъ*), venger; 2. (*зѣвъ съ пушкѣне*), *Vén.* routailler; 3. (*нѣкого*), donner la chasse à, chasser; 4. (*сѣдѣамъ по стѣжкѣтъ нѣкого*), *fam.* talonner.

Гора, *sf.* le bois, la forêt, la boulaie et bou-
lerie; 1. (*за сѣченє*) бранище, *sm.* bois
taillis; 2. сѣченє —, la vente, le triage;
3. *иссѣчамъ* —, *va.* déboiser; 4. *испѣждамъ или иссѣчамъ изъ* —, *va. vn.* *Vén.* débucher; 5. *окастрєванє* —, l'essartage et -tement *m.*; 6. *окастрєвамъ* —, *va.* *Agric.* essarter; 7. *прѣминувамъ прѣвъ гѣста* —, *vn.* *Vén.* brosser dans.

Горделивєцъ, *вкѣ, s.* suffisant, -ante; su-
perbe, présomptueux *m.*

Горделивъ, *adj.* orgueilleux, superbe.

Гордєлѣвѣса, *vr.* s'enorgueillir de, se faire
gloire de; [*fig.* se redresser.

Гордєвъ вѣзєлъ, *sm.* noeud gordien *m.*

Гордостъ, *sf.* la fierté, l'orgueil *m.* la gloire,
enflure du cœur, *f.*

Гордъ, *adj.* orgueilleux, fier, 'haut, 'hautain,
altier, cavalier.

Горєне, *sm.* le combustion, brûlement *m.* la
cuite, cautérisation, inflammation *f.*; 1. (*на рана*), la cuisson; 2. -тѣло, *Chir.* l'ignition
f.; 3. *Med.* le fer-chaud; 4. *Chir.* l'ustion *f.*

Горєнъ и най —, *adj.* supérieur; 1. prochain;
2. най —, suprême; 3. въ най -ря стѣпєнь,
adv. au suprême degré.

— бастъ, *sm.* *Mus.* le baryton.

— покрывъ, *sm.* *Mar.* le franc-tillac.

— прѣтъ (за зѣмєцъ), *sm.* la 'hune.

Горєцъ, *sm.* un forestier.

Горєци праздницы, *sm. pl.* jours canieu-
laires ou canicule *m.*

Горєцинна, *sf.* l'ardeur *f.* la chaleur, le chaud,
la vivacité, le feu; [*fig.* la fougue, la fièvre.

Горєщо, *adv.* chaud, chaudement, ardemment.

— желанє (за общо добро), *sm.* le civisme.

— питіе, *sm.* le chaudau.

- Горещъ**, *adj.* chaleureux; -що, -usement; 1. à fer émuoulu; 2. *fig.* impétueux; 3. -що, chaud, brûlant; 4. -що ми е, *vn.* j'ai chaud.
- Горещий поясъ**, *sm.* *Geogr.* la zone torride.
- Горжа**, *sf.* *Fortif.* la gorge.
- Горн** (*за слякцето*), *v. imp.* il 'hâle.
- опашка, *sf.* *oiseau*, le phœnicure.
- уста (*како чабуке*), *sm. pop.* le brûle-gueule.
- цвѣтъ, *sm. plante*, la lychnide.
- Гориста страна**, *sf.* pays fourré *m.*
- сѣдница, *sf.* la verderie.
- Гористо мѣсто**, *sm.* pays boisé *m*; | състояние на —, le boisement.
- Гористъ**, *adj.* boisé; | (*за страна*), couvert.
- околъ, *sm.* la verderie.
- Горителенъ**, *adj.* *Méd.* cautérétique; | *Chir.* comburant.
- лѣкъ, *sm. Méd.* consomptif, *adj. m.*
- Горително сръдство**, *sm.* le cautère.
- Горница**, *sf. dim.* le bocage, le bosquet.
- Горни**, *adj.* malheureux, triste, un pauvre diable; | *fam.* piteux, marmiteux, minable.
- Горко**, *adv.* amèrement; | -му, *interj.* malheur à; | -то, *sm.* le malheureux.
- Горниво сръдство**, *sm.* le sarcophage.
- Горнивость**, *sf.* l'inflammabilité *f*, la combustibilité.
- Горливъ**, *adj.* inflammable, combustible.
- Горвий**, *adj.* à venir, futur.
- коремъ, *sm. Anat.* l'épigastre *m.*
- катъ (*на платната*), *sm. Mar.* l'empointure *f*.
- Горница**, *sf.* le dessus; | (*мечте-баши на искусство*), le chef-d'œuvre; | *fig.* la crème.
- Горнокоремень**, *adj.* épigastrique.
- Горностаевъ** (*лъвлечъ*) *кожухъ*, *sm.* l'hermine *f*; | съ —, *slav.* herminé, *adj.*
- Горностаи**, *sm. quadr.* l'hermine *f*.
- Горня часть**, *sf.* le dessus. [*culture.*]
- Горождене** (*завлждане горы*), *sm.* la sylvi-
- Горока кукумъвка**, *sf. oiseau*, la 'hulotte ou 'huette.
- мышка, *sf. quadr.* le mulot.
- сѣдница, *sf.* la gruerie.
- Горски**, *adj.* forestier, bocager, boisé; | *sauvage.*
- жителъ (*що живѣе въ горитѣ*), *sm. sylvicole*, *adj.*
- звянецъ, *sm. plante*, la pyramidale.
- пждаръ, *sm.* un verdier.
- сѣдникъ (*горецъ*), *sm.* un gruyer.
- Гороко познание**, *sm.* eaux et forêts *f*.
- растене (*що расте въ горитѣ*), *sm. Bot.* sylvestre, *adj.*
- Горунъ**, *sm. arbre*, (*voyez* Букъ).
- Горчивина**, *sf.* l'acreté et acrimonie *f*, amertume *f*, amer *m*; | *fig.* acerbité *f*.
- Горчиво**, *adv.* *fig.* aigrement.
- Горчивость**, *sf. fig.* l'aigreur *f*. [*radier.*]
- Горчиво дърво** (*портюкалесо*), *sm.* le biga-
- Горчивъ**, *adj.* amer, âcre; -во, -ment; | *fig.* acerbe.
- портюкалъ, *sm.* la bigarade.
- Горчивы питія**, *sm. pl. Méd.* les amers *m.*
- Горчилака**, *sf.* l'amer *m*; | —, *plante*, la gentiane.
- Горѣ**, *adv.* dessus; 1. по —, *prép.* au dessus de; | *adv.* ci-dessus; 2. на —, тамъ —, en 'haut, là 'haut; 3. — долу, approximatif.
- спомененъ, *adj.* précité.
- Горѣ**, *va. vn.* brûler, cuire, roussiller, flamber, s'embraser, griller de; | (*измесо*), recuire; | (*отъ*), *fig.* pétiller et pétiller.
- Господарка и -ница**, *sf.* la dame, la madame (*pl. mesdames*), la maîtresse, la demoiselle, princesse *f*, milady *f*.
- Господарска властъ**, *sf.* la seigneurie.
- кѣща, *sf.* le château.
- областъ, *sf.* le despotat.
- Господарски**, *adj.* seigneurial. [*logie.*]
- Господарствена икономія**, *sf.* la chrémato-
- Господарство**, *sm.* la seigneurie, souveraineté, puissance *f*, despotat *m*, état *m*, republique *f*.
- Господарувамъ**, *va.* dominer (sur); | *fig.* régner, trôner; | който -пува, dominant, *adj*; | *fig.* régnant.
- Господаруване**, *sm.* la dominance.
- Господаръ**, *sm.* le seigneur, le prince, César *m*, souverain *s*, hospodar *m*, maître, despote *m*; | който няма —, érave, *adj.*
- Господарче**, *sm. fam.* un gentilâtre.
- Господинъ и -даръ**, *sm.* monsieur (*pl. mes-sieurs*), sieur, seigneur *m*, sire! | *fam.* mons *m*. [*éléison.*]
- Господи-помилуй**, *sm.* le Kyrié et Kyrié-
- Господъ**, *sm.* le Dieu, le Seigneur; 1. — камиъ Исусъ Христосъ, *sm.* le Notre-Seigneur; 2. дѣдо —, le bon Dieu; 3. — да ти помогне, Dieu vous bénisse; 4. както — да въ, *adv.* humainement, comme il faut.
- Госпожа** (*у калуđerкы*), *sf.* l'abesse *f*.
- Гостене**, *sm.* le traitement, le repas.
- Гостепринменъ**, *adj.* hospitalier; -мно, -èrement; | -мы калуđerы, *sf. pl.* religieux hospitaliers *m*.
- Гостепринмство**, *sm.* l'hospitalité *f*.
- Гости**, *sm. pl.* la compagnie, le monde; 1. бывамъ на —, *vn.* être en visite *f*; 2. отивамъ на — неприванъ, *vn. fam.* eor-nifier; 3. пріетель да ходи на —, *fam.* grand visiteur *m*; 4. ходи на —, *vn.* coustiner.
- Гостилница**, *sf.* l'hôtel *m*, hôtellerie *f*, auberge *f*, logis *m*; | държатъ на —, un hôtelier.
- Гостилникъ**, *sm.* un aubergiste.
- Гостна или приемна стая** (*въ манастиръ*), *sf.* la grille.
- Гостни**, *adj.* hospitalier; | — манастиръ, *sm.* l'hospice *m*.
- Гостинищъ и Гостъ**, -янка, *s.* hôte, -tesse; invité, prié, convive, la visite; | призованы

-ти за обѣдъ, *dîner prié, repas prié m.*; | оти-
вамъ на -ти непризованъ, *être né prié.*

Гостивамъ, *va. régaler.*

Готварни слуги, *sm. pl. la cuisine.*

Готварница (*магерница*), *sf. la cuisine, le restaurant, le cabaret, la taverne*; | (*на ладя*), *Mar. le fougou, la coquerie, la saucenne*; | *кюмбѣ и —, cuisine-poêle f.*

Готварска дженица, *sf. le volet.*

Готварски, *adj. culinaire.*

— съдове, *sm. pl. la batterie de cuisine.*

Готварско искусство, *sm. la cuisine.*

Готварче, *sm. un marmiton, fouille-au-pot m.*

Готваръ, *ка, s. cuisinier, ère; restaurateur m., assaïsonneur m., rôtiisseur m., écuyer de bouche ou de cuisine, m.*; | *Mar. un coq.*

Готвяне (*манжа или дѣстие*), *sm. l'apprêt m., assaïsonnement m.*

Готвя, *va. appêter; 1. (гозба), assaïsonner; | fam. cuisiner; 2. fig. équiper; 3. -са, vr. se couvrir, se disposer à, se mettre en devoir; 4. fig. s'équiper; 5. (за нжъ), faire sa malle. [ogivale f.]*

Готическа архитектура, *sf. architecture*

Готически, *adj. gothique*; | — начинъ, *sm. le gothique.*

Готическо писмо, *sm. la gothique.*

— състояние, *sm. la gothicité.*

Готованъ, *sm. un banqueteur, un flaireur de table, de cuisine.*

Готовъ, *adj. prêt, prompt, empressé, franc du collier, fait part; 1. — съмъ, sm. être en train de; 2. (на всичко), fig. cuirassé; 3. (за пари, за имотъ), fig. liquide; 4. ставане — (си контрактъ), Jur. la pa-sation.*

Готовы пари, *sf. pl. argent comptant m., la finance*; | (*съ касса*), *Com. l'encaisse f.*; | —, *adv. vaillant*

— цѣрове, *sm. pl. la drogue.*

Гощавамъ, *va. traiter, festiner*; | *fam. fétoyer ou festoyer, héberger*; | -вамеса (*единъ другъ*), *vr. se régaler.*

Гощаване, *sm. le banquet, hébergement m., la chère. [phytryon m.]*

Гощавачъ, *ка, s. hôte, tesse*; | *fam. l'am-*

Грабачъ, *sm. insecte, le staphylin.*

Грабежъ, *sm. la proie, le pillage, la spoliation, exspoliation f., rapine f., razzia f.*; 1. (*на ошъцы*), *la maraude*; 2. *fam. la pillerie*; 3. (*маро-деорство*), *la picorée*; | *ходя на —, vn. picorer.*

Грабленикъ и -бачъ, *sm. un pillard, pilleur m., ravisseur m., rançonneur m., enleveur m.*; 1. *déprédateur, spoliateur, trice s.*; 2. *sacageur m., concussionnaire m., rapineur, maltôtier, pirate m.*; 3. *fig. la harpie*; 4. (*на прѣстола*), *un usurpateur.*

Грабитариј (*епетикъ*), *sm. un grabatoire.*

Габителство, *sm. la piraterie, le brigandage, déprédation f., concussion f.*; | *fam. la pillerie.*

Грабливостъ, *sf. la rapacité.*

Граблѣвъ, *adj. ravissant, rapace, spoliateur.* — пилецъ, *sm. oiseau de proie, m.*

Грабната земя или Власть, *sf. l'usurpation f.*

Грабнати, *adj. diverti*; | *комуто е -то нжъ, fig. veut de.*

Грабнувамъ, *va. usurper, soustraire.*

Грабнуване, *sm. l'usurpation f., soustraction f., ravissement m.*

Граба, *va. piller, dérober, enlever, spolier, rapiner, saccager, brigander*; | *fam. picorer.*

Главеоръ (*дълбачъ*), *sm. un graveur*; | (*съ върла вода*), *un aqua-fortiste.*

Гравироване, *sm. la gravure*; | (*посрѣдство м. вода*), *voies Aquatintъ.*

Гравированъ (*на жѣлъ*), *adj. encyprototype.*

Гравирувамъ, *vn. graver, buriner.*

Главюра, *sf. la planche*; | (*съ върла рая*), *l'eau forte f.*

Градежъ, *sm. le bâtissage.*

Градина, *sf. le jardin*; -ненъ, *de jardin*; 1. *le clos*; 2. *мѣсто за —, le jardinage*; 3. *заградена —, le closeau*; 4. (*съ зѣдрове*), *jardin zoologique*; 5. (*за зеленчукъ*), *jardin maraicher*; *le potager et jardin — m.*; 6. (*за зеліе*), *le marais*; 7. (*насадена съ дървие*), *salle verte ou de verdure, f.*; 8. (*съ раско-дени дървие*), *Agrie. la batardière*; 9. (*за разходка*), *le parc.*

Градинарска трѣва, *sf. plante, la férule.*

Градинарски календаръ, *sm. calendrier de flore, m.*

— косеръ, *sm. l'ébougeonnoir m.*

Градинарствени, *adj. horticultural et -ticoil.*

Градинарство, *sm. le jardinage, l'horti-culture. [fam. jardiner.]*

Градинарствувамъ (*работя градина*), *vn.*

Градинарь, *ка, s. jardinier, ère; horticulteur m., maraicher m., bostangi m.*

Градинка, *sf. dim. le jardinet, le courtil.*

Градиненъ зеленчукъ, *sm. herbes pota-gères f.*

— мазникъ, *sm. cresson alénois m.*

— китарнѣ, *sm. plante, la santoline.*

Градинни одаръ, *sm. le cabinet.*

Градинна ограда (*отъ насадени дървие*), *sf. la palissade*; 1. *обсаждамъ съ дървие —, va. palissader*; 2. *привръзвамъ дървие по —, va. palisser*; 3. *распръгнуване дървие по —, le palissage.*

Градинни ножници, *sf. pl. le secateur.*

Градинна направа, *sf. bâtiment de gradua-tion, m. [tion.]*

Градиrowане (*на саламура*), *sm. la gradua-*

Градиниенецъ (*жители на областъ*), *sm. un provincial.*

Градонсправникъ (*у Гръцы*), *sm. un prytane.*

— началникъ, *sm. un archonte*; | (*съ Атина*), *un phylarque*; | (*съ Италия*), *un podestat.*

— началство, *sm. la préfecture.*

Градопждъ, *sm.* la paragrêle. [suffète.

— управитель (въ Картагена), *sm.* un

Градски, *adj.* municipal, urbain.

— животъ или жителъ, *pl. sm.* la ville.

— житель, *sm.* un citadin.

— кметъ, *sm.* un maire ou le maire.

— околъ, *sm.* la municipalité

Градско начальство или правлене, *sm.* le magistrat, la régence

Градусъ, *sm.* le degré: | раздѣлямъ на -сы, *va.* graduer; | раздѣлене на -сы, la graduation.

Градъ, *sm.* la ville, la cité; 1. бываю въ -тъ, *vn.* être à la ville; 2. вѣтъ дѣлъ на —, la cité; 3. дѣлъ отъ -тъ, l'arrondissement *m.*

4. лошаво направенъ —, *fam.* une villace.

5. навѣтрѣ въ -тъ, *intra-muros*, *adj.* 6. прѣзраване —, la reddition.

Градъ и душка, *f.* la grêle; 1. (мло-жество). *фр.* une grêle de; 2. обить отъ — (за поле), *grêlé*, *adj.*; 3. шикалка —, un grêlon; 4. валя —, *v. imp.* il grêle.

Градж (за клица), *va.* bâtir.

Гражданиецъ, *нка, s.* citoyen, enne; citadin, ine; un bourgeois; | *pl.* -ицытъ, la bourgeoisie; 1. правя —, *va.* nationaliser; 2. прѣзраване -ицы (въ Римъ), le cens; 3. ставамъ —, *vn.* se nationaliser; 4. ставане -ицы, l'émancipation *f.*

Гражданска дрѣха, *sf.* habit bourgeois *m.* — правда, *sf.* droit civil *m.*; | ученъ на —, un civiliste.

— правдина, *sf.* la naturalisation.

— смъртъ, *sf.* mort civile *f.*

Граждански, *adj.* civil, civique, bourgeois; по-кы, -lement; | -скы, *adv.* bourgeoisement;

1. приемене въ -поредъ, la naturalisation;

2. приемамъ въ -поредъ, *va.* naturaliser.

— животъ, *sm.* vie publique *f.*

— сѣдникъ, *sm.* lieutenant civil *m.*; | жена му на —, la lieutenant. [bourgeoise *f.*

Гражданско настойничество, *sm.* *Jur.* garde- — облекло. *sm.* habit de ville ou bourgeois *m.*

— състояние, *sm.* état civil *m.*

Гражданскы правдини, *sf. pl.* effets civils *m.*

Гражданство, *sm.* la citoyenneté, bourgeoisie *f.*, naturalité *f.* [jugulaire.

Гракланецъ, *adj.* Anat. laryngé, laryngien,

Гракланна жила, *sf.* Anat. la jugulaire.

Гракланно захлупаче, *sm.* Anat. la glotte; | възпалене на —, *Méd.* la glottite.

Граклански, *adj.* bronchial et bronchique.

Гракланъ и -клуны (криво-гърло), *sm.* la gorge, le gosier; 1. *pop.* le sifflet, le gavion;

2. Anat. le larynx, la bronche; 3. възпалене на —, *Méd.* la laryngite, la bronchite.

Грамада, *sf.* la masse, entassement *m.*, le tas, abatis, fatras, monceau *m.*; 1. распорѣждамъ на -ды, *va.* masser; 2. правя -ды, *va.* tasser; 3. — мамане, *Mar.* une basse; 4. -ледъ, *Mar.* une banquise et bancquise.

Граматика, *sf.* la grammaire; | училищникъ на —, un grammatiste.

Граматикъ, *sm.* un grammarien.

Граматически, *adj.* grammatical; -скы, -lement.

Граммота (хартъ), *sf.* la charte ou chartre;

1. le brevet, diplôme, document, titre *m.*; 2. конституционна —, charte constitutionnelle;

3. събирачъ на -ты, un chartographe; 4. описане на -ты, la chartographie; 5. събране на манастирскы -ты, le cartulaire.

Граммъ (драмъ, 19 зърна), *sm.* le gramme; | десетъ -ма, un décagramme. [l'obus *m.*

Граната (жѣлѣзны граханы), *sf.* Artill.

Гранатъ (скляпъ червенъ камыкъ), *sm.* le grenat; -тенъ, de grenat.

Грандъ (Испански), *sm.* un grand.

Граннвость, *sf.* le rance, rancidité et rancissure *f.*, apreté, mordacité, mordication *f.*

Граникъ, *adj.* rance, aigre, âpre, mordant, mordicant.

— цвѣтъ, *sm.* rouge.

Гранитенъ, *adj.* granitique. [nitelle *m.*

Гранитовиденъ мраморъ, *sm.* marbre granit.

Гранитъ, *sm.* le granit; -тенъ, de granit.

Граница, *sf.* (voyez Дѣлъ.)

Гранъ (драмъ), *sm.* le grain; | (клинче), *Géom.* la face, dim. la facette.

Гранисва (стага гранисо), *v. imp.* il ranci.

Гранава рѣзка, *sf.* la dent.

Гранавина, *sf.* l'aspérité *f.*; | (отъ рана), la stigmat. [la perleure.

Гранавинны (на еленскы рога) *sf. pl.* Vén.

Гранавъ, *adj.* marqué de petite vérole, inégal; -во, -lement; 1. (за образъ), labouré, grêlé; 2. (за нжы), rude; 3. (на дърво), le loupe.

Гранель, *sm.* Chir. la couture; | правя -ли на извадена кожа, *va.* crépir; | *pl.* -ли (на еленскы рога), les pierrures *f.*

Графически (съ бѣлѣзи направенъ), *adj.* graphique. [mètre.

Графометръ (кжтомѣръ), *sm.* le grapho-

Графски, *adj.* comtal.

Графско владѣне, *sm.* le comté et comtat.

Графство, *sm.* le comté et comtat; | (съ чинъ перъ), comté-pairie *m.*

Граховиденъ, *adj.* pisiforme.

Грахолъ (дрѣбенъ градець), *sm.* le grésil; валя —, *v. imp.* il grésille.

Грахъ, *sm.* plante, des pois *m.*, la gesse; 1. видъ —, la vesce; 2. зърно —, un pois;

3. сладкъ —, pois sucrés ou petits pois;

4. овчи —, pois chiches; 5. мирмашвъ —, pois de senteur.

Граціозенъ, *adj.* gracieux; -зно, -usement.

Грація, *sf.* la grâce. [croassent.

Грачатъ (за ераны), *v. imp.* ils craillent ou

Грачене (на гаргы), *sm.* le croassement.

Грачи (за ерака), *v. imp.* il jacasse.

Гревска Садина (*въ Парижъ*), *sm.* la grève.
Греда, *sf.* la solive, la poutre, la bille; 1. *тънка* —, le soliveau; 2. — *пръчка*, *sf.* la battière; 3. (*на боръ*), *Mar.* la jumelle; || *поставямъ* —, *va.* jumeler; 4. (*отъ дървена глба*), la champignonière; 5. (*отъ пръстъ*), le rempart; 6. *прѣбroyване* -ды, le solivage; 7. *распорѣждане* -ды, le pourtrage; 8. *сѣдинене* -ды за собны кумини, *Archit.* l'enchevêtrement *f.*; 9. *свърване* съ -ды, *Tech.* la contignation.

Гредица, *sf. dim.* la poutrelle.

Гренадеръ, *sm.* Milit. un grenadier.

Грената, *sf.* Milit. la grenade; || *паласка* за -ды, la grenadière.

Грина, *sf.* la crinière, les crins *m.*; || *майсторъ* -варъ, un crinier.

Гривница (*гжлабъ*), *sf.* oiseau, la palombe.

Григориянски (*за пѣле, за календаръ*), *adj.* grégorien.

Грибъ, *sm.* la bêche traînante, bastide. *дрѣка f.*, le suc, filet *m.*; || (*мръжа за рыба*), le traîneau, la seine et senne, la combrière.

Гризетта (*лавичарка*), *sf. fam.* une grisette.

Грипъ (*епидемическа трѣма*), *sm.* la grippe.

Гристъ, *sm.* le blanc-bourgeois.

Грифелъ, *sm.* crayon gris ou d'ardoise.

Григъ (*небываленъ пилецъ*), *sm.* le griffon; || (*кондоръ*), *oiseau.* le roux ou ro-k.

Гробаръ (*закопальникъ*), *sm.* un fossoyeur.

Гробенъ, *adj.* sépulcral.

— *брымбаръ*, *sm.* insecte, le fossoyeur.

— *обирникъ*, *sm.* un resurrectioniste.

Гробица, *sm. pl.* le sépulchre, champ de repot, *m.*

Гробищенъ, *adj.* cémétériel.

Гробна могила, *sf.* le tumulus, le tertre.

Гробникъ, *sm.* insecte, le nécrophore.

Гробица, *sf.* le cimetière, le caveau, monument *m.*, charnier *m.*, la crypte; 1. *Archit.* l'hygiène *m.*; 2. (*празна*), le cénotaphe; 3. (*събране кости*), l'ossuaire *m.*

Гробокрадецъ, *sm.* un résurrectioniste.

Гробъ, *sm.* la tombe, le tombeau, le sépulchre, la fosse; || *fig.* le cercueil; || *наближавамъ* до -тъ, être aux portes de la mort.

Грогъ (*вода съ рикъ*), *sm.* un grog.

Гроденапль, *sm.* les de Naples, *m.*

Гродетуръ (*плать*), *sm.* gros de Tours, *m.*

Гроздена ципа (*въ окоото*), *sf.* Anat. l'uvée *f.*

Гроздие и *зърна* —, *sm.* le raisin; 1. *прѣсно* — за подираване вино, le râpe; 2. *пръвакъ* -тъ отъ истичването на стъпкано —, mère goutte *f.*; 3. *сладко* съ —, le raisiné; 4. *чепка* —, une grappe de raisin.

Гроздоберъ, *sm.* (voyez Виноберма).

Гроздовиденъ (*кичорлъстъ*), *adj.* Bot. racémeux.

Гроздъ, *sm.* la grappe, le trochet.

Грозенъ, *adj.* laid, malfait, contrefait, monstrueux; || *права* — *или* *ставамъ* —, *va. vn.* enlaidir.

— *човѣкъ*, *sm.* un monstre; || *fam.* un Gрозна жена *или* *дѣвојка*, *sf. fam.* une laideron; || *pop.* guenon *f.* [magot].

— *статујка* (*фарфорена, калена*), *sf.* le — *фигура*, *sf.* le marmot, marmouset *m.*

Грозность, *sf.* la monstruosité.

Грозотія, *sf.* la laideur, difformité *f.*; || *което* *скрива* -тия, le cache-sotisse.

Громорность, *sf.* le ressort.

Громоръ, *sm.* le ressort.

Гросмейстерски, *adj.* magistral.

Гросмейстерство *или* *-терско достоинство*, *sm.* la grande-maîtrise. [maître].

Гросмейстеръ (*на ордѣнъ*), *sm.* un grand-

Гротешки, *adj.* grotesque; -шки, -ment.

— *начинъ* *или* *играчъ*, *sm.* le grotesque.

Гротешки фигури, *sf. pl.* les grotesques *m.*

Гротъ-стаксель, *sm.* Mar. la pouillouse.

Грошъ (*монета*), *sm.* un gros.

Гърбавъ, *adj.* bossu *s.*; || *fam.* gobin *m.*

Гърбенъ, *adj.* Anat. dorsal.

Гърбишкомъ, *adv.* à la renverse.

Гърбна козина (*на куче*), *sf.* la mantelure.

Гърбнако-прѣшлянно животно, *sm.* H. nat. animal vertébré *m.*

Гърбнакъ, *sm.* épine du dos ou dorsal *f.*, échine *f.*; 1. (*у зайкъ*), le râble; 2. (*на ладія*), *Mar.* la cable; 3. *Anat.* colonne vertébrale *f.*, le rachis; 4. *вътръ* (*бо-лежъ въ* —), *Méd.* la achisagre; 5. *врѣхъ* -тъ на —, *Anat.* le spondile; 6. *счувамъ* —, *va.* échine.

Гърбначенъ, *adj.* Anat. spinal, rachidien.

— *болежъ*, *sm.* Méd. la rachialgie.

— *мозакъ*, *sm.* les amourettes *f.*; || *Anat.* moelle épinière *f.*

— *прѣшлянтъ*, *sm.* Anat. la vertèbre; || *въспалене* на —, *Méd.* la vertébralité.

Гърбначна врага, *sf.* Méd. la spina-ventosa.

— *часть* (*у быкъ*), *sf.* la surlonge; || (*на свиня*), l'échinée *f.*

Гърбушка, *sf.* la bosse, la cloche; 1. *Méd.* la gibbosité; 2. *Anat.* la protubérance; 3. (*човѣкъ*), *sm.* un bossu; || *fam.* un gobin, un riquet à la 'houpe.

Гърбушченъ, *adj.* gibbeux.

Гърбче (*на кракъ-тъ*), *sm.* Anat. le métatarse.

Гърбъ, *sm.* le dos; 1. да ти *вѣдъ* -тъ, *va. fam.* prendre le camp; 2. *болежъ* на -тъ, *Méd.* la notalgie; 3. — до —, *adv.* dos à dos; 4. *обръщамъ* *сгърбомъ* нѣкому, *vr.* tourner le dos à; 5. *отърсвамъ* нѣкому -тъ, *va.* graisser les épaules *m.*

Гърджране, *sm.* fam. le tintamarre.

Грьденъ, *adj.* thorachique.

— *кръстъ*, *sm.* pectoral, *adj.*

— *образъ*, *sm.* le buste.

Гръденъ ремикъ, *sm.* la bricole.

— чай, *sm.* *Pharm.* le quatre-feurs.

Гръдна водна болестъ, *sf.* *Méd.* l'hydrothorax *m.*

— възглавничка (*сесляхъ т.*), *sf.* le plastron; | турямъ — на гръды, *va.* plastronner et se —, *vr.*

— прѣградка [на —, *Anat.* phrénique; | възпалене на —, *Méd.* la phrénite.

— прѣдѣлка, *sf.* le mediastin; | възпалене на —, *Méd.* la mediastinite.

— коруба (*хрѣлонъ*), *sf.* *Anat.* le coffre.

— кость, *sf.* *Anat.* le sternum; | което са относю до —, *Anat.* sternal.

— момица (*у животины*), *sf.* le fagoue.

— или Подрѣбрена ципа, *sf.* *Anat.* la plèvre; 1. което са относю до —, *Anat.* pleurique; 2. възпалене на —, *Méd.* la pleurite; 3. възпалене на бѣла дробъ и на —, *Méd.* la pleuropneumonie.

Гръдникъ, *sm.* le corselet, le pectoral, le plastron, piece d'estomac, *f*; | (*всти кураца*), l'halecret *m*; | (*у калугерки*), la barbette.

Гръдно кръстаче (*у първосвященника*), *sm.* le rational.

— питие, *sm.* *Méd.* le looch et lok.

— срѣдство, *sm.* *Méd.* le thoracique.

Гръдотърбуха прѣграда, *sf.* *Anat.* le diaphragme; | на —, diaphragmatique, précordial, *adj.*

Гръды, *sf.* *pl.* le sein, la poitrine, la gorge, l'estomac *m*; 1. (*хрѣлонъ*), *Anat.* le thorax; 2. (*у коня*), le poilrail; 3. високо до тѣ, à 'hauteur d'appui; 4. мръвка отъ —, la poitrine; 5. слабо въ тѣ (*ошмиченъ*), poitrine, *adj.* *sc.*

Грълянъ, -а, *s.* crier, arde; brailard, arde.

Гръленка, *sf.* plante, la brunelle.

Грълень, *adj.* guttural; | (*за буква*), la —, *sf*; | *Gram.* aspiratif; | *Anat.* pharyngien.

Грълено изговаряне, *sm.* l'aspiration *f*.

Грълени или Изѣдны потрѣбы, *sf.* *pl.* *fat.* la victuaille.

Грълице, *sm.* le cratère.

Грълио, *ла, s.* vociférateur, trice.

Грълобolenъ, *adj.* *Méd.* angineux.

Гръловина (*въ парлъ котѣлъ*), *sf.* *Méc.* trou d'homme, *m.*

Грълоугодникъ, *ица, sc.* gastrolâtre et tromane.

Гръло, *sm.* la gorge, le gosier, l'orifice *m*, la bouche, l'oeil *m*; 1. — и устре на правото —, *Anat.* le pharynx; | възпалене на —, *Méd.* la pharyngite; 2. *pop.* la gueule, le sifflet, le gavion; 3. (*на шие*), le goulot et goulet, le cou, le col; 4. (*на ръка*), le bras; 5. (*на кошъ-тъ, у водещица*), l'aigret *m*; 6. болестъ —, *Méd.* l'angine *f*; 7. пробиване —, *Anat.* broncho-

tomie; 8. надуванъ си —то, *vr.* *fat.* se regorger.

[*fig.* la salva.

Гърмежъ, *sm.* la bruit; | (*отъ плѣчене ръцѣ*), Гърмена кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide fulminique *m.*

Гърменокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le fulminate.

Гърменъ или Гръскавиченъ, *adj.* cérapnien; | и -евъ, *Chim.* fulminant.

Гърмовито, *adv.* à double, à triple carillon.

Гърмотевница, *sf.* la foudre, le tonnerre.

Гръмливъ, *adj.* éclatant, tonnant, roulant.

— гласъ, *sm.* voix de stentor *m.*

Гръмlio, *ла, s.* clabauder, euse.

Гръмнувамъ, *va.* foudroyer.

Гръмнуване, *sm.* *Chim.* la fulmation.

Гръмъ, *sm.* la détonation.

Гръмивъ прѣведникъ, *sm.* le paratonnerre.

Гръмъ, *sm.* tempêter; 1. *fig.* ronfler, clabauder; 2. *Chim.* fulminer; 3. (*противоидного*), declamer; | *fig.* tonner contre; 4. който гръми, *Chim.* fulminant, *adj.* 5. гръмъ (*за небето*), il tonne, il gronde.

Гръне, *sm.* le pot, le potager; 1. едно кѣно —, une potée; 2. гръмливо —, pot à feu; 3. ношно — (*уричникъ*), pot de chambre; 4. (*шине съ дълга шия*, *Chim.* le matras; 5. (*за потопляване цвѣтя*), le bouquetier; 6. искуване отъ — цвѣте, le dépotement; | искувамъ отъ — растене, *va.* dépoter; 7. посаждане въ —, l'empotage *m*; | посаждамъ въ — растене, *va.* empoter; 8. прѣсаждане въ —, le rempotage; | прѣсаждамъ въ — растене, *va.* repotter.

Гръненце, *sm.* *dim.* la timbale.

Грънчѣрница *f* и -чѣрство, *n.* la poterie.

Грънчѣрско глина, *sf.* terre argiline *f*.

Грънчѣрски, *adj.* céramique.

— камикъ, *sm.* pierre ollaire *f*.

Грънчѣрско дѣло, *sm.* le tournasin et -passin.

— искусство, *sm.* le céramique.

— тръкало, *sm.* le tour.

Грънчѣрски сѣждове, *sm.* *pl.* la poterie.

Грънчѣръ, *sm.* un potier.

Гръчка мѣрка (50 *литры*), *sf.* la médinne.

Гръцки, *adj.* grec; | употреблявамъ — свой-

щины въ говоренето, *va.* greciser.

— езикъ, *sm.* le grec, grecitéf, l'hellénique *m.*

— огънь, *sm.* feu grégeois *m.* [*lène, sc.*

— пріетель (*филеллинъ*), *sm.* philhel-

Гръцко сѣно, *sm.* plante, le fénugrec.

— украсене, *sm.* *Archit.* la greque.

Гръчакъ (*мѣрка*), *sm.* le pot.

Групетто, *sm.* *Mus.* le mordant.

Грунь, *sm.* *Com.* (*воже Връзка*).

Грунтовъ (*при полѣгане ладѣя*), *sm.* *Mar.* ralan de redresse *f*.

Грунтъ, *sm.* *Mar.* le fonds; | отдѣлямъ отъ — котка, *va.* *Mar.* déplanter.

Гръвни, *sf.* le bracelet, le chainon; | (*у топъ*), le tourillon.

Грыжа, *sf.* le souci, le soin, l'inquiétude *f.*, prévoyance, affaire *f.*; 1. *fam.* la besogne; 2. *сз голѣма* —, *adv.* précieusement; 3. *имаѣ* —, *vn.* se souvenir; | (*за нѣщо*), *va.* soigner; 4. *нѣмамъ* —, *va.* négliger; *похватно съ* — *изработенъ*, *soigné*, *adj.*

Грыжене, *sm.* la sollicitude, assidue, protection, poursuite *f.*; | *имаѣ* —, *va.* présider à.

Грыженъ (*за*), *adj.* soigneux de.

Грыжилникъ, *sm.* un promoteur, brigueur *m.*

Грыжителенъ, *adj.* scrupuleux; -лно, -еusement.

Грыжливъ, *adj.* soucieux.

Грыжовенъ, *adj.* préoccupé, soigneux, assidu à; | — *съмъ*, *vn.* être sur le qui-vive.

Грыжовно, *adv.* assidument.

Грыжовность, *sf.* la préoccupation. [*nues f.*]

Грыжы, *sf. pl.* les sueurs *f.*, des allées et venues.

Грыжѣса, *vn.* se préoccuper, se soucier de, vaquer à, pourvoir à; 1. subvenir, s'efforcer à, de; brigueur, se ronger le cœur; 2. (*за здравѣсто си*), se tâter; 3. (*за нѣщо*), s'inquiéter, s'embarrasser de, intriguer; 4. (*за себе-си*), soigner; 5. (*само за себе-си*), avoir soin de son individu; 6. *fig.* veiller à; 7. не ма е *грыжѣ*, *vn.* oublier; 8. не е ма *грыжѣ*, *v. imp.* il ne m'en chaut; | (*за това*), s'en battre l'oeil; 9. никакъ не ма е *грыжѣ*, *v. imp. pop.* je me fiche de; 10. не са — *за себе-си или за дължността си*, *vr.* se négliger.

Грызачъ (*който грызе*), *adj.* rongeur; 1. на вѣла (*за конѣ*), tiqueur; 2. (*нѣкъ*), *sm.* le rongе-maille; 3. *pl. -чи*, *H. nat.* les rongeurs, *sm.* [ver rongeur.

Грызене, *sm.* le rongement; | (*на съдѣсть-та*), *le*

Грызителенъ, *adj.* corrosif.

Грызительность, *sf.* la corrosivité.

Грызливъ лишей, *sm.* l'agrie *f.*

Грызнувамъ (*зѣбѣ къмъ*), *va. fam.* se rebequer contre.

Грызѣ, *va.* ronger, remordre, mordre, manger, grignoter; | (*нѣщо сухо*), croquer; | *грыѣ вѣлата* (*за конѣ*), *v. imp.* il tique.

Гръбалка, *sf.* le potence.

Гръбенаръ (*майсторъ и търговецъ*), *sm.* un peignier.

Гръбенчасть, *adj.* pectiné.

Гръбене (*на цигулка*), *sm.* l'âme *f.*; | (*са-чево у толарѣ*), le valet.

Гръбень (*и мида*), *sm.* le peigne; 1. сѣтенъ —, peigne fin; 2. (*на нѣтель*), la crête; 3. *ръжѣ съ* — *коса*, *va.* peigner; | *ръжѣ са съ* —, *vr.* se peigner; 4. *останалата коса по* —, les peignures *f.*

Гръбецъ (*на ладѣя*), *sm.* Mar. un brigadier.

Гръбло (-балка), *sm.* le fauchet; | (*равнило*), la raseloire; | (*за сгръбване солѣ*), la radoire.

Гръбникъ, *sm.* plante, le benoit.

Гръбѣж (*сгръбване*), *va.* racle; | (*сз гръбѣло жито, солѣ*), rader.

Гръздецъ, *sm.* la broche, le bondon, fosset et fausset *m.*, palptanche *f.*

Гръздейче, *sm.* le fausset.

Гръшенъ (*гръшовитъ*), *adj.* peccable; | (*сз кривада*), criminel; | *Jur.* coupable.

Гръшка, *sf.* l'erreur *f.*, la faute, faux pas *m.*, faille *f.*; 1. le manquement, l'école *f.*; 2. *fig.* la tare; 3. *fam.* le solécisme; 4. (*отъ не-сзъиране*), la bécue; 5. *правѣ* —, *va.* manquer; 6. *припознаване* —, la résipiscence; 7. *освѣтъ* -кытъ или събръиванеата, *Com.* sauf erreur ou omission *f.* (*voyez* Кривада).

Гръшливость, *sf.* la fragilité.

Гръшливъ, *adj.* *fig.* fragile.

Гръшникъ, *ница*, *s.* pécheur, éresse.

Гръхове (*разрѣшителны само отъ Пана*), *sm. pl.* cas réservés *m.*

Гръхопадене, *sm.* Théol. la chute.

Гръхче, *sm. fam.* la peccadille.

Гръхъ, *sm.* le péché, la couple; 1. *fig.* le meurtre; 2. (*дѣлома*), péché de commission; 3. *смъртенъ* —, péché mortel; 4. *правѣ* —, *va.* pécher.

Гръячка, *sf.* le couvet.

Гръя, *va.* chauffer; | -са, *vr.* se chauffer.

Гуано (*перуанскы птици курешкы за на-торѣване*), *sm.* le guano. [gouache.

Гуашъ (*кунюписъ сз водны цѣвтила*), *sm.* la

Губене, *sm.* la perdition.

Губерарски занаятъ, *sm.* la tapisserie.

Губераръ (*търговецъ и майсторъ*), *sm.* un tapissier. [carrelet *m.*

Губерка, *sf.* aiguille à passer *f.*, passe-lacet *m.*

Губернаторка, *sf.* une gouvernante.

Губераторска кѣща, *sf.* le gouvernement.

Губераторъ, *sm.* un gouverneur.

Губернія, *sf.* le gouvernement.

Губерче (*постѣлка прѣдъ одарѣ*), *sm.* le soubassement.

Губеръ, *sm.* le tapis; 1. (*на правѣ станѣ*), la haute-lisse et -lice; | *тъкачъ* на —, un 'haute-lissier.

Губеры, *sm. pl.* la tapisserie, la tenture; 1. (*сз зелены дръвѣ*), tapisserie de verdure;

2. (*на правѣ станѣ*), la basse-lisse; | *тъкачъ* на *тѣхъ*, un basse-lissier; 3. (*сз фигури и щампы*), tapisserie à person-

nages; 4. *обкачевамъ съ* —, *va.* tendre; 5. *обкачване съ* —, la tenture; 6. *повла-чамъ съ* —, *va.* tapisser; 7. *който обко-вава съ* —, *tendeur* de tapisseries, *m.*; 8. *фа-брика за* — *въ Парижъ*, la savonnerie.

Губѣ, *va.* perdre; | -си *врѣмето*, *vn.* gaspiller.

Гувернеоръ (*сторѣ*), *sm.* un sous-gouverneur.

Гувернантка (*сторѣ*), *sf.* une sous-gouvernante.

Гуждамы, *va.* mettre, poser, placer, apposer;

- || (миризмъ), aromatiser; || — са (макъ), *vr.* se remettre. [placement.]
- Гуждане, *м.* la pose, le posage, la mise, le
- Гужукъ (за конь), *м. т.* un courtaud (*voyez* Късопахъ).
- Гузнене, *м.* le doute, incertitude *f*; || la balance; || безъ —, *adv.* sans doute, indubitablement (*voyez* Омысль).
- Гузенъ, *adj.* douteux, incertain, problématique, sujet à caution, dubitatif, vacillatoire, équivoque, critique; 1. *Gram.* potentiel; 2. *фг.* ombrageux, louche; 3. *fam.* chanceaux; 4. — съмы, *вр.* se défier; 5. — съмы въ нѣщо, révoquer en doute; 6. който е — на всичко, pyrthonien, *adj.*
- записъ, *м.* *Com.* la non-valeur.
- Гузенникъ и -зникъ, *м.* un sceptique; || (на асичко), *с.* douteur, euse.
- Гузеностъ и -зностъ, *сф.* le scepticisme, scrupule, pyrthonisme *m*, cas de conscience: 1. (въ риторика), la dubitation; 2. *фг.* l'ombrage *f*; 3. безъ —, *adv.* bien entendu, sans difficulté.
- Гузни ма, *вр.* donter de.
- Гулденъ (монета), *м.* le florin.
- Гуменце (у смященникъ), *м.* la couronne.
- Гумнигутъ, *м.* gomme gutte *f*.
- Гумво, *м.* l'aire *f*, aire de la grange; || (къмо съ снопы), une airée.
- Гургувица, *сф.* oiseau, la tourterelle et tourte: || пиле —, le tourtereau.
- Гурелнивъ, *adj.* chassieux.
- Гурелн, *м. pl.* la chassie; || (у носъ-тъ), *пор.* le morveux.
- Гуркане (въ чървата), *м.* grouillement des intestins *m*, gargouillement *m*; || *Méd.* l'hydatisme *m*.
- Гуркаты, *v. imp.* ils grouillent.
- Гурна (печелище), *сф.* l'urne *f*.
- Гуръ (отайка отъ варъ), *м.* *Grôl.* le guhr.
- Гуслы, *сф. pl.* le psalterion; -ленъ, de psalterion.
- Гутта-перча (камедь), *сф.* la gutta-percha.
- Гуша, *сф.* *H. nat.* l'abajoue *f*; 1. (на човѣкъ), le goître; || *Méd.* le bronchocèle ou goître: 2. (на быкъ), le fanon; 3. (на пилцы), le gesier, le jabot, la poche.
- Гушастъ и -шавъ, *adj.* goîtreux.
- Гушле, *м.* un enfant nouveau né.
- Гушленска поризница, *сф.* *Anat.* l'allantoïde *f*. [de lézard.]
- Гущеръ т и -рица *f.* reptile, le lézard; -рентъ, Гущерны животны, *м.* *H. nat.* les sauriens et reptiles —, *м.* [Indes.]
- Гуява, *сф.* arbre, le goyavier ou poirier des
- Гуявы (ооотжы), *сф. pl.* la goyave.
- Гюлле, *м. т.* la bombe, le boulet, la balle, le projectile; 1. верхньо —, boulet ramé; 2. (дѣе -та свързаны съ верига), *Artill.* l'ange *m*; 3. влачене — (мъчене), le boulet (*voyez* Бомба).
- Гюлленце, *м.* le biscaien.
- Гюмрукъ, *м. т.* (*voyez* Мытарница).
- Гжба, *сф.* le champignon; 1. (на дърво), *сф.* l'agaric *m*; 2. (въ пандило), la mâche; 3. (остро на еръ-тъ), le bolet; 4. (занушала), le liège. [chyme.]
- Гжбавина (мекнина), *сф.* *Anat.* le paren-
- Гжбавъ, *adj.* copieux; -во, -еusement; 1. (мекенъ), parenchymateux; 2. -съмы, *вр.* fourmiller; 3. -съмы (съ нѣщо), *вр. фг.* te-gorger de.
- Гжбаръ (който борава съ затикалки отъ гжба), *м.* un bouchonnier.
- Гжбено дърво, *м.* arbre, le liège.
- Гжбичка, *сф.* *Bot.* la spongiole.
- Гжбовиденъ, *adj.* liégeux.
- Гжбоприличенъ, *adj.* fongiforme.
- Гжбословие (наука за мекны гжбы), *м.* la mycétologie.
- Гжбистъ, *adj.* fongiforme. [ment.]
- Гжгнене (говорене съ носъ-тъ), le nasille-
- Гжгноване, *м.* le balbutiement.
- Гжгнивъ, *adj.* nasillard.
- Гжгнѣ, на, *с.* nasilleux, euse; nasillard, arde.
- Гжгня (говоря съ носъ-тъ си), *вр.* nasiller, balbutier; || (малко), nasillonner.
- Гжгъ (ни)! bouche close!
- Гжда, *сф.* la ration.
- Гждаличкамъ, *вр.* chatouiller, palper.
- Гжданличкане (и ппритностъ отъ —), *м.* le chatouillement; || *Méd.* le gargale et gargarisme. [sibilité.]
- Гждаличкливостъ, *сф.* la délicatesse, la sen-
- Гждаличкливъ, *adj.* chatouilleux, irritable, sensible, palpable, délicat; || *fam.* épineux.
- Гждуларъ т и -лка, *сф. fam.* crinérin *m*.
- Гжжа (чалма т.), *сф.* le turban, la tiare, le bandeau. [eul.]
- Гжжншкомъ и -жжнмъ, *adv. fam.* à écorcher.
- Гжжно чърво (джнекъ), *м.* *Anat.* le jejunum.
- Гжжъ, *м.* le cul; 1. *Méd.* l'anus *m*; 2. *Anat.* le fondement; 3. (на пилцы), *Anat.* le cloaque; 4. който си налѣга -тъ, *fam.* un cul de plombe; 5. бия по -тъ, *вр.* fesser; 6. който обыча да бие по -тъ, fesseur, euse, *с*; 7. удары прѣзъ -тъ, *fam.* la fessée.
- Гжлабарникъ, *м.* le pigeonnier, colombier *m*; 1. cage à poules *f*, le volet, la volière; 2. maison d'arrêt, de détention; 3. *фг.* la geôle; 4. бывамъ въ —, *вр.* siffler la linotte.
- Гжлабарниче, *м.* la fuie.
- Гжлабева или отъ Пилецъ куреника, *сф.* *Agrie.* la colombine.
- Гжлабево гнѣздо, *м.* le boulin.
- Гжлабъ, *м.* oiseau, le pigeon, la colombe; || либланкъ на пощанскы -бы, *м.* un coulouvreux. [(voyez) Мамулам.]
- Гжлабы, *м. pl.* le mais ou blé de Turquie
- Гжлъ-гжлъ (гжлане), *м.* le glouglou.
- Гжсакъ (мжжска гжска), *м.* le jarg.

Гжсеникъ и **Вжс** —, *sm. inscote*, la che-
nille; 1. — **свѣтлакъ**, *sm. ver* luisant *m*;
2. **чистене** —цы отъ овоща, l'échenillage
m; 3. **чистя** —цы отъ дърво, *va. écheniller*;
4. **чистилка** за снемане —цы, *sf. l'éche-*
nilloir m.

Гжска, *sf. l'oie f*; —сченъ, d'oie; | (*узра*),
jou de l'oie; | *фг.* un niais, un bécasse, un
pigeon.

Гжсчънъ кракъ, *sm. plante*, l'argentine *f*; |
покрывка напылена съ —макъ, l'écredon *m*.

Гжста смола, *sf. Mar.* le spalme et espalme.

Гжсталакъ, *sm.* le buisson, le fourré, le
'hallier; 1. (*дѣто са крые дивичъ*), la re-

mise; 2. (съ *дрѣвие*), toffe d'arbres, *f*; 3.
(*разложено на тирове*), le quincence.

Гжстина и —**тотія**, *sf.* la consistance, com-
pacité, densité *f*; 1. (*на гора*), le fort; 2.
(*на жггала, на гора*), l'épaisseur *f*; 3. *фг.*
le corps.

Гжсто, *adv.* épaïs.

— **забыркване** (*тѣсто*), *sm. Pharm.* le
magma.

Гжстъ и —**стакъ**, *adj.* épaïs, dense, touffu,
visqueux, fourni, gros, gras, la crasse; | и
adv. dru et menu.

— **приетель**, *sm. fam.* intime *m*.

Гжсты дръвчета, *sm. pl.* le massif.

Д.

Д

Д (*де*), cinquième lettre de l'alphabet bulgare.
Да, *prép.* de; | —**бы**, *conj.* afin de et afin que:
| —не бы, de peur que (*avec ne*).

Давамъ, *va.* donner, livrer, accorder, conférer,
délivrer; 1. transmettre, revêtir, fournir,
pourvoir, tendre, départir; 2. *фг.* prêter; 3.
Jur. bailler; 4. *fam.* lâcher; 5. (*апелация*
на висока сѣдница), *Jur.* appeler; 6.
(съ *аренда*), arrêter; 7. (*бацино*), ара-
nager; 8. (съ *добышка пары*), placer; 9.
(*воля*), autoriser; 10. (*на заемъ или за-*
дадка), avancer; 11. (*зададка*), arrêter; 12.
(*назадъ*), restituer; | което може са даде
назадъ, *restituable, adj*; 13. (*назадъ и мотъ*),
réintégrer; 14. (*нѣщо*), déroger à; 15. (*орж-*
жа), armer; 16. (*накъ*), rendre; 17. (*накъ*
или назадъ), redonner; 18. (*плата*),
appointer; 19. (*поводъ за сѣмѣтъ*), apprêter
à rire; 20. (*повече отъ другъ*), encherir;
21. (съ *поемъ*), attêter; 22. (*почакъ за*
платяне), atermoyer; 23. (*права мѣрка*),
Archiv. appareiller; 24. (*за сиромаси*),
aumôner; 25. (*формално нѣкому нѣщо*),
investir; 26. (*цалука*), baiser; 27. **дай**
Боже, *чтоо азъ (ты, той), puisse-je!*
puisses-tu! puisse-t-il; 28. —не си (*единъ*
другому), *vr.* s'entre-donner.

Даване, *sm.* la remise, tradition, délivrance
f; 1. *Jur.* la dévêtissement; 2. (*нѣкому*
държавя, ния или саяъ), l'investiture *f*;
3. (*назадъ*), la restitution; 4. (съ *откупъ*),
l'achèvement *m*; 5. (съ *добышка пары* и
дадени пары), le placement.

Даванъ, *sf.* le droit; | (*за продажба на вино*),
l'afforage *m*; | (*бирякъ*), *Jur.* la censive.

Давателенъ, *adj.* collatif.

Давачъ, *sm.* donnant, *adj.* 1. —. ка, *s.* donneur,
eussé de; 2. (*на нѣщо назадъ*), rendreur,
eussé; 3. (*на сѣмѣтка*), *Jur.* le rendant.

Дайгъта, *vr.* se noyer. | et —*rotupe*.

Дажерротинъ щампа, *sf.* le daguerreotype

Далечъ

Дажерротинъ (*инструментъ*), *sm. Opt.* le
daguerreotype et —*rotupe*.

Дажерровъ и —**ротиненъ**, *adj.* daguerrien.

Дада, *sf.* une bonne d'enfant; | (*парамана*),
la mie; | *fsm.* une duégne.

Дадена голѣмина, *sf. Math.* la donnée.

— **граммота**, *sf.* les provisions *f*.

Дадено е, *v. imp.* il appartient.

Дадены пары, *sf. pl.* le déboursé et debours;

| (*заимнообразно*), le prêter.

— **ритмы** (*за стихове*), *sf. pl.* bouts-rimés
m; | стихотворене на —, le bout-rimé; |

списатель на стихове по —, un bout-rimeur.

Даденый (*за обдържане*), *adj.* alimentaire.

Дадка, *sf.* la dose; | *учене за лѣчны* —*кы*,

Méd. la posologie.

Дазіуръ, *sm. math.* la dasyure.

Дакапо, *adv. Mus.* da capo.

Дактиланчески *стихъ*, *sm.* vers dactylique *m*.

Дактилологически, *adj.* dactylogologique.

Дактилономически, *adj.* dactylonomique.

Дактилономъ, *sm. Arithm.* le dactylonome.

Дактиль (*стѣлъ въ стихъ* — *v v*), *sm.* le
dactyle.

Далакъ, *sm. t. Anat.* la rate; 1. възпалене
на —, *Méd.* la splénite, la liénite; 2. стра-

далецъ отъ —, *Méd.* rateleux; 3. цѣръ за бо-

лестъ —, splénique, *adj*; 4. отръзвамъ —тъ
нѣкому, *va.* éraier; | (*на задръ*), déraier;

5. —, *plante*, le céterac ou doradille *f*.

Далаченъ, *adj.* Anat. splénique.

Далекогледностъ, *sf.* la presbytie.

Далекоокъ (*далеко гледачъ*), *sc.* presbyta.

Далеченъ, *adj.* éloigné, lointain; 1. (*мѣрдѣ*),
vaste; 2. *фг.* ultérieur; 3. *Point.* fuyant.

Далѣчнъ **роднина**, *sf.* le collatéral.

Далечно плаване, *sm. Mar.* voyage de long
cours, *m*. | *plitude f*.

Далечностъ, *sf.* le lointain; | *Arithm.* l'am-
далечъ, *adv.* loin, avant; 1. на —, au loin,
en perspective; 2. —отъ, *prép.* loin de; 3.

отъ —, de loin; 4. по —, *adv.* outre; 5. твърдъ —, au bout du monde, à cent lieues.

Далія, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*

Далматика, *sf.* la dalmatique.

Дама, *sf.* une dame; | статъ —, dame d'honneur; | (джка, изгра), le damier.

Дамажана, *sf.* la dame-jeanne.

Дамаскинка слива, *sf.* prune de Damas, *f.*

Дамаскинъ, *sm.* l'homélie *f.*, la dominicale.

Дамастень, *adj.* damassé; | — тѣкачъ, *sm.* un damasseur.

Дамастна работа, *sf.* la damassure.

Дамастно платно, *sm.* le damassé.

Дамастъ (платъ), *sm.* le damas; | фабрика за —, la damasserie; | тѣка прилика на —, *va.* damasser.

Дамашко искусство, *sm.* la damasquinerie.

Дамга, *sf.* *t.* (voyez Бѣлѣтъ); | вардачъ на — за дърва, un garde-marteau.

Дамла, *sf.* *t.* coup de sang, *m.* (voyez Сѣлѣване); 1. наклоненъ на —, apoplectique, *m.*; 2. паднало му —, frappé d'apoplexie; 3. цѣръ за —, apoplectique, *adj.* *m.*

Даначе, *sm.* dim. le bouvillon; | (младо быче), le taurillon.

Дано, *conj.* que et qu'.

Данникъ, *ница, sc.* tributaire.

Дантистъ, *sm.* un dentiste.

Данъ (даванъ, биря), *sf.* l'imposition *f.*, impôt *m.*, tribut *m.*, la prestation; 1. le cens, le subside, la taxe, les aides *f.*; 2. (беделъ), la contribution; 3. (на арендашъ съ плодое), le terrage; 4. (за имотъ земя), la redevance; 5. (за мѣсто на пазаръ, бачъ *t.*) le tonlieu; 6. (по навикъ), la coutume; 7. (за огнь), le fouage; 8. (на нития), l'exciise *f.*, le jalage; 9. (съ пары или земни произведенеа), prestation en argent, en nature, *f.*; 10. избирателна —, cens électoral; 11. (за избирателностъ), cens d'éligibilité; 12. подложень на —, impossible, contribuable à, *adj.*; 13. налагамъ —, *va.* imposer; | (на себе-си), *vr.* s'imposer; | (идкому), taxer; 14. собирамъ или взимаемъ —, *va.* lever, percevoir; 15. смалявамъ наложената —, *va.* dégrever; 16. плащамъ — или беделъ, *va.* contribuer à; 17. който плаща —, contributaire, *adj.* *m.*; 18. изравняване —, peréquation de l'impôt, *f.*; 19. зимане или собирае —, la perception, la levée; 20. налагане —, l'imposition *f.*; 21. расхвърляване —, l'assiette *f.*; 22. смаляване —, le dégrevement.

Дара, *sf.* Com. la tare; | тегля-та, *va.* tarer.

Даракъ, *sm.* *t.* la carde, la drége, affinoir *m.*, chardon bonnetier ou à foulon *m.*; | (за телъ), l'argue *f.*; | майсторъ -каръ, *sm.* un cardier (voyez Чесалка).

Дарба, *sf.* le don, donation, partie *f.*; | la faculté; | *fig.* le talent.

Дарбина, *sf.* la gracieusité.

Дарикъ (Персѣйска жѣлтица), *sm.* darique *f.*

Дарилникъ, *ница, s.* *Jur.* donateur, trice.

Дармонъ, *sm.* le crible.

Доровитъ, *adj.* plein de ressources; | *fig.* infus; | не съмъ никакъ —, *vr.* être du commun des martyrs *m.*

Дароносецъ (за болни), *sm.* le porte-Dieu.

Дароносница, *sf.* le soleil.

Даромъ, *adv.* gratuitement, en pur don; | (безъ пары), gratis; | имамъ всичко —, *vr.* être défrayé de tout.

Дароприносене, *sm.* l'offerte et -toire *m.*

Дароучастникъ, *sm.* *Jur.* codonataire, *adj.*

Дарохранителница, *sf.* le tabernacle.

Дарувамъ, *va.* accorder, donner. [sition.

Даруване, *sm.* le don, le privilège, la dispo-

Дарче, *sm.* jeton de présence, *m.*

Даръ, *sm.* le génie, la faculté, le privilège;

1. le présent, le cadeau, gratification, of-

frande *f.*, le don; 2. (бакинъ *t.*), la pa-

raguante; 3. *fig.* la douceur, la mangerie;

4. нагости (у Гръцы), la xénie; 5. (за

нова година), l'étrenne *f.*; 6. (съ мѣщо),

l'esprit *m.*; 7. (къмъ мѣщо), vocation pour,

f.; 8. съ -ове, *pl.* heureusement doué; 9.

двигане -ове, le lever-Dieu; 10. приеманъ

-ове, *va.* se laisser corrompre.

Даръ, *va.* gratifier; | (на нова година съ мѣщо), étrenner.

Даскалетина, *sm.* un savantasse.

Датъ, *sf.* la date; | по-напрѣжень брой на —, l'antidate *f.*

Датарій (директоръ на папска канцеларія), *sm.* un dataire; | длѣжностъ на —, la daterie.

Дателенъ падежъ или Даватъ -, *sm.* Gram. le datif.

Датски езикъ, *sm.* danois, oise, *adj.* *s.*

Два (двъ *f.*, две *n.*), *adj. num.* deux; 1. по —, deux à deux; 2. боднувамъ конъ съ -та си крака, *va.* donner ou piquer des deux;

3. о две, *adv.* à deux, au double et -ment.

Двайсетакъ, *sm.* une vingtaine.

Двайсетъ и -тый, *adj. num.* vingt (и за vingtième); | -тый день на мѣсецъ -тъ, *sm.* le vingt. [sf. le —, *sm.*

Двайсетый, *adj.* vingtième; | -сета дѣлаба,

Двайсетъ и петъ, un quarteron.

Двайсетгодишенъ, *adj.* vicennal.

Двайсетмѣжъ, *sm.* Bot. l'icosandrie *f.*

24 -та буква (отъ брѣнското азбуки), *sf.* l'ugrec *m.*

Двама, *sm.* le deux; 1. и —, les deux, tous les deux; 2. и -та, l' un et l'autre; по-

ставамъ на жилище по — души, *va.* coupler.

Дваминка, *adv.* tête à tête; | при — само, entre quatre yeux. [cadre.

Дванайсетъ-гранникъ, *sm.* Géom. un dodé-

— клинникъ, *sm.* Géom. un dodécagone.

Дванайсѣть мѣжество, *m. Bot.* la doité-sandrie.

— прѣстно чѣрво, *m. duodénal, adj.*

Дванайсѣтничъ, *m. une douzaine.*

Дванайсѣтничѣть, *adj. Arithm.* duodécimal.

Дванайсѣть, *adj. num.* douze; | -тый (*pour douzième*).

— очница (*на тавле*), *m. pl.* le sonner

— часа е ударило, *il est midi sonné.*

Дванайсѣтый, *adj.* douzième; -то, -мѣмент;

| -день (*на мѣсецъ-тѣ*), *m.* le douze; |

-сѣта дѣлаба, *sf.* le douzième.

Дватакъ, *m.* la couple, une paire de beu; |

(*на книги*) un deux (*voies* Едны); 1. пу-

щане кучета отъ —, *le decouple et -pler;* 2.

пушамъ кучета отъ —, *va. decoupler.*

Двеколелата каруца, *sf.* chaise roulante *f.*

Двеостриана сабя, *sf.* épée à deux tran-

chants, *f.*

Двеоти, *adj. num.* deux cent.

Двигамъ и Вди —, *va.* lever, soulever, sup-

primer; 1. (глава), s'ameuter; 2. (*данъ*),

recouvrer; 3. (*лагерь*), rompre; 4. който

двигъ, мърда, дѣйствува, mouvant, *adj.*; 5.

-са, *vr.* voguer; 6. *Milit.* s'ébranler; 7.

(*противо нѣкого*), s'élever contre; 8. (*ту*

горѣ, ту долу), faire la bascule; 9. който

може са двигне, *Milit.* mobilisable, *adj.*

Двигане, *m.* la levée, la suppression; |

(*нѣкое възпиране*), *Jur.* la main levée; | (*на*

данъ), le recouvrement.

Двигателенъ, *adj.* moteur, invectif.

— мостъ, *m.* la 'harpe. [*moteur.*

Двигателна или -гачна сила, *sf. Méd.* le

Двигачъ и -галиникъ, *ка, s.* locomoteur,

trice, *adj.*; | *Méd.* le moteur.

Двигнать, *adj.* levé.

Движене, *m.* le mouvement, exercice *m.*

remuement et remuement *m.* circulation *f.*

emotion, motion *f.*; 1. *Méd.* la fluctuation;

2. *Astr.* la route; 3. (*на напрѣдъ*), la pro-

pulsion; 4. отъ първо —, à la chaude-côle;

5. докарвамъ въ —, *va.* mouvoir, émonvoir,

mettre en branle, donner le branle; 6. спо-

редъ —, *prep. vu.*

— идя-дойди, *m.* mouvement de lacet *m.*

Движенъ, *adj.* mobile; | (*мобеленъ*), mo-

billaire.

— имотъ, *m.* biens meubles; 1. *Jur.* bien

mobilier *m.*; 2. прѣобръщамъ въ — недви-

женъ, *va.* mobiliser; 3. прѣобръщане на

недвижный имотъ въ —, *Jur.* la mobilisation.

— цилиндръ (*на климало*), *m.* le piston.

Движливостъ, *sf.* la volubilité.

Движливъ, *adj.* remuable.

Движна каминна, *sf.* la cheminée.

Движно имане, *m. Jur.* le meuble.

— тѣло, *m.* le mobile.

— ухо (*у плугъ*), *m.* le tourne-oreille.

Движность, *sf.* la mobilité.

Движны гѣбсечаны прѣсы (*съ море*),
sf. pl. les sirtes et syrtis *f.*

Движъ, *va.* mouvoir; | -са, *vr.* se mouvoir.

Двооборотство, *m. Bot.* la diadelphie.

— борна ладія, *sf. Mar.* le brigantin.

— буквенна съгласна (*ch, ph*), *sf. Gram.*
le digramme. [*double-croche.*

— везна (*шеснайсѣта нота*), *sf. Mus.* la

— главна мышца, *sf. Anat.* le biceps, bi-

capital, *adj.*

— гласіе, *m. Mus.* le diton.

— гласна буква, *sf. Gram.* la diphthongue;

| (*раздѣлена на двѣ срички*), *Gram.* la

dièrèse.

— гнѣздень, *adj. Bot.* biloculaire.

— душие, *m.* la duplicité. [*bigame.*

— женецъ (*който води двѣ жени*), *adj. sc.*

— женство, *m.* la bigamie.

— жуяность, *adj. Bot.* bilabié.

— зѣбень и -бѣсть, *adj. Bot.* bidenté.

— значителенъ, *adj.* ambigu; -лно, -ment.

— значителностъ, *sf.* le rebus.

Двойна буква, *sf. Typ.* la ligature.

— партида (*съ трихтракъ*), *sf.* la bredouille.

— порта, *sf.* la contre-porte.

— прѣчка, *sf.* le doubleau.

Двойникъ, *m.* le double. [*naire f.*

Двойнична аритметика, *sf.* arithmétique bi-

двойностъ, *sf.* la duplicité, équivoque *f.*

louche *m.*

Двойно, *adv.* double, -ment.

— гледане, *m. Méd.* la diplopie.

— залагане, *m.* la martingale.

— набиране, *m. Typ.* le doublon.

— човка, *sf. oiseau*, la double-bécassine

ou grande-bécassine.

Двойственность, *sf. Gram.* la dualité.

Двойственъ четъ, *m. Gram.* le duel.

Двонца и Двамнина и Двѣма, *sf.* une dyade.

Двойнъ, *adj.* double, binaire, équivoque; |

Bot. géminé; | *pl.* -нытъ камацы (*посрѣдъ*

вада), les jumelles *f.*

— брой или экземпляръ, *m.* le double.

— кондратъ, *m.* contrat collybistique *m.*

— лорнетъ, *m.* le binocle, les jumelles *f.*

— или Зимень прыгъ, *m.* contre-chassis *m.*

— прозорецъ, *m.* contre-fenêtre *f.*

— регистръ (*съ органъ*), *m. Mus.* la doublette.

— редъ (*людіе, солдаты*), *m.* la 'haie.

Дво-квдратенъ, *adj. Alg.* biquadratique.

— копытенъ, *adj. H. nat.* bisulqué et bisulce.

— крыленъ, *adj. H. nat.* bipenné; | (*за*

врата), *Archit.* iptère.

— крылна буболечка, *sf. H. nat.* diptère *m.*

— крылны врата, *sf. pl.* à deux battants.

— кѣтенъ, *adj.* biangulé.

— кѣщенъ, *adj. Bot.* dioïque.

— кѣщество, *m. Bot.* la dioecie.

— листенъ, *adj. Bot.* bifolié.

— листникъ, *m. plante*, la double-feuille.

Дво-личенъ, *adj.* double; || (*за платье*), *chantant*; || *fig.* normand.

— **лѣтіе**, *sm.* la bisannualité.

— **лѣтно** (*за растене*), *adj.* Bot. bisannuel.

— **моцѣ**, *sm.* Bot. la didynamie.

— **мыслае**, *sm.* l'équivoque *f.*

— **мысленостъ**, *sf.* l'amphibologie *f.*, ambiguité, louches *m.*

— **мысленъ**, *adj.* amphibologique; —но, —ment; || ambigü, à double entente.

— **мѣсеченъ**, *adj.* bimestre, de deux mois.

— **мѣстна каласка**, *sf.* la désobligeante.

— **-карета**, *sf.* le coupé.

— **мѣстно кананецъ**, *sm.* la causeuse.

— **мѣжница** (*която води два мѣжа*), *adj.* *sc.* une bigame. || la diandrie.

— **мѣжство**, *sm.* la bigamie; || и-жѣ, Bot.

— **ного сѣщество**, *sm.* un bipède.

— **ногъ**, *adj.* bipède, à deux pieds.

— **окъ телескопъ**, *sm.* le binocle.

— **острила сабя**, *sf.* le boudelaire.

— **очень**, *adj.* binoculaire et bioculaire.

— **пасминенъ**, *adj.* Bot. hermaphrodite.

— **пасминностъ**, *sf.* l'hermaphrodisme *m.*

— **пасминъ**, *adj.* Bot. bisexuel et bisexe.

— **полентъ**, *adj.* Bot. androgyné.

— **разументъ**, *adj.* douteux, équivoque; || *fig.* louches.

— **рѣзенъ**, *adj.* Bot. bilobé.

Дворенъ съвѣтникъ, *sm.* conseiller aulique *m.*

Дворецкый, *adj.* maître d'hôtel *m.*, majordome *m.* || *малко* —, le maîtreau.

Дворно куче, *sm.* le mâtin, le molosse; ||

Дворъ (*и fig.*), *sm.* la cour; 1. (*за дървета*), le chantier; 2. (*за дърва*), la fourrière; 3. (*на тѣжница*), le préau.

Дворянинъ, *sm.* un gentilhomme, un noble; || patricien, enne *s.*; 1. (*родомъ въ дворянъ*), un piast et piaste; 2. — селчанъ, *sm.* un planteur de choux; 3. — нитъ, *pl.* la noblesse, l'aristocratie *f.* || tilhommière.

Дворянска, изважградска къща, *sf.* la genconница (*въ Персія*), *sf.* les Kurtchis *m.*

Дворянски, *adj.* noble, nobiliaire, patricien; || книга на —ски родове, le nobiliaire.

Дворянско настояничество, *sm.* Jur. la garde-noble. || mins *m.*

Дворянскы грамоты, *sf.* *pl.* les parches-

Дворянство, *sm.* la noblesse, la chevalerie, la qualité; 1. *fam.* la gentilhomerie; 2. изгубвамъ правда за —, *va.* déroger à noblesse; 3. изгубване —, la dérogeance; 4. свыкване на — за бой, arrière-ban *m.*; 5. стѣпенъ на —, le quartier. || gentillâtre.

Дворянче, *sm.* *fig.* un 'hobereau; || *fam.* un Дво-рженъ, *adj.* H. nat. bimane.

— **силѣ**, *sm.* Bot. la didynamie.

— **сриченъ**, *adj.* dissyllable; || —стихъ, *sm.* vers dissyllabique.

— **срична дума**, *sf.* dissyllable, *adj.*

Дво-стишиѣ, *sm.* le distique.

— **съставенъ**, *adj.* surcomposé; || —вно

тѣло, *sm.* Chim. le —, *sm.* [done, *adj.* *f.*

— **сѣмѣдѣбно растене**, *sm.* Bot. dicotylé-

— **сѣменъ**, *adj.* Bot. bisexuel et bisexe.

— **сѣнны**, *sm.* *pl.* Géogr. les amphisciens *m.*

— **точіе** (*дѣв калкы на гласна*), *sm.* le tréma; || Gram. le deux-points.

— **тырбуха**, *sf.* mamm. le sarigue ou didelphe, le manicoü. || gastrique *m.*

— **тырбушна мышца**, *sf.* Anat. muscle di-

— **тырбушны животны**, *sm.* *pl.* les marsupiaux *m.* || ment pair, *m.*

— **тѣкменъ брой**, *sm.* Arithm. nombre paire-

— **умѣ**, *sm.* l'ambiguïté *f.*

— **цвѣтенъ**, *adj.* bicoloré; || Bot. biflore.

— **капринѣлъ**, *sm.* le camériisien.

— **чарупченъ**, *adj.* H. nat. bivalve.

— **частентъ**, *adj.* Mus. binaire. || (номъ).

— **членна колчавина**, *sf.* Alg. (voyez Бм-

— **шушлунчасть**, *adj.* Bot. bicapsulaire.

Дѣвгодишенъ, *adj.* biennal.

— **шонарь**, *sm.* le ragot. || grosse gagui.

Дебела и весела дѣвоика, *sf.* pop. une

— **вълана риза**, *sf.* le cilice.

— **и надута рѣка**, *sf.* main pote *f.*

— **проста хартия**, *sf.* le bulle et papier bulle. || casse-tête.

— **тояга** (*криука*), *sf.* le parement, le

— **чесалка**, *sf.* la drousse et drousette.

Дебелакъ, *sm.* un farouche, roturier, lourd, ours mal léché, barbare *m.*; 1. allobroge, manant, pataud, impertinent, massif, matériel, prude *m.*; 2. *fig.* un brut, bouvier, paquet, âne, 'huron, rustique *m.*; 3. *fam.* un pitaud, porcher, marouffe, crevé, escogriffe *m.*; 4. pop. rudânier, égueulé, paltoquet *m.*

— **портаръ** *sm.* *fam.* un cerbère.

Дебелачество, *sm.* la brusquerie, la turquerie.

Дебелашка дума, *sf.* *fig.* coup de bouquet, *m.*

— **зндарска работа**, *sf.* la rudération, le 'hourdage et 'hourdis. || gaud *m.*

— **хытросъ**, *sf.* l'attrape-lourdaud et -ni-

Дебелашки, *adj.* brutal, grossier, impertinent, malgracieux, rustaud; 1. (*мъръдъ*), rustre; 2. *fam.* goffe; 3. *видя* —, *va.* 'hourder; 4. отговарямъ —, *va.* relancer; 5. повръщамъ — нѣкому, *va.* *fam.* brutaliser; 6. постанямъ —, *va.* coïonner.

Дебелашко докачване, *sm.* *fam.* l'algarade *f.*

— **незнание**, *sm.* ignorance crasse *f.*

— **отричане**, *sm.* *fam.* la rebuffade.

— **постѣпване**, *sm.* le rudoisement.

Дебелашки, *adv.* lourdement, crûment, à la fourche. || standerie.

— **обнасянеа**, *sm.* *pl.* les sévices *m.*, la ru-

Дебелашина, *sf.* la lourderie, lourdisse, inurbanité, impertinence *f.*; || *fig.* la crudité, rudesse, ruade *f.*; || pop. la colonnerie.

Дебелашины, *sf. pl.* les duretés *f.*, de gros mots *m.*, les paroles *f.*

Дебелина, *sf.* l'épaisseur *f.*, épais *m.*, gros-veur, réplétion *f.*, gros, fort *m.*; (на гласъ), l'intensité *f.*; (на стѣна у прозорецъ, у ерета), *Aréhi.* la jouée.

Дебело, *adv.* épais, massivement.

— вълнено платно, *sm.* l'alpaga *m.*

— ножче (съ дървѣнь чирѣнь), *sm.* l'eustache *m.*

— просто сукно (шакъ *t.*), *sm.* le pinchina.

— сукно, *sm.* la bure, le bureau.

— бузастъ, *adj. fam.* maffié et maffiu.

— глава, *sm.* roignon, le grenat.

— гласенъ, *adj. fig.* tonnant.

— жуть, —на, *s.* lippu, ue.

— жуясть, *adj.* chilone, lippu.

— кожно животно, *sm.* *H. nat.* pachyderme, *adj.*

— крако кученце, *sm.* le pataud.

— класъ, *adj.* ragot.

— сѣръ, *sm. pop.* un frelampier.

Дебелость, *sf.* la corpulence.

Дебелотърбушенъ, *adj. fam.* entripaillé.

Дебелышкы, *adj. dim. fam.* rondet.

Дебелъ, *adj.* épais, dur, grossier, roide, raide; 1. obèse, corpulent, volumineux, massif; 2. puissant, fort, nourri, gras, gros; 3. replet, rond, agreste; 4. un boursofflé, potelet *m.*; 5. — и зкъ, ramassé; 6. (за гласъ), intense; 7. (за платъ), renforcé; 8. правъ —, *va.* grossier.

— гайтанъ, *sm. t.* le câblé. [cambrillon.

— гюнь (на ботушѣнь токъ), *sm. t.* le

— кеневиръ (милъ), *sm.* le treillis (voies

Дерюга).

— конецъ, *sm.* la filagore et -gor *m.*

— платъ (отъ краивника козина), *sm.* la thibaude.

— човѣкъ, *sm. fig.* un boeuf.

— шаякъ, *sm. t.* (voies Бюратъ).

Дебелы кола (съ малы кола, за товаръ), *sf. pl.* le fardier; (за каманіе), le diable.

Дебелѣя, *vm.* s'épaissir.

Дебелѣсть корень, *sm.* racine tubéreuse *f.*

Деблмъ, *adj.* guetteur.

Дебютантъ, *ка, s.* *Théât.* débutant, ante.

Дебютирувамъ, *vm.* *Théât.* débiter.

Дебютъ, *sm.* *Théât.* le debut.

Дебя (сърѣя помайно за страбвеване), *vm.* marcher à pas de loup.

Девендесетгодишенъ, *adj.* nonagénaire.

Девендесетенъ градусъ, *sm.* *Astr.* nonagésime, *adj. m.* [repic.

Девендесетникъ (съ пикетна игра), *sm.* un

Девендесетый, *adj.* quatre-vingt-dixième; (та часть, *sf.* le —, *sm.*

Девендесеть и —тый, *adj. num.* quatre-vingt-dix; (направямъ — точки въ пиетъ, *va.* nonanter.

Девета часть, *sf.* la neuvième.

Деветакъ (съ книга), *sm.* un neuf.

Деветмѣжство, *sm.* *Bot.* l'ennéandrie *f.*

Деветнайсетый, *adj.* dix-neuvième; (—сета часть, *sf.* le —, *sm.*

Деветнайсетъ и —сетый, *adj. num.* dix-neuf;

(—сетый день (на мѣсецъ), *sm.* le dix-neuf.

Деветь-платенъ, *adj.* nonuple; (повтарямъ 9 пати, *va.* nonupler.

— клѣтникъ, *sm.* *Géom.* un enneagone.

Деветыни (молитвы прѣвъ деветь дена), *sf. pl.* la neuvaîne. [брой, *sm.* le neuf.

Деветь и —тый, *adj. num.* neuf; (—тый

Деветый, *adj.* neuvième; —то, —мент; (въ

классъ, le neuvième; (който произлазя отъ деветь), novenaire, *adv.*

— день (на декада), *sm.* le nonidi.

— часть (молитва), *sm.* la none.

Девявно поясче, *sm.* *Blas.* le liston.

Девизъ, *sm.* la devise; (подписъ на —тъ, *sm.* la devise; (пугурана —тъ, corps de devise.

Деволуционеръ бой, *sm.* guerre de dévolution, *f.* [l'iaule *f.*

Девясилъ, *sm.* plante, l'aunée ou aulnée *f.*

Дедикація, *sf.* la dédicace; (сччинитель на —, *sm.* un dedicateur.

Дезертирувамъ, *vm.* *Milit.* désertier.

Дезертиръ, *sm.* un déserteur.

Дей (сладѣецъ въ Алжиріа), *sm.* un dey.

Денсмъ, *sm.* le déisme.

Денотъ, *sc.* deïste.

Декада, *sf.* la década; (вторый день на —, le duodi; (десетый въ —, le década.

Деканска дължностъ, *sf.* le décanat.

Декански, *adj.* décanal.

Деканство, *sm.* le décanat; (и —иско зване, *sm.* le doyené. [diable cartésien.

Декартова кула, *sf.* *Phys.* le ludion ou

Декемврий, *sm.* le décembre; —ски, de décembre.

Декламаторски, *adj.* déclamatoire.

Декламация, *sf.* la déclamation.

Декламаторъ (говорилникъ науствъ), *sm.* un déclamateur, réciteur, rhéteur *m.*

Декламирувамъ, *vm.* déclamer.

Декларацин, *sf.* la déclaration.

Декораторъ, *sm.* *Théât.* un décorateur.

Декорация (театрална), *sf.* la décoration; (п. цѣи, *Théât.* le décor.

Декретъ, *sm.* le décret. [dextrine.

Декстрина (барабойна мазъ), *sf.* *Chim.* la

Декуріонъ (десетникъ), *sm.* un décursion.

Декурія (у Римляны), *f.* la decurie.

Декъ (коверта), *sm.* *Mar.* le pont; (пространство между —ове, *Mar.* l'entre-pont *m.*

Делкатенъ, *adj.* mignon.

Делкатна любовь, *sf. fam.* le tendre.

Делкатности, *sf. pl.* les friandises *f.*

Делкатностъ, *sf.* la mignardise; (крѣхкостъ (за тѣлесенъ цѣтъ), *sf.* la morbidesse.

Деликатъ, *adj.* délicat; | *fig.* tendre.

Делта (земля между дее устья), *sf.* Géogr. le delta.

Делтовиденъ, *adj.* Anat. deltoïde.

Делѣннѣ (и съзвѣдѣ), *sm.* poisson, le daufhin; | — великанъ, *sm.* татм. le souffleur.

Демагогичееки, *adj.* démagogique.

Демагогія (управа на -гогъ), *sf.* la démagogie.

Демагогъ, *sm.* un démagogue. [—ment.

Демократически, *adj.* démocratique; —ски,

Демократія, *sf.* la démocratie; | придръ-

жамса на —, *vn.* démocratiser. [démocrate.

Демократъ (придръжникъ на -тія) *sm.* un

Демонологія, *sf.* la démonologie.

Демонomanія, *sf.* la démonomanie.

Демонстрація, *sf.* la démonstration.

Демонъ, *sm.* le démon; | списатель на -ны,

un démonographe; | поклонене на -ны, la

démonolâtrie. [foir m.

Демферь (въ фортепианъ), *sm.* Mus. l'étonf-

денваса, *v. imp.* il se perd. [coquinerie.

Денгубство, *sm.* la friponnerie; | *fam.* la

Денгубецъ, *sm.* désœuvré *adj.* un faquin,

chevalier d'industrie m, méchant, polisson,

fripon, rôdeur m; | coquin, vagabond, mi-

serable, malheureux, maraud, floueur m,

homme sans aveu, échappé des petites-

maisons, m; | *fam.* un gueusard, gneux,

croquant, vaurien m. [rone (pl. -ni).

Денгубцы (въ Неаполь), *sm. pl.* un lazza-

Дендритъ, *sm.* Minér. le dendrite; — теиъ,

de dendrite, *adj.*

Денемъ, *adv.* pendant la journée, de jour.

Денень, *adj.* Astr. diurne.

Деніе (монета), *sm.* le denier.

Денкче, *sm. dm.* le ballotin.

Денкъ, *sm. t.* la balle; 1. правяне -ове, l'em-

paquetage m; 2. права на -ове, *va.* empa-

queter; 3. правяне -ове и потребитѣ за

-ове, l'emballage m; 4. вързвамъ -ове или

баллы, *va.* emballer, détalor.

Денна книга (журналъ), *sf.* livre journal m;

| (записка), le journal.

— плата, *sf.* la journée.

— работа, *sf.* la tâche.

— свѣтлина, *sf.* le jour.

— свѣтотія, *sf.* Méd. la nyctalopie; | стра-

давецъ отъ —, *sc.* nyctalope.

Денникъ, *sm.* le journal, le mémorial.

Денно плаване (на ладія), *sm.* Mar. le

cinglage. [nes m.

Денны ниперугы, *sf. pl.* H. nat. les diu-

Денница (гондѣлика) *t.*, *sf.* la journée.

День (pl. дни и деніе), *sm.* le jour, la

journée, la date; 1. нъ — въ —, au jour

le jour ou la journée; 2. пръвъ —, de deux

jours l'un; 3. отъ — на —, de jour en

jour; 4. отъ единъ — на другъ, d'un jour

à l'autre; 5. отъ тоия —, à dater de ce

jour; 6. ката — или всякомъ —, *adv.* jour-

nellement; 7. отъ — на —, *fam.* aujourd'

hui pour demain; 8. кой —, le quantième;

9. всякомъ два -на, de deux jours l'un; 10.

пръвъ твъи дни, l'autre jour; 11. днешенъ

—, *sm.* ce jourd' hui; 12. дѣлниченъ —,

sm. jour ouvrable ou ouvrier; 13. работ-

никъ на —, *sm.* un journalier; 14. въ на-

значенъ —, à jour nommé; 15. начало —,

pointe du jour, f; 16. (за бързане), jour

de barbe; 17. (за плащането), Тур. jour

de banque; 18. (за почиване въ театралны

представлене), le relâche; 19. прѣд-

навѣстница за -тъ, *sf.* l'avant-courrière f;

20. прѣминалы отъ почтъ-тъ или оста-

вны дни, Com. jours de faveur ou de grâce;

21. — пѣтъ или пѣтуване, la journée; 22.

(на раждането), l'anniversaire m, jour na-

tal m; 23. тѣкане —, le délai; 24. на-

писвамъ -тъ въ писмо, *va.* dater.

Департаментски, *adj.* départemental.

Департаментъ (и Géogr.), *sm.* le département.

Депеша, *sf.* la dépêche.

Депешы, *sf. pl.* les expéditions f.

Деплоида, *sf.* Milit. le déploiement.

Деплонрувамъ, *va.* Milit. déployer.

Депо, *sm.* le dépôt. [consignations, f.

Депозитна каса, *sf.* caisse des dépôts et

Деполаризация, *sf.* Phys. la dépoléarisation.

Деполаризувамъ, *va.* Phys. dépoléariser.

Депутатско зване, *sm.* la députation.

Депутатъ, *sm.* un député, délégué m; | испра-

цамъ -аты, *va.* députer.

Депутация, *sf.* la députation.

Дерачъ, *sm.* un équarrisseur.

Дервинъ, *sm. t.* un derviche et dervis.

Дергачъ, *sm.* oiseau, le râle.

Дерюга, *sf.* la baline.

Держъ, *va.* écorcher, chiffonner.

Десантъ, *sm.* Milit. la descente.

Десетакъ, *sm.* une décade; | Arithm. une di-

zaine; | три -на, une trentaine.

Десетиченъ, *adj.* Arithm. décimal.

— брой, *sm.* nombre dénaire m.

Десетина и -стинна, *sf.* un dix, dizaine f;

1. (идица или човѣка), un dizain; 2. (десетъ

частъ), la dime et dixme; 3. събирамъ —,

va. dimer; 4. събирахъ на —, un dîmeur;

5. (отъ жито), Jur. le champart; | съби-

рамъ —, *va.* Jur. champarter; | събиратъ

на —, un champarteur; 6. (отъ червены

пригоды), la décime; 7. подложень на —,

décimable, *adj.* 8. умножавамъ о —, *va.*

décupler.

— дни, *sm. pl.* une décade.

Десетинникъ, *sm.* un décimateur.

Десетична дробъ, *sf.* fraction décimal f.

Десетникъ, *sm.* un dizénier et dizainier.

Десетниченъ, *adj.* décuple.

Десетно, *adv.* décimo ou dixiement.

Десетый, *adj.* dixième; -то, -ment; 1. -сета

часть, *sf.* le —, *sm.* 2. глобяване на —, la décimation; 3. глобявамъ — отъ прѣстанищнытъ, *va.* décimer.

Десятъ и -тый, *adj.* num. dix; | — день (на мѣсецъ-мѣ), *sm.* le dix.

— годнищень, *adj.* décénal. [мент, *adj.*

— граникъ, *sm.* *Géom.* un décaèdre; | -гра-

— денникъ, *sm.* un décameron. [-тенъ, *adj.*

— кжтнкъ, *sm.* *Géom.* un décagone; |

— мжжѣ, *sm.* *Bot.* la décandrie. [logue.

— словѣ (10-мѣхъ запосѣди), *sm.* le déca-

— срнченъ стнхъ, *sm.* vers décasyllabe et -labique.

— стншѣ, *sm.* le dizain.

— стълпна сграда, *sf.* le décastyle.

Десертъ (меделитъ *t.*), *sm.* le dessert; |

приготвяне —, l'office *m.*

Десманъ, *sm.* *quadr.* le desman.

Десмологически, *adj.* desmologique.

Десмология (наука за сухи жили), *sf.* la desmologie.

Деспотизмъ, *sm.* le despotisme.

Деспотически, *adj.* despotique; -скы -ment.

Деспотъ, *sm.* un despote. [conformiste.

Десидентъ (въ *Инглитера*), *sm.* un non-

Десектъ (оставка отъ безредны листовѣ на книга), *sm.* *Typ.* le déset. [ment.

Дешлада (здравѣ мѣсто), *sf.* *Fortif.* le défile-

Дешлаирувань, *va.* *Fortif.* *Milit.* défilier.

Децемвирень, *adj.* décemviral.

Децемвирство, *sm.* le décemvirat. [vir.

Децемвиръ (десетластникъ), *sm.* un décem-

Дециграммъ ($\frac{1}{10}$ отъ граммъ), *sm.* un déci-

граммъ.

Децима ($\frac{1}{10}$ отъ франкъ), *sf.* un decime.

Дециметръ ($\frac{1}{10}$ отъ метръ), *sm.* un décimètre.

Децима, *sf.* *Mus.* le dixième.

Децистеръ ($\frac{1}{10}$ отъ стеръ), *sm.* un décistere.

Дециаръ ($\frac{1}{10}$ отъ аръ), *sm.* un déciare.

Дива голия, *sf.* le chou-navet.

— гжска, *sf.* oiseau, la canapetière; | (ниле),

le 'balbran; | (рыбаръ), le 'harle.

— каджика, *sf.* plante, la roquette.

— коза, *sf.* *quadr.* l'antilope *sf.*

— коноля, *sf.* plante, le galéopsis ou

chauvre bâtard.

— круша, *sf.* plante, la pirole. [vivace.

— кжкаль, *sf.* plante, la raygrasse ou ivraie

— лоза, *sf.* la lambruche ou -brusque; |

—, plante, l'archit *m.* [de Bohême.

— маслина, *sf.* arbre, le chafel ou olivier

— миродія, *sf.* plante, l'ache *f.*

— мышка, *sf.* *quadr.* le campagnol.

— овца, *sf.* *quadr.* le mouton ou argati.

— патка (маница), *sf.* le canard; 1. (дрѣвна),

la sarcelle et carcelle; 2. ловецъ на -кы,

un canardier; 3. мѣсто за ловене -кы,

la canardière.

— свиня (женска), *sf.* la laie.

Дива смокиня, *sf.* arbre, le sycamore et si-

comore ou figuier —, *m.* le caprifiguier; |

вырване или пуцане плодъ -ни, la sa-

prification.

— слива, *sf.* *Blas.* arbre, le créquier.

— черыша, *sf.* arbre, le putiet ou merisier

à grappes, le coqueret ou alkékeuge.

— ясмия, *sf.* arbrisseau, le syringa.

Дивакъ, *sm.* un sauvage, allobroge, barbare

m.; | *fig.* un brut.

Диванъ (съѣдѣтъ), *sm.* le divan; | (софа, ка-

нане), l'ottomane *f.* le canapé, lit de repos

m. sofa et sopha *m.*

Диверсія, *sf.* *Milit.* la diversion. [ment.

Дивертиссементъ, *sm.* *Théât.* le divertisse-

Дивизионъ и -генералъ, *adj.* *sm.* *Milit.*

divisionnaire. [division.

Дивизионъ (два ескадрона), *sm.* *Milit.* la

Дивизія, *sf.* *Milit.* la division.

Дивитъ, *sm.* *t.* le calmar.

Дивича мазъ или миризма, *sf.* la venaison.

Дивичъ, *sm.* le gibier, le venaison: 1. вкусъ

отъ —, le sauvagin et goût —, *m.*; 2. дворъ

за —, la muette; 3. дълыгъ пера на —,

les cerceaux *m.*; 4. закарване — въ хвакъ,

le rabat; 5. миризма отъ —, la sauvagine;

6. пушкамъ —, *va.* giboyer; 7. пълень съ

—, giboyeux, *adj.*; 8. убитый —, la chasse;

9. часть отъ — за кучеата, *Vén.* la curée.

Диво дърво, *sm.* *Agric.* le sauvageon.

Дивокозень корень, *sm.* plante, le doronic.

Дивость и -вина, *sf.* la férocité; | *fam.* la

sauvagerie.

Дивъ (и *fig.*), *adj.* sauvage; | farouche, fé-

roce, hagar, indompté, incivilisé, bâtard,

rustique, agreste; | *fig.* inculte, tudesque.

— аврянъ, *sm.* plante, la gratiole.

— базиянъ, *sm.* dietame blanc *m.*

— бжъ, *sm.* plante, l'ormin *m.*

— волъ, *sm.* (voies) Бизонъ; | ходя на

ловъ за -лове, *vn.* boucaner: | ловецъ на

-лове, un boucanier.

— рюзумъ, *sm.* plante, la balsamite ou

menthe-coq, l'aspic *m.*

— гжлабъ, *sm.* oiseau, le biset, le ramier

et pigeon —, *m.*; | (ниле), le ramereau.

— клень, *sm.* arbre, le sycamore ou érable

blanc.

— кремъ, *sm.* plante, le martagon.

— крабъ, *sm.* le tourlourou. [quelicot.

— макъ (саморасленъ), *sm.* plante, le co-

— наръ, *sm.* arbre, le lalaustier.

— кжравъ, *sm.* *fam.* la sauvagerie.

— овень, *sm.* *quadr.* le bouquetin.

— орьсѣ, *sm.* le 'haveron. [fleurs *m.*

— орьсѣ, *sm.* arbre, l'orne ou frènes à

— пньеръ, *sm.* arbrisseau, le gattilier; | —,

plante, le cabaret.

— птѣль, *sm.* oiseau, coq de bruyère ou de

bouleau, grianneau *m.* tetras de bouleau ou

petit tetras *m.*

Дизъ рапонъ, *sm. plante*, la navette.

— сминъ, *sm. plante*, le carvi.

— тръндафилъ, *sm. plante*, le ciste.

— фастжкъ, *sm. arbrisseau*, le staphylier.

— хардалъ, *sm. plante*, la sauge ou sénévé sauvage, érucago ou — cague *f*, vélar ou herbe aux chantres, *m*.

— чесанъ, *sm. plante*, le scordium, la joubarbe; | сиропъ отъ —, *Pharm.* le diascordium. [orvale.

— шалфей, *sm. plante*, la toute-bonne ou шарлагуны, *sm. plante*, l'orobe *f*.

Дизы ангинари, *sm. pl.* la chardonnette et cardonnette.

— кокичета, *sm. pl. plante*, la perce-neige.

— пилцы, *sm. pl.* la sauvagine.

— червицы, *sf. pl.* la merise.

Дигестъ (събране съдбены расправенеа), *sm.* le digeste; | втора часть на —, l'infiriat *m*.

Диглафъ (дворѣзъ), *sm. Archit.* le diglyphe.

Дидактически, *adj.* didactique; —ски, —ment; | — начинъ, *sm. le —, sm.*

Дидактика, *sf.* la didactique.

Дизъ (на ботушы), *sm. t.* la genouillère.

Диканя, *sf.* le fléau.

Дикель, *sm.* le 'houau; 1. (у градинари), la serfouette; 2. прѣкопаванъ съ — зема, *va.* serfouir; 3. прѣкопаване съ —, le serfouissage et —fouage.

Диктавъ (критски), *sm. plante*, le dictame et —tamne.

Диктаторски, *adj.* dictatorial. [tature.

Диктаторство и —ско зване, *sm.* la dictature.

Диктаторъ, *sm.* un dictateur.

Диктоване, *sm.* la dictée. [dictet.

Диктувамъ (приказвамъ да пишеть), *va.*

Дикция, *sf.* la diction.

Дилавъ, *sm.* la pincette et *pl. -s*, les badines *f*, la mordache, le ringard.

Дилемма (си. логисмъ), *sf.* le dilemme.

Дилижансъ (пощанска карета), *sm.* la diligence.

Диліонъ, *sm. Arith.* un milliard ou billion.

Динамика, *sf.* la dynamique.

Динамически, *adj.* dynamique. [mètre.

Динамометръ (сило-мѣръ), *sm.* le dynamomètre.

Динарий, *sm.* un denier.

Династически, *adj.* dynastique.

Династія (царски родъ, —ско колѣно), *sf.* la dynastie; | пакъ нашестване на първата — (рестаурация), la restauration.

Динка (чукалница) *sf. t.* le bocard.

Дипла, *sf.* le pli.

Дипликалъ (вторъ прѣписъ), *sm.* le duplicata.

Диплома, *sf.* le titre.

Дипломатика, *sf.* la diplomatie; | въщъ въ —, un diplomate; | (наука за пети дипломъ), la diplomatique.

Дипломатистъ, *sm.* un diplomate.

Дипломатически, *adj.* diplomatique; —ски, —ment.

— корпусъ, *sm.* le corps diplomatique.

Дипломатъ, *sm.* un diplomate.

Дипломтъ, *sm.* le diplôme, la patente.

Диплаж, *va.* plier (voies Стжнвямъ).

Директорія (събѣтъ), *sf.* le directoire; (въ Швейцарія), le vorort.

Директоріаленъ, *adj.* directorial.

Директорско зване, *sm.* le directorat.

Директоръ или Началникъ (на колегіумъ), *sm.* un principal; | (на банкъ), un gouverneur; | зване на — (въ колегіумъ), la principalité.

Дирекція, *sf.* la direction.

Дисагоносецъ, *sm. fam.* un besacier.

Дисагъ, *sm. t.* le sac.

Дисагы, *sm. pl.* le bissac. la besace; | паты —, la sacoche.

Дискантъ, *sm. Mus.* le dessus. le soprano.

Дискантистъ, *sm.* un sopraniste.

Дискошь (разлато бюдо), *sm.* le plateau, la soucoupe; 1. (черковенъ), la paix; 2. (покрывъ на потыр-тъ), la patène; 3. (у в. в.), le disque; 4. подхвърлять на — (у в. в.), un discobole.

Диспашоръ (оуѣднелъ на аварія), *sm. Com.* un dispaheur. [dispaheur.

Диспаншъ (сѣдѣтка за аварія), *sm. Com.* la.

Диспондей (сѣмъ въ стигъ - - -), *sm.* le dispondee.

Диспутъ, *sm.* la disputation, la dispute.

Диссертация, *sf.* la dissertation, la thèse.

Дистанція, *sf. Milit.* la distance.

Дистихъ, *sm.* le distique.

Дисциплина, *sf.* discipline militaire *f*; 1. държъ въ —, *va.* discipliner; 2. навиктуванъ на редъ или на —, *vm.* se discipliner; 3. ненавикнуа на —, indiscipliné, *adj*; 4. нѣмане —, l'indiscipline *f*.

Дитирамбически, *adj.* dithyrambique.

Дитирамбъ (видъ ода) *sm.* le dithyrambe.

Дитрохей, *sm.* le ditrochée.

Дифференцирование, *sm.* le différentiation.

Дифференцирувамъ, *va. Mathém.* diffé-rentier.

Дифференциаленъ, *adj. Mathém.* différential.

Дифференціалъ и —ціаленъ брой, *sm.* la différentielle. [dichorée.

Дихорей (сѣмъ въ стигъ -v -v), *sm.* la.

Дилитръ (отъ литра), *sm.* un décilitre.

Диабетически, *adj.* diabétique.

Дяволка, *sf.* une diablesse.

Дявола! *interj.* diable.

Дяволакъ, *adj.* diabolique; —ски, —ment; | сатаникъ, endiablé; | *pop.* satané.

Дяволски, *adv.* en diable, en diable et demi, diablement.

Дяволство, *sm. fam.* la coquinerie.

Дяволуване, *sm.* la faquinerie.

Діаволче, *sm. dim.* un diabolotin, esprit follet *m.*
Діаволичина, *sf.* la diablerie.

Діаволъ, *sm.* un diable, satan, démon *m.*,
malin ou esprit malin *m.*, coquin, lucifer *m.*;
1. *fam.* un diantre; 2. събирамъ -лытъ,
va. évoquer; 3. събирание -лы, l'évocation *f.*

Діаграмма (теглене линия), *sf. Geom.* le
diagramme.

Діаграфъ (инструментъ), *sm.* le diagraphie.

Діагностика (распознаване болестъ), *sf.*
Med. le diagnostic.

Діагностически, *adj.* diagnostique.

Діагоналенъ, *adj. Mathem.* diagonal; -лно,
-lement.

Діагональ, *sm.* la diagonale.

Діадима, *sf.* le diadème.

Діаконка, *sf.* une diaconesse.

Діаконникъ (прѣдършница), *sm.* le reve-
stiaire.

Діаконски, *adj.* diaconal.

Діаконство и -ско зване, *sm.* le diaconat.

Діаконъ, *sm.* un diacre.

Діакустика (наука за прѣкръщаване на
гласъ-тъ) *sf.* la diacoustique.

Діалектика, *sf.* la dialectique; -тически, -ment.

Діалектикъ, *sm.* un dialecticien.

Діалектъ, *sm.* le dialecte.

Діалогисмъ, *sm.* le dialogisme.

Діалогически, *adj.* dialogique.

Диалогъ, *sm.* le dialogue.

Диаметраленъ, *adj.* diamétral; -лно, -lement.

Диаметричностъ, *sf.* la diathermanéité

Диаметръ, *sm. Geom.* le diamètre; | *Artill.*
le calibre. [le diapason.

Діапазонъ (обмѣтъ на гласъ-тъ), *sm. Mus.*

Діархія (двюдържавіе), *sf.* la dyarchie.

Диатермическо тѣло, *sm. Phys.* corps dia-
thermane *m.* [-ment.

Діатонически, *adj. Mus.* diatonique; -ски,

Діезъ (полутонъ), *sm. Mus.* le dièse et diésis;
| забѣлженъ съ —, dièse, *adj.*; | турямъ

— прѣдъ нота или надвигамъ съ единъ
полутонъ нота, *va.* diéser.

Диета, *sf.* la diète, le régime; | лѣкаръ що
ползува болнытъ си съ —, un diététiste

Діетенъ и -тически, *adj.* diététique.

Діоней (мухоловачка), *sf.* plante, la dionée.

Діоптрика (дѣлъ отъ оптиката за прѣкръ-
щаване зари), *sf.* la dioptrique.

Діоптрически, *adj.* dioptrique. [nule.

Діоптъръ (земелрно оржѣе), *sm.* la pin-
диорама (видъ щампы), *sf.* le diorama.

Дланенъ, *adj. Anat.* palmaire, métacarpien.

Дланъ, *sf.* le palme, la paume; 1. *Anat.* le
métacarpe, l'avant-poignet *m.*; 2. (хривачи

sf.), creux de la main *m.*; 3. высотъ една
—, *Bot.* palmaire, *adj.*; 4. украсенъ съ —,

Blas. arpaumé, *adj.*

Делто или Делто (сачесо), *sm.* l'ébauchoir
m., ciselet *m.*, boucharde *f.*, grénétis *m.*

Дѣлбана работа, *sf.* la ciselure; | укра-
сенъ съ —, sculpté, *adj.*

Дѣлбане, *sm.* la sculpture, la ciselure; | (на
камъкъ), la lithoglyphique.

Дѣлбателно или Гравеорно искусство, *sm.*
la chalcographie.

Дѣлбачъ, *sm.* un ciseleur; 1. (на дърво), un
xylographe et -glyphe ou graveur sur bois;
m.; 2. или гравеоръ (на жѣлъ), un chal-
cographe; 3. (сачесо), le gorget.

Дѣлбалъ, *va.* sculpter, creuser, ciseler,
canneler.

Дѣлбей, *sm.* la rainure, entaille et -tailleur
f., cannelure *f.*, encoche, gorge *f.*, jable, cran,
bassiné *m.*; 1. *Archit.* la rudenture; 2. и
захлунакъ по —, la coulisse; 3. (на бър-
зецъ-тъ у оржѣе), la fraisure; 4. (на
ерьхъ карета), la gouttière; 5. задрѣсте-
ване или завиране въ —, l'encastrement
m.; | задрѣстевамъ или завирамъ въ —,
va. encaster, emboîter; 6. (у крайниши
на подвезена книга), la greque; | права
—, *va.* grequer; 7. (у наковалня), l'em-
base *f.*; 8. (на пушка ги харбѣя), le porte-
bague; 9. (на стѣлъ), *Archit.* les stries
et striures *f.*

Дѣлбецъ, *sm.* le burin.

Дѣлбило, *sm.* l'allemandrie *f.*; | (обло дѣсто),
la gouge; | (сачесо), la jabloire.

Дѣлбока вода, *sf.* eau profonde *f.*; | иску-
ство за вляване наватръ въ —, l'ar-
neuterie *f.* [rine *f.*

— паница, *sf.* la soupière, casserole, ter-
Дѣлбоко, *adv.* à fond, profondément, creux;
| *fig.* jusqu'à la moelle des os, *m.* [ment.

— копане, *sm. Agric.* le défonçage et -ce-

— мыслене, *sm.* la méditation. [fond.

— мысленъ, *adj.* métaphysique; | *fig.* pro-

— политикъ, *sm.* un spéculatif.

— мыслецъ човѣкъ, *sm.* un penseur.

— мыслено, *adv.* profondément.

Дѣлбокость, *sf. fig.* la profondeur.

Дѣлбокоученъ, *adj.* consommé.

Дѣлбокъ, *adj.* profond, enfoncé, creux; | (съ
мысль), abstract.

Дѣлбочина и -бокость, *sf.* la profondeur,
le profond, le fond, enfoncement *m.*, hauteur
f.; 1. (на водама), *Mar.* le brassage; 2.
измѣрене —, le sondage; 3. измѣревамъ
—, *va.* sonder.

Дѣлбочинка, *sf. Anat.* la fosse; 1. l'ombilic
ou nombril *m.*; 2. *Archit.* la scotie; 3. (у
ахтрѣшенъ камъ на окомоту конь), *sf.*
Veter. les larmiers *m.*; 4. съ —. *Bot.* om-
biliqué, *adj.*

Дѣлбѣсть, *adj.* strié.

Дѣлга върволица (човѣцы), *sf.* une procession.

— дръха, *sf.* la simarre.

— пушка, *sf.* la canardière.

— опашка (носа), *sf.* le boudia.

Дълга сабя (и връхъ-тъ ѝ), *sf.* l'estoc *m*; | ударене съ —, l'estocade *f*; | биенца съ —би, *vr.* estocader,

— сричка (съ дълга), *sf.* la longue.

— умръзнителна приказка, *sf. fg.* la kyrielle.

Дългичкъ и Дължкъ, *adj. dim.* longuet.

Дългняста възглавничка, *sf.* le traversin.

— мида, *sf.* mollusque, le moule.

— чѣша, *sf.* la gondole.

Дългнясто куче (хрътка), *sm.* 'harpé, *adj.*

Дългнястъ, *adj.* oblong.

— кошъ, *sm.* la mane.

— уриликъ, *sm.* le bourdalou.

Дългнясты присады (хрушы), *sm. pl.* ouisse-madame *f.*

Дъго (на), *adv.* au long, tout au long; |

права по —, *va.* prolonger, rallonger, pousser.

Дъго женско жобе, *sm.* la légende.

— врѣмѣнь, *adj.* long; | *Méd.* chronique; —но, -ment.

— вѣченъ, *adj.* vivace.

— вѣчностъ, *sf.* la longévit.

— денствие, *sm.* la longévit.

— нога, *sf.* insecte, le tipule.

— носъ, *sm.* insecte, l'arbrère ou urebec *m*, charaçon *m*; | наѣденъ отъ —сы, charaçonné, *adj.*

— кракъ (за конь), *adj.* long-jointé.

— крыла дѣстовница, *sf.* oiseau, le martinet.

— образна кривина, *sf.* l'arqûre *f.*

— опаша маймуна, *sf.* le cercopithèque.

— опашать ящеръ, *sm.* tam. le phatagin

— перъ, *sm.* poisson, muge volant ou exocet *m*.

— петъ, *sm.* quadr. le tarsier ou phalanger.

— полень мундиръ, *sm.* Milit. la tunique.

— ржа маймуна, *sf.* le gibbon.

— търпене, *sm.* la longanimité.

— търпеливъ, *adj.* longanime: -во, -ment.

— ухо, *sm.* por. un viédase.

— ухъ (за конь), *adj.* oreillard et orillard.

Дълъгъ (и *fg.*), *sm.* la dette, le devoir, le dû,

l'office *m*, offense *f*; 1. *Com.* l'obligation *f*;

2. *fg.* le tribut; 3. гузенъ —, dette vé-

gèuse; 4. искане —, la créance; 5. неу-

твърденъ правителственъ —, dette flottante;

6. безъ никакъ — (чисто), *adv.* *Jur.*

franchement et quittement; 7. оставка отъ

—, le débet; 8. плащамъ —тъ си на есте-

ството, *va. fg.* payer le tribut de la nature;

9. плащамъ — съ истата монета,

va. à beau jeu beau retour; 10. прѣхвър-

ляне — или плащане, délégation de dette,

f; | прѣхвърлямъ — на нѣкого, *va.* délég-

guer; 11. снемателенъ отъ — или отъ

сборъ, imputable, *adj*; | снемане отъ —,

imputation *f*; | снемамъ отъ —, *va.* imputer

à; 12. *pl.* дългове (нѣкому), *Com.* l'actif

m; 13. (ради плащане), *Com.* dettes pas-

sives; 14. вкарвамъ въ — или натоварямъ

съ —, *va.* endetter; 15. влясамъ въ —, *vr.*

s'endetter; 16. безъ —, *adv.* *Jur.* quitte-

ment; 17. исплащамъ —, *va.* purger; | *fg.*

boucher un trou; 18. натоварямъ съ —, *va.*

obérer; 19. потаивамъ въ —, *vn.* s'en-

gager; 20. до уши въ —, criblé de dettes.

Дълъгъ и Дълъгъ (и *Gram. Mus.*), *adj.* long;

| effilé; | *fg.* traînant.

— биладрентъ кий, *sm.* le bistoquet.

— камыкъ (напрѣко наизидѣнь), *sm.* la boutisse.

— кампникъ, *sm.* la chambrière.

— кастроль, *sm.* la daubière.

— кошникъ (за димикъ), *sm.* la bourriche.

— мазракъ, *sm.* arme d'hast *m*.

— ножъ (безъ чирень), *sm.* l'alumelle *f*.

— прозорецъ (на кула), *sm.* la rayère.

— редъ, *sm.* fam. la tirade; | (думъ), *fg.*

l'enfilade *f*.

— ремыкъ, *sm.* la longe, plate-longe *f*.

— столъ, *sm.* le banc.

— сюртукъ, *sm.* *fg.* le lévite.

— фезъ, *sm.* le chaperon.

Дългы жицы (съ месо), *sf. pl.* les filandres *f*.

— тѣ прсти (съ коуто са племе), *sm. pl.*

pattes d'araignée, *f*.

Дълженъ, *adj.* dû, le débet; 1. *Com.* le doit;

2. —сь, *vn.* devoir; 3. (още), redevable,

adj; 4. бывамъ — или задълженъ (нѣ-

кому за нѣщо), *vn.* être redevable de; 5.

оставамъ още —, *vn.* être en reste, 6. по

виждане смятна оставамъ още —, *vn.* re-

devoir; | оставане още —, la redû; 7. (до

ушы), payé de dettes.

Дължина и Дължъ, *sf.* le long; 1. *Géogr.*

Astr. la longueur *f*; 2. *Mar.* l'élingue *f*. 3.

(на прѣпорецъ), *Mar.* le battant; 4. на —,

adv. de ou en long.

Дължиномѣръ, *sm.* le mécomètre.

Дължникъ, *sm.* un obligé, redevable *m*; |

—, —ца, *s. Com.* débiteur, -trice; | *Jur.* *sc.*

reliquataire

Дължното, *sm.* le dû.

Дължно навидане (на сѣдническы мѣста

отъ адвокатикъ), *sm.* le stage.

— навъртане (на каноникъ), *sm.* le stage.

Дължностенъ, *adj.* *Jur.* onéraire.

Длъжность, *sf.* la fonction, l'emploi *m*, l'état

m, l'office *m*, le ministère, le poste; 1. le

devoir, obligation *f*, charge *f*, comission *f*,

dû, parti *m*; 2. (носта), la place; 3. врѣме

за извършване —, la magistrature; 4. за-

бравяне —, la prévarication; | *Jur.* le for-

feiture; 5. изваждане отъ —, la destuta-

tion, interdiction *f*; 6. изваждамъ или про-

свамъ отъ —, *va.* interdire; 7. изпълняватъ

на — или който има —, un titulaire; 8.

набираме много -сти върху едного, le cu-

muli; | имамъ нѣколко -сти въ едно врѣме,

vn. Jur. cumuler; | управитель на -ста, un cumularde; 9. наука за -стиѣ на човѣкъ, la déontologie; 10. права си -та, *vn.* fonctionner; 11. права против -та си, *va. Jur.* forfaire; 12. противенъ на —, un prévaricateur; 13. (безъ работа съ плата), la sinécure; | който има подобна —, un sinécuriste; 14. по —, d'office.

Дѣлѣнѣ, *vn.* devoir.

Дневаленъ (дежурна), *adj.* de jour.

Дневенъ, *adj.* diurne.

Дневникъ, *sm.* le diurnal; | *Com.* le brouillard.

Дневны записки, *sf. pl.* les éphémérides *f.*

Днесъ, *adj.* aujourd'hui, ici; | *Jur.* ce jour d'hui; | отъ —, à dater de ce jour.

Днешенъ, *adj.* moderne, hodierna, d'aujourd'hui; | на день, *adv. Jur.* ce jour'hui.

Днешню врѣме, *sm.* la circonstance; | придръжникъ на —, un moderniste.

До, *préfixe*, mi —; 1. *prép.* à côté de, sur, joignant; 2. *adv.* près, auprès et -de, secondairement; 3. *adv. prép.* attendant à; 4. -и дору, jusque et jusques; 5. -дѣто, *conj.* tandis que; 6. -край, *adv.* de tout point, en tout point; 7. -тогасъ, *adv.* tant.

До (нота С), *sm. Mus.* le do.

Добавямъ, *va.* suppléer.

Добавенъ день, *sm.* (voyez Високосъ).

— знакъ, *sm. Blas.* la brisure.

Добавка, *sf.* le supplément; | (въ съчиненіи), le hors-d'œuvre.

Добавна биря, *sf.* le taillon. [scriptum.

— записка (постскриптъ), *sf.* le post-

Добавно вѣстие (на сына), *sm.* le hors-d'œuvre.

Добавны пары, *sf. pl.* l'appoint *m.* la passe.

Добавченъ, *adj.* supplétif.

Доближавамъ, *va.* approcher.

Доближаване, *sm.* l'approche *f.*

Добра-вода, *sf.* à flot. [bénin.

— каквина, *sf.* le bon; | отъ —, *Méd.*

— мирзма, *ff.* le parfum; | мажъса или

са пръскамъ съ —, *va.* sa parfumer.

— намѣра, *sf.* bonne aubaine *f.*

— роднина, *sf.* bien apparenté, *adj.*

Добрина, *sf.* la complaisance, amitié, bonté, clemence, qualité *f.* aloi *m.*

Добричкъ, *adj.* honnête; -чко, -ment.

Добро, *sm.* nom bulgare de la tette Д.

Добро, *sm.* le bien, le bon, le salut; 1. най

—, le mieux, le superfin; 2. наука за по-

л'acrologie *f.*; 3. права — (идному), *va. Jur.* militer; 4. съ -тъ, *adv.* de gré à gré.

— видѣне, *interj.* adieu.

— воленъ, *adj.* volontaire, bénévolé, gra-

тuit, affable, spontané; -мо, -ment.

— волю, *adv.* sans contrainte; | *fig.* d'office.

— волюсть, *sf.* la spontanéité, gratuité, affabilité *f.*

— гласенъ, *adj.* euphonique, nombreux.

— гласіе, *sm.* l'euphonie *f.* le nombre.

Добродушенъ, *adj.* bénin, débonnaire; -шно, -ment. [nignité, débonnairété *f.*

— душе, *sm.* la cordialité, bonhomie, bé-

— дѣтеленъ, *adj.* vertueux; -мо, -euse-

ment; | bienfaisant; | най —, mieux-faisant.

— дѣтелница, *sf.* maison de charité, *f.*

— дѣтелность, *sf.* la bienfaisance.

— дѣтель, *sf.* la vertu; | un bienfaiteur; |

| *fig.* un nourricier.

— дѣяне, *sm.* le bienfait, la munificence, libéralité *f.*

— име, *sm.* le renom; | *Jur.* la fâme; |

който има — или лошаво, bien ou mal famé.

— нхравенъ, *adj.* sage; | *fig.* tempéré;

| -сьмъ, *vn.* avoir des moeurs *f.*

— нхравіе, *sm.* la morale; | -то (на една работа), l'affabulation *f.*; | учъ —, *va.* moraliser. [logue *m.*

— нхравна поучителна басна, *sf.* l'apo-

— нхравность, *sf.* la sagesse.

— приличенъ, *adj.* honnête, propre; -чно,

-ment; | *fat.* canonique.

— приличность, *sf.* l'honnêteté *f.* le dé-

corum; | пазя —, *va.* sauver les dehors.

— приемливъ, *adj. fat.* accueillant.

— свѣстенъ, *adj.* consciencieux, scrupu-

леux; -но, -eusement.

— свѣстность, *sf.* bonne foi *f.*

— склоненъ, *adj.* affectueux, affectionné; -ло-

но, -ment.

— сърдеченъ, *adj.* bon.

— сърдечіе, *sm.* la cordialité.

— ставенъ, *adj.* bien membré.

— стойнъ, *adj.* modeste, séant; -но, -ment.

— сторителенъ, *adj. fig.* coulant; -мо, -ament.

— състояние, *sm.* le bien-être, l'aise *f.*

— утро, *sm.* bon jour.

Добъръ, *adj.* bon, beau ou bel, comme il faut; 1. convenable, véritable, honnête, cha-

ritable, élément; 2. *Méd.* louable; 3. *fig.* sain; 4. по-, préférable; | ставамъ по —,

vn. rabonir; 5. твърдъ —, *fig.* saillant; 6.

най —, mieux; 7. гарант; | бывамъ — (за),

vn. garantir; 8. ставамъ — (за нѣкого),

vn. répondre; 9. (за вѣтъръ-тъ), favorable,

propice.

— вечеръ, *sm.* bonsoir!

— видъ, *sm. pop.* le fion.

— день, *sm.* bonjour!

— размѣръ, *sm. Archit.* l'eurythmie *f.*

— разумъ (въ), *adv.* en bien.

— човѣкъ, *sm.* un bon diable; | той е —,

fig. c'est un bon israélite.

Добры миризмы, *sf. pl.* les odeurs *f.*

Добрѣ, *adv.* bien, en bien, bon, oui, bravo et

bravissimo, si fait; 1. *prép.* entre deux

yeux; 2. *adv. fig.* sainement; 3. твърдъ —,

fat. optimé; 4. най —, par excellence;

5. отъ всадѣ мн е —, *vn.* pager en grande eau; | *fat.* comme un coq en pâte: 6. -дошль гостиниць, *с.* un bienvenu: 7. — сте дошле! *adv.* soyez le bienvenu; 8. — и алы, moitié figue, moitié raisin; 9. — мн е, *vn.* se féliciter; 10. не може по —, le mieux du monde; 11. нѣ тай — както, inférieurement à; 12. по —, mieux (*pour* plu bien), plutôt: 13. бывамъ по —, *vn.* valoir mieux; 14. по — е, il vaut mieux; 15. за по —, *adv.* à l'envi, à qui mieux mieux; 16. колкото са може по — или твърдѣ —, а mieux le mieux du monde; 17. отъ часть на часть по —, de mieux en mieux; 18. по — както, *adv.* supérieurement à; 19. по — отъ всичко, surtout, uniquement: | и най —, sur toutes choses; 20. стопете —, *adv.* de grâce; 21. — съмь, *vn.* se porter bien.
- Добывамъ (дѣца),** *vn.* enfanter, procréer, accoucher: 1. (придобывамъ), *gagner*; 2. (повѣрене), *s'acréditer*; 3. (страсть къмъ), *s'affoler de*; 4. добыла (за родителка), *être délivré*.
- Добыване,** *sm.* la procréation, enfantement *m*; | (за жена), la délivrance, *accouche ment m*; | *фг.* coup de filet *m*.
- Добывателенъ,** *adj.* lucratif: -лно, -ivement.
- Добывачъ,** *ка, с.* gagnueur, euse; un aliénataire.
- Добывка и При —,** *sf.* le bénéfice, la rente, le product, profit, gain *m*, utilité *f*, revenu *m*, revenant-bon *m*; 1. l'intérêt *m*, aquêt, bon *m*, quintessence *f*, parti, lucre, émolement *m*, appoint *m*, capture *f*, butin *m*: 2. (процентъ), *Com.* le pourcent, l'intérêt *m*, le boni: 3. *фг.* le compte, la curée; 4. отъ — на —, *Com.* intérêts des intérêts ou -composé; 5. на —, l'arrière change *m*; 6. гладенъ за —, *фг.* âpre à la curée; 7. давамъ пары съ —, *va.* faire travailler son argent: 8. даване пары съ —, la collacation; 9. на доживотна —, à fonds perdus *m*; 10. получавамъ добра —, *va. fat.* faire vendanges *f*. 11. съѣтка отъ — на —, l'anatomisme *m*; 12. пріетель за промѣняване —, un conversioniste.
- Добывки,** *sf. pl.* les fruits *m*.
- Добывна работа,** *sf. фг.* vache à lait, *f*.
- Добывлена цѣна,** *sf.* le denier. | *percentage*.
- Добывченъ сборъ (на сума),** *sm. Com.* le *Добытакъ, sm.* le bétail (*pl.* bestiaux), la bête, animal *m*, la brute ou bête brute; 1. (за конь), bête chevaline; 2. *фг.* une pécore; 3. брваа рогатъ —, une pièce de bétail: 4. владене —, éducation du bétail, *f*; 5. даване — за пасене на село и даденый — за, *Jur.* le cheptel et cheptell; 6. поемникъ на — за пасене на село, *Jur.* un cheptelier; 7. запрягане — за олавяне въ нивя, *Jur.* mettre en fourrière *f*; 8. правягы — цы, *va.* bestialiser.
- Доведеникъ,** *sm.* le beau-fils.
- Доведеница,** *sf.* la belle-fille.
- Доведень братъ,** *sm.* le demi-frère; | -на сестра, *sf.* la demi-sœur.
- Довождамъ (напоко),** *va.* ramener.
- Довождачъ (на подолжы),** *sm.* un meneur.
- Доволень,** *adj.* suffisant, opulent; 1. *Théol.* congru; -лно, -ument; 2. — съмь, *vn.* se louer de; 3. бывамъ —, *vn.* suffire; 4. доволно е, *v. imp.* suffit, il suffit.
- Доволно,** *adv.* assez, suffisamment, à ou en suffisance, au long, tout au long, 'hela; | *fat.* par-dessus les yeux.
- Доволность,** *sf.* la suffisance, opulence *f*.
- Доволство,** *sm.* la suffisance.
- Доволствувамъ,** *va.* subvenir.
- Довършевамъ,** *va.* finir, achever, consommer.
- Довършеване,** *sm.* l'achèvement *m*.
- Довършевачъ,** *sm.* un consommateur.
- Довършане,** *sm.* la consommation.
- Довършенъ,** *adj.* achevé, consommé.
- Довѣрявамъ,** *va.* accoréditer.
- Довѣренность,** *sf.* la faveur.
- Догаждамъ и -ровеждамъ,** *vr.* soupçonner, se douter de, conjecturer.
- Догаждане и -ровеждане,** *sm.* le doute, le soupçon; | *фг.* le tact.
- Догма,** *sf.* le dogme.
- Догматически,** *adj.* dogmatique; -скы, -ment.
- Догматическо писмо,** *sm.* le dogmatique.
- Догматикъ,** *sm.* un dogmatiste.
- Догръ (рыболовна ладя),** *sm. Mar.* le dogre.
- Догъ (самсонъ нхъ),** *sm.* le dogue.
- Додадка,** *sf.* l'allonge *f*, le comble.
- Додѣ (доклѣ),** *adv.* où.
- Додѣвамъ,** *va.* inquiéter, incommoder, gêner, déplaire, lasser; 1. contrarier, chicaner, molaster, assomer, deîner, obséder, vexer; 2. (идѣному), peser sur le coeur: | *fat.* juguler, rabrouer; 3. *фг.* assassiner, assiéger, choquer; 4. *pop.* scier.
- Додѣване,** *sm.* le mécontentement, la contrariété, molestation, importunité *f*: | докарвамъ —, *va.* mécontenter.
- Додѣвателенъ,** *adj.* incommode, importun, vexatoire: | *fat.* vexant, guignonant; | *pop.* scient.
- Додѣвенъ,** *adj.* contrariant.
- Доене,** *sm.* la nourriture; 1. *Méd.* la lactation; 2. (дѣте), l'allaitement *sm*; 3. (краса), la traite.
- Дожство,** *sm.* le dogat.
- Дождъ (начальникъ у Венеція и Генуя),** *sm.* un doge; | санъ на —, le dogat; | жена му на —, une dogaresse et dogesse.
- Доза (дѣтъ),** *sf.* la prise.
- Дозволявамъ,** *va.* concéder, comporter, acquiescer à.
- Дойно крава,** *sf.* vache laitière ou à lait, *f*.
- Доя,** *va.* nourrir; | (подолжамъ дѣтенце),

allaiter; | (*краса, овца*), traire (*вогъз Кърмъ*).

Доказателенъ, *adj.* démonstratif, probatif, justificatif, apodictique. [-тѣненъ.

— **документъ**, *sm.* *Jur.* le soutienement et

Доказательство, *sm.* la preuve, la démonstration, le témoignage, justification, conviction *f.*, argument *m.*, raison, charge *f.*: 1. *fig.* le trait; 2. (*знакъ*), la marque; 3. *предложена* -ва, l'argumentation *f.*

Доказвамъ и -зевамъ, *va.* démontrer, montrer, prouver, constater; 1. conclure, justifier, avérer, argumenter, exercer, mettre; 2. (*макъ*), reprouver; 3. *fig.* signaler; 4. (*своитѣ способности*), *fig.* faire ses preuves *f.*; 5. (*въ съдба лажовно нѣщо*), *Jur.* s'insérer en faux contre.

Доказване, *sm.* la constatation, justification, démonstrabilité *f.*

Доказвачъ, *sm.* un argumentant.

Доказливъ (*що може са докаже*), *adj.* démontrable, prouvable.

Докаравамъ, *va.* porter, provoquer, attirer, engendrer, donner; 1. *Com.* importer; 2. (*и назадъ*), ramener; 3. (*подъ своя властъ*), *fig.* ranger sous son pouvoir; 4. (*въ движение*), faire jouer; 5. (*въ добро състояние*), faire valoir; 6. (*въ дѣйствиѣ*), pratiquer, mettre en pratique; 7. (*изново стока*), réimporter; 8. (*въ испрьвний видъ*), réduire; 9. (*въ истинний пжтъ*), redresser; 10. (*приходъ*), rapporter; 11. (*на себе-си*), encourir; 12. — си на умъ-тъ, il m'en souvient.

Докараване, *sm.* *Com.* l'importation *f.*: 1. (*макъ стоки*), la réimportation *f.*; 2. (*въ първий видъ*), la réduction; 3. *простень за* —, *Com.* importable, *adj.*

Докарователенъ, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Докаровачъ, *sm.* *Com.* un importateur.

Докачамъ, -чвамъ и -чевамъ, *va.* palper, aboutir à; 1. offenser, outrager, lésér, piquer au vif, faire tort, pousser; 2. *fig.* blesser, froisser, entamer, offusquer, toquer; 3. (*съ думы нѣкого*), faire une scène à; 4. (*силно*), pénétrer; 5. -са, *vr.* s'offenser de, s'émouvoir de, se formaliser de; | *fig.* se blesser de; 6. (*за попрыжия*), se ressentir d'une injure.

Докачване, *sm.* l'offense *f.*, injure *f.*, outrage *m.*, lésion *f.*, patinage *m.*; 1. *fig.* le soufflet, la brèche, le froissement; 2. *Geom.* l'osculation *f.*; 3. (*на медицински фактотетъ*), lèse-faculté *f.*; 4. (*на величество*), lèse-majesté *f.*; 5. (*на човѣчество*), lèse-humanité *f.*; 6. *прѣстапване въ* —, crime lèse *f.*; 7. безъ —, *prép.* sauf.

Докачевачъ, *sm.* un offenseur.

Докаченъ, *adj.* offensé, édifié.

Докачителенъ, *adj.* offensant, blessant, injurieux, diffamant, outrageant, outrageux,

âcre, malsonnant, pénétrant; | *fig.* sanglant; | (*на почестъ-та*), diffamatoire.

Докачителностъ, *sf.* l'acreté et acrimonie *f.*

Докачливостъ, *sf.* la susceptibilité.

Докачливъ (*който зима отъ малко нѣщо*),

adj. susceptible.

Докимастика (*опытователно искусство*), *sf.* la docimastique et docimasie; | -стическа, *adj.*

Доклъ и додъ, *conj.* tandis que, tant que, jusqu' à ce que.

Докога! *conj.* jusqu' à quand.

Докопвамъ, *va.* saisir.

Докторска прѣвръзка, *sf.* la chausse.

— *стѣпненъ*, *sf.* le doctorat.

— *шѣпка* [тема за], *sf.* l'aulique *f.*

Докторски, *adj.* doctoral: -ски, -lement.

Докторство, *sm.* le doctorat.

Докторъ, *sm.* un médecin; 1. лейбъ —, médecin ordinaire d'un prince; 2. (*на правда, на медицина*), docteur en droit, en médecine, *m.*; 3. *приемане за* — на богословіе, la doctorerie; 4. *приемамъ за* —, *va. fat.* doctoriser.

Доктринеръ (*въ политика*), *sm.* un doctri-

Документъ, *sm.* le document, acte *m.*, titre, preuve *m.*; | *протѣняване* —, *Jur.* la novation.

Документи, *sm. pl.* des papiers *m.*; | *прѣдставяне* —, *Jur.* la production; | *направяватъ на лажливы* —, un titrier.

Докъ (*каналъ съ пакхаузн*), *sm.* *Mar.* le dock; | (*и бассейнъ при* —), *sm.* *Mar.* la forme.

Долама, *sf.* gilet de flanelle, de coton. *m.*

Долахтанка, *sf.* la tunique, allumette *f.*, pet-en-l'air *m.*, cotte *f.*

Долентъ, *adj.* bas, ignoble, illibéral, humble, rampant, trivial, petit, populacier; 1. *fig.* servile, plat; 2. *Geogr.* inférieur; 3. *бывамъ или падамъ* —, *vn.* se ravalier, se ravilir; 4. *падамъ* —, *vn. fig.* se rapetisser; 5. *падане* —, *fig.* le ravalement, ravilissement *m.*; 6. *ставамъ* —, *vn.* ramper.

Долларъ (*монета, 21 гр. въ Америка*), *sm.* un dollar.

Долній боръ, *sm.* *Mar.* le bas-mât.

— *изговоръ*, *sm.* un vulgarisme.

— *коремъ*, *sm.* *Anat.* | l'hypogastre *m.*

— *народъ*, *sm.* le bas peuple.

— *опасъ* (*на стѣлъ*), *sm.* *Archit.* l'apophuge *f.*

— *търбухъ*, *sm.* le bas-ventre.

Доливамъ, *va.* remplir.

Долиманъ (*сръхия дръва*) *sm.* le doliman.

Долинникъ (*ремытъ у жамотъ*), *sm.* le surdos, la dossière. [voiles *f.*

Долинтъ платна, *sm. pl.* *Mar.* les basses-

— *прѣтѣ* (*на платната*), *sm. pl.* *Mar.* les basses-vergues *f.*

Долио, *adv.* bassement, platement.

— *бразилско дърво*, *sm.* le bresillet.

Долніокоремѣнь, *adj.* hypogastrique.
 — происхожденіе, *sm.* *fig.* la fange.
 — обнасяне, *sm.* la populacerie.
 — состояніе, *sm.* la boue; | *fig.* la poussière.
 Долніость, *sf.* la bassesse, lâcheté, ignobilité *f.*, servilité, trivialité, abjection, vulgarité *f.*; | *fig.* la petitesse.
 Долня работа, *sf.* *fig.* la fabrique.
 — цѣна, *sf.* la viletté et vilité.
 — часть (на ладіа), *sf.* *Mar.* le petit fond; | (на стѣлнѣ), la coquille.
 — та часть, *sf.* le bas: | (на каска), *Typ.* le bas-de-casse: | (на прѣчки), l'emplacement *m.* [bordant].
 — ширина (на платната), *sf.* *Mar.* le — челость (на конѣ), *sf.* la ganache.
 Домоманъ (у хусары), *sm.* *Milit.* le dolman.
 Домошава ми, *v. imp.* je me trouve mal, le coeur me soulève.
 Долю, *adv.* bas, à bas, dessous, à ou par terre; 1. на —, en bas; 2. тамъ —, là bas; 3. по-, plus bas, ci-dessous; | *pr. p.* au dessous de.
 — подписаный (азъ), *part.* je soussigné.
 Долче (малко), *sm.* le vallon.
 Долъ, *sm.* la vallée, le penchant; | *Géogr.* le versant; | плачевенъ —, vallée de larmes, de misère. [y être].
 Дома у —, *adv.* à domicile; | — съмъ, *vn.*
 Домакинень, *adj.* ménager.
 Домакиня, *sf.* la maîtresse. [-ment].
 Домакинствъ, *adj.* économique; -но.
 Домакинство, *sm.* le ménage, économie *f.*, économique *f.*
 Домакинъ, *sm.* le propriétaire, le maître, économe, monsieur (*pl.* messieurs); 1. *fat.* l'amphitryon *m.*; 2. —, -ка, *s.* patron, -onne, de la case; hôte, tesse; bourgeois, oise; 3. поговявамъ властъ-та на — тѣ въ къщѣ. *va. fat.* s'impatroniser.
 Домашаръ, *sm.* un efféminé.
 Домашень, *adj.* domestique, de ménage: | (за животны), pailler, ére, *s.*
 Домашніо вино, *sm.* vin du crû, *m.*
 — состояніе, *sm.* le domestique.
 Доминанта, *sf.* *Mus.* la dominante.
 Доминиканецъ, *анка. s.* dominicaine, aine; frère pêcheur *m.*
 Домино (дрѣха и игра), *sm.* le domino.
 Домосѣденъ, *adj.* sédentaire.
 — животъ, *sm.* la sédentarité.
 Домжнѣвамъ, *va.* importuner, impatienter | *fig.* assassiner; | домжнѣва ми, *v. imp.* perdre ou vider les arçons.
 Домжнителень, *adj.* impatientant.
 Домъ, *sm.* le ménage, la famille.
 Доносямъ, *va.* apporter, rapporter; 1. *Com.* importer; 2. (стоки), assortir; 3. (благо-честіе или злочестіе), porter bonheur, malheur.

Донасяне, *sm.* l'arrivée *f.*; | *Com.* l'importation *f.*
 Донатистъ (еретикъ), *sm.* un donatista.
 Донесена стока, *sf.* l'importation *f.*
 Донна (титла на испанскы дамы), *sf.* dona *f.* [don *m.*]
 Донъ (господинъ въ Испаніа), *sm.* don *et*
 Допирамъ, *va.* confiner à; 1. (до нѣщо), toucher, tenir; 2. -са, *vr.* toucher à, se baiser; 3. -са пакъ или докачевамъ, *vr.* va. retoucher; 4. — ме са (единъ до-другъ), *pl.* se toucher.
 Допиране и -рване, *sm.* le contact, la contiguité; | *Géom.* point de tangence *f.*
 Допирателень, *adj.* contigu, joignant; | *Géom.* osculateur.
 — катъ, *sm.* *Géom.* angle de contingence *f.*
 — обрътъ, *sm.* *Géom.* cerole tangent *m.*
 Допирателна линія (тенгенсъ), *sf.* *Géom.* la tangente.
 Доплащамъ (сѣмѣтка), *va.* *Com.* solder.
 Допълневаме (на бжва), *sm.* le remplage, remplissage *m.*
 Допълневачъ, *sm.* un restituteur.
 Допълневамъ, *va.* remplir, suppléer, restituer, rectuer; | (недостъжнотъ), parfourir.
 Допълневане и -лене, *sm.* le supplément, le complément, la restitution, ampliation *f.*
 Допълнителень, *adj.* supplémentaire, complémentnaire; | *Gram.* completif; | *Jur.* ampliatif. [*Gram.* mot expletif *m.*]
 Допълнителна дума, *sf.* *fig.* la cheville;
 Доправямъ, *va.* établir.
 Доправяне, *sm.* l'établissement *m.*
 Допытвамъ, *vr.* consulter; | *fig.* interroger.
 Допущамъ, *va.* (voyez Прощавамъ).
 Допущане, *sm.* *Jur.* la souffrance.
 Допрѣдѣленъ, *adj.* limitrophe, riverain.
 — житель, *sm.* un riverain.
 Доразумѣвателъ (по съдържането), *adj.* implicite; -лно (по мысль-та), -ment.
 Дорически, *adj.* dorien et dorique.
 Дормезъ (кола и легло), *sm.* la dormeuse.
 Дору, —и, *adv.* voire.
 Доршъ, *sm.* (voyez Дрѣвна трѣска).
 Доста, *adv.* assez, suffisamment, à ou en suffisance, baste, 'hold, la et la la; 1. (за думы), *fig.* parasite; 2. *interj. Mar.* avaste ou vaste; 3. — е, *v. imp.* suffit, il suffit.
 Достаточень, *adj.* suffisant, compétent, ample; -чно, -ment; | *fat.* bastant. [l'évitée *f.*]
 Достаточна ширина (на рѣка), *sf.* *Mar.*
 Достигамъ и -гнувамъ, *va.* atteindre, parvenir, aboutir à, arriver à, gagner, attraper, accueillir, venir; 1. (нѣкого), joindre; 2. (до крайностъ), *vr.* être à bout; 3. (помысль-та на желанеата си), surgir au port; 4. (да прося), être réduit à la besace.
 Достигване (съ рѣка, съ гласъ, съ погледъ), *sm.* la portée. [-ment].
 Достовѣренъ, *adj.* authentique, officiel; -рно,

Достоѣрность, *sf.* l'authenticité *f.* crédibilité, véracité, véracité *f.*

— вѣрна дума, *sf.* mot ou parole d'évangile.

— забѣлѣжители, *adj.* curieux; -лно, -eusement.

— забѣлѣжительность, *sf.* la curiosité.

— длѣжно, *adv.* dûment. [ble; -лно, -ment.

Достоинозабѣлѣжители, *adj.* remarquable, le mérite, le rang, le grade, le caractère; 1. *fig.* la volée; 2. свалѣмъ или отнимѣмъ —, *va.* dégrader; 3. безъ —, nul, *adj.*

Достоинъ, *adj.* digne, méritant; 1. (за), digne de; 2. (да бѣде приѣмъ), adoptable, acceptable; 3. (за обожѣване), adorable.

Достопамятели, *adj.* mémorable; -тно, -ment.

— памятности, *sf.* pl. les mémoires *f.*

— почтѣнъ, *adj.* honorable, vénérable; -но, -ment.

— почтеность, *sf.* l'honorabilité *f.*

— хвалѣнъ, *adj.* louable, méritoire, glorieux.

Достѣгамъ, *va.* atteindre.

Достѣгѣтели, *adj.* attendant à.

Дотегнувань, *va.* persécuter, assommer, obséder, importuner, grever de, écraser de; 1. (къ кому), chagriner et se — de, fatiguer; [*fig.* tanner;] *fam.* juguler; 2. *fig.* talonner; 3. *fam.* tarabuster, s'alourdir.

Дотегване, *sm.* le chagrin, angosse *f.* persécution, indignation *f.* scandal *m.* molestation *f.* importunité *f.*; [*fig.* l'aigreur *f.*;] пригѣлатъ — неа, *va. fig.* avaler des couleuvres *f.* [tannant.

Дотегнувателенъ, *adj.* persécutant; [*fam.*

Дотегнителны приказки, *sf.* pl. *fig.* la litanie. [*vr.* se recruter.

Дотѣмивамъ (войска), *va.* recruter; [-ca,

Дотѣмиване, *sm. fig.* la recrue. [tier *m.*

Доуромажѣ, *sm. i.* *Mar.* maître charpen-

Доеинъ (мѣтла), *sm.* daufhin *m.*; [стопаница

на —, une daubine.

Дохватка, *sf.* le bulletin.

Дохождамъ, *vn.* arriver, venir; 1. (до брѣгъ-та), *Mar.* affaler; 2. (на брѣге), arriver comme marée en carême; 3. (между две тѣла), s'interposer; 4. (ненадѣвно), survenir; 5. (до нѣщо), venir et en venir à; 6. (накъ), revenir; 7. (въ себе-си пакъ), revenir à soi; 8. (на себе-си), reprendre ses esprits *m.*; [*fig.* cuver son vin; 9. (си), s'en venir; 10. дохожда ми на умъ, s'aviser de; 11. който е дошълъ, un arrivant.

Дохождане, *sm.* l'arrivée *f.* la venu; 1. (вода), la crue; 2. (назадъ), le retour; 3. завчасъ слѣдъ — то, au débotté *m.* [*adj. sm.*

Дохождачъ (който дохожда), *sm.* venant,

Доходъ, *sm.* le bénéfice, la cure; [който пуца —, (-денъ), bénéficiaire, *adj.*

Дошълъ, *adj.* venu; [пръвъ —, le premier venu;] пръвъ ново —, un nouveau venu.

Дошляны, *sm.* un nouveau-venu, rendu, *adj.*; 1. —, ка, *s.* immigrant, ante; 2. (ненадѣвно), survenant, ante, *s.*; 3. *Jur.* afferent, *adj.*

Драгантовъ сиропъ, *sm.* *Pharm.* le diatragacanthé.

Драгетъ (платъ), *sm.* le droguet, la bre-luche; -тенъ, de droguet; [-тенъ такачъ, *sm.* un droguetier.

Драгоманско зване, *sm.* le drogmanat.

Драгоманъ, *sm.* un drogman et dragoman, un conducteur.

Драгостно, *adv.* de bonne volonté, volontiers, oui-da, de bonne grâce; [нѣ —, de mauvaise grâce.

Драгоценность, *sf.* le bijou.

Драгоценъ, *adj.* précieux (*voies* Безцѣнъ).

Драгунъ (конни войскарь), *sm.* *Milit.* un dragon; [— трѣва, *sf.* l'estragon *m.*

Драгъ, *adj.* cher, gracieux; -го, -eusement.

Дразнене, *sm.* le 'harcèlement.

Дразнильникъ, лѣница, *s.* instigateur, trice.

Дразня, *va.* agacer, 'harceler, pointiller, cabrer; [*Méd.* irriter.

Драйверъ-рей, *sm.* *Mar.* la bôme.

Драйрепъ, *sm.* *Mar.* l'itague et étague *f.*

Драма, *sf.* le drame ou comédie larmoyante; [съчинѣмъ видъ —, *va.* dramatiser.

Драматическа поесия, *sf.* le théâtre.

Драматически, *adj.* dramatique; -ски, -ment.

— видъ, *sm.* le dramatique.

— писатель, *sm.* un dramatiser.

Драматическо искусство, *sm.* la scène.

— съчинене, *sm.* le drame.

Драматисмъ, *sm.* le dramatique.

Драматургъ (съчинителъ на драмы), *sm.* un dramaturge.

Драпирувань, *va.* draper; [-ca, *vr.* se draper.

Драпировка, *sf.* la draperie.

Драскавица, *sf.* l'égratignure *f.* éraflure *f.*

Драсколачъ, *sm.* un crayonneur, caricaturiste *m.*; [(лошъ снучатель), *fam.* un gâte-papier.

Драсколене, *sm.* l'écritvaillerie *f.*

Драсколица, *sf.* la raie, barre, délinéation *f.*

Драсколинъ и -каницы, *sf.* pl. des pieds de mouches, barbouillage *m.*

Драсколя (накрѣтъ), *va.* *Point.* contre-bacher.

Драсень и -ски, *adj.* gigantesque, colossal.

Драсъ, *sm.* un géant, colosse *m.*; [*pop.* casseur de raquettes, *m.*

Драхва (диѣа гжска), *sf.* oiseau, l'outarde *f.*; [(нуле), outardeau *m.*

Драхма (драмъ), *sf.* un gros; [(монета и драмъ), une drachme et dragme.

Дрыцъ, *va.* écorcher, égratigner.

Дражеты (дрѣбны конфекты), *sm.* pl. la dragée; [захлупцы за —, le drageoir.

Дрезина, *sf.* la draisienné et draisine ou vélocipède.

Дрейфувань, *vn.* *Mar.* dériver.

Дрейвъ, *sm. Mar.* la dérive; 1. лежъ въ —, *vn.* se mettre en travers, capéer et sa-reuer; 2. лежане въ —, la care; 3. поставямъ въ — събраны платна, *va.* mettre en panne; 4. стоя въ —, *vn.* être, rester ou se tenir en panne; 5. стои въ — ладия. *v. imp.* il empanne.

Дрекъ, *sm. Mar.* le grappin: || ехтеръ —, grappin d'abordage.

Дренажъ (изсушаване на блатлива земя), *sm. Agric.* le drainage: || -женъ улукъ, *sm.* tuyau de drainage.

Дренирувамъ (изсушавамъ земя), *va.* drainer.

Дрипа, *sf.* la chiffe, la piece: || *fam.* la loque.

Дрипаво облекло, *m.* le dépenaillement.

Дрипарка, *sf.* une pattière.

Дрипаръ, *ка, s.* chiffonnier, ère: peiller *m.*

Дрипавъ, *adj.* déguenillé: || *fam.* dépenaillé, guenilleux, loqueteux.

Дрипело цвѣте, *sm. plante*, la jacée.

Дрипель, *sm.* le chiffon, la vieillerie, lam-beau, linge *m.* gueuserie *f.* 'haillon *m.*; 1. *fam.* le penailon, la guenille, la loque; 2. *pl.* -ли, le chiffonnage: || *fam.* la penailerie; 3. обирамъ си -литъ, *va.* prendre son sac et ses quilles *f.*; 4. отбирамъ по видове -ли, *va.* délisser; 5. отбирамъ, *ка, на* картин. отривки или -ли, *s.* délisser, euse; 6. поставямъ -ли (карпи), *va.* rapiéceter; 7. събирамъ на -ли, un fripier.

Дрипельче, *sm. dim. fam.* le guenillon: || *pop.* la loquette.

Дрипка, *sf. dim. pop.* la loquette. [euse.]

Дрипю, *ла, s. pop.* truand, ande; trucheur,

Дрипиовцы, *sm. pl. pop.* la truandaille.

Дрипы *f. u.* -пели *m.* (за хартия), *sf.* les drilles *f.*

Дрисакъ *m. u.* -скане, *sm.* la diarrhée, le dévoiement, cours de ventre: 1. *Méd.* le flux; 2. *pop.* la courante, la foire; 3. до-карвамъ —, *va.* dévoyer; 4. който произ-лазя отъ —, diarrhèique, *adj.*; 5. страдамъ отъ — или имамъ —, *va. vn. pop.* foier; 6. църъ за —, *Méd.* antidiarrhèique, *adj.*

Дрисия, *sf. Méd.* la lienterie.

Дробене, *sm.* la fraction: || (на металлы), la granulation.

Дробенъ, *adj. Arithm.* fractionnaire: || *Gram.* partitif: || (на дробъ-та), *Anat.* hépatique, jésoraire.

— металлъ (дробъ), *sm.* la grenaille.

Дробна луна, *sf.* éphélide épathique *f.*

Дробничникъ, *sm. plante*, l'aigremoine *f.*

Дробникъ, *sm. plante*, l'hépatique *f.*

Дробъ, *sf. Arithm.* la fraction: 1. (оловны брабонкы), la cendrée; 2. (жигеръ), le foie; 3. гасчена —, foie gras; 4. възпаление на -та, *Méd.* l'hépatite *f.*

Дробя, *va.* fractionner, grener: || (металлы), granuler: || (на зърна металлы), grenailier.

Дрожжы (русска кола), *sf. pl.* le droscki.

Дролко, *sm.* pointe de vin, *f.* [daire.]

Дромадъръ (камила), *sm. quadr.* le droma-

Дърваръ, *sm.* un abateur (de bois).

Дървена армоника, *sf.* le claque bois ou regale. [bois *f.*

— вълшка, *sf.* le pentatome ou punaise des

— губеррка, *sf. Mar.* le gournable.

— гъба, *sf.* le champignon, amadouvier *m.*;

|| гредя отъ —, la champignonnière.

— клапа (на шия, въ Кина), *sf.* la sangue.

— кондура или Театрална -калебра, *sf.* le socque.

— направа (на жерка), *sf. Archit.* la sage.

— подлога, *sf.* la chantignole.

— ржшетка (у диваны), *sf.* le boucan.

— сабя (у арлекины), *sf.* la batte.

— смола (камедь), *sf.* la résine.

— стѣна, *sf.* pan de bois, *m.*

— чѣпа, *sf.* la gamelle.

Дървеница, *sf. insecte*, la punaise: || църъ за -цы, cimifuge, *adj.*

Дървеничникъ, *sm. plante*, la cimicaire.

Дървено клепало, *sm.* la crécelle ou cresselle.

— колѣндра, *sm.* la molette.

— кутѣлче, *sm. Pharm.* le bistoutier.

— магаре, *sm.* le baudet: || *Méc.* le cheval.

— сѣдло, *sm.* l'arçon *m.* (voyez Крынакъ).

— тръкалце (за пѣтелкы), *sm.* moule de bouton *m.* [sm. la boissellerie.]

Дървенъ, *adj.* de bois: || всякой — сѣмъ,

— катранникъ, *sm.* le bidon.

— клинъ, *sm.* le taquet, ébuard *m.*; || Тур. le taquoir.

— коушъ, *sm. Mar.* le margouillet.

— кутѣлъ, *sm.* l'égrugeoir *m.*

— пилецъ (за жѣрне), *sm.* le papagai.

— хърбель (на гуранъ), *sm.* le rouet.

— чукъ (за набиване обръчи), *sm.* le chassoir: || (съ два главу-тека), le maillet.

— шалашъ (хотыба), *sm.* la baraque.

Дървены кондуры, *sf. pl.* le sabot; 1. ходя съ —, *vn.* saboter; 2. който прави или носи —, sabotier, ère, *s.*; 3. играене съ —, la sabotière.

Дръвникъ, *sm.* le billot.

Дърво (*pl. дърва, дървета и дръвие*), *sm.*

le bois, arbre *m.* ligneux *m.*; -вѣтъ, de

bois; 1. (съ кората си), bois en grume *f.*;

2. единъ късъ —, *Mar.* le romaillet; 3.

(на оржжѣ), la monture; 4. -прѣчка, *sf.*

barre de cabestan, *f.*; 5. (пукнато отъ

студъ), bois gélif; 6. (сгодно за издѣлове),

bois d'équarrissage; 7. върволица -на по

вода, le radeau; 8. върсия -ва, la falourda,

le cotret; 9. -ва (за горене), bois de chauf-

fage; 10. рѣтла -ва, le bûcher, le chantier;

11. прѣнасы изъ гора -ва, *va.* débarder;

12. сѣкъ -ва, *va.* bûcher; 13. — вѣта (за

направа. била, кересте *t.*), bois de char-

pente *f.* bois de construction *f.* 14. (нарѣзаны на дъски), la menuiserie et -nuisaille; 15. (несгодны за работа), le mort-bois; 16. (за скела), le boudin; 17. окастреване -вие, le recerpage, ébranchement *m.* 18. окастриване -вие, *va.* recerper, ébrancher; 19. ново посаждане -вие въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждане -виевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -вие на тиренъ редъ, le quinconce; 22. разсаждане -вие, l'arboriculture *f.* 23. изобресене -вие по камани, *B. nat.* l'arborisation; 24. -вие (съ изобразенеа), *Minér.* arboriser, *adj.*

Дървоидень, adj. Bot. dendroïde.

— дѣлие, *sm.* la boiserie. [pentrie *f.*
— дѣлска работа, *sf.* la charpente, char-
— дѣлство, *sm.* la charpenterie.
— дѣлецъ, *sm.* un charpentier, fendeur de
bois *m.* bûcheron *m.*; || *pop.* un palot, pacant *m.*
— лакъ, *sm.* touffe d'arbres, *f.*
— мѣрачъ, *sm.* mouleur de bois. *m.*
— сѣкъ, *sm.* le billot. [le capricorne.
— сѣчко, *sm.* un bûcheron; || —, *insecte*,
— точенъ червей, *sm.* insecte, le perce-bois,
ture ou man *m.*, man *m.*, artisan *m.*
— точецъ (бръмбаръ), *sm.* insecte, le scolyte.
— тичина (отъ трионъ), *sf.* l'anomie *f.*

Дървулецъ, sm. l'Idole *f.*; 1. (за ботушы),
l'embauchoir *m.*; 2. (у вистъ), le mort; 3.
пръпаванъ новъ — (на оржѣ), *va.* re-
monter; 4. пръпаване новъ —, le remontage.

Дръвче, sm. dim. l'arbrisseau, arbuste; || (за дъ
стола), l'antibois *m.*; || съ —, *Blas.* futé, *adj.*

Дръвоѣдецъ, sm. insecte, le xylophage.

Дръвистъ, adj. boiseux; || Bot. ligneux.

Дръгла, sf. une mazette, rossinante *f.* bour-
rique *f.*; 1. (слабъ конь), la rosse; 2. (за
конь), le cricquet; || *fat.* la 'haridelle.

Дръглявъ, adj. décharné.

Дръглясть конь, sm. le bucéphale.

Дръгивъ, adj. Med. scabieux.

Дръгѣкса, vr. pop. se galer.

Дръжава (царщина), sf. puissance *f.* cour-
ronne *f.* pouvoir *m.*; 1. (мюлкъ *t.*), le do-
maine; 2. (имотъ), le fonds; 3. (мошия),
la propriété; 4. (земля), la terre; 5. (чиѣ-
лкѣ *t.*), maison rustique *f.*, ferme *f.*, cam-
pagne *f.* métairie; || *Jur.* le ténement; 6.
(нико въ рѣкъ на селѣниъ), le franc-
fief; 7. прѣмѣрна —, ferme modèle *f.*; ||
сѣрване въ —, *Jur.* la nouvelleté.

Дръжавъ, adj. puissant.

— господаръ, *sm.* un potentat.

Дръжавіе, sm. le caractère.

Дръжавникъ (мошиеръ), sm. propriétaire
d'un domaine *m.*, seigneur censier *m.*

Дръжавски, adj. foncier; -ски, -èrement.

Дръжало, sm. l'anse *f.*, la prise, la poignée,
bois d'un fusil, *m.*; 1. (санъ *t.*), la 'hampе; 2.
(на кърма), *Mar.* le timon, la barre; 3. (у

лопата), *Mar.* le taubour; 4. (на оржѣ),
crosse de fusil, *f.*; 5. (на ралица), le man-
cheron; 6. (на станъ), *Typ.* barreau de
presse *m.*; 7. глава на —, tête de cognée *f.*
Дръжалце, sm. dim. l'anse *f.*; || (за же-
лѣзны писалки), le porte-plume; || (на
оловно перо), le porte-crayon.

Дръжане (за теветери, смѣтки), sm. la
tenue; || промѣняванъ -то на рѣката си
върху цигулка, *va.* *Mus.* démancher; || про-
мѣняване -то на рѣката върху цигулка,
le démanché. [un concubinaire.

Дръжанка, sf. une concubine; || който има —,
Дръжанчество, sm. le concubinage.

Дръжанъ (чисто), adj. bien tenu.

Дръжеливъ, adj. tenable, constant; || (за
опашка на живитни), *H. nat.* prenant.

Дръжка, sf. le manche, la chässe, la mon-
ture; 1. (на климало), la brimbale et brin-
guebale; 2. (на маталице у часовникъ),
le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.*
démancher; || изваждане —, le démanche-
ment; || изваждася, *v. imp.* il se démanche;
4. поставямъ — или чиренъ, *va.* emman-
cher; || поставяне —, l'emmanchement *m.*

Дръжникъ, sm. Jur. un bien-tenant; || (на
соколы), un affaiteur; || (рѣмѣтъ), le re-
culement.

Дръжъ (ловецки выкъ), interj. *Vén.* velaut!

— ладія, *sf.* roisgon, le remora et -more *f.*

Дръжъ (и книги, смѣтки), va. tenir; 1.
(здраво), maintenir; 2. (на кѣсо конь),
renfermer; 3. (пакъ), retenir; 4. (протис-
нато), balancer; 5. (съ рѣкъ), manier; 6.
(на рѣка соколъ), affaïter; 7. -са, *v.* tenir,
durer, suivre, se posséder; 8. *fig.* se sou-
tenir, surnager; 9. (за), professer; 10.
(здраво), se maintenir; 11. (здраво на
мысль-та си), abonder dans son sens;
12. (о кѣсо), se tenir à; 13. (ѣко на мы-
слимъ си) persister dans; 14. (на връхъ
и гла), branler, au manche. *m.*; 15. (отъ),
rouler; 16. (къмъ вътрѣ-тъ), *Mar.* serrer.

Дръзливъ, adj. assuré.

— измамачъ, *sm.* un affronteur.

Дръзновень, adj. 'hasardeux; -но, -eusement.

Дръзнувамъ, vn. oser, se permettre, prendre
la liberté, aventurer, se 'hasarder, se ris-
quer, affronter.

Дръзостенъ, adj. généreux, libre, large, dé-
libéré; 1. osé, courageux, résolu, déterminé;
2. 'hardi, téméraire, entreprenant, aventu-
reux, outrecuidant et -cuidé, gaillard; 3.
бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m.*

— ловецъ, *sm.* *fat.* un perce-forêt.

Дръзостливъ, adj. audacieux; -во, -eusement.

Дръзотна жена, sf. *fig.* une gendarme.

Дръзостно, adv. franchement, résolument,
'hautement, vertement, tête baissée; || *interj.*
ferme.

Дързостно постъпване, *sm.* coup de main *f.*
— предприемване, *sm.* l'échauffourée *f.*
équipée *f.*

Дързостъ, *sf.* la franchise, liberté, confiance, impertinence *f.*; 1. l'audace *f.*, le courage, la temerité, 'hardiesse, crânerie *f.*; 2. *fig.* le front, aplomp *m.*; 3. *жмаж* —, *va.* oser.

Дърма, *sf.* le râteau, le fauchet, la 'herse;
1. грѣбане съ —, le râtelage; 2. грѣби или чистя съ —, *va.* râtelier; 3. пѣла —, une râtelée.

Дърмачъ, *ка, s.* râtelier, euse; un 'herseur.

Дрънгазница, *sf.* fam. l'amphigouri *m.*

Дръндаръ, *sm.* un arçonneur.

Дрънкалка, *sf.* la sonnette, le grelot, 'hie *f.* 'hochet, *m.*; || *Blas.* le grillet ou grillette *f.*; || съ -лки, *Blas.* grilleté, *adj.*

Дрънкамъ, *vn.* sonner, ferraillet, carillonner;
|| (*сълна*), *va.* arçonner.

Дрънкаве, *sm.* la carillonnement. [la sonnerie.

Дрънкателна наредѣ (съ часовникъ), *sf.*

Дръннуване, *sm.* le cliquetis.

Дръпамъ, *va.* tirer, traîner, tirailler, arracher, bander, 'houspiller; 1. (*и назадъ*), retirer; 2. (*юздытъ на конь*), saccader; 3. дръпа (*за дръпа*), *v. imp.* il engonce; 4. -са, *vr.* se retirer; 5. (*назадъ*), plier.

Дръпане, *sm.* le tiraillement, la traction, la traîne; || (*на цѣпкытъ у конь*), l'escavescade *f.*

Дръпателна сила, *sf.* *Méc.* force tractive *f.*

Дръпнать, *adj.* lunatique, *sc.*; 1. (*за писало*), saccadé; 2. *fig.* timbré, toqué, timbre fêlé *m.*, tête fêlée *f.*; 3. *fig.* un papillon; 4. (*пернатъ човѣкъ*), mauvaise tête *f.*

Дръпнаты прищѣвки, *sf. pl. fig.* les lunes *f.*

Дръпнувамъ (*тукъ тѣмъ по нѣколъ кистца на кума*), *va.* *Peint.* taper.

Дръпнуване (*назадъ*), *sm.* *Milit.* battre en retraite *f.*; || (*отведнашъ юзда на конь*), la saccade.

Дрътъ, *adj.* âgé, invalide.

Дръща, *sf.* la foulerie.

Другадъ, *adv.* ailleurs, autre part.

Другари, *sm. pl.* *Jur.* les consorts *m.*

Другарка, *sf.* une compagne.

Другарски разговоръ, *sm.* la coterie.

Другарство, *sm.* la camaraderie; || *Com.* la compagnie, la société; || *раздвоевамъ* —, *va.* désassocier et se —, *vr.*

Другаръ, *sm.* sociétaire, *adj. m.*, un associé, compagnon *m.*, adjoint *m.*; 1. —, *ка и* -ружка, *s.* un ami, cousin, ine; camarade *m.*; 2. (*съ училница*), un collègue, condisciple *m.*; 3. —, *ка* (*на хоро, на игра*), *sc.* partenaire et partner; 4. *выкамъ* —, *va.* *Vén.* 'houpper.

Друго (безъ), *adv.* sans faute.

— върѣнъ, *adj.* hétérodoxe.

— върѣцъ, *sm.* un dissident. [spirituel.

— казателенъ, *adj.* tropologique, figuré,

Другоприказвателенъ, *adj.* parabolique; -лю, -ment.

— приказване, *sm.* l'allégorie *f.*

— приказвачъ, *sm.* un allégoriseur.

— яче, *adv.* autrement.

Другъ, *adj. et pron. indéf.* l'autre *m.*; 1. едний и -гый, l'un et l'autre; 2. единъ —, l'un l'autre; 3. едно въ друго, l'un dans l'autre, l'un portant l'autre.

— икъ, *adv.* au temps jadis.

Другытъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*

— людіе, *sm. pl.* le reste des hommes, *m.*

Дружеско съобщение, *sm.* la confidence.

Дружина, *sf.* la camaraderie, bande, troupe *f.*, gamas *m.*, cohorte *f.*, cabale *f.*; 1. *fig.* escadron *m.*, 'horde *f.*; 2. *Com.* la compagnie; 3. *fam.* arroi *m.*, sequelle *f.*

Дружка, *sf.* une amie, compagne *f.*, dame de compagnie, mie *f.*; || (*малъ за картина*), le pendant; || *fig.* une bichette.

Дружки, *sf. pl.* le couple.

Друидски, *adj.* druidique.

Друидско учение, *sm.* druidisme *m.* [esse.

Друидъ, *ка* (*жрецъ у Целмы*), *s.* druide,

Друиды (*галекы жрецы*), *sm. pl.* les eubages *m.*

Друменъ (*за жѣрки*), *adj.* itinéraire.

Друмъ (*главѣнъ пѣтъ*), *sm.* la grand' route, la route, le chemin.

Друсакъ, *sm.* le cahot.

Друскамъ, *va.* ballotter, cahoter; || -се, *vr.* se ballotter, se cahoter, s'ébranler.

Друскане (*на карета*), *sm.* le soubressant;

|| (*на талига*), le cahotage. [tant.

Друсливъ (*за пѣтъ и талига*), *adj.* cahotant.

Дръбенъ, *adj.* minutieux, ténu, menu, exigü, vétilleux.

— брашлянъ, *sm.* plante, le pucelage.

— яламазъ, *sm.* le carat.

Дръбна бѣла рыба, *sf.* la blanchaille.

— жѣлзѣна стока, *sf.* la lormerie; || *новачъ на* —, un lormier.

— или мѣдна стока, *sf.* la quincaille, la quincaillerie; || търговецъ на —, un quincaillier. [jale.

— пара, *sf.* la plaquette; || (*съ Румъ*), le

— рыба, *sf.* le peuple, alvin et alevinage *m.*, frétin *m.*; || (*мезугза*), la menuaille.

— ситѣна захаръ, *sf.* la barbouta. [leria.

— стомана и жѣлзѣна стока, *sf.* la vril-

сыпаница, *sf.* *Méd.* le prurigo.

— трѣска, *sf.* poisson, le capelan et caplaan.

Дръбинчъкъ, *adj. dim.* petit.

Дръбно, *adv.* menu; 1. на —, en détail; 2. търговецъ на —, *s.* détaillant, ante; 3. продавамъ на —, *va.* détailler.

— брашно, *sm.* (voyez Грисъ).

— кученце, *sm.* le roquet.

— цѣвкло, *sm.* plante, la bette ou poirée *f.*

Дръбностъ, *sf.* la petitesse, la ténuité, ex-

Дрѣбны барбуны, *sm. pl. poisson*, le barbillon.

- брабонки (*сачмы т.*), *sf.* la poste.
- вещи, *sf. pl. Théât.* les accessoires *f.*
- искусны нѣща, *sm. pl.* la gentillesse.
- каманіе, *sm. pl.* la pierraille.
- пары, *sf. pl.* la mitraille; || *fam.* la manivelle (*voyez* Баюка).
- пилцы (*дидѣч*), *sm. pl.* les petits-pieds *m.*
- прѣпиркы, *sf.* le menu.
- разноскы, *sf. pl.* menus frais *m.*; || (*жѣбны*), menus plaisirs *m.*
- рыбицы, *sf. pl.* le frai.
- стихотворенеа, *sm. pl.* poésies fugitives *f.*
- трунѣла, *sm. pl.* le pompon.

Дрѣболоарь торговецъ, *sm.* petit marchand; || *fam.* un 'haricoteur.

Дрѣболя, *sf.* la fressure.

Дрѣболинъ, *sf. pl.* les riens *m.*; 1. *fig.* bout de chandelle; 2. *fam.* les affiquets *m.*; 3. *por.* l'affutiau *m.*; 4. (*жѣдны или жѣдзны стоки*), la quincaillerie; 5. стока и торговля съ —, *fig.* la regratterie; 6. снадамы отъ разносна смѣтна на —, *va. fam.* regratter; 7. боравя торговля съ —, *va. fam.* 'haricoter; 8. (*отъ животны*), l'abatist *m.*, issue *f.*; 9. (*отъ гласка*), la petite-oie.

Дрѣбосажъ (*всяка дрѣболя*), *sm.* la manivelle; 1. *fig.* le fretin; 2. пары за —, menus plaisirs *m.*; 3. събране —сѣцы, *fig.* la bucolique.

Дрѣбъ (*отъ остригане*), *sm.* la tonture; 1. (*отъ остригане сукно*), bourre tontisse *f.*; 2. губермы отъ —, tapisserie de tontisse; 3. шѣрена хартія отъ —, papier tontisse ou velouté *m.* [pourceau.

Дрѣбака, *sf. plante*, le cyclamen ou pain-de-Drѣгилъ, *sm.* Mar. le gabarier.

Дрѣзгавина (*утрѣдина или вечерня*), *sf.* le crépuscule; || *вз* —, entre chien et loup.

Дрѣзгавна ниперужка, *sf.* le sphynx.

Дрѣзгавны ниперугы, *sf. pl.* H. nat. les crépusculaires.

Дрѣзгавъ, *adj.* crépusculaire et -pusculin.

Дрѣманница, *sf. Méd.* le carus.

Дрѣмателенъ, *adj. fig.* narcotique.

Дрѣмателность, *sf.* le narcotisme.

Дрѣмка, *sf.* le sommeil, assourissement *m.*

Дрѣмля, *vn.* sommeiller; || (*накъ*), se rendormir; || *fam.* roupiller. [nouille.

Дрѣнны, *sf. pl.* la cornouille; -навъ, de cor-

Дрѣнь, *sm.* arbre, le cornouiller, amélanchier *m.*; -новъ, d' —, *adj.*

Дрѣха, *sf.* l'habit *m.*, habillement *m.*, vêtement, costume *m.*; 1. (*тѣсрдъ лека споредъ ерѣмето*), habit guillerret; 2. (*матрозка*), Mar. habit de bord; 3. (*празднична*), habit habillé; 4. (*подплатена съ памукъ*), la douillette; 5. кръсть-тъ на —, la carre d'habit; 6. облачамъ —, *va.* vêtir; 7. моса

еднаква —, *va.* se vêtir; 8. пропуцамъ си —, *vn.* se détrousser.

Дрѣхы, *sf. pl.* le vêtement, armure *f.*; 1. (*едно-друго*), les 'hardes *f.*; 2. останалы-тъ — сѣдъ смърть-та, cotte morte *f.*; 3. пары за манастирски дрѣхы, le vestiaire; 4. положъ за готовы —, la confection; 5. съ касы —, court-vetu, *adj.*; 6. *coll. и* стая за —, la garde-robe; || (*въ манастиръ*), le vestiaire; 7. давамъ, права, шия —, *va.* habiller; 8. купувамъ си —, *va.* s' habiller.

Дрюза (*скажъ камыкъ*), *sf. Minér.* la druse.

Дубрава, *sf.* la forêt, le bois.

Дубравка, *sf.* le bosquet.

Дублеоръ, *sm. Théât.* un double.

Дублетъ, *sm.* le doublet; || (*въ книга. на растене*), le double; || (*въ биллардъ*), le doublé et doublet.

Дублирувамъ (*за рола*), *va. Théât.* doubler.

Дублонъ (*монета*), *sm.* doublon *m.*

Дувалце, *sm. Mus.* l'embouchure *f.*

Дуганъ, *sm. oiseau*, le vautour, le griffon; || (*съ сива глава*), la litorne.

— кокошаръ, *sm. oiseau*, le milan; || (*ниле*), le milaneau.

Дугански коремъ, *sm.* peau de vautour, *f.*

Дуель, *sm.* le duel, combat singulier *m.*, rencontre *f.*; || *повыкване на* —, le défi; || *писмено выкване на* —, le cartel.

Дуелистъ, *sm.* un duelliste, raffiné, ferrailleur *m.*

Дузина, *sf.* la douzaine; 1. съ —, à la douzaine; 2. дванадесетъ —ны, une grosse; 3. половина —, un sixain.

Дукато, *sm.* l'aspre *m.*; || (*дрѣбна пара*), la maille; || *fig.* le liard.

Дукатонъ (*дрѣбна монета*), *sm.* ducaton *m.*

Дукатце *sm.* la paillette; || *обихтъ съ* —ца, pailleté, *adj.*; || *голъмо* —, le pailon.

Дулапъ (*въ гудъ*), *sm. t.* la niche, le placard; 1. (*съ конъ*), manège à chevaux, *m.*; 2. (*за прѣсване жито*), le tarare; 3. (*за ссѣдове*), le buffet; 4. (*за вѣстия*), le garde-manger (*voyez* Лавница).

Дума (*рѣчь*), *sf.* le mot, la parole; 1. *fam.* le verbe; 2. — по-, mot à mot, mot pour mot, littéralement, *adv.*; 3. съ една —, *adv.* en un mot, en bref, enfin, conclusion; 4. нито една —, *fam.* pas le traître mot; 5. давамъ си —, *va.* engager; 6. докарвамъ —, *va.* mettre sur le tapis; 7. да си дойда на —та, *vn. fig.* revenir à ses moutons; 8. земамъ си —та назадъ, *va.* dégager et se —, *vr.* se retracter; 9. не си стоя на —та, faire faux bond à; || *fig.* saigner du nez; 10. не стоя на една —, *vn.* avoir son dit et son dédit; 11. което са относъ до —, mental, *adj.* 12. продължено на —, Gram. le crément; 13. принамамъ си назадъ —та

или не см стой на -та, *va.* se dédire; 14. не стое на -та см и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговоръ-тъ, à brusquin brusquet *m*; 16. высовошарны -мы, *pl.* de grands mots; 17. забыкалне съ -мы, la circonlocution; 18. злоупотреба на -мытъ, la catachrèse; 19. зная много -мы, *vn.* redonder; 20. извиване -мы, *fig.* pointed d'esprit, *f*; 21. натоварвамъ съ лошы —, *va.* se déborder in injures; 22. натрупване -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. отпослъ като каза тыя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различни евыцы, la paronomasie; 25. поправане -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. приличны — съ други, *Gram.* le paronyme; 27. прѣмѣстеване -мы, *Gram.* l'inversion *f*; 28. прѣнось -мы, le commérage; 29. прѣнасьамъ -мы, *va.* commérer; 30. прѣобърнуване -мы, *Gram.* l'hyperbate *f*; 31. распрѣснущамъ -мы, *va.* faire courir; 32. скрыты —, mots couverts; 33. съ малко -мы, *adv.* à demi-mot, en raccourci.

Думама (*казвамъ*), *vn.* dire; | (*идкому, за*), parler (à, de).

Думане, *zn.* façon de parler, de s'exprimer.

Думенъ, *adj.* verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, *sf.* le dit; | *fam.* la diction.

Думо-извивачъ, *sm.* *fam.* un phrasier et phraseur.

— производенъ, *adj.* étymologique.

— производство, *zn.* l'étymologie *f*.

— прѣпиране, *zn.* la logomachie.

— причинене (*синтаксисъ*), *zn.* *Gram.* le syntaxe.

— тълковачъ, *sm.* le dictionnaire.

Думъ, *sm.* le fourré.

Дуо и Дуеть, *m.* *Mus.* le duo.

Дупка, *sf.* le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brèche *f*, fort *m*; 3. (*прозоръ*), l'évent *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. *Anat.* la fosse; 5. *Milit.* la trouée; 6. (*игра*), la fossette; 7. (*за гвоздей*), la mortaise; 8. (*за гледане скрытома*), le judas; 9. (*въ джмото на шалупа*), *Mar.* le nable; 10. (*на зѣброве*), le terrier, la tanière; 11. (*на земята за къщны залчета*), la rabouillère; 12. (*на зидъ за опасване*), *Archit.* l'ope *m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), le mail; 14. (*за истичане вода*), le baracane; 15. въ камытъ (*за пуцане вода*), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (*легло на зѣбрь*), le repaire; 18. (*за прозорецъ*), le regard; 19. (*за прѣнараване влже*), *Mar.* allonge d'écubier, *f*; 20. (*у рана*), *Chir.* le trajet; 21. (*на цигулка*), l'ouie *f*; 22. (*на ссждина*), l'embochure,

f; 23. (*на сѣдня*), le vide; 24. (*на тона*), l'âme *f*; 25. затикнувамъ —, *va.* boucher un trou; 26. искавамъ изъ —, *va.* dénicher; 27. права —, *va.* trouser; 28. пробивамъ —, *va.* mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамъ -мы на подкова, *va.* étaper et estamper.

Дупликать, *sm.* le double.

Дупчене (*съ игла*), *zn.* *Chir.* l'acupuncture *f*.

Дупчастъ, *adj.* percé, troué.

Дупчица (*у ремьма*), *sf.* le point.

Дуумвирать, *sm.* le duumvirat.

Дуумвирски, *adj.* duumviral.

Дуувиръ (*двоначалникъ*), *sm.* un duumvir.

Дуръ, *adj.* *Mus.* majeur.

Духала, *zn.* *pl.* l'évantoir *m*; | органы и т. к. коваческы —, la soufflerie.

Духало, *zn.* le soufflet, évantoir *m*; | (*у лимъ*), l'évent *m*; | (*у органы*), le souffleur.

Духамъ, *vn.* souffler; | духа (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il vent, il donne.

Духане, *sm.* le souffle; | (*вѣтъръ*), la bouffée

Духателенъ санджкъ (*въ органы*), *sm.* le sommier. [basane]

Духателна цѣва (*сарбаканъ*), *sf.* la sar-

бухливъ, *adj.* vaporeux.

Духло, *zn.* *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамъ (*сѣщъ*), *va.* souffler.

Духнуване (*вѣтъръ*), *zn.* souffle de vent, *m*.

Духовенъ, *adj.* intellectuel; -вно, -lement; | clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, *m*; | *Théol.* spirituel.

— концертъ, *sm.* concert spirituel *m*.

— отецъ, *sm.* directeur de conscience, *m*.

— приходъ (*прѣбенда*), *sm.* la prébende;

| съ —, prébendé, *adj.*

— санъ (пріемане —, la susception.

— свѣтътникъ, *sm.* consultant du saint office, *m*.

— чинъ, *sm.* l'ordre *m*; | избранъ на —, un ordinaud; | поставямъ въ —, *va.* ordonner.

Духовенство, *zn.* le clergé, le sacerdoce; | *fam.* la prêtraille.

Духовидецъ, *zn.* visionnaire.

Духовна властъ, *sf.* *fig.* l'encensoir *m*.

— наредба, *sf.* la canonique; по —, -ment.

— община, *sf.* la congrégation; | членъ на —, un congréganiste.

— пѣсенъ, *sf.* la cantique.

— роднина, *sf.* la compaternité.

— сждлиница, *sf.* l'officialité *f*.

Духовникъ, *sm.* un cofesseur, pénitencier *m*.

Духовно (*на духъ-тъ*) *adv.* spirituellement.

— владѣне (присѣдннене на —, l'incamération; | присѣдинявамъ на —, *va.* incamerer.

— въспиране. *zn.* l'interdit *m*.

— зване, *zn.* la robe; *fig.* la soutane.

— или калугерско състояние, *zn.* la régularité.

Духовномистическо или Тайнственно учене (за *душата и животъ-тъ*), *sm.* la spiritualité.

— **мѣсто**, *sm.* la commende; 1. **влязъмъ пакъ на** —, le regrès; 2. **който държи** — по обвърване, un confidentiaire; 3. **исписъ на** —та, le poulillé; 4. **опредѣленъ на** —, un régaliiste; 5. **опредѣленъ на** — заради починаль, obituaire, *adj.*; 6. **правда за опредѣлене на** —, la provision; 7. **получевачъ на** —, un collataire; 8. **раздавачъ на** —та, un collateur; 9. **правда за раздаване** —та, la collation; 10. **исправникъ на** —, un obédiencier.

— **наставяване**, *sm.* la monition.

— **поучене**, *sm.* la conférence.

— **съзнание**, *sm.* Théol. l'intuition f.

— **състояние**, *sm.* la cléricature.

Духовность, *sf.* la spiritualité.

Духовъ день, *sm.* le second jour ou le lundi de la Pentecôte.

Духословие, *sm.* la démonologie.

Духъ, *sm.* l'esprit m, intelligence f, génie m, âme f; 1. **ле revenant**, caractère m; 2. *fig.* la veine; 3. (*на общность-та*), esprit de corps; 4. **въскость на** —тъ, *fig.* la contenance.

Душа, *sf.* l'âme f, l'esprit m, psyché f, coeur m, revenant m; 1. *fig.* le nerf; 2. **възвзысене на** —та къмъ Бога, Théol. l'anagogie m; 3. **бера** —, *sm.* agonir, se mourir; 4. **бране** —, l'agonie f, hoquet de la mort, m; 5. **който бере** —, agonissant, *adj.* s; moribond, onde s; 6. *pl.* —штытъ на мрътвтытъ (*сбѣны*), les mânes m.

Душавостъ, *sf.* l'asthme m.

Душавъ, *ap.* asthmatique sc; suffocant, souffleur *adj.* poussif m.

Душевенъ, *adj.* cordial; —вно, —lement.

Душегубецъ, *sm.* un meurtrier.

Душегубство, *sm.* l'homicide m.

Душедѣльникъ, *ица*, s. exécuteur testamentaire; | *Jur.* un fideicommissaire, fiduciaire m.

Душедѣлъ (*отъ продажба насѣдство*), *sm.* le lods m et ventes lods.

Душене, *sm.* l'odorat m; 1. (*на куче*), *Vén.* le flair; 2. **същане** —, le nez; 3. **учене ради** — и по — l'osphrésiologie f.

Душентъ, *adj.* incorporel.

Душевно безпокойствие, *sm.* la perturbation; | *fig.* cassement de tête, m (*voyez* ТѢга).

— **движение**, *sm.* affection de l'âme, f.

— **размърдване**, *sm.* l'émotion f; | **докарвамъ** —, *va.* émotionner. [*prit*, f.

— **расположене**, *sm.* *fig.* assiette de l'es-

спокойствие, *sm.* l'ataraxie f. [*еusement*.

Душеспасителенъ, *adj.* *fig.* onctueux; —лно,

Душице или Дружке, *sf.* voc. mon coeur.

Душникъ, *sm.* bouche de chaleur f, gueu-

lard m, bassinet m, ventouse f, ouïe f, lu-

mière f.

Душъ (*пръскателна баня*), *sm.* Méd. la douche; | **опредѣлямъ** —ове (*къкому*), *va.* Méd. doucher.

Душы, *sf.* pl. habitant, ante.

Душъ, *sm.* sentir, haleuer, flairer.

Дымень каналъ (*на волканъ*), *sm.* Géol. la fumerolle.

Дымиса, *v. imp.* il fume.

Дымо-горителенъ, *adj.* fumivore.

— **пддтеленъ**, *adj.* fumifuge.

Дымянка, *sf.* plante, le fumeterre.

Дымъ (*пушакъ*), *sm.* la fumée; | (*изъ запа-лена хартийна цѣва*), le samouffet; | **който пуца** —, fumant, *adj.*

Дыня (*либеница*), *sf.* melon d'eau m ou pastèque f.

Дырене, *sm.* la perquisition, la quête; | (*на сѣдникъ*), *Jur.* prise à partie, f.

Дыри, *sf.* pl. les errements m; | (*на елнь*), l'erre f.

Дырильникъ, *ица*, s. chercheur, euse; ré-querant, ante; | un perquisiteur, aboyeur m.

Дырни крака (*на конъ*), *sm.* pl. les gigots m.

Дыриникъ, *sm.* *fig.* la queue. [dossier.

Дырница, *sf.* le croupion; | (*на варка*), le

Дырни овча плешка, *sf.* le gigot.

Дыря, *va.* chercher, demander, perquisitionner; 1. *fig.* fouiller; 2. (*зѣбрь, въръ по дырѣта му*), quêter; 3. (*пакъ зѣбрь-тъ*), *Vén.* re-querter; 4. (*къкого*), *fat.* pourchasser.

Дыря, *sf.* la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (*на елнь по храстытъ*), les abattures f; 4. (*на човкъ или зѣбрь*), la piste; 5. (*на зѣбрь*), le trac, la voie; 6. (*на крака, стѣлка*), le pas; 7. (*отъ мърт-почина*), *Vén.* la traînée; 8. **взимамъ му** —та, *va.* dépister.

Дыха, *sf.* l'être m, l'individu m, l'âme f; | **нѣма жива** —, il n'y a pas un chat, pas âme qui vive. [spiration.

Дыхане (*за святого Духа*), *sm.* Théol. la

Дѣ, *adv.* où (*sans mouvement*); | —то и да,

conj. où que.

Дѣанеа, *sm.* pl. les faits et gestes m.

Дѣва (*свѣбодіе*), *sf.* Astr. la Vierge; | **Ипрѣ-свата** —, Богородица, *sf.* la sainte Vierge.

Дѣверъ, *sm.* garçon d'honneur m, le beau-

frère (frère du mari).

Дѣвойка, *sf.* une mademoiselle, (*pl.* mesde-

moiselles), demoiselle f, jeune personne f,

adolescente, fille, vierge f, pucelle, garce

f; 1. *fat.* jouvencelle f; 2. *Jur.* damoiselle

f; 3. **млада** —, une poullette; 4. **Орлеанска**

—, pucelle d'Orléans, f; 5. **царска** —, de-

moiselle d'honneur, f; 6. *pl.* —**кы** (*що сѣ*

живѣли въ община), les agapètes f; 7.

вода-кы (*драгомануванъ*), *va.* chaperonner.

Дѣвойникъ (*бръкъ*), *sm.* *fat.* un puceau.

Дѣвойничество, *sm.* *fat.* le pucelage.

Дѣвойчѣнь, *adj.* virginal.

Дѣвойчески, *adj.* vierge.

Дѣвойчество, *m.* la virginité.

Дѣвойче, *m. dim.* une fillette; | *fam.* rate *f*; | (млада дѣвойка), une virginette.

Дѣвственъ, *adj.* vierge. [гаира.

Дѣгланца, *sf.* plante, l'égo-pode *m.* la poda-

дѣдо, *m.* un vieux, vieillot *m*; | le grand père, grand papa *m.* aieul *m.*

Дѣдовина, *sf.* la métairie.

Дѣецъ, *m.* l'agent *m*; | *fg.* l'acteur *m.*

Дѣйствителенъ, *adj.* effectif, réel, efficace, sérieux, valide, en titre; 1. *Gram.* actif, transitif; 2. *Jur.* exécutoire, onéraire; 3. (повертно), rétroactif; 4. (за пары), *Com.* spécifiés; 5. (въ сѣдба), valable; 6. съ — начинъ, *adv.* activement. [ciente *f.*

Дѣйствителна причина, *sf.* cause effi- — сила (повертно), *sf.* la rétroactivité.

Дѣйствително, *adv.* réellement, en réalité, valablement; | — то, *m.* le réel; | въ — лно значене, *Gram.* activement.

— горѣне, *m.* sautère actuel *m.*

Дѣйствительность, *sf.* l'efficacité et -case *f*, la réalité, validité *f.*

Дѣйствие, *m.* l'action *f*, effet *m.* opération

f, influence *f*; 1. *fg.* le ressort; 2. *Théât.*

l'acte *m*; 3. (и мѣсто —), la scène; 4.

(повертно), la rétroaction; 5. въ самото

—, en flagrant delit *m*; 6. случкытъ до

то, *fg.* l'avant-scène *f*; 7. който има

скрыто —, *Méd.* potentiel, *adj.* 8. въ —

сѣмъ, *vn.* *Méc.* travailler; 9. поставямъ въ

—, *va.* actualiser; | 10. унищожавамъ —,

va. *fg.* paralyser. [tion *f.*

Дѣйствоване, *m.* le fonctionnement, opera-

Дѣйствувамъ, *va.* agir, opérer, germer, sub-

sister, aller, se vesouer, faire; 1. (наонакѣ),

réagir; 2. (повертно), retroagir; 3. (про-

тиче), trahir; 4. способность да —, la vir-

tualité; 5. способенъ да — вува, virtuel, *adj*;

6. който — вува силно, *Méd.* drastique, *adj.*

m; 7. дѣйствува (за машина), *v. imp.* elle

fonctionne; 8. което — вува и страда, l'agent

et le patient *m.*

Дѣла, *m. pl.* les écrits *m.* les actes *m*; 1

(списанеа), les oeuvres *m*; 2. исправникъ

на —, homme d'affaires, *m*; 3. объврѣный

въ —, un chargé d'affaire; 4. чиновникъ

що приготвева —, un expéditionnaire.

Дѣламъ, *va.* sculpter; 1. (дебелашкы), *Archit.*

rustiquer; 2. (изново), retailer; 3. (кама-

ниѣ), tailler. [coupe.

Дѣлане, *m.* la sculpture; | (камацы), la

Дѣла, *sf.* la part, la portion, le partage, la

partie, cote ou quote-part *f.* cotisation *f*,

quotité *f*; 1. le fait, le lot, contingent, lopin

m; 2. *fg.* l'apanage *m.* la vade; 3. *Jur.*

le fournissement; 4. *Com.* l'action *f*; 5.

(отъ диничъ за кучата), *Vén.* la fou-

aille; 6. (отъ разноска), l'écot *m*; 7.

имамъ — (въ нѣщо), *va.* prendre part à,

s'en sentir; 8. правя на — бы, *va.* lotir; 9.

раздѣлене на — бы, le lotissement.

Дѣлбено тегло, *m.* pesanteur spécifique *m.*

Дѣлбникъ, *m.* un intéressé.

Дѣлава, *sf.* l'amphore *f*, ampoule *f*; | (за

красиѣ масло), la tallevane.

Дѣлене, *m.* le partage, le classement; |

Arithm. la division.

Дѣлець (скульпторъ), *m.* un sculpteur.

Дѣлилникъ, *m.* un partiteur; | *Arithm.*

diviseur *m.*

Дѣлава хартия, *sf.* l'écrit *m.*

Дѣлененъ и — ливъ, *adj.* partageable, par-

tible, scéable.

Дѣлливность, *sf.* la divisibilité.

Дѣлливъ, *adj.* divisible.

Дѣлливина стая, *sf.* le cabinet, l'atelier *m.*

Дѣлность, *sf.* la partibilité.

Дѣловито, *adv.* en effet, dans le fait, par le

fait.

Дѣло (работа), *m.* le fait, affaire *f*, acte *m.*

action *f*, oeuvre *f*; 1. la composition, négo-

ciation *f*, chose, cause *f*, chapitre *m.* coup

m; 2. *fam.* l'expédition *f*; 3. наложене —,

Jur. le factum; 4. свършакъ —, *fg.* l'ho-

roscopie *m.*

Дѣлство (скульптура), *m.* la sculpture.

Дѣлъ, *m.* la portion, le mambre; | la colline.

Дѣля, *va.* partager; | *Arithm.* diviser; | — са,

vr. se partager, se distribuer de; | *Arithm.*

se diviser.

Дѣрж, *va.* lacerer.

Дѣсенъ, *adj.* droit; | на — сно, à droite.

Дѣсна ржка, *sf.* la droite, la dextre.

— страна, *sf.* la droite; | (на конѣ), côté

'hors du moutoir, *m.*

Дѣсница, *sf.* la dextre.

Дѣсничаръ, *ка.* *s.* droitier, ère.

Дѣте (пл. дѣца), *m.* l'enfant *sc.* le fruit; 1.

добро —, bon enfant; 2. намѣрено —

(ничъ), enfant abandonné ou trouvé; 3.

(родено отъ мулатка и негръ), *sc.* zambo;

4. мѣтнуване —, fausse couche *f*; 5. роакъ

дѣца, *fam.* la marmaille; 6. играя си

както —, *vn.* batifoler; 7. който обыча да

си играе както —, *fam.* un batifoleur; 8.

ставамъ —, *vn.* faire l'enfant, puériliser, se

survivre à soi-même; 9. ставамъ — въ

старость-та си, *vn.* être ou tomber en en-

fance *f.*

Дѣтелина, *sf.* oiseau, l'échelette *f.*

Дѣтенце, *m.* l'innocent *m*; 1. *fam.* le fan-

tan; 2. подхвърлямъ —, *va.* exposer; 3.

подхвърляне —, l'exposition *f.*

Дѣте-раждане, *m.* la parturition.

— убийство, *m.* l'infanticide *m.*

— убійць, йка, *s.* infanticide.

Дѣтинска врьсть, *sf.* l'enfance *f.*

Дѣтиска глупость, *sf.* la puérilité.

— дръха, *sf.* la jaquette.

— игралка, *sf.* la babiole, le bimbélot; | торговля съ -кы, la bimbeloterie; | торговецъ на -кы, un bimbelotier.

— каша, *sf.* la bouillie.

— настлана шѣпка, *sf.* bourrelet d'enfant, *m.*

— постѣпка, *sf.* l'enfantillage *m.*

— пустѣлость, *sf.* Méd. le carreau.

— пѣсень, *sf.* la berceuse.

— рокачка, *sf.* les brassières *f.*

— шѣпка, *sf.* le toquet.

— шѣпница, *sf.* la tétière; | (съ подбрадникъ), le béguin.

Дѣтиско водило, *sm.* la lisière.

— обнясье, *sm.* fam. le batifolage.

— прибѣжище, *sm.* la crèche.

— упорство, *sm.* la méchanceté.

Дѣтиски, *adj.* filial; -скы, -lement; | става — (за старецъ), *v. imp. fig.* il déménage.

Дѣтискы бѣснотин, *sf. pl. fam.* des miennes *f.*

— приказкы, *sf. pl.* des contes de peau d'âne, contes de ma mère l'oie.

Дѣтинство и дѣтство, *sm.* l'enfance *f.*

Дѣтище, *sm.* un baguenaudier.

Дѣтороденъ, *adj.* génital.

Дѣтородны части, *sf. pl.* parties naturelles *f.*

Дѣтка прѣдстѣлница (на грѣды), *sf.* la bavette.

Дѣтски и -тински, *adj.* pueril, enfantin; | поставамъ —, *vn.* puériliser.

— приемъ (за сиромашкы дѣца), *sm.* salle d'asile, *f.*

Дѣца, *sm. pl.* les enfants *m.* enfance *f.* progéniture *f.*; | купъ —, une potée; | (на бреска краля), les enfants de France.

Дѣцоразвалене, *sm.* la pèderastie.

Дѣцоразвалачъ, *sm.* un pèderaste.

Дѣчурига, *sm. pl. fam.* la marmaille.

Дѣтеленъ, *adj.* agissant, actif; -лно, -ivement.

Дѣтеленость, *sf.* l'activité *f.* ardeur *m.*

Дюена (парамана), *sf.* une duégne.

Дюймъ, *sm. Austr.* le doigt; | (мѣрка), le pouce.

Дюкянъ, *sm. t.* l'échoppe *f.* (voyes Лавница).

Дюлы, *sf. pl.* le coing; | дѣва —, *sf.* arbre, le cognassier; | динь-лы, *sf. pl.* la cognasse.

Дюлево сладко, *sm.* le cotignac.

Дюлгеръ, *sm. t.* (voyes Зндаръ).

Дюмень, *sm. t.* (voyes Кърма).

Дюна (пѣсечникъ рѣкъ по крайморіе), *sf.* la dune.

Дюоденомъ, *sm. Anat.* le duodenum.

Дюлчинія, *sf. fam.* la dulcinée.

Дюшекъ (съ примкы), *sm. t.* le sommier; | (набѣскакъ съ макиа), la balasse.

Дюшече, *sm. t.* la couchette (voyes Постелница).

Дюкъ. *sm.* un duc.

Джебене (на кожи), *sm.* le tannage; | (но Датски начинъ), le chipage.

Джебень мѣхъ, *sm.* pulmonaire de chêne, *f.* Джиблена кисѣлина, *sf.* Chim. acide gallique *m.* [tannin.]

Джиблено вещество, *sm.* Chim. le tanin et Джиблнъ, *adj.* tannant.

Джибно дърво (сумахъ), *sm.* arbre, le sumac.

Джбова гора или Джбакъ, *m.* la chénaie.

— джска, *sf.* le bourdillon.

— жжладъ, *sf. Bot.* le pigne ou pomme de pin.

— кора (сичкана), *sf.* le tan.

Джбово дърво, *sm.* bois de chêne, bourdillon *m.*

Джбовъ мѣхъ, *sm.* plante, le brion et bryon.

Джбовы джсничы, *sf. pl.* le merrein.

— коры, *sf. pl.* la tannée.

Джбровка, *sf. plante,* la germandrée officinale ou petit chêne *m.*

Джбъ, *sm.* arbre, la chêne; | бѣлъ — (грамица), chêne vert ou yeuse; | младница —, le chéneau.

Джба (кожи), *va.* tanner, chiper.

Джвка, *sf.* le mastic, le mâchicatoire; | Chim. le gluten; | снемамъ — отъ, *va.* démastiquer.

Джвкателна мышца, *sf.* muscle masticateur *m.* [adj. *m.*

Джвкателно сръдсто, *sm.* Méd. masticatoire,

Джвкино дърво, *sm.* arbre, le lentisque.

Джвкачъ, *ка, s.* mâcheur, euse.

Джвкло, *sm.* un macheur.

Джвчене, *vn.* Méd. la mastication.

Джвчл, *va.* mâcher; | (мѣчно), *fam.* mâchonner; | всичко щото джвчемъ, le mâchicatoire.

Джга, *sf.* le berceau, le cintre, le prisme; 1. (небесна), l'iris *m.* arc-en-ciel *m.*; 2. Géom. l'arc *m.*; 3. Archit. l'arceau *m.* abside *f.*; 4. (на дѣтка люлка), l'archet *m.*; 5. (извиване на сводъ), Archit. la voussure; 6. (у подкова), la voûte; 7. нѣръзвамъ на подобіе —, *va.* échançer; 8. напоявамъ или нахранявамъ до —, *va.* gorger; 9. правя на —, *va.* cintrer; 10. права на -гы (гърбато, испъкнато), *va.* bomber; 11. прѣкривенъ на —, arqué, *adj.*; 12. до —, *adv.* mon. ton, son soul; | *fam.* à ventre déboutonné.

Джговнѣтость, *sf.* l'irisation *f.*

Джговита свойница, *sf.* l'irisation *f.*

Джговитъ камыкъ, *sm.* l'iris *m.*

Джговиты цвѣтила (съ стѣкло), *sm. pl.* Opt. l'iris *m.*; | съ —, *H. nat.* irisé, *adj.*

Джженъ, *adj.* prismatique, en fer à cheval.

Джжно утвърдене, *sm.* Fortif. fer à cheval ou de cheval *m.*

Джжны цвѣтове (по росата), *sm. pl.* Phys. l'arc-en-terre *m.*

Джждецъ, *sm. dim.* l'eau *f.*

Джждовень и -дливъ, *adj.* pluvial, pluvieux. — порой, *sm.* la ravine.

Дъждовна вода, *sf.* eau pluviale *f.*

Дъждовникъ (*шатра за дъждъ*), *sm.* le parapluie; || —, *oiseau*, le pluvier, le guirgand. [*sf. pl.* pleurs de terre, *m.*

Дъждовны капки (*попиту отъ земята*), **Дъждомѣръ** (*омброметръ*), *sm.* l'ombromètre *m.*, pluviomètre *m.*

Дъждъ (*лиша*), *sm.* la pluie, l'eau *f.*; 1. огненъ —, pluie de feu; 2. (*изъ облакъ*), la lavasse, la giboulée; 3. (*изъ ржавъ*), la guilée; 4. роси *или* прашоли — *v. imp.* il pluvine.

Дъжиясть, *adj.* en cindre.

Дъжерь, *sm.* (*voyez* Плънь).

Дъжече, *sm.* l'alvéole *m.*

Джно, *sm.* le fond, le profond, enfoncure *f.*, cul *m.*; 1. *Anat.* le fondement; 2. *Mar.* la cale; 3. връхъ — (*горното отдолу и наопакъ*), sans dessus dessous; 4. съ избито —, à gueule bée *f.*; 5. испытывамъ изъ —, *va. fig.* creuser; 6. недостигаемъ — въ вода съ крака си, *va.* perdre pied *m.*; 7. оръвамъ — пата на лѣты буквы, *va. écremer*; 8. поставямъ — на бѣчва, *va.* renfoncer; 9. ударямъ — то съ заднята частъ на кия, *va. Mar.* talonner.

Дъжемя, *sf.* l'abîme et abyme.

Джны джскы, *sf. pl.* l'enfoncure *f.*

Джнчасть (*за токъ*), *adj.* chambre.

Джнякъ (*на комбара*), *sm.* la chambre; || *Anat.* le coesum et cœcum.

Джняченъ, *adj.* *Anat.* coesal.

Джка, *sf.* la table, la planche, le tableau, la tablette, l'ais *m.*; 1. гладка —, table rase ou d'attente; 2. (*запоръ на вода*), l'empelement *m.*; || (*на харкъ*), la pale; 3. (*столъ*), la banquettes; 4. (*математически*),

la plaque, la lame; 5. (*плоча съ цѣтило за кистца*), le pincel; 6. (*за оглаждане у шжачи*), la buisse; 7. (*за утагагане шжъ*), le passe-carreau; 8. (*за чукане месо*), la tailloir.

Джскоточина, *sf.* la sciure.

Джсена направа *или* работа, *sf.* la boiserie; || доправяне съ —, le boisage; || доправямъ стая съ —, *va.* boiser.

Джсено перде (*прѣдъ порта*), *sm.* le linteau.

Джсница, *sf.* la planchette, ais *m.*, bardeau *m.*; || (*кжтмика*), fausse équerre *f.*

Джскы (*макованы съ остри гвоздеи*), *sf. pl. Milit.* le hersillon.

Джхамъ, *vn.* aspirer, souffler; || (*и въздухъ*), respirer, inspirer.

Джхане, *sm.* la respiration, haleine *f.*, souffle *m.*, soupir *m.*, vent *m.*; 1. (*въздухъ*), l'inspiration *f.*, aspiration *f.*; 2. жсо —, courte haleine; || внамамъ си — то, *va.* reprendre haleine; 3. олекително срѣдство за — то, pneumonique, *adj. m.* [atoire.

Джхателенъ, *adj.* inspirateur; || *Anat.* respi — пѣтъ, *sm. Anat.* voie aëriſère *f.*

Джхателна цѣвица (*у буболечки*), *sf. H. nat.* le stigmat.

Джхателно гърло *или* Криво —, *sm. Anat.* la trachée et trachée-artère; 1. на —, *Anat.* trachéal, *adj.* 2. възпалене на —, *Méd.* la trachéite; 3. разрѣзване на —, *Chir.* la trachéotomie.

Джхливъ, *adj.* respirable.

Джхъ, *sm.* l'haleine *f.*, halencée *f.*, le goût, montant *m.*, odeur *f.*, vent *m.*; || (*и пріемъ*), la senteur; || съ единъ —, tout d'une haleine, tout d'une traite.

Джщеря, *sf.* la fille.

Е.

Е

Е, la sixième lettre de l'alphabet bulgare.

Евангелнѣтъ, *sm.* l'évangéliste *m.*

Евангелнически, *adj.* évangélique.

Евангелие, *sm.* l'évangile *m.*; || проповѣждане —, l'évangélisation; || проповѣждамъ —, *va.* évangéliser.

Евангелски, *adj.* évangélique; -скы, -ment.

Евдіометрически, *adj.* eudiométrique.

Евдіометрія (*въздухо-мѣрие*), *sf.* l'eudiométrie *f.* [mètre *f.*

Евдіометръ (*въздухо-мѣръ*), *sm. Chim.* l'eudiomètre.

Еввухъ, *sm.* un eunuque, un châtre.

Еволюта (*крива линия*), *sf. Géom.* la développée.

Еволюціоненъ, *adj.* Milit. évolutionnaire.

Еволюція, *sf. Milit.* l'évolution *f.*; || правя —, *va.* évoluer; || правя — съ ескадроны, *va.* escadronner.

Егермейсторски чинъ

Еврейска смола, *sf.* (*voyez* Асфалтъ).

— свойница (*въ говорене*), *sf.* un hébraïsme.

Еврейски, *adj.* hébraïque, hebreu, judaïque; -скы, -ment.

— въртопъ (*въ градъ*), *sm.* la juiverie.

— езикъ, *sm.* l'hébreu *m.*; || възъ на —, un hébraisant.

Еврейство, *sm.* la synagogue.

Европеецъ, *sm. fig.* un blanc.

Европска земя, *sf. Géogr.* le continent.

Европско село (*въ Африка*), *sm. Géogr.* l'aldée *f.*

Евхаристически, *adj.* eucharistique.

Евхаристія, *sf.* l'eucharistie *f.*, le saint sacrement.

Егермейстеръ, *sm.* un veneur; || оберъ —, grand veneur *m.*

Егермейсторски чинъ, *sm.* la capitainerie.

Егеръ, *см.* *Milit.* un chasseur.

Егида, *ср.* l'égide *f.*

Егоизмъ, *см.* la personnalité, égoïsme *m.*, le moi.

Егоистически (*себелибистъ*), *adj.* égoistique: -ски, -ment.

Егоистъ (*себелибистъ*), *см.* égoïste, *ср.*; | (*божасавъ на само-себе-си*), un idolâtre.

Египетска кассия, *ср.* arbrisseau, le séné. — слива, *ср.* arbre, le sébestier; | гръдны -вы, *пл.* le sébeste. [-рѣзъ, de l'hégire.

Египра (*гиджра, турска ера*), *ср.* l'hégire *f.*

Едвамъ, *adv.* à peine, presque, la valeur de; | — ... като, pas plutôt que.

Едада (*книга за свѣрна митология*), *ср.* l'edda *f.*

Едекъ, *см.* *t.* le 'halage; 1. теглене —, le chabteau; 2. теглене — на рѣка, le portage; 3. патека за —, le tirage; 4. коние за теглене —, chevaux de tirage; 5. распрѣгвамъ отъ — коние, *вр.* débiller.

Едемъ, *см.* l'éden *m.*

Едя-кой, *см.* un pommé.

Едилска длъжностъ, *ср.* l'édilité *f.*

Едилство, *см.* l'édilité *f.* [édile.

Едиль (*градоначалникъ въ Римъ*), *см.* un

Единайсетъ и -тый, *adj.* num. onze; | -тый день (*на мѣсецъ*), le onse.

— кълънъ, *adj.* hendécagone; | -тникъ. *см.* l' —, *m.* [adj. *m.*

— сриченъ стихъ, *см.* hendécasyllabe.

Единайсетый, *adj.* onzième; -то, -ment: | -сета часть, *ср.* l'onzième *m.*

Единителъ знакъ, *см.* *Typ.* la division.

Единитна, *ср.* *Gram.* le tiret ou trait d'union.

Единица (*монада*), *ср.* la monade, unité *f.*, nombre *m.*

Единобожие, *см.* le déisme.

Единобожникъ, ница, *ср.* deïste. [-lement.

Единоосъщенъ, *adj.* consubstantiel; -шно,

Единоосъщность, *ср.* *Théol.* la consubstantialité.

Единствено, *ср.* l'unicité *f.*

Единствено, *adv.* purement, seulement, tout sec.

Единственъ, *adj.* singulier, unique; | — брой. *см.* *Gram.* nombre singulier.

Единство, *см.* l'unité *f.*

Единъ и -ный (*ср.* една, *n.* едно) *adj.* num. un; 1. четъ —, *см.* l'un, *m.*; 2. — по —, *adv.* un à un; 3. това е все -дно, c'est tout un; 4. прок. quelqu'un; | *пл.* едни, *ср.* quelques uns.

Единъ и -нъ, *adj.* tel, unique, simple: 1. -нъ до другъ (*на прѣтъ*), *adv.* queue à queue, tête à tête; 2. стои наредъ -нъ до другъ, *вр.* faire queue; 3. -нъ другъ, mutuellement; 4. -нъ по другъ, à qui mieux mieux; 5. -нъ сѣдѣ другъ, tour à tour, à tour de rôle; 6. -нъ сръщо другъ, à contre-bord; 7. нито -нъ, nul; 8. ни -нъ, aucun, *adj.*

Единъ (*угадникъ*), *см.* *fat.* un oedipe.

Еднаквиименоване, *см.* l'univocation *f.*

Еднаквиименъ, *adj.* univoque.

Едваквостъ, *ср.* l'uniformité *f.*, identité *f.*, concordance, image, correspondance *f.*

Еднаквостъ, *см.* la conformité, la convenance.

Едакъвъ, *adj.* égal à, identique, uniforme, conforme à, convenable; -кво, -ment; 1. изводъ (*прѣписъ*) — съ първообразникъ -тъ, pour copie conforme; 2. — съмъ, *вр.* convenir — à; 3. — съмъ съ другъ, *вр.* correspondre à; 4. който е — съ другъ, correspondant, *adj.*; 5. който са салѣга съ — прѣдмѣтъ, un spécialiste; 6. бывахъ всякогажъ — въ своитѣ мысли, *вр.* se ressembler; 7. чуене — гласъ на край думитѣ, l'assonance *f.*

Едваквы, *см.* *пл.* de même parure *f.* [rité *f.*

Единичкъ (*на майка*), *adj.* *H. nat.* l'unipar-

Едно по едно, *adv.* pièce à pièce, par degrés, de degré en degré, en toutes lettres;

1. едно отъ двѣтъ, l'alternative *f.*; 2. -на или

врътъ друго, l'un portant l'autre; 3. —

споредъ друго, en présence; 4. — по друго,

consécutivement, conséquemment, en détail,

alternativement; 5. салѣтъ друго, coup sur coup.

Едно-друго, *см.* le bagage, le nécessaire, effet *m.*, attirail *m.*; | (*мѣща*), les 'hardes *f.*

— братство, *см.* *Bot.* la monadelphie.

— врѣменостъ, *ср.* la simultanéité.

— врѣмень, *adj.* simultané; -но, -ment.

— врѣмешенъ, *adj.* d'autrefois, ancien; —

врѣме, *adv.* -nement.

— — фаянсъ, *см.* la majolique.

— везна нота, *ср.* *Mus.* la croche.

— вѣрець, рѣка, *ср.* coreligionnaire.

— гласенъ, *adj.* monotone, consonnant, unanime; | (-сриченъ), *Gram.* homophone.

— гласиѣ, *см.* la monotonie, unanimité *f.*; |

(*на гласовѣ*), la consonnance; (*въ пѣяне*),

Mus. l'homophonie *f.* [alges, *m.*

— гласна похвала, *ср.* concert de lou-

гласно, *adv.* par acclamation; | *ср.* à l'un-

niſſon.

— глѣзденъ, *adj.* *Bot.* uniloculaire.

— годнишнъ, *adj.* annal.

— дневень, *adj.* éphémère. [-ivement.

— дружень, *adj.* mutuel, respectif; -жно,

— ударъ, *см.* coup fourré *m.*

— дружнѣсть, *ср.* la mutualité.

— дружно промѣнене, *см.* l'alternat *m.*

— държавиѣ, *см.* la monarchie; | придрѣж-

никъ на —, un monarchiste.

— душенъ, *adj.* unanime; -шно, -ment.

— душиѣ, *см.* la concorde, unanimité *f.*;

-шно, *adv.* à l'unanimité.

— значене (*синонимия*), *см.* la synonymie.

— значителенъ (*синонимъ*), *adj.* syno-

nyme; | -тедна рѣчь или изговоръ, un

synonyme. *см.*

Единоименникъ, *ница*, *sc.* homonyme.
 — именъ, *adj. Gram.* homonyme.
 — иміе, *m. Gram.* l'homonymie *f.*
 — и полвиненъ, *adj. Mathém.* sesquialtère.
 — ковертна ладія, *sf.* navire ponté *m.*
 — конна каруца, *sf.* la demi-fortune. [*adj.*]
 — копытно животно, *m. H. nat.* solipède,
 — кракъ столъ, *m.* le guéridon.
 — кръвентъ, *adj.* consanguin.
 — кщентъ, *adj. Bot.* monoïque.
 — кщество, *m. Bot.* la monoecie.
 — листентъ (нулякъ), *adj. Bot.* monopétale.
 — листна шишулка, *sf. Bot.* calice monophylle *f.*
 — личентъ, *adj. Gram.* unipersonnel.
 — мысленникъ, *m.* un adhérent. [*cert.*]
 — мысле, *m.* l'intelligence *f.*; [*fg.* le com-
 — мжіе, *m. Bot.* la monandrie.
 — образентъ, *adj.* uniforme, égal à: [*fg.* monotone, prosaïque.
 — образіе, *m.* l'uniformité *f.*, égalité *f.*, monotonie *f.*; [*fg.* le prosaïsme.
 — ока жена, *sf. fam.* une borgnesse.
 — игрална книга, *sf.* l'as *m.*
 — окъ, *m. sc.* un borgne.
 — очентъ, *adj.* monoculaire. [*unisexual.*]
 — оцирентъ или пасминентъ, *adj. Bot.*
 — перентъ (за рыбы), *adj. H. nat.* monoptère.
 — рога крава, *sf.* la dagorne.
 — рогъ, *m. quadr.* la licorne; [*H. nat.* unicomne, *adj.*]
 — родентъ, *adj.* homogène, similaire; [*H. nat.* Anat. congénère.
 — родность, *sf.* l'homogénéité *f.*, similarité *f.*
 — ржкъ, *ка*, *s.* manchot, ote.
 — свадбентъ, *adj. Jur. sc.* monogame.
 — свадбіе, *m. Bot. Jur.* la monogamia.
 — срнчентъ, *adj.* monosyllabe; [*— чна рѣчъ*, *sf.* le —, *m.* [*отъ — чны думы*, monosyllabique, *adj.*]
 — стайность, *sf.* la continuité.
 — станентъ, *adj.* massif.
 — стншле, *m.* le monostique.
 — странентъ, *adj.* simpliste, exclusif.
 — човѣкъ, *m.* un simpliste.
 — странни, *adj. Bot.* unilatéral. [*plisme.*]
 — странность, *sf.* l'exclusivisme *m.*, le sim-
 — странно расслабване, *m. Méd.* l'hémiplégie et — plexie *f.*
 — струнна лира, *sf.* trompette marine *f.*
 — съменодѣльно растене, *m. Bot.* monocotyledone et plante —, *sf.* [*mique.*]
 — съментъ, *adj. Bot.* monosperme et — sper-
 — ухъ (за животны), *adj. m.* monaut.
 — цвѣтентъ, *adj. Bot.* uniflore, pur.
 — цвѣтна куюнисъ, *sf.* monochrome, *adj. m.*
 — ццамна, *sf.* le camaïeu.
 — цвѣтното, *m.* l'uni *m.*
 — чарупчентъ, *adj. ll. nat.* univaire; [*— пчна мида*, *sf.* l' —, *m.*

Едно членна колчавина, *sf. Alg.* le monôme.
 — ягодинокъ, *m.* la parisette ou raisin de renard *m.* [*l'unitaire m.*]
 — впостасникъ (ересъ унитарій), *m.*
 Едны (за нилы, за ботушы), *m. pl.* un paire; [*— ... други, qui... qui.*]
 Едра вѣлна, *sf.* la jarre.
 — голія, *sf. plante*, le turneps. [*d'eider.*]
 — гжска, *sf. oiseau*, l'eider *m.*; — счентъ,
 — игланчана, *sf. plante*, l'archangélique *f.*
 Едро писмо, *m.* la grosse.
 Едрото, *m. fg.* la quintessence.
 Едъръ (и *fg.*), *adj.* nourri.
 — грахъ, *m.* la cicérole ou pois chiche *m.*
 — дждъ (изъ облакъ), *m.* le grain; [*fam.* l'averse *f.* [*chois m.*]
 — нормандски гжлабъ, *m.* pigeon cau-
 — пѣсакъ, *m.* le balast. [*vrotine.*]
 Едры брабонкы (сачмы т.), *sf. pl.* la che-
 — лѣщницы, *m. pl.* l'aveline *f.*
 — портокалы, *m. pl.* la pamplemousse.
 — черъшы, *sf. pl.* le capron et caperon.
 Е, *adv.* oui; 1. *interj.* 'hé, oh ça; 2. *fam.* 'hein; 3. — та що, eh bien.
 Ей, *interj.* ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que, or ça, st st; [*— my, 'hem; — cera, adv.* sur le champ, sur l'heure, incontinentement.
 Ежова главничка, *sf. plante*, ruban d'eau *m.*
 Ежъ (таралежъ), *m. quadr.* le 'hérisson; — жовъ, de —, *adj.*; [*fg.* la sagouine.
 Езелхонтъ, *m. Mar.* le chouquet.
 Езеро, *m.* le lac, étang *m.*; — пентъ, de lac.
 Езыко-знание, *m.* la linguistique.
 — тълковачъ, *m.* un glossographe.
 — чистлика, *sf.* le cure-langue ou gratter-
 — langue.
 Езыкъ (нарѣчіе, на капуны и месенъ), *m.* la langue; 1. *fg.* le langage, le verbe; 2. (на браса), le morillon; 3. (на зажнечъ), Blas. le batail; 4. (на камбана), le battant; 5. болезъ на — ть, Méd. la glossalgie; 6. въспалене на — ть, Méd. la glossite, la cy-
 — pncie; 7. на два — ка написано, bilingue, *adj.*; 8. земя —, Géogr. langue de terre; 9. знане чужды — ыцы, la xénographie; 10. изгледване — на свиня, le languageage; 11. изгледване — на свиня, va. languageyer; 12. изгледовачъ на свински —, un lan-
 — gueueur; 13. напушенъ — (обемъ въ чърво), langue fourré; 14. напушенъ свин-
 — ски —, le languier; 15. описане на — ть, Anat. la glossographie; 16. приемамъ въ — дума, va. naturaliser; 17. погрѣшка въ говорене на единъ —, *fam.* le cuir; 18. ученицы на источны — ыцы, enfants ou jeunes de langue, *m.*
 Езычентъ, *adj. Anat. Gram.* lingual.
 Езыче, *m.* la languette; 1. Anat. le clitoris; 2. (на копче), le barbillon; 3. (на кофара), la broche; 4. (на хвастъ), la marchette.

Езычна юзничка, *sf.* Anat. le filet.
 Екарте (книжна игра), *sm.* l'écarté *m.*
 Екатормба (стотелчна жъртеа), *sf.* l'hécatombe *f.*
 Екваторски, *adj.* équatorial.
 Екваторъ, *sm.* Geogr. l'équateur *m.*, ligne équinoxiale *f.*
 Еквилибристъ, *ка, sc.* équilibriste.
 Екнипажъ (карета и кониетъ, хората на ладя, гелмжистъ), *sm.* l'équipage *m.*
 Екнипировка, *sf.* Milit. l'équipement *m.*
 Екзархатство, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархатъ, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархъ (набѣстникъ), *sm.* exarque *m.*
 Екзекуціонемъ принудевачъ, *sm.* un garnisair; | *pl.* -чи, une garnison.
 Екзекуторъ, *sm.* huissier audencier *m.*, un huissier.
 Екзекуція, *sf.* la garnison.
 Екземпляръ, *sm.* l'exemplaire *m.*
 Екзерциція (обучене на оржия), *sf.* Milit. l'exercice *m.* [siaste *m.*
 Екклесіастъ (книга у Библия), *sm.* l'ecclésiastique, *sm.* un ecclétique.
 Еклектическа философія, *sf.* l'éclectisme *m.*
 Еклектически, *adj.* ecclétique.
 Еклиптика, *sf.* Astr. l'écliptique *f.*
 Еклиптически, *adj.* écliptique.
 Еклога (оучерско стихотворене), *sf.* l'élogue et élogue *f.*
 Економска дължностъ, *sf.* l'économe *m.*
 Економія, *sf.* l'économie *f.*; | списатель на царствена —, un économiste.
 Економъ, *ка, sc.* économe; sommelier, ère.
 Ексаметръ, *sm.* l'hexamètre *m.*
 Екстирипаторъ, *sm.* Agric. l'extirpateur *m.*
 Екстрактъ (гжстина отъ прѣваряване), *sm.* l'extrait *m.* [ordinaire.
 Екстраординаренъ (профессоръ), *adj.* extra-
 Ексегетика (тълковане), *sf.* l'exégèse *f.*
 Експедиціоненъ, *adj.* expéditionnaire.
 Експедиція, *sf.* expédition militaire *f.*
 Експерименталенъ (основанъ на опытъ), *adj.* expérimental.
 Експерименталностъ, *sm.* un expérimentateur.
 Експериментъ, *adj.* l'expérience *m.*
 Експертъ, *sm.* un expert.
 Ексцентрически, *adj.* excentrique. [trique *m.*
 Ексцентрическо колело, *sm.* Méc. l'excentric
 Ексцентрикъ, *sm.* Méc. l'excentrique *m.*
 Экспонентенъ, *adj.* Alg. exponentiel.
 Экспонентъ, *sm.* Alg. l'exposant *m.*
 Экспромптъ, *sm.* l'improptu; *m.*; | съчини-
 тель на -ты, un improvisateur.
 Ектаръ (100 ара), *sm.* l'hectare *m.*
 Ектограммъ (100 грамма), *sm.* l'hectogramme *m.*
 Ектолитръ (100 литры), *sm.* l'hectolitre *m.*
 Ектометръ (100 метра), *sm.* l'hectomètre *m.*
 Ектостеръ (100 стера), *sm.* l'hectostère *m.*

Елавенъ, *adj.* antimonial et antimonié.
 Елавна сгура, *sf.* la cendrée.
 Елавъ (калай т.), *sm.* l'antimoine *m.*; | на-
 правенъ съ —, Méd. stibié, *adj.* [élan *m.*
 Еланъ (въ канада), *sm.* quadr. l'original ou
 Еластически, *adj.* élastique.
 Еластичество, *sm.* l'élasticité *f.*
 Елеборъ, *sm.* plante, l'ellébore *m.*; | дивъ —, ellébore *f.*
 Елегически, *adj.* élégiaque: | -поецъ, *sm.* poète élégiaque *m.* [l'élégie *f.*
 Елегія (оплакователно стихотворене), *sf.*
 Елей, *sm.* le chrême.
 Електрисвамъ, *va.* électriser: | -са, *vr.* s'électriser; | което може са -риса, Phys. électrisable *adj.*
 Електрисане, *sm.* Phys. l'électrisation *f.*
 Електрисовачъ, *sm.* un électriseur.
 Електрическа машина, *sf.* machine électrique *f.* [m.
 — рыба, *sf.* poisson, gymnote électrique
 — сила, *sf.* l'électricité.
 Електрически, *adj.* électrique.
 — скать, *sm.* poisson, la torpille.
 Електрическо тръкало, *sm.* plateau électrique, *m.*
 Електричество, *sm.* l'électricité *f.*
 Електризация, *sf.* Phys. l'électrisation *f.*
 Електрометръ, *sm.* Phys. l'électromètre *m.*
 Електроскопъ (инструментъ), *sm.* l'électroscope *m.*
 Електрофоръ, *sm.* Phys. l'électrophore *m.*
 Електуарій (мажунъ т.), *sm.* Pharm. l'électuaire *m.* [cipe.
 Елементъ, *sm.* l'élément *m.*; | Chim. le prin-
 Елемъ, *sm.* Pharm. l'élémi ou gomme élémi.
 Еленска глава, *sf.* Vén. le massacre.
 — опашка, *sf.* plante, le tordyle.
 — трѣва, *sf.* plante, la corne.
 Еленскы лайна, *sm.* pl. Vén. les plateaux *m.*
 — мяды, *sm.* pl. Vén. les dainties ou rog-
 nons *m.* [la perche.
 — рога, *sm.* pl. la ramure; | Vén. le bois,
 — рогчета, *sm.* pl. Vén. Blas. le cors *m.*
 Еленски, *adj.* hellénique.
 Еленизмъ (грѣща свойщина въ говорене),
sm. un hellénisme *m.*
 Еленистъ, *sm.* un helléniste.
 Елзевирско издание, *sm.* Typ. l'elzévir *m.*
 Еликсиръ, *sm.* l'elixir *m.*
 Елангъ, *sm.* cale de construction, *f.*
 Елисей, *sm.* élysée *m.*; -скы, -séen; | -ско
 Поле, *sm.* champs élysées *m.*
 Елиасты (сданици въ Атина), *sm.* pl. les héliastes *m.* [Astr. lever héliaque *m.*
 Елиаческо въсхождение (на звезда), *sm.*
 Елиоскопъ (слънчево стжкло), *sm.* l'hélioscope *m.*
 Елиотропъ (намыкъ), *sm.* la sanguine; |
 (зеленъ лъкъ), l'héliotrope *m.*

Еліоцентрически, *adj.* *Astr.* héliocentrique.
 Еліптически, *adj.* elliptique; -ски, -ment.
 — видъ, *sm.* *Geom.* -ско състояние, *sm.* *Geom.* l'ellipticité *f.* [sographie *m.*

Еллипсографъ (инструментъ), *sm.* l'ellip-
 Еллипсондъ, *sm.* *Geom.* l'ellipsoïde *m.*

Еллипсисъ, *sm.* *Geom.* l'ellipse *f.*

Елминтологически, *adj.* helminthologique.
 Елминтологія (наука за глистите), *sf.* l'hel-
 minthologie *f.* -thologie.

Елминтологъ, *sm.* un helminthologiste *et*
 Елпезе, *sm.* 1. l'éventail *m.* é mouchoir *m.*; 1.
 въ видъ на —, en éventail; 2. майсторъ

на -ета, un éventailiste; 3. духамъ съ —,
 va. s'éventer; 4. махамъ съ —, va. éventer.

— приличенъ, *adj.* *H. nat.* flabellé *et*
 -belliforme.

Елаха, *sf.* arbre, l'aune ou aulne *m.*

Елахъ, *sm.* l'aulnaie ou aulnaie *f.*

Елъ (ингелизска бира), *sf.* ale *f.*

Ематитъ (руда), *sm.* *Minér.* le fêret.

Ематологія (наука за кръвта) *sf.* l'héma-
 tologie *f.*

Емблема, *sf.* l'emblème *m.*

Емигрантъ, *ка, s.* émigrant, ante.

Емиграція (на народъ), *sf.* la transmigration.

Емигретъ (дѣтинско игралице), *sm.* l'émi-
 grette *f.*

Емиръ (турски сановникъ), *sm.* un émir.

Еморондаленъ, *adj.* hémoroidal; -лна чърве-
 на жила, *sf.* artère -dale *f.*

Еморонды (майсклъ *t.*), *sf.* *pl. Méd.* les
 héméroides *et* -rhoïdes *f.*

Емпирей (деветото небе), *sm.* l'empyrée ou
 ciel empyrée, *sm.*

Емпирикъ, *sm.* un empirique.

Емпирически (основанъ само на опитъ),
adj. empirique; -ски, -ment.

Емпирисмъ, *sm.* l'empirisme *m.*

Емулсія, *sf.* *Pharm.* l'émulsion *f.*

Емоіе (за тютюна), *sm.* 1. tabac en poudre,
m.; | преза —, une pincée; | стривачъ на

—, un rareur.

Емчане (кефиля *t.*), *sm.* un répondant.

Емчжса, *vr.* oser, se risquer; | (за нѣкого),
 répondre.

Ендемическа болестъ, *sf.* *Méd.* l'endémie *f.*

Ендемички (жѣстенъ), *adj.* endémique.

Ендивія (градинны бърдокъ), *sf.* plante,
 l'endive *f.*

Ени-бахаръ, *sm.* 1. (voies) Амомъ).

Енотъ (ендра), *sm.* quadr. la genette; -тенъ,
 de genette.

Ентимема (аргументъ), *sf.* l'enthymème *m.*

Ентомологически, *adj.* entomologique.

Ентомологія (наука за буболечки), *sf.*
 l'entomologie *f.*

Ентомологъ, *sm.* un entomologiste.

Ентусіастъ, *sm.* enthousiaste, *sc.*

Енхармонически, *adj.* *Mus.* enharmonique.

Енциклопедистъ, *sm.* un encyclopédiste.

Енциклопедически, *adj.* encyclopédique.

Енциклопедія, *sf.* l'encyclopédie *f.*; | съчи-
 нитель на —, un encyclopédiste.

Еолійски, *adj.* éolien *et* éolique.

Еолова арфа, *sf.* éoli-harpe ou harpe
 éolienne *f.*

Еоловъ ваялькъ, *m.* *Phys.* l'éolipyle *m.*

Епакта, *sf.* *Chron.* l'épacte *f.*; темъ, d'épacte.

Епактенъ, *adj.* épactal.

Епанча и -нжа, *sf.* 1. le crispin, le manteau.

Епанчоносецъ, *sm.* un porte-manteau.

Епархіаленъ, *adj.* diocésain.

— градъ, *sm.* la métropole.

Епархіална черква, *sf.* église métropole *f.*

Епархія, *sf.* l'évêché *m.*, le siège, la com-
 mende; 1. (епископска), le diocèse; 2.

държатъ на —, commendataire, *adj.* *m.*; 3.
 който са намира въ Римска —, suburroi-
 saire, *adj.*

Епатитъ, *sm.* *Minér.* l'hépatite *f.*

Епиграмма, *sf.* l'épigramme; | съчинитель
 на -мы, un épigrammatiste.

Епиграмматически, *adj.* épigrammatique.

Епиграфъ (на книга), *sm.* l'épigraphe *f.*

Епидемически, *adj.* épidémique.

Епидемія, *sf.* l'épidémie *f.*

Епидермически, *adj.* épidermique. [dique.

Епизодически (въводителенъ), *adj.* épi-
 со-

Епизодъ (въвежда приказка), *sm.* épisode *m.*

Епизоотически (моренъ), *adj.* épizootique.

Епизоотія (скотски моръ), *sf.* l'épizootie *f.*

Епикурейски, *adj.* épicurien.

Епикурейцъ, *sm.* épicurien, enne, *s.*

Епикурисмъ (учене на Епикура), *sm.* l'épi-
 curisme *m.*

Епилептически, *adj.* épileptique.

Епилептикъ (страдалецъ отъ падане отъ
 омажъ), *sm.* un épileptique.

Епилепсія (падане отъ омажъ), *sf.* l'épilepsie
f., mal caduc ou 'haut mal *m.*

Епископска къса мантия, *sf.* la mozette.

Епископски, *adj.* épiscopal; -ски, -ment.

— санъ, *sm.* l'épiscopat *m.*

— сарай, *sm.* l'évêché *m.*

Епископство, *sm.* l'épiscopat *m.*, évêché *m.*; |
 | придръжници на —, épiscopaux *m.*; |
 затичамъ за —, *vr.* fat. épiscopiser.

Епископъ, *sm.* un évêque; -пски, d'évêque,
 épiscopal; 1. (въ християнски мѣста),
 vêque in patribus, *m.*; 2. правъ, va. sacré;
 3. ставане —, le sacré. [l'épîtase *f.*

Епитазисъ (рестоаране на драма), *sm.*

Епиталама (свадбо стихотворене) *sf.*
 l'épithalame *m.*

Епитафія (надгробіе), *sf.* l'építaphe *f.*

Епитетъ (прилагателно), *sm.* l'épithète, *f.*

Епитимія, *sf.* la pénitence.

Епитрахиль, *sm.* l'étole *f.* [rène *m.*

Епихрема (силлогисмъ), *sf.* *Log.* l'épiché-

Эпниклоидъ, *sm. Géom.* l'épicycloïde *f.*
Эпниклъ (*хълбоченъ околъ*), *sm. Astr.* l'épicycle *m.*
Эпическа поема, *sf.* l'épopée *f.*
Эпически, *adj.* épique.
 — циклъ, *sm.* cycle épique *m.*
Эпода (*трети дѣлъ на ода*), *sf.* l'épode *f.*
Эполементъ, *sm. Fortif.* l'épaulement *m.*
Эполетъ, *sm.* l'épaulette *f.*; || (*и съ дѣбелы рѣсы*), à graine d'épinards; || (*безъ рѣсы*), la contre-épaulette.
Эпопея, *sf.* l'épopée *f.*
Эпоха, *sf.* l'époque *f.*; || *правя* —, *va.* faire époque.
Эптархія (*седмѣдржавіе*), *sf.* l'heptarchie *f.*
Эпулоны жрецы у вѣтый Римъ, *sm. pl.* les éphulons *m.*
Эра, *sf.* l'ère *f.*
Эратостенова таблица (*съ недѣли бройове*), *sf. Arithm.* crible d'Eratostène, *m.*
Эргенъ и ѣргъ, *sm.* un adulte.
Ересеначалникъ, *sm.* un hérésiarque.
Ересь, *sf.* la secte, la schisme; || (*хжжечуеи*), l'hérésie *f.*; || *съставямъ* —, *va.* schismatiser.
Еретичество, *sm.* l'héréticité *f.*
Еретикъ, *sm.* hérétique, schismatique, séparatiste, un sectaire; || *-тически*, *adj.*
Ерибница, *sf.* oiseau, la perdrix; *-биченъ*, de perdrix; || *пиленца* — *цы* (*що немогъ да хвъркатъ още*), perdraux en traine, *f.*
Ерибичевъ конь, *sm.* cheval aubère *m.*
Ерибиченъ цвѣтъ, *sm.* isabelle, *adj.*
Ерибичноцвѣтенъ конь, *sm.* chavalisabelle *m.*
 — цвѣтило, *sm.* couleur isabelle *f.*
Ериданъ рѣка (*сѣвѣдѣ*), *sf. Astr.* l'Eridan *m.*
Ерина, *sf.* la blouse.
Еркулесъ (*сѣвѣдѣ*), *sm. Astr.* l'Hercule *m.*
Ерой (*ирой*), *sm.* le 'héros.
 — *комически*, *adj.* 'heroï-comique.
Еронда (*ероическо писмо*), *sf.* l'héroïde.
Еройна (*иройна*), *sf.* l'héroïne *f.* [*-ment.*
Еройски и -ически, *adj.* héroïque; *-ски*,
Еройско състояние, *sm.* l'héroïcité *f.*
Еройство (*еройски духъ*), *sm.* l'héroïsme *m.*
Еротически, *adj.* érotique; *-ски*, *-ment*
Ермафродитъ, *sm.* un hermaphrodite.
Ермелинска кожа, *sf.* l'ermeline *f.*
Ерменевтика, *sf.* l'herméneutique *f.* et art
 —, *sm.*; || *-тически*, *adj.* [cité *f.*
Ерметическо запушване, *sm.* l'hermeti-
Ерметически, *adj.* hermétique; *-ски*, *adv.*
Chim. -ment.
Ермитажъ, *sm.* l'ermitage ou hermitage *m.*
Ерпетологически, *adj.* erpétologique.
Ерпетология (*гадословіе*), *sf.* l'erpétologie
 et herpétologie *f.* [giste.
Ерпетологъ (*гадословъ*), *sm.* un erpétolo-
Ерски езикъ (*на вѣстѣтъ Скандинавцы*),
sm. langue erse *f.*

Ерѣине, *sm. i.* la cotisation; || *на* —, à *он*
 en pique-nique (*воуеъ Дѣла отъ разноска*).
Ерцхерцогски, *adj.* archiducal.
Ерцхерцогство, *sm.* l'archiduché *m.*
Ерцхерцогъ, *sm.* un archiduc; || *-цогиня* *f.*
 -duchesse *f.*
Ершъ, *sm.* le ficheron; || *Mar.* la fiche; || —,
poisson, la grémille ou perche goujonnière.
Есенска оранъ, *sf. Agric.* l'hivernage *m.*
Есенски, *adj.* automnal.
Есень, *sf.* l'automne *m.* et *f.* arrière-saison
f.; || *вліане на -та върху растенето*, l'au-
 tomnation *f.*; || *ора на* —, *va. Agric.* hiverner.
Ескадра, *sf. Mar.* l'escadre *f.*; || *практи-*
 ческа —, escadre d'évolution; || *малка* —,
 escadrille *f.*
Ескадронъ, *sm. Milit.* l'escadron *m.*
Ескарпъ (*митеризъ*), *sm. Fortif.* l'escarpe *f.*
Ескнзъ (*планъ*), *sm.* l'ébauche *f.*; || (*набѣ-*
лѣване), l'esquisse *f.*
Еспадонъ (*сабя*), *sm.* l'espadon *m.*; || *блѣса*
или владѣя съ —, *va.* espadonner; ||
 който са бие съ —, un espadonneur.
Еспаніолетка (*мустаки*), *sf.* la mouche.
Еспаніолка (*подкастрена брадичка*), *sf.*
 la royale.
Естакада (*прѣчки колове*), *sf.* l'estacade *f.*
Естафета (*зоратъ т.*), *sf.* l'estafette *f.*
Естрада, *sf.* l'estrade *f.*
Естрагонъ, *sm.* plante, l'estragon *m.*
Ессей (*еврейски философи*), *sm.* un essenien.
Ессенція (*жириливо масло*), *sf.* l'essence *f.*
Естерлингъ (*тегло, 28½ грама*), *sm.* l'e-
 sterlin *m.*
Естествена свойщина, *sf.* le naturel.
Естествено, *adv.* naturellement.
 — *побуждане*, *sm.* l'instinct; || *отъ* —,
 instinctivement.
Естественостъ, *sf.* le naturalisme.
Естественъ, *adj.* naturel, originaire de,
 physique, naïf; || *fig.* natif.
Естество, *sm.* la nature; 1. — *ощане*, le
 naturel; 2. споредъ -то, au naturel; 3.
 промѣнявамъ -то (*на нѣщо*), *va.* dénaturer.
 — *испытывать*, *sm.* un naturaliste.
Естетически, *adj.* esthétique.
Естетика (*наука за хубавина или за ху-*
бавъ вкуса), *sf.* l'esthétique *f.*
Естомпъ (*истривалка*), *sm.* l'estompe *f.*
Есть, *sm.* nom bulgare de la lettre Е.
Етажерка (*дулакъ съ полици*), *sf.* l'é-
 tagère *f.*
Етажъ (*редъ на сграда*), *sm.* l'étage *m.*
Етаминенъ ткачъ, *sm.* un étamineur.
Етаминъ (*платье*), *sm.* l'étamine *f.*
Етероски (*еднолични*), *sm. pl. Géogr.* les
 hétérosciens *m.*
Етика (*нравоучене*), *sf.* l'éthique *f.*
Етикетъ, *sm.* l'étiquette *f.*
Етически, *adj.* éthique.

Етимологически, *adj.* étymologique.

Етимология, *sf.* l'étymologie *f*; | *Gram.* l'origine *f*; | *зълъгавка съ* —, *vr.* étymologiser. Етимологъ (*коренотукии*), *sm.* un étymologiste.

Етиренъ, *adj.* éthéré; | *Chim.* essentiel.

Етиръ (*изобтримеленъ спиртъ*), *sm.* l'éther *m*; | ставане на —, l'éthérisation *f*; | *права* —, *va.* *Chim.* éthérifier et éthériser.

Етиологически, *adj.* étiologique.

Етиология (*учене за причинитѣ на болестъ*), *sf.* l'étiologie *f.* [sarcocollier.

Етиопско смолисто дърво, *sm.* arbuste, le

Етиопийски (*за племе*), *adj.* nègre.

Етиопъ (*т яфна смѣсь*), *sm.* *Chim.* l'éthiops *m.*

Етнографически, *adj.* ethnographique.

Етнография, *sf.* l'ethnographie *f.*

Етнографъ, *sm.* un ethnographe.

Етнаръхъ, *sm.* un éthnarque.

Ето и -го, *prép.* voici, voilà; | — отвѣдажъ тоѣ, ne voilà-t-il pas qu'il...; | — пакъ, *prép.* *fam.* revoici et revoilà.

Етологически, *adj.* éthologique.

Етология (*направописане*), *sf.* l'éthologie *f.*

Етьрва, *sf.* la belle-sœur (*femme du frère*).

Етюдъ, *sm.* *Peint.* l'étude *f.*

Ефектъ (*въ искусства*), *sm.* l'effet *m.*

Ефемериды, *sf. pl.* *Astr.* les éphémérides *f.*

Ефенди (*законникъ*), *sm.* un effendi et efendi.

Ефоруъ (*м анедонски сѣдникъ*), *sm.* un éphore.

Ефрейторъ, *sm.* un exempt; | *Milit.* un sergent; | (*въ кавалерія*), un brigadier.

Еѣтния, *sf.* modicité du prix; *f*; | *fig.* le bon marché.

Еѣтино, *adv.* à bon marché, à bas prix, à bon compte; | по —, à meilleur marché ou compte; | твърдъ —, à vil prix.

— вино, *sm.* le ginguet.

Еѣтинъ, *adj.* de vil prix; | ставать по -ны, *v. imp. pop.* ils ramendent.

Еѣудъ (*еврейски поясъ*), *sm.* l'éphod *m.*

Ехова (*Богъ, Господъ*), *sm.* l'jéhovà *m.*

Ехо, *sm.* l'écho *m.*

Ечемикъ, *sm.* plante, l'orge *f*; -мыченъ, d'orge; 1. la paumelle; 2. *Méd.* l'anchilons *m*, la chalaze; 3. (*на око*), *Méd.* le crithé ou orgelet; 4. охлуценъ —, orge perlé *m*; 5. мѣсто за прорастеване — за бира, le germeoir.

Ечемиченъ бѣлгуръ, *sm.* orge mondé *m.*

Ечемиче (*въ око*), *sm.* l'orgelet et orgeolet *m.*

Ечемяно кюсне (*отъ бира*), *sm.* la drèche; | -спящъ, *adj.* de drèche.

Ешафотъ (*дървникъ за погребане прѣстаници*), *sm.* l'échafaud *m.*

Ешевенъ (*племе, глава*), *sm.* un échevin; | длъжностъ на —, l'échevinage *m.*

Ешелонъ, *sm.* *Milit.* l'échelon *m*; | нарежданъ на -ны, *va.* *Milit.* échelonner.

Ешъ, *sm.* *l.* la couple (*вогъзъ Такъ и Два такъ*).

Ж.

Ж

Ж (*же и дже*), la septième lettre de l'alphabet bulgare.

Жабрей, *sm.* plante, le mufler et muflé de veau.

Жавкане, *sm.* l'abolement et aboi *m*, glapissement, clabaudage *m*; | (*на кученца*), le jappement.

Жавкамъ, *sm.* glapir; | който жавка, glapissant *adj*; | жавкати или лаяти (*кученца*), *v. imp.* ils jappent.

Жавкарь, *sm.* un aboyeur.

Жакардовъ станъ, *sm.* le jacquart et métier à la jacquart.

Жакета (*дрѣха*), *sf.* la jaquette.

Жаконетъ (*платье*) *sm.* le jaconas.

Жалба, *sf.* le chagrin, le regret, la plainte, la paine; | *fig.* la croix.

Жалва, *sf.* l'oiseau-mouche *m.*

Жалга, *sf.* plante, le potamot. [santaisie.

Жалене (*и въ дѣне на* —), *sm.* le deuil; | la

Жаленъ, *adj.* triste, désolé, lamentable, larmoyant, luctueux, lugubre.

Жални день (*у Римляны*), *sm.* jour néfaste *m.*

Жалното, *sm.* le larmoyant.

Жално, *adv.* c'est dommage; 1. твърдъ —, c'est grand pitié; | *fig.* meurtre; 2. — ми е,

Жарулекъ

j'ai regret, il me fâche, s'en vouloir, je suis désolé de.

Жалность, *sf.* la tristesse, affliction, amertume *f*, deuil *m*; | *fig.* la mélancolie, la douleur; | имамъ голѣма —, *sm.* avoir le coeur gros.

Жалны пѣсни (*отъ Овидія*), *sf. pl.* les tristes d'Ovide *m.* [lonneur.

Жалонеоръ (*бѣлѣзаръ*), *sm.* *Milit.* un ja-

Жалостенъ, *adj.* douloureux; -тно, -eusement.

Жалъ и -лѣя, *sm.* regretter, avoir regret, plaindre, épargner.

Жамбазинъ, *sm.* *l.* un tabarin, funambule, danseur de corde, *m.*

Жамбазска ортома, *sf.* le voltige.

Жамбовъ (*свинска сушена плѣшка*), *sm.* le jambon.

Жамбонче, *sm. dim.* le jambonneau.

Жандармъ, *sm.* un gendarme; | корпусъ -ны, la gendarmerie.

Жарава, *sf.* la braise; 1. пекъ на — месо, *va.* braiser, brasiller; 2. бъркамъ —, *va.* tisoner; 2. прѣтедъ да бърка — въ соба, *s.* tisseur, euse.

Жарулекъ, *sm.* le mousoir.

Жаруљчно цвѣте, *sm. Bot.* le verticille.
Жаруљастъ, *adj. Bot.* verticillé.
Жега, *sf.* la chaleur; | *Méd.* le fer-chaud.
Жедепомъ (*игра*), *sm.* le tripot ou jeu de raume; | **сѣдръжникъ** на —, раумиер et maitre —, *sm.*
Жежъ, *adj.* chaud.
Жезалъ, *sm.* la baguette, la masse; | **-управлене**, *sm.* le sceptre; | **повѣлителъ** —, le bâton.
Жезлогадане, *sm.* la rabbomamie et -mance.
Жезлогадачъ, *ка, г.* rabbomancien, enne.
Жезлоносецъ, *sm.* un bâtonnier, massier *m*; | (*въ черкова*), un porte-verge.
Желане, *sm.* le désir et desir, le souhait, le voeu, envie *f*, appétit *m*, appétition *f*; 1. *fig.* la faim, démangeaison *f*; 2. *Rhét.* la dépréciation; 3. *полвина* —, la velléité; 4. по свое — au gré des ses désirs; 5. по — то, à souhait; 6. достойнъ за —, souhaitable, *adj.*
Желателенъ, *adj.* désirable, souhaitable, appétible, convoitable, optatif; | (*за вѣтъръ*), propice. [tatif *m*.
Желателно наклонене, *sm. Gram.* l'op-
Желатель, *ка, г.* un convoiteur.
Желатина (*проточно или ровко вещество*), *sf.* la gélatine.
Желатиненъ, *adj.* gélatineux.
Желатинъ, *sm. t.* un bourreau, maître ou exécuteur de 'hautes oeuvres, *m*.
Желая, *vm.* souhaiter, envier, convoiter, aspirer à; 1. (*здрасие*), donner; 2. (*нѣщо*), désirer et desirer, vouloir, appéter; 3. (*нѣщо страстно*), soupirer après, pour; respirer après; 4. който желаяе, appétitif, désireux de, *adj.*
Желъзарница, *sf.* la forge; | (*лавица съ желъзна стока*), la ferronnerie.
Желъзаръ, *sm.* un blanchoevrier; | (*тырговецъ*), ferronnier, ère, *г.*
Желъзенъ, *adj.* de fer; 1. (*марциаленъ*), *Chim.* martial; 2. *Minér.* sidéral; 3. всяко — ано сачево, *sm.* le ferrement.
— ботракъ, *sm. Milit.* la chausse-trape.
— качуль, *sm.* la bourgnignote.
— клинъ, *sm. Mar.* la patarasse.
— кърпелъ (*надъ соба*), *sm.* le trémion.
— кятникъ, *sm.* la cornière.
— лнстъ, *sm. Mar.* l'allamelle *f*.
— мъртакъ, *sm. fig.* l'ancre *f*.
— обрачъ, *sm.* la frette, la bride; | (*около колело*), le bandage; | **застѣгамъ** съ —, *va. frotter*.
— пѣтъ, *sm.* chemin de fer *m*; | (*желъзница*), voie ferrée *f*; | (*коленикъ*), le railway et railroute *f*.
— хвакъ, *sm.* la chasse-trape.
Желъзна бубонка, *sf. Pharm.* boule de Mars ou de Nancy; | **вода размыта** съ —, eau de boule.

Желъзна брънка (*халчица т.*) *sf.* la maille, — **вѣдница**, *sf.* l'angon *m*; | (*на магнитъ*), le portant.
— **грьвня**, *sf.* la frette; | (*за шия*), le carcan.
— **джска** (*при камина*), *sf.* le contre-cœur.
— **кличка**, *sf.* la taranche.
— **кличница** (*въ рѣзе*), *sf.* la rivure.
— **кука**, *sf.* le renard. [fer oligiste *m*.
— **лжскавина**, *sf.* fer spéculaire *m*; | *Minér.*
— **орха** (*прѣстъ у. в. в.*), *sf.* le sil.
— **прѣчка**, *sf.* la tringle.
— **ризница**, *sf.* la cuirasse, la brigandine;
— **облеченъ** съ —, cuirassé, *adj*; 2. облеченый съ —, un cuirassier; 3. (*за кѣткъмъ*), le cuissard.
— **рашетка** (*на прозорецъ*), *sf.* fer maille *m*.
— **скоба**, *sf.* le fenton.
— **стыргалка**, *sf.* le décrotoir.
— **цѣва** (*на оржѣе*), *sf.* le canon.
— **шѣпка** (*-но сокайче*), *sf. Blas.* le vair.
Желъзникъ, *sm.* plante, la verveine.
Желъзница, *sf.* chemin de fer *m*; | —, poisson, la pucelle, alose *f*.
Желъзно зело, *sm.* la dent-de-loup.
— **колче**, *sm. Agric.* l'avant-pieu *m*.
— **обковане или -ваване**, *sm.* l'armature *f*, armure *f*.
— **обраче** (*за каляска*), *sm.* la main.
Желъзны гръвни (*на рѣцѣ*), *sf. pl.* les menottes *f*.
— **дрѣбны стоки**, *sf. pl.* la ferronnerie.
— **шинкалы** (*картечь, мискетъ т.*) *sf.* *Milit.* la mitraille; | пушкане съ —, la mitraille; | пушканы съ —, *va.* mitrailler.
Желъзо, *sm.* le fer; 1. *Chim.* le mars; 2. което сѣдръжава у себи-си —, *Minér.* ferrifère, *adj*; 3. (*на джскы, на листа*), la tôle; | **майсторъ** на —, un tôlier; 4. **жѣсове вето** —, la mitraille; 5. наука за —, l'adenologie *f*; 6. (*отъ ножъ безъ чирень*), la lame; 7. правяне — **жилаво**, *Métall.* le puddlage; 8. правя — то **жилаво**, *va.* puddler; 9. разръзване на прѣчкы и чукъ за надробяване — за дрѣбны работы, la fenderie.
Желъзце (*на край ивица*), *sm.* le ferret; | **направачъ** на то —, un ferreur; | (*сачево*), le fer; | (*за въ чирень-тъ на сабя*), la soie.
Желъzysta вода, *sf.* eau ferrée *f*.
Желъzysta, *adj.* ferrugineux; | *Chim.* chalybié.
Жеманданче (*задъ сѣдлото*), *sm. t.* le boudin.
Жемаданъ, *sm.* le porte-manteau, la valise; | (*за писма*), la malle.
Жена, *sf.* la femme, la dame, la femelle, la personne; 1. *fig.* bonne commère *f*; 2. оженена или **задомена** —, femme mariée; 3. — ми, *fat.* la moitié; 4. **ненавистникъ** къмъ — ны, misogynne, *adj.* 5. **отвращене** къмъ — ны, la misogynie.

Жена мъжкаръ, *sf. fam.* une virago.

Жененъ мъжъ или Булка (невѣста), *s. marié, ée*; | (*три мъжи, постретили*), *trigame, sc. adj.*

Жендѣба, *sf.* le mariage, les noces *f.* l'hymen et hyménée *m*; 1. *fig.* le lit; 2. (*сбирание*), l'union *f*; 3. (*моргантическа или съ лѣва ръка*), mariage morganatique ou de main gauche; 4. (*съ неравно*) la mésalliance; 5. (*съ посестрица*), le levirat; 6. (*на уречено врѣме въ Турско*), le kabin; 7. напустуване —, le divorce; 8. ненавистникъ къмъ —, un misogame; 9. неавистъ или умраза къмъ —, la misogamie; 10. стигналъ за —, nubile, *adj*; 11. стигнуване за —, la nubilité; 12. съединявамъ съ —, *va.* conjoindre.

Жендѣбенъ, *adj.* nuptial, matrimonial.

Жендѣбна постелка, *sf.* lit nuptial *m*.

Женихан, *sm. pl.* un proxénète.

Женище, *sf. fam.* une haquenée.

Женка и -ница, *sf. dim.* la femeletta.

Женкиря и -каръ, *sm.* un efféminé, un lâche, un dandy (*pl. -dys ou -dies*); | *fam.* un blèche (*voyez* Домашаръ).

— мъжъ, *sm.* un dameret.

— човѣкъ, *sm.* un couard.

Женомъжство, *sm. Bot.* la gynandrie.

Женоубиѣцъ, *sm.* un uxoricide.

Женска, *sf.* la femelle; | (*у грабливы пилцы*), le tiercelet.

— дръха (*съ шлейфъ, алачи-опашка*), *sf.* manteau de cour, *m*; | (*за въдене*), la devantière.

— коса, *sf. plante*, l'adiante *f*.

— пасмина, *sf. fig.* la quenouille; | прѣминува на —, *va.* tomber en quenouille.

— полуръжавичка, *sf.* la mitaine.

— пѣтелка, *sf.* l'ardillon *m.* oeillet *m*.

Женски, *adj.* féminin, femelle, de femme.

— родъ *sm. Gr sm.* genre féminin *m*; | отдавамъ на — дума, рѣчь, *va. Gram.* féminiser.

— геркниакъ, *sm. oiseau*, la soubuste.

— пилецъ, *sm.* la poule.

— пошъ, *sm.* le fichu.

— рогачъ, *sm. (voyez* Копшута).

— ржавникъ, *sm.* le miton.

— жобе (*дрѣва*), *sm.* le péplon. [bouquin.

— заякъ, *sm. quadr.* la 'hase; | *Vén.* le

Женскы, *adv.* mollement.

— труфила, *sm. pl.* les colifichets *m*.

Женственъ, *adj.* efféminé.

Женя, *va.* épouser; 1. (*изново*), remarier; 2. (*сынъ, дщери*), marier; 3. (*за неравенъ мъжъ или за неравна двѣйка*), *va.* mésallier; 4. -са, *vr.* s'épouser, se marier; 5. (*пакъ или са задомявамъ*), se remarier; 6. (*съ неравно или за неравна*), se mésallier. [grue.

Жеравъ (*и съзвѣдие, Астр.*). *sm.* oiseau, la

Жербоа или Табарганъ, *sm. mamm.* la gerboise.

Жерка, *sf.* moulin à vent; 1. l'estomac *m*; 2. *Méd.* le gaster; 3. цѣръ за усилване на —, stomacal, *adj.*

Жерминалъ (*мѣсець на републиканска година*), *sm.* le germinal.

Жестъ, *sm.* le geste.

Жете (*игрална полукрачка*), *sm.* le jeté.

Жерченъ (*и -чно срѣдство или цѣръ*), *adj.* stomachique.

— еликсиръ, *sm. Pharm.* le garus.

— камыкъ, *sm.* (*и кжсове отъ —*), la meulière.

Жерчна или Бабечна сълза, *sf.* le chyme.

Живанржія, *sm. t.* un joaillier et orfèvre — *m*.

Живанрство, *sm.* la joaillerie.

Живанръ (*безцѣны нѣща*), *sm.* la joaillerie, le joyau; | *fig.* le fleuron.

Живакъ, *sm.* le vif-argent ou mercure; -аченъ, de mercure.

Живаченъ, *adj.* mercuriel.

Живачна болестъ, *sf. Méd.* l'hydrargyrie *f*.

Живачны цѣрове, *sm. pl.* médicaments mercuriaux *m*. [на лицето], repesé.

Живентъ, *adj.* pittoresque; | (*за цѣвътъ* —

Живете, *sm.* nom bulgare de la lettre Ж.

Живецъ, *sm.* la pulpe de l'ongle.

Живиница, *sf.* les scrofules ou écouelles *f*, humeurs froides *f*; | *Méd.* le chancre, les achores *m*; | цѣръ за —, antiscrofuleux, *adj. m*. [meux.

Живиничавъ, *adj.* scrofuleux; | *Méd.* stru- — човѣкъ, *sm.* un scrofuleux.

Живна картина или сцена, *sf.* tableau mouvant *m*.

— сила [умножене на —, la surexcitation.

Живно, *adv.* à grands traits.

— изобразене, *sm. Rhét.* l'hypotypose *f*.

Живность, *sf.* le mouvement.

Живо, *adv.* vivement.

Живодеренъ ханъ, *sm. fig.* l'écorcherie *f*.

Живодерница, *sf.* l'écorcherie *f*.

Живодеръ, *sm.* un écorcheur, equarrisseur *m*; | *fig.* un boucher.

Живокость, *sf. plante*, le pied-d'alouette.

Живо повръщане, *sm. fig.* la bourrade.

Живость и -вина, *sf.* la vivacité, promptitude, action *f*, entrain, feu *m*; 1. (*на пяскало*), le coloris; 2. *fig.* la fraîcheur, la vie, fleur, animation *f*, ressort *m*; 3. безъ —, *fig.* pâle, *adj.*

Животворенъ, *adj.* vivifiant, vivifique.

Животено дърво, *sm. arbre*, le thuya et thuyau.

Животенъ, *adj.* animal.

Животливность (*способенъ да живѣемъ*), *sf. Méd.* la viabilité.

Животливъ, *adj. Méd.* viable.

Животненъ, *adj.* vital; -тно, -alement.

Животно, *sm.* l'animal *m*, la bête; | *вардаты*

на -ны, *Mar.* un garde-ménagerie; | положе-
нене на -ны, la zoolâtrie (*зоологическая*).

Животность, *sf.* la vitalité, animalité *f.*

Животны (*що животны*), *em. pl.* *H. nat.* les asclérphes *m.*

— или Добыточные силы, *sf. pl.* esprits vitaux ou animaux *m.*

Животописане, *em.* la biographie.

Животописатель, *em.* un biographe.

Животъ, *em.* la vie, les jours, le vivant; 1. вървешъ на -тъ, la carrière; 2. минуване —, la course; 3. на -тъ нѣкому, du vivant de; 4. наука за продължене —, la macrobiotique; 5. описане на свой —, l'autobiographie *f.*; 6. потребнытъ за —, les comestibles *m.*; 7. прѣвъ всякий —, *adv.* à vie.

Живчо (*който си живѣе добръ*), *em.* un viveur.

Живъ, *adj.* vivant, animé, vif, prompt; 1. *fig.* chaud; 2. бывамъ въ -вытъ, *em.* être en vie; 3. докѣ бѣда —, *adv.* à perpétuité; 4. въ -вытъ съмъ, *em.* vivre; 5. прави пакъ — или по —, *va.* raviver; 6. прави —, *va.* Théol. vivifier; 7. което ражда жива рожба, *vivipare*, *adj.*; 8. разрѣзване на -во тѣло, *Chir.* la vivisection.

Живы вжглсны, *em. pl.* la brasse.

Живѣяница, *sf. fig.* le nid.

Живѣяне, *em.* le cantonnement; 1. (*новече*), *Jur.* la survie; 2. вѣчно заедно —, *Jur.* la cohabitation; 3. начинъ —, la vie, la diète; 4. потребнытъ за —, la denrée, la substance.

Живѣя, *em.* vivre, exister, être en vie, respirer, subsister; 1. résider, demeurer; 2. (*въ бездѣлствіе или въ незнатно състояние*), *fig.* végéter; 3. (*весело*), *fig.* faire ses saraïanes; 4. (*на високо*), jucher et se —, *vr.*; 5. (*въ голѣма сиромашія*), traîner la savate; 6. (*по-горѣ отъ състояние си*), le porter 'haut; 7. (*заедно обичае*), *Jur.* cohabiter; 8. (*въ хлѣбѣ*), occuper; 9. (*негдѣ*), habiter; 10. (*на нѣкое мѣсто*), séjourner; 11. (*окално*), tirer le diable par la queue; 12. (*отъ*), *fig.* repaître de; 13. (*окално и весело*), *fat.* vivre à gogo; 14. (*нистовно*), vivre de ménage; 15. (*разлежено*), bambocher; 16. (*распишно*), mener un grand train; 17. (*сиромашки и окално*), *fat.* voter; 18. (*сѣвероно*), faire bon ménage; 19. (*подобно съ своето достоинство или самъ*), représenter; 20. (*говорно съ нѣкого*), se ménager; | *fig.* frayer; 21. (*сѣдѣ въ стая*), loger; 22. който живѣе, vivant, *adj.*; 23. който живѣе или сѣдѣ негдѣ, résidant, domicilié, *adj.*; 24. да живѣе! *interj.* vivat; | да живѣе (*чаръ*), vive!

Жига (*нѣсмъ, играене*), *sf.* la gigue.

Жигитай (*сидѣ конѣ*), *em.* l'hémione.

Жидска сила, *sf.* force herculéene *f.*

Жидски, *adj.* gigantesque.

Жидъ, *em.* un géant, colosse *m.*; | *pop.* cas-
seur de raquettes. [*godenot*]

Жижѣ, *em. l. pop.* un courte-botte; | *fat.* un
Жижница, *sf.* la charbonnière.

Жила и -лка, *sf.* le ressort; 1. *fig.* le nerf;
2. (*клонъ*), *Mécat.* le rameau; 3. (*этомбил-
дѣкъ т.*), *fig.* le mobile; 4. (*въ земята*),
la veine; 5. камшикъ отъ биволска —,
nerf de boeuf; 6. (*у месо*), le tirant; 7.
нѣма —, *Minér.* faille d'un filon, *f.*

Жилава прѣчка, *sf.* la gaule.

— прѣчица, *sf.* la badine, le busc.

Жилавина, *sf.* le ressort.

Жилаво тръкало, *em.* le coulant.

Жилавость, *sf.* l'élasticité *f.*

Жилавъ, *adj.* élastique, ductile.

Жилень, *adj.* veineux.

Жилетка, *sf.* la veste. [*giletère*].

Жилеть, *em.* le gilet; | шавачъ на —, *une*
Жилнице и **Живѣяница**, *f.* l'habitation *f.*,
habitable *m.*, logement, appartement, domi-
cile *m.*, demeure *f.*; 1. le séjours, manoir *m.*,
gîte *m.*, les foyers *m.*; 2. *fig.* les pénates *m.*;
3. (*на земята*), le rez-de-chaussée; 4.
отричане отъ —, le congé.

Жилна става, *sf.* Anat. la synévrose.

Жило, *em.* l'aiguillon *m.*; | (*у буболечки*),
le dar; | *H. nat.* la tarière.

Жиловникъ, *em.* plante, le byssus et bysse.

Жилы и -лки (*на дрѣвѣ*), *sf. pl.* le veine;
1. (*въ листието*), la nervure; 2. на зелены
— (*за сырене*), persillé, *adj.*; 3. съ —,
veiné, *adj.*; 4. прокараванъ — (*въ нѣщо*),
va. veiner; 5. обливявамъ съ —, *va.* nerver.

Жилъсть и -лъчъсть, *adj.* nerveux, veiné,
veineux, textile; | *Bot.* nervé.

Жилъ, *va.* piquer.

Жинзентъ, *em.* plante, le ginseng.

Жингустъ, *em.* Com. argent comptant *m.*

Жиравъ (*камеопардъ*), *em.* quadr. le girafe.

Жирантъ (*нагърбащъ на полица*), *em.*
Com. un endosseur.

Жиро (*нагърбене*), *em.* Com. l'endos et en-
dossement *m.*

Жирондистъ (*придръжникъ на жирондова
партия*), *em.* un girondin. [*dosser*].

Жиросвамъ (*турялъ жиро*), *va.* Com. en-

Жита, *em. pl.* les plantes céréales *f.*

Житенъ червей, *em.* le cosson.

Жителство, *em.* la résidence, occupation *f.*

Жителъ и **Живѣяникъ**, *em.* habitant, ante,
e; un hôte, une âme.

Житіе (*и описане на —*), *em.* la vie.

Житія Святыхъ (*легенда*), *em. pl.* la lé-
gende; | списателъ на —, un légendaire.

Житна калъ (*говно*), *sf.* matière fécale *f.*;
| *fig. pop.* le bran.

Житница (*амбаръ т.*), *sf.* le grenier; | на-

engrangement *m*; || насып-
engranger.

le blé et bled.

кы, *sf. pl.* la grenaille.

et bled, les grains *m*; ||

. Com. blatrер; || кравие —

вache.

insecte, la calandre.

), *adj.* filandreux.

reux.

la fibrille.

la gencive (*voyez Вѣнцы*).

Костенурка).

a измазване зидове), *sf.*

plante, le souci.

из т.), *sf.* le potin; 1.

urpurine; 2. ссадове или

динандеріе; 3. търговецъ

, un dinandier.

ниша, *sf.* le massicot et

mb.

—, *Med.* la chapetonade.

aune; || —, *plante*, le cur-

les Indes.

blémissement; || (*около*

лцѣтъ), la cire.

adj. jaunâtre, luride, fla-

б. jaunissant.

естъ), *sf.* la jaunisse; ||

цѣръ за — и страдалецъ

, *adj. m.*

-чавъ, *adj.* icterique.

ducat, l'or *m*; || *pop.* le

, *m.* or ducat *m.*

умрудъ, *m.* le péricot.

ante, la queue-de-pourceau.

ъ, *m.* oiseau, la draine.

plante, la statice ou gazon

blondin, inne; blond, *adj.*

jaunir.

a. cheval étourneau *m.*

— un blanc-bec.

ante, le violier ou giroflée

plante, la génestrolle; ||

arbuta, le genêt; || мѣсто

la gènesière et genestade.

бинъ, *m.* la rubace et

[ou] bruant *m.*

au, le loriot, pouillot, bréant

oiseau, le becfigue.

re, le chêne quercitron.

— *plante*, la belle-d'un-jour.

— *plante*, la lupuline.

Жалтъ менешъ, *m. plante*, la ravenelle.

— ранункуль, *m. plante*, le bassinet.

— цвѣтъ, *m.* le jaune, l'or *m*; || (*или*

русъ), le blond.

Жалты есенскы крушы, *sf. pl.* le martin-

sec; || (*зимны*), le franc-réal.

— зърна (*за цвѣтило*), *m. pl.* les gre-

nettes *f* ou graine d'Avignon.

Жалтъйтса (*за косми*), *vr.* blondoyer; ||

която ся жалтъе (*за коса*), blondissant, *adj.*

Жобе, *m. t.* le capot, sarrau et sarrot *m.*

Жозданче (*за писма*), *m. t.* le porte-feuille.

Жозданъ, *m. t.* la trousse.

Жокей (*младъ кочияшъ*), *m.* un jockey.

Жоко (*маймуна*), *m.* le jocko ou pongo; ||

(*голъма маймуна*), le chimpanzé.

Жонка (*китеска ладѣя*), *sf.* la jonque.

Жонкиль, *m. plante*, la jonquille; — лѣтъ,

de jonquille.

Жреба, *sf.* le sort, le destin, destinée, part

f, partage, lingot *m*; 1. (*съ лотарія*), le

lot; || главна —, gros lot; 2. хвърлямъ сла-

жены — бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3.

хвърлена —, *fig.* le sort en est jeté.

Жребе (*у конь*), *m.* le petit; || малко —,

le roussin.

Жребецъ, *m.* le poulain et poulain; || (*мѣ-*

сеченъ), le poulichon; || (*ради завлждане*),

l'étalon *m.*

Жребиса (*ожребваса*), *v. imp.* elle pouline.

Жрецъ, екиня, *t.* sacrificeur, trice; || (*у*

Еляны), le prêtre; la prêtresse *f.*

Жречески, *adj.* sacerdotal.

Жречество, *m.* la sacrificeure; || (*у идоло-*

поклонцы), le sacerdoce.

Жъртва (*и fig.*), *sf.* la victime; — вѣтъ, de

victime; 1. oblation, offrande *f*, holocauste

m, hostice *f*; 2. *fig.* le martyr; 3. (*съ вино*),

la libation; 4. (*у жертвоприносене*), le

sacrifice; 5. *закалямъ или приносямъ* —,

va. victimer; 6. *заклане* —, l'immolation *f*;

7. *закалямъ* —, *va.* immoler; 8. *приносямъ*

—, *va.* sacrifier; 9. *ставамъ* — на пла-

мытъ-тъ, *m.* être la proie des flammes.

Жъртвенъ, *adj.* sacrificatoire.

Жъртвеникъ, *m.* l'autel *m*, autel de pro-

thèse, la crédence; || (*свѣдѣние*), *Astr.* l'En-

censeur ou Autel *m.*

Жъртвоване, *m. fig.* le sacrifice de.

Жъртвоприносачъ, *m.* un sacrificeur, un

victimaire.

Жъртвоприносене, *m.* l'oblation *f.*

Жъртувамъ, *va.* consacrer, sacrifier, im-

moler; 1. (*себе-си*), dévouer, se victimer;

2. (*себе-си за нѣкого*), se sacrifier pour;

3. (*себе-си нѣкому*), s'immoler.

Жумеркы, *sf.* les crétons *m.*

Жуна и Жука, *sf.* la lèvre; 1. бърна (*у*

буболечкы), *H. nat.* le labre; 2. прови-

ската долня —, *sf. fat.* la lippe; 3. про-

- висувамъ -ны (*начомѣвамъ*), *va. faire sa lippe ou une vilaine lippe*; 4. кривене -ны, *la moue*.
- Жуненъ и Жученъ, *adj. labial*.
- Жунна буква, *sf. Gram. la labiale*.
- Жунообразно състояние, *m. la labrosité*.
- Жуноприличенъ, *adj. Bot. labié*.
- Жуканъ, *m. poisson, le labre*.
- Журналъ, *m. la feuille*; | (*известникъ, акръ, Agric.*), *le journal*.
- Жѣба, *sf. reptile, la grenouille, le crapaud*; | (*буца*), *Vétér. le fic*; | (*поиска болестъ*), *Vétér. étrenouillon, barbillon m.*
- Жѣбе (*мускулъ*), *m. Anat. le muscle*.
- Жѣбенъ камыкъ, *m. la crapaudine*.
- Жѣбнина локва, *sf. la grenouillère*. — лажница, *sf. plante, le fûteau*.
- Жѣбница (*подезыченъ отокъ*), *sf. Méd. la grenouillette*. [intraciens m.]
- Жѣбоприличны гадины, *sf. pl. H. nat. les*
- Жѣбунекъ, *m. la crapaudière*; | —, *plante, le sîderitis*.
- Жѣбуркамъ, *vr. grenouiller*.
- Жѣба трѣва, *sf. plante, la crapaudine*.
- Жѣбъ, *m. l. la poche*; | (*проуѣнка за часовникъ*), *le gousset ou boursou*; | пакъ гуждамъ въ —, *va. rempocher*.
- Жѣбна книжка (*за съ прорѣзъ*), *sf. le vade-mecum*.
- Жѣгалъ, *m. l'esponçon et sponçon m, la haste*; | (*за лавъ*), *l'épieu m*; | *Vén. la vouge*.
- Жѣденъ, *adj. avide*; -дно, -ment; 1. convoiteux; 2. *fig. affamé de*; 3. (*къмъ грабежъ наклоненъ*), *rapace*; 4. (*за*), *âpre à*; 5. (*за и мане*), *cupide*; 6. — съмъ много, *vr. j'ai grand' soif, f.*
- Жѣдность, *sf. la soif, avidité, rapacité f*; 1. *fig. la faim*; 2. докарвамъ —, *va. altérer*; 3. който докарва —, *altérant, adj*; | *Méd. dipsétique*; 4. утасывамъ —, *va. désaltérer et se —, vr*; 5. което утасыва —, *désaltérant, adj.*
- Жѣднѣя, *vn. convoiter*; | който жѣднѣе, *altéré, adj.*
- Жѣладоберъ, *m. la glandée*.
- Жѣладъ, *sf. la gland, la faîne et fêne ou fouenne*; | съ —, *Blas. glandé, adj.* [scier.]
- Жѣлж, *va. moissonner, dépouiller*; | (*жито*), *Жѣтва (и ерѣме —), sf. la moisson*; 1. la dépouille; 2. (*на жито*), *la récolte*; 3. *fig. l'août m.*
- Жѣтваръ, *ка, s. moissonneur, euse*; un août-teron; | *Agric. un scieur*. [Messier.]
- Жѣтвенъ стража (*съзвѣдѣ*), *m. Astr. le*

3.

З

Забъркувамъ

- З (*se*), *la huitième lettre de l'alphabet bulgare*.
- За, *prep. à, par, concernant, attendu, après, du (pour de le)*; 1. — радъ, *à cause de, pour*; 2. — да, — щото, *pour*; 3. — да, *conj. afin de et afin que, pour que, que et qu'*; | *interj. à l'effet de*; 4. — да не, *conj. de peur que (avec ne)*.
- Забава (*маило*), *sf. le retard*.
- Забавачъ, *m. un temporisateur*.
- Забавителна сила, *sf. force retardatrice f.*
- Забавямъ, *va. retarder, tarder à, accrocher*; | който забавя да си плати данъ-та, *retardataire, adj. sc*; | — са, *vr. s'amuser à, tarder à*.
- Забавяне, *m. la retardation, le retardement*.
- Забивамъ, *va. pousser, chasser, ficher, cogner*; | (*по дълбоко*), *renfoncer*; | (*наредъ на права линия колчето*), *bornoyer*.
- Забира, *v. imp. Chir. il abcede*.
- Заблуждене, *m. l'aberration f, abus m.*
- Забодевамъ, *va. attacher avec des épingles*.
- Забоджамъ, *va. enfoncer, ficher, épingler*; | (*сака въ нѣщо*), *plonger*; | — са, *vr. se ficher*.
- Забоджане, *m. l'enfoncement m.*
- Забочамъ, *va. arborer, fixer*; | (*крѣста*), *planter*.
- Заборавамъ и Забра-, *va. oublier, omettre*; 1. (*себе-си*), *fig. se méprendre*; 2. (*съсѣмъ нѣкого*), *fig. passer l'éponge sur*; 3. — са, *vr. s'oublier, se méconnaître, s'émanciper, être enseveli dans*.
- Заборавяне, *m. l'oubli m, l'école f.*
- Заборавливостъ, *sf. l'oubli m.*
- Заборавливъ, *adj. oublieux*.
- Забраднака, *sf. la coiffe*; | който прави —кы, *une coiffeuse*.
- Забрадка, *sf. bonnet ? de femme, m*; | (*на селникътъ*), *le bavolet*.
- Забрана, *sf. la sauvegarde*.
- Забранене, *m. la prohibition*.
- Забраненъ, *adj. illicite*; съ — начинъ, —ment.
- Забранителенъ, *adj. prohibitif*.
- Забранямъ, *va. prohiber*.
- Забъркано говорене, *m. le barbouillage*; | *fam. le tortillage*. [—gestible.]
- Забърканъ, *adj. compliqué, indigeste et*
- Забърканостъ, *sf. Jur. l'implication f.*
- Забъркувамъ и —квамъ, *va. compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter*; 1. *fig. démonter*; 2. *fam. interloquer*; 3. — са, *vr. se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer et s' —, se tromper, s'ébranler*; 4. *fig. se troubler, errer*.

Забъркване, *m.* l'erreur *f.*, complication *f.*, embrouillement *m.*, brouillamini *m.*, imbroglio *m.*; 1. *fig.* le labyrinthe; 2. *fam.* le brouillement, la billebaude; 3. (*на дѣло*), l'item *m.*; 4. *вкарвамъ въ —*, *va.* induire à erreur; 5. *искаравъ отъ —*, *va. fig.* dessiller les yeux.

[*vr.* se voiler.]
Забулямы, *va.* voiler; | *fig.* gazer; | *-са*,
Забунъ (*илекъ т.*), *m.* la veste.

Забыкалка, *sf.* la tergiversation; 1. (*съ думи*), la circonlocution; 2. *fig.* la défecte, pirouette *f.*, circuit, biais, biaisement *m.*; 3. *fam. fig.* le tournant; 4. *безъ —*, *adv. fig.* de front.

Забыкалки, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (*за оправяне*), *fig.* le tortillement; 2. *говоря съ —*, *vr.* tourner autour du pot; 3. *права въ —*, *va. fig.* gauchir; 4. *употрѣбямъ —*, *va.* tortiller.

Забыкалямъ и —колявамъ, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. *obeder*, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. *който забыкаля*, *Phys.* ambiant, *adj.*; 4. *който забыколява*, *Phys.* circumambiant, *adj.*

Забыкаляне, *m.* la tournée. [*à se bannier de*]

Забѣгнудамъ, *vm.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *m. fig.* l'asile *m.*

Забѣгнать, *adj.* érape.

Забѣжно мѣсто, *m.* *Vén.* la refuite.

Забѣлжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; | *annoter*, noter, dénoter, étiqueter, intimer; | *не оставямъ да забѣлжватъ*, *ne faire semblant de rien.*

Забѣлжи и —жване, *adv. nota et nota bené.*

Забѣлжване, *m.* la remarque, observation *f.*, indice *m.*, dénotation, réflexion, nota *f.*, liste, glose *f.*; 1. (*въ книга*), le renvoi; 2. (*на въспрѣтны книги*), l'index *m.*; 3. (*по крайщата на писмо*), l'appostille *f.*

Забѣлжванеа, *m. pl.* les illustrations *f.*

Забѣлжвачъ, *m.* un annotateur; | (*ради даване пары*), un ordonnateur.

Забѣлжената вредность (*на монета*), *sf.* la valeur extrinsèque.

Забѣлженъ, *adj.* marqué; | *ставамъ —*, *vn. fig.* ressortir. [*parent*; | *fig.* saillant.]

Забѣлжителенъ, *adj.* apercevable, ar-

Забѣлжка, *sf.* la remarque, annotation *f.*, état *m.*; 1. *Сом.* l'ordonnance *f.*; 2. (*на въспрѣтны книги въ Римъ*), index expurgatoire *m.*; 3. (*ради даване пары*), l'ordonnancement *m.*; | *пишъ —*, *va.* ordonner; 4. *пишъ —*, *va.* ordonner.

Забѣлжкъ, *sf. pl.* le cahier. [sensible.]

Забѣлжливъ, *adj.* perceptible aux yeux,

Забѣлжна книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, amphigourique; *-лно*, en confusion.

Завало, *adv.* confusément. [*s'abattre.*]

Завалимы, *va.* renverser, abattre; | *-са*, *vr.*

Завардевамъ, *va.* réserver; | (*за себе-си нѣщо*), *se réserver à soi.* [*la réservation.*]

Завардеване, *m.* la réserve; | (*за себе-си*),

Заварденъ, *adj.* prohibitif. [*soufflage.*]

Завардителны дървета, *m. pl.* *Mar.* le

Завареното мѣсто, *m.* la soudure.

Заваревачъ, *m.* fer à souder, *m.*

Заварилникъ *т и* —рилъ, *n.* le soudoir.

Заварявамъ, *va.* souder, forger; | (*изново*),

ressouder; | (*два кѣса жельдо*), *va.* braser.

Заваряване и —рене, *m.* le soudage, la

soudure, brasement *m.*, brasure *f.*; | *късь*

на —, *paillon de soudure*, *m.*; | *способенъ*

ради —, *soudable*, *adj.*

Заведнажъ, *adv.* d'une bouchée.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller;

1. (*въ борунъ*), doubler; 2. (*съ витла*),

visser; 3. (*на кривини косата*), anneler;

4. (*коніетъ*), caparaçoner; 5. (*съ мошата*

стоки), bâcher; 6. *който завива (на около)*,

Phys. ambiant, *adj.*; 7. *-са*, *vr.* s'enve-

lopper, se couvrir, s'empaqueter; 8. (*съ*

витла), se visser; 9. *завиваса (за зѣмля)*,

v. imp. il se replie.

Завиване, *m.* l'enveloppement *m.*, tortille-

ment, vissage *m.*; 1. *Archit.* la volute; 2.

(*вода слѣдъ кърма*), *Mar.* le remons; 3.

(*коса на кривини*), l'annelure *f.*

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f.*, la cloison; 1.

H. nat. le tégument; 2. (*на дароносцѣ*),

la custode; 3. (*за коніе*), le caparaçon; 4.

(*на котчена халка*), *Mar.* l'emboditure et

-bouditure *f.*; 5. *което е ради —*, *H. nat.*

tégumentaire, *adj.*

Завивдамъ, *va.* envier; | (*нѣкому*), ja-

louser, porter envie *f.*; | *-ме си* (*едимъ*

другъ), *vn.* se jalouser.

Завирамъ (*ностъ-тъ си вредо-мъ*), *va. fam.*

tatillonner; | *-са*, *vr.* se nicher.

Завислнвость, *sf.* la dépendance, assujet-

tissement, *m.*; | *Jur.* la mouvance; | *който*

са намира въ —, très assujetti, *adj.*

Завислнвъ, *adj.* dépendant; *-во*, *-дан-*

ment; 1. (*за спатія*), *Jur.* mouvant; 2.

(*отъ*), attaché à; 3. (*отъ нѣкого*), dépendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, *ница*, *z.* envieux, euse.

Завистъ, *sf.* la jalousie, l'envie *f.*

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, sub-

juguer, s'emparer de, se saisir de; 1. ga-

gner, regagner, emporter, réduire, anticiper

sur; 2. (*изново*), ressaisir et se —, *vr.*; 3.

(*насила*), envahir; 4. (*нѣщо*), se rendre

maître de, maîtriser; 5. (*накъ*), reconqué-

rir; 6. (*съ*), empiéter sur. [*seur m.*]

Завладѣвачъ, *m.* un conquérant, envhis-

Завладѣне, *m.* la conquête, occupation *f.*,

prise, réduction, anticipation *f.*

Завладѣтеленъ, *adj.* conquérant.

Завлачымы и -личымы, *va.* emporter, entraîner, charrier; 1. enlever, détourner, divertir; 2. (*насилно*), ravir; 3. *завлача* (*за море*), *v. imp.* elle empiète; || (*за смъртьта*), *fig.* elle décime.

Завлачване, *m.* l'enlèvement *m.*, détournement, divertissement *m.*

Завлачальникъ, *sm.* un enleveur.

Завлечень, *adj.* divertii.

Заводене (*на зеброе*), *en. H. nat.* la congression; || (*на елени*), le rut; || начало — (*у елени*), *Vén.* la muse.

Заваждамы, *va.* conduire, mener, emmener.

Завой (*виръ морски*), *sm.* ras de marée, *m.*; 1. (*на рѣка*), le coude; 2. *Géogr.* le cap, promontoire *m.*, la baie; 3. *Mar.* la remole; 4. (*вода*), *Mar.* la vire-vire et virevaude; 5. *излавямъ* отъ —, *vn. Mar.* décaprer.

Завързакъ, *sm.* un pygmée; 1. *Bot.* nain, *adj.*; 2. *fig.* un sarajou; 3. *fam.* un ragotin; 4. (*дрѣбенъ човѣкъ*), *pop.* un tête-poule.

Завързванъ подписъ (*монограма*), *sm.* le monogramme.

Завързаны и Заплетены писма, *sm. pl. fam.* la patacafie.

Завързувамъ и -звамъ, *va.* lier, amarrer; 1. (*изново или вко*), resserrer; 2. (*съ клупъ*), aiguilleter; || *Mar.* saisir; 3. (*накъ*), ratacher; 4. -*ca, vr.* s'associer à, rabattre et se —, *vr.*; 5. (*накъ*), se ratacher.

Завързване, *sm.* la ligature.

Завръзка, *sf.* la chape.

Завъртевачъ, *sm. Anat.* muscle rotateur *m.*

Завъртене, *sm.* le tournant; 1. *Anat.* la rotation; 2. (*дланъ на долу*), *Anat.* la pronation; 3. (*на думы*), *fig.* le détour.

Завъртителенъ, *adj.* tortueux.

Завъртителна (*на долу*) рѣчна мышца, *sf.* le pronateur. [toire *m.*

Завъртено движене, *sm.* mouvement giratoire.

Завъртывамъ, *va.* retourner, ceindre; 1. (*глава*), tourner; 2. (*шилъ*), tordre; 3. -*ca, vr.* se retourner; 4. (*на единъ кракъ*), pirouetter; 5. (*около си*), faire la roue; || (*съ толка*), faire le moulinet.

Завръщамъ, *vr.* retourner, repartir.

Завръщане, *sm.* le retour; || (*зеброе*), *Vén.* la rentrée; || точка —, *Géom.* point de rebroussement *m.* [ment.

Завчасенъ, *adj.* momentané, prompt; -сно, **Завчасъ**, *adv.* tout à l'heure, tout de suite, bientôt, tantôt, aussitôt, sur-le champ, en un clin d'oeil, tout d'une tirade ou tire, de ce pas, tous de ce pas, d'abord, incessamment, incontinentment; 1. *conj.* dans le moment; 2. — като, aussitôt que; 3. — послѣ това, immédiatement après; 4. — слѣдъ, à la queue, en queue.

Завчаскъ, *conj.* en moins de rien; 1. *interj.* crac; 2. *adv.* sur l'heure; 3. *fam.* en un tour de main.

Завчера, *adv.* avant-hier.

Завѣра, *sf.* l'insurrection *f.*

Завѣтенъ, *adj.* testamentaire.

Завѣтъ (*ветъ или новъ*), *sm. Théol.* l'alliance *f.*; 1. (*въ Библія*), le testament; 2. кивотъ на -тъ, l'arche d'alliance ou sainte; 3. оставено съ — имане, le legs; 4. оставамъ съ —, *va.* léguer; 5. приписанъ въ —, codicillaire, *adj.*; 6. прибавяне на —, le codicile; 7. съучастникъ на —, *Jur.* un colégataire; 8. участникъ, ица въ —, *sc. Jur.* légataire; 9. безъ —, *adv. Jur.* intestat et ab intestat (*voyez* Приживіе).

Завѣтъ, *sm.* l'abri *m.* [Оставямъ).

Завѣщавамъ, *va.* fonder, laisser (*voyez*

Завѣщане, *sm.* la fondation.

Завѣждамы, *va.* naturaliser, peupler; || (*рыба въ рѣка*), empoissonner.

Завѣждане, *sm.* l'éducation; || (*рыба въ рѣка*), l'empoisonnement *m.*

Загамалывамъ, *vr.* s'endormir.

Загарянь хлѣбъ, *sm.* pain de gruau *m.*

Загиналъ, *adj.* naufragé.

Загиннахъ, *adj.* le dévoté; || *fam.* flambé.

Загинвамъ, *vn.* s'abîmer, se perdre, périr, se détruire, manquer; || (*съ всичкитѣ си хора и имането*), périr corps et biens.

Загинване, *sm.* la perdition, la catastrophe.

Заглавенъ листъ, *sm.* le titre; || *Typ.* le frontispice; || (*гравиранъ*), le titre-planche.

Заглавие, *sm.* le titre, la rubrique; 1. *Jur.* l'intitulé *m.*; 2. турямъ —, *va.* intituler; 3. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Заглавна щампа, *sf.* *Typ.* le frontispice.

Загладевамъ, *va. fig.* plâtrer.

Заглаждамы (*ножове*), *va.* repasser.

Загледамъ, *vr.* bayer aux cornilles.

Заглубевамъ, *vr.* croquer. [стевамъ).

Заглубявамъ, *va.* emboîter (*voyez* Задръ-

Заглъхнахъ, *adj.* buissonneux; || (*за гора*), épaïs.

Заглъхнина (*на гора*), *sf.* le fond.

Загнѣздевамъ, *va.* enchâsser: || -*ca, vr.* se nicher.

Загнѣздеване, *sm. fig.* l'enchâssure *f.*; || изваждамы отъ — камыкъ, *va.* dessertir.

Заговездинъ, *sm. pl.* le carême-prenant.

Загоневамъ (*накъ зебръ*), *va.* relancer.

Загорецъ (*планински човѣкъ*), *sm.* montagnard, ultramontain *m.*

Загорски, *adj.* ultramontain.

Заграда, *sf.* la barricade; || (*отъ насадени дръвѣ*), la palissade; || правя —, *va.* barricader.

Заградена земя (*съ друга*), *sf.* l'enclave *f.*

Заградено мѣсто, *sm.* l'enclos *m.*

Заграждамы, *va.* barricader, encenser de,

- enclaver, enclore, fermer, enfermer; || (*градъ въ твърдиня*), embastiller.
- Заграждане**, *м.* le clos, le barrage; || (*градъ въ твърдиня*), l'embastillement *м*; (*на една земя въ друга*), l'enclavement *м*.
- Загърлица**, *ж.* l'esquinancie ou angine *ж*; 1. (*крупъ*), *Мед.* le croup; || което са отнися до —, *Мед.* croupal, *adj*; 2. *Мед.* le râle de la mort; 3. *Vétér.* l'étranguillon *м*.
- Загърбване** (*веднѣжъ съ лопата у море*), *м.* la palade.
- Загърздавамъ**, *ва.* bondonner.
- Загуба**, *ж.* la perte, le dommage, désavantage *м*, ruine *ж*, grief *м*, mal *м*; 1. *Jur.* l'امission *ж*; 2. (*въ игра*), *fig.* la lessive; 3. *взимамъ* си пакъ —та, *ва.* racquitter et se —, *вр*; 4. на —, *adv.* en perte, à non-prix; 5. плащане —бы, *Jur.* dommages et intérêts.
- Загубявамъ**, *ва.* égarer; 1. (*на игра*), perdre; || (*пакъ*), reperdre; 2. *fig.* ruiner; 3. *Jur.* adirer; 4. —са, *вр.* s'égarer.
- Загубване**, *м.* la ruine.
- Загубень**, *adj.* perdu, déchu, dommageable, désavantageux; || *взимамъ* го —, *ва.* faire son deuil de.
- Загубы**, *ж.* pl. les dommages; || търсене —, *Jur.* le recours; || заповѣдъ за плащане — и разноска, l'exécutoire *м*.
- Загурителень**, *adj.* *Мед.* cicatrisatif et —trisant.
- Загурива** (*раната*), *в.* imp. elle cicatrise; || —си, *вр.* elle se cicatrise; || което може да загური, cicatrisable, *adj.* [sation].
- Загуриване** (*на рана*), *м.* *Мед.* la cicatrisation.
- Загурѣла рана**, *ж.* *Мед.* la croûte.
- Задавамъ**, *ва.* proposer.
- Задавателна тема**, *ж.* *Rhét.* la chria.
- Задавямъ** (*и fig.*), *ва.* étouffer; accabler, opprimer; || —си (*гърлото*), *вр.* engouer; || —са, *вр.* s'engouer.
- Задавяне**, *м.* l'engouement *м*; || (*отъ кръвъ*), *Мед.* la déplétion; || *снемамъ* —то на колело, *ва.* désenrayer.
- Зададка**, *ж.* le problème, la thèse, devoir *м*, tâche *ж*, question quodlibétaire *ж*; 1. l'avance *ж*, avancement *м*, les arrhes *ж*; 2. (*школка*), la composition; 3. (*ука*), la leçon; 4. *Mathem.* la proposition; 5. (*пары*), l'engagement *м*, le denier à Dieu; 6. (*напрѣдъ дадени пары*), le prêt; 7. даване —, l'arrhement *м*.
- Задальпийски**, *adj.* transalpin.
- Задвигателно тръкалецъ**, *м.* la verterelle.
- Задень**, *adj.* postérieur, arrière.
- дворъ, *м.* l'arrière-cour *ж*, la basse-cour.
- опасъ (*у сѣдло*), *м.* le trousséquin.
- носъ (*на мостъ*), *м.* *Archit.* l'arrière-bec *м*.
- планъ, *м.* le fond.
- Задень покрывъ**, *м.* *Mar.* le susin et susain.
- Задѣлгявамъ**, *вр.* s'endetter, s'obérer, contracter; || (*пакъ*), se rendre; || (*млого*), je suis abimé de dettes. [tangible].
- Задѣлбава си** (*носъ-тъ*), *в.* imp. *Mar.* il se frotte.
- Задѣлбочавамъ**, *вр.* s'abîmer, s'absorber; || *fig.* s'enfoncer; || (*въ учене*), être collé sur les livres.
- Задѣлбочене**, *м.* l'enfoncement *м*, renfoncement *м*; || (*у прозорцы*), l'embrasure *ж*.
- Задѣлбочень**, *adj.* absorbé.
- Задѣлжавамъ**, *ва.* obliger, lier; || —са, *вр.* s'obliger, promettre, s'engager, vouer; || (*съ кметъ*), se lier; || —меса (*единъ другъ*), s'obliger.
- Задѣлжене**, *м.* l'obligation *ж*, office *м*, loi *ж*, devoir *м*, engagement *м*, promesse *ж*, amitié *ж*, dû *м*, billet *м*; 1. *Сом.* l'effet *м*; 2. *fig.* la dette, la religion; 3. *правя* — нѣкому, *ва.* obliger; 4. —неа освѣтъ платя (*на прѣдмѣтъ*), les faisaances *ж*.
- Задѣлженъ**, *adj.* obligé, sujet; 1. (*къмъ нѣщо*), tenu à, de; 2. (*съмъ*), *вр.* devoir; 3. (*съмъ да живѣя*), se devoir à.
- Задѣлжителень**, *adj.* obligatoire, obligeant; || *fig.* franc du collier; || (*взаимно*), *Jur.* synallagmatique.
- Задѣлжителность**, *ж.* l'obligance *ж*; || (*взаимна*), la solidarité.
- Задѣлжливъ** (*взаимно*), *adj.* *Jur.* solidaire.
- Задникъ**, *м.* le cul; || (*у ботушы*), *м.* le quartier; || *Мед.* l'anus *м*, le suppositoire.
- Заднина**, *ж.* *Mar.* l'arrière *м*.
- Заднишкомъ и —днимъ**, *adv.* à reculons; || *fig.* à vau-l'eau; || *върва* —, *вр.* *Mar.* culer.
- Задница**, *ж.* le dos, le derrière; 1. (*бума и.*), la fesse; || *пл.* —цы, le fessier; 2. *ж.* le postérieur; 3. *Mar.* l'arcasse *ж*; 4. (*на кола*), l'arrière-main *м*; 5. (*опатка на ладия*), la poupe; —ничень, de la poupe.
- Задничень**, *adj.* *Anat.* anal, fessier.
- Заднично чърво**, *м.* *Anat.* le rectum; || което са отнися на —, *Anat.* rectal, *adj*; || въспадене на —, *Мед.* la rectite.
- Заградене**, *м.* *Archit.* l'arrière-corps *м*.
- Задно мѣсто** (*въ карета*), *м.* le fond. — сводче, *м.* *Archit.* l'arrière-vousse *ж*.
- Задна войска**, *ж.* *Milit.* les derrières *м*. — плѣшка, *ж.* le cuissot, la fesse; || (*на теле*, *на два кола*), la longe.
- ладия (*въ линія*), *ж.* *Mar.* vaisseau serge-file, *м*.
- страна, *ж.* le dos.
- частъ, *ж.* le derrière, le fond; || (*на ладия*), *Mar.* la timonerie; || декорация на —, *Théât.* la ferme.
- Задовелень**, *adj.* satisfait de, aisé; || *бывамъ* — съ нѣщо, *вр.* se trouver bien de, savoir gré de; || (*съмъ*), *вр.* se contenter; ||

(съмъ съ), *vr.* se passer de, se restreindre à.
Задоволителенъ, *adj.* satisfaisant.
Задоволство, *sm.* l'aisance *f.* le bien-aise; | **живя въ —**, *vn.* faire florès.
Задоволствувамъ, *va.* satisfaire, suffire; | — **самъ себе-си**, se satisfaire soi-même, se suffire à soi-même.
Задоволвамъ и **—лявамъ**, *vr.* s'accommoder à, se borner à; | (съ *нщо*), se payer de [s'établir.
Задомивамъ, *vr.* se marier, s'emménager.
Задомиване, *sm.* le mariage.
Задоменъ (*мжъ или жена*), *adj. Jur.* conjoint, ointe, *s.*
Задържавамъ, *va.* retenir, arrêter, contenir, occuper, maintenir, enchaîner, retarder, amuser; 1. *Jur.* détenir; 2. *Vén.* rompre; 3. (*нота*), *Mus.* retenir; 4. (*за всякогащъ дължностъ-та си*), se perpétuer dans une charge; 5. (*у себе-си*), retenir; 6. (*при себе-си*), *fig.* rengainer; 7. *-са*, *vr.* se tenir; 8. se retenir, s'empêcher de, enraayer.
Задържаващъ (*на чуждо мѣсто*), *sm. Jur.* un rétentionnaire.
Задържане, *sm.* la rétention.
Задържителенъ, *adj.* suspensif. [noble.
Задържанъ (*въ търдиня*), *adj. Mil.* te-
Задържъ! *interj. Mar.* avaste ou vaste.
Задръстевамъ, *va.* emboîter; | (*перо на стрѣла*), empenner.
Задръстеване, *sm.* l'emboîturg.
Задръмамъ, *vn.* s'assoupir.
Задръгъ, *sm.* le contre-jour; | **въ —**, *adj.* à contre-jour.
Задуха, *sf.* le tue-vent; 1. *fat.* la touffeur, la cache; 2. (*въ пристанище*), *Mar.* le bassin; 3. *мирише на —*, *vr.* sentir le renfermé.
Задухенъ кѣтъ, *sm.* le recoin.
Задухникъ, *sm.* le paravent.
Задушавамъ, *va.* étouffer, suffoquer; | *fat.* emmitouffler; | *-са*, *vr.* étouffer, s'emmitouffler.
Задушаване, *sm.* l'étouffement *m*; | (*на месо*), l'estouffade *f*; | *Méd.* l'asphyxie *f.*
Задушение, *sm.* la suffocation, la daube.
Задушено месо, *sm.* l'estouffade *f.* étuvée, daube *f.* [étouffant.
Задушенъ, *adj.* asphyxié, *s*; | (*за срѣмето*),
Задушителенъ, *adj.* suffocant.
Задушливо испарение, *sm.* le miasme.
Задушливость, *sf.* le méphitisme.
Задушливъ, *adj.* méphitique.
Задушница, *sf.* fête ou jour des âmes, *f.*
Задъ, *préfixe*, trans; | **от —**, *на —*, *prép.* derrière. [ner la chasse à.
Задырамъ и **—рвамъ**, *va.* accoster, don-
Задыране, *sm.* la galanterie; | **наклоненъ кѣтъ —**, galant après le nom.

Задыревать, *sm.* un galant.
Задѣивамъ (*ладя*), *va. Mar.* gréer.
Задѣивамъ (*буре*), *va.* foncer.
Задѣнка (*на орѣжие*), *sf.* la culasse; | **завивамъ —та на пушка**, *va.* enculasser; | **изваждамъ —та отъ опашката на орѣжие**, *va.* déculasser.
Заедно, *adv.* ensemble, en commun, de compagnie, à la fois, tout à la fois, tout d'une tenue, conjointement, de front, y compris, du fort au faible, le fort portant le faible; | *fig.* de concert; | **подписвамъ —**, *va.* contre-signer.
— набѣденъ, *s.* coaccusé, ée.
— наемникъ, *sm. Jur.* un confidésusseur.
— роденъ, *adj.* inhérent, inné.
Заедность, *sf.* l'ensemble *m.*
Заеквамъ, *vr.* bégayer, balbutier, annoner.
Заекване, *sm.* le bégayement ou bégalement, annonnement *m.*
Заекливъ, *adj.* bégue. [*fig.* puiser.
Заемамъ и **Займъ**, *vr.* emprunter de, à;
Заемване, *sm.* l'emprunt *m.*
Заеменъ, *adj.* emprunté.
Заемовачъ, *ка*, *s.* emprunteur, euse.
Заемодавачъ, *ка*, *s.* prêteur, euse; créancier, ére; 1. *Com.* un crééditeur; 2. (*съ залогъ*), prêteur sur gage *m*; 3. (*отъ втора рѣка*), opposant ou créancier en sous-ordre; 4. (*на заповѣдъ неговъ дължникъ*), un recommandataire.
Заемодавачи (*кредитори*), *sm. pl.* les parties prenans *f*; | **сподѣлене сумма между — отъ втора рѣка**, *Jur.* le sous-ordre.
Заемъ, *sm.* l'emprunt *m.* le prêt; 1. **земамъ на —**, *va.* emprunter de, à; 2. **давамъ на — или заемамъ**, *va.* prêter; 3. **земамъ добивна връхшина отъ —**, *va.* prêter à la petite semaine.
Заета мисль, la réminiscence.
Заздравено писмо, *sm.* lettre chargée ou recommandée *f.*
Заздравенъ, *adj.* sûr, certain de, arrêté; | **най —но срѣдство**, *sm.* le plus sûr.
Заздравилникъ, *sm. Com.* un assureur.
Заздравителенъ, *adj. Méd.* consolidant, conglutinatif.
— билетъ, *sm.* carte de sûreté, *f.*
— полнсъ [унощожене на —, *Com.* la ristorne et ristourne; | **унищожавамъ —**, *va. Com.* ristornier. [Lloyd.
Заздравително сдружаване, *sm. Com.* le
Заздравявамъ, *va.* rassurer, protester; 1. *Com.* assurer; 2. (*дѣлъ*), consolider; 3. (*изново*), réassurer.
Заздравяване, *sm.* l'assurance *f.* hypothèque, protestation *f*; | *Com.* l'assuré *m.*
Заздравяне, *sm. Méd.* la consolidation.
Заздравя (*за рана*), *v. imp.* elle reprend; | (*накъ*), elle se reprend.

Зазѣбцы (*у коня*), *sf. pl. Vétér.* la fièvre.

Зангравамъ (*на биліардѣ*), *va. débiter.*

Занмъ и -мнѣ (*турки солдаты*), *sm.* un zaïm.

Закакво, *conj.* pourquoi.

Закаляемъ, *va.* égorger, couper la gorge à.

Заканнамса (*гоня карезъ t.*), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.

Заканване (*карезъ t.*), *sm.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m.*; | *fat.* le retentum; | на страна - то, rancune à part.

Заканевачъ, *ка, s.* rancunier, ère; | *fat.* rancuneux, euse.

Заканителенъ, *adj.* vindicatif.

Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; | (*на камъ*), engraver; | (*накъ назадъ*), remmener.

Закачалникъ, *sm.* un agresseur.

Закачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingles, accrocher; 1. toucher, attendre; 2. commencer, débiter, naître; 3. (*мѣкого*), *fat.* asticoter; 4. (*накъ*), raccrocher; 5. (*млатина*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Med.* encliquer; 10. -са, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se raccrocher à, se prendre, pointiller; | taquiner.

Закачване, *sm.* l'initiative *f.*, accrochement *m.*; 1. *Mar.* l'affourche *f.*; 2. котка ради —, ancre d'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*

Закаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroué.

Закачтеленъ, *adj.* taquin; -лно, -nement

Закачителность, *sf.* la taquinerie.

Закачка, *sf.* un tour d'adresse; | *pl.* -чки, la singerie.

Закачникъ, *sm.* le mobile.

Заклетникъ, *sm.* un conjurateur, complotteur, juré *m.*; | поредъ на испасъски - ницы, la jurande.

Заклетничество, *sm.* la jurande.

Заклетъ, *adj.* assermenté, juré; | сѣдба на -ты, *Jur.* le jury et juri.

— оцѣнникъ, *sm.* un prud' homme.

— сѣдникъ, *sm.* un juré.

Заклепаватса (*за кучета*), *v. imp.* ils lacent, ils mâtinent.

Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (*дѣволъ*), exorciser; 2. (*мѣкого*), conjurer; 3. -са, *vr.* jurer; | (*за*), conspirer.

Закливане, *sm.* le serment, adjuration, obsécration *f.*; | (*дѣволъ*), l'exorcisme *m.*; | (*съ сѣдница*), *Jur.* caution juratoire *f.*

Заклиневачъ, *sm.* un exorciste.

Заклинявамъ, *va.* assermenter.

Заклиняване, *sm.* la conjuration, adjuration *f.*

Заклочавамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*накъ*), refermer; 2. (*по на тѣсно или пакъ*), resserrer; 3. (*има*), *сѣ*

себи-си свойщина), participer de; 4. (*направляемъ съюзъ*), contracter.

Заклочалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*

Заклоченъ, *adj.* sous clef, *part.* clos.

Заклочливъ, *adj.* fermant.

Заковавамъ, *va.* fixer, condamner; | (*наново съ гвоздеи*), reclouer; | (*монъ*), enclouer.

Заковаване, *sm.* l'enclouure *f.*

Закованъ, *adj.* ferré.

Заколливъ, *fat.* *fat.* tuable.

Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m.*; | *Анат.* pomme d'Adam, *f.*

Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -ment; 1. *съ —* — начинъ, de droit, de plein droit; 2. припознаване —онно незаконно дѣте, la légitimation; 3. припознавамъ —нно едно дѣте, *va.* l'égitimer; 4. правя го —онно, *va.* valider.

Законна добывка (*процентъ*), *sf.* le taux. — наследственостъ (*на прѣстолъ*), *sf.* la légitimité; | придръжникъ на —, un légitimiste.

— часть, *sf. Jur.* la légitime; | което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*

Законно наследіе, *sm. Jur.* la légitime.

— раждане, *sm.* la légitimité. [lité *f.*

Законность, *sf.* la légalité, légitimité, *va.* Законодавтеленъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.

— давателна мощъ, *sf.* la législature.

— давателно събрание (*и орѣме на събирането му*), *sm.* la législature.

— давателство и -знание, *sm.* la législation.

— давачъ, *ка s.* législateur, trice; | -вателенъ, *adj.*; | първый — на всякой языкъ, le tyran des langues.

— знание, *sm.* la jurisprudence.

— знаецъ, *sm.* un praticien.

— получилникъ, *sm.* un catéchiste.

— хранитель (*съ Атина*), *sm.* un thesmothète.

Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f.*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. *има* съла -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, *légal, adj.* 4. криво тълкувамъ —, *va.* faire violence à la loi; 5. *има*мъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ —тъ, licite, *adj.*; 8. *при*намъ —, *va.* voter; 9. *разва*лямъ —, *va.* désobéir.

Законы (*на вѣсти Германцы*), *sm. pl.* lois ripuaires *f.*; 1. злоупотребене на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ —ны, *Jur.* le promptuaire; 3. *права или давамъ* —, *va.* légitérer; 4. противорѣче въ —, l'antinomie *f.*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, *autonome, adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.

Закопавамъ, *va.* enterrer, enfouir; | -са, *vr.*

Закоравельй ечемичецъ (*съ око*), *sm. Méd.* la grêle.

Закоравялостъ, *sf.* la dureté, le durillon.

Закоренѣлъ, *adj. fg.* enraciné, envieux.

Закоренявамъ, *va.* enraciner; | *-са*, *vr. fg.* s'enraciner.

Закривена укрѣпка (*накаруца*), *sf.* la cou.

Закривенъ, *adj.* croche, crochu.

— гвоздей, *sm.* la fiche.

— трънъ, *sm.* Bot. l'hameçon *m.*

Закривени мустакъ, *sm. pl.* les crocs.

Закривявамъ, *vr.* se crêper; | **закривяваса** (*за коса*), *v. imp.* ils frisent.

Закривяване (*на коса*), *sm.* la frisure; | (*на рудна жила*), *Minér.* le toit.

Закривямъ, *va.* voiler, couvrir; 1. *fg.* masquer; 2. (*гръшкы*), *fg.* replâtrer; 3. (*отъ некрѣпелски пушканца*), *Fortif.* défilé.

Закриване (*завъзда за дъ мѣсецъ-тъ*), *sm.* Astr. l'occultation *f.*

Закривачъ, *sm. fg.* un replâtréur.

Закрѣленъ, *adj.* protégé.

Закрѣлителенъ, *adj.* tutélaire.

Закрѣлие (*подъ —*, *prep.* sous les, ailes de, à la faveur de).

Закрѣлникъ, *sm.* un protecteur.

Закрѣля, *sf.* la protection, sauvegarde, défense, garantie, garde *f*; | *fg.* le support, soutien, bouclier, palladium *m*, égide *f*.

Закрѣлямъ, *va.* protéger, défendre, sauvegarder, garder; 1. soutenir, obombrer, garantir *de*, porter, pousser; 2. *fg.* arborer; 3. *fat.* revancher; 4. (*мѣкого*), rompre une lance pour; 5. *-са*, *vr.* se garantir; | *fat.* se revancher.

Закрѣпевамъ, *va.* raccomoder, reprendre; | *fat.* rapetasser, rapiécer; | (*пошивама нозы подлогы*), ressemeler.

Закрѣпване и *-пване*, *sm.* le raccourtement, le reprise, le rapetassage, le rapiécetage et rapiécement; 1. (*на ботушы*), le remontage; 2. (*съ подлогы*), le ressemelage; 3. (*на прѣпирки*), la vivelle.

Закрѣпка, *sf.* la clavette, la goupille.

Закрѣпене, *sm.* la stabilisation.

Закрѣпенъ, *adj.* stable.

Закрѣпность, *sf. Méc.* la stabilité. [fraichir.

Закрѣпявамъ и *-пямъ*, *va.* stabiliser, ra-

Закупувамъ, *va.* enlever.

Закснителенъ, *adj.* long.

Закснѣла работа, *sf.* l'arriéré *m*.

Закснѣлъ, *adj.* tardif.

Заксняявамъ, *vn.* tarder, être en retard, s'attarder, demeurer.

Зала, *sf.* la salle, le salon, l'enceinte *f*; | *сестовална —*, salle d'escrime ou d'armes.

Залавамъ, *va.* retenir, entreprendre sur, empoigner, gagner, empiéter, frustrer, souffler; 1. *fg.* entamer, enjamber sur; 2. (*съ войска*), *Milit.* occuper; 3. *Jur.* saisir; 4. (*бържѣ*), brusquer; 5. (*съ дървостъ*), payer d'audace *f*; 6. (*много*), réoccuper; 7. (*мѣ-*

кое мѣсто), suppléer, décaiser, succéder, représenter, remplacer, remplir; 8. (*мѣсто ради плата на дѣла*), payer par ses mains *f*; 9. (*пѣтъ*), enfler; 10. (*работа*), *fg.* mettre les fers au feu; 11. (*ѣко*), *Mar.* souquer; 12. *залава* съ *зѣбытъ* си (*за куче*), *v. imp. Vétér.* il gueule; 13. *-са*, *vr.* se raccrocher à, s'attaquer à; 14. (*за*), sauter; 15. (*за космѣтъ*), *pop.* se tignonner; 16. (*пакъ за мѣсто*), raccommencer de plus bella, retourner, pendre ou se pendre et s'y pendre bien, entreprendre; | *fg.* se remarquer; 17. (*съ дѣб рѣкъ на една работа*), empraumer une affaire; 18. не *са залава* (*за котка*), *v. imp. Mar.* il laboure.

Залавяне, *sm.* l'empiètement *m*, la pince, le germe; 1. *Bot.* le spadice; 2. (*мѣстото на другото*), le remplacement; 3. (*съ войска*), *Milit.* l'occupation *f*.

Залагалникъ, *sm.* un ponté.

Залагамъ, *va.* mettre en gage *m*, engager, nantier; 1. (*всичко*), *fg.* jouer quitte ou double; 2. (*залажъ за маме*), amorcer; 3. (*на игра*), hasarder, ponter, caver; 4. (*пакъ*), rengager; 5. (*хвакъ*), tendre, dresser; 6. който залага хвакове, tendeur de pièges, *m*.

Залагане, *sm.* l'engagement *m*; 1. (*заложното мѣсто*), le gageure; 2. (*на книжна игра*), le *va*; 3. изигравамъ *-то*, *va.* [faire codille *m*; 4. (*на игра*), l'enjeu *m*, le gage, vade *f*, début *m*, cave, māsse, mise, passe, poule *f*; 5. играя съ *-неа*, *va.* jouer au gage touché.

Залакъ, *sm.* le morceau, la bouchée, appât *m*; 1. *fg.* le leurge; 2. *fat.* le gobet; 3. голѣмъ —, *pop.* la gouléef; 4. давамъ си *-тъ* отъ *устата*, *va. fg.* se saigner; 5. (*за маме*), l'amorce *f*; 6. послѣдний — въ паницата, le morceau 'honteux; 7. раздѣлене на *-лацы*, la buccellation.

Залибевамъ, *va.* amouracher; 1. *-са*, *vr.* s'amouracher de, s'énamourer de; 2. (*страстно*), se passioner pour; 3. (*безумно*), raffoler de; 4. (*до безумство*), s'assorter à.

Залибенъ, *adj.* amoureux de; 1. *fat.* féru de (*part. de févir*); 2. бивамъ —, *vn.* en tenir; 3. (*до безумие*), *fg.* idolâtre, *adj*; 4. (*въ мѣсто*), epris; 5. (*на*), fou ou fol de; 6. (*до безумство на*), affolé de.

Залибливъ, *adj.* amoureux; *vo.* -eusement.

Залинамъ (*съ восакъ шине*), *vr.* sceller.

Заливане (*съ олово въ видъ*), *sm.* le scellage et *-lement*.

Заливъ (*лиманъ* *t.*), *sm.* le golfe; | (*устіе на рѣка*), *Geogr.* le liman; | прѣдната частъ на —, *Mar.* l'avant-cale *f*.

Залесъ, *sm. fat.* la besogne.

Залитамъ, *vn.* vaciller, chanceler; | (*за мѣсто*), *fat.* s'enquêter de.

Залитамъ и **политамъ**, *vn. fig.* tourner; || *fat.* dandiner et se —, *vr.*

Залитъ, *sm.* le chancellement. [dinement, — и **политъ**, *sm.* le ballottement, le dan-

Заличавамъ, *va.* effacer, rayer, oblitérer, barbouiller, bâtonner, réparer, biffer, raturer; 1. *Jur.* cancelier; 2. (съ *драсколицы*), croiser, barrer; 3. (отъ *листъ*), désappointer; 4. което може са *заличи* или *истрипе*, effaçable, déleble, *adj.*; 5. което тръбува да са *заличи*, radiable, *adj.*

Заличаване, *sm.* l'effacement *m.*, radiation *f.*, rature, *f.*; || напълненъ съ — неа и стърготини, raturé, *adj.* [*Jur.* la cancellation.

Заличено, *sm.* l'oblitération *f.*, effaçure *f.*; ||

Заличено мѣсто, *sm.* l'effaçure *f.*; || (въ *книга*), *fig.* la coupure.

Заловенъ, *adj.* occupé; || (твърдо за работи), emprêché.

Заловачъ (който залавя мѣсто), *sm.* occupant, suppléant, *adj.*; || първый — на мѣсто, le premier occupant.

Залогъ, *sm.* l'otage *m.*, la sûreté, nantissement, engagement *m.*, la cible; 1. (*u fig.*), la gage; 2. (*мишанъ t.*), le but, la mire, le blanc, jeu de l'arquebuse *f.*; || мѣсто залучене —, le tir; || измѣрвамъ —тъ, *va.* buter; 3. (*у глаголы*), la voix; || въ срѣденъ —, *adv. Gram.* neutralement; 4. (*на недвиженъ имотъ*), *Jur.* l'hypothèque *f.*; 5. давамъ — или залагамъ, *va.* engager, nantir; || *Jur.* hypothéquer, se dénantir de; 6. взимама —, *va.* se nantir de; 7. взимама —, la dépose; 8. откупуване —, le dégagement, purge des hypothèques *f.*; 9. откупувамъ —, *va.* dégager, purger; 10. съ, по —, *adv.* hypothécairement; 11. ударямъ отъ —тъ бия, *va.* débiter; 12. до —тъ съ устата на пушката, à bout portant.

Заложливъ, *adj. Jur.* exploitable.

Заложни актъ, *sm.* lettre de gage *f.*

— **контрактъ**, *sm. Jur.* contract pignoratif *m.*

Заложникъ, *нца*, *s.* déposant, ante; l'otage *m.*; || *fat.* gageur, euse.

Заложница, *sf.* la paranymphe.

Залуденъ, *adj.* vain; —до, en vain, —ement.

Залѣгамъ, *va.* appliquer à, piocher; 1. —са, *vr.* exercer, professer, s'attacher à, s'étudier à, vaquer à, s'employer à, s'escrimer de, à; s'empreser, essayer; 2. (съ *занаятъ*), suivre; 3. (съ *наука*), *fig.* cultiver; 4. (съ *нѣкое съчинение*), *fig.* avoir sur le chantier; 5. (съ *нѣщо*), s'occuper, travailler à, se mettre à; 6. (да *придобия нѣщо*), rechercher.

Залѣгане, *sm.* l'assiduité *f.*, occupation, étude, sollicitation *f.*, métier *m.*; || (съ *длъжностъ*), l'exercice *m.*; || (съ *наука*), *fig.* la culture.

Залѣгателенъ, *adj.* éveillé sur, empressé.

Залѣгачъ, *на*, *s.* prétendant, ante.

Залѣгнать, *adj.* occupé; || *fat.* embesogné.

Залѣпване, *sm.* l'agglutination *f.*

Залѣпене (на *езикъ-тъ*), *sm.* le 'happement'; || (по *видъ извѣстия*), l'affichage *m.*

Залѣпено извѣстие, *sm.* la pancarte, le placard.

Залѣпнителенъ, *adj. sm.* Méd. agglutinant.

Залѣпывамъ и —**няма**, *va.* coller sur, agglutiner; || (по *видъ извѣстия*), afficher, placarder; || —са, *vr.* se coller sur, s'engluer.

Залѣпване (*пастры хартии*), *sm.* le collage.

Залѣвко вино, *sm. fig.* le casse-tête.

Залѣгалка, *sf. fat.* l'amusette *f.*, badinerie, bagatelle *f.* [tif; || *fat.* régaland.

Залѣгателенъ, *adj.* réjouissant, jovial, récréa-

Залѣгателно слово, *sm. fat.* la joyeuseté.

Залѣгвамъ, *va.* récréer; 1. (събрането съ *пусты работы*), amuser le tapis; 2. —са, *vr.* s'amuser à, se récréer, jouer et se jouer, rire; 3. (съ *дѣтински игры*), baguenauder; 4. (съ *низачо*), *fat.* muser; 5. (съ *чудны и дивны работы*), s'amuser à la montarde.

Залѣгване, *sm.* le badinage.

Залѣжникъ, *sm.* un amuseur, bon vivant *m.*, vive-la-joie, badin, crispin, *m.*

Замаявамъ, *va.* étourdir; || **замаява глава** (*за нуміе*), *v. imp.* elle porte sur la tête; 1. —са, *vr.* s'étourdir, s'égarer, s'attarder; 2. *fig.* être capot.

Замаяване, *sm. fig.* l'étourdissement *m.*, le vertige; || *духъ* —, esprit de vertige, *m.*

Замаявамъ, *va.* calfeutrer; 1. (си съ *хартия рѣзакъ на врата и прозорцы*), se calfeutrer; 2. *fig.* replâtrer; 3. (*срамъ*), condamner; 4. (*изново рѣзки*), *Archit.* rejointoyer.

Замаяване, *sm.* la tutation; 1. *fig.* le replâtrage; 2. (*изново рѣзки*), la rejointoyement; 3. оствъгване на —, le délutage; оствъгвамъ —, *va.* déluter.

Замаявачъ, *sm. fig.* un replâtréur.

Замаянностъ, *sf.* la stupidité.

Замаянъ, *adj.* stupéfait, stupide, égaré; || *fig.* pantois *m.*

Замба (*монетна*), *sf. t.* le poinçon; || **бълъма** съ —, *va.* poinçonner; || **бълъмене** съ —, le poinçonnement (*воуеъ Рѣзалка*).

Заминало, *sm.* le passé; || да забравимъ —то, sans rancune, point de rancune *f.*

— **врѣме**, *sm. Gram.* le prétérit; || (*испоуздѣлено*), l'aoriste *m.*

Заминалъ, *adj.* passé; || —**лий**, dernier, révélé.

Заминувамъ, *vn.* passer; || (*пакъ*), repasser.

Заминуване, *sm.* le cours.

Заминувачъ, *sm.* le passager, le passant; || (*за пилцы*), oiseau de passage, *m.*

Замисисвамъ, *vn. fig.* transpirer.

Замисамъ, *va.* s'engager dans.

Замычавамъ (*за нѣщо*), *vn.* taire.

Замълчане и -чене, m. la réticence; || *Jur.* le retentum.

Замълчанъ, adj. tacite; -но, -ment.

Замогнувамъ, va. restaurer; || -са, *vr.* se restaurer.

Заможень, adj. puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (*за плащане*), *Com.* solvable; 3. права —, *va. Jur.* habiliter.

Заможность, sf. les moyens m; || *Jur.* l'habilité; || (*за плащане*), la solvabilité.

Заморителень, adj. fig. assourdissant.

Заморявамъ, va. essouffier.

Заморяване (на конь), m. la fortraiture.

Замотавамъ, va. embrouiller, impliquer; 1. (*накъ съ*), rengager; 2. *fig.* embourber dans; 3. -са, *vr.* s'empaqueter; 4. *fig.* s'embourber dans; 5. (*съ изгра*), s'enfiler; (*съ мѣщо*); || *fig.* s'enchevêtrer dans.

Замотаване, m. l'imbroglie m; || *fig.* le noeud.

Замотанъ, adj. empêtré.

Замръзливъ, adj. Phys. congélatable.

Замръзване и -зване, m. la congélation; || точка —, terme de la congélation, la glace; || (*у термометръ*), le zéro.

Замръзнувамъ, m. geler, glacer et se glacer, se figer; || *замръзнува, v. imp.* il se gèle, il prend; || *накъ (за рѣка), v. imp.* elle reprend.

Замръзвамъ, va. congeler, geler, glacer.

Замръкнувамъ (съ нѣтъ), m. s'annuler.

Замца (видъ рогачъ), sf. quadr. le daim; -шенъ, de daim; 1. кожа отъ —, peau de chamois; 2. вада или щавя кожи отъ —, *vr.* chamoiser; 3. остърване на кожи отъ —, *va.* l'effleurage m; 4. остървамъ кожи отъ —, *va.* effleurer.

Замшаръ, m. un chamoiseur.

Замшена печарница или стока, sf. la chamoiserie.

Замыслевамса, vr. rêver, rentre en soi-même; || (*за*), *fig. fam.* rêvasser à.

Замыслене, m. l'atrabile f. || *fig.* noir.

Замыслень, adj. rêveur, atrabilaire, bourru.

Замысленость, sf. la rêverie, la pensivité.

Замысливъ, adj. spirituel.

Замѣрвамъ, va. mirer; || (*съ око*), guigner: || (*мѣкого*), *fig.* coucher en joue.

Замѣрване, m. le pointage et pointement.

Замѣри! adv. Milit. en joue.

Замѣръ, m. Artill. coin de mire f.

Замѣгляваса, v. imp. brouillasser (il -asse).

Замѣтване, m. le germe.

Замѣтвася (напусто), vr. chercher midi à quatorze heures.

Занапрѣдъ, adv. dorénavant.

Занасямъ и -носамъ, va. rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (*на горѣ*), monter; 2. (*назадъ*), reporter, remporter; 3. (*пары*), venter.

Занасяне, m. le détournement, divertissement m; || *пары (на хазна)*, le versement.

Занданъ, m. t. la cul-de-basse-fosse (*voyez Тѣмница*).

Занаятникъ, m. fig. un artisan. [*salon.*]

Занаятско и Кунописно изложене, m. le

Занаатъ, m. t. le métier, l'art m, industrie, profession, vacation f; || *fig.* le négocié; || *оставямъ си -тъ, va. fam.* jeter le froc aux orties f. [*aiguille.*]

Занизашо, adv. fig. sur la pointe d'une

Заоблачеваса (небето), v. imp. il brouille, il se barbouille, il se charge de; || (*накъ*), il se couvre.

Заоблаченъ (съ малки облачета), adj. pommelé; || *заоблачеваса съ — (небето), v. imp.* il se pommele.

Западамъ, m. retomber.

Запазевамъ, va. garantir de, garder, par-donner; || -са, *vr.* se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garer de, parer et se parer.

Запалена главня, sf. l'allume m. — стрѣла (*у в. в.*), *sf.* la falarique.

Запалене, m. l'inflammation f.

Запалень, adj. ardent, flambant.

Запалителень (за стѣкло), adj. Opt. ardent; || *fig.* électrique. [*unique f.*]

Запалителна клѣчица, sf. allumette chi- — линия, *sf. Phys.* la caustique.

Запалително стѣкло, m. Opt. miroir ardent m.

Запаленъ, adj. inflammable.

Запалникъ, m. fig. le brûlot.

Запалность, sf. l'inflammabilité f.

Запаль (у конь), m. Vétér. le gras-fondue et -fondure f.

Запалямъ, va. allumer, incendir, enflammer, brûler; 1. (*накъ*), rallumer; 2. *fig.* embrasser de, électriser; 3. -са, *vr.* s'allumer, s'enflammer, s'embraser; 4. (*изново*), renflammer; 5. *запаляся (за огънъ), v. imp.* il prend.

Запаревамъ, va. échauder; || (*буле*), abreuver.

Запасанъ, adj. Blas. bandé.

Запетая, sf. la virgule; || точка съ —, point et virgule, m; || (*двоеточие*), *Typ.* le comma (, :). [*recacher.*]

Запечѣтвамъ, va. cacheter, sceller; || (*изново*),

Запечѣтване, m. la sigillation.

Запивамса, vr. fiancer (*voyez* Годявамса).

Запиване, m. les accordailles f.

Запилявамса, vr. prendre la fuite.

Запинамса, vr. hésiter, bégayer.

Запинане и -пинване, m. l'hésitation; || *неправилно поставямъ знакъ —, va.* mépromettuer.

Запирамъ, va. fermer, arrêter, cesser, serrer, reclure, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. *fig.* engager; 3. (*съ заключалка*), barrer;

4. (*машина*), stopper; 5. (*накт*), renfermer; 6. (*правя арестъ*), décréter de prise de corps; 7. (*въ тѣмницѣ*), séquestrer; | *Jur.* déténir; 8. -са, *vr.* se reclure, s'enfermer, se défendre de, s'interrompre, en rester là, débrider, chômer; 9. (*на нѣщо*), peser sur; 10. (*на пактъ-тъ*), en demeurer là; 11. -си са, *vr.* se renfermer; 12. което може да са запира, *Jur.* appréhensible, *adj.*; 13. запира са (*за пулсъ*), *v. imp.* il se loge.
- Запиране**, *sm.* l'arrestation *f*, la détention, reclusion, appréhension, interruption, cessation, station *f*, confinement *m*; 1. (*на ала-зие въ пристанище или въ рѣка*), *Mar.* le bâclage; 2. (*кръвъ*), *Méd.* la stase, la stagnation; 3. (*пикия*), rétention d'urine, *f*; | *Méd.* la strangurie; 4. (*прѣвъ цѣль животъ*), l'in-pase *m*; 5. моля за повече — въ тѣмница, *va.* recommander; 6. молба за повече връже — въ тѣмница, la recommendation; 7. (*търговия и фг.*), la stagnation; 8. (*въ училищницѣ*), être en retenue *f*; 9. безъ —, sans discontinuation *f*.
- Запиралникъ**, *sm. fg.* la cage.
- Запиралка**, *sf.* l'arrêt, aubéron *m*.
- Запирателенъ**, *adj.* suspensif.
- Запирка** (*на колела*), *sf. Méc.* l'étoquian *et* étoteau *m*.
- Записвамъ**, *va.* enregistrer, consigner, noter, mettre par écrit; 1. (*въ обща книга или въ матрикулъ*), immatriculer; 2. (*въ тефтеръ*), inscrire; 3. -са, *vr.* s'inscrire, se faire écrire.
- Записване** (*въ листъ ученицы*), *sm.* l'inscription *f*; | (*въ обща книга*), l'immatriculation *f*; | (*въ протоколъ*), *Jur.* l'insinuation *f*. [fastes *m*.
- Записванеа** (*у Рамланы*), *sm. pl.* les
- Записка**, *sf.* la cédule, acquit *m*, billet *m*, note *f*, reconnaissance *f*, état *m*, bulletin *m*, mémoire, memorandum *m*; 1. *Com.* la décharge; 2. *Méd.* l'ordonnance *f*; 3. (*извѣстительна*), billet de faire part; 4. (*за броеме пары*), le mandement; 5. (*мытарска*), la billette; acquit-à-caution *m*; 6. (*за приемане*), le reçu; 7. (*на вѣстия*), le menu d'un repas.
- Записки**, *sf. pl.* les mémoires *m*, le cahier, les commentaires *m*; 1. (*по форма*), quittances comtable *f*; 2. събирамъ —, *va. fg.* fourrager; 3. събрание — на община, la transaction; 4. съчинитель на —, un mémoraliste.
- Записна джска**, *sf.* le souvenir.
- книга, *sf. Com.* le mémorial.
- книжка, *sf.* l'agenda *f*, les tablettes *f*.
- контора, *sf.* maison de banque, *f*.
- Записвателенъ видъ**, *sm.* l'immatricule *f*.
- Запись**, *sm.* le billet, la note, cédule *f*; 1. le dessin, formule *f*, exemple d'écriture *m*

- et f*; 2. *Com.* le mandat, effet *m*, papier *m*; 3. день за плащане —, *Com.* l'usance *f*; 4. (*за плащане*), un bon; 5. двоенъ ръко-писенъ —, le chirographe; 6. (*плащителенъ на заповѣдъ*), billet à l'ordre *m*.
- Запницява** (*вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il s'entonne.
- Заплеснать**, *v.* un badaud.
- Заплеть**, *sm.* la turci; | (*за отбиване рѣка*), le batardeau; | (*по крайщата на ладия срѣщо вѣжии докачанеа*), *Mar.* filets de bastingage, *m*.
- Заплантака** (*сачево*), *sf.* l'épissoir *m*.
- Заплантамъ**, *va.* compliquer, enlacer, entre-lacer, entortiller; 1. (*и измажжамъ*), dénaiser; 2. *fg.* tistre; 3. (*крака*), empêtrer; 4. (*нѣкого*), tourner; 5. (*въ нѣщо*), *fg.* embarquer dans; 6. (*нактъ*), rengager; 7. -са, *vr.* s'enlacer, s'entrelacer, s'entortiller, s'enchevêtrer; 8. *fg.* être dans la nasse, pa-tauger; 9. (*нактъ*), se rengager; 10. (*въ нѣкоя работа*), s'enfourner dans.
- Заплантае**, *sm.* l'entortillement *m*, enlacement, entrelacement, embarras *m*; 1. *fg.* la souricière, brioche *f*; 2. *fat.* le micmac; 3. *Jur.* l'involution *f*; 4. *Théât.* l'intrigue *f*; | съ пастры -неа, *Théât.* bien intrigué.
- Заплувнува**, *v. imp.* mettre à flot *m*.
- Заплъскано писмо**, *sm.* écriture pochée *f*.
- Заплъскване**, *sm. fg.* le margouillis.
- Заплъскувамъ**, *va. fat.* cochonner; | (*нѣ-кому славата*), *fg.* tarer; | заплъскваса отъ влажностъ (*за книга*), *v. imp.* il se pique.
- Заплювамъ**, *va. fg.* conspuer.
- Заповѣдамъ**, *va.* commander, recommander, ordonner, décréter, dicter, statuer; 1. mander, dominer sur, enjoindre, vouloir; 2. (*госты*), inviter, prier à; 3. (*вторно пактъ*), re-charger; 4. (*да си даде извѣстие*), *Jur.* appointer; 5. (*да не пуцать никого у дома*), faire défendre sa porte; 6. заповѣдай! plait-il.
- Заповѣданъ**, *adj.* prié.
- Заповѣдане**, *sm.* le commandement, ordre *m*, décret *m*, édit *m*, sommation *f*, gouvernement *m*, commission *f*, consigne, jussion, injonction *f*; 1. *Jur.* l'exploit *m*; 2. *Milit.* ordre du jour, *m*; 3. (*на чаръ*), la pragmatique; 4. прожънявамъ —, *va.* décom-mander; 5. изпълнявамъ съдбенъ -неа, *va. Jur.* exploiter; | изпълнявачъ на —, huisier exploitant *m*.
- Заповѣдъ**, *sf.* l'ordonnance *f*, édit *m*, mandat *m*, charge *f*, bon *m*, instruction *f*, précepte *m*; 1. *Com.* l'ordre *m*; 2. (*Божя*), le commandement; 3. (*изъ устъ въ устъ*), *Milit.* le passe-parole; 4. (*за изпълнение*), *Jur.* le paréatis; 5. написване —, *Jur.* la grosse; 6. (*за притрѣбна данъ*), édit bursal *m*; 7. (*за печѣтане*), *Typ.* un bon à tirer; 8.

(за приѣмане пари), la rescription; 9. промѣна —, le contremandement; 10. промѣнявамъ —, va. contremander; 11. (ради закарване на сѣдба), l'amené m.

Запоевъ (съ мисль), *adj.* enfariner.

Запознавамъ, *va.* recommander; 1. (къ кому нѣщо), entêter de; 2. —са, *vr.* faire con naissance; 3. (глаголю съ нѣкого), *fig.* s'in téder à. [citation f.

Запознаване, *sn.* la recommandation, solli-

Запознателенъ, *adj.* recommandatoire.

Запомневане, *sn.* la mémoire; | искусство —, la mnémonique et —motechnie.

Запорець, *adj.* éclusière; | (майсторъ), *sm.* un éclusier.

Запорна врата, *sf.* l'écluse f.

— джоска (на воденица), *sf.* le lançoir.

Запоръ, *sm.* l'écluse f, la fermeture, levée f; 1. *fig.* la digue; 2. (отъ джоски на рѣка, на харкъ), le bonde; 3. (джоска на харкъ), la vanne; 4. (съ солилиници), la vataigne; 5. заприцямъ съ — вода, *va.* vantiller; 6. пустната вода отъ —, l'éclusee f.

Започенувамъ и —чнувамъ, *vn.* débiter; | пакъ са започенва, *v. imp.* il renouveau.

Запояване, *sn.* le brasement, la brasure.

Заправка, *sm.* la fondation; | (ладия), *Mar.* le boisage.

Запрѣгамъ, *va.* atteler.

Запразднене (арнисване), *sn.* le relâche, la pause, le chômage, intermission f, inter mittence f, loisir m; 1. *Archit.* le congé; 2. *fat.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. безъ —, sans intermission.

Запри! *interj.* stop; | —са, 'halte là.

Запримчевамъ или Затварямъ (съ трик тратъ), *va.* caser; 1. (гора или зебръ), *Vén.* traquer; 2. приетель да —ва въ гора, un traqueur; 3. —са, *vr.* donner dans le panneau. [traque.

Запримчеване (на зеброве), *sn.* *Vén.* la

Заприщевамъ, *va.* embarraser; 1. *Méd.* opiler; 2. —са, *va.* s'engorger; 3. заприщеваса, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Заприщеване, *sn.* l'opilation f; 1. *Méd.* la suppression; 2. (на пикочъ), *Méd.* la strangurie; 3. (на чѣрва), *Méd.* l'occlusion f.

Заприщено мѣсто (съ плетъ въ Оллада), *sm.* le polder.

Заприщентъ язъ, *sm.* la zaa.

Заприщителенъ, *adj.* *Méd.* opilatif.

Запъртакъ, *sm.* oeuf pourri m; | мирше на —, nidoreux, *adj.*

Запърълъ, *sm.* un clampin.

Запъръникъ, *нца.* s. prisonnier ère.

Запъръкъ, *adj.* s. détenu, renfermé, reclus, sous clef, modal; 1. (съ смирителна кляща), s. reclusionnaire; 2. държъ — нѣкого, *va.* chamber; 3. запърсамъ въ тевтерътъ на —вѣтъ, *va.* écrouer.

Запрѣтамъ, *vr.* se trourser. [troussia.

Запрѣтната пола (на мундиръ), *sf.* le re-

Запрѣтнуване (на дрѣца), *sn.* le revers.

Запустѣлъ, *adj.* déshabité.

Запустявамъ, *vn.* se dégarnir.

Запустяване, *sn.* la devastation.

Запушалка, *sf.* le bouchon, le tampon; | *fat.* la tate; | (отъ сѣно), *Artill.* le fourrage.

Запушевамъ и —швамъ, *va.* boucher, tamponner, engorger, sceller, obstruer, clore, étouper; 1. (вода), *Mar.* aveugler une voie d'eau; 2. (изново), reboucher; 3. (машина), stopper; 4. (съ прѣграда), barrer; 5. (уста), fermer; 6. —са, *vr.* s'engorger; 7. запушваса, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Запушване, *sn.* le tamponnement, engorge ment; | *Méd.* obstruction f, occlusion, en gouement, suppression f, embarras gastri que m; | (душка), *Chir.* obturation f.

Запушенъ, *adj.* bouché.

Запушителенъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Запушковачъ, *sm.* *Milit.* un tirailleur.

Запѣвамъ, *va.* entonner.

Запѣвъ (имтонація), *sm.* *Mus.* l'intonation f.

Запѣтлявамъ, *va.* boutonner; 1. (накъ), re boutonner; 2. *fig.* nouer; 3. —са, *vr.* se boutonner; 4. (съ ивица), se busquer; 5. което може да запѣтляе, boutonnant, *adj.*

Запѣтляна ивица (на шѣпка), *sf.* la gause.

Запѣтлянъ, *adj.* boutonné.

Запѣнвамъ, *vr.* mousser.

Запѣненъ, *adj.* écumant, écumeux.

Запѣвамъ (въ говоренето), *vr.* annoncer.

Запѣване, *sn.* l'annonceement m.

Запѣхтявамъ, *vr.* s'époumonner, s'essouffler, siffler, souffler, prendre haleine f, 'ha leter; 1. (отъ), *fig.* suffoquer; 2. (отъ об гание), courir à perte d'haleine; 3. (отъ смѣхъ), pouffer de rire.

Запѣхтяване, *sn.* l'essoufflement m.

Запѣхтянъ, *adj.* 'haletant, essoufflé, pante lant; | *fat.* épouffé.

Заравямъ, *va.* enfouir; | —са, *vr.* se terrer; | заравяса въ дупката (за зебръ), *v. imp.* il terre.

Заради, *prép.* au sujet de, au nom de, envers, touchant, contre; | —zero, en tour de; | —това, *adv.* ad 'hoc. [elle se réunie.

Зарастава, *v. imp.* il s'incarne; | (за рана),

Зарастеване, *sn.* la réunion; | (на ставитѣ),

Méd. l'ankylose f.

Зарекамъ си са, *vr.* se refuser à soi.

Заревъ, —ревъ и —рястъ, *adj.* radieux; | *Bot.* radié; | *Anat.* *Blas.* radial.

Зареда, *sf.* (voyez Тяка).

Зареобразенъ, *adj.* rayonné.

Зараватъ, *sm.* t. (voyez Зеленчукъ).

Зари, *sf.* pl. les rais f; 1. пуцанъ —, *vn.* resplendir, rayonner, darder; 2. пуцане —, le rayonnement, la radiation; | *Phys.* irra-

diation *f*; 3. пуца — (*за огледало*), *v. imp.* il irradie; 4. който пуца —, radiant, *adj*; 5. прѣхъшеване на —, *Opt.* la diffraction; 6. който докарва —, diffractif et diffringent, *adj*; 7. срѣщане —, *Phys.* l'interférence *f*; 8. събране —, *Opt.* le faisceau.

Зарливъ (*който пуца зари*), *adj.* radiant.

Зарна свѣтлина, *sf.* l'éradiation *f*.

Зарница, *sf.* éclair de chaleur, *m*; || *Mar.* l'épars *m*.

Зарно животно, *sn.* *H. nat.* le radiase.

Зарность, *sf.* la radiation.

Заробвамъ, *va.* subjuguier, asservir.

Заробване, *sn.* la subjugation, la servitude.

Заробвачъ, *sm.* un subjuguéur.

Заробень, *adj.* s. captif.

Заробителень, *adj.* asservissant.

Заръ, *sm.* t. la chance, le farinet, dé à jouer; || хвърляне -рове, coup de dé ou de d's *m*.

Зарыкамъ (*съ пръстъ*), *va.* butter.

Зарыване или Закопаване (*въ земя*), *sn.* l'enfouissement *m*; || (*съ пръстъ*), le buttage.

Зарывачъ, *sm.* un enfouisseur.

Зарыты (*съ пръстъ дръвѣ*), *sn. pl.* emmotté *adj*.

Заря, *sf.* le rayon; || (*отъ свѣтлина*), le sillon.

Зарястъ, *adj.* resplendissant, rayonnant.

Заръчанъ, *adj.* de commande; || приемамъ -на работа, *va.* prendre à tâche de.

Заръчвамъ, *va.* commissioner. [tâche.

Заръчване, *sn.* la commande; || на —, à la Засвидѣтелствование, *sn.* le témoignage.

Заселене, *sn.* l'immigration *f*.

Заселявамъ, *va.* fixer.

Засилване, *sn.* le renforcement, affermissement, raffraichissement *m*; 1. *Milit.* le renfort; 2. *Méd.* la corroboration; 3. *Fortif.* la retrade; 4. (*на бабѣ-тъ*), la confortation; 5. (*на коремъ-тъ*), la réconfortation.

Засилвамъ, *va.* fortifier, renforcer, enforcer, restaurer, conforter, réconforter, refaire, grossir, corroboreur, ravigoter; 1. (*накъ*), *fig.* retremper; 2. -*ca.* *vr.* se fortifier, se renforcer, s'enforcer, se restaurer, se refaire, se ravigoter, se remplumer, se ravoir, s'affermir; 3. (*изново*), *fig.* se retremper; 4. (*съ нуміе*), se raffraichir.

Засилителень, *adj.* restaurant, cordial, fortifiant; || *Méd.* confortant et -ratif.

— буlionъ, *sm.* le consommé, le restaurant.

— цѣръ, *sm.* le cordial, corroborant et -ratif, *s.*

Засилителна супа, *sf.* le restaurant.

Засилително сръдство, *sn.* le tonique, fortifiant, restaurant, *m*; || *Méd.* analeptique, *adj.* *m*. [nation.

Заслѣпене, *sn.* l'éblouissement *m*, la fasci-

Заслѣпительень, *adj.* éblouissant, fascinateur.

Заслѣпительна бѣлина, *sf.* la nitescence.

Заслѣпявамъ, *va.* éblouir, fasciner, offusquer; || (*оми*), crever; || -*ca.* *vr.* s'aveugler sur.

Засмивамъ, *va.* faire rire, plaisanter, épapouir la rate, désopiler.

Засмиване, *sn.* le rire. [drolatique, accort.

Засмѣтъ, *adj.* riant, allègre, plaisant, enjoué.

— братъ, *sm.* bon compagnon *m*.

Заспаль, *adj.* dormant; || който ходи —, somnambule; || седемъ-тъхъ заспалы отрочета, les sept dormants *m*.

Заспивамъ, *vn.* s'endormir, s'engourdir, assoupir; || (*накъ*), rendormir; || изново си —, se rendormir.

Заспивателно сръдство, *sn.* dormitif, *adj.* *m*.

Засраментъ, *adj.* confus, penaud.

Засрамителень, *adj.* infamant, fêtrissant.

Засрамявамъ, *va.* confondre, désarçonner, rendre camus; 1. *fat.* roser; 2. (*идкого*), faire honte à; 3. *fig.* faire rougir.

Засрамяване, *sn.* la confusion, infamation *f*.

Застанвамъ, *vr.* stationner, faire une station; || (*на полето*), *Milit.* bivaquer et bivouaquer.

Застанища (*ханъ т.*), *sf.* l'hôtel *m*, hôtellerie *f*, auberge *f*, tournebride; || (*караван-сарай*), le han; || (*за човѣци, за коніе*), bon logis à pied et à cheval.

Застарѣлъ, *adj.* *fig.* enraciné.

Застигамъ, *va.* rejoindre, surprendre, rattraper.

Застоявамъ, *vn.* établir, stationner, faire une station; || дѣто застаивать за молене въ черкова, stationnal, *adj*; || -*ca.* *vr.* s'établir, se domicilier.

Застояване, *sn.* la station.

Застояне, *sn.* la stationnarité. [nant.

Застоянъ, *adj.* stationnaire, dormant, stag-

Застѣга (*на пицощъ*), *sf.* le chaperon.

Застѣгала, *sf.* l'afferon *m*, le corset; || *Blas.* le fermail; || съ -къ, *Blas.* fermailé, *adj.* (*воѣе Корсетъ*).

Застѣграмъ, *va.* restreindre, visser, boucler, ragrafer; || (*край-тъ на оптома съ въръ*), *Mar.* surlier; || -*ca.* *vr.* se lacer.

Застѣгане, *sn.* le vissage; || *Mar.* la surliure.

Застѣгателень, *adj.* *Chir.* contentif.

Застѣгнать, *adj.* *fig.* contourné.

Застѣпамъ, *va.* envahir; || (*идкого*), entreprendre; || -*ca.* *vr.* s'enchevêtrer.

Засуквамъ (*жустакъ*), *va.* retrousser.

Засѣвамъ (*жито накъ*), *va.* remblaver.

Засѣдамъ, *vn.* siéger; || (*на накъ*), engraver; || -*ca.* *vr.* se poster.

Засѣдане, *sn.* la séance, vacation, tenue *f*; || (*на накъ ладіа*), l'engrèvement *m*; || който има мѣсто ради —, séant, *part.*

Засѣдане, *sn. pl.* les assises *f*.

Засѣдателски, *adj.* assessorial.

Засѣдачъ, *sm.* un assesseur.

Засѣднувамъ, *vr.* se fixer, planter le piquet.

Засѣдявамъ, *vr.* s'établir, se domicilier.

Засѣкване, *sn.* l'engelure *f*.

Засъичевамъ, *va.* ombrer, offusquer; || *Point.* dégrader; || (*цѣтила, шпръ*), nuancer, nuér-

Засѣичеване (*и* *фг.*), *см.* la nuance.

Засѣчка (*на конѣ*), *фг.* *Véér.* le crapaude.

Затварямъ, *ва.* fermer, enfermer, clore, renfermer, serrer, clôturer, joindre: 1. (*съ за-ключалка*), bâcler; 2. (*накъ*), refermer; 3. (*завключувамъ форма*), *Тур.* imposer; 4. *-са*, *вр.* se fermer, clore, barricader; 5. (*накъ*), se refermer; 6. (*удома си*), se claquemurer; 7. *затваряса (рана)*, *в. imp.* elle cicatrise.

Затваряне (*на врата*), *см.* la fermeture; | *фг.* la clôture; | *Chir.* l'obturation *f.*

Затворенъ, *adj. part.* clos; | (*съ торбичка*), *Méd.* enkysté.

Затворителенъ, *adj. Anat.* obturateur.

Затворливъ, *adj.* ferment.

Затворникъ, *ица*, *с.* reclus, use.

Затворъ, *см.* la reclusion et réclusion.

Затискамъ, *ва.* serrer.

Затискане, *см.* le serrement.

Затиснатъ, *adj.* serré. [se serrer.

Затиснувамъ, *ва.* serrer, joindre; | *-са*, *вр.*

Затиснаме, *вр.* tâcher de, s'empreser, poursuivre, s'employer pour, s'étudier à, faire des démarches *f.*, s'efforcer (à, de), se peiner; 1. prendre à coeur, s'entremettre, ambitionner, s'évertuer, accourir, affecter, essayer, solliciter, chercher à, aspirer à, s'escrimer (de, à), briguer; 2. *фг.* se remuer; 3. (*всѣмъ пакъ*), se mettre en quatre; 4. (*за нѣщо*), courir à, se souvenir; | *фг.* veiller à, mirer; 5. (*да съблѣжъ съ община*), *fam.* se lancer; 6. *който са затиса*, un briqueur; 7. *-ме са (да са запознаемъ единъ другъ)*, *pl.* se rechercher.

Затичане, *см.* la poursuite, étude *f.*, brigue *f.*, élan *m.*, cure *f.*, soin *m.*; 1. *фг.* élancement *m.*, aspiration *f.*; 2. (*за работа*), la sollicitation; 3. (*за прѣскачане*), *fam.* l'esouasse *f.*

Затичване, *см. pl.* les sueurs *f.*; | употребявамъ послѣдниты си —, *ва. фг.* jouer de son reste. [euse, *с.*

Затичникъ, *см.* un poursuivant; solliciteur, **Затѣстивамъ**, *вр.* engraisser, rengraisser; | *fam.* s'empiffrer.

Зато, *adv.* aussi; | *-ва*, en revanche, en échange; | *-ва като*, *conj.* attendu que.

Затривамъ, *ва.* tuer, faire périr, mettre à mort; | *фг.* perdre, effacer; | *-меса (единъ другъ)*, *вр.* s'entr'égorgier.

Затруднене, *см.* l'embarras *m.*, obstacle *m.*; | *фг.* enclouure *f.* (*вогъзъ Млжнотия*).

Затруднителенъ, *adj.* embarrassant, gênant, délicat; | *фг.* épineux.

Затруднявамъ, *ва.* gêner.

Затрупвамъ, *ва.* susciter.

Затръневамъ, *ва.* oublier.

Затръненъ, *adj.* 'herissé de.

Затулане, *см. Astr.* l'éclipse *f.*

Затулка (*перде т.*), *фг.* le rideau, le voile; 1. la valvule; 2. (*прѣмрѣжа на одаръ, на прозорецъ*), la cantonnière; 3. (*на врата, на прозорецъ*), le vasistas.

Затулямъ, *ва.* voiler, éclipser; 1. (*очитѣ нѣкому*), fermer la paupière à; 2. *-са*, *вр.* se voiler; | *фг.* s'éclipser.

Затыкамъ, *ва.* boucher, tamponner, calfeutrer, bondonner; | (*накъ*), reboucher; | (*накъ са*), *вр.* se reboucher.

Затыкалка, *фг.* le bouchon; | *fam.* le bouchetrou; | *изваждамъ* —, *ва.* détouper.

Затыкалце, *см.* le tampon, la soupape.

Затыкане, *см.* le tamponnement.

Затыкнатъ, *adj.* bouché.

Затѣга (*на пушка*), *фг.* *Milit.* la capucine.

Затѣгамъ, *ва.* serrer, constiper; 1. (*за цѣръ*), restreindre; 2. *-са*, *вр.* être constipé; | *Anat.* s'oblitérer.

Затѣгателенъ, *adj.* catastaltique; | *Méd.* styptique, opilatif.

— *цѣръ*, *см. Méd.* astringent, *adj. m.*

Затѣгателна свойщина, *фг.* l'astringence *f.*

Затѣгателно сръдство, *см.* le styptique.

Затѣгване, *см.* le resserrement, opilation *f.*, constipation *f.*; 1. l'obstruction *f.*, astriction *f.*, embarras gastrique *m.*; 2. *докарвамъ* —, *ва.* resserer; 3. *имамъ* —, *вр. Méd.* opiler; 4. *отмахнуване* —, *Méd.* la désopilation; 5. *отмахнувамъ* —, *ва.* désopiler; 6. *който отмахнува* —, *Méd.* désopilatif, *adj.*

Затѣгликъ, *adj. Méd.* obstructif.

— *корень или възель*, *см.* *plante*, la tormentille.

Затѣгнатъ, *adj.* constipé; | *fam.* corps glorieux *m.*; | (*сѣмъ*), *вр.* se resserer.

Затжкамъ (*платъ съ злато или сръбро*), *ва.* brocher.

Затжкване, *см.* le chef. [l'eclipse *f.*

Затжмене, *см.* l'obscurcissement *m.*; | *Astr.*

Затжмнявамъ, *ва.* obscurcir, éclipser; | *Astr.* occulter; | *фг.* effacer, faire ombre à, noircir.

Затжнвамъ и -тжвамъ, *вр.* s'embourber; 1. (*съ*), se noyer dans; 2. (*съ жалностъ*), *фг.* plonger; 3. (*съ нѣщо*), se plonger.

Заушница, *фг.* *Véér.* les avives *f.*

Захаръ (*шекеръ т.*), *фг.* le sucre; 1. *сурава* — (*важаренъ нѣкакъ*), sucre brut; 2. *прѣфинена* —, sucre raffiné; 3. *най-чиста* —, sucre royal; 4. *оловна* —, sucre de Saturne; 5. *стжлена* —, le caramel; 6. *глава* —, un pain de sucre; 7. *подправенъ съ* —, sucré, *adj.*; 8. *варене* —, la caramélisation; 9. *варя* —, *ва.* caraméliser; 10. *варя въ* —, *ва.* confire; 11. *варенъ въ* —, confit, *adj.*; 12. *прѣобръщане въ* —, la saccharification; 13. *прѣобръщамъ въ* —, *ва. Chim.* saccharifier.

ропъ (*нет-мезъ т.*), *sm.* la mē-
[cherri et -vis.

идійскн корентъ, *sm.* *plante*, le
, *sm.* le biscotin.

, *sm.* melon sucré *m.*

юкъ, *sm.* le vesou.

чь, *sf.* la glace.

я, *sf.* industrie sucrière *f.*

а, *sf.* canne à sucre, *f.*

, *sf.* la sucrerie, raffinerie *f.*

yf, le sucrier.

го, *sm.* le pastillage.

sm. un sucrier, un raffineur.

канела, *sf.* le cannelas.

adj. sucré, glacé.

, *va.* sucrer, glacer, lisser.

adj. sucré; || *Bot.* saccharifère.

adj. *fat.* embesogné; || (*у нѣщо*),

; || (*тѣрѣѣ*), préoccupe.

нъ, *adj.* embryonnaire.

va. envahir, intercepter, pré-

(*ножовѣ*), repasser; 2. -са, *vr.*

er; || (*за нѣщо*), se porter à

sm. la conception, la prise, inter-

|| *Anat. Bot.* l'ambryon *m*; ||

на —, l'ambryogénie *f.*

adj. inarticulé.

ъ, *vn.* jaser, grasseyer, bléser,

g. mâchonner.

е, *sm.* la blésité. [sur.

va. jeter; || (*на нѣкого*), rejeter

книгы (*въ игра*), *sf. pl.* l'écart *m.*

на море), *v. imp.* elle frémit.

и. (*воуеъ Залисвамъ*). (пентъ).

, *adj. fat.* (*воуеъ Великолѣ-*

мса, *vr. fat.* badauder.

иъ (*нѣкого*), *va. fig.* en donner

sm. le couvercle; -пачентъ, de

. (*на аламбикъ*), *Chim.* le cha-

на куминъ), le tabourin; 3. (*на*

уchoir; 4. (*на соба*), 'botte de

[trevent.

на прозорецъ), *sm. pl.* le con-

sm. le clapet; 1. (*съ инстру-*

languette; 2. (*у флейта*), le

t. la valvule.

врата, *sf.* la trappe.

adj. couvert.

. la soupape; || (*на часовникъ*),

|| (*прѣдвардителна*), soupape

m. pl. la boîte; 1. (*на часов-*

de montre; 2. (*съ игленна*

а), la grimace; 3. (*съ мури-*

ollette; 4. (*за тѣфны клѣчицы*).

. [растенеа), clocher.

va. couvrir; || (*съ захлупакъ*

истилникъ на халета), *sm.*

basses oeuvres, *m.*

Заходенъ, *adj.* occidental, descensionnel, la-
tin; || -дны народы (*Евронцимѣ*), les occi-
dentaux *m.*

— вѣтеръ, *sm.* l'ouest *m.*, vent d'aval *m*; ||

(*у с. с.*), le zéphire; || продължење на —,

l'avalaison ou avalasse *f.* [occasse *f.*

Заходна амплитуда, *sf. Astr.* amplitude

— дупка, *sf.* chausse d'aisances, *f.*

Заходъ (*вечеръ*), *sm.* l'occident; -денъ,

d'occident; 1. l'ouest *m.*, le couchant; 2.

Astr. la descension; 3. (*хале*), le cabinet,

cabinet d'aisances, la garde-robe, le

commodités *f.*, les latrines *f*; 4. — слънце,

soleil couchant.

Захождамъ, *vn.* descendre; || който за-

хожда, descendant, *adj*; || захожда или

залая (*слънце*), *v. imp.* il se couche.

Захождане, *sm. Astr.* la descension; — слънце,

le coucher du soleil.

Зачало прѣпирия, l'agression *f.*

Зачатіе, *sm.* la conception.

Зачая, *sf. t.* le vitriol; -янтъ, de vitriol; съ-

vitriolé, *adj.* [lique *m.*

Зачаява кисѣлина, *sf. Chim.* acide vitrio-

Зачаястъ, *adj.* vitriolé.

Заченвамъ, *va.* concevoir.

Заченване, *sm. fig.* la sémence.

Заченвачъ, *sm.* un moteur.

Зачерневамъ, *va.* noircir, dénigrer, mal

noter; || *fig.* tacher, salir, stigmatiser; || -са,

vr. fig. se noircir. [tache.

Зачерневане, *sm.* le dénigrement; || *fig.* la

Зачерневачъ, *sm.* un dénigreur.

Зачернителенъ, *adj.* dénigrant. [troit *m.*

Зачитане (*на черковна молитва*), *sm.* l'in-

Зачърнявамъ (*отъ срѣднѣ*), *vr.* se facher

tout rouge; 1. правя да са зачърни, *va.*

rissoler; || *fig. fat.* roser; 2. зачърняваса,

v. imp. il se rissola.

Зачървенъ, *adj.* érubescant.

Зачуковачъ, *sm.* un rivoir. [sm. le rivet.

Зачукване (*върхъ на гвоздей съ концы*),

Зашивалка, *sf.* la clavette.

Зашивамъ, *va.* coudre, surjeter; 1. (*изново*),

rebroder; 2. (*съ ножичка*), *Mar.* bredir;

3. (*распраното*), recoudre.

Зашиване, *sm.* le recoutrement, le surjet; ||

(*кожа съ ножичка*), le brédissage; || *Anat.*

Bot. la suture. [pinée.

Зашипване (*съ два прѣста нѣщо*), *sm.* la

Защо, *adv.* comment; 1. *conj.* pourquoi; 2.

prép. pour raison de quoi, à quel effet, que

et qu', car; 3. — ли ? *interj.* à quoi bon;

4. -то, *adv.* c'est pourquoi; || *conj.* parce

que, attendu que, vu que, comme, car,

puisque et puisqu', à cause que, comme

étant.

Заѣкната свѣсть, *sf.* conscience cauté-

risée *f.*

Заѣкнато черчево, *sm.* le dormant.

Зайкнувань, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimenter; 2. (*боръ съ вѣжѣа*), contreventer; 3. (*идѣщо въ видѣ*), sceller; 4. *-са, vt.* se raffermir, profiter.

Зайкнуване, *sm.* le raffermissement, la stabilisation; | (*на форма*), *Typ.* l'imposition *f.*; | *Méd.* la corroboration.

Зайкчавамъ, *va.* conforter.

Заякъ, *sm.* le lièvre; *-яши*, de lièvre.

Заяче (*кѣсно*), *sm.* *quadr.* le lapin; 1. (*деомѣсечно*), le lièvreteau; 2. (*женско*), la lapine; 3. (*мѣлодо*), le levraut; 4. ограда за -та, la garenne; 5. вардачъ на -та, un garennier.

Заяченъ чесанъ, *sm.* *plante*, la germandrée aquatique ou scordium *m.* [yeux *m.*

Заячета (*шумѣ съ кѣсникъ*), *sm. pl.* les

Заяча дупка, *sf.* le 'halot, le clapier; | овираса въ —, *v. imp.* il se clape.

Заячно зеле, *sm. plante*, le laiteron et la-ceron, la trique-madame, orpin *m.*

Заячко ухо, *sm. plante*, la perce-feuille ou buplèvre.

Заяшкы очи, *sm. pl. Méd.* la lagophthalmie.

Зване, *sm.* la profession, la metier, la qualité, position *f.*, état *m.*, ministère, ordre, office *m.*, vocation *f.*, parti *m.*; 1. *fig.* la volée; 2. по длъжностъ на -то, à titre d'office, *m.*; 3. постанамъ непременно на -то си, *vn.* déroger à.

Званка, *sf.* *oiseau*, le pinson; *-ичень*, de pinson.

Звъзда, *sf.* l'étoile *f.*, l'astre *m.*; 1. провѣчна —, étoile tombante; 2. обсыпанъ съ -ды, étoilé, *adj.*; 3. между -дытъ, interstellaire, *adj.*; 4. свѣтѣть съ -ды, *v. imp.* ils constellent. [trape.

Звъздель, *sm. plante*, l'aster *m.*, la chausse-

Звъздень, *adj.* astral; | *Astr.* stellaire, sidéral.

Звъзданца, *sf. Typ.* l'étoile *f.*; | (*съ книжытъ*), *Typ.* l'astérique *m.*; | наичень съ -цы, *Blas.* cantonné, *adj.*

Звъздна година, *sm.* année astrale *f.*

Звъздоброество, *sm.* l'astronomie *f.*

— броець, *sm.* un astronome.

— врачество, *sm.* l'astrologie judiciaire *f.*

— врачъ, *sm.* un astrologue.

— гледъ, *sm. poisson*, l'uranoscope *m.*

— поклонникъ, *sm.* un astrolâtre *m.*

— поклонство, *sm.* l'astrolâtrie *f.*

Звъздъсть анасонъ, *sm.* la badiane ou anis étoilé *m.*

— камыкъ, *sm.* l'astroite *f.*

— мержанъ, *sm.* *H. nat.* l'astrée *f.*

Звѣнаръ *sm.* un sonneur, carillonneur *m.*; *-рски*, de sonneur.

Звънене (*за лѣгане*), *sm.* le couvre-feu; | (*за мрътасъ*), glas funèbre *m.*

Звънецъ, *sm.* la cloche, la sonnette; 1. (*за добытѣкъ*), la clarino, la sonnaillie, 2. съ —, *Blas.* clariné, *adj.*; 3. прѣдѣлю животно

съ — на шѣя, le sonnailler; 4. гласъ-тъ на —, le timbre; 5. звънене на —, le tintement; 6. ударямъ съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на -ници, un sonnettier.

Звънливница, *sf.* le clocher.

Звънливничка, *sf.* la campanile et -nillo *f.*; | *Archit.* le clocheton. [grelot.

Звънкалка, *sf.* la sonnette; | (*у звѣля*), le

Звънливъ, *adj.* sonnante.

Звънность, *sf.* la sonorité.

Звънтене, *sm.* le résonnement, tintement *m.*, la volée, carillonnement *m.*; 1. (*на гласъ*), *fig.* le timbre, le mordant; | (*на камбаны*), son des cloches, la sonnerie.

Звънтителенъ, *adj.* résonnant.

Звънтяливъ, *adj.* sonore, résonnant.

Звънтѣя и -ня, *vn.* sonner, tinter, carillonner; 1. (*отъ една страна камбана*), *va.* sonner; 2. (*съ всичкитъ камбаны*), sonner à toute volée *f.*; 3. звѣти, *v. imp.* elle résonne ou retenti; | *fam.* elle sonnaillie.

Звънче, *sm.* la sonnette, le timbre; | (*рѣчно*), *dim.* la clochette; | поывквямъ нѣкого съ —, *va.* sonner.

Звънчета или Чадырчета, *sm. pl. plante*, la campanule, la gantelée.

Звърникъ (*сѣбране звѣрове и пилцы*), *sm.* la menagerie.

Звърбонецъ, *sm.* un bestiaire.

Звърбой, *sm. plante*, le mille-pertuis, an-noise ou herbe de la Saint-Jean, *f.*

Звъроловъ, *sm.* un chasseur.

Звърскы, *adj.* bestial; *-скы*, *-ement.*

— лайна, *sm. pl. Chas.* les laissées *f.*; | (*звѣмны*), les troches *f.*

Звърство, *sm.* la bestialité, abrutissement *m.*

Звъръ, *sm.* la bête, la brute ou bête brute; 1. гоня —, *va. Vén.* courre; 2. ловъ на -ове, chasse à courre; 2. искачане — нѣтъ дупката си, *Vén.* le déboucher.

Звателенъ падежъ или Зова-, *sm. Gram.* le vocatif.

Здравіе, *sm.* la santé; 1. свидѣтельство ради —, billet de santé, *m.*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. варда -то си, *va. fig.* économiser, s'écouter; 4. врьдѣтъ на -то, insalubre, *adj.*; 5. мѣрки за вардене —, sanitaire, *adj.*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m.*; 7. шѣя на — нѣкому, *va.* toaster et toster; 8. съ развалено — смѣхъ, *vn. fig. fam.* être hypothéquer; 9. на —, *interj.* vivat.

Здравецъ, *sm. plante*, l'amarante *f.*; *-вонъ*, d'amarante.

Здрависвамъ, *va.* complimenter, féliciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; | (*словамъ*), 'haranguer.

Здрависване, *sm.* le compliment, le salut, félicitation *f.*, souhait *m.*, bonnetade *f.*, ré-

ангелско —, salutation ange-

1, *sn. pl.* les amitiés *f.*

verj. vivat; 1. — на царь, -ви, à votre santé; 3. на -ти, не на —, le toast et tost; 5. на —, faire raison d'une santé *f.* la garantie, garant *m.* sureté, nantissement *m.*; || съ —, *Jur.* || давамъ съ —, *va.* garantir. ояне, *sm.* la santé.

salut; 1. -то, le solide; 2. *adv.* entre deux yeux; 3. *fig.* mûre-на —, certainement, sûrement,

le vif et chair vive *f.*

е (на тѣлото), *sm.* Méd. l'eu-

la salubrité, consistance, staturabilité *f.*

.), *adj.* sain; 1. salubre, valide, ; 2. — или нездравъ, bien, ; 3. доста —, *fig. fam.* verde- Méd. louable; 5. *fig.* vert, mûr: авъ, sain et sauf, vie et bagues *m.* bien buvant; 7. бывашъ —, r bien, se trouver bien.

ête bien ordonnée ou organisée *f.* *adv. fam.* à vos souhaits.

idr. le zèbre; || пѣреть както

dj. (voyez Бизонъ).

ки быкъ), *sm. quadr.* le zébu.

(сважена книга на Персы- zend et zend-avesta.

ou: -левъ, brassicaire, *adj. Bot.*

чка, *sf. Méd.* le glaucome.

la verdure; || (чиръ *t.*), le vert.

v. arbuste. le semper virens.

Госканско бѣло вино, *sm.* la

adj. verdâtre, verdoyant; || Méd.

otacé et porracé; || и -цѣтъ,

ge-de-pigeon.

la verdure.

(поцѣтлява съ зелено цѣв-

verdir. [*calambouc.*

во дърво, *sm.* le calambour et

), *adj.* olivâtre.

, *sm.* le chrysobéril.

sm. merde d'oie, *f.*

ло, *sm.* le chambourin

, *sf. poisson.* le scare.

(отъ крушы), *sm.* vert de

a, *sf.* une herbière.

(градинарь), *sm.* un légumiste.

n. la cuisine: 1. (зелени зърна),

2. (за манжа), la fourniture,

; 3. градина за —, jardin légu-

конъ за носене — на пазаръ,

le portechoux; 5. манжа съ всякакъ —, la jardinière, la chartreuse; 6. смисане раз- ляченъ —, la macédoine; 7. царски гра- динаръ за —, un verdurier.

Зеленчучно растение, *sn. Bot.* légumineuse et plante —, *sf.*

Зеленъ, *adj.* vert, en herbe; || -цѣтъ, *sm.* le vert; || ставамъ —, *vm.* verdoyer.

— гущеръ, *sm.* le basilic. [*silicium.*

— мехленъ, *sm. Pharm.* le basilicon et ba-

— косъ, *sm. oiseau.* le verdier.

— мряморъ (на чърсени и бѣлы камакы),

sm. marbre serpentин *m.*

— откажнатъ, *sm.* un brut, impertinent *m.*

— соустъ (съ лукъ), *sm.* la ravigote.

— цѣтъ (боа *t.*), *sm. Blas.* le sinople.

— шушаопъ (на орѣхъ или миндалъ),

sm. le brou.

Зеленѣя (изново), *vm.* reverdir; |-са, *vr.* verdier.

Зеленясва, *v. imp.* il verdit.

Зеленясалъ, *adj.* vertdegrisé.

Зеленясване (калеме-чегемъ *t.*), *sm. Chim.*

le verdet ou vert-de-gris. [*choux, f.*

Зелна пиперуга, *sf. insecte.* piéride des

Зелникъ (разрѣзвамъ —, *va.* éventrer.

Земамъ и зи-, *va.* depourvoir, dépouiller; ||

(съ отхупъ), ascenser. [*gique.*

Земедѣленъ, *adj.* agricole, géoponique, géor-

Земедѣлецъ (земеработникъ), *лка, s.* cul-

tivateur, agriculteur, laboureur, colon *m.*

Земедѣлие (орачество), *sm.* l'agriculture; 1.

въцъ въ —, un agronome; 2. който са

заятъ съ —, agricole, *adj.*; 3. наука ради

—, l'agronomie *f.*

Земедѣлски (орачески), *adj.* aratoire.

Земекопна машина, *sf.* l'excavateur *m.*

Земемѣрецъ, *sm.* un arpenteur.

Земомѣрие, *sm.* l'arpentage *m.*

Земено изобщо, *adv.* généralement parlant.

Земя, *sf.* nom bulgare de la lettre З.

Земя круша, *sf. plante.* le topinambour

— повърхнинна, *sf.* le rez-de-chaussée.

Земни, *adj.* terrestre. [*ronde f.*

— ваякъ, *sm.* la terre, le monde, machine

— орѣхъ, *sm. plante.* la terre-noix, pistache

de terre, *f.*

Земноводни ваякъ, *sm.* le globe terraque.

Земно масло, *sm. plante.* le nostock.

Земска сѣдница, *sf. Jur.* le présidial; || на

—, présidiale, *adj.*

Земски, *adj.* foncier; -ски, -èrement.

— сѣдникъ (у Франца), *sm.* un vignier; ||

длъжност на —, la viguerie.

Земскосѣдбено, *adv.* présidialement.

Земя, *sf.* la terre, le pays, le monde, le

terrain et terrein; 1. le territoire, le terroir,

la contrée, le fond, le bien-fonda, la glèbe,

le crû; 2. (и — жѣсто), le sol; 3. (и дър-

жава —), le très-fonds et très-fonds; 4. не-

чена калмина —, terre cuite; 5. продм-

ната —, pays perdu; 6. растительна —, terre franche; 7. зѣка —, terre ferme; 8. стопанинъ на —, un trefoncier; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на гола —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскостъ-та на -та, le rez-de-chaussée; 14. виждамъ — или бръгъ, *vn.* Mar. terrir; 15. валазя на -та на лѣто (за костенурка), elle territ; 16. нагладявамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набивамъ —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damer; 19. отдоляна настеля —, *Agric.* le sous-sol; 20. правя ровка -та, *va.* ameubler; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépauser; 22. отийвамъ на чужда —, *vn.* se dépauser; 23. спорна — съ всичко, pays de cogaïne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* terrasser.

Землянь, adj. territorial, terreux; | (който произлиза отъ земята), *Géol.* tellurien. — и -мясть или Пръстенъ цвѣтъ, *sm.* terreux, *adj.*

— или Дъждовенъ червей, *sm.* le lombric. Зенгининъ, *sm. t.* (voyez Богатырь).

Зендски езикъ, *sm.* le zend. [thal.

Зенитски (на надглавна точка), *adj.* zénith. Зенитъ (надглавна точка), *sm.* Astr. le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique

Зенонъ (философия на -нона, le zenonisme.

Зерзалия, *sf. pl.* l'abricot m.

Зерзалия, *sf. arbre*, l'abricotier m.

Зеть (мжъ на дъщеря), *sm.* le gendre ou beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (пріетель вѣтрецъ), *sm.* le zéphyр; | лекъ както —, zephyrien.

Зиблинненъ кожухъ, *sm.* Com. l'hermaline f.

Зивостъ, *sf. Méd.* la goutte sereine ou amaurose.

Зивъ, *sm. t.* le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (зххатушки), *sm.* le zigzag; | *pl.* -агы (прѣкръшени линии), *Fortif.* les zigzags; | съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sm.* l'architecture f, le maçonlage, la maçonnerie.

Зидаръ, *sm.* un constructeur, maçon m; | майсторъ —, maître maçon m; | -рѣна работа, *sf.* le maçonage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (съ мжъ въль камыкъ), *sm.* le limosinage et mousinage.

Зиденъ, *adj.* mural.

— збецъ, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm.* Archit. l'embasement m.

Зидна ограда (зххлъ), *sf.* mur de clôture, m. — основа, *sf.* le massif; | Archit. la platee;

| (на страда), le soubassement.

— подпиралка (на мостъ), *sf.* le perré.

— прѣграда (съ кххъ), *sf.* mur de refend m.

Зидна рута, *sf. plante*, la sauve-vie ou rue de muraille.

Зидница, *sf. plante*, la parietaire.

Зидны стѣлбы, *sf. pl. Archit.* le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâtisse, la chemise; 1. (кале), la muraille; 2. (безъ стрѣха), mur déchaперonné; 3. (съ камани и ааръ), le limousin; 4. (на мостъ), la pile; 5. общъ —, mur mitoyen; 6. навънградскый —, *adv.* extra-muros; 7. нравневане —, *Archit.* l'arasement m; 8. заграждамъ съ —, *va.* murer; 9. подпорка възъ —, l'arc-boutant m; 10. правя съ камани и кирпичи —, *va.* maçonner; 11. прѣправамъ ветъ —, *va.* renformir; 12. прѣправяне на ветъ —, le renformis.

Зидя, *va.* maçonner.

Зидане, *sm.* la construction; 1. (кирпично или каменно), le muraillage; 2. *Archit.* l'oeuvre m; 3. близо при -то, à pied d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver m; -мень, d'hiver; | *fig.* la bise, la froidure; | всрѣдъ —, au coeur de l'hiver.

Зимамъ и Зе-, *va.* prendre, saisir, oter, emporter, priver; 1. *fig.* pêcher; 2. (съ аренда), arrenter; 3. (върху си), embrasser; 4. (отъ малко), avoir la tête près du bonnet, s'emporter comme une soupe au lait; 5. (накъ или назадъ), reprendre; 6. (назадъ речена дума), retirer; 7. (ладія отъ плъвъ пакъ), Mar. la reprise; 8. (накъ), recouvrer; 9. (накъ или залавямъ нѣщо), ressaisir et se — de; 10. (подъ стража), se saisir de; | Jur. appréhender au corps; 11. (съ рххъ), manier; 12. (за свидѣтель), attester; 13. (си), prendre, se servir; 14. (съ себе-си нѣкого), s'accompagner; 15. (скххно), écorcher; 16. (храненикъ), adopter.

Зимане, *sm.* la prise, enlèvement m; 1. (изново), la reprise; 2. (съ книжна игра), la main; 3. (накъ), la recosse et rescousse; 4. (подъ стража), prise de corps; 5. (прѣсна вода), Mar. l'aiguade f.

Зиманъ и Даванъ, *sf. Com.* doit et avoir m.

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зиментъ, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— снхъ, *sm.* l'hibernation; f.

Зими! -мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченица, *sf.* la touselle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —, l'encavement m; 2. поставямъ въ —, *va.* encaver; 3. поставятъ въ —, un encaveur; 4. пригледать на вино въ —, *fam.* un gai de cave.

Зимничаръ, *sm.* un caviste.

Зимниче, *sm.* le caveau.

Зимны ябълкы, *sf. pl.* le court-pendu et sapendu; | (много трайны), le fraucatu.

Зимовище, *sm.* l'hibernacle m.

Зиморличавъ, *adj.* frileux.

Зимувамъ и Прѣ-, *vn.* hiverner.

Зимуване и Прѣ-, *sm.* l'hivernage *m.*, hyémation *f.*

Зипане, *sm.* la ruade.

Зиачеть, *sm.* *l.* (*voyes* Собать.)

Зла жена, *sf.* *fig.* une furie, harpie *f.*, dragon *m.*

— майка, *sf.* une marâtre. [*mefait*]

— работа, *sf.* la méchanceté; | *fam.* le

— срѣща, *sf.* *fam.* la malencontre.

— честъ, *sf.* le tribulation; | *fig.* la traverse.

Златарникъ, *sm.* plante, verge d'or, *f.*

Златарско духалце, *sm.* le chalumeau.

— сачево, *sm.* le matoir.

Златаръ, *sm.* un bijoutier, argentier *m.*, orfèvre, adepte *m.*, doreur, *s.*; | —, *insecte*, la cétoine, le bupreste, scarabée *m.*

Златенъ и -тъ, *adj.* d'or *m.*; | който става —, *aurifique*, *adj.*

— варакъ [кишка за —, le caucher.

— ключъ (*парытъ*), *sm.* le passe-partout.

— пѣсачецъ, *sm.* la paillette.

— телець, *sm.* veau d'or, *m.*

— телъ или Конецъ, *sm.* l'or *m.*

— или Срѣбрьенъ телъ, *sm.* le trait.

Златица (съ Калифорнія), *sf.* le placer.

Златна или Срѣберна монета, *sf.* Blas. le besant.

— рыба, *sf.* poisson, la dorade.

Златникъ (съ паряса машина), *sm.* Méc. le tiroir; | —, poisson, le zée.

Златно поразбване (на черковни дрѣхы), *sm.* l'orfroi *m.*

— руднице, *sm.* le placer.

— цвѣте, *sm.* plante, le bouton-d'or.

Златны и срѣбрьны стоки (и занаятъ за тѣхъ), *sf.* pl. l'orfèvrerie; | майсторъ на —, orfèvre bijoutier *m.*

Злато, *sm.* l'or *m.*; | гръмливо —, or fulminant; | очистевамъ на огънь —, *va.* dérocher.

— или Срѣбро (*изработены*), *sm.* or, argent orfèvré *m.*

— искръ, *sm.* l'aventurine *f.* [*socome*].

— косъ, *adj.* blond; | —, plante, la chry-

— кисѣла соль, *sf.* Chim. l'aurate *m.*

— лускъ, *sm.* poisson, la dorade ou dorade.

— плавникъ, *sm.* un orpailleur et arpelleur.

— устъ, *sm.* langue dorée *f.*

— хлядинкъ, *sm.* plante, la centauree.

— цвѣтенъ, *adj.* doré, couleur d'aurore *f.*

— цвѣтъ, *sm.* plante, le chrysanthème.

— шжавачъ, *ка*, *s.* brodeur, euse.

Злативъ и -тистъ, *adj.* aurifère.

Злнна, *sf.* la méchanceté, la malice, inclémence, inhumanité, immanité *f.*, cannibalisme *m.*, violence *f.*, severité, animosité, furie, félonie, fougue *f.*; | изворъ на всячкѣтъ -ны, la boîte de pandore *f.*

Зло, *sm.* le mal; 1. правя — (*срѣдѣ*), *va.*

fam. méfaire; 2. правя — другому, *va.* malfaire; 3. наклонность къмъ правяне —, la malfaisance; 4. правяне — съ врачуване, le maléfice; 5. налѣтиль на —, maléficié, *adj.*; 6. случва ми са —, *vn.* mésarriver et mésavénir; 7. съдѣ —, че безъ тебѣ по —, faire de nécessité vertu.

Злоба, *sf.* la méchanceté, la malice, la haine, inimitié, rancune *f.*, ressentiment *m.*; 1. *fig.* le venin, le fiel; 2. отъ —, *prép.* en haine de; 3. съ —, *adv.* malignement.

Злобенъ, *adj.* malin, mauvais, méchant, fourré de malice; | *fig.* marâtre.

Злобивъ, *adj.* impur; -во, -rement.

Злобно (отъ злнна), *adv.* méchamment.

Злодѣецъ, -ѣйка, *s.* malfaiteur, trice; un scélérat. [*omineux*].

Злодѣйски, *adj.* assassine, traître, scélérat.

Злодѣйство, *sm.* l'attentat *m.*, la scélérateuse.

Злодѣяне, *sm.* le délit.

Зложелателенъ, *adj.* malveillant.

Злонивѣстенъ, *adj.* funèbre, ominieux.

Злонивѣстителенъ, *adj.* malencontreux.

Злонмецъ, *sm.* un concussionnaire.

Злонмство, *sm.* la vénalité, la concussion.

Зломыслене, *sm.* la machination.

Зломысленикъ, *sm.* *и*ница, *s.* machinateur, trice.

Зломысленъ, *adj.* *fig.* marâtre.

Зломыслие, *sm.* la malveillance.

Зломыслителенъ, *adj.* malveillant.

Злоорисанъ, *adj.* désastreux; -но, -ment.

Злоорисване, *sm.* le désastre.

Злополученъ, *adj.* malheureux, miserable, désastreux, infortuné, fatal, calamiteux, piètre; | *fam.* malencontreux (*voyes* Злочеститѣ).

Злополучие, *sm.* le malheur, la disgrâce, infortune *f.*, désastre *m.*, calamité *f.*, adversité *f.*, choc *m.*; 1. *fam.* la malencontre, la déconvenue; 2. *fig.* la chute; 3. докарвамъ въ —, *va.* *fig.* eubulter; 4. по —, par malheur; 5. -лучіа (*на море*), *pl.* la fortune de mer.

Злополучно прѣдприемане, *sm.* *fig.* la pousée.

— състояние, *sm.* la misère. [*-ment*].

Злопрокобителенъ, *adj.* sinistre; -лно.

Злорѣченъ, *adj.* calomnieux; -чно, -usement.

Злорѣчливъ, *adj.* maldisant, médisant; | *fig.* l'aspic *m.*

Злорѣчие, *sm.* la calomnie. [*capilotade*].

Зословя, *vn.* *fig.* aboyer, déchirer, mettre en

Злоторенъ, *adj.* maléfique, malfaisant.

Злотъ, *sm.* florin de Pologne, *m.*

Злоумышлене, *sm.* le complot.

Злоупотрѣбене, *sm.* l'abus *m.*, la malversation; 1. *Mar.* la baratarie; 2. (*на возбравенето*), le débauché; 3. правя -неа, *va.* mal verser.

Злоупотрѣбявамъ, *va.* abuser de.

Злоуправлене, *sm.* *fig.* verge de fer, *f.*

Злоустень бългачъ, *sm. pop.* un débâ-gouleur.

Злочестень, *adj.* funeste, sinistre, misérable. — *случай*, *sm.* le sinistre.

Злочестивъ, *adj.* funeste, guignonant.

Злочестіе, *sm.* l'adversité *f*; | *fig.* l'orage *m.*

Злочестина, *sf.* le malheur, le désastre, la fatalité; 1. (*Египетска*), la plaie; 2. *fam.* la malencontre, le guignon; 3. *fig.* le fléau, la traverse.

Злочеститъ, *adj.* fatal.

Злѣва, *sf.* la belle-sœur (*sœur du mari*).

Злъчастъ, *adj.* *s.* bilieux.

Злъчентъ, *adj.* cholérique; | *Anat.* biliaire.

— *протокъ*, *sm.* *Anat.* canal cholédoque *m.*

Злъчка, *sf.* la bile, l'amer *m.*, le fiel; | *раз-бъркване* —, *Méd.* la saburre; | *учене за* —, *Méd.* la cholédoologie.

Злъкомѣхурентъ, *adj.* *Anat.* cystique.

Злъ, *adv.* mal, pis (*pour* plu mal), amère-ment, grièvement, mauvais; 1. — *ми е*, *vn.* j'ai mal au cœur; 2. — *порасалъ или* — *направентъ*, mal-bâti, *adj.* *m*; 3. *по* —, de mal en mal, de pis en pis; 4. *по* — *отъ*, *adv.* inférieurement *à*; 5. *толкось по* —, tant pis; 6. *тъврдъ* —, à faire pitié; 7. *нито* — *нито добръ*, entre le ziste et le zest.

Злънавѣкнать, *adj.* vicieux; -то, -ensement.

Змѣво дърво, *sm.* arbre, le dragonnier.

Змѣвы лусты, *sf. pl.* cristal de roche, *m.*

Змѣй, *sm.* le dragon; | *Myth.* la lamie.

Змѣйникъ, *sm.* plante, la serpentine, la bistorte. [*gon et sang-dragon*].

Змѣйска кръвъ (*смола*), *sf.* le sang-de-dra-

Змѣйче (*у чакмакъ на оржѣ*), *sm.* le porte-vis.

Змѣрь, *sm.* poisson, l'anguille *f*, la donzelle.

Знаено, *adv.* à bon escient.

Знаеного, *sm.* le connu.

Знакове (*въ началото*), *sm. pl.* *Mus.* l'armature *f*; 1. (*за отличіа*), les insignes *m*; 2. (*на тайнствата*), symboles sacrés *m*; 3. *употребене* — *ради запинане*, la ponctuation; 4. *турямъ* — *ради запинане*, *va. ponctuer*.

Знакомѣтане, *sm.* l'algorithme *m.*

Знакъ, *sm.* le signe, indice *m*, indication *f*, marque, preuve *f*, témoin *m*, numero *m*, caractère, phénomène *m*, ombre, démonstration, arme *f*, préjugé *m*, cote *f*; 1. *fig.* le symptôme, le gage; 2. (*на болестъ*), *Méd.* signe pathognomonique *m*; 3. *въ добръ* —, le porte-malheur; 4. *надъ испанска буква*, le til et tilda; 5. (*за почесъ*), la décoration; 6. (*на уда-рѣнето*), accent grammatical *m*; 7. (*скж-сителенъ*), signe abrégatif; 8. (*за спомене-ване*), le memento.

Знаменитъ, *adj.* distingué, de distinction *f*,

fameux, célèbre, illustre, apparent, glorieux, insigne, notable, grand; | *fig.* noble, 'haut. — и Прочутъ композиторъ, *sm.* *Mus.* un maestro.

Знаменитостъ, *sf.* la célébrité, éclat *m.*

Знаменоването на кръстъ-тъ, le signe de la croix.

Знаменователенъ, *adj.* significatif.

Знаменателенъ, *adj.* *Gram.* dénominatif.

Знаменовачъ, *sm.* *Arithm.* le dénominateur.

Знаменувамъ, *vn.* dire: | *знаменува*, *v. imp.* il signifie; | *що* -нува това? qu'est-ce à dire.

Знание, *sm.* le savoir, étude *f*, vue *f*, partici-pation *f*; 1. *fig.* la compétence, le district; 2. *имаамъ* —, *vn.* entendre à, en; 3. *съ мое или съ негово* —, à mon escient, à son escient; 4. (*по свѣтовно обясняне*), usage du monde *m*.

Знѣна, *sm. pl.* les connaissances *f*.

Знатенъ, *adj.* relevé, qualifié, notable, grand. — *човѣкъ*, *sm.* homme de qualité *f*.

Знатностъ, *sf.* la qualité, notabilité, distinction *f*.

Значене, *sm.* la signification, le sens; 1. (*на слово*), l'acception *f*; 2. (*на нота*), *Mus.* la valeur; 3. *споредъ* -то, *prep.* en vue de.

Значи, *v. imp.* il signifie, vouloir dire: | *който* —, signifiant, *adj.*

Значителенъ, *adj.* signifiant, significatif, sérieux, grave, important, imposant, d'im-portance *f*, capital, composé, de consé-quence *f*, considérable, grand, gref; | *fig.* doctoral, posé; | *най* —, majeur.

— *човѣкъ*, *sm.* mouche du coche, *f*; | *fig.* un gros bonnet.

Значителна работа, *sf.* coup d'état *m*.

Значително, *adv.* considérablement, nota-blement, gravement.

— *играене*, *sm.* la loure.

Значителностъ, *sf.* l'importance *f*, le sérieux, la conséquence, recommandation *f*, le poids, la portée, griéveté, grandeur *f*.

Зная, *vn.* savoir, connaître, être au courant, entendre; 1. *то са знае*, *adv.* sans doute, naturellement; 2. *то са знае що*, *conj.* bien entendu que; 3. *което не може да са знае*, ignorable, *adj*; 4. -*са*, *vr.* se voir, s'ac-coster de; | *fam.* s'appareiller avec; 5. *знаемса*, *pl.* s'associer avec.

Знание, *sm.* l'intelligence *f*, la science, attri-bution *f*; | *безъ* —, *prep.* à l'insu de; | *безъ мое* —, à l'inçu de.

Зобъ, *sm.* la nourriture, la pâture, le picotin.

Зодіакаленъ, *adj.* *Astr.* zodiacal.

Зодіакъ (*слънчевъ пътъ*), *sm.* *Astr.* le zodiaque. [*du soleil*, *f*].

Зодіачны знакове, *sm. pl.* *Astr.* les maisons

Зонлъ (*завистливъ критикъ*), *sm.* un zoile.

Золуѣмъ, *sm. t.* (*вопѣе* Кривнцы коса).

sf. Géom. H. nat. la zone.
r. la sonde, éprouvette *f*; |
 —, *va. Chir.* sonder.

n. *adj.* zoographique.
исане животны), *sf.* la zoo-
 [zoographie.
исовачъ на животны), *sm.* un
менено животно), *sm.* le

adj. zoologique.
иотнословіе), *sf.* la zoologie.
и зоологисте et zoologue.

adj. zootomique.
испопьяване животны), *sf.* la
 [zoophyte.
отно-растение), *sm. H. nat.* le
ре f; | *пунктуване* —, l'avant-
 inte du jour.

l'exprès m.
и lucifer, étoile matinière f.
oyez Уснаіе).

f. (voyez Боклажи гарга).
и. fig. la vue.

гелон: 1. (и на бройница),
ig. la moelle, elixir *m*; 3. *Chim.*
 ; 4. валине на -на баруть,
 5. отдѣлене -на отъ класъ,
 6. отдѣляемъ -на отъ класъ,
 7. пица -на, *v. imp.* il grene;
ичны -на, le farrago.

и. adj. H. nat. grenu.
adj. H. nat. granivore.
жа), *sm. pl.* peau ou chaire
(конфеты), la pastille; | на
и. adj.

n. le grain.
и. émeraude; -дентъ, d'émeraude.
ее, le muſe; 1. *pop.* la gueule;
и. seau; 3. *Vém.* le faire; 4.
и. и. у буболечки), la trompe;
 le groin; 6. свалаямъ кош-
 на куче, *va.* démuseler.
и. tamm. le coati.

и. tus m.
и. bâilleur.

n. un badaud.
и. uyer, gober du vent; 1. *fat.*
и. er; 2. (съ уста), *pop.* mu-
 . muser.

и. musarderie et musardise, la
(съ уста), la flânerie.

и. bâilleur, bayeur, flâneur m; |
и. arde s.

и. béant.
и. bâiller; | *и. оставямъ да зѣ*
и. va. entre-bâiller.

и. bâillement, la badauderie; |

j. Méd. oscitant.

и. plante, fleur-de-lis; | *и. укра-*

и. сивамъ съ —, va. Blas. fleurdeliser; | *и. наки-*
и. ченъ съ —, Blas. florencé, *adj.*

и. Зюнгин, sf. pl. (voyez Стрѣмени et Пражки).
и. Зюйдъ (югъ), sm. le sud.

— *и. вестень-вестъ, sm. Mar.* le sud-ouest-
 quart-ouest.

— *и. вестъ, sm.* le sud-ouest.

— *и. зюйдъ-остъ, sm.* le sud-sud-est.

— *и. остень-остъ, sm. Mar.* le sud-est-quart-est.

— *и. остъ sm.* le sud-est.

и. Зинъ, sm. i. (voyez Цѣта).

и. Забалець, sm. le mors, frein, bridon, ban-
 quet *m*; 1. (за конъ), l'embouchure *f*; 2.

и. видъ —, le mastigadour; 3. *и. хълбоченъ*
и. ремыкъ на —, le porte-mors; 4. *и. захваща*

и. -тъ (за конъ), va. prendre le mors aux dents.
и. Забато колелце (потикъ на други), sm.

и. Мѣс. la lanterne.

и. Забенъ, adj. Anat. dentaire; | *и. Germ.* dental;
 | — *и. бна буква, sf.* la dentale.

— *и. корень, sm.* plante, la dentelaire.

— *и. лѣкарь (дантустъ), sm.* un dentiste.

и. Забенце, sr. Bot. la denticule,

и. Забець, sm. le lambrequin; 1. *и. Мѣс.* la sam-
 me; 2. *и. Mar.* le redent; 3. *и. pl.* -бцы (на ко-

и. мела), la denture; 4. *и. съ -бцы, Blas.* cré-
 nelé; 5. *и. поставямъ -бцы на видъ, va.* cré-

и. neler; 6. *и. съ -бцы наопако, Blas.* ba-
 stillé, *adj.* [cure-dents *f.*

и. Забна трѣва, sf. le visage ou herbe aux

и. Забны клещи, sf. pl. Chir. le pelican.

и. Забоболь m. и -ліе, n. Méd. l'odontalgie *f*; |
и. цѣръ ради —, odontalgique, adj. m.

и. Забовадителны клещи, sf. pl. Chir. le
 tire-racine.

и. Забообразенъ, adj. Anat. odontolide.

и. Забоприличенъ, adj. dentiforme.

и. Забоскалъ (пилецъ), sm. le moqueur.

и. Забочистылака, sf. le cure-dent, brosse à
 dents *f.*

и. Забрь или Уръ, sm. tamm. l'ure ou aurochs *m.*

и. Забчатка, sf. poisson, le loup. [denticulé.
и. Забчасть, adj. Bot. crénelé; | *и. съ -бцы, Bot.*

и. Забче, sn. Archit. le denticule.

и. Забъ, sm. la dent; 1. *и. катинкъ —, dent*
и. machelière ou molaire; 2. *и. млѣченъ —,*

и. dent de lait; 3. *и. млѣдростенъ —, dent de*
и. sagesse; 4. (за излѣжване), *и. dent-de-loup*;

и. 5. (на колело), Мѣс. l'alluchon *m*; 6. (по-
и. растналь надъ други), la surdent; 7.

и. (отъ филива кость), dent osanore; 8.
и. лѣвски —, plante, dent-de-lion; 9. *и. pl.* -бы,

и. la denture; | *и. fat.* le dentier; 10. *и. изваж-*
и. даць на —, un attacheur de dent; 11. *и. изпро-*

и. невамъ и. и. строшавамъ —, va. édenté;

и. 12. (на млѣдростъ-та), Anat. dents opsi-
 gones; 13. *и. редъ направены —, le dentier*;

и. 14. прахъ за чистене —, dentifrice, adj. m;
и. 15. и. нарастване —, la dentition; 16. *и. и.*

и. и. кмене —, éruption de dents; 17. *и. надане —,*

la chute; 18. турѣне искусственны —, prosthèse dentaire *f*; 19. рѣдъ — въ уста, *fig.* le râtelier ou dentier; 20. скръцѣне —, grincement de dents; *m*; 21. скръцаѣ —, *va.* grincer les dents; 22. ударѣне съ —, la dentée; 23. врѣзваѣ —, *va.* denteler; 24. съ хубавы —, bien endenté.

Зѣбѣста вила (*харпунъ*), *sf.* la varre.

Зѣбѣсто длѣто, *sm.* le riflard.

Зѣбѣсть, *adj.* denté et dentalé.

Зѣлѣ, *adj.* austère; **зѣлѣ**, *adv.* -ment; 1. сѣвѣре, opiniâtre, dur, violent, terrible, furieux; 2. фароче, féroce, barbare, malicieux, malin, mauvais, méchant; 3. дѣвоуѣrant et -rateur, immisséricordieux, âpre, atroce, amer, vert, férou, sanguinaire, hargard, pervers, véhément, rigide, rigoureux, rude, misérable; 4. *fig.* rêche, inclement, piquant, marâtre.

— духъ, *sm.* *Myth.* la lamie.

— критикъ, *sm.* un hypercritique.

— човѣкъ, *sm.* un croque-mitaine; || *fig.* un tison d'enfer, un corsaire, un tigre.

Зѣменосецъ (*сѣбѣдѣ*), *sm.* *Astr.* la Serpenteaire et Ophiucus *m*.

Зѣмѣска линѣйка, *sf.* *Typ.* le tremblé.

— пѣтека (*въ гора*), *sf.* la tortille et tortillère.

— трѣва, *sf.* plante, la serpenteaire.

Зѣмѣско гроздѣ, *sm.* plante, la blette ou blète, airelle de marais, *f*.

Зѣмѣски езыхъ (*у конѣ исплѣдѣнѣ*), *sm.* langue serpentine *f*; || —, plante, l'ophioglosse ou langue de serpent, *m*.

— запѣртакъ, *sm.* insecte, le clopotre;

— тачѣнѣ, de clopotre. [bre —, *sm.*

— мряморъ (*офитѣ*), *sm.* l'ophite et mar-

— плушковѣ, *sm.* mollusque, la limace et limas *m*.

Зѣмѣче, *sm.* le serpenteau, le couleuvreau.

Зѣмѣя, *sf.* reptile, le serpent, le couleuvre; 1. *Blas.* la givre; 2. лѣскава —, serpent à lunettes; 3. свырлива —, serpent à sonnettes; 4. описанѣ -мѣ, l'ophiologie et ophiographie *f*; 5. упытожевачъ на -мѣ (*въ Египѣтѣ*), un psylle.

— II. —

И

И, *sm.* la neuvième lettre de l'alphabet bulgare.

И, *conj.* et, or; 1. *adv.* encore et encor: || — въ, de même, tout de même; 2. — така натакъ, *conj.* et caetera.

Ибисъ (*каравѣйка*), *sm.* oiseau, l'ibis *m*.

Ибунка, *st.* plante, le bécabunga.

Ивановъ дѣнь (24 *июнѣ*), *sm.* le saint-Jean.

Иверъ, *sm.* éclat de bois *m*, la retaille.

Ивица, *sf.* le ruban, le cordeau, cordonnet, bord, bordé *m*, ficelle *f*, lacs, lacet *m*, souchache *f*, baudrier *m*, aiguillette *f*, bande *f*; 1. (*облѣжка въ книга*), le signet; 2. (*забодѣна*), *Chir.* le séton; 3. завѣрзаѣ съ —, *va.* lacer; 4. (*за окачанѣе пушка*), la banderole; 5. запѣнтаѣ съ — коса, *va.* cordonner; 6. (*за оплитанѣе коса*), le cache-peigne; 7. (*съ китчица*), souscis de hanneeton *m*; 8. моталка за —, le ficellier; 9. най-тѣсна —, la nonpareille; 10. (*отъ алѣкъ надлѣжъ на панталонѣ*), la brayette; 11. (*отъ платъ на дрѣва*), la patte et rate; 12. тѣканѣ и продаванѣ на -цы, la rubanerie; 13. (*на шѣпка*), le bourdalou.

Ивичарски и Лѣнтареки занятѣ, *sm.* la tissagerie.

Ивичаръ, *ка, s.* un aiguilletier; 1. (*тѣмѣчѣ*), rubanier, ère; 2. (*лѣнтарѣ*), un tissutier; 3. (*майсторѣ*), un blondier.

Ивичѣнъ гланѣтъ (*кордѣлла*), *sm.* ver solitaire ou tenia.

Ивична звѣзда *sf.* la cocarde (*воу. Кокарда*). — основа, *sf.* le toilé.

Игрална

Игѣена (*наука за вѣредѣне здравѣ*), *sf.* l'hygiène *f*. [giénique.

Игѣенически (*здравѣвардѣтелѣнѣ*), *adj.* hygiénique.

Игла, *sf.* l'aiguille *f*, épingle *f*, épine *f*; 1. (*на окѣ*), l'aiguille *f*; 2. (*чистѣлка*), *Artil.* la dégorgeoir; 3. игра на -глы (*дѣтинѣска*), la poussette.

Иглѣарѣ (*майсторѣ и търговецѣ*), *ка, s.* épinglier, ère. [aiguille.

Иглѣнарѣникъ, *sm.* l'étui *m*: || *Chir.* le porte-

Иглѣнарѣница, *sf.* l'aiguillier *m*, affiquet *m*.

Иглѣно ухо, *sm.* le chas.

Иглѣнца, *sf.* poisson, l'aiguille *f*.

Иглѣченѣ, *sf.* plante, l'angélique *f*.

Игловатѣ, *adj.* *Bot.* acéreur, aciculaire.

Иглообразѣнѣ, *adj.* aiguillé; || *Bot.* aciculaire.

Иглѣтъ, *adj.* aiguille.

Игра, *sf.* le jeu; 1. (*въ думѣтъ*), jeu de mots; 2. дѣржѣ —, *va.* taper; 3. замысловѣта —, jeu d'esprit; 4. (*на книгѣ*), jeu de cartes; || видѣ —, le 'hoca; 5. (*съ малѣко парѣ*), le jouereau; 6. подпомагамъ -та, *va.* corriger la fortune; 7. (*съ прѣсти въ Италѣя*), la mourre; 8. (*съ три камачета*), le passe-dix.

Игралка, *sf.* *fam.* l'amusette *f*; 1. *pl.* -кѣ, la bimbeloterie; 2. *fig.* les colifichets *m*; 3. *fam.* les affiquets *m*; 4. *pop.* l'affutiau *m*.

Игрална вѣртѣжка, *sf.* le totou.

— книга (*и парѣ за-*), *sf.* la carte; || *сабрика за -гѣ*, la carterie.

— клѣца, *sf.* le brelan.

Игрални банкъ [изигравамъ —, *va. dé-banquer.* [*fig.* le bouc.

Игралце, *sn.* le colifichet, le souffre douleur;

Игралца, *sn. pl.* les babioles *f.*

Играчка (жена), *sf.* une bayadère.

Играчъ, *ка, s.* joueur, euse; danseur, euse; [(на вжже), danseur de corde.

Играя, *vn.* jouer; 1. (высоко), coucher gtoz; 2. (на вжже), voltiger; 3. (лошо), déjouer; 4. (по малко), *fat.* grimeliner; 5. (противо двама), faire la chouette; 6. -сѣ, *vn.* polissonner, folâtrer; 7. (сѣ нѣщо) jouer de, se jouer de; 8. *fat.* niaiser; 9. (малка игрица), *fat.* jouailler.

Играя (хоро), *vn.* danser.

Играние, *sn.* le bal, le ballet.

Играяне (и знаме за —), *sn.* la danse; 1. видъ —, les tricotez *m*; 2. видъ вето —, la chasoune; 3. (на Св. Вута), *Med.* le chorée ou danse de saint Guy; 4. (сѣ си-нарница), *pop.* la bastingue; 5. (на вжже), la voltige; 6. (сѣ ржжѣ), jeu de main; 7. (на хоро), *fig.* le branle.

Игрекъ, *sn.* le bércail.

Игрица, *sf.* le jouet, le grimelina; 1. *fig.* le 'hochet'; 2. (дѣтиска), *fat.* le joujou; 3. (сѣ множество колелца), le bague-naudier.

Игривость, *sf.* la folâtrerie.

Игривъ, *adj.* folâtre, folichon.

Игрометрически, *adj.* hygrométrique.

Игрометрия (вагометръ), *sf.* l'hygrométrie *f.*

Игрометръ (вагометръ), *sm.* l'hygromètre *m.*

Игуменски, *adj.* abbatial.

Игуменство, *sn.* la supériorité.

Игуменъ, *ка, s.* supérieur, euse; abbé, *sc.*

Идеаленъ, *adj.* idéal.

Идеализувамъ (правя идеално), *va.* idéaliser.

Идеализируване, *sn.* l'idéalisation *f.*

Идеалсизмъ, *sn.* l'idéalisme *m.*

Идеалностъ (последовачъ на идеализмъ), *sn.* un idéaliste.

Идеалностъ, *sf.* l'idéalité. [déal *m.*

Идеалъ (образъ на съвършенство), *sn.* l'i-

Идене (отржжѣ), *sn. fat.* le tantran.

Идеологически, *adj.* idéologique.

Идеология (наука за идеи), *sf.* l'idéologie *f.*

Идеологъ, *sn.* un idéologue et -logiste.

Идея, *sf.* l'idée *f.*

Иди-дойди, *sn.* la bascule; [движене —, *Мес.* mouvement de va-et-vient *m*; [слуга за —, un saute-ruisseau. [dylle *f.*

Идилия (овчарско стихотворение), *sf.* l'i-

Идиопатически (първоначаленъ), *adj.* *Med.* idiopathique. [Med. l'idiopathie *f.*

Идиопатия (първоначално страдание), *sf.*

Идиотизмъ (особена свойщина), *sn.* Gram. l'idiotisme *m.* [lâtrique.

Идолопоклоннически, *adj.* idolâtre, ido-

Идолопоклонникъ, -ница, *sc.* idolâtre.

Идолопоклонство, *sn.* l'idolâtrie *f*, genti-lité *f*, prostitution *f*.

Идолопоклонцы, *sn. pl.* les gentils *m.*

Идолопоклонски, *adj.* gentil *m.*

— народы, *sf. pl. colle.* la gentilité.

Идолски камыкъ, *sn.* (voyez Ветилъ).

Идолъ (и *fig.* прѣдмѣтъ на любовь), *sn.* l'idole *f*; [le simulacre; [покланяяся на -лы (идолопоклонствувама), *vn.* idolâtrer.

Идра (зжм), *sf.* l'hydre *f.*

Идравлика (наука за движенеа течли-восту), *sf.* l'hydrolique *f.* [cien *m.*

Идравникъ, *sn.* un hydra liste et hydraul-

Идравнически, *adj.* hydraulique. [drate *m.*

Идратъ (водно соединене), *sn.* Chim. l'hy-

Идрогрaфически, *adj.* hydrographique.

Идрогрaфия (водоописание), *sf.* l'hydrographie *f.*

Идрогрaфъ, *sn.* un hydrographe.

Идродинамика, *sf.* l'hydrodynamique *f*; [-мически, *adj.*

Идрологически, *adj.* hydrologique.

Идрология (учене за водата), *sf.* l'hydro-logie *f.*

Идрометрия, *sf.* l'hydrométrie *f.*

Идрометръ (вагометръ), *sn.* l'hydromètre *m.*

Идроскопия, *sf.* l'hydroscopie *f.*

Идроскопъ (вадогледъ), *sn.* l'hydroscope *m.*

Идростатика, *sf.* l'hydrostatique *f*; [-ста-тически, *adj.*

Иды (часть отъ нѣсецъ-тъ у Римляны), *sf. pl.* les ides *f.*

Идж, *vn.* venir; [иде, *v. imp.* il dépende.

Изъ, *prép.* de, d'entre, pour, dès, d'avec; [— едно, *adv.* ensemble; — [— цѣло, *prép.* *fat.* sur le tout. [Зимникъ).

Изба, *sf.* la cave, chaumière *f*, cabute *f* (voyez

Избавенъ, *adj.* quitte de, recous.

Избавителенъ, *adj.* libératif.

Избавителны бжтва и вжже, *Mar.* bouée de sauvetage, *f.* [veur, délivreur *m.*

Избавникъ, *нца, s.* libérateur, trice, un sau-

Избавямъ, *va.* sauver, délivrer, affranchir, débarrasser, purger de, défaire, tirer de, décharger, quitter de, exonérer; 1. (нѣщо отъ нѣщо), épargner à 2. (отъ нѣщо), *fig.* guérir de; 3. -са, *vr.* se délivrer de, se débarrasser de, se tirer de, sortir de; 4. (отъ нѣщо), se soustraire (voyez Отыр-вациямъ).

Избавяне, *sn.* la délivrance; [*fat.* la dé-barras; [le déblai.

Избаждамъ, *va.* Mar. aiguilletter.

Избаждане, *sn.* Chir. l'aiguilletage *m.*

Избивамъ, *va.* massacrer, affliger, 'hacher; 1. (на вжжъ), expulser; 2. (мѣлото си), *fig.* macérer; 3. (една часть), Milk en-tamer; 4. -са, *vr.* s'affliger; [-меса (сѣ-сѣмъ), *pl.* se faire 'hacher.

Избиване (на вжжъ), *sn.* l'expulsion *f.*

Избирамь, *va.* élire, choisir, adopter, embrasser, opter, trier; 1. (*стори пакъ*), réélir; 2. (*пакъ или посторно*), renommer; 3. -си мѣсто живѣяне, faire élection de domicile; 4. което може да са наbere, choisissable, *adj.*

Избирание, *sm.* l'élection *f.*, assortiment *m.*

Избирателенъ, *adj.* électif, électoral.

Избирательность, *sf.* l'électivité *f.*

Избирать, *sm.* un électeur.

Избита мысль, *sf.* *fig.* une selle à tous chevaux, lieu commun *m.*

Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.

Избичка, *sf.* le savaeu; | (*санджъ съ прѣградъ за шимета*), la cantine.

Избълвувамь, *va. pop.* degobiller, débagouler; | (*пакъ*), revomir; | (*попрыжъи кѣмъ нѣкого*), vomir.

Избождамь (*катарактъ*), *va. Chir.* aiguiller.

Изборенъ, *adj.* électif.

Изборность, *sf.* l'éligibilité *f.*

Изборъ, *sm.* l'élection *f.*, le choix; 1. *fig.* l'adoption *f.*; 2. (*съ билеты или съ хвърляне жребъи и билетъ за —*), le scrutin; 3. (*на единъ членъ*), scrutin individuel; | (*на всичкиятъ членове заедно*), scrutin de liste.

Избрание, *sm.* le choix, élection *f.*

Избранъ, *adj.* élu *m.*, d'élection *f.*; 1. гражданецъ способенъ да бѣде —, éligible, *adj. s.*; 2. изново можливъ да бѣде —, rééligible, *adj.*; 3. (*отъ градъ-тъ въ Испанія*), (*воуеъ Алкадъ*).

Избрани книги, *sf. pl.* livres d'assortiment *m.*

Избродевамь, *va.* observer.

Изброевамь, *va.* énumérer, évaluer.

Изброене, *sm.* l'énumération *f.*

Избронтеленъ, *adj.* énumératif.

Изброячъ, *sm.* un énumérateur.

Избрусевамъ, *vr.* jeter sa gourme; | избрусваса (*за кожа*), elle s'élève.

Избрусване, *sm.* l'échauffure *f.*; | (*отъ горещина*), *Méd.* l'eczème *m.*

Избрусителенъ, *adj.* *Méd.* confluent.

Избушвамь, *va.* aléser.

Избушване, *sm.* l'alésage *m.*

Избыстревамь, *va. Chim.* déséquer; | избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.

Ибыстреване, *sm.* la clarification; | *Chim.* la défécation.

Избѣгамь, *vm.* fuir, échapper, se sauver, éviter, éluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (*нѣщо*), se soustraire; 3. (*отъ нѣщо*), esquiver; 4. (*скриво*), plier bagage; 5. (*неуморени кучета*), *Ven.* tortiller; 6. което може да избѣгне, éluable, *adj.*

Избѣгване, *sm.* la fuite.

Избѣгливъ, *adj.* évitable.

Избѣлвамь и -лвамь, *va.* blanchir; 1.

(*изново*), reblanchir; 2. (*захаръ*), terrer; 3. избѣлява или налява (*за цѣтъ*), *v. imp.* elle se décharge.

Избѣляване, *sm.* le blanchiment.

Избѣлѣлъ (*за цѣтъ*), *adj.* passé.

Изваждамь, *va.* produire, tirer, aveindre, oter, désemballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (*бука или сричка отъ рѣчь*), *Gram.* syncope; 3. (*изъ водата*), repêcher; 4. (*на дълбочина*), *Mar.* affluer; 5. (*отъ длъжностъ нѣкого за нѣколко врѣме*), suspendre; 6. (*книги*), éditer; 7. (*лѣпки*), enlever; 8. (*нѣкого отъ мѣстото му*), casser aux gages *m.*; 9. (*отъ сборъ пары*), défalquer; 10. (*на сѣтъ*), *fig.* accoucher; 11. (*изъ тѣмница*), extraire; 12. (*тѣм*), fac-similer.

Изваждане, *sm.* l'extraction *f.*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (*надлъжъ рѣдъ*), *Tur.* la justification; 3. (*отъ мѣсто*), la suspension; 4. (*буквы или срички отъ дума*), *Gram.* la syncope; 5. (*отъ наследство*), *Jur.* les reprises *f.*; 6. (*отъ*), le desemballage; 7. (*на писма изъ пощенско санджъ*), la levée; 8. (*отъ рѣка стока*), la défaite; 9. (*или отбаване отъ сѣтъ*), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve. [l'alude *f.*

Извадена и поцѣтена овча кожа, *sf.* Изваденъ честитъ намѣратъ, *sm. fig.* un dénicheur de merles de fauvelles; | (*безъ мѣсто*), *adj.* destitué de; | (*за сабя*), *nu, adj.*

Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.

Изведнашенъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -нѣ — гладъ, *sm. fam.* la fringale.

— трѣсакъ, *sm.* la détonation.

Изведнашно безпокойство, *sm. pop.* la suée. — исчезнуване (*на отокъ*), *sm. Méd.* la délitescence.

— припадване, *sm.* la bourrasque.

— протѣняване или Растваряне, *sm.* la péripétie.

Изведнашъ, *adv.* à la fois, tout à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de filet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; | *fam.* de prime-saut; | *Mar.* en pagale.

Извивамь, *va.* arquer, forcer; | -са, *vr.* tournoyer, serpenter.

Извиване, *sm.* le détour, la cambrure et cambre; 1. *Méd.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (*на гласъ*), l'inflexion *f.*; | *Mus.* la roulade; 4. (*дѣла на свода*), *Archit.* la douelle; 5. (*въ изговоръ на мысли*), le tour.

Извивателенъ, *adj.* serpental.

Извѣтіе (*на дърво*), *sm.* le dévers; | (*на землицѣ*), la faussure.

и, sm. Chim. le serpent.

e jaillissement.

p. ils naissent; || *който из-*
adj; || *оставямъ да изврѣ,*

tirer, dégager, tirer en lon-
ire à, 'haler; || (*корень*),
е; || (*изъ лиманъ ладія*),

[*'halage.*

-влечеше (*ладія*), *sm.* le

а ладія, *sm.* un 'haleur.

p. l'extrait *m;* || (*корень*),

ction f.

и tiré.

и résultat, abrégé *m*, argument

f, copie *f;* || *правя —, va.*

и sortir; || (*войска*), évacuer.

vr. s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

sf. eau vive *f.*

iat. la fontanelle.

и source, la fontaine; 1. *fig.* la

2. открывачъ на -ры, un

и -тъ си (*за нѣщо*), *vn.*

и *Archit.* quarderonner; 1.

и *vr.* s'émanciper.

и *sm.* un journaliste.

и *sm.* le journalisme.

и *sm.* le journal, la gazette,

presse périodique *f*, papiers publics *ou*

nouvelles *m;* 1. un avertisseur; messenger,

ère, *s;* aide-maçon *m;* 2. (*на комеди*), un

annonceur; 3. envoyé; || *fat.* ambassa-

deur *m.*

и *sm.* le certain, le positif.

и *sf.* la notoriété.

и *va.* annoncer, avvertir, aviser,

informer, publier, manifester; 1. apprendre,

instruire, mander, rapporter, signifier, pré-

venir, dénoncer, dire, faire savoir, présen-

ter, découvrir; 2. (*съ търбуленъ гласъ*),

trompeter; 3. -*са, vr.* s'informer de; 4.

-*меса (единъ другъ), pl.* s'entravertir.

и *sm.* le renseignement, la mani-

festation, la notice; 1. (*за въздухъ гласъ*), le

prononciamment; 2. (*отъ заклетъ*), le ver-

dict; 3. писалища за -неа, bureau de ren-

seignements, *m.*

и *vn.* s'évaporer, s'éventer; 1.

оставямъ да извѣтрѣ, *va.* éventer; 2. из-

вѣтрѣва, *v. imp.* il s'exhale; || -*са, il* effleuri *et*

s' - , vr. 3. който извѣтрѣва, efflorescent, *adj.*

и *sm.* l'évent *m.*

и *adj.* *Chim.* essentiel.

и *adj.* éventé; || (*за смъртосе*),

regardé.

и *vn.* s'effleurer.

и *sf.* la bégueulerie.

и *prep.* 'hors; 1. *Archit.* 'hors

d'oeuvre; 2. — прѣжде, 'hors d'affaire;

3. — себи-си, 'hors de soi; 4. *отъ — ,*

adv. *Archit.* 'hors-oeuvre. [*riat.*

и *sm.* le surnumé-

— бройнъ, *adj.* *sm.* surnuméraire.

— градска къщичка, *sf.* lieu ou maison

de plaisance *f*, la chartreuse, villa *f;* ||

fat. le vide-bouteille.

— естественъ, *adj.* surnaturel; -но, -lement

— естественостъ, *sf.* la surnaturalité.

— мѣренъ, *adj.* excessif, démesuré, exor-

bitant; -рно, -tamment.

— мѣрна властъ, *sf.* la prépotence.

— жждностъ, *sf.* l'altération *f.*

— мѣрно и -рка, *adv.* à l'excès, jusqu' à

l'excès, excessivement, à démesure, par trop.

— исчерпване, *sm.* *Méd.* l'exinication *f.*

— пикане, *sm.* *Méd.* le diabète.

— хранене, *sm.* *Méd.* l'hypertrophie *f.*

— мѣрностъ, *sf.* l'excès *m.*

— мѣрство, *sm.* l'excès *m.*

— реденъ, *adj.* extraordinaire, singulier, in-

crovable, surnaturel; -дно, -ment.

— изборъ, *sm.* la coopération.

— себе-си, éperdu, effaré, *adj;* || *fig.* trans-

porté de; || стигнувамъ —, *vn.* trans-

porter.

Извѣсѣдбѣнь, *adj.* extrajudiciaire; -но, -ment.

— човѣчески, *adj.* surhumain.

Извѣтрѣ, *adv.* *Archit.* dans oeuvre.

Изгалтавѣамъ, *va.* corrompre.

Изгалтавѣть (въ еретическо) *adj.* relaps.

Изгарямъ, *va.* incendier, brûler, griller, rous-siller, embraser; 1. (добытакъ съ нажежено желѣзо), flâtrer; 2. (отъ слѣзницето), *vn.* se 'hâler; 3. изгара (за слѣзницето), *v.* *imp.* il 'hâle; 4. -са, *vr.* se brûler, se griller, s'échauder, s'allumer.

Изгаряне, *sn.* la brûlure, le brûlement, cuite *f*; || (всичко), holocauste *m*; || достойнъ за —, brûlable, *adj.*

Изгасявамъ, *va.* éteindre.

Изгладевамъ, *va.* polir, lisser, adoucir, glacer; 1. *fig.* raboter; 2. (изново), repolir; 3. (стжло за огледало), doucir; 4. (украше-неа), retondre; 5. (ялмашъ), égriser.

Изгладеване, *sn.* le lissage, adoucissage *f*; || (на ялмашъ), l'égrissage *m*; || кривачка за —, égrisoir *m*.

Изглаждамъ, *va.* brunir, satiner. [*nage m.*]

Изглаждане, *sn.* le bruni, apprêt *m*, sати-

изглаждать, *ка*, *s.* satineur, euse.

Изгладнѣтъ, *adj.* polissable.

Изгладиѣлъ, *adj.* *sn.* famélique, goulou; -ло, -лѣмент; || *fig.* affamé de.

Изгляднявамъ, *vr.* affamer; || (всѣмъ), *va.* *Agric.* effriter; || изгляднява, *v.* *imp.* elle s'effrite.

Изгледвамъ, *va.* observer, inspecter, espion-ner, explorer, être au guet, avoir l'oeil au guet *m*, lorgner, guigner; 1. planer sur, faire sentinelle *f*, parcourir, braquer; 2. (войска), *Milit.* passer en revue *f*; 3. (отъ глава до крака нѣкоо), *fig.* toiser; 4. (на-криво нѣкого), mépriser; 5. (накриво), pro-faner, oublier; 6. (накриво нѣщо), se mo-quer de, dire nargue de, faire nargue de; || *fat.* narguer; 7. (на около), promener.

Изгледване, *sn.* l'inspection *f*, exploration *f*, revue *f*; || *Milit.* la reconnaissance; || при-влячамъ -неа, *va.* *fat.* faire fureur *f*.

Изгледникъ, *ннца*, *s.* explorateur, trice; lorgneur, euse; un émissaire, limier de po-lice *m*, mouche *f*; || *fat.* un 'chappe-chair; || *Mar.* un guetteur.

Изгледъ, *sn.* la vue, apparence *f*, inspec-tion *f*, maintien *m*, air *m*, mine *f*, port *m*, forme, façon, notice *f*; 1. *fig.* la physion-omie, enveloppe *f*; 2. благородѣнь —, la prestance; 3. (на войска), la revue; || *Milit.* la montre; || права — на войска, *va.* *Milit.* passer en revue; 4. предѣнь за —, pré-sentable, *adj*; 5. (на лицето), tour de vi-sage; 6. придобывамъ добръ —, *va.* *fig.* se décrasser; 7. простирамъ за —, *va.* mettre en parade; 8. (на човѣкъ-тъ), acception, *f*.

Изгнивамъ, *vn.* se pourrir; 1. оставамъ да -гниѣтъ, *va.* pourir; 2. изгнива, *v.* *imp.* il se putréfie; 3. който изгнива, putre-scible, *adj.* [*insect.*]

Изгниѣлъ, *adj.* putréfié et -tréfait, pourri,

Изговарямъ, *va.* prononcer, exprimer, énoncer, déclamer, dire, rendre; 1. *fig.* toucher; 2. (буква), faire sonner, 3. (буква ж какъ а), zézauser; 4. (едважъ), roucouler; 5. (мѣко буквы ll и gn), *Gram.* mouiller; 6. (вѣсно), articuler; 7. -са, *vr.* s'exprimer, s'énoncer; || (надуто), se guinder; 8. изговаряса, *v.* *imp.* il se dit.

Изговаряне, *sn.* la pronociation, expression *f*, énoncé *m*; 1. (и — мысли), élocution *f*; 2. (и начинъ —), façon de parler, de s'exprimer; 3. начинъ —, le style, énon-ciation *f*.

Изговорѣтъ, *adj.* prononcé.

Изговорителѣнь, *adj.* expressif; -лно, -ive-ment; || parlant, significatif, pittoresque, énergique, ressenti.

Изговорително, *adv.* fortement; || права — писало, *va.* *fig.* viriliser.

Изговорителностъ, *sf.* l'énergie *f*.

Изговорителны бръзны (на лицето), *sf.* *pl.* des traits prononcés *m*. [*inarticulé.*]

Изговорливъ, *adj.* exprimable; || (не вѣсно),

Изговоръ, *sn.* la pronociation, accent *m*, terme *m*, diction *f*, langage *m*, locution *f*, parler *m*, mot *m*, leçon *f*, articulation *f*; || *fig.* le débit; || (на гласъ-тъ въ прочи-тане), l'intonation *f*.

Изгонвамъ и -гоневамъ, *va.* chasser, bannir, expulser, faire en aller; 1. *fig.* s'évanouir; 2. *Vén.* étranger; 3. (на вѣкъ), déporter, emprisonner; 4. (гражданецъ), ostraciser; 5. (на друга страна), proscrire; 6. (на-вѣкъ прѣдѣлѣтъ), reléguer; 7. (изъ мѣсто), déloger; 8. (отъ мѣстото му), débusquer; 9. (назадъ), faire refluer et refouler; 10. (неприятель-тъ отъ высочины), *Milit.* dé-couronner; 11. (нѣкого на чуждо мѣсто), exiler.

Изгонване, *sn.* le bannissement, expulsion *f*, débusquement *m*; 1. (на вѣкъ нѣкого докѣ блѣде живъ), la déportation; 2. *Jur.* la relégation; 3. комуто са стѣн —, ban-nissable, *adj.*

Изгоненникъ, *sn.* un banni, exilé, proscri-t *m*.

Изгонѣтъ (на вѣкъ), *adj.* déporté.

Изгонителѣнь, *adj.* expulseur.

Изгора, *sf.* la perte; 1. (дажѣ у прѣстѣ-никъ), la marque; 2. *Chir.* la mouchet-ure; 3. *Méd.* la pyrosis ou fer-chaud *m*; 4. *Bot.* la carie; 5. (на растенеа), *Agric.* la rouille; 6. поврѣдѣнь отъ — (за жито), rouillé, *adj.*

Изгорѣне, *sn.* *Chir.* l'ustion *f*.

Изгорѣтъ, *adj.* incendié; || *Méd.* aduste.

Изгорялостъ, *sf.* la combustibilité.

Изгоряникъ, *ица, sc.* incendiaire; un chauffeur.

Изгорно срѣдство, *м.* *Méd.* escarotique et charotique, *adj.* *m.*

Изгорѣло, *м.* le brûlé; | мириса на —, odeur de rousi *m.* [hâlé.

Изгорѣлъ, *adj.* l'incendié *m.*; | (отъ слънце),

Изгоряване, *м.* la brûlure, le brûlement, la cautérisation. [se leve.

Изгрѣва (за слънцето), *v. imp.* *Astr.* il

Изгрѣвявамъ, *м.* détoner.

Изгрѣвяване, *м.* *Mar.* la bordée.

Изгрызвамъ, *м.* montrer les dents *f.*

Изгуба подушване, *м.* *Méd.* l'anosmie *f.*

Изгубвамъ, *ва.* perdre, se dépouiller; 1. *fig.* escamper; 2. *Jur.* adirer; 3. (*си*), *м.* se priver de; 4. (благодарностъ), s'aliéner les esprits; 5. (умъ-тъ си), aliéner; 6. (при-схитъ на духъ-тъ), *fig.* perdre ou vider les arçons; 7. изгубва бълъкъ-тъ (за конъ), *v. imp.* il rase; 8. -са, *м.* s'aneantir, s'évanouir, s'absorber, se consumer.

Изгубване, *м.* la perdition, la déperdition; 1. *fig.* le vide; 2. (гласъ), extinction de voix *f.*; 3. (подушване), *Méd.* l'anosmie; 4. (правда на гражданинъ), la dénaturalisation.

Изгубителенъ и -бувачъ, *adj.* *м.* perdant.

Изгубливъ, *adj.* perissable, amissible; | (който може са изгуби), perdable.

Издавамъ, *ва.* rendre, rédiger; 1. trahir; 2. (законъ) promulguer; 3. (изново), reproduire, republier; 4. (изваждамъ книги), éditer, mettre au jour, publier; 5. (носни гласъ), *Мис.* canarder; 6. (на сѣтъ), entaîner; 7. -са, *м.* saillir; 8. издаваса (на вжнъ), *Archit.* il ressaute.

Издаване, *м.* l'émission *f.* la saillie; | (чикма т.), *Archit.* en encorbellement *m.*; | *Archit.* la projecture.

Издавачъ (изваждачъ), *ка, s.* rédacteur, trice; | (на газета), un gérant, un journaliste; | (на книги), éditeur, publicateur *m.*

Издадена грива (у конъ), *sf.* poil planté *m.* — книга, *sf.* l'édition *f.*

— стрѣха, *sf.* l'avant-tois *m.*

Издаденъ, *adj.* proéminent, protubérant.

— край (на камыкъ), *м.* *Archit.* la balèvre.

Издадени камацы (край сграда), *м.* *pl.* pierres d'attente *f.*

Издадникъ, *ица, s.* traître, tresse; perfide, un prévaricateur, un faux frère.

Издадничество, *м.* la trahison, la perfidie, l'élonie *f.*; | царствено —, 'haute trahison.

Издаднически, *adj.* traître, en traître, en trahison, proditoirement.

Издане, *м.* la promulgation; | (книжовно), la publication, édition *f.*, impression *f.*

Изданка, *sf.* l'avance *f.* le surgeon, le rejeton, le plant; 1. *Agric.* le rejet, le trochée; 2. *Anat.* la production; 3. *Archit.* le res-

saut, le bossage; 4. (на дърво), la pousse, la revenue, le broussin; 5. (отъ дърво), la marcotte; 6. (земля), l'alluvion *f.*; | *Jur.* accrue *f.*; 7. (на планина), *Geogr.* embranchement *m.*; 8. (на цѣте), talle *f.*; 9. (прѣсадителна), *Agric.* le plançon et plantard; 10. посаждане -кы, le marcottage; 11. привождане или садж -кы, *ва.* marcotter; 12. пуцать -кы, *v. imp.* ils rejettent.

Изданкы, *sf. pl.* le peuple.

Издвигамъ и Извди-, *ва.* 'hausser, exhausser, élever, lever, relever, monter, faire ressortir; 1. (выкъ), pousser; 2. (по-высоко), rehausser; 3. (извжнѣрно цѣна на стока), surcroître; 4. (до мѣстото на-тната), *Mar.* étarquer; 5. (на), remouvoir à; 6. (отъ основата фигурирѣ), *Peint.* rechampir; 7. (прѣпорецъ), planter; | *Mar.* arborer; 8. (платна, прѣпорецъ), *Mar.* hisser; 9. (или спущамъ прѣмрѣжа), tirer; 10. (тежнина), guinder; 11. издвигъ (за вълмо), *v. imp.* elle souleve; 12. -са, *м.* s'élever, se lever, monter, s'enlever; 13. (на връхъ-тъ), surmonter; 14. издвигаса (за вода), *v. imp.* elle regonfle; | (за вълмо), elle se souleve; | пакъ (за рѣка), il remonte; 15. издвигатса възбогъ (за пилцы), *v. imp.* ils pointent.

Издвигане, *м.* l'élevation *f.* exhaussement *m.*, surhaussement *m.*; 1. (вълмо), soulèvement de flots, *m.*; 2. (воды), le regonflement; 3. (на въздухъ), *fig.* le vol; 4. (прѣмрѣжа), le lever. [vant *m.*

Издвигателенъ прѣсакъ, *м.* sable mou-Издвигната прѣстъ, *sf.* le boulevard et -vart; | (по край прокопъ), *Fortif.* la bermé. [Milit. le plateau.

Издвигнато равнище (за батерія), *м.* — темпо (въ тактъ), *м.* *Мис.* le levé.

Издвигнатостъ, *sf.* la sublimité.

Издвигнатъ, *adj.* sublime.

— носъ, *м.* nez retroussé *m.* [berne.

— увнть прѣпорецъ, *м.* *Mar.* pavillon en

Издълбавамъ, *ва.* évider, graver, caver.

Издълбане, *м.* la gorge.

Издълбанъ, *adj.* cannelé.

Израскувамъ, *ва.* égratigner.

Издържамъ, *ва.* subir, soutenir, résister.

Издържане, *м.* *Мис.* la tenue.

Издържанъ, *adj.* soutenu.

Издунамъ, *ва.* gonfler, enfler, boursoufler, bouffir; 1. (пакъ), régonfler; 2. (стжмо), souffler; 3. -са, *м.* gonfler et se —, s'enfler, bouffir, ballonner et se —; 4. издунатса (за платната), *v. imp.* ils bouffent; | което са издува (за платно), bouffant, *adj.*; 5. издунаса (за мърбухъ), *v. imp.* *Méd.* il se météorise.

Издунане, *м.* le gonflement, la bouffissure.

l'intumescence, soufflement *m*; 1. *Chir.* le boursofflement; 2. (на *тырбухъ*), *Méd.* la météorisation *et* -orisme *m*; 3. (на *морето при устието на рѣка*), *Mar.* barre de flot, *f*; 4. (стѣкло), le soufflage.

Издутость, *sf.* la boursoffure, le bombement, la proéminence, bosse au front, *f*.

Издуть, *adj.* boursoffé, ampoulé, bouffi, bombé, rebondi, gros; 1. *Méd.* météorisé; 2. (за *грьды*), sororiant; 3. (за *конскы крака*), *Veter.* gorgé.

Издуты *вглъны* (на *дрѣва*), *sf. pl.* le bouillon; | *правя* —, *va.* bouilloner.

Издухвамъ (*прахъ*), *va.* souffler.

Издървамъ, *va.* chercher, rechercher, approfondir, observer, explorer, étudier, perquisitionner; 1. éventer, pressentir, courir, fureter, perlustrer, scruter; 2. *fig.* sonder, dépister, flairer, creuser, sasser; 3. *Jur.* compulser; 4. (*къ кому мыслитъ*), *fig.* tâter le pouls à; 5. (на *тѣло*), quintessencier.

Издърване, *m.* la recherche, enquête *f*, exploration *f*, inquisition, information, vérification, investigation, disquisition, récoognition, quête *f*; 1. *fig.* approfondissement *m*; 2. *Jur.* compulsion *et* -pulsation *f*; 3. достойно за —, recherchable, *adj*; 4. на правямъ значително —, *va.* trouver la pie au nid *m*.

Издървачъ, *ка, s.* investigateur, explorateur, trice; un vérificateur; | (на *тѣло*), éplucheur de mots *m*. [tique *f*.

Издърчителна *метода*, *sf.* méthode zété-

Издъшане и *Издыхъ*, *m* (отъ *счупена частъ*), *Chir.* la fiabellation.

Издѣйствувамъ, *va.* procurer.

Издѣлвамъ, *va.* doler, débillarder; degrossir, dégauchir; | (*меката повърхуина на камъкъ*), ébousiner.

Издѣлване, *m.* le dégauchissement *et* -chissage, débillardement, dégrossissage *m*; | (*камъкъ*), la taille.

Издѣланъ (отъ *всяка страна, за дърво*), *adj.* refait.

Издѣженъ и *-земски*, *adj.* souterrain.

Издѣвамъ (*блѣва*), *va.* défoucer.

Издѣхамъ и *-хнувамъ*, *vn.* crever, expirer, rendre le dernier soupir, s'éteindre; | (*въздыхъ*), *va.* expirer.

Издѣхване и *-дѣшане*, *m.* l'expiration *f*, les abois *m*; 1. (за *душата*), *fig.* élanement *m*; 2. при самото —, à l'article de la mort; 3. при —, *adv.* in extremis; 4. на послѣднѣо — *самъ*, *vn.* être à l'extrémité.

Издѣхалиникъ, *m.* *Anat.* muscle expirateur *m*.

Изигравамъ, *va.* gagner, jouer, remporter; 1. (за *нѣкого загубеното*), raquitter; 2. (*накъ*), se raquitter; 3. (*накъ загубеното*), regagner; 4. (при *първо скриване книга*), facer; 5. който изиграва, gagnant, *adj*.

Изиграване [едно — (на *книгы*), *sr.* un jeu de cartes *f*.

Изигравачъ, *ка, s.* gagnant, ante.

Изиднина *табла*, *sf.* table isiaque *f*.

Изискувамъ, *va.* implorer. [étang.

Излавямъ (*рыба отъ езеро*), *va.* pêcher un **Изагаляникъ** (на *драма*), *m.* personnage protatique *m*.

Изагамамъ, *va.* présenter, relever, compromettre; 1. *fig.* mettre en compromis; 2. *Jur.* en référer; (на *изгледъ*), exposer.

Изагагане, *m.* la présentation, énoncé *m*. compte *m*; | подробно — *за*, compte rendu *m*.

Изазачъ, *m.* un sortant.

Изазване, *m.* l'issue *f*, indiction *f*; 1. *Milit.* la sortie; 2. *воля за* —, l'exeat *m*; 3. при -то *на*, à l'issue de; 4. точка —, *Phys.* point d'émergence *f*; 5. (отъ *тѣсно мѣсто*), le débouché; 6. (изъ *хълмъ*), le débouchement.

Изазителенъ, *adj.* sortant.

Изазна *точка*, *sf. fig.* point de départ, *m*,

Изазъ (и *на врата*), *m.* la sortie; 1. l'issue *f*, migration, transmigration *f*; 2. (при *дворъ*), le lever; 3. при -тъ, à la sortie de; 4. при —, au sortir de; 5. (на *кадриль*), la comparse; 6. *стая съ особитъ* —, dégaçé, *adj*; 7. (*въ шахматна игра*), le trait.

Изазямъ, и *Изли* -*vn.* sortir, partir, s'en aller, déloger, déménager, s'évacuer, deverger, aboutir à, résulter de, émerger; 1. (*си*), dénicher; 2. (на *вжъ*), se mettre à jour; 3. (изъ), franchir; 4. (*си изъ кожата*), en-rager de; 5. (отъ), mettre pied à terre; 6. (отъ *горъ*), surmonter; 7. (*накъ*), ressortir; 8. (*стѣпнама на сухо*), débarquer; 9. (на *суша*), *Mar.* atterrir *et* atterir; 10. (на *сухо на брѣгъ-тъ*), aborder; 11. (на *свѣтъ*), se produire; | *fig.* éclore; 12. (на *чистъ въздухъ*), prendre l'air; 13. (на *явѣ*), se déclarer; | *fig.* transpirer; 14. *излаза*, *v. imp.* il expire, il ouvre; | (*изъ модала*), il passe; | на свѣтъ (за *книга*), il paraît; 15. който *излаза*, *Phys.* émergent, *adj*.

Изазяне (отъ *кѣща*), *m.* le déménagement; 1 (на *планета*), *Astr.* l'émergence *f*; 2. (отъ *ладя*), le débarquement; 3. при — на *сузо*, au débarquer; 4. *учене за животны* -неа, l'ecrinologie *f*.

Излъзалъ (за *цѣвило*), *adj.* passé.

Изливало, *m.* *Mar.* l'ossec *et* oussas *m*.

Изливамъ, *va.* couler, répandre, épancher; 1. jeter en moule; 2. *fig.* exhaler; 3. (*излъ*), *fig.* évaporer; 4. (*въ калѣкъ*), mouler; 5. -са, *s'apancher*, regorger, se débonder, fuser; 6. *Méd.* refluxer; 7. *изливаса*, *v. imp. fig.* il s'exhale; *Méd.* il s'extravase; 8. *изливатса*, *pl.* il se dégorgeant.

Изливане, *m.* l'infusion *f*, reverseau *m*; 1. *Phys.* effluence *f*; 2. (*хръвъ*), *Méd.* extra-

- vasation et extravasation *f*; 3. (въ *калѣнѣ*), le moulage, le jet.
- Излѣскавамъ** (*вода*), *va.* assécher.
- Излѣскаватъ** (*пуцать листіе*), *v. imp.* ils feuillent.
- Изложене**, *sn.* l'exposition *f*, exposé *m*, explication *f*; || (*на драматическа поема*), la protase.
- Изложилникъ**, *ница*, *s.* exposant, ante.
- Излупеване** (*на кожата*), *sn.* Méd. l'ab-tasion *f*.
- Излупеваса**, *v. imp.* il s'exfolie.
- Излупеване**, *sn.* Chir. l'exfoliation *f*; || (*на кожата*), Méd. la desquamation.
- Излущавамъ**, *va.* écaler, égarer; 1. (*бобъ*), monder; 2. (*зърна*), égreuer et égrainer; 3. *излущаватъ*, *v. imp.* il se pelent.
- Излъзла войска**, *sf.* troupes de débarquement.
- Излъзълъ** (*сѣмь*), *vn.* être en ville.
- Излътъ**, *adj.* moulé, tout craché; || (*калѣнѣ*), le moule. [consolider.]
- Излѣчавамъ**, *va.* guérir; || (*рана*), Méd.
- Излѣчливъ** (*което може са излѣчи*), *adj.* guérissable.
- Излъянъ** (*изъ единъ плътъ*), *adj.* d'un seul jet; || *заедно* (*за буквы*), Тур. polyamatype. — образъ, *sn.* le masque. [erreur *m*.]
- Излъгвамъ**, *va.* duper, escroquer, induire en
- Излъгване**, *sn.* la fraude, duperie *f*, attrape, piperie *f*.
- Излъготевамъ**, *va.* *fig.* subtiliser.
- Излъготване**, *sn.* la subreption.
- Излъготенъ**, *adj.* subreptice; -но, -ment.
- Излъсканъ**, *adj.* lustré.
- Излъскавамъ**, *va.* polir, lustrer, lisser, éclaircir, glacer, aviver, brunir; 1. (*лъжовно*), *fig.* farder; 2. (*орляжіе*), fourbir; 3. (*панъ*), relustrer; 4. (*плать*), catir; 5. -са, *vr.* se polir.
- Излъскване**, *sn.* le poliment et polissage, adoucissage *f*, fourbissure et -bissage *f*, bruni *m*; || (*на платье*), le lustrage. cati et catissage *m*.
- Излъскувачъ**, *ка*, *sn.* lustreux, euse.
- Излъщивъ**, *adj.* polissable.
- Излъстевамъ**, *va.* tromper, surprendre, décevoir, enjôler et engeôler; 1. *fig.* subtiliser; 2. *fat.* en revendre; 3. (*мѣкого*), pateliner; 4. (*съ милкуване*), *fat.* emba-bouiner. [tion.]
- Излъстеване**, *va.* la supercherie, la décep-
- Излъстевачъ**, *ка*, *s.* endormeur, enjôleur, euse.
- Излъстителна лъжа**, *sf.* mensonge officieux *m*.
- Измазвамъ**, *va.* lambrisser; 1. Archit. revêtir; 2. (*съ калъ*), bousiller; 3. (*нова кѣща*), ragréer.
- Измазване**, *sn.* le ragrement, ravalement *m*; 1. Archit. le revêtement; 2. (*съ гунтъ*), le lambrissage; 3. (*панъ*), le recrépissage et
- recrépiment; 4. (*на покривенъ улукъ*), le solin; 5. (*сѣмьсено съ красива козина*), blanc de bourre, *m*.
- Измама**, *sf.* la tromperie, duperie, surprise, supercherie, fraude, illusion, fourberie et fourbe *f*, 1. déception, matoiserie, piperie, forfanterie, importure, astuce *f*, paquet *m*; 2. *fig.* le mansonage, malfaçon, bricole *f*; 3. *fat.* cassade *f*; 4. Jur. le dol; 5. *pop.* craque *f*; 6. (*въ игра*), tricherie *f*; 7. (*на исплезокъ*), *fig.* la baie; 8. (*въ надѣжба*), *fig.* le mécompte; 9. полученъ съ —, subreptice, *adj*; 10. получване съ —, la subreption; 11. безъ —, *adv.* de bonne lute.
- Измамачъ**, *ка*, *s.* trompeur, euse; un duper, attrapeur, imposteur, jongleur, escroqueur de, décepteur, forfante *m*; 1. *fat.* un abuseur; 2. *pop.* un coïon; 3. (*въ игра*), *fat.* un tricheur; 4. (*въ измѣняване пары*), un gourneur.
- Измамевамъ**, *va.* tromper, escroquer, enjôler et engeôler, attraper, jouer, induire en erreur *m*, donner ou faire prendre le change, décevoir, la baller belle; 1. *fig.* blouser, gourer; 2. *fat.* donner de la gabatine; 3. (*мѣкого*), promener; || *fat.* donner des canards à; 4. (*людѣето*), faire des dupes *f*; 5. (*панъ*), rattraper; 6. (*хитро*), *fig.* subtiliser; 7. (*на чѣкане*), *fig.* désappointer; 8. -са, *vr.* s'avengler sur; 9. (*въ чѣкане*), *fig.* se mécompter. [le déçu.]
- Измамено чѣкане**, *sn.* le désappointement,
- Измаментъ**, *adj.* déçu, *part.* (*отъ decevoir*), pris, dupe *f*; || *бывамъ* —, *sn.* être la dupe de. [*fat.* le coquage.]
- *мѣжъ*, *sn.* un coqu; || *състояние на* —,
- Измамителенъ**, *adj.* illusoire, trompeur.
- Измамителна картина**, *sf.* le trompe-l'œil.
- продажба, *sf.* Jur. le stellionat; || *красивъ на* —, stellionataire, *sc.*
- Измаманъ**, *adj.* mensonger, menteur, frauduleux, capiteux, déceptif, décevant, imposteur; || *fig.* mouvant; || Jur. frustratoire.
- Изминувамъ**, *va.* éviter; 1. (*срѣме*), *vn.* passer; 2. *изминува* (*за срѣмето*), il se passe; || -ва *ca*, il s'écoule.
- Измиране**, *sn.* l'extinction *f*.
- Измитамъ**, *va.* *fat.* atourner; || (*собенъ куминъ*), *fat.* monager. [monage.]
- Измитане** (*на собенъ куминъ*), *sn.* le ra-
- Измокревамъ**, *va.* tremper, empâter; || -са, *vr.* se mouiller, se moirir, s'excéder; || (*съ сълзы*), fondre en larmes.
- Измокренъ**, *adj.* tout trempé.
- Измолвамъ**, *va.* solliciter, s'entremettre; || (*мѣкого*), intercéder pour.
- Измолване**, *sn.* la sollicitation, intercession *f*.
- Измолителство**, *m.* la médiation.
- Измолникъ**, *ница*, *s.* médiateur, trice; intercesseur; || (*по дѣла*), solliciteur, euse.

- Измръзувамъ**, *vn.* geler. [l'onglée *f.*]
Измръзуване (*на край пръстите*), *sn.*
Измръшавло лице, *sn.* visage tiré *m.*
Измръшавълъ, *adj.* émacié, atrophie.
Измръшавявамъ, *vn.* maigrir, efflanquer, décharner.
Измръшавяване и -шаване, *sn.* l'émaciation *f.*; [*Med.* l'atrophie *f.*; | *църъ* за — пилецъ, *va.* *Vén.* formuer.
Измывамъ, *va.* laver, lotionner, débarbouiller, dégraisser, abluer, empiéter, guérir; [*Chir.* absterger; | *-ca*, *vr.* se laver.
Измыване, *sn.* la lotion, ablution *f.*, dégravolement *m.*
Измыслевамъ, *va.* inventer, imaginer, créer, feindre, penser, supposer, fabriquer, controuber; [*fig.* forger, concevoir; | (*мъщо*), simuler.
Измыслеване, *sn.* l'invention *f.*, création, supposition, fiction, feinte, façon, saillie *f.*; [*fig.* le crû, la conception, la machine; | *pop.* la colle.
Измыслевачъ, *ка, s.* inventeur, trice; créateur *m.*; | *fig.* un forger.
Измыслень, *adj.* imaginatif, fictif, simulé, fabuleux; *-но, -usement.* [créatrice.
Измыслителень, *adj.* imaginatif, inventif,
Измыслене, *sn.* l'altération *f.*, mutation *f.*; 1. *fig.* le flux; 2. *видо-*, la modification; 3. (*на гласъ*), la modulation; 4. (*въ законы*), l'amendement *m.* 5. *прибавямъ въ* — *законы*, *va.* sous-amender; | *прибавяне въ* —, le sous-amendement. [tabilité *f.*
Измѣнливостъ, *sf.* l'altérabilité, permu-
Измѣнливъ, *adj.* modifiable, diversifiable; | (*за буквы*), *Gram.* permutable.
Измѣнявамъ, *va.* modifier, altérer, alterner, changer, diversifier; | *-ca, vr.* se modifier, se changer, s'abâtardir; | *измѣняватъ* (*за буквы*), *v. imp.* *Gram.* elles se permutent.
Измѣняване, *sn.* l'abâtardissement *m.*; | (*буквы*), *Gram.* la permutation.
Измѣрявамъ, *va.* mesurer, pointer; | *Archit.* appareiller; | *Mar.* jauger.
Измѣряване (*на дръвета*), *sn.* *Mar.* l'échantillon *m.*; | (*съ тоузъ*), le pointage et pointement.
Измѣрливостъ, *sf.* la mesurabilité.
Измѣрливъ, *adj.* mesurable, mesurable.
Измѣрене, *sn.* le mesurage; | (*поверхностъ*) и *сдържане тѣла*, *Mathem.* la toisé.
Измѣстевамъ, *va.* remplacer, déplacer, démettre, supplanter; 1. *fam.* dégommer; 2. (*срѣжени*), interdire; 3. *-меса* (*единъ другъ*), *vr.* se supplanter. [tation.
Измѣстеване, *sn.* le déplacement, la supplan-
Измѣстевачъ, *sm.* un supplantateur.
Измѣстенъ, *adj.* déplacé.
Измѣстливъ, *adj.* destituable, amovible.
Измѣтнато дърво, *sn.* bois caussiné *m.*
Измѣтнать, *adj.* distors; | (*за растенеа*), hybride; | (*за човѣкъ*), métis et métif.
Измѣтнувамъ и -мѣтамъ, *vr.* dégénérer en, se déjeter; | *измѣтнува* (*за дърво*), *v. imp.* il se tourmente, il travaille.
Измѣтнуване (*на дърво*), *sn.* le dévers.
Измѣтъ, *sm.* le rebut; | (*стока*), le garde-boutique, garde-magasin *m.*
Измѣдрень, *adj.* façonnier, alambiqué.
Измжнувамъ, *vr. fam.* s'échapper par la tangente. [imp. il éclora.
Измжтева и **Излупва** (*отъ яйце*), *v.*
Измжване, *sn.* l'éclosion *f.*, la volée.
Измжчвамъ, *va.* lasser, excéder, harasser; 1. *fig.* sergenter; 2. *fam.* s'échiner, levrauder; 3. *-ca, vr.* fatiguer et se —, se lasser, s'excéder, s'outrier.
Изнамѣрателень, *adj.* inventif.
— *духъ*, *sm.* l'invention *f.*
Изнамѣрателность, *sf.* l'invention *f.*
Изнамѣрявамъ и -мирамъ, *va.* inventer, imaginer, trouver, penser.
Изнамѣряване и -миране, *sn.* l'invention *f.*; | *патента или привилегия за* — *на нѣщо*, brevet d'invention, *m.*
Изнамѣрячъ, *ка, s.* inventeur, trice; un trouveur, auteur *m.*
Изнасямъ, *va.* sortir, fourrager.
Изнасяне (*стоки*), *sn.* la sortie.
Изневѣршки, *adv.* soudain et — nement, à la rangette; | *fam.* de prime-saut.
Изнеможене, *sn. fig.* l'affaissement *m.*
Изнемощавамъ, *vn.* s'épuiser, s'exténuer, s'énervier, se mortifier, traîner, languir, casser; 1. *fig.* secher; 2. *fam.* débiffer; 3. (*изново отъ устаа болестъ*), retomber.
Изнемощаване и -щене, *sn.* la collapsescence, exténuation *f.*, abattement *m.*; | *fig.* épuisement *m.*; | (*отъ недоволяна храна*), inanition *f.*
Изнемощень, *adj.* abattu, défait.
Изнемощителень, *adj.* collabescant.
— *цѣръ*, *sm.* *Med.* débilitant, *adj. m.*
Изникнувамъ, *vn.* émerger; | *изникнува*, *v. imp.* il leve, il sorte; | *който изникнува*, naissant, *adj.*; | *изникнуватъ* (*за злбы*), elles percent.
Изнирявамъ, *vn.* amaigrir.
Изнищевамъ, *va.* effiloyer et — locher; 1. (*плать*), effiler; 2. (*копчината отъ платье*), éfauler; 3. (*нищка по нищка платье*), parfiler. [| (*стофа*), le parnilage.
Изнищеване (*на платье*), *sn.* l'effilage *m.*
Изнищевачъ, *sm.* un effiloqueur et — cheur *m.*
Изнищене (*у тѣлачъ*), *sn.* la lieue.
Изнищени нищкы, *sf. pl.* l'effilure *f.*, parfilure *f.*, parnilage *m.*
Изново, *adv.* derechef, de plus belle.
Износевамъ, *va.* friper; | *износеваса*, *v. imp.* il s'énime; | (*за дръва*), il se fripe.

Износень, *adj.* profitable, salulaire, propice.

Износна женидба, *sf.* le parti. [d'or, *m.*

Износны прѣдложенеа, *m. pl. fg.* pont

Изобразене, *m.* l'image *f.*, effigie *f.*, portrait *m.*, figure *f.*, type *m.*, représentation *f.*; || *fg.* le tableau, la peinture; || **прѣдставлямъ съ -неа**, *va.* imager.

— **Христово (съ тръмъкъ обнецъ)**, *m.* l'ecce homo *m.*

Изображавамъ, *va.* dépeindre, dessiner, représenter, configurer, caractériser, figurer, exprimer, rendre; || *fg.* peindre.

Изобцавамъ, *va.* isoler.

Изобицене, *m. Phys.* l'isolation *f.*, isolement *m.*

Изобщителна наредба, *sf. Phys.* l'isoleteur *m.*

Изобщително столче (изолиръ), *m. Phys.* l'isoloir *m.*

Изобщо, *adv.* communément, universellement, au ou en total, absolument, en bloc et en tâche, du fort au faible, le fort portant le faible; || *fam.* au demeurant.

Изоставень, *adj.* abandonné.

Изоставямъ, *va.* abandonner, manquer de faire, oublier, supprimer, omettre: 1. (*буква*). *Gram.* élider; 2. (*праща за наследство*). *Jur.* abdiquer; 3. (*приходъ-тъ да са умложават*), laisser, arranger.

Изоставяне, *m.* l'abandon *m.*, abandonnement *m.*, omission, lacune, réticence *f.*; || (*праща за наследство*), *Jur.* l'abdication *f.*

Изостревамъ, *va.* aiguïser, affûter, affiler.

Изостреване, *m.* l'aiguïsement *et* -sage *m.*

Изотгорнио знание, *m.* le demi-savoir.

Изотдолни ппкы, *sf. pl. Bot.* les sous-yeux *m.*

Изработвамъ, *va.* travailler, façonner, former, fabriquer, manufacturer, miner, gagner; 1. (*съ гръжа*), rechercher; 2. (*по главнитѣ части на нѣщо*), ébaucher; 3. **изработватъ се**, *v. imp.* ils s'élaborent.

Изработване, *m.* l'ouvrage *m.*, fabrication *f.*, élaboration *f.*, faire *m.*; 1. **сроденъ за —**, maniable; 2. (*отъ шлвачъ*), la fourniture; 3. **-ване (отъ занаятъ)**, *pl.* l'œuvre *m.*

Изработень, *adj.* peigné; 1. (*добръ*), étudié; 2. (*искусно*), ouvrage; || (*за метали*), ouvré; 3. (*похвотно съ гръжа*), recherché; 4. (*съ мжа*), *Peint.* teinté.

Изравневамъ, *va.* égaliser, aplanir, balancer, unir, dresser redresser, affleurer, dégauchir; 1. *fg.* équilibrer, niveler, rhabiller; 2. *Typ.* parangonner; 3. (*дълбы*), égaliser; 4. (*землята*), régaler.

Изравневане, *m.* le dégauchissement *et* -chissage; 1. *fg.* le nivellement, le redressement *et* -dressage; 2. *Chim.* la neutralisation; 3. (*на дълбы*), l'égalisation *f.* *et* également *m.*; 4. (*земля*), le régalement; 5. (*на трифть*), le parangonnage.

Изравнявачъ (въ словохъ инициа), *m.* un justificateur.

Изравно, *adv.* également, de pair; || (*съ*), *prep.* à fleur de; || (*въ нѣщо*), *adv. fg.* au niveau de.

Изравямъ, *va.* déterrer.

[*imp.* il bise.

Израждамъ, *v.* dégénérer; || **изражда се**, *v.*

Израждане, *m.* la dégénération *et* -rescence.

Израствамъ, *v.* croître, recroître, sortir, tasser; || (*изново*), se reproduire; || **израства (изново)**, *v. imp.* il repousse, il revient; -вать, *pl.* ils naissent.

Израстване, *m.* la croissance.

Изреквамъ, *v.* prononcer.

Изрекване, *m.* le mot.

Изречене, *m.* l'oracle *m.*

Изречень, *adj.* senti; || (*сѣдѣ слушането на двѣтъ страни*), *Jur.* contradictoire.

Изричамъ, *v.* proferer.

Изричане, *m.* le terme, la phrase; 1. (*на отсѣждане*), la pronociation; 2. (*на сѣдникъ*), le dictum; 3. **извивамъ -неа**, *va. fam.* faire des phrases.

Изрождане, *m.* la génération, engeance *f.*

Изроженецъ, *m.* un descendant; || *fg.* un rejeton.

Изроженцы, *m. pl. coll.* la postérité.

Изронева се, *v. imp.* il s'égrenne.

Изривамъ, *va.* excaver; || **изрива корение (за глѣкъ)**, *v. imp. Vén.* il fouge.

Изриване, *m.* l'excavation *f.*, ravine *f.*; 1. (*земля*), le déblai; 2. (*отъ пороѣ*), le ravin, ravine *f.*; 3. **поврѣденъ отъ -неа**, ravineux, *adj.*

Изрыть пѣтъ, *m.* le ravin.

Изръзанъ, *adj.* cannelé.

Изръзанъ кѣтъ или роугъ, *m. Archit.* le chanfrein; || **изръзавъ кѣтове или права четвъртъ (за камаиѣ)**, *v.* chanfreiner.

Изръзаны клонове (отъ дървѣ), *m. pl.* les émondes *f.*

Изръзачъ и -зовачъ, *ка, s.* découpeur, euse; 1. (*на дървѣ*), un émondeur; 2. (*у крокъ*), copeur, euse; 3. (*на монеты*), un rogneur.

[*pure f.*

Изръзано мѣсто (за рѣкавъ), *m.* l'entour-

Изръзавамъ, *va.* sculpter, évider; 1. *fg.* rogner; 2. (*гербъ на нѣщо*), armorier; 3. **очистевамъ (дървѣ)**, émonder; 4. (*изваждамъ камыкъ отъ мѣхуръ*), *Chir.* tailler; 5. (*непотрѣбно*), ébarber; 6. (*щамъ*), découper.

Изръзване, *m.* le découpage, découpage *f.*, chanerure, sculpture *f.*; 1. *fg.* la coupure; 2. **врѣзване (на жѣлъ, на дърво)**, la taille; 3. (*на дървѣ*), l'émondage *m.*; 4. (*на книга*), la tranche; 5. (*на плата*), la levée; 6. **станче за — на монеты**, le rognoir.

Изръзъ, *m. Géom.* le secteur.

Изсачамъ и -сичамъ, *va.* ciseler.

Изсичане, *m.* l'abatis *m.*

Изсѣдавамъ, *va.* scruter.

Изсѣдване, *m.* la disquisition.

Изсѣдвачъ, *ка, s. investigateur, trice; ||*
-вателенъ, *adj.*

Изсмуквамъ, *va. sucer, pomper.*

Изсмукване, *sm. la succion, le sucement.*

Изсмуквателенъ пластырь, *sm. Pharm. érispastique, adj. m.*

Изстиване, *sm. fig. l'attédissement m.*

Изстудявамъ, *va. fig. attédir.*

Изсушавамъ, *va. dessécher, sécher, tarir, essorser, essuyer, faner; || (накъ), ressuyer et se —, vr; || който изсушава, siccatif, adj.*

Изсушаване, *sm. le desséchement, le séchage, asséchement m; || Phys. l'aréfaction f; || (на жито), le ressuement.*

Изсушена сладъ, *sf. le touraillon f.*

Изсушене, *sm. Chim. l'exsiccation f.*

Изсушенъ, *adj. sec.*

макокъ сокъ, *sm. Chim. le méconium.*

Изсушителенъ, *adj. Med. dessiccatif.*

Изсыпвамъ, *va. semer.*

Изсыпване, *sm. Méd. la rupture, effort m; || Chir. la 'hernie.*

Изсърване, *sm. Méd. la déjection.*

Изсхвамъ, *vn. s'affaiblir, amaigrir.*

Изсхване, *sm. l'amaigrissement m, la chartre.*

Изсхнало дърво, *sm. bois mort m.*

Изсхналь, *adj. atrophie, défait, émacié; ||*
кловъ —, *sm. l'argot m.*

Изсхналь, *adj. fané.*

Изсхнувамъ, *vn. se flétrir, se faner, sécher, mourir; 1. fig. se momifier: 2. насхва (за дърво), v. imp. il se couronne; || (за земля), Agric. elle se sèlle.*

Изсхване, *sm. la dessiccation, le tarissement, desséchement m, flétrissure f; || (на кости), Méd. la nécrose.*

Изумене, *sm. fig. la stupeur, stupéfaction f.*

Изумень, *adj. stupéfait, éperdu, interdit.*

Изумрудень, *adj. smaragdin.*

Изумъвамъ, *va. abasourdir, consterner; ||*
fig. stupéfier, pétrifier.

Изумъване, *sm. la consternation.*

Изустень и -тень, *adj. vocal, oral, verbal: -тно, -алент; || (ради приживіе), Jur. nuncupatif.*

Изустна молитва, *sf. prière vocale f.*

Изустъ, *adv. de bouche.*

Изучвамъ и -чевамъ, *va. étudier, montrer; ||*
fam. ahurir.

Изучване и -чене, *sm. l'étude f; || fig. la culture; || (на соколъ), l'affaillage et -lement m.*

Изучень, *adj. instrui.*

Изцѣрлникъ, *ница, s. guérisseur, euse.*

Изцѣривамъ, *va. -са, vr. guérir; || (себе-си), cm. se guérir; || (само изотгорѣ), va. Méd. pallier.*

Изцѣриване и -рене, *sm. la guérison; ||*
зиможенъ за —, *curable, adj.*

Изѣдамъ и -ѣждамъ, *va. consumer, dévorer, ronger, mordre: 1. sa. manger; 2.*

(къкому и мането), gruger; 3. (и мането си), fig. fricasser; 4. -меса (единъ другъ), vr. pl. s'entre-manger.

Изѣдень, *adj. sapide, savoureux, comestible, absorbable, gourmand, ragoutant; || pop. safre.*

Изѣдникъ, *sm. fam. pourfendeur de géante, m.*

Изѣдность, *sf. la sapidité.*

Изѣдны нѣща (гърлены погрѣбы), *sm. pl. les vivres m.*

Изѣснене, *sm. l'explication f, éclaircissemment m, interprétation f, exposition f, exposé m, démonstration f, définition f, commentaire m, élucidation f, dilucidation, exégèse, énonciation, notion, glose, paraphrase f; || fig. la lumière.*

Изѣсневачъ, *sm. un explicateur, démonstrateur commentateur m, interprète sc.*

Изѣсневане (въ картина) *sm. le réveillon.*

Изѣсниль, *adj. explicable, interprétable.*

Изѣснителна статія (у извѣстници), *sf. article de fond, m. [parlant.]*

Изѣснителенъ, *adj. explicatif, énonciatif.*

Изѣсниявамъ, *va. expliquer, exposer, énoncer, démêler, élucider, défnir, dilucider; 1. signifier, déduire, interpréter, commenter, développer, dire, gloser; 2. (аллегорически), allégoriser; 3. (съ много рѣчи), paraphraser; 4. (недоумѣнія на свѣсть -та), casuistiquer; 5. (по статіи), articuler; 6. fig. éclaircir, tirer au clair: 7. -са, vr. s'énoncer, s'exprimer, se prononcer, se déclarer; 8. (за нѣщо), s'expliquer; 9. (на право), trancher net; 10. изѣсневача (грѣмето), v. imp. il éclairci et s' —, il se hausse, il rassérène.*

Изявене, *sm. la déclaration.*

Изявень, *adj. déclaré.*

Изявляникъ, *ница, s. déclarateur, trice.*

Изявителенъ, *adj. Jur. informatif.*

Изявително наклонене, *sm. Gram. l'indicatif m.*

Изявителенъ, *adj. Jur. informatif.*

лстъ, *sm. les petites affiches m.*

Изявявамъ, *va. déclarer, communiquer, témoigner, notifier, montrer, expliquer; 1. (наврѣмененъ на години), émanciper, 2. (себе-си за), se proclamer; 3. (къкого за правъ), Jur. acquitter; 4. -са, vr. se déclarer, se révéler.*

Изявяване, *sm. la notification; || (за правъ), l'acquiescement m; || — благодарность, action de grâces, f.*

Икона и Куна, *sf. l'image f.*

Иконоборецъ, *sm. un iconoclaste et iconomaque, un briseur d'images; || система на -борцы. l'iconoclasie f.*

Иконографически, *adj. iconographique.*

— графія (знаме и описане на стары паметници). l'iconographie f.

Иконографъ, *sm.* un iconographe.

— логически, *adj.* iconologique.

— логія (*избъснене на стары паметници*), l'iconologie *f.*

Икономъ, *ка, s.* ménager, ére; || (*въ мани-стырь*), dépensier, ére [lâtrie *f.*]

Иконопоклонене, -почитане, *sm.* l'icône-poklonnikъ, ица, *sc.* iconolâtre.

— стась (*въ черкови*), *sm.* l'iconostase *m.*

Икоседръ (20 -гранникъ), *sm.* Géom. l'icosaedre *m.* [Намалявамъ].

Иксидисвамъ, *vn. i. Com.* disaler (voyez

Иксидъ, *sf.* plante, l'ixie *f.*

Илектъ [видъ —, la cartmagnoule.

Илемъ, *sm.* arbre, l'upréau; -мовъ, d'upréau.

Или, *conj.* ou et ou bien; || или... или, ou... ou, soit... soit, soit... ou.

Иллюминаторъ, *sm.* un illuminateur.

Иллюминатъ, *sm.* un illuminé; || учене на -ты, l'illuminisme *m.* [nation *f.*]

Иллюминация (*донанжа т.*), *sf.* l'illumina-

Иллюстрирувамъ (*книга*), *va.* illustrer.

Илмакъ (*гора отъ ил-мове*), *sm.* l'ormais et ormoie *f.*

Илмъ, *sm.* arbre, l'orme *m.*; -мовъ, d'orme; || младница —, l'ormeau *m.*; || гьсталакъ отъ младници —, l'ormille *f.*

Имамъ, *vn.* avoir, posséder, tenir, exister;

1. *Jur.* sortir; 2. (*добычка*), tirer; 3. (*дѣла въ печѣлба*), avoir part au gâteau *m.*; 4. (*изгледъ*), avoir l'air *m.*; 5. (*млого*), four-

nir; 6. (*мложество*), en abonder; 7. (*по-трѣба*), avoir affaire de; 8. (*за нѣщо*), regarder comme; 9. (*накъ*), ravoir, retenir;

10. (*работа съ нѣкого*), avoir affaire à; 11. (*у себе-си*), *fig.* receler; 12. (*при себе-си*), porter; 13. (*спорно*), *fig.* regorger de; 14. (*правада*), j'ai raison; || **нѣмамъ** правда, j'ai tort; 15. има, *v. imp.* il y a, il existe; 16. ималъ съмъ, *part.* j'ai eu; 17. -са, *vr.* passer pour; 18. (*за*), se qualifier; 19. (*за нѣщо*), se regarder comme, se croire; 20. (*за голѣмо нѣщо*), se priser.

Имамъ (*турски понъ*), *sm.* imam et iman *m.*

Имане, *sm.* la fortune, le bien, magot, fonds *m.*, chevanee *f.*, chose *f.*; 1. (*и fig.*), le tre-

sor; 2. *fig.* le dépôt, le saint-crepin; 3. -то ми, le mien; 4. изѣдамъ си по-скоро -то, manger son blé en herbe; 5. дырливникъ за —, un chevalier d'industrie; 6. събиране —, la thésaurisation; 7. събирамъ или трунамъ — (*пары*), *va.* thésauriser; 8. събиратъ, ка на —, thésauriseur, euse.

Имаретъ (*турски cnumats*), *sm.* l'imaret *m.*

Имбродіо, *sm.* Théât. l'imbroglіo *m.*

Име (*и Gram. съществително*), *sm.* le nom; 1. la dénomination, le titre, la gloire; 2. собствено —, nom propre; 3. подложно —, nom de guerre; 4. първо —, le pre-

nom; 5. (*съ прѣкоръ-тъ*), *Gram.* le binom-;

6. отъ -то, *prép.* au nom de; 7. съ -то, само по —, *adv.* de nom; 8. въ —, de par; 9. подъ —, *prép.* à titre de; 10. по -то, nominativement; 11. казвамъ си -то, *fig.* décliner son nom; 12. неказвамъ -то си, garder l'incognito; 13. който заемва -то си на нѣщо, le prête-nom; 14. ямане лошо —, malfamé, *adj.*; 15. промѣнявамъ —, *va.* se débaptiser; 16. промѣняване — (*voyez* Антономазъ).

Имела *f* и -лъ *m.* plante, la lierre.

Имененъ, *adj.* exprès; -менно, -sément; || (*който съдържава имена*), nominatif.

Именителенъ или -нователенъ падежъ, *sm.* *Gram.* le nominatif.

Именитъ, *adj.* qualifié.

Именна забѣлѣжка, *sf.* nomenclature onomastique *f.*, tableau *m.*

Имени, *adj.* nominal, formel; -но, -lement.

Именно, *adv.* spécialement, proprement dit, notamment, en particulier, nommément, c'est à savoir.

Именоване, *sm.* la qualification, la désignation.

Именованъ брой, *sm.* Arith. nombre concret *m.*

Именователенъ, *adj.* *Gram.* dénominatif.

Именувамъ, *va.* nommer, appeler, citer, dénommer, spécifier, qualifier de; || -са, *vr.* se nommer, s'appeler, se dire.

Имнистъ, *sm.* un hymniste.

Имнь (*пѣснь*), *sm.* l'hymne *m.*, la cantique.

Имотенъ, *adj.* riche, opulent, rentier; 1. *fig.* cossu; 2. твърдъ —, richissime; || *fam.* un crépus.

Имотникъ, *sm.* un acquéreur.

Имотно, *adv.* richement.

Имоть, *sm.* l'avoir *m.*, la propriété, la richesse, la possession, le domaine, le bien, le fonds, le titre, l'acquéit *m.*, la chevanee, la chose, les effets *m.*, les facultés *f.*; 1. (*и-мане*), *fam.* le vaillant; 2. (*безъ и-мане приходъ*), *Jur.* la nu-proprieté; 3. **знимане** —, *Jur.* l'éviction *f.*; 4. **знимамъ** —, *va.* *Jur.* évincer; 5. **исписване** —, *Jur.* discussion de biens, *f.*; 6. **исписвамъ** и **продавамъ** -тъ на дължникъ, *va.* *Jur.* discuter; 7. **откупу** на роднински —, retrait lignager *m.*; 8. **продавамъ** —, *va.* dénaturer.

Императорска павловнія, *sf.* arbre, le paulownia.

Императорски, *adj.* impérial; || **примръженикъ** на -ско правлене, un impérialiste.

— **прѣпорецъ** (*въ Римъ*), *sm.* le labarum.

Императоръ, трица, *s.* empereur *m.* (*f.* impératrice), César *m.*

Империалъ (*монета и игра*), *sm.* l'impériale *f.*

Имперія, *sf.* l'empire *m.*

Имперски, *adj.* impérial. [impérieux *m.*]

Имперцы (*имперска войска*), *sm. pl.* les

Импровизаторъ, *ка, s.* improvisateur, trice.

Импровизация, *sf.* l'improvisation *f.*

Импровизувамъ (*слово, стихове или музика*), *va.* improviser.

Импровизиране (*на слово или на музикална пиеца*), *sm.* l'improvisation *f.*

Имство, *sm.* la substance.

Имъ, *pron.* leur (*pour* а еух, а елles).

Инакъ, *adv.* différemment; || *conj.* sinon; || — както, а la différence de.

Иибиръ, *sm.* plante, le gingembre; — ренъ, de gingembre.

Иивалдна кѣща *f.* или **Спиталъ** *m.* hôtel des Invalides, *m.*

Иивалдъ, *sm.* Milit. un invalide.

Иивентарій, *sm.* l'inventaire *m.*, la description.

Ингелнзка болестъ (*грахалкы*), *sf.* la nougue; 1. *Méd.* le rachitisme et rachitis; 2. разболявамса отъ —, *vr.* *Méd.* se nouer; 3. прихванатъ отъ —, *Méd.* noué; 4. страдалецъ отъ —, *Méd.* rachitique, *adj.* — бира, *sf.* (voyez Ель). [cisme. — свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un angli-

Ингелнзки мерниъ (*подвѣтъ конъ*), *sm.* le guilledin.

— народъ, *sm. fam.* le john-bull.

— пластырь, *sm.* taffetas d'Angleterre, *m.*

Ингелнзко кипорно сукно, *sm.* cuir de laine, *m.*

— рогче, *sm.* cor anglais *m.*

Ингелтерра, *sf.* fig. le léopard.

Индиктъ, *sm.* Chron. l'indiction *f.*

Индійска акація, *sf.* plante, le taminier ou Sceau-de-Notre-Dame.

— конопя, *sf.* plante, le jute. [gane.

— лѣстовичка, *sf.* oiseau, la salanga et -lan-

— пника (*изгра*), *sf.* toupie hollandaise ou quilles des Indes, *f.*

— пченица, *sf.* plante, le sorgho.

— рогата свиня, *sf.* quadr. le babiroussa.

— смокния, *sf.* la banane; || —, plante, le nopal, opuntia ou raquette *f.*, cierge du Pérou *m.*

— тръстинка, *sf.* plante, le balisier; || родъ отъ —, la balise.

Индійски крокодилъ, *sm.* reptile, le gavial.

— моржъ, *sm.* mamm. le dugon et dugong.

— нардъ, *sm.* plante, le spica-nard ou nard des Indes, le vétéver.

— памученъ платъ, *sm.* le sirsacas.

— пиперъ, *sm.* la toute-épice ou piment de la Jamaïque *m.*; || (*чушка*), plante, le piment.

— тръстъ, *sm.* le rotin ou rotang.

— хоросанъ, *sm.* t. le chimoiné.

— ясминъ, *sm.* plante, la bignone.

Индійско памучно платно, *sm.* le masulipatan. [-lière.

Индійски смокния, *sf.* pl. la nopalerie et Индо-европски (*за говорни езици*), *adj.* indo-européen.

Индосентъ, *sm.* donneur d'ordre ou d'aval, *m.*

Индустриаленъ, *adj.* industriel; —-но, -lement.

Индустрийникъ, *sm.* un industriel.

Индустрия, *sf.* l'industrie *f.*; || съ -искаранъ, -triellement; || боравя —, *va.* s'industrier.

Инерція, *sf.* Phys. la force d'inertie *f.*

Инженеринъ, *sm.* un ingénieur.

Инженерна наука, *sf.* Milit. le génie; || ренъ корпусъ, *sm.* corps du génie. *m.*

Инка (*перуамски царъ*), *sm.* un inca.

Инквизиторъ (*сѣдникъ*), *sm.* un inquisiteur.

Инквизиціонна сѣдба (*въ Римъ*), *sf.* le saint-office. [tionnel.

Инквизиціоненъ, *adj.* inquisitionnaire et -si-

Инквизиція (*сѣдница*), *sf.* l'inquisition *f.*; || дрѣха за отсѣдени на смъртъ отъ —, le san-benito.

Инокогито (*съ чуждо име*), *adv.* incognito.

Инкарь [струвамъ —, *vn.* t. dénier (voyez Бжхъ),

Инстанція, *sf.* l'instance *f.*

Инспекторъ, *ка, s.* inspecteur, trice.

Истиниктъ, *sm.* l'instinct *m.*

Институтъ, *sm.* l'institut *m.*; || *pl.* -туты (*наредбы*), *Jur.* les institutes *f.*

Инструкция *sf.* l'instruction *f.*

Инструменталенъ, *adj.* Mus. instrumental.

— майсторъ, *sm.* un luthier.

— свирачъ, *sm.* un instrumentiste.

Инструментална музика (*у в. в.*), *sf.* l'organique *f.*

Инструментъ (*и Mus.*), *sm.* l'instrument *m.*

|| *l'outil m.*; || майсторъ на -енъ, un facteur

Инсургенты (*въ Америка*), *sm.* pl. les insurgents *m.*

Инсургентъ, *sm.* un insurgé.

Интегралъ, *sm.* Mathém. l'intégrale; || —-но смѣтане, *sm.* calcul intégral *m.*

Интеграція, *sf.* l'intégration *f.*

Интегриувамъ, *va.* Mathém. intégrer.

Интервалъ, *sm.* Mus. l'intervalle *m.*

Интересенъ, *adj.* intéressé; || **твърдъ** —, palpitant d'intérêt *m.*; || **бивамъ** —, *vn.* intéresser. [s'intéresser а, dans.

Интересувамъ, *va.* intéresser; || —-ка, *vr.*

Интересъ, *sm.* l'inférêt *m.*

Интермедія, *sf.* Théât. l'intermède *m.*

Интернунцій (*пански проводеникъ*), *sm.* un internonce.

Интерференція, *sf.* Phys. l'interférence *f.*

Интенданство, *sm.* l'intendance *f.*

Интендантъ, *ка, s.* intendant, ante; || **вице** —, un sous-intendant; || —-ска кѣща, *sf.* l'intendance *f.*

Итншія, *sf.* t. (voyez Гривня).

Интреніалъ, *sm.* Mar. l'abache d'abordage, *f.*

Интрига (*и Théât.*), *sf.* l'intrigue *f.*; || *fam.* la manigance; || *fig.* quelque anguille sous roche.

Интригантъ, *ка, s.* intrigant, ante et -trigueur, euse; un cabaleur; || *fam.* un scapin (voyez Кошунъ).

Интригувамъ, *va.* intriguer, cabaler.

Интромъ, *sm.* *Mar.* fond de cale, *m.*

Инфантеристи, *sm. pl.* *fig.* les bayonnettes *f.*

Инфантеристъ, *sm.* un fantassin.

Инфантъ, -тина (*испанска титла*), *s.* infant, ante. [*l'ipécacuana m.*]

Ипекакуана (*българскъ коренъ*), *sf.* plante,

Ипербола, *sf.* *Mathém.* l'hyperbole *f.*; || упо-

требене -лы, l'hyperbolisme *m.* [ment.]

Иперболически, *adj.* hyperbolique; -ски,

Иперборейски (*сбвренъ*), *adj.* hyperborée et -géen. [griffe *m.*]

Иппогрифъ (*крылатъ конъ*), *sm.* l'hippo-

Ипподромъ, *sm.* la carrière; || (*прѣтуска-*

ница), l'hippodrome *m.* [lithe *f.*]

Ипполитъ (*конски камъкъ*), *sm.* l'hippo-

Ипотеза (*прѣдложене*), *sf.* l'hypothèse *f.*

Ипотенуза, *sf.* *Geom.* l'hypoténuse *f.*

Ипотетически, *adj.* hypothétique; -ски,

-ment.

Ипохондрически, *adj.* hypocondriaque.

— **припаднаванеа** (*ванеоръ*), *sm. pl.* *Méd.*

les vaporeurs *f.*

Ипохондрия, *sf.* l'hypocondrie *f.*, mal de rate, *m.*

Ипохондрикъ, *sc.* hypocondre et -riaque; un

vaporeux.

Иридий (*металъ*), *sm.* *Chim.* l'iridium *m.*

Иронически (*подигравливъ*), *adj.* ironique;

-ски, -ment.

Иронія (*подигравка*), *sf.* l'ironie *f.*

Иррационаленъ (*глухъ*), *adj.* *Mathém.* ir-

rationnel.

Исказвамъ, *va.* énoncer, déceler, dédire; ||

-са, *vr.* se déceler, se manifester, ouvrir;

|| (*нѣкому*), *fig.* s'ouvrir à.

Исказване, *sm.* le décelément.

Исканикъ, *ница*, *s.* demandeur, solliciteur,

-euse; exposant, postulant, -ante.

Искалживамъ, *va. t.* modeler.

Искалживане, *sm.* le modelage.

Искалпепъ, *adj.* modelé.

Искамъ и Ищъ, *va.* vouloir, demander, pré-

tendre, solliciter, insister sur, ambitioner,

mettre en demeure; 1. (*всѣ*), adjurer; 2. (*съ*

должностъ), mendier; 3. (*съ заповѣдане*),

sommer; || (*прѣдаванетоъ на градъ*), som-

mer un place; 4. (*много*), rançonner; 5.

(*много за продажъ стока*), surfaire; 6.

(*моля за нѣщо*), requérir; 7. (*прошка*),

faire amende honorable; 8. (*поискувамъ*

назадъ нѣщо), revendiquer; 9. (*назадъ*),

redemander; 10. (*си назадъ*), *Jur.* répéter;

11. (*оставка*), réclamer; 12. (*силно*), po-

stuler; 13. (*въ сѣдба*), poursuivre; 14.

иска, *v. imp.* il nécessite; 15. *иска ми са*,

j'ai envie, il me tarde de, j'éprouve une dé-

mandeaison; 16. *искатса*, *pl.* se vouloir;

17. *което трѣбува да са иска*, *Jur.* re-

quérable, *adj.*; 18. *което може пакъ да са*

поиска назадъ, revendicable, *adj.* 19. *което*

може са поиска, sollicitable, *adj.* 20. *който*

иска, désireux de; || *Jur.* requérant, *adj.*

Искане, *sm.* la demande, le vouloir, exigence,

insistance, raison, mise en demeure *f.*, ré-

quisition, tentation, annonce de mariage *f.*;

1. (*добыка*), l'avarice *f.*, avidité *f.*; 2. (*на-*

задъ), la réclamation; || *Jur.* la répétition;

3. (*повръщно*), *Jur.* la revendication; 4.

(*за получване*), *Jur.* le pétitoire; 5. по-

стоянствувамъ на -то си, *vr.* postuler; 6.

налагамъ -то си, *va.* mettre en réquisi-

tion; 7. споредъ -то на нѣкого, à la dili-

gence de; 8. *силно* —, la postulation; 9.

(*въ сѣдба*), l'instance *f.*

Искателенъ, *adj.* exigeant.

— **актъ**, *sm.* *Jur.* le réquisitoire.

Искапва, *v. imp.* il s'égoutte; || **оставямъ да**

искане или истиче, *va.* faire ou laisser

égoutter.

Искапване, *sm.* le coulage.

Искаранъ, *adj. m.* émérite; || **състояние на**

— **профессоръ**, l'éméritat *m.*

Искарвамъ, *va.* produire, engendrer, pro-

voquer, émettre, susciter, faire surgir, don-

ner, recueillir, exporter; 1. (*на обѣ събѣ*

нѣщо), mettre au jour; 2. (*пакъ на събѣ*),

fig. exhumer; 3. (*на събѣ*), *fig.* accoucher;

4. (*докараны стоки*), réexporter; 5.

(*нѣщо*), virer; 6. (*отъ забъркване*), *fig.*

dégriser; 7. (*размыслеване*), tirer; 8. (*съ*

редъ-тъ), fournir sa carrière; 9. (*сметникъ*),

rechercher; || *fat.* arguer; 10. (*на сухо*

човѣци), débarquer; 11. (*на чисто живакъ*),

Chim. révivifier; 12. (*на чистио*), *fig.* vider.

Искарване, *sm.* le débarquement, expor-

tation *f.*, purgation *f.*; 1. *fig.* irradiation *f.*;

2. (*на докараны стоки*), la réexporta-

tion; 3. (*стоки*), la traite; 4. (*металъ*),

Chim. la revivification; 5. (*на сухо човѣци*),

le débarquement.

Искарвателенъ, *adj.* producteur.

Искарвачъ (*на стоки*), *sm.* *Com.* un ex-

portateur.

Искачевамъ и -мса, *va. vr.* monter.

Искиване, *sm.* *Méd.* la rupture; || *Chir.* la

'hernie, la descente, le bubonocèle.

Искиснувамъ (*солено месо*), *va.* dessaler.

Искласява, *v. imp.* il épie.

Искласяване, *sm.* *Bot.* l'épiation *f.*

Исклепвамъ, *va.* forger; 1. (*металъ на*

джски), laminier; 2. *fig.* dérouiller; 3. -са, *vr.*

fig. se dérouiller.

Исклепване, *sm.* le forgeage; || (*на метал-*

ны джски), le laminage.

Искълчевамъ, *va.* démettre, déboîter; 1.

Chir. luxer; 2. (*става*), disloquer; 3. -са,

vr. se démettre, se déboîter; || *Chir.* se luxer.

Искълчеване, *sm.* la dislocation, le déboî-

tement; 1. *Chir.* la luxation; 2. (*храбъ*),

Vétér. l'écart *m.*; 3. (*на двѣ кости*), *Chir.*

la diastase; 4. (на къла), *Chir.* la mérocele.

Искълченъ конь, *m.* cheval bouleté *m.*

Исковавамъ, *va.* fabriquer; || *fig.* forger, faire claquer son fouet; || **изново-кована дума**, *fig.* un mot forgé.

Исковалникъ, *m.* *fig.* un forgeron.

Искомнене (на збытъ), *m.* agacement des dents, *m.*; || **докарвамъ** —, *va.* agacer.

Ископавамъ, *vn.* fouiller, déterrer, caver, excaver; || (*руда*), extraire.

Ископаване, *m.* la fouille, excavation *f.* déblai *m.*; || (*руда*), l'extraction *f.*

Ископана пръстъ, *sf.* le déblai.

Ископателенъ, *adj.* minéral; || *U. nat.* fossile. — **камыкъ**, *m.* le souchet.

Ископателно, *adj.* *m.* le fossile; || **ставане на** —, la fossilisation; || **ставать-ны**, *v. imp.* il se fossilisent.

Ископателны нѣща [познание на —, l'oryctognosie *f.*; || описание на —, l'oryctographie *f.*; || наука за —, l'oryctologie *f.*

Искорене (на злоупотребенеа), *m.* la réformation.

Искоренявамъ, *va.* *fig.* déraciner, extirper.

Искореняване, *m.* *fig.* l'extirpation *f.*

Искоренявачъ, *m.* un extirpateur.

Искормушвамъ, *va.* éventrer, étriper, vider; || (*чистя животны*), habiller.

Искра, *sf.* l'étincelle *f.* la flamèche; 1. (*отъ огънь*), les gendarmes *m.*; 2. **пущане-ры**, étincellement *m.*; 3. **пущамъ-ры**, *va.* étinceler, éclairer, briller, pétiller et pétiller; 4. **пуща-ры**, *v. imp.* il flamboie; 5. **обсканъ съ-ры**, *Blas.* étincelé, *adj.*

Искрадевамъ и -раждамъ, *va.* voler, dilapider, détourner.

Искраждане, *m.* la dilapidation.

Искренно, *adv.* bonnement, franc, en vérité, sans déguisement, sans réserve; || *fig.* sans détour.

— **сдружаване**, *m.* l'intimité *m.*

Искренность, *sf.* la sincérité, franchise, ingénuité, candeur, ouverture de cœur, *f.*; || *fig.* l'expansion, effusion de cœur, *f.*

Искренъ, *adj.* sincère; -но. -ment; || franc, sérieux, candide; || *fig.* intime, expansif.

Искривене, *m.* la distorsion.

Искривенъ, *adj.* contourné, tortu, distors; || *fig.* tortueux. [*-ca, vr.* s'éreinter.

Искривокръстевамъ, *va.* *fat.* éreinter; || **Искривокръстеване**, *m.* tour de reins, *m.*; || *Med.* le lumbago.

Искривявамъ, *va.* fausser, contourner, tortuer, bistourner; 1. (*пазукъ*), détourner; || *-ca, vr.* se fausser, se tortuer, gauchir, biaiser.

Искрица, *sf.* *dim.* l'étincelle *f.* la bluette.

Искроватъ, *adj.* étincelant, pétillant; || **пѣтилатъ** —, *m.* le pétard.

Искроваты рѣчи (*безъ правда*), *sf. pl.* les concetti *m.*

Искроявамъ, *va.* évider.

[*extirper.*

Искубвамъ, *va.* arracher; || (*съ корень*),

Искубване, *m.* l'arrachement *m.*; || (*съ корень*), искореняване, l'éradication *f.*

Искупувамъ, *va.* expier; || *Jur.* retraire; || *-ca, vr.* se rédimier.

Искупуване, *m.* le rachat, amortissement *m.*, rédemption *f.*; || *Jur.* le retrait; || (*на продадена вещь*), *Jur.* le réméré.

Икупителенъ и -пувателенъ, *adj.* amortissable, expiatoire.

Искупувачъ, *m.* un rédempteur; || (*на и.мотъ*), *Jur.* un retrayant.

Искусенъ, *adj.* habile, capable de, ingénieux, savant, industriels, expérimenté, versé dans, politique, fort sur; 1. (*къмъ и. т.*), virtuose; 2. *fig.* subtil; 3. *fat.* grec.

— **адвокатинъ**, *m.* un praticien.

— **мореплавецъ** (*боцманъ*), *m.* *Mar.* un manoeuvrier.

— **собаръ**, *m.* un poëlier fumiste.

Икусителенъ духъ (*сатана*), *m.* esprit tentateur *m.*

Икуситель, *ка, s.* tentateur, trice.

Икусна готвачка, *sf.* *fig.* un cordon.

— **кражба**, *sf.* l'escamotage *m.*

Икусно, *adv.* artistement, dextrement, bravement, avec art, de main de maître.

Икуственникъ, *sc.* uu artiste.

Икуственно, *adv.* par emprunt.

Икуственъ, *adj.* artificiel, factice, artistique

Икуство, *m.* l'habileté *f.* artifice *m.* industrie *f.*; 1. (*и fig.*), l'art *m.*; 2. (*да излазятъ на сѣбѣ умны дѣла и велики мѣстѣ*), la mégalanthropogénésie; 3. (*да са прави злато*), l'alchimie *f.*; 4. (*за нагласяване гласове*), la musique; 5. **обыкъ къмъ -тва**, la philotechnie.

Икушавамъ, *va.* *Slav.* tenter; || **който -ва**, tentant, *adj.*

Икушене, *m.* la tentation; || (*и ерѣме* —), le noviciat; || (*съ манастиры*), la probation.

Исламисмъ, *m.* l'islamisme et islam *m.*

Иснавъ, *m.* *t.* la corporation, le corps (*вогъе Поредъ*).

Испадамъ, *vn.* dépérir, succomber, se ruiner, cubulter, s'atrophier; 1. *fig.* tomber; 2. (*съ*), encourir; 3. (*съ болестъ*), contracter; 4. (*на испытане*), *fig.* passer par le tamis; 5. (*на*), être en proie de; 6. (*съ нѣщо*), donner; 7. (*накъ съ ерѣшкы*), retomber dans; 8. (*на подизраване*), prêter le flanc; 9. (*съ ерѣмѣе съ животъ*), jouer; 10. (*ставамъ жителюинъ т.*), *Com.* faillir; 11. **насмалко остана да испадна въ ерѣмѣе**, l'avoir manqué belle.

Испадване и -дуване, *m.* le dépérissement, la dégradation, cubulte, banqueroute

chute, la débâcle *et* -clement
амъ въ —, *va.* discréditer.

adj. réduit.

ь (*миллюзинъ t.*), *sm.* un
г; || *Com.* un failli.

явѣстваямса за —, *vr.* dé-
laп.

ака флота, *sf.* l'armadille *f.*
la cantharide *et* mouche cau-

[—шы, le guigne.
sf. arbre, le guignier; || сладкы
и (*въ говоренето*), *sf.* un hi-

ебець, *sm.* le genet.

ки чесанъ, *sm.* plante, la ro-
chalotte d'Espagne.

sm. le myrrhis ou cerfeuil
[Calatrava, *m.*

тъ Килатрава), *sm.* ordre de
и. la malaguette ou graine de

анло, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*
plante, le sparte; || фабрика

работы отъ — и стока отъ
рие.

—рене, *sm.* l'exhalation *f.*, éva-
halaison, transpiration, fumée
diaphorèse; 2. *Phys.* effluve
кловъ), la dissipation; 4. (*отъ*
omb; 5. *pl.* —ренеа, les éma-

adj. évaporable, transpirable;
озы), perspirable.

ь ссѣдъ, *sm.* Anat. l'exhalant
xhalant *m.*

va. évaporer, exhaler; || испар-
и. il s'évapore, il s'exhale, il
който са испарява, évapora-
и, *adj.*

е, *sm.* Chim. la lixiviation.

vider; || (*до канка*), смъркамъ
faire d'amples libations *f.*; ||
чѣша вино), *fig.* sabler.

о канка), *sm.* *fig.* rubis sur

и. la portée.

va. limer.

ново) *va.* relaver; || (*лѣпка*),
тъ), ébrouter.

и. la rognure; 1. *fig.* l'écume
euple, du genre humain, *f.*; 2.
скы), le laitier.

а. dresser; 1. *Jur.* annoter; 2.
ег; || (*добръ*), prononcer; 3.

extraire; 4. (*споредъ образа-*
сер; 5. (*пакъ съ цѣтило*),

искуство да —, *Peint.* la
а, *vr.* se peindre.

и. l'extrait *m.*, dénombrement
|| (*на и.мотъ*), l'annotation *f.*

Исписъ, *sm.* l'inventaire *m.*, répertoire, rôle
m.; 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на*
запрѣтъ), l'écrou *m.*; 3. (*на книги*), la
notice; 4. (*на ладійны слугары*), *Mar.*
rôle d'équipage, *m.*; 5. (*на литеры*). *Typ.*
la police; 6. (*отъ с.мѣтка*), le dépouille-
ment; 7. правя — на нѣщо, *va.* dépouiller,
tirer; 8. съставямъ — на нѣщо, *va.* in-
ventorier.

Испитъ, *adj.* *Med.* exsangue.

Испичамъ, *va.* exercer.

Испичане, *sm.* l'exercice *m.* [s'acquitter de.

Исплащамъ, *va.* payer, amortir; || —са, *vr.*

Исплащане, *sm.* l'amortissement *m.*; || до —
на сборъ-тъ, jusqu' à (la) concurrence.

Испланзокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisanterie.

Испълнявамъ, *va.* accomplir, exécuter, pra-
tiquer, mettre en pratique, réaliser, effec-
tuer, s'acquitter de, consommer, satisfaire à;
1. compléter, observer, combler, obtemperer
à; 2. (*и fig.*), remplir; 3. (*желането си*),
se satisfaire; 4. испълняваса, *v. imp.* il
accomplit, il se réalise; 5. който си испъл-
нева тъжкодумата, *fam.* homme à la minute.

Испълняване и —лене, *sm.* le complète-
ment, le comblement, la réalisation, exe-
cution *f.*, accomplissement *m.*, pratique, con-
somation *f.*, effet *m.*, observation; 1. за
—, *prép.* pour comble de; 2. за — на, à
cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad 'hoc.

Испълнявачъ, *ка, s.* exécuter, trice; || *fig.*
un ministre.

Испълненъ, *adj.* accompli.

Испълнителенъ, *adj.* exécutif.

Испълнимъ, *adj.* réalisable; || *Jur.* exécutoire.

Исплѣвена трѣва (*буренъ*), *sf.* la sarcure.

Исплювамъ, *va.* recracher.

Исплювки, *sf. pl.* la bavure; || (*у ме-*
та.лѣтъ), la crasse.

Исповѣдалища, *sf.* le confessional.

Исповѣдамъ и —двамъ, *va.* confesser, avouer,
professer; || —са, *vr.* se confesser; || (*измо-*
во), se réconcilier.

Исповѣдане, *sm.* la confession, la pénitence,
profession *f.*; 1. молитва при —, le confi-
teur; 2. на —, à confesse *f.*; 3. отъ —,
de confesse; 4. чинъ на —, le pénitentiel.

Исповѣденъ, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, *sf.* billet de confes-
sion, *m.*

Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur
de la foi, *m.*; un pénitencier; || длѣжность
на —, la pénitencerie.

Испоразваленъ, *adj.* entiché; || *Med.* vicié.
— езыкъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалямъ, *va.* vicié, tronquer; || *fig.*
démantibuler; || (*нѣкого съ нѣщо*), enticher.

Испотителенъ, *adj.* *Med.* sudorifique *et* -fique.

Испотително срдѣство, *sm.* *Med.* le sudori-
fique, hidrotique, diaphorétique, *adj. sm.*

Испотавамса, *vr. Méd.* exsuder.

Испотаване, *sm. Méd.* l'exsudation *f*; || ма-
чъса до —, *vr.* suer sang et eau.

Испохлбавамъ, *va fig.* gâcher.

Исправачъ, *sm.* un correcteur, rectificateur *m.*

Исправена линия или высочина, *sf.* le per-
pendiculaire.

Исправенъ, *adj.* droit, régulier, perpendi-
culaire, correct; —но, —мент.

— конски вратъ, *sm.* le baritel.

Исправителенъ, *adj.* correctionnel, discipli-
naire; —лно, —мент; || rectificatif, péniten-
tiaire. [maison pénitenciaire *f.*

Исправителна къща, *sf.* le pénitencier *et*
— полиция (*сждница*), *sf.* tribunal de
police correctionnelle, *m.*

Исправна (*квитанция*), *sf.* la quittance, le
reçu, le récépissé.

Исправникъ, *sm.* un administrateur, gouver-
neur, magistrat *m.*, dirigeant *adj.*, régent,
epte *s.*, un modérateur. [pendicularité *f.*

Исправность, *sf.* la correction, pureté, per-

Исправямъ, *va.* relever, arborer, redresser,
décourber; 1. discipliner, corriger; 2. (*и*
Геом.), rectifier; 3. *fig.* limer; 4. *Jur.*
émender; 5. *fat.* morigéner; 6. (*изново*),
recorriger; 7. (*накъ*), remettre; 8. (*писало*),
polir; 9. —са, *vr.* se relever, se rectifier;
10. исправяса на дырнитъ си крака (*за*
комъ), *v. imp.* il se cabre.

Исправяне, *sm.* le relèvement, redressement
et —dressage *m.*, la correction, attitude *f.*,
discipline; || *Геом.* la rectification; || (*за*
комъ), la pesade.

Испразднявамъ, *va.* évacuer, vider excré-
ter; || (*орждие*), décharger; || —са, *vr.* s'éva-
cuer, se vider.

Испраздняване, *sm.* l'évacuation *f.*, excré-
tion *f.*, purgation, vidange *f*; 1. *fig.* le cas;
2. (*отдолу*), la selle; 3. *Méd.* la déféca-
tion, les déjections alvines *f*; 4. *pl.* —неа, les
sécrétions *f.*

Испразнено вещество, *sm.* l'excrément *m.*

Испразнителенъ, *adj.* excréteur *et* excrétoire.
— органъ, *sm. Méd.* l'émonctoire *m.*

Испратенникъ (*при Дворъ*), ница, *s.* en-
voyé, ée. || (*стоки*), expédier.

Испращамъ, *va.* renvoyer, reconduire, suivre;

Испращане, *sm.* la reconduite, expédition *f.*,
députation *f.*

Испращачи, *sm. pl.* la suite. [naire.

Испращачъ (*на стоки*), ка, *s.* expédition-

Исприщевамса, *vr.* bourgeonner.

Исприщень, *adj.* bourgeonné, échauboulé.

Исприщителенъ, *adj. Méd.* vésicatoire *et*
vésicant

— пластырь, *sm.* le vésicatoire; || исприщев-
анерана или обтъаване кожа отъ —, le vésicant.

Испровождамъ и —важдамъ, *va.* accom-
pagner, éconduire, assister à; || *fat.* reconduire.

Испровождане, *sm.* l'accompagnement *m.*, la
conduite; || *fat.* la reconduite.

Испродавамъ (*стоката си*), *va.* s'écouler.

Испродаване (*стока*), *sm.* l'écoulement *m.*

Испросевамъ и —сямъ, *va.* obtenir, faire
obtenir; || *Jur.* impêtrer.

Испросивъ, *adj. Jur.* impétable.

Испросивне, *sm. Jur.* l'impétration *f.*

Испросячъ, ка, *s.* impetrant, ante.

Испрьвенъ, *adj.* original; —вно, —алент.

Испрьвникъ, *sm.* l'original *m*; || въ, —тъ, *adv.*
en original.

Испрьвность, *sf.* l'originalité *f.*

Испрьвомъ, *adv.* du premier abord, de prime
abord, dans l'origine.

Испрьденъ членъ, *sm. Géom.* l'antécédent *m.*

Ипръдене, *sm.* la flure.

Испрьди, *adv.* autrefois, par avance, aupa-
ravant.

Испрьдию, *sm. Log.* l'antécédent *m.*

— пръдложене, *sm.* l'antécédent *m.*

Испрьчвамса, *vr.* se planter devant.

Испусталывамъ, *vn.* maigrir, se chêmer; ||
fig. macérer *et* се —, *vr.*

Испусталыване, *sm. fig.* la macération.

Ипусталивъ, *adj. Mathém.* négligible.

Ипустѣль, *adj.* 'hâve.

Испущамъ, *va.* laisser aller ou échapper,
rendre, lâcher, lancer; 1. (*вода отъ нбцо*),
saigner; 2. (*изиграване въ книги*), gâner;
3. (*плбънъ-тъ*), lâcher prise *f*; 4. (*въ рѣ-
ка*), *Techn.* embrever; 5. (*изъ ржѣд*), *Jur.*
se dessaisir de; 6. (*случай*), négliger.

Испущане, *sm.* l'émission *f*; || (*отъ ржѣд*),
le dessaisissement.

Испытателенъ комитетъ *m.*, —лна ком-
миссия, *f.* le jury *et* jur.

Испытвамъ, *va.* examiner, questionner, ex-
périmenter, éprouver, étudier, considérer,
essayer; 1. voir, digérer, tenter, vérifier,
agiter, perlustrer, scruter, torturer; 2. *fig.*
sonder, tâter, balancer, sasser, passer par
le creuset; 3. *Théol.* visiter; 4. (*съ варка*
ортома), *Mar.* раumoyer; 5. за което
трѣбува да са испыта, enquerre à, *va.*

Испытване, *sm.* l'expérience *f.*, la recherche,
vérification, enqête, reconnaissance *f.*, schibbo-
leth *m.*, épreuve judiciaire *f*; 1. на —, à
l'épreuve; 2. (*на противната страна*), la
contre-enquête; 3. прѣмънувамъ прѣвъ върло
—, *va. fig.* passer par l'étamine *f.*

Испытливъ, *adj.* questionner.

Испытникъ и —твачъ, ка, *s.* examinateur,
scrutateur, trice; un questionnaire *et* —neur,
vérificateur *m*; || *fig.* un sondeur; || (*членъ*
на инквизиция), un qualificateur.

Испытня, *sf. Jur.* le question.

Испытъ, *sm.* l'examin *m.*, épreuve *f.*

Исплденъ, *adj.* exilé *m.*, couru; || (*извлънъ*
прѣдълъмѣ), déporté.

Исплждамъ, *va.* bannir, faire désertir ou déguerpir, décaser, ostraciser; 1. *fig.* bayer; 2. *fat.* évincer; 3. (*диаволъ*), exorciser; 4. (*на друга страна*), proscrire; 5. (*изъ легло въбръ*), lancer; || *Vén.* forlan- cer; 6. (*къкого*), envoyer au peautre, en- voyer promener; || (*отъ мѣстото му*), dé- goter; 7. (*накъ*), rechasser; 8. (*отъ постѣ- тѣ*), *Milit.* déloger; 9. (*изъкъ прѣдѣлитѣ*), confiner; 10. (*силома*), *fig.* dénicher; 11. (*да слѣзе отъ горѣ*), faire déjucher; 12. (*на чуждо мѣсто*), exiler; 13. гледать да ся исплждатъ (*единъ другъ*), jouer au bout-hors *m.*

Исплждане, *m.* le ban, le débusquement; 1. *Jur.* la rélegation; 2. (*изъкъ прѣдѣ- литѣ*), le confinement; || *Jur.* l'abannation *f*; 3. (*на акъ или на чуждо мѣсто*), l'exil *m*; 4. (*на друго мѣсто*), la proscrip- tion; 5. мѣсто —, *fig.* l'exil *m*; || (*въ Испанія*), les présides *f*.

Исплждникъ, *m.* un proscripteur.

Исплжната клѣтка, *sf.* *Agric.* le billon; || *правя* — *кы на прѣкопана земя*, *va.* *Agric.* billoner.

— *работа*, *sf.* ronde bosse *f*; || (*на ссждо- дове*), le bosselage.

— *страна*, *sf.* la convexité. [*save.*

Исплжнато-вдълбнатъ, *adj.* convexo-con- — издѣлане или изрѣзане, *m.* le relief.

Исплжнатостъ, *sf.* la convexité, le renfle- ment, la saillie; || (*на листо*), *Bot.* la bos- selure.

Исплжнатъ, *adj.* bombé, proéminent, protu- bérant, gibbeux; 1. *Bot.* bosselé; 2. (*и отъ дѣтѣ страны*), convexo-concave; 3. (*за стѣна*), renflé; 4. (*за стѣкло*), convexe.

Исплжнаты образы (*на плоча*), (*voyes* Бареліеъ).

Исплжнувамъ, *vn.* éclater; 1. *fig.* ressortir, se pousser; 2. *исплжнува* (*за зидѣ*), *v. imp.* il bouffe; || *Archit.* il forjetta.

Исплжнуване, *m.* le bombement, la proé- minence; 1. *Anat.* l'éminence *f*, protubé- rance *f*; 2. (*на зидѣ*), le forjet et forje- ture *f*; 3. (*на ризница*), la tetine.

Исплженъ, *adj.* *Méd.* météorisé; || (*за ну- сало*), tendu. [*sope.*

Исопъ, *m.* plante, l'hysope *f*; — *пенъ*, d'hy- **Истачивамъ**, *va.* humaniser, polir, épurer, déniaiser; || *fig.* dérouiller; || — *са*, *vr.* se dé- niaiser, || *fig.* se dérouiller.

Истацене, *m.* l'éducation *f*.

Истаченый свѣтъ, *m.* *fig.* les salons *m.*

Истеглевамъ, *va.* retirer, étirer, detirer, attacher, dégager, sortir, dépêtrer, sup- porter; 1. *Mar.* haler; 2. (*отъ збѣйтѣ на кучеата*), démordre; 3. (*съ капуны*), ajuster; 4. (*отъ калъ-та*), désembourber; 5. (*котка*), *Mar.* lever, appareiller; 6.

(*пары отъ кѣкого*), pressurer; || *fig.* sucer; 7. (*сабя*, *металъ*), tirer; 8. (*телъ т.*), arguer; 9. (*прѣтърлявамъ*), prendre en patience *f*; 10. *който истеглева жълтицы*, un ajusteur.

Истеглевачъ (*на златенъ телъ*), *m.* tireur d'or, *m*; || (*на желѣзенъ*), un agreyeur.

Истеглеване, *m.* l'étirage *m*, extraction *f*; || (*телъ*), le tirage; || (*съ капуны*), l'aju- stement *m*.

Истегленъ, *adj.* tiré.

Истеглентелно санджче, *m.* le tiroir.

Истерика (*матчица*), *sf.* *Méd.* l'hystérie; || *страдалецъ отъ —*, hystérique *adj*.

Истерически, *adj.* hystérique; || (*унохон- дрически*), *Méd.* vapoureux.

Исти, *adj.* véritable (*voyes* Сжъ).

Истиквамъ (*къкого*), *va.* supplanter.

Истикване, *m.* la supplantation.

Истина, *sf.* la vérité, le vrai; 1. *на —*, *adv.* à la vérité, vrai et —ment, au juste, de fait; 2. *и на —*, voire; 3 —, *interj.* par- bleu et pardi ou pardine.

Истинвамъ, *vn.* refroidir, se congeler, se morfondre; || *fig.* se refroidir. [*ment.*

Истинване (*въ дружина*), *m.* le refroidisse- **Истинни и —иски**, *adj.* solide, constant, vrai, sérieux, de profession. [*fait.*

Истинно, *adv.* vraiment, dans le fait, par le **Истинска захарева тръстинка**, *sf.* la ba- gasse et bagase.

— *побожность*, *sf.* la mysticité.

Истински, *adj.* exact, essentiel, juste, véri- table, loyal, foncièrement, franc, positif.

Истинско, *adj.* gravement; || — *ро*, *m.* le po- sitif, le solide. [*à la porte.*

Истирвамъ, *va.* chasser; || (*изъ калѣ*), mettre **Истиквамъ**, *va.* exprimer; || (*сокъ*), épreindre; (*съ тискало*), pressurer.

Истикване, *m.* l'expression; || (*на гроздіе*), le pressurage.

Истикванеа (*кюсне т.*), *m. pl.* le marc.

Истисковачъ (*на гроздіе*), *m.* un pressuragr.

Истичамъ, *vn.* s'enfuir; 1. *истича*, *v. imp.* il leve, il coule, il découle de; 2. *истича*, *vr.* elle se décharge dans; 3. (*за вода*), elle s'écoule; 4. (*за рѣка*), il débouche; 5. *който истича*, découlant, *adj*; 6. *който са истича*, effluent, *adj*.

Истичане, *m.* le découlement, le coulage, émanation *f*; || *Phys.* l'effluence *f*, effluve *m*; || (*вода*), l'écoulement *m*.

Истласкувамъ (*отъ мѣстото къкого*), *vn.* faire sauter.

Истлакуувамъ, *va.* expliquer, interpréter, élucider, démontrer.

Истълкуване, *m.* la paraphrase.

Истълкувателенъ, *adj.* herméneutique.

Истмическы игры, *sf. pl.* jeux ishmiques ou —miens *m.*

Истоварямь, *va.* débarquer.

Истоваряне, *sn.* le débarquement.

Истокъ, *sm.* l'orient *m.*, l'est *m.*, le levant, l'aurore *f.*

Историкъ, *sm.* un historien. [storiette *f.*

Историйка (*приказница*), *sf.* le conte, l'histoire, *sf.* l'histoire *f.*; || (*за скоропилны животны*), la carcinologie.

Историографически, *adj.* historiographique.

Историографъ, *sm.* un historiographe.

Исторически, *adj.* historique *et* -torial; -ски, -ment. [stoire, *m.*

Историческо изображение, *sm.* tableau d'histoire, *m.*

Исторѣчъ, *adj.* tautologique, pléonastique.

Исторѣчье, *sm.* la tautologie.

Источвамъ, *va.* affiler.

Источенъ, *adj.* oriental. [l'eurus *m.*

— **вѣтеръ**, *sm.* vent d'amont *m.*, l'est *m.*, — **сапѣуръ** (*сунъ лхонтъ*), *sm.* la télésie.

Источна амплитуда, *sf.* Astr. amplitude

ortive *f.*

— **Римска Имперія**, *sf.* le Bas-Empire.

Источникъ, *sm.* fig. la source, le germe.

Источны страны, *sf. pl.* l'orient *m.*, le levant; 1. -чынѣ народы (*турскоземьчынѣ*), les orientaux *m.*; 2. **принямъ** -чны

обычай, *va.* s'orientaliser, 3. **вѣщъ** на

-чны езыцы, un orientaliste.

Истривамъ, *va.* essuyer, frotter, torcher, récurer, oblitérer, effacer; 1. (*дѣте*), *por.*

ébrenner un enfant; 2. (*каль-та*), décroter;

3. (*писало*), biffer; 4. (*отъ рѣжда металъ*), Chim. décaper; 5. (*съ слама*

каль), bouchonner; 6. (*ссадове*), écurer;

7. (*топъ*), écouvillonner; 8. -*са*, *vr.* s'oblitérer. s'effacer, se moucher; 9. **истриваса**

(*за монета*), *v. imp.* elle fraye.

Истриване, *sm.* le frottage, écurage *m.*, dé-

trition, radiation *f.*, décapage *m.*, oblité-

ration *f.* [un décrotteur.

Истривачъ, *sm.* un frotteur; || (*на ботушъ*),

Истритъ, *adj.* râpé; || (*за монета*, *за ка-*

мышъ), Num. fruste.

Истрошавамъ, *va. fig.* démantibuler.

Истрыбушвамъ, *va.* éventrer.

Истрывавамъ, *va.* lâcher; || -*са*, *vr.* s'échapper.

Истрыгвамъ, *va.* ébarber.

Истрыгувамъ, *va.* doler; || (*къкого*), pa-

teliner; || (*къщо*), *fig.* trafiquer de.

Истрыквамъ, *va.* briller.

Истрыкване, *sm.* le décapage.

Истрыкулевамъ (*на напръдъ*), *vr.* rouler.

Истрыкулеване, *sm.* la roulade.

Истрыпнатъ (*за става*), *adj.* entrepris.

Истрыпувамъ, *vr.* s'engourdir.

Истрыпуване, *sm.* l'engourdissement *m.*; ||

Med. la contracture.

Истрысакъ, *sm.* un nain, pygmée *m.*, mar-

mouset *m.*; || *fig.* un basset, embryon *m.*,

bamboche *f.*; || *jam.* un magot.

Истрысаче, *sm.* un culot.

Истрысевамъ (*платъ*), *va.* secouer.

Истрысеване, *sm.* *Med.* la rupture; || *Chir.* la descente.

Истрыбвамъ, *va.* détruire, tuer, dévorer,

étouffer, exterminer, anihiler, dépeupler,

consommer; || *fig.* extirper, faucher.

Истрыбване, *sm.* l'extermination *f.*, extinction,

destruction, annihilation, consommation *f.*;

|| *fig.* la déconfiture; || (*на злоупотребенеа*),

la réformation, la réforme.

Истребвачъ, *ка*, *s.* exterminateur, extinc-

teur, destructeur, -trice.

Истрыбителъ, *adj.* exterminateur.

Истрыбителность, *sf.* la destructibilité.

Истрыбливъ, *adj.* destructible.

Истрызнявамъ, *vr.* désenivrer, dégriser; ||

fam. dessouler; || (*сладъ сжъ*), cuver

son vin.

Истрызняване, *sm.* le désenivrement.

Истрысквамъ, *vr.* éclater.

Истудилникъ, *sm.* le carafon.

Истудявамъ, *va.* refroidir, morfondre; || -*са*,

vr. se refroidir. [la réfrigération.

Истудяване, *sm.* le refroidissement; || *Chim.*

Истудявателъ, *adj.* Chim. réfrigérant; ||

-валникъ, *sm.* Chim. le —, *sm.*

Истый, *adj.* même, le même; || *съ* — на-

чынъ, de même, tout de même (*вогъ* **Исты**).

Истыгамъ, *va.* tirer, tendre, tirer en longueur;

|| (*на дължъ*), allonger; || -*са*, *vr.* s'étaler,

s'allonger, trainer.

Истыгане, *sm.* l'extension *f.*, la dimension.

Истыгнатъ, *adj.* *fig.* tendu.

Истыжане, *sm.* le tissage, le tissu.

Истыжанъ, *part.* tissu.

Истыжментъ, *adj.* bien proportionné *m.*, assort-

tissant à, regulier.

Истыжмявамъ, *va.* ajuster, raccorder, assort-

tir, répondre; 1. *fig.* contre-balancer; 2.

-*са*, *vr.* s'ajuster à ou avec. se recruter,

s'assortir; 3. (*съ*), se proportionner à; 4.

fig. rimer.

Истыжмяване, *sm.* le raccord *et* -ement; ||

(*на парьмъ*), l'ajustage *m.*

Истынчавамъ, *va.* amencier, amenuiser, sub-

tiliser, alléger; 1. *fig.* décroasser, 2. (*схусъ*),

épuré; 3. -*са*, *vr.* s'amincir, s'amollir,

s'épuré, se raffiner; 4. *fam.* se câliner.

Истынчаване (*на писало*), *sm.* le marivau-

dage.

Истынчене, *sm.* l'amincissement *m.*, la subti-

lité; || (*на сусъ*), l'épuration *f.*

Истынченость, *sf.* le raffinement.

Истынченъ, *adj.* subtil.

Истынченъ хытрыны, *sf. pl.* les subtilités *f.*

Истынчвамъ, *vr.* affaiblir.

Истынчувамъ, *va.* fourrager.

Исхарчевамъ, *va. i.* gaspiller, dilapider.

Исхарчеване, *sm.* la dilapidation.

Исхвалевамъ, *va.* sonner.

Исхвъркамъ, *va.* partir; || **исхвъркати**, *v.* *imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.

Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; || **исхвъркване**, *sn.* la volatilisation; || **исхвъркване**, *sn.* la volatilisation; || **исхвъркване**, *sn.* la volatilisation.

Исхвъркателенъ, *adj.* éjaculateur; || **Исхвъркателенъ**, *adj.* éjaculateur; || **Исхвъркателенъ**, *adj.* éjaculateur.

Исхвъркателностъ, *sf.* la volatilité.

Исхвърлеване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (на повечето букви отъ една рѣчь), l'abréviation; 2. (нѣщо отъ смѣтка), la souffrance; 3. което е за —, excrémenteux et -mentiel ou -mantiel, *adj.*

Исхвърлеванеа (отъ море), *sn. pl.* le varech.

Исхвърленъ ечемикъ (отъ бира), *sn.* la drague.

Исхвърлямъ, *va.* rejeter, abolir, débayer, désarçonner, excréter, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (на бръгъ-тъ ладія), échouer; 3. (жиги), écarter; 4. (жиги въ игра), se défausser; 5. **исхвърля** огъвъ (за волкамъ), *v. imp.* il vomit.

Исхвърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (за вода), elle jaillit; || (за тежливостъ), il rejait.

Исхвърчане (на вода), *sn.* la saillie.

Исхвърчителенъ, *adj.* jaillissant.

Исхлупенъ, *adj.* déprimé.

Исхлупаса, *v. imp.* il s'écaille.

Исхлупявамъ, *us.* se creuser.

Исхлупяване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.

Исхлупенъ, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.

Исходъ (Моисеова книга), *sn.* l'exode *m.*

Исхоквамъ, *va. pop.* régouler.

Исхранване, *sn.* la sagination.

Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.

Исхриване (сръдство за —, *Med.* flegmogone, *adj.* *sn.*

Исхитрно дѣло, *sn. fig.* le grec.

Исхитренъ, *adj. fig.* leché.

Исхитрявамъ, *vn.* se raffiner.

Исхжбене, *sn. dim.* l'usure *f.*

Исхжбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.

Исхжбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; || *-ca, vr.* se détériorer, s'user, se blaser.

Исчезнувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.

Исчезнуване, *sn.* la disparition et -parution; || (на Рона), la perte du Rhône.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (вода), assécher; 3. (водата изъ ладія), agréner; 4. (всичкитѣ сръдства), être au bout de son rouleau; 5. (съ даване); *fig.* pressurer.

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*

|| **исчерпване** —, *Math.* méthode d'exhaustion *f.*

Исчерпавъ, *adj.* épuisable.

Исчървенъ, *adj. fig.* cramoisie.

Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Med.* déterger; 2. (наль-та), débourber; 3. (копыто у конь), pager.

Исчистеване, *sn.* la vidange.

Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || *-ca, vr.* s'étonner de, s'ébahir; || *-меса* (единъ на другъ), *pl.* s'entr' admirer.

Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || **гледамъ** съ — на, être en contemplation; || **изважъ** себи-си съмъ отъ —, je n'en reviens pas.

Исчуденъ, *adj. fat.* ébaubi.

Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (желѣзо), battre; 2. (местопленъ металлъ), écrouir; 3. (обы сжѣдове), bosseler.

Исчукване, *sn.* le forgeage; || (на местопленъ металлъ), écrouissement *m.*

Исчуквателенъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.

Исчукованостъ, *sf.* la malléabilité.

Исчукованъ, *adj.* forgeable, malléable.

Исчукованъ, *vn. pop.* s'épouffer.

Исчѣквамъ (нѣщо), *va. fig.* guigner.

Исципвамъ, *va.* éproucher.

Исципване, *sn.* l'épluchage et -chement *m.*

Италянска гайдичка, *sf.* la sourdaline.

— маслина, *sf.* la picholine et olive —, *f.*

— опера (въ Парижъ), *sf.* les bouffes *m.*

— свойщина (въ говоренето), *sf.* un italianisme; || **употрѣбявамъ** —, *va.* italianiser.

Иттрій (металъ), *sn. Chim.* l'yttréum.

Ихневмонъ (фараонска мышка), *sn. quadr.*

l'ichneumon ou rat de Pharaon, *m.*

Ихнографически, *adj.* ichnographique; -ски, -ment. [l'ichnographie *f.*

Ихнография (нѣма ради сграда), *sf. Archit.*

Ихнографъ (бръдачъ), *sn.* un ichnographe.

Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonnance *f.*, résonnement *m.*, tintement, son *m.* [tique.

Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocap-

Ихтиологически, *adj.* ichthyologique.

Ихтиология (рыбословие) *sf.* l'ichthyologie *f.*

Ихтиологъ, *sn.* un ichthyologiste et -logue.

Ихтя, *vr.* sonner; || **ихтя**, *v. imp.* il retenti,

elle résonne.

Ичогланъ (султански слуга), *sn.* un icoglan.

Ишкинь (конски), *sn. t.* le trot; 1. **вървя**

съ —, *vn.* trotter; 2. който върви съ —,

trotte-menu, *adj.*; 3. конь съ —, le trot-

teur; 4.

Ищакъ (приетъ, приѣдка), *sn. t.* l'appétit

m.; || **ищане** —, *Med.* l'inappétence *f.*

Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f.*, im-

ploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la

démangeaison.

Ищецъ, *sm.* un poursuivant, complaignant, requérant, plaideur *m.*, postulant, ante, *s.*; | (*назадъ нѣщо*), un réclamateur.

Ищителенъ, *adj.* *Jur.* rogatoire.

Ищливостъ, *sf.* l'exigibilité *f.*

Ищланъ, *adj.* appétible; | (*което може са иска*), exigible.

Ищж и Искамъ, *va.* prétendre, exiger, entendre, appéter; 1. (*и назадъ нѣщо*), réclamer; 2. (*и въ сѣдба*), requérir; 3. който ище, appétitif, *adj.*; 4. което трѣбува да са поице, *Jur.* quérable, *adj.*

I.

I

Юлий

I, *sf.* la dixième lettre de l'alphabet bulgare.

Иады (*съзвѣдіе*), *sf. pl.* *Astr.* les Hyades *f.*

Иануарій, *sm.* le janvier; -рски, de janvier.

Иатрохимія (*медицинска химія*), *sf.* *Méd.* l'iatrochimie *f.*

Иатусъ, *sm.* *Gram.* le bâillement.

Иацинтъ (*намыкъ*), l'hyacinthe; | —, *plante*, la jacinthe ou hyacinthe; | -тоцвѣтавъ, *adj.* hyacinthin.

Иезуитски, *adj.* jésuitique; -ски, -ment.

Иезуитско учене, *sm.* le jésuitisme.

Иезунтъ (*членъ на иезуитска община*), *sm.* un jésuite.

Иерархически, *adj.* 'hierarchy; -ски, -ment.

Иерархія, *sf.* la 'hierarchy.

Иерейски, *adj.* hiératique.

Иерейство, *sm.* la prêtrise.

Иерей, *sm.* un prêtre.

Иероглифически, *adj.* hiéroglyphique.

Иероглифъ (*тайнственъ знакъ*), *sm.* l'hiéroglyphe *m.*

Иерофантъ (*селевзински жрецъ*), *sm.* un hiérophante.

Иисусъ-Христосъ, *sm.* le Jésus et Jesus-Christ.

Ижица, *sf.* nom bulgare de la lettre I.

Икане (*често употрѣбене на i въ говоръ-тъ*), *sm.* l'iotacisme *m.*

Иодъ, *sm.* *Chim.* l'iode *m* et iodine *f.*; -денъ, d'iode; | съединене на иѣкои тѣла съ —, *Chim.* l'iodure *m.*

Ионійски и -нически, *adj.* ionique et ionien.

Иорданъ-рѣка (*съзвѣдіе*), *sm.* *Astr.* le Jourdain.

Иудейски, *adj.* judaïque, juif; -ски, -ment; | сѣдвамъ — законъ, *va.* judaïser.

Иудейство (*иудейска вѣра*), *sm.* le judaïsme.

Иудино дърво, *sm.* *arbre*, le gâinier.

Иулиански (*за календаръ*), *adj.* julien.

Юний (*мѣсецъ*), *sm.* le juin; -нски, de juin.

Юлій (*мѣсецъ*), *sm.* le juillet; -лски, de juillet.

K.

K

Каднѣе

K (*ка*), la onzième lettre de l'alphabet bulgare.

Кабалистика, *sf.* la cabale. [ment.

Кабалистически, *adj.* cabalistique; -ски, [ment.

Кабалистъ, *sm.* un cabaliste. [vire.

Кабаларъ и -лярингъ, *sm.* *Mar.* la tourne-

Кабарга, *sf.* *mamm.* le chevrotain ou portemuse.

Кабелтовъ, *sm.* *Mar.* le câbleau et câblot:

| (*майка ортома*), le grelin; | (*мѣрка за дължина*, 120 *стѣжичини*), encablure *f.*

Кабинетъ, *sm.* le cabinet; | (*за хартию*), le sergé-papiers.

Кабриолетка, *sf.* le boghei et bokei.

Кабриолетъ, *sm.* le cabriolet.

Кавалерска господарница, *sf.* une chevalière.

Кавалерски поредъ, *sm.* ordre de chevalerie, *m.*

Кавалеристъ, *sm.* un cavalier. [valerie.

Кавалерія, *sf.* la cavalerie; -рійски, de са-

Кавалеръ, *sm.* un gentilhomme, décoré *m.*; 1. (*и Fortif.*), le cavalier; 2. (*титла*)

сѣуер *m.*; 3. (*на орденъ отъ първа стѣпенъ*), le grand-croix; 4. (*отъ поредъ-тъ*), un chevalier; 5. по -рски, à la cavalière.

Кавалкада, *sf.* la cavalcade.

Каваль (*овчѣрска свирка*), *sm.* le pipeau.

Каватина (*арія*), *sf.* *Mus.* la cavatine.

Кавдинска пѣтека, *sf.* fourches caudines *f.*

Кага (*ладія*), *sf.* *Mar.* la cagne.

Каданъ, *sm.* *Mus.* la cadence; | наглед-вамъ -тъ, *va.* cadencer.

Кадастренъ, *adj.* cadastral.

Кадастръ (*кетюкъ т.*), *sm.* le cadastre; правя — (*заминувамъ на кетюкъ-тъ*), *va.* cadastrer; | правяне —, le cadastrage.

Кадачъ, *sm.* *fat.* un encenseur.

Кадетъ, *sm.* *Milit.* un cadet.

Кадилница, *sf.* l'encensoir *m.*, la cassolette.

Кадилницоносецъ, *sm.* un thuriféraire.

Каднѣе (*платъ*), *sm.* le velours, la peluche et pluche; -еявъ, de pluche; 1. (*о три коприялни нишки*), velours à trois poils,

т; 2. (китяно), velours épinglé; 3. (ламучно), velours d'Utrecht; 4. приличен на —, velouté, *adj.*

Кадияна нвница или лента, *sf.* le velouté; | *Techn.* la chenille. [d'Inde.]

— каджика, *sf.* plante, le tagète ou oeillet

— шѣпчица, *sf.* le mortier.

Кадиясть, *adj.* velouté.

Кадия, *sm. t.* un cadî.

Кадранъ, *sm.* le cadran.

Кадмий (металлъ), *sm. Chim.* le cadmium.

Кадрилъ, *sf.* la contredanse; || (въ карусель), la quadrille; || (хоро и игра на книги), le quadrille.

Кадръ, *sm. Milit.* le cadre.

Кадж, *va.* fumer.

Каджика, *sf.* oiseau, le chardonneret; || (пиле), le griset; || —, plante, l'abutilon m.

Каеупотово масло, *sm. Pharm.* huile de sajeput m.

Казакинъ (женска дрѣха), *sm.* le casaquin.

Казакъ, *sm.* un cosaque.

Казане, *sm.* le dit.

Казанъ, *adj.* dit; || выше -ный, le dit, la dite; || леко -но, c'est bientôt dit.

Казарка (сѣверна глска), *sf.* oiseau, la cravan.

Казарма (кашла т.), *sf.* la caserne; || въспиране да са излѣзе изъ —, le consigne; || въспирамъ да са отлѣчатъ отъ —, *va.* consigner.

Казачокъ (игряне), *sm.* la cosaque.

Казашко наваливане, *sm.* le 'hourra et 'hourah.

Казвамъ, *vn. va.* dire, dicter, proférer, faire voir, apprendre, savoir, faire (avec un infini); 1. (изведнашъ нѣщо умно), rencontrer; 2. (много за себе-си), s'en faire accroire; 3. (си мисълъ-та), *fig.* émettre; 4. (и насрѣща), répliquer; 5. (наустъ слово), réciter; 6. (нѣкому, за), parler à, de; 7. (нѣколу направо), ne pas mâcher ce qu' on pense; 8. (за нѣкого), s'avouer de; 9. (на нѣкого), témoigner contre; 10. (още единъ пѣтъ), répéter; 11. (какъ това слъцето), *fat.* rabâcher; 12. (слово безъ да бѣда приготвенъ), parler d'abondance; 13. кажете щото щете, vous avez beau-dire; 14. право да кажа, à dire vrai; 15. тъй да кажа, pour ainsi dire; 16. що ще рече това? qu' est-ce à dire; 17. казвать (хората), *pl.* on dit; 18. -са, *vr.* s'annoncer.

Казване, *sm.* le dire; || (на себѣ-та), dictamen de la conscience, m; || (наустъ слово), la récitation.

Казематъ, *sm. Fortif.* la casemate; || направенъ съ -ты, casematé, *adj.*

Казино, *sm.* le casino.

Казливъ, *adj. fig.* le tiercelet.

Казмиръ (платъ), *sm.* le casimir; -пентъ, de casimir; |-(шалъ), le cachemire.

Казуистъ (расправачъ на гузености по сврата), *sm.* un casuiste.

Канкчия, *sm. t.* (voyez Баркаръ).

Канкъ, *sm. t.* le saïque et saïc (voyez Ладия).

Каймакамнитъ и -камъ, *sm.* un saïmasan.

Каймакъ, *sm. t.* (voyez Сметана).

Кайманъ, *sm.* reptile, l'alligator m, saïman m.

Кайсія, *sf.* l'abricot m.

Канче (ботъ Мор.), *sm.* l'embarcation f.

Каншъ (за удавяне), *sm. t.* la 'hart, le lacet.

Какавида, *sf.* la chrysalide ou nymphe.

Какао, *sm.* le cacao; || (май-хубаво), *Com.* cacao caraque m.

Какаовникъ, *sm.* le cacaoyère et cacaoitière.

Какаово дърво, *sm.* arbre, le cacaoyer et cacaoitier.

Какаовъ бобъ, *sm.* le cacao.

Какаовъ чарупки, *sf. pl.* lacabosse. [toès.]

Какаду (качулясто напозало), *sm.* le kaka.

Каквина, *sf.* la qualité, la condition, la nature, espèce, modalité f, mode, propre m, partie f; 1. *fig.* l'aloi m, la cuvée, calibre m; 2. (на овозкы), l'acabit m; 3. отъ добра —, *fig.* marqué au bon coin; 4. отъ ала — (за трѣска), pernicieux, euse, *adj.*; 5. отъ лоша —, *Méd.* ferin; || (за чирей), cacotie, *adj.*; 6. на —, *Gram.* qualificatif, *adj.*; 7. изговарямъ -та, *vn. Gram.* qualifier; 8. наизначалникъ на —, qualificatif, *adj.*; 9. съ добры -ны, bien né.

Какво и Що, *pron. accus.* que et qu'; || -то и да, à tout prix, à quelque prix que ce soit; || -то ще да стане, *adv.* au petit bonheur.

Како, *sm.* nom bulgare de la lettre K.

Какографически, *adj.* sacrographique.

Какологически, *adj.* sacrologique.

Какохимически, *adj.* sacrochimique.

Какохимия, *f. Méd.* la sacochymie.

Какъ, *adv.* comme; 1. *interj.* quoi; 2. *conj.* du moment que, que et qu', par où, si et s'; || *fat.* 'hein; 3. -то, *adv.* à l'égal de; 4. *prep.* en qualité de, en guise de; || *conj.* tant; 5. — и да е, à la fourche, l'aquit, par manière d'aquit, quellement, de bric et de broc, par épaillées; || -то са случаи *fat.* cohin-saha; 6. -то и да бѣде, *adv.* quellement; 7. ужъ -то, *conj.* comme si; || *adv.* comment; 8. тъй -то, *fat.* quasiment; 9. -то ще, ad libitum.

Какъвъ, *adj. pron.* quel, elle; || -то и да бѣде, quelconque, *adj.*

Калабалжъ, *sm. t.* (voyez Повлекло).

Каласелъцъ, *sm.* potier d'étain. m.

Каласенъ пепель, *sm.* potée d'étain. f.

Калай и Нишаджъ, *sm.* l'étamure f.

Калайнижия, *sm.* un étameur, un plaqueur.

Калайны сѣдзны, *sf. pl.* poterie d'étain, f.

Калансвамъ, *va.* étamer, plaquer.

Калансване, *sm.* l'étamage m.

Каламарь, *sm. mollusque*, le calmar, le cornet.
Каламбурнистъ, *sm.* un calembouriste.
Каламбуръ (*игра думы*), *sm.* le calembour.
Каламѣръ, *sm. plante*, la giroflée.
 — **корень**, *sm. arbre*, le giroflier; || **главу-лече отъ** —, le girofle et clou de girofle; || **корица отъ** —, canelle giroflée *f.*
Калафатарски ученикъ, *sm.* un calfatin.
Калафатаръ, *sm.* un calfat.
Калафатъ, *sm. Mar.* le calfait, le radoub.
Калафатя (*ладія*), *va. Mar.* radoubier; || (*подводната част на ладія*), *Mar.* cou-rauer.
Калафативане, *sm.* la calfatage.
Калвилоски ябълъкъ, *sf. pl.* le calville.
Калвилъ, *sm.* le calville.
Калвински, *adj.* calvinien. [calvinisme.
Калвинисмъ (*учене на Калвина*), *sm.* le Calvinisme.
Калвинистъ, *ка, sc.* calviniste, religionnaire; réformé, ée, *s.*; || *fam.* un parpaillot.
Калдаржмъ, *sm. t. (voyez Каменица)*, || **права** —, *va.* saillouter.
Кале, *sm. t. (voyez Твърдяна)*.
Калевра, *sf. pl.* -ры, le soulier: -ренъ de soulier; || (*за играяне*), le chausson.
Калейдоскопъ, *sm. Phys.* le kaléidoscope.
Калекъ, *sm.* l'oncle *m.*
Калеме-ченгелъ, *sm. t. Chim.* le vert-de-gris.
Календаръ, *sm.* le calendrier, almanach *m.*; || **градинарски или цвѣтенъ** —, calendrier de flore. [calender.
Календеръ (*Персийски калугеръ*), *sm.* un Calender.
Календы (*пръвъ день на мѣсець-тъ у Рим-ляны*), *sf. pl.* les calendes *f.*
Калена стомана, *sf.* l'acerure *f.*
Калена тенжура (*съ уши*), *sf.* le coquemar.
Калене, *sm.* le recuit et recuite *f.*
Калене (*и на стомана*), *sm.* la trempe.
Каленъ, *adj.* terreux, boueux, gâcheux, crotté, bourbeux, fangeux, vaseux.
 — **трагъ**, *sm.* la fondrière.
Калиберъ, *sm. Artill.* la calibre; 1. (*за гюлле*), la vigote; 2. (*на коршумъ и гюлле*), le passe-balle et -boulet; 3. **из-мѣрявамъ или опредѣлявамъ съ** —, *va.* calibrer. [la chapa.
Калимавка, *sf.* la calotte, le coqueluchon.
Калифатъ *m* и -ство, *n.* le califat.
Калифски, *adj.* califal.
Калифъ (*чинъ*), *sm.* le calife et khalif.
Калий (*металъ*), *sm. Chim.* le potassium.
Калканъ (*бранило прѣдъ огнище*), *sm. t.* l'écran *m.* [de calmande.
Калмангъ (*ялатъ*), *sm.* la calmande; -иженъ,
Кална дървеница, *sf. insecte*, le réduve.
Кално мѣсто, *sm. Ag.* la crapaudière; || *fam.* la porcherie.
Калны оплѣскване, *sm. pl.* l'éclaboussure *f.*
Каловитъ, *adj.* limoneux.
Каловозъ, *sm.* un boueur.

Колонсчерпателна машина, *sf.* le cure-môle, le dragueur et bateau dragueur.
Каломель, *sf. Phar.* le calomel ou calomélas.
Калориметръ, *sm.* le calorimètre.
Калоферецъ, *sm. plante*, le coq-des-jardins.
Калава монета (*мечиста*), *sf.* fausse monnaie *f.*
Калпаво [**права** —, *va.* contrefaire.
Калпазанлъкъ, *sm. t.* la contrefaçon (*voyez Уподобене*).
Калпазанъ и -ницъ, *sm.* un faux-monnaieur.
Калпакъ, *sm. t.* bonnet de nuit, la chape.
Калугеръ (*монахи*), *sm. pl. fam.* la moineaille.
Калугерка, *sf.* la soeur; 1. *fam.* la nonne ou nonnain; 2. (*отъ орденъ Визитация*), une visitandine; 3. **послушлива** —, soeur écoute.
Калугерски (*монашески*), *adj.* monacal; -ски, -lement; || monastique, religieux, régulier.
 — **начинъ**, *sm.* la moinerie.
 — **орденъ**, *sm.* l'institut *m.*
Калугерско състояние, *sm.* la monasticité.
Калугерство, *sm.* le monachisme, la religion; || **изваждамъ отъ** — *нѣкого*, *va.* défroquer; || **напустувамъ** —, *va.* se défroquer.
Калугерче, *sm. dim. fam.* un moineillon.
Калугерчица, *sf.* une nonnette.
Калугеръ (*монахъ*), *ка, s.* moine, moinesse; religieux, euse; || *pl.* -ри, *fam.* la moinerie; 1. un frère, un régulier, caloyer; abbé, *sc.*; 2. *fam.* un penailon, un frocard; 3. (*об-жанецъ*), moine défroqué *m.*; 4. (*прослѣжъ*), un gyrovaque; 5. (*съ обло расо*), un blanc manteau; 6. **права** —, *va.* enfroquer; 7. **останалъи нѣмъ отъ** — **свѣдъ смъртъ-та му**, la défroque. [guétrier.
Калцаръ (*майсторъ за калцы*), *sm.* un Calcier.
Калцій (*металъ*), *sm. Chim.* le calcium.
Калцы (*тозлцы t.*), *sm. pl.* la guêtre; 1. за вадене (*дизовы калцуны t.*), la gamache; 2. съ мъжки —, guêtré, *adj.*; 3. **обувамъ** —, *va.* guêtrer et se —, *vr.*
Каль, *sf. et m.* la boue, bourbe, crotte, fange *f.*, limon *m.*, saleté *f.*, lie, vase, ordure, *f.*, les vidanges, les fèces, les fondrilles *f.*, patrouillis *m.*, les curures, les effondrilles *f.*; 1. *fam.* le margouillis; 2. (*отъ вино*), la boffée; 3. (*за свиня*), la souille; 4. (*съ слама*), la bauge, le bousillage; 5. (*за фарфоръ*), la barbotine; 6. **бания отъ** —, les boues; 7. **мѣсто отъ застояна на -та ладія**, *Mar.* la souille; 8. **вкарвамъ въ -та**, *va.* embourber; 9. **опрысканъ съ** —, l'éclaboussement *m.*; 10. **опрыскувамъ съ** —, *va.* éclabousser.
Калиска, *sf.* le fiacre, la calèche, la chaise; -сочъ, de calèche; || (*съ сгланетелно чергиле*), le soufflet.

Калъ, *va.* acierér, recuire; 1. (желѣзо), tremper; 2. (желѣзо пакъ), retremper; 3. (съ стомана), acierér.

Калъпаръ, *ст. т.* un modelleur, un formier.

Калъпна глина, *sf.* la potée.

Калъпъ, *ст. т.* le modèle, la forme; || (модель отъ гипсъ), la bosse; || (за фезъ), le champignon.

Калъня, *va.* modeler.

Калъхваръ, *ст. т.* un gainier.

Калъхвна фабрика и търговия, *sf.* la gainerie.

Калъхвъ, *ст. т.* la gaine; 1. (на ножница), faux fourreau *m*; 2. (за оржѣ), manteau d'armes, *m*; 3. (отъ печъ за пушка), le porte-crosse.

Камакъ и -мыкъ (*pl.* -мацы и -маніе), *ст.* la pierre; -мененъ, отъ камыкъ, de pierre; 1. le caillou, la pièce, la silex; 2. *Ag.* le marbre; 3. безцѣвъ —, pierre précieuse, pierre fine; 4. варовитъ — pierre calcaire; 5. гипсовъ —, pierre à plâtre; 6. мекъ —, pierre à taille; 7. пикоченъ —, *Méd.* la pierre; 8. (за воденица), la moralité; 9. (за зидъ), le libage; 10. (на игра дама), la dame; 11. (за настилане), le rabot; 12. (въ мѣхуръ-тъ), *Méd.* le calcul; 13. — прѣпъване, pierre d'achoppement *m*; 14. (за сграда), le cliquant; 15. стъпало (за въсѣдане конъ), le montoir; 16. устой (на мостъ), *Archit.* la culée; 17. надѣване —, le démaigrissement; 18. ставане — въ тѣлото, *Méd.* la lithiasie; 19. надѣвамя —, *va.* démaigrir; 20. прѣобръщамъ въ —, *va.* pétrifier, lapidifier; 21. който разбива —, *Méd.* calculifrage; 22. *pl.* -маніе (за изравняване зидове), les arasés et pierres d'arasés *f*; 23. (за калдаржъ), le cailloutis; 24. настиламя съ -пъкъ, *va.* paver, caillouter; || (пакъ), geraver; 25. настеля —, *Geol.* l'assise *f*; 26. очистеване отъ —, l'épierreage *m*; 27. очистевамъ —тъ на градина, *va.* épierger; 28. редъ —, *Archit.* l'assise *f*; 29. съ нахвърляны трошны — у вода, à pierres perdues; 30. убиване съ —, la lapidation; 31. убивамъ съ — или хвърлямъ — слѣдъ нѣкого, *va.* lapider; 32. става камыкъ, *v. imp.* il se lapidifie.

Камадудецъ (монахъ), *ст.* un emaldule.

Каманякъ, *ст.* amas de pierres, *m*.

Кама̀ра, *sf.* Mar. la cabine; -рѣнь, de la cabine.

Кама̀рка, *sf.* Mar. la carosse.

Камары и венчыкыѣ отѣланы мѣста, *Mar.* les emmèagements et aménagements *m*.

Камаче (отъ домино), *ст.* le dé; || -та, *pl.* (дѣтинска игра), la pierrette.

Камбала, *sf.* poisson, la limande, la barbue ou carrelet *m*, la sole; || (бранилна рыба), le pleuronecte; || (палтусъ), *H. nat.* rhombet.

Камбана, *sf.* la cloche. le bourdon; 1. *Archit.*

la campane; 2. бия —, *va.* sonner; 3. удрямя —, *va.* tinter.

Камбаненъ, *adj.* campanaire.

Камбанска мѣдъ, *sf.* la fonte.

Камбанскы звѣнь, *ст.* la coupetée.

Камбанистъ, *adj.* campaniforme.

Камбузъ, *ст.* Mar. la cuisine. [самѣе.

Камей, *ст.* le camaïeu; || (сжлѣз камыкъ), la

Камель (ладия), *Mar.* le chameau.

Каменарница, *sf.* l'ardoiserie *f*.

Каменарски чукъ, *ст.* l'épinoir *m*.

Каменаръ, *ст.* un ardoisier.

Каменисто срастеване, *ст.* (voyez Безоаръ).

Каменница *f* и -никъ, *ст.* (калдаржъ *t.*), la ravé; 1. права —, *va.* paver; 2. правяне — и каманіе за —, le ravage, le ravé; 3. прѣпъване —, le geravement; 4. издвигата — край кашята (псичаченъ нѣтъ), le 'haut du pavé; 5. развалямя —, *va.* dépaver; 6. майсторъ на — (калдаржжия), un paveur.

Каменливъ и -нистъ, *adj.* pierreux, caillouteux, rocailleux; || *Anat.* pétreux; || (за Аравія), pétre.

Каменовъглицентъ, *adj.* *Geol.* 'houllier; || -въглястъ, 'houilleux; || -трапъ, *ст.* la 'houillière. — дѣлецъ, *ст.* tailleur de pierres, *m*; un statuaire, un appareilleur.

— мѣтна мортира, *sf.* le pierrier.

— печѣтникъ, *ст.* imprimeur lithographe *m*.

— печѣтница, *sf.* la lithographie.

— творенъ, *adj.* lapidifique. [lade.

— точецъ (фолада), *ст.* mollusque, le pho-

— трошителинъ, *adj.* saxifrage.

— чупецъ и -трошецъ, *ст.* le carrier.

— чушна трѣва (баданъ), *sf.* plante, la saxifrage.

— ѣдецъ (червей), *ст.* *H. nat.* le lithophage.

Каменна и -мачна болестъ, *sf.* le calcul; || което са отнася до — и страдаецъ отъ —, calculeux, pierreux, *adj*; || операторъ на —, un lithotomiste. [vrière.

— кошара (за карауль), *sf.* Fortif. la poi-

— матка, *sf.* Minér. la gangue.

— обграда, *sf.* le revêtement.

— плавнина, *sf.* le rocher.

— плоча, *sf.* la dalle; 1. *Typ.* le marbre;

2. настиламя съ -чи земята, *va.* daller; 3.

настилане съ -чи, le dallage.

— соль, *sf.* sel gemme *m*.

Каменни и -мененъ, *adj.* pierreux; 1. *fig.* de marbre, de bronze; 2. *Geol.* rocheux; 3. *H. nat.* pétre; 4. *Anat.* pétreux.

— джбъ, *ст.* arbre, l'yeuse ou chêne vert.

— лентъ, *ст.* (voyez Амиантъ et Азвестъ).

— ссждъ, *ст.* poterie de grès *m*.

— упоръ, *ст.* l'éperon *m*.

Каменно корыто, *ст.* *Archit.* la culière.

— насыпване, *ст.* la turcie; || (на шосе), l'empierrement *m*.

Каменно сърдце, *sm.* coeur de roche ou de rocher.

— трошене, *sm.* la cartière.

Каменны или Земли вглища, *sm. pl.* la 'houille; | копачь на —, un 'houilleur; | излень кошъ съ — (35 фунта), la verse.

— подмолы, *sm. pl.* le recif et rescif ou ressif.

— ссидины, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*и фг.*), *sf.* la chambre.

— клари или -свѣтла, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire.]

— обскур, *sf. Opt.* chambre obscure ou Камерарій (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerier.

Камердинеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камеріера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste et camériste.

Камерингски чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm. Mus.* le diapason.

Камила, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за ѳдеме*), le méhari; 2. женска —, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), insecte, la sauterelle.

Камиларъ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sf.* le testif.

Камилски пилецъ, *sm. oiseau*, l'autruche *f.*

Камилче, *sm.* le chamelon. [d'althea.]

Камилчъ, *sm. plante*, l'althea *m*; -лаченъ,

Камина, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; -тенъ, de camelot. [chambre, *m.*]

Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la Камерхеръ, *sm.* un chambellan; -херски, de chambellan.

Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакамъ т.*), *sm.* bois de Camphère, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; -ренъ, de camphre; | размывамъ съ —, *va.* camphrer; | размытъ съ —, camphré, *adj.*

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *sm. arbre*, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf. plante*, la camphrée et camphorata.

Камшиковиденъ, *adj. H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и биене съ —, la discipline; 2. и удране съ —, l'escourgée *f*; 3. бия съ —, *va.* fouetter, discipliner, flageller, donner les étrivières *f*; 4. удране съ —, la flagellation, les étrivières *f*; 5. ударямъ часто съ —, *va. fam.* fouailler; 6. който обича да бие съ —, un fouetteur; 7. биенъ съ да, un flagellateur; 8. силенъ ударъ съ —, la sanglade; 9. бияса съ —, *vr.* se discipliner; 10. пустовѣрецъ що са бие съ —, un flagellant.

Камшиче (*за конъ*), *sm. t.* la cravache.

Камшлжкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадійка, *sf. mamm.* le pékan.

— рысь, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски барсукъ, *sm. quadr.* le carcajou.

— сѣверенъ елень, *sm. quadr.* le caribon.

Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Géogr.* la manche; 2. власянь въ —, *vn. Mar.* emmancher; 3. наласянь отъ британскій —, *vn. Mar.* démancher; 4. което може стане —, canalisable, *adj*; 5. прокопаване —, la canalisation; 6. прѣобрѣщамъ рѣка на — или прокопавамъ — прѣтъ земята. *va.* canaliser.

Канане, *sm.* le canapé, le sofa et sopha, lit de repos *m*; | (*за спане*), la duchesse.

Канна (*жѣрна, 3 ласты*), *sf.* la canne; | мѣрене съ —, le cannage.

Канара, *sf. t.* (voyez Скала).

Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*титюнь*), *sm.* le canasse et canastre.

Канатъ (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm. oiseau*, le canari, le serin de Canarie; -ченъ, de canari.

Канделябръ (*свѣщникъ съ рачки*), *sm.* le candelabre.

Кандидатство, *sm.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; | (*на богословіе, у протестанти*), un proposant.

Кандилка, *sf. plante*, la pervenche, le mougon ou anagallis.

Кандило (*лампочка*), *sm.* le lampion.

Кандилче, *sm.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; | (*на бжца*), la cannette; | дърво —, *arbre*, le cannellier.

Канеленъ цѣтъ, *sm.* cannelé, *adj.*

Канене, *sm. fgd.* le ragout.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*же-лѣзна хука*), le grappin et grapin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шлѣачи*), la chiffonière; 4. закачвамъ съ —, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ рукавы*), *sm.* le canezou.

Канителенъ, *adj.* rancunier; | *fam.* rancuneux.

Канифасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Канифоль, *sm.* la colophane et -phone; -ленъ, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*косто са относя до каноника*), *adj.* canonical.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; -оникня, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геноева*), le génoévain; 2. (*блѣжачъ на имена*), chanoine pointeur *m*; 3. достоинство на прѣдѣнь —, le personnage.

Каноническа правилность, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; -ски, -ment.

Каноничество, *sm.* le canonicat.

Каноніерска варка, *sf.* chaloupe canonnière *f.*
Каноніеръ, *sm.* un canonnier, un artilleur.

Канопъ (за пушкани, топъ *t.*), *sm.* le canon; || *coll.* каноны или артиллерія, l'artillerie *f.*; || (забада). *Astr.* le Canon.

Кантабиле, *sm.* *Mus.* le cantabile.

Канталско сырене (изъ Осернъ), *sm.* le cantal.

Кантарче, *sm.* le crochet.

Кантаръ, *sm. t.* la romaine, la bascule, le peson.

Кантата, *sf.* *Mus.* la cantate; || малка —, la cantatille.

Кантонски, *adj.* cantonal.

Кантонъ (въ Швейцаріи), *sm.* le canton.

Канторъ, *sm.* l'étude *f.*

Канцеларія, *sf.* la chancellerie, le bureau, le greffe.

Канцеларски службашъ, *sm.* un employé;

Канцлерска кѣща, *sf.* la chancellerie.

Канцлерски чинъ, *sm.* le cancellariat.

Канцлеръ, *sm.* un chancelier; || (на хазната), chancelier de l'échiquier, *m.*; || ступаница на —, une chancelière.

Каня, *va.* engager à, presser; 1. (за ъдене), *fig.* ragouter; 2. -са, *vr.* se ragouter; 3. -са (гоня карезъ *t.*), *vr.* rancune tenant ou tenant.

Каолинъ (фарфорова глина), *sm.* le kaolin.

Капанъ, *sm. t.* le traquenard, le traquet, le bracon et broyon (voyez Хвакъ).

Капаракъ, *sm.* la caprière.

Капаръ, *sm. pl.* le câpre; -репъ, de câpre.

Капаро, *sm.* les arrhes *f.* (voyez Зададка).

Капаръ-дръвче, *sm.* arbrisseau, le câprier.

Капарозъ, *sm. t.* la mangerie.

Капателенъ, *adj.* stillatoire.

Капела, *sf.* le chapeau; || търговия съ -лы, la chapellerie.

Капеларъ, *ка. s.* chapelier, ère.

Капелка, *sf.* la casquette.

Капелла (черковица), *sf.* la chapelle; || (забада), la Chègre.

Капеллански приходъ, *sm.* la chapellenie.

Капеланъ, *sm.* un chapelain.

Капелмайстеръ, *sm.* maître de chapelle *m.*

Капене, *sm.* le dégouttement, découlement, suintement *m.*; 1. *Phys.* la stillation; 2. (гроздіе), la coulure; 3. (коса), l'opopée ou pelade *f.*; 4. (листіе), la déféuillaison.

Каперно свидѣтельство, *sm.* lettre de marque, *f.*

Каперъ (ладія), *sm.* le corsaire.

Капзамалство, *sm.* l'exaction *f.*

Капзамалъ и -линъ, *sm. t.* un collecteur, un exacteur.

Капи, *v. imp.* il dégoutte, il découle de, il suinte, il ruisselle de; 1. отъ което — коса, épilatoire, *adj.*; 2. капятъ (листа), *pl.* elles s'effeuillent; 3. (за себщи и плодове), ils coulent.

Капиталистъ, *sm.* un capitaliste, un financier.

Капиталъ (майна), *sm.* le capital, le fonds, la masse; 1. (главенъ сборъ), le principal; 2. дълъ отъ -тъ, *Com.* l'apport *m.*; 3. ирпъя — (хылдж, *va.*), *va.* capitaliser.

Капитанство, *sm.* la capitainerie.

Капитанъ и -нинъ (и Мар.), *sm.* un capitain; || *Milit.* capitain d'infanterie.

— командоръ, *sm. Mar.* un commodore.

— паша, *sm. t.* un capitain-pacha (voyez Адмиралъ).

Капина, *sf.* arbrisseau, l'arbusier *m.*; || —, plante la canneberge; -вентъ, de canneberge.

Капины, *sf. pl.* l'arbose *f.* groselle verte ou à maquereau *f.*

Капитель, *sf.* *Archit.* le chapiteau.

Капитолій (римски храмъ), *sm.* le capitol.

Капитуларій, *sm.* un capitulaire.

Капитуларъ (който има гласъ въ канитутъ), *sm.* capitulant, *adj.*

Капитуляція (сговоръ за прѣдаване града), *sf.* *Milit.* la capitulation. [pitral]

Капитуленъ и -ленъ, *adj.* capitulaire, cha-

Капитулско достоинство, *sm.* le capitoulet;

|| въ -сѣране, *adv.* capitulairement.

— основане, *sm.* le capitulaire.

Капитулъ, *sm.* le chapitre; || (синдикъ въ Тулуза), un capitoul.

Капишопъ (пакокалимака), *sm.* le capuchon; || налагамъ си —, *sm.* s'onscapuchonner.

Капище (у *v. s.*), *sm.* le fanum.

Капка, *sf.* la goutte, la marque, la larme, tache, macule, salissure, *f.*; 1. *fig.* le stigmate; 2. — по —, goutte à goutte; 3. стакмена —, larme-de-verre ou -batavique; 4. (отъ нощъ-тъ), *fat.* la roupie; 5. нито —, pas un iota; || *fat.* pas une once; 6. вливане по —, l'instillation *f.*; 7. вливанъ по —, *va.* instiller; 8. тече по —, *v. imp.* il dégoutte; 9. -кы (ханове), *pl. Pharm.* les gouttes; 10. голѣмы — (трыкала), la moucheture; 11. на -кы, marqué, marquéé, tacheté, moucheté, tiqueté, tavelé, *adj.*; 12. на чървени — (за добиванъ), traité, *adj.*

Каплакъ (възмѣдене на кърмачъ), *sm. Mar.* le chapeau; || *Com.* le primage.

Капливъ (който капи), *adj.* gouttant.

Капнувамъ, *sm.* (voyez Уморявамъ).

Капнуване (листа, коса), *sm.* la chute.

Капониръ (закрита пѣтека), *sm. Fortif.* la caponnière.

Капопосвамъ (скопявамъ пѣтеле), *va.* Капонче, *sm. dim.* le charonneau.

Капонъ, *sm.* le charon, la volaille; || кастрюлъ за —, le charonnier.

Капотъ (дубѣа), *sm.* la capote.

Капраство, *sm. Milit.* la brigade, l'esconade *f.*

Капралъ, *sm. Milit.* un caporal.

Каприполъ, *sm. arbuste*, le chèvre-feuille.

Каприція (кефѣт.), *sf.* la caprice; || *fat.* la lubie

Капсюль, *см.* *Milit.* la capsule.

Каптенармусъ, *см.* *Milit.* capitain d'armes. *м.*

Капужия (*при сарай*), *см.* *т.* un capoudji.

Капула (*задница*), *ж.* la croupe, le dos, arrière-main *м.*; 1. *турамъ* задъ мене на -та *нѣкого*, *ва.* prendre en croupe; 2. *съ хубава* —, bien croupé; 3. *отзадъ* на -та, *adv.* en troussé; 4. *сѣдишкомъ* на -та, à croupetons. [peseur.

Капунаръ (*майсторъ*), *см.* un balancier, un

Капунчики (*за жълтици*), *ж.* *pl.* le trébuchet, ajustoir *м.*; 1. (*за злато*), le biquet; 2. (*за писма*), le pèse-lettres; 3. *тегля* съ —, *ва.* biqueter.

Капуны (*и Astr.*) *ж.* *pl.* la balance; | *блюдо* на —, le plateau.

Капница, *ж.* *dim.* la gouttelette, le point, la larme, un soupçon de; 1. *Pharm.* la lacrymule; 2. съ -цы, *Н. nat.* ponctué; *adj.*; 3. *бывъя или работа* съ -цы, *ва.* pointiller.

Капчукъ, *см.* la gouttière, épanchoir *м.*, noue *ж.*; | *Archit.* le larmier; | (*край на стрѣхенъ улукъ*), la gargouille.

Капчуци, *см.* *pl.* le batellement ou égout.

Капюцинь (*калугеръ*), *ка*, *с.* capucin, ine.

Капюциньскы манастирь, *см.* la capucinière.

Кара-батакъ (*пиленце*), *см.* *т.* oiseau, le guillemot. [Шинхане).

Карабина, *ж.* la carabine, escopette *ж.* (*воуе*;

Карабинеръ, *см.* un carabinier; | *пушкамъ* -нерскы, *ва.* carabiner ou tirailler.

Каравайка, *ж.* oiseau, le coulis ou courlieu.

Каравансарай, *см.* *т.* le kan ou khan; | (*съ Индія*), la chaudière. [caravalle

Каравелла (*морска ладія*), *ж.* *Mar.* la

Карагюзлюкъ, *см.* *т.* (*воуе* Умаеване).

Карагюзчия, *см.* *т.* (*воуе* Умайиникъ).

Каразен (*платъ*), *ж.* le créseau.

Карантъ (*еврейски еретикъ*), *см.* un sarraite; | *учене* на -ты, le caralisme. [caraque.

Карака (*португалска ладія*), *ж.* *Mar.* la

Карако (*женска рокля*), *см.* le caraco.

Караманъ, *см.* chien de berger, *м.*

Карамболнрвамъ, *ва.* caramboler.

Карамболъ (*на биліардъ*), *см.* le carambolage; | *правя* —, *ва.* caramboler.

Карамъ, *ва.* charrier, mener, amener, poursuivre; 1. (*добытакъ*), toucher; 2. (*кола изъ между коленицѣтъ*), cartayer; 3. (*копъ кроткъ вървежъ*), aubiner; 4. (*ладія*), manoeuvrer; 5. -си, *см.* se poursuivre; 6. -ца, *вр.* disputer de, gronder, se houspiller, chamailler et se —, se harpailler. se brouiller, démêler avec, bougonner, être au prises *ж.* estocader; 7. *ж.* ferrailer; 8. *fat.* batailler; 9. (*за низащо*), *pop.* chicoter; | *fat.* chipoter; 10. (*повърхънио*), escarmoucher; 11. *който са нара прѣдъ сѣдба*, *Jur.* litigant, *adj.*; 12. — *меса*, *pl.* se quereller, s'entre-quereller, se peloter.

Каране, *см.* la querelle, dispute, dissension *ж.*, débat *м.*, différend, démêlé *м.*, affaire, crierie, sottise *ж.*, conflit, charivari, vacarme, trouble *м.*; 1. la contention, contestation, ergoterie, gronderie, altercation *ж.*, altarcas *м.*, prise *ж.*, tapage *м.*; 2. le transport, le voyage, la voiture; 3. (*и плата са —*), le charriage; 4. (*съ кола*), le roulage; 5. (*кола*), la voie; 6. (*обръщане ладія*), *Mar.* la manoeuvre; 7. (*съ бой*), la batterie; 8. *прѣджътъ* са —, tison de discorde *м.*; 9. (*и псуване*), la rixe; 10. *ж.* le choc, le sabbat; 11. *fat.* la brouille, bronnellerie *ж.*, bruit *м.*, bagarre *ж.*, chamaillis *м.*, bisbille *ж.*, pique, castille, noise *ж.*, grabuge *м.*; 12. *Jur.* le litige; 13. *pop.* la vie; 14. *тырча* — (*искаль да са карамъ*), *ва.* chercher querelle à. [caragne.

Каранненъ клей, *см.* la caragne et gomme

Карантиненъ лазаретъ, *см.* bureau de santé, *м.*

Карантинно свидѣтельство, *см.* la patente.

Карантинъ, *см.* *Mar.* la quarantaine.

Карантия, *ж.* *т.* (*воуе* Ватрѣшность и Дрѣволия).

Караръ, *см.* *т.* le dictum (*воуе* Изричане).

Карасъ, *см.* poisson, le carassin et corassin.

Карата (*видъ алая*), *ж.* plante, le karatas.

Каратъ и Кратъ, *см.* le carat.

Карауленъ, *adj.* le factionnaire; | *Mar.* le guetteur.

Караулица, *ж.* corps de garde, *м.*

Караулъ, *см.* la sentinelle, la garde, le guet, 1. *варда или стоя* —, *см.* faire sentinelle! être en faction, faire faction; 2. *зимане* подъ —, la capture; 3. *стоене* на —, la faction; 4. *промянявамъ* -тъ, *ва.* relever de sentinelle; 5. *промяна* на горний —, la garde montante; 6. *отредъ* на промяненитъ съ -тъ, la garde descendante; 7. *промяняваса* -тъ, *в. imp.* descend la garde; 8. *почетенъ* —, garde d'honneur; 9. *караулъ!* *interj.* à la garde! 10. -ленъ, *adj.* guet. [Стжляникъ).

Карата (*шите за вода*), *ж.* la carafe (*воуе*;

Карамѣилевы корени, *см.* *pl.* clou de girofle, *м.* [phyllé, *adj.* *ж.*

Карамѣнлъ-корено растене, *см.* *Bot.* caryo-

Карбонаризмъ, *см.* le carbonarisme.

Карбункулъ, *см.* *Med.* le charbon; | (*канъ-тавъ т.*), l'escarboucle *ж.*

Каргадоръ, *см.* *Com.* le cargador.

Карго, *см.* la cargaison.

Кардамонъ, *см.* plante, le cardamom.

Кардиналскъ, *adj.* cardinaliste.

— *послужачъ*, *см.* un conclaviste.

Кардиналско достоинство, *см.* le cardinalat, le chapeau.

Кардиналь (*сановникъ*), *см.* un cardinal; | —, *oiseau*, le cardinal, le tangara.

Кардиалогически, *adj.* cardilogique.

Кардиалогія (*наука за сърдцето*), *sf.* la cardilogie. [le cardon.

Кардонъ (*испански ангинари*), *sm.* plants.

Каре, *sm.* Milit. le carré.

Карета, *sf.* la carrosse, la voiture, le char;

1. (*съ поема*), le fiacre, voiture de remise;

2. пълна — съ люде, une carossée; 3. карамъ въ —, *va.* voiture.

Каретаръ, *sm.* un charron.

Каретенъ конь, *sm.* le carrossier.

Каретна мазъ, *sf.* vieux oing *m.* le cambouis.

— майсторія или работа, *sf.* le charronnage.

Каретникъ, *sm.* un carrossier.

Каретно санджче, *sm.* la caisse.

Каретны дървета, *sm. pl.* le bateau.

Карикатура, *sf.* la caricature; | *пиша или* драсколя -ры, *va.* caricaturer.

Кариатида, *sf.* Archit. la cariatide et caryatide.

Кариатиденъ, *adj.* Archit. cariatidique.

Каркасъ, *sm.* arbre, le micocoulter.

Карлъ петый, *sm.* Charles quint *m.*

Кармазиненъ, *adj.* cramoisie.

Кармазинъ, *sm.* le cramoisi.

Карманъ-присады, *sf. pl.* le bon-chrétien.

Кармелитска калугерка, *sf.* une carmélite.

Кармелитски калугеръ, *sm.* un carme.

Карминъ, *sm.* le carmin. [chou-fleur.

Карнабитъ (*цвѣтно зеле*), *sm.* plante, le

Карнеолъ (*сжлз камъкъ*), *sm.* la cornaline.

Карнизъ, *sm.* Archit. la corniche; -енъ, de corniche; | *Archit.* l'entablement *m.*

Каро (*на книги за игра*), *sm.* le carreau.

Кароминска бивноиѣ, *sf.* arbre, le catalpa.

Кароминско чайно дърво, *sm.* arbuste, l'apalachine *f.*

Каролинъ (*монета*), *sm.* le carlin.

Каронада (*видъ топъ*), *sf.* la caronade.

Каррарски мриморъ, *sm.* le carrare.

Каррикъ (*инглизки стуртикъ*), *sm.* le carrick.

Картезианска философиѣ, *sf.* le cartésianisme.

Картезиански, *adj.* cartésien.

— манастиръ, *sm.* la chartreuse; | калугеръ отъ — поредъ, *sm.* un chartreux.

Картезианецъ, *sm.* un cartésien.

Картеронъ (*роденъ отъ мулатка и Европчанка*), *s.* quarteron, onne.

Картеръ (*кърмената частъ на ладѣя*), *sm.* Mar. la 'banche. [mentaire, *m.*

Картетъ-корабъ, *sm.* Mar. vaisseau parle-

Картина (*образъ*), *sf.* l'image *f.* le tableau, la planche; 1. *Point.* la toile; 2. (*и fig.*), la peinture; 3. (*съ шавателны фигури*), tableaux mouvants *m.*

Картина галереѣ, *sf.* la pinacothèque.

Картонна работа, *sf.* le cartonnage.

Картонъ, *sm.* le carton.

Каръ-топъ, *sm. s.* arbrisseau, la boule-de-neige; | , *plante*, l'astragale *m.*

Картофорисамъ, *va. fam.* brelander.

Картофоръ, -ка, *s.* joueur, euse; brelandier, ère. [gouassier.

Картузникъ, *sm.* Mar. le cartouchier et gar-

Картузъ, *sm.* Artill. le cartouche.

Каруселенъ расколъ (*межданъ т.*), *sm.* le carroussel.

Карусель, *sm.* le carroussel. [hicule.

Каруца (*съ вѣтъ кошъ*), *sf.* le cabas, le vé-

Карѣнца (*игла*), *sf.* l'épingle *f.*; 1. *fam.* la saboche; 2. (*за коса*), épin. le à cheveux;

3. грѣна —, l'épingle; 4. пары на —, les épingles.

Касанинъ, *sm. t.* un opérateur; | (*былъ-ринъ*), un médocastre; | (*похилинъ на свини*), un tueur.

Касанинда, *sf.* l'abattoir *m.* la boucherie.

Каска, *sf.* la casque.

Каскада, *sf.* chute d'eau *f.* la cascade (*voyez* Водоскокъ).

Каскариль (*гора*), *sm.* Pharm. la cascarille ou chacrelle.

Касметъ, *sm. t.* (*voyez* Честъ).

Касса, *sf.* le coffre-forte; 1. (*хазна т.*), la recette; 2. *Com.* la caisse; 3. (*за буквы*), *Typ.* la casse; | половина —, le casseau;

4. (*съ театръ*), le bureau.

Кассационна сѣдница *f.* или -енъ сарай, *m.* la cour de cassation.

Кассиеръ, *sm.* un caissier (*voyez* Ключаръ).

Кассиѣ, *sf.* arbre, le cassier et canéfier; | —, *plante*, la casse.

Кассіопеѣ (*свѣздѣ*), *sf.* Astr. la cassiopée.

Кассиноадъ (*прива лхия*), *sm.* Astr. la cassinoïde.

Кассонадъ (*сурага захаръ*), *sm.* la cassonade.

Каста (*родъ*), *sf.* la caste; | *испаждамъ отъ* —, *va.* décaster.

Кастеленски околъ, *sm.* la châteltenie.

Кастелинство, *sm.* la châteltenie.

Кастелянъ, *ка. sc.* concierge de château; | (*съ лѣгил*), un castellan; | *длъжностъ* или живѣлица на — (*портаръ*), la conciergerie. [la caastoria.

Касторинъ (*сѣленикъ аласатъ плата*), *sm.*

Касторъ или Бобаръ, *sm.* quadr. le castor.

Кастрематация, *sf.* la castrametation.

Кастроль, *sm.* la casserole; -ленъ, de casserole.

Кастри, *va. fig.* mettre en capitolade.

Катадиоприка, *sf.* la catadioptrique; -ически, *adj.*

Катадневенъ, *adj.* quotidien; -вно, -nement — хлѣбъ, *sm.* pain quotidien (*voyez* Вско-дневенъ). [catacombes *f.*

Катакомбы (*подземны пещеры*), *sf. pl.* les

Катакустика, *sf.* la catacoustique; | -ически, *adj.*

Катаlepsia, *sf.* Méd. la catalepsie.

Каталептически, *adj.* Méd. cataleptique.

Каталогъ, *sm.* le catalogue, le répertoire.

Катапласма (*налагалка*), *sf.* le cataplasme.

Катапультъ, *sm.* la catapulte. [мѣржа].

Катарактъ, *sm.* la cataracte (*вогъе* Прѣ-).

Катафалкъ, *sm.* le catafalque.

Категорія, *sf.* la catégorie; | *Log.* le prédicament; | располагать по -рим, un catégoriseur. [les rostres m.]

Катедра, *sf.* la chaire; | (*у сѣтъ Румъ*),

Катерница, *sf.* oiseau, le grimpeur; | —,

matm. le polatouche ou écureuil volant; |

-цы (*пилцы*), *pl. H. nat.* les grimpeurs m.

Катеричень боръ, *sm.* mât de cognac m.

Катеръ (*ладія*), *sm.* le canot, le cotre ou

cutter. [cher; | *fatm.* se 'hisser.

Катераса, *vr.* grimper, graver; | *fg.* se per-

Катетеръ, *sm.* Chir. le cathéter; | възвирямъ

— въ мѣхуръ, *va.* cathétériser; | възвиране —

въ мѣхуръ, *sm.* le cathétérisme.

Катетъ, *sm.* Géom. la cathète

Катихизаторъ, *sm.* un catéchiste.

Катихизація, *sf.* la catéchèse.

Катихизсамъ, *va.* catéchiser.

Катихизисъ, *sm.* le catéchisme.

Катихизически, *adj.* catéchistique.

Каткусъ, *sm.* plante, le cactier et cactus.

Като, *conj.* lorsque et lorsqu', dès que, pour

que; | — тай, *adv.* gratuitement.

Католикъ, *sm.* ec. catholique; | волю-

мысленъ —, catholique à gros grains, m.

Католическа черкова, *sf.* la catholicité.

Католически, *adj.* catholique; -ски, -мент;

| *rapiste*, ultramontain; | *придържанкъ* на

-ско учене (*ултрамонтанецъ*), un ultra-

montain.

— погъ, *sm.* un curé.

— свѣтъ, *sm.* la catholicité.

Катоптрика (*наука за отблъскване свѣ-*

тина), *sf.* la catoptrique; -ическъ, *adj.*

Каторга, *sf.* la chaîne; | *fg.* la peine des

galères f.

Каторжна работа, *sf.* la peine de galères f.

Каторжничъ (*галерни неволникъ*), *sm.* un

forçat; | надвирать при -жници, *sm.* un

garde-chiourne. [—, un pertuisanier.

Каторжни, *sm. pl.* la chaîne; | вардачь при

— робы, *sm. pl. coll.* la chiourne.

Катранъ (*съ чибукъ*), *sm. t.* le culot; | —,

plante, le crambe ou chou marin.

Катуиниъ, *унка*, *ec.* nomade.

Катурамъ, *va.* (*вогъе* Струпалямъ).

Кать, *sm. t.* l'étage m (*вогъе* Редъ); | *Mar.*

le caron; | двигамъ котка на —, *va.* са-

ронпер л'ancre m.

Катхръ, *sm. t.* (*вогъе* Муле). [stique f.]

Каучукъ, *sm.* le caoutchouc ou gomme ela-

Качезъ, *sm. t.* la cage; 1. (*за сардене ъстия*

отъ музы), le garde-manger; 2. (*за мѣ-*

тене пилцы), le nichoir; 3. (*за пилета*),

l'épINETTE f; 4. поставямъ въ —, *va.* enca-

ger; 5. пилцы въ —, la éagée; | прода-

вать на пилцы съ —, un sagier (*вогъе* Рхистка).

Каселта, *sf. t.* le déjeuné (*вогъе* Похапка).

Касетанъ (*дрѣха*), *sm.* casetan et castan.

Касалъ, *sm.* consistoire israélite m.

Касве, *sm.* le café; 1. (*Мока*), le moka ou

café moka; 2. (*най-хубаво*), *Com.* l'épi-

noche f; 3. (*numie*), le café; 4. (*съ ракия*),

fatm. le gloria.

Касвеварачъ или Лммонадаръ, *sm.* un

cafetier ou limonadier.

Касвене, *sm.* la café, l'estaminet m.

Касвеникъ, *sm.* la cafetière.

Касвено дърво, *sm.* arbre, le cafer, | сто-

панниъ на -вие, *s.* caféier, ère; | нива съ

-вие, la cafeière et cafeirie.

Касвено зърно, *sm.* le café; | -рна, *pl.*

fève de café, f.

Касвениецъ, *sm.* preneur de café, m.

Касхавъ цвѣтъ, *sm.* couleur de musc.

Касхетически, *adj.* Méd. cachectique.

Каца, *sf.* la cuve, la barrique, la tine; 1.

(*за луга*), le cuvier; 2. (*за шуннуване*

бира), la guilloire; 3. една пѣла —, une

cuvée; 4. мѣсто за -цы, le cuivre; 5. по-

ставане въ —, l'encaissement m; 6. по-

ставямъ въ —, *va.* encaisser.

Кацарница, *sf.* la tonnellerie.

Кацарска клѣтка, *sf.* le douzil et dousil.

— стока, *sf.* le tonnage.

Кацарски занаятъ, *sm.* la tonnellerie.

— свѣдель, *sm.* le perçoir, le barroir, la

bondonnière.

Кацарски джскы, *sf. pl.* le douvain.

Кацаръ, *sm.* un cerclier, un tonnelier.

Кацать (*за пилцы*), *v. imp.* ils s'asseient,

ils perchent et se —, ils se rabattent, ils

juchent et se —, *vr.*

Кацникъ (*мексикански килъ*), *sm.* un sacique

Кацниъ (*на дърво, за пилцы*), *adj.* percheur

Качакъ, *sm. t.* (*вогъе* Бѣжанецъ).

Качамакъ, *sm.* le farineux.

Качнамъ, *va.* 'hausser; 1. (*на*), monter; 2.

(*накъ*), remonter; 3. (*на ладія човѣцы*),

embarquer; 4. -са, *vr.* remonter; 5. (*на*

ладія), s'embarquer; 6. (*на ладія пакъ*),

se rembarquer; 7. който са е качилъ на

жонъ, monté, *adj.*

Качване (*на ладія*), *sm.* l'embarquement m.

Каче, *sm.* le baricant et barriquant.

Каченце, *sm.* le baril. [monté.]

Каченъ (*който стои върху нѣщо*), *adj.*

Качка, *sf.* le cuveau; | прѣсждане въ —,

le gencaisseage; | прѣсждамы въ — дърво,

va. gencaisser.

Качулка (*за джждъ*), *sf.* la capre; 1. (*на*

лажня), l'abat-jour m; 2. (*за соколъ*), le

chaperon; 3. турямъ — на соколъ, *va.* en-

chaperonner; 4. снемамъ — отъ соколъ,

va. déchaperonner.

Качуляста чучулига, *sf.* oiseau, le cochevis.
Качулясть, *adj.* 'huppé; | *Bot.* sigretté, pap-
peux, 'houppé.

— джадовникъ, *sm.* oiseau, le vanneau.

— рыбарь, *sm.* oiseau, l'aigrette f.

Качуль, *sm.* le toupillon, l'aigrette f; 1. *Bot.*
la 'houppre; 2. (върху лопинъ), le mitre;
3. (у пилцы), la 'huppe, la crête; 4. съ
хубавъ —, bien crété.

Каша, *sf.* la pâte; 1. *Pharm.* la pulpe; 2.
(отъ дробили месо), la galimafrée; 3.
(отъ мамуляно брашно), la gaude; 4.
(отъ журканъ бобъ, грахъ и друго), la
purée; 5. (отъ ситны вещества), l'impra-
station f; 6. (съ мелешко месо), la blan-
quette; 7. (отъ хощавъ), la marmelade;
8. (отъ царевичко или кеспекъво брашно),
la polenta; 9. правя на —, *va. Pharm.*
pulper; 10. правяне на —, la pulpation.

Кашавъ, *adj.* *Pharm.* pultacé; | *Phys.* con-
sistant.

Кашела, *sf.* la cassette.

Кашелотъ-рыба, *sm.* mamm. le cachalot.

Кашкара, *sf.* arbrisseau, le rhododendron.

Кашла или Казарма, *sf.* la caserne; -мѣтъ,
de caserne; | расподѣлене войска по -мы,
le casernement; | располагаемъ войска по
-мы, живѣя или сѣдя въ —, *va. m.* ca-
serner.

Кашлене, *sm.* la toux, la tousserie.

Кашлица, *sf.* la toux, le rhume; 1. *Méd.* la
coqueluche; 2. (у правы), *Vét.* la pomme-
lière; 3. лоша —, quinte de tout, f; 4. до-
кармамъ — или хрѣма, *va.* enrhumer; 5.
цѣръ за —, *Méd.* le béchique.

Кашлио, ла, *s. fam.* toussueur, euse.

Кашля, *sm.* tousser.

Каюта, *sf.* *Mar.* la chambre, la cabine, la
cabane; 1. (стѣя), la soute; 2. (съ легло),
la saute; 3. (на шланцѣтъ), le rouf; 4.
(ва платната), soute aux voiles.

Кають-компанія, *sf.* *Mar.* grande chambre f.

Каяръ (правъ — конь, *va.* referer.

Каяса, *vr.* se repentir de, faire pénitence de.

Каяедръ, *sf.* la tribune.

Квадрантъ (инструментъ), *sm.* quart de
cercle, m; | исправяне —, *Astr.* le retour-
nement.

Квадратень, *adj.* carré.

Квадратоць, *sm.* *Typ.* le cadratin.

Квадратница, *sf.* *Geom.* la quadratrice.

Квадратны кореніе (въ отношене на —,
Mathém. sous-doublé, *adj.*

Квадратны или Плоскоостны мѣрки,
sf. pl. mesures de superficie f.

Квадратура (на обръчъ), *sf.* *Geom.* la qua-
drature.

Квадрига (у в. в.), *sf.* le quadrigé.

Квадруплъ (монета), *sm.* le quadruple.

Квадратъ, *sm.* le carré; | *Typ.* le cadrat ou

quadrat; | възвѣсявамъ въ —, *va. Mathém.*
carrer.

Квакерь, ка, *s.* quaker et quacere, esse;
trembleur, euse; | правила на -ры, le
quakérisme. | le quatrième.

Кварта, *sf.* *Mus.* le tetracorde; | (въ никетъ),

Кварталень надзиричь, *sm.* un quartierier.

Кварталь (часть на градъ), *sm.* le quartier.

Квартетъ, *sm.* *Mus.* le quatuor.

Квартира (застанка), *sf.* *Milit.* le quartier;

| главна —, quartier général; | кантониръ
—, quartier de cantonnement, m.

Квартирмейстеръ, *sm.* *Mar.* un esquiman;

| *Milit.* *Mar.* un quartier-maître; | генераль
—, *Milit.* quartier-maître général m.

Квартирхеръ, *sm.* *Milit.* un fourrier.

Квартоване, *sm.* *Chim. Métall.* l'inquart ou
quartation f. | meule.

Квасникъ, *sm.* un pain; | (цѣлъ хлѣбъ), une

Квассія (горчиво дърво), *sf.* le quassier ou
boi de quasi.

— синаруба, *sf.* arbre, le sima-rouba.

Квась, *sm.* le ferment; | (за бира), le le-
vûre et f; | (за хлѣбъ), *fig.* le levain.

Квася, *va.* aciduler; | (мѣкно), cailler.

Кватерна (въ лотарія), *sf.* le quaterné.

Кварцеватъ, *adj.* quartzéux.

Кварцообразенъ, *adj.* quartziforme.

Кварцъ, *sm.* *Miner.* le quartz.

Кварцистъ, *adj.* quartzifère.

Квачки, *sf.* la couveuse.

Квесторска длъжность, *sf.* la questure.

Квесторски, *adj.* questorien.

Квесторъ (у Римляны), *sm.* un questeur.

Квестура, *sf.* la questure.

Квинарий (вѣта медагъ), *sm.* le quinaire.

Квиндецемвирски, *adj.* quindécemviral; |
-ска длъжность, *sf.* le quindécemvirat.

Квиндецемвиръ, *sm.* un quindécemvir.

Квинта, *sf.* la quinte; | (дебела струна на
цигулка), la chanterelle.

Квинтерна (въ лото), *sf.* le quine.

Квинтессенція, *sf.* la quintessence.

Квинтетъ, *sm.* *Mus.* le quinqué, le quintette
et -to (*pl.* -tetti).

Квинтанція, *sf.* la quittance, l'aquit m, le
quittus; | *Com.* la décharge (voyez Исправя).

Квнтъ, *adj.* quitte; | играя на —, jouer à
la martingale.

Квичене (за свиня), *sm.* le grognement.

Квичи или Грухка, *v. imp.* il grogne.

Кегель, *sm.* *Typ.* le corps.

Кедаръ, *sm.* arbre, le cèdre.

Кедрона миризма или смола, *sf.* la cédrie.

Кедрово дърво, *sm.* le cèdre. | du-chat.

Кедюна (фигура въ кадрили), *sf.* la quene-

Кезапъ, *sm.* l. eau régale f.

Кезъ (мѣрене), *sm.* l. point de mire f, arque-
buse butière f; 1. (на оръжіе), la visière;

2. (на пушка), la lumière, le bouton; 3.

змиамъ на —, *va.* mirer, pointer, braquer;
 4. змиаме на —, le braquement.
Келарски чинъ, *sm.* la cellerie.
Келарство, *sm.* la cellerie.
Келаръ, *ка.* s. cellerier, ére.
Келеръ, *sm.* la crédence, la dépense, la som-
 mellerie; | (*за едно друго*), le cellier; |
 — **настойникъ върху** —, un créancier.
Келид, *sf.* la cellule, la loge.
Келтически, *adj.* celtique.
 — **езыкъ**, *sm.* le celtique.
 — **надгробенъ паметникъ**, *sm.* le dolmen.
Келявость, *sf.* la calvitie (*voyez* Голость
 и Безкосмие).
Келявъ, *adj.* pliqué. [plica *m.*
Кель (*болестъ*), *sm.* *t. Méd.* la plique et
 Кембрина (*п.таъ*), *sf.* la cambresive.
Кенгуру, *sm.* *quadr.* le kangaroo et kangarou.
Кеневирень покрывъ, *sm.* la bannette.
Кеневирна стока, *sf.* la toilerie.
 — **възглавница** (*съ възна*), *sf.* la bastingue.
Кеневиръ, *sm.* la toile, le canavas, la bannette,
 le locronan, la serpillière; 1. дебель —
 тоиле d'emballage; 2. обивателенъ — за
 стоки, la toilette; 3. търговецъ на —,
 un toilier.
Кентавра, *sf.* la centaurelle ou centauresse.
Кентавръ (*чудовище и съзвѣдѣ*), *sm.* le
 Centaure.
Кентопъ (*сборъ стихотворенка*), *sm.* le
 centon.
Кепи (*войскарска шѣпичица*), *sm.* *Milit.* la kepi.
Керванисъ, *пжтникъ*, *sm.* un caravaniste.
Керванжия, *sm.* *t.* un caravanier.
Кервансарай (*въ Азия*), *sm.* le caravansarai
 et -véraïl.
Керванъ, *sm.* *t.* la caravane.
Кервизъ, *sm.* *plante*, le cerfeuil; | (*кири-*
зливъ), cerfeuil musqué.
Кердористика (*наука за прѣдвиждане не-*
чѣлбы и загубы), *sf.* la cerdoristique; |
 — **стически**, *adj.* [(*voyez* Било).
Кересте, *sm.* *t.* les matérieux *m.* le matériel
Кермидъ (*чирепница*), *sf.* la tuile, enfaiten
m.; | чирепъ отъ —, le tuileau.
Кермидарница, *sf.* la tuilerie.
Кермидаръ, *sm.* un tuilier.
Кесарско разръзване, *sm.* *Chir.* opération
 césarienne *f.*, la tomotocie, hystérotomie *f.*
Кесаръ, *sm.* César *m.*
Кесійка, *sf.* le boursicaut.
Кесія, *sf.* *t.* la blague et blague; 1. (*за наръ*,
за косата, 500 гроша), la bourse; 2. жи-
 вѣять отъ една —, faire bourse commune;
 3. майсторъ на —-см, un boursier.
Кестенакъ, *sm.* la châtaignerie.
Кестеневъ, *adj.* brun, bai.
 — **цѣтъ**, *sm.* châtain, marron, le tanné; |
 (*на бѣлы канкы*), marengo et brun —, *sm.*
Кестени, *sm.* *pl.* la châtaigne; 1. (*за ѣдене*),

le marron; 2. (*захаросаны*), marron glacé;
 3. (*дивы*), marron d'Inde.
Кестень, *sm.* *arbre*, le châtaignier, le marron-
 nier; | **дивъ** —, marronnier d'Inde.
Кетмия (*Сирийска*), *sf.* *plante*, le ketmie.
Кефалалогія (*описание глава и мозакъ*), *sf.*
 la céphalalogie. [Céphée.
Кефей и Исеф (*съзвѣдѣ*), *sm.* *Astr.* le
 Кефиламе, *sm.* *t.* (*voyez* Наемничество).
Кефилъ, *sm.* *t.* (*voyez* Наемникъ).
Кефъ, *sm.* *t.* le plaisir, le caprice, humeur,
 fantaisie *f.*, far-niente *m.*, verve *f.*, boutade;
 1. *фг.* la quinte, rats dans la tête; 2. *fam.*
 la lubie, le vertigo; 3. *имамъ* —, *vm.* être
 en pointe de vin; | *fam.* se goberger; 4.
 вѣжкой има своя-си —, les volontés sont
 libres, *f.*
Кехлибаревъ (*за цѣтъ*), *adj.* ambré.
Кехлибаръ, *sm.* l'ambre jaune, le succin, le
 carabé; -рентъ, de carabé.
Кечъ (*ладя*), *sm.* *Mar.* le koteli ou quaiche.
Кибанчинъ, *sm.* *t.* un 'hâteur.
Киверенъ, *киюлѣ*, *sm.* le couvre-shako.
Киверъ (*сакай*), *sm.* *Milit.* le chako et
 schako ou shako.
Кидаръ (*персидски*), *sm.* la tiare.
Килватеръ (*на ладя*), *sm.* *Mar.* l'eau *f.*
Килебанкъ, *sm.* *Mar.* le carénage.
Килешъ, *adj.* *Chir.* herniaire.
Килеширъ, *sm.* *t.* (*voyez* Лотъ).
Килиаръ (10 *ектара*), *sm.* un kiliare. [-soire.
Килна прѣвръзка, *sf.* *Chir.* le suspensoir et
 — *трѣва*, *sf.* *plante*, la turquette.
Килнуване, *sm.* *Mar.* l'abatage *m.*
Килнуване, *v. imp.* *Mar.* il chavire.
Килограммъ (*тегломѣръ*), *sm.* *Méc.* le
 kilogramme. [et kilo.
Килограммъ (330 *драма*), *sm.* un kilogramme
Километръ, *sm.* le kilomètre.
Килостеръ (1000 *стера*), *sm.* un kilostère.
Килсонъ, *sm.* *Mar.* la carlingue.
Киль, *sm.* *Mar.* la quille; | съ единъ — (*за*
ладя), quillé, *adj.*
Кимвалка, *sf.* *plante*, la cymbalaire.
Кимвалъ, *sm.* la cymbale.
Кимеръ, *sm.* *t.* *Archit.* l'absyde *f.* (*voyez* Дѣла).
Кимонъ, *sm.* *plante*, le cumin, le cumin-
 mome; -ненъ, de cumin.
Кина, *sf.* *arbre*, le quinquina.
Кинагумми (*африканска камада*), *sm.* le kino.
Кинезка звѣзда, *sf.* *plante*, la reine-mar-
 guerite.
 — **сѣдина**, *sf.* la potiche.
 — **чайна кутія**, *sf.* la barse.
Кинезки, *adj.* chinois. [sinologue.
 — **езыкъ**, *sm.* le chinois; | **вѣщъ** на —, un
 — **лакъ**, *sm.* la laque.
 — **павлинь**, *sm.* *oiseau*, l'éperonnier *m.*
Кинезко азбука, *sm.* *фг.* l'hébreu *m.*
 — **олово**, *sm.* le calin.

Киезко сръбро, *sm.* l'argent ou packfond *m.*
Киезкы сѣнки (*карагозъ* *t.*), *sf. pl.* om-
bres chinoises *f.*

— вещи, *sf. pl.* la chinoiserie

Кинета, *sm. t.* (*voies III* вета).

Кинечія, *sm. t.* un gadouard ou vidangeur.

Кининъ, *sm.* *Chim.* la quinine et kinine.

Кинна кора, *sf.* le quinquina.

Киноваръ, *sm.* le cinabre, le vermillon;

-ренъ, de cinabre; | цвѣта съ — (*кино-
варосамъ*), *va.* vermillonner.

Кинотачъ, *sm.* le cénotaphe.

Кипарисова гора, *sf.* la cyprière. [*cypres.*]

Кипаристъ, *sm.* arbre, le cyprés: -совъ, de

Кипи, *v. imp.* il bouillonne.

Кипналь, *adj.* bouillonnant.

Кипнуване, *sm.* le bouillon.

Кипоръ (*често ренъ* платъ), *sm.* la croisure.

Кипсей, *sm.* *Typ.* l'encrier *m.*

Кипче (*при пуцане кръв*), *sm.* *Chir.* la palette.

Киражиска кола, *sf.* la patache.

Кирасиръ, *sm.* *Milit.* un cuirassier.

Кирасть, *sm.* *Milit.* la cuirasse; | облачамъ
съ — пѣкого, *va.* cuirasser; | облачамъ
си —, *vr.* se cuirasser.

Кироловско азбукъ, *sm.* alphabet cyrillique
et -lien ou ruthénien.

Киря (*за кола*), *sf.* le port. [*colepte.*]

Киркашу, *sm.* *tamm.* le kinkajou ou cer-

Кирнавъ, *adj. t.* salope.

Кирпичаръ, *sm.* un briqueteur.

Кирпиченъ прѣгъ, *sm.* le briquetage.

Кирпична прѣграда, *sf.* le galandage et
-dise *f.* | за тулы, le briquetage.

Кирпичъ, *sm.* la brique; | обмаване -чи

Кирсей *m.* или Паризей *f.* (*платъ*), le ca-
risset ou tarès.

Киръ (*нечистотя*), *sm. t.* la saleté.

Кискъ (*отплеснуване въ игра на бліардъ*),
sm. le manque-à-toucher.

Кислородъ, *sm.* *Chim.* l'oxygène; | нѣваж-
дамъ —, *va.* désoxyder et désoxygéner; |

сѣдинявамъ съ —, *va.* oxygéner.

Кислявъ, *adj.* revêché.

Киснителя каца, *sf.* la berme.

Кисня, *vm.* tremper, baigner.

Киста, *sf.* le pinceau, la brosse; | *Point.* la
touche; | (*съ държало*), *Mar.* le vadel.

Кистцообрезенъ, *adj.* *Bot.* pénicillé.

Кистича (*за бръснае*), *sf.* brosse à barbe, *f.*

Кисѣла боза (*за свини*), *sf.* l'aigrière *f.*

— соль, *sf.* *Chim.* le sursel.

Кисѣлина, *sf.* l'acidité, aigreur *f.* levain *m.*,
vert *m.*; 1. *Chim.* l'acide *m.*; 2. (*оцѣдна*),
Chim. acide acétique; 3. (*на вино*), la ver-
deur; 4. прѣобръщане или ставане на —,

l'acidification *f.*; | *Chim.* l'acétification *f.*

Кисѣлица круша, *sf.* poire d'étranguillon, *f.*

Кисѣлицы (*кисѣлы ябълкы*), *sf. pl.* le
rambour.

Кисѣлячкы, *adj. dim.* suret.

Кисѣлка, *sf.* *arbuta*, l'épine-vinette *f.*

Кисѣлкавъ (*за вино*), *adj.* verdelet.

Кисѣлото, *sm.* l'aigre *m.*

Кисѣло оригване, *sm.* l'aigreur *f.*

— сладкы, *adj.* aigre-doux.

— тѣсто, *sm.* le vain.

Кисѣлякъ, *sm.* *plante*, l'osseille *f.* allélula *m.*

Кисѣль, *adj.* aigre, acide, vert, sur; | и
-кавъ, verjuté. [*nankin.*]

Китайка (*платъ*), *sf.* le nankin; -йченъ, de

Китене, *sm.* le groupement.

Китка, *sf.* la 'houppes, le groupe, aigrette *f.*;

1. (*пискулъ* *t.*), la campane; 2. (*нера*),
la touffe; 3. (*прижмы на чело у конь*),
le toupet; 4. (*на сабѣ*), la dragonne; 5.
(*цвѣте*), le bouquet; 6. (*цвѣтове*), *Bot.* la
panicule; 7. сѣждъ за поставяне —, le bou-
queton; 8. -кы, *pl.* le panon; 9. права —,
va. grouper; 10. свърсвамъ —, *va.* 'houper.

Киткоприличенъ, *adj.* paniculé.

Китовъ мустакъ, *sm.* la baleine.

— пишлокъ и мѣдѣ, le balénas.

Китоловецъ, *sm.* un baleinier.

Китоловна ладія, *sf.* la baleinière.

Китороденъ, *adj.* cétacé.

Китородно животно, *sm.* le cétacé.

Китра (*дебелокоръ лимонъ*), *sf.* le poncire.

Китчасть, *adj.* paniculé.

Китче младо, *sm.* le baleineau et baleinon.

Китчица, *sf.* le gland; 1. (*малка*), *dim.* la
'houppete; 2. (*на крака у конь*), le fanon;

3. (*за украсене*), la bouffette.

Китъ, *sm.* *tamm.* la baleine; 1. рыбака що
плава надъ глава на —, le guide-baleine;

2. le lit; 3. настиламъ на -ове, *va.* liter.

Кити, *va.* grouper.

Кихамъ, *vm.* éternuer; | който често киха
(*кигачъ*), *s.* éternuer, euse.

Кихане, *sm.* *Med.* la sternutation.

Кихавница, *sf.* l'éternument *m.*; | цѣръ за —,
Med. errhin, *adj.*

Кихавиченъ корень, *sf.* *plante*, le vératre.

Кихателна трѣва, *sf.* l'éternue ou herbe à

éternuer, *f.* -nutatif, *adj. m.*

Кихателно сръдство, *sm.* sternutatoire et

Кихноване, *sm.* l'éternument. [*sternutatoire.*]

Кихнователенъ, *adj.* *Med.* ptarmique ou

Кихоръ (*за крѣтсѣцъ*), *sm.* la bière et bièrre.

Кичасто дърво, *sm.* *Agric.* la quenouille.

— растене, *sm.* *Bot.* la composée.

— цвѣте, *sm.* *Bot.* fleur prolifère *m.*

Кичастъ, *adj.* touffu, branchu; 1. *Bot.* fru-
tescent, agrégé; 2. (*за цвѣте*), *Bot.* double;

3. (*кутковиденъ*), *H. nat.* fasciculé.

Кичене, *sm.* la minauderie; | *fam.* la sima-
grée, le fla-fla.

Кичорче, *sm.* *Bot.* l'aigrette *f.*

Кичоръ, *sm.* le bouquet, le trochet, la grappe;
| *Bot.* le chaton.

- Кичоръ дръвче**, *m. arbrisseau*, le troëne ou truffie.
- Кича**, *va.* adoniser, ajuster; 1. *fat.* s'attifer; 2. *pop.* atinter; 3. *-ca, vr.* se parer, mi-lauder, dodiner, faire la sucrée; 4. *fat.* signoler.
- Кій** (*биллиарденъ*), *sm.* la queue.
- Кіошкѣ**, *sm. t.* le kiosque (*voyes Градн-неиъ* одаръ).
- Клабаданкя**, *sm. t.* un galonnier.
- Клабаданъ** (*златенъ, сръбренъ*), *sm. t.* la lame, oripeau *m.* galon, clinquant; | *обшитъ съ —*, lamé, *adj.*
- Клавесинистъ**, *sm.* un claviciniste.
- Клавесинъ** (*свирка*), *sm.* le clavecin. [*nie, f.* *Клавикордна дека, cf. Mus.* table d'harmoniцимбалъ, *sm.* le manichordion.
- Клавиша** (*въ фортепиано*), *sf.* la touche.
- Клавиръ-армоника**, *sf.* l'harmonium *m.* le glass-cord.
- Клавиатура**, *sf. Mus.* le clavier.
- Кладенецъ**, *sm.* le puits, la fontaine.
- Кладенчаръ** (*чешмечия т.*), *sm.* un fontainier et fontenier.
- Кладенчева вода**, *sf.* eau putéale *f.*
- Кладенче**, *sm.* la fontaine, la borne-fontaine.
- Кладенченъ**, *adj.* fontinal.
- Кладя** (*огнь*), *va.* allumer.
- Клане**, *sm.* le massacre, le carnage; | (*говеда*), l'abatage *m.* | *sf.* la boucherie.
- Кланъ** (*племе въ Шотландия*), *sm.* le clan.
- Кланямъ** (*къ кому*), *vr.* saluer, bonneter; | *-меса (единъ на другъ), vr.* se saluer.
- Кланяне**, *sm.* le compliment.
- Клапа**, *sf.* le volet; | (*на духало*), l'âme *f.*
- Клапница**, *sf.* l'éclisse *f.*; 1. *Chir.* la eclisse, attelle *f.*, solen *m.*, les fanons *m.*; 2. *свързване съ —* цы строшено, *va.* eclisser; 3. *вързуване съ —* цы, *va. Chir.* glisser.
- Клапы**, *sf. pl.* l'angoisse *f.*, le garrot; 1. (*на добытанъ*), le billot; 2. (*за жунитъ*), le bâillon; 3. *свързване съ —*, le garrotage.
- Кларнетистъ**, *sm.* un clarinetiste.
- Кларнетъ**, *sm.* la clarinette.
- Класенъ**, *adj.* classique.
- Классическа литература**, *sf.* le classicisme. — школа (*въ литература*), *sf.* le classique.
- Классически**, *adj.* classique. [*мантисъ*].
- Классико-романтически**, *adj.* classico-romantique.
- Классикъ**, *sm.* un classique.
- Классификация**, *sf.* la classification.
- Класъ** (*и въ училища*), *sm.* la classe; 1. (*въ училища*), l'étude *f.*; 2. (*на община*), le rang; 3. *пръвъ* — въ училища, le premier; 4. *отдѣлникъ на —* ове, un classificateur.
- Класъ**, *sm.* l'épi *m.*; 1. брада на —, *Bot.* l'aréte *f.*; 2. *ракопка —* ове послѣ жатва, la glane; 3. *събиране —* ове послѣ жатва, le glonage; 4. *пуца —* ове (*класи*), *v. imp.* il épie.
- Клатене**, *sm.* le balancement, le secouement et secoudement, la secousse, branle *m.*, branlement, chancellement *m.*, agitation *f.*, vacillation *f.*; 1. *sf.* l'oscillation *f.*; 2. *fat.* le brandillement; 3. (*гласа*), le signe.
- Клатително движение**, *sm.* mouvement oscillatoire *m.*
- Клатливъ**, *adj.* chancelant, vacillant, mouvant; | (*за ладия*), *Mar.* rouleux; | (*близо да падне*), *sf.* penchant.
- Клатя**, *va.* agiter, secouer, remouer, ballotter, brandiller, branler; 1. (*ладия*), tourmenter; 2. (*непрѣстанно*), *fat.* brimbaler; 3. *-ca, vr.* s'agiter, chanceler, vaciller, s'ébranler, balancer, trembler, dodiner; 4. *sf.* flotter; 5. (*матреса*), *sf.* tâtonner; 6. *клатиса (надлъжно)*, *v. imp. Mar.* il tangue.
- Клауза**, *sf.* la clause.
- Клашникъ**, *sm.* le manteau, le balandran ou balandras; | (*ямурлукъ т.*), la souquenille; | (*съ качулка*), la cape.
- Клевета**, *sf.* la calomnie, la diffamation, médisance, détraction et -tation, imposture, chicane, chicanerie *f.*; | *sf.* la griffe.
- Клеветникъ**, *ица, s.* calomniateur, trice; *médisant, ante*; *détracteur, trice*; *chicaneur, euse*; un diffamateur, imposteur, dénigreur *m.*, mauvaise ou méchante langue *f.*; | *sf.* langue de vipère *f.*; | *-тници хора pl.* la médisance. [blasphémer.
- Клеветя**, *va.* calomnier, détracter; | *fat.*
- Клей**, *sm.* l'encollage; 1. (*отъ дървие*), la gomme; 2. (*отъ кожи*), colle forte *f.*; 3. (*за жунъ*), colle à bouche *f.*; 4. (*рыбенъ*), colle de poisson; 5. (*сторакъ*), la calamine; 6. *искаряване —* ть отъ коприна, *va.* dégommer; 7. *намазване съ —*, *va.* encoller, gommer, engluer, gluer; 8. *намазване съ —*, le gommage; 9. *пръчка намазана съ —*, le gluau.
- Кленовъ**, *adj. Bot.* acéracé et acériné.
- Кленъ**, *sm.* arbre, l'érable *m.*; *-новъ*, d'érable.
- Клепална машина**, *sf.* le laminoir.
- Клепалникъ**, *sm.* un lamineur.
- Клепалница**, *sf.* la laminerie.
- Клепало** (*на черкова*), *sm.* l'hagiosidère et -simandre.
- Клепаченъ**, *adj. Anat.* blépharique, palpébral.
- Клепачи** *и —* пкы, *f.* la paupière; 1. *възвиване на —*, *Méd.* l'hélose *f.*; 2. *въспа-лене на —*, *Méd.* la blépharite; 3. *зави-ване —* наватръ, *Méd.* l'intropion *m.*; 4. *обърнуване —*, l'ectropion ou éraillement *m.*
- Клепя**, *va.* marteler; 1. (*жельзо*), cingler; 2. (*безъ огнь жельзо*), battre le fer à froid; 3. (*за литургия*), sonner, tinter; 4. *клепать (за прътели)*, *v. imp.* ils claquent.
- Клеретъ**, *sm.* vin clair et *m.*
- Клеръ**, *sm. Chim.* la claire.

Клетва, *sf.* le serment; 1. (*заподданство*), serment d'allégeance; 2. ненадѣжна —, serment de joueur, d'ivrogne ou d'amour; 3. потвърждавам или утвърждавам съ —, *va.* jurer; 4. поставямъ противъ —, *va.* prêter; 5. правяне —, prestation de serment, *f.*; 6. прѣстъпвамъ или развалямъ —та си, *va.* se parjurer; 7. неспърваанъ съ —, inassémenté, *adj.*

Клетвопрѣстъпване, *sm.* la parjure.

Клетвопрѣстъпникъ, *sm.* nia, *sc.* parjure; —стѣпънъ, *adj.*

Клетевъ (*на ортома*), *sm.* Mar. la fourrure.

Клетъ, *adj.* malheureux, pauvre, gueux; —fat, piteux, misérable, marmiteux.

Клетия, *sf.* Mar. la pavesade; — (*накичезане*), le pavois. [*viette.*]

Клетото, *sm.* le malheureux; — *fig.* la mau-

Клетътъ (*сълхъа*), *sm.* un elephante ou klaphte.

Клецакъ (*за овошки*), *sm.* le jumeau.

Клецаци, *sm. pl.* Bot. conne, *adj.*

Клецачень, *adj.* Bot. jumeau.

Клещи, *sf. pl.* la tenaille et *pl. -s.* la pincette et *pl. -s.* les mouffettes *f.* la mâchoire, la mordache; 1. (*гарга т.*), la pince; 2. (*за вадене коршумъ*), le pince-balle; 3. (*за зъбы*), le davier, le pied-de-biche; 4. (*за изваждане гвоздеи*), le tire-clou; 5. (*за строшаване камъкъ въ мѣхуръ-тъ*), Chir. le brise-pierre.

Клеявость, *sf.* la glutinosité, la viscosité.

Клеявъ, *adj.* gluant, glutineux, visqueux, coagulant; — *Méd.* collétique.

Клеяна смола, *sf.* gomme résine *f.*

Клеянка (*дебело платно наклеяно*), *sf.* le bourgane.

Клеяно дърво, *sm.* arbre, le gommier.

Клеявъ и -истъ, *adj.* gommeux.

Кливеръ, *sm.* Mar. le foc.

Климална тоѣга (*на толумба*), *sf.* Mar. la verge.

Климало, *sm.* la pompe: 1. млъчно —, Chir. pompe à sein; 2. паряво —, pompe à vapeur ou à feu; 3. искачевамъ, истеглавамъ, тегля вода, въздухъ съ —, *va.* pomper. [*rique f.*]

Климатерическа година, *sf.* année climato-

Климатически понсъ, *sm.* le climat.

Климатъ, *sm.* le climat, le ciel; — влияние на —та, la climature; — навънжуване на новъ —, l'acclimatation et —matement *f.*

Клинець, *sm.* le clou; 1. Archit. la patte et pate; 2. забивамъ —ицы въ подкова, *va.* brocher; 3. заковавамъ —ицы въ копыто, *va.* bréher; 4. подковаване съ —ицы (*халъи т.*), le rassis; 5. обождамъ съ — конь, *va.* enclouer.

Клиника, *sf.* la clinique. [*rique f.*]

Клиническо лѣкарство, *sm.* médecine cli-

Клиникъ, *sm.* médecin clinique, *m.*

Клиникъ, *sm.* plante, la gomphréne ou amaranthine.

Клиничасъ, *adj.* ogival et ogive; — *Анат.* Bot. cuneiforme; —сто изрѣзано нѣщо, *sm.* le biseau.

— пжпешъ, *sm.* le cantaloup.

Клинче, *sm.* la facette; 1. (*за държало на чукъ*), l'angrois *m.*; 2. —чета (*рѣзъки*), *pl.* le guilloché; 3. рѣзъкъ, изрѣзвамъ на та, *va.* facetter; 4. украсявамъ съ — видъ, *va.* guilocher; 5. украсение съ —, le guilochage.

Клинчене (*на ялмазъ*), *sm.* la taille.

Клиничникъ, *sm.* tailleur de diamants, *m.*

Клинообразна конка, *sf.* Anat. os sphénoïde; — на —, sphénoïdal. *adj.*

Клинтъ, *sm.* le calot, le pan, la pointe, le coin; 1. Techn. l'adent *m.*; 2. Typ. le coignoir et décoignoir; 3. (*на дръвѣа*), le chan-teau; 4. замѣрътаелъ —, Artill. coin de mire *m.*; 5. (*ради задѣване*), l'entretoise *f.*; 6. (*ради ключный камъкъ*), Archit. la contre-clef; 7. (*на руза*), le gousset; 8. (*подъ топово колело*), Mar. le sabrion; 9. подлагае —, *va.* caler; 11. —ове (*на свода*), *pl.* Archit. l'ogive *f.*; 12. правя —ове по ялмазъ, *va.* tailler.

Кливеръ, *sm.* Mar. le clipper.

Клиросна калугерка, *sf.* une officiante.

Клисаина, *sf.* la souplesse

Клисавость, *sf.* *fig.* l'élasticité *f.*

Клисавъ, *adj.* pateux, souple, flasque; — *fig.* clastique. [*sacristine.*]

Клисарка (*въ женски манастиръ*), *sf.* une Клисаръ, *sm.* un sacristain, un bedeau; — *pop.* un classe-chien ou coquin.

Клистиръ, *sm.* bouillon pointu *m.*

Клисура (*мѣстѣ прѣходъ болъзъ т.*), *sf.* le détroit, le défilé, le pertuis; — *Geogr.* le pas, les portes *f.*

Клиторъ, *sm.* Anat. le clitoris.

Клиентъ (*човекъ на голѣмъцъ*), *sm.* un client, *s.*

Клъбо (*отъ концы*), *sm.* la pelote; 1. Mar. la manoque, fil de caret *m.*; 2. мотая на — концы, *va.* pelotonner; 3. мотане на —, le pelotage.

Клъбце, *sm.* aim. le peloton, le rochet.

Клъвадрикъ, *sm.* oiseau. le pic.

Клъвъ, *va.* becqueter ou béqueter; — клъвътъ (*за пилъцы*), *v. imp.* ils picotent; — клъва, (*единъ другъ*), *vr.* ils se béquettent.

Клъка, *sf.* la cuisse; 1. (*буть т.*), le gigot; 2. (*у животны*), l'épaule *f.*; 3. болеть въ ставата на —, *Méd.* la coxalgie; 4. поврѣдѣтъ въ —кытъ, déhan

Клънене, *sm.* le jurement, le juron; — клънене, *pl.* de gros mots *m.*

Клънове (*на нуса*), *sm. pl.* la pousse.

Къляя, *va.* maudire, jurer, anathématiser, saccager; 1. *-са*, *vr.* jurer; 2. *fat.* maugréer; 3. (*на лъжа*), *se* parjurer; 4. който са къляе често за нязцо, un jureur.

Кълячъ (*койшо са кълячи*), *sm.* un gesticulateur.

Кълячъсть, *adj.* reînté.

Кълячене, *sm.* le g-rste.

Къляченъ, *adj.* coxal; | *Anat.* sciatique, crrnal. — *болежъ*, *sm.* la sciaticque et goutte —, *sf.*

Кълячица, *sf.* filasse de chanvre, la chène-votte, étoupe *f*; 1. (*ради затыкване буре*), la neille; 2. затыкамъ съ —, *va.* étouper; 3. чечатъ и продавачъ на —, *s.* chanvriér, ère.

Къльчка, *sf.* l'onanisme *m.*

Кълькамъ, *va.* se masturber.

Къльчникъ, *sm.* la jambière; 1. (*жозданъ*), la troussé; 2. (*паласка за стрѣлы*), le carquois; 3. (*на ризница*), la tassette, la grèze; 4. —, *plane*, le lotus et lotos.

Къльжса, *vr.* gesticuler. (*тъ*), *va.* nasarder.

Къльцамъ (*зхбы*), *vr.* grelotter; | (*по носъ*—

Къльцване (*по носъ-тъ*), *sm.* la nasarde; | (*съ срдний пръстъ*), la chiquenaude.

Клопамъ (*взаимию*), *va.* récriminer.

Клотникъ, *sm.* *Mar.* la pomme.

Кловчъсть (*чеплясть*), *adj.* rameux, branchu, touffu.

— *свѣщникъ*, *sm.* la girandole.

Клонче, *sm.* *dim.* la branchette, le rameau; | китка сплетены -чета, la ramée.

Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (*на желѣзенъ пѣтъ*), l'embranchement *m*; 2. (*отъ еленски рога*), *Vén.* le merrain; 3. -нове (*отъ дърво*), la ramure; 4. пуцать -нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане -нове, *Bot.* la foveiation.

Клоня (*къмъ нѣщо*), *vn.* se porter à: | *fig.* tendre à, pencher.

Клубиствъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste.

Клубъ, *sm.* le club, le cercle; | членъ на —,

Клупна линия (*лика на 8*), *sf.* *Geom.* la lemniscate

Клупъ, *sm.* l'anse *f*, noeud coulant *m*; 1. *Mar.* la bourèche, demi-clef, épissure *f*; 2. (*лика на 8*, *флеонго*), lacs d'amour *m*; 3. (*отъ ивица на забрадка*), la fontange; 4. (*отъ поше*), ruche de tulle, *f*; 5. вървамъ на —, *va.* nouer, genoper; 6. върване съ —, *Mar.* la genopere; 7. правя -нове (*у племене*), *va.* remmailler.

Клъкавецъ (*на пръстѣто*), *sm.* *Anat.* la phalange; | вторъ —, la phalangine.

Клъкавость, *sf.* l'infirmité *f*, la couardise; | *fig.* la mollesse.

Клъкавицина, *sm.* un couard.

Клъкавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou ou mol; | *fat.* écloppé; | ставамъ —, *vr.* mollir, bléehir.

Клъкавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.

Клъкамъ, *vr.* s'effacer.

Клътка (*огнище въ градина*), *sf.* le carré, le découpe, ados *m*, planche *f*; 1. *Agric.* la cōtière; 2. *Anat.* le cellule; 3. (*кафеъ* *т.*) la mue; | (*за кокошки*), la pousinière; | (*за зѣврове*), la loge; 4. правя на -тки пръсть-та, *va.* *Agric.* béquiller.

Клътчасть, *adj.* *Anat.* celluloux.

— *сплѣтъ*, *sm.* *Anat.* tissu cellulaire *m*.

Клътъчица, *sf.* *dim.* la logette; | (*пръсть около цѣтнѣи*), la plate-bande.

Клъчка (*за разширяване*), *sf.* l'équarisseur *m*; 1. (*за кола*), l'aidau *m*; 2. распорка (*у месаи*), la tinet; 3. (*стълбичка за напалало*), un bâton de perroquet; 4. изваждамъ на възъ дървени гвоздеи или -чки, *va.* décheviller.

Клътъчица, *sf.* la bûchette, la touche.

Клъмъсъ, *sm.* *Mar.* la bauquier.

Клюзъ, *sm.* *Mar.* l'écubier; -зентъ, d'écubier; | — бакъ, la gatte; | — сакъ, tampon d'écubier, *m*.

Клюмамъ, *vn.* ployer, 'hocher.

Клюмнатъ, *adj.* baissé, dévers.

Клюнорогъ, *sm.* *oiseau*, le calao.

Клюнцы, *sm.* *pl.* l'aqueduc *m*.

Клюнъ (*на пилецъ*), *sm.* le bec, la bequée.

Клюсакъ (*хонски*), *sm.* le traquenard.

Клюска, *sf.* la 'haquenée; | *v. imp.* il amble.

Клюсканница, *sf.* l'amble *m*.

Клюскаръ, *sm.* une 'haquenée; | (*конъ*), cheval amblier *m*.

Ключалка, *sf.* la gâchette, le loquet, rapneton *m*; 1. *Tech.* le fermoir; 2. (*на брава*), l'obron et auberon *m*; 3. женска —, la gâche; 4. (*ключалчѣтъ езыхъ*), le péne et péle; 5. дрънамъ —, *va.* déverrouiller; 6. повличае на —, l'obronnière *f*.

Ключалчица, *sf.* le loqueteau.

Ключарка, *sf.* femme de charge, de ménage *f*;

Ключарство, *sm.* la sommellerie. [un caissier.

Ключаръ, *ка*, *s* boursier, sommelier, ère;

Ключенецъ, *sm.* la clavicule.

Ключентъ камыкъ (*на сводъ*), *sm.* *Archit.* le claveau, clef de voûte, *m*.

Ключъ и От- (*и Мизъ*), *sm.* le clef et clé; 1. (*на вода*), la source; 2. (*за*), le corrigé; | *fig.* clef de; 3. (*камыкъ у сводъ*), le clausoir; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. коледжъ за -чове, le clavier; 7. омаждане съ —, le cléidomancie; 8. (*за нагласяване*), l'accordoire *m*; 9. извѣра съ — (*за изгоре*), elle soureille ou sourde.

Кметове, *sm.* *pl.* les principaux *m*.

Кметство (*старостство*, *нишъ съ тѣмъ въ Лѣтѣ*), *sm.* la starostie.

Кметъ, *sm.* un sénieur, prévôt *m*; | (*или староста*), un staroste; | (*съ Шекичарѣ*), un landamman.

Киевсь, *sm.* *Mar.* le cabillot ou cavillot.

Киехть, *sm.* le bitton.

Книга, *sf.* le livre, le volume; 1. (*тефтеръ* *с.*), le registre et registre; 2. (*мехтюа* *с.*), la massive et lettre —, *sf.*; 3. метрическа —, registre de la paroisse; *m.*; (4. *съ гото-вы смѣткы*), le barème; 5. една — отъ единъ цѣвътъ, le singleton; 6. (*безъ за-бѣлѣжанеа*), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, *va.* se faire imprimer; 8. издадена — съ свои разноска, livre de fonds; 9. (*Исуса сына Сиравова*), l'écclésiastique; *m.*; 10. классическа — (*за въ училища*), livre classique; 11. при раз-гърнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на листове (*за бакалинъ*), *va.* *Tur.* mettre à la rame; 13. (*за про-читане*), la lecture; 14. (*съ прѣданеа у Турцы*), la sonna et sunna; 15. прѣданицата на подвесена —, la gouttière; 16. (*черковны пѣсни*), livre des cantiques; 17. Чисель (*въ Библія*), les nombres; 18. -гы, *pl.* видъ игра на —, la sizette; 19. игра на — варикльчковскы, *vn.* *fat.* carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудость или страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, гледамъ на —, хвърлямъ —, *va.* tirer les cartes; 23. огаждане или врачуване съ —, la cartomancie; 24. прие-тель за —, un bibliophile; 25. познание —, la bibliographie; 26. полица за нареж-дане —, la bibliothéque; 27. който въспира -гытъ си всякому, un bibliothéque.

Книгогадажникъ, ница, *s.* cartomacien, enne. — печѣтане, *sm.* l'imprimerie *f.* la typo-graphie; | *fig.* la presse; | до —, proto-graphique, *adj.*

— познание, *sm.* la bibliognostique.

— храняница, *sm.* la bibliothèque.

Книжарница, *sf.* la librairie.

Книжарство, *sm.* la librairie.

Книжаръ, *sm.* un libraire ou bibliopôle; 1. (*и издавачъ*), libraire éditeur; 2. (*коммис-сионьеръ*), libraire commissionnaire ou d'as-sortiment; 3. (*майторъ*), un cartier.

Книже, *sm.* la fascicule.

Книженъ (*за същъ*), *adj.* littéral.

— или Литературенъ обирникъ, *sm.* forban littéraire *m.*

Книжка, *sf.* le livret.

Книжна полица, *sf.* corps de bibliothèque, *m.*

Книжнина, *sf.* la littérature.

Книжникъ (*въ Библія*), *sm.* docteur de la loi, *m.*; | (*у Еврей*), un scribe.

Книжовень, *adj.* lettré, littéraire.

Книжовникъ, *sm.* érudit, *adj.* *m.*; | (*лите-раторъ*), homme de lettres; *m.*

Кнутъ (*биене съ камшикъ*), *sm.* le knout.

Княвдегетъ (*водорѣзъ*), *sm.* *Mar.* la guibre.

Княгиня (*княжна неженена*), *sf.* la princesse. **Князь**, *sm.* un prince, un despote; | наслед-денъ —, prince royal; | (*по кръвъ*), prince du sang.

Князче, *sm.* *fat.* un princillon ou principion.

Княжески, *adj.* princier.

— винарь, *sm.* un bouteiller et bouteillier.

Княжеско достойнство, *sm.* la principauté.

Княжество, *sm.* la principauté.

Ковализация, *sf.* la coalition.

Коати, *sm.* *tamm.* le coati.

Кобальтъ (*металъ*), *sm.* le cobalt; -тевъ, de — et cobaltique.

Кобая, *sf.* (*воуеъ* Морска свиня).

Кобчикъ, *sm.* oiseau, l'émouchet *m.*

Кобыла, *sf.* la jument, la cavale; -ленъ, de jument; 1. млада —, la pouliche et pou-line; 2. (*ради заваждане*), jument pou-linière; 3. пушамъ на —, *va.* étalonner.

Кобылица, *sf.* la palanche; | (*у водопосцы*), la gorge.

Кобыличка (*на цигулка*), *sf.* le chevalet.

Коване (*на водениченъ камикъ*), *sm.* le piquage.

Коваческа стока, *sf.* la forgerie.

Ковачески или Сачеварски занаятъ, *sm.* la taillanderie.

Ковачество, *sm.* la maréchalerie.

Ковачна стая (*за чукане*), *sf.* l'ordon *m.*

Ковачница, *sf.* la forge, la ferronnerie, la chaufferie.

Ковачъ, *sm.* un forgeron, un forgeron, maré-chal ferrant *m.* serrurier, blanchoeuvrier *m.*; | (*на злато*), écacheur d'or, *m.*; | (*на лжы и клеветы*), artisan d'importures, de cal-omnies.

Ковеоръ, *sm.* drap de pied, *m.*

Ковчегаръ, *sm.* un bahuier.

Ковчегъ, *sm.* la caisse; 1. (*съ издуть за-хлупакъ*), le bahut; 2. (*за мощи*), l'osten-soir et -soire *m.*; 3. (*за мръсецъ*), la bière et bière. (*вог.* Кихоръ)

Ковчеженце, *sm.* *dim.* la cassette.

Ковчезецъ, *sm.* la boîte; | (*за писма*), boîte aux lettres; | лѣкарски — (*за цѣ-рове*), le boflier.

Ковъ, *va.* forger, ferrer, marteler; | (*кленъ желѣзо*), corroyer.

Когато, *conj.* pendant que, alors que, au moment où, après que, cependant que, comme, tant, si et s' (*dans s'il*), lorsque et l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. *adv.* une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.

Когото (*на —, за —, pron. rel.* (*pour de qui, du quel*); *pl.* на които, за които (*pour desquels, dont*)).

Кода (*край на музик. съчинение*), *sf.* Mus. la coda.

Кодошка, *sf.* une maquerelle; | *fam.* une geuguense.

Коефициентъ, *sm.* Alg. le coefficient (*voyez* Прѣдстоянникъ).

Кожа, *sf.* la peau, la fourrure, la pelure; 1. (на човѣкъ), les chairs; | *Anat.* le derme; 2. (на главата), cuir chevelu *m*; | *Anat.* l'épigrâne *m*; 3. (мѣча), le cuir; 4. (дѣска), la dosse; 5. (одраната), la dépouille; 6. намазана — (мѣча), cuir bouilli; 7. (тѣрѣтъ тѣмъ), cuir de poule; 8. описане на човѣческа —, la dermatographie; 9. наука за човѣческа —, la dermatologie; 10. възпадене на -та, *Méd.* la gupia et gupia; 11. издѣлвамъ съ фокина —, *va.* peau-de-chienner; 12. остъргамъ отъ опакето на — мѣса и тѣстина, *vm.* écharner; 13. не са събирамъ въ -та си, *vr.* griller de; 14. хвърля си -та (за дѣмъ), *v. imp.* il mue; 15. хвърляне — (за дѣмъ), la mue; 16. които си хвърлятъ -та, *H. nat.* exuviable, *adj.*

Кожы (мѣхове за подплатане и търговия съ тѣхъ), *sf. pl.* la pelleterie.

Кожава рѣкавица (муфта), *sf.* le manchon. — торба (за топлене крака), *sf.* la chancelière.

Кожаво облекло, *m.* l'aumusse et aumuce *f.* **Кожана аммуниция** (солдатена, *sf.* Milit. la buffleterie.

— камзола (дрѣзъ), *sf.* le buffetin.

— стока [майсторъ на —, un buffetier.

— чанта, *sf.* le 'havre-sac.

Кожанъ мѣхъ, *sm.* le bouc.

Кожарница (табакѣна), *sf.* la tannerie.

Кожарство (и кожава стока), *sm.* la peausserie.

Кожаръ, *sm.* un peaussier et peaucier, cuiratier *m*; | (табакъ *t*), un tanneur.

Кожина, *sf. dim.* la pellicule, la peau; 1. *Anat.* la membrane, la cuticule; 2. *Anat. Bot.* la tunique; 3. *Bot.* l'arille *f.* bourse *f*; 4. (на върната), la robe; 5. (на ъдъна съ орѣзъ), le zeste; 6. (между пръстите), *H. nat.* la palame; 7. цина на око (у конъ), *Vétér.* l'onglée *f*; 8. одраскувамъ —, *va.* effleurer; 9. олуцavamъ връхната — на брошь, *va.* rober; 10. съ —, *H. nat.* palmé, *adj.*

Кожна мышца, *sf. Anat.* muscle peaucier *m.* **Кожурецъ** (пашкулъ *t*), *sm.* le cocon.

Кожухарство (мѣхарство), *sm.* la pelleterie.

Кожухаръ, *ка*, *s.* pelletier, ère; un fourreur.

Кожухче, *sm.* le juste; | (у хусаръ), *Milit.* la pelisse.

Кожухъ, *sm.* la pelisse, la fourrure, la peau; 1. подплатенъ съ —, fourré, *adj*; 2. подплатамъ съ —, *va.* fourrer; 3. увивамъ съ —, *vr.* se fourrer.

Коза, *sf.* la chevrette; | *fam.* la chèvre ou bique | дива —, le chevreuil.

Козаръ, *sm.* un chevrier.

Козекракъ и -ногъ, *sm.* capripède, *adj.*

Кезерогъ, *sm. Astr.* le Capricorne.

Кози мѣхъ (за тежливостъ), *sm.* l'outre *f.*

Козина, *sf.* le poil; 1. (у животны), la robe; 2. (у куче), la soie; 3. (козински цѣтъ у животны), le pelage; 4. (отъ перуанска намила), la carmeline et laine carmeline; 5. (за напълване), la bourre.

Козинева вилка, *sf. Vétér.* l'épagotopile *m.*

Козирекъ (у киверъ, у капелна), *sm.* la visière.

Козіе-брада, *sf. plante*, la barbe-de-chèvre. — сыресе, *sm.* le cabrillon.

Козле и -ленце, *sm.* le chevreau ou cabri, biquet *m*; | диво —, le chevrollard.

Козодоецъ, *sm. oiseau*, l'engoulevent ou grand volant *m.* [pieds *m.*

Козоногы богове, *sm. pl.* dieux chevre-

Козорогъ (на шлемъ), *sm. Blas.* le métal.

Козя върба, *sf. arbre*, le marseau et marsault.

— кожа, *sf.* le chevrotin, la cabron.

— рута, *sf. plante*, la galéga.

Козякъ, *sm.* la carpette.

Козята, *v. imp.* ils chevrotent.

Кой, *adj. pron.* quel; 1. (за броевъ редъ), la quantième; 2. —бы да былъ, кое и да бѣде, quel que soit, quelconque, quelle que soit; 3. за кое, de quoi; 4. — и да е, tel quel, quelque; 5. — и, quelque...que; 6. —де? —е тамъ? *interj.* qui vive? qui-va-là; 7. на когото (на което, на когото; на когото), на кое, *pron.* (accusatif), que et qu'.

Кой и -то, *pron. rel.* lequel (*f.* laquelle; *pl.* lesquels), qui, quiconque, quoi; 1. кой? qui est-ce qui; 2. който и да бѣде, qui que ce soit; 3. който и, *adj.* quelque...que.

Койка, *sf. Mar.* le branle; | -икътъ долу! le branle-bas.

Кокарда, *sf.* la cocarde.

Кокичка или Костилка, *sf.* le pouau; | ликеоръ отъ зарзалинны -чки, eau de pouau, *f*; | изваждане — отъ овошкы, *Pharm.* l'énucléation *f.*

Кокичета, *sm. pl. plante*, la petite marguerite, la pâquerette et paquette.

Коколѣза, *sf. insecte*, la forficule ou perce-oreille.

Кокона, *sf.* la dame.

Коконка, *sf. Jur.* la damoiselle.

Кокорка, *sf.* une précieuse.

Кокорко, -рка, *s.* petit-maître, *f* -te-maître; minaudier, ère; un merveilleux; | *fam.* poupin, ine; un muguet; | *pop.* luron, onne.

Кокосово дърво, *sm. arbre*, le cocotier.

Кокосовъ орѣхъ, *sm.* noix de coco, *f.*

Кокосовы чарупки, *sf.* le caire.

Кокоша кожа, *sf.* le sanaprin.
— **сѣвпотиѧ**, *sf.* la berluе; | *Méd.* l'héméralopie; | **страдаецъ** отъ —, *sc.* héméralope.
Кокошарникъ (*пурникъ* *кочина* *за* *кокошки*), *sm.* le poulailler.
Кокошарство, *sm.* la volaille.
Кокошаръ, *sm.* marchand poulailler *m.*, un volailler, cagier, coquetier; | **търговецъ** —, *rôtisseur* en blanc, *m.*
Кокошин ошцъръ, *sm.* *H. nat.* les gallinacés *m.* — **пазаръ** (*въ* *Парижъ*), *sm.* la vallée.
Кокошнинъ, *sf. pl.* insecte, pou de volaille, *m.*
Кокошка, *sf.* la poule; 1. *fat.* la pousnière; 2. *водна* —, poule d'eau; 3. *хранена* —, la poularde; 4. *кола* *за* *-шки*, le poulailler; 5. *пазаръ* *за* *-шки*, la poulaillerie.
Кола, *sf. pl.* la voiture, le chariot, le char, 1. *жрътвецовосна* —, char de deuil ou funèbre; 2. (*съ* *два* *копѧ*), char bige *m.*; 3. (*съ* *три* *колела*), le tricycle; 4. (*за* *дърва*), le camion; 5. (*за* *каманѧ* *и* *дърва*), le bûcher; 6. (*безъ* *ручѧ* *за* *возелница* *или* *стока*), le chaquet; 7. *воевѧ* *на* —, le camionnage; 8. *закаране* съ —, le charroi.
Коларъ (*майсторъ*), *sm.* un charron et char-ton; 1. (*или* *кучиашъ*), *s.* charretier, ère; un camionneur; 2. (*товарникъ*), un char-quetier; 3. (*за* *исхвърляване* *камаѧ* *и* *жръстѧ*), un gravatier; 4. (*съ* *ограда* *на* *кола*), le tombelier.
Колестра, *sf.* l'amonille *f.*; | *Méd.* le colostrum; | **дѣтинска болестъ** отъ —, *Méd.* la colostration.
Колаузь (*разгледачъ*), *sm. t. Milit.* un éclaireur; | **пращамъ** —, *va. Milit.* éclairer.
Колганъ, *sm.* plante, le galanga.
Колелата наредѧ (*у* *часовникѧ*), *sf.* le mouvement.
Колелать, *adj.* roué.
— **столъ**, *sm.* la brouette; | **возѧ** съ — *къ* *кого*, *va.* brouettier; | **возаръ** *на* —, un brouetteur.
Колелаты потрѣбы (*колела*), *sf. pl.* le rouage.
Колело (*и* *мѧчене върху*), *sv.* la roue; 1. le rouage; 2. (*съ* *възвити* *зѧбцы*), roue à rochet *m.*; 3. *закачане* *или* *завръзване* —, l'encliquetage *m.*; 4. *кърнино* — (*штурвалъ*), *Mar.* roue de gouvernail; 5. *лота-рийно* —, roue de fortune; 6. *мѧчъ* *върху* —, *va.* rouer.
— **видѧтъ**, *adj. Bot.* rotacé.
— **мазъ**, *sf.* la graisse.
Колелце, *sm.* la roulette, le touret, la bélière; | (*на* *ботушны шипове*), la molette.
Коллегіална черкова, *sf.* église collégiale *f.*
Коллегіумъ, *sm.* le collège.
Коллегія, *sf.* le collège; | **избирателна** —, collège électoral; | **свещенна** —, le sacré collège.

Колендро, *sm.* le cylindre; | *Archit.* le toron; | (*за* *уталогане*), *Agric.* la ravale.
Колене (*и* *клане гаведа*), *sm.* l'abatage *m.*, le tuage, la tuerie.
Коленикъ, *sm.* la voie, la trace; | (*на* *пѧжъ*), la flèche, l'ornière *f.* [tironnal.
Колеснично тържество (*въ* *Индія*), *sm.* le Колесница (*съзвѧдѧе*), *sf. Astr.* le Chariot.
Колето, *sm. Com.* le colis.
Колеть, *sm.* collet de buffe, *m.*; | **майсторъ** *-тарь* (*отъ* *быболска* *кожа*), *sm.* un col-letier. [colisée.
Колнзей (*амфитеатръ* *въ* *Римъ*), *sm.* le Коляръ (*мѧхлемъ* *за* *очи*), *sm. Méd.* le collyre.
Колко и -то, *conj.* si et s'; 1. *до* *-то*, autant que; 2. — *за* *това*, *prép.* à l'égard de; 3. — *зарада* *мене*, *adv.* pour ma part; 4. — *и* *по* —, combien; 5. *-то* *обычѧмъ* *или* *ишѧ*, *adv.* à discrétion; 6. *-то* *за*, *prép.* quant à.
Колкотаръ, *sm. Chim.* le colcotar.
Колокнитовъ сокъ, *sm.* le chicotin.
Колокнитъ (*горчива* *тыква*), *sm.* plante, la coloquinte.
Коллодѧ, *sm. Chim.* le collodium.
Коллопада, *sf.* la colonnade.
Колонна, *sf. Milit.* la colonne.
Колонни водачъ, *sm. Milit.* corps de guides, *m.*
Колонистъ, *sm.* un colon.
Колонія, *sf.* la colonie, habitation *f.*, planta-tion *f.*; 1. *ишѧ* *дѣто* *може* *стане* —, co-lonisable, *adj.*; 2. *правѧне* —, la colonisa-tion; 3. *правѧ* —, *va.* coloniser.
Колоніаленъ, *adj.* colonial. [uales *f.*
Колоніалны стоки, *sf. pl.* denrées colo-
Колористъ, *sm.* un coloriste.
Колоритъ, *sm.* le coloris.
Колски процѣповъ столъ, *sm.* l'armon *m.*
Колоселенъ, *adj.* colossal; | *fig.* pyramidal.
Колосъ, *sm.* le colosse.
Колумба-корень, *sm. Méd.* racine de colombo, *f.*
Колурій, *sm. Geogr. Astr.* le colure.
Колца, *sf. pl.* la roulette; 1. (*мѧлижѧ*), la carriole; 2. (*съ* *две* *колела*), le cabriolet; 3. *лостъ* (*съ* *две* *колела*), *Artill.* le trique-balle; 4. (*на* *тонъ*), l'affût *m.*
Колчавина (*и* *Gram.*), *sf.* la quantité; 1. *ла* *dose*; 2. *fig.* la provision; 3. *развѣрвань* *-та* *на* *сѣставны* *части*, *va.* doser.
Колчавны бройове, *sm. pl. Gram.* numera-tifs cardinaux *m.*
Колче, *sm.* la chevillette; | **скачеване** съ *-та*, *Mar.* le chevillage; | **скачеванъ** съ *-та*, *va.* cheville.
Колъ, *sm.* le pieu, la cheville, le jalon, le piquet, le palis; 1. *Artill.* l'accul *m.*; 2. *Blas.* les pals et paux; 3. *голѧтъ* —, le pilo-tis et pilot; 4. (*въ* *рѣка* *за* *измѧчане* *дърва*), l'allingue *f.*; 5. (*на* *тѣрдина*), la palis-sade; 6. *до* *завиване* —, jusqu' à refus de mouton, *m.*; 7. *навиване* *на* —, le pal; 8.

- лове, *pl.* набивамъ — въ земя, *va.* piloter; 9. набиването и набитыѣ —, le pilotage; 10. набивамъ — отъ мѣсто на мѣсто, *va.* jalonner; 11. набиване — за основъ или заграда съ —, la palification; 12. набивамъ — въ основъ, *va.* palifer; 13. редъ набиты —, *Fortif.* la fraise; | утвърждавамъ съ —, *va.* *Fortif.* fraiser; 14. редъ — съ шетъ, la palée.
- Колыба**, *sf.* la cahute, chaumière *f.*, chalet *m.*, cabane *f.*, échoppe, loge, case *f.*, taudis *et* taudion *m.*; 1. (шалашъ *t.*), la hutte; 2. *fig.* le trou; 3. *Mar.* la carosse; 4. права —, *va.* cabaner *et* se cabaner, se hutter.
- Колыбка**, *sf. dim.* la logette, la chaumine; | (аз градина), la tonnelle.
- Колыбны праздници** (скинопугия), *sm. pl.* la fête des tabernacles *m.*
- Колыбы**, *sf. pl.* le hameau, la bourgade; | (на дивацы), le cabanage.
- Колѣда**, *sf.* le Noël (*fam. f.*); — дарски, de Noël.
- Колѣдарска икъсенъ**, *sf.* la Noël.
- Колѣдны пошти**, *sf. pl.* l'avent *m.*; | проповѣданеа прѣвъ —, l'avent *m.*
- Колѣнничане**, *sm.* la genuflexion, la prostration *et* -nement *m.*, la prostration.
- Колѣнничъ**, *vn.* s'agenouiller, se mettre à genoux; | (прѣдъ нѣкого), se prosterner; | който колѣнничъ, genuflecteur, *adj.*
- Колѣнна буца** (у конь), *sf.* *Vétér.* l'épervin ou épervin *m.* [mial.
- постелница (у епископы), *sf.* le gré — похлупка, *sf.* *Anat.* la rotule; | на —, *Anat.* rotulien, *adj.*
- Колѣнин отокъ** (у конь), *sm.* *Vétér.* la solandre, le vessigor.
- Колѣнникъ**, *sm.* la genouillère; | (у барабанецъ), la cuissière. [jardon et jarde.
- Колѣнница** (буца у конь), *sf.* *Vétér.* le
- Колѣнно подѣкнужане** (на конь), *sm.* *Vétér.* la malandre.
- Колѣно** (*pl.* колѣнѣ), *sm.* le genou; 1. la ligne, le lieu, le rameau; 2. la génération, la tribu, la race, la caste, le sang, la filiation, l'estoc *m.*; 3. *Anat.* l'article *m.*; 4. *fig.* le tronc, la tige, la souche, la côte; | (на родство), le degré; 5. болѣжъ въ —, *Méd.* la gonagrie; 6. съ —, coudé, *adj.*; 7. лѣне, *pl.* le giron; 8. стоя или съдамъ на —, *vn.* se mettre à genoux; 9. падане на —, la prostration; 10. до —, à mi jambe, jusqu' à mi jambes.
- Колѣвѣсть**, *adj.* *Bot.* géniculé *et* genouillé, flexueux; | *H. nat.* articulé.
- Колѣшва**, *sf.* poisson, l'épinoche *f.*
- Коля**, *va.* massacrer, immoler, abattre, égorger; | (добытакъ), tuer, saigner.
- Команда**, *sf.* le commandement.
- Командантъ**, *sm.* *Milit.* commandant de place, *m.*; | (на твърдиня), un gouverneur.
- Коммандитеръ**, *sm.* *Com.* associé commanditaire *m.* [mandite, *m.*
- Коммандитство**, *sm.* *Com.* société en commandite
- Командария** (малазия), *sf.* la malvoisie.
- Командиръ**, *sm.* *Milit.* un commandant.
- Командорство**, *sm.* la commanderie.
- Командоръ**, *sm.* un commandeur.
- Командувамъ**, *va.* commander, mener; | офицерь що -ва, commandant, *adj.*
- Комаржелжкъ**, *sm. t.* l'escamotage *m.*
- Комаржия**, *sm. t.* un escamoteur.
- Комарникъ**, *sm.* la cousinière; | —, plante, la couze.
- Комаръ**, *sm.* insecte, le cousin, le myope.
- Комахай**, *adv.* bien.
- Комбара**, *sf. t.* la fusée.
- Комбаричка** (за паръ), *sf. t.* la tirelire; | *fam.* l'esquibot *m.*
- Комедия**, *sf.* la comédie; | *fig.* le brodequin, le socque; | пишъ или прѣдставямъ -дѣ, *va.* chausser le brodequin.
- Комедиантски занаятъ**, *sm.* le cabotinage.
- Комедиантъ**, *ка, s.* comédien, enne; un acteur; 1. (сѣйтаре *t.*), un histrion; 2. (скитникъ), *fam.* un cabotin; 3. ставамъ —, *vn.* monter sur les treteaux *m.*
- Комета**, *sf.* la comète; | описане на -ты, la cométographie.
- Кометень**, *adj.* cométaire.
- Кометогрѣически**, *adj.* cométographique.
- Комикъ**, *sm.* un comique, un bouff.
- Коминъ и Ку-**, *sm.* la cheminée; | *Techn.* la dalème; | (на соба), la souche.
- Комитетъ**, *sm.* le comité, le bureau, la commission; | малъкъ —, le comiteule.
- Комически**, *adj.* comique; —ски, -ment.
- начинъ, *sm.* le comique, le bouffon.
- Комициаленъ**, *adj.* comicial ou comital.
- Комици** (народны събрание въ Римъ), *sf. pl.* les comices *m.*
- Комка**, *sf.* la ciboire.
- Комкувамъ**, *vr.* communier. [ments.
- Комкуване**, *sm.* la fréquentation des sacre-
- Комма**, *sf.* *Mus.* le comma.
- Коммиссарство**, *sm.* le commissariat.
- Коммиссаръ**, *sm.* un commissaire; | помощникъ на —, *Mar.* un sous-commissaire.
- Коммиссиона**, *sf.* la commission.
- Коммиссионеръ**, *sm.* *Com.* un commissionnaire, un facteur; | плата на —, *Com.* le factorage; | (испращахъ), *Com.* commissionnaire chargeur.
- Коммиссионна кантора**, *sf.* cabinet d'affaires, *m.*
- Коммиссия**, *sf.* la commission; | (за исплащане на царскитѣ дългове), caisse d'amortissement, *f.*
- Коммунистъ**, *sm.* un communiste.
- Комодъ**, *sm. fig.* la commode.
- Компактъ**, *adj.* *Typ.* compacte.

Компанія, *sf. Com.* la compagnie.
 Компасарница, *sf. Mar.* la cadranerie.
 Компасъ (и съзвѣдіе), *sm.* la boussole; | *Mar.* compas de route, *m.*; | майсторъ на —-сь, un cadranier [*tales f.*]
 Компиталія (у Римляны), *sf.* les compi-
 Комплектъ, *sm.* le complet; | (на платна-
 та), *Mar.* jeu de voiles, *m.*
 Комплиментливъ, *adj. s.* complimenteur, euse.
 Комплиментъ, *sm.* le compliment; | безъ —-ты, trêve de compliment, sans compliment.
 Композиторъ, *sm. Mus.* un compositeur.
 Композиція, *sf. Mus.* la composition.
 Компоніумъ (видъ хроника), *sm.* le com-
 ponium.
 Компотникъ, *sm.* le compotier. [de compote.
 Компотъ (ричель т.), *sm.* la compote; —-тенъ,
 Компрессоръ, *sm. Chir.* le compresseur.
 Компрестъ (за рана), *sm. Chir.* la compresse.
 Компромисъ, *sm.* le compromis.
 Компромитувамъ, *vr.* se compromettre, se manquer à soi-même.
 Комтуръ (на военни орденъ), *sm.* le com-
 mandeur.
 Конакъ, *sm. t.* le châtelet, la cour (*voyez* Сѣдница и Палатъ).
 Конвентъ, *sm.* convention nationale *f.*; | членъ на народенъ —, un conventionnel.
 Конвоирувамъ, *va.* escorter; | *Mar. Milit.* convooyer.
 Конвой, *sm.* l'escorte *f.*; | *Mar.* le convoi.
 Конвоиръ, *sm. Mar.* le convoeur et bâti-
 ment convoeur. [*le conge.*]
 Конгій (мѣра на нитія у Римляны), *sm.*
 Конгревовъ фишекъ, *sm.* fusé à la congrève.
 Конгресъ, *sm.* le congrès.
 Кондиція, *sf.* la condition. [*conдор.*]
 Кондоръ (най-голямъ орелъ), *sm. oiseau*, le
 Кондуктеоръ (на дилижансъ), *s.* un con-
 ducteur.
 Конецъ, *sm.* le fil, la ligne; 1. *Mar.* fil de
 carot *m.*; 2. (намазанъ съ восакъ), le
 ligneul; 3. (одвижъ въ игла), l'aiguillée
f.; 4. тегля на —, *va. Archit.* plomber.
 Конически, *adj.* conique; | —-ски сѣченъ,
sm. pl. Géom. sections coniques *f.*
 Концы (за мръжа), *sm. pl.* la lignette, la
 gabare.
 Конклавистъ, *sm.* un concaviste.
 Конклавъ (зисбиранепана), *sm.* le conclave.
 Конкордаты (съ пана), *sm.* le concordat.
 Конкурсъ, *sm.* le concours.
 Конна статуя, *sf.* statue équestre *f.*
 Коннетабль (войски чинъ), *sm.* le conné-
 table; | сѣдница на —, la concétable.
 Конни, *adj. H. nat.* cavalin.
 — войскарь, *sm.* un cavalier.
 — форпостъ, *sm. Milit.* la grand' garde.
 Конница, *sf.* la cavalerie, les chevaux *m.*
 Конондъ, *sm. Géom.* le conoïde.

Конопа, *sf. plante*, le chanvre; | посажена
 нива съ —, la chènevrière.
 Конопочукна воденица, *sf.* la maillerie.
 Конопянка, *sf. oiseau*, le sizerin ou linotte
 cabaret.
 Конопяно сѣме, *sm.* le chènevis.
 — масло, *sm.* huile de chènevis, *f.*
 Конопянь, *adj.* chanvreux.
 Коносаментъ, *sm. Com.* le connaissance.
 Координаты, *sf. pl. Géom.* les coordonnées *f.*
 Консерваторія (училища), *sf.* le conser-
 vatoire.
 Консервы (вѣстия въ залѣны кутійны),
sf. pl. la conserve; | (очила), les conserves *f.*
 Консистерски сѣдникъ, *sm.* un official.
 Консистеріаленъ, *adj.* consistorial; | —
 —-рія, —-ement.
 Консистерія, *sf.* le consistoire.
 Конска краста, *sf.* le farcin.
 — морда, *sf.* le chanfrein.
 — муха, *sf. insecte*, le conops, l'oestre *m.*
 — опашка (сръхъ паска), *sm.* crinière de
 casque, *f.*; | —, *plante*, la girandole.
 — примка, *sf.* le crin.
 — прѣпускалица, *sf.* le turf.
 — торба, *sf. Milit.* la musette.
 Конски, *adj.* hippique; | който са храни съ
 —ско месо, hippophagie, *adj.* [*gane.*]
 — бобъ (врачовникъ), *sm. plante*, la gour-
 — киселекъ, *sm. plante*, la patience.
 — ошнръ, *sm.* race chevaline *f.*
 — сабуръ, *sm. Pharm.* aloès caballin, *m.*
 — хамоть (съ потрѣбнитъ и за сѣдло),
sm. le 'harnais et 'harnois; | поставяне —
 и всичко за въртане коня, le 'harnachement;
 | поставямъ — на коня, *va.* 'harnacher.
 — хекиминъ, *sm.* maréchal vétérinaire *m.*
 Конско прѣскачане, *sm.* l'hippodromie *f.*
 Конскы фашкинъ, *sf. pl.* le crottin.
 Конскриптъ, *sm.* un conscrit.
 Конскрипціоненъ, *adj.* conscriptionnel.
 Конскрипція, *sf.* la conscription; | подло-
 женъ на —, conscriptible, *adj.*
 Консолиде, *sm. Com.* les consolidés; | който
 играе съ —-дета, *Com.* un baissier.
 Консоля, *sf. Archit.* la console. [*barbe.*]
 Констапелска камера, *sf. Mar.* la saint-
 Констапелъ, *sm. Mar.* maître canonier *m.*
 Конституціоненъ, *adj.* constitutionnel; | по-
 —ція, —-lement.
 Конституціонно състояние, *sm.* la consti-
 tutionnalité.
 Конституція (нова упраса), *sf.* la consti-
 tution; 1. пріетель на —, un constitutionnel;
 2. противенъ на —, anti ou inconstitu-
 tionnel, *adj.* | противно на —, —-nellement.
 Конструкция, *sf.* la construction.
 Консудъ, *sf. plante*, la consoude.
 Консулентъ, *sm.* avocat consultant *m.*
 Консултантъ, *sm.* médecin consultant *m.*

Консулация, *sf.* la consultation.

Консулскы, *adj.* consulaire; по -скы, -ment.

— **чинъ**, *sm.* le consulat.

Консулство, *sm.* le consulat.

Консулъ, *sm.* un consul; -лскы, de consul;

| припознаване нѣкого за —, l'exequatur *m.*

Континентална система, *sf.* système continentale *f.*

Контора, *sf.* le comptoir.

Контрабанда, *sf.* la contrebande, la fibuste.

Контрабандирувамъ (на море), *va. vn.* Mar. smogler.

Контрабандистъ, *s.* contrebandier, ère; un smogler, un fraudeur. [seau —, *sm.*

Контрабандна ладия, *sf.* interlope et vais — търговия, *sf.* commerce interlope *m.*

Контрабандъ, *sm.* la fraude.

Контра-басистъ, *sm.* un contre-bassiste.

— **басъ** (инструментъ), *sm.* la contre basse.

— **дансъ**, *sm.* la contredanse.

— **пунктистъ**, *sm.* Mus. un contrapontiste et -puntiste.

Контрактаръ, *s.* entrepreneur, euse.

Контрактанъ, *sm.* l'entreprise *f.*

Контрактъ, *sm.* le contract, le bail: || на-права — съ, *va.* passer.

Контратемпо, *sm.* Mus. le contre-temps.

Контрайерва, *sf.* plante, le contrayerva.

Контрапунктъ, *sm.* Mus. le contre-point.

Контрафаготъ, *sm.* le contre-basson.

Контрафуга, *sf.* Mus. la contre-fugue.

Контръ-адмиралъ, *sm.* un contre-amiral.

— **апрошы**, *sm. pl.* Fortif. les contre-approches *f.*

— **батерея**, *sf.* Milit. la coute-batterie.

— **валлаціонна линия**, *sf.* ligne de contrevalation, *f.*

— **валлація**, *sf.* Fortif. la contrevalation; |

права —, *va.* Milit. contrevaller.

— **гардъ**, *sm.* Fortif. la contre-garde.

— **ескарпъ**, *sm.* Fortif. la contrescarpe; |

права —, *va.* contrescarper.

— **марка**, *sf.* la contre-marque.

— **маршъ**, *sm.* Milit. la contre-marche; |

права —, *va.* contremarcher.

— **мина**, *sf.* Fortif. la contre-mine; | **копая**

—, *va.* contre-miner.

— **минарь**, *sm.* Fortif. un contre-mineur.

— **революція**, *sf.* la contre-révolution.

— **тромболъ**, *sm.* Mus. l'ophicléide *m. et f.*

— **форсъ** *sm.* Fortif. l'éperon *m.*

Контролеоръ, *s.* contrôleur, euse.

Контроль, *sm.* le contrôle.

Конусенъ, *adj.* conique.

Конусообразенъ, *adj.* conoidal.

Конусообразно, *adv.* en pain de sucre, *m.*

Конусъ, *sm.* Géom. le cône.

Конфекты, *sm. pl.* les sucrerie *f.*; | (съ хар-тійны), la papillote; | (най-дрбны), la nonpareille.

Конференція, *sf.* la conférence; | прѣдсѣ-дачъ въ —, un conférencier.

Конфетаръ, *ка, s.* confiseur, euse. [nation.

Конфирмація (у Лютераны), *sf.* la confir-

Конфирмувамъ (у Лютераны), *va.* confirmer.

Конфискація, *sf.* la confiscation, la saisie; 1.

исписване на —, Jur. la mainmise; 2.

което може стане —, confiscable, *adj.*; 3.

подложенъ на —, Jur. confiscant, *adj.*

Конфискувамъ, *va.* confisquer. [formiste.

Конформистъ (въ Англичеръ), *sm.* un con-

Конхилиологистъ, *sm.* un conchyliologiste.

Конхилиологически, *adj.* conchyliologique.

Конхилиология, *sf.* la conchyliologie et con-

chologie. [choïde.

Конхонда (крива линия), *sf.* Géom. la con-

Концертина (ръчка армоника), *sf.* la con-

certina.

Концертнистъ, *ка, s.* Mus. concertant, ante.

Концертна пиеса, *sf.* Mus. morcean d'en-

semble, *m.*

Концентрически, *adj.* concentrique; -скы,

-ment; | Astr. homocentrique.

Концертъ, *sm.* le concert; || Mus. le concer-

to: | свирачъ, ка на —, Mus. concertant, ante.

Кончаръ (който пасе коніе), *sm.* Milit. un

pâtureur.

Конче, *sm.* le bidet, la mazette; 1. *fig.* le

cheval; 2. (по дѣтискы и *fig.*), le dada;

3. (пръчка), le califourchon; 4. възданалъ

на —, à califourchon.

Кончовъ (у ботушы), *sm.* la tige; 1. (на

калехъ), l'oreille *f.*; 2. (на ножница), la

bouterolle; 3. (на обуца), l'ailette *f.*

Конь, *sm.* le cheval, la monture; 1. (кости),

le corps; 2. (отъ ниле), la carcasse; 3.

(въ шахматъ), le cavalier; 4. (за върв-

гане), cheval de collier; 5. (сгодежъ за

вървгане и за въдене), cheval à deux

main; 6. (за жени), le palefroi; 7. (съ

извърнаты на вжжъ крака), cheval penard;

8. (за тежжъ товаръ), le bouleux; 9. (за

въдене), cheval de selle; 10. (съ голы ко-

лдие), cheval couronné; 11. (отъ хергеле),

cheval de main; 12. (на който годинитѣ

още могатъ са позна), cheval bégue; 13.

(вървгнать напръдъ дватакъ-тъ), cheval

en arbalète; 14. наплюшенъ —, cheval

à bascule; 15. сила — (на парява маши-

на), Méc. cheval vapeur; 16. отпръдната

часть на —, l'avant-main; 17. припкане съ

— на лѣжъ, la sacacole; 18. пръпускамъ

съ — на лѣжъ (права чаркии *t.*), *m.* sa-

casoler; 19. истриваса познатото на ва-

бытъ на —, *v. imp.* il démarque; 20. *pl.* коніе;

| въдене —, le 'haras; 21. пріетель за

—, *sc.* hippomane; 22. продавачъ на —,

un maquignon; 23. бораване търговія съ —

(жамбазлжъ *t.*), le maquignonage; 24.

за промѣняване на поща и мѣсто за промѣняване —, le relais; 25. зимамъ неморены — на поща, *va.* relayer.

Конякъ (ромъ), *sm.* cognac *m.*

Копаетода, *sf.* arbre, le corayer et caraier.

Копайски балсамъ, *sm.* resine ou baume de coraibu, *f.*

Копаловъ клеи, *sm.* le cora et gomme cora *f.*

Копане, *sm.* le creusage et creusement.

Копанка, *sf.* Anat. le cotyle, acétabule *m.*;

|| празнотъ —, Anat. cavité cotyloide *f.*

Копанче, *sm.* la cuisse (*voez* Кълака).

Копаръ, *sm.* plante, l'armoise *f.*

Копачъ, *sm.* un piocheur; || (при Карла VII),

sm. Mitit. un franc-taupin.

Копанъ, *sf.* le labour.

Копаня, *sf.* l'auge *f.* le boisseau.

Копанякъ, *adj.* Anat. pelvien.

Копая, *va.* fouiller, labourer, creuser, becher;

1. (дълбоко), approfondir; || Agric. défon-

cer; 2. (землята), fouir; 3. копая съ кракъ

(за конь), *v. imp.* il pousse.

Копейникъ [майсторъ —, un lancier.

Копейно желязо, *m.* Blas. l'otelle *f.*

Коперъ (колонизаторна машина) *sm.* la sonnette.

Копиле, *sm.* un scélérat, rebut *m.*; malotru,

ne, *s.*; lie du peuple, du genre humain; ||

fig. un surgeon, excrément de la nature, *m.*

Копилатя, *sm.* *pl. fig.* un racaille.

Копитолійски и -лински, *adj.* *m.* capitolin.

Копи (мазракъ *t.*), *sm.* la lance, la baion-

nette et bayonnette, la 'haste, la pique; 1.

(у негры), la segaie et zagaie; 2. съ

турнато —, la lance en arrêt; 3. трошене

-ния, la joute; 4. трошъ или бяса съ —,

va. vr. jouter.

— виденъ, *adj.* Bot. lanceolé, 'hasté.

— носецъ, *sm.* un pique; || (никадоръ), un

picador; || (у Римляни), un hastaire.

Копия (изводъ), *sf.* la copie, le double; 1.

(отъ документъ), l'ampliation *f.*; 2. (отъ

пръвообразникъ), l'apographe *m.*; 3. вадя

—, *va.* copier.

Копиѣд, *vn.* se fondre; || копѣе ми сърд-

цето за, soupirer après, pour.

Копой, *sm.* chien canard, le baud ou chien

muet, le braque; || *fig.* le levrier.

Копраля, *sf.* Agric. la béquille.

Коприва, *sf.* plante, l'ortie *f.*; || парива —,

ortie grièche; || парене съ —, Chir. l'ur-

tification *f.*

Копривна трѣска, *sf.* fièvre ortiée *f.*

Копривно растене, *sm.* Bot. l'urticée et

plante —, *sf.* [ticaire.

Копривоподобна сыпанница, *sf.* Méd. l'ur-

Коприна, *sf.* la soie; 1. отборъ —, le fleur-

ret; 2. хранене —, la sériciculture; 3. ра-

ботене —, industrie soyée *f.*; 4. (за на-

права черни ишицы), la grenadine; 5. за-

платамъ или обшивамъ съ —, *va.* guiper;

6. исплазната обшивка съ —, la guipure; 7.

прѣсуквамъ —, *va.* mouliner; 8. прѣсук-

ване —, le moulinage; 9. прѣсуквать на

—, un moulineur et moulinier.

Коприварка (дрвена), *sf.* la bobine; || ско-

тавамъ на —, *va.* bobiner.

Копривовиденъ, *adj.* soyeux.

— вденъ, *adj.* séricicole et sérigène.

— влдетъ, *sm.* la magnenerie et -gnanière

ou cocoonière.

— влдець, *sm.* un magnanier.

Коприняна ивица, *sf.* le cordon.

— пилешка, *sf.* la freluche.

— фабрика (у ткане - нияны платове),

sf. la soierie.

Коприняна дрѣбъ, *sm.* bourre de soie *f.*

soie contaille, le strasse, le capiton; || на-

тапканъ или набитъ съ —, capitonée, *adj.*

— ковецъ, *sm.* le fleurlet.

— платъ, *sm.* drap de soie, la vénitienne.

Коприняны стоки или платове, *pl.* les

soieries *f.*

— шлвета и ивицы, *pl.* la blonde.

Копривасть, *adj.* soyeux. [lithe.

Копролитъ (акамедлостъ), *sm.* le copro-

Коптографически, *adj.* coptographique.

Коптография (изрѣзване фигури отъ гор-

ти), *sf.* la coptographie.

Коптъ и -тически езикъ, *sm.* le copte

ou cophte. [bride (*voez* Пѣтелка).

Копче, *sm.* *t.* le bouton; || (съ верижка), la

Копытецъ (за животни), *adj.* Н. *nat.* onglé.

Копытна кръвъ, *sf.* Vétér. la rosée.

Копыто (ногетъ у животни), la corne, l'os

m.; 1. (у конь), le sabot, l'ongle *m.*; 2. на-

растване на — у конь, Vétér. l'avalure

f.; 3. рѣзало за очистеване —, le cure-pied.

Копѣйка (монета), *sf.* le copeck et kopeck.

Кора, *sf.* l'écorce *f.* la peau; 1. (отъ елѣе

лыко), Pharm. le sainbois; 2. (отъ лѣнъ

или конопа), la tille et teille; 3. (на сы-

рене), le pelure; 4. отъ — до —, d'un

bout à l'autre; 5. бѣля —, *va.* écorcer;

6. орѣзване — на хлѣбъ, *va.* écorûter;

7. хваща —, *v. imp.* Archit. il s'écroûte.

Корабѣ (отъ опусъ), *sf.* *t.* la croquette; ||

права —, *va.* pâtisser. [nautile.

Корабче, *sm.* Bot. la cume; || —, mollusque, le

Корабъ, *sm.* le vaisseau; 1. (марантъна *t.*),

la jale; 2. (хорыто за ладѣ), le corps,

la coque; 3. военни —, vaisseau de guerre;

4. спитаелъ —, vaisseau hôpital; 5. (за-

гладѣи отъ друго), Mar. vaisseau pre-

neur; 6. поставамъ — при бортъ на друго,

va. Mar. prolonger un vaisseau.

Корава буца (на крака у конь), *sf.* Vétér.

le javarot.

— кожа, *sf.* *fig.* peau de chagrin, *f.*

— коса, *sf.* *fig.* la crinière.

Коравина и -вость, *sf.* la rudesse, dureté, roideur et raideur *f.* racornissement *m.*, calosité *f.*

Коравничък, *adj. dim.* dur; || *fam.* durissime.

Коравокрыла буболечка, *sf.* *H. nat.* le coléoptère.

— състояние, *sm.* le racornissement.

Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriace, solide, rêche, rassis, de fer, cru; 1. *Méd.* rénitant; 2. *fig.* de marbre; 3. *правя* —, *va.* durcir, racornir; 4. *ставамъ* —, *vm.* se durcir; 5. *правя* по —, *va.* rendre dur, endurcir. — *варовитъ камыкъ*, *sm.* pierre de roche, *f.*

Кораятъ, *sm.* (voyez Алкоранъ).

Корбилеонъ (*игра*), *sm.* le corbillon.

Корветъ (*за товаръ*), *sm.* corvette de charge *f.*

Кордебалетъ, *sm.* *Théât.* corps de ballet, *m.*

Кордебаталия, *sf.* *Mar.* corps de bataille, *m.*

Кордела, *sf.* la bisette.

Кордонъ, *sm.* *Milit.* cordon sanitaire *m.*

Коремента, *adj.* abdominal.

Коремны части, *sf. pl.* le gabari et -rit.

Коремъ, *sm.* l'abdomen *m.*, le giron, estomac, couer, ventre *m.*; 1. *Méd.* le gaster; 2. *pop.* le sac; 3. *болежъ* на -тъ, *Méd.* la gastralgie; 4. *въспалене* на -тъ, *Méd.* la gastrite (voyez Търбухъ).

Корене, *sm.* le blâme, improbation *f.*

Коренище, *sm.* *Bot.* le rhizome.

Коренна или Първообразна рѣчь, *sf.* le primitif; || *Gram.* le radical.

Коренни, *adj.* radical, matrice *f.*, mère *f.*; || *Gram.* primitif; || *Bot.* cortical.

— *езыкъ*, *sm.* langue mère *f.*

Коренно търсене, *sm.* *Gram.* l'investigation *f.*

Коренче (*у дърво и др.*), *sm.* *Bot.* la radicule.

Корень (*и fig.*), *sm.* la racine; — *невъ*, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. *Bot.* la patte et pate; 3. (*на глаголъ*), *Gram.* le thème; 4. (*отъ еленскы рога*), *Vén.* la meule; 5. *искуване* съ —, le déracinement; 6. *искубамъ* съ —, *va.* déraciner; 7. *очистевамъ* — *ниетъ* на дърво, *va.* égravillonner; 8. *прѣсачамъ* до — дърво, *va.* couper à blanc estoc, *m.*; 9. *пуца* —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. *пуцане* — *ниетъ*, *Bot.* la radication.

Корняникъ или Корачъ, *sm.* un épilogueur.

Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m.*

Корнѣй, *sm.* un coryphée.

Корница (*на книга*), *sf.* la couverture.

Кормидъ лукъ, *sm.* *plante*, la ciboule, la bulbe (voyez Чървенъ лукъ).

Корнепускъ, *sm.* *arbre*, le palétuvier.

Корнетъ (*въ касалетия*), *sm.* *Milit.* le cornette.

Корпусъ, *sm.* *Milit.* le corps; || (*на барабана*), le fût; || (*урифта*, 10 *пункта*), *Typ.* la philosophie. [corrigé.]

Коррежидоръ (*сдѣлчикъ въ Испания*), *sm.* un

Корректоръ, *sm.* un prote.

Корректуръ, *sf.* *Typ.* la correction; || (*на стѣкло*), épreuve en placard, *f.*

Корректуренъ листъ, *sm.* *Typ.* l'épreuve *f.*

Корреспондентъ, *sm.* *Com.* un correspondant.

Корридоръ, *sm.* la galerie. (le corollaire.

Королларій (*явна сетнина*), *sm.* *Mathém.*

Корона *sf.* la couronne; || (*панска*), le règne;

|| *зимамъ* — *отъ*, *va.* découronner.

Коронация, *sf.* le couronnement.

Коронистъ, *sm.* *Archit.* la modénature.

Коронисвамъ, *va.* couronner.

Коронисване, *sm.* le sacre.

Корсажъ, *sm.* le corsage; || *прѣправямъ* новъ — *на дрѣха*, *va.* recorsier.

Корсеръ, *sm.* un corsaire.

Корсетаръ, *ка.* *s.* corsetier, ère.

Корсетъ, *sm.* le corset. [cortès *f.*

Кортесы (*чинове въ Испания*), *sf. pl.* les

Коруба, *sf. t.* le creux (voyez Хрълопа).

Корубясть, *adj.* creux. [coridon.

Корундъ (*бѣзцѣнъ камыкъ*), *sm.* *Minér.* le

Коршумъ (*шикалка*), *sm. t.* la balle, le pro-

jectil, le plomb; 1. *далечность* на пушнать —, la portée; 2. (*на полѣтъ*), une balle morte; 3. (*на сюртѣ*), le pateau; 4. *нѣтър* — *вамъ* съ провиснать —, *va.* plomber; 5. *лѣгнувамъ* — *тъ* върѣдъ челото нѣкому, *va.* bruler ou faire sauter la cervelle à; 6. *въ* разстояние на пушнать —, à une portée de fusil; 7. *телѣтъ* — *мы*, *pl.* balles ramées.

Корыто, *sm.* la bassine, l'auge *f.*; 1. *Techm.* le bac, la bache; 2. *fig.* le bassin; 3. *голъмо* —, la jale; 4. (*воденично*), la 'huche.

Корюха, *sf.* poisson, l'éperlan *m.*

Користъ, *adj.* cortiqueur.

Коржъ, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais, trouver à redire, imputer, arguer, draper; || *fig.* blasonner; || *fam.* épiloguer.

Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de che-

veux, *f.*; 1. (*на глагата*), la chevelure; 2.

(*назита на кривичи*), cheveux en tire-

bouchon; 3. съ — другъ цѣтъ, *Blas.*

chevelé, *adj.*; 4. *кривича* —, une mèche

de cheveux, épi de cheveux, *m.*; 5. *редича*

—, une natte de cheveux; 6. съ *распльч-*

кана —, échevelé, *adj.*; 7. *трѣкаде* отъ

—, la tonsure; 8. *остригамъ* —, *va.*

essoriller; 9. *настѣ*, *оплнтамъ* —, *va.* cor-

delier; 10. *расплнтамъ* —, *va.* détresser;

11. *спльчкнамъ* —, *va.* décheveler; 12.

Вереникина —, *Astr.* chevelure de Bérénice.

Коса (*сачесо*), *sf.* la faux ou faux, le coupe-

gazon.

Косачъ, *sm.* un faucheur.

Косатка (*мидъ*), *sf.* le rhombe.

Косатникъ, *sm.* *plante*, le capillaire, l'iris *m.*

Косекантъ, *sm.* *Géom.* la cosécante.

Косене (*мръса, лнеда*), *sm.* le fanchage; || (*денно*), la fauchée; || (*у крака*), l'entre-

Косерче, *sm.* la serpette et -pillon *m.*

Косерь, *sm.* le fauchard; 1. (за отаса), *Agric.* l'étrape *f*; 2. (за слама), le coupe-paille ou hache-paille; 3. рѣжъ съ — (косъ), *va.* étraper.

Косиса (за палтѣкъ конь), *v. imp.* il fouge, il s'entre coupe; || *Vétér.* il s'entretaille.

Косинустъ, *sm. Géom.* le cosinus.

Коскунъ (на конь), *sm. t.* le trousse-queue (*voquez* Подгъзникъ). [ou coak.

Коскъ (горени земли вжлица), *sm.* le coco

Косматость, *sf.* l'hispidité *f*.

Косматъ, *adj.* poilu et poileux, chevelu, peluché, épie, velu; || *Bot.* barbu, tomenteux, hispide.

Космевъ, *adj.* capillaire.

Косметика, *sf.* la cosmétique.

Косметически, *adj.* cosmétique.

Космически, *adj.* Astr. cosmique.

Космогонически, *adj.* cosmogonique.

Космографически, *adj.* cosmographique.

Космографія, *sf.* la cosmographie.

Космографъ, *sm.* un cosmographe.

Космологически, *adj.* cosmologique.

Космология, *sf.* la cosmologie.

Космологъ, *sm.* un cosmologiste.

Космополитство, *sm.* le cosmopolitisme.

Космополитъ, *ка, s.* cosmopolite et -litaïn, aïne; || -тски, *adj.*

Косморамъ, *sf.* le cosmorama.

Косоплетачъ, *ка, s.* tresseur, euse.

Косоприлична тѣкнотъ, *sf.* la capillarité.

Косочервей, *sm.* le filaire.

Костелавость, *sf. fg.* le noeud.

Костелавъ и -ливъ (за плодове), *adj.* pierreux; || *Bot.* valvé; || *H. nat.* coquillier.

— орѣхъ, *sm.* noix angleuse *f*.

Костена прѣчка, *sf.* la baleine; || прока-
ряна съ -кы, baleiné, *adj*; || който обръ-
ща търговия съ -кы, un baleinier.

Костено нарастване, *sr. Chir.* l'exostose *f*, le topus; || (у конска нога), le suros; || приличенъ на —, *Méd.* tephacé, *adj.*

Костенурка (костена жбба), *sf. reptile*, la tortue; 1. Бразилска голѣма —, la kahouanne; 2. ископателна —, la chelonite; 3. връхната кора на —, *H. nat.* la carapace; 4. кость отъ —, ecaille de tortue, *f*.

Костенуркы, *sf. pl. H. nat.* les chéloniens *m*.

Костенурчентъ грѣбентъ, *sm.* peigne d'écaille, *m*.

Костенъ и -теливъ, *adj.* osseux.

— ножъ (за писма), *sm.* le plioir ou cou-
teau à papier.

Кости (отъ мъртвы), *sf. pl.* les ossements *m*; 1. (отъ животны), la carcasse; 2. на-
важдане — отъ месо, le désossement; 3. на-
важдамъ — отъ месо, *va.* désosser; 4. редъ —, *Anat.* les phalanges *f*; 5. свръха на —, l'ossature *f*; 6. снадѣване и сѣдѣ-

лене на —, l'articulation *f*; 7. описание —, *Anat.* l'osteographie *f*. 8. разсѣчане —, l'oséotomie *f*; 9. съставяне двѣ —, *Anat.* la symphise; 10. раздѣлене на слабичи-
нитѣ —, *Chir.* opération de la symphise; 11. ставать на —, *v. imp.* ils s'ossifient.

Костилка (подо съ кокичка), *Bot.* la drupe.

Костница (ашикъ т и мѣчане съ —), *sf.* l'osselet *m*; || игра на —, les osselets.

Костна ципа, *sf. Anat.* le périoste; || отокъ на —, *Anat.* la périostose.

Костници, *sf. pl. Vét.* la fusée.

Костоболіе (болѣжъ въ кости), *sm. Méd.* l'ostéocope *f*.

— крайничентъ, *adj.* condyloïde.

— крайшникъ, *sm. Anat.* le condyle.

— направлячъ, *sm.* un bailleur.

— образна чарупка (у моллюскы), *sf.*

H. nat. le test et têt.

— ѣда, *sf.* la cavie.

Кость (кокалъ), *sf.* l'os *m*; 1. вкаменена —, *H. nat.* l'ostéolithe *m*; 2. мъртва — (у конь), l'osselet *m*; 3. мавило отъ варъ (цѣръ за строшена кость), l'ostéocolle *f*; 4. строшаване —, *Chir.* la fracture; 5. оправяне на строшена —, *Chir.* la coaptation.

Костюмеръ, *sm. Théât.* un costumier.

Костюмъ *sm.* le costume, le déguisement; 1. облачамъ въ —, *va.* costumer; 2. обла-
чамса въ —, *vr.* se costumer; 3. търговецъ на —мы, un costumier.

Костявъ (кокалѣстъ), *adj.* osseu.

Косъ, *sm. oiseau*, la roussette, la mesange.

Косъмъ, *sm.* le poil, le crin; 1. (у живот-
ны), la robe; 2. — по —, brin à brin; 3. тѣвѣтъ както —, capillaire; *adj.* 4. дър-
жѣса на —, *vr.* ne tenir qu' à un fil.

Косъ (трѣва), *va.* faucher; || (сторѣ пѣтъ),
refaucher.

Котангестъ, *sm. Géom.* la cotangence.

Котаракъ и -такъ, тка, *s. quadr.* chat, atte;
le maton.

Котиса (окотваса), *v. imp.* elle chatte.

Котилоиъ (играене), *sm.* le cotillon.

Котка (жѣлѣзна), *sf.* l'ancre *f*; на —, ан-
крѣ, *adj*; 1. (за неволя, за намѣра),
Mar. ancre de miséricorde ou maîtresse
ancre; 2. (нощна), ancre à veille; 3. (за
хвърлене), ancre à jet; 4. (за хвърлене въ
море), ancre du large; 5. (нечиста), an-
cre surjalée; 6. мѣсто за хвърлене —,
l'ancreage *m*; 7. хвърлямъ —, *va.* mouiller
l'ancre; 8. двигамъ —, *va.* sarper; 9. на-
важдамъ —, *va.* démarrer; 10. нереглаве-
не —, l'appareillage *m*; 11. обръщане ла-
дѣа около —, l'évitage *m*; 12. обръщамса
около —, *vr.* éviter; 13. двигать — (за
галеры), *v. imp.* elles serpent; 14. откъсва-
васа отъ —, il dérade; 15. стонъ съ три
—кы (за ладѣа), il mouille en patte-d'oie;

16. —, *quadr. (женска)*, la chatte, le mistigri; *fam.* la moute; 17. дупка за —, la châtière (*voyez* Котаракъ.)
Коткамъ, *va. (voyez* Галла).

Котлетъ (*печена мръска*), *sm.* la côtelette; *fam.* (*обвити въ хартия*), côtelette en papillote.

Котенце, *sm.* le chaton, le minet.

Котура (*за куче*), *sf.* *Vin.* le bans.

Котурнъ, *sm.* le cothurne.

Котчена ортома, *sf.* *Blas.* la gumène.
 — тоѣга, *sf.* *Mar.* le jas ou jeuail.

Котчено мѣсто, *sm.* *Mar.* le mouillage.

Котченъ, *adj.* anérage. [*fam.* la minon.

Котчнѣ (*мѣрка*), *sf.* l'ancre *f*; *quadr.*

Котѣлница (*котлѣ-, мащрана t*), *sf.* la ron-delle. [*curbite.*

Котѣче (*на ламбикъ*), *sm.* *Chim.* la cu-

Котѣтъ, *sm.* le chaudron; — лѣтъ, de chaudron;
 1. la 'houle; 2. (*мѣра*), le cotyle; 3. пѣлѣтъ
 — нѣщо, une chaudronnée.

Коушъ, *sm.* *Mar.* le cosse.

Коѣа, *sf. t.* la tinette, le baquet; *Mar.*
 la baille, la sesse (*voyez* Ведро).

Коѣаръ, *sm.* le verrou; *fam.* заключевамъ съ —,
va. verrouiller.

Коѣъ (*каботажна ладія*), *sm.* *Mur.* le koff.

Коѣета, *sm. pl.* le bonbon; *fam.* — тны захлуцы,
 la bonbonnière.

Коѣичка, *sf.* la baillotte, le godet.

Коѣорта, *sf.* la cohorte. [*euillers.*

Коѣлекрія, *sf.* le cochléarie ou herbe aux

Коча трѣва (*валеріана Мѣд.*), *sf.* plante, la
 valériane, le marum ou herbe aux chats,
 la cataire.

Кочешка музика, *sf.* le charivari; *fam.* който
 прави —, un charivariseur et —riste.

Кочешки, *adj.* félin. [*chat m.*

Кочешко око (*склѣтъ намыкъ*), *sm.* l'oeil-de-

Кочина, *sf.* la mue.

Кочій кракъ, *sm. plante*, le pied-de-chat.
 — хвакъ, *sm.* la châtière.

Кочіашка калѣска, *sf.* le voiturin.

Кочіашъ, *sm.* un voiturier et voiturin, un
 cocher, un fiacre, un phaéton.

Кошарка, *sf.* la loge, accul *m.* taudis et
 taudion *m.* réduit *m*; *Mar.* la tille et
 teille; *fam.* (*за куче*), niche de chien, chien-
 terrier *m.* [*la vedette.*

Кошарска колыбка (*върху тавридия*), *sf.*

Кошениль, *sm. insecte*, la cochenille.

Кошиница, *sf.* la corbeille, le panier, la ban-
 neau et bannette, le cabas, le ciste; 1.
 пѣлна — нѣщо, une corbeillé; 2. медаль
 съ изобразена —, *Num.* le cistophore; 3.
 (*съ двѣ рачки*), le cueilloir; 4. пѣлна — съ
 плодове, une panerée; 5. (*за разносачи*
продавачи), la malle; 6. (*за стриды*), la
 cloyée.

Кошиничаръ (*майсторъ*), *sm.* un vannier.

Кошинича, *sf.* le corbillon.

Кошоносница (*у в. в.*), *sf.* une canéphore.

Кошоръ (*пчеленъ*), *sm.* la ruche, le panier;
 — рѣтъ, de ruche; *fam.* пѣлѣтъ — съ медъ,
 une ruchée (*voyez* Тръвна).

Кошута, *sf. qu'idr.* la biche, la daine et dine.

Кошъ, *sm.* la banne, la 'hotte; 1. пѣлѣтъ
 — нѣщо, une 'hottée; 2. разлатъ —, le
 panier; 3. (*на воденица*), la tremie; 4.
 (*за ловене рыба*), la passe; 5. (*за овошкы*),
 le mannequin; 6. (*за прѣнасяне стоки*),
 la banse; 7. (*за сырѣне*), l'éclisse *f*; 8.
 (*отъ каруца*), le coffre; 9. (*отъ ладія*).
Mar. la carcasse, la rouche.

Кошунка жена, *sf.* une soubrette.

Кошунство, *sm.* l'intrigue *f*; *fig.* le tripotage;
fam. la manigance (*voyez* Под-
 бутня и Сплѣтня).

Кошунъ, *adj.* intrigant et —trigreur, rusé.
 — ка, *s.* tripotier, ére; *fig.* un valet de
 carreau, une taupe; *fam.* un scapin.

Кошунъ, *vm.* tripoter, intriguer; *fam.* in-
 triguiller, manigancer.

Крабъ (*морски ракъ*), *sm. crustacé*, le crabe.

Крава, *sf. sf.* la vache; — вий и — вишки, de
 vache; 1. (*дойна*), vache à lait; 2. или
 овца (*ради зазавдане*), vache, brebis
 portière *f*; 3. уборъ за — вы, la vacherie;
 4. стопанинъ на дойны — вы, un pourrisseur.

Кравай, *sm.* la brioche; *fam.* (*съ стафиды*),
 le baba.

Кравайче, *sm.* la gimblette.

Кравичка, *sf.* la génisse.

Кравнишка кожа, *sf.* la vache.
 — козина (*насмолена*), *sf.* *Mar.* le ploc;
fam. набивамъ съ —, *va.* *Mar.* ploquer.
 — смѣтъ *f* или — ко лайно, *n.* la bouse.

Кравіе жито, *sm. plante*, le mélampyre.
 — масло, *sm.* le beurre; *fam.* намазевамъ съ
 — хлѣбъ, *va.* beurrer.

Кравя или Прѣдвардителна шѣрка, *sf.*
 la vaccine; 1. *Méd.* le cow-pox; 2. при-
 саждамъ съ —, *va.* vacciner; 3. присаж-
 дане съ —, la vaccination, la vaccine; 4.
 присаждачъ на —, un vaccinateur.
 — шѣрчна матерія, *sf. Méd.* le vaccin et
 virus —, *sm*; *fam.* на —, vaccinal, *adj*; *fam.*
 основане за добыване —, établissement
 vaccinogène *m.*

Крагѣтъ, *sm.* *Mar.* le collier.

Крадене, *sm.* le vol, escroquerie *f*, flouerie,
 larcin *m.* picorée *f*.

Крадецъ, *sm. fam.* un aigrefin. [*ment.*

Крадишкомъ, *adv.* subrepticement, furtive.

Крадію, *ла, s.* voleur, euse; fripon, onne;
 larron, onnesse; coqueux, euse; un flou, un
 pilleur, escamoteur, escroc, escroqueur de,
 floueur *m*; 1. *fam.* larronneau, neuse; un
 brigandean, un chenapan; 2. малѣтъ —,
 dim. un friponneau; *fam.* un volageau.

Крадіювски, *adj.* fripon, pillard.

Крамловски езикъ, *sm.* l'argot *m.*; | който говори —, *a.* argotier

Крадж, *va.* voler, brigander, dérober, friponner, filouter, rapiner; | *pop.* flouer, chiper.

Кражба, *sf.* le vol, la friponnerie, le larcin; 1. *Mar.* la bagatarie; 2. наклонность за —, la klorémanie; 3. (съ счупване), тежка —, *Jur.* vol qualifié *m.*

Край, *sm.* l'extrémité *f.*, le bord, rebord, bout, about, terme, coin *m.*, fin, corne *f.*; 1. *fg.* l'issue *f.*, queue *f.*; 2. *Mathém.* le limbe; 3. *Blas.* l'orle *m.*; 4. (на бездънка, на съсипване), le penchant; 5. (на гора), la rive, la lisière; 6. (на дума), la terminaison; 7. (на калъ-та), *Mar.* l'accore *f.*; 8. (на нощо), le bas; 9. (на рама), la lèvre; 10. (на слово), *Rhét.* la péroraison; 11. минувамъ по —, *vn.* dépasser; 12. съшивамъ — съ —, *va. pop.* rabouter; 13. до —, *adv.* entièrement, à ras le bord, tout à fait; 14. до —чецъ, à outrance, à toute outrance; 15. — до —, bout à bout; 16. на — на, à l'extrémité de; 17. на —, à la queue, en queue; 18. (межо), auprès; 19. по — това, par parenthèse; 20. равно съ —тъ, bord à bord de.

Крайбръженъ, *adj.* littoral.

— мореплавецъ, *sm.* un caboteur.

— стражаръ, *sm.* un baliseur.

Крайбръжна ладия, *sf. fam.* le cabotier.

— пътека, *sf.* le quai.

Крайбръжно плаване, *sm.* le cabotage; | плавамъ —, *vn.* caboter.

Крайбръженъ мѣста, *sm. pl.* le littoral.

Крайморие, *sm.* le rivage, le littoral, la plage, la côtière; 1. *Mar.* la côte; 2. оставамъ —то, *va.* dériver; 3. изхвърля ма на —то, *va.* faire côte. [pave, *f.*

Крайморска правдина, *sf. Mar.* droit d'é-

Крайморски, *adj.* littoral, maritime.

Крайна бръзда (съ игра на тонъ), *sf.* le poupon.

— потреба, *sf.* le pis aller.

— сръчка, *sf.* la finale; | *Gram.* le suffixe.

Крайно, *adv.* extrêmement.

— неприемане, *sm. Jur.* l'exception *f.*

— състояние, *sm.* les abolis *m.*

Крайность, *sf.* l'extrême *m.*, extrémité *f.*; | докаранъ до —, outré, *adj.*

Крайнъ, *adj.* extrême, dernier, final, haut;

1. *fg.* impérieux; 2. *Gram.* terminatif; 3. най — прѣдѣлъ и най — прѣдѣлъ на стѣпенъ, non-plus-ultra *m.* [trêmes *m.*

Крайны членове, *sm. pl. Mathém.* les ex-

Крайстнише, *sm.* l'acrostiche *m.*

Крайцаръ (монета, 4 пары), *sm.* le kreutzer et kreuz.

Крайчасть и —раистъ, *adj. Bot.* marginé.

Крайшникъ, *sm.* l'extrémité *f.*; 1. (у коня и *Сот.* на лапкы), le talon; 2. (на по-

двезена книга), le dos; 3. (на монета), le cordon, cordonnet *m.*, tranche *f.*; 4. (на соба), le rebord; 5. (у столаръ), l'onglet *m.*; 6. (отъ хлѣбъ), l'entame et -tature *f.*; 7. задръстеване у — кастъ дърво, assemblage à onglet; 8. останалый — на листа и билети въ реестръ, *Сот.* la souche.

Крайще, *sm.* l'extrémité, le bord, le bout, l'about *m.*; 1. (кенаръ на платъ), la bordure, la lisière; 2. (на образъ съ книга), la marge; 3. написанъ на —, marginal, *adj.*; 4. пиша на —, *va.* marginer; 5. забѣлжване на — въ хартия, l'émargement *m.*; 6. забѣлжвамъ или изрѣзвамъ на —, *va.* émarginer; 7. противоположны —ща, *pl.* les extrémités; 8. издѣлване остри —, le délardement; 9. извъртавамъ или издѣлвамъ —, *va. Archit.* délarder; 10. възвивамъ — на сръбаренъ ссадъ, *va.* godronner; | възвиване —, le godronnage; | възвити —, le godron.

Крайщия, *adj.* frontière.

Кракоболень, *adj.* arthritique.

Кракоболъ, *sm. Méd.* l'arthrite; | цѣръ за —, *Méd.* antiarthritique, *adj.* *m.*

Кракогрѣбень, *adj. Anat.* métatarsien.

Кракъ (нога *f.*), *sm.* le pied, la jambe, la piece; 1. *pop.* la gigue; 2. (у животно и *fam.*), la patte et pata; 3. (на одоръ, на кресалъ), la quenouille; 4. дървенъ —, jambe de bois; 5. повърждане — на конъ, *Vétér.* l'enchevêtrement *f.*; 6. съ твърдъ —, à pied ferme; 7. на единъ —, *adv.* à cloche-pied; 8. *pl.* крака (у човѣкъ), *fam.* les gigots *m.*; 9. (на нищѣлыкъ), la marche; 10. съ босы —, *adv.* nu-jambes; 11. съ прави —, bien jambé; 12. стоя на —, être sur pied; 13. шавамъ съ — си, *vn. fam.* gigotter; 14. отъ — до глава, de pied en cap; 15. на —, *adv.* debout.

Кралевска вечерня аудиенция, *sf.* coucher du roi, *m.*

— или Главна галера, *sf.* galère réelle *f.*

— партия, *sf.* le royalisme.

— правда, *sf.* droit régalian *m.*

Кралевски, *adj.* royal: -ски -ment; | royaliste.

Кралевско или Царско достоинство, *sm.* la royauté.

Кралество, *sm.* le royaume.

Кралица, *sf.* la reine; | (съ шахъ), la dame.

Кралю-парталио (дѣтинска игра), *sm.* le pied-de-boeuf. [le régule.

Кралче, *sm.* un roitelet; | (металъ), *Слим.*

Кралъ, *sm.* un roi (*f.* reine); | придръжане кымъ —, le royalisme; | придръжникъ на —, *va.* royaliste.

Крамболъ, *sm. Mar.* le bossoir.

Крамолъ, *sf.* l'alarme *f.*, crierie, *f.*, tumulte, vacarme, tapage *m.*, rumeur, alerte, elamour *f.*, tocsin, train *m.*; 1. *fam.* la pique, le

tracas, le tintamarre; 2. *pop.* la vie; 3. *фг.* le 'bourvari et ourvari; 4. (барабанио блъскане), la générale; 5. права —, *va. fam.* tintamarre. [*-eusement.*]
Крамолнѣ, *adj.* alarmant, tumultueux; -во, — собѣтъ, *sm.* l'orgie *f.*
Крамолна камбана, *sf.* le tocsin; || удръмъ —, *va.* sonner le tocsin.
Крамолни, *adj.* tumultuaire; -но, -ment.
Крамолно събрание, *sm. fam.* la cohue.
Кранбалкъ, *sm.* *Mar.* le bossoir.
Кранове, *sm. pl.* *Mar.* la bigue.
Кранецъ, *sm.* *Mar.* le ceintre et ceinture.
Крантія (на животни), *sf. t.* la tripe.
Кранъ (лостъ), *sm. Méc.* la grue; || *Mar.* la cabre ou chèvre.
Красничавъ, *adj.* ascitique.
Красникъ (воденъ отокъ), *sm.* l'hydropisie *f.*; 1. *Méd.* l'ascite *f.*, anasarque *f.*; 2. *Chir.* l'œdème *m.*; 3. страдалецъ отъ —, hydro-риче, *adj.*; || *Chir.* oedémateux; 4. което пронизала отъ —, *Chir.* oedémateux, *adj.*
Краста, *sf.* la gale, ladrerie *f.*, l'adresses, *f.*; 1. *Méd.* le psora et psore; 2. *Vétér.* le rou-vieux et roux-vieux; 3. (келъ т.), *Méd.* la teigne; 4. (у овцѣ), le tac, le barbouquet ou noir-museau; 5. (но крака на конъ), *Vétér.* la grappe; 6. цѣръ за —, le psor-rique; || *Méd.* antipsorique, *adj. m.*
Крастава или Шугава коза, *sf. фг.* brebis galeuse *f.*
Краставица, *sf.* bosse au front *f.*; || —, *plante*, le concombre; -виченъ, de concombre.
Краставиченъ сокъ, *sm. Pharm.* l'elaterium *m.*
Краставъ, *adj.* galeux, rogneux, ladre; 1. *Méd.* psorique; 2. (келъ т.), teigneux; 3. (за магаре), farcineux; 4. боляща за -вы, la teignerie, la ladrerie.
Краче и -ченце, *sm. dím. fam.* le peton; || (на перигель), la jambe; || (на столъ и др.), le pied.
Крачене, *sm.* l'enjambée *f.*
Краченъ, *adj.* pédial; || *Anat.* jambier. — палецъ, *sm.* l'orteil *m.*
Крачитало (на воденица), *sm.* le claquet, traquet de moulin *m.*, le crotal; 1. *Techn.* la baille-blé; 2. (водѣкъ), casseur d'as-siettes, *m.*; || *фг.* moulin à paroles, *m.*
Крачка, *sf.* le pas, enjambée *f.*; 1. (на игракне), le coulé; 2. (на конъ), le train; 3. *фг.* l'élan *m.*; 4. бърза —, pas de charge; 5. — по —, pas à pas, pied à pied.
Крачуланъ, *sm.* le beau-frère (mari de la sœur de la femme).
Крачулникъ (исвица на панталони), *sm.* le sous-pied et sou-pied.
Крачулъ (на панталони), *sm.* le pont, le pont-levis.
Крача, *va.* enjamber, cheminer.
Кревать (одаръ), *sm.* le lit, bois de lit; ||

двоспални —, lit de grandeur; || *пѣтн* — lit de camp. [*de mer.*]
Креветъ, *sm. crustacé*, le crangon ou crevette
Кредитно писмо, *sm. Com.* lettre de créance ou de crédit; || *имамъ -сма за*, *vn.* être crédité sur.
Кредиторъ, *ка, s.* créancier, ère; 1. *Com.* un créditeur; 2. написване -ры ради плата на дългове, *Jur.* la collacation; 3. напя-свамъ въ редъ -ры, *va. Jur.* colloquer.
Кредитувамъ, *va. Com.* créditer.
Кредитъ, *sm. Com.* le crédit, avoir *m.*; давамъ —, *va.* créditer; || изгубване —, *Com.* le discrédit, la défaveur.
Крейсерство и Мѣсто —, *sm. Mar.* la croisière.
Кейсерувамъ, *vn. Mar.* croiser, parader.
Крейсеръ, *sm. Mar.* un croiseur.
Кремаіеръ, *sm. Fortif.* ouvrage à cré-mallère, *m.* [*kremlin.*]
Кремль (вжтрѣшна твърдина), *sm.* le Кремотартъ, *sm.* crème de tartre, *f.*
Кремъ (встие), *sm.* la crème; || (отъ яйца и бѣло вино), le sabayon; || —, *plante*, le lis; -менъ, de lis; атроше ou belle-dame *f.*
Кренгелсъ, *sm. Mar.* l'audailot *m.*, la bague; || (или коушъ), *Mar.* l'perse *f.*
Крензель (лѣмазъ за рѣзане стѣкла), *sm.* le savoir. [*créosote.*]
Креозотъ (цѣръ за жбъ), *sm. Chim.* la Креолъ, *ка, sc.* créole.
Крепонъ (платъ), *sm.* le crépon.
Кренсъ (такле т.), *sm.* le krebs et krabs; || (игра на ашикъ), le creps.
Кренъ (ф. іеръ), *sm.* le voile; || (симо платъ), le crère; || осукване на —, le crépage.
Кресъ (теге-оту т.), *sm. plante*, le cresson; || кѣтка посѣяна съ —, la cressonnière.
Кретинизмъ, *sm. Méd.* le crétinisme.
Кретинъ, *sm. Méd.* un crétin.
Крешендо, *adv. Mus.* crescendo.
Крива брада, *sf.* l'aisceau *m.* ou aissette *f.* — линія, *sf.* la courbe. — сабя, *sf.* la bancale et baneroche. — шія, *sf.* le torticolis.
Кривакъ, *sm.* l'arçon *m.*, le bâton, le casse-tête; || (съ гласуленъ), la massue; || (на талига), le palonnier et palonneau.
Кривача (и фг.), *sf.* la poignée, creux de la main, *m.*; || съ —, *adv.* à poignée; || една — трѣва, *sf. Pharm.* un manipule.
Криваче (линирче за набрѣздване криви линии), *sm. Techn.* le pistolet.
Кривда (кабатъ т.), *sf.* la faute, le tort; || хвърлямъ -та върху нѣкого, *va.* mettre sur le dos de. [*grimace.*]
Кривене (на образъ-тъ), *sm.* la mine, la Кривина, *sf.* le tour, le travers, la cour-bure, anfractuosité, cambrure et combre *f.*, guingois, biaisement *m.*
Кривины, *sf. pl.* la tortuosité, tour et retour

détour, *m.*; || *Milit.* la conversion; (отъ гадины), le repli.

Кривница (на косата), *sf.* boucle de cheveux *m.*, anneau *m.*, crochet *m.*; 1. правя -цы на косата, *va.* friser; 2. правя чести и сытны -цы, *va.* frissonner; 3. правя -цы на косата да стане бухалата, *va.* créper.

Кривичка, *sf.* Tur. la nullité.

Кривичко, *sm.* le désagrément.

Кривичкы (вносень знакъ), *sf. pl.* Gram. le guillemet (., “); || забѣлѣжвамъ съ —, *va.* guillemeter.

Кривливъ, *adj.* jaloux.

Криво, *adv.* de travers, de guingois; || на —, tout de travers; || -са договеждамъ, *vr.* méconjecturer.

— гледамъ (къкого), *vn.* rudoyer; || (и мажъ за низащо), *fat.* incaguer. [pris de.

— гледане, *sm.* le mépris; || съ —, *prep.* en mé-

— гледателенъ и -гледникъ, *adj. m.* méprisant.

— гледенъ, *adj.* méprisable.

— гледице, *sm.* le louchement et loucherie *f.*

— гледны рѣчи, *sf. pl.* le mépris.

— гледъ, *adj.* louche, bigle; || — съмъ, *vn.* loucher, bigler.

— гърло, *sm.* Anat. voie aërifère *f.*

— договеждане, *sm.* la méconjecture.

— дърво (книса), *sm.* Mar. la courbe.

— душень, *adj.* inique; -шно, -ment; || *fig.* oblique.

— душе. *sm.* l'iniquité *f.*; || *fig.* l'obliquité *f.*

— душно, *adv.* obliquement.

— кракъ, *adj.* bancal et bancroche.

— лифенъ, *adj.* curviligne.

Криволица, *sf.* Archit. la doucine.

Криволицы, *sf. pl.* fam. le préambule.

Криволичж, *va.* Milit. converser.

Криво-лѣво, *adv.* ab hoc et ab hac.

— ногъ, *adj.* pied bot, cagneux.

— ножче (за миу), *sm.* Chir. le coupe-cor.

Кривондѣлъ, *sm.* fam. un tricheur.

Криво-окъ и -гледъ, *adj.* Méd. strabite et -bigre, *sc.*

— очие, *sm.* Méd. le strabisme.

— разсждане, *sm.* la paralogisme; || *fig.* le guingois.

Кривость, *sf.* la nocuité.

Кривошовка, *sf.* oiseau, l'avocette *f.*

— шило, *sm.* le crochet.

Кривошийня, *adj.* torticolis.

Кривъ, *adj.* courbe, serpental, croche, crochu, mal tourné, tors et tort; 1. *fig.* oblique, tortueux, tortu; artisan *m.*; 2. Jur. coupable; 3. (за крака), cagneux; 4. не съмъ въ това —, n'en pouvoir mais.

— кракъ, *sm.* pied bot *m.*

— ножъ, *sm.* le croissant; || (градинарски), Agric. le faucillon. [pl. la défense.

Кривытъ жбы (на нервъ, на филъ), *sm.*

Кривж, *va.* censurer; 1. -са, *vn.* gauchir, se contourner; 2. Anat. se déjeter; 3. (съ образъ-тъ), grimacier; 4. който си криви образъ-тъ, grimaçant, grimacier, *adj.*; 5. кривиса (за косата), *v. imp.* il frise.

Кризисъ, *sm.* la crise.

Криминаленъ, *adj.* criminel; 1. прѣдавамъ на -лна съдба, *va.* Jur. criminaliser; 2. ученъ въ -лны дѣла, un criminaliste; 3. -лно, *adv.* -lement.

Криминалность, *sf.* la criminalité.

Криминаль, *sm.* le criminel.

Крипа, *sf.* le boisseau; || пълна — съ иѣщо, une boissellée; || майсторъ на -ны и копаня, un boisselier.

Кринарство, *sm.* la boissellerie.

Кристаларница или Стжкларница, *sf.* la cristallerie.

Кристаленъ, *adj.* cristallin.

Кристаллизация, *sf.* la cristallisation.

Кристаллизосвамъ, *va.* cristalliser, candir; || кристаллизосва, *v. imp.* il se cristallise, il se candit; || което може са кристаллизосва, cristallisable, *adj.*

Кристаллизосване, *sm.* la candisation.

Кристаллизосвалникъ, *sm.* Chim. le cristallisoir. [phique.

Кристаллографически, *adj.* cristallogra-

Кристаллография, *sf.* la cristallographie.

Кристална захлупка, *sf.* Phys. le casse-bouteille. [vitree *f.*

— лещина, *sf.* Anat. le cristallin, humeur.

Кристално небе, *sm.* le cristallin.

— стжкло, *sm.* le cristal.

Кристалны стоки, *sf. pl.* les cristaux *m.*; || правяне на —, la cristallerie; || рѣзачъ на — печѣты, un cristallier.

Кристалъ, *sm.* le cristal; || описовачъ на -лы, un cristallographe.

Критериумъ, *sm.* le criterium.

Критика, *sf.* la critique; || *fig.* le contrôle; || подложенъ на —, critiquable, *adj.*

Критикувамъ, *va.* critiquer, houspiller.

Критически, *adj.* critique.

Критикъ, *sm.* un critique, un satiriste.

Криосеръ, *sm.* insecte, le criocère ou léma.

Кроежъ, *sm.* la forme, façon, manière, visée *f.* tracé *m.*; 1. (на платъ), la coupe; 2. отъ единъ —, *fig.* de la même trempe; 3. на единъ —, de même nature.

Крокодилски, *adj.* crocodilien et -diléen.

Крокодилъ, *sm.* reptile, le crocodile; || (Америкъ), le caïman.

Кроконъ, *sm.* plante, la cameline.

Кромвель [парламентъ въ —, parlement groupion *m.*

Крона (монета), *sf.* la couronne.

Кровверкъ, *sm.* Fortif. la couronne, ouvrage couronné *m.* [crown-glas.

Кронгласъ (кристално стжкло), *sm.* le

Крондиль, *sm. Bot.* la plumule.

Кросно, *sm.* le rouleau, ourdissoir *m*; 1. (за *восакны свѣщи*), le rouloir; 2. (на *попри-
яны станѣ*), *Тесн.* le semple; 3. (у *тл-
кателенъ станѣ*), le déchargeoir; 4. (у *тл-
качѣ*), l'ensouple et ensuple *f*; 5. вър-
тено (за *двигане тежнина*), le treuil.

Кротко, *adv.* doucement, humble.

Кротость, *sf.* la bénignité, humanité, longan-
imité, débbonnareté, mansuétude *f*; || *fig.* la
douceur.

Кротъкъ, *adj.* paisible, bénin, doux, humain,
débbonnaire; || *ставамъ* —, *vn.* se civiliser.
— *вървежъ* (на *конѣ*), *sm.* l'aubin *m*.

— *нжравъ*, *sm.* la simplesse. [blotin.

Крюсь-стенги-стакель, *sm. Mar.* le dia-

Крючка, *sf.* une tailleuse, couturière en
robes, *f*.

Кроячъ (*ишвачъ*), *sm.* tailleur d'habits, *m*.

Кроя, *va.* tailler; 1. (за *нѣщо*), *fig.* viser; 2.
(*платьѣ*), couper, découper; 3. (*пжтъ*), tra-
cer; 4. (*работы безъ основа*), bâtir; 5.
(*тайно*), machiner; 6. (*въ умъ-тъ си го-
лѣмы планове*), *fig.* rouler de grands pro-
jets *m*.

Крузада (*монета*, 13 *гроша*), *sf.* la cruzade.

Кружило, *sm.* le diadème, le bandeau; 1.
(*прѣръзка*), la ferronnière; 2. *снемане* —
отъ *сводѣ*, le décintrement; 3. *снемамъ* —
отъ *сводѣ*, *va.* décintre.

Круша, *sf.* arbre, le poirier.

Крушавъ сокъ, *sm.* le poiré. [d'hiver.

Крушица, *sf.* plante, la pyrole ou verdure

Крушоприличенъ, *adj.* pyriforme.

Крушы, *sf. pl.* la poire; 1. (*различны*), le
besi; 2. (*голѣмы и слады*), le saint-Ger-
main; 3. (*чървенацы*), le caillot-rosat.

Крыене, *sm.* le mystère.

Крылата ангелска глава, *sf.* le chérubin.

Крылато животно, *sm.* volatile, *adj. m*.

Крылатка, *sf. Bot.* la samare.

Крылатъ, *adj.* ailé.

— *конъ* (*сзвѣдѣ*), *sm. Astr.* le Pégase.

Крылно нарастване (*въ око*), *sm. Anat.* le
ptérygion.

— *перо*, *sm. Com.* bout d'aile, *m*,

Крыло, *sm.* l'aile *f*; 1. черковно (*въ Библия*),
le pinacle; 2. (на *врата*), le battant; 3.
(*полюница на врата, на прозорецѣ*), le
vantaill; 4. (*отъ кака на калѣска*) legarde-
crotte; 5. (на *мозакъ-тъ, на дробъ-та*),
Anat. le lobe; 6. (на *окаченъ мостъ*), le
tablier; 7. (на *сграда*), corps de logis; 8. (у
сбѣдо), le quartier; 9. *махане-ла, pl.* le tire-
d'aile; 10. *отпушамъ си -лата, vn.* baisser la
crête; 11. *отрѣзвамъ -та нѣкому, va. fig.*
rogner les ongles à; 12. *съ распрѣстрѣны* —,
Blas. époué; 13. *ширина на распрѣгна-
ты* — у *пилецъ*, l'envergure *f*.

Крылна (на *клинецѣ*), *sm. pl.* l'épaulement

m; 1. (на *краката у Меркурия*), la ta-
lonnière; 2. (на *рыбытъ*), l'aileron *m*; 3.
(на *ухото*), le lobe.

Кривъ, *va.* cacher, faire mystère de; || *fig.*
couver; || *-са, vr.* se cacher, se couvrir.

Кривава пикня, *sf. Méd.* l'hématurie *f*.

— *шия* (*отъ ояца*), *sf.* le bout-saigneux.

Кривавикъ (*руда*), *sm.* la sanguine.

Кривавица, *sf.* la saucisse, le boudin, an-
douille *f*. [sangue.

Криваво излазване, *sm. fam.* la saque-
Кривависа, *v. imp.* il saigne.

Кривавъ, *adj.* sanglant; || (*въ кръвъ*), saignant.

— *дрисакъ*, *sm. Méd.* la dysenterie.

— *отокъ*, *sm. Chir.* le thrombus.

— *потъ*, *sm. Méd.* la diaphésé.

— *цирей*, *sm. Méd.* le furoncle; || *накло-
ненъ къмъ -рин*, furonculeux, *adj*.

Кривавы капчицы (на *тѣлото*), *sf. pl.*
Méd. les pétéchie; || *съ* —, *Méd.* pétéchieal.

Кривенна (*дебелина*), *sf.* l'embonpoint *m*,
la réplétion; || *fig.* la rotundité.

Кривено дѣте, *sm.* le poupon; || (*въ постил-
цы*), le poupard.

— *хлепенце*, *sm.* un gros pâté.

Кривень, *adj.* obèse, nourri, rebord, replet,
potelet *m*, puissant; 1. *fam.* dodu; 2. *и
много* — (*сангичически*), sanguin; 3. *бы-
вамъ твърда* —, *vn.* être gras à lard.

— *цвѣтъ* (*чрвенъ както кръвъ*). *sm.* le
sanguin.

— *човѣкъ*, *sm. fam.* un gros bedon.

Криводрискателенъ, *adj.* dysenterique.

— *жденъ*, *adj.* sanguinaire.

— *камыкъ*, *sm.* hématite ou pierre héma-
tite *f*; || *Minér.* le feret. [bourreau *m*.

— *пийцъ*, *sm. fig.* un vampire, sangsue *f*,

— *пийство*, *sm. fig.* le vampirisme.

— *проливане*, *sm.* effusion de sang, *f*.

— *пролитіе*, *sm. fig.* la boucherie; || *безъ* —,
sans coup férir.

— *проливень*, *adj.* sanglant.

— *пускателно нищерче*, *sm.* le phlébotome.

— *пушане*, *sm.* la saignée; || *придръжничъ*
на —, un saigneur.

— *пушачъ*, *sm.* un phlébotomiste.

— *творене*, *sm.* la sanguification.

— *течене*, *sm. Méd.* l'hémorragie et -rhagie;
1. (*отъ носъ*), *Méd.* l'épistaxis *f*; 2. (*изъ
носъ идъ. т.*), le saignement; 3. *въспъ-
ране на* —, *Méd.* l'hémostase *f*; 4. *църъ*
за *въспъране на* —, hémostatique, *adj. sm*.

— *течна жена*, *sf.* une hémorroïsse.

— *смокъ*, *sm.* le phyllostome.

— *смѣсене*, *sm.* l'inceste *m*. [ment.

— *смѣсителенъ*, *adj.* incestueux; -*лно*, -*еусе* —
— *смѣснелъ*, *sm.* un inceste, incestueux.

— *смучень*, *adj.* sanguisuge.

Кривъ, *sf.* le sang; 1. *бълване* —, *Méd.* l'hé-
matémèse et -témésie; 2. *въспалене на -та*

- Med.* l'hémite *f*; 3. естествено ставане —, l'hématose *f*; 4. изсыпване —, *Chir.* l'hématocèle *f*; 5. съ —, *Med.* sanguinolent, *adj*; 6. хранене —, *Med.* l'hémoptysie *f*; | страдалецъ отъ —, hémoptoïque, *adj*; 7. което намалява -та, *Med.* spoliatif; 8. което смъстява -та, *Med.* incassant, *adj.* *m*; 9. наприщеване —, *Med.* l'ecthymose *f*, afflux *m*; 10. напрысканъ съ —, sanglant; 11. опрыскване съ —, la cruentation; 12. потаналъ въ —, saigneux; 13. пръобръщамъ въ —, *va.* sanguifier; 14. става на —, *v. imp.* il se sanguifie; 15. пръобръщителенъ въ —, sanguifique, *adj*; 16. очистевамъ отъ — месо, *va.* saigner; 17. пушамъ —, *va.* phlébotomiser, saigner; | (накъ), resaigner; 18. пушане —, *Chir.* la phlébotomie, la saignée; 19. пушкане — отъ артерия, l'artériotomie *f*; 20. тече —, *v. imp.* il saigne; | (изъ нозъ-тъ), il saigne du nez *m*.
- Кръгъ**, *sm.* la pelle. [ricin.]
Крълешово масло, *sm.* huile de castor ou de
Крълешъ (*diviculus*), *sm.* plante, le ricin ou palma-Christi; | —, insecte, la chique, la tique.
- Крълюшка**, *sf.* la balançoire, bascule, branloire *f*, taracu *m*,
Крълюшкамса, *vr.* se balancer.
Крълюшна гредица, *sf.* le contre-poids.
 — дъска, *sf.* la branloire, le tremplin.
- Кърма**, *sf.* la nourriture, la mangeaille, le fourrage, la pature; 1. (съ еленска кръвъ и хлѣбъ), *Vcn.* la mouée; 2. (угиетелно вещество), l'engrais *m*; 3. (на ладя), *Mar.* le gouvernail, l'arrière *m*; 4. вървежъ на -та, *Mar.* la tamisaille; 5. показачъ за положенето на -та, *Mar.* l'axiomètre *m*; 6. хвърлямъ котка отъ -та, *va.* *Mar.* mouiller en croupière *f*.
- Кърмачски ученикъ**, *sm.* *Mar.* un pilotin.
Кърмачъ, *sm.* un pilote, un nocher; | *Mar.* un timonier.
- Кърмене** (*дѣте*), *sm.* l'allaitement *m*; 1. *Med.* la lactation; 2. (*добытка*), l'affouragement; 3. (*на животни*), nourrissage des bestiaux, *m*.
- Кърмена лопата**, *sf.* *Mar.* la godille et godille; | голаня или дѣйствивамъ съ —, *va.* godiller.
- Кърменъ перлннъ**, *sm.* *Mar.* la croupière.
 — шиторъ трапъ, *sm.* échelle de poupe, *f*.
Кърмителенъ, *adj.* nourricier.
- Кърмителна трѣва**, *sf.* *Agric.* plante fourragère *f*.
- Кърмя**, *va.* nourrir, alimenter, engraisser, repaître; 1. (съ жито), engrener; 2. (*една животни*), faire des nourritures *f*; 3. (*добытка*), *Agric.* affourager; 4. (*дѣте*), allaiter.
- Кърмязъ**, *sm.* la cochenille; | размыене съ —, le cochenillage; | цвѣта съ — или чървсвамъ, *va.* cocheniller.
- Кърпа** (*ради забравдане*), le fanchon; 1. (*за истриване носъ*), mouchoir de poche, *m*; 2. тлъстата — на волъ, le gras-double; 3. (*мазь-та*), *Anat.* l'épliploon *m*.
- Кърпачъ**, *sm.* un raccommodeur, rapetasseur, rhabilleur, ravandeur, carreleur *m*.
- Кърпель**, *sm.* le tronçon, le bâton; | (*дебела тобга*), *pop.* la trique; | (*отъ стълба*), *Archit.* le tronc.
- Кърпене**, *sm.* le rapetassage; | (*съ игла*), le restourage; | (*на дрипы*), le ravandage.
- Кърпенъ** (*мазень*), *adj.* *Anat.* épliploïque.
- Кърпица** (*за истриване на помыръ-тъ*), *sf.* le purificateur; | (*за носфору*), la tavalolle.
- Кърпка** (*на дръва*), *sf.* l'élargissure *f*.
- Кърпа**, *va.* rapiécer, rapiéceter, ravander; | (*съ игла*), restouper.
- Кръстато рѣзане**, *sm.* incision cruciale *f*.
- Кръстатъ**, *sf.* *Bot.* crucifère; | *Geom.* *H.* nat. tétragone.
- Кръстаче** (*на плата*), *sm.* le carreau; | (*прѣкъсване на стълбы*), le carré.
- Кръстаченъ** (*за плата*), *adj.* quadrillé.
 — одаръ (*на земята*), *sm.* le parquet.
- Кръстачета** (*на женска дръва*), *sm. pl.* la pretintaille; | обшивамъ съ —, *va.* pretintailier; 1. *Peint.* le graticule et réseau graticulaire; 2. раздѣлене кунопиъ на —, la graticulation.
- Кръстецъ**, *sm.* le gerbier; | (*отъ десетскона*), le dizéau.
- Кръстечна кость** (*опашката*), *sf.* *Anat.* le sacrum et os sacrum; | на —, *Anat.* sacré, *adj*.
- Кръстечно чърво**, *sm.* *Anat.* le colon.
- Кръстителъ** (*название св. Иоанна*), *sm.* baptiste, *adj*.
- Кръстителенъ**, *adj.* baptismal.
- Кръстителна шѣпчица** (*на дѣте*), *sf.* le chrêmeau. [nom *m*.]
- Кръстително име**, *sm.* nom de baptême, pré-
- Кръстенъ камыкъ**, *sm.* *Minér.* la lacle et macle ou audalousite.
- Кръстникъ**, *sm.* le parrain, filleul *m*.
- Кръстница**, *sf.* la marraine, filleule *f*.
- Кръстно дърво**, *sm.* arbre de la croix, *m*.
 — распяте, *sm.* le crucifiement et crucifixion.
- Кръстин**, *adj.* *Anat.* lombaire.
- Кръстовенъ вървежъ**, *sm.* la croisade.
- Кръстовникъ** (*накъ*), *sm.* le diadème.
- Кръстовница**, *sm.* la cliasse; | (*снагата отъ кръстъ-тъ на горѣ*), le buste.
- Кръстовка**, *sf.* la crucianelle ou croisette; | —, oiseau, le bec-croisé.
- Кръстовки** (*за панталони*), *sf. pl.* la bretelle.
- Кръстовникъ**, *sm.* la jacobée et herbe d. st. Jacques ou benédon.
- Кръстоносенъ**, *adj.* *Archit.* crucifère.

Крѣстоносець, *sm.* un porte-croix, un croisé.
Крѣстообразенъ, *adj.* cruciforme.

Крѣстопоклонна недѣля, *sf.* le laetare.

Крѣстоплатно мѣсто, *sm.* place biviaire *f.*

Крѣстоплѣтъ, *sm.* le carrefour, embranchement *m*, bivoie *f*; | (точка съединене на много пѣтища), la patte-d'oie.

Крѣстосано, *adv.* en sautoir.

Крѣстосанъ и -татъ, *adj.* croisé.

Крѣстосвамы, *va.* croiser; | -са, *vr.* se croiser.

Крѣстосване, *sm.* le croisement; | (за коніе), l'échappé *m*. | jeannette, *f.*

Крѣстче (за носене на шіа), *sm.* croix à la

Крѣсть (и съзвѣдіе), *sm.* la croix; 1. (на орѣтъ), le corsage; 2. (на дръва), le corps; 3. (на снагата), *Anat.* les lombes *m*, l'hyposcondre *m*; 4. (на тѣлото), les reines *m*; 5. (малѣ), la taille; 6. (фигура за израїле), le moulinet; 7. въздвигане —, exaltation de la croix, *f*; 8. знакъ на —, signe de la croix, *m*; 9. носене — (цамна), portement de croix, *m*; 10. приимане на себе-си —, *va.* se croiser; 11. распяване на —, *va.* crucifier; 12. на —, *adv.* en sautoir.

Крѣстаса (правя си крѣсть-тъ), *vr.* faire le signe de la croix, se signer.

Крѣтица, *sf.* quadr. la taupe, la musaraigne; -тиченъ, de taupe; | хвакъ за -цы, la taupière.

Крѣтицоловецъ, *sm.* un taupier.

Крѣтичина, *sf.* la taupinière et taupinée.

Крѣтуна, *sf.* la gourde, laalebasse; 1. Мор. la balise; 2. (човѣшка глава), le crâne; 3. —, arbre, lealebassier; 4. дръшка съ -ны за плаване, le scaphandre.

Крѣтуненъ, *adj.* *Anat.* crânien.

— ссѣдъ, *sm.* laalebasse.

Крѣтунологически, *adj.* craniologique.

Крѣтунологъ, *sm.* un craniologue. |logie.

Крѣтунословіе, *sm.* la craniologie et crano-

Крѣчагъ, *sm.* la cruche, le gobelet, aiguière *f*; | (за бира), la canette.

Крѣчма (бакшишъ *t.*), *sf.* le pourboire, la paraguante, l'épingle *f*; | (при продаване нѣщо), le pot-de-vin; | давамъ — за нова покѣщениа, *va.* prendre la crémaillère.

Крѣчвамы, *va.* baptiser; | (чѣстно), ondoyer; | (за нуміа), sophistiquer.

Крѣчваване (за нуміа), *sm.* l'adultération *f.*

Крѣщеникъ, *ица, s.* filleul, eule.

Крѣщеница, *sf.* les fonts de baptême ou baptismaux *m*; | приимамъ отъ — при крѣщене, *va.* tenir sur les fonts.

Крѣщеница, *sf.* piscine probatique *f.*

Крѣщене, *sm.* le baptême; | (водоприѣ, 6 януар.), le jour des rois *m*; | писменъ видъ за —, extrait baptistaire, *m*.

Крѣщениски кравай, *sm.* le gâteau de rois *m*.

Крѣщенически пошъ, *sm.* la tavelle.

Крѣщеница, *sf.* la baptistère. [les mains *f.*

Крѣши, *va.* casser; | (си рѣшѣ), se tordre

Крѣменивъ, *adj.* caillouteux. [cium.

Крѣмній (металлоидъ), *sm.* Chim. le sili-

Крѣмнеземъ (крѣмниста земля), *sm.* H. nat. la silice.

Крѣмнистъ, *adj.* siliceux.

Крѣмыкъ и -макъ, *sm.* le silex; -маченъ, de silex; 1. pierre à fusil, le caillou; 2. (за съставяне кристално стакло), le chambourin; 3. работене -ацы, la cailloutage; 4. майсторъ на -ацы за пушки, un caillouteur.

Крѣмычна кисѣлина, *sf.* Chim. acide silicique *m*.

Крѣпко, *adv.* paisiblement.

— ходъ или Нехрѣо, *sm.* mamm. l'unau ou patresseux *m*, le tardigrade.

Крѣпкъ (за гласъ), *adj.* voilé.

Крѣпъ (съ подпорка), *va.* accorer | -са, *vr.* tenir.

Крѣсакъ, *sm.* la crierie, le bruit, le rouleur, la piaillerie, le carillon, éclat *m*; 1. *fig.* le sabbat; 2. *fat.* la crierie; 3. (отъ гледачи), *fat.* le brouhaha; 4. (за нѣзащо), la clabauderie; 5. — и писакъ, *fat.* le housin, la bagare.

Крѣскамъ и Крѣщъ, *va.* crier, vociférer, glapir, mugir; 1. *fat.* cancaner, piailler; 2. *pop.* gueuler; 3. (противо нѣкого), crier 'haro sur; 4. който крѣска, glapissant, mugissant, *adj.*

Крѣскане, *sm.* le cancan et quanquan, les vociférations *f*; | *fig.* le glapissement.

Крѣскаво стакло, *sm.* verre casillaux *m*.

Крѣскавъ, *adj.* Bot. pulpeux.

Крѣско, *adv.* Mus. amoroso.

Крѣхкость, *sf.* la fragilité, le moelleux; | (на месо, на дърво), la tendreté.

Крѣхтина и -хчина, *sf.* le maigre; 1. (онага у люди), la charnure; 2. (отъ добитакъ), le cimier; 3. (отъ задня пѣшка), culotte de boeuf, *f*; 4. (отъ овоцкы), la chair; | Bot. la pulpe, tissu utriculaire *m*.

Крѣхкъ, *adj.* fragile, brisable, elastique, cassant, frêle, délicat, fin, subtil, douillet, casuel; 1. (за дърво), tendre; 2. *fig.* moelleux; 3. *Peint.* *adv.* flou; 4. правя -хко месото, *va.* mortifier; 5. става -хко, *v. imp.* il se mortifie.

Крѣчене (на жѣбы), *sm.* le coassement.

Крѣчи (за орелъ), *v. imp.* il trompette; 1. pl. крѣчать, ils cajolent; 2. (за гласкы), elles cacardent; 3. (за жѣбытъ), ils coassent; 4. или куджудакать (за кокошкы), elles caquetent; 5. (за лебеди), ils dresissent ou dresissent; 6. (за пѣткы), ils barbotent.

Крѣскачь и Крѣщачъ, *ка, s.* vociférateur, trice; piailleur, euse; crierieur, euse; crieur, euse; un 'hurleur; | *pop.* gueulard, arde.

Крѣпильнѣ, *adj.* crier, arde, *s*; brailard *et* brailleur, *euse*.

Крѣпѣж и **Крѣскамъ**, *vn. fam.* brailler, braire; || **крѣпѣть** (*за пощны пи.щны*), ils 'bululent.

Кройсель, *sm. Mar.* perroquet de fougue, *m.*

Кройсовы, *sm. pl. Mar.* le tournage.

Кройтъ-камера, *sf. Mar.* soute aux poudres *f.*

Крюговъ, *sm. Mar.* le taquet.

Крюсъ-брамъ-стаксель, *sm. Mar.* le diablou.

Крюсъ-стенга, *sf. Mar.* mât de fougue, *m.*

Ксилографически, *adj.* xylographique.

Ксилография (*гравироване на дърво*), *sf.* la xylographie.

Ктырь, *sm. insecte*, l'asile *m.*

Кубарь (*бръмчило*), *sm.* la toupie; || **върта** са както —, *vr. fam.* toupiller.

Кубически, *adj. Arithm.* cubique.

— **брой**, *sm. Arithm.* le cube.

— **камыкъ** (*подлога*), *sm. Archit.* le dé.

— **футъ**, *sm.* pied cube *m.*

Кубическо съдържане и **прѣмѣрване** на тѣло, *sm.* le cubage ou cubature *f*; || **прѣмѣрвамъ** — на тѣло, *va.* cuber.

Кубически или Кубичны мѣрки, *sf. pl.* mesures de solidité, *f.* triplé, *adj.*

— **кореніе** [въ отношене на —, sous-

Кубо-кубъ (*6-та стѣпенъ на брой-тъ*), *sm. Géom.* le cubo-cube.

Кубрикъ, *sm. Mar.* faux pont *m*, le tillac.

Кубъ, *sm. Géom.* le cube; || **възвысявамъ** въ —, *va.* cuber. [la fonte.

Кубурлуцы (*чушки за пищовы*), *sm. pl. t.*

Кувертъ (*за писма*), *sm.* l'enveloppe *f*, le couvert.

Кугуаръ, *sm. tamm.* le couguard.

Кудудякаты (*за кокошки*), *v. imp.* elles crédent, elles gloussent. [sement.

Кудудякане (*на кокошки*), *sm.* le glous-

Кука (*чекель t.*), *sf.* le 'harpon; 1. **закачамъ** съ — рыба, *va.* 'harponner; 2. **рыбаръ**

съ —, *un* 'harponneur; 3. *Mar.* allonge *f*;

4. (*мѣшка за окачане дръвѣ*), le porte-manteau; 5. (*за окачане месо*), le pendoir; 6. (*на кърма*), le ragot; 7. (*за под-*

двигане камацы), la louve; 8. **подвигамъ** съ — камакъ, *va.* louer; 9. **отваряне** съ —

бравъ, le crochetage; 10. **отварямъ** съ — бравъ, *va.* crocheter; който 11. **отваря** съ — бравы,

crocheteur de portes, de serrures *m*; 12. **свемамъ** отъ —, *va.* décrocher.

Кукилы, *sf. pl.* les échasses *f.*

Кукилясть или **Дългокракъ** пилецъ, *sm. H. nat.* l'échassier *m.*

Кукица (*на пхъ*), *sf.* le décle.

Кукичка, *sf.* le crochet, le cramponnet; || (*на окъ*), l'esse *f*; || (*ради заплѣтване*),

le tire-bouton.

Кукичкы, *sf. pl.* le 'hatier.

Кука, *sf.* la marionette, le poupard, la pou-

pée, le godenot; 1. (*у буболечкы*), *H. nat.* la nympe; 2. (*съ човѣшки образъ*), l'androïde *m*; 3. —, *plante*, la zizanie.

Куклена комедія, *sf.* les fantoccini *m*, les marionettes *f.*

Кукалчка, *sf.* la poupée, le bilboquet.

Кукувамъ, *vr.* coucouer *et* coucouler.

Кукувица, *sf.* oiseau, le coucou.

Кукувича плювка, *sf. plante*, le gui.

Кукувичи стѣзы, *sf. pl. plante*, l'orchis *m.*

Кукувичникъ, *sm. plante*, le satyrion.

Кукумѣвка, *sf.* oiseau, le chat-huant; — **мѣв-**

ченъ, de chat-huant; || съ — **мѣвчны пера**,

H. nat. chat-huané, *adj.*

Кукумѣчане, *sm.* l'ululation *f.* [il chuïnte.

Кукумѣчи (*за кукумѣва*), *v. imp.* il ulule,

Кукурнга (*за пѣтель*), *v. imp.* il coqueline *et* coquerine. querico.

Кукурнго (*пѣяне на пѣтель*), *sm.* la co-

Кукурнякъ, *sm. plante*, le colchique ou tue-

chien.

Кукасть, *adj.* en bec à corbin *m.*

Кула, *sf. t.* le château, le castel, le roc;

1. (*за вардене*), le beffroi; 2. (*на калѣ*), le donjon; 3. (*и въ шахматна игра*), la

tour; 4. съ — **лы**, *Blas.* châtélé, *adj.*

Кулеврина (*дѣлътъ монѣ*), *sf.* la coulevrine.

Кулнѣя, *sf. Théât.* la coulisse; || **вътрѣшно**

мѣсто на —, *Théât.* la cantonade; || **говоря**

въ —, *vn.* parler à la cantonade.

Кулница, *sf. plante*, la tourette ou arabette.

Куличка, *sf.* la tourelle, la guérite; 1.

Archit. la lanterne; 2. (*на калѣ*), le don-

jon; 3. (*мѣда*), le sabot; || съ — **чкы**, *Blas.*

donjonné, *adj.*

Кума, *sf.* la commère.

Ку-и-съ (*огрутъ*), *sm.* le kommis.

Кумница, *sf.* la marraine.

Кумство, *sm.* le parrainage, le compérage.

Кумъ, *sm.* le parrain, le compère.

Куна, *sf.* l'image *f*, le tableau; || **обръщане**

търговія съ — **ны**, l'imagerie *f.*

Кунка, *sf.* la main. [le poocile.

Кунописанъ подъ (*таванъ у Гръцы*), *sm.*

Кунописень, *adj.* pittoresque; — **сно**, — **мент**.

Кунописецъ, *sm.* un peintre; 1. (*алѣреско*),

un quadratoriste, la quadrature; 2. (*на*

ожтрѣшны видове), peintre de genre; 3. (*за*

плѣстрене стѣны), peintre décora-

teur *m.*

Кунописъ, *sf.* la peinture; 1. (*съ водны*

цѣтила), la détrempe; 2. (*на восакъ*),

peinture encaustique *f*; 3. (*съ различни*

цѣтила), la polychromie; 4. (*на стѣна*),

peinture d'impression; 5. (*подъ стѣкло*),

Peint. le fixé; 6. (*съ вѣсно и тѣмно*

цѣ-

тило), la grisaille; 7. **ученикъ** на —, un

rapin.

Купа, — **пя** *f* и — **пень**, *m.* la meule; ||

(*сѣно*), le tas, le veillotte.

Купа (на играх. книги), *sf.* le cœur.
Купе (игра на крачка), *sm.* le coupé.
Купеллация, *sf.* *Chim.* la coupellation.
Купель (чашка за опытане), *sf.* la coupelle.
Купень (случайно), *adj.* de rencontre *f.*
 — дворянски чинъ, *sm.* savonnette à vilain, *f.*
Купецъ, *sm.* un marchand, commerçant, négociant, trafiquant, vendeur, *m.*
Купидонъ, *sm.* un archer. [sition *f.*
Купило, *sm.* l'achat *m.*, le marché, acquisition.
Купица, *sf.* la veillotte; || поставям на — цы покосено сѣно, *va.* envéloter.
Купице, *sm.* le fumier; || намирамъ на своето —, *vn.* être sur son pailler ou palier *m.*
Куплетъ, *sm.* le couplet.
Купливъ, *adj.* achetable.
Купнораждане, *sm.* *Bot.* la syngénésie.
Купный кракъ (въ книги), *sm.* le quinola.
Купня (отъ кръсты), *sf.* le gerbier.
Куполя (кубе *t.*), *sm.* la coupole, le dôme; — лентъ, de coupole.
Купонъ (отрѣзка у консолидети), *sm.* *Com.* le coupon.
Купувамъ, *va.* acheter, étreigner; 1. (въ игра на книги), rentrer; 2. (пакъ), racheter; 3. (тавърдъ скъпо), suracheter; 4. правда да — предъ други, *jur.* la préemption; 5. който купува потребителъ за ладя, un agréeur.
Купуване, *sm.* l'achat *m.*; || (въ игра на книги), la rentrée; || (и купеното нѣщо), l'emplette *f.*
Купувачи (мишорци *t.*), *sm.* *pl.* la clientèle, la chalandise; || отбивамъ —, *va.* désachalander; || привлачамъ пакъ —, *va.* rachalander.
Купувачъ, — ка, *s.* un acheteur, la pratique; chaland, ande; marchand, ande.
Купувка, *sf.* le marché.
Купчина, *sf.* le groupe.
Купъ, *sm.* l'amas *m.*, agglomération, foule, multitude, troupe *f.*, entassement *m.*, masse *f.*, groupe *m.*, tas, monceau, montant *m.*, jouchée *f.*, ramassis, abatis *m.*, pile *f.*, bloc *m.*, fatras *m.*; 1. *pop.* le saccage; 2. *Minér.* le conglomérat; 3. *fig.* le troupeau; 4. сбирамъ на —, *va.* tasser; 5. турямъ на —, *va.* entasser; 6. — доказателства, *Rhet.* la conglobation; 7. — непотребны нѣща, la fatrasserie; 8. всички на —, *fat.* ablativo tout en un tas; 9. прѣзъ — за грошъ, par épaulées. [tour.
Кураторъ (университетски), *sm.* un curateur.
Курантъ (игра на), *sm.* la courante.
Куранты (игра), *sm.* *pl.* le carillon; || игра на —, *vn.* carillonner. [courbaril.
Курбарилъ (американски), *sm.* arbre, le Курва, *sf.* femme de mauvaise vie *f.*, fille de

joie ou publique *f.*; || (жена или двойка), femme ou fille publique; || *pop.* la putain.
Курварска къща, *sf.* le lupanar ou lupanaire.
Курварство, *sm.* la fornication, la paillardise; || права —, *va.* forniquer. [arde.
Курваръ, ва, *s.* fornicateur, trice; paillard, Курветина, *sf.* une coureuse, bagasse et bagasse *f.*
Курвинна къща, *sf.* le prostibule; || покровитель на —, un souteneur. [serie.
Курвинъ животъ, *sm.* le putanisme et putas-Курешки (пилешки), *sf.* *pl.* la glu, la chiasse.
Курьеръ, *sm.* un courrier, exprès *m.*; || (или слуга въ Кралевска къща), un tartare.
Курюнь (жрецъ у Римляни), *sm.* un curion.
Куря (у Римляни), *sf.* la curie.
Куркане (въ чървата или въ коремъ-тъ), *sm.* *Med.* le borborygme et — risme.
Курка (за пукъ), *v.* *imp.* il glougloute et — gloute. [adj. *m.*
Курсень ширитъ, *sm.* *Typ.* italique.
Курсъ, *sm.* le cours.
Куртажъ, *sm.* le courtage.
Куртина, *sf.* *Fortif.* la courtine.
Курфиршески, *adj.* électoral.
Курфиршеско достоинство, *sm.* l'électorat *m.*
Курфиршество, *sm.* l'électorat *m.*
Курфирштъ, ка, *s.* électeur, trice.
Кусамъ (nutia), *va.* déguster.
Куси (не ма закачай), *sm.* plante, le noli-me tangere, la sensitive ou mimosa et mimeuse.
Куснуване, *sm.* la dégustation.
Кусуръ, *sm.* *t.* (voyez Кривичко).
Кутя (захлупцы), *sf.* *t.* la boîte; || (за сиромаси), tronc des pauvres, *m.*; || (за митюнь), la blague et blaqué.
Кутрето, *sm.* le petit poucet, le doigt annulaire; || (съ пръстенъ), doigt annulaire.
Кутѣлче, *sm.* le mortier. [coufique, *f.*
Кутическо писмо, *sm.* écriture cufique et Кухость (назухка), *sf.* *Anat.* le sinus. [adj.
Куцама, *vn.* boiter.
Куцукъ-куцукъ, *adv.* *fam.* clopin-cloplant.
Куцъ, *adj.* *s.* un boiteux (voyez Хромъ).
Куча глава, *sf.* plante, la scrofalaire.
 — кошара *sf.* le chenil.
 — краста (келъ *t.*), *sf.* *Med.* l'impétigo *m.*
 — лѣпка, *sf.* plante, le grateron ou rièble,
 — смъртъ, *sf.* plante, la scammonée.
 — трѣва, *sf.* plante, l'arocyn *m.*
Кучанень, *adj.* *Bot.* pommé; || (за брада), *Anat.* génien.
Кучанъ (на брада), *sm.* le menton; 1. (дълъга остъръ), menton de galoche; 2. (отъ зелие), trognon de chou *m.*, pomme de chou *f.*, tête *f.*; 3. *Bot.* la tubérosité; 4. връзва — (за зелие), *v.* *imp.* il chiennent.
Кучатса (очуватса), *v.* *imp.* ils chiennent.
Куче, *sm.* le chien, le braque, le bouledogue;

1. овчѣрско —, chien de berger; 2. ка-
сапско —, chien de boucher; 3. улично
—, chien couchant ou d'arrêt; 4. морско —,
poisson, chien de mer; 5. (съ кжсы крака),
le basset; 6. (съ рѣдка косина), le griffon;
7. (таврѣдъ распалено), *Vén.* chien for-
se-pant; 8. (медно), *por.* un mâtin; 9. *fig.* la
canaille; 10. (сачево у кацарь), le tiroir
ou tiretoire, le tire-fond; 11. (на ружмелъ),
Mar. le scapraude; 12. сганъ -та за ловъ,
la meute; 13. най-харны -та за ловъ, chefs
de meute, chefs de meute; 14. пуцамъ -та
отъ врьвь-та, *va. Vétér.* aller à la trolle.

Кучи и -чешки, *adj.* canin; | равнопаяване
на -ко тѣло, le canicide.
— гладъ, *sm.* faim canine *f*; | *Méd.* la bou-
limie.

— езыхъ, *sm.* plante, la cynoglosse.

— зжбъ (на човѣкъ), *sm.* l'oeillère et dent
—, *f*; | *pl.* -шки зжбы, dents canines.

Кучка, *sf.* la chienne; 1. (заниралка на
кола), le sabot, la fourchette; | (и верига-
та за нея), l'enrayure; 2. въспирамъ съ
— колело, *va.* enrayeur; 3. въспирание съ
— колело, l'enrayage et enlèvement *m*; 4.
(сачево у кацарь), le chien, le davier.

Куправа, *sf.* plante, le glouteron.

Къмъ, *prep.* envers, vers, sur, à.

Кюбеба (пунеръ), *sf.* plante, le cubèbe.

Кюветъ, *sm.* *Fortif.* la cunette ou cuvette.

Кюлифаръ, *sm.* oiseau, le miloin.

Кюнкетъ (лампа), *sm.* le quinquet.

Кюпъ, *sm.* l'amphore *f*, la jarre; | (за саръ),
l'oiseau *m*.

Кюрасо (видъ амбера), *sm.* le curaçao.

Кюстекъ, *m.* t. le ceinturon. [les -s *f*.

Кюстецы, *m.* *pl.* t. les liens, l'entrave et

Кючекъ (играше), *sm.* le cachucha.

Кляръ, *sm.* t. tour du bâton, *m*.

Кждилиница, *sf.* le parfumeur, la navette.

Кждителна свѣщичка, *sf.* pastille à brûler, *f*.

Кждрица, *sf.* la frisure; | развалямъ -цы,
va. défriser; | развалятса -цытъ, *v. imp.*
elles défrisent.

Кждри (коса), *va.* boucler, taper, retaper,
moutonner; | *fam.* calamistrer, bichonner;
-ся (косата), *vn.* se boucler, se bichonner.

Кждрива коса, *sf.* cheveux cotonnés, *m*; | (у
Негры), la laine.

Кждриво зеле, *sm.* plante, le brocoli, chou
frisé *m*.

— кученце, *sm.* chien caniche *m*.

Кждривъ, *adj.* frisé; | (за коса), moutonné;
| права ся -ва косата, *vn.* se friser.

Кждъ и до —, *adv.* où (avec mouvement); |
— то и да, *conj.* où que; | отъ —, d'où.

Кждѣля, *sf.* la filasse, quenouille, poupée *f*.

Кжларъ-ага (съ Турско), *sm.* un kizlar-aga.

Кжкалъ (жрнилка), *sm.* plante, l'ivraie *f*,
la mielle, agrostemma *m*.

Кжклица, *sf.* plante, la nigelle, la toute-
épice ou herbes aux épices.

Кжкри [по лека-лека да —, mitonner et
se —, *vr*; | оставамъ да —, *va.* mijoter;
| *Chim.* digérer.

Кжпалница, *sf.* le bain, piscine probatique *f*.

Кжпане, *sm.* le bain; 1. *Mar.* la cale; 2.
каца за —, le bain, la baignoire; 3.
мѣсто въ рѣка за —, le baignoir; 4. кро-
дентъ за —, balnéable, *adj*.

Кжпина, *sf.* faux murier *m*.

Кжпины, *sf.* *pl.* plante, l'airielle ponctuée *f*.

Кжпя, *va.* baigner, guêrer, aiguayer; | -са,
vr. se baigner; | който са кжпя, un baigneur.

Кжса дрѣха (у Шотландцы), *sf.* le philabeg
et -libeg.

— мавтия (у Епископы), *sf.* le camail.

— нота, *sf.* *Mus.* la brève. [terre.

— приманница (на конь), *sf.* le terre-à-

— подрокличка, *sf.* le jupon.

— сричка, *sf.* la brève.

Кжсамъ, *va.* casser, cueillir, chiffonner.

Кжсень, *adj.* postérieur, avancé; по -сно,
adv. -rement; | по -сно състояние (на
срѣме), *sm.* la postériorité.

Кжси-бой (жиже т.), *sm.* nain, aine, *s*; |
1. *fig.* une bamboche; 2. *fam.* nabot, ota,
s; mirmidon et myrmidon, ragotin *m*; 3
por. старпущин, ine, *s*; un courte-botte.

Кжсничко, *adv.* sur le tard.

Кжсно, *adv.* après coup; | (надъ вечеръ).
tard; | -у, il est tard.

— дохождане, *sm.* la survenu.

— зрѣйченъ, *adj.* tardif.

— зрѣйчностъ, *sf.* la tardivité.

— лѣто, *sm.* l'arrière-saison *f*.

Кжсностъ, *sf.* la tardivité.

Кжсо, *adv.* court; 1. *fam.* grosso-modo; 2.
на —, en un mot, au résumé, en résumé,
en substance; | *fam.* sur le tout, grosso-modo.

— врѣменно прѣбыване, *sm.* l'apparition *f*.

— врѣмьнъ, *adj.* momentané; -но, -ment;
| prompt, passager, éphémère, court.

— гледностъ, *sf.* vue courte *f*, la myopie.

— гледъ, ка, *adj.* *sc.* myope.

— джхане, *sm.* *Méd.* l'anhélation *f*.

— излагане (на работа), *sm.* le résumé.

— изрекване, *sm.* l'aphorisme *m*.

— кость, *adj.* gas.

Кжсостъ, *sf.* la brièveté; | (на сричке), la
bréveté; | (на писало), la concision.

Кжсопахъ маймуна, *sf.* le mascaque.

Кжсопахъ (конь), *sm.* le courtaud; | права

— (конь, куче), *va.* courtauder.

Кжсописане, *sm.* la brachygraphie.

— писецъ, *sm.* un brachygraphe. [matica.

— повторене, *sm.* la résumption, la résa-

— рѣбро, *sm.* *Anat.* fausse côte *f*.

— ставенъ конь, *sm.* cheval court-jointé *m*.

— и ударно люлѣне, *sm.* mer clapoteuse *f*.

Ключе, *sn.* le bout, le brin; | (*отъ злѣ*), le chicot; | (*отъ лимонна кора*), le zeste.

Ключъ и -*съкъ*, *adj.* sommaire, -co, -ment; 1. brief, bref, laconique, court, succinct, petit, écrasé, ginguet; 2. (*за писало*), concis; 3. твърдъ —, rassourei; 4. на -co да речеъ, somme toute, en somme.

Клѣсъ, *sm.* le morceau, la pièce, fragment, lambeau, tronçon *m*, part, rouelle *f*, quartier, bloc *m*; 1. *Анат.* le lobe; 2. (*идѣ*), *por.* un lopin; 3. (*желѣзо*), le bloc; 4. (*месо отъ кѣмъ грабнакъ-тъ*), l'aloyau *m*; 5. (*отъ платъ*), le chanteau; 6. (*злѣбъ*), *fat.* le quignon; 7. — по —, pièce à pièce.

— **дебелъ**, *adj.* trapu; | (*номъ*), *sm.* le ragot, goussaut ou goussant *m*.

— **огледъ**, *sm.* l'aperçu *m*.

Ключове (*отъ разбита ладѣя*), *sm. pl.* *Mar.* le bric; 1. (*веты желѣза*), *coll.* la ferraille; | търовецъ на —, un ferretier; 2. рѣзване на —, le dépeçement; 3. рѣжъ на —, *va.* dépecer; 4. разрѣзване на —, *va.* tronçonner.

Клѣтамса, *vr.* se préparer. [*cornu.*]

Клѣтеъ, *adj.* angulaire; | (*роженъ*), cornier, — камыкъ или прѣстолъ, *sm.* l'écoinçon ou -son *m*.

Клѣтникъ, *sm.* la borne; 1. (*злѣ*), dent molaire *f*, le coin; 2. (*камыкъ*), pierre angulaire *f*, pierre de refend, le chasse-roue, la boutte roue; 3. (*на ножно острило*), le mentonnet.

Клѣтовать, *adj.* anguleux.

Клѣтъ, *va.* toucher, emouvoir.

Клѣтнообразно, *adv.* angulairement.

Клѣтомѣрие, *sm.* *Mathém.* la goniométrie.

Клѣтомѣръ (*гономѣстръ*), *sm.* le quibouquet et équilibrer, équerre *f*; | *Minér.* le gonimètre.

Клѣче (*на око*), *sm.* le coin.

Клѣтъ, *sm.* l'angle *m*, le coude, le tournant;

1. (*или рога*), le coin; 2. *Archit.* l'arête *f*;

3. (*вѣтрѣшенъ*), l'encoignure et cognure *f*;

4. (*въ лѣкатушване*), *Mar.* la bordée; 5.

(*на окомото*), le canthus; 6. (*на свода*),

Archit. le vein; 7. закарвамъ въ —, *va.*

fat. rencogner; 8. отчупвамъ или откъ-

свамъ — или рога на нѣщо, *va.* écorner;

9. откъсехъ отъ —, l'écorchure *f*; 10. въ —тъ при огнището, au coin du feu.

Клѣней, *sm.* la bouchée, le morceau, la lip-pée; | *fzm.* le gobet.

Клѣца, *sf.* la maison, habitation *f*, logis, lieu, manoir *m*, case *f*, feu, foyers *m*, famille *f*; 1. *fig.* le toit, les pénates ou lares; 2. всичката челядь въ —, *fat.* la maison-née; 3. (*дѣто сѣди и дѣе идѣкой*), pension bourgeoise *f*; 4. (*за добродѣтелство*), bureau de bienfaisance, *m*; 5. (*за игра на книги*), le tripot, académie *f*; 6. (*извън-градска*), maison de plaisance; 7. (*за луды*), les petites-maison, *f*; 8. (*общинска*), la municipalité, maison de ville ou com-mune; 9. (*за приглѣждане сиромасы*), dé-pôt de mendicité, *m*; 10. работна —, mai-son de travail; 11. (*за сиромасы*), maison de refuge; 12. смирительна —, maison de correction; 13. теглива курвина —, maison de tolérance; 14. търговска —, maison de commerce; 15. (*за учене*), maison d'édu-cation; 16. държъ —, *va.* tenir ménage; 17. имамъ своя —, *va.* avoir pignon sur rue; 18. прави си —, *va.* se loger; 19. нѣтъ — въ —, de porte en porte; 20. отъ тая —, *adv.* de céans; 21. въ клѣтъ, *adv.* à domicile; 22. нѣма го въ —, *vn.* se faire celer; 23. приемливъ въ —, *va.* loger.

Клѣщенъ, *adj.* domestique.

— **понъ**, *sm.* un chapelain.

— **приетель**, *sm.* un tenant.

Клѣничка и -*ница*, *sf. dim.* la maisonnette, bicoque, loge, *f*; 1. (*изъ жнѣ градъ-тъ*), la cassinie, la bastide; | *fat.* la guinguette; 2. (*чардаче въ градина*), le pavillon.

Клѣчно безредѣ, *sm. fig.* étable d'ougias, *f*.

— **заяче**, *sn. quadr.* le putois; -**ченъ**, de putois.

— **крыло**, *sm.* les communes *m*.

— **търсене**, *sm.* visite domiciliaire *f*.

Клѣчны богове, *sm. pl.* les lares ou péna-tes *m*.

— **люди или работы**, *pl.* le domestique.

Клѣщовникъ, *sm.* épargnant, *adj.*

Клѣщовница, *sf.* femme de ménage, *f*.

Клѣщосѣденъ, *adj.* casanier.

— **сѣдъ**, *ка, s.* casanier, ère.

Клѣця [грамада —, *coll.* le pâté.

Л

Л

Л (*ель*), la douzième lettre de l'alphabet bulgare.

Лабетъ (*кора*), *sm.* la bête.

Лабиринтенъ, *adj.* labyrinthique.

Лабиринтъ, *sm.* le labyrinthe, le dédale.

Лаборантъ, *sm. Chim.* le manipulateur.

Лавданъ

Лабораториѣ (*работна стая*), *sf.* le labora-toire; | (*былѣкрическа*), l'officine *f*.

Лава (*волканическо вещество*), *sf.* la lave.

Лавенда, *sf. plante*, la lavande; -**денъ**, de lavande. [*laudanum.*]

Лавданъ, *sm.* l'assa-dulcis; *f*; | *Pharm.* le

Лавзонія, *sf. arbuste*, l'henneh ou henné *m.*
 Лавница, *sf.* l'alcôve *f.*, la loge, le canapé,
 armoire *f.*, banc *m.*; 1. (за легло), la niche;
 2. (за спане), chaise longue *f.*; 3. (въ
 каюта), *Mar.* l'équipet *m.*; 4. (дюклян *t.*),
 la boutique; 5. (съ антики), petit dun-
 kerque *m.*; 6. (магазин), le magasin; 7.
 стоката на —, la boutique.

Лавничарка, *sf.* fille de boutique, *f.*

Лавничаръ, *ка, s.* boutiquier, *ère.*

Лавичка, *sf.* la selle. [*mâle.*]

Лавра, *sf. plante*, le daphné ou lauréole

Лавратъ (който е сполучилъ премія), *sm.*
 un lauréat. [*ou* — amandier]

Лаврочеръща, *sf. arbuste*, le laurier-cerise

Лавръ (лаурово дърво), *sm.* arbre, le lau-
 rier: 1. -ровъ вънецъ, *sm.* les lauriers;
 | коронасанъ съ —, *Nim.* lauré, *adj.*; 2.
 дивъ —, *sm. plante*, la lauréole ou bois-
 gentil *m.*

Лагеренъ вънецъ, *sm.* couronne caestreuse *f.*

Лагеръ, *sm.* le camp, le campement; 1. рас-
 положене войска на —, le campement;
 2. располагамя войска на —, *va.* camper;
 3. стоя на —, *vn.* se camper; 4. оставяне
 —, le décampement; 5. оставямъ —, *va.*
 décamper.

Лагуны (у Венеція), *sf. pl.* la lagune.

Лажъ *sm.* *Mar.* le loch; 1. — лажъ, *sm.* ligne
 de loch; 2. (въртъжка), tour à loch; 3.
 (редъ на блъцы), *Mar.* le plan.

Лажмъ, *sm. t. Metall.* la bure.

Ладанна камедъ, *sf. Chim.* le ladanum.

Ладанъ (най-добъръ), *sm.* l'obiban ou encens
male m.

Ладіенъ журналъ, *sm.* livre de loch.

Ладіевидентъ, *adj.* Bot. caréné.

— образенъ, *adj.* Anat. naviculaire.

— плавателенъ (за рѣка), *adj.* marchand.

— ходенъ, *adj.* navigable.

— каналъ, *sm.* canal de navigation, *m.*

— ходность, *sf.* la navigabilité.

Ладійка, *sf.* Bot. la carène.

Ладійна корона, *sf.* couronne rostrale *f.*

Ладійно джно, *sm.* *Mar.* la sentine.

Ладіяръ (кайкчія *t.*), *sm.* un marinier.

Ладія, *sf.* le navire; -діенъ, de navire; 1.
 le bateau, le bâtiment, le bord, la voile,
 la nef; 2. — Аргось, *sm.* Astr. l'Argo *m.*;
 3. лияйна —, bâtiment de haut bord; 4.
 кривостранна —, le bordier; 5. пѣла —,
 une batelée; 6. товаръ-тъ на —, la batelée;
 7. (оландска направа), vaisseau ensellé
m.; 8. (за манаскне калъ отъ море), la
 marie-salope; 9. (за прѣкарване коніе),
 écurie flottante *f.*; 10. (когато плава съ
 одвоено вѣтра), *Mar.* le boulinier; 11.
 (когато потъква въ джъ водѣ), *Mar.* la
 caparde; 12. -що гонать, *Mar.* le chasseur;
 13. налягане — наъ лиманъ, le débâclage;

14. правя до стои — прѣко, *va.* embosser
et s. —, *vr.*; 15. карамъ —, *va.* naviguer;
 16. обковаване — съ дѣски, le bordage;
 17. обковавамъ — съ дѣски, *va.* border;
 18. полегване на —, *Mar.* le carénage,
 la carène; 19. подводната часть на —,
 la carène; 20. килнуване или прѣправяне
 на —, la carène; 21. килнувамъ или прѣ-
 правямъ —, *va.* caréner; 22. посрѣдникъ
 за -діи, un cargador; 23. прѣдната часть
 на —, l'avant *m.*; 24. равновѣсие на —,
 l'assiette *f.*; 25. лѣвата страна на —, le
 bâbord; 26. нареждане -діи въ приста-
 нище, le bâclage; 27. стопанинъ на —,
 un armateur; 28. стоене — нагърбено,
 l'embossage *m.*; 29. стромене —, le nau-
 frage; 30. отгьванъ отъ —, un naufragé;
 31. съгледване за пропуцане -діи, le cha-
 blage; 32. надзиратъ за пропуцане -діи,
 un chableur; 33. товарникъ на —, un agri-
 meur; 34. товаръ за —, la cargaison
 (voyez Cargo); 35. майсторъ да прави
 -діи, constructeur de vaisseaux, *m.*

Ладонястъ, *adj.* Bot. thurifère.

Ладъ (въ гитари), *sm.* la touche.

Лажница, *sf.* le cuiller et cuillère *f.*; 1. (за
 сладка), cuiller à café; 2. (обыкновенна),
 cuillère à soupe; 3. (на воденичка колеело),
 l'aube *f.*, auget *m.*; | *Msc.* aileron *m.*; 4. (за
 водата отъ торъ), Agric. la louche; 5.
 една пѣла —, une cuillerée; 6. крива-
 чата на —, le cuilleron.

Лажницы, *sf. pl.* la gasconnade.

Лажничка, *sf.* creux de l'estomac *m.*, la four-
 chette de l'estomac; 1. (гръдна костъ), le
 brechet; 2. (за мозагъ), le tire-moelle; 3.
 (за изваждане пѣсакъ изъ мѣхуръ), *Chir.*
 la curette.

Лажничникъ, *sm.* la couillière; | (наботникъ),
 le porte-fourchette.

Лажнице, *sm.* cuillère à potage, *f.*

Лазаретъ (карантинна къща), *sm.* le
 lazaret. [*l'âge m.*]

Лазарникъ (видъ хоро), *sm.* la danse; | *Ag.*
 Лазуревъ, *adj.* azuré.

— камыкъ (лазурикъ), *sm.* le lazulite,
 le lapis et lapis-lazuli.

— цѣтъ, *sm.* l'azur *m.*

Лазуръ, *sf.* l'azur *m.*, bleu d'azur; | (цѣв-
 тило), l'outremer *m.*

Лайлай кучица, *sf. plante*, la camomille;
 -чипецъ, de camomille; | видъ —, *plante*,
 le pyréthre.

Лайна, *sm. pl.* la fiente, la ventrée, ordure
f.; 1. (за горѣне), la tourbe; 2. (задрскы),
 les fumées *f.*; | *Vén.* le repaire; 3. бѣл-
 ване —, collique de miséréré, *m.*

Лайно, *sm.* gros excréments *m.*; | *pop.* la
 merde. [*-mentitiel.*]

Лайнянь, *adj.* excrémenteux et -mentiel *ou*

Лакарь, *sm.* un vernisseur.

Лакейска дрѣха, *sf.* la livrée.

Лакейски сюртукъ, *sm.* la mandille.

Лакей, *sm.* valet de pied, *m*; | (*лисерѣиъ слуга*), un laquais.

Лакейче, *sm. dim. fam.* un laqueton.

Лакерда, *sf.* poisson, le saumon; | *малка* —, le saumoneau.

Лакетенъ, *adj. Anat.* cubital.

— *отраслекъ*, *sm. Anat.* l'olécrane *m.*

Лакетна кость, *sf. Anat.* le cubitus.

Лакетобрѣзна рѣка, *sf.* rivière encaissée *f.*

Лакетъ, *sm.* le coude; 1. (*мѣра*), l'aune *f.* la coudée; 2. *мѣряне съ* —, l'aunage *m*; 3. *гласкамъ съ* —, *va.* coudoyer.

Лаковъ и цѣвътъ, *adj. sm.* laqueux.

Лаковы стоки, *sf. pl.* la laque.

Лакомія, *s.* friand, ande.

Лакомство, *sm.* la gourmandise, la friandise, comestation *f.* papant *m*; | *pop.* la bâfre.

Лакомщина, *sm.* un gourmand.

Лакомъ, *adj.* gourmand, friand; | un banqueteur, avaleur de pois gris, bout-tout-cuire, *m*; | *pop.* un bâfreur.

Лакомяса, *vr.* bâfrer.

Лакрима-кринти (*вино отъ Везувій*), *sm.* le lacryma-Christi.

Лакрица, *sf.* plante, la réglisse.

Лаконическа кясотія, *sf.* le laconisme.

Лаконически, *adj.* laconique; -ски, -ment.

Лакъ, *sm.* le vernis; 1. *намазевамъ съ* —, vernir; 2. *удрише* —, la vernissure; 3. *пакъ удриамъ* —, *va.* revernir.

Лале, *sm. plante*, (*вогъз* Анемонъ).

Лала (*жрецъ*), *sm.* un lama; | *далай* —, le grand-lama; | —, *quadr.* (*америк.*), guémul *m.*

Лампа, *sf.* la lampe; -пенъ, de lampe; | *сичкытъ* -пы на авасцена, *Théât.* la rampe.

Лампаденъ столъ, *sm.* le lampadaire.

Лампадаръ (*свѣтоносецъ*), *sm.* un lampadaire.

Лампадиствъ, *sm.* un lampadiste.

Лампаръ (*майсторъ на лампы*), *sm.* un lampiste. | le lampas.

Лампасъ (*коприненъ платъ у Кинезы*) *sm.*

Лампена цѣва (*за свѣтене*), *sf.* le lamperon.

Лампено талурче, *sm.* le lampion.

— *чисто масло*, *sm.* huile lampante *f.*

Ламя, *sf. Myth.* la lamie.

Ландграфство, *sm.* le landgraviat.

Ландграфъ, -финя, *s.* landgrave, vîne.

Ландо (*видъ карета*), *sm.* le landau ou -daw (*pl.* -daus). | le lansquenet.

Ландскнехтъ (*войникъ и книжна игра*), *sm.*

Лани, *adv.* l'année passée *f.*

Лански, *adj.* d'antan.

Ланцета, *sf. Chir.* la lance. | la lancette.

Ланцетъ (*мищерь т.*), *sm. Chir.* la flammette.

Ланпадецъ (*начо трѣва*), *sm. plante*, la patte d'oie ou chenopode *m.* le cucubale; | *написуване отъ* —, noix de coco, *m.*

Лапамъ, *vn.* goinfren, 'happer; | *pop.* brifer; | *лапа* (*за куче*), *v. imp.* il engoule.

Лапа (*на ж. котка*), *sf.* l'oreille *f.*

Лапане, *sm.* la goinfrenie, le 'happement.

Лапало, *sm. pop.* un brifeur et brifaud.

Лаплио, *sm.* un bayer. | largo et larghetto.

Ларго и -гетто (*провлачно*), *adv. Mus.*

Ласкателенъ, *adj.* engageant, adulateur.

Ласкателства, *sm. pl.* les douceurs; | *fig.* les fleurettes *f.*

Ласкателство, *sm.* la flatterie courtoisnerie, adulation *f*; | *fam.* la mignotise.

Ласкатель, *ка, s.* flatteur, euse; un courtisan.

Ласкад, *va.* courtiser, aduler; | -са, *vr.* se flatter de.

Ластаръ, *sm.* le bourgeon; la latte; 1. *стоборъ съ -ры*, le lattis; 2. *наковавамъ -ры*, *va.* latter; 3. *свалямъ -рытъ отъ покрывъ*, *va.* délatter.

Ластингъ (*сълнечъ платъ*), *sm.* le lasting.

Ластунка, *sf.* la membrane; | *pain à cacheter m.* le petit-métier. | *et laste.*

Ластъ (*мѣло два тона*), *sm. Com.* le last

Латиклава (*чървенъ бенишъ*), *sf.* le laticlave.

Латинистъ, *sm.* un latiniste.

Латинка, *sf. Milit.* la giberne; | —, *plante*, l'asphodèle *m.*

Латинска граматика, *sf.* le rudiment.

— *свойщина* (*въ говоръ, латинисмъ*), *sf.* un latinisme.

Латински (*и Mar.*), *adj.* latin; | gentil, ethnique; | *правя* — *свършамъ на дума*, *va.* latiniser.

Латинско слово, *sm.* le quanquan.

Латинцы, *sm. pl.* les gentils *m.*

Латинъ (*латински езикъ*), *sf.* le latin, latinité *f*; | *дома или развала* —, latin de cuisine, basse latinité.

Лакана, *sf. t.* (*вогъз* Зеліе).

Лакетна стража, *sf.* le flasque.

Лакетъ, *sm.* l'affût *m*; | *прѣдницата на* —, *Artill.* l'avant train *m.*

Лание, *sm.* l'abolement et aboi *m.* clabaudage *m.*

Лая, *vn.* aboyer, clabauder; | *лае* (*за куче*), *v. imp. Ven.* il baude; | *куче що лае*, un clabaud, un aboyeur. | le chant du cigne.

Лебедна пѣсня (*послѣдно сѣчинене*), *sf.*

Лебедъ, *sm. oiseau*, le cygne; -денъ, de cigne.

Левантинъ (*платъ*), *sm.* la levantine; -тиненъ, de levantine.

Левантска коза, *sf. quadr.* le menon.

Левантски, *adj.* levantin.

Левантски народы, *sm. pl.* les levantins *m.*

Левантъ (*источны страни*), *sm.* le Levant.

Левга (*пѣтна мѣрка*), *sf.* la lieue.

Левитски, *adj.* lévitique.

Левитъ (*жрецъ*), *sm.* un levite; | (*дѣтъ сюртукъ*), la lévite; | (*книга у Библия*), le Lévitique. | leviathan.

Левитанъ (*животно, въ Библия*), *sm.* le

Левкоррея (*около течене*), *sf. Méd.* la leucorrhée.
Легало, *sm.* lit de camp.
Легатство, *sm.* la légation.
Лагаты, *sm.* un légat.
Легация, *sf.* la légation.
Легионеры, *adj.* légionnaire.
 — **войникъ**, *sm.* un légionnaire.
Легионъ, *sm.* la légion; 1. орденъ на почетенъ —, *légion d'honneur*; 2. кавалеръ на почетенъ —, *un légionnaire*; 3. начальникъ върху първа рота въ — (*у Римляны*), *un primipilaire ou primipile*.
Легло, *sm.* la couche, le fort; 1. (*и на рѣка*), le lit; 2. (*на люлка*), *Mar.* le 'hamac'; 3. (*положъ на диванъ*), *Vén.* la reposée, le gressu; 4. (*на заброве*), le terrier; 5. изгонвамъ отъ — или вивамъ — то нѣкому, *va. fam.* découcher; 6. потрѣбятъ за —, la literie. [*une lady*.]
Леди (*господарица въ Англитера*), *sf.*
Ледовитъ (*за море*), *adj.* glacial.
Ледна нѣба, *sf.* la glacière.
Ледникъ (*на планина*), *sm.* le glacier; [*на земля*], la glacière.
Ледопишлочно украсене, *sm. pl. Archit.* les congélations *f.* [*Mar.* le paraglace].
Ледорѣзъ (*на мостъ*), *sm.* le brise-glace; [*Ледъ*, *sm.* la glace; 1. единъ късъ —, *un glaçon*; 2. истушено съ — вино, frappé de glace; 3. студенъ както —, *fig.* glacé; 4. ставамъ както —, *vn.* glacer *et se —, vr.*; 5. очистене — отъ рѣка, la débâcle *et clement m.*; 6. строшава, отива си — отъ рѣка, *v. imp.* elle débâcle].
Ледяно цвѣте, *sm.* la glaciale *ou* glacée *et* plante glacée.
Ледянь сѣдоморъ, *sm.* banc de glace. *m.*
Лесръ, *sm. Mar.* la draille.
Лежене, *sm. Méd.* le decubitus; 1. (*нагърбъ*), la supination; 2. (*на дѣсна страна*), *Méd.* l'incubitation *f.*; 3. (*оуцъ на нива*), le parage; [*плата за —, droit de parage, m.*]
Лейка рыба, *sf.* poisson, la chatouille, la brème; [*(дрѣвна рыба)*, le morrain *ou* alevin].
Лейжъ, *vn.* coucher, porter, trainer; 1. *fig.* résider; 2. *Mar.* rester; 3. (*върху нѣщо*), poser; 4. (*на гола земля*), coucher sur la dure; 5. (*на постелка*), aliter *et s' —, vr.*; 6. лежи, *v. imp.* il git.
Лейденски намѣтъ, *sm. Phys.* bouteille de Leyde, *f.*
Лейтенантка, *sf.* une lieutenantante.
Лейтенантъ, *sm. Milit.* un lieutenant; [*генералъ —, lieutenant général m.*; [*морски —, Mar.* lieutenant de vaisseau, *m.*]
Лека галерея (*около къща*), *sf.* la véranda.
 — **длъжностъ**, *sf. fig.* le canonicat.
 — **кояница**, *sf.* le cheveu-legers.
 — **нощъ**, *interj.* bonsoir!

Лека поща, *sf.* la malle *et* malle-poste; [*хуриерия на —, courier de la malle-poste, m.*]
 — **шѣпка**, *sf.* l'armet *m.*
Лекало (*юрнеръ*), *sm. Mar.* le gabari *et* -rit; [*работене споредъ —, Mar.* le gabariage; [*надѣвамъ дърво споредъ —, va. Mar.* gabarier. [*commuer*.]
Леко, *adv.* volontiers; [*правя по —, va.*]
 — **искаране**, *sm. Méd.* la minoration.
 — **цвѣтене**, *sm. Peint.* le vague.
 — **чистително**, *sm. Méd.* minoratif, *adj. m.*
 — **вѣренъ**, *adj.* crédule; -рно, -ment; [*бивамъ —, vn. fam.* gober.
 — **човѣкъ**, *sm. fam.* un jobard.
 — **вѣрие**, *sm.* la crédulité.
 — **вѣрностъ**, *sf.* la crédulité.
 — **мысленно**, *adj. fig.* légèrement *ou* de léger. à la légère. [*versant*.]
 — **прѣкстуревателенъ** (*за кола*), *adj.*
 — **распутителенъ цѣръ**, *sm. Méd.* ecco-protique, *adj. m.*
Лекостъ, *sf.* la légèreté, agilité *f.*; 1. *fig.* la volubilité; 2. (*на хистца*), la franchise; 3. (*на цѣтила*), *Point.* la vaguesse.
Лекоуменъ, *adj.* éventé, inconsideré, leste; [*fig.* éparoré; [*ставамъ —, vn. fig.* s'évaporer. — **умие**, *sm.* l'inconsidération *f.*; [*fig.* la légereté, évaporation *f.*]
 — **умъ**, *adj.* léger, frivole.
Лексикографически, *adj.* lexicographique.
Лексикография, *sf.* la lexicographie.
Лексикографъ (*составникъ на рѣчникъ*), *sm.* un lexicographe.
Лексикологически, *adj.* lexicologique.
Лексикология (*думнопроизведење*), *sf.* la lexicologie.
Лексикологъ, *sm.* un lexicologue.
Лексиконъ (*рѣчникъ*), *sm.* le dictionnaire, le lexique.
Лекторъ, *sm.* un lecteur.
Лекция (*уча*), *sf.* la leçon.
Лекцинъ, *sf. pl.* cours public. *m.*
Лекъ, *adj.* léger, svelte, agile, aisé, dégagé, leste; [*(за земля)*, vuole.
 — **бѣлъ булонъ**, *sm.* court-bouillon *m.*
 — **шлемъ** *sm.* l'armet *m.*
Леки пантофи, *sm. pl.* l'escarpin *m.*
 — **сладъ** (*пъртливи*), *sf. pl. Vén.* les foulées *f.*; [*(отъ еленъ)*, *Vén.* les foulures *f.*]
Леля, *sf.* la tante.
Лемма (*прѣдложене*), *sf. Géom.* le lemme.
Лемуры (*мапири у Римляны*), *sm. pl.* les lémurés *f.*
Лемуръ (*маймака*), *sm. mamm.* le maki.
Лента (*ивица*), *sf.* le ruban; [*(орденскъ)*, le cordon; [*откачаванъ —, va. fig.* dépasser].
Ленъ, *sm. plante*, le lin; 1. **днѣвъ** —, la linéaire *ou* lin sauvage; 2. **нива постѣлана съ —**, la linière; 3. **очукване —**, la masquage; 4. **очукванъ —**, *va.* masquer *le*

lin; 5. чукало за —, la masque; 6. който очукова —, s. flassier, ère.
Ленино платно, *sm.* toile de lin, *f.* — сѣме, *sm.* la linette.
Леонински стихъ, *sm.* léonin, *adj.*
Леопардъ, *sm.* quadr. le léopard.
Лепра, *sf.* la lèpre; | бѣла —, *Méd.* la morphee. [la léproserie.
Леправъ, *adj.* lépreux; | спиталъ за -вы,
Лепень, *sm.* plante, la ciguë.
Лесенъ, *adj.* facile; -сно, -ment.
Леснина, *sf.* la facilité, l'adresse *f.*
Лесно, *adv.* naturellement; | нѣма нищо по —, rien de plus simple; | това е — нѣщо, c'est le pont aux ânes.
 — измамнителенъ, *adj.* décevable.
Леснотія, *sf.* la conveance, l'aise *f.*
Летши (линезкы орѣхы), *sf. pl.* le letchi ou litchi. [—, la bassine.
Лехень, *sm. t.* le bassin, le bidet; | голѣмъ
Леща, *sf.* plante, la lentille, l'ers *m* ou erobe *f.*; | вода —, l'entille d'eau ou de marais.
Лещакъ, *sm.* la condraie et coudrette.
Лещникъ, *sm.* arbre, le noisetier ou coudrier.
Лещниковъ цвѣтъ, *sm.* noisette, *adj.*
Лещницы, *sf. pl.* la noisette.
Лещопрличненъ, *adj.* lenticulaire et -forme.
 — подобно стѣкло, *sm.* la lentille.
Ли, *part.* dubitative, si et s.
Либация (жертва съ вино), *sf.* la libation.
Либѣ, *sm.* un amant, amoureux *m*, cheri *adj.* la mie; | *Ag.* la bichette, la créature; | — султанка (voyez Хасекн).
 — драгъ (латинка), *sm.* plante, la capucine.
Либене, *sm.* l'intrigue *f.*
Либеница, *sf.* la pastèque ou melon d'eau, *m.*
Либенце, *sm.* mignon, onne, *s.*
Либераленъ, *adj.* libéral; | правя —, *va.* libéraliser.
Либерално, *adv.* à plaines maines.
Либералность, *sf.* le libéralisme.
Либералъ, *sm.* le libéral; | *pl.* -лы, les libéralismes *m.* [ment.
Либестрастенъ, *adj.* voluptueux; -тно, -euse.
Либилникъ, *sm.* un amateur.
Либовенъ, *adj.* érotique, amoureux, fripon.
 — грѣхъ, *sm.* péché mignon *m.*
Либовна пѣсничка, *sf.* la brunette.
 — работа, *sf.* la galanterie.
 — страсть, *sf.* les amours, *m.*
 — ябълка (помидуръ, френскы патлажаны), *sf.* la tomate ou pomme d'amour.
Либовникъ, *sm.* un amant, amoureux *m*, bien-aimé *m*, ami *m*, galant *m*; | *fig.* un berger. [dulcinée.
Либовница, *sf.* la maitresse, la belle; | la
Либовниченъ, *adj.* céladouique.
Либовничны окрышлѣцы, *sm. pl.* la céladonisme.
Либовно писмо, *sm.* billet doux *m*, le poulet.

Либовно питіе, *sm.* le philtre.
Либовны сношенія, *sm. pl.* les amours *m.*
Либовъ, *sf.* l'amour *m*, l'affection *f*, la tendresse, la dilection, la piété, les entrailles *f.*; 1. *fig.* la flamme; 2. (къмъ Бога или къмъ близкій), la charité; 3. (къмъ нѣщо), inclination à, pour, *f.*; la passion; 4. сродно време за —, heure du berger; 5. вдахнувамъ голѣма —, *va.* passionner.
Либознателенъ, *adj.* studieux, curieux; -лно, -eusement.
Либопытенъ, *adj.* curieux; -тно, -eusement.
Либопытното, *sm.* le curieux.
Либопытство, *sm.* la curiosité.
Либретто (опера поема), *sm.* le libretto (*pl.* -ti); | съчинител на -ты, un librettiste.
Либя, *va.* aimer, affectionner; 1. (страстно), idolâtrer; | (самъ себе-си или -мса единъ другъ), *vr.* s'idolâtrer; 2. който либя, aimant, *adj.*
Ливада, *sf.* la prairie, le pré, l'herbage *m*; | — на която избѣляватъ восакъ, l'herberie *f.*
Ливадентъ мазникъ, *sm.* plante, la fétuque.
Ливадка, *sf.* le préau.
Ливадна чочулига, *sf.* oiseau, la farlouse.
Ливадникъ, *sm.* plante, l'ulmaire ou reine-des-prés *f.*
Ливады, *sf. pl.* les champreaux *m*; | (косени дважти въ година), les guimaux *m.*
Ливеръ, *sm.* Phys. le siphon et syphon.
Ливница (кѣща), *sf.* la fonderie. [la livrée.
Ливрейны слугы (на голѣмъ), *sm. pl.*
Ливрея, *sf.* la livrée, les couleurs, *f.*
Ливга, *sf.* la salive; 1. плюене -гы, *Méd.* la salivation; 2. пая —гы, *va.* saliver; 3. (партия), la ligue; 4. — рыба, *sf.* poisson, la baveuse.
Ливгавъ, *adj.* pituiteux, baveux, glaireux.
Ливгень, *adj.* Anat. pituitaire.
Ливгавяне и Раз-, *sm.* Méd. le sialisme; | който докарва —, *Méd.* sialogogue, *adj.* *m.*
Ливгавяса, *vr.* saliver.
Ливгатура, *sf.* la ligature.
Ливгистъ (придръжникъ на лиза), *ка, s.* ligueur, euse.
Ливгинъ (дървеница), *sm.* la lignine.
Ливгитъ (земны сиwy ехалие), *sm.* Minér. le lignite.
Ливготечене, *sm.* Méd. la salivation, le ptyalisme, le sialisme.
Ливготеченъ, *adj.* Anat. salivaire et -lival.
Ливгы, *sf. pl.* la bave, l'écume *f*, la glaire, la pituite; 1. Vétér. la gourme; 2. тежкы ми —, *vm.* baver; 3. пълненъ съ —, baveux, *adj.*
Лижж, *va.* lécher, laper.
Лизанъ, *adj.* léché.
Лика, *sf.* la ressemblance, affinité, conveance, analogie, sorte, *f*; | *fig.* le calque.
Ликантропія (почитане себе-си за зѣвръ),

видъ лудостъ), *sf.* la lycanthropie; |
 прихванатъ отъ —, un lycanthrope.
 Ликвидация, *sf.* la liquidation.
 Ликеоринъ, *adj.* liqoureux.
 Ликеръ (ракия), *sm.* liqueur spiritueuse ou forte, *f*; | търговецъ на —, *sc.* liquorista.
 Ликидамбра, *sf.* arbre, le liquidambar ou corailme d'Amérique. [lieteur.
 Ликоръ (гаванинъ у Римляни), *sm.* un
 Ликъ-тросъ, *sm.* Mar. la ralingue; 1. дъ-
 жина на връхъ —, Mar. l'envergure *f*; 2.
 пришивамъ -сы на платната, *va.* ralinguer;
 3. отпарямъ -сы, *va.* Mar. déralinguer.
 Лиманнилоцманъ, *sm.* un lamaneur et locman.
 Лимански частъ, *sm.* Mar. établissement
 d'un port, *m.*
 Лиманъ, *sm.* le port, le palus; 1. (на рѣка),
 la gare; 2. (мѣсто за стоварване ладіи),
 le débarcadère; 3. Géogr. le liman, l'estu-
 aire *m*; 4. Mar. la crique; 5. влагамъ въ
 —, *vn.* Mar. relâcher.
 Лимберсъ, *sm.* Mar. l'anguiller *m.*
 Лимонада, *sf.* la limonade, aigre de cèdre
 ou de limon, *m*; | пойна —, limonade
 gazeuse.
 Лимонадаръ, *ка, s.* limonadier, ère.
 Лимоненъ цвѣтъ, *sm.* citrin, citron, *adj*;
 | варъ въ — сокъ, *va.* citronner.
 Лимонокисѣла соль, *sf.* Chim. le citrate.
 Лимонна кисѣлина, *sf.* Chim. acide citrique, *m.*
 — миризма, *sf.* citronné, *adj*.
 Лимонъ, *sm.* arbre, le citronnier, limonier
m; 1. (ягодъ), le citron ou limon; 2.
 малъкъ сладъкъ —, lime douce *f*; 3. кон-
 фекты отъ -невы коры, le citronnat.
 Лимфатически, *adj.* Méd. lymphatique; |
 възпаление на -ски съждове, Méd. la lym-
 phangite.
 Лингвистика (езыкознание), *sf.* la lin-
 guistique; | -тически, *adj*.
 Лингвистъ (едущъ на езыци), *sm.* un linguiste.
 Линеевъ часовникъ, *sm.* horloge de flore, *f*.
 Линейна ладія, *sf.* vaisseau de ligne, *m.*
 Линейнъ, *adj.* linéaire.
 Линене (хвърляне, промѣняване, избру-
 сване козина у животни и рѣкѣ на то
 —), *sm.* la mue.
 Линиръ, *sm.* la règle, la férule; | (за из-
 мѣрване кжтосе), l'alidade *f*.
 — кжтникъ, *sm.* la sauterelle.
 Линійка, *sf.* Typ. l'interligne; | раздѣля-
 сь -кы редове, *va.* Typ. interligner.
 Линія, *sf.* la rangée, le filet; 1. (и жѣрка),
 la ligne; 2. Géol. la branche; 3. Typ.
 le réglét, la réglette; 4. (на маятникъ),
 Mathem. ligne fiduciele; 5. (ордеръ), Mar.
 la file; 6. (роджиска), le côté; 7. (уда-
 рена отъ вжжѣ), Géom. la tractoire et
 tractrice; 8. падане една — на друга,
 Géom. l'incidence *f*; 9. на права —, à vol

d'oiseau, *m*; 10. по права —, Géol. *adj*;
 11. отплеснуване отъ —, le déraillement;
 12. отплеснуватѣ отъ — паронити кола,
v. imp. ils déraillent; 13. мѣсто между двѣ
 —, писаното между нитъ, Bot. l'entre-
 ligne, *m*; 14. тегля -ния, *va.* décrire; | (на
 хартия), харакосване, *va.* ligner; 15.
 теглене -ния, la réglure. [de linon.
 Лино (тжико платно), *sm.* le linon; -новъ,
 Линъ (тжика сръвъ), *sf.* Mar. le bitord, la
 ligne, le quarantenier; | —, poisson, la
 tanche; -нея, de tanche.
 Лийѣ (хвърля си косъмъ-тъ), *v. imp.* il
 mue, il se dépille; | което не —, H. nat.
 inexuviable, *adj*.
 Липа, *sf.* arbre, le tilleur; -новъ, de tilleur.
 Липсува, *v. imp.* il fait faute, s'en faut.
 Липсуване, *sm.* défaut de.
 Лира (инструментъ и съзвѣдіе), *sf.* la
 lyre; 1. —, монета (100 гроша), la livre;
 2. италиянска монета (4 гроша), la lire ou
 lira; 3. *fig.* le luth.
 Лирикъ, *sm.* un lyrique.
 Лирически начинъ, *sm.* le lyrique; | -ски, *adj*.
 Лисель, *sm.* Mar. la bonnetta.
 Лисница, *sf.* quadr. le renard; | (женикъ), la
 renarde; | ловецъ на -цы, un renardier.
 Лисича дупка, *sf.* la renardière.
 Лисичка (лисично щене), *sf.* le renardeau.
 Лискавъ, *va.* asperger (voyez Пискамъ).
 Листакъ, *sm.* la brochure, la fascicule, le
 cahier, l'imprimé *m*; | Typ. la livraison; |
 (книжка), la plaquette.
 Листаръ (срѣтаръ), *sm.* le gaulis.
 Листенна обвивка, *sf.* Bot. l'involute m;
 | на —, Bot. involucrel, *adj*.
 Листенно кіошкѣ, *sm.* la feuillée.
 Листевъ, *adj.* Chim. folié; | (съ лисцие),
 Bot. feuillé. [reglet.
 Листель, *sm.* Archit. le listel (pl. -teaux), le
 Листене (пушане лисцие), *sm.* Bot. le feuil-
 laison.
 Листеникъ, *sm.* arbre, le mélèze ou larix.
 Листенъ, *adj.* Bot. foliaire.
 Листецъ, *sm.* le folio. [puceron.
 Листна бѣлаха, *sf.* insecte, le psyle ou faux
 — вжшка, *sf.* insecte, le puceron.
 — жѣба, *sf.* la rainette.
 — оса, *sf.* insecte, la tenthrède.
 Листни кжтъ, *sm.* Bot. l'aisselle *f*.
 Листо (pl. -та и -rie), *sm.* (и жѣцо), la
 feuille; | (у книга), le feuillet; | пова -тата
 на книга, *va.* feuilleter.
 Листовитъ, *adj.* Bot. foliacé; | Chim. folié.
 Листоприличенъ, *adj.* Bot. foliacé.
 — свиваликъ (жленикъ), *sm.* la rouleuse.
 — ждець звѣрь, *sm.* Vét. bête broutante *f*.
 Листце и -тенце, *sm.* Bot. la foliole; | (отъ
 жито), la pampre.
 Листъ, *sm.* feuille de papier, le catalogue, le

rôle, la liste, l'état *m.*, *coll.* le feuillage; 1. (забѣлѣжка), le relevé, le relèvement; 2. изваждане сѣмѣтка на —, relevé de compte; 3. (на ижема), *Milit.* le contrôle; 4. (харѣмѣ), l'affiche *f*; 5. (исписване), la table; 6. (исписъ), le tableau; 7. край —тъ, 'hors ligne *f*; 8. напечатѣване първа страна на —, *Typ.* papier blanc *m*; 9. на —ове (за книга), *Typ.* eu feuilles; 10. —ста (у растенеа), la fane; | *Bot.* la frondaison; 11. (отъ дървѣе), *Bot.* la fronde, 12. покарване —ста, *Bot.* la vernation; 13. —стіе и исписване —, *Peint.* le feuillement; 14. изобразяване или исписване —тіе, *va. Peint.* feuillement; 15. отдѣляемъ харѣмѣны —тове, *va. Techn.* désœuvrer; 16. поемане на —товетъ, *Typ.* l'assemblage *m*; 17. свиватѣ на цѣва (мистіе), *v. imp.* ils se coiffent; 18. свиване на —тіето, *Agric.* la cloque.

ЛѢТАМЪ, *vn.* s'embarasser de.

ЛѢТАНЕ, *sn.* l'émoi *m.*, le mal.

ЛѢТАНІЯ, *sf.* les litanies *f*, la kyrielle.

ЛѢТАРГІЧЕСКИ, *adj.* léthargique.

— сѣнь, *sm.* sommeil léthargique *m.*

ЛѢТАРГІЯ (дѣлобѣга сѣнь), *sf.* la léthargie.

ЛѢТАРА, *sf.* la lettre; 1. *Typ.* le type; 2.

остѣргване —ры, le crénage; 3. остѣргване —ры, *vr.* créner.

ЛѢТАРАТОРЪ, *ка, s.* littérateur, trice.

ЛѢТАРАТОРЫ, *sm. pl.* le monde littéraire.

ЛѢТАРАТУРА, *sf.* la littérature, les lettres *f*; | който са заѣмѣа съ — и ветостъ, un humaniste.

ЛѢТАРАТУРЕНЪ, *adj.* littéraire; | въ —рно от — обирникъ, *sm.* écumeur littéraire *m*, plagiaire et auteur —, *m*; | *fam.* un picoreur.

ЛѢТАРАТУРНЫ НАУКИ, *sf. pl.* les lettres *f*, les muées *f*.

ЛѢТАРАТУРНО ОБИРАНЕ, *sm.* le plagiat.

ЛѢТІЙ (металлъ), *sm.* Chim. le lithium.

ЛѢТОГРАФИРОВАНАЩАМПА, *sf.* la lithographie.

ЛѢТОГРАФИРУВАМЪ, *va.* lithographier.

ЛѢТОГРАФИЧЕСКИ, *adj.* lithographique.

— занаятъ, *sm.* la lithographie.

ЛѢТОГРАФІЯ, *sf.* la lithographie; | (съ различны цѣвѣтила), la lithochromie.

ЛѢТОГРАФЪ, *sm.* un lithographe.

ЛѢТОЛОГИЧЕСКИ, *adj.* lithologique. [logie.]

ЛѢТОЛОГІЯ (наука за камани), *sf.* la lithologie.

ЛѢТОЛОГЪ (камено обѣзъ), *sm.* un lithologue.

ЛѢТОТОМИЧЕСКИ, *adj.* lithotomique.

ЛѢТОТРИТИЧЕСКИ, *adj.* lithotritique et —triptique.

ЛѢТОТРИТІЯ (трощене камыкъ), *sf. Chir.* la lithotritie.

ЛѢТОТРИТОРЪ (орудіе), *sm. Chir.* le lithotriteur.

ЛѢТОФАНІЯ, *sf.* la lithophanie. [le lithophyte.]

ЛѢТОФІТЪ (каменно растение), *sm. H. nat.*

ЛѢТРА (жѣрка), *sf.* la litre; 1. четвъртина отъ —, le litron; 2. десѣтъ —ры, un décalitre; 3. хылядо —ры, un kilolitre; | (на

телѣ), un millier; 4. десѣтъ хыляды —ры, un myrialitre. [sm. un célébrant.]

ЛѢТЮРГАШЪ, *sm.* un officiant et prêtre — — попъ, *sm.* un habitué.

ЛѢТЮРГІСВАМЪ, *vr.* officier.

ЛѢТЮРГІСТЪ, *sm.* un liturgiste.

ЛѢТЮРГІЙНЫ МОЛІТВЫ, *sf. pl.* le canon.

ЛѢТЮРГІЙНЪ, *adj.* liturgique.

ЛѢТЮРГІЯ (божественъ служба), *sf.* la messe, la liturgie, l'office *m*; 1. музикална —, messe en musique; 2. (безъ пѣяне), messe basse ou petite messe; 3. (за починалы), messe des morts; 4. велика —, messe 'haute ou grande messe; 5. начало —, le préface; 6. напредъ посвятена —, la messe des présanctifiés *m*.

ЛѢФЕЛИПЪ, *sm.* Mar. le garde-corps.

ЛѢХА ПОСТѢЛКА, *sf. fg.* coup fourré *m*.

ЛѢХВА, *sf.* l'usure *f*; | на —, l'arrière change *m*.

ЛѢХВАРЪ (фаизчѣл т.), *sm. fam.* un fesse-mathieu.

ЛѢХВЕНЪ, *adj.* usuraire; | съ —ва, *adv.* —ment.

ЛѢХВОЗІМАЧЪ, *ка, s.* usurier, ère.

ЛѢХВОНЩЕЦЪ, *sm. fam.* un juif.

ЛѢХВОНЩІТЕЛСТВО, *sm. fam.* la juiverie.

ЛѢХИЧЬКЪ, *adj. fam.* finet et finot.

ЛѢХО, *sm.* système cellulaire *m*.

— сѣстоане (лихостъ), *sm.* l'imparité *f*.

— тѣкмо, *adv.* pair ou non.

ЛѢХОСТЬ, *sf.* la ruse, le finesse, la fausseté, la faquinerie, triganderie, fourberie et fourbe, astuce, menée *f*; | *fg.* la cabale.

ЛѢХЪ, *adj.* rusé, machiavelique, insidieux, fin, faux, fourbe, patalin et —lineur, double, artificieux, sauteux; 1. (съ игра), un croc, un pipeux; 2. *fg.* raffiné, madré, retors, un pélerin; 3. *fam.* un tricheur, trigaud *m*.

ЛѢХЪ (въ дватакъ), *adj.* non-pair, un as, impair; | два —ха (съ триптракъ), le beset; | съ —брой, impairement.

— гросѣкъ (игра), *sm.* 'hère ou as qui court.

— старецъ, *sm. fam.* un vieux penard.

— четъ, *sm.* nombre impair *m*.

Лице, *sm.* la face, le visage, la figure, le front, le corps; 1. l'individu *m*, la personne, le sujet; 2. (и *Théat.* — що прѣдставляа), le personnage; 3. (на вратѣна брава), l'entrée *f*; 4. (на монета), la pile; 5. (на плѣтъ), l'endroit *m*; 6. (тора у меда. т.), l'obvers et obverse *m*; 7. (на шрифтъ), *Typ.* l'oeil *m*; 8. (и есичкото —), le nez; 9. изгорѣло отъ слѣнце —, visage rissolé *m*; 10. (прѣдѣна страна на сграда), le frontispice; 11. неправилно аль пріетно —, petite mine chiffonnée; 12. гледамъ въ —, *va.* envisager; 13. налязямъ на —, être empreint sur le visage; 14. промѣнявамъ си —то, *va.* composer sa mine; 15. стоя съ —то, *vn.* faire face; 16. въ —, en face; | *fg.* à bout portant; 17. на —,

Jur. extant, *adj.*; 18. *отъ* -то, de front; 19. *прѣдъ* -го, à la face de; 20. — съ —, face à face, tête pour tête, nez à nez.

Лицейски ученикъ, *sm.* un lycéen.

Лицей (*горня училища*), *sm.* le lycée.

Лицеѣрениъ, *adj.* hypocrite; — рно, — ment; | *imposteur.*

— *мѣрець*, *рка*, *sc.* hypocrite; papelard,

— *мѣpie*, *sm.* l'hypocrisie *f.*, imposture, ca-

farderie *et* cafardise, cagoterie *f.*, cagotisme

m., bigotisme, grimace *f.*; | *fig.* le fard,

pharisaïsme *m.*, momerie *f.*; | *fat.* la tar-

tuferie, papelardise *f.*

— *мѣрна добрина*, *sf.* le patte-pelu ou

-pelue *f.*

— *мѣрство*, *sm.* le cagotisme.

— *мѣрстаувамъ*, *vn.* *fat.* escabarder.

— *мѣръ*, *ка*, *s.* cafard, arde; un tartufe,

saint-nitouche *f.*, un bigot; comédien, enne;

grimacier, ère; | *fig.* un pharisien, torticolis

m.; | *fat.* un capon.

— *приеріе*, *sm.* acception de personnes, *f.*

Лиценціатство, *sm.* la licence.

Лиценціатъ, *sm.* licencié, *adj.* *m.*; | слово за похвала на —, le paranymphe.

Личба, *sf.* l'évènement *m.*, phénomène, signe,

incident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, marque *f.*,

prodige *m.*, fait *m.*; | *fig.* le symptôme.

Личенъ, *adj.* éminent, marqué, marquant,

distingue, de distinction *f.*, considérable,

insigne, individuel, personnel, transcendant;

| *fig.* 'haut.

— *имотъ* (*въ жекидба*), *sm.* *Jur.* l'apport *m.*

— *интересъ*, *sm.* le particularisme.

— *мжжъ*, *sm.* la notabilité. [un phénix.

— *човѣкъ*, *sm.* homme de marque, *m.*; | *fig.*

Личи, *v.* *imp.* il signifie.

Лична господарница, *sf.* une matrone.

— *каквица*, *sf.* le personnel. [parement.

— *страна*, *sf.* la face; | (*на намыкъ*), le

Личникъ (*на кофаръ*), *sm.* la cache-entrée;

1. (*на вратна брава*), la platine; 2. (*на-*

кичеване надъ врата и прозорцы), le

santalabre, le chambranle; 3. (*у шлемъ*),

la visière.

Лично, *adv.* en personne, en propre per-

sonne; | *fat.* en original.

Личность, *sf.* la personnalité, individualité

f.; | *говора* -сти, *vn.* personnaliser.

Личны, *прѣдни човѣкъ*, *sm.* *pl.* les no-

tables, les principaux, *m.* [dartreux.

Лишевитиъ, — *шастъ* и — *шевиденъ*, *adj.* *Méd.*

— *човѣкъ*, *sm.* un dartreux.

Лишій, *sm.* *Méd.* la dartre; — *иъ*, de dartre;

| *цѣръ* за —, *Méd.* antidartreux, *adj.* *m.*

Лишене, *sm.* le patelinage *et* -linerie *f.*, la

tricherie, les subtilités *f.*

Лишко, *sm.* un biaiséur, un fin, rusé, madré,

politique, drôle, *m.*; | *fig.* un renard; | *fat.*

s. parquois, oise; un aigrefin.

Лижъ, *vn.* ruser, pateliner; 1. (*съ игра*),

redresser; 2. *fig.* gauchir; 3. *fat.* tricher.

Ліама, *sf.* *quadr.* le llama.

Ліана (*вино растение*), *sf.* la liane.

Ліардъ (*дрѣвна монета*), *sm.* le liard.

Ліокъ, *sm.* *t.* le ciment, le carroi, le mastie;

1. (*отъ варъ, смола и дървено масло*),

Mar. la galgale; 2. замазване съ —, le

masticage; 3. замазване съ —, *va.* ma-

stiquer.

Ліохманъ, *sm.* *t.* (*voyez* Драсъ).

Лобелія, *sf.* plante, la lobelie, la cardinale.

Лобода, *sf.* plante, la bardane, la cinéraire,

le kali ou soude.

Ловене (*бысеръ и др. m.*), *sm.* la pêche.

Ловецка арія, *sf.* *Mus.* air de chasse, *m.*

Ловецки бодель, *sm.* *Vén.* la vouge.

— *дворъ*, *sm.* la vénérie.

— *рогъ*, *sm.* cor de chasse, *m.*

Ловецко дѣло, *sm.* la vénérie.

— *куче*, *sm.* la trompe.

Ловець, *вкв.* *s.* chasseur, euse; un attra-

peur, preneur, veneur, *m.* [chasseresse.

Ловка (*богиня на ловъ-та, Ліана*), *sf.* la

Ловцы, *sm.* *pl.* la chasse.

Ловъ, *sf.* la chasse; 1. (*на зѣброве*), la vé-

nérie; 2. (*на пилцы*), la volerie; 3. (*съ*

пушкане), le tiré; 4. (*и косто са отиося*

до —), *сунегетике*, *adj.* *f.*; 5. *ловене дж-*

вичъ на чужда земя, le brasconnage; |

| *ходя* за — на чужда земя, *vn.* bra-

connier; | *ловець* по чужда земя, un bra-

connier; 6. *надзирачъ* за —, un garde-

chasse; 7. *ходя* на —, *vn.* chasser; 8. *накъ*

отиивамъ за —, *vn.* rechasser; 9. *чапта* за

—, la gibecière.

Ловя, *va.* chasser, accrocher, attraper,

'happer, capturer, prendre; 1. (*оро*), cadrer

avec; 2. (*пилицы*), voler; 3. (*рыба, бысеръ*),

pêcher; 4. (*рыба съ аждаца*), pêcher à la

ligne; 5. (*рыби въ мхтна вода*), pêcher en

eau trouble *f.* [logarithmique.

Логаритмика или -мическа линия, *sf.* la

Логаритмъ (*сравнителенъ брой*), *sm.* *Mathém.*

le logarithme; | — *мически*, *adj.* — *mique*; |

логистически —, *sm.* *Mathém.* logarithme

logistique *m.*

Логика, *sf.* la logique, la dialectique.

Логикъ, *sm.* un logicien, un dialecticien.

Логически, *adj.* logique; — *скы*, — *ment.*

— *околь*, *sm.* *Log.* cercle vicieux *m.*

Логотриъ (*заманка*), *sm.* le logogriphe.

Лодига, *sf.* *Artill.* la sous-bande.

Лодка, *sf.* le canot.

Ложа (*въ театръ или масонска*), *sf.* la

loge; | *првъ* редъ — *жы*, *Théât.* le premier.

Ложементъ, *sm.* *Fortif.* le logement.

Лоза (*и главнина* —), *sf.* la vigne, le cour-

son, le billon; 1. (*за гроздіе*), le sarment;

2. (*за бѣло гроздіе*), vigne blanche; 3.

(*главина* — съ *гроздіе*), la moisserie; 4. свързване -зы въ лозіе, la javelle; 5. който пуца -зы, sarmenteux, *adj*; 6. очистеване — отъ ластари, l'éraprement *m*; 7. очистеванъ ластаритъ на —, *va. éraprer*. [culture.

Лозарство (*развъждане лозы*), *m. la viticulture*.
Лозарь, -ка, *s. vigneron, onne, un viticulteur*.

Лозинга, *sf. Milit. mot de ralliement, m.*

Лозинева пръчка (*посаждана*), *sf. le plant*;
| убирамъ отрѣзаны -кы, *va. sarmenter*.

Лозинъ дългоносъ, *m. insecte, le rouleur*.

— отраслекъ (съ *корень*), *m. la sautelle*.

Лозіе и -зе, *m. la vigne*; 1. алъ върви -то, *v. imp. elle chenevoite*; 2. порѣзване —, *le recerpage*; 3. порѣзвамъ —, *va. recerper*; 4. посѣяны мѣста съ -зя, *le vignoble et pays —, m*; 5. убирамъ или развалямъ —, *va. vendanger*; 6. убиране или разваляне —, *la vendange, la vinée*; 7. кошница за убиране —, *le vendangeoir*.

Лозна цѣпка, *sf. le cosson*.

Лозовиденъ, *adj. Bot. sarmenteux*.

Лозунгъ, *m. mot de ralliement, m.*

Лой, *m. le suif*; 1. *Med. l'axonge f*; 2. приличенъ на —, *suifeux adj*; 3. намазеванъ съ —, *va. suiver et suiffer*.

Лойно подпихнуване, *m. Chir. le stéatôme*.

Локанта, *sf. le restaurant, la taverne*.

Локантиеръ, *m. un restaurateur, un traiteur*;
| смѣтка на —, *carte à payer ou payante*.

Локантна смѣтка, *sf. l'écot, m.*

Локва, *sf. le bourbier, la souille, la fondrière*,
le patrouillis; | (*голема ѿ*), la flaque, la mare.

Локомотивъ (*пародвижна машина*), *sf. Méc. la locomobile*. [machine -ve.

Локомотивъ (*паровозъ*), *m. la locomotive et locomotrice*, *adj. loxodromique*.

Локсодромія (*прѣкъ вървежъ на ладіа*),
sf. Mar. la loxodromie.

Локъ, *m. le butin*; | *fig. le leurre*.

Ло ло, *adv. fam. lanturlu et -tarelu*.

Ломбардъ (*заемна хазна*), *m. le mont-de-piété*; | (*отъ управленето*), le lombard.

Ломберна табла, *sf. table de jeu ou à jouer, f.* [—рентъ, d'homme.

Ломберъ (*игра*), *m. l'ombre et homme m*;

Лонгиметрически, *adj. longimétrique*.

Лонгиметрія (*дължиноизмѣрене*), *sf. la longimétrie*.

Лондрия коприна, *sf. soies rondelettes f*,
la filoselle; —ненъ, de filoselle.

Лондрияно сукно, *m. le londrin*.

Лопарь, *m. Mar. le garant*.

Лопата и -тка, *sf. la pelle*; 1. една пълна —, *une pelée ou pellerée et pelletée*; 2. (*водна*), la rame; | съ насилны -ты, à forces des rames; 3. (*жарулежъ за варъ*), le bouloir; 4. (*на ладіа*), l'aviron *m*; 5.

малка — (*у хлѣбаръ*), le pelleron; 6. морска — (*у дивы Американцы*), la pagaie; 7. тегла -ты у вода, *va. pagaier, voguer, pager, gamer*; | (*на назадъ*), *Mar. scier*; 8. теглене -ты, la page, la vogue; 9. вървежъ на ладія съ -ты, *Mar. la vogue*.

Лопатарница, *sf. Mar. l'avironnerie f*.

Лопатаръ, ка, *s. pageur, euse*; | който тегли -ты, un gameur; | (*майсторъ*), un avironnier.

Лопатка, *sf. la truelle, la houlette*; 1. (*у банкомета*), le râteau; 2. (*у животны*), le paleron; 3. (*за излизване вода*), *Mar. la sasse*; 4. (*малка за перкуване*), la palette; 5. (*плещтна костъ*), *Anat. l'omoplate f*; 6. (*последенъ камыкъ отъ наченване сводъ*), *Archit. l'imposte f*; 7. (*шпатель*), la spatule.

Лопатна клѣчка, *sf. Mar. le tolet*.

Лопатогжска, *sf. oiseau, la spatule*.

Лопатченъ, *adj. Anat. scapulaire*.

Лопатястъ, *adj. Bot. spatulé*.

Лопштанъ (*на бугимпритъ*), *m. Mar. le garde-corps de beaupré*.

Лорнетъ, *m. le monocle ou lorgnon*; | гледамъ съ —, *va. lorgner*.

Лордъ (*господаръ въ Англитера*), *m. un lord*; | —меръ (*градски кметъ въ Лондра*), lord-maire *m*.

Лостъ, *m. le moulinet, échappement m*; 1. (*мажмъ*), le levier; 2. *Méc. la chèvre*; 3. *Mar. l'aspect m*.

Лось-штанъ *m. Mar. faux etai, m.*

Лотенъ матросъ, *m. un soudeur*.

Лотарійна игра, *sf. la banque*.

Лотарія, *sf. la lotterie, la banque*; —пійнъ, de lotterie; | главната придобывка въ —, *fig. un quine à la lotterie*.

Лото и игра на — (*пійно*), *m. le loto*.

Лотово дърво, *m. arbre, le plaqueménier*.

Лотъ, *m. la prise, la capture*; 1. *Mar. plombe de sonde, la sonde*; 2. спущамъ —, *va. sonder*; 3. (*половина унциа*), le loth ou demi-once. [le lamanage.

Лоцманско искусство, *m. Mar. le pilotage*.

Лоцманъ (*кърмачъ*), *m. un pilote, un baliseur*.

Лочъ (съ *языкъ-тъ си*), *va. laper*.

Лоша живѣлница, *sf. fig. le trou, le chenil*.

— и -шава карета, *sf. le fiacre*.

— каруца, *sf. le tapécu*; | (съ *единъ конъ*), le coucou.

— куюпинъ, *sf. le barbouillage, le croûte*.

— ладія, *sf. la barcassee*.

— манжа (*гозба*), *sf. la vilénie*. [guenass.

— мирнзма, *sf. la fétidité*; | *fam. la fa-*

— мокрина, *sf. le levain*.

— перука, *sf. fig. la crinière*; | *pop. la tignasse et teignasse*.

— помысль, *sf. le guet-apens*; | съ —, *adv. de guet-apens*.

Лоша постанка, *sf.* la gaucherie.

— работа, *sf. fam.* la malfaçon.

— стока, *sf.* la drogue.

— страна, *sf.* le mauvais; | (*на една работа*), le revers de la médaille.

— струна, *sf.* fausse corde *f.*

— цигулка, *sf.* le sabot; | *fam.* le crinolin.

Лошавина, *sf.* la méchanceté, enlaidissement *m*; | (*на ерѣмето*), l'intempérie *f*; | *fig.* incélément, injure *f.*

Лошо и -шаво, *adv.* mauvais, mal, maigrement, pitoyablement, chétivement, mesquinement, pis (*pour* plus mal); 1. мирише на —, *v. imp.* il sente mauvais; 2. на —, de mal en mal, de pis en pis; 3. -то, *sm.* le mauvais. [mauvais.]

— врѣме, *sm.* il fait mauvais temps, il fait — вино, *sm.* la piquette; | *fam.* le chascousin.

— гласенъ, *adj.* dissonant.

— гласие, *sm.* la disharmonie; | *Mus.* la dissonance.

— испарене, *sm.* le méphitisme.

— ловецко куче, *sm.* le 'houret; | ходя на ловъ съ -вы -чета, *sm.* Ven. 'hourailler; | дватакъ -вы -чета, un 'houraillis.

— нарѣчие, *sm.* le jargon; | говоря —, *vr. fam.* jargonner.

— обнасяне, *sm.* le déportement.

— писане, *sm. fam.* le griffonnage; |

— пиша (*или обѣжда*), *va.* griffonner, barbouiller.

— приемане, *sm. fam.* le rebuffade.

— растене (*на жито*), *sm. Agric.* le rachitisme et rachitis.

— ражописане, *sm.* le gribouillage.

— смилане (*на ъдене*), *sm. Méd.* la dyspepsie.

— сочень, *adj.* cacochyme.

— сочие, *sm. Méd.* la cacochymie.

Лошотия, *sf.* le malaise, la laideur, soulèvement de cœur, *m.*

Лошъ и -шавъ, *adj.* mal, malfaisant, mal-lait, malheureux, malicieux, esprit malin, mauvais, médiocre; 1. méchant, atroce, vil, laid, misérable, maigre, malintentionné, borgne, pitoyable, ginguet, piètre, chiche; 2. *fig.* incélément, verveux; 3. *pop.* fichu; 4. (*за честь-та*), *fig.* injurieux; 5. най —, moindre, pire (*pour* plus mauvais), pis (*pour* plus mal); 6. най-лошавото, *sm.* le pire, le pis; 7. отъ най-лошава страна, au pis.

— баницаръ, *sm. fam.* un gâte-pâte.

— готваръ, *sm.* un fripe-sauce; | *fam.* un gâte-sauce; empoisonneur, euse, *s.*

— замятникъ, *sm. fig.* un savetier.

— кладенецъ (*що едаме чичурка*), *sm.* la pissotière.

— кунописецъ, *sm.* un barbouilleur, un croûton.

Лошъ навикъ, *sm.* le vice, le tic; | съ —, vicieux, *adj*; | съ — човекъ, un vicieux.

— народъ, *sm.* une raceille.

— писачъ, *sm.* un écrivailleur et -vannier.

— работникъ, *sm.* un gâcheur.

— списатель, *sm.* un grimand.

— цигулкарь, *sm.* un racleur.

— човекъ, *sm.* un méchant, un pauvre homme.

Лошъ и -шавъ стихове, *sm. pl. fam.* vers anodins, *m.*

— трыпки, *sf. pl. Méd.* la raphanie.

— хора [сборъ —, le pandémonium.

Лоявъ, *adj.* suiffeux.

Лояна кисѣлина, *sf. Chim.* acide sebacique *m.*

Лояно дърво, *sm.* arbre à suif, *m.*

Лоянъ и -ястъ, *adj. Anat.* sébacé.

Лубъ (*жеска шѣлка*), la capeline, la capote, le toquet; | (*около жергитѣ*), l'archure *f.*

Луга, *sf.* la lessive; 1. натопяване, натопото въ — и сыпване —, *Chim.* la lissive; 2. натопявамъ въ — или сыпвамъ —, *Chim. va.* lessiver; 3. прѣварване прѣвъ —, le lessivage; 4. перачъ, на въ —, *s.* lessiveur, euse. [miné.]

Луда-глава, *s.* extravagant, ante; un déter — радость, *sf.* les bamboches, *f.*

Лудетина, *sm.* un fat; | *fam.* une péronelle, mijaurée *f.*

Лудничавостъ, *sf. fam.* la fredaine.

Лудничавство, *sm.* l'extravagance *f.*

Лудничавъ, *adj.* extravagant; -во, -gament; 1. méchant; 2. (*за нонъ*), malicieux; 3. говоря -во, *sm.* vaguer.

Лудо, *adv.* follement, innocemment.

Лудопия, *sf. fig.* le remue-ménage; | *fam.* la badinerie; | *pl.* -piu, les incartades *f.*

Лудостъ, *sf.* la folie, manie, frénésie, démence, fureur, insanité *f.*, aliénation d'esprit ou mentale; *f*; 1. *Méd.* la vérasie; 2. (*на единъ прѣдѣлтѣ*), la monomanie; 3. (*за мѣжъ*), la nymphomanie.

Лудъ, *adj.* fou ou fol, aliéné, maniaque, insensé, frénétique, forcené, délirant, échappé des petites-maisons, un calotin; 1. *fig.* toqué; 2. (*само на единъ прѣдѣлтѣ*), *sm.* monomane; 3. бия си глава както —, comme un perdu.

Лудѣя, *vn.* délirer.

Лудѣяне, *sm.* le délire. [d'or.]

Лундоръ (*жѣлтица*), *sm. sm.* le louis et louis

Луйтене, *sm.* le courant.

Луйти, *v. imp.* elle saillit. [ognon *m.*

Луковы цѣвѣя, *sm. pl. Bot.* l'oignon et

Лукъ (*прѣхубостъ*), *sm.* le luxe.

Лукъ, *sm.* plante, l'oignon et ognon; -лучеть, d'oignon; 1. плетеница —, chapelet d'oignons; 2. вѣрие отъ —, l'oignonade *f*; 3. кѣтка посѣяна съ —, l'oignonière *f.*

Лула (*на чибукъ*), *sf. t.* le fourneau.

Лунахелла (*чарувачастъ мряморъ*), *sf.* la lunachelle.

Лумпъ (*загарни пѣсакъ*), *sm.* le lumps.

Луна, *sf.* le signe, la tache; | (*на слѣпчестъ около*), *Astr.* la macule; | безъ -ны, *H. nat.* immaculé, *adj.*

Лунавъ, *adj.* lentilleux.

Луненъ мѣсецъ, *sm.* *Astr.* lune cave *f.*

Луничка, *sf.* la tache, la marque, l'envie *f*; 1. *fig.* le stigmatе; 2. *Méd.* la lentille; 3. (*на лицето*), l'assassin *m*; 4. (*около рогчесто на цицата*), *Anat.* l'aréole *f*; 5. (*съ човѣчесто на окото*), la maille; 6. (*съ м.м.м.м.*), la paille, les gendarmes *m*; | съ -ны, gendarmеux, *adj*; | безъ -ны, rangon, *adj.* [caille.

Луписа, *v. imp.* il tombe en écaille, il s'écaille.

Лупителенъ, *adj.* écailleux.

Лупнятъ (*съмчи бобъ*), *sm.* plante, le lupin.

Луспа (*на рыба*), *sf.* l'écaille; | *fig.* la monnaie; | остъргвамъ -пътъ на рыба, *va.* écailler.

Луспавовидно състояние, *sm.* l'imbrication *f.* — образенъ, *adj.* *H. nat.* imbriqué.

Луспавъ, *adj.* écailleux, squameux et squameux. [lés *m.*

Луспавы животны, *sm. pl.* animaux écailleux.

Лустрация (*у Римляны*), *sf.* la lustration.

Лучене, *sm.* le tir, la visée.

Лучъ, *va.* viser à, coucher en joue, adresser; | (*залогъ*), ajuster; | лучи (*за оржѣе*), *v. imp.* il porte.

Лушачъ, *ка, s.* écosseur, euse.

Лушъ, *va.* monder, peler, écaler; | (*бобъ, грахъ*), écosser; | лушиса, *v. imp.* il s'élève, il s'écale; *pl.* ils se pelent.

Лыкавъ, *adj.* filamenteux. [écorce *f.*

Лыко, *sm.* la tige et teille, le filament.

Лыкова връзка, *sf.* l'accoulee *f.*

Лыса (*на чело у конь*), *sf.* la pelote, l'étoile *f*; | *Vétér.* germe de sève, *m.*

Лысъ конь, *sm.* miroité, *adj.*

Лѣва рѣка или страна, *sf.* la gauche. — страна (*на конь*), *sf.* coté du montoir, *m.*

Лѣвничаро-дѣсничарство, *sm.* l'ambidextérité *f.*

Лѣвничаръ, *ка, s.* gaucher, ère; | — и дѣсничаръ, *adj. sc.* ambidextre.

Лѣвустъ, *adj.* un polisson.

Лѣвъ, *adj.* gauche, | *Blas.* sénestre; | на -во, *adv.* à gauche, à sénestre.

— кракъ, *sm. fig.* favori, ite, *s*; | сѣмъ — нѣкому, *vn. fig.* être la coqueluche de; | първенство на —, le favoritisme.

Лѣгамъ (*да спя*), *vn.* se coucher; | пакъ си —, se recoucher; | лѣга (*за конь*), *v. imp.* il regimbe. [coucher.

Лѣгане, *sm.* le regimement; | (*за спане*), *le*

Лѣгва, *sf.* poisson, la baudroie.

Лѣгнать, *adj.* sis (*отъ seoir*).

Лѣвнъ калѣпъ, *sm.* le creux.

Лѣецъ, *sm.* un fondeur, un mouleur.

Лѣзга (*молосъ т.*), *sf.* le gravier, la blosaille, le môle, le balaste, le galet; | насипвамъ съ —, *va.* bloquer.

Лѣкарница, *sf.* la pharmacie.

Лѣкарнически, *adj.* pharmaceutique.

Лѣкарническо искусство, *sm.* la pharmacie.

Лѣкарска пила (*за чистене*), *sf.* la rugine.

Лѣкарски нищеръ, *sm.* (*voyez* Бистурей).

Лѣкарско веществословие, *sm.* matière médicale ou Pharmacologie *f.*

Лѣкарско питие, *sm. Vétér.* le breuvage.

Лѣкарственъ хапъ, *sm. Méd.* le bolus.

Лѣкарство, *sm.* la médecine; | ученикъ на —, un sagabin.

Лѣкаръ (*докторъ*), *sm.* un médecin, un docteur, un chirurgien, un operateur; 1. *fat.* un oculaire; 2. пълковенъ штабъ —, chirurgien major; 3. вторый пълковенъ —, officier de santé.

Лѣкуване, *sm. Méd.* la curation.

Лѣкъ, *sm.* le remède, le curatif; | (*за рана*), le vulnéraire; | *fig.* le médecin, la médecine, le médicament.

Лѣнивость, *sf.* la fainéantise.

Лѣнежъ, *sm.* (*voyez* Маване).

Лѣпилникъ (*на извѣстѣя*), *sm.* un afficheur; | (*за пѣстры хартии*), un colleur.

Лѣпка, *sf.* la tache, macule, marque *f*, timbre *m*; 1. *fig.* la souillure, le stigmatе; 2. вада мазны -кы, *va.* dégraisser; | чистать на -кы, un dégraisseur; 3. изкарвамъ или вада -кы, *va.* détacher; | наваждатъ на -кы, un détacheur.

Лѣпливость, *sf.* la glutinosité, viscosité, ténacité, conglutination *f*; | права -во, *va.* conglutiner.

Лѣпливъ, *adj.* coagulant, visqueux, tenace, gluant, glutineux; | *Méd.* adhésif, collétique; | права -во, *va.* gluer.

Лѣпописане, *sm.* la calligraphie.

Лѣпость, *sf.* la beauté. [lissime.

Лѣпъ, *adj.* gentil, gent, joli, beau ou bel, bel.

Лѣпъ, *va.* coller; | (*изново*), recoller.

Лѣса (*съ ахъръ*), *sf.* le râtelier. bourdaine.

Лѣсковецъ, *sm.* arbrisseau, la bourgène et

Лѣстовенъ, *sm.* plante, l'asclépiade *f* et

asclépias *m.* le dompte-venin.

Лѣстовица, *sf.* oiseau, l'hirondelle *f*; | (*морска*), hirondelle de mer; | —, oiseau et poisson, l'aronde *f.* [éclaire.

Лѣстовична грѣва, *sf.* plante, la chélidoine ou

Лѣстовишка опашка [кръстосавъ както —, à queue d'aronde, *f.*

Лѣтенъ, *adj.* Bot. Méd. estival.

Лѣтна женска грѣнка, *sf.* la capeline.

— круша (*петрошка*), *sf.* l'oignonet *m.*

— кѣща (*извѣмъ градъ-тъ*), *sf.* maison de campagne, *f.*

ЛѢТНА КЛѢЩИЧКА (на село), *sf.* le cottage.
 ЛѢТНИЦА (жито), *sf.* les sars *m.*
 ЛѢТО. *sm.* l'été *m.*; -тѣнь, d'été; 1. (на мѣста, на паметникъ), *Slav.* le millésime; 2. (по Рождество Христово), l'an de grâce; 3. въ — отъ създаване мѣра, l'an du monde.
 — броење, *sm.* la chronologie, l'ère *f.*; | грѣшка въ —, l'anachronisme *m.*, métachronisme *m.*
 — броець, *sm.* un chronologiste et -logue.
 — писателъ, *sm.* un chronographe, un annaliste.
 — писи, *sf. pl.* les fastes *m.*
 — писецъ, *sm.* un chroniqueur, un annaliste.
 — писъ, *sf.* la chronique, les annales *f.*
 ЛѢТЬ, *adj.* moulé.
 ЛѢТЬ, *vn.* voler (voyez Хвѣръчъ). | лакуе.
 ЛѢХСКИ ДВОРАНИНЪ, *sm.* un poiaçre ou po-езыкъ, *sm.* le polonais et langue -naise *f.*
 — сюртукъ, *sm.* la polonaise.
 ЛѢХСКО ИГРАНИЕ, *sm.* la polonaise.
 ЛѢЧЕНЕ, *sm.* la cure; | *Med.* le traitement.
 ЛѢЧИТЕЛЕНЪ (за раны), *adj. Med.* vulnérable.
 ЛѢЧЪ (лѣкого), *va.* médicamenter: | (раны), *Med.* consolider; | -са, *vr.* se médicamenter.
 ЛѢЩАКЪ, *sm.* bois d'aveliniers.
 ЛѢЩИНКЪ, *sm.* arbuste, l'avelinier *m.*
 ЛѢЩИНЦЫ (п. лѣщъ), *sm. pl.* l'aveline *f.*
 ЛѢЯЛО, *sm. Mar.* l'archipompe ou arche-de-rompre *f.*
 ЛѢЯНА РАБОТА, *sf.* le coulé.
 ЛѢЯНЕ, *sm.* le jet; | (много буквы изведиши), la polyamotypie.
 ЛѢЯ. *va.* foudre, jeter en moule, couler, verser.
 ЛѢЮРЕРЪ (ладя), *sm.* le chasse-marée; | *Mar.* le lougre; -рентъ, de lougre.
 ЛЮДИ, *sm.* nom bulgare de la lettre Л.
 ЛЮДИЕ, *sm. pl.* les gens, le commun; | (отъ единъ кроежъ или поръ), des gens de même farine. | *dim.* -tillon *m.*
 ЛЮКЪ, *sm. Mar.* l'écoutille *f.*; | (малыкъ).
 ЛЮЛЕКА, *sf.* arbrisseau, le lilas.
 ЛЮЛЕЧЕНЪ И -ЦВѢТЬ, *adj. sm.* lilas.
 ЛЮЛЕЧНО РАСТЕНЕ, *sm. Bot.* liliacée et plante —, *sf.*
 ЛЮЛКА, *sf.* le berceau; 1. (на вѣже), la brandilloire; 2. (за малко дѣте), la barcelounette; 3. (тезгере), le blancard.
 ЛЮЛѢАНЕ, *sm.* le balancement, ballottement branle, branlement *m.*, vacillation, agitation *f.*, acoup *m.*; 1. *fig.* la balance, la fluctuation, flottement *m.*, oscillation *f.*; 2. *Astr.* la trépidation; 3. (на земната ось), *Astr.* la titubation; 4. (на карета), *Techn.* ébattement *m.*
 ЛЮЛѢЯ, *va.* balancer, bercer, agiter, branler, ourmenter; 1. *fig.* cahoter; 2. -са, *vr.* se balancer, s'agiter, vaciller, s'ébranler; 3. *McC.* osciller; 4. *fig.* marchander; 5. *fam.*

pendiller; 6. (на десный или лѣвый бръвъ), *Mar.* lancer; 7. люлъеса (за ладя), *v. imp.* il roule; 8. жена що люлъеса дѣца, une bergère.
 ЛЮНЕТЪ, *sm. Fortif.* la lunette. | *[strine.*
 ЛЮСТРИНЪ (коприлякъ платъ), *sm.* la lustrine
 ЛЮСТРЪ (пет. лѣтъ), *sm.* la lustre.
 ЛЮТА КРИТНИКА, *sf.* la diatribe.
 ЛЮТЕРАНСКО ИСПОВѢДАНИЕ, *sm.* le luthéranisme.
 ЛЮТЕРАНИНЪ, анка, *s.* luthérien, onne; | (отъ Аугсбургско исповѣдане), un confessionaliste; | -ански, *adj.*
 ЛЮТНОВО, *adv. fig.* aigrement.
 ЛЮТНОВЪСТЬ И -ВИНА, *sf.* la verdure; | *fig.* la mordacité, causticité *f.*, sel *m.*
 ЛЮТНОВЪ, *adj.* piquant; | *fig.* caustique, mordant, mordicant, salé.
 — соусъ, *sm.* la rémolade et rémoulade.
 ЛЮТНИКЪ, *sm. plante.* la douve, la grenouillette.
 ЛЮТНЯ (музик. инстр.), *sf.* le luth; -нѣтъ, de luth.
 ЛЮТОСТЬ, *sf.* la violence, véhémence, férocité, cruauté, atrocité, immanité, fougue, *f.*
 ЛЮТЬ, *adj.* cruel, véhément, atroce, féroce, hagard; | *fig.* cru.
 ЛЮЦЕРНА, *sf. plante.* la luzerne; | поле ностяно съ —, la luzernière.
 ЛЖОВЪ ТРАПЪ, *sm.* fosse aux lions, *f.*
 ЛЖСКА ОПАШКА, *sf. plante.* la queue-de-lion ou léonurus.
 ЛЖВСКИ, *adj.* léonin.
 — жбъ (са. тата), *sm. plante.* le pissenlit ou dent-de-lion.
 ЛЖСКО СЪРДЦЕ (зѣвада), *sm. Astr.* le Régulus, le Basilique.
 ЛЖВЪ, *sm. dim.* le lionceau.
 ЛЖВЪ (ис. ланъ т. и съзвѣдіе), *sm. quadr.* lion, onne, *s.*; | (морски), lion de mer; | (нары), la monnaie, l'argent *m.*
 ЛЖГОТЕНЕ, *sm.* la 'hablerie.
 ЛЖГОТНИ, *sf. pl.* la filouterie.
 ЛЖГОТНЯ, *sf.* la tromperie, la jonglerie, tricherie, fourberie et fourbe *f.*, charlatanerie *f.* et -tanisme *m.*
 ЛЖГОТЯ, *vn.* tromper, mentir, jongler, trahir, fourber, gasconner, filouter, 'habler, frustrer; | *fam.* tricher, charlataner; | *pop.* flouer.
 ЛЖКА, *sf.* le mensonge, menterie *f.*, attrapoire *f.*, faux *m.*, conte *m.*, fiction *f.*, histoire *f.*; 1. *fam.* la cassade, gausse *f.*, craquerie *f.*; 2. *fig.* le fagot, faribole *f.*; 3. *pop.* la blague, la bourde, la craque, le ragot, colle *f.*; 4. искаване нѣщо за —, *vr.* démentir; | искаване нѣщо за —, le démenti; 5. казвамъ -жы, *vn.* mentir.
 ЛЖЖЕНЪ, *sm.* un menteur, faquin *m.*, 'hableur, charlatan, malheureux *m.*; | *fam.* gredin, ine; gueusard, gueux, *m.*
 ЛЖЖКО, КА, *s.* menteur, radoteur, ense;

un dupes, escamoteur, jongleur, floueur, fourbe, ravandeur, drôle, pipeur *m*, plat pied ou pied plat *m*; 1. *fig.* un valet de carreau; 2. *fam.* un indigne; 3. *pop.* un blagueur, un bordeur.

Лажлио, *sm.* un baladin; || *fam.* un chenapan.

Лажлива лажавина, *sf.* *fig.* le clinquant.

— свѣтлина, *sf.* *fig.* feu follet *m*.

Лажливо, *adv.* faux.

— извѣствоване, *sm.* la supposition.

— мнлуване, *sm.* *fam.* la chatterie.

— теглене (полицы), *sm.* manège des tirailleurs *m*.

— тълковане, *sm.* l'entorse *f*.

Лажливостъ, *sf.* la fausseté.

Лажъ, **лажливъ**, *préfixe*, pseudo-.

Лажливъ, *adj.* mensonger, menteur, perfide, frauduleux, traître, faux, insidieux, emprunté; || *fig.* emprunt; || *Jur.* frustratoire.

— полицо-издавачъ, *sm.* *Com.* un tireur.

Лажливы галенеа, *sm.* *pl.* *Jur.* les blaudices *f*.

Лажливень, *adj.* frivole, postiche, prétendu; || (за мъхлузство), frauduleux; || — и грыжовень свѣтъ, *sm.* vallée de larmes, de misère.

— безцѣнь камыкъ, *sm.* la 'happelourde.

— братъ, *sm.* faux frère *m*.

— подправень ключъ, *sm.* fausse clef *f*.

— портъ, *sm.* *Mar.* faux sabord *m*.

— пророкъ, *sm.* faux prophète *m*.

— свидѣтель, *sm.* faux témoin *m*.

Лажовна баттерія, *sf.* *Mar.* fausse batterie *f*.

— свѣтлина, *sf.* faux jour *m*.

Лажовното, *sm.* le faux.

Лажовно и -жливно, *adv.* fausement.

— излажкване, *sm.* *fig.* le fard.

— мѣдруване, *sm.* le philosophisme.

Лажовностъ, *sf.* la frivolité.

Лажы, *sf.* *pl.* la radoterie, la sornette; || приказвамъ —, *vr.* en conter de coasses; || —, *interj.* zeste.

Лажъ, *vn.* mentir, escobarder, circonvenir, frauder, amuser, babiller, en imposer; 1. *fam.* caponner, craquer; 2. *pop.* blaguer, bourder; 3. -ca, *vr.* se démentir, se tromper, s'abuser, se bercer de, se leurrer de

Лажкушене, *sm.* le louvoyage. [rictueux.

Лажкушенъ, *adj.* sinueux, tortueux, anfractueux (изъ прокопъ), *sm.* le boyau.

Лажкушка, *sf.* le détour, anfractuosité *f*; || (съ ушната костъ), *Anat.* le labyrinthe.

Лажкушки (кривины), *sf.* *pl.* la sinuosité, tortuosité *f*, tour et retour *m*; || (у рѣка), le serpentement, le méandre.

Лажкушна дупка, *sf.* le dé.

Лажкушъ, *vr.* *Mar.* louvoyer, bordailler et bordayer; || *Milit.* converser.

Лажче, *sr.* le cerceau; || *Techn.* l'arçon *m*; || (на готически сводъ), *Archit.* le tierceron.

Лажъ, *sm.* l'hémicycle *m*, demi-cercle, arbalète *f*, arc *m*; 1. *Archit.* cintre de charpente; 2. (за цигулка), l'archet *m*; 3. (на дѣтска люлка), archet *m*; 4. (съ който стрѣлкатъ брабонки), arbalète à jalet.

Лажкавина, *sf.* le brillant, le poli, la polissure, luisant *m*, lustre *m*, brunissure *f*, vernis *m*, oeil *m*; 1. *fig.* le feu, fleur *f*, relief *m*; 2. (на воды у платъ), la moire; || правяне — върху нѣщо, le moirage; || правя — върху нѣщо, *va.* moirer; || майсторъ за —, un moirer; 3. (на платъ), le cati; 4. (на сукно), l'eau *f*; 5. изваждамъ — на платъ, *va.* délustrer; 5. истривамъ —, *va.* dépolir; 7. загубвамъ —, *vr.* se dépolir; 8. на-кичамъ съ лажлива — писало, *va.* *fig.* briller; 9. ударямъ нога —, *va.* relustrer.

Лажкаво калико, *sm.* le treillis.

Лажкавъ, *adj.* luisant, lustré, rayonnant, poli, splendide, reluisant, vif, freuri, lisse, pétillant et pétillant, glacé; || (на воды, на об-лачы), moiré; || правя -во, *va.* blanchir.

— камыкъ (глимеръ), *sm.* pierre spéculaire *f*.

— грѣсакъ, *sm.* l'averturine *f*.

Лажкавы ражкавицы, *sf.* *pl.* gants glacés *m*.

Лажкане, *sm.* *fig.* la splendeur.

Лажтене, *sm.* la flatterie; || *fig.* l'encens *m*.

Лажтець, *sm.* un flatteur, adulateur, déce-
pteur *m*; || *fam.* s. endormeur, euse; un en-
censeur; || *fig.* chien couchant ou d'arrêt *m*.

Лажтивно обнасяне, *sm.* le machiavélisme.

Лажтиностъ, *sf.* le patelinage et -linerie *f*.

Лажтивъ, *adj.* flatteur, adulateur, doucereux,
artificieux, machiavélique. (musqué).

Лажтиелень, *adj.* astucieux; || (за думы).

— човѣкъ, *sm.* *fam.* un prince-sans-rire.

Лажть, *sf.* l'adulation *f*, astuce *f*.

Лажъ, *va.* flatter, tromper, aduler; 1. *fig.* encenser; 2. *fam.* escobarder; 3. -ca, *vr.* se bercer de, se leurrer de.

Лажнуване, *sm.* coup de vent, *m*.

Лажчъ, *adj.* demi-circulaire, en plein cintre.

Лажчене, *sm.* le poli, polissure *f*, resplendis-
sment *m*, lisse *m*; || *fig.* l'éclair *m*, éclat *m*.

Лажцець или Излажковачъ, *s.* polisseur,
euse; un catisseur.

Лажцно, *sm.* le brunissoir.

Лажцтелень, *adj.* *fig.* éclatant; || -на мека
четка, *sf.* la polissoire.

— ножъ, *sm.* le catissoir.

Лажцъ, *vn.* briller, luire, rayonner, resplen-
dir, éclater, rutiler, reluire; 1. лажцъ, *v.*
imp. il luit; 2. лажцать (зримать очи, за
пука, за писало), *v.* *imp.* *fig.* ils papillo-
tent; 3. който лажцъ, brillant, *adj.*

М

М (*с.ма*), la treizième lettre de l'alphabet bulgare.
Мааза (*амбаръ т.*), *sf.* le magasin; 1. съдър-
 жиникъ на —, un magasinier; 2. надиратъ
 върху —, un garde-magasin; 3. поставяне
 въ —, l'emmagasinage et -sinement *m*; 4.
 поставямъ въ —, *va.* emmagasiner; 5. (*по-
 логъ за стока*), l'entrepôt *m*; 6. стоварамъ
 въ — стока, *va.* entreposer; 7. нагледачъ
 върху —, un entreposeur; 8. стоваревачъ
 на стока въ —, un entrepositaire.
Мавзолей (*гробница*), *sm.* le mausolée.
Маавританско хоро, *sm.* la moreasque et mau-
 renque; | -ски, *adj.*
Мавръ, *sm.* un more et maure; | -рски, *adj.*
Магаре, *sm.* quadr. l'âne *m*; *dim.* l'ânon *m*;
 1. un baudet, un grison, roussin d'Arcadie.
m; 2. *iron.* rossignol d'Arcadie, *m*; 3. *fig.*
 maître aliboron *m*, bouc *m*, bourrique *f.*
 bardot *m*; 4. *pop.* un peccata.
Магаренице, *sm.* un bourriquet.
Магарешко брѣме, *sm.* fam. l'ânée *f.*
Магарешки рѣвѣтъ, *sm.* le braiment.
 — товаръ, *sm.* fam. l'ânée *f.*
Магарешки сливи, *sf.* pl. l'impériale *f.*
Магариса, *v. imp.* il annonce.
Магарница, *sf.* quadr. l'ânesse *f*; la bourrique,
 bête asine *f*; | -рично мляко, *sm.* lait
 d'ânesse, *m*.
Магарщина, *sf.* l'ânerie *f.*
Магартаръ, *sm.* un ânier, un chasse-mulet.
Магерминъ, *sm.* Mar. la boulinette.
Магистратъ, *sm.* maison de ville ou com-
 mune, *f.*
Магистръ (*въ искусствени науки*), *sm.*
 maître-ès arts, *m*.
Магически, *adj.* magique. [magique *m*.
 — (*или врачовенъ*) кръстакъ, *sm.* carré
Магисмъ (*учене на магиѣ*), *sm.* le magisme.
Магисантъ, *adj.* enchanteur.
Магисвамъ, *va.* charmer, enchanter. féer,
 fasciner, séduire, conjurer.
Магисване, *sm.* l'enchantement *m*, le charme,
 la féerie, le prestige, l'incantation *f*.
Магисиникъ, *ица*, *s.* magicien, enne; en-
 chantour, eresse; charmeur, euse; nécro-
 mancie ou négromancien, onne et -mant;
 sorcier, òre; ensorceleur, euse; un merlin.
Магисиниченъ, *adj.* enchanté, féérique.
Магисническа магика (*маѣка*). *sf.* baguette
 magique *f*.
 — монета, *sf.* pistole volante *f*. [lége.
Магисничество, *sm.* la sorcellerie, le sorti-
 marin, *sf.* la magie, incantation *f*, nécro-
 mancie et -mance *f*: 1. естествена —
 (*бѣлая*), magie blanche ou naturelle: 2.
 черна — (*врачуване*), magie noire: 3.

Маггаль

правя — нѣкому съ маггалие на востенъ
 образъ, *va.* envoûter. [grand.
Магнать, (*голдѣмъ*), *sm.* un magnat, un
Магнезия (*горчива прѣста*), *sf.* Chim. la
 magnésie.
Магнетизаторъ, *ка*, *s.* magnétiseur, case.
Магнетизирувамъ, *va.* magnétiser.
Магнетизируване, *sm.* la magnétisation.
Магнетисвамъ, *va.* aimanter.
Магнетисване, *sm.* l'aimantation *f*.
Магнетисмъ (*животенъ или мес.мерес.мъ*),
sm. le magnétisme.
Магнитенъ и -тически, *adj.* aimantin; |
Phys. magnétique. [thés *f*.
Магнитна показалка, *sf.* l'aiguille aiman-
 — пръчка, *sf.* *Phys.* le barreau.
 — сила (*магнетис.мъ*), *sf.* le magnétisme.
Магнитъ, *sm.* l'aimant *m*; -тенъ, d'aimant.
Магній (*металъ*), *sm.* Chim. le magnésium.
Магъ (*жрецъ у Персѣмъ*), *sm.* un mage.
Мадера (*вино*), *sm.* madère et vin de ma-
 dère, *m*.
Мадонна (*образъ Богородицы*), *sf.* la Madone.
Мадрасъ (*полукоприникъ платъ*), *sm.* le
 madras. [madrépore.
Мадрепоръ (*зѣбдасть мержавъ*), *sm.* le
 Мадригаленъ, *adj.* madrigalesque et -galique.
Мадригаль (*стихотворене*), *sm.* le madri-
 gal; | съчинителъ на -лы, un madrigalier.
Маеранъ, *sm.* plante, l'origan *m*.
Мажецъ (*въ гърлото*), *sm.* la luette; |
 възпалене на —, le cion; | *мышца около*
 -тъ, Anat. le péristaphilin.
Мижеченъ, *adj.* Anat. staphylin, uvulaire.
Мажунъ, *sm.* *t. Pharm.* l'électuaire *m*.
Мажъ, *va.* crépir, suivre et suiffer; 1. (*тър-
 камъ съ восакъ*), cirer; 2. (*лѣжъ съ водна*
жълтина стѣна), badigeonner; 3. (*съ ръка*),
 pigeonner; 4. (*изново*), recrépir (*voies*
Набивамъ).
Мазалка (*кистца*), *sf.* la brosse.
Мазане, *sm.* le vernis, le lut, enduit *m*; 1.
 (*глина размѣсена съ слама*), le torchis;
 2. (*калъ*), le crepi et crépissure *f*; 3. *fig.*
 le placage; 4. *Med.* l'unction *f*; 5. *Tech.*
 la couche; 6. *Mec.* le stuffen ou stuffing-
 box; 7. (*съ водна жълтина стѣна*), le
 badigeonnage; 8. (*за капафатъ*), *Maz.* le
 guipon; 9. (*отъ клей и дървоточина*), la
 fûtée; 10. *истървамъ* -то, *va.* desceller.
Мазаны, *sm.* pl. *Typ.* le biseau.
Мазачъ, *sm.* un badigeonneur, barbouilleur,
 barbouillon, peintre, cambouis *m*; bou-
 sillenr. euse; | (*запалителъ*), *fig.* un ma-
 noeuvre. [Бойница].
Мазгаль, *sm.* *t. Fortif.* le créneau (*voies*

Мазень, *adj.* grasieux, onctueux, gras; | *Анат.* adipeux.

Мазна кистца, *sf.* le flou.

Мазникъ, *ица*, *s.* saboteur, euse; un drôle, un rapin; 1. *fig.* un goujat; 2. *fam.* sabre-pas et -naudier, ère; un griffonneur, un massacre, un paquet de linge sale, un maroufle, un malpeigné; 3. *pop.* saligaud, aude; 4. —, *plante*, le bugle.

Мазинна, *sf.* l'onctuosité *f.*

Мазракъ (*жжъ*), *sm. t. Mar.* le burin; | (*за жйъримъ*), le javelot (*voies* Konie).

Мазраче, *sm. t.* le dar; 1. (*за жйъримъ*), la javeline; 2. (*у естм Германцы*), la framée; 3. пробждамъ съ —, *va.* darder.

Мазрачна пражка, *sf.* le porte-balonnète.

Мазурка (*изражне*), *sf.* la mazourka et -zourke.

Мазъ, *sf.* la graisse, le suif; 1. *Méd.* l'axonge *f.*; 2. (*було*), *Méd.* la couenne; 3. намазевамъ съ —, *va.* graisser; 4. оплаквмъ съ —, *gras*, *adj.*; 5. отчетеване отъ —, le dégraisage et -sement; 6. очистевамъ или изваждамъ —та, *va.* dégraisser; 7. търговецъ на —, un graissier.

Май (*моко-речи*), *adv.* environ, près, à peu près, à peu de choses près, bien, comme, quelque... que; | *fam.* quasi, approchant de, couci-couci.

Май мѣсецъ, *sm.* le Mai; | *народно събрано* прѣвъ -я, champ de Mai, *m.*

Майски-бръмбаръ, *sm.* insecte, le hanneton.

Майско дръвче, *sm.* arbre de Mai, *m.*

— цвѣте. *sm.* plante, le muguet.

Майка и Мама, *sf.* la mère, la maman; | *Com.* le capital; | *както една* —, *adv.* maternellement.

Майкоубийство, *sm.* la matricide.

— убийцъ, *sc.* matricide, parricide.

Майчина трѣва, *sf.* plante, la matricaire.

Майчинство, *sm.* la maternité.

Майчинъ, *adj.* maternel.

Маймуна, *sf.* le singe; 1. (*и женска*), la guenon; 2. млада женска —, *sf.* la guenuche; 3. уподобявамъ както —, *va. fam.* singer.

Маймунство, *sm.* la singerie.

Майсторіенъ, *adj.* professionnel.

Майсторія, *sf.* l'industrie *f.*, le metier, l'artifice *m.*, le faire, la profession, l'engin *m.*, le trafic, la vacation; | *свѣщане* —, *Phrén.* la constructivité.

Майсторка, *sf.* une maîtresse.

Майсторска работа, *sf.* *fig.* un chef-d'oeuvre.

Майсторски, *adj.* industriels, ingénieux; —ски, —eusement.

Майсторско нѣпо, *sm.* tour de passe-passe.

Майсторски, *adv.* artistement, ex-professo, de main de maître, en maître.

Майсторосвамъ, *va. fig.* trafiquer de.

Майсторство, *sm.* la maîtrise.

Майсторъ, *sm.* un maître, un industriel; 1. —, *рица*, *s.* bourgeois, oise; 2. (*направачъ*), faiseur, euse; 3. (*занаятчицъ*), un artisan; 4. (*за ладю*), ingénieur constructeur de vaisseaux, *m.*; 5. (*на своята работа*), *fig.* ferré à glace, *m.*; 6. той не е голѣтъ — на своята работа, il n'est pas sorcier; 7. намирамъ си —тъ, *vr.* trouver son maître; 8. помощникъ на —, un contre-maître.

Майсторы човѣци (*искусны*), *sm. pl.* les gens du métier, *m.*

Майсторя (*занаятчицы*), *sm. pl.* les gens de métier. [ламбуръ].

Майтапъ, *sm. t.* le calembour (*voies* Ка-

Маионезъ (*салата отъ пилешки меса*), *sm.* la mayonnaise. [laine].

Маюранъ (*маеранъ*), *sm.* plante, la marjo-

Маюрать или -тень нмотъ, *sm.* le majorat.

Маюрдомъ (*дворецкый*), *sm.* le majordome.

Маюрски чинъ, *sm.* Milit. la majorité.

Маюръ (*съ кавалерія*), *sm.* chef d'escadron, *m.*; | Milit. un major; | *плацъ* —, *sm.* major de place, *m.*

Макаронически (*сжѣшенъ*), *adj.* macaronique. — начинъ (*за стижане*), *sm.* le macaronisme.

Макаронъ (*мигдален конфетъ*), *sm.* le macaron.

Макарони, *sf. pl.* le macaroni.

Макиавелически, *adj.* machiavélique.

Макиавелизмъ, *sm.* le machiavélisme.

Макиавелистъ, *sm.* un machiavéliste.

Макавейски книги (*съ Библия*), *sf. pl.* les machabées *m.*

Маклерство, *sm.* le courtage. [courtier marron *m.*

Маклеръ, *ка*, *s.* courtier, ère; | (*безъ патента*), courtier marron, *m.* courtier marron *m.*

Маковидно растене, *sm.* Bot. la papavéracée.

Маково масло, *sm.* huile d'oielette, *f.*

Маковъ сиропъ, *sm.* sirop diacode *m.*

Макрель, *sm.* poisson, le maquereau; | (*дрѣбна*), le sansonnet.

Максусъ, *adv. t.* (*voies* Нарѣчено).

Макулатура (*заплетканъ педѣтанъ листъ*), *sf.* la maculature.

Макъ, *sm.* plante, le pavot, l'oielette *f.* [baselle.

Малаберска нощна свѣнка, *sf.* plante, la

Малагско вино, *sm.* malaga et vin de —, *sm.*

Малайски езикъ, *sm.* le malai ou malais et langue -se *f.*

Малайски ханжаръ, *sm.* le crid ou griss.

Малаковъ, *sm.* le panier.

Малакологически, *adj.* malacologique.

Малакологія (*наука за безграбначни животны*), *sf.* la malacologie.

Маламонѣ, (*возгъ Ослабевамъ*). [lachte.

Малахитъ, *sm.* la malachite; *тенъ*, de ма-

Малина, *sf.* a-brisseau, le framboisier.

Малинень, *adj.* cramoisie.

— цвѣтъ, *sm.* le cramoisi.

Малины. *sf. pl.* la framboise; -неъ, *de* framboise; | *варъ съ -неъ* сокъ, *va.* framboiser.

Малка артерия. *sf. Anat.* l'artériole *f.*

— аспидна плоча, *sf.* la cartelette.

— буква (*за въ редъ-мъ*), *sf.* lettre minuscule *f.*; | *Тип.* la lettrine.

— варка, *sf. Mar.* la cange.

— враница (*у Франца*), *sf. Mar.* le 'youyou.

— горица, *sf.* la plantade.

— грѣшка, *sf.* la peccadille.

— дълбочина, *sf. Mar.* le bas-fond.

— ивица, *sf.* le mollet.

— кашпа, *sf.* le coqueluchon; | *подобенъ на —*, coqueluchonné, *adj.*

— карфица, *sf.* le camion.

— кпига, *sf. Mar.* le courbaton.

— котавина, *sf.* le peu. [l'empenelle

— котка (*привързана на голѣма*), *sf. Mar.*

— ладя, *sf. dim.* le batelet; | (*съ лона-ты*), *Mar.* le rafiau; | *видъ —*, *Mar.* l'avisio *m.*

— мечка (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* le Septentrion ou petite Ourse *f.*

— наковалня, *sf.* le tas.

— оса, *sf. insecte*, le céphus.

— печѣлаба, *sf.* le grimelinae.

— пеицъ, *sf.* la 'huguenote.

— плочица, *sf.* la lamelle.

— плута, *sf.* le va-et-vient.

— приказка, *sf.* la nouvelle.

— прищка, *sf.* le ciron.

— ржница, *sf. dim.* la menote.

— талига, *sf.* le surtout. [et piccolo.

— флейта, *sf.* l'octavin *m.* ou petite flûte

— човка, *sf.* le becquillon.

— чървена слива, *sf.* la cerisette.

— ѣсличка (*за флазаны*), *sf.* la trémie.

Малкото и най —, *sm.* le moins.

Малко. *adv.* peu, quelque peu, petitement, pas autrement, médiocrement, guère ou guères; 1. (*канчица*), la goutte; 2. — по —, peu à peu, petit à petit, de proche en proche, à bâtons rompus, de fil en aiguille, décroscendo; | *fig.* goutte à goutte; | *fam.* le chiquet; 3. по —, *adv. comp.* moins (*pour plus peu*); 4. за по-отъ, *prép.* à moins de; 5. въ най — врѣме, en moins de rien; 6. колкото по — . . . още по —, moins . . . moins; 7. по —, doucement, de manque; 8. въ — врѣме, dans peu, sous peu; 9. слѣдъ —, tant soit peu; 10. отъ — до голѣмо, du petit au grand; 11. — сетнѣ, ci-après.

Малко буре. *sm.* le baricaut et barriquant.

— врѣме (*въ —*, *adv.* bientôt.

— гюлле, *sm.* la boulette.

— дърво, *sm. Mar.* le mâtereau.

— езеро, *sm.* la lagune.

— жалене, *sm.* le demi-deuil.

Малко облаче. *sm.* la nubécule.

— прѣстолче, *sm.* le plateau.

— пжтуване, *sm.* l'incursion *f.* [taire *f.*

— трѣперане, *sm. Méd.* fremissement ca-

— фрикандо, *sm.* le grenadin.

— шиниче (*за печено*), *sm.* le 'hâtelet.

Малкостъ. *sf.* la petitesse, la modicité, exiguïté, exilîté *f.*

Малкы. *sf. pl.* le petit.

— клещы, *sf. pl.* la bégnette.

— нѣща, *sm. pl.* la bagatelle.

— пжпкы (*по образъ-мъ*), *sf. pl. Méd.* l'acné *m.*

Малобрънностъ (*на гласове*), *sf.* la minorité.

— врѣменна тишина, *sf. Mar.* l'acalmie *f.* et -mée.

— душенъ, *adj.* pusillanime, poltron.

— дупие, *sm.* pusillanimité, poltronnerie *f.*

— значителенъ, *adj.* insignifiant, indifférent, minime; | *fig.* menu.

— значителностъ, *sf.* la petitesse.

— лѣтенъ, *adj.* mineur; | *Jur.* pupillaire.

— лѣтннкъ, *sc.* pupille.

— лѣтство, *sm.* la pupillarité.

— людство, *sm.* le dépeuplement.

— раскълъ (*за растенеа*), *adj.* rabogri; |

— и угоенъ, *s.* courtaud, aude.

— расла черѣша, *sf. arbre*, le ragouminier.

— раслекъ конь (*Ирландскы*), *sm.* le poney et ponet.

— човѣкъ, *sm. fig.* un criquet.

Малтійска ладя. *sf.* le spéronare ou -ronade.

Малтійски орденъ. *sm.* la religion.

Малькъ. *adj.* petit, modique, médiocre, bref;

1. *fig.* menu; 2. *Mus.* mineur; 3. по —, subalterne, mineur, puîné; | *fig.* inférieur; 4. твърдъ —, minime, illupution; 5. въ — видъ, en petit; 6. най —, *comp.* moindre (*pour plus petit*).

— болезъ, *sm.* le bobo (*mot enfantin*).

— брой, *sm.* l'infériorité *f.*

— брусъ (*камыкъ*), *sm.* le mallard.

— владѣтель (*царче*), *sm.* un dynaste.

— глистей, *sm.* l'ascaride *f.*

— дръвенъ клинъ, *sm.* Mar. l'épîte *f.*

— завой, *sm. Mar.* la crique.

— залнѣъ, *sm. Mar.* l'aceul *m.* ause *f.*; | *Géogr.* la baie.

— канонъ (*монъ т.*), *sm. Mar.* la berche.

— кварталъ, *sm. Mus.* le quartello.

— кнехтъ, *sm.* sep de drisse, *m.*; | *Mar.* le bitton.

— колъ, *sm.* le taquet.

— косъ, *sm. oiseau*, le mauvais. [gue.

— лиманъ, *sm. Mar.* la calangue et caran-

— мозакъ, *sm.* le cervelet.

— морски ракъ, *sm.* la crevette.

— обѣдъ, *sm.* la colation.

— печѣгъ (*при голѣмъ*), *sm.* le contre-scel; | *прилагамъ — на*, *va.* contre-sceller.

— пилатръ, *sm. Archit.* le desseret.

Малькъ поредъ, *sm. Milit.* l'escouade *f.*

— роугъ, *sm.* la cornicule.

— свѣтъ (човѣкъ), *sm.* le microcosme.

— свѣщникъ, *sm.* le bougeoir.

— скарабей, *sm. insecte*, la coccinelle.

Маляръ (боляръ *t.*), *sm.* peintre en bâtiments, *m.* [meluk.

Мамелюкъ (войскарь съ конь), *sm.* un mamamouch, *m.* la fleurie. [gère.

Мамеренець (у шпингатъ), *sm. Mar.* la mau-

Маммалогически, *adj.* mammalogique.

Маммалогія (наука за бозайны животны), *sf.* la mammalogie.

Маммалогъ, *sm.* un mammalogiste.

Мамонтъ, *sm. quadr.* le mammoth: -тевъ, de mammoth. [de Turquie.

Мамулы (глады), *sm. pl.* le mais ou blé

Мамя, *va.* tromper, duper, faire des dupes

f. abuser, frauder, fourber, jongler, trahir;

1. surprendre, tenter, en imposer, confondre;

décevoir, affronter, circonvenir; 2. (съ лж-

живы извѣстия), surprendre la religion

de; 3. *fa.* endormir; 4. (съ), repaître de;

4. *fat.* charlataner, arponner, craquer,

tricher; 5. *pop.* flouer; 6. -ca, *vr.* s'abuser,

se faire illusion *f.*

Мана (на плодове), *sf. Bot.* la prune.

Манастирски, *adj.* claustral, monastique, conventuel; по -ски, -lement.

— архивъ, *sm.* le chartrier.

— икономъ, *sm.* un chambrier.

— нивалидъ, *sm.* un oblat ou moine lai *m.*

— калугеръ, *sm.* un cloître.

— приходъ, *sm.* la mense.

Манастирско житіе, *sm.* la conventualité.

Манастирски приходи, *sm. pl.* le cloître.

Манастиръ, *sm.* le couvent, le cloître, mon-

astère *m.*, abbaye *m.*; 1. запряма въ —,

va. cloître; 2. запряне въ —, la clôture;

3. началникъ въ —, un cénobiarque.

Мангалче, *sm. t.* le réchaud.

Мангаль, *sm.* le brasier, le fourneau, la 'hugue-

note, le sauvet (*voies* Гръла).

Мангово дърво, *sm. arbre*, le mangui; 1.

плодъ отъ —, la mangue.

Мангифера, *sf. arbre*, le mangle et manglier.

Мандало (на ерата), *sm. t.* le féau; 1.

долната половина на —, la crapeaudine.

Мандаринско зване, *sm.* le mandarinat.

Мандаринъ (чинovníкъ съ Кина), *sm.* un

mandarin, un colao. [mandoline.

Мандолина (видъ гитара съ перо), *sf.* la

Мандра (овчѣрница), *sf.* la bergerie, le

bécaïl.

Маневрирувамъ, *va. Mar. Milit.* manoeuvrer.

Маневръ, *sm. Milit.* la manoeuvre; 1. иску-

сентъ въ -ры, un manoeuvrier.

Манежъ, *sm.* le manège; 1. наученъ въ —,

manégé.

Манеристи, *adj.* maniéré.

Манернейъ кунописецъ, *sm.* un maniériste.

Манерка, *sf. Milit.* le bidon.

Манерь, *sm.* le genre, le style, le manière.

Манжа (гозба), *sf.* le manger, la viande, la

galantine; 1. едно друго за въ —, la gar-

niture; 2. (отъ моруна), morue en bran-

dade; 3. (съ различни бѣстия), les béa-

tilles *f.*; 4. на всяка — и пиперь (причта),

le factotum. [de-lion *m.*

Манжетка, *sf. plante*, l'alechimille *f.* ou pied-

Манила (въ ломберна игра), *sf.* la manille.

Манипула (рота войскари у Римляны),

sf. le manipule. [adj.

Манипуларій, *sm.* un manipulate; 1. -пулски,

Маниста, *sm. pl.* les coraux *m.*, olivette *f.*

rassade *f.*; -тевъ, de rassade.

Манифестъ (писменно извѣстие), *sm.* le

manifeste. [-хейски, *adj.*

Манихейиниъ, янка, *s.* manichéen, enne; 1.

Манихейска ересъ, *sf.* le dualisme.

Манихейско учене, *sm.* le manichéisme.

Маниока (изсушенъ корень отъ —, *Bot.* la

couaque. [cassave.

Маниоково брашно или -въ хлѣбъ, *m.* la

Маниокъ, *sm.* arbrisseau, le manioc.

Маниоля, *sf. arbre*, le magnolier; -лиенъ,

de magnolier.

Маниолчно брашно, *sm.* le tapioca et tapioka.

Манія (силна страсть къмъ нѣщо), *sf.*

la manie.

Манкенъ (хукла), *sm.* le mannequin.

Манна, *sf.* la manne.

Манометрически, *adj.* manométrique.

Манометрія (измѣрене гжстина на въз-

духъ-тъ), *sf.* la manométrie. [nomètre.

Манометръ (въздухоизмѣръ), *sm. Phys.* le ma-

маносанъ, *adj.* Agric. embruiné.

Мантелка женска, *sf.* la mantille.

Мантело, *sm.* le manteau.

Мантелце, *sm.* le mantelet.

Мантидъ, *sm. insecte*, la mante.

Мантичка, *sf.* la bavette.

Мантія, *sf.* le manteau, la blouse; 1. (у

колугерки), la mante; 2. (у перосе), le

rochet; 3. раменны връзки на —, le

chaperon.

Мануеть (пѣсня и играње), *sm.* le manuel.

Мануфактура, *sf.* la manufacture.

Мануфактурентъ, *adj.* manufacturier.

Мануфактуристъ, *sm.* un manufacturier.

Манценило, *sm. arbre*, le mancenillier.

Марабутъ (махометански повъ), *sm.* un

marabout. [le maravédia.

Маравидиъ (Испанска дръвна монета), *sm.*

Мараскинь (ликеръ), *sm.* marasquin *m.*

Маргай (тигро-котка), *sm. quadr.* le mar-

gay ou chat tigre.

Марганецъ (металъ), *sm.* le manganèse;

-декъ, de manganèse.

Маргарева мидя, *sf.* huitre perlière *f.*

Маргаревъ цвѣтъ, *sm.* gris de perle, *adj.*
— шрифтъ (5 *пункта*), *sm.* Typ. la perle.
Маргаринова кислота, *sf.* Chim. acide margarique, *m.*
Маргаритка, *sf.* plante, la marguerite.
Маргарна чарутика, *sf.* le burgau.
Маргаръ, *sm.* la perle; 1. ситенъ сѣщъ —, perles fines; 2. простъ —, perles fausses; 3. най-ситенъ —, semence de perles; 4. обиванъ съ —, perlé, *adj.*
Марзаны, *sm.* pl. Typ. bois de corps, la garniture; | *изравневамъ* —, *va.* Typ. marger. [*sf.* la marinade]
Маринада (*печено месо обвито съ тѣсто*),
Маринатъ [правя —, *va.* confire au vinaigre; | *направенъ* —, confit, *adj.*
Марнинирувамъ (*подиравямъ съ оцеди и мирисамъ*), *va.* mariner.
Марнинируванъ, *adj.* mariné.
Мариня, *sf.* la chaleur.
Марка, *sf.* la marque; 1. (*жетонъ*), le jeton; 2. (8 *унци*), le marc; 3. (*съ игра*), la fiche; | (*съ трикъ-тракъ*), le fichet; 4. *истривамъ* —, *va.* démarquer. [marcassite]
Марказитъ (*самораслектъ висмутъ*), *sm.* la
Маркграфски, *adj.* margravia. [quisat]
Маркграфство, *sm.* le margraviat, le mar-
Маркграфъ, *финя*, *sc.* margrave; marquis; ise, *s.*
Маркеоръ (*на билиардъ*), *sm.* un marqueur.
Маркизство, *sm.* le marquisat.
Маркизь, *ка*, *s.* marquis, ise.
Маркитантъ, *ка*, *s.* vivaudier, cantinier, ére.
Маркучъ (*машеренецъ*), *sm.* Mar. la manche.
Марля (*видъ гасъ*), *sf.* le marii.
Марлинъ, *sm.* Mar. le merlin; | *пръшивамъ* съ — платна, *va.* Mar. merliner.
Мармоть *sm.* quard. la marmotte; -тенъ, de marmotte.
Мародеорствувамъ (*грабля*), *va.* marauder.
Мародеорство, *sm.* Milit. la maraude.
Мародеоръ (*грабачъ*), *sm.* un fricoteur.
Марокинена хартия, *sf.* papier maroquin, *m.*
Марокинь (*сактильнъ t.*), *sm.* le maroquin; — -ненъ, de maroquin.
Маронитъ (*патолитъ на Ливанска планина*), *sm.* maronite, *sc.* [marotisme]
Маротисмъ (*маротовско писало*), *sm.* le
Меротовски (*споредъ Марота*), *adj.* maro-
tique. [marceline]
Марселнинъ (*копринилъ платъ*), *sm.* la
Марсель, *sm.* Mar. le chunier.
Марселейска пѣсня, *sf.* la marseillaise.
Марсонъ (*матросъ на марсъ*), *adj.* Mar. un gabier.
Марсъ (*у галера*), *sm.* Mar. la gabie, la hune; | (*планета*), Astr. le Mars.
Марта (*мѣсець*), *sm.* le mars.
Мартеръ (*и -теренъ мѣсъ*), *sm.* quard. le marie et martre.

Мартингалъ (*режымъ*), *sm.* la martingale.
Мартинисмъ (*тайно учене*), *sm.* le martinisme; | *последовать на* —, un martiniste.
Мартиникски титюнь, *sm.* le macouba.
Мартинювъ донъ (14 *анр.*), *sm.* la Saint-Martin.
Мартирологъ, *sm.* le martyrologe; | *сѣчи- нитель на* —, un martyrologiste.
Мартинштагъ, *sm.* Mar. la martingale.
Маруленъ сокъ, *sm.* Pharm. la thridace.
Маруль (*салатъ*), *sm.* pl. plante, le chicou, laitue romaine *f.*
Мархія (*прѣдѣлъ*), *sf.* Géogr. la marche.
Марципанъ (*корабѣлъ*), *sm.* le massépain.
Марчо тегло, *sm.* le marc. [réchal, *m.*
Маршалски жезалъ, *sm.* bâton de ma-
Маршалство, *sm.* le maréchalat; | (*сдмича на маршалъ*), la maréchaussée.
Маршалъ (*титла*), *sm.* le maréchal.
Марширувамъ (*донгама*), *sm.* Milit. mar-
cher; | (*прѣкомъ*), Milit. écharper.
Маршрутъ (*пътна забѣлжжа*), *sm.* l'iti-
néraire *m.*
Маршъ, *sm.* Milit. la route; 1. — *путь*, *sm.* feuille de route; 2. (*и генералъ* —), Milit. la marche; 3. — *маршъ*, *sm.* pas de charge, *m.*; 4. (*прѣкомъ*), l'écharpement *m.*; 5. *бѣя са* — или *вырвѣтъ*, *va.* battre aux champs.
Маскара (*ключъ*), *sm.* *i. fam.* un godelureau.
Маскарадъ (*хоро съ брѣзан*), *sm.* la mas-
cadade, bal masqué *m.*; | *fam.* la momerie.
Масларница (*за дървено масло*), *sf.* l'hui-
lerie *f.*; | (*за кравиѣ масло*), la beurrerie.
Масларъ, *sm.* un beurrier.
Маслина, *sf.* l'olive *f.*; | —, *арѣв*, l'olivier *m.*
Маслиникъ, *sm.* l'olivette.
Маслинаръ, *sm.* un huilier.
Маслиненъ клонъ, *sm.* l'olive *f.*
— цвѣтъ, *sm.* couleux olive ou d'olive, *f.*
Маслиноберма, *sf.* l'olivaison *m.*; | *хоро*
сѣвъ —, les olivettes *f.*
— образенъ, *adj.* Anat. olivaire.
— прилично пѣтелна, *sf.* l'olive *f.*
— прилично украсене, *sm.* Archit. l'olive *f.*
— *ѣдець*, *sm.* un éléophaga.
Маслиняна рѣпа, *sf.* plante, l'olivète *f.*
Маслины, *sf.* pl. l'olive *f.*
Масло (*дървено*), *sm.* l'huile *f.*; 1. прованско (*отъ маслины*), huile d'olive; 2. най-чисто —, huile vierge; 3. тѣсты, блажны -сла, huiles grasses ou fixes; 4. навѣтрительны или стирны -сла, huiles volatiles ou essen-
— 5. свято —, свяtene —, le saintes
— 6. свяtene —, l'extrême-onction *f.*
— 7. намазевамъ съ дървено —, *va.* huiler;
— намазеване съ —, l'huilage *m.*; 8. хвър-
— въ пожара, *va.* jeter de l'huile
— на feu; 9. това върви както по —, ce-
la va comme sur des roulettes.

Масло (*хресе*), *sm.* *Chim.* le beurre.
Маслянь и -лясть, *adj.* oléagineux et oléifère, émulsif; | butyreux.
Масляна лѣпка (*панка*), *sf.* tache d'huile, *f.*
Маслянь, *adj.* butyreux; | huileux.
Масляникъ (*гѣба*), *sm.* l'oronge *f.*
Масонски, *adj.* maçonnique.
 — испытывать, *sm.* un tailleur.
Масонство, *sm.* la franc-maçonnerie.
Масонъ, *sm.* un franc-maçon; | испытываю
 нѣкого да познаю — *лн е, va.* tailler.
Масраць, *sm. t.* (voyez Разноска).
Масса, *sf.* la masse.
Массивень, *adj.* massif.
Массивно, *adv.* massivement.
Массивность, *sf.* la massivité.
Массоретически, *adj.* massorétique.
Мастилень и -лянь, *adj.* atramentaire.
Мастилна лѣпка, *sf.* le pâté. [cornet *m.*
Мастилница, *sf.* l'encrier *m.* écritoire, *f.*
Мастило валмо (*на бѣропечѣтна маши-*
на), *sm.* le toucheur.
Мастило, *sm.* l'encre *f.*; 1. (типиграфическо),
 encre d'imprimerie; 2. мажа съ —, *va.*
Typ. encrer; 3. намазване съ —, *Typ.*
 l'encrage *m.*
Мастихнѣ, *sm.* l'amassette *f.*
Мастодонтъ (*ископателно животно*), *sm.*
 le mastodonte.
Масштабъ, *sm.* *Math.* l'échelle *f.*
Матадоръ (*касанъ t.*), *sm.* un matador.
Матаркамъ *cu, vr.* *Méc.* osciller; | (*храката*),
vr. fam. gambiller.
Матаркане, *sm.* la gesticulation.
Мателотъ, *sm.* vaisseau matelot *m.*
Математически науки, *sf. pl.* les sciences
 exactes *f.*
Математика, *sf.* la mathématique et -мати-
 ques *pl.*; | -матически, *adj.* -ски, *adv.* -ment.
Математикъ, *sm.* un mathématicien, un géo-
 mètre.
Материалень, *adj.* matériel; -аго, -lement.
Материализмъ, *sm.* le matérialisme; | си-
 стема на противници са —, l'immatéria-
 lisme *m.*
Материалистъ, *sm.* un matérialiste.
Материална часть, *sf.* le matériel.
Материяль, *sm. fig.* les matériels *m.*
Материя, *sf.* la matière, la substance, le sujet.
Матка, *f.* le sein, le ventre; 1. (*утроба*),
Anat. l'utérus; 2. *Minér. Anat.* la matrice;
 3. (*сукрудъ*), la prime; 4. (*на вода*), *Mar.*
 le chenal; | вървя по —та (*на рѣка*), *Mar.*
sm. chenalier; 5. възпаление на —, *Méd.* la
 métrite, hystérite *f.*; 6. насиване или
 истрескане —, *Méd.* l'hystéroécèle *f.*; 7.
 болестъ на —, *Méd.* la métalgie; 8. подо-
 бия на —, *Anat.* mitral.
Матлотъ (*хоро*), *sm.* la matelote.
Маточина, *sf.* plante, la melisse, la citronnelle.

Матрикулъ (*тефтеръ за имена*), *sm.* le
 matricule.
Матрица, *sf.* *Typ.* la matrice. [matelotage.
Матрозка длѣжность или плата, *sf.* le
 — казарма, *sf.* *Mar.* la cayenne.
 — шѣпка, *sf.* le bousingot.
Матровикъ кителъ (*дрѣха*), *sm.* *Mar.* la va-
 reuse et vaireuse.
 — ямурлукъ, *sm.* *Mar.* le caban.
Мотрозки [по —, *adv.* à la matelote, à la
 marinière.
Матрозиъ и -росъ, *sm.* un matelot; |
 (*раздавачъ на плата*), *Mar.* un billeteur.
Матчено водна болестъ, *sf.* *Méd.* l'hydro-
 métrie *f.*
 — поризница, *sf.* *fam.* le délivre.
 — саламура, *sf.* *Minér.* la muire, mure
 et murie.
 — шия, *sf.* *Anat.* col de la matrice, *m.* *♀*;
Матчено кръвотечене, *sm.* *Méd.* la métror-
 rhagie.
Матченъ възелъ, *sm.* *Méd.* le môle.
 — рѣкавъ, *sm.* *Anat.* le vagin.
Матченорѣкавень, *adj.* *Anat.* vaginal.
Мать, *sm.* *Mar.* la baderne; | (*съ шах-*
матна игра), le mat; | давамъ —, *va.*
 mater.
Мауна, *sf.* la patate.
Маѣъ, *sm. t.* la franchise (voyez Волность).
Махаленка черкова, *sf.* la paroisse.
Махалка, *sf.* la brandilloire.
Махаликъ (*съ рѣцѣ*), *sm.* un gesticulateur.
Махалце (*на часовникъ*), *sm.* le pendule, le
 balancier; | часовникъ съ —, le pendule.
Махамъ, *va.* brandiller; 1. *крыла* (*за пилъци*),
 battre des ailes, tremousser de l'aile; 2.
 (*рѣцѣтъ си*), gesticuler; 3. (*шоджна*), bran-
 dir; 4. -са, *vr.* vaciller.
Махане, *sm.* le geste, le tremoussement; 1.
Méc. l'oscillation *f.* balancement *m.*; 2. *fam.*
 le brandillement; 3. (*глава*), le signe; 4.
 (*крыла*), le battement d'ailes; 5. (*рѣцѣ*),
 la gesticulation.
Махамса и -хнувамса, *vr.* s'oter de; |
 (*отъ мѣсто*), vider; | (*да са нчул и не-*
сидя), *porp.* enfiler la venelle.
Махайса! *interj.* place.
Махниса! *prép.* 'hors d'ici, va, loin d'ici; |
 махни ги, *conj.* allons donc.
Махнителень, *adj.* *Jur.* résolutoire.
Маховникъ (*у жерла*), *sm.* le volant.
Маховно колело, *sm.* *Méc.* le volant.
Махометански законъ [приемамъ —, *va.*
 prendre le turban. [chèvre.
Махалъ, *sm.* l'engin *m.* la bielle; | *Méc.* la
 мацало, *sm.* *Typ.* le rouleau, la balle.
Мачка (*съ огънь*), *sf.* *Artill.* lance à feu, *f.*
Мачкамъ, *va.* pétrir; | *Pharm.* malaxer.
Мачкане, *sm.* le pétrissage, le froissement.
Маша, *sf. t.* (voyez Дялавъ).

Машала, *sf. i.* le flambeau.

Машина и Машина, *sf.* la machine, la mécanique, engin *m*; 1. (*за осукване*), le boudinoir; 2. парва —, machine à vapeur; 3. вървещ на —, *Méc.* la chasse; 4. наука за движене на —-и, la cinématique; 5. правяне —-и, la machinerie; 6. употребявамъ както —, *va.* mécaniser.

Машиналенъ, *adj.* machinal; -лно, -lement; | automatique. [la mécanique.

Машиненъ (*направенъ съ машина*), *adj.* à

Машинистъ, *sm.* un machiniste, un mécanicien.

Машинка (*у салторна*), *sf.* corps de recharge, *m*.

Машинки (*за салторна или турбило*), *sf. pl.* les tons du cor, de la trompette, *m*.

Мащиха, *sf.* la belle-mère (*second femme du père*); | (*и ала*), la marâtre.

Мащихъ, *sm.* le beau-père (*second mari de la mère*); | (*ажлъ баща*), le parâtre.

Мащрапа (*чѣша*), *sf.* la jatte; | една пѣна —, une jattée.

Мая, *sf. i.* (*воуа* Ссырице).

Маяса, *vr.* tarder à. [le fanal.

Маякъ (*и малчешъ огъня*), *sm.* le phare; | *Mar.*

Мегатерій (*ископательно животно*), *sm.* le mégalothère et -therium.

Мегдански търговецъ, *sm.* un étalagiste.

Мегданъ, *sm. i.* le marché, esplanade *f*, maidan et maladan (*воуа* Расколъ).

Мегера (*сла жена*), *sf.* une mégère.

Медальонъ, *sm.* le médaillon; | *Archit.* la médaille.

Медалиоръ, *sm.* le médaillier.

Медална кутія, *sf.* le médailler.

Медаль, *sf.* la médaille; 1. (*съ трънка*),

Num. médaille contorniate *f*; 2. въщъ и приетелъ на -ли, un médailliste; 3. голѣма —, le médaillon; 4. история основана на -ли, histoire métallique *f*; 5. наука за -ли, science métallique *f*; 6. мѣстото за година-та и подписъ-тъ на —, *Num.* l'exergue *m*.

Медицински (*лѣкарски*), *adj.* médical.

— факултетъ, *sm.* la faculté.

Медицина (*лѣкарска наука*), *sf.* la médecine.

Медіатизирувамъ (*присъединявамъ на друго господарство владѣтелъ или областъ*), *va.* médiatiser.

Медоберачка (*за пче-ла*), *sf.* la butineuse.

Медовино, *m.* la bergerette.

Медовникъ (*съ растенеа*), *sm.* Bot. le nectaire.

Медоправителни буболечки, *sf. pl.* II. nat. les mellifères *m*.

Медотворене, *sm.* le mellification.

Медотръва, *sf.* plante, le mélilot et merlrot.

Медохлабаръ, *sm.* un pain-d'épicer.

Медоцвѣтъ, *sm.* plante, le mélianthé.

Медуника, *sf.* plante, la pulmonaire.

Медъ, *sm.* le miel; 1. най-чистъ —, miel verge; 2. пита —, rayon de miel, *m*; 3.

(*съ оцедъ*), l'oxymel *m*; 4. сладкъ както —, mielleux, *adj*; 5. който прави —, mellifique; 6. правяне —, la mellification; 7. който бере —, butineur, *euse*; 8. намазване съ —, *va.* emmieller; 9. берать — (*за пче-ли*), *va.* picorer, aller à la picorée, butiner. [miellure *f*.

Медяна налагалка (*за коніе*), *sf.* l'em- — пита, *sf.* pain d'épice *m*, gâteau de miel, gaufre de miel, *m*. [lure *f*.

— роса, *sf.* le mielat ou miellée et miel-

Медяны недѣли, *sf. pl.* lune de miel, *f*.

Медястъ и -денъ, *adj.* mellifu.

Межда, *sf.* la borne, la frontière; 1. *sg.* la lisière; 2. оградѣлене —, la circonscription;

3. сѣчене дърва навънъ —, l'entre-passe *f*.

Междаръ, *sm.* un argenteur.

Междень, *adj.* l'imitrophe.

Междни бѣлѣжки, *sf. pl.* les temoins *m*.

Междоване, *sm.* l'argentage *m*.

Междомѣстѣ, *sm.* Gram. l'interjection *f*.

Между, *prep.* entre, au nombre de, du nombre de, au milieu de, sur, parmi; 1. нѣзъ —, dans le nombre, du nombre, parmi; | нѣзъ — това, *adv.* en attendant; 2. — насъ, de vous à moi; 3. но —, parmi; 4. — това, *adv.* entre autres, cependant, pourtant, par intérim, dans l'intérim, par provision, dans l'entrefaite, sur ces entrefaites, toujours; 5. — това както, cependant que, tandis que, pendant que. [arpenter.

Междувамъ, *sm.* confronter, confiner à,

Междувеждни косми, *sm. pl.* la taroupe.

— врѣмие, *sm.* l'interstice *m*, intérim *m*.

— врѣменно управлене, *sm.* l'intérimat *m*.

— врѣмьенъ, *adj.* intermédiaire et -rimistique.

— дружень бой, *sm.* guerre civile *f*.

— дѣйствиe, *sm.* l'entracte *m*.

— коженъ, *adj.* intercutané.

— колѣние, *sm. pl.* Mar. l'entre-noeud *m*.

— костенъ, *adj.* Anat. interosseux. [noeud.

— лостіe, *sm.* Bot. le méritalle ou entre-

— мышеченъ, *adj.* Anat. intermusculaire.

— мѣсечіe, *sm.* Astr. l'interlunium *m*.

— народенъ, *adj.* international.

— особенъ, *adj.* *sg.* intestin.

— особни неговарянеа, *sm. pl.* les dé-

chirements *m*.

— очіe, *sm.* Mar. l'entre-noeud *m*.

— прозоречна стѣна *f* или -чно огле-дало, *n.* le trumeau.

— редіe, *sm.* l'interligne *m*.

— реденъ, *adj.* interlinéaire; | пишмъ -дове, *va.* interlinéer.

— редна приписка, *sf.* l'interlineation *f*.

Междуринка (*правно мѣсто между врѣ-ми на стоборъ*), *sf.* l'interstice *m*, entrevous *m*; 1. *Archit.* le solin; 2. (*между вежды-тъ*), l'entre-sourcil *m*, la glabelle et -bellum *m*; 3. (*между врѣме*), l'entre-temps *m*;

4. (между желѣзными колѣницами), l'entre-voie m.
Междурбренъ, *adj. Anat.* intercostal.
 — **стѣбле**, *m. Archit.* l'entre-colonne ou -colonnement m.; | (на три диаметра), *Archit.* la diastyle.
 — **столбе**, *m.* l'interposition f.
 — **царствие**, *m.* l'inter-règne m. [-sants].
Межды, *sf. pl.* les confins m., les tenants et
Междыя бѣлѣтъ, *m.* la borne.
Межура, *vn.* guigner.
Межъ, *vn.* ciller les yeux.
Мезать (обща продажба съ наддаване),
m. t. l'enchère f., la subhastation.
Мезанинъ, *m. Archit.* la mezzanine.
Мезантерентъ, *adj.* mésentérique et mésaralque.
Мезантеръ (средно черво), *m. Anat.* le
 mésentère; | (у агне, у теле), la fraise;
 | въспалене на —, *Méd.* la mésentérite.
Мезе, *m. t.* le dessert (voyez Сладко).
Мека настеля (пизъ съ камытъ), *sf.* la
 moue.
 — **повърхность** (на камытъ), *sf.* le bousin.
Мекица, *sf.* le beignet, le gaufre; | сачъ
 за -цы, le gaufrier.
Мекицы, *sf. pl.* l'échaudé m.
Мекичаръ (продавачъ), *m.* un oublieur.
Мекичкъ, *adj. dim.* mollet.
Меккока балсама, *sf.* l'opobalsamum m.
Мекко, *adv.* mollement; | твърдъ — (за месо),
 tendre comme rosée. [méconium].
Меконій (млеко дѣтинско сране), *m. Méd.* le
 Mécosty u -кчна, *sf.* la méléose, ductilité,
 flaccidité f.; | *Méd.* la malaxie.
Мексиканска дива котка, *sf. mamm.* l'o-
 celot m.
 — **свиня**, *sf. mamm.* le pécari.
Макавъ, *adj.* molasse.
Мекъ, *adj.* mou ou mol, flasque, ductile,
 douillet, délicat; 1. *fig.* obéissant, moelleux;
 2. *fam.* blêche; 3. (за плодове), blê; 4.
 (за хлѣба), tendre; 5. правъ —, *va.* dé-
 roidir, ramolir; | *Méd.* mollifier; 6. ставявъ
 —, *vn.* se déroïdir, se ramollir.
 — **хлѣбъ**, *m.* pain mollet m. [-ment].
Меланхолически, *adj.* mélancolique; -ски,
Меланхоликъ, *m.* un mélancolique, un
 atrabilaire.
Меланхолия, *sf.* l'atrabille f.; | (черна
 лѣчка), *Méd.* la mélancolie. [ture].
Мелене, *m.* le moulinage, le moulage, la mou-
Меленжъ, *m.* plante, l'aubergine ou mé-
 logène f. [-ment].
Мелодически, *adj. Mus.* mélodique; -ски,
Мелодія (приетно пѣние), *sf.* la mélodie; |
 съчинителъ на -дин, un mélodiste.
Мелодрама (драма съ пѣсни), *sf.* le mé-
 lodrame; | съчинителъ на -мы, un mélo-
 dramaturge.
Мелодраматически, *adj.* mélodramatique.

Мелопластическа метода, *sf. Mus.* le mé-
 loplaste. [mélodée].
Мелопен (пѣснопоенъ свѣтъ у в. в.), *sf.* la
Мелъ, *va.* moudre; 1. (изново), remoudre; 2.
 bavarder; 3. (напусто), *fam.* verbaliser.
Мемориалъ, *m.* le mémorial.
Мемуары, *m. pl.* les mémoires m.
Менгема (за истисване маслины), *m. t.*
 le détroit (voyez Тискало).
Мендеръ, *m. t.* l'estrade f.
Мене и -нѣ, *pron. pers.* moi (pour à moi),
 me ou m'; | между насъ да бѣде казано,
 de vous à moi; | при менъ! *interj.* à moi.
Мензула (орудіе), *sf. Mathém.* la planchette.
Менискъ (стѣкло изпъкнато и вдлъбнато),
m. Opt. le ménisque.
Менторъ (наставникъ), *m.* un mentor.
Мера, *sf. t.* (voyez Обща папша).
Мергеленъ, *adj.* marneux.
 — **трапъ**, *m.* la marnière.
Мергель (смѣсъ глина и варъ), *m.* la
 marne; 1. наторяващъ съ — зѣмя, *va.*
 marner; 2. наторяване зѣми съ —, la mar-
 nage; 3. копачъ на —, un marneron.
Меренга (бавлага t.), *sf.* la meringue.
Мержаненъ, *adj.* de corail.
 — или морски махъ, *m.* la coralline.
Мержанаръ, *m. adj.* corailleur.
Мержанъ, *m.* le corail; *pl.* -гаух; | ладія
 за ловене —, la corallière.
Мержелене, *m.* la lueur; | *fig.* le rayon.
Меридіоналенъ (пладниченъ) *adj.* mé-
 ridienne f.
Меридіонална линія, *sf.* la méridienne.
Меридіанъ (пладникъ), *m. Géogr.* le mé-
 ridien; | прѣминуване свѣтло прѣвъ —,
 la culmination; | прѣминува прѣвъ —, *v.*
imp. il culmine.
Меринность и -сень платъ, *m.* le merinos.
Меркуриѣ (планета), *m. Astr.* le Mercure.
Мерланъ, *m. poisson*, le merlan.
Мерлонъ (частъ отъ брустверъ), *m. Fortif.*
 le merlon.
Мерь (градски клетъ), *m.* un maire; |
 палатенъ —, maire du palais; | длѣжность
 на —, la mairie.
Месаринца, *sf.* la boucherie, l'étal m.
Месаръ, *m.* un boucher; | работникъ у —,
 un étalier et garçon —, m.
Месато нарастване, *m. Méd.* l'escarcome m.
Месатъ, *adj.* charnu; | *Bot.* pulpeux.
Месенъ и -сненъ редъ, *m.* la boucherie.
 — **клеѣ** (памедъ), *m.* la sarcocolle.
Меснякъ (пукль), *m. t.* oiseau, coq-d'Inde
 ou dindon, m. [sité].
Месисто нарастване, *m. Chir.* la carno-
Меситинъ, *m.* un censal.
Меситія, *sf.* la censerie.
Месна глба, *sf. Chir.* le fungus et fungosité
 f.; | описатель на -бы, un fungologiste.

Месна жилака, *sf. Anat.* l'aponévrose *f.*
— полница, *sf.* l'étal *m.*
Месни, *adj.* gras; | *Méd.* charneux.
Месници, *sf. pl.* les jours gras *m.*
Месножильентъ, *adj.* aponevrotique.
— искилване, *sm. Chir.* le sarcocèle.
— нарастеване (жмба), *sm. Chir.* le fic, le sarcome, fongueux, *adj.*; | *Méd.* le môle;
| приличенъ на —, sarcomateux, *adj.*
— ъстие, *sm.* le gras.
Месо, *sm.* la viande; *pl.* -са, la chair; 1. прѣсно —, viande neuve; 2. мръвка —, une escalope; 3. задушаване —, l'étuvée *f.*; 4. задушамъ ново —, *va. Chir.* s'incarnier; 5. изрѣзвамъ — отъ кости, *va. décharner*; 6. който искарга —, sarco-tique, *adj.* *m.*; 7. (набочено съ слагина), viande entrelardée; 8. набочване — съ слагина, entrelardement *m.*; 9. оставамъ — да стане крѣско, *va. faire venter*; 10. при-тургане на купено — вета мръвка, la réjouissance.
Месопустъ (месници), *sm. pop.* le charnage.
Месопустна недѣля, *sf.* la sexagésime.
Месоѣдецъ (който ѣде месо), *sm.* carnivore, *adj.* [дина], *sm.* le messidor.
Мессндоръ (мѣсець на републиканска го-
Мессія, *sm.* le Messie; -сиянъ, du Messie.
Месце, *sm. Anat. dim.* la caroncule.
Месчина (крѣтина), *sf.* le maigre; | *Bot.* tissu utriculaire *m.*
Металепсия, *sm. Rhét.* la métalepse.
Металенъ пѣсакъ (стрипъ съ нила), *sm.* la limaille. [lique *f.*
Металлическа писалка, *sf.* plume métal-
— плочица, *sf. Chir.* l'obtuteur *m.*
— свойщина, *sf.* la métalléité.
Металлически, *adj.* métallique.
Металлография (описане метали), *sf.* la métallographie.
Металлоидъ, *sm. Chim.* le métalloïde.
Металлувамъ (прѣобрѣщамъ на метали),
va. Chim. métalliser.
Металлуване, *sm. Chim.* la métallisation.
Металлургически (рудословенъ), *adj.* mé-
tallurgique. [lurgie.
Металлургия (рудословие), *sf.* la métal-
Металлургъ, *sm.* un métallurgiste.
Металъ, *sm.* le métal; -ленъ, de métal; |
самораслелъ или расовець, métal natif ou
vierge.
Металлясть, *adj.* métallifère.
Метална машина, *sf.* (вогъе Балнста).
Метафизика, *sf.* la métaphysique. [-ment.
Метафизически, *adj.* métaphysique; -ски,
Метафизикъ, *s.* métaphysicien, enne.
Метафора, *sf.* la métaphore. -ment.
Метафорически, *adj.* métaphorique; -ски,
Метафоризмъ (думенъ прѣводъ), *sm.* la
métaphrase.

Метацентръ, *sm. Mar.* le métacentre.
Метачъ, *ка, s.* balayeur, euse; un boueur; |
(на собни кумини), un ramoneur.
Матене, *sm.* le balayage, époussetage *m.*
Метеорически, *adj.* météorique.
Метеорологически, *adj.* météorologique.
Метеорология (наука за метеоры), *sf.* la
météorologie.
Метеорологъ, *sm.* un météorologiste.
Метеоръ (въздушно лосне), *sm.* le météore.
Метеризъ, *sm. i.* Fortif. l'escarpe *f.*
Метла, *sf.* le balai; | (съ прѣтъ), manche à
balai; | (у ковачъ), l'écouvette *f.*
Метлина, *sf.* plante, le brome.
Метлица или Китка (отъ пера), *sf.* le
'houssoir; 1. отърсване съ —, le 'hous-
sage; 2. чистя или отърсване съ —, *va.*
'housser; 3. —, plante, reine de prés, *f.*
Метличка, *sf. dim.* le balayette.
Метлы, *sf. pl. Astr.* chemin de St. Jacques
(вогъе Млѣченъ пътъ).
Метода и -дѣ, *sf. sm.* la méthode; | по —,
adv. méthodiquement.
Методистъ (еретикъ), *sm.* un méthodiste; |
учене на -сты, le méthodisme.
Методически, *adj.* méthodique; -ски, -ment.
Метонимия, *sf. Théi.* la métonymie.
Метопоскопически, *adj.* métroscopique.
Метопоскопия (лицегадане), *sf.* la méto-
poscopie. [poscopie.
Метопоскопъ (лицегадачъ), *sm.* un méto-
Метрика, *sf.* la métrique; | -трически, *adj.*
Метрическа книга, *sf.* registre baptismaire,
m. le nécrologe.
Метрологически, *adj.* métrologique.
Метрология (наука за мѣрки и драмове),
sf. la métrologie.
Метрологъ, *sm.* un métrologiste et -logue.
Метрономъ, *sm. Mus.* le métronome et mé-
tronomètre.
Метрополия, *sf.* la métropole.
Метросидеръ, *sm. arbrisseau*, le métrosidères.
Метръ (мѣрка), *sm.* le mètre; 1. десетъ -ра,
un décamètre; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.*
métrer; 3. прѣмѣрване съ —, le métrage;
4. мѣрачъ съ —, un mètreur.
Метъ, *va.* balayer, épousseter; | (мечъ),
écouvillonner; | (собенъ кумини), ramoner.
Мепитически, *adj.* méphitique.
Механа, *sf. i.* la taverne; | (малки градъ),
la guinguette; | дръжикъ на — (винаръ,
ка), *s.* tavernier, ère (вогъе Вирняница).
Механика, *sf.* la mécanique.
Механикъ, *sm.* un mécanicien.
Механическа свойщина, *sf.* la mécanicité.
Механически, *adj.* mécanique; -ски, -ment;
| illibéral.
— кофаръ, *sm.* le chogramme.
Механически искусства, *sm. pl.* les arts
mécaniques *m.*

Механизмъ (сѣтанъ), *sm.* le mécanisme.
Мехенкъ, *sm.* t. pierre de touche, *f*; | le criterium (*воуеъ* Признакъ).
Мехлемъ (мазъ), *sm.* t. Pharm. l'onguent *m*; | прилеченъ на —, Pharm. onguentaire, *adj*.
Меченатъ (бранилникъ на науки), *sm.* un mécène.
Меча кожа, *sf.* l'oursin *m*.
 — кѣпина, *sf.* arbrisseau, raisin d'ours, *m*.
 — рошава пѣшка, *sf.* bonnet à poil, *m*.
 — стѣпка, *sf.* plante, la berce. [miaulent.
Мечать (замечать коткыѣ), *v. imp.* ils Mечатъ, *sm.* *fam.* le raton.
Мечене (на коткы), *sm.* le miaulement.
Меченосецъ, *sm.* un porte-glaive, un sélic-tat-aga *t*.
Меченце (малко мече), *sm.* l'ourson *m*; | (на очинце), la chevrette.
Мечеобразенъ и -прилеченъ, *adj.* H. nat. ensiiforme; | Anat. xiphoide.
Мечитъ (жамія t.), *sm.* t. la mosqué; -текъ, de mosqué. [d'ours, ascanthe *f*.
Мечи-ушы, *sm. pl.* plante, l'auricule ou oreille.
Мечка, *sf.* quadr. l'ours *m*; 1. Голѣма —, Малака —, Astr. grande Ourse, petite Ourse; 2. (на очинце), le marmouset; 3. кравовъ-децъ —, le tamandua et tamanoir; 4. женска —, l'ourse *f*.
Мечкаръ, *sm.* monteur d'ours, *m*; | (сѣсѣдъ-дѣ), l'Arctophylax ou Bouvier.
Мечъ, *sm.* la glaive, épée *f*, fer *m*; | *fam.* la flamberge; | (рыба и сѣсѣдъ-дѣ), le xiphias, la Dorade. [le garde-platine.
Мейненъ калжъ (за пушка), *sm.* t. Milit. Мигамъ, *sm.* ciller les yeux; | мигать (за очи), *v. imp.* ils papillotent.
Мигалы, *sm. pl.* fig. la vue (*воуеъ* Зъркалы).
Мигане (мечене, жумене), *sm.* le cilllement; 1. (сѣ очи), le papillotage; | Méd. la nictation; 2. (ароническо), la cilllose.
Мигдалево мѣлко, *sm.* l'amandé *m*.
Мигдалевъ сапунъ, *sm.* savon amygdalin *m*.
Мигдаленъ камыкъ, *sm.* Minér. l'amyn-daloide *f*.
 — кравай, *sm.* le nougat.
Мигдална пиктия, *sf.* (*воуеъ* Бланмаже).
Мигдаль, *sm.* arbre, l'amandier *m*.
Мигдалы и Минъ, *sm. pl.* l'amande *f*; 1. за-харосавъ —, *va.* praliner; 2. сахаросавы —, la praline; 3. (олѣсени сѣ сахаръ), amandes lissées; 4. (сѣ жмака чарука), amandes à la princesse.
Мигло, *sm.* pop. un jecrisse.
Мигловане, *sm.* l'instant *m*, le moment; 1. (око), clin d'oeil, *m*; 2. въ едно — око, en un clin d'oeil; | *fam.* en un tour de main.
Мигловена страсть, *sf.* fig. *fam.* feu de Miraille, *m*.
Мигловенностъ, *sf.* l'instantanéité *f*.
Мигловенъ, *adj.* instantané; -во, -nement.

Мигрень (главоболъ), *sf.* la migraine.
Мигъ, *sm.* l'instant *m*.
Мида (стрида), *sf.* l'huitre *f*; -денъ, d'huitre; 1. видъ —, la petoncle; 2. мѣсто дѣто ловять -ды, la moulière; 3. вѣдникъ на -ды и стриды, un ostéoculteur; 4. украсене съ -ды и камачета, la rocaille; | майсторъ на украсене съ —, un rocailleur.
Мидаръ, *ка, s.* ecailler, ère.
Мидообразно животно, *sm.* ostracé, *adj.* *m*.
Мизеръ (сѣ игра), *sm.* la misère.
Мижурене, *sm.* Méd. la nictation.
Мижурливъ, *adj.* clignotant; | Anat. nictitant.
Мижуря (мигамъ), *sm.* clignoter; | мижуря (за конъ), *v. imp.* il nicté. [quelet.
Микелетъ (испанска милиция), *sm.* le mi-Микрометръ, *sm.* Astr. le micromètre.
Микроскопическа животинка, *sf.* l'ani-malecule *m*.
Микроскопически, *adj.* microscopique; | списане на — предметъ, la micrographie.
Микроскопъ (уголѣжително стѣкло), *sm.* Opt. le microscope.
Микрухвинъ, *adj.* *fam.* acoquinant.
Микстура, *sf.* Pharm. la mixture.
Миланска лепра, *sf.* Méd. la pellagre; | болавъ отъ —, un pellagréux.
Миленъ, *adj.* milliaire.
 — камыкъ (на пѣтъ), *sm.* le milliaire.
Милкувамъ, *va.* flatter, mitter; | *fam.* flatter, cajoler; | -са, *vr.* cajoler.
Милкуване, *sm.* la cajolerie; 1. *fam.* la ca-lenerie; 2. *pl.* -неа, les amitiés *f*; 3. до-стойнъ за —, cajolable. [neteur.
Милкувачъ, *ка, s.* cajoleur, euse; un bon-Миллепоритъ, *sm.* le milléporite.
Миллепоръ, *sm.* le milléporé. [milligramme.
Миланграмъ (тѣтъ на грамъ), *sm.* un Миллилитръ (тѣтъ на литръ), *sm.* un millilitre.
Миллиметръ (тѣтъ на метръ), *sm.* un mil-limètre.
Миллиаръ (тѣтъ отъ аръ), *sm.* un milliare.
Миллионенъ, *adj.* millionième.
Миллионностъ (който има миллионъ), *adj.* 10. millionnaire.
Миллиона часть, *sf.* le millionième.
Миллионъ (хмѣ. хмѣды), *sm.* un million.
Миллиционеръ (милиционерски войникъ), *sm.* un milicien.
Миланция (селска войска), *sf.* la milice.
Милничко, *sm.* mon ehou, mon enfant.
Милничкъ, *adj.* dim. joliet, cheri, mignard, mignon; | *fam.* doucet.
Мило, *adv.* joliment; 1. твърдъ —, c'est grand' pitié; 2. — ми е, *sm.* j'ai regret; 3. — ми е за, je plains de.
Милонденъ, *adj.* *fam.* bien facé.
Милордъ, *sm.* un milord.
Милостивъ, *adj.* charitable; -во, -ment; |

miséricordieux, pitoyable, gracieux, élément, favorable, prospère, propice, humain.

Милостивый господарь мой, *sm.* monsieur *m* (*pl.* messieurs). [*la* charité, *f.*]

Милостивыя сестры, *sf. pl.* les soeurs de

Милостыненъ священникъ, *sm.* grand aumônier *m*; | чинъ или каца на —, la grande aumônerie. [*на* —, l'aumônerie *f.*]

Милостынный, *sm.* un aumônier; | зване

Милостыня, *sf.* l'aumône *f*, la charité, la passade; 1. *fam.* la caristade; 2. (*у Римляны*), la sportule; 3. искамъ — ради Христа, *va.* gueuser; 4. който дава —, aumônier, *adv*; 5. кутя за —, l'aumônière *f*; 6. събираме —, la quête; 7. събирамъ —, *va.* quêter; 8. събиратъ, ка на —, *s.* quêteur, euse.

Милость, *sf.* la pitié, faveur, bonté, miséricorde, clemence, rémission *f*; 1. (*и жмтла*), la grâce et les bonnes grâces; 2. (*жмтла*), la seigneurie; 3. (*дадена нѣкому противо правдинѣ и насыщѣнѣ*), le passage-droit; 4. изгубване —, la disgrâce; 5. отжмнувамъ —та нѣкому, *vm.* digracier; 6. безъ —, sans ménagement, crûment; 7. за —, *adv.* par précaire, à titre de précaire.

Милувамъ, *va.* caresser, flatter, amadouer; 1. *fig.* chatouiller, bouchonner; 2. *fam.* mignarder; 3. *Vén.* rebaudir; 4. който обыча да —лува, caressant, *adj*.

Милуване, *sm.* la caresse; | *pl.* -неа, les tendresses, les mignardises *f*.

Милъ, *adj.* gracieux, charmant, aimable, joli, cher, doux, riant, revivant; | *fig.* tendre, gaouissant. [*regretter.*]

Милѣя, *vm.* avoir regret *m*; | (*за нѣщо*),

Милѣ (*пѣтина мѣрка*), *sf.* le mille, la lieue; | една — на околъ, une lieue à la ronde.

Мимика, *sf.* la mimique; | -мически, *adj*.

Мимикъ (*угодобвачъ*), *sm.* un mime.

Мимическо играене (*у с. с.*), *sm.* la saltation.

Мина (*оста мѣрка и монета и Милѣ под-хотъ*), *sf.* la mine.

Миналий, *adj.* révolu.

Мингушы, *sm. pl.* le boucle d'oreille.

Минераленъ кермесъ, *sm.* kermès minéral ou poudre de chartreux, *m*; | сѣбенъ съ —, kermetisé, *adj*.

— прахъ, *sm.* Chim. le magistère.

Минералны воды, *sf. pl.* eaux minérales *f*, les baines *m*. [*ralogique.*]

Минералогически (*рудословски*), *adj.* miné-

Минералогія (*рудословіе*), *sf.* la minéralogie.

Минералогъ, *sm.* un minéralogiste.

Минералъ, *sm.* le minéral; | -лехъ, *adj*.

Миней [*чегіе -нен*, le ménologe et menées *f.*]

Минеоръ (*подкопачъ*), *sm.* Milit. Mm. un mineur.

Минешъ, *sm.* plante, la coriandre, la giroflée jaune ou violette.

Минзуфаръ, *sm.* plante, le crocus des fleuristes. [*feuille.*]

Министерска длъжностъ, *sf. fig.* le porte-

Министерски, *adj.* ministériel; *мо* —, *adv.* -lement.

Министерство, *sm.* le ministère; 1. *fig.* le porte-feuille; 2. придръжностъ къмъ —, le ministérialisme; 3. придръжънъ къмъ —, ministériel, *adj*.

Министръ (*на духовны дѣла*), *sm.* ministre des cultes, *m*; | (*статски проведеникъ*), un ministre.

Министры, *sm. pl.* les ministères *m*.

Миниатура, *sf.* la miniature.

Миниатуренъ купопносецъ, *sm.* un miniaturiste.

Миниатурна купопноса, *sf.* la miniature.

Минионъ (*шрифтъ, 7 пункта*), *sm.* la minoppe.

Минкъ (*америк.*), *sm.* mamm. vison du Canada.

Минна галерея (*съ видъ на Т*), *sf.* Fortif. le té.

Минни горѣтъ, *sm.* Artill. le fourneau.

Минотъ (*полетна мина*), *sm.* le minot.

Минувамъ, *vm.* circuler, passer; 1. (*прѣзъ нѣщо*), traverser; 2. (*прѣкомъ*), croiser; 3. минуваса прѣзъ градина (*за ерата*), *v.* imp. elle ouvre.

Минуване, *sm.* le trajet.

Минусъ, *sm.* Alg. le moins. [*point.*]

Минута (*часъ*), *sf.* la minute, le moment, le

Минутенъ, *adj.* instantané; -тно, -nément.

Минутно колелце (*съ часовникъ*), *sm.* la minuterie. [*sm.* le mirage.]

Миражъ (*прѣносни слѣпки у видѣхъ-те*),

Миражъ, *sm. t.* (*voyes* Ваццанія и На-слѣдство).

Миренъ, *adj.* tranquille; -но, -ment; | si-ленциеу, placide; | не стоемъ —, *vm.* lutner. — чибукъ (*у диванъ*), *sm.* le calumet.

Мирзалива дѣтелина, *sf.* plante, le lotier ou trèfle musqué.

— трѣва, *sf.* plante, la flouve. [*de Ste-Lucie.*]

— черѣша, *sf.* arbre, la mahaleb ou bois

Мирзаливо вещество, *sm.* l'aromate *m*; | смисанъ съ —, l'aromatisation *f*.

— масло (*отъ португалъ*), *sm.* le néroli.

— начало (*у растеніе*), *sm.* Chim. esprit recteur *m*.

Мирзаливъ (*на хубаса*), *adj.* aromatique, de senteur *f*, fragrant. [*rasme m.*]

— прахъ (*отъ слама*), *sm.* Pharm. l'em-

Мирзаливы пѣща (*и кореніе*), *sm.* l'épice *f*; 1. напълнямъ съ —, *va.* embasmer; 2. туримъ —, *va.* épicer; 3. (*и бакалски стоки и търговія съ мѣръ*), *coll.* l'épicerie *f*.

Мирнама, *sf.* l'arome *m*, odeur *f*, exhalaison *f*, goût *m*, montant, vent *m*, haleinée *f*; 1. (*и хубаса*), la senteur; 2. съ хубаса —,

en odeur de suavité; 3. пуца добра —, *v. imp.* il fleurit; 4. безъ —, inodore, *adj.*
Мирика, *sf.* plante, le galé.
Мирисене (*душено*), *m.* l'odorat *m.*
Мирисж, *m.* faire; 1. (и на нѣщо), sentir; 2. мирше на изгорѣло, *v. imp.* sentir l'échauffé; 3. мирше (на нѣщо), il pue.
Миріаграммъ, *m.* un myriagramme.
Миріада (*десетъ хиляды*), *sf.* une myriade.
Миріаметръ (*десетъ хиляды метра*), *m.* un myriamètre.
Мирно, *adv.* doucement.
 — поттмиване, *m.* la composition.
Мирность, *sf.* la tranquillité; | *fig.* la douceur.
Мироболанъ, *m.* arbre, le myrobolanier.
Мироболаны, *m. pl.* le myrobolan.
Миродія, *sf.* plante, le persil, le céleri; — дѣвъ, de persil; | *rose* до месо съ —, la persillade.
Миролюбивъ, *adj.* pacifique; — во, — ment.
Миротворецъ, *adj.* conciliant.
Миротворецъ, *m.* un arbitrateur; | *Jur.* amiable compositeur *m.*
Миртообразенъ, *adj.* Anat. myrtiforme.
Миртъ, *m.* arbre, le myrte; — товъ, de myrte.
Мирувамъ, *m.* se tranquilliser.
Миръ, *m.* la paix, le repos; | *fig.* le silence.
Мирясвамъ, *m.* *fig.* se rasseoir. [*grappe.*]
Мискетъ (*жѣлѣзны шикалки*), *m.* Artill. la Miskova брабонка, *sf.* le muscadin.
Мискъ, *m.* le musc; 1. кожа намазана съ —, peau de musc; 2. намазевамъ съ —, *va.* musquer; 3. което мирше на —, което е намазано съ —, musqué, *adj.*
Мискявъ бобрикъ, *m.* quadr. l'ondatra ou rat musqué *m.* [*missionnaire*]
Миссионерь, *m.* un missionnaire; — рски, de Миссия (*дипломатическа*), *sf.* la légation; | (*за проповѣдане*), la mission.
Мистика (*миста*), *sf.* le mistie et mistique.
Мистикъ (*испитовачъ на тайнства*), *m.* un mystique.
Мистификація (*измама*), *sf.* la mystification.
Мистифирувамъ (*подигравамъ*), *va.* mystifier.
Мистицизмъ, *m.* le mysticisme.
Мистически, *adj.* mystique; — ски, — ment.
Мистрійка, *sf.* dim. la truellette.
Мистрія (*шадарска*), *sf.* la truelle; | една пѣла —, une truellée; | *варосване* съ —, Arch. la trullisation.
Мистръ (*мѣрка у Гръцы*), *m.* le mystre.
Мителъ (*шрифтъ*, 14 *пункта*), *m.* Typ. gros texte *m.*; | (12 *пункта*), Typ. le saint-augustin.
Митриръ, *m.* *t.* (*voies* Заграда).
Митически, *adj.* mythique.
Митологически, *adj.* mythologique.
Митология (*небылицы*), *sf.* la fable, la mythologie.

Митологъ, *m.* un mythologue.
Митра, *sf.* la mitre; | съ —, mitré, *adj.*
Митроприлична шѣпка (*у Египетски богосе*), *sf.* le pschent.
Митрополитъ, *m.* métropolit *m.*
Митъ (*приказка*), *m.* le mythe.
Михлюзинъ, *m.* *t.* (*voies* Испадналь).
Михлюзлукъ, *m.* *t.* (*voies* Испаднуване).
Мичманъ, *m.* Mar. enseigne de vaisseau, *m.*
Мищоринъ, *m.* *t.* la clientèle (*voies* Купувачи).
Миазма (*жръсотия*), *sf.* Med. le miasme.
Миологически, *adj.* myologique.
Миология (*наука за мѣщи*), *sf.* la myologie et myographie. [*tomie.*]
Міотомія (*распосене мѣщи*), *sf.* la myo-
Мирописане, *m.* la cosmographie.
 — описатель, *m.* un cosmographe.
 — словие, *m.* la cosmologie.
 — словъ, *m.* un cosmologiste.
Мірски, *adj.* mondain; — ски, — nement; | lai, laïque et laic, terrestre, profane, temporel, seculier.
Миръ, *m.* le monde, le siecle, machine ronde *f.*; | *fig.* la terre; | наука за сътворене —, la cosmogonie. [*laic m.*]
Миряний и -рецъ, *m.* un lai, laïque et
Млада дѣвойка, *sf.* une jeunesse; | *fig.* jeune tendron *f.*; | *fam.* tronquette *f.*
 — кошута, *sf.* le saon.
 — лоза, *sf.* la plante. [*geronnette.*]
 — овчѣрка, *sf.* dim. une bergerette et ber-
 — патка, *sf.* le caneton.
Младина, *sf.* la jeunesse, adolescence *f.*
Младини, *sf. pl.* *fig.* la berceau; отъ -тъ съ, *adv.* de la jeunesse.
Младница (*биданъ т.*), *sf.* l'arbrisseau; 1. (*дрѣвце за прѣсаждане*), le perot; 2. изново насаждамъ -цы, *va.* repeupler; 3. наскоро посадени -цы или растлецы, le plant.
Младничкъ, *adj.* dim. tendre.
Младо врѣме (*въ —*, en bas âge; | отъ своето —, dès le berceau.
 — малко занче, *m.* le lapereau.
 — момче, *m.* jeune personne *f.*
 — пиле, *m.* le culot.
 — рогаце, *m.* le saon.
Младоженецъ, *m.* prétendu, *ue*; nouveau marié, nouvelle mariée; accordée *m.*, épousée *f.*; | *стая за -ицы*, chambre nuptiale *f.*
Младокъ, *m.* le bourgeon, le plant, le ba-
 liveau; 1. Bot. la plantule; 2. (*на дрѣвото*), le brout; 3. (*отъ лоза, смолникъ*), la cro-
 sette; 4. забѣлѣшка на -доцы за кора-
 стеване, le bollivage.
Младостъ и -дина, *sf.* la jeunesse, juvénilité, adolescence *f.*; | *fig.* la verdure, le prin-
 temps; | *изворъ* —, fontaine de jouvence *f.*
Младъ и -дичкъ, *adj.* jeune, adolescent,

- junéville; 1. по —, пуноб; 2. твърдъ - дичкъ, *dim. fam.* jeunet; 3. ставамъ по —, *vn.* rajeunir; 4. виждамъ по —, *vr.* se rajeunir.
- Младъ грабливъ пилецъ, sm.** oiseau branchier *m.*
- инфантеристъ, *sm. fig.* un tourlourou.
- капопъ, *sf. fam.* l'étourdeau *m.*
- отраслектъ, *sm.* le tendron.
- рогаць, *sm.* la bichette.
- Млады години, sf. pl. fig.** l'été *m.*
- гжлабчета (*ничета*), *sn. pl.* les innocents *m.*
- людие, *sm. pl.* la jeunesse.
- Млащѣлка, sf.** le bouchon.
- Млнпка, sf.** le flan.
- Млннъ (баница), sm.** le gâteau, le pâté; | (*съ млѣко*), la dariole; | права —, *va.* pâtisser.
- Млого, préfixe, très-;** 1. *adv.* beaucoup, copieusement, essentiellement, notablement, grandement, largement, pendant longtemps, longuement, joliment, bien, force *et* à force, à poignée, gros, comme s'il en pleuvait; 2. *fam.* tort plein, à ventre deboutonné; 3. *fig.* има —, il pleut; 4. най —, au plus, tout au plus, à tout rompre; 5. нѣ —, pas trop, peu de chose, pas tant que de merveille; 6. по — или по-малко, tant plus que moins; 7. твърдъ —, à force, infiniment, de moitié trop, à la large, comme quatre, à la mort; | това е —, cela est trop fort; 8. — то, *sn.* le trop.
- божникъ, ница, *s.* polythéiste.
- божно изображение, *sm.* figure panthée *f.*
- божие, *sm.* le polythéisme.
- братство, *sm. Bot.* la polyadelphie.
- бройность, *sf.* la multiplicité.
- бройнъ *adj.* nombreux.
- буквенъ, *adj. Gram.* polygramme.
- врѣменно, *adv.* longuement.
- врѣментъ, *adj.* long.
- говорно слово, *sm.* la paraphrase.
- дументъ, *adj.* verbeux; | *fig.* diffus; -мно, -sément.
- дѣлбентъ, *adj. Bot.* multifide.
- езыченъ, *adj.* polyglotte; | -чна Библия, *sf.* la polyglotte.
- езычникъ (*който знае да говори много езыци*), *sm.* un polyglotte.
- женецъ или -мжжна, *sc.* polygame.
- женство или -мжство, *sm.* la polygamie.
- жѣвѣние, *sm.* la longévité.
- здраве, *sm.* les baisemains *m.*
- знаецъ, *sm.* un polymathe.
- косатникъ, *sm. plante*, le polytric.
- клинникъ (*полиѣдръ*), *sm. Géom.* le polyèdre. [*re* —, *sm.*]
- клинво стъкло, *sm.* multipliant *et* ver-
- крако животно, *sm.* multipède, *adj.* *m.*
- кѣтентъ, *adj. Géom.* multangulaire.

- Многокѣтникъ, sm. Géom.** le polygone; | -тентъ, *adj.*
- листентъ, *adj.* feuillu.
- листавъ, *adj. Bot.* polypétale.
- лошаво, *adv.* abominablement.
- лонъ, *adj.* abominable.
- людность, *sf.* la populosité.
- люденъ, *adj.* peuplé, peuplé; | (*улица, нѣтъ, по които вървятъ мложина*), passant.
- мжжие, *sm. Bot.* la polyandrie.
- недостига, *prép.* à beaucoup près.
- вогица, *sf. plante*, le polypode.
- образентъ, *adj.* multiforme.
- пѣпчентъ, *adj.* tuberculé.
- пѣтентъ, *ad. Arithm.* multiple; | — брой, *sm.* le multiple.
- пѣтно, *adv.* plusieurs fois, à plusieurs ou à différents reprises *f.* [remonte.
- -мърленъ (*май съ кобыла*), *sm.* la
- -отгласане или нхтене, *sm.* écho tau-
tologique *m.*
- раздѣленъ, *adj. Bot.* multiparti.
- родливъ, *ad. H. nat.* multipara.
- рѣчливъ, *adj.* rédonant; | *fam.* para-
fraseur, euse.
- рѣчие, *sm.* la périssologie, diffusion, ré-
donance, prolixité; | *fig.* la superfétation.
- свадбентъ (*за расменеа*), *adj. Bot.* poly-
game.
- свадбие (*u Bot.*), *sm.* la polygamie.
- срична рѣчь, *sf. Gram.* polysyllabe *adj. m.*
- съставентъ, *adj.* compliqué, surcomposé.
- стѣлпентъ, *adj. Archit.* polystyle.
- томентъ и -частентъ (*за съчиненеа*), *adj.*
volumineux.
- ученъ, *adj.* un polymathe.
- човѣкъ, *sm. fig.* bibliothèque vivante
ou ambulante *f.*
- ходя, *vn.* faire de l'exercice *m.*
- хоратливъ, *adj. fig.* diffus; -ливо, -sément.
- цѣѣтентъ, *adj. Bot.* multiflore.
- чарупчентъ плушковъ, *sm. H. nat.*
multivalve, *adj. m.* [et polynôme.
- членна голѣмнина, *sf. Alg.* le multinôme
- Мложачъ или -жжаникъ, sm. Arithm.** le multiplicateur.
- Мложественъ брой, sm.** le pluriel; | въ —, *Gram.* pluriel *et* pluriel, *adj.*; | употрѣба-
ванъ въ —, *va.* pluraliser.
- Мложество, sm.** la multiplicité, multitude,
affluence, abondance, quantité, nuée *f.*,
nombre *m.*, mont-joie *f.*, mille *adj.*, à mil-
liers, par milliers, le peuple, la foule; 1.
fig. le peloton, le débordement, la provision,
la forêt, le régiment, feu roulant *m.*; 2. (*на
гласове*), la majorité; 3. (*нѣщо*), la jonchée.
- Мложително стъкло, sm.** polyeope *et* ver-
re —, *sm.*
- Мложливъ, adj.** multipliable.

Множливъ брой, *sm. Arithm.* le multiplicande.
Мнозина, *sf.* la pluralité, les plusieurs *m.*,
 mille *adj.*; | *fam.* maint, *adj.*

Мъва, *sf.* la renommée, le bruit, éclat *m.*,
 scandale *m.*, on dit *m.*; | *fig.* la chronique.

Мълвнса, *v. imp.* il se murmure, il court
 un bruit. [motus.]

Млъкъ, *interj.* chut, basta, bouche close.

Млъчливостъ, *sf.* la taciturnité, le secret;
 | освѣщене —, *Phren.* la secretivité.

Млъчливо продължение или подновяване (на поемъ или контрактъ), *sm. Jur.*
 tacite reconduction *f.*

Млъчливъ, *adj.* silencieux; -во, -еusement;
 | taciturne, secret, discret, bas; | *fig.* sombre.
 — човѣкъ, *sm.* bourru, *adj.*

Млъчано, *sm.* le silence; | съ стоворъ за
 —, en confidence *f.*

Млъчанъ, *sm.* un mystificateur.

Млъчете, *interj.* silence, paix.

Млъчешкомъ, *adv.* à la sourdine.

Млъчи! *interj.* Vén. tou-oui.

Млъчъ, *vn.* se taire; | -си, être tout en de-
 dans; | *Mus.* tenir le tacet.

Млъкарница, *sf.* la laiterie.

Млъкаръ, *ка, s.* laitier, ère; | (сѣтманаръ),
 crémier, ère.

Млъко, *sm.* le lait; 1. (у мжжы рыбы), la
 laitance ou laite; | съ — (за рыбы), laité,
adj.; 2. змнникъ за —, la laiterie; 3. про-
 давачъ, ка на —, laitier, ère.

— давателенъ, *adj.* Anat. lactifère.

— мѣръ, *sm.* le galactomètre ou peso-lait.

— прѣсхнтеленъ, *adj.* Méd. antilacteux.

Млъченъ, *adj.* lacté, laiteux; | Bot. lactescens.

— булонъ, *sm.* le brouet.

— жбъ (у дѣца), *sm. fam.* la quenotte.

— млъ, *sm. Astr.* la galaxie ou voie
 lactée *f.*

— сокъ, *sm.* le chyle; | ставане на —,
 la chylification; | прѣобрѣщатъ на —, *v.*
imp. ils se chylifient.

— цвѣтъ, *sm.* laiteux, *adj.*

Млъчна крава, *sf.* vache laitière ou à lait, *f.*

— свойщина, *sf.* Bot. la lactescens.

Млъчница (болестъ), *sf.* l'aphthe *m.*

Млъчно вѣрие (говѣа съ млъко), *sm.* le
 laitage. [le poll.]

Млъчны грахалки (у жена), *sf. pl.* Méd.

— палпки, *sf. pl.* croûte laiteuse ou de
 lait, *f.*

Млъчокъ, *sm.* plante, l'épurga *f.* esule *f.*,
 euphorbe *m.*, tillymale *m.*

Мнемоника, *sf.* la mnémonique et mnémo-
 technique; | -монически, *adj.* — et mnémo-
 technique.

Мобели, *sf. pl.* le mobilier.

Мобилизация, *sf.* Milit. la mobilisation.

Мобелъ, *sf.* le meuble; | Jur. meubles
 meublants *m.*

Могилъ, *sf.* la tombe, la butte le tertre
 (и -лка), la taupinière et taupinée; | *Milit.*
 le rideau.

Могилка (съ кръста), *sf.* le calvaire.

Могилъсть, *adj.* montueux; | (за земята),
adj. accidenté. [*v. imp.* il se peut.]

Могъ, *vn.* pouvoir, savoir; | може да бѣде.

Мода, *sf.* la mode, la vogue, le genre; 1.
 на -та, de mise *f.*; 2. бывамъ на —, *vn.*
fam. faire fureur *f.*; 3. това е въ голѣма
 —, la presse *y* est; 4. *pl.* -ды (женски
 труфила), les modes; | търговецъ на —,
 un modiste.

Модель (малкъ т.), *sm.* le modèle; | (у
 каменоделеца), la maquette; | праване
 —, le modelage.

Моденъ, *adj.* couru, fashionable, de mise *f.*
 — вкусъ, *sm.* le fashion.

— цвѣтъ (жълтеникавъ), *adj.* miellé.

Модилонъ, *sm. Archit.* la mutule ou mo-
 dillon *m.*

Модистка, *sf.* une modiste.

Модификация, *sf.* Mus. le tempérament.

Модны стокы, *sf. pl.* les modes *f.*

Модуляция, *sf.* Mus. la modulation.

Модулирувамъ (прѣминувамъ отъ тонъ
 на тонъ), *va.* Mus. moduler.

Модуль, *sm. Mathém.* le module.

Може бы, *adv.* peut-être.

Можень, *adj.* possible.

Можность, *sf.* la possibilité.

Мозарабъ (християнинъ), *sm.* un mozarabe;
 | -бически, *adj.* mozarabe et -bique.

Мозагъ, *sm.* le cerveau, la cervelle; 1. Anat.
 l'encéphale *m.*; 2. (съ костъ), la moelle; 3.
 (у нивѣлки), le mollet, gras de jambe,
m.; 4. гававый — между коститъ на гла-
 вата, Anat. le diploé; 5. жката ципа на
 -тъ, Anat. la dure-mère ou meninge; 6.
 въспаление на -тъ, Méd. l'encéphalite *f.*,
 céphalite, cérébrite *f.*; 7. надъница съ —,
 la cervelas; 8. (вѣстие), la cervelle.

Мозгавъ, *adj.* médulleux. [salique.]

Мозайка (мозаическа работа), *sf.* la mo-
 мозайкисть и -каръ, *sm.* mosaïste et -sai-
 quiste, *adj. m.* [Méd. la cérébellite.]

Мозачъ, *sm.* le cervelet; въспаление на -то,
 Мозаченъ и -згавъ, *adj.* moelleux; | Méd.
 cérébral; | Anat. encéphalique, médullaire.

Мозачна осливица, *sf.* Anat. glande pinéale *f.*
 — крѣхчина, *sf.* Anat. la pulpe.

— тѣнка ципа, *sf.* Anat. *sf.* la pie-mère.

— ципа, *sf.* Anat. le méninge; | въспаление
 на —, Méd. la méningite.

Мозачно изсипване или носкнване, *sm.*
 Méd. l'encéphalocèle *f.*

Мой (моя *f.*, мое *n.*, *pl.* мои), *adj.* poss. mon
 (*f.* ma; *pl.* mes.); mien, enne; | което, *sm.*
 le mien. [salique *f.*]

Мойсеевъ законъ (съ Библия), *sm.* loi mo-

Моята собственость, *sf.* le mien.

Мокава (*хартияна кора или чистурити заглупци от нея*), *sf.* *t.* le carton; 1. корава —, carton pierre; 2. подвесия съ коры отъ —, le cartonnage; 3. подвезавашъ — книга, *va.* cartonner; 4. подвезаръ съ — книги, *s.* cartonneur, euse; 5. който прави —-ы, un cartonnier; 6. фабрика за —-ы, la cartonnerie.

Мокаваръ, *sm.* un cartonnier.

Мокавянъ фишекъ, *sm.* le cartonche.

Мокрене, *sm.* la mouillure; | (*хартия*), *Tur.* la trempe.

Мокриланникъ (*на сухо*), *sm.* un décatisseur.

Мокриланница (*съ Типография*), *sf.* la tremperie.

Мокрилно корыто, *sm.* la trempoire.

Мокрина, *sf.* la mouillure, la moiteur; | (*съ тѣло*), l'humeur *f.* humidité *f.* humide *m.*; | който разнося или распръсва —, *Méd.* discussif, incisif, colliquatif; 3. распръснута —, *Méd.* la colliquation.

Мокрителна чѣшка, *sf.* le mouilloire.

Мокрица, *sf.* plante, le mouron des oiseaux, morgeline ou alsine *f.*

Мокъръ, *adj.* moite; | *fam.* 'halbrené; | *Méd.* séreux.

Мокря, *va.* mouiller, moitir, décatir; 1. *sg.* baigner; 2. (*хартия*), tremper; 3. —-а, *vr.* tremper.

Мокрявъ, *adj.* *Méd.* humoral.

Мокса (*прогора съ памучна суканица*), *sf.* *Chir.* le moxa; | *прогорене съ —*, *Chir.* la moxibustion.

Молба, *sf.* le vœu, la demande, sollicitation, supplication, complainte, action, doléance, prière *f.*; 1. (*съ духовна сѣдница*), la quérémonie; 2. (*за искане*), la réquisition; 3. запознаване на —, l'apostille *f.*; 4. (*написана*), la pétition, la supplique, le placet, la requête; 5. исканникъ, ница (*съ молба*), *so.* petitionnaire; 6. давамъ —, *va.* supplier; 7. неприяване —, *Jur.* fin de non-recevoir *f.*; 8. (*за помирение или прощение*), *Jur.* pourvoi en grâce *m.*; 9. подавамъ — (*харително т.*) на сѣданица, *va.* *Jur.* se plaindre; | (*молба*), venir à la recharge; 10. подавамъ апелационна —, *va.* *Jur.* interjecter appel; 11. (*съ сѣданица*), la poursuite, les conclusions *f.*; 12. който vareжда —-а, grand audiencier *m.*

Молбачъ, *ка.* *s.* suppliant, ante.

Молене, *sm.* la supplication, imploration *f.*; 1. *sg.* la supplicque; 2. *fam.* l'orémus *m.*; 3. столъ за —, le prie-Dieu.

Молепсувамъ, *va.* empoister; | *sg.* empoisonner (*вогъе смъртавамъ*).

Молецъ, *sm.* insecte, la gerce, le dermestre, la teigne.

Молн (*жълтъ лугъ*), *sm.* plante, le moly.

Молибденова киселина, *sf.* *Chim.* acide molybdique *m.* [dène.

Молибденъ (*металъ*), *sm.* *Minér.* le molyb-

Молибдокондаль, *sm.* le crayon.

Молинисмъ (*учене на Молина за добро-дѣле*), *sm.* le molinisme.

Молинистъ (*последовател на Молина*), *sm.* un moliniste.

Молитва, *sf.* la prière, la paternôtra, l'office *m.*; 1. *fam.* l'orémus *m.*; 2. (*Господня*), oraison dominicale *f.*; 3. (*на пръсти-та, илина*), le stabot et -mater; 4. (*со покой-нига*), le requiem; 5. поучене въ край-та на —, le capitule; 6. (*прѣди обѣда*), le bénédicte; 7. (*къмъ Прѣсвѣта Богороди-ца*), l'angelus *m.*; 8. (*за прѣсти*), le de-profundis; 9. (*за умрѣли, поменъ*), le libera; 10. (*прѣди умыване ръцѣ*), le lavabo; 11. (*съ честь на Прѣсвѣта Дѣва*), le salvé; 12. (*послѣ ѣдене*), les grâces *f.*; 13. *pl.* —-ты, les suffrages *m.*

Молитвеникъ, *sm.* le diurnal, ordo, paroissien, contacte *m.*

Молитвословъ, *sm.* l'encologe *m.*

Молителенъ, *adj.* suppliant, precatif.

Молителъ, *ка.* *s.* suppliant, ante.

Молусъ (*за видъ*), *sm.* *t.* le remplage, la blocaille; | (*дрѣвни каменѣ*), la resourpe; | изпълняване съ —, le remplissage.

Моль, *sm.* *adj.* *Mus.* mineur.

Молцеѣдина, *sf.* la gerçure et gerce, man-geure, piquêre *f.*

Молъ, *va.* prier, solliciter, reclamer, implorer; 1. (*да държимъ тайно, да си мълчи-мъ*), recommander le secret; 2. (*мълчете*), voulez-vous bien vous taire; 3. (*покорно*), supplier; 4. (*съ покорно*), veuillez, veuillez bien; 5. кого то може да молитъ, exorable, *adj.*; 6. —-а, *vr.* prier; 7. (*Богъ*), prier Dieu; 8. (*за*), intercéder pour; 9. *adv.* de grâce.

Мома, *sf.* une mademoiselle (*pl.* mesdemoi-selle), demoiselle, fille, vierge, pucelle, femme *f.*

Момакъ, *sm.* un adolescent, garçon, enfant mâle *m.*; | *fam.* un jeune homme, gara, épou-seur *m.*; | *sg.* un lapin.

Момникъ, *adj.* vierge.

Момнина съзла, *sf.* plante, le souvenez-vous-de moi, le myosotis ou oraille-de souris.

Момниство, *sm.* la virginité; | *Ant.* l'hymen et hymenée *m.*; | *fam.* le pucelage.

Момници, *sf.* *pl.* glande de cou, *f.*

Момиче, *sm.* une vierge; | *dim.* fillette *f.*

Момиченце, *sm.* la petite, marmotte *f.*

Момски, *adj.* juvénile; —-ски, —-ment.

Момцы (*и млади*), *sm.* *pl.* la jeunesse; | *voc.* les enfants *m.*

Момче, *sm.* la garçon, le fils; 1. *fam.* le gara, grimelin, bambin *m.*; 2. (*за изобрѣ-наде-*

- жу), le galopin; 3. (съ князем), le valet; |
кръстатъ —, valet de carreau; 4. да-
вать — на майсторъ, *va.* obliger un apprenti.
- Монархия**, *sf.* une princesse.
- Монархически**, *adj.* monarchique; —ски,
—ment; | права —ско, *va.* monarchiser.
- Монархия (царщина)**, *sf.* la monarchie, sou-
veraineté *f*; 1. една опрѣдѣлена —, monar-
chie tempérée *f*; 2. противенъ на —, anti-
monarchique, 3. унищожаванъ —хическо
управлене, *va.* démonarchiser.
- Монархъ (еднодержавенъ царь)**, *sm.* un
monarque, souverain (*f. aine*), prince *m.*
- Монахъ**, *sm.* l'abbé, le frère; | *fam.* focard *m.*
- Монашески поредъ**, *sm.* la profession.
- Монета (пары т.)**, *sf.* la monnaie, la pièce;
1. вѣщественъ —, monnaie réelle ou ef-
fective; 2. (отъ XII вѣка), l'angelot *m*;
3. ужь —, monnaie de compte ou imagi-
naire; 4. образната страна на — (море т.),
Nim. l'avers *m*; 5. прѣправяне —, le ren-
grément; | прѣправямъ —, *va.* rengre-
ner; 6. наричане отъ —, la cisaille; 7.
ръжъ съ ножницъ вѣта —, *va.* cisaller; 8.
плащамъ съ вѣта —, *va.* rendre le change;
9. спадане —, la démonétisation; 10. спа-
данъ —, *va.* démonétiser.
- Монетаръ**, *sm.* un monétaire; | (майсторъ),
monnayeur *m.*
- Монетенъ**, *adj.* monétaire.
— дворъ (паранхана т.), *sm.* hôtel des
monnaies, billon, *m.*
— кабинетъ, *sm.* le médailler.
— приходъ, *sm.* le seigneurage; | (за свѣ-
ченство), le brassage. [*payage*]
- Монетна работа (свѣчене пары)**, *sf.* le mon-
monetno трыало, *sm.* le flay; | сѣка —ка-
ца, *va.* flatur.
- Мониторъ**, *sm.* le moniteur. [*tique*]
- Монограмматически**, *adj.* monogramma-
- Монографически**, *adj.* monographique.
- Монография (описание на единъ предметъ)**, *sf.*
H. nat. la monographie.
- Монокордъ (еднострунна)**, *sm.* le monocorde.
- Монологъ (разговоръ съ само-себе-си)**, *sm.*
le soliloque, le monologue.
- Монопольность**, *sm.* un monopoleur.
- Монополь**, *sm.* le monopole; | направлямъ
—, *va.* monopoliser.
- Монотония**, *adj.* *fig.* prosaïque
— пѣснопоецъ, —пойка, *s. fig.* la serinette.
- Монотонно изговаряне**, *sm.* *fig.* la psal-
modie.
- Монотонность**, *sf.* la monotonie.
- Монсъ (муче)**, *sm.* le carlin.
- Монтанаръ**, *sm.* *Po. it.* un montagnard.
- Монументаленъ**, *adj.* monumental.
- Мунументъ**, *sm.* le monument.
- Мопсъ (муче)**, *sm.* le deguia.
- Мораленъ**, *adj.* moral; —но, —лент.
- Моралистъ**, *sm.* un moraliste; prêcheur,
euse; | *fig.* le caton; | *Théat.* un raisonneur.
- Мораль**, *sf.* la morale.
- Морда**, *sf.* le museau, le mufl.
- Мордникъ (кашничъ на зурла)**, *sm.* la mu-
selière; | поставямъ — на животно, *va.*
fam. museler.
- Море**, *sm.* la mer, la plaine liquide; —рски,
de mer; 1. силно разлюбно —, mer pa-
touilleuse; 2. не са боя отъ —то, avoir le
nied marin; 3. спада —то, *v. imp.* *Mar.* elle
déchale; 4. по —, par la voie de mer.
- Мореплаване и —ходство**, *sm.* la navigation,
la marine; | наука —, *sf.* art nautique *m*;
| който борави —, un navigateur.
— плавателенъ, *adj.* nautique.
— плавецъ, *sm.* un navigateur, un marin,
homme de mer, *m.* [mauresque.]
- Морескъ (хунописъ)**, *sm.* la moresque et
- Мореходецъ**, *adj.* nautique, marin.
—ходець, *sm.* un nautonier, un navigateur.
—ходство, *sm.* la marine.
- Моржъ**, *sm.* *mamm.* le morse.
- Морковы**, *sf. pl.* la carotte. [*sf.* mal de mer, *m.*]
- Морска болестъ (жаждане на морето)**
— вървулица, *sf.* la caravane.
— гжска *sf.* oiseau, le pingouin. [de mer, *f.*
— зѣзда (зоофитъ), *sf.* l'asterie ou étoil
— костенурка, *sf.* le carot.
— котка (маймуна), *sf.* le marmot.
— крава, *sf.* le lamantin et lamentin.
— лѣстовница, *sf.* oiseau, l'alcyon *m*; —
чезъ, —cyonien; | le sterne, la fregate.
— мнда, *sf.* mollusque, l'ascidie *f*, la conque.
— минюга, *sf.* poisson, la lamproie; | (мал-
ка), le lamproyon et lamprillon.
— роса (отъ сѣлѣмата), *sf.* le poudrin.
— рыба бодлива, *sf.* poisson, l'aiguillat *m.*
— рыба (обита съ сѣлѣма), *sf.* la torquette.
— свиня, *sf.* *mamm.* la cabiai; | —, ce-
tace, le marouin; | —, poisson, le sanglier.
— скорпия, *sf.* poisson, le scorpène ou scor-
pion de mer. [*marine*].
— служба, —мирнзма, —щампа, *sf.* la
— трѣва, *sf.* plante, la baugue ou baugue.
— трѣска (болестъ), *sf.* la calenture.
— щука, *sf.* poisson, la bécune ou brochet
de mer, *m.*
- Морски**, *adj.* maritime, naval, marin, péla-
gien; но —ски, *adv.* nautiquement.
— барометръ, *sm.* *Phys.* le sympiesomètre.
— бекасъ малкъ, *sm.* oiseau, le bécasseau.
— брягъ, *sm.* la plage; | (Генуеска), la
rivière.
— вѣкъ, *sm.* poisson, la roussette.
— гарванъ, *sm.* oiseau, le cormoran.
— дроздъ, *sm.* poisson, le teurd. [de mer.
— еднорогъ, *sm.* *mamm.* le narval ou licorne
— жалады, *sm.* le balane; | —, mollusque,
la chame ou came.

Морски здравецъ, *sm. plante*, le bacile ou la perce-pierre.

- смѣоръ, *sm. poisson*, le congre. [marine.
- кадетъ (*гарде-маринъ*), *sm.* un garde-lукъ, *sm. plante*, la scille; | вино отъ —, *Pharm.* le scillite; | подправецъ съ вино отъ —, scillitique, *adj.*
- обиръ, *sm.* la fibuste. [ou orfraie.
- орель, *sm. oiseau*, le balbuzard, le 'huard
- пексемець, *sm. Mar.* la galette.
- приливъ и отливъ, *sm.* la marée.
- пѣсакъ, *sm. Agric.* la tanguie et tanque.
- разбойникъ, *sm.* un corsaire, fibustier, forban *m.* écumeur de mer, *m.*
- ракъ, *sm.* le cancre, la langouste; 1. вкамененъ —, cancrete *f*; 2. (*голдъ*), le 'homard; 3. (*хрустъ*), *crustacé*, le poulpart.
- ситникъ, *sm. plante*, le souchet.
- таралежъ, *sm.* l'oursin *m.*
- ученикъ (*юнкеръ*), *sm.* un aspirant ou élève de marine.

Морско куче (*тюленъ*), *sm. mamm.* le phoque.

- перо (*мидъ*), *sm.* pinne marine *f*.
- свѣтканъ, *sm. Mar.* le brasillement.

Морскы исхвърляване, *sm. pl.* éraives maritimes, herpes marines, *f.* [marine.

- военны силы, *sf. pl.* l'armée navale, la
- Мортажия, *sm.* un croque-mort; | -ия (*за чумази*), *pl.* les corbeaux.

Мортира, *sf. Artill.* le mortier.

Мортирка, *sf.* la boîte.

Моруна, *sf. poisson*, la morue, la merluche et merlus *m*; | засушена —, morue sèche; | двѣ ны наедно свързаны, poignée de morues, *f*.

Морунено масло, *sm.* huile de foi de morue, *f*.

Морфинъ, *sm. Chim.* la morphine et -phium *m*.

Моръ, *sm.* la mortalité, la peste, la pestilence; | (*на единъ родъ*), l'extinction *f*.

- бакамъ, *sm.* le bresillet.

Москвитъ (*момаъ*), *sm. insecte*, le moustique et mosquito.

Мастена подпорка, *sf.* la buttée et butée.

Мостарщина (*плета за минуване предъ мостъ*), *sf.* le pontonnage, le barrage; | събиратъ на —, un pontonnier, un barrager.

Мостра, *sf.* la montre, échantillon *m*, essai *m*.

Мостче, *sm.* le ponceau; | (*за пъщацы*), la passerelle.

Мостъ, *sm.* le pont; 1. Варолевъ —, *Anat.* pont de Varole; 2. двигателъ —, le pont-levis; 3. ладиятъ —, pont de bateaux; 4. окозъ —, pont à bascule; 5. провиснатъ —, pont suspendu; 6. самалонъ —, le ponton; 7. хвъркатъ —, pont volant; 8. водотеченъ каналъ на —, le pont-canal; 9. коловотъ на —, l'avant-duc *m*; 10. направа -тове и платица (*срамданско инженерство*), les ponts et chaussées.

Мотачъ, *ка, s.* dévideur, *mece.*

Мотачка (*жена*), *sf.* une bobineuse.

Мотеть (*черковна пѣсенъ*), *sm.* le motet.

Мотивъ, *sm. Mus.* le motif.

Мотовилка, *sf.* le dévidoir; | *Tech.* le caret.

Мотыка, *sf.* la pioche, le louchet et lochet, la 'houe, la bêche; 1. *Agric.* l'écobue; 2. направяване съ —, l'écobuage; 3. направяване съ —, *va.* écobuer; 4. копанъ съ —, *va.* piocher; 5. копанъ съ —, le piochage; 6. прѣкопаванъ сѣмъ съ —, *va.* 'houer.

Мохаветанинъ, танка, *s.* mahométan, *ane.*

Мохаветански, *adj.* mahométan.

— законъ, *sm.* le mahométisme.

Махометански народы, *sm. pl.* l'islamisme et islane *m*.

Мочорливъ, *adj.* marécageux.

Мочорливъ, *sm.* la grenouillère, le marécage, le bourbier.

Мошама (*плотно напаяно съ восакъ*), *sf.* *t.* toile cirée *f*; | (*за покрыване*), la bâche.

Мощенъ, *adj.* fort.

Мошци, *sf. pl.* la relique, le reliquaire, dépouille mortelle *f*, les restes *m*; 1. (*на праседанъ*), corps glorieux *m*; 2. (*на селити*), corps saint *m*; 3. ковчезъ съ —, le reliquaire.

Мошца, *sf.* la bousse, la doloire.

Мошци, *adj.* vigoureux.

Мошникъ (*юмрукъ* *s.*), *sm.* le poing, le poignet; 1. бой съ -ници, la boxe, le pugilat; 2. биясъ съ -ници, *va.* boxer et se boxer; 3. боецъ съ -ници, un boxeur; 4. ударе съ —, coup de poing; 5. удари съ — въ образъ, *va. pop.* paumer.

Мошно, *adv.* puissamment.

Мошь, *sf.* la puissance, le pouvoir.

Мравка, *sf. insecte*, la fourmi.

Мравководецъ, *sm. oiseau*, le fourmilier.

Мравникъ, *sm. quadr.* le fourmilier.

Мравочна кнѣплина, *sf. Chim.* acide formique, *m*.

Мраволжъ, *sm. insecte*, le fourmi-lion.

Мравуникъ (*красиваго пунча*), *sm.* la fourmière.

Мразене, *sm.* l'indignation *f*; | *sg.* le venin.

Мразъ, *sm.* le froid; | покрыване на растенеа отъ —, la champlore.

Мразя, *va.* 'halr, faire la moue; | (*сѣмъ въ-лого*), courir; | *fam.* levrauder.

Мракъ, *sm.* l'obscurité *f*, ombre *f*; | *sg.* le nuage; | ставъ черъ —, *v. imp.* il s'obscurdit.

Мрамолъ, *vn. pop.* ragoter.

Мраченъ, *adj.* obscur, ténébreux.

Мръвка, *sf.* la tranche, le lambeau, le morceau; 1. (*отъ солски прѣтъ*), le trumeau; 2. (*отъ мѣлка*), morceau de tranche; 3. (*отъ между дѣтъ рѣбра*), l'entre-côte *m*; 4. приготвено -къ за печене, l'habillage *m*.

Мрънкаръ (който обыча да си храни с месо), *sm.* un carnassier.

Мръдамъ, *vn.* mouvoir; | *-са*, *vr.* se mouvoir, bouger, se remuer; | *fig.* se secouer.

Мръдане, *sm.* le mouvement, le remuement et remûment; | *fig.* la commotion.

Мръдливъ, *adj.* mouvant, remuable.

Мрън ма, *v. imp.* paresser, cagnarder, se caliner, fainéanter.

Мрънлевиса, *vr. pop.* s'avachir.

Мрънливщина, *s.* fainéant, ante; un oisif; | *fam.* chipotier, ére.

Мрънливостъ, *sf.* la paresse, oisiveté, nonchalance, cagnardise et cagnarderie *f.*

Мрънливъ, *adj.* paresseux, endormi, viseux, lâche, nonchalant, indolent, fainéant, coquin; | *fam.* cognard, un câlin; | *pop.* un las d'aller.

— човѣкъ, *sm. pop.* un seringue.

Мрънина, *sf.* la fainéantise.

Мрънло, *ла*, *s.* paresseux, euse; un élampin, un cagnard; | *fam.* un accouvé; | (*дс-белакъ*), *pop.* un lendore. [*lence f.*]

Мръзлъ, *sm.* l'appesantissement *m.*, indomprilnia, *vn.* geler; | *мръзкъ*, *v. imp.* il gèle, il bruite.

Мръкнува, *v. imp.* il s'obourcie.

Мрълене, *sm.* l'accouplement *m.*; | *пуцанъ* на —, *va.* faire saillir. [*belinent*]

Мрълтъс (*за осекъ-тъ и осекато*), *v. imp.* ils Мрънко, *ка*, *s.* dissertateur ennuyeux; | *fam.* ressasseur, euse; un pleutre.

Мръсенъ, *adj.* détestable; *-смо*, *-ment*; 1. exécutable, laid, indigne, immonde, 'hideux; 2. lâche, infâme, vilain, polisson, crasseux, sordide; 3. crampeur, squalide, maussade, obscène; 4. *fig.* sale; 5. *fam.* graveleux; 6. *pop.* pouacre.

— сѣлпожъ, *sm.* le loup.

Мръсна шеприлична дума, *sf.* la gravelure.

— работа, *sf.* l'infamie *f.*

— рѣчь, *sf.* la vilénie.

— скъпанливостъ, *sf. fig.* la crasse.

Мръсникъ, *ица*, *s.* dégouté, ée; crasseux, euse; laid, aide; | *sa.* pouacre, 'souillon; un vilain, un barbouilleur, barbouillon *m.*; | *pop.* un mariegrailion.

Мръсница, *sf.* une salope, cendrillon *f.*; | *fam.* une bourdaude, louve *f.*; | *pop.* une guenipe, gaupre *f.*

— дѣвойка, *sf. pop.* une salisson.

— жена, *sf.* une maritorne.

Мръсници пиенци, *sm. pl.* les crapules *f.*; | *тъмъ* и *пизъ* съ —, *sm.* crapuler.

Мръсното, *sm.* le laid.

Мръснотумъ, *sm.* un polisson, sottisier *m.*

— рѣченъ, *adj.* ordurier.

— рѣчие, *sm.* la polissonnerie, la saleté; | *fam.* la saloperie.

— скъперничество, *sm. fig.* la ladrerie.

Мръсностъ, *sf.* la lâcheté, obscénité, horreur, vilénie, indignité *f.*

Мръсноустъ, *adj.* ordurier.

Мръсны думы, *sf. pl.* la gueulée.

— кѣцѣ, *sf. pl. pop.* le guilledou.

— рѣчи, *sf. pl.* l'ordure *f.*

Мръсотѣ, *sf.* la saleté, immodicité, crasse; exécration *f.*; | *fam.* la saloperie; | *-ria*, *pl.* les immondices *f.*

Мръсуване, *sm.* la paillardise.

Мръсувамъ, *vn.* paillarder, aller en garouage *f.* [*le fumeron*]

Мръсжъ (*отъ пюмюръ*), *sm.* le flambart, **Мрътва коотъ**, *sf. Chir.* le cal et calus, le ganglion, exostose *f.*, nodus *m.*; | (*на жѣ*), la châtaigne.

— котка (*мѣтѣ*), *sf. Mar.* corps mort *m.*

— рѣка, *sf. Jur.* mainmorte *f.*

Мрътвецоносна кола, *sf.* le corbillard.

Мрътвецъ, *sm.* corps mort *m.*, revenant *m.*, mort *m.*, cadavre *m.*; 1. *Anat.* le sujet; 2. разрѣзване на —, *Anat.* autopsie cadavérique *f.*; 3. ковчегъ за —, la cercueil; 4. къща на —-тъ, maison mortuaire *f.*; 5. къща за поставяне —-цы, la morgue; 6. прилика на —, avoir l'air d'un déterré. [*sépulcral*]

Мрътвешки, *adj.* cadavreux; | (*за лице*),

Мрътвороденъ, *adj.* mort-né.

— ржченъ, *adj. Jur.* mainmortable.

Мръвостъ (*на мѣло*), *sf. Méd.* la mortification.

Мрътво тѣло, *sm.* le cadavre, corps mort *m.*; | горене на —-а, la crémation; | распарене и пригледване на —-а, *Méd. Anat.* l'autopsie *f.* [*voirie*]

Мрътвочина (*лѣмъ т.*), *sf.* la charogne, la

Мрътвочнофѣна муха, *sf.* mouche carnafre *f.*

Мрътажъ, *adj.* mort; | книга за —-тъ, registre mortuaire *f.*; | падамъ — на бой, *vn.* rester sur la place.

— езикъ, *sm.* langue morte *f.*

— залогъ, *sm. Jur.* mort-gage *m.*

— капиталъ, *sm.* argent mort *m.*

— пиятъ, *adj. fam.* souli comme une grive.

Мръщина, *sf.* le carnage, viande suffoquée *f.*

Мръшавина и -востъ, *sf.* la maigreur; | *Méd.* le tabès.

Мръшавъ, *adj.* maigre, décharné, tabide, étique, 'hâve; | *fig.* sec; | сваванъ —, *vn.* dessécher.

Мръжа, *sf.* le filet, le rets, le laeis; 1. *Bot.* le réseau; 2. (*за гардене отъ мушъ на конъ*), l'épiassière *f.*, les voilettes *f.*; 3. (*за дръвна рыба*), l'ableret, *m.*; 4. (*за коса на глава*), la résille; 5. (*за рыба*), la bastude; 6. (*за ловене рыба*), le boulier; 7. (*за ловене сѣмъ*), le redre; 8. (*между плѣтъ*), l'entretoile *f.*; 9. войникъ обръженъ съ —, un rétiaire.

Мръжаръ (*лѣстачъ*), *sm.* un mailleur ou laceur.

Мръжавъ и -жасть, *adj.* *Archit. Bot.* réticulé; | *Anat.* réticulaire et rétifforme.

Мръжаста ципа (съ око), *sf.* *Anat.* la rétine; | въспаление на —, *Méd.* la rétinite.

Мръженъ хвакъ, *sm.* la poche; | (малка), *dém.* la pochette.

Мръжица, *sf.* le réseau. (neuroptère, *adj.* m.

Мръжнокрыла буболечка, *sf.* *H. nat.* — плетене, *sm.* le lacié.

Мръника и -на, *sf.* poisson, le goujon.

Мрямораръ *sm.* un marbrier.

Мряморенъ, *adj.* marmoréen et marmarin.

— валякъ, *sm.* la chique.

Мряморна плоча, *sf.* le marbre; | разстригване върху —, la porphyrisation; | разстригване върху —, *va.* porphyriser.

— работа, *sf.* la marbrerie; -тъ, *pl.* les marbres m.

Мряморно пинко, *sm.* le damier.

Мряморосанъ, *adj.* marbré.

Мряморосване (хартия), *va.* marbrer.

Мряморосване, *m.* la marbrure. [breur.

Мряморосвачъ (на хартия), *sm.* un mar-

Мряморъ, *sm.* le marbre; -пенъ, de marbre; | (на черночирокни жили), la griotte; |

гладилник на -ры, un marbrier; | дълане -ры, la marbrerie.

Мряморясть трапъ, *sm.* la marbrière.

Муденъ, *adj.* lent, long, lambin; | хващанъ -дно, *vn.* fam. lambiner.

Мудникъ, *ница, s.* lambin, ine.

Мудно, *adv.* tardivement.

Муднотъ, *sf.* la lenteur.

Муза, *sf.* la muse.

Музеумъ и -зей, *sm.* le musée et muséum.

Музыка (свирна), *sf.* la musique; 1. (съ свиръ), le bugle; 2. (съ духовни инструменти), musique d'harmonie f; 3. възъ на —, който знае —, musicien, *adj.*

Музыкаленъ, *adj.* musical; -ано, -lement. — инструментъ, *sm.* instrument de musique m. [festival.

— или Свирителенъ празникъ, *sm.* le

Музыкална пиеса, *sf.* la musique.

Музыкално дѣло, *sm.* Mus. la composition. — пише, *sm.* la chanterelle.

Музикантъ (свирачъ), *ка, s.* musicien, enne.

Музиканты (банда), *sm. pl.* la musique.

Музиколюбивъ, *adj.* philharmonique.

Мулатъ, *ка, s.* mulâtre, esse; homme de couleur, m; | -тски, *adj.*

Муле и Мяска f (катжъръ t.). *sm. quadr.* le mulet, le bardeau; 1. (муле), le jumart; 2. (женско), la mule; 3. (за животни), hybride, *adj.* sm.

Муленце и Пуленце, *sm.* le bardot.

Мулетаръ (катжъръ t.), *sm.* un muletier.

Мулла (турски понъ), *sm.* un mollah.

Мултонъ (платъ), *sm.* le molleton; -нетъ, de molleton.

Мумия, *sf.* la momie; | ставане на —, la momification; | права —, *va.* momifier.

Мундиръ (едноредка), *sm.* l'uniforme m; | въ параденъ —, en grand costume m.

Мундакохъ, *sm. pl.* la bouche.

Муниципаленъ чиновникъ, *sm.* un municipal.

— градъ (у Римляни), *sm.* le municipio.

Муниципалитетъ, *sm.* la municipalité.

Муниционна кола, *sf.* Milit. le caisson.

Мура, *sf.* l'estomac m; 1. *Méd.* le gaster; -пенъ, *Anat.* gastrique; 2. колесеръ за -та, stomachique, *adj.* 3. смилаемъ въ -та, *va.* digérer (voyez Бабекъ).

Мурава, *sf.* tapis de verdure, gazon m, herbe f.

Мурго, *sm.* (voyez Черникасо).

Мурена, *sf.* poisson, la murène.

Муренъ, *adj.* stomachique.

Мурна червена жила, *sf.* la gastrique.

Муррински охадъ, *sm.* vase murrhin m.

Мусать, *sm. t.* le fusil.

Мусингъ, *sm.* Mar. la bourèche. [lette f et m.

Муска, *sf. t.* le talisman, le phylactère, amu-

Мускора, *s.* salaud, aude; dégoûté, ée; | p.p. saligaud, aude.

Мускоова мышка, *sf.* quadr. le piloria.

Мускулъ (военно оръдие), *sm.* le muscul.

Мусселина, *sf.* la mousseline, l'adatis m; -нетъ, de mousseline; | тапка —, la mousselinette; | тапачъ, на на -ны, s. mousselinier, ère.

Муссонско врѣме, *sm.* le mousson.

Муссонъ (свиръ), *sm.* le mousson.

Мусулманинъ, манка, *s.* musulman, aae; | -мански, *adj.*

Мусургия, *sf.* Mus. la musurgie.

Мусченъ, *adj.* talismanique.

Мустакъ (у животни), *sm.* la moustache; 1. (у буболечка), *H. nat.* la palpe; 2. (у животнорастене), *H. nat.* le tentacule; съ —, tentaculé, *adj.*; 3. (на рыбы жумъ), le fanon; 4. (на рыбы), le barbillon; 5. *Bot.* la vrille, le cirre et cirrhe; 6. -къ, *pl. H. nat.* l'autenne f (voyez Брънъ). [moustache.

Мустацы и -такты (у човѣкъ), *sm. pl.* la

Мустаче, *sm. Bot.* le pédicule.

Мутео (непожатенъ слуга), *sm.* un joarisse.

Муеель (пръстена сѣдина), *sm.* le moufle.

Муегий (турски зехоникъ), *sm.* un mouphti ou mufi.

Муха (свободна и игра), *sf.* insecte, la mouche; 1. (у глаза), *fig.* rats dans la tête, m; 2. браня отъ -хы, *va.* émoucher; 3. браниникъ за -хы, un émoucheur; 4. конка опашка за бранене -хы, l'émouchoir m; 5. мръжа за бранене -хы, le chasse-mouche; | (на конъ) l'émouchette f.

Муханатъ, *adj. t.* subtil.

Мухица и Мушица, *sf.* le moucheron.

Мухлясалото, *sm.* la moisissure.

Мухляса, *v. imp.* il moisit et il se —, *vr.*

Мухласаль, *adj.* moisi.

Мухогонка, *sf.* le chasse-mouche.

— **лопка**, *sf.* oiseau, le muscicape ou gobe-mouches, la moucherelle.

— **ловъ**, *sm.* plante, l'attrape-mouche *m.*

Мухоль, *sm.* le moisi, le roui; | *имрише* на —, *v. imp.* il sent l'enfermé *m.* (*voyes* Пльсенъ).

Мухоморъ, *sm.* le tue-mouche.

Мучо (*юнга*), *sm.* Mar. un mousse.

Муша цаккиа, *sf.* chiure de mouches, *f.*

Мушакъ, *sm.* le coeur; | *Bot.* le médulle, la moelle; | *съ* —, *Bot.* moelleux.

Мушкатень (*за вино*), *adj.* muscat, *adj.* *m.* — *нидостави*ски орѣхъ, *sm.* la muscade et noix —, *sf.*

— **иацинтъ**, *sm.* plante, le muscari.

— **тръндафилъ**, *sm.* rose muscade *f.*

— **цвѣтъ**, *sm.* le macis ou fleur de muscade.

Мушкатно вино, *sm.* le muscadet.

— **гроздѣ или вино**, *sm.* le muscat.

— **дърво**, *sm.* arbre, le muscadier.

Мушкатса (*съ рогама си*), *v. imp.* ils cossent.

Мушкетеръ, *sm.* le mousquetaire; — **пентъ**, de mousquetaire.

Мушкатно пушкане, *sm.* la mousquetade.

Мушкетонъ (*шмилане*), *sm.* le mousqueton; | (*сидъ оржикъ*), l'épingle *f.* [quet.

Мушкетъ (*пумка съ драгана*), *sm.* le mus-

Мушмулъ, *sm.* arbre, le néflier.

Мушмулы, *sm. pl.* la néfle.

Мушк. *va.* piquer.

Мыене, *sm.* le lavage, ablution *f.*; | *Chim.* la lotion.

— **крака**, *sm.* bain de pieds, *m.*

Мыйникъ (*корыто*), *sm.* le laurier.

Мыслено, *sm.* le penser, imagination, consultation *f.*; | *докарвамъ въ по-добры -неа*, *va.* humaniser.

Мысленость, *sf.* la rationalité.

Мыслень, *adj.* mental; — **но**, — **lement**; | *rational*, imaginaire.

— **или Неказанъ оговоръ**, *sm.* restriction mentale *m.*

Мысленый, *adj.* un simulacre de.

Мыслете, *sm.* nom bulgare de la lettre M.

Мыслить, *adj.* prétendu.

Мысленикъ (*да е есичко на седмъ-тъ лошо*), *sm.* un pessimiste.

Мыслотѣлителенъ знакъ, *sm.* le tiret.

Мыслителенъ, *adj.* intentionnel, apparent.

Мысля, *vn.* *va.* penser, s'imaginer, songer à, croire, compter, projeter, se proposer; 1. présumer, se ressouvenir, estimer, juger, faire état de, dire; 2. (*върху нѣщо*), *fat.* minuter; 3. (*да*), *fig.* tendre à; 4. (*за*), prétendre; 5. (*за нѣщо*), aviser à, s'aviser à; 6. (*ало*), comploter; 7. (*прилежно*), méditer; 8. *който* *мысли* добръ или добро, bien pensant, *adj.*

Мысь, *sm.* Géogr. le cap, le bec (*voyes* Носъ).

Мысль, *sf.* l'opinion *f.*, idée *f.*, sens, sentiment, dessein *m.*, intention, signification *f.*, jugement, entendement *m.*; 1. la notion, le voeu, entreprise *f.*, avis *m.*, croyance *f.*, esprit, gré *m.*, fantaisie, fin *f.*, objet *m.*, consultation, visée *f.*; 2. *fig.* le but, le plan, la conception, 3. (*гласъ*), la voix; 4. обща —, opinion publique; 5. *Дебелашки казвямъ* — *та си нѣкому*, *va.* rompre en visière à; 6. *държаса здраво на* — *та си*, *vr.* abonder dans son sens; 7. (*да е есичко на седмъ-тъ лошо*), le pessimisme; 8. *имамъ* —, *vn.* *fig.* viser; 9. *имамъ* добра — *за*, *vn.* avoir opinion ou bonne — *де*; | (*за нѣщо*), présumer beaucoup de; 10. на една — *самъ съ нѣкого*, *vr.* abonder dans le sens de; 11. на една — *сме*, *vn.* s'entre accorder; 12. *привождамъ* подъ една —, *va.* identifier; 13. *свивамъ* своитѣ — *самъ съ* — *снитѣ* на друго, *va.* s'identifier; 14. *по моятъ* —, *adv.* selon moi; 15. по — *та*, *prép.* aux yeux de; 16. противорѣчѣ на — *снитѣ*, l'antilogie *f.*; 17. *който* употребява въ дѣло чужды — *самъ* (*кради-мысль*), *fig.* metteur en oeuvre, *m.*

Мытарница, *sf.* la douane, le péage.

Мытарска данъ (*на вино*), *sf.* le bouteillage.

— **рогатка**, *sf.* la barrière.

— **стража** (*на ладѣя*), *sf.* la patache.

Мытарски съюздъ, *sm.* le zollverein.

— **чиновникъ**, *sm.* *pop.* un gabelloux.

Мытарство или Мыто, *sm.* la douane.

Мытарь, — **ски чиновникъ**, *sm.* un douanier, un péager, un publicain.

Мыто (*юлкрутъ* *t.*), *sm.* le droit, impôt *m.*, traite *f.*; 1. (*на жито продадено на пазаръ*), le mirage; 2. (*за докарана стока*), droit d'entrée; 3. (*за растаплие стоки*), l'étalage *m.*; 4. (*на стоки въ Леванта*), l'ermis *m.*; 5. (*отъ стока на панаиръ*), le hallage; 6. *скривамъ* стока отъ —, *va.* frauder les droits; 7. *съ скриване отъ* —, *adv.* en fraude.

Мытъ, *adj.* lavé.

Мыша опашка, *sf.* plante, la queue-de-souris.

Мыше и -шенце, *sm.* le ratillon, le raton, le sourisceau.

Мышенъ и опиръ, *sm.* la gent souriquoise.

Мыши-трѣнь, *sm.* plante, le 'houx-frelon et 'housson ou petit 'houx, le fragon.

— **прѣходъ**, *sm.* Fortif. pas de souris, *m.*

— **цѣтъ** (*смижамъ* *t.*), *sm.* souris et gris de souris, *adj.*

Мышка, *sf.* *mam.* le rat, la souris; 1.

водна —, rat d'eau; 2. женска —, la rate;

3. (*на овца кълка*), le souris; 4. *хванъ* за — *кы* (*кълоса*), la ratière, la souricière.

Мышинца, *sf.* le bras.

Мышоловецъ, *sm.* oise-u, la buse.

Мѣсачъ *мж* — **снѣланнѣ** (*на мѣсто*), *см.* un pétrisseur.

Мѣсече, *см.* le pétrissage.

Мѣсечень, *adj.* lunaire.

Мѣсечина, *сф.* le clair de la lune.

Мѣсечинень, *adj.* mensuel; | *Méd.* menstruel; — *нено*, — *lement*.

Мѣсечины (*у жены*), *сф. pl.* les mois *m.* purgations menstruelles *f.* les ordinaires *m.*; 1. *Méd.* les règles *ou* menstrues *f.* la menstruation; 2. жена съ редовны —, une réglée; 3. доста много —, *Méd.* la ménorrhagie; 4. цѣрь за удемене на —, *Méd.* emménagogue, *adj. m.* [bulique.

Мѣсечливъ, *adj. sc.* somnambule, somnam-

Мѣсечна плата, *сф.* le mois. [la lunaire.

Мѣсечиннѣ (*срѣбърна тѣла*), *сф. plante*,

Мѣсечинчески, *adj.* lunatique. [nache *m.*

Мѣсечословъ, *см.* le calendrier, l'alma-

Мѣсецъ, *см.* le mois; 1. (*и дни*), la lune;

2. новъ —, nouvelle lune; 3. клатене на

—ть по неговата ось, *Astr.* la libration;

4. три —ца, un quartier.

Мѣсилна машина, *сф. Techn.* le malaxeur.

Мѣста, *см. pl.* la région.

Мѣстень, *adj.* originaire de. [stable.

Мѣстителенъ, *adj.* mobile, ambulatorio, in-

Мѣстителность, *сф.* l'instabilité *f.*

Мѣстни, *adj.* local; — *но*, — *lement*.

Мѣстно обстоятельство, *см.* la localité.

Мѣстность, *сф.* la localité, le local; | на-

тъжияванъ на —, *va.* localiser; | натъжия-

ване на —, la localisation.

Мѣсто (*и постъ, т.*), *см.* la place; 1. le

lieu, le poste, la contrée, endroit *m.*; 2. le

champ, terrain *et* terrain *m.* part *f.* pay-

sage *m.* situation *f.* sol, morceau, trait *m.*

condition *f.* office *m.* emploi, rang *m.* séance,

position *f.*; 3. *сф.* le siège; 4. *Mar.* le pa-

rage; 5. общо —, place publique, lieu com-

mune; 6. парадно — (*расколъ*), place d'ar-

mes; 7. (*дѣто нѣтъ студена вода*), *Mar.*

l'aiguade *f.*; 8. (*отъ дѣто пада брашно*)

отъ воденицата съ коритото, l'anche *f.*;

9. (*на живѣлнѣ*), l'adresse *f.*; 10. за-

градено — за дуель, champ clos; 11. (*на*

ладѣя съ харта), *Mar.* le point; | на-

правѣ то —, *Mar.* le pointage *et* pointe-

ment; 12. (*за насочване*), bureau d'adresse;

13. *и* право — за направи, l'emplace-

ment *m.*; 14. (*за почивка, за почивка*), *Mar.*

le relâche; 15. *и* състояние на —, le local;

16. (*отъ съчинение съ книга*), le passage;

17. (*съ французска Академія*), le fauteuil;

18. испъждамъ отъ —, *va.* déplacer; || (*си-*

ломе), *Mil.* déposter; 19. направи — нѣ-

кому, *va.* placer; 20. направи — на ла-

дѣя върху харта, *va. Mar.* pointer; 21. опрѣ-

дѣлавамъ на —, *va.* poster; 22. стое на —

нѣкого, *va.* tenir lieu de; 23. оставамъ безъ

—, *va.* être sur le pavé; 24. оправданване

—, le désengagement; 25. промѣняване

—, le déplacement, la locomotion; 26. по-

ложене на едно —, l'assiette *f.*; 27. безъ

да са поклатя отъ —, на —, sans dépla-

cer; 28. безъ — *самъ*, *va. сф.* être sous la

remise; 29. на добро — *самъ*, *va. сф.* être

dans son centre; 30. на друго —, *adv.*

ailleurs, autre part; 31. отъ едно — на друго,

de proche en proche; 32. на —то на нѣко-

го, *прѣп.* à la place de, en la place de;

33. на — него, *adv.* en change de;

34. на което —, où; 35. на то —, ibidem;

36. на тѣсно —, de champ; 37. показвачъ,

ка на —та за главяване, *л.* placier, ère; 38.

расподѣлене на пазарскы —та, le placage.

Мѣстонмене, *см. Gram.* le pronom.

— *имени*, *adj.* pronominal.

— *положене*, *см.* la situation, la position,

exposition *f.* le site; | съ добро — (*за*

мѣца), bien planté.

— *промѣнявъ*, *adj.* locomobile.

— *стое* (*за карцъ*), *см.* l'avantage *m.*

Мѣсж, *va.* pétrir; 1. (*изново*), repétrir; 2.

(*тѣсто*), boulanger; 3. което може да са

мѣсж, pétrissable, *adj.*

Мѣтавъ, *va.* lancer, pendre; | (*хвизы*), tail-

ler; | — *са*, *vr.* se tordre, palpiter.

Мѣгла, *сф. plante*, le paturin.

Мѣтнатъ, *adj.* avorté.

Мѣтнувамъ, *va.* avorter; | *мѣтнува* *клячъ*,

v. imp. elle bouillonne.

Мѣтнуване (*к.мѣчъ*), *см.* le bouillon *et*

bouillonnement; | (*недоносче*), l'avorte-

ment *m.*

Мѣхове, *см. pl.* l'éventoir *m.*

Мѣхослѣпоченъ, *adj. Méd.* kisteux.

Мѣховъ слѣпокъ, *см. Chir.* le kyste; | на

—, *adj. Chir.* kystique.

Мѣхуренъ, *adj. Anat.* vésical.

— *пѣсакъ*, *см. Méd.* la gravelle; | страда-

лецъ отъ —, graveleux, *adj.*

Мѣхурче, *см.* le globe; 1. *Méd.* le sac; 2.

Anat. la vésicule, la papule; 3. (*съ ме-*

талъ), la soufflure; 4. (*съ стѣкло*),

bulle d'air, bouillon *m.*; 5. (*отъ сапунъ*),

bulle de savon, *f.*; 6. (*по стѣкло*), le suin.

Мѣхуръ (*и мѣхуренъ*), *см.* la vessie; 1. la

bulle, la blague *et* blaqué; 2. (*на вода*),

la bouteille, 3. въздухоносенъ — у рыба,

vessie natatoire *ou* vésicule aérienne; 4.

Méd. l'emphysème *m.*; 5. болѣтъ въ —тъ,

Méd. la cystalgie; 6. възпадене на —тъ,

Méd. la cystite; 7. рѣзане на —тъ, *Chir.*

la cystotomie.

— *овонца*, *сф. arbrisseau*, le baguenaudier;

| *родъ* отъ —, la baguenaude.

Мѣхурястъ, *adj.* vésiculaire.

Мѣхъ, *см.* la fourrure, armeline, *f.*; | (*съ*

козина), la peau.

Мюезвиринъ, рка, *s. t.* chicaner, euse; [*fam.* procédurier, ère. [—, *va.* chicaner. Мюезвирникъ, *sm. t.* le chicanerie; | *правя* Мюезинъ (*хожа у Турцы*), *sm.* un muezzin. Мюидъ (*жърка*), *sm.* le muid. Мюлкъ, *sm. t.* la closerie (*voyes* Имотъ). Мюль-машинна (*тхикопрѣдлина*), *sf.* le mull-jenny. Мжгла, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*; | *гаста* —, la brume. [—, *sf.* Мжглява лѣпка, *sf. Astr.* nébuleuse et étoile Мжгляво, *adv.* il brouillasse, *v. imp.* (*отъ бrouillasser*). Мжглявъ, *adj.* nébuleux, brumeux, embrumé, éteint, mourant; | *фг.* le nuage; | *Point.* vaporeux. Мждена кесія или -вулѣйка, *sf. Anat.* le scrotum; | *искиване на* —, *Chir.* la scrotocèle; | *което са отнoся до* —, *Anat.* scrotal, *adj.* Мждіе (*мждо sing.*), *sm. pl. Anat.* le testicule, les bourses *f*; | (*у злѣкъ*), *Vén.* les suites *f.* Мждрене, *sm.* les façons *f.* Мждрець, *sm.* un sage. Мждро обнaснe, *sm.* le bon ton. Мждростъ, *sf.* la sagesse, la politesse. Мждрувалникъ, *sm.* un sophistiquateur, un subtiliseur. [iliser, raffiner. Мждрувамъ, *vn.* philosopher, sophistiquer, subtiliser. Мждръ, *adj.* sage, humble, poli; | *фг.* subtil. Мждряса, *vn.* faire des façons *f*; | *fam.* façonner. Мждца (*у пѣтелъ*), *sm. pl.* les rognons *m.* Мжженъ (*което са отнoся на мжжъ-тъ*), *adj.* marital. Мжжественъ, *adj.* viril, vigoureux, vaillant; | *правя* -вено, *va.* viriliser. Мжжество, *sm.* la vigueur, la vaillance, valeur, bravoure *f*, courage *m* (*voyes* Юначество). Мжжика врьсть, *sf.* la virilité. — ернбица, *sf. oiseau*, le coq. Мжжкото, *sm.* le mâle. Мжжко безснале, *sm. Méd.* l'impuissance *f*, la frigidity; | *страдаецъ отъ* — (*сръзанъ отъ ервѣка*), *Méd.* un impuissant. Мжжни, *adj.* viril; | *посталамъ* —, *vn.* se viriliser. Мжжкъ и -жжн, *adj.* masculin, fort; 1. (*u fг.*), mâle; 2. (*приличенъ на мжжъ*), hommasse; 3. *правя* — (*дървостенъ*), *va.* masculiniser. — корень, *sm. plante*, la circeé. — пшлoкъ, *sm. Anat.* le penis. — родъ, *sm. Gram.* le masculin; | *употрѣбявамъ въ* — *рѣчь* отъ женски родъ, *va. Gram.* masculiniser. [linité. Мжжество (*мжжнн ошцъ*), *sm.* la masculinité. Мжжъ, *sm.* l'homme *m*, le mâle, le person-

nage; 1. (*задоменъ*), le mari; 2. (*ожененъ*), l'homme *m*; 3. (*политическн*), homme d'état, *m*; 4. *харенъ* — (*склонливъ*), mari commode; | *както харенъ* —, *adv.* maritalement; 5. *подъ власть-та на задомонъ* —, *Jur.* en puissance de mari; 6. *ставане* —, la virilité; 7. — и булка, les époux. Мжжъ човѣкъ, *sm.* un cavalier; | *както* —, à la cavalière. Мжзга, *sf.* l'humeur *m*, la sève; | *Bot.* la lymphé; | (*сожъ на растеніа*), la verdure. Мжзда, *sf.* la gratification. Мжздонцець, *sm. fam.* un griveleur. Мжжа, *sf.* la peine, la fatigue, le mal, la gêne, l'ouvrage *m*, le labour: 1. la détresse, la torture, le tourment; 2. *Com.* l'article *m*, la marchandise; 3. *фг.* le martyr, la peine des galères *f*; 4. *сѣставямъ съ голѣма* —, *va.* tourmenter; 5. *съ голѣма* — (*мжжнo*), *adv.* à grand' peine, laborieusement; 6. *съ* —, péniblement. Мжжы, *sf. pl. Jur.* la question; | *турамъ на* —, *va.* donner la question. Мжжкамъ, *vn.* annoncer. [bougon. Мжжратъ, *ка, s. fam.* sermonneur, euse; un Мжжране и -рене, *sm.* le murmure, la gromderie, animadversion, répréhension *f*, sermon *m*; 1. *fam.* l'apostrophe *f*; 2. (*прѣвъ злбытъ*), *Méd.* la mussionation; 3. — и настаняване, *Jur.* l'admonestation *f*. Мжжривъ, *adj.* grondeur. Мжжры, *vn. va.* murmurer, reprocher, blâmer, quereller, objecter, réprimander, roumer, prôner; 1. *Jur.* admoneter; 2. *фг. fam.* relever de sentinelle *f*; 3. *fam.* grommeler, gronder, bourgonner, chapitrer, taacer, apostropher; 4. (*мжжого*), *fam.* sermoner; 5. *pop.* rognonner, gadoter, pouiller, 'hoguer. Мжженка любовъ, *sf. dim.* l'amourette *f*. Мжженко и Мжженко, *adv.* un petit, un grain; | *fam.* tantet et tantinet *m*. Мжженчко, *adv. fam.* à lèche-doigts. — забѣлѣжване, *sm.* la notule. Мжженчкъ, *adj.* exigu. Мжженчкы устца, *sm. pl. dim.* la bouchette. Мжжмжране (*са котка*), *sm.* le rouron. Мжженко, *sm.* la miette, un supçon de. Мжженчкъ, *adj.* minime. Мжжстъ, *sm.* vin doux *m*; 1. (*шѣра t.*), le pressurage; 2. (*сладко вино*), la moût; 3. *pop.* le piot; 4. *гастъкъ* — отъ гредіе, *Pharm.* le sara; 5. *първо истанане* —, le surmoût. Мжжене (*жѣжа*), *sm.* la couvaison, la couvée; | *фг.* la tourmente. Мжженъ, *adj.* trouble, louche, pâteux, bourbeux, téculent; | *правя* -тно, *va.* troubler. Мжжнникъ, *sm.* un agitateur, un rebelle; perturbateur, trice, *s*. Мжжтло, *sm.* les troubles *m*, émotion *f*, ré-

volte, rébellion, agitation *f*; incendie *m*, émeute *f*, ameutement *m*, mouvement *m*, sedition, brigue *f*; | *fig.* le tumulte, le remuement et remuement.

Мѣтителенъ, *adj.* tumultueux; -лно, -еusement; | révoltant, séditieux, rebelle, factieux; | *fig.* remuant.

Мѣтокъ (*боса т.*), *sm.* la purée.

Мѣти, *va.* troubler; 1. *fig.* remuer; 2. (*хорамъ*), faire révoler; 3. -са, *vr.* se troubler, se tourmenter; 4. *мѣти* яща, *v. imp.* elle couve.

Мѣхова гѣба, *sf.* le mousseron; | *мѣтка* посѣяна съ -бы, la mousseronnière.

Мѣховатость, *sf.* la villosité.

Мѣхъ, *sm. plante*, le lichen, le coton; 1. *Bot.* la mousse, la bourre; 2. (*на брадата*), poil follet *m*; 3. (*и на плодове*), le duvet; 4. (*и сладки*), lichen d'Irlande; 5. съ — обрасълъ, moussu, *adj*; 6. пуца —, *v. imp.* il se cotonne; 7. обирае —, l'éמושage *m*; 8. сачево за очистиване дръвие отъ —, l'éמושoir *m*.

Мѣхастъ, *adj.* moussu; | *Bot.* lanugineux, cotonneux; | (*за мѣхы и плодове*), duveteux.

— *трѣдѣнѣлъ*, *sm.* rosemousseuse ou -sue *f*.

Мѣчене, *sm.* le supplice, la torture, le tourment, la gêne; | *fig.* le martyre, le supplice; | *сѣрно* —, le dernier supplice.

Мѣчѣникъ, *ница, s.* martyr, уге.

Мѣчничество, *sm.* le martyre.

Мѣченъ, *adj.* difficile; -чно, -ment; 1. pénible, malaisé, rude, fort, ardu, fastidieux, perplexe, de longue haleine *f*; 2. *fig.* épineux, acabrieux, de dure digestion *f*; 3. (*до смърти*), supplicé; 4. много —, laborieux.

Мѣчло, *sm.* le cheval. [туант.]

Мѣчителенъ, *adj.* inquisitorial, tourmentant,

Мѣчителски, *adj.* tyrannique; -ски, -ment

Мѣчителство, *sm.* la tyrannie.

Мѣчитель, *sm.* un tyran, un tracassier, un questionnaire; | *fig.* un bourreau.

Мѣчно, *adv.* pesamment, à peine; | *прави* —, *va. fig.* coûter; | *мѣчно* ми е, *v. imp.* il teint.

— *дѣхъ*, *sm. Méd.* l'orthopnée *f*, la dyspnée.

— *нѣрвчене* (*на жунны буквы*), *sm.* la mutacisme.

— *никане*, *sm. Méd.* la dysurie; | *докаченъ* отъ —, dysurique, *adj*.

— *раждане*, *sm. Méd.* la dystocie.

— *стопителенъ*, *adj.* *Chim.* réfractaire.

Мѣчнотѣ, *sf.* la difficulté, incident *m*, inconvénient, défilé, schibboleth *m*, angoisse *f*, ennui *m*, tristesse, impatience *f*; 1. *fig.* le noeud, noeud gordien *m*, margouillis *m*, cahot *m*; 2. -*fat.* anicroche *f*, tu-autem *m*; 3. *тамъ* е и -*ра*, c'est là que j'it le lièvre; 4. безъ —, *adv.* tout seul.

Мѣчнотѣ, *sf. pl.* les épines *f*, la tracasserie; | *сборъ* —, *jur.* l'involution *f*.

Мѣхъ, *va.* torturer, tourmenter, marteler, bourreler, peiner, tyranniser, assomer, travailler, tracasser, infester; 1. (*и fig.*), martyriser; 2. *fig.* poursuivre; 3. *fat.* lutiner; 4. (*адски*), faire damner; 5. (*на колело прѣстѣпникъ*), rompre; 6. (*нѣкого*), tantaliser; 7. (*до смърти*), supplicier; 8. *мѣхъ* (*за мѣхъ*), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; 9. -са, *vr.* se tourmenter, languir, travailler et se —, s'évertuer, chercher à faire; 10. *fig.* labourer; 11. (*напусто*), se battre les flancs *m*.

Мвро, *sm.* le chrême, les saintes huiles *f*; | *конкома* съ —, le chrismal; | *помазанъ* съ —, *va. Théol.* confirmer.

— *помазане*, *sm.* la chrismation, le sacre | *Théol.* la confirmation.

— *помазанъ*, *adj.* sacré.

Н.

Н

Н (*снѣ*), la quatorzième lettre de l'alphabet bulgare.

На, *prep.* à, en, dans, pour, vers, sur, dessus, du (*pour* de le); | *interj.* ça! | *на!* главобола, *adv.* c'est le diable.

Набавамъ *си*, *vn.* ménager.

Набаскувамъ, *va.* écharger.

Набивамъ, *va.* bousiller, armer; 1. *Mar.* buiner; 2. *pop.* retaper; 3. (*букенъ* по *формата*), *Typ.* taquer; 4. (*съ сѣрь по-стѣпенно*), épigeonner; 5. (*добър нѣкого*), mouder de; 6. (*живакъ на огледало*), étamer; 7. (*мажъ съ мастило*), *Typ.* toucher; 8. (*замаскамъ*), calfeutrer; 9. (*съ сѣ-мѣта*), planter; 10. (*замаскамъ*), ravalier;

Набивать

11. (*набождамъ на колъ*), empaler; 12. (*нѣкого*), meurtrir de coups.

Набиване (*замаскане*), *sm.* le ravalement, le calfeutrage; 1. (*сѣдъ отъ глина и сѣмѣнѣ*), *Métall.* le brasque; | *намазванъ* съ —, *va.* brasquer; 2. (*мастило на форма*), *Typ.* la touche; 3. (*на колъ*), l'empalement *m*.

Набивамъ, *va.* assembler; 1. (*накъ*), remonter; 2. *fig.* glaner; 3. *Typ.* composer; | (*ма-ново*), recomposer. [composition.]

Набиване, *sm.* les économies *f*; | *Typ.* la **Набивать**, *sm.* *Typ.* un compositeur, un compositeur; | (*за направа на образъ, на-жмъ*), *Typ.* mettre en pages, *m*.

Набирване, *sf.* l'assemblage *m.*
 Набирванеа, *m. pl.* le francis et francos *f.*
 Набитость, *sf.* la solidité; | (на плътъ), le
 ! résistance.
 Набитъ, *adj.* solide; | (за пеневиъ), serré.
 Наблизо, *adv. prép.* attendant à; | *adv.* à
 brûle-pourpoint.
 Наблъсквамъ, *va.* faire; | (пълнелето на
 оръжия), *Artill.* refouler.
 Набобско достоинство, *m.* la nababie.
 Набобъ (индийски князь), *m.* un nabab.
 Набодачъ (за печене), *m.* un piqueur.
 Нобождамъ (месо), *va.* piquer.
 Наботка, *sf.* la fourchette.
 Набочвамъ, *va.* barder; | (на шииъ), em-
 brocher; | (съ нѣщо), *fig.* entrelarder.
 Набрана или Наложена работа, *sf.* l'in-
 crustation *f.*
 Набраны кѣсове, *m. pl.* pièces de rapport, *f.*
 Набрашявамъ, *va.* enfariner.
 Набрашянтъ, *adj.* farineux. [l'acompte *m.*
 Наброены пары (за сѣтка), *sf. pl.* Com.
 Набрѣжъ и -рѣо, *adv.* par échappées, à la
 diable; | *fam.* bredi-breda.
 Набрѣзъ скицъ, *m.* Point. la croquette.
 Набрѣчвамъ, *va.* rider, fraiser, francer,
 plisser; 1. *fig.* silloner; 2. -са, *vr.* se ri-
 der; 3. набрѣчваса, *v. imp.* il se grippe.
 Набрѣчване, *m.* le francement, le plisse-
 ment et plissage, la grimace; 1. *Méd.* l'in-
 tertrigo *m.*; 2. (на вода), la ride; 3. (за
 лѣрѣо), *Mar.* le frein; 4. (модъ очитѣ),
 l'éperon *m.*; 5. оглаждамъ —, *va.* dérider;
 6. правя -неа върху вода, *va.* rider.
 Набрѣченостъ, *sf.* la rugosité.
 Набрѣченъ и -чанъ, *adj.* ridé, rugueux, gri-
 macier; 1. (съ набрѣчване), francé; 2. Bot.
 plissé; 3. *Mar.* 'bouleux. [transparent.
 Набрѣждана хартия (за отдолу), *sf.* le
 Набрѣждане, *m.* le dessein, le linéament,
 esquisse *f.*, tracement *m.*, crayon *m.*, con-
 struction *f.*; | *fig.* le croquis, le canavas.
 Набрѣзденъ, *adj.* réglé; | *Anat.* H. nat.
 sillonné.
 Набрѣздени кнѣгъ (кличесто отъ нао-
 пакето), *sf. pl.* carles tarotées *f.*
 Набрѣждавамъ, *va.* dessiner, esquisser, cro-
 quer, régler, crayonner, figurer, configurer.
 Набрѣждане, *m.* le plan, le projet, rég-
 lage *m.*, règle *f.*; | (сѣмѣ на плѣтѣтъ),
Agric. le billonnage; | игла са —, le tra-
 ceret et traçoir.
 Набухалня (у перачикѣтъ), *sf.* la batte.
 Набухувамъ (нѣкого), *va.* repasser; | *fam.*
 rosser.
 Набѣденъ, *adj.* inculpé, atteint, un accusé, *s.*
 Набѣждамъ, *va.* accuser.
 Набѣждане, *m.* l'accusation *f.*
 Набѣждатъ, *ка, s.* accusateur, euse.
 Набѣдителенъ, *adj.* imputatif.

Набѣдливостъ, *sf.* l'inculpabilité *f.*
 Набѣдливъ, *adj.* accusable, inculpable.
 Набѣдявамъ, *va.* inculper, charger, arguer;
 | (нѣкого за), taxer de; | -намеса (единъ
 другъ), *vr.* s'entr' accuser.
 Набѣдяване, *m.* l'imputation *f.*, inculpation *f.*
 Набѣлѣжвамъ, *va.* noter, ébaucher; | (нѣмъ),
fig. jalonner.
 Набѣлѣжване (и -жка *f.*), *m.* la notation.
 Набѣлѣженъ прѣтъ, *m.* la fiche.
 Набѣлѣжены мѣота (по брѣгъ), *m. pl.*
Mar. les amers *m.*
 Набѣлѣжване, *m. pl.* la 'hashure *f.*
 Набѣлѣзена хартия, *sf.* le poncis.
 Набѣлѣзене, *m.* le tracement.
 Набѣлѣзъ, *adj.* turgescent et turgide.
 Набѣлѣзувамъ, *vr.* *Méd.* engorger.
 Набѣлѣзуване, *m.* la turgescence; | *Méd.*
 l'engorgement *m.*
 Навага или Вехня, *sf.* poisson, le gade.
 Навадене (на градина), *m.* l'irrigation *f.*;
 | опредѣленъ за —, irrigatoire, *adj.*
 Навадително климало, *m.* *Agric.* l'irri-
 gateur *m.*
 Навакувамъ, *va.* grossir.
 Навалене, *m.* l'assaut *m.*, envahissement *m.*,
 charge *f.*; 1. (атака), l'offensive *f.*; 2.
 (начовалѣне), le razzia; 3. *Milit.* excu-
 sion *f.*, descente *f.*; 4. наука са — и от-
 бранване на твърдини, l'aréotectonique *f.*
 Навалителенъ, *adj.* offensif, invasif; -лно,
 -ivement.
 Навалица, *sf.* l'engorgement *m.*, le tas, at-
 troupement *m.*, flot *m.*; 1. *fig.* le peloton; 2.
Mar. branle-bas de combat; 3. *fam.* la ba-
 garre, la cohue.
 Навалянтъ, *adj.* attaquant.
 Навалявамъ, *va.* attaquer, assaillir, envahir,
 se lancer, encombrer, forcer, charger; 1.
Milit. insulter; 2. (успѣхо), *Milit.* recharger,
 redonner; 3. (нѣкого), courir sur à; 4.
 (върху нѣкого), charger; 5. (на нѣщо), *fig.*
 faire la guerre à; 6. (ненадѣлно на нѣ-
 кого), surprendre; 7. (върху братъ -тъ),
Milit. foncer; 8. който -лява, attaquant
m., assaillant *m.*; 9. -ляватца, *vr.* s'amonceler.
 Наваляване, *m.* l'assaut *m.*, attaque *f.*, ho-
 stilité *f.*, agression *f.*, coup de main, charge
f., passe, course *f.*, amoncellement *m.*, choc
m.; 1. *fig.* la botte; 2. *Milit.* l'insulte *f.*; |
 изванъ прѣтѣжде отъ —, 'hors d'insulte;
 3. (съ стѣлабъ), l'escalade *f.*
 Навалямъ, *vr.* se hâter.
 Навадене, *m.* la distortion.
 Навадено, *adv.* obliquement. (en biais.
 Наваденостъ, *sf.* le biais; -но, *adv.* de ou
 Наваденъ, *adj.* penchant, oblique.
 Навеждамъ и Навожъ, *va.* incliner, pencher,
 baisser; | -са, *vr.* s'incliner, se pencher.
 Навеждане, *m.* le penchement.

Навечеріе (на праздниѣ), *m.* la vigile.
Навивамъ (сѣже), *va. Mar.* lover; | (опаш-
 на коса), *pop.* tignonner; | навиваса (за
 сѣмѣ), *il se replie.*

Навигація, *sf.* la navigation.

Навидентъ, *adj.* suivi.

Навиждамъ, *va.* visiter, aller trouver, courir;
 1. (общины много пѣти), *se répandre*
 dans le monde; 2. (наѣ), *revisiter*; 3.
 (рѣдко нѣкого), *negliger*; 4. (често), *sui-*
vre; 5. (често ходѣ при), *fréquenter*; 6.
 което може са навиди, *fréquentable, adj.*
 7. когото - даѣ често, *fréquenté, adj*; 8.
 - жадемса, *vr. se voir.*

Навидѣне, *m.* la visite; | Богородично
 — (2 юл.), la Visitation; | често —, la
 fréquentation. [le tignon.]

Навита опашка коса (у жены), *sf. pop.*
 — ортома, *sf. Mar.* la glène.

Навлѣзамъ (сѣчужда сѣмѣ), *va. fg.* inonder.

Навлѣзване, l'inruption f, invasion f; 1. *fg.*
 l'inondation f, débordement m; 2. *Milit.*
 l'excursion f; 3. (войска), *incursion f.*

Навлѣчена земя (сѣ рѣка), *sf.* le relais.

Навло (наелѣмъ за ладіа), *le naulage et*
nolis, l'affrètement m, le port; 1. (нары),
 le fret; 2. давамъ съ — ладіа, *va. fréter*;
 3. стопанинъ, който дава ладіа съ —,
Com. un fréteur. [affréter.]

Навлосвамъ (ладіа), *va. nolisier*; | *Mar.*

Навлосване, *m. Mar.* le nolis ou nolisement;
 | *Com.* le fret.

Навлосовачъ, *m.* un affréteur.

Навмахія (бой по море), *sf.* la naumachie.

Наводнене (разливане вода), *m.* l'inon-
 dation f, le déluge, la submersion.

Наводниланъ, *adj.* submersible.

Наводнявамъ, *va.* inonder, noyer, submerger.

Наводжамса, *vr.* se baisser.

Наводжане, *m.* l'inclination f.

Навосчена връхъ (у ботучарѣ), *sf.* le chégtros.

Навопцевамъ (по крайщата плѣтъ), *va.*
 bougier.

Навѣривамъ, *va. Mar.* courir des bordées, f.

Навѣривка, *sf. Mar.* le bord.

Навѣртамса, *vr.* séjourner, résider, habiter,
 demeurer; | който са навѣрта, *résidant,*
demeurant, adj.

Навѣртане, *m.* la demeure, la résidence,
 occupation f; | (и мѣсто —), le séjours;
 | който има савѣртаніе —, à poste fixe *m.*

Навѣрменена връстъ, *sf.* la nubelité.

Навѣрменентъ, *adj. mûr*; | (смигале ви

жене), *fat. mariable*; | (на което е
 дошло почвѣтъ), *Com. échéable.*

Навѣрменилъ, *adj.* aodté.

Навѣрменявамъ, *m.* mûrir.

Навсждѣ, *adv.* partout, par monts et par
 vaux; 1. — дѣто, partout où; 2. отъ —, de
 partout; 3. комуто е — добръ, *fg.* ubiquiste.

Навсждѣ присищентъ, *adj.* omniprésent.

— присищностъ, *sf.* l'omniprésence f.

— сѣищностъ, *sf.* la toute-présence, l'ubi-
 quité f.

Навѣкнѣтъ, *adj.* habituel, sujet; || *fat.*
 coutumier.

Навѣкнѣвамъ, *vn.* s'habituer à, apprivoiser
 avec; 1. *fg.* façonner; 2. (на война или
 на войски трудове), *aguerir*; 3. (отъ
 малѣтъ на нѣщо), *sucer avec le lait*; 4.
 (на мѣчно нѣщо), *aguerir à*; 5. (нѣкого),
va. fat. tympaniser; 6. (на нѣщо), *accou-*
tumer, familiariser; 7. (къмъ нѣщо), *se*
faire à, se familiariser avec, rompre à et
se — à; 8. (накъ на нѣщо), *réhabituer*;
 9. (къмъ), *fat.* styler à; 10. (изново
 накъ), *se raccoutumer*; 11. — са, *vr.* s'accou-
 tumer à; 12. (на новѣ климѣтъ), *s'accli-*
mater.

Навѣкъ, *m.* l'habitude f, coutume, manière,
 pratique f, usage m, méthode f, mode, qua-
 lité f, ordinaire m; 1. *fg.* le pli; 2. (и
 сѣтъ —), la routine; | уѣж по — нѣкого,
va. routiner; | който дѣйствиа по —,
routinier, adj; 3. (на война), l'aguerisse-
 ment m; 4. (на работа), triture des affaires,
 f; 5. по —, *adv.* d'habitude.

Навѣщѣ, *m. pl.* les moeurs f; | — и обы-
 чѣи, les us et coutumes, m.

Навѣрно, *adv.* assurément. [dessus.]

Навѣтрѣнна страна или чѣстъ, *sf. Mar.* le
 Навѣхнувамъ он (кракъ-тъ), *vn.* se détordre,
 se fouler; | (рѣка, кракъ), *se donner une*
entorse.

Навѣхнуване, *m.* l'entorse f; | *Chir.* la dé-
 torse ou entorse; | (кракъ у конѣ), *Vétér.*
 la mémarchure. [l'accroît m.]

Навѣждане (добытакъ), *m.* lecroft; | (стадо),

Навѣжсамса, *vn.* se froncer, froncer le sour-
 cil, souroiller, plisser et se —, se refrogner
 et se renfrogner; | *fat.* rechigner; | на-
 вѣжсаса (за рѣжето), *v. imp.* il se couvre.

Навѣжване, *m.* le froncement, le rechigne-
 ment; | безъ —, sans sourciller.

Навѣжсѣностъ, *sf.* la morosité, la sévérité.

Навѣжсѣнъ, *adj.* rembruni, morne, morose,
 refrogné et renfrogné, hargneux, sévère; 1.
fg. sombre, ténébreux, gourmé, empesé,
 rêche, noir; 2. *fat.* rechigné; 3. (за рѣжето),
 trouble, couvert. [monté, m.]

— човѣкъ, *m.* un misanthrope; | *fg.* collet

Нагарѣмъ (дѣмо на ладіа), *va. Mar.* chauffer.

Нагиздентъ, *adj. fat.* pimpant.

Нагласѣне (на часовникъ), *m.* le remon-
 tage; 1. *fg.* l'harmonie; 2. дають за —
 часовникъ, le rementoir; 3. докарѣмъ съ
 —, *va. harmonier et harmoniser.*

Нагласителенъ, *adj. Mus.* accordant.

Нагласителна таблица, *sf.* tableau con-
 cordantiel m.

Нагласявѣ, *adj.* *Mus.* accordable.

Нагласовачъ, *sm.* un monteur; | (*на инстру-менты*), un accordeur.

Нагласявамъ, *va.* harmonier et harmoniser; 1. *fig.* catéchiser; 2. *Mus.* accorder; 3. (*часовникъ*), monter; 4. *-са*, *vr.* s'harmoniser.

Нагласяване, *sm.* *Mus.* l'accord *m*; | (*на рас-сала*), l'arpège et arpeggement *m*.

Наглеждамъ и -глеждамъ, *va.* visiter, inspecter, observer, aider, gouverner, épier, garder; 1. (*око*), surveiller; 2. (*често око*), hanter; 3. *кокто* наглежда често, assidu auprès de; 4. *-са* (*всесъможно*), *vr.* être aux petites soies, *m*.

Наглеждане, *sm.* l'inspection *f*, surveillance, intendance, garde, assiduité, cure, conduite *f*; | *стоя подъ върло* —; *sm.* être sous la ferule de.

Наглежданеа, *sm. pl.* les soies *m*.

Нагледачъ, *ка, s.* surveillant, ante; con-servateur, trice; un garde, visiteur, proposé *m*; | (*върху кхца направа*), un piqueur; | (*върху работници*), un 'haleur.

Наговорене, *sm.* la persuasion.

Наговорителъ, *adj.* persuasif.

Наговорникъ, *ница, s.* conspirateur, trice; un conjurateur, conjuré, comploter, caba-leur, *m*.

Наговорници, *sm. pl.* la cabale.

Наговарямъ, *va.* persuader, débaucher, dé-conseiller, dissuader de, pratiquer, machiner; 1. *fig.* tramer; 2. *fam.* emboiser; 3. *-са*, *vr.* comploter, conjurer, s'aboucher; 4. *кокто* може са наговори, persuasible, *adj*.

Наговаряне, *sm.* la conspiration, le complot, faction *f*, trame, brigue *f*, abouchement *m*; | *fig.* la cabale.

Наговарянеа, *sm. pl.* le pourparler.

Наговоръ, *sm.* la conjuration, la conspiration.

Нагонна свойщина, *sf.* l'instinctivité *f*.

Нагонни, *adj.* instinctif; *-но*, *-тивно*.

Нагонъ или Потникъ (*инстинктъ*), *sm.* l'instinct *m*.

Нагоренъ, *adj.* perpendiculaire; *-рно*, *-ment*; | *-рѣнь бълъкъ* (*на прѣстѣникъ*), *sm.* la fêtrissure. [griller.

Нагорещавамъ, *va.* griller; | *-са*, *vr.* se Нагорѣ (*възрѣна*), *adv.* à contre-mont.

Нагорявамъ (*прѣстѣникъ*), *va.* fêtrir.

Нагоряване (*върху сѣбѣ*), *sm.* le lumignon, le champignon.

Нагосты, *adv.* le regal.

Нагопavamъ, *va.* régaler.

Награмадявамъ, *va.* encombrer, amonceler.

Награмадяване, *sm.* l'encombrement *m*.

Награпявамъ (*права гранели по стѣна*), *va.* 'hérissonner ou 'hérisser.

Нагърбевамса, *vr.* fléchir.

Нагърбителя работа, *sf.* *Com.* viement de parties, *m*.

Нагрѣвалка, *sf.* le chauffe-lit, la bassinoire, le moine.

Нагрѣвамъ, *va.* recuire.

Нагрѣване, *sm.* la caléfaction, le recuit et recuite *f*. [la léciniure.

Нагрѣздено, *sm.* la crénelure, la 'hoche; | *Bot.*

Нагрѣздо или Нахлбено колело, *sm.* *Méc.* le 'hérisson. [sinué.

Нагрѣзденъ (*за листиѣ*), *adj.* *Bot.* lacinié, — крайшникъ (*на монета*), *sm.* le créne-lage. [ueler.

Нагрѣздявамъ (*монета*), *va.* *Num.* cré-

Надавамъ, *va.* rallonger; | (*суть*), jeter un cri.

Надаване, *sm.* le rallongement.

Нададка, *sf.* la rallonge.

Надарявамъ, *va.* pourvoir.

Надваревачъ, *sm.* un concurrent.

Надварително, *adv.* concurrentement.

Надварямъ (*око*), *va.* gagner de vitesse *f*; | *-са*, *vr.* concourir; | (*са другѣ*), *fig.* faire assaut de.

Надваряне, *sm.* la concurrence, le concours.

Надвѣ-натри, *adv.* l'acquit *m*.

Надвечеръ, *adv.* sur la brune ou à la brune.

Надвивамъ и Надвѣ, *va.* vaincre, triompher de, gagner; 1. *fig.* subjuguier, franchir, sur-monter; 2. (*самъ себе-си*), se surmonter, se vaincre soi-même; 3. (*свѣтъ и сѣмѣ*), avoir ville gagnée *f*; 4. *-са*, *vr.* peacher.

Надвиване, *sm.* la victoire, le triomphe, le gain; | *fig.* le trophée, le laurier, la palme.

Надвивателенъ, *adj.* vainqueur, surmontable; | *fig.* victorieux; *-лно*, *-usement*.

Надвивачъ, *sm.* un vainqueur. [mont.

Надвивносенъ, *adj.* victorieux; *-сно*, *-euse*.

Надвигамъ, *va.* *fig.* relever; | *-са*, *vr.* se rengorger. [comber.

Надвигъ, *adj.* vaincu; | *бывамъ* —, *sm.* suc-

Надводна скала, *sf.* la vigie.

— *часть* (*на ладѣ*), *sf.* *Mar.* l'accastillage *m*, encastillage *m*, oeuvres mortes *f*; | *прѣ-равяне* на —, *Mar.* le racastillage.

Надвѣсамъ, *va.* surplomber, déverser.

Надвѣсенъ, *adj.* abrupt.

Надграбначенъ, *adj.* *Anat.* sus-épineux.

Надгробенъ, *adj.* sépulcral, funèbre, tom-bal, tumulaire.

— *камѣкъ*, *sm.* le sépulcre, la tombe.

— *памятникъ*, *sm.* le tombeau.

Надгробно или Лапидарно писало, *sm.* style lapidaire *m*.

Надавамъ (*върху цѣна*), *va.* surenchérir; | *-са*, *vr.* se laisser entamer.

Надаване, *sm.* la surenchère; | (*на месамъ*), la mise.

Надавателенъ, *adj.* adjudicatif.

Надавачъ, *sm.* un adjudicateur, surenché-risseur *m*; | (*на масамъ*), un enchérisseur; | (*който дава повече*), le plus offrant, *m*.

Наддѣлительнѣ, *adj.* prédominant.

Наддѣлительна сила, *sf. Méd.* la prédominance.

Наддѣлямы, *va.* prédominer, vaincre.

Надебелявамъ, *vn.* engraisser, grossir; [*fat.* empiffrer.]

Надебеляване, *sn.* l'épaississement *m.* le renfort; [*Archit.* le renflement.]

Надзалагане (съ *ломберна игра*), *sn.* le pou-

Надзирамъ, *va.* surveiller, éclairer; [*Jur.* compulser.]

Надзиране, *sn.* la surveillance, l'inspection *f.*

Надзирателно опредѣлене, *sn. Jur.* le compulsoire.

Надзирачка, *sf. fg.* une chaperone.

Надзирачъ, *ка, s.* inspecteur, trice; surveillant, ante; un promoteur, un proposé; 1. (*сърху добрый редъ съ Атина*), un sophroniste; 2. (*на заперени съ терсана*), un argousin; 3. (*сърху пмтица*), un voyer et commissaire —, *sm.*; 4. (*сърху работници*), un chef d'équipe.

Надиплевамъ (*изново книга*), *va.* rebrocher.

Надиръ (*подножна точка*), *sn. Astr.* le nadir.

Надказвамъ (*купуването за придобивка*), *va. fg.* ferrer la mule.

Надкъртуна ципа, *sf. Anat.* le pericrâne.

Надкрыліе (*у буболечки*), *sn. H. nat.* l'élytre *m.*

Надлъженъ, *adj.* longitudinal; [*надлъжъ, adv.* -lement; [*заплатане -жъ* колове, la longriné.]

Надлъжно клатене (*на ладил*), *sn. Mar.* la

Надминувамъ, *va.* dévancer, surpasser, passer, prévenir, l'emporter sur; 1. vaincre, primer, donner ou faire prendre le change; 2. *fg.* dépasser, surmonter, damer le pion à; 3. (*много*), *fg.* encherir sur.

Надминуване, *sn.* la prépondérance, la supériorité.

Надминувателенъ, *adj.* surmontable.

Надминителенъ, *adj.* transcendant.

Надминителна стѣпенъ, *sf. Gram.* superlatif, *adj. m.* [*prévenance.*]

Надминителностъ, *sf.* la transcendence, la

Надовлачамъ (*земля*), *va.* rapporter.

Надовлачане, *sn.* l'alluvion *f.*

Надовлечена земля, *sf. Géol.* le diluvion.

Надовлеченъ, *adj. Géol.* alluvien et -vial.

Надодѣвамъ, *va.* fatiguer; 1. *fg.* embêter; 2. (*многому*), excéder, ravander; [*fg.* talonner.]

Надокарвамъ, *va.* exciter, susciter.

Надолнина, *sf. Géogr.* le versant.

Надолнице, *sn.* la concavité.

Надолу [*на —, adv.* le long, tout le long, au long de, par dessous; 1. *на — и напъко*, en long et en large; 2. *върва — край нѣщо*, *vn.* longer; 3. *върва на —, vn. Mar.* élonger (*voyage* Нинъ).

Надохождение, *sn.* l'incursion *f.*

Надочна дълбочинка, *sf.* la salière.

Надпирамса (*за нѣкол точка*), *vr.* contro-

verser.

Надпиране, *sn.* la controverse.

Надписрамъ (*на редоветѣ*), *va.* surcharger.

Надрасколявамъ, *va.* crayonner, ébaucher.

Надрасколене, *sn.* la délinéation; [*видъ — (ескизъ)*, la pochade.]

Надращевамъ, *va.* croquer.

Надробене, *sn.* le mercellement, la comminution.

Надробявамъ, *va.* fractionner, morceler, bré-

siller; [*fg.* démembrer.]

Надрѣбрень, *adj. Anat.* surcostal. [*salière.*]

Надскобна дълбочинка (*у людие*), *sf.* la

Надтегване, *sn.* la prépondérance.

Надтегвателенъ, *adj.* prépondérant.

Надтегнать, *adj.* las de.

Надтегнувамъ, *vn. Phys.* graviter.

Надтурвамса, *vr.* chicaner.

Надтурка, *sf.* la chicane. [*guichure f.*]

Надувалце (*у ловещи розъ*), *sn. Vén.* l'en-

Надувамъ, *va.* souffler, enfler, boursoufler, gonfler; 1. (*въздуть въ тѣло*), insuffler; 2. (*изново*), regonfler; 3. (*изново платната*),

Mar. reventer; 4. (*писало, слово*), *fg.* guinder; 5. *-ca, vr.* s'enfler, gonfler, se

guinder, renfler, se donner des airs, se pré-

lasser, boudier, bouffer, se targuer de; 6. *fat.* se carrer, faire jabot *m.*; 7. *fg.* faire

la roue; 8. надуваца (*за сърдцето*), *v. imp.* il se dilate; 9. права да са надуятъ

платната, *va.* éventer.

Надуване, *sn.* le gonflement, emphase *f.*, bouderie *f.*; 1. (*въздуть въ тѣлото*), *Méd.* l'insufflation *f.*; 2. цѣва за — месо, le

bouffoir; 3. — и испадане (*на морето*), *Mar.* fluier et reflux; 4. спадамъ отъ -то, *vn.* se dégonfler. [*à vent, m.*]

Надувателенъ инструментъ, *sm.* instrument

Надувачъ, *sm.* un souffleur. [*baucher.*]

Надумувамъ (*за побѣване*), *va. Milit.* em-

Надумувачъ (*за побѣване*), *sm.* un em-

baucheur.

Надупченъ, *adj.* troué.

Надута възглавничка (*за подъ рокля*), *sf.* le vertugadin.

Надубузиятъ, *adj.* joufflu.

Надуто и пусто слово, *sn.* la rhétorique

Надуто писало, *sn.* le phébus.

Надутостъ, *sf.* l'orgueil *m.*, emphase *f.*; 1. (*на писало*), le boursouflage; [*fg.* la bour-

souffure, enflure du style, bouffissure *f.*; 2. *fat.* le pathos; 3. (*съ грьдѣтъ на коня*), *Vétér.* l'avant-cœur *m.*; 4. унищожавамъ

—, *va.* désemler.

Надутѣ, *adj.* pompeux, déclamateur, em-

phatique, ampoulé; 1. (*за писало*), bouffi; [*fg.* boursoufflé; 2. нинъ съ -дуто писало, *va. fg.* pomponner son style.

Надутъ мѣхуръ, *sm.* le ballon.
 Надуты рѣчи, *sf. pl.* la déclamation.
 Надъ, *prép.* dessus, au dessus de, sur, en
 jamont de; | — това, *adv.* là dessus.
 Надырница, *sf.* l'arriéré *m.*
 Надыръ, *adv.* en arrière.
 Надѣжба, *sf.* l'espérance *f.*, espoir *m.* (*sans*
pluriel), la ressource; 1. *fig.* la passe, la
 perspective; 2. (*за обрѣчане*), grâce ex-
 pectative *f.*; 3. изгубнама —, *vn.* se saisir;
 4. нѣмамъ — за оздравяне на болный, *vn.*
 désespérer d'un malade; 5. въ —, en ex-
 pectative; | *fig.* en herbe *f.*
 Надѣбентъ, *adj.* affidé.
 Надѣжливъ, *adj.* espérable.
 Надѣлене (*на цифри*), *sm.* *Arithm.* la tranche.
 Надѣлямъ, *va.* partager.
 Надѣннамъ, *va.* chausser; | (*ботушы*),
 se chausser. *douille f.*
 Надѣнница, *sf.* la saucisse, le saucisson, an-
 Надѣне, *sm.* la croûçance.
 Надѣяса, *vr. vn.* espérer, s'attendre à, se
 promettre; | който са надѣе или чѣка за
 мѣсто, expectant, *adj.* [concomitance].
 Наедно, *adv.* concurrentement; | *Théol.* par
 Наежвамса, *vr.* se 'hérissier ou se 'hériss-
 soner.
 Наемамса (*за нѣкого*), *vr.* répondre (*voies*
 Наемамса).
 Наемателенъ (*на което може са нае нѣ-*
кой), *adj.* risquable. [garant, ante].
 Наеинкъ (*кефилъ* &c.), ница, *g.* répondant,
 Наемничество, *sm.* la caution, la garantie.
 Нажабурквамса, *vr.* gargariser et se —, *vr.*
 Нажабуркване, *sm.* le gargarisme.
 Нажаленъ, *adj.* triste, affligé, chagrin, dol-
 lent, désolant, attristant, mélancolique, peiné,
 gémissant, lugubre, contrit; | nébuleux, fu-
 nèbre, noir.
 Нажаливамъ, *va.* chagriner, contrister; |
fig. ulcérer; | — са, *vr. fam.* s'apitoyer sur.
 Нажаливане, *sm.* le chagrin, angoisse *f.*
 Наждамъ, *va.* rallonger.
 Нажежамъ, *va.* recuire; 1. (*желѣзо*), faire
 rougir; | (*млого*), surchauffer; 2. нажежа-
 васа (*за желѣзо*), *v. imp.* il rougi.
 Нажежаване и Нажежено, *sm.* le recuit et
 recuite *f.*; 1. (*на тѣло*), *Chim.* l'ignition *f.*;
 2. (*до поблѣне*), l'incandescence *f.*; 3. (*го-*
лѣма стжени на горещина), la chaude.
 Нажежачъ (*на гърчацы въ монетенъ дворъ*),
sm. un recuiteur.
 Нажежено желѣзо, *sm.* cautère actuel *m.*; |
Chir. le bouton; | гора съ —, *va.* cautériser.
 Нажеженъ, *adj.* ardent; | (*за желѣзо*), rouge;
 | (*до поблѣне*), incandescent.
 Назавѣтъ, *adv.* à l'abri.
 Назадъ, *adv.* arrière, en arrière.
 Назване, *sm.* la qualification; | (*на дѣло*),
Jur. l'intitulé *m.*

Названъ, *adj.* nommé.
 Назиждамъ, *va. fig.* édifier; | — ядате (*единъ*
другъ), *vr. fig.* s'édifier.
 Назиждане, *sm. fig.* l'édification *f.*
 Назиждителенъ, *adj.* édifiant.
 Назначавамъ, *va.* nommer, proposer, affec-
 ter, fixer, allouer, libeller; 1. (*съ дѣлж-*
ностъ), pourvoir; 2. (*именно*), spécifier;
 3. (*почѣкы*), *Jur.* préfixer.
 Назначене, *sm.* la nomination, allocation *f.*,
 règlement; | (*и мѣсто* —), le destination.
 Назначенъ, *adj. Jur.* préfix; | (*на черковно*
мѣсто), un nominataire.
 Назовавамъ, *va.* nommer, qualifier de, traiter.
 Назобивамъ, *va.* repaître. [le grénétis].
 Назърненъ украинникъ (*у монета*), *sm.* le
 Назъривамъ, *va.* grèner; | (*извадена кожа*),
 grèneler.
 Назжбевамъ, *va.* denteler, ébrécher; | (*по-*
мело), endenter, créneler.
 Назжбеване, *sm.* la crénelure.
 Назжбена или Нагрѣждана работа, *sf.*
 la dentelure. [см. la noix].
 Назжбено колело (*у казакъа содевица*),
 Назжбенъ, *adj.* denté et dentelé.
 Навентъ, *adj.* naïf; — вно, — лvement.
 — начинъ, *sm.* le naïf.
 Навнното, *sm.* le naïf.
 Навнностъ, *sf.* la naïveté.
 Навны рѣчи, *sf. pl.* la naïveté.
 Наизокколо, *adv.* autour.
 Наимамса, *vr.* risquer et se —, s'aventurer,
 oser, se permettre, se promettre; | (*за*
нѣкого), répondre. [grévé].
 Наименованъ наследникъ, *sm.* *Jur.* un
 Наименовачъ (*на мѣсто*), *sm.* un nominateur.
 Наиръ (*индийски дворникъ*), *sm.* un naïre.
 Наистина, *adj.* en réalité, réellement, effec-
 tivement, en effet, certes, plaisanterie à
 part, à coup sur, tout de bon; 1. *interj.*
 par mon chef; 2. *adv. fam.* ma foi, par ma
 foi; 3. приймамъ за —, *va.* prendre au sé-
 rieux *m.*
 Найтовъ, *sm.* *Mar.* la vulture et vulture.
 Най-богатый човѣкъ, *sm. fig.* coq de vil-
 lage, *m.*
 — вече, *adv.* en général ou généralement.
 — висока отъпенъ, *sf. fig.* le comble; |
 (*на голѣмина*), *Mathém.* le maximum.
 — висока точка, *sf. Astr.* point culmi-
 nant *m.* [fig. l'apogée *m.*
 — выпина точка (*върху слабата*), *sf.*
 — въренъ, *adj.* à toute épreuve.
 — въренъ човѣкъ (*на голѣмъ*), *sm.*
 favori, ite, &c. [le maximum].
 — голѣма отъпенъ или цѣна, *sf. fig.*
 — дебелый гласъ, *sm. Mus.* (*voies* Басъ).
 — доброто, *sm.* le meilleur.
 — добръ, *adj.* meilleur (*plur* plu bon);
 | — добрый, *super.* le meilleur.

Най-доленъ, *adj.* dernier, infime.
 — **долно** сѣстоѣне, *sm.* l'infimé *f.*
 — **долното** сѣто (на воденица), *sm.* le dodinage.
 — **достойно** забѣляжителна часть (сѣ дѣло), *sf.* le plus beau de l'histoire.
 — **късь** пѣть, *sm.* le court.
 — **младо** животно или дѣте, *sm.* le culot.
 — **младый** членъ (сѣ община), *sm.* un culot.
 — **малка** стѣпень, *sf.* le minimum.
 — **мѣшенка** тропинца, *sf.* la corpuscule;
 — **шиченъ**, -цулаире, *adj.* [la morte-eau.
 — **низка** вода (при отливъ), *sf.* Mar.
 — **никакъ**, *adj.* dernier.
 — **новъ**, *adj.* frais.
 — **отгорнио** листо, *sm.* Bot. l'étendard *m.*
 — **последни** прѣдѣды, *sm. pl.* les arrière-neveux *m.*
 — **противень** човѣкъ, *sm. fg.* bête noire ou d'aversion, *f.*
 — **прѣдешъ**, *adj. fg.* le plus 'huppé.
 — **сетнѣ**, *adv.* en définitive, en dernier lieu, au bout du compte, en dernière analyse, à la continue.
 — **тѣнькъ**, *adj. Com.* extra fin.
 — **тѣньки** жицы (на еръсѣ), *sf. pl.* l'âme *f.*
 — **харно** куче, *sm.* le clef de meute.
 — **хубава** вълна, *sf.* mère laine *f.*
 — **хубавото**, *sm.* le choia.
 — **хубавъ** маргаръ, *sm.* la burgandine et nacre burgandine.
 — **хытьръ**, *adj. fg.* le plus 'huppé.
 — **честенъ**, *adj.* à toute épreuve.
Накадявамъ, *va.* parfumer.
Накапывамъ, *va.* instiller.
Накаленъ (сѣ стомана), *adj.* acéré.
Накаравамъ, *va.* induire; | (да работятъ), mettre à l'œuvre *m.*
Накарване, *sm.* l'induction *f.*
Накачевамъ *va.* combler de; | (новы струны на цигулка), remonter.
Накиснать, *adj. fg.* imbu de.
Накиснувамъ, *va. Méd. Chir.* macérer; 1. (у вода ленъ), rouir; 2. **накиснува** (за хлѣбъ), *v. imp.* il trempe; 3. **накиснува**, *v. imp.* il s'imbibe, il s'imprègne.
Накиснуване, *sm.* l'infusion *f.* imbibition, imprégnation *f.*; 1. *Pharm.* la madéfaction; 2. (ленъ), le rouissage, le rui; 3. **мѣсто за — ленъ**, le routoir; 4. **пѣля** сѣ вода за —, *va.* comburger.
Накитовамъ, *va.* assortir, fraiser.
Накитеване, *sm. fg.* l'étalage *m.*
Накитенъ, *adj.* assorti.
Накичевамъ, *va.* orner, embellir, revêtir, couronner de, enjoliver, habiller, parer, garnir, meubler de, tapisser, farder, ragréer; 1. *fg.* décorer, enrichir de, broder; 2. *fat.* pomponner, se 'harnacher; 3. (сѣ дръвны

украсена), historier; 4. (сѣ *пѣтка отъ пера*), empanacher; 5. -са, *vr.* se couronner, se parer, faire sa toilette, s'équiper, s'ajuster à ou avec; 6. *fg.* se décorer de; 7. *fat.* se pomponner; 8. (сѣ *мѣдино*), *fat.* se requinquer.

Накичеване, *sm.* l'ornement *m.*, embellissement, parement *m.*, garniture, parure *f.*, enjolivement, agrément, ragrement *m.*, préciosité *f.*; 1. *fg.* la broderie; 2. *Archit.* l'abaque *m.*; 3. **правя** прѣмлого — на нѣщо, *va.* manier; 4. **снима** —, *va.* déparer; 5. **свалямъ** отъ глава -то, *va.* décoiffer; | **свалямъ** си —, *vm.* se décoiffer; 6. **бездъ** —, *rustique, adj.*; | *fg.* nu.

Накичевать, *sm. fat.* un enjoliveur.

Накиченце, *sm.* l'enjolivure *f.*

Накиченъ, *adj.* douxereux, précieux; | (за *писало*), *fg.* musqué.

Накичителенъ, *adj.* parant.

Накладдамъ (огнь), *va.* faire du feu

Накладжане (огнь), *sm.* l'allumage *m.*

Наклеивамъ, *va.* encoller, engluer; | (платно), bourganner.

Наклеиване, *sm.* l'encollage *m.*; | (хартия), le collage.

Наклеянь, *adj. Méd.* agglutatif.

Наклонене, *sm.* l'inclinaison *f.*, le penchement, tandance, propension *f.*; 1. *Gram.* le mode; 2. (сѣ *глава*), l'inclination *f.*; 3. (на *растена* *къмъ* *слънце*то), Bot. la nutation; 4. (къмъ *спадане*), le déclin.

Наклоненъ, *adj.* penchant, penché, disposé à, enclin à; 1. (къмъ *нѣщо*), porté à, prêt; 2. (къмъ *пладнѣ*), inclinant; | *слънчевъ* часовникъ —, l'incliné *m.*

Наклонность, *sf.* vocation pour, nature, qualité *f.*, génie *m.*; 1. *fg.* inclination (à, pour), pente à, proclivité, attache *f.*; 2. (къмъ), un goût de, pour; | *fg.* le penchant; 3. (къмъ *нѣщо*), *fg.* la propension.

Наклонявамъ (клоня), *vm.* pencher, affectionner, coucher; | **наклоненъ** е, *v. imp.* il incline et il s'incline.

Наклопанъ, *adj.* inculpé, intimé; 1. *Jur.* prévenu, défendeur; 2. **отговори** на —, les défenses *f.*; 3. (сѣ *къмъ*), *vm.* être in reatu *m.*; 4. **както** единъ —, *adv.* préventivement.

Наклопвамъ, *va.* accuser, inculper.

Наклопване, *sm.* l'inculpation *f.*; | *Jur.* la prévention.

Наковаличка (у *косачъ*), *sf.* l'enclumette *f.*; | (рѣчка), l'enclumeau et enclumot *m.*

Наковалия, *sf.* l'enclume *f.*; -ненъ, d'enclume; | la forge, le bel-outil (*pl.* beaux-outils); | (сѣ *два края* или *рога*), la bigorne.

Наколѣничване, *sm. Vén.* la cavée.

Накосена трѣва, *sf.* la fauche.

Накривиса, *v. imp. Mar.* il est à la bande.

Накрывка, *sf.* le chapeau.

Накрываюмса, *vr. fam.* démaigrir.

Накормивамъ, *va.* engraisser.

Накормыване, *sm.* l'engraissement *m.*

Накрѣтосана драскулка, *sf.* la contre-hachure.

Накрѣсть, *adv.* carrément.

Накрѣтева ми са, *v. imp.* je suis dégoûté de.

Накупувамъ си, *vn.* se fournir.

Накхсамъ, *va.* tronçonner.

Накхсо, *adv.* en abrégé.

Налагалка, *sf. Pharm.* l'épithème *m.*

Налагамъ, *va.* supposer; | (*съ топло*), fomentier; | (*нова данъ нѣкому*), réimposer.

Налагане, *sm.* la charge; | *Chir.* embrocation *f.*

Налбантъ, *sm. t.* (*voyez* Подковачъ).

Наливамъ, *va.* verser, infuser, remplir; 1. (*вино или вода*), verser à boire; 2. (*много вода на вино*), poyer; 3. (*турямъ вода въ вино*), mettre; 4. (*изново*), reverser; 5. -са, *vr.* s'infuser, se remplir; 6. (*на снагата*), démaigrir.

Наливане (*вода на нумия*), *sm.* l'adultération *f.* [*lote f.*]

Налимъ, *sm.* poisson, la barbotte, lotte *et*

Налитамъ, *va.* insister sur, disputer.

Налитане, *sm.* l'insistance *f.*, instance *f.*

Налитно, *adv.* instantment.

Налогъ, *sm.* la taxe, le tribut, la charge; | (*умдадіе т.*), la subvention; | (*на нумия*), l'accise *f.*

Налѣгамъ, *va.* pousser, presser, opprimer, serrer; | (*за нѣкого*), insister sur; | -са, *vr.* se presser.

Налѣгане, *sm.* l'insistance *f.*, oppression *f.*; | *Phys.* la pression.

Налѣпване, *sm. Phys.* la juxtaposition.

Налѣпватса, *v. imp. Phys.* ils se juxtaposent.

Налѣпена работа (*столарска*), *sf.* le placage; на —, de placage. bourder.

Налѣгамъ, *vn.* accroître, la belle belle; | *pop.*

Налѣмъ, *sm. pl. t.* le socque.

Намазана примка (*съ клѣй за пилци*), *sf.* le pipeau.

Намазевамъ, *va.* enduire; 1. (*съ мазъ*), engraisser; 2. (*съ нѣщо*), emboire; 3. (*съ тѣстину*), oindre; 4. (*съ цѣтила*), Peint. empâter.

Намазване, *sm.* le graissage, encollage *m.*; 1. *Chir.* embrocation *f.*; 2. (*съ цѣтило*), mettage en couleur *m.*; | *Peint.* l'empâtement *m.*

Намалене, *sm.* la diminution, le declin, déchet *m.*

Намалѣвамъ, *vn.* diminuer et se —, décroître, déchoir, dépérir, décliner, rabattre, user, se retirer; | (*бѣда*), *va. Jur.* atténuer; | (*съ тѣло*). *Com.* discaler.

Намалѣване, *sm.* la déperdition.

Намигамъ (*нѣкому*), *va.* jouer de la prunelle; | *fam.* reluquer.

Намигноване, *sm.* l'ocillade *f.*, insinuation *f.*

Намирамъ и —мѣрвамъ, *va.* trouver, dénicher, attraper, pourvoir de, procurer; 1. fournir, découvrir, recouvrer, valoir, ménager, se voir, rejoindre; 1. (*за себе-съ*), se procurer; 2. (*изново забушено*), retrouver; 3. (*мѣсто нѣкому*), caser; 4. (*най-добро срѣдство*), *fig.* trouver le joint; 5. (*нѣкого*), rencontrer; 6. (*нѣкому нѣщо*), faire obtenir; 7. (*причина съ*), se rejeter sur; 8. -са, *vr.* se trouver, exister, figurer, vivre, être; 9. (*добър*), être de garde ou de bonne garde; 10. (*добър или алъ*), coiffer bien ou mal; 11. (*на пътѣ*), s'acheminer; 12. намираща, *v. imp.* il existe; 13. намираща, *pl.* se rencontrer. [ment.

Намиране, *sm.* la découverte, le recouvre

Намисамъ и —мѣсамъ, *vr.* se compliquer.

Намокревамъ, *va.* mouiller, humecter, imbiber, tremper, retremper, impreter.

Намокрѣване, *sm.* le mouillage, décatissage *m.*; | (*хартѣ*), *Typ.* le trempage.

Намокрѣтъ, *adj.* tout trempé.

Намотавамъ, *va.* dévider.

Намотаване, *sm.* le dévidage.

Намразевамъ, *va.* indigner, se désinfectuer;

| (*нѣкого безъ причина*), prendre en grippe, *f.*

Намыслѣвамъ, *vn.* s'imaginer, s'aviser de.

Намыслѣно дѣло, *sm.* le fait-express.

Намѣра, *sf.* la réserve; | за —, de rechange.

Намѣрчка (*на подвойници*), *sf.* une recommandaressa.

Намѣрвачъ, *sm.* un trouver.

Намѣрене, *sm. fam.* la trouvaille.

Намѣренъ, *adj.* découvert; | *Jur.* adventif.

Намѣрливъ, *adj.* trouvable.

Намѣсамъ (*съ нѣщо*), *vr.* s'ingérer de ou dans, s'embarasser dans, s'embarquer (*voyez* Намисамъ).

Намѣсване (*съ нѣщо*), *sm. Jur.* l'ingérence *f.*

Намѣстевамъ, *va.* installer, placer; 1. (*на длъжностъ*), revêtir; 2. (*исклучено*), *Chir.* réduire; 3. (*накъ*), rétablir, restaurer, restituer; 4. (*накъ на имотъ нѣкого*), réintégrer; 5. (*оправѣкъ накъ*), rembofter; 6. (*си накъ исклучено*), *vn.* se rembofter; 7. -са, *vr.* s'installer, se placer, se caser; 8. *fam.* s'ancrer ou se mouiller; 9. (*накъ*), se replacer.

Намѣстѣване, *sm.* le placement, installation *f.*; 1. (*на исклучено накъ*), le remboftement; 2. (*на костъ*), *Chir.* la réduction; 3. (*накъ*), le rétablissement, restitution *f.*, remplacement *m.*; 4. (*накъ на нѣщо*), la réintégration; 5. *упътителна кантора за —*, bureau de placement, *m.*; 6. *гръмливъкъ*, *ница за —*, *s.* placeur, euse.

Намѣстѣвачъ, *sm.* un rétablissement, un restituteur.

Намѣстѣхъ актеоръ, *m. Thém.* la doublure.

Намѣстѣвъ, *adj. Chér.* réductible.

Намѣстникъ, *m.* un lieutenant, un vicaire; 1. *fig.* un second; 2. (който е на мѣстото на другото), un remplaçant; 3. (на едногo легата), un aubléat; 4. (субделегатъ), un subdélégué.

Намѣстнически, *adj. vicarial.*

Намѣстничество, *m.* la lieutenance, gouvernement *m.*, ethnarchie *f.*, vicariat *et* -cairie *f.*; | (съ Испанія), la capitainerie.

Намѣсто, *adv.* au lieu de, au ou à défaut de, tant s'enfaut que, en guise de; 1. -да, *conj.* au lieu de, loin de, bien loin de *ou* que; 2. — това да, *conj.* bien loin de, bien loin que; 3. — него, en retour de.

Намѣтъ, *m.* la jettée, la pile; | галванически —, pil voltaïque ou galvanique.

Намѣтамса (съ нѣщо), *vr. fig.* voiler de.

Намѣтъ, *m.* *t* (voyes Пулъс).

Намѣдолице, *m.* la calade.

Намѣзвамъ, *va.* enfiler, boucler.

Намѣзване, *m. fig.* le chaîne.

Намѣзъ, *m.* le collier, le carcan; 1. *fig.* l'enchaînement *m.*; 2. (за провѣждане отъ искусство), l'enchaînement *f.*; 3. давамъ — на годеница, *va.* douer.

Наопакѣ, *adv.* à contre-biais, tout de travers; 1. *fig.* à *ou* au rebours, à rebrousse-poil, à contre-poil, à contre-sens; 2. *Geom.* renversé; 3. (прѣдното назады а задното напредъ), sens devant derrière; 4. рѣша или чешъ — власъ-тъ или козината, *va.* rebrousser; 5. и —, vice-versâ; 6. -то, *m. fig.* le rebours.

Наопаченъ, *adj.* inversé; | пѣтътамъ -пачно щампа, *va.* contre-tirer.

Наопачна страна (на лампѣ), *sf.* le délit; | налагамъ отъ — наманіе, *va.* déliter.

Наостревамса, *vr. fig.* s'aiguïser.

Напетѣ, *m.* la braverie.

Напетъ, *adj.* merveilleux, minaudier; adonis *m.*; un incroyable; 1. *fig.* un lion; 2. *fat.* un poudrin; miriflore, pimpant *m.*; 3. той е —, *fig. fat.* c'est la fleur des pois *m.* — човѣкъ, *m.* un fashionable.

Напѣтътана буква, *sf.* lettre moulée; |

— кинга (табѣ), *sf.* Typ. le marjon.

Напѣтътаното, *m. pop.* le moulé.

Напѣтътвамъ, *va.* imprimer, empreindre; | (листъ), tirer; | (съ рѣка), Typ. re-prousser.

Напѣтътване, *m.* l'impreinte *f.*, le tirage; | (въздухъ востанъ), l'écotype *f.*; | схемамъ — отъ щампа, *va.* décalquer.

Напѣтътна, *sf. fig.* le cachet.

Напивамса, *vr.* boire, se gorgier de, s'abreuver; | *fig.* s'enivrer de; | *pop.* ivrogner.

Напиване, *m.* l'ivrognerie *f.* [senlit.

Напикаване (съ постелка), *m. fat.* le pis-

Напинамса, *vr. fig.* suer sur.

Напинане (при ходене на акъ), *m. Méd.* le ténisme; | съ — (за болѣжъ), *Méd.* tensif, *adj.*

Написанъ (крѣпко, деликато, за месо, за снага), *adj. Point.* morbide; | (своеръчно), *Jur.* olographe. (rant, *f.*

— листъ (съ вѣстия), *m.* carte de restau-

Написвамъ и -сувамъ, *va.* écrire, étiqueter, coucher par écrit; 1. (гербъ на нѣщо), armoirier; 2. (изново), récrire; 3. (на кѣсо), rédiger; 4. (съ понапрѣдѣнъ брой писмо), antidater; 5. (по форма), *Jur.* libeller.

Написъ, *m.* le catalogue, étiquette *f.*; 1. (на пары), le bordereau; 2. съставямъ или правя —, *va.* cataloguer; 3. съставяне —, le cataloguement.

Наплата (на колело), la jante, le cercle; | станъ или тегажъ за правяне -латы, la jantière.

Наплатавамъ, *va.* étoffer; | (колело съ жѣлѣзъ обръчъ), embattre et embatre.

Наплатаване (съ жѣлѣзъ обръчъ), *m.* l'embattage *et* -batage *m.*; | трапъ за —, l'embattoir *m.*

Напластвамъ (съ вижнѣхъ едно възъ друго бурѣта съ вино), *va.* gerber.

Наплащамса, *vr.* se payer.

Наплесквамъ, *va.* barbouiller.

Наплескване, *m.* le barbouillage.

Наплещевамъ, *va.* fouetter.

Наплескувамъ (съ рѣка), *va.* guéer.

Наплатамъ (мѣста), *va.* tricoter.

Напълневамъ и -нямъ, *va.* emplir, remplir, garnir, farcir; 1. (съ бодли), 'herisser de; 2. (съ вѣтъхъ), combler; 3. (изново), regarnir; | (оржѣ), recharger; 4. (корѣжъ), *fat.* engrosser; 5. (съ), inonder de; 6. -са, *vr.* s'emplir, se remplir, se garnir; 7. напълневаса съ бодли, *v. imp.* il se 'herisse.

Напълневане и -лене, *m.* le chargement; | който става за —, *Chér.* réplétif.

Напълненъ, *adj.* chargé, plein, pétri de; 1. *fig.* imbu de; 2. *fat.* meublé; 3. (съ нѣщо), semé de.

Напоене, *m.* l'humectation *f.* [enfariné.

Напоенъ, *adj. fig.* imbu de; | (съ мѣсъ),

Напойливъ (което може са накусне), *adj. Phys.* imprégnable.

Напонтеленъ, *adj.* humectant.

Наполовина-раздѣленъ, *adj.* mi-parti; | дѣля наполовина, *va.* mi-partir. [poléon *m.*

Наполеонъ (жѣлѣца, 85 гроша), *m.* напомяване, *va.* rappeler, faire souvenir de, attaquer; 1. *fig.* retracer; 2. (за нѣщо), mentionner, parler de; 3. (нѣкому за нѣщо), rafraîchir la mémoire de; 4. азъ си —, *vr.* il me *ou* il m'en souvient.

Напомневане, *m.* le souvenir, la mention, le memento; | *fig.* la cicatrice.

Напоментелъ, *adj.* mémoratif.

Напоментелно букварче, *m.* *Com.* le carnet.

Напопрѣжвамъ, *va.* insulter.

Напорѣзвамъ (на кожа), *va.* *Chir.* scarifier.

Напорѣзване (за кожа), *m.* *Chir.* la scarification.

Напоивамъ, *va.* humecter, aviner; 1. *fig.* imprégner; 2. -са, *vr.* s'humecter; 3. напоиваса, *v. imp.* il s'imprégne, il s'imbibe.

Напоиване, *m.* l'imprégnation *f.*

Направа, *sf.* l'édifice *f.*, construction *f.*, bâtiment, battissage *m.*, instauration *f.*, établissement *m.*, création, façon *f.*, monture, enchâssure *f.*, les fabriques *f.*; 1. *fig.* le rouage, tissu *m.*; 2. *Archit.* la chaise; 3. (на кѣща), la structure; 4. (кѣща за фабрика), l'usine *f.* 5. сключване на —, *fig.* l'ossature *f.* (*voies* Сграда).

Направачъ, *ка, s.* faiseur, euse.

Направена сѣнка, *sf.* *Peint.* ombre portée *f.*

Направено пиле, *m.* *Vén.* le leurre; | *мама* съ —, *va.* leurrer.

Направенъ, *adj.* fait, part; 1. (или съчиненъ бързишомъ), impromptu; 2. (дебелашки), fait à coups de 'hache *f.*; 3. (или изработенъ дебелашки), *fat.* fait à la verge; 4. (добръ), bien conformé, bien proportionné; 5. (лошаво), *fat.* gaffe; 6. (прѣхубаво), fait au tour.

Направлямъ, *va.* façonner, produire, préparer, organiser, mouvoir, exciter, mériter; 1. (добро нѣкому), bien mériter; 2. (изново), recréer; 3. (клетва), prêter; 4. (попыба), dresser; 5. (нѣщо), jouer; 6. (на нѣщо), réduire en; 7. (на пары иномъ), réaliser; 8. (подобенъ на ангелъ), angéliser; 9. (скарѣсамъ мостъ), jeter un pont; 10. (тежка), *fat.* engrosser; 11. (мжноумъ), *va. fat.* ahurir; 12. -са, *vr.* se rendre.

Направяне, *m.* la fondation, exécution *f.*; | *fig.* l'organisation *f.*; (подъ едно название монета), la réduction.

Напранъ, *s.* disputeur et -putailler, euse; contentieux, brouillon, *adj.*

Напримѣнявамъ (съ празничны дръзгы), *vr.* s'endimancher.

Наприцѣне (на кръв-та), *m.* *Méd.* l'afflux *m.*

Напробита жѣлѣзна дѣска, *sf.* la filière; | истерлевамъ прѣвъ —, *va.* filer.

Напробито талурче (на полиеникъ), *m.* la pomme.

Напробитъ, *adj.* criblé.

Напротивъ, *adj.* au contraire, à la traverse.

Напрѣсканъ (съ кръвъ), *adj.* *fig.* teint.

Напрѣскувамъ, *va.* injecter, faire jaillir; 1. (съ кръвъ), ensanglanter; 2. (нѣкого), faire rejaillir; 3. (сукно), décatir. [le décatissage.

Напрѣскване, *m.* l'aspersion *f.*; | (сукно),

Напрѣскникъ, *m.* dé à coudre *m.*, le poucier; | (у платнаръ), la paumelle.

Напрѣщенъ, *adj.* *fig.* gros de.

Напрѣщване, *m.* la turgescence.

Напрѣщѣлъ, *adj.* turgescent et turgide, nourri, tarru.

Напрѣщалица (у а. с.), *sf.* le gymnase.

Напрѣгамъ, *va.* tendre, retendre, | *напрѣгатца* (за платна), *v. imp.* ils bouffent.

Напрѣгане, *m.* la tension; | (на мѣжы пшлюкъ), *Méd.* le priapisme.

Напрѣгнатъ, *adj.* tendu, outré; | *бывамъ* —, *vn.* être tendu.

Напрѣденъ, *adj.* précédent, antérieur.

Напрѣднина *f.* и -дване, *m.* le progrès, le succès, événement *m.*; | *fig.* le triomphe; | *хваласа* съ —, *vr. fig.* chanter victoire *f.*

Напрѣднувамъ, *vn.* progresser, prospérer, s'avancer, profiter, réussir, succéder, précéder, venir bien, prendre.

Напрѣднуване, *m.* l'avancement *m.*, réussite *f.*, profit *m.*; 1. *прѣдържикъ* на —, *vn.* progressiste; 2. съ прѣдложие —, *fig.* à pas de géant; 3. свършвамъ нѣщо съ — (сполука), *va.* réussir.

Напрѣднувателъ, *adj.* *fig.* progressif; -лно, -ivement.

Напрѣднѣ войска, *sf.* *Milit.* l'avant-garde *f.*, les avant-coureurs *m.*

Напрѣдумрѣльнѣ, *adj.* le prédécédé.

Напрѣдъ, *adv.* antérieurement, antécédemment; 1. за —, à l'avenir, dorénavant; | *fig.* en perspective; 2. на —, en avant, au devant; 3. най —, au préalable; 4. отъ —, d'avance, déjà; 5. по —, préliminairement, ci-devant; 6. върва —, *vn.* précéder; 7. върва ми —, faire fortune; 8. който върва — (за движене), progressif; 9. движение на —, mouvement de progression, *m.*

Напрѣко, *adv.* en diagonal.

Напрѣкъ, *adj.* opiniâtre; -но, -lement; | *fat.* batailleur.

Напрѣченъ, *adj.* diamétral, transversal; -чно, -lement.

— прѣходъ (транспенъ), *m.* *Archit.* le transept.

Напрѣчна верижка (на вѣбалоцъ), *sf.* le tranche-fil.

— мышца, *sf.* *Anat.* le transversal.

Напрѣчникъ, *m.* la traverse; | *Géom.* le diamètre; | (на медаль), le module.

Напрѣчно дърво, *m.* la traverse; | (у проѣзъ), la volée. [caillies *f.*

Напрѣчны дѣски (на одаръ), *sf. pl.* les fondes — прѣчки (съ форма на листъ хартис), *sf. pl.* le pontuseau.

Напрѣшенъ, *adj.* ex — (*prép. latine*), précédent, dernier, passé, ancien, premier.

— миннотръ, *m.* ex-ministre *m.*

— случай, *m.* le précédent, antécédent *m.*

Напрѣшность, *sf.* l'antériorité *f.*

Напрѣшнѣ мысль, *sf.* le précédent.

Напоуване, *m.* l'indignité *f.*

Напукнувамъ, *vr.* se crevasser.

Напукнуване, *m.* la crevasse, engelure *f.*;
1. (на дърво), la fêche; 2. (на нета отъ студъ), les mules *f.*; 3. (рѣзка на дърво), la roulure; 4. (на кожа), -неа, *pl. Méd.* les rhagades *f.*

Напукнати, *adj.* flacheux.

Напукнати дърва, *m. pl.* le cantibay.

Напукъ нему, *conj.* malgré qu' il en ait.

Напускамъ, *va.* abandonner; | -са, *vr.* s'abandonner.

Напускане, *m.* l'abandon *m.*

Напустень, *adj.* vain, inutile, sterile.

— работявъ, *m. fam.* un cogné-fétu.

Напустителенъ или Напустиникъ, *adj. s.* défectionnaire.

Напустявъ, *adj. Jur.* dissoluble.

Напустяти, *adj.* abandonné, divorcé esseulé.

Напустувамъ, *va.* laisser, céder, désertir, manquer, omettre; 1. (жена си), démarier; | -ватса, *v. imp.* ils se démarient; 2. (мѣло), planter là; 3. (работата, за работниците), faire grève; 4. -са, *vr.* divoquer et se —. *vr.* [ommission *f.*

Напустуване, *m.* le délaissement, défection,

Напусто, *adv.* en vain, vainement, en pure perte, à crédit, bernique; 1. *fig.* en l'air; 2. *fat.* pour des prunes *f.*; 3. — са мѣчешъ, vous avez beau dire. [pop. retaper.

Напухамъ (мѣлого), *va. fam.* peloter; |

Напушерамъ, *va.* enfumer, fumer, désinfecter; 1. *Chim.* fumiger; 2. (съ амбра), ambrer; 3. (леко кунюпимъ), *Point.* effumer; 4. (месо, кожа), boucaner.

Напушване, *m.* le fumage, suffumigation, désinfection *f.*; 1. *Chim. Méd.* la fumigation; 2. (месо), le boucanage; 3. (съ тѣлѣ вино), le mutage. [raf et raf.

Напушени палтусовы пера, *m. pl.* le

Напушамъ, *va.* laisser passer, passer, oublier, retenir; | (жена си), répudier.

Напушане, *m.* la réticence; 1. (жена), la répudiation; 2. (на женидба), la dissolution; 3. (чинъ), l'abdication *f.*

Напѣрвамъ и -пѣрамъ, *va.* fouetter, graisser les épaules; | (мѣлого), donner une daase.

Напѣвамъ и -пѣвамъ, *va.* regonfler; 1. *Méd.* distendre; 2. -са, *vr.* se distendre, se forcer, se débattre, faire le difficile; 3. (за мѣло), s'intriguer.

Напѣване, *m.* l'effort *m.* épreintes *f.*; | *Méd.* la distension. [saire *m.*

Напѣденъ прѣтъ (мѣлонина), *m.* bouc émis-

Напѣване (пушане пѣхлы), *m.* le boutonement, gemmation *f.*; | *Bot.* la préfloraison.

Напѣвать (за дръвѣсто), *v. imp.* ils bourgeonnent, ils boutonnent, ils gemment et se —. *vr.*

Напѣстревамъ, *va.* barioler; | *fig.* émailler de.

Напѣстренъ, *adj.* bariolé, bigarré.

Нарамникъ, *m.* l'épaulière *f.* [ulcéreux.

Нараненъ, *adj.* feru (*part.* de ferir); | *Méd.*

Наранителенъ, *adj.* *fig.* acéré.

Наранливъ, *adj.* vulnérable.

Наранявамъ, *va.* blesser, ulcérer; | -са, *vr.* se blesser; | -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-blesser.

Нарастева (за месо), *v. imp.* elle croît; | -стеватса, *pl. Phys.* ils se juxtaposent.

Нарастеване, *m.* l'accroissement *m.* accession; *f.*; 1. *Bot.* la galle; 2. *Phys.* la juxtaposition; 3. *Rhét.* la gradation; 4. *Anat.* la tubérosité; 5. (на еднѣмъ), *Chir.* l'épulis ou éruption *f.*; 6. *Méd.* l'hypertrophie; | болѣжъ отъ —, hypertrophié, *adj.*

Наргиле (барбоника), *m. t.* le narghilé.

Нардово мвро, *m.* le nard.

Нардъ, *m. plante*, le nard.

Нареда и -редба, *sf.* le règlement, ordonnance *f.*, précepte *m.*, maxime *f.*; 1. *Jur.* la stipulation; 2. (статутъ), le statue; 3. (на биллиардъ), l'aquit *m.*; 4. смисане -дбы, le déclassement; 5. смисамъ -ды, *va.* déclasser.

Нареда, *adv.* de suite, tour à tour, à tour de rôle, de pair; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), successivement; 2. туране —, la régularisation; 3. туримъ —, *va.* régulariser.

Нареждамъ, *va.* régler, régulariser, organiser, arranger, statuer, instituer, coordonner, accommoder, exposer, monter, placer, parer, asseoir, aligner, garnir de, débrouiller; 1. *fat.* pomponner; 2. (възгласникъ въ заплетъ), *Mar.* se bastinguer; 3. (граждански редъ въ мѣсто), policer; 4. (дѣе по дѣе), accoupler; 5. (изново листъ), *Tur.* réimposer; 6. (въ заденъ дворъ дърва), enchanter; 7. (прѣдправямъ изново), réorganiser; 8. (слагамъ трапеза), servir; 9. (си на чисто смѣткымъ), *Com.* se mettre à jour; 10. -са, *vr.* se régler, s'organiser, se ranger, s'installer.

Нареждане, *m.* l'arrangement *m.* institution *f.*, instauration *f.*, règlement *m.*, exposition *f.*, agencement, débrouillement *m.*; | (войска), *Milit.* l'alignement *m.*; | (за прѣдставлене), mise en scène *f.*

Наричателенъ, *adj.* compellatif.

Наричателно, *adv.* nominativement.

— име, *m. Gram.* nom appellatif *m.*

Наричамъ, *va.* appeler, nommer, dénommer, intituler; | -са, *vr.* s'appeler, se nommer, s'intituler, se qualifier.

Наричане, *m.* la dénomination.

Наркотическо или Упонтелно срѣдство, *m.* narcotique, *adj. m.*

Наркотизмъ (сѣщество на афѣонъ-тъ), *m.* *Chim.* la narcotine.

Нарова кора, *sf. Pharm.* le malicore.

Нарове, *sm. pl.* la grenade.

Народенъ, *adj.* national; -дно, -алент; | *populaire, public*; | *права* —, *va.* nationaliser.

— езикъ, *sm.* l'idiome *m.*

— обичъ, *sm.* le nationalisme, la popularité;

1. придобивамъ —, *va.* se populariser; 2.

изгубване —, la dépopularisation; 3. из-

губвамъ —, *va.* dépopulariser; 4. изгубвамъ

обычъ отъ кѣмъ народъ-тъ, *va.* se dé-

populariser.

— прѣпорецъ (*съ Инглитера*), *sm.* l'yacht

anglais ou britannique *m.*

Народна войска (*ландсверъ*), *sf.* le landwehr.

— елегія, *sf.* la messénienne.

— пѣсня, *sf.* le pont-neuf, le vaudeville.

Народно въздвигане (*мѣтило*), *sm.* la

jasquerie et jaquerie.

— име, *sm.* le gentilé.

— обръжване, *sm.* le landsturm. [tique *f.*

— писмо (*египетско*), *sm.* écriture démo-

нестроено (*ревизия*), *sm.* le recensement.

— пѣяне, *sm.* la ballade.

— сладкодуміе, *sm. fam.* la loquèle.

— събране, *sm.* la diète.

— управлене, *sm.* la république.

Народностъ *f* и -дство, *n.* la nationalité.

Народонаселене, *sr.* la population.

— началникъ, *sm.* un démagogue.

— правлене, *sm.* la démocratie.

Народъ, *sm.* la nation, le peuple, le public;

1. *fig.* le parterre; 2. (*сѣтъ*), le monde,

la multitude, la gent; 3. простый —, le

peuple, la peuplade; 4. римскый —, le

peuple roi; 5. обичаиъ отъ -тъ, *popu-*

laire, *adj.* 6. прѣдаване —, lèse-nation *f*;

7. распръскувамъ или направлямъ обы-

ливъ между -тъ нѣкого, *va.* populariser.

Народы, *sm. pl.* les gens *m.*

Нарочвамъ, *va.* mépriser, marquer d'une

manière défavorable.

Нароченъ човѣкъ, *sm.* un homme noté.

Нарцисъ, *sm.* *plants*, le narcisse.

Наръ (*дърво*), *sm.* *arbre*, le grenadier.

Нарѣдко [по —, *adv.* moins souvent.

Нарѣзано варено месо, *sm.* la capitotade.

Нарѣзвамъ (*месо*), *va.* découper; | -са, *vr.*

fig. se griser.

Нарѣзване, *sm.* la découpeure, le découpage.

Нарѣчена цѣна (*на хартійни пари*), *sf.*

va. valeur nominale *f.*

Нарѣчено, *adv.* à dessein, de gaieté de

coeur, de propos délibéré; | не —, par

mégarde.

Нарѣченъ, *adj.* exprès; -но, -sement; | ном-

мѣ, dit.

Нарѣчие, *sm.* le dialecte, la langue, le par-

ler; 1. *Gram.* l'adverbe *m*; | както —, *adv.*

adverbial et -bialement; 2. което са относъ

до —, dialectique, *adj*; 3. прѣобръщамъ

на —, *va.* adverbialiser; 4. смѣйщина на

дума както —, l'adverbialité *f.*

Нарѣжване, *sm.* *Archi.* la rudenture.

Нарѣженъ, *adj.* cannelé; | *Archi.* rudenté.

Нарѣчка, *sf.* la manivelle.

Насада (*мѣца насадени*), *sf.* le nichet.

Насаждамъ, *va.* planter, mettre.

Насаждане (*сахаръ, житио*), *sm.* la plan-

tation, le plantage; | *стонаинъ на* — *меса*

въ Америка, un planteur.

Насачамъ, *va.* détailler.

Населене, *sm.* l'habitation *f*; | (*земля съ*

людіе), le peuplement.

Населеностъ [намаляване —, la dépopulation.

Населенецъ, *нка, s.* habitant, auto.

Населенъ, *adj.* habitable, peuplé.

Населявамъ, *va.* habiter, peupler; | (*много*),

repeupler; | -са, *vr.* se peupler, planter le

piquet.

Насила, *adv.* à peine.

Насилвамъ, *va.* forcer à, violenter; | (*нѣ-*

кол), violer.

[préjudice de.

Насилване (*жена*), *sm.* le viol; | са —, au

Насилин столъ, *sm.* chaise gestatoire *f.*

Насилие и -силство, *sm.* la violence, la force,

extrémité *f*; | -силъ, *pl.* voies de fait, *f.*

Насилно, *adv.* forcément.

— грабачъ, *ка, s.* usurpateur, trice.

— завладѣне, *sm.* l'envahissement *m*; |

| (*на нѣщо*), usurpation *f.*

Насилностъ, *sf.* la violence.

Насилствентъ, *adj.* violent; | *Jur.* tortionnaire.

— налогъ, *sm.* l'avanie *f.* [la presse.

Нисилствено натрупване (*матроси*), *sm.*

Насилственоостъ, *sf.* l'extrémité *f.*

Насилство, *sm.* la force, la violence.

Насионъ (*прѣдсѣдатъ съ санхедринъ Иудей-*

ски), *sm.* un nasi.

Насичамъ и Наса-, *va.* hacher; | (*на*

трѣски), bresiller.

Насичане (*дърво*), *sm.* le débit.

Наскорно състояние, *sm.* la recense.

Наскорностъ, *sf.* la récence.

Наскоро, *adv.* récemment, il n'y a pas long-

temps, frais, fraîchement, naguère et naguè-

res, nouvellement; 1. *prép.* depuis peu; 2.

Vtm. jeunement; 3. — *мощъ* *тома*, peu après.

Наскорощенъ, *adj.* frais, saignant.

Наскърбене, *sm.* l'exaspération *f*; | *fig.*

l'attente *f*, blessure, pilule *f.* [ulcéré *m.*

Наскърбено и наранено сърце, *sm.* coeur

Наскърбенъ, *adj.* triste, désolé, chagrin, af-

fligé, attristant, doloit, luctueux, fâché, fâ-

cheux, gémissant, mélancolique, contrit,

rembruni, marri; | *fig.* sombre, funèbre.

Наскърбителенъ, *adj.* douloureux, affligeant,

humiliant, mortifiant, blessant.

Наскърбна случка, *sf. fig.* la tragédie.

Наскърбявамъ, *va.* affliger, chagriner, désol-

er, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-

milier, indisposer, déprimer, scandaliser, empoisonner; 1. *fig.* tourmenter, choquer, heurter, froisser, attaquer, blesser, ulcérer, mortifier, poignarder, rembrunir; 2. *-ca, vr.* s'affliger, se scandaliser de, se formaliser de; 3. (*много*), se désoler; 4. *fig.* se rembrunir.

Наскърбяване, *sm.* l'avanie *f.*, humiliation *f.*, scandale *m.*; | *fig.* la mortification.

Наслаждавам, *vr.* jouer de, goûter de, se délecter à; | (*малко по малко*), *fig.* savourer.

Наслаждане и -дене, *sm.* la jouissance, le délice et délices *f.*, la possession; | *fig.* le regal.

Наслѣдамъ, *va.* hériter; | (*нащо*), succéder.

Наслѣдане, *sm.* la succession; | правда за —, la successibilité; || способъ за —, successible, *adj.*

Наслѣдствъ (*за князюе*), *adj.* héréditaire; | съ правда на наслѣдство, *adv.* -ment. — князь, *sm.* héritier présomptif de la couronne.

Наслѣдие, *sm.* la succession; | което са отнѣся до —, successoral et -rial.

Наслѣдникъ, *нича*, *s.* héritier, ère; un successeur; 1. *Jur.* ayant cause; 2. (*за смѣл и мѣст*), légataire universel *m.*; 3. *опредѣлямъ* — другъ нѣкого, *Jur.* substituer; 4. (*на права линия*), *Jur.* l'hoir *m.*; 5. *приемане на потрѣбенъ* — въ приживие, *Jur.* la préterition et prétermission.

Наслѣдничество, *sm.* la succession.

Наслѣдственъ, *adj.* héréditaire, patrimonial; | *Jur.* successif; | *Méd.* congénital ou -génial. — нмѣтъ, *sm.* l'héritage *m.*

Наслѣдственна правда, *sf.* l'hérédité *f.*

Наслѣдственно нмане, *sm.* *Jur.* l'hoirie *f.*

Наслѣдство, *sm.* l'hérédité *f.*, héritage *m.*, succession *f.*, dépouille *f.*; 1. l'hoirie *f.*; 2. *fig.* le patrimoine; 3. *даване наръ при раздѣлене* — за нравяване, *Jur.* soute et soute de partage, *f.*; 4. *зимамъ* —, *va.* hériter; 5. *отнимамъ* —, *Jur.* l'exhérédation *f.*; 6. *отнимамъ* —, *va.* *Jur.* exhéredér; 7. *сирѣдѣлене* — на едного другото, *Jur.* la substitution; 8. *оттаниувамъ* —, *va.* dés-hériter; 9. *посвояватъ на* —, *sm.* *Jur.* captateur d'héritage, *m.* — *ѣдець*, *sm.* un bout-tout-cuire.

Насмола остана, *adv.* presque. [douille.

Насмолена кълчица, *sm. pl.* *Mar.* la ba-

Насмоленъ, *adj.* *Mar.* résiné.

Насмолявамъ (*ладя*), *va.* brayer.

Насновавамъ, *va.* ourdir.

Насноване, *sm.* l'ourdissage *m.* et -diassure *f.*

Насновачъ, *ка, s.* ourdisseur, euse.

Насолено месо, *sm.* la saline.

Насочвамъ, *va.* indiquer, montrer; | (*дуря отъ зебръ*), *Vém.* remonter.

Насочване, *sm.* le renseignement, insinuation *f.*; | (*съ книжа*), le renvoi.

Наспоредъ, *adv.* ci-contre; | *fam.* vison-visu.

Наспорена трапеза, *sf. pop.* la bâfre.

Насърдчевамъ, *va.* encourager, animer, enhardir, exciter; 1. *fig.* remonter; 2. *-ca, vr.* s'animer, s'enhardir, s'aviser de; 3. *-чевамеса* (*единъ другъ*), s'entr' exhorter.

Насърдчеване, *sm.* l'encouragement *m.*

Насърдчителенъ, *adj.* encourageant.

Насърщца, *adv.* en face, vis-à-vis, ci-contre, contrairement; | *Com.* par contre.

Насърщень, *adj.* adverse; | (*за писменны молбы*), reconventionnel. [lier. — редъ (*овощны*), *sm.* *Agric.* le contre-espa-

Насърщца страна, *sf.* le contre-sens.

Насърщно дѣйствие, *sm.* la réaction.

— клопане, *sm.* la récrimination.

— оплакване (*на ищцы-тъ*), *sm.* *Jur.* la reconvention. [admonitif.

Наставителенъ, *adj.* instructif, monitorial.

Наставникъ, *sm.* un instructeur, instituteur, maître, pédagogue, moniteur, admoniteur, précepteur *m.*; | *fig.* un guide.

Наставница, *sf.* la maîtresse.

Наставнически, *adj.* préceptoral.

Наставничество, *sm.* le préceptorat.

Наставяне, *sm.* le montage.

Настаналъ, *adj.* rendu. [tomber sur.

Настанвамъ, *va.* atteindre, parvenir, venir.

Настаненъ, *adj.* discipliné.

Настанително писмо, *sm.* le monitoire et lettre —, *sf.*

Наставявамъ и -тавамъ, *va.* instruire, avertir, discipliner, guider, former, dieter, constituer, représenter, prêcher, caser; 1. *fig.* inspirer, éclairer, initier, nourrir, emboucher; 2. *Jur.* admoniter; 3. (*научавамъ нѣкого*), *fam.* faire le catéchisme; 4. *-ca, vr.* se caser, se décider.

Наставяване, *sm.* l'instruction *f.*, enseignement *m.*, leçon *f.*, discipline, représentation *f.*, éveil *m.*, avertissement *m.*; 1. *fig.* la lumière, inspiration *f.*; 2. (*съ ѣбра*), la catéchèse et catéchisme *m.*; 3. — и *мѣрене*, *Jur.* l'admonestation *f.*; 4. *способенъ за* —, instruisable, *adj.*

Настеля, *sf.* la région, le lit; 1. *Géol.* la couche; 2. (*у дечелъ*), *Typ.* le taquet; 3. (*по мѣстъ*), le tablier; 4. *Minér.* la strate; 5. *права -ла*, *va.* *Chim.* stratifier; 6. *правяне -ла*, *Chim.* la stratification.

Настиламъ, *va.* *Chim.* stratifier; 1. (*съ сукно*), draper; 2. (*съ камане улица, двора*), paver; | *настилане съ* —, le pavement. [grapilleur, euse.

Настилачъ (*калдаржия*), *sm.* un carreleur; **Настилень огнь**, *sm.* *Fortif.* feu rasant *m.*

Настилка (*съ калевры*), *sf.* la trépointe.

Настивнатъ, *adj.* *Méd.* catarrhal.

Настивнамъ, *vm.* se refroidir, s'enrhumer, s'ateidir.

Настинка, *sf.* le rhume, le catarrhe, la fraîcheur; 1. (*плевритъ*, *Méd.*), la pleurésie; | страдалецъ отъ —, pleurétique, *adj. s.*; 2. (*у коней*), *Vétér.* la morfondure; 3. (*въ тѣлѣ*), le refroidissement.

Настинчивъ, *adj.* catarrheux.

Настланы дървета (*по видѣ*), *sm. pl.* le rideau.

Настойникъ, *ница*, *s.* tuteur, curateur, trice; prieur, euse; un gardien, gouverneur, abbé, *m.*; 1. вторъ —, subrogé tuteur *m.*; 2. (*на дърбны вещи*), *Théât.* donneur d'accessoires, *m.*; 3. (*въ манастиръ*), supérieur, euse.

Настойническа черкова, *sf.* le prieuré.

Настойнически, *adj.* prieural; | *Jur.* tutélaire. — молбы, *sf.* les conjurations *f.*

Настойничество, *sm.* la tutelle, supériorité, curatelle *f.*; 1. даване на —, *Jur.* l'interdiction *f.*; 2. давамъ на —, *va. Jur.* interdire; 3. даденъ на —, l'interdit *m.*

Настоманенъ, *adj.* *Chim.* chalybé.

Настоявамъ, *va.* gérer, presser.

Настояване, *sm.* la gestion, la manutention.

Настървене, *sm.* l'acharnement *m.*

Настървентъ, *adj.* acharné. [charner.

Настървявамъ, *va.* acharner; | -са, *vr.* s'a-

Настърхнатъ, *adj.* frémissant, hérissé; | *sg.* ébouriffant.

Настърхнувамъ, *vm.* fremir de, se 'hérissier ou se 'hérissonner, se révolter; | настърхнува, *v. imp.* il 'hérisse; | (*за носа*), ils dressent.

Настърхнуване, *sm.* le frémissement; | *sg.* l'irritation *f.*; | (*прѣди струсане*), *Méd.* l'horripilation *f.*

Настъпане, *sm.* l'agression *f.* [ment.

Настъпателенъ, *adj.* agressif; -но, -иве.

Насылана земя, *sf.* terres de rapport, *f.*

Насыпанъ пътъ, *sm.* la chaussé, route ferrée *f.*

Насыпвамъ, *va.* verser, combler, accabler de; 1. (*съ дърбны каманіе пѣтъ*), empierrer; 2. (*жито въ комъ*), engrener; 3. (*съ намрошени каманіе пѣтъ*), macadamiser; 4. (*подсына*), amorcer; 5. (*туря въ буре*), embariller.

Насыпване, *sm.* la jettée, le comblement; | (*съ намрошени каманіе*), le macadamisation; | (*съ прѣстъ*), le remblai.

Насыпна земя, *sf.* terres jetées *f.*

Насыпъ, *sm.* le javeau, le remblai; | насыпывамъ съ —, *va.* remblayer.

Насыта (*до —*, *adv.* jusqu' à (la) satiété, *mon, ton, son* sôdl, *m.*

Насытенъ, *adj.* repu.

Насытителенъ, *adj.* nourrissant, rassasiant, substantiel.

Насытливостъ, *sf.* *Chim.* la saturation.

Насытливъ, *adj.* *Chim.* saturable; | (*за земя*), amendable.

Насыщамъ, *va.* assouvir; 1. (*и sg.*), rassasier;

2. *Chim.* saturer; 3. -са, *vr.* s'assouvir, se rassasier de.

Насыщане, *sm.* le rassasiement, assouvissement *m.*; | *sg.* la satiété.

Насъмене, *sm.* *Bot.* l'épispermie *m.*

Насъчено стучано месо, *sm.* le 'hachis.

Насъченъ, *adj.* ouvert.

Насъчени дърва, *sm. pl.* la bûche; | мѣсто за туряне —, le bûcher.

Насъсквамъ, *va.* découpler; 1. (*кучамъ*), 'haler; | (*за лопъ*), *Vén.* amener; 2. (*съ розъ кучамъ за лопъ*), *Vén.* bauler.

Нататакъ [*още по —*, *adv.* au delà, par de là.

Натегвамъ, *vm.* accabler, appesantir.

Натегване, *sm.* l'appesantissement *m.*

Натискамъ, *va.* presser, peser sur, comprimer, imprimer, pousser, serrer, gêner; | натиска равно (*за стана*), *v. imp.* *Typ.* elle foule bien.

Натискане, *sa.* le pressage, la pesée sur, la compression, le serrement; 1. *Phys.* la pression; 2. *Typ.* le foulage; 3. (*насъкъ*), le sauchemar; | *pop.* l'inoube *m.*; 4. (*на сводъ, на глѣдъ*), la poussée, [le pousoir.

Натискало езиче (*у часовника*), *sm.* — климало, *sm.* pompe foulante *f.*

Натискъ, *sm.* la presse, impression *f.*

Натиснатъ, *adj.* opprimé.

Натлъстивамъ, *vm.* rengraisser.

Натлъстиване, *sm.* la sagination.

Натоваревамъ, -товарвамъ и -тварвамъ, *va.* charger, imposer, grever de, endosser; 1. (*до бимсовѣтъ ладия*), barroter; 2. (*накъ*), recharger; 3. (*съ различны стокъ*), *Mar.* charger en oueillette; 4. (*съ сурпаста стокъ*), charger en grenier; 5. (*много*), surcharger; 6. (*къ кому*), *sg.* embâter de; 7. -са, *vr.* se charger de.

Натоварване, *sm.* la charge, le chargement, le fret, la voiture; | (*накъ*), le rechargement.

Натоваренъ, *adj.* chargé; | (*съ работи*), affairé. [bassiner.

Натоплямъ (*съ нагрѣвала постелка*), *vr.*

Натопявамъ, *va.* infuser, imbiber, inonder, baigner, ramolir, madéfier; 1. *Méd.* *Chim.* macérer; 2. (*накъ у вода*), replonger; 3. (*перх дървн*), essanger du linge; 4. (*перх ризн*), échanger le linge; 5. (*накъ*), *Mar.* arriquer une vergue.

Натопяване, *sm.* l'infusion *f.*; 1. *Chim.* la macération; 2. *Pharm.* la madéfaction; 3. (*ризн*), l'échangeage *m.* [l'infusion *f.*

Натопенъ, *adj.* infusé; | водата отъ него.

Наторивамъ (*земъ*), *va.* engraisser, compostier; | (*миса*), fumer; | (*растени*), terréauter ou -reauter.

Наториване, *sm.* *Agric.* le fumure; | (*земъ*), *Agric.* le compost. [tirer.

Наточевамъ (*накъ*), *va.* remoudre; | (*сина*),

Натрапсавамъ, *va.* jeter à la tête de.

Натрій (*метал.*), *sm.* *Chim.* le natrium ou sodium. [natrum.]

Натронъ (*лугава солъ*), *sm.* le natron et **Натрупанъ**, *adj.* Anat. conglomé et congloméré.

Натрупаны нѣща, *sn.* *pl.* l'abatiss m.

Натрупателенъ, *adj.* cumulatif; ано, ivement.

Натрупамъ, *va.* accumuler, agglomérer, entasser amonceler, conglomérer, engorger, encoffrer; 1. *Jur.* cumuler; 2. (*едно нѣщо върху друго*), superposer; 3. (*на нукъ или нареждамъ*), empiler; 4. (*прѣстъ около дърво*), rechausser; 5. *-ca, vr.* s'accumuler, s'agglomérer, s'amonceler, se grouper; 6. **натрупватъ**, *v. imp.* ils s'attroupent; 7. **който натрупва паръ**, entasseur d'écus, *m.*

Натрупване, *sm.* l'accumulation *f.*, agglomération *f.*, entassement *m.*, conglomération *f.*, superposition *f.*, amoncellement *m.*, masse *f.*, ramassis, amas *m.*, foule *f.*, groupe *m.*, pile *f.*; 1. (*еднозначителни изговори*), *Rhet.* la métaphore; 2. (*на нукъ*), l'agglomérat; 3. (*на нукъ или на грамада*), l'empilement; 4. (*стоки*), le bloc.

Натруфамъ, *vr.* faire sa toilette.

Натруфена жена, *sf. fam.* reine gillette *f.*

Натруфенъ хубавецъ, *sm.* un bellâtre.

Натръ, *sm.* *Chim.* la soude.

Натръгвамъ, *va.* contusionner, contondre, meurtrir, fouler; *-ca, vr.* se meurtrir.

Натръгване, *sn.* la contusion, meurtrissure, foulure; *[контузия]*, *Chir.* coup-orbe *m.*; *[който дакарва]* —, *Med.* contusif, *adj.*

Натръгеливъ, *adj.* cuisant.

Натръгитъ, *adj.* *Chir.* contus.

Натръгителенъ, *adj.* de dure digestion *f.*; *[Chir.* contondant.

Натура (*естество*), *sf.* la nature.

Натураленъ, *adj.* naturel.

Натурализмъ, *sm.* le naturalisme.

Натуралистъ, *sm.* un naturaliste.

Натурално, *adv.* naturellement; *[-ралното]*, *sn.* le naturel. [*накъ*], *va.* rembarquer.

Натуревамъ или Натовавамъ (*на ладя*

Натуревамъ, *va.* chasser.

Натѣвамъ, *va.* faire allusion à.

Натѣване, *sn.* l'allusion *f.*

Натаженъ, *adj.* ennuyé.

Натажителенъ, *adj.* impatientant.

Натажненъ, *adj.* pur. [teur, trice.

Натажмевачъ, *ка, s.* réparateur, coordina-

Натажмителенъ (*накъ*), *adj.* réhabilitaire.

Натажмявамъ, *va.* coordonner, emmancher; 1. (*ладя*), *Mar.* agréer et gréer; 2. (*нѣ-което на длъжностъ*), investir; 3. (*накъ съ длъжностъ*), réintégrer; 4. (*накъ*), *fg.* réparer; 5. (*накъ на първото състояние*), réhabiliter; 6. *-ca, vr.* s'accommoder de.

Натажмяване (*накъ*), *sn.* la réhabilitation.

Натажканото, *sn.* la farcissure.

Натажканъ, *adj.* compacte, pétri de, soulé de.

Натажкувамъ, *va.* farcir; 1. (*съ*), *fg.* ensaquer; 2. (*съ възна*), matelasser; 3. (*съ възна или съ козина*), rembourrer; 4. (*съ козина*), embourrer et rembourrer; 5. (*накъ*), rempailler; 6. (*съ слама волинъ*), empailler; 7. (*търбухъ-тъ*), *fat.* empiffrer; 8. (*съ въстие*), *fat.* souler de; 9. (*съ коремъ-мъ съ*), *vr.* se farcir l'estomac *m.*; *[fg.* se rembourrer; 10. *-ca, vr. fat.* s'empiffrer; *[с въстие]*, *fat.* se souler de.

Натажкуване, *sn.* la farce, farcissure *f.*; 1. (*съ възна*), le rembourrement et -bourrage; 2. (*съ коремъ-мъ*), *Chir.* l'invagination *f.*; 3. (*съ слама*), le rempaillage; *[волинъ]*, l'empaillage *m.*

Натажкувачъ, *sm.* un taxidermiste ou empaillleur; *[на столоче съ слама]*, *s.* rempaillleur, *euse.*

Наука, *sf.* la science, l'art *m.*; 1. la qualité, habitude *f.*; 2. (*за борякъ*), l'acronistique *f.*; 3. (*за правне злато*), le grand art; 4. (*за цѣнителъ жи.мъ*), l'angliologie *j.*; 5. (*за човѣкъ-мъ*), voyez Антропология; 6. **настанявамъ въ** —, *va.* endoctriner; 7. **нешче** —, l'incuriosité *f.*; 8. **прѣговорачъ на** -уки, un préparateur.

Наукообываливъ, *adj.* philomathique.

Науки, *sf. pl.* les lettres humaines *f.*; 1. **начала литературни** —, les humaines *f.*; 2. **който съвършва наскоро-кытъ**, *fais é moulu m.*; 3. **обытъ къмъ** —, la philomathie.

Научавамъ, *va.* endoctriner, discipliner, former, dieter, decouvrir; 1. initier, inspirer, plier; 2. *fat.* styler à; 3. (*друго*), apprendre; 4. (*на новъ климатъ*), acclimater; 5. (*нѣкого къмъ нѣщо*), habituer; 6. (*пилецъ, конъ*), dresser; 7. *-ca, vr.* s'intruire, apprendre, apprivoiser, s'accoutumer, s'habituer à, éventer, rompre à; 8. *fat.* s'enquêter de; 9. *Jur.* connaître de; 10. (*за*), s'informer de, rendre connaissance; 11. (*на новъ климатъ*), s'acclimater; 12. (*за нѣщо*), se renseigner, s'enquérir de, prendre langue; 13. (*на нѣщо*), familiariser, s'endurcir; 14. (*на морски животъ*), *Mar.* amariner; 15. (*тайно*), *fg.* souder le gué.

Научаване, *sn. fg.* l'inspiration *f.*

Наученъ, *adj.* scientifique, discipliné.

— **дрѣтъ волъ**, *sm.* *Agria.* le comptaire.

Науство съѣтъване, *sn.* *Arithm.* calcul mental *m.*

Науствъ, *adv.* par cœur.

Нахвърганъ (*малко*), *adj.* entre deux vins *m.*; *[бывамъ]* —, *vn. fat.* être dans les vignes *f.* [irrogner.

Нахвърлевамъ, *va. fg.* dégrossir; *-ca, vr.*

Нахвърлеване, *sn.* la jettée.

Нахвърлявъ, *adj. m. fat.* un gaillard.

Нахелѣ, *adv.* bernique.

Нахія, *sf.* *i.* (voyez Околѣ).

Нахождамъ, *va.* trouver; | (накъ), retrouver.

Находливъ (между камацѣтъ), *adj.* *H.* nat. sautillant.

Нахокамъ, *va.* saucer; | *fam.* semoncer.

Нахрапувамъ, *vr.* se familiariser avec.

Нахутъ (едъръ грахъ), *sm.* plante, la gesse, pois goulus ou en gosse, *m.*

Нацапвамъ (си лицето), *vn.* se barbouiller.

Націоналенъ, *adj.* national; -но, -алент.

Націа, *sf.* la nation, le peuple.

Нацърквамъ, *va.* injecter.

Нацъркване, *sm.* l'injection *f.*

Нацѣпямъ, *va.* détailler; | -ца, *vr.* se crevasser; | *fig.* ivrogner.

Начала, *sm.* *pl.* les éléments *m.* les prémices *f.* l'abe; | *fig.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*; | (чинъ ангелы), les principautés *f.*

Началенъ, *adj.* primaire, initial, rudimentaire.

Начална голѣма буква, *sf.* l'initiale *f.* lettrine *f.*; 1. *Typ.* la capitale; 2. (голѣма), grande capitale; 3. (малка), petite capitale.

Началникъ, *sm.* un chef, capitaine, capital, prince *m.*; 1. —, ница, *s.* supérieur, euse; directeur, trice; 2. (на императорска стража), préfet du prétoire, *m.*; 3. (на килугерски орденъ), le général; 4. (на морски околъ), préfet maritime, *m.*; 5. (университетски), le grand-maître.

Началны основанія, *sm.* *pl.* le commencement. [les rudiments *m.*

— правила, *sm.* *pl.* les éléments *m.*; | *fig.*

Начало, *sm.* l'origine *f.* le principe, initiative *f.* tête, naissance, enfance, ouverture, méthode *f.*; 1. *fig.* le debut, berceau, germe *m.* aurore *f.* point de départ, exode *f.* pouau *m.* prélude *m.*; 2. (на болестъ), *Méd.* l'invasion *f.*; 3. — животъ (voyez Архей); 4. (на зима), l'entrée *f.*; 5. — старость, *fig.* l'automne *m.* et *f.*; 6. — и свършакъ, alpha et omega *m.*; 7. отъ —, *adv.* dans l'origine, dès le principe, premièrement, originairement, d'entrée, dès l'entrée, derechef; | *Mus.* da capo; 8. отъ самото —, dès l'origine, ab ovo.

Началствена артерія, *sf.* *Anat.* l'aorte *f.*

Началство, *sm.* les autorités constituées *f.* le commandement; | (на орденъ), le généralat.

Началствувамъ, *va.* commencer.

Наченвамъ, *va.* débiter, se prendre à, se mettre à, s'engager dans, emmancher, entamer, naître, ouvrir, entrer, venir à (авъз un infinit.); 1. *Jur.* intenter; 2. (дълъгъ разговоръ), enfler; 3. (добръ или злѣ), *fig.* engrener; 4. (изново), renouveler, refaire; 5. (накъ), reprendre, retourner; 6. (мѣсто пакъ), revenir à; 7. наченваса, *v.* *imp.* il commence, il ouvre; | (изново), il

recommence; 8. начини отъ, *conj.* à partir de.

Наченване (на нощъ), *sm.* l'entrée *f.*

Наченвателенъ, *adj.* *Gram.* inchoatif.

Наченвачъ, *ка.* *s.* commençant, ante.

Начесвамъ (мѣсто), *va.* *fam.* donner un coup de peigne *m.*; | *fig. pop.* peigner.

Начетенъ (за пары), *adj.* réel.

Начинъ, *sm.* le mode, la sorte, le moyen, genre *m.* manière, façon, allure, guise *f.*; 1. *fam.* le comment; 2. (на живѣне), le train; 3. съ гузенъ —, moitié guerre marchandise; 4. съ обыкновенъ —, *adv. fam.* à l'accoutumé; 5. съ кой —, comment; 6. съ нѣмой —, nullement, du tout, en aucune façon; 7. съ нѣкой —, en quelque sorte; 8. споредъ неговый см —, à sa guise; 9. съ такъвъ — щото, à telles enseignes que; 10. съ той-въ —, de la sorte, ainsi, tellement, à partir de la.

Начитамъ, *va.* dénombrer.

Начоваливатъ, *v.* *imp.* ils s'atroupent.

Начоваливане, *sm.* le choc.

Начомѣрвамъ, *vr.* surveiller; | *fam.* rechigner; | начомѣрваса (за ерѣмето), *v.* *imp.* il se trouble.

Начомѣрване и -рене, *sm.* le rechignement, le renfrognement et renfrognement; | *fig.* la foudre.

Начомѣреностъ, *sf.* la maussaderie.

Начомѣренъ, *adj.* sournois, morne, trouble, renfrogné et renfrogné, maussade; | *fig.* gourmé; | *fam.* rechigné, le rabat-joie.

— човѣкъ, *sm.* un vapoureux. [pays, use.

Нашенецъ, -ика, *sc.* compatriote; | *fam.* *s.*

Нашъ, *sm.* nom bulgare de la lettre Н.

Нашъ (*f.* наша, *n.* нашо; *pl.* наши), *adj.* *poss.* notre; 1. нашъ-тъ, нашата, *pron. poss.* le nôtre, la nôtre; 2. не — (чуждъ), étranger à, *adj.*; 3. нашо ижане, *sm.* le notre; 4. наши роднина или нашытъ, les nôtres, les miens.

Наши, *adj. poss. pl.* nos.

— мѣста, *sm. pl.* la patrie, le pays, la mère patrie; | връщамъ въ —, *va.* repatrier; | връщамъ на —, *vr.* se repatrier.

Нашѣревамъ, *va.* bigarrer, diaprer.

Нашѣрване и -рене, *sm.* *fig.* l'émail *m.*; | (съ злато или сребро), la damasquinure.

Нашѣренъ, *adj.* tacheté, ouvré.

Нашѣрване и -бене, *sm.* l'amoinдрissement *m.* le déchet; | (на мѣсечъ-мъ), le secours; | *Asir.* le décroît. [la tare.

Нашѣбеностъ (на телло, на мѣрка), *sf.*

Наѣдамъ, *vr.* se gorger de, se lester; | (до дѣла), se bourrer.

Наѣдка, *sf.* (voyez Насыта).

Наюревамъ, *va.* attaquer.

Не, *adv.* ne et ne . . pas ou point; | (съ дѣе-причастіе), *prép.* neznaj, sans savoir.

- Неаполитанска морска ладия**, *sf.* la balancelle.
- Небе** (*pl.* небеса и -бета), *sm.* le ciel (*pl.* cioux), le firmament, l'olympie *m*; 1. (*Промидѣне*), le ciel; 2. (*на щамны*), les ciels *m*; 3. подъ свободно —, à la belle étoile; 4. отъ -то, *adv.* d'en 'haut.
- Небеса**, *sm. pl.* les célestes parvis *m*, céleste pourpris *m*; | *fig.* les nues *f*.
- Небесенъ**, *adj.* céleste, éthéré; | (*за богове*), olympien.
- Небесна благодать**, *sf.* *fig.* rosée du ciel, *f*.
- Небесни сводъ**, *sm.* la calotte des cioux.
- Небесно пространство**, *sm.* la plaine céleste.
- свѣтило, *sm.* l'astre *m*.
- синію, *sm.* l'azur *m*.
- синъ, *adj.* azuré.
- твърдило, *sm.* le firmament.
- тѣло, *sm.* l'orgie *m*.
- Небесны хлябове**, *sm. pl.* *Slav.* les cataractes du ciel, *f* (*voyez* Водоскокъ).
- Небеть** (*единъ* —), *sm. t.* le brassin.
- Неблаговрѣменно**, *adv.* 'hors de propos, mal à propos.
- Неблагополученъ**, *adj.* malencontreux.
- Неблагополучіе или Недобро** —, *sm.* l'infélicité *f*. [—emment.
- Неблагоразументъ**, *adj.* imprudent; -жно, -но, -ement.
- Неблагодаренъ**, *adj.* mécontent de, malcontent, méconnaissant, ingrat; -но, -ement.
- Неблагодарность**, *sf.* l'ingratitude *f*, la méconnaissance. [beien.
- Неблагороденъ**, *adj.* ignoble, returier, plé-
- Неблагородство**, *sm.* la roture, ignobilité *f*.
- Небодливъ**, *adj.* *H. nat.* acère.
- Небойса**, *vr.* braver, défier; | *небойса*, *interj.* courage;
- Небрадаты**, *adj.* imberbe.
- Небръзъ**, *adv.* tardif, lent.
- Небце** (*съ устама*), *sm.* le palais; | *въспалене на* —, *Méd.* la palatite. [—, *sf.*
- Небчена буква**, *sf.* *Gram.* palatale et lettre — *coste*, *sf.* *Anat.* le palatin.
- Небыва**, *sm.* le non.
- Небываленъ**, *adj.* fabuleux; -жно, -eusement.
- Небывалица** (*басня Рус.*), *sf.* la fable; | събране -цы, le fablier.
- Небываликъ**, *sm.* le fablier.
- Небывало състояние**, *sm.* le fabuleux.
- Небывалъ**, *adj.* inouï.
- Небыване**, *sm.* le non-existence.
- Небѣлено платно**, *sm.* toile écrue *f*.
- Небѣдамъ**, *vr.* résister à, tenir bon ou ferme.
- Невеществоно същество**, *sm.* l'intelligence *f*.
- Невещественостъ**, *sf.* l'immatérialité *f*.
- Несвещественъ**, *adj.* immatériel; -но, -lément.
- Невиждамъ** (*добър*), *adv.* voir trouble; | (*ничишко*), *vn.* ne voir goutte; | -са (*никакъ*), *vr.* *fat.* escamper.
- Невиждане**, *sm.* la cécité.
- Невиданостъ**, *sf.* l'invisibilité *f*.
- Невидливъ**, *adj.* invisible; -во, -ment.
- Невидны водны животинки**, *sf. pl.* *H. nat.* infusoire, *adj. m.*
- Невидулка**, *sf.* insecte, la monade.
- Невкусенъ** (*неиздѣливъ*), *adj.* fade, plat.
- Невкусность**, *sf.* la fadeur, insipidité, platitude *f*. [sance.
- Невладѣне и -дане**, *sm.* *Jur.* la non-jouissance *f*.
- Невникноване**, *sm.* l'inattention *f*, inadvertance *f*. [rent, distrait.
- Невникнователенъ**, *adj.* inattentif, indiffé-
- Невникнователностъ**, *sf.* l'inattention *f*, distraction *f*. [—lement.
- Неволюнъ**, *adj.* involontaire, machinal; -лно, -но, -ment.
- Неволникъ**, *sm.* esclave, un flote.
- Неволнически**, *adj.* esclave.
- Неволничество**, *sm.* la servitude.
- Неволюнъ**, *sf.* l'ilotisme *f*.
- Неволя**, *sf.* le besoin; 1. l'esclavage *m*, captivité *f*, coaction *f*; 2. les fers *m*; 3. отъ —, *adv.* à regret; | *fig.* à son corps défendant.
- Невразумителенъ**, *adj.* inintelligible; -лно, -ment; | incompréhensible, inexplicable, abstrus; | *fig.* apocalyptique.
- Невразумително нѣщо**, *sm. fig.* l'algèbre *f*, l'hébreu *m*.
- Невразумителностъ**, *sf.* l'inintelligibilité *f*; | *fig.* obscurité *f*, pesanteur *f*.
- Невреденъ**, *adj.* pourri. [culaire.
- писачъ (*на извѣстникъ*), *sm.* un folli-
- солдатинъ, *sm.* un passe-volant.
- Невредна жена**, *sf.* une louve; 1. *fat.* un catin; 2. (*курвѣтина*), *fat.* une gourgandine; 3. (*прослѣйка*), *por.* une carogne.
- Невредностъ**, *sf.* la vileté et vilité.
- Невредны коиѣ**, *sm. pl.* la réforme.
- Неврография** (*описане нервы*), *sf.* la névrographie. [névrotomie.
- Невротомія** (*разрѣзване нервы*), *sf.* la
- Неврѣхѣтливъ**, *adj.* inexpugnable.
- Невтонова философія**, *sf.* le newtonianisme; | послѣдовать на —, un newtonien.
- Невтоновски**, *adj.* newtonien.
- Невтрисане**, *sm.* *Méd.* l'appuytaxie *f*.
- Невъзвратенъ и -тливъ**, *adj.* irréparable; -тно, -ment.
- Невъзвратностъ**, *sf.* l'irréparabilité *f*.
- Невъздържане**, *sm.* l'inabstinence *f*, intempérance *f*.
- Невъздръженъ**, *adj.* incontinent; -жно, -ement; | intempérant et -péré, luxurieux, effréné.
- човѣкъ, *sm.* un intempérant.
- Невъздръжностъ**, *sf.* l'incontinence *f*, excès, débauché *m*. [sible, infaisable.
- Невъзможенъ или Неможенъ**, *adj.* impos-
- Невъзможното**, *sm.* l'impossible *m*; | безъ да са гледа на —, par l'impossible.

Невъзможность, *sf.* l'impuissance *f.* impossibilité *f.*
 Невъобразимъ, *adj.* imaginable.
 Невъсприемамъ, *va.* dédaigner.
 Невъсприемане, *sm.* le dédain.
 Невѣривамъ, *va.* se défier de.
 Невѣренъ, *adj. sc.* infidèle, incrédule; -но, -lement; | *traitre, faux, déprédateur, prévaricateur, précaire*; | *fig.* véreux.
 Невѣрие и -рство, *sm.* l'infidélité *f.* inérodulité *f.*; | *fig.* l'ombrage *f.*; | *докаривамъ* —, *va. fig.* faire ombre à.
 Невѣрливостъ, *sf.* l'in vraisemblance *f.*
 Невѣрливъ (който не вѣрва), *adj.* incrédule; | *fig.* ombrageux.
 Невѣрникъ, *ница, sc.* infidèle, incrédule, un prévaricateur; | (маринъ), un mécréant, un ghiaour et ghiaour.
 Невѣрность, *sf.* l'infidélité *f.* [-ment.
 Невѣроятеленъ, *adj.* invraisemblable; -но,
 Невѣроятенъ, *adj.* incroyable, improbable; -но, -ment.
 Невѣроятното, *sm.* l'incroyable *m.*
 Невѣроятностъ, *sf.* l'incrédibilité *f.* invraisemblance, improbabilité *f.*
 Невѣрство, *sm.* l'infidélité *f.* déprédation, prévarication, fol punique *f.*
 Невѣста, *sf.* l'épousée *f.* accordée, bru *f.*
 Невѣстукъ, *sf.* мамъ. la balette, la fouine.
 Невѣщенъ, *adj.* mal-appris.
 Невѣщъ (който не вѣща), *adj.* inscient; | (на нѣщо), ignorant de, incapable de, indocte, un mal-appris.
 Негаленъ, *adj.* indolent; -но, -tement.
 Негербова хартия, *sf.* papier libre ou mort *m.*
 Негиздавость, *sf.* l'incéléance *f.*
 Негиздавъ, *adj.* inéléant.
 Негладкость, *sf.* l'inegalité *f.*
 Негладкъ, *adj.* inégal; | *fig.* raboteux.
 Неглечосана фарфора, *sf.* le biscuit.
 Неглиже (упрѣдма дръжа), *sm.* le negligé.
 Неглобено, *adv.* impunément.
 Неглобенъ, *adj.* impuni.
 Неглобяване, *sm.* l'impunité *f.*
 Неговорливостъ, *sf.* la taciturnité.
 Неговорливъ, *adj.* taciturne.
 Неговоръ, *sm.* la méintelligence.
 Неговъ, *нейна*, *свой (своа, себе), adj. poss.* sien, enne; *son (f. sa, pl. ses)*; 1. своего или неговото имане, *sm.* le sien; 2. неговъ въ роднини, *sf. pl.* les siens; 3. него, на оня, *pron. pers.* le ou l'; 4. него, нему, ней, *pron. pers.* lui (pour à lui, à elle), voyez Той.
 Негорливъ, *adj.* inflammable. [-èrement.
 Негостеприменъ, *adj.* inhospitalier; -мно,
 Негостепримство, *sm.* l'inhospitalité *f.*
 Негоцияция, *sf.* la négociation.
 Негрыжене, *sm.* le négligement, abandon *m.* inadvertance *f.*

Негрыженъ и -жовенъ, *adj.* nonchalant; -жно, -lamente.
 Негрыжливъ, *adj.* négligent; -но, -gement.
 Негрыжностъ, *sf.* la négligence, nonchalance *f.*
 Негрыжовностъ, *sf.* l'assoupissement *m.*
 Негрышливъ, *adj.* immanquable; -но, -ment.
 Негрышнелостъ, *sf.* l'infailibilité *f.*
 Негръ, -ритянка, *s.* nègre, esse; un noir; 1. каща ради запаране -гъ, la négrologie; 2. корабъ за обръщане търговия съ -гъ, négrier et vaisseau —, *sm*; 3. малък —, *s.* négillon, onne.
 Неговоранъ, *adj. fam.* rebours.
 Негузенъ, *adj.* content, indubitable.
 Недалеченъ, *adj.* proche. [sire.
 Недаровитъ човѣкъ, *sm. fam.* un pauvre
 Недвиженъ, *adj. Jur.* immeuble.
 — имотъ (държавъ), *sm.* l'immeuble *m.* le bien-fonds; 1. стопанинъ самъ на —, има- нъ държава (има), *vr.* avoir du bien au soleil *m*; 2. което състои отъ — или са от- нося до —, *Jur.* immobilier, *adj.* 3. прѣ- обръщане на движень имотъ въ —, *Jur.* l'immobilisation *f*; 4. прѣобръщанъ дви- жень имотъ въ —, *va.* immobiliser.
 Недвижното, *sm.* l'immeuble *m.*
 Недвижностъ, *sf.* l'immeuble *m.*
 Недвориниъ, *адка, s.* plébéien, onne.
 Недвориска земя, *sf.* terre en roture *f.*
 Недгесъ, *sm.* Mar. l'apôtre *m.*
 Недѣлженъ, *adj.* quitte.
 Недоброгласенъ, *adj.* inharmonieux.
 Недоброжелане, *sm.* la malveillance.
 Недобромысленъ, *adj.* malintentionné.
 Недоброприличенъ, *adj.* déshonnéte; -но, -ment; | malhonnête, malséant.
 Недоброприличностъ, *sf.* la déshonnêteté, inconvenance *f.* [séance *f.*
 Недоброустойностъ, *sf.* l'indécence *f.* mes-
 Недоброустойнъ, *adj.* indigne; -но, -ment; | inconvenant, méseant.
 Недоволенъ, *adj.* mécontent de, malcontent, mal édifié; | -волимъ, le mécontent.
 Недоволиникъ, *sm.* un mécontent.
 Недовѣрие, *sm. Jur.* la suspicion.
 Недовѣрливостъ, *sf.* la défiance.
 Недовѣрливъ, *adj.* défiant.
 Недовършенъ, *adj.* inachevé.
 Недогаданъ, *adj.* malavisé.
 Недогадване, *sm.* la méprise.
 Недозеты пары, *sf. pl.* les arrérages *m.*
 Недозрълъ, *adj.* abortif.
 — безцѣвъ камыкъ, *sm.* le loup.
 Недоказливъ, *adj.* insoutenable.
 Недокаченъ, *adj.* inoffensif; -но, -ivement.
 Недокачанъ, *adj.* inviolable.
 Недокиша, *sf. Chim.* le sous-oxyde.
 Недоносенъ, *adj.* abortif.
 Недомосче, *sm.* un avorton, faux germe *m.*
 Недоплацане, *sm.* l'arriéré *m.*

Недоплащачъ, *sm. Jur. sc. reliquataire.*

Недоплавень (*за ссждъ*), *adj. en vidange f.*

Недоправень, *adj. inexécuté.*

Недоправность, *sf. la defectuosité.*

Недоправяне, *sm. l'inexécution f.*

Недопустень, *adj. inadmissible, inaccessible, reprochable.*

Недопуцане, *sm. l'inadmissibilité f, inadmission f.*

Недържливо, *adv. indépendamment.*

Недържливость, *sf. l'indépendance f.*

Недържливъ, *adj. indépendant.*

Недържжъ, *vn. succomber.*

Недостатень, *adj. insuffisant; -тно, -amment.*

Недостатность, *sf. l'insuffisance f.*

Недостаточень, *adj. incomplet; -чно, -ètement; 1. malaisé, manqué; 2. Gram. défectif; 3. — самъ, vn. fig. être cloché.*

Недостаточно испотпяване, *sm. Méd. l'adiaphorèse f.*

Недостига, *v. imp. il manque, il fait faute, s'en faut; | не ми —, il manque de; | комуто — нщо, fig. veut de.*

Недостигане, *sm. la privation. [manquant.*

Недостигателень (*който недостига*), *adj. — брой, sm. Arithm. nombre déficient m.*

Недостигъ, *sm. le déficit. [ment.*

Недостигень, *adj. defectueux; -жно, -eusement.*

Недостигливъ, *adj. 'hors d'atteinte f.*

Недостичность, *sf. la disette, rareté f, défaut m, inabondance, pénurie, lacune, imperfection, gêne f, vice m; 1. fig. la stérilité, la tare; 2. Gram. la defectivité; 3. (на нщо или въ нщо), la manque.*

Недостойнство, *sm. l'indignité f.*

Недостойнъ, *adj. indigne (de); -но, -ment.*

Недостъпане, *sm. la méprise.*

Недоумѣне, *sm. l'incertitude f, le doute, embarras m, perplexité f, scrupule m, cas de conscience, m; 1. fam. le barguignage, le quiproquo; 2. въ — самъ, vn. barguigner; | fig. vaciller; 3. въ — adv. en suspens.*

Недумай! *interj. ouais; | adv. motus.*

Недѣй, *v. imp. laisser moi tranquille; | — до толковъ! prep. point tant de raisons.*

Недѣйствителень, *adj. passif, inefficace, nul, invalide; 1. Jur. vicieux; 2. правъ —, va. Jur. vicier; 3. ставамъ —, vn. se nullifier; 4. не въ —вительна служба, en non-activité f.*

— **завѣтъ** (*приживіе*). *sm. legs caduc m.*

Недѣйствительность, *sf. l'inefficacité f; | Jur. l'invalidité f, nullité f.*

Недѣлень, *adj. ferial.*

— **попъ** (*литургашъ*), *sm. un hebdomadier; | (или актеоръ), un semainier.*

Недѣлна работа (*плата или пары*), *sf. la semaine.*

Недѣлното, *sm. l'individu m.*

Недѣльность, *sf. Jur. l'indivision f.*

Недѣля, *sf. la semaine, le dimanche: -ленъ. du dimanche; 1. la 'huitaine, la férie; 2. (за б.гудный сымъ), la septuagésime; 3. месна — (прѣди велики посты), le dimanche gras; 4. — Православие, le dimanche des brandons; | (сборно въскресе-не), dimanche de la quadragesime; 5. свята —, semaine sainte; 6. (на слѣбный), semaine des rogations, f; 7. страстна —, semaine de la passion; 8. сырна —, semaine grasse; 9 до —, d'aujourd'hui en 'huit, dans 'huit jours; 10. двѣ -дѣля, la quinzaine; | Jur. la quatorzaine; | прѣвъ двѣ —, en quinze ou dans quinze jours.*

Недѣятелень, *adj. inactif; -лно, -ivement; | fa. inerte.*

— **човѣкъ**, *sm. fig. un trainard.*

Недѣятелно състояние, *sm. la passiveté; | направлямъ въ —, va. passiver.*

Недѣятельность, *sf. l'inactivité f, inertie f.*

Недждливъ и -ждовень, *adj. impluvieux.*

Нееднакство, *sm. la dissemblance, la non-conformité. | fa. inegal.*

Нееднакъвъ, *adj. dissemblable; -кво, -ment; — пулъкъ, sm. Méd. pouls caprisant m.*

Неестественно искане, *sm. Méd. le satyriasis.*

Неестественъ, *adj. innaturel; -но, -ellement.*

Нежнлаавность, *sf. l'inflexibilité f.*

Нежнлаавъ, *adj. inflexible; -во, -ment; | Ag. roide et raide.*

Незабравливъ, *adj. inoubliable.*

Незабранливъ, *adj. intenable.*

Незабѣлѣжень, *adj. inaperçu.*

Незабѣлѣжителень, *adj. insensible.*

Незабѣлѣжливъ, *adj. inapercevable, inobservable.*

Независливо, *adv. Gram. absolument; | -во-то, sm. l'absolu m.*

Независливъ, *adj. absolu.*

Незагубливъ, *adj. imperdable.*

Незадължителень, *adj. désobligeant; -лно, -geamment.*

Незадължителность, *sf. la désobligeance.*

Незаконень, *adj. illégal, illégitime; | (за дѣте), naturel.*

— **налогъ**, *sm. la maltôte. [bâtard.*

Незаконородень, *adj. illégitime, adultérin, un*

Незаконна данъ, *sf. la maltôte; | събирачъ на —, un maltôtier.*

Незаконно, *adv. indiment.*

— **прѣпечѣтване** (*книгы, щампы*), *sm. la contrefaçon; | прѣпечѣтвамъ —, va. contrefaire.*

— **раждане**, *sm. l'illégitimité f, la bâtardise.*

— **срѣдство**, *sm. voie indirecte f.*

Незаконность, *sf. l'illégalité f, illégitimité f.*

Незакрѣленъ, *adj. inabrité. [pureau.*

Незакрѣта плоскость (*на кермидъ*), *sf. le*

Незаловень, *adj. inoccupé.*

Незаличливость, *sf. l'indélébilité f.*

Незаличливъ, *adj.* ineffaçable; || *fig.* indélébile.
 Незамочень, *adj.* *Med.* anaphrodité.
 Незапалянь, *adj.* inflammable.
 Незапахнато нито отпахнато оржжѣ, *sm.* au repos.
 Незахванать, *adj.* vacant.
 Незахлупване, *sm.* *Anat.* le phimosis.
 Незачерненъ, *adj.* sans tache *f.*
 Нездравъ, *sm.* l'indisposition *f.*, incommodité *f.*, mal-être *m.* [lubrité *f.*
 Нездравость (на нѣкоя земля), *sf.* l'insalubrité, *adj.* malade, malsain, incommodé, insalubre; || бывамъ —, *vn.* incommoder.
 Незимамъ (мищо съ игра), *va.* dévoler ou être en dévole.
 Незлобна дѣвойка, *sf.* *fam.* un agnès.
 Незлобно, *adv.* innocemment.
 Незлобность, *sf.* l'innocence *f.*, pureté, irrépréhensibilité, chasteté, pudicité *f.*; || испытване на —, l'ordalie *f.*
 Незлобъ, *adj.* innocent, intact, chaste, pudique, pur, impollu, irrépréhensible, irréprochable; || *fig.* vierge, blanc; || изявявамъ за — (къ крисъ), *ia.* innocenter.
 — и бесполезенъ цѣръ, *sm.* onguent miton mitaine, *m.*
 Незнане, *sm.* l'ignorance *f.*, ânerie *f.*; || *fig.* le bec jaune, le tuf.
 Незначителенъ, *adj.* insignifiant, sans conséquence; || *fig.* menu.
 Незначительность, *sf.* l'insignifiance *f.*
 Незная, *vn.* ignorer; 1. (самъ себе-си), s'ignorer soi-même; 2. (вече що да права), être au bout de son latin; 3. (що да сторж и да кажж), être au bout de son rôlet.
 Незрѣлость, *sf.* l'immaturité *f.*
 Незрѣлъ и рѣялъ, *adj.* vert.
 Незбрливъ, *sf.* l'ingélité *f.*
 Незбръливъ, *adj.* ingélible.
 Незбѣженъ, *adj.* inévitable, indispensable, fatal, de rigueur *f.* [dient.
 Незбѣжно, *adv.* sine quâ non, il est expé — незнане, *sm.* ignorance invincible *f.*
 Незбѣжность, *sf.* l'inévitabilité *f.*, indispensabilité *f.*; || (за животъ-тъ), de première nécessité *f.*
 Незвѣстенъ, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.
 Незвѣстна колчавина или -голѣмина, *sf.* *Alg.* l'inconnue *f.* [teux *m.*
 Незвѣстнотъ, *sm.* l'incertain *m.*, inconnu, doute.
 Незвѣстность, *sf.* l'incertitude *f.*, obscurité, casualité *f.*
 Незгладенъ, *adj.* mat. [putréfiable.
 Незгнивалъ, *adj.* *Phys.* imputrescible *et*
 Незговаряся (за буква), *v. imp.* *Gram.* elle se mange.
 Незговорливъ, *adj.* inexprimable *et* -expréssible, inénarrable, indicible.
 Незгорливъ, *adj.* incombustible.

Незгорливость, *sf.* l'incombustibilité *f.*
 Незгубителенъ, *adj.* imperissable.
 Незгубивъ, *sf.* l'inamissibilité; || (на Черковата), l'indéfectibilité *f.*
 Незгубливъ, *adj.* inamissible, indéfectible.
 Незданъ, *adj.* inédit.
 Незигравамъ (мищо), *vn.* être capot.
 Незлазивъ, *adj.* indélébile.
 Незложны части (съ наука), *sf. pl.* les desiderata *m.* [злато], *va.* matir.
 Незлжканъ [оставямъ -канъ, сръбъро, Незлжчливъ, *adj.* inguerissable, incurable; -во, -ment.
 Незмамливость, *sf.* l'infailibilité *f.*
 Незмамливъ, *adj.* infailible.
 Незмѣнливъ, *sf.* l'inaltérabilité *f.*; || (на оладѣне), *Jur.* l'incommutabilité *f.*
 Незмѣнявъ, *adj.* inaltérable, immuable *et* -mutable, à l'épreuve de; || *Jur.* incommutable; || *Gram.* invariable; -во, -ment.
 Незмѣнна колчавина, *sf.* *Alg.* la constante.
 Незмѣни, *adj.* *fig.* inaltérable.
 Незмѣнно, *adv.* absolument, à coup sur, sans faute, constamment, nécessairement, en tout *et* partout.
 Незмѣнность, *sf.* l'immutabilité *f.*
 Незмѣнено пространство, *sm.* le vague.
 Незмѣрливъ, *sf.* l'incommensurabilité *f.*
 Незмѣрливъ, *adj.* immensurable, immense, vaste.
 Незмѣстливъ, *sf.* l'immovibilité *f.*
 Незмѣстливъ, *adj.* inamovible.
 Незносенъ, *adj.* désavantageux, défavorable; || *fig.* infructueux, ingrat.
 Незноска, *sf.* le désavantage.
 Незработенъ [стои -тено, *v. imp.* || чѣмо — зумрудъ, *sm.* les morillons *m.*
 Незработены слововы збжы, *sm. pl.* le morfil. [bochon.
 Незрѣзанъ безцѣнъ камыкъ, *sm.* le са-
 Незрѣчливъ, *sf.* l'ineffabilité *f.*
 Незрѣчивъ, *adj.* ineffable; -во, -ment.
 Незрѣчливъ, *sf.* l'ineffabilité *f.*
 Незрѣчливъ, *adj.* inguerissable, irrémédiable; || (който не може да оздрави), incurable; -во, -ment; || считалъ за -ливъ, les incurables *m.*
 Незрѣчивъ, *adj.* inexplicable, indéchiffrable, indicible; -во, -ment; || *fig.* indéfinissable; || *fam.* indébrouillable.
 Нейма (проявление гласъ на крайна скрипка), *sf.* *Mus.* le neume.
 Неймъно примирене, *sm.* paix plâtrée *f.*
 Нейкупливъ, *adj.* irrachetable.
 Нейкусенъ, *adj.* inhabile; -сно, -ment; || maladroit, malhabile, novice.
 — готвачъ, *sm.* un fricasseur. [nazette.
 — играчъ (мечка съ краката), *sm.* une
 — пушкачъ, *sm.* un tirailleur.
 — свыратъ, *sm. fam.* un croque-nois ou -sol.

Неискуство, *sn.* la maladresse, malhabilité *f.*
Неиспеченъ, *adj. fg.* brut.

— (*недопеченъ*) **хлѣбъ**, *sm.* pain gras-cuit *m.*

Неиспълнене, *sn.* l'inexécution *f.*

Неиспълненъ, *adj.* inexécuté.

Неиспълнивость, *sf.* l'impraticabilité *f.*

Неиспълнивъ, *adj.* inexécutable, infaisable, impraticable.

Неисповѣданъ, *adj.* déconfès.

Неисповѣдливостъ, *sf.* l'inscrutabilité *f.*

Неисповѣдливъ, *adj.* inscrutable; | *fg.* im-pénétrable; | *Phys.* incompréhensible.

Неисправливостъ, *sf.* l'incorrigibilité *f.*

Неисправливъ, *adj.* incorrigible; -во, -ment.

Неисправено, *adv.* en surplomb; | **стоя** —, *vn.* surplomber.

Неисправенъ, *adj.* incorrect; -но, -tement.

Неисправностъ, *sf.* l'incorrection *f.*

Неисприказливъ, *adj.* inénarrable.

Неистащентъ, *adj.* grossier; | *fg.* inculcité.

Неистеглены вѣжа, *sn. pl.* manoeuvres de revers *m.*

Неистински, *adj.* fautif, faux, bâtard, erroné.

Неистинско, *adv.* faussement. [situation *f.*
— **правило**, *sn.* *Arithm.* règle de fausse po-

Неистривливъ, *adj. fg.* inefficace.

Неистрѣбливъ, *adj.* inextirpable.

Неистжкменъ, *adj.* disparate.

Нансчерпанъ, *adj.* inépuisé.

Неисчерпавъ, *adj.* inépuisable; | *fg.* intarissable; | **бывамъ** — въ нѣщо, *vn.* ne point tarir sur.

Нейтраленъ (*и Chim.*), *adj.* neutre; | **обявляване** —, la neutralisation; | **докарвамъ** въ едно състояние, *va.* neutraliser.

Нейтрализация, *sf.* *Chim.* la neutralisation.

Нейтрализувамъ, *va.* *Chim.* neutraliser.

Нейтралностъ, *sf.* la neutralité.

Нейтралны държавы, *sf. pl.* les neutres *m.*

Непциливъ (*косто не може са иска*), *adj.* inexigible.

Нека, *adv.* *va.* 1. *conj.* mais; 2. — **бже**, *interj.* passe, tôtepe; | *adv.* ainsi soit-il; 3. — **бже така**, *adv.* à la bonne heure, bon, quitte; | *interj.* fiat.

Неклативъ, *adj.* ferme; -во, -ment

Некласивъ, *adj.* *Phys.* inductible.

Некрологическа статія, *sf.* le nécrologe.

Некрологически, *adj.* nécrologique.

Некрологія (*записване умрѣлы*), *sf.* la nécrologie. [nécrologue.

Некрологъ (*писачъ на некрологія*), *sm.* un

Некромантія (*свикване умрѣлы*), *sf.* la nécromancie et -mance.

Некромантъ, *sm.* un nécromancien ou négromancien et -mant.

Некрѣвъ, *adj.* languissant, endolori, maléfié, grabataire; | *fg.* l'emplâtre *m.*

Нектаръ (*пиміе на бозосе*), *sm.* le nectar.

Неладіенплавателенъ, *adj.* innavigable.

Неладіенплавателностъ, *sf.* l'innavigabilité *f.*

Нелесенъ, *adj.* incommode.

Нелибераленъ, *adj.* illibéral.

Нелицеприетіе, *sn.* l'impartialité *f.*

Нелогически, *adj.* illogique; -ски, -ment.

Нелунавъ, *adj.* immaculé.

Нелѣпостъ, *sf.* la platitude.

Нелѣскавнина, *sf.* la ternissure. [ternir.

Нелѣскавъ, *adj.* terne; | **правя** -но, *va.*

Немаране (*съ искусство*), *sn.* le négligement.

Немарливъ, *adj.* négligent; -во, -gement.

Немейскы игры, *sf. pl.* jeux némeens *m.*

Немилюство, *adv. fam.* à la turque.

Немилюствостъ, *sf.* l'immiséricorde *f.* dureté *f.*

Немилютивъ, *adj.* impitoyable; -во, -ment; | immiséricordieux, défavorable, dur.

Немилюсть, *sf.* la défaveur, le discredit, disgrâce *f.*; | **испадналъ въ** —, *s.* disgracié, ée.

Неминувать (*за пары*), *v. imp.* il dort.

Немиренъ, *adj.* rebelle, turbulent, tumultuaire; -ро, -ment.

Немирово дѣте, *sn.* une babouine.

Немироуетъ, *sf.* la turbulence.

Немирилизивъ, *adj.* inodore.

Неможенъ, *adj.* incapable de.

Немотенъ, *adj.* indigent, prolétaire, pauvre *u s.* —, esse; | — **на**, *fg.* sterile en.

Немотія, *sf.* la pauvreté; | *fg.* la stérilité.

Немофилъ, *sm.* plante, le némophile.

Немоощенъ, *adj.* impuissant, débile, languissant, cassé, caduc, infirme.

Немоощностъ, *sf.* l'impuissance *f.*

Немошь, *sf.* la débilité, infirmité, maladie *f.*; | *Med.* l'énergie *f.*

Немысли (*нищо*), *vn.* s'étourdir.

Ненавистенъ, *adj.* haïssable.

Ненавистливъ, *adj.* haïneux.

Ненавистъ, *sf.* la haine, la détestation; | *fg.* le fiel; | (*умираза къмъ човѣкъ*), la misanthropie.

Ненавидливъ, *adj.* infrequenté.

Ненавиздамъ, *va.* mépriser, détester; | — **меса** (*единъ другъ*), *p. v.* se mépriser.

Ненавръмененъ, *adj.* impubère.

Ненавѣкнать, *adj.* inaccoutumé, inexercé.

Ненавѣковане, *sn.* l'inhabitude *f.*

Ненавѣдливъ, *adj.* impraticable.

Ненадвѣливостъ, *sf.* l'invincibilité *f.* irrésistibilité *f.* [-во, -ment.

Недадвѣливъ, *adj.* invincible, irrésistible;

Ненадвѣтъ *и* -вѣнъ, *adj.* vaincu.

Ненадѣленъ *и* -дѣливъ, *adj.* invincible.

Ненадѣженъ (*който са държи отъ случай*), *adj.* précaire; -бно, -ment.

— **човѣкъ**, *sm. fg.* planche pourrie *f.*

Ненадѣйна сръща, *sf.* l'échauffourée *f.*

Ненадѣйно, *adv.* tout à coup, à l'improviste, ex abrupto, à la rangette, d'un saut, de plein saut, subito; 1. *fg.* comme

- une bombe; 2. *fam.* de prime-saut; 3. *мѣ* —, au dépourvu.
- Ненадѣйно застигнато**, *sm.* la surprise.
- **злочестіе**, *sm. f.* coup de foudre. *m.*
- **промѣнене**, *vi. fg.* la débâcle et -clément.
- Ненадѣйностъ**, *sf.* la surprise, la soudaneté.
- Ненадѣянь**, *adj.* inespéré, inattendu, subit, brusque, soudain, imprévu, fortuit; | *Jur.* aléatoire. [*coup de tonnerre, m.*]
- **случай**, *sm. fg.* le Deus ex machina.
- Ненадѣяса**, *vr.* se défier; | *ме са надѣй на менѣ*, *fg.* attendez-moi sous l'orme *m.*
- Ненайденъ**, *adj.* introuvé.
- Ненаименованъ**, *adj.* *Jur.* ilnomé.
- Ненаклеена хартия**, *sf.* papier fluant *m.*
- Ненапечѣтанъ**, *adj.* inedit.
- Ненаправливъ**, *adj.* *Chir.* irréductible.
- Ненапрѣцѣлъ** (*за жито*), *adj.* retrait.
- Ненапрѣдвамъ**, *vi.* tomber.
- Ненапрѣждане**, *sm.* l'insuccès *m.*
- Ненамисане**, *sm.* la non-intervention.
- Ненамѣренъ**, *adj.* introuvé.
- Ненамѣрливъ**, *adj.* introuvable.
- Ненаранливостъ**, *sf.* l'invulnérabilité *f.*
- Ненаранливъ** (*и fg.*), *adj.* invulnérable.
- Ненареденъ**, *adj.* chaotique.
- Ненарѣчено**, *adv.* innocemment.
- Ненаселено пространство**, *sm.* le désert.
- Непаселенъ**, *adj.* déshabité, désert.
- Непасилненъ**, *adj.* inviolable, inexpugnable.
- Непасытентъ**, *adj.* avide de, vorace, dévorant et -gateur; | (*за нѣщо*), altéré de.
- Непасытливостъ**, *sf.* l'insatiabilité *f.*
- Непасытливъ**, *adj.* insatiable, irrassasiable.
- Непасытностъ**, *sf.* la voracité; | *fam.* à l'appetit de.
- Ненаходливъ**, *adj.* introuvable.
- Ненощувамъ** (*удома си*), *vi.* découcher.
- Ненаорливъ**, *adj.* inattaquable.
- Необработаностъ**, *sf.* l'inculture *f.*
- Необработенъ**, *adj.* inculte, vierge, brut; | (*за зѣмя*), vague; | *fg.* cru.
- Необразованостъ**, *sf.* la grossièreté.
- Необразованъ**, *adj.* grossier, barbare; | *fg.* inculte, ostrogot et -gotique.
- Необрѣченъ**, *adj.* allodial.
- Необученъ**, *adj.* inexercé.
- Необходителенъ**, *adj.* insociable, intraitable, farouche; | *fg.* impraticable; | *fam.* insociable (*voies* **Необходителенъ**).
- Необходителностъ**, *sf.* l'insociabilité *f.*
- Необщественъ**, *adj.* antisocial.
- Необыкновеното**, *sm.* l'extra *m.*
- Необыкновенъ**, *adj.* inaccoutumé, inhabituel, extraordinaire, insolite, ébouriffant.
- **случай**, *sm.* l'extraordinaire *m.*
- Необычайнъ**, *adj.* inusité.
- Необычамъ**, *vi.* 'haïr.
- Необычливостъ** (*нпродна*), *sf.* l'impopularité *f.*
- Необычливъ**, *adj.* malvoulu; | (*отъ народъ-та*), impopulaire.
- Необюзданостъ**, *sf.* l'effrénement *m.*
- Необюзданъ**, *adj.* effréné, désordonné, libertin; | *fg.* indompté.
- Неоварено ѣдене**, *sm.* la crudité.
- Неоваренъ**, *adj.* cru.
- Неологически**, *adj.* néologique.
- Неологисмъ**, *sm.* un néologisme.
- Неология** (*измисловане нови рѣчи*), *sf.* la néologie.
- Неогледване**, *sm.* l'inadvertance *f.*
- Неограденъ**, *adj.* déclo. [*graphisme.*]
- Неография** (*ново правописане*), *sf.* le néo-
- Неодобрение**, *sm.* la désapprobation, improbation *f.* [*bateur.*]
- Неодобрителенъ**, *adj.* irréparable, impro-
- Неодобрявамъ**, *va.* désapprouver, réprover, imputer, trouver mauvais.
- Неодушевленостъ**, *sf.* l'inanimation *f.*
- Неодушевленъ**, *adj.* inanimé.
- Неодѣлянъ тоѣга**, *sf.* *Mar.* la bordaille.
- Неодѣленъ**, *adj.* lourd; | *fg.* ostrogot et -gotique.
- Неозъртливостъ**, *sf.* l'imprudence *f.*
- Неозъртливъ**, *adj.* imprudent; -во, -emment.
- Неозъртинъ**, *adj.* imprévoyant.
- Неозъртиностъ**, *sf.* l'imprévoyance *f.*
- Неозрѣло съчинение**, *sm. fg.* l'avorton *m.*
- *или* **Киѣло гроздіе** (*и вино отъ него*), *sm.* le verjus; | *подиравенъ съ вино отъ* —, verjuté, *adj.*
- Неозрѣлъ и -зрѣлъ**, *adj.* en herbe *f.*
- **плодъ**, *sm.* *Bot.* l'avorton *m.*
- Неозрѣлы лецинци**, *sm. pl.* le cerneau.
- Неоженване**, *sm.* le célibat.
- Неожененъ**, *adj.* un célibataire.
- Неолавяне** (*на думи*), *sm. fg.* le détour.
- Неолуча**, *v. imp. fg.* il manque.
- Неописливъ**, *adj.* indéscriptible; -во, -ment.
- Неоплесканъ**, *adj. fg.* vierge
- Неоправенъ**, *adj.* déréglé; -но, -émet.
- Неоправливъ**, *adj. fg.* irrémédiable.
- Неопраностъ**, *sf.* la malpropreté.
- Неопранъ**, *adj.* malpropre, sale.
- Неопрѣдѣлена цѣна**, *sf.* la discrétion.
- Неопрѣдѣленостъ**, *sf.* le vague.
- Неопрѣдѣленъ**, *adj.* indéfini, indéterminé, souverain, incertain, indécl., illimité; | *fg.* vague, vaporeux.
- Неопрѣдѣлителенъ**, *adj.* absolu.
- Неопрѣдѣлителна игра** (*рефетъ*), *sf.* le refait. [*finitif m.*]
- Неопрѣдѣлително наклонение**, *sm. Gram.* l'in-
- Неопрѣдѣленъ и -дѣленъ**, *adj.* indéfinissable, indéterminable, illimitable, inqualifiable.
- Неопытоменъ**, *adj. fg.* indompté.
- **соколы**, *sm.* *Vén.* faucon pérégrin *m.*
- Неопытенъ**, *adj.* inexercé, inexpérimenté,

- novice, nouveau *et* nouvel; | *fig.* neuf; | *fam.* un blanc-bee [bouline.
- Неопытень матрозъ, *sm.* *Mar.* un 'bâle.
- Неопытность, *sf.* l'inexpérience *f.* impéritie *f.*
- Неорботена земля, *sf.* la friche, la garigue.
- Неорботень, *adj.* inculte; | (*за вемя*), vierge; | (*за пямь*), détourné.
- Неорганически, *adj.* inorganique.
- Неоснователень, *adj.* inconsistent, mal fondé, gratuit, 'hasardé, vain; | бывамъ —, *vn.* *fig.* porter à faux.
- Неосновательность, *sf.* l'inconsistance *f.*
- Неоставителень, *adj.* irrémissible; -лю, -ment.
- Неоставность, *sf.* l'inadmissibilité *f.*
- Неоставямъ (*на муръ*), *va.* *fig.* martyriser.
- Неосѣтителень, *adj.* apatique; | *fig.* insensible; -лю, -ment. [bilité *f.*
- Неосѣтительность, *sf.* l'apathie *f.* insensibilité *f.*
- Неосѣтливость, *sf.* l'insensibilité *f.* impassibilité *f.*; | *fig.* la lèthargie.
- Неосѣтливъ, *adj.* insensible, dénaturé; | *fig.* lèthargique, lard; | ставамъ —, *vn.* se dénaturer.
- Неосѣщливость, *sf.* l'impalpabilité *f.*
- Неосѣщливъ, *adj.* impalpable, intactile, stoïque, inconcevable, sec; | *fam.* le sans-cœur; | правя —, *va.* *Méd.* stupéfier.
- Неотбранъ (*нѣ отъ отборъ*), *adj.* inassorti.
- Неотговорителень, *adj.* inexcusable; -лю, -ment.
- Неотговорливость, *sf.* l'irresponsabilité *f.*
- Неотговорливъ, *adj.* irresponsable; -во, -ment.
- Неотдѣленъ, *adj.* *Gram.* inséparable; -леню, -ment.
- Неотѣивамъ, *vn.* jurer.
- Неоткачивъ, *adj.* inrochetable.
- Неотколѣщенъ, *adj.* récent.
- Неотплачно наддаване, *sm.* folle enchère *f.*
- Неотречливъ, *adj.* irréfutable.
- Неотстѣпамъ (*нѣкому*), *va.* tenir tête à.
- Неотстѣпенъ, *adj.* instant. — човѣкъ, *sm.* un obsesseur.
- Неотстѣпливость, *sf.* l'inaliénabilité *f.*
- Неотстѣпливъ, *adj.* inaliénable; | *fig.* inattaquable; | *Jur.* inaccessible.
- Неотстѣпно, *adv.* instantment.
- искане, *sm.* l'instance *f.*
- Неотстѣпность, *sf.* l'obsession *f.*
- Неотхвѣрливъ, *adj.* irréusable, irréfragable; -во, -ment.
- Неотхлупка, *sf.* *Chir.* le paraphimosis.
- Неоцѣненъ, *adj.* inestimable; | *fig.* incompris.
- Неоцѣнивъ, *adj.* inappréciable. [-saint-gris.
- Неощурень [*да са* —, *interj.* ventre-bleu *ou* *Непастра*, *va.* *fig.* prodiguer.
- Непатриотически, *adj.* inéquivoque
- Непечѣлолюбивъ, *adj.* désintéressé; -во, -sément. [impotable.
- Непѣйливъ (*което не може са нѣ*), *adj.*
- Непипливость, *sf.* l'impalpabilité *f.* intangibilité *f.* [palpable.
- Непипливъ, *adj.* intactile, intangible, in-
- Неписанъ (*за хартия*), *adj.* blanc.
- Непнестя, *vn.* faire litière de; | *fig.* prodiguer.
- Неплавателень (*за дѣра*), *adj.* inflotté.
- Неплативъ, *adj.* impayable. [-ment.
- Неплахливъ и -лахъ, *adj.* intrépide; -во, Неплашливость и -лахость, *sf.* l'intrépidité *f.*
- Неплащамъ (*на поудѣтъ*), *va.* s'arriérer.
- Неплащане, *sm.* le non-paiement.
- Неплодие, *sm.* l'infertilité *f.*
- Неплодородень, *adj.* infertile, infecond, infructueux, stérile. [*va.* stériliser.
- Неплодородіе, *sm.* la stérilité; | правя —, Неплодородность, *sf.* l'infructuosité *f.*
- Неплѣнень, *adj.* incomplet, retraits, défectible, dépareillé.
- стихъ, *sm.* vers catalectiques *m.*
- Непѣлно състояние, *sm.* la vidange.
- Непѣльность, *sf.* *Gram.* la défectivité.
- Непобаранъ, *adj.* *fig.* intact.
- Непобарвамъ, *va.* avoir les mains nettes *f.*
- Непобожень, *adj.* ind'rot; -жно, tement.
- Непобожность, *sf.* l'indévation *f.*
- Неповѣрнато, *adv.* sans retour.
- Неповѣрденъ, *adj.* intact, sauf; | (*за ме-далъ*), *adj.* *Nom.* à fleur de coin, *f.*
- Непоглеждамъ (*нѣкого*), *va.* ravalier, regarder de 'haut en bas.
- Непоглеждане, *sm.* *fig.* le ravallement; | продавамъ съ —, *va.* vilipender.
- Непогрѣшено, *adv.* *fam.* ric-à-ric.
- Непогрѣшенъ, *adj.* juste, ressemblant, méthodique, véritable, tout craché; | *fig.* *fam.* incarné; | *Théol.* coégal. [conaitre.
- Непознавамъ и -са (*съ нѣщо*), *va.* *vr.* mé-
- Непознаеливъ (*когомо не можемъ позна*), *adj.* méconnaissable.
- Непознаеникъ, ница, *sf.* inconnu, ue.
- Непознатъ, *adj.* inconnu, obscur.
- Неподвижень, *adj.* immobile, stationnaire, fixe, sédentaire, dormant.
- Неподвижно перде (*на авансцена*), *sm.* manteau d'arlequin, *m.* [composé.
- съединене (*на кости*), *sm.* *Anat.* la
- Неподвижность, *sf.* l'immobilité *f.* stationnarité *f.*
- Неподвижны звѣзды, *sf.* *pl.* *Astr.* les fixes *m.*
- Неподвлястность (*на законы*), *sf.* l'exteriorité *f.*
- Неподобство, *sm.* la dissimilitude.
- Неподкупень, *adj.* *fig.* incorruptible.
- Неподкупность, *sf.* *fig.* l'incorruptibilité *f.*
- Неподлагамса, *vr.* tenir tête à; | *fig.* roidir contre.
- Неподобрителень, *adj.* *fig.* dés'espéré.
- Неподырень (*за нѣмъ*), *adj.* vacant.
- Непокасливъ, *adj.* inexpiable.

Непокладливость, *sf.* la fermeté, imperturbabilité, stoïcité *f.*

Непокладливъ, *adj.* inébranlable, imperturbable; | -во, -ment; | *fig.* immobile.

Непокойно същане, *sm.* le malaise.

Непокойнъ, *adj.* incommode.

Непокоренъ, *adj.* rebelle, insoumis, insubordonné, réfractaire.

Непокорливъ, *adj.* désobéissant. [*nerie.*]

Непокорство, *sm.* la désobéissance, la muti-

Непокоряване, *sm.* l'insubordination *f.*

Неполитикъ, *adj. m.* fat

Неполитиченъ, *adj.* impoli, incivil, grossier, désobligeant, malgracieux, malhonnête, discourtois, rustique; | *pop.* rudânier.

Неполитически, *adj.* impolitique; -ски, -ment.

Неполитичностъ, *sf.* l'incivilité *f.*, impolitesse, grossièreté, désobéissance, rusticité, discourtoisie, malhonnêteté, inurbanité, crasse du collègue, *f.*; | **постъпаямъ -чно съ вѣкого**, *va.* désobliger.

Непопучвамъ, *va.* rater.

Непомненъ, *adj.* immémorial; -немо, -lemont.

Непомня (себе-си), *va.* perdre la tramontane.

Непомрачливъ, *adj.* internaissable.

Непомысленъ, *adj.* indélébile.

Непомыслено, *adv.* innocemment.

— **прѣстъпване**, *sm. Jur.* le quasi-délit.

Непоносенъ, *adj.* désavantageux; -сно, -eusement.

Непопипанъ, *adj. fig.* intact.

Непочитамъ, *va.* braver.

Непоразъ, *adj. fam.* incompetent; -сно, -tement.

Непосвятенъ, *adj.* un profane.

Непослушване, *sm.* la désobéissance.

Непослушенъ, *adj.* indocile, insubordonné, réfractaire.

Непослушливостъ, *sf.* l'indocilité *f.*

Непослушливъ, *adj.* désobéissant, indisciplinable, insoumis; | (**сѣмъ**), *vn.* désobeir.

Непослушникъ, *sm. Milit.* un réfractaire.

Непосрѣдственъ, *adj.* immédiat, direct; -но, -tement.

Непосрѣдствование, *sm.* la non-intervention.

Непостижливостъ, *sf.* l'incompréhensibilité *f.*; | *fig.* l'impénétrabilité *f.*

Непостижливъ, *adj.* inaccessible à, indéchiffrable, indéfinissable, insondable; | *fig.* impénétrable, insaisissable; | *Phys.* incompréhensible.

Непостоянностъ, *sf.* la versatilité.

Непостоянство, *sm.* l'inconstance *f.*, instabilité, incertitude, vicissitude, fugitivité, fragilité, papillonage *f.*; | *fig.* la mobilité, le va-et-vient.

Непостоянъ (недържливъ), *adj.* inconstant, instable, incertain, versatile, mobile, valage; | *fig.* vagabond, fragile; un caméléon, *s.*; | (**са людіе**), *variant.*

Непотисмъ (алияне на паяски браточесты), *sm.* le pépotisme. [*gible.*]

Непотопителенъ, *adj.* insubmersible et -mer-

Непотопителностъ, *sf.* l'insubmersibilité *f.*

Непотрѣбенъ, *adj.* surabondant, frivole.

Непотрѣбна подробностъ, *sf.* la prolixité.

— **тажменостъ**, *sf.* la superstition.

Непотрѣбно вѣщо, *sm. fig.* la borne.

— **прибавяне**, *sm. fig.* la superstructure.

Непотрѣбности, *sf. pl.* les longueurs *f.*

Непотрѣбностъ, *sf.* l'inutilité *f.*, frivolité *f.*

Непотрѣбны партушки, *sf. pl. fig.* la raprochie; | *pop.* le bataclan.

— **хартинъ**, *sf. pl.* la pancarte; 1. (**мисма**), *fam.* la papergasse; 2. **роя** —, *va.* papergasser; 3. **събиратъ на** —, *un* papergassier.

Непохванатъ, *adj. fig.* intact.

Непохвтенъ, *adj.* inapte, malhabile, maladroït, impertinent, disgracieux, le gâté-tout; | *fam.* pataud.

— **човѣкъ**, *sm.* un brise-tout.

Непохватно, *adv.* gauchement, 'hors de propos, mal à propos, à la julienne.

Непохватностъ, *sf.* l'inhabileté *f.*, inaptitude, incapacité, maladresse, malhabilité, gaucherie, impertinence, disgrâce, *f.*; | *fam.* la dégainé.

Непочтена кѣша, *sf.* le sarcophagum.

Непочтене, *sm.* l'irrévérence *f.*

Непочтенъ, *adj.* honteux; -но, -eusement; | malhonnête, infâme, laid.

— **човѣкъ**, *sm.* un infâme. [*rencieux.*]

Непочтителенъ, *adj.* irrespectueux, irrévé-

Непочтѣливостъ, *sf. Jur.* l'imprescriptibilité *f.*

Непочтѣливъ, *adj. Jur.* imprescriptible.

Неправда, *sf.* le tort, la menterie, iniquité *f.*; 1. *fam.* la gausse; 2. **имахъ** —, *va.* avoir tort; 3. **признавамъ си -та**, *va. fig.* passer condamnation.

Неправеденъ, *adj.* injuste, inique; -дно, -ment.

— **човѣкъ**, *sm.* un injuste.

Неправедливо, *adv.* indûment, à tort; | -то, *sm.* l'injuste *m.*

Неправедливостъ, *sf.* l'injustice *f.*, le passe-droit; | *Jur.* l'officiosité *f.*

Неправедлива работа, *sf.* l'injustice *f.*

Неправедливъ, *adj.* injuste, illégitime.

Неправедно, *adv.* indûment, abusivement, à faux.

Неправедностъ, *sf.* l'iniquité *f.*

Неправиленъ, *adj.* irrégulier, anomal, inégal, baroque; 1. *Gram.* 'hétéroclite, incongru; 2. *H. nat.* amorphe; 3. *Méd.* erratique, acatastastique; 4. *fam.* biscornu.

— **изговоръ**, *sm.* la cacologie.

Неправильно изрѣкване, *sm.* le barbarisme.

— **люляне**, *sm. Mar.* le clapotage et -potis; | **неправильно са люляте морето**, *v. imp.* elle clapote.

Неправильно нагласяване, *sn. Mus.* faux accord *m.*

Неправильность, *sf.* l'incorrection *f.*, irrégularité, anomalie *f.*

Неправодушие, *sn.* l'improbité *f.*

Неправо отсжджване, *sn.* le mal-jugé.

Неправославенъ, *adj.* hétérodoxe.

Неправость, *sf.* l'inexactitude *f.*

Неправосждие, *sn.* l'iniquité *f.*

Неправотия (на комнасна показалка), *sf.* l'affolement *m.*

Неправъ, *adj.* indirect, inexact, abusif; | (за комнасна), *Mar.* affolé; | (за надежи), *Gram.* oblique.

Неправие нищо, *sn.* le far-niente.

Непраздна (трудна жена), *adj. f.* enceinte.

Непраздность, *sf.* la grossesse; | (за животны), la gestation, la pénétration.

Неприблизливъ, *adj. fig.* inabordable, inaccessible.

Неприблизителенъ, *adj. fam.* inaccostable.

Неприбирамъ, *va.* laisser traîner.

Неприземливъ, *adj.* imprénable.

Непривилегированъ маклеръ, *sn.* courtier marron *m.*

Непридържанъ (сжмъ), *vn. fig.* être à soi.

Непризванъ гостъ, -на -танка, *s.* écornifleur, euse; | *fig.* un passe-volant; | явявамъ —, *vr.* courir la fortune du pot.

Непризнавамъ, *va. Jur.* décliner; | -са, *vr.* se dissimuler; | (въ нѣщо), disconvenir de.

Непризнательность, *sf.* l'ingratitude *f.*

Неприлежане, *sn.* l'inapplication *f.*

Неприлеженъ, *adj.* inappliqué.

Неприличамъ, *vn.* messeoir.

Неприличенъ, *adj.* indigne, inconvenant, disconvenable, absurde, malhonnête, malsonnant, messéant, obscène, indu, indélicat, incongru, gras, | *fig.* déplacé, postiche; | *fam.* saugrenu.

Неприличие, *sn.* l'indécence *f.*

Неприлична или Дебела постѣпка, *sf.* l'indécatesse *f.* [impuretés *f.*

Неприлично, *adv.* absurdement; | -то, *sn.* les

Неприличность, *sf.* l'absurdité *f.*, malhonnêteté, messéance, incongruité, sottise, obscénité, moquerie, *f.*

Неприложливъ, *adj.* inaplicable.

Непримиренъ, *adj.* irréconciliable.

Непримирливъ, *adj.* irréconciliable, inconciliable, inaccommodable, mortel.

Непринадлеженъ (не въ правда), *adj. Jur.* incompetent.

Непринадлѣжность, *sf.* l'incompétence *f.*

Непринудено, *adv.* sans contrainte.

Непринуденъ, *adj.* libre, aisé, naturel.

Непринудительность, *sf.* l'aisance *f.*

Непринужденость, *sf.* le laisser-aller, le sans-façon et -gène.

Неприпознавамъ, *va.* contester, méconnaître, désavouer, reni *r.*; | (секе нѣкого), renoncer.

Неприпознаване, *sn. Jur.* la contredit.

Неприставамъ, *vn.* jurer.

Непристъпливость, *sf.* l'inaccessibilité *f.*

Непристъпливъ, *adj.* inabordable, inaccessible, inattaquable, imprénable.

Непристѣственъ день, *sn.* fête de palais, *f.*

Непристѣствены дни (мѣхмиъ т.), *sn. pl.* les vacations *f.*

Неприемамъ и -принмамъ, *va.* refuser, démentir, remercié, récuser; 1. *fig.* rejeter; 2. (никого у дома си), n'être pas visible; 3. неприежайте го за ало, ne vous en déplaîse.

Неприемане, *sn.* le rejet; | *Jur.* le déni.

Неприемливъ, *adj.* inacceptable; | (костотрѣбува да отхвърлимъ), rejetable.

Неприятелски, *adj.* ennemi, hostile; | -ски, *adv. fig.* sèchement.

Неприятелско дѣйствиe, *sn.* l'hostilité *f.*

Неприятливъ, *adj.* désobligeant; -во, -геаммент; | *fam.* grince; | права -во, *va.* désobliger.

Неприятелство (на отговоръ), *sn. fig.* la sècheresse.

Неприятель, *ка, s.* ennemi, ie.

Неприятъ, *adj.* inadmissible.

Неприятенъ, *adj.* désagréable; -тно, -ment; 1. disgracieux, maussade, vilain, malplaisant, rébarbatif; 2. *fig.* dégoûtant; 3. бывамъ —, *vn.* désagréer; 4. съ — начинъ, dissgracieusement.

— видъ, *sn.* la disgrâce, la maussaderie.

Неприятна бавность, *sf.* la traînerie.

— минута, *sf. fig.* le quart d'heure de Rabelais.

— случка, *sf.* la mésaventure.

Неприятности, *sf. pl.* les dégoûts *m.*

Неприятность, *sf.* le désagrément, la mésaventure, contrariété *f.*; 1. *fig.* l'inclémence *f.*, déboir *m.*, pilule *f.*; 2. *fam.* le gâchis; 3. ямамъ —, *vn.* avaler des couleuvres *f.*; 4. докарвамъ —, *va.* compromettre; | (нѣкому), faire un mauvais parti à; 5. смисамъ въ —, *va.* commettre.

Непродаване, *sn.* la mévente.

Непродаденъ, *adj.* invendu.

Непродаливъ, *adj.* invendable.

Непродульвамъ (никакъ въ събрание), *vn.* ne pas desserrer les dents; | (нищо рѣчи), *fig. fam.* ne sonner mot. [trouble.

Непрозиренъ, *adj.* opaque; | (за стѣкло),

Непрозрачность, *sf.* l'opacité *f.*; | (на стѣкло), le dépolissage.

Непроидливъ, *adj.* inviable.

Непроизводителенъ, *adj.* improductif; -лно, -ivement. [-ment.

Непроизволенъ, *adj.* involontaire; -лно,

Непрокарливъ (отъ вода), *adj.* imperméable.

Непрониливъ, *adj.* impenetrable, impraticable, inviable.

Непрѣмѣнность, *sf.* l'invariabilité, *f.* irrévocabilité *f.* | *Gram.* l'indéclinabilité *f.*

Непрѣмѣнливъ, *adj.* invariable, irrévocable, indéclinable, irrétractable, irréformable.

Непрѣмѣнни секретарь, *sm.* secrétaire perpétuel *m.*

Непроникивость, *sf.* l'impénétrabilité *f.*

Непроникивъ, *adj.* impénétrable; -во, -ment.

Непропорціоналенъ, *adj.* disproportionnel; -лю, -ellement. | *fig.* inculte.

Непросвѣтенъ, *adj.* incivilisé, un profane;

Непростень, *adj.* indu.

Непроститель, *adj.* impardonable, inexcusable, irremissible; -лю, -ment.

Непротивяся, *vr.* le céder à.

Непрѣгнливъ, *adj.* *Phys.* inductible.

Непрѣчитливъ, *adj.* illisible et inlisible; -во, -ment; | indéchiffable; | *fig.* inlisible.

Непрѣгавъ, *adj.* maladroit; | *fig.* mou ou mol.

Непрѣгаво, *adv.* lourdement.

Непрѣведенникъ, *sm.* *Phys.* l'isolateur *m.*

Непрѣвнатель, *adj.* *fig.* inflexible, roide et raide.

Непрѣвнательность, *sf.* *fig.* l'inflexibilité *f.*

Непрѣводливъ, *adj.* intraduisible.

Непрѣгшителенъ, *adj.* infallible.

Непрѣвидно злочестіе, *sm.* un coup de massue *f.*

Непрѣдни хора, *sm. pl.* les petits *m.*

Непрѣжалевакса, *vr.* barguigner.

Непрѣжалевање, *sm. fam.* le barguignage, la lanternerie.

Непрѣжалителенъ, *adj.* indéterminé, indécis; | (*см. ж.*), *vn. fig.* vaciller.

— човѣкъ, *sm. s.* tâtonneur, euse; | *fam.* tateur, euse; un barguigneur.

Непрѣжалителность и -жалность, *sf.* l'irrésolution *f.*, vacillation; | въ —, *adv.* en suspens.

Непрѣкатруливъ, *adj.* inversable.

Непрѣклоность, *sf. fig.* la roideur et raideur.

Непрѣкореченъ, *adj.* irréfragable.

Непрѣжснать, *adj.* continu; -ро, -нѣмент; | successif, suivi.

— вържежъ, *sm. fig.* la progression.

— редъ, *sm.* la succession.

Непрѣложень, *adj.* immuable et mutable, invariable, irrétractable. | *stabilité f.*

Непрѣложность, *sf.* l'invariabilité *f.*, immu-

Непрѣмѣнливъ, *adj.* infranchissable, insurmontable, indéfectible.

Непрѣмѣстность, *sf.* l'irrévocabilité *f.*

Непрѣмѣстливъ, *adj.* irrévocable; -во, *adv.* -ment.

Непрѣмѣтливъ, *adj.* infallible.

Непрѣмѣтно, *adv.* résolument.

Непрѣмѣтливость, *sf.* l'infailibilité *f.*

Непрѣобразливъ, *adj.* irréformable.

Непрѣобрыщливъ, *adj.* inconvertible et -vertisable, incommuable; | *Chim.* irréductible.

Непрѣпирателенъ, *adj.* incontesté.

Непрѣпирливъ, *adj.* iadisputable, incontestable, rigoureux; | *fig.* inattaquable; | (*безъ прѣдваренія*), incontestable.

Непрѣсчотливъ, *adj.* *fig.* infranchissable.

Непрѣстаненъ, *adj.* continuuel, -аимо, -ement; | assidu à. | *guible.*

Непрѣстапливъ (*за смѣхъ*), *adj.* inextin-

Непрѣстанны, *adj.* perpétuel, incessant.

Непрѣстанно, *adv.* incessamment, sans relâche, sans cesse, jour et nuit, sans débrider, à tout moment et -s, d'arrache pied, ne faire que.

Непрѣсчливъ, *adj.* intarissable.

Непрѣтегливость, *sf.* l'impondérabilité *f.*

Непрѣтегливъ, *adj.* *Phys.* impondérable.

Непрѣходителенъ, *adj.* *Gram.* intransitif.

Нептунъ (*планета*), *sm. Astr.* le Neptune.

Непущамъ (*при мене*), *va.* consigner à sa porte.

Непытомень, *adj.* sauvage.

Неработенъ, *adj.* chômage.

Неработни врѣме, *sm.* moments perdus *m.*, heures perdues *f.*

Неравенство, *sm.* l'inégalité *f.*, la disparité, disconvenance *f.*

Неравенъ, *adj.* inégal; вуо, -lement: 1. meplat, rude, montueux, scabreux; 2. *Gram.*

Typ. bavoché; 3. (*за землѣта*), accidenté.

Неравно движене, *sm.* l'acour *m.*

— дълговатъ, *adj.* barlong. | [-syllabe.

— сриченъ, *adj.* *Gram.* imparisyllabique et

— стрепенъ, *adj.* *Geom.* scalène.

Неравность, *sf.* l'inégalité *f.*, aspérité, scabrosité *f.*; | *Peint.* le méplat; | (*на землѣта*), l'accident *m.*

Нерадивъ, *adj.* négligent, inappliqué, nonchalant.

Нерадиве, *sm.* la paresse, le laisser-aller; inapplication *f.*, relâchement *m.*, incurie *f.*

Неразбирливъ, *adj.* indéchiffable.

Неразбирчива, *sf. fam.* le grimoire.

Неразборливъ, *f.* la stolidité.

Неразбранъ, *adj. m.* un profane.

Неразвалненъ, *adj.* indestructible, incorruptible, inviolable; | *fig.* indissoluble; -аимо, *adv.* -ment.

Неразвалность, *sf.* l'indestructibilité *f.*, incorruptibilité, inaltérabilité *f.*; | *fig.* l'indissolubilité *f.*

Нераздѣленъ и -дѣливъ, *adj.* indivisible, impartageable et -partable, incommunicable, insécable; 1. *Mathém.* inséparable; 2. *Jur.*

indivis; 3. *Mus.* obligé; 4. (*за Св. Троица*). *f. Theol.* individue.

Нераздѣлно, *adv.* par indivis.

Нераздѣльность, *sf.* l'indivisibilité *f.*

Неразличливъ, *adj.* indiscernable; | *fig.* insaisissable.

Неразлучливъ, *adj.* inséparable.

Неразличность, *sf.* l'inséparabilité *f.*
 Неразмысленность, *sf.* l'irréflexion.
 Неразмысленъ, *adj.* irréfléchi, indélibéré, indigeste.
 Неразставленность, *sf.* *fig.* l'indissolubilité *f.*
 Неразставленъ, *adj.* indécomposable, indissoluble; -во, -ment.
 Неразстопителенъ, *adj.* *Chim.* insoluble.
 Неразстопителность, *sf.* *Chim.* l'insolubilité *f.*
 Неразсудительность, *sf.* l'irréflexion *f.*
 Неразумыенъ, *adj.* incompris, absurde, illogique, maladroit, impolitique; | *fig.* indéfinissable, ignorant.
 Неразумительность, *adj.* de dure digestion.
 Неразумливъ, *adj.* lourd.
 Неразумникъ, *sm.* un ignorant, un ignare; | както —, *adv.* ignoramment.
 — калугеръ, *sm.* un ignorant et frère —, *sm.*
 Неразумъвамъ, *vn.* ignorer; | (мъщо), n'entendre goutte.
 Неразумство, *sm.* l'ignorance *f.*
 Неразцвѣтенъ, *sm.* *Bot.* l'indéiscence *f.*
 Неразцвѣтителенъ, *adj.* *Bot.* indéhiscet.
 Неразширливъ, *adj.* inextensible.
 Неранзевы коры (варены въ захаръ), *sf.* *pl.* l'orangeat *m.*
 Неранзенъ, *adj.* orange.
 — цвѣтъ, *sm.* couleur orange ou d'orange *f.* et l'orangé *m.*; | талио —, orange pastel *m.*
 Неранзерия (мояликъ), *sf.* l'orangerie *f.*
 Неранзы, *sm. pl.* l'orange *f.*
 Неранъ или Портокалъ, *sm.* arbre, l'oranger *m.*; | жѣсто въ градина за -амъ дървѣ, l'orangerie *f.*
 Нераскаяность, *sf.* l'impénitence *f.*; | *fig.* l'incircoscision de cœur *f.*
 Нераскаивъ, *adj.* impénitent; | *fig.* incircoscis de cœur, de lèvres, d'oreilles.
 Нерасположене, *sm.* la désaffection.
 Нерасположивъ, *adj.* *Jur.* indisponible.
 Нерасправенъ, *adj.* indistinct, irresolu, perplexé, indécis, incertain, indéterminé, flottant, fluctueux.
 Нерасправителенъ, *adj.* *fig.* insoluble.
 Нерасправителность, *sf.* *fig.* l'insolubilité *f.*
 Нерасправивъ, *adj.* inextricable.
 Нерасправивъ, *sf.* l'indécision *f.*, incertitude, indétermination *f.* [ité *f.*
 Нерастопитливъ, *sf.* *Chim.* l'indissolubilité *f.*
 Нерастопитливъ, *adj.* *Chim.* indissoluble.
 Нерастърпчивъ, *sf.* *fam.* la cochettonerie.
 Нерачителенъ, *adj.* négligent; -мо, -gement.
 Нервенъ и -вически, *adj.* nerveux.
 — болѣжъ, *sm.* *Méd.* la névralgie; | (по лицето), névralgie faciale ou tic douloureux.
 Нервно припадване, *sm.* *Méd.* la névrose.
 Нервически раздражване, *sm. pl. fam.* les impatiences *f.*

Нервъ (обла жила), *sm.* le nerf; 1. вѣйние на -вытъ върху мышелето, l'invagination *f.*; 2. възпалене на -вытъ, *Méd.* la névrite; 3. засмилителъ на -вытъ, névritique, *adj.*; 4. цѣръ ради засмилване -вы, nervin, *adj. m.* [*Méd.* ataxique].
 Нередовенъ (за движение), *adj.* saccadé; |
 Нередовно движение, *sm.* la saccade.
 Нерита (вита жидка), *sf.* la nerite.
 Неродлива година, *sf.* année stérile *f.*
 Неродливъ, *sf.* l'infertuité *f.*
 Нерѣдко, *adv.* souvent.
 Нерѣзанъ и Необръ, *adj.* incircconcis.
 Нерѣзны мъдѣ, *sm. pl.* *Ven.* les luites ou suites *f.* [ropite *f.*
 Нерѣкоправенъ образъ, *sm.* image achée.
 Не само не... въ н, *conj.* tant s'en faut que.
 Несвареванъ, *va.* manquer.
 Несвоеврѣменность, *sf.* l'inopportunité *f.*
 Несвоеврѣменъ, *adj.* inopportun.
 Несвойствено, *adv.* abusivement.
 Несвойственность (на изговоръ), *sf.* l'impropriété *f.*
 Несвойственъ, *adj.* abusif, incogru; | (за думи), impropre. [à tiroir, *sf.*
 Несвързана драматическа пиеса, *sf.* pièce
 Несвързаностъ, *sf.* le décousu.
 Несвързанъ, *adj.* *fig.* dégingandé; | (за писаніе), *fig.* décousu.
 Несвършенъ, *adj.* inachevé.
 Несвѣстенъ, *adj.* *fig.* puant.
 Несговаряне, *sm.* le dissentiment, opposition *f.*, divorce *m.*, brouillerie *f.*; | *fig.* la discorde, discordance *f.*, division *f.*; | докарванъ въ —, *va.* diviser.
 Несговоренъ, *adj.* incompatible, discordant.
 Несговорливъ, *adj.* intraitable, inconciliable, inassociable, dyssole, revêche; 1. *fam.* grinche; 2. *pop.* indecorable; 3. (което не може са нагласи), inaccordable.
 Несговорность, *sf.* la mésintelligence, incompatibilité *f.*
 Несгоденъ, *adj.* incommode, malaisé, malentendu; 1. *fig.* scabreux; 2. (за жилище), inhabitable; 3. (за сѣдене), impraticable.
 Несгодность, *sf.* l'inconvénient *m.*, incommodité *f.*, disconvenance, sujétion *f.*; | *fam.* le danger. [tionner.
 Несклоненъ (ставанъ —, *vn.* se désaffectioner)
 Несклонителенъ (къмъ нѣщо), *adj.* *fig.* sourd à. [indéclinabilité *f.*
 Несклонливъ, *sf.* l'inexorabilité *f.*; | *Gram.*
 Несклонивъ, *adj.* inexorable; | *fig.* inflexible; | *Gram.* indéclinable.
 Нескопенъ конь (амъ т.), *sm.* cheval entier *m.*
 Нескъпчивъ, *adj.* infrangible.
 Нескъпчивъ, *adj.* *Alg.* irréductible.
 Нескъпчивъ, *sf.* l'irréductibilité *f.*
 Несладостенъ, *adj.* *fig.* insipide; -то, -ment
 Несладость, *sf.* l'insipidité *f.*

Несложливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Неслученъ, *adj.* non-avenu.
 Неслушамъ, *va.* désobéir, entr'ouvrir.
 Неслушане, *m.* l'insubordination *f.*
 Неслѣдване, *m.* l'observation *f.*
 Несмелителенъ и -теленъ, *adj.* iddigeste et -gestible.
 Несмелителность, *sf.* indigestibilité *f.*
 Несмилае (съ бабекъ-тъ), *m.* l'indigestion *f.*; | (съ мура на ошѣ), *Vétér.* la faldère.
 Несмысленъ, *adj.* prime-sautier.
 — човѣкъ, *m.* un inconsideré.
 Несмыслено, *adv.* ab hoc et ab hac.
 Несмѣсливость, *sf.* l'immiscibilité *f.*
 Несмѣсливъ, *adj.* immiscible, inaliabile.
 Несмѣтенъ, *adj.* immense: -тно, -сément.
 Несмѣтливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Несмѣтнато за, *adv.* sans parler de.
 Несмѣтностъ, *sf.* l'immensité *f.*
 Неспайхійски, *adj.* allodial.
 Неспечѣване, *m.* *fig.* le décompte.
 Неспечѣмена слава, *sf.* réputation usurpée *f.*
 Неспоконинъ, *adj.* remuant.
 Несполука, *sf.* l'insuccès *m.*, la non-réussite, irreussite, fortune *f.*, pis aller *m.*; | *fam.* la touche, le guignon.
 Несполучамъ, *va.* manquer son coup, rater; | *fig.* échouer, avorter; | (никого съ мѣсто), trouver visage de bois.
 Несполучване, *m.* l'insuccès *m.*, la non-réussite; | *fam.* la déconvenue; | *fig.* le démenti.
 Несполученъ, *adj.* manque, avorté.
 Несполучително прѣдприемане, *m.* *fig.* la cascade.
 Несполучно, *adv.* *fig.* à vau l'eau.
 Нespoмененъ, *adj.* immémorant.
 Неспоразумѣне, *m.* le malentendu.
 Неспорностъ, *sf.* l'abondance *f.*
 Неспособностъ, *sf.* l'incapacité *f.*, inaptitude, insuffisance *f.*; | (за говорене), *Méd.* l'alalie *f.*
 Неспособенъ, *adj.* inapte, inepte à, inutile; 1. *Jur.* inhabile; 2. *fam.* incompetent; 3. (за духовна длъжностъ), irrégulier; 4. (къмъ нѣщо), incapable (*voies* Непохватенъ).
 Неспя (блѣдѣ), *vn.* veiller.
 Несравненостъ, *sf.* *Jur.* l'incomparabilité *f.*
 Несравненъ, *adj.* incomparable, nonpareil, sans pareille.
 Несрамеливость, *sf.* l'immodestie *f.*
 Несрамеливъ, *adj.* immodeste; -во, -ment.
 Неставливъ, *adj.* *Chir.* irréductible.
 Нестисливостъ, *sf.* l'incompressibilité *f.*
 Нестисливъ, *adj.* *Phys.* incompressible, incoercible. [*role, m.*]
 Нестоее (на дума), *m.* manque de patience.
 Нестопителностъ, *sf.* l'insubilité *f.*
 Нестопителенъ, *adj.* infusible.

Нестоплено, *adv.* à froid. [*яски, adj.*]
 Несторіанецъ, *янка, s.* nestorien, enne; |
 Несторія [учене на —, le nestorianisme.
 Нестоя [не си — на, *vn.* manquer à.
 Нестрахопазливъ, *m.* un téméraire.
 Нестрашливъ (който са не бои отъ нищо), *adj.* impravide.
 Нестрошливъ, *adj.* infrangible.
 Несъразмѣрностъ, *sf.* la disproportion.
 Несъразмѣренъ, *adj.* disproportionné; -рно, -ment; | права —, *va.* disproportionner.
 Несъвързаностъ, *sf.* l'inconsistance *f.*, incoherence *f.*; | (и *fig.*) l'incohérence *f.*
 Несъвързанъ, *adj.* inconsistent, incoherent; | (и *fig.*), incohérent. [l'imparfait *m.*]
 Несъвършено заминало врѣме, *m.* *Gram.* — лѣтенъ, *adj. m.* impubère, mineur.
 — лѣтие, *m.* l'impuberté *f.*, la minorité.
 Несъвършенъ, *adj.* imparfait, défectible.
 Несъвършенство, *m.* l'imperfection *f.*
 Несъвършливость, *sf.* l'imperfectibilité *f.*
 Несъвършливъ, *adj.* imperfectible.
 Несъгледване, *m.* *fam.* la boulette.
 Несъгледенъ, *adj.* inconsideré; -дно, -рément.
 Несъгледностъ, *sf.* l'inconsidération *f.*
 Несъздаденъ, *adj.* inoré.
 Несъдружливъ, *adj.* inassociable.
 Несъзрителенъ, *adj.* imperceptible, imprévoant. [*spiration.*]
 Несъзрително испарене, *m.* *Méd.* la perspiration.
 Несъзрителностъ, *sf.* l'imperceptibilité *f.*, imprévoyance *f.*
 Несъзрѣвъ, *adj.* inaperçu.
 Несъизмѣрливъ, *adj.* *Geom.* incommensurable.
 Несъобразенъ, *adj.* incoherent; -но, -tement.
 Несъобразностъ, *sf.* la disparate.
 Несъставенъ, *adj.* incomplexe.
 Несъстоятелъ (който не е съ състояние да плати), *adj.* insolvable; | ставамъ —, *vn.* manquer.
 Несъстоятелностъ, *sf.* l'insolvabilité *f.*, la déconfiture; | (*фалиментъ*), *Com.* la faillite.
 Насытъ, *adj.* insatiable; -то, -ment.
 Насѣдливъ, *adj.* inhabité.
 Нещицане, *m.* *Méd.* l'anesthésie *f.*
 Нещицествоване, *m.* la non-existence.
 Нетайливостъ, *sf.* *Phys.* l'imperméabilité *f.*
 Нетайливъ, *adj.* imperméable.
 Нетачене, *m.* la mésestime, irrévérence *f.*
 Нетачителенъ, *adj.* irrévérent; -но, -ement.
 Нетачливъ, *adj.* déconsidéré.
 Нетачъ, *va.* mésestimer.
 Нетегавна жена, *sf.* une chipie. [*crante f.*]
 Нетегавно прищяване, *m.* humeur massante.
 Нетегавъ (който не може са търпи), *adj.* intolérable, insupportable, triste; | *fam.* assomant.
 Нетѣвни, *adj.* impérissable, immarcescible.

Нетѣлѣнность, *sf.* l'imperissabilité *f.*
 Нетрасность, *sf.* la corruptibilité.
 Нетрънясть (*безъ бодли*), *adj.* Bot. inerm.
 Нетръпене, *sn.* l'impatience; | съ —, *adv.* —ement.
 Нетръпеливо тѣкане, *sn.* l'impatience *f.*
 Нетръпеливость (*върху друга въра*), *sf.* l'intolérance *f.*; | духъ на —, l'intolérance *m.*
 Нетръпеливъ, *adj.* impatient, pressé; | (*върху друга въра*), intolérant.
 Нетръпителиъ, *adj.* désolant.
 Нетръпня, *va. vr.* halir.
 Нетруденъ, *adj.* familier.
 Нетръбува, *v. imp.* n'importe.
 Нетѣкменъ, *adj.* inexact; -кмо, -lement; | и -тѣченъ, *adj.* non pair, impair.
 Нетѣкмо (*нацърбено*), *sn.* le frai; | *Com.* la discalc.
 Нетѣкмостъ, *sf.* l'inexactitude *f.*; | (*на прѣводѣ*), l'infidélité *f.*; | (*на телло, на жѣрка*), la tare.
 Неубивенъ, *adj.* immortifié.
 Неубивно състояние, *sn.* l'immortification *f.*
 Неуборливъ, *adj.* incontestable.
 Неувардене, *sn.* l'inobservation *f.*
 Неуварденъ, *adj.* inobservé.
 Неувардителиъ, *adj.* inobservable.
 Неуѣрливостъ, *sf.* la méfiance.
 Неуѣрливъ, *adj.* méfiant.
 Неуѣхнователенъ, *adj.* immarcescible.
 Неугасливостъ, *sf.* l'extinguibilité *f.*
 Неугасливъ, *adj.* inextinguible.
 Неугода, *sf.* le dépit, le déplaisir; | въ-буждамъ —, *va. fig.* suffoquer.
 Неугоденъ, *adj.* déplaisant; -дно, -samment.
 Неугождамъ, *va.* déplaire.
 Неудовлетворливъ, *adj.* inexpriable.
 Неудовольствіе, *sn.* le mécontentement, indisposition *f.*, fâcherie *f.*, dépit, déplaisir, murmure *m.*; | докарвамъ —, *va.* mécontenter.
 Неудѣланъ, *adj.* grossier. [-ment.
 Неукорителиъ, *adj.* irréprochable; -лно,
 Неукротенъ, *adj.* indompté.
 Неукротливостъ, *sf.* l'indomptabilité *f.*, implacabilité *f.*
 Неукротливъ, *adj.* indomptable, implacable, irréprisable, inapprivoisable.
 Неулучамъ, *va. fig.* rater; | неулуча, *v. imp.* il prend un rat.
 Неумолненъ, *adj.* implacable.
 Неумолностъ, *sf.* l'implacabilité *f.*
 Неуморены кучета, *sn. pl.* le relais.
 Неуморливостъ, *sf.* l'infatigabilité *f.*
 Неуморливъ, *adj.* infatigable; -во, -ment; | *fig.* intépide.
 Неумѣне, *sn.* l'inhabilité *f.*
 Неумѣнена придобавка, *sf.* la juiverie.
 Неумѣренъ, *adj.* immodéré, intempérant, extrême.

Неумѣреностъ, *sf.* l'inabstinence *f.*, intempérance *f.*
 Неуподобливъ, *adj.* inimitable; -во, -ment.
 Неуправливъ, *adj.* ingouvernable.
 Неупотрѣбене, *sn.* la désuétude, le non-usage; | *Jur.* la non jouissance; | *члаза въ* —, *vn.* tomber en désuétude.
 Неупотрѣбителиъ, *adj.* inusité.
 Неупотрѣбливъ, *adj.* inaplicable, inutile.
 Неупотрѣбываса, *v. imp.* il s'aboli.
 Неуредно събрание, *sn. fam.* la pétaudière.
 Неуредностъ, *sf. fam.* le gâchis.
 Неуреденъ, *adj. fam.* biscornu. [chaos.
 Неуройство, *sn.* la confusion; | *fig.* le
 Неуталожливъ (*за жѣдностъ*), *adj. fig.* inextinguible. [adj. éploré.
 Неутѣшенъ (*който плаче съ крѣпави създы*),
 Неутѣшительностъ (*на душата*), *sf.* la sécheresse. [-ment.
 Неутѣшливъ и -шенъ, *adj.* inconsolable; -во,
 Неучене, *sn. Méd.* la cophose.
 Неученъ, *adj.* ignorant, illettré, indocte.
 — лѣкаръ, *sm.* un sangrado.
 Нефилософски, *adj.* antiphilosophique.
 Нефритъ (*зеленикавъ камыкъ*), *sm.* le jade.
 Нефть (*плавинско масло*), *sm.* le naphte; -танъ, de naphte.
 Нефть, *sf.* huile de pétrole *m.*
 Нехаренъ, *adj.* paresseux, indolent, languoureux, languissant, tardif, oisieux, nonchalant, lourd, lâche; | *fig.* tiède; | *pop.* un las d'aller.
 Нехарностъ, *sf.* la paresse, langueur, lourdeur, tiédeur *f.*; | *fig.* la lenteur.
 Нехаръ, *sf.* l'indolence *f.*
 Нехая, *vn.* se porter bien.
 Нехващамъ, *va.* nier, dédire; | нехваща (*за оржѣ*), *v. imp.* il manque, il rate, il prend un rat.
 Нехващане (*за оржѣ*), *sn.* faux feu *m.*
 Нехжелитъ, *adj.* lâche.
 Нехрани-майка, *sm.* un vagabond, un aventurier, homme sans aveu, pendard, rôdeur, coquin, spadassin, homme de sac et de corde, misérable, *m.*; | *fam.* un garnement, un va-nu-pied; | *pop.* un ribleur; maraud, aude, *s.*
 Нехрисимостъ, *sf.* l'impolitesse *f.*, immodestie, discourtoisie, incivilité *f.*
 Нехрисимъ, *adj.* immodeste, impoli, incivil, discourtois.
 Нехристѣнски, *adj.* antichrétien.
 Нехрѣло, *sm. fam.* un vaurien.
 Нехытъръ, *adj.* naïf; трѣ, -ivement.
 Нецѣла глухостъ, *sf. Méd.* la surdité.
 Нецѣломѣдренъ, *adj. Slav* impudique; -во, -ment. [purité *f.*
 Нецѣлѣмѣдріе, *sm.* l'impudicité *f.*; | *fig.* im-
 Нечестивецъ, *sm.* un scélérat, parvers, parpaillot *m.*

Нечестивіе, *sm.* l'irréligion *f.*, scélératesse *f.*, libertinage *m.*

Нечестивникъ, *ница, so.* impie.

Нечестивость, *sf.* l'impieété *f.*

Нечестивъ, *adj.* irréligieux, sacrilège, scélérat, profane, impie.

Нечестита случка, *sf.* la catastrophe.

Нечеститъ, *adj.* fatal, malheureux, infortuné, misérable; | *fam.* malencontreux.

— день, *sm.* jour néfaste *m.*

Нечестіе, *sm.* *Ag.* le sacrilège.

Нечестность, *sf.* l'improbité *f.*

Нечинини (*който нечине*), *adj.* immerité.

Нечиста стада, *sf.* la bouge.

Нечистотинъ и — стина, *sf.* l'immondice *f.*, immondicité, impureté, malpropreté, salissure, saleté, ordure, crasse, vilaine *f.*; 1. *fam.* la saloperie; 2. (*от чревата*), *Méd.* la saburre; 3. (*куръ на тѣлото*), *pop.* la gringuelande; 4. което промалаза отъ —, *Méd.* saburral, *adj.*

Нечистотинъ, *sf.* pl. les vidanges *f.*

Нечистъ, *adj.* impur, immonde, sale, gras-seux, louche; 1. *fig.* adultère; 2. *fam.* sa-lope; 3. *Gran. Typ.* bavoché; 4. та рабо-та не е — та, il y a du louche là-dedans. — бысеръ, *sm.* émeraude jardineuse *f.*

Нечуть, *adj.* inouï; | *fig.* insolent.

Нечуя (*ѣко хубавъ*), *vn.* entr' ouïr.

Нечѣкаво раждане, *sm.* *Jur.* surveillance d'enfants, *f.* [inopiné.

Нечѣканъ, *adj.* inattendu; inesperé, imprévu.

Нечене, *sm.* *Méd.* l'inappétence *f.*; | *Jur.* le déni.

Нещъ, *vn.* se refuser à.

Неѣдливъ (*което не можъ съ я*), *adj.* im-mangeable.

Неѣсенъ, *adj.* indistinct; —сно, —tement; *fig.* obscur.

Неѣсно, *adv.* obscurément, confusément.

Нея, *я, pron.* la ou l' (*voies Оня*).

Неявявамъ (*на сѣдба*), *vr.* *Jur.* faire défaut.

Неявене (*на сѣдба*), *sm.* *Jur.* le défaut.

Неявяване (*на сѣдба*), *sm.* *Jur.* la contumace; 1. осѣждамъ за —, *va.* contumacer; 2. сѣденъ за —, *Jur.* contumax, *adj.* *sc.*; 3. (*на сѣмѣе*), *Milit.* la manque.

Неявенъ, *adj.* latent; | —венъ (*на почѣтѣтъ въ сѣдбено мѣсто*), *sm.* *Jur.* défaillant, ante, *s.*

Ни, нито, *conj.* ni; | нито... нито, ni... ni; | нито единъ, pas un.

Нива (*pl. coll. нива*), *sf.* le champ, la sole, le blé et blé; | орае на пожалата —, le déchaumage; | ораъ пожалата —, *vx.* déchaumer.

Нивелеоръ (*на нивелеоръ*), *sm.* un niveleur.

Нивелирувамъ, *va.* niveler.

Нивелируване, *sm.* le nivellement.

Нивенъ, *adj.* ségéral.

— законъ, *sm.* loi agraire *f.*

Нивенъ исписъ (*на наследственъ имотъ*), *sm.* papier terrier *m.*

— пѣлъхъ, *sm.* quadr. le lerot ou liron.

— трилистникъ, *sm.* p'ante, le triolet ou trèfle cultivé. [*sm.* le nivose.

Нивозъ (*мѣсто на рендѣлѣнскъ садъ*),

Нивъ, *sf.* pl. la terre, ferme, métairie, clo-serie, cense, glèbe *f.*, les guerets *m.*, les sillons *m.*; 1. владѣтель на много —, grand terrien *m.*; 2. (*съ салугуване*), *Jur.* l'accens *m.* et accense *f.*; 3. нивенъ на — на сѣдба, *Agrie.* l'assolement *m.*; 4. описанъ на —, *Jur.* la commis; 5. оставанъ —, *va.* *Jur.* déguerpir; *n.* оставанъ —, *Jur.* le déguer-pissement (*voies Державъ*).

Нивачка работница (*по нивенъ сѣдъ на нивуване*), *sf.* une laqueresse *f.*

Нивацо, *sm.* la nigauderie; 1. салугуване съ —, *vr.* nigauder; 2. за —, de vil prix *m.*; 3. прѣнпрѣна за —, *vr.* *fig.* pointiller; | —рамеца за —, se pointiller; 4. прѣнпрѣна за —, *fam.* la pointillerie.

Низка кѣщичка (*големъ*), *sf.* la taupinière et taupinée.

— оловка, *sf.* la demi-tige ou -vent.

Низки брѣгъ (*у сѣдѣморъ*), *sm.* *Géogr.* la basse-terre.

— поклонъ, *sm.* *fam.* un salamalec.

— теноръ, *sm.* *Mus.* la basse-taille.

Низкото платно (*спрѣмъ или сѣмъ*), *gr.* *Mar.* le rasi ou rasi.

Низкостъ или Долниостъ, *sf.* la servilité; | (*на гласъ*), la gravité.

Низкъ, *adj.* bas; —ско, bas; 1. (*на гласъ*), *Mus.* grave; 2. (*на поклонъ*), profond; 3. малъ —, moindre.

Никадѣ, *adv.* nulle part.

Никаквица, *sf.* *pop.* la colonnerie.

Никавостъ, *sf.* la faillité, vanité, misère; | *fig.* l'inanité *f.*; | *fam.* la gredinerie.

Никакъвъ, *adj.* lâche, banal, futile, abject illibéral, nul, vil, de bibus, de rebut, ne quelconque; 1. *fig.* esclave; 2. *fam.* un in-digne; 3. *pop.* un colon.

— човѣкъ, *sm.* homme de rien *m.*, un zéro en chiffre, une nullité.

Никакъви нѣща, *sm.* pl. les riens *et.*

— хораты, *sf.* pl. *fam.* la rataranderie.

Никакъ, *adv.* en aucun façon, du tout, nul-lement, non plus, point d'affaire, pas le moins, ne... point, à pur et à plein, pleinement; 1. *fam.* nenni, comme de colla-tampon; 2. — нѣ, point du tout, rien moins que, nenni da; 3. *pop.* pas plus que dans mon œil. [nickel.

Никель (*металъ*), *sm.* le nickel; —ленъ, де Никне, *v. imp.* il germe, il végète, il point (*ома поindre*); | *pl.* никнѣтъ, ils pointent, ils naissent.

Никнене, *sm.* le végétal, la végétation, plante

f; | *Bot.* la germination, embryo *m*; | което са отнoся до —, germinatif, *adj.*

Никителенъ, *adj.* végétal, végétant, végétatif.

Никителность, *sf.* la végétalité.

Никогажъ, *adv.* jamais, ni jour ni nuit, de la vie, de ma vie, de ma vie vivant, la semaine des trois jeudis, aux calendes grecques. [*rel.* qui ne.

Никой, *adj.* aucun, nul, ne quelconque; | *pron.*

Нилометръ (*ниломѣръ*), *sn.* le nilomètre.

Нула, *sf.* la nulle le zéro.

Нимфа, *sf.* la nymphe; | *pl.* -фы, *Anat.* les nymphes *f*.

Нираль, *sm.* *Mar.* le 'hâle-bas.

Нирителна болестъ, *sf.* maladie de langueur, *f*.

Нирицъ, *sm.* l'autre *m*.

Нирѣяне, *sn.* le rabougrissement.

Нирѣя, *vn.* languir, traîner, s'amaigrir, se chômer, rabougrir et se —, *vr.* | *fig.* secher; | който нирѣя, *Méd.* conquassant, *adj.*

Нишанъ, *sm.* *t.* (*voies* Залогъ, Почка, Бѣлѣгъ и Пикъ).

Нишатъръ, *sm.* *Chim.* sel ammoniac *m*.

Нишесте, *sn.* *t.* (*voies* Скробѣла).

Нишжса, *vr.* se tapir.

Нишцене, *sn.* le parflage.

Нищеръ, *sm.* *t.* *Chir.* la lancette, flammette *f*.

Нищерче, *sm.* *Vétér.* la flamme.

Нищка, *sf.* le fil, filament *m*; 1. (*на жи-вотъ-тъ ни*), *fig.* la trame; 2. (*за пока-зало, торнежъ*), le doitée; 3. (*y растенеа*), le poil; 4. (*съ сукно*), la corde.

Нищкоприлченъ, *adj.* *H. nat.* filiforme.

Нищо, *adv.* rien du tout, pas un iota, rien moins que, ne...rien, vogue la galère; 1. *fat.* mie; 2. *pop.* ne tripotte pas; 3. безъ —, tout sec; 4. ужъ какъ не е бывало —, comme si de rien n'était; 5. -то, *sn.* le rien, billet blanc *m*, le néant, la fatulité; 6. *fig.* le zéro.

— и никакво, *sn.* les puérilités *f*, la niaiserie, le fatras; 1. *fig.* des brides de veau *m*; 2. *fat.* pas un zeste; 3. залѣгамса съ —, *vr.* fatrasser; | *fig.* courir après les papillons *m*; 4. който са залѣга съ —, un fatrasseur.

— нѣщо, *sn.* la piétrerie; 1. *fat.* la vétille; 2. залѣгамса съ -ща, *vr.* vétilier; 3. залѣгалиникъ съ -ща, vétilleux, *adj.*

— и никакъвъ, *adj.* non-aveu.

— разговоръ, *sm.* *fat.* la drôlerie.

Нищоженъ, *adj.* vil, bas, nul.

Нищожество, *sn.* le néant.

Нищожность, *sf.* la vilenie, nullité *f*, le vide; | *fig.* la fumée.

Нищность, *sf.* la vanité.

Нищенъ, *adj.* filamenteux.

Нищница, *sf.* le filet.

Нищѣлка (*y станъ*), *sf.* le lisse; | -кы, les

lisettes *f*; | прѣрѣзвамъ -кы, *va.* dés-appointer.

Нищѣлкарь (*майсторъ*), *sm.* un lissier.

Ниеллеоръ (*чърнилкаръ*), *sm.* un nielleur.

Ниеллирувамъ (*испѣлневамъ съ чърнилка слова или друго*), *va.* nieller.

Ниелло (*издѣлбана работа напѣлнена съ чърнилка*), *sn.* le nielle.

Ний, *prop. pers. pl.* nous; | насть, намъ, nous (*pour à nous*), (*voies* Азъ).

Нова година, *sf.* jour de l'année, *m*.

Нова книга, *sf.* la nouveauté.

— пѣса, *sf.* *Théât.* la nouveauté.

— нива, *sf.* la novale; | десетина отъ —, les novales *f*. [*neuf, m.*]

— новинничка (*за дрѣха*), *sf.* tout battant

— рѣчь, *sf.* un néologisme; | намыслевачъ

на -чи, un néologue et -giste.

— и честита рѣчь, *sf.* mot trouvé *m*.

— свѣщъ, *sf.* la néoménié.

Новакъ, *sm.* un nouveau-venu; | *fig.* un bé-jaune; | (*съ училища*), *fat.* un conserit.

Новеллы (*наредбы на Юстиниана*), *sf. pl.* les nouvelles *f*.

Новина и -востъ, *sf.* le nouveau et nouvel, la nouveauté, la nouvelle, la modernité; 1. прѣтель на -вини, *sc.* novelliste; 2. прѣнасямъ -вини, *va.* commercer; 3. прѣносачъ на -вини, *fig.* un chiffonnier.

Новинарь, *ка, sc.* novelliste.

Ново, *adv.* nouveau et nouvel; 1. нѣъ —, отъ —, de nouveau; 2. на -ва смѣтка, *Com.* à nouveau; 3. -то, *sn.* le nouveau et nouvel, la nouveauté, le neuf; 4. въвождамъ нѣщо —, *va.* innover. [*tosane.*]

— вино (*нѣ отъ стѣлкано гроздѣ*), *sn.* la

— въведене, *sn.* l'innovation *f*, la nouveauté; | страстенъ къмъ -денеа или новини,

novateur, *adj.*

— въводачъ, *ка, s.* innovateur, novateur, trice; | (*съ правописане*), néographe, *adj. m*.

— доказателство, *sn.* l'instance *f*.

— дошлянъ, *sm.* un nouveau.

— заченване, *sn.* la superfétation.

— издане, *sm.* la reproduction.

— излѣскване, *sn.* le repolissage.

— крыщелникъ, ница, *sc.* néophyte.

— латински (*за езикъ*), *adj.* néo-latin.

— модна стока, *sf.* la nouveauté; | мааса съ —, magasin de nouveauté, *m*.

— нарастване, *sn.* la régénération.

— обрънатъ, *adj. sc.* néophyte; | (*съ въбра*), *sc.* prosélyte.

— обръщане (*на пары*), *sn.* *Jur.* le remploi.

— освятене (*на черкова*), *sn.* la réconciliation.

— приемливъ адвокатъ, *sm.* un stagiaire et avocat —, *sm.*

— прѣтъ, *adj.* un nouveau venu.

— прѣпживане, *sn.* *fig.* la rechute.

Ново представлене (на *pieca*), *м.* la reprise.

— разцвѣтѣне, *м.* le refleurissement.

— рождѣнь, *adj.* nouveau-né. [argenton.

— сребро (*жинеко*), *м.* le packfond ou

употрѣбене, *м.* l'innovation *f.*

— управа (на *царщина*), *сф.* la constitution.

— управно събрание, *м.* assemblée constituante *f.* [la rentrée.

— явяване (на *сцена*, за *актеоръ*), *м.*

Новъ, *adj.* neuf, nouveau et nouvel, récent;

1. *сѣм.* chaud; 2. нѣъ -во, *adv.* à neuf; 3.

съ -во, съ -вы дръхы, de neuf; 4. най —

модерне, *неотике*; 5. по — или по дне-

нентъ вкусъ, *adv.* à la moderne; 6. прѣ-

правямъ по — вкусъ, *va.* *Archit.* moderniser

et -niser.

— богатъ, *м.* un nouvel enrichi.

— играчъ, *м.* un rentrant.

— налогъ, *м.* la réimposition.

— редъ, *м.* l'alinea *m.*

— торъ (*върту клеткы*), *м.* le réchauf-

fement; | турямъ — въ градина, *va.* ré-

chauffer.

Новы рога (у *елень*), *м.* pl. le refait.

Нога (pl. -ги и носіе), *сф.* la jambe, le pied;

1. (у *животны*), la patte et pate; 2. омы-

ване -гы у католицы, la cène; 3. съ

правы -зіе, bien jambé (*воуеж* Кракъ).

Ноевъ ковчегъ, *м.* l'arche de Noé.

Ноемврій мѣсецъ, *м.* le novembre; -врски,

de novembre.

Ножарница, *сф.* la coutellerie.

Ножарство, *м.* la coutellerie.

Ножаръ, *ка, с.* coutelier, ère.

Ножентъ чирентъ (*жидо*), *м.* manche de

couteau, *м.*

Ножницы *сф.* pl. les ciseaux *m*; | (за *изрѣ-*

ване), le découpoir; | (за *дѣлы нѣща*), le

coupoir.

Ножичка (*дѣльга* и *тѣмнѣхъ ремыхъ*), *сф.* la

lanière, la bande; | (на *цѣреулы*), le ti-

gant; | (за *шипове на ботушы*), le porte-

éperon. [le pédiluve.

Ножна ванна (*баня за краха*), *сф.* Méd.

Ножничъ, *м.* la coutelière.

Ножница, *сф.* le fourreau, le couvert; 1. (за

сѣбя), la gaine; 2. турямъ въ —, *va.* en-

gainer; | (*пакъ*), rengainer. [ars *м.*

Ножны жилкы (на *конъ*), *сф.* pl. *Vétér.* les

Ножче, *м.* le canif.

Ножъ, *м.* le couteau; 1. констияъ —,

couteau à papier; 2. ловецкы —, couteau

de chasse; 3. *сф.* l'acier *м.*

Ноздреватость, *сф.* la cavernosité, porosité,

spongiosité et -giabilité *f.*

Ноздреватъ, *adj.* spongieux, poreux.

Ноздрентъ, *adj.* Anat. nasal.

Ноздрены косми, *м.* pl. les vibrisses *f.*

Ноздры, *м.* pl. la narine; -рентъ, de narine;

| (у *конъ*), le naseau.

Ноздристъ, *adv.* Anat. caverneux.

Нощна работа, *сф.* la nuit.

Нокетче, *м.* Bot. l'onglet *м.*

Нокетъ (и *остъръ или бодливъ на задрове*),

(pl. -ктіе), *м.* l'ongle *м*; 1. *сѣм.* la patte

et pate; 2. (на *грабленихъ пилцы*), la ser-

ge; 3. (на *куче*), l'ergot *м*; 4. закривентъ

— на пилцы, la griffe; 5. залавяние или

ударъ съ -ктіе, la griffade; 6. ударъ съ

—, un coup de griffe; 7. залавянъ съ —

va. griffer; 8. съ —, *В. nat.* onguiculé, *adj.*

Ноктурно, *м.* Mus. le nocturne.

Нокъ (на *редъ*), *м.* Mar. bout de vergue; |

— гордентъ, *м.* Mar. la cargue bouille.

Номъ (*нѣсна*), *сф.* le nome.

Номархъ (*начальникъ на областъ съ Бим-*

нетъ), *м.* un nomarque. [nomenclateur.

Номенклаторъ (у *Римляны*), *м.* un но-

Номенклатура, *сф.* la nomenclature; | съ-

ставникъ на терминологию и -ры, un но-

menclateur. [neaux *м.*

Номиналы (*еретицы*), *м.* pl. les nomi-

Номография (*счинение законы*), *сф.* la no-

motographie.

Номографъ (*законописатель*), *м.* un но-

motographe. [mosaico.

Номоканонъ (*кърмена книги*), *м.* le но-

Нона, *сф.* Mus. la neuvième.

Нониево дѣлене, *м.* le nonius.

Нонпарель (*шифта, 6 пункта*), *сф.* Тур.

la nonpareille. [la none.

Новы (*часть на римскы мѣсецы*), *сф.* pl.

Нордманско сыране, *м.* l'angelot *м.*

Нордъ *м.* le nord; 1. — остъ, *м.* le

nord-est; 2. — остентъ-остъ, *м.* Mar.

le nord-est-quart-est; 3. — нордъ-остъ,

м. le nord-nord-est; 4. — вестъ, *м.* le

nord-ouest; 5. — вестентъ-вестъ, *м.* le

nord-ouest-quart-ouest.

Нормалентъ, *adj.* normal.

Носачка (*дѣрица, за пилцы*), *сф.* la pondeuse.

Носачъ, *м.* un porteur de chaise, un bar-

deur; | (*работникъ*), un manoeuvre.

Носене, *м.* le portage, transport, port *м*

| и плащане за —, le factage; | правда

за — оружія, port d'armes.

Носенъ, *adv.* vieux ou vieil, râpé; | Anat.

nasal; | съ — гласъ, *adv.* -lement.

— регистръ (*съ органы*), *м.* le nasard.

Носилкы или Портшевъ, *сф.* pl. chaise à

porteurs, *f.* [bayart et balari.

Носила *м.* pl. le brancard, la litière, le

Носило (*тагра*), *м.* le bourriquet, le bard

et bar. [adj. portable.

Носливъ (*което можемъ носи, за дръхы*),

Носна гласна буква, *сф.* Gram. la nasale.

— каквина *фули* Изговаряне, la nasalité.

Носологически, *adj.* nosologique. [logie.

Носология (*наука за болести*), *сф.* la noso-

nologie, *м.* un nosologue.

Носорогъ, *sm. quadr.* le rhinocéros.

Носъ (и *ладієвъ*), *sm.* le nez; 1. *Géogr.* le bec, le promontoire; 2. *fam.* le musée; 3. *Mar.* l'avant *m*; 4. (на *ладіа*), *Mar.* le cap, la proue; 5. вода за -тъ, menez par le nez, lanterner; 6. врыва́мъ нѣкого за -тъ, *va. fg.* mener en laisse; 7. въспалене на -тъ, *Méd.* la rhinite; 8. говоря съ -тъ (зглаго), *vr.* parler du nez; 9. залѣпяване искусственъ —, *Chir.* la rhinoplastie; 10. запущеване —, l'enchifrènement *m*; 11. — съ —, *Mar.* de franc-étoble *m*.

Носж, *va.* porter, apporter, habiller; 1. (дрѣва), mettre; 2. носи́ товаръ (за куче), *v. imp.* il rapporte; | -яща (за пилцы), il pond; 3. -са, *vr.* porter.

Нота (диалектически), *sf.* la note; 1. *Mus.* la corde, la note; 2. — А, *sf. Mus.* La; (dièse) Ais; (bémol) As; 3. — C, l'ut *m*; (—dièse) Cis; (bémol) Ces; 4. — D, le ré; (ré dièse) Dis; (ré bémol) Des; 5. — E, le mi; (mi bémol) Es; 6. — F, Fa; | Fis, Fa Dièse; | — Fes, Fa bémol; 7. — G, sol; (sol dièse) Gis; (sol bémol) Ges; 8. — H, le si; | (— bémol) Be.

Нотариаленъ, *adj.* notarial.

Нотариально или Законно свидѣтельство, *sm.* acte de notoriété *m*.

Нотариусъ и -пиѣ, *sm.* un notaire, un garde-note; | дължностъ на —, le notariat; | давамъ да напише —, *va.* notariar.

Нотенъ писецъ, *sm.* un noteur.

Нотна книга, *sf.* livre de musique, *m*.

— система *sf. Mus.* la portée.

— хартия, *sf.* papier de musique, *m*.

Ноты, *sf. pl. Mus.* l'armature *f*; 1. (музыкальны), la musique; | търговецъ на —, marchand de musique, *m*; 2. вървене по —, *Mus.* le coulé; 3. върва по —, *vn.* couler; 4. направямъ на —, *va.* noter.

Нощемъ, *adv.* de nuit, nuitement; | денемъ и — jour et nuit ou nuit et jour; | нито дененъ нито —, ni jour ni nuit.

Нощенъ, *adj.* nocturne.

— обирникъ, *sm.* un tireur de laine.

— свѣщникъ, *sm.* la veilleuse.

Нощна антерія, *sf. t.* robe de chambre, *f*.

— забрадлака, *sf.* la corsette.

— котка, *sf. Mar.* ancre de veille, *f*.

кукумѣвка, *sf. oiseau*, le chevêche, chouette *f*, 'hibou *m*. [*Mar.* la vérine.

— лампа, *sf.* la veilleuse; | (на кожнасъ),

— липперуга, *sf.* la phalène.

— самодива, *sf.* le succube.

— сефа, *sf.* plante, belle-de-nuit *f* ou jalap *m*.

— свѣщъ, *sf.* plante, l'ognage *f*.

— стража (холъ *t.*), *sf.* la ronde; | *Milit.* le bivac et bivouac; | ходя съ —, *vn.* faire la ronde.

— шѣпка, *sf. fam.* battant-l'oeil *m*.

Нощно бѣдне, *sm.* la veille.

— гърне, *sm.* la selle.

— легло, *sm.* le nuitée, le gîte.

— прѣстолче, *sm.* le somno. [nuits, *f*.

— свѣтло (мѣсецъ-тъ), *sm.* courrière des

— ходецъ, *dka*, *sc.* somnambule.

Нощны животинки, *sf. pl. H. nat.* les nocturnes *f*. [maie, la 'huche.

Нощовы, *sf. pl.* le pétrin et pétrissoir, la

Нощувамъ, *vr. pop.* giter et se —, *vr.*

Нощуване, *sm.* le coucher; | *Mar.* l'habitable *m*.

Нощъ, *sf.* la nuit, la nuitée; 1. безсѣнна

—, nuit blanche; 2. прѣвъ -та, *adv.* de

—, nuitement; 3. полу —, le minuit.

Нужда, *sf.* la maladie; 1. le besoin, la né-

—, nécessité, exigence *f*, faute de, affaire *f*, dé-

—, tresse, envie *f*; 2. *Mar.* l'incommodité *f*; 3.

(за *пары*), la gêne; 4. бывамъ въ —, *vn.*

fg. être en presse *f*; 5. докарвамъ въ —,

va. gêner; 6. имамъ —, *vn.* avoir besoin de,

chômer; | (за *пары*), pressé d'argent *m*;

7. намирамъ въ —, *vr.* être en peine *f*;

8. намирамъ —, *vn.* attraper une maladie;

9. който има —, *fam.* besoigneux; 10. въ

една —, въ случай —, *adv.* au besoin; 11.

отъ —, nécessairement (voyez Неволя).

Нуженъ (паралитикъ), *adj.* pere lus;

(усакаменъ *t.*), impotent.

Нуженъ, *adj.* nécessaire, nécessaire, essen-

—, tiel, de rigueur *f*; | (търѣвъ), pressé; |

| бывамъ —, *vn.* incommoder (voyez По-

трѣбенъ). [cessaire.

Нужно, *adv.* de nécessité; | -то, *sm.* le né-

—, cessaire.

Нумера, *sm. pl.* chiffres arabes *m*.

Нумерация, *sf. Arithm.* la numération.

Нумеро, *sm.* le numéro, la cote; 1. туряне

—, le numérotage; 2. турямъ или бѣлѣжа

съ —, *va.* numérotier; 3. поставямъ -ра,

va. coter; 4. падналото —, *sm.* l'extrait *m*.

Нумидійски жеравъ, *sm. oiseau*, la demoiselle.

Нумисматика (наука за монеты), *sf.* la

—, numismatique.

Нумисматикъ, *sm.* un numismate.

Нумисматически, *adj.* numismatique.

Нумисматографически, *adj.* numismatogra-

—, phique.

Нумисматография, *sf.* la numismatographie.

Нуммулянтъ (мидъ), *sm.* la nummuline et

—, lithe.

Нункамъ, *vn.* faire dodo; | *pop.* pioncer.

Нунциатура (дължностъ на нунция), *sf.*

—, la nonciature.

Нунцій (пански проводеникъ), *sm.* un nonce.

Нутація, *sf. Astr.* la nutation.

Нѣ (нѣ), *conj.* mais, cependant, or; | *adv.*

—, toutefois, au surplus; | — и, *adv.* mais

—, encore (voyez Аль).

Нынѣ, *adv.* maintenant, aujourd'hui, à cette

—, heure, en ce moment, actuellement, à (de,

- pour le), présent, présentement, ici, or ça, voilà que, venir de (*avec un infinitif*); 1. 1. *защото* —, *conj.* à présent que; 2. *отъ* — d'ici; 3. *до* —, jusqu'ici, en ça.
- Ныѣшнѣ**, *adj.* d'aujourd'hui, présent, d'à présent, actuel, courant, moderne.
- *случай*, *sm.* l'actualité *f.*
- Ныѣшнѣ**, *sm.* le présent.
- *письмо*, *sm.* la présente.
- *положене (на дѣлата)*, *sm.* le statu quo; || *въ* —, *adv.* in statu quo.
- Нѣ** (*и не*), *adv.* non, non pas, du tout, ne... point; 1. *сам*, néant, mie; 2. — *само*... нѣ и, *adv.* non-seulement... mais encore; 3. || — *само* *щото*, tant s'en faut que; 4. *никакъ* —, *fam.* nescio vos.
- Нѣгашенѣ** *двориннѣ*, *sm.* un ci-devant.
- Нѣгашѣ**, *adv.* ci-devant (*voies* **Нѣкогажѣ**).
- Нѣдра**, *sm. pl. Slav.* le flanc; || (*на земята*), les entrailles *f.* || *fig.* le giron.
- Нѣдро**, *sm. fig.* le sein; || (*на черкова*), le bercail;
- Нѣкадѣ** (*нѣгдѣ*), *adv.* quelque part.
- Нѣкогажѣ**, *adv.* quelquefois, au temps jadis, jamais, un bel jour; || *но* —, *adv.* par-ci par-là.
- Нѣкой**, *pron.* quelqu'un; *pl.* -кон-ся, quelques uns; 1. *quelque*, aucun, un certain, tel, un, des (*pour de les*); 2. *pron. ind.* personne; || *никой* (*avec ne*); 3. — *си*, *adj.* le sieur, quidam, *s.*
- *нензѣстенѣ*, *sm.* un je ne sais qui.
- *пѣтъ*, *adv.* quelque fois.
- Нѣколко**, *adv.* quelque.
- Нѣмамѣ**, *vn.* manquer de; 1. (*си*), dépourvoir de; 2. (*едноцѣтна книга въ игра*), reponcer; 3. (*счупена пара*), n'avoir pas un sou vaillant; 4. *нѣма* *защо*, *v. imp.* il n'y a pas de quoi; || *нѣма*, *sm.* le non; || *нѣма* *никого*, pas âme qui vive.
- Нѣмане**, *sm.* le manquement, absence *f.*, privation *f.*, dénuement et dénuement, dépouillement *m.*, disette *f.*, besoin *m.*, pénurie, défec-tuosité *f.*, de faute de, *m.*; 1. (*ищажѣ*), *Med.* l'anorexie *f.*; 2. (*кефѣ*), la bourrasque; 3. (*цѣтъ на кожа*), la décoloration; 4. *отъ* — на нѣщо, *prep.* manque de; 5. *отъ* —, au (à) défaut de; 6. и *отъ* —, faute de.
- Нѣмата** *роль (на сцена)*, *sf. Théd.* le comparse.
- Нѣмателенѣ**, *adj.* privatif.
- Нѣмотиѣ**, *sf. Med.* l'alalie *f.*
- Нѣмовѣрностѣ**, *sf.* l'incrédibilité *f.*
- Нѣмовѣрство**, *sm.* le parjure.
- Нѣмовѣръ**, *ка*, *sc.* parjure; || -*вѣренѣ*, *adj.*
- Нѣмоочка** (*която прѣка се хваща безъ ко-рѣнѣ*), *sf. Bot.* la bouture.
- Нѣмостѣ**, *sf.* le mutisme et mutité *f.*
- Нѣмотенѣ**, *adj.* mu, pauvre.
- Нѣмска** *свойщина*, *sf.* un germanisme; *уотрѣблявамѣ* —, *va.* germaniser.
- *сыреница*, *sf.* mardi gras *m.*, le carême-prenant.
- Нѣмски**, *adj.* germanique.
- *рапозѣ*, *sm.* plante, la navet.
- *рейторѣ*, *sm.* un reître.
- Нѣмско** *долнио нарѣчѣ*, *sm.* le plat allemand.
- *просо*, *sm.* plante, le moha ou mohar de Hongrie.
- *хоро*, *sm.* l'allemande *f.*
- Нѣмѣ**, *adj.* muet.
- Нѣща**, *sm. pl.* l'effet *m.*; || (*за налѣпа*), pièces de rechange; || (*за вѣденѣ*), *fam.* la provende.
- Нѣщо**, *sm.* l'objet *m.*, la chose, le rien; 1. *малко* — *sm.* peu de chose; 2. — *неиз-вѣстно*, un je ne sais quoi; 3. *бѣтъ* —, dépourvu de; || *fig.* veuf de.
- Нѣщичко**, *sm. dim. fam.* la chosette; || le rien; || (*щото и да е*), quelque chose.
- Ню-фундлендски** *рыбарѣ* (*и -ста ладѣ* *sf.*), *sm.* le terro-neuvier.
- Нѣне**, *sm.* le dodo.
- Нхравенѣ**, *adj.* chérissou.
- Нхравоописанѣ**, *sm.* l'éthologie *f.*
- *учене*, *sm.* la moral, moralité, éthique *f.*;
- || *твърдѣ* *върло* —, le rigorisme.
- *училникѣ*, *sm.* un moraliste; || (*мърдѣ* *врѣ*), un rigoriste.
- *училнически*, *adj.* moral; -*ских*, -lement;
- || *разсѣждамѣ* —, *vn.* moraliser.
- *разумѣ*, *sm.* la moralité.
- *училническо* *настаняване*, *sm.* la morale.
- *-примѣняване*, *sm.* la moralisation.
- *размыслеване*, *sm.* la moralité.
- *учителенѣ*, *adj.* parénétique.
- *учително* *слово*, *sm.* la parénèse.
- Нхравстепо**, *adv.* moralement.
- Нхравственостѣ**, *sf.* la moralité; || *пропа-дване* —, la démoralisation.
- Нхравственѣ**, *adj.* moral; -*но*, -lement.
- Нхравстены** *правила*, *sm. pl.* les principes *m.*
- Нхравѣ**, *sm.* la qualité, le caractère, le na-turel, tempérament, esprit *m.*, guise, com-plexion *f.*; || *fig.* l'humeur *f.*, la trempé, la pâte; || *бывамѣ* на единѣ —, *vn. fig.* chaus-ser à même point *m.*
- Нхравы**, *sm. pl.* les mœurs *f.*; || *изображенѣ* на — и страсти, l'éthopée *f.*

О.

О

Обезчестителенъ

О, la quinzième lettre de l'alphabet bulgare.

О! *interj.* ô, oh, ouf, hélas; || о Боже! ô Dieu.

Оазисъ (*търбуисто място въ пдсечливо поле*), *m.* l'oasis *m.*

Обагване и -гнуване, *m.* l'agnelage *et* agnement *m.*, la portée.

Обаждать, *va.* avertir, annoncer, dénoncer, rapporter, aviser, faire savoir, faire part, instruire, déferer, informer, mettre au courant, accuser, relater, charger, déceler; 1. *Jur.* en référer; 2. (*съ съдничествъ редъ*), intimer; 3. *-си*, *vr.* se déceler.

Обаждане, *m.* l'avertissement *m.*, dénonciation, indication *f.*, décellement, rapport *m.*, notification *f.*, éveil *m.*, délation, relation *f.*; 1. (*на съдница*), le référé; 2. (*за подправяне, за лажовно нѣщо*), *Jur.* inscription de faux, *f.*; 3. (*че покойникъ-тъ не е оставилъ никакъ имотъ*), *Jur.* procès-verbal de carence; 4. безъ —, sans dire gare.

Обаждачъ, *ка*, *s.* dénonciateur, delateur, trice; un indicateur, rapporteur, référendaire, *m.*

Обвалевать, *va.* habiller. [bouilli.

Обварено говеждо месо (*на союшъ*), *m.* le

Обвивамъ, *va.* envelopper, entortiller, tortiller, incruster; 1. (*глава си*), *fam.* embéguiner; 2. (*съ слама денжове*), empailler; 3. *-са*, *vr.* s'envelopper, s'entortiller, s'incruster.

Обвиване, *m.* l'enveloppement *m.*, entortillement, empaillage, *m.*

Обвивка, *sf.* l'enveloppe *f.*; || (*у глба*), *Bot.* la volva; || (*за писма*), le couvert.

Обвързвамъ, *va.* ceindre; || (*или опасавамъ ладя*), ceinturer; || *въжа, жѣлѣза и др. т. които-вать ладя*, *Mar.* le ceintrage.

Обвързване (*ладя*), *m.* *Mur.* le ceintrage.

Обвървамъ и -ривамъ, *va.* confier, fier, commettre; 1. (*нѣкому*), croire à; 2. *-са*, *vr.* se confier (à, en), se fier à; 3. (*нѣкому*), croire à.

Обвърване, *m.* la confiance, le mandat; || съ гулаво —, la gueule enfarinée; || *давамъ* —, *va.* rassurer.

Обвъреностъ, *sf.* la confidence, la foi, subdélégation *f.*, le fiat.

Обвърень, *adj. m.* un délégué, mandataire, représentant, apocrisiaire *m.*, homme d'affaires; procureur, trice, *s.*

Обвърный оставень имотъ, *m.* le dépôt.

Обвърнителенъ, *adj.* confidentiel.

Обвърнително, *adv.* confidentement.
— писмо, *m.* la procuration.

Обвърливъ, *adj.* confiant.

Обвърникъ, *ница*, *s.* confident, ente; un mandant, un commettant.

Обграждамъ, *va.* environner; || *Archit.* revêtir; || *-са*, *vr.* se loger.

Обдарявамъ (*нѣкого съ нѣщо*), *va.* doter de, donner de.

Обдържамъ, *va.* entretenir, soutenir, sustenter, faire subsister, alimenter; || *-са*, *vr.* s'entretenir, se sustenter.

Обдържане, *m.* l'entretien *m.*, la subsistance, substance, sustentation *f.*, aliment *m.*, alimentation *f.*, traitement *m.*, pitance *f.*; || (*въ недоумѣне*), *Rhét.* la suspension; || (*на потребнытъ за живѣне*), l'entretienement *m.* [-ément.

Обезнадѣженъ, *adj. s.* désespéré; -но,

Обезнадѣжно, *adv.* en désespéré. [saisir.

Обезнадѣждамъ, *vr.* désespérer de, se

Обезнадѣждане, *m.* le désespoir, le désolation; 1. *докарвамъ въ* —, *va.* désoler, désespérer; 2. *докарване въ* —, désespéré, *adj.* 3. въ — самъ, *vm.* se désespérer.

Обезнародавамъ, *va.* dépeupler *et* se —, *vr.*

Обезобразявамъ, *va.* défigurer, déformer, difformer, dénaturer, contourner; || *fig.* tronquer (*воуеъ Погрозявамъ*).

Обезорѣжвамъ, *va.* désarmer.

Обезорѣжане, *m.* le désarmement.

Обезорѣженъ (*безъ оружје*), *adj.* désarmé.

Обезплодевамъ, *va.* stériliser.

Обезсилвамъ, *va.* débilitier, épuiser, énerver, abattre, assoupir, harasser, juguler; 1. *fig.* miner; 2. (*снага*), mortifier; 3. *-са*, *vr.* s'épuiser, s'énerver.

Обезславямъ, *va. fig.* décrier, stigmatiser.

Обезсмъртявамъ, *va.* immortaliser, éterniser; || (*себе-си*), s'immortaliser.

Обезсърдчевамъ, *va.* décourager, démoraliser; || *-са*, *vr.* se décourager, se rebuter; || който обезсърдчева, décourageant, *adj.*

Обезсърдчване, *m.* le découragement, abattement *m.*

Обезсърченъ, *adj.* abattu.

Обезумевачъ, *m.* un abrutisseur.

Обезумителенъ, *adj.* abrutisseur.

Обезумѣвамъ, *va.* abrutir, hébéter; || *fam.* rassoter; || *-са*, *vr.* s'infantuer de.

Обезчестевамъ, *va.* déshonorer, démentir, noter d'infamie, flétrir; 1. *fig.* pilorier, prostituer; 2. *fam.* 'honnir; 3. (*своя родъ*), forligner; 4. (*себе-си*), *fig.* encrasser, forfaire à son honneur; 5. *-са*, *vr.* se déshonorer.

Обезчестване, *m.* *Jur.* l'infamation *f.*

Обезчестителенъ, *adj.* infamant.

Обективенъ, *adj.* objectif; -вно, -ivement.

Обективность, *sf.* l'objectivité *f.*

Обелискъ, *sm.* l'obélisque *m.* aiguille *f.*; [въ видъ на —, en obélisque.

Обемамъ, Обнемамъ и Обнимама, *va.* embrasser, impliquer; [(*съ себе-си*), enfermer, renfermer; [*sg.* recèler.

Обемень, *adj.* volumineux.

Обемъ, *sm.* le volume, étendue *f.*, le tour; 1. *sg.* le calibre; 2. *Log.* la compréhension; 3. *Mus.* le volume.

Оберь-, *adj.* grand.

— хоѣмейстеръ, *ка, s.* grand-maitre, — (maitresse) de la cour.

— хоѣмейстерина, *sf.* surintendante de la maison de la reine, *f.* [de cérémonie, *m.*

— церемонни мейстеръ, *sm.* grand-maitre

Обзиждамъ, *va.* murer, lambrisser.

Обзиждане, *sm.* ambris d'appui, *m.*

Обзидентъ лиманъ, *sm.* Mar. la darse et darse.

Обзалагамъ, *va.* parier; 1. -*са, vr.* gager; 2. (*за*), parier pour; 3. (*че не може*), mettre au défi de; 4. *сумма за която са обзалагати*, le pari.

Обзалогъ (*басъ т.*) или Вдець, *sm.* le pari.

Обзаложникъ, *вица, s.* parieur, euse.

Обива (*градъ-тъ овошкы*), *v. imp.* il cotit.

Обиване (*овощкы отъ градъ*), *sm.* la cotissure.

Обиграждамъ, *va.* bloquer.

Обиграждане, *sm.* (voyes) Блокада.

Обида, *sf.* l'insulte *f.*, injure, offense *f.*, affront, outrage *m.*, incartade, indignité, lésion, avanie *f.*, grief *m.*; 1. *sg.* le camouflet; 2. *Jur.* l'excès *m.*; 3. *fam.* l'aubade *f.*, algarade *f.*; 4. *търпя* —, *vn.* digérer, dévorer.

Обиденъ, *adj.* injurieux, offensant, offensé; 1. *sg.* piquant, piqué; 2. (*сестео-мъ*), disgracié de la nature; 3. (*за прижисие*), *Jur.* inofficieux.

Обидникъ, *sm.* un offenseur, un insulteur.

Обидность, *sf.* *Jur.* l'inofficiosité *f.*

Обиждамъ, *va.* offenser, insultar, maltraiter,

léser, outrer, grever, pousser, s'attaquer à, piquer au vif; 1. *sg.* mulcter, 'heurter; 2. (*съ думы*), injurier; 3. -*са, vr.* se piquer.

Обирама, *va.* dépoiller, piller, voler, brigander, ravir, rapiner, cueillir, détrousser, spolier, flouter, dénuer, emousser; 1. *sg.* moissonner; 2. (*платната отъ ладя*), *Mar.* dégréer; 3. (*плодове отъ полето*), récolter; 4. -*са, vr.* se dénuer de.

Обиране, *sm.* la spoliation, escroquerie *f.*, dénuement et dénuement *m.*, cueillaison et cueillement *m.*; 1. *fam.* la pillerie; 2. (*плодове*), la cueillette; 3. (*ладя*), la piraterie; 4. (*скриване на платната*), *Mar.* le dégréement.

Обирачка (*сачесо у кацаръ*), *sf.* le riflard, la ratissoire, la plane, le parçoir; 1. *глада*

или *наравивамъ* съ —, *va.* planer; 2. *очистване* съ —, le ratisage; 3. *чисти* съ —, *vr.* ratisser.

Обирникъ, *sm.* un voleur, brigand, ravisseur, pilleur, pillard, bandit, spoliator, rapineur, maitotier, coupeur de bourses, escroc, felou, *m.*; [*fam.* un volereau.

Обирнически, *adj.* pillard, spoliator.

Обирническо черасло, *sm.* le monseigneur.

Обирничество, *sm.* la volerie.

Обиръ или Плънь, *sm.* le butin, brigandage, pillage *m.*, rapine, filouterie *f.*

Обкачевамъ (*съ*), *va.* tendre.

Обкаченъ (*съ*), *adj.* tendu de.

Обковавамъ, *va.* enchaîner, encadenasser, ferrer, lambrisser; 1. (*съ джкы ладя*), *Mar.* souffler; 2. (*съ ламачы*), entourer; 3. (*ладя*), doubler; 4. (*п. ламы*), monter, serti; [(*съ полосы*), chatonner.

Обковаване, *sr.* la ferrure, entourage *m.*, chatonnement, bandage, lambris; 1. (*келело*), le ferrage; 2. (*съ ламы джкы ладя*), *Mar.* le doublage; 3. (*на скжы ламы*), la sertissure et serte; 4. *мивадамъ* —, *va.* déferer. [chafnes *f.*

Обковаване, *sm. pl.* les ferrements *m.*, les Обкована тогъ, *sf.* brin d'estoc, *m.*

Обкованъ ламазъ, *sm.* le chaton.

Обковачъ, *sm.* un monteurr; [(*на скжы ламачы*), un sertisseur; [(*на ламы*), metteur en oeuvre, *m.* [столя, le sabot.

Обковка, *sf.* la chape; [(*миденъ кракъ на*

Обковаване, *vr.* *Milit.* se terrer.

Обла вжжжж, *sr.* le godron. [le coffin.

— кошница (*съ рачка и захлупакъ*), *sf.*

— кула (*ротонда*), *sf.* la rotonde.

— пила, *sf.* le queue-de-rat.

— фигура, *sf.* l'ovale *m.* [f, auspice *m.*

Облага, *sf.* l'intérêt *m.*, le délice et délices

Облагородвамъ, *va.* ennoblir; [-*са, vr.* s'ennoblir. [un anobli.

Облагороденъ дворянинъ (*наскоро*), *sm.*

Облагополучвамъ, *va. sg.* beatifier.

Обладавамъ, *va.* posséder; [(*себе-си*), se posséder.

Облакъ, *sm.* la nue; *pl.* лацы, *sg.* les nues *f.*; [черъ —, le nuage.

Областенъ, *adj.* provincial; -тно, -alement; [régional, territorial, baillager.

— депутатниъ (*съ лѣсно събрание*), *sm.* nonce taigreste, *m.*

— сдникъ, *sm.* un bailli; [жена на —, une baillive.

Областна сдница, *sf.* le bailliage.

Областно нарѣчје, *sm.* l'idiome *m.*, le patois.

— началникъ, *sm.* un ethnarque.

Область (*нахя т.*), *sf.* la province, le territoire, l'état *m.*, le bailliage; 1. *sg.* le domaine, la région; 2. (*съ Египетъ*), le Nome; 3. *описатель на -ста*, un chorographe;

4. описане на -сти, la chorographie; 5. (що управлява бей), (воуея Бейликъ).
Облацы (върху металъ), *sm. pl.* moiré métallique *m*; | (на платъ), les ondes *f*; | на —, ondé, *adj.*

Облачамъ, *va.* habiller, vêtir, revêtir, draper, mettre, endosser; 1. (дрѣха), prendre, passer; 2. (изново), rhabiller; 3. (сѣдѣшно), sagoter; 4. (съ сѣдѣшны дрѣхы), accoutrer, affubler; | *fig.* enharnacher; 5. -са, *vr.* faire sa toilette, s'habiller, se vêtir, se revêtir, se draper; 6. (добръ или лошо), bien ou mal se mettre; 7. (по-леко), se dégarnir; 8. (сѣдѣшно), *fam.* se sagoter, se 'harnacher; 9. (съ сѣдѣшны дрѣхы), s'affubler de; 10. което облача актрисытъ, *Théâ.* une habilleuse; 11. което може още да облечемъ или поснемъ (носливо), mettable, *adj.* [mise].

Облачане и -лекло, *sm.* l'habillement *m*, la Облаче [плато съ бѣлы -чета (за небо),] moutonnée, moutonneux, *adj.*

Облаченъ, *adj.* nuageux, sombre.

Облачна мида, *sf.* l'écorchée *f.*

Облекло, *sm.* le costume, le vêtement, habit, habillement, ajustement, déguisement, équipement *m*; | (на пълкъ), *Milit.* la tenue; | (сѣдѣшно), l'accoutrement *m*.

Облечена маймуна, *sf.* le sagotin.

Облеченъ, *part. mis*; | (издаво), tiré à quatre épingles *f*; | човѣкъ — нѣ по състоянието си, un fort-vêtu.

Облечени (за пулемца), *sm. pl.* dru.

Облива (за рѣка), *v. imp.* il baigne.

Облигация, *sf.* *Com.* l'obligation *f.*

Обло, *adv.* en ovale, en bahut; | права —, *va.* *Archit.* quaderonner.

— листникъ, *sm. plante*, la soldanelle.

— стѣкло [майсторъ на -пла, un bombeur.

Облостъ, *sf.* la rotundité, rondeur, sphéricité *f*, arrondissement *m*.

Объль, *adj.* rond, oval *m*; | *Anat.* ovalaire.

— зѣбалець (за конь), *sm.* l'escache *f.*

Облы дърва (за горене), *sm. pl.* le rondin.

— захлупцы, *sm. pl.* le galon.

Облѣгалка, *sf.* l'accouloir *m*, accotoir *m*.

Облѣгамъ, *vr.* appuyer *sur*, s'étayer, se coller sur; 1. *Jur.* incombler; 2. (на), se reposer sur; 3. (на лактиемъ си), s'accouder; 4. (сърбомъ), s'accouler.

Облѣгане (на лакте-та), *sm.* *Milit.* l'accoucement *m*. [rhabiller.

Обмундирувамъ, *va.* *Milit.* équiper; | (изново),

Обнародевамъ, *va.* publier, proclamer, promulguer, divulguer, erier; | *fig.* fulminer.

Обнарождане, *sm.* la publication, promulgation, manifestation, proclamation, divulgation *f*, criage *m*.

Обнарождатъ, *sm.* un publicateur.

Обнасямъ, *vr.* se conduire, se comporter

se gouverner, se communiquer, vivre, pratiquer, procéder, traiter, revenir, fréquenter; 1. (великодушно), *fig.* faire un appel à; 2. (дебелашки), tyranniser; 3. (добро-прилично), se respecter; 4. (злѣ), donner à gauche; | (съ нѣкого), malmenier, mal-traiter; 5. (роднински съ нѣкого), se familiariser avec; 6. (съ), 'hanter; 7. (честно или както прилича, сир. въръя по правъ пълкъ), charrier droit; 8. който уиѣ да са обнася съ свѣтъ-тъ, *adj.* 1. ménageur, euse; 9. трѣбува да знае нѣкой да са обнесе споредъ врѣмето и мѣстото, à la guerre, comme à la guerre.

Обнасяне, *sm.* la conduite, le savoir-vivre, les manières *f*, la façon, pratique *f*, procédé, traitement, commerce *m*; | *fig.* la marche, le ton, le style, l'usage *m*; | често — съ нѣкого, *fam.* la 'hantise.

Обнимама, *va.* saisir (воуея Обемама).

Обносителенъ, *adj.* sociable; -лно, -ment; | *fig.* liant, praticable; | ставамъ —, *sm.* s'humaniser. [liant.

Обносителностъ, *sf.* la galanterie; | *fig.* le

Обогатявамъ, *va.* enrichir; 1. *fig.* gorger; 2. -са, *vr.* s'enrichir, se gorger de, arrondir, parvenir; 3. *fig.* s'engraisser; 4. (съ полезны познание), meubler sa tête.

Обогатяване, *sm.* l'enrichissement *m*.

Обожавама, *va.* diviniser, adorer, se faire un Dieu de; | (страстно любя), idolâtrer.

Обожаване, *sm.* l'adoration *f*; | *fig.* le culte.

Обожеватъ, *sm.* un adorateur, admirateur *m*; | (на само-себе си), un idolâtre.

Оболя (дрѣвна поръ и драмъ), *sm.* l'obole *f*.

Обработанъ (добръ), *adj.* bien tenu.

Обработевама, *va.* labourer, élaborer, travailler, façonner; 1. *Chim.* manipuler; 2. (прѣкопавамъ дѣлоко), *Agric.* sombrer; 3. (земля), cultiver.

Обработване, *sm.* la cultivation, culture *f*, manipulation *f*.

Образенъ, *adj.* *Anat.* facial; | -ный видъ (на болель), *sm.* *Méd.* le facies.

Образецъ (мръкъ и), *sm.* *fig.* le moule; | | зинама — на нѣщо, *va.* mouler.

Образителенъ, *adj.* *Géom.* générateur.

Образливостъ, *sf.* la figurabilité.

Образовавамъ, *va.* organiser, policer, faire; 1. *fig.* façonner, dégrasser, polir; 2. (умъ), cultiver; 3. -са, *vr.* se civiliser, s'organiser; 4. *fig.* se dégrasser, se dérouiller.

Образоване, *sm.* l'organisation, *f*, figuration, conformation, éducation *f*; | (умъ), la culture; | способенъ за —, civilisable, *adj.*

Образованостъ, *sf.* la civilisation.

Образователенъ, *adj.* formateur, plastique; | *Phys.* architectonique.

Образователностъ, *sf.* la plasticité.

Образъ, *sm.* le visage, la face, la mine,

physionomie, figure *f*, aspect, front, nez *m*, ressemblance *f*, maintien *m*, forme, effigie *f*, agnus *m*; 1. издраскивамъ -тъ нѣкому, *va.* dévasser; 2. пълень въ -тъ, arrondi, *adj*; 3. (лика, портретъ), le portrait, l'image *f*, le tableau; 4. (цѣла врьсть), portrait en pied; 5. гръдень —, portrait en buste; 6. поставямъ да ми испишатъ -тъ или каввамъ да ми извадятъ -тъ, *va.* se faire peindre; 7. събраме -зы, l'iconographie; 8. украсенъ съ -зы или шампицы (за книги), pittoresque; 9. ищець -зы или шампы, *sc.* iconomane; 10. страсть къмъ -зы, l'iconomanie *f*; 11. кунписецъ на -зы, un portraitiste; 12. (лажина), la page; 13. правя набранытъ буквы на -зы, *va.* Tur. mettre en page; 14. поставяне нумеро на —, la pagination; 15. поставямъ нумера на -зы въ книги, *va.* paginer; 16. брой-тъ на -тъ, Tur. le folio; 17. нумероване на -зы, le foliotage; 18. нумеровувамъ -зы въ книга, *va.* folioter; 19. два написаны -за (единъ листъ), le rôle; 20. втори —, le verso; 21. забѣлѣжване подъ -тъ (съ книга), Tur. le manchette; 22. въ насръщный — (за прѣводъ), *adv.* en regard.

Образивамъ, *va.* former; 1. (изново), re-former; 2. (различно), varier; 3. -са, *vr.* se former.

Образиване, *sn.* la formation.

Обранъ, *adj.* dénué de.

Обрастева, *v. imp.* il s'implante.

Обрастване, *sn.* l'implantation *f*.

Обредень, *adj.* cérémoniel. [et -nel.

Обредна черковна книга, *sf.* le processional

обредникъ, *sm.* le formulaire, le cérémonial.

Обредолибивъ, *adj.* formaliste, *s.*

Обредъ, *sm.* l'étiquette *f*, la formalité, la forme, le cérémonial, la cérémonie, l'observance *f*; || (черковенъ редъ), le rit et rite; || списатель за черковны -ды, un ritualiste.

Обречена земя, *sf.* la terre sainte.

Обривъ (болестъ), *sm.* la rougeole.

Обричамъ, *va.* vouer, dévouer, offrir, proposer, menacer, protester; | -са, *vr.* promettre.

Обричане, *sm.* le vœu, la promesse, engagement *m*, protestation *f*; 1. Jur. la pollicitation; 2. изпълнявамъ —, *va.* dégager; 3. по —, votif, *adj*; 4. голъмы и нусты -неа, promesses ronflantes *f*.

Обруване (обиране овоцкъ), *sm.* la récolte.

Обръгнать, *adj.* routinier.

Обръгнувамъ, *vn.* s'habituer à, se familiariser avec, aguerir à; || *sg.* endureir à.

Обръгнуване, *sm.* la routine.

Обръжевамъ, *va.* armer, munir; 1. *sg.* revolver contre; 2. (ладя), Mar. équiper; || (изново) rééquiper; 3. (съ тоѣа), embâ-

tonner; 4. -са, *vr.* s'armer, prendre les armes; 5. *sg.* se révolter; 6. (противо нѣкого), *sg.* sonner le tocsin sur; 7. (съ тѣр-пене), se munir de; 8. -см (ладя), *vn.* Mar. s'équiper.

Обръжване, *sn.* prise d'armes, *f*; 1. *sg.* levée de boucliers, *f*; 2. (на благородни съ лѣѣкъ), la rosolite; 3. (на войска и ладя), l'armement *m*; 4. (ладя), l'équipement *m*; 5. (ладя съ потрѣбнытъ и), Mar. les agrès *m*.

Обръната наопаке буква, *sf.* Tur. le blocage.

Обрънать, *adj.* Géom. renversé; | Mathém. réciproque.

Обръснувамъ (отъ нѣкого много пѣры), *va.* *sg.* faire une rude saignée, saigner.

Обръчаръ (качаръ), *sm.* un cerclier.

Обръчно дърво, *sm.* le feuillard.

— желѣзо, *sm.* feuillard de fer, *m*.

Обръчь, *sm.* le cercle, le cercseau, le rond;

1. бѣлѣжене — или околъ, le simbleau; 2. избивамъ -чи отъ бѣчва, *va.* décercler; 3. набивамъ -чи на бѣчва, *va.* relier, cercler; || (новы -чи), recercler; 4. набиване -чи на бѣчва, le reliage, le cerclage; 5. описвамъ около -тъ *va.* Géom. circonscire.

Обръщамъ, *va.* tourner, détourner, diriger;

1. Théol. convertir; 2. Mar. revirer;

3. (ладя на друга страна), Mar. virer de bord, revirer de; 4. (противо

нѣкого неговитъ доказателство), rétorquer; 5. (употрѣблямы пакъ пѣры), rem-

placer; 6. -са, *vr.* tourner et se —, se convertir;

rétourner, se rouler; 7. (къмы), recourir;

|| *sg.* rejailir sur; 8. (съ лице къмы не-

приятель-тъ), faire volte-face *f*; 9. обръ-

щаща (за вѣтърь-тъ), *v. imp.* Mar. il se

range; || (съ чирей), Chir. il abcede; 10.

обръщатся, вървать много (за пѣры), *v.*

imp. il roule.

Обръщане, *sm.* la tournure, le tour, gauchis-

sement, mouvement *m*, contingence *f*; 1. Mar.

le revirement ou virement; 2. Chir. la ver-

sion; 3. Com. virement des parties; || (за пѣры),

revirement des parties, de fonds; 4. (съ

вѣра), la conversion; 5. (на ладя), Mar.

virement de bord; 6. (пѣры), le remplace-

ment; 7. поавина — (Мийи на дѣсно),

le demi-tour; 8. (рѣка на назадъ), mouve-

ment de supination.

Обръщачъ (въ вѣра), *sm.* fat. un convertisseur.

Обръзано дърво (да стане кичасто), *sm.*

Agrio. le tetard.

Обръзачка (въ занаятана), *sf.* la tailleurse.

Обръзвамъ, *va.* raffraichir; || (късо), écourter.

Обръкъ, *sm.* l'offre *m*, le vœu; 1. Jur. le

chambellage, pollicitation, censive *f*; 2.

(налугерски), les vœux; 3. (който съ

плаща съ овесъ), l'avénage *m*.

Обръчена земя, *sf.* terre de promission ou terre de promise, *f.*

Обръчене, *sn.* *Théol.* la répromission.

Обръчень, *adj.* votif, censuel.

— околъ, *sm.* *Jur.* la censive.

— човѣкъ, *sm.* *Jur.* le censitaire.

Обръчно, *adv.* censivement. [*sidional.*

Обсаденъ (за корона, за монета), *adj.* ob-

бсаждамъ (съ дръвѣ градинна ограда), *va.* palissader.

Обсебена ладия (отъ друго), *sf.* *Mar.* le capteur et capteur.

Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.

Обсерватория (звѣдобройница), *sf.* *Astr.* l'observatoire *f.*

Обсервационенъ корпусъ, (*sm.* *Milit.* corps d'observation, *m.*

Обсидианъ (черно стъкло), *sm.* l'obsidiane et -diène *f.* [*rantisme m.*

Обскурантизмъ (заслѣпяване), *sm.* l'obscu-

обскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un obscurantiste.

Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.

Обстоятелно, *adv.* en détail.

Обстоятелства (и подробности), *sm. pl.*

fig. les aboutenants et -sants; 1. бывамъ въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits sou-

liers; 2. (що намалѣватъ обѣда), cir-

constances attenantes *f.*; 3. споредъ -вата, *adv.* suivant ou selon le temps; || *fig. fam.*

selon le vent.

Обстоятелственъ, *adj.* *Gram.* circonstanciel.

Обстоятелство (срѣже), *sm.* l'occasion *f.*, la situation, incident *m.*, circonstance *f.*, détail *m.*, particularité *f.*, rencontre, conjonc-

ture *f.*

Обстѣпамъ, *va.* assieger; || *Milit.* investir; || който обстѣпа, un assiegeant, un attaquant.

Обстѣпане, *sm.* l'investissement *m.*; || двигамъ —, *va.* désassiéger.

Обстѣпенъ, *adj.* assiégué *m.*

Обстѣлавамъ, *vn.* sceller, barder.

Обстѣланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*

Обтакамъ, *va.* surjeter.

Обтакане, *sm.* le surjet; 1. (на дрѣха), le passe-poil; 2. (съ ивицы), le remplissage; 3. отпарямъ —, *va.* déborder.

Обтакателна ивица (срѣзъ шкъ-тъ на платната), *sf.* *Mar.* le couillard.

Обтачка (на шкъ съ ивицы), *sf.* une remplisseuse.

Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rechausser; 2. -ca, *vr.* se chausser; 3. което са обува лесно, chaussant, *adj.*

Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.

Обувка желѣзна (на полъ), *sf.* le sabot.

Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (съ нѣщо), pratiquer; 2. -ca, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se débrouiller.

Обучаване, *sm.* l'exercice *m.*; || въ —, en

haleine; || *pl.* -неа (съ побожностъ), les pratiques *f.*

Обуща, *sm. pl.* les bottes; 1. (калехры, ботуши), la chaussure; 2. (на планински

Шотладицы), les brogues et broques *f.*; 3. носецъ-тъ на —, la carre de soulier; 4.

поленената калъ за -та, la botte; 5. обушь съ —, chaussé, *adj.*; 6. правя —, *va.*

chausser.

— шийникъ (за пръзаяне), *sf. pl.* le ratin; 1. пръзаямъ съ —, *vr.* patiner; 2.

търговия съ —, la patinerie; 3. пръзал-качъ съ —, un patineur.

Обущаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.

Обшивамъ (съ памучна прѣжда), *va.* broder au plumetis *m.*; || (цѣтъ на платъ), broder.

Обшиване, *sm.* la broderie, le rebord.

Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.

Обшивки (на полъ у женска дрѣха), *sf.*

Обшита ивица, *sf.* le crépine.

Обшитъ, *adj.* ouvert.

— юрганъ (завивка), *sm.* la courte-pointe; || майсторъ на -ны, un courte-pointier.

Обшвачъ, *ка, s.* brodeur, euse. [*ségrairie.*

Обща гора (на различни лица), *sf.* la — мысль, *sf.* le cri public; || противенъ

на —, paradoxal et -doxe.

— паша (мера *t.*), *sf.* les communs *m.*

— правдина, *sf.* *Jur.* le paréage et pariage.

— свойщина, *sf.* les universaux *m.*

— собственостъ, *sf.* la copropriété; || (зидъ или друго), la mitoyenneté.

— спавалиница, *sf.* le dortoir.

Общественно сѣществоване, *sm.* chose publique. *f.*

Общественъ, *adj.* social, public; || (муниципаленъ), municipal.

Общи изговори, *sm. pl.* les généralités *f.*

Община, *sf.* la société, la communauté, commune *f.*, commun *m.*, compagnie *f.*; 1.

(при царски Дворъ), l'appartement *m.*; 2. (на подъ майсторъ ученицы), le compa-

gnonnage; 3. давамъ пары на —, *va.* commanditer; 4. постѣпамъ въ —, *vn.* s'en-

rôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé, *adj. m.*

Общинска кѣща, *sf.* la mairie.

Общински, *adj.* communal.

— сѣвътъ, *sm.* la municipalité.

Общностъ, *sf.* la généralité, la communauté, intégralité *f.*; || (на имотъ), la communisme

Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de coucert.

— то, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en général ou généralement; 2. правя или става —, *va. vn.* généraliser; 3. правяне или ставане —, la généralisation; 4. което може са направи —, généralisable, *adj.*; 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. въвеждане въ — употребене, la vulgarisation.

Общо гонене (за прѣстѣяване), *en. Jur.* vindicta publique *f.*

— жителенъ, *adj.* cénobitique.

— жителность, *sf.* la sociabilité.

— житель (-сѣдачъ), *sm.* un cénobiste.

— мѣсто, *sm. fig.* une selle à tous chevaux.

— обѣдна или Гостна трапеза (въ за-
станица), *sf.* table d'hôte, *f.*

— оцѣнене, *en. Jur.* l'arbitration *f.*

— полезенъ, *adj. fig.* banal. [grément *f.*

— пріетны искусства, *sm. pl.* les arts d'a-

— пѣяне, *sm. Mus.* morceau d'ensemble, *m.*

— набранъ имотъ, *sm. Jur.* le conquêt.

— народенъ, *adj.* vulgaire; -дно, -мент;
| права -дно, *va.* populariser.

— -сзыкъ *sm.* langue parlée *f.*

— народно молене, *sm.* les obsécration *f.*

— покаяне, *sm.* amende honorable, *f.*

— народны молитвы (прѣзъ три дена
до възнесе), *sf. pl.* les rogations; | (въ
ветъ Римъ), les supplications *f.*

— работы, *sf. pl.* le travail.

— употребителна соль, *sf. Chim.* muriate
de soude, *m.*

Общъ, *adj.* public, commun à, exotérique,
mitoyen; | *fig.* banal; | -що, *adv.* en commun.

— видъ, *sm.* la généralité.

Обиваривамъ, *va.* blanchir.

Обиграждамъ, *va.* clore de; | *Milit.* investir.

Обиграждане, *sm.* l'investissement *m.*; | *Milit.*
le siège.

Обыкалямъ, *va. vn.* environner, cerner, en-
tourer, circuler, faire cercle autour de, ob-
séder, errer; 1. *fat.* tournailler; 2. (*гора*),
tourner; 3. (*около нѣщо*), faire le tour de;
4. (*по сѣдѣ-тъ*), rouler; 5. който обы-
кала, errant, ambulant, *adj.*

Обыкаляне, *sm.* la tournée, le tour, le cir-
cuit; 1. *Astr.* la route; 2. *Chron.* la période;
3. (*на кръвъ-та*), la circulation; 4. (*на*
ладѣя), *Mar.* l'embarquée *f.*; 5. (*на около*,
за дивичѣ), *Ven.* la randonnée; 6. (*на*
планети), la révolution; 7. (*чаркѣя*
на конѣ), la volte; 8. което са отнѣса до -то
на кръвъ-та, circulatoire, *adj.*

Обыкновенна игла, *sf.* l'aiguille *f.*

— поща, *sf.* l'ordinaire *m.*

Обыкновенне, *sm.* la coutume, la mode, la
manière, l'ordinaire *m.*; | *fig.* le pli; | по
—, *adv.* habituellement.

Обыкновенно, *adv.* d'habitude, communément,
à l'ordinaire et -rement, de coutume, la
plupart du temps.

Обыкновенъ, *adj.* ordinaire, usité, usuel,
commun, familier, vulgaire, obligé; | (*мѣръдѣ*),
trivial.

— гостъ, *sm.* un habitué. [latoire.

Обыкопнтеленъ (за кръвъ-та), *adj.* circu-

Обытеленъ, *adj. Slav.* cénobitique.

— калугеръ, *sm.* un cénobite.

Обыхождамъ, *va. vn.* tourner, parcourir,
faire le tour de; 1. *fig.* embrasser; 2.
(*сѣдѣ-тъ*), courir; 3. (*съ ладѣя* нѣсъ
зс.мѣ), parer. [la visite.

Обыхождане, *sm.* la tournée, la fréquentation,

Обычай, *sm.* l'usage *m.* la cutume, méthode,
mode, pratique, *f.* naturel *m.* les mœurs *f.*
règle, guise *f.*; | основанъ по —, cou-
tumier, *adj.*

Обычайнъ, *adj.* reçu.

Обычанъ, *sm. pl.* le costume; | разваляне —,
fig. débordement des mœurs *f.*

Обычамъ, *va.* aimer; 1. (*пристрастно*), se
faire un Dieu de; 2. (*разгласено или*
страстно), cherir; 3. ако обичате, s'il
vous plait; 4. ако или както обичате, si
bon vous semble, comme bon vous semble;
5. който обича, aimant, *adj.*; 6. обичаме
са (*единъ другъ*), *vr.* s'entr'aimer.

Обичане [достойнъ за —, chérissable.

Обиченъ, *adj.* mignon; -чно, -nement.

Обичливо, *adv.* chèrement, accortement.

— дѣте, *sm.* un Benjamin.

Обычливость, *sf.* l'accortise *f.*

Обычливъ, *adj.* aimable, cher, gentil, gent,
favori, gracieux, galant, bien-aimé, délicieux,
accort, doux, protégé, revenant, pieux; |
(въ община), recherché; | права са на —,
vr. faire le gentil.

— прѣдмѣтъ, *sm.* l'amour *m.*; | *fig.* le bijou.

Обычникъ, *sm.* un amateur.

Обычь, *sm.* l'amour *m.* la charité, plaisir,
piété, attention *f.* goût (de, pour); | (*къ-мѣ*
бащинѣя), le patriotisme; | съ —, *adv.*
charitablement.

Обѣдало, *sm.* un dîneur. [ville *f.*

Обѣдвамъ, *vn.* diner; | (*нагостѣ*), diner en

Обѣдаване [за —, à table; | стая за —, le
réfectoire.

Обѣденъ разговоръ, *sm.* l'écot *m.*

Обѣдна паралия, *sf.* le dîné. [dînatoire *m.*

— подхалка (*малкъ обѣдѣ*), *sf.* déjeuner

Обѣдъ, *sm.* le dîné, le banquet; 1. малкъ
—, *fat.* la dinette; 2. (*даромѣ*), franche
lippée *f.*; 3. имамъ лошъ —, *vn.* gargariser;
4. (въ манастиръ), la réfection; 5. мѣсто
за — или разноска за —, la dînée; 6.
оставки отъ —, le grailon; 7. при свър-
шаване —, entre la poire et le fromage;
8. на —, à table; 9. слѣдъ —, après-
dînée; 10. послѣ —, de relevée.

Обѣлвамъ, *va.* écorcher; | (*кора отъ нѣщо*),
décortiquer.

Обѣлване, *sm. Chir.* l'exfoliation *f.*; | (*кора*
отъ дърво), la décortication.

Обѣлзвамъ, *va.* dessiner; | -са, *vr.* se dessiner.

Обѣлено дърво (*бѣзъ кора*), *sm.* bois pelard *m.*

Обѣленъ (за дърво), *adj.* abrouti.

Обѣсвамъ, *va.* pendre, suspendre; | -са, *vr.*
se pendre.

Объясване, *sm.* la suspension; 1. *fam.* la pendaison; 2. за —, patibulaire, *adj.*; 3. достойнъ за —, pendable, *adj.*

Объясень, *adj.* suspendu; | -сений, le pendu.

Объясилка, *sf.* la corde.

Объясилница, *sf.* fourches patibulaires *f.*, potence *f.*; | (*y Римляны*), les gémonies *f.*

Объясило, *sm.* le gibet; -лень, de gibet.

Объясительно дѣло, *sm.* cas pendable *m.*

Объяснене, *sm.* la dilucidation.

Объясникъ, *sm.* un vagabond, homme de sac et de corde, gibet de potence, *m.*; 1. *fig.* un écorcheur; 2. *fam.* un pendard, un garnement, un traîne-potence; 3. *pop.* un réchappé de la potence; 4. погледъ на —, mine patibulaire *f.*

Объяснявамъ, *va.* dilucider.

Обюздевамъ, *va.* réprimer, modérer, brider, refréner, mettre un frein, contenir; 1. *fig.* comprimer, gourmander; 2. (*исново*), rebrider; 3. (*своиѣ страсти*), se commander à soi-même; 4. (*себе-си*), se maîtriser, se contraindre.

Обюздеване, *sm.* la répression, la refrénation; | *fig.* le frein.

Обюзделень, *adj.* répressif.

Объявляникъ, *ница, s.* révélateur, trice; | -витель, *adj.* [révéler.

Объявляю, *va.* sommer, prononcer, signifier, annoncer; 1. la signification, prononciation *f.*, prononcé *m.*, révélation *f.*; | *Jur.* la sommation.

Обвалевать, *va.* graisser, engraisser.

Оваль (дълъгъстовалчестъ), *adj.* obale.

Овація (*y Римляны*), *sf.* l'ovation *f.*

Овечь, *sm.* quadr. le mouton; | (*y съзвѣдѣ Astr.*), le bélier.

Овесецъ, *sm.* plante, le brome.

Овесъ, *sm.* plante, l'avoine et aveine *f.*; -сень, d'avoine; 1. видъ —, le fromental; 2. посѣяна нива съ —, l'avoinerie et avenière *f.*; 3. крива — за конь, le picotin.

Овѣтъла рѣчь, *sf.* l'archaïsme *m.*

Овивамъ, *va.* rouler.

Овладевамъ (*мѣрастно*), *va.* *fig.* empraumer.

Овнешки, *adj.* mouton.

Овоцка, *sf.* le fruit; 1. варене -кы, la margelade; 2. стая за -кы и търговия съ -кы, la fruiterie; 3. коледъ за -кы, le fruitier.

Овоцаръ, *ка, s.* fruitier, ère.

Овощна градина, *sf.* le fruitier, le verger.

Овца, *sf.* quadr. le mouton, la brebis, l'ouaille *f.*; | (*що пасе по крайморски ливады и месо отъ такава —*), le prégalé.

Овцѣ, *sf.* pl. race ovine *f.*; | подобно на -тъ, както —, *adv.* moutonnement; | подобенъ на -тъ, *fam.* moutonnier, *adj.*

Овча вълна, *sf.* laine agneline *f.*

— кожа (*съ руното*), *sf.* le bisquain; | (*изсѣдена*), la basane.

Овча трѣва, *sf.* plante, l'achillée *f.*

— шута, *sf.* Vétér. la clavelée; | присаждане на —, la clavelisation.

Овчи, *adj.* mouton; | -ча кожа *f.*; -че месо, *n.* le mouton.

— конь, *sm.* *fig.* l'ân *m.*; | *pop.* un viédase.

— лайна, *sm.* pl. le crottin.

— оширъ, *sm.* race ovine *f.*

Овчица, *sf.* dim. l'agnelet *m.*

Овчѣрница (*мандра*), *sf.* la bergerie.

Овчѣрска дрѣха, *sf.* le chamarré.

— пѣса, *sf.* Mus. la pastorale.

— поема или драма, *sf.* la pastorale.

— пѣся, *sf.* la pastorelle; | (*съ еднакъвъ припѣвъ*), la villanelle. [bucolique.

Овчѣрски, *adj.* pastoral; -скы, -alement; | — благотникъ, *sm.* plante, la bourse-à-pasteur, le tabouret.

— каваль, *sm.* flûte de pan ou syrinx, *f.*

Овчѣрско куче, *sm.* le mâtin, alan *m.*

— рогче, *sm.* le cornet.

Овчѣрски племена, *sm.* pl. peuples pasteurs *m.*

— пѣсни и стихотворенеа, les bucoliques *f.*

— стихотворенеа, *sm.* pl. la bergerie.

Овчѣрче, *sm.* un pastoureau et -toureille *f.*

Овчѣръ, *sm.* un berger, un pasteur; | —, -ка, *s.* gardeur, euse.

Овъ (*титла*), *sm.* de.

Овъхнувамъ, *vn.* s'effleurir.

Огадване, *sm.* la divination, mot de l'enigme, *m.*

Огарецы (*отъ свѣщъ*), *sm.* pl. le moucheron, mouchure de chandelle, *f.*

Огарка, *sf.* bout de chandelle, le lumignon.

Огасене (*дълъгъ*), *sm.* l'extinction *f.*

Огасливъ, *adj.* amortissable.

Огаснувамъ, *vn.* s'éteindre; | *fig.* expirer.

Огасявамъ, *va.* foudre; 1. *fig.* étouffer; 2. (*дългове*), amortir; 3. (*пожарина*), se rendre maître de.

Огасяване, *sm.* l'extinction *f.*, amortissement *m.*

Оглавявамъ (*хартия*), *va.* timbrer.

Оглавене, *sm.* l'index *m.*, table des matières, *f.*

Оглавникъ, *sm.* la bride; 1. (*y юзда*), la tétière; 2. поставямъ —, *va.* enchevêtrer; 3. снемамъ —, *va.* déchevêter; 4. свалям си -тъ, *v. imp.* il se délicote. [ou licol.

Оглавъ (*юлѣръ*), *sm.* la laisse, le lincon

Огладевамъ, *va.* glacer, blanchir, débrutir; | (*сукно*), calandrer.

Оглаждане, *sm.* le débrutissement; | (*дрѣхы и ризи*), le calandrage.

Оглаждамъ, *va.* aplanir, ébarber, unir, redresser; | (*шмове*), rabattre.

Оглаждане, *sm.* le brunissage.

Оглашавамъ (*за свѣчило*), *va.* publier.

Оглашене (*за свѣчило*), *sm.* la publication.

Оглашенъ (*който са учи на христѣиска вѣра*), *adj.* sc. catéchumène; | състояние на —, le catéchuménat. [laire *f.*

Огледарски занятия, *sm.* science spécul-

Огледаларь (*майсторъ*), *sm.* un miroitier.
 Огледално стекло, *sn.* la glace.
 Огледало, *sn.* le miroir, la glace; 1. *fig.* le miroir; 2. голѣмо — съ крака, la paucé; 3. отлѣскувамъ свѣтлина съ —, *va.* miroiter; 4. търговия съ -дала, la miroiterie.
 — разширильникъ, *sm.* *Chir.* le spéculum.
 Огледвамъ (*съ*), *vr.* se mirer; | (*съ огледало*), se regarder; | който са огледа на назадъ, *rétrospectif*, *adj.*
 Огледване, *sm.* l'apercevanse *f*; | *fig.* le redressement et -dressage. [*et* mesure.
 Огледливостъ [съ голѣма —, *avec* poids
 Огледливъ, *adj.* mesuré.
 Огледователенъ, *adj.* circonspect.
 Огледователностъ, *sf.* la circonspection, la précaution.
 Оглозгане, *sm.* l'abroutissement *m.*
 Оглозганъ, *adj.* abrouti. [*fig.* stupéfier.
 Оглушавамъ, *vr.* assourdir, abasourdir; |
 Оглушаване, *sm.* l'abasourdissement *m.*
 Огнено колело, *sm.* le soleil.
 Огнени испареня, *sm.* *pl.* les furoilles *f*.
 Огнеогадане (*срачуване по огнь-тъ*), *sm.* la pyromancie. [*enne.*
 — гадателенъ врачъ, *ка, s.* pyromancien,
 — мѣръ (*пирометръ*), *sm.* le pyromètre.
 Огнень, *adj.* ardent, pyrique; | (*и отъ огнена свойщина*), igné; | *fig.* chaud, volcanique. [*boueux.*
 — изворъ, *sm.* la salse et volcan d'air ou
 — камыкъ, *sm.* *Chim.* la pyrite; -маченъ, de pyrite; | който съдържава —, pyriteux, *adj.*
 — метеоръ, *sm.* le bolide.
 — стѣнъ (*у въздущ-тъ*), *sm.* le trabe.
 — цвѣтъ, *sm.* couleur de feu.
 Огниво, *sm.* la brique, le fusil; | (*на пумка*), la batterie; | (*на орѣжје*), le râtelier.
 Огниль, *adj.* *Pharm.* pultacé.
 Огнине, *sm.* le foyer, le feu, âtre *m*; | (*омакъ т.*), la chaufferie, le potager; | *Minér.* la matrice.
 Огнищна мечка, *sf.* le chenet.
 Огнясто състояние, *sm.* l'inguescence *f*.
 Огнястъ, *adj.* ignescent.
 Оголевамъ, *va. vn.* dépouiller, degarnir; | *Chir.* dénuder; | -са, *vr.* se dépouiller.
 Оголеване (*на кости*), *sm.* *Chir.* la dénudation.
 Оголенъ, *adj.* dépourvu de. [*oédane.*
 Огорецъ, *sm.* plante, la bourrache, le peu.
 Огорѣло дърво, *sm.* bois arsen *m.*
 Ограбвамъ, *va.* dévaliser, faire main basse sur; | (*идкого*), ravir.
 Ограда, *sf.* l'enceinte *f*, enclos *sm.* ceinture, clôture *f*, retranchement, rempart *m*; 1. *fig.* le boulevard et -vart; 2. (*за гоене олово*), le parc; 3. (*около храма*), le péribole; 4.

(*съ трънѣ или връхари*), la 'haie; 5. жива — (*съ посадени дръвчета*), 'haie vive; 6. суха —, 'haie morte; 7. поставямъ въ — или стоя въ —, *va. vn.* parquer; 8. сръване на градска —, le démantèlement; | сръвамъ —, *va.* démanteler.
 Ограденъ язь (*за рыба*), *sm.* la boutique.
 Ограждамъ, *va.* cerner, enceindre de, fortifier, enclaver, enclore; | -са, *vr.* se barricader.
 Огрибвамъ (*чистъ съ огрибка*), *va.* racler.
 Огрибване, *sm.* *Agric.* la raclée.
 Огрибка, *sf.* le racleir, le coupe-pâte, casse-croûte *m*, rîpe *f*; 1. (*за мастило*), *Tur.* le brayon et breyon; 2. (*у подвезаръ*), la daque; 3. (*у купонисцы*), (*вогъз Мастининъ*); 4. остъргувамъ съ —, *va.* riper.
 Огърникъ, *sm.* col de crevate, *m.*
 Огърлиця, *sf.* le collier, le coulant, esclavage *m*; | (*отъ ллмъзы*), la rivière.
 Огърлие, *sm.* col de chemise, *m.*
 Огрызка (*отъ лбълка*), *sf.* le trognon.
 Огрызкъ, *sf.* *pl.* la raclure, ratissure, parure, les brîbes, *f*.
 Огънь, *sm.* le feu, l'incendie *m*; 1. *fig.* le brandon; 2. наъ устата му излява — и пламыкъ (*побѣдѣлъ*), jeter feu et flamme; 3. поклонникъ на -тъ и на небесныхъ свѣтила, un sabéen; 4. поклонене на -тъ и на небесныхъ свѣтила, culte sabéen *m*; 5. огънь! *adv.* *Milit.* feu!
 Огънобълвенъ (*блѣни-огънь*), *adj.* ignivore.
 — поклонникъ, ница, *sc.* ignicol; | -нически, *adj.*
 — постоянностъ, *sf.* *Chim.* la fixité.
 — постоянь, *adj.* *Chim.* fixe.
 — постоянны тѣла, *sm.* *pl.* *Chim.* les fixes *m*.
 — упоренъ, *adj.* *Chim.* apure.
 — упоритъ, *adj.* réfractaire.
 Ода (*лирическа пѣсенъ*), *sf.* l'ode *f*.
 Одалиска (*жена въ сарай*), *sf.* une odalisque.
 Одарна прѣмръжа, *sf.* tour de lit, *m*.
 Одарскы джскы, *sf.* *pl.* les goberges *f*.
 Одарче (*между стѣлы*), *sm.* la rampe, le palier, le repos, écuier *m*.
 Одаръ, *sm.* le lit, bois de lit; 1. (*легло*), la couche; 2. (*за спане*), le chalit ou bois de lit; 3. (*надъ кляца*), (*вогъз Белведеръ*).
 Одаве, *adv.* avec usure.
 Одвоивамъ (*редовестъ*), *va.* *Milit.* détripier.
 Одавѣ (*наскоро*), *adv.* auparavant, frais.
 Одеколонъ, *sm.* eau de cologne, *f*.
 Одеонъ (*у. в. с.*), *sm.* l'odéon ou odéon *m*.
 Одирамъ, *va.* écorcher; | (*кожа на живот-но*), équarrir, dépouiller; | (*къртунната кожа идкома*), scalper.
 Одиране (*кожа на конъ*), *sm.* l'équarrissage *m*.
 Одиосенъ, *sf.* l'Odyssée *f*.
 Одыгналъ, *adj.* (*вогъз Влаженъ*).
 Одобревачъ, *sm.* un approbateur; | -вателенъ, -bateur, *adj.*

- Одобрене, *sm.* la recommandation, applaudissement *m*, suffrage, assentiment *m*, approbation *f*, agrément *m*; | достойнъ за —, recommandable, *adj*; | същане —, *Phén.* l'approbation *f*. [ment.]
- Одобрителенъ, *adj.* approbatif; -лно, -ive.
- Одобрявамъ, *va.* approuver à, sanctionner, trouver bon, assentir à, applaudir à; | *fig.* appuyer, faire chorus, goûter.
- Одобыточвамъ, *va.* abrutir.
- Одометръ, *sm.* le compte-pas ou odomètre.
- Одонтологическi, *adj.* odontologique.
- Одонтология (наука ради зъбы), *sf.* l'odontologie *f*.
- Одраскувамъ, *va.* gercer et se —, écorcher, griffer, érafler; | -ca, *vr.* se gercer.
- Одраскуване, *sm.* l'éraflure *f*; | (на тѣло-то), l'écorchure *f*.
- Одържлевамъ, *va.* efflanquer.
- Одържвамъ, *va.* *fig.* essuyer.
- Одуманъ, *adj.* (voyez Пазаренъ).
- Одухотворене, *sm.* *fig.* la spiritualisation.
- Одухотворявамъ, *va.* *fig.* spiritualiser.
- Одушевителенъ, *adj.* animateur.
- Одушевление, *sm.* l'animation *f*.
- Одушевлявамъ, *va.* *fig.* ranimer.
- Ожакъ, *sm.* *t.* le foyer (voyez Огнице).
- Ожачно перде, *sm.* *t.* manteau de cheminée, *m*.
- Оженвамъ, *va.* marier, épouser, établir; | -ca, *vr.* se marier, s'épouser, s'établir.
- Оженване, *sm.* le mariage, épousailles *f*, alliance *f*, hymen et hymenée *m*; | — при умирање, mariage en extremis, *m*.
- Оживявамъ, *vn.* revivre.
- Оздравителенъ, *adj.* *s.* convalescent, ente.
- Оздравявамъ, *va.* affermir; | (рана), refermer; | -ca, *vr.* se refermer.
- Оздравямъ, *vn.* guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, relever, recouvrer la santé; 1. оздравя (за боленъ), *v. imp.* il reprend; | (раната), elle cicatrise, elle se réunie; 2. оздравя *sm.* elle se cicatrise; 3. което може да оздравя, cicatrizable, *adj*.
- Оздравяне, *sm.* la guérison, convalescence *f*, rétablissement, recouvrement, réunion *m*; | обезнадеждавамъ за -то (на боленъ), *vr.* condamner.
- Озлobiaвамъ, *va.* *fig.* déchaîner.
- Означене, *sm.* la désignation.
- Означителенъ, *adj.* désignatif.
- Озъртамъ, *vr.* s'observer; | *fig.* s'orienter.
- Озъртаностъ, *sf.* la retenue; | *fig.* la réserve.
- Озъртливъ, *adj.* retenu, réservé.
- Озъртностъ, *sf.* la précaution, la prévoyance.
- Озръвамъ, *vn.* mûrir; 1. *Méd.* aboutir à; 2. направлямъ да озръватъ, *va.* mûrir; 3. озръва (за чирей), *v. imp.* il apostume.
- Озръване (на чирей), *sm.* l'aboutissement *m*; | (набиране зной съ пълна), la maturation, la maturité; | срѣдство за — палка, *Méd.* maturatif, *adj.* *m*.
- Озрълостъ, *sf.* la maturité.
- Озръвалъ, *adj.* aoté; | (*u fig.*), mûr.
- Ока-корень (съ Америка), *sf.* plante, l'oka *m*.
- Окалевамаъ, *va.* crotter, salir, souiller, encrasser, tacher, saucer; | *pop.* embouer; | -ca, *vr.* se crotter, se salir.
- Окаленъ, *adj.* crotté, sale.
- Окапва [което —, *Bot.* décidéu, *adj.*
- Окастревамъ, *va.* ébarber, dégrossir; | (сър-хове на портокалъ), détouppillonner; | (*дърво*), élaguer, ravaier.
- Окастреване, *sm.* le dégrossissage, élagage; | (чепори или бодли), *Agric.* l'éborgnage *m*.
- Окастрена часть (на гора), *sf.* la recépée.
- Окачка, *sf.* *Typ.* l'étendoir *m*.
- Окачевамъ, *va.* suspendre, accrocher, pendre; | (но стѣната), appendre; | (пога нѣкому), actéoniser.
- Окачване, *sm.* la suspension, accrochement *m*.
- Окачевалиникъ (на дрънкалы), *sm.* poseur de sonnettes, *m*. [critéau *m*.
- Окачена таблица (съ подписъ), *sf.* l'é-
- Окаченъ, *adj.* suspendu.
- Окачностъ, *sf.* la chetiveté.
- Окачнство, *sm.* la détresse.
- Оканятъ, *adj.* maudit, chiche, pauvre, chétif, malheureux, damné, triste, marmiteux, gueux, mesquin, de bibus; | *fam.* minable, piète. — човѣкъ, *sm.* un misérable.
- Океански, *adj.* pélagien.
- Океанъ (голъмо море), *sm.* l'océan *m*.
- Окихнувамъ, *vr.* éternuer.
- Оклеветявамъ, *va.* noircir.
- Оклеохнувамъ, *vn.* *fat.* s'ainéanter.
- Око (*pl.* очи и *fig.* мигалы, зъркалы), *sm.* l'œil *m*, *pl.* les yeux; 1. *Bot.* l'œil *m*; 2. съ —, à l'œil; 3. колкото може видя —, à vue d'œil; 4. съ самото —, à l'œil nu; 5. (малката дупка на телескопъ), *Opt.* l'ocilleton *m*; 6. изваждамъ — нѣкому, *va.* éborgner; 7. имамъ — на нѣщо, *vn.* reluquer; 8. истичване или испиване —, *Chir.* l'exophthalmie *f*; 9. мигнуване —, la minute; 10. безъ мигнуване —, *adv.* fixement; 11. присаждамъ въ — дърво, *va.* oculer; 12. хвърлямъ — вътъ, *va.* *fig.* jeter son dévolu sur; 13. хвърляне —, la lorgnade; | *fat.* lorgnerie *f*; 14. хвърлямъ или имамъ — на нѣщо, *va.* lorgner; 15. чѣшка за морене —, l'ocillère *f*; 16. *pl.* очи, la vue; 17. *fat.* la visière; 18. добры —, bonne vue; 19. право куме та въ —, *прич.* rompre en visière à; 20. възпаление на —, *Méd.* l'ophtalmie *f*; | (*сухо*), la xérophthalmie *f*; 21. (*търдо*), la clerc-phthalmie; 22. съ затворены —, *adv.* tête baissée *f*; 23. имама на -тъ, *fig.* la fantasmagorie et image -rique; 24. нѣждамъ

тъ — нѣкого, *va.* dévorer des yeux; 25. описане —, *Anat.* l'ophthalmographie *f*; 26. отварямъ —, *va.* illuminer; | (*нѣкому*), désaveugler, dessiller et décuiller; 27. отваряне —, *fig.* l'illumination *f*; 28. съ отваряне — на четиры, entre (les) deux yeux; 29. не сѣмъ си отворилъ още —тъ, *vn.* les écailles ne sont pas encore tombées de mes yeux; 30. прѣдъ —тъ на, aux yeux de, à la barbe de; | (*на всякого*), au vu et au su de tout le monde; 31. прѣдъ —, *Jur.* extant, *adj*; 32. прѣмържаване —, *Méd.* la nubécule; 33. тураме прѣдъ —, la confrontation; 34. турамы прѣдъ —, *va.* confronter; 35. ударямъ нѣкого въ —тъ да са издуть и посинѣять, *va.* rocher; 36. въ —, en face; 37. въ —тъ, *fig.* à brûle-pourpoint; 38. съ —тъ си, *adv.* oculairement, de visu.

Оковавамъ, *va.* armer.

Оковаване, *sm. pl.* les ferrements *m*.

Окозаваса, *v. imp.* elle biquete.

Около, *adv.* environ, plus ou moins, quelque... que; 1. *prép.* près, vers; 2. *fam. adv.* approchant de, la valeur de; 3. нѣзъ —, на —, alentour et à l'entour; —ленъ, d'alentour, *adj*; 4. на —, en rond, à la ronde, à l'entour, autour de, circulairement; 5. изръзвамъ на —, *va.* cerner; 6. пиѣмъ на —, *vn.* boire à la ronde.

Околовръстъ, *adv.* circulairement; | събиратеа —, *vr.* faire cercle autour de.

—обыкалене (*на нѣсецъ-тъ*), *Astr.* la péragration.

—образенъ, *adj.* circulaire.

—полусенъ, *adj.* *Astr.* circumpolaire.

—свѣтно плаване, *sm.* la circumnavigation.

—сѣменникъ, *sm.* *Bot.* le périsperme.

—ушна сливица, *sf.* *Anat.* la parotide; | на —, parotidien, *adj*.

—ушны сливицы, *sf. pl.* *Vétér.* les avives *f*.

Околень, *adj.* détourné, environnant.

Околнене, *sm.* l'arrondissement *m*. [tonal.]

Околненъ, *adj.* circonvoisin, circonjacent, can-

—надзирачъ, *sm.* inspecteur divisionnaire *m*.

Около завъртене, *sm.* la rotation.

—завъртителенъ, *adj.* rotatoire.

—писмо, *sm.* la circulaire, lettre encyclique *f*, la ronde (*voies* Циркуляръ).

Околностенъ, *adj.* baillager, environnant.

Околностъ, *sf.* le contour, les entours *m*, le cercle, enceinte *f*, circonférence *f*, circuit, rond, pourtour, rayon, district, arrondissement, tour, *m*; 1. *fig.* la sphère; 2. *Géom.* le périmètre; 3. (*за лова*), la varenne; 4. работна —, sphère d'activité.

Околности, *sf. pl.* les environs *m*, alentours, détours *m*; | (*на градъ*), les issues *f*.

Околны села (*на единъ градъ*), *sm. pl.* la banlieue.

Околиястъ и —лообразенъ, *adj.* orbiculaire.

Околчаста лопата, *sf.* *Agric.* la manette.

Околчастъ, *adj.* arrondi, rond, circulaire; —то, en rond.

—прозоречъ (*на свода*), *sm.* la lunette.

—язъ т или щерня *f*, rond d'eau, *m*.

Околъ, *sm.* le contour, tour, cercle, pourtour *m*, enceinte, circonférence *f*, rayon, district, canton *m*, généralité *f*; 1. *fig.* la sphère, le cercle, élément *m*, compétence *f*; 2. *Géom.* la périphérie; 3. *Géogr.* le département; 4. *Chron.* la période; 5. *Jur.* le finage; 6. (*пжъ на планета*), *Astr.* l'orbe *m*; 7. (*сѣмичеса*), le disque; | *Astr.* le cycle; 8. (*около планета*), le halo; 9. бывамъ въ своя си —, *fig.* être sur son terrain.

Окомѣръ [имамъ добъръ —, *vn.* avoir le compas dans l'oeil. [déchausser.

Окопавамъ, *va.* fossoyer; | (*около дърво*),

Окопаване, *sm.* le fossoyage; | (*около порень-тъ на дърво*), le déchaussement; | *Agric.* l'ablaquaction *f*; | (*встраниченъ*), *Milit.* le retranchement.

Окопъ (*около твърдиня*), *sm.* *Milit.* la circonvallation. [approches *m*.

Окопы (*около градъ-тъ*), *sm. pl.* *Milit.* les

Окоравене, *sm.* *fig.* l'endurcissement *m*.

—сѣраце, *sm.* *fig.* le calus.

Окоравѣлъ, *adj.* squirreux, caieux; | *fig.* en-
vieilli; | *Méd.* rénitent.

Окоравявамъ, *vn.* s'endureir, se rendreurcir; |
окоравява (*за земя*), *v. imp.* *Agric.* elle se selle.

Окоравяване, *sm.* la durcissement, rendur-
cissement *m*; | *Méd.* l'induration *f*.

Окосване (*присаждане съ око дърво*), *sm.* l'oculation *f*.

Окостѣвамъ, *va.* ossifier.

Окостѣване и —гѣлостъ, *f.* l'ossification *f*.

Окотване, *sm.* la chatée et châtée.

Окраждамъ, *va.* dévaliser.

Окротявамъ (*нхрасы*), *va.* civiliser.

Окрылъ, *sm.* tablier par derrière, *m*.

Окрывамъ, *va.* ensanglanter.

Окрыване, *sm.* la cruentation.

Окрышлекъ, *sm.* le chie.

Окрышлещи, *sm. pl.* *fam.* l'agacerie *f*.

Октава, *sf.* *Mus.* l'octave *f*; | сыръ —, *va.* *Mus.* octavier; | повторене —вы, *Mus.* la réplique.

Октавонъ (*роденый отъ квартеронъ и Европчанка*), *sm.* un octavon.

Октантъ, *sm.* *Astr.* l'octant *m*. [d'octobre.

Октоврій (*нѣсецъ*), *sm.* l'octobre *m*; —рѣкъ,

Окулистъ, *sm.* oculiste et médecin —, *sm.*

Окунь, *sm.* poisson, la perche.

Окусевамъ (*нѣщо*), *va.* tâter.

Окуцѣлъ, *adj.* épointé (*voies* Хромъ).

Окучване, *sm.* la chiensée.

Окъ (*на напумы*), *sm.* la bascule, le fléau.

Окжване (*идкого на закачка*), *sn.* *Mar.* le baptême des tropiques.

Окжснвачъ, *sm.* un temporisateur.

Окжснене, *sm.* la temporisation.

Окжснвателно колело (*въ часовникъ*), *sm.* le retard.

Окжснѣлъ, *adj.* tardif.

— брой (*на писмо*), *sm.* la postdate.

— рекрутъ, *sm.* *Milit.* un retardaire.

Окжснйвамъ, *vn.* tarder, retarder, ralentir, temporiser, différer, dilayer; | *fig.* reculer; | *fam.* lanterner.

Окжснйване, *sm.* la retard, ralentissement *m.* longueur, souffrance *f.*; | *Jur.* la prescription.

Олавямъ, *va.* capturer, empoigner; | *fam.* gober; | (*ненадѣвно идкого*), prendre au gobet, *m.*

Олавие, *sm.* l'arrestation *f.* arrêt *m.*

Олеандръ, *sm.* arbuste, le laurier-rose ou oléandre.

Оленнова кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide oléique *m.*

Оленъ (*мазно вещество*), *sm.* *Chim.* l'oléine ou élaine *f.* [*си*], se soulager.

Олекнувамъ (*идкому*), *vn.* adoncir; | (*мене*).

Олекнуване и -кване, *sm.* l'adoucisement *m.* modération *f.* dégagement *m.* décharge, remission *f.*; | *fig.* le radoucissement; | (*на болезъ*), *Méd.* la palliation.

Олекчавамъ, *va.* adoucir, modérer, dégager, alléger; | *fig.* décharger; | (*правя по-леко*), soulager.

Олекчаване и -чене, *sm.* l'allégement *m.*

Олекчителенъ (*въѣменно*), *adj.* *Méd.* palliatif.

Олекчително срѣдство, *sm.* *fig.* le palliatif.

Олеел! *interj.* ah!

Оелечане, *sm.* la pleurnicherie.

Оелечко, *ка, з.* *fam.* pleurnicheur, euse.

Оелечж, *vn.* *fam.* pleurnicher.

Олигархически, *adj.* oligarohique; -ски, -ment. [*garchie f.*]

Олигархия (*малцинодържавие*), *sf.* l'oligarchie.

Олигархъ (*придръжникъ на олигархия*), *sm.* un oligarque.

Олимпиада (*четыреолѣтие*), *sf.* l'olympiade.

Олимпійскы (*за игры*), *adj.* olympique.

Олиндоко голо желѣзо (*отъ сабл*), *sm.* l'olinde *f.*

Олицетворевачъ, *sm.* un personnificateur.

Олицетворене, *sm.* la personification.

Олицетворенъ, *adj.* *fam.* incarné.

Олицетворявамъ, *va.* personnifier.

Оловенъ (*коршумъ т.*), *adj.* de plomb, plombière; | *Chim.* saturnin; | бѣлѣжъ съ — пѣтътъ на стока, un plombeur.

— бѣлѣжъ (*на стока*), *sm.* le plomb.

— гарбачъ, *sm.* *t.* l'assojoir *m.*

— помыйникъ, *sm.* le plomb.

— цѣтътъ, *sm.* éplombé, *adj.*

Оловна джка (*за покрывъ*), *sf.* l'enfaite-ment *m.*; | покрывамъ съ -ски кѣща, *va.* enfaïter.

— кисѣлина, *sf.* extrait de saturne, *m.*

— лѣскавина, *sf.* *Minér.* la galène.

Оловно перо и исписване съ —, *sm.* le crayon; | исписвамъ съ —, *va.* crayonner.

Оловна работа, *sf.* la plomberie; | майсторъ на —, un plombier. [*bagina, f.*]

— чернилка, *sf.* mine de plomb ou plom-

Олово (*коршумъ т.*), *sm.* le plomb, l'étain *m.*; -внѣ, d'étain; 1. *Chim.* le saturne, le jupiter; 2. заливамъ съ —, *vz.* couler; 3.

покрывамъ или бѣлѣжъ съ —, *va.* plomber; 4. покрыване или бѣлѣжене съ —.

ле plombage; 5. кѣсъ —, un saumon; 6. съ —, plombifère, *adj.*

— лѣйница, *sf.* la plomberie.

— перенъ, *adj.* crayonneux.

— инструментъ, *sm.* le taille-crayon.

Оловясть, *adj.* plombière, plombifère, stan-nifère.

Олушчевамъ, *va.* pincer; | (*овощы*), peler.

Олушчеване (*растлѣцы*), *sm.* *Agric.* le pin-cement.

Олушчѣть бобъ, *sm.* fèves dérobées *f.*

Омега, *sf.* l'oméga *m.*

Омекнувамъ, *vn.* mollir, se modérer, revenir à soi; | *fig.* se radoucir; | омекна, *v.* *imp.* il s'adoucit.

Омекнуване и -кване, *sm.* la mollification, amollissement *m.* mitigation *f.*; | la malaxie; | *Rhet.* la litote.

Омекчавамъ, *va.* modifier, amollir, corriger: 1. *fig.* radoucir; 2. *Méd.* mollifier; 3. (*правя по-мекко, по-слабо*), mitiger; 4. (*стомака*), détrempier.

Омекчене, *sm.* la modification.

Омекчителенъ, *adj.* mitigatif, correctif, euphémique.

— пластырь, *sm.* *Méd.* le liniment; | *Pharm.* le diachylon; | (*за коние*), *Vétér.* le rémolade.

Омектително сѣдство, *sm.* *Méd.* malactique, *adj.* *m.*; | *Pharm.* le correctif; | едно —, *Pharm.* un malagma.

Омекчаване и -кване, *sm.* la mollification, amollissement *m.* mitigation *f.*; | la malaxie; | *Rhet.* la litote.

Омекчавамъ, *va.* modifier, amollir, corriger: 1. *fig.* radoucir; 2. *Méd.* mollifier; 3. (*правя по-мекко, по-слабо*), mitiger; 4. (*стомака*), détrempier.

Омекчене, *sm.* la modification.

Омекчителенъ, *adj.* mitigatif, correctif, euphémique.

— пластырь, *sm.* *Méd.* le liniment; | *Pharm.* le diachylon; | (*за коние*), *Vétér.* le rémolade.

Омектително сѣдство, *sm.* *Méd.* malactique, *adj.* *m.*; | *Pharm.* le correctif; | едно —, *Pharm.* un malagma.

Омеопатически, *adj.* homoeopathique; -ски, -ment. [*pathie f.*]

Омеопатия, *sf.* l'homoeopathie *et* homéo-Омеопатъ, *sm.* un homoeopathe *et* homéo-patiste.

Омеровски, *adj.* homérique. [*narder.*]

Омикрухвамъ, *vn.* acquerir; | *fam.* acag-Омнано, *adv.* *Mus.* amoroso.

Омнילות, *sf.* l'amabilité *f.* [*nyme m.*]

Омонимъ (*единомина дума*), *sm.* l'homо-Омофоръ, *sm.* l'amiet *m.*

Омннбусъ (*общественна карета*), *sm.* voi-ture omnibus, *f.*

Омраза, *sf.* l'abomination *f.*

Омразенъ, *adj.* abominable.

Омразно, *adv.* abominablement.
 — дѣло, *sm.* l'abomination *f.*
 Омръзелявамъ, *vn.* appresser.
 Омръзнувамъ, *vn.* déplaire. [*sance f.*
 Омръзнуване, *sm.* l'affadissement *m.* déplai-
 омръсывамъ, *va.* violer.
 Омръсыване, *sm.* la violation.
 Омывамъ (*каль-та*), *va.* dégrasser.
 Омыване, *sm.* l'ablution *f.*; | (*рана*), *Chir.*
 l'abstersion *f.* [*chander.*
 Омыслевамся, *vr.* hésiter à; | *fig.* mar-
 Омыслеване, *m.* l'hésitation *f.*
 Омысленостъ, *sf.* l'hypocondrie *f.*; | *fig.*
 la mélancolie. [| *fig.* sombre.
 Омысленъ, *adj.* pensif, morne, mélancolique;
 Омысль, *sf.* le doute; | *имамъ* —, *vn.* douter.
 Омѣсвамъ (*глина*), *va.* corroyer; | (*мѣсто*),
 frasier.
 Онагръ (*диво магаре*), *sm.* *quadr.* l'onagre *m.*
 Оназгодниенъ, *adj.* d'autan (*voyez* Лански).
 Ониксъ (*камыкъ*), *sm.* l'onyx et agate —, *sm.*
 Онери (*съ книжна игра*), *sm.* *pl.* les hon-
 neurs *m.*
 Онехарявамся, *vr.* *fat.* s'acagner.
 Оно (*мѣсто*), *sm.* chose, *m.* et *f.*
 Онождамъ, *va.* *fig.* faire.
 Онтологически, *adj.* ontologique.
 Онтология (*смищеностология*), *sf.* l'ontologie *f.*
 Онтологъ, *sm.* un ontologiste.
 Онѣй който, *pron.* quiconque.
 Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre O.
 Онъ, *pron. det.* celui-là (*f.* celle-là; *pl.*
 ceux-là); | — *зи*, *ce ou est* (*f.* cette; *pl.*
 ces); | на него, на нея; за него; за нея,
pron. *en.*
 Онѣмѣвамъ, *vn.* devenir muet.
 Онѣмѣване и -мѣне, *sm.* la paralysie, la
 torpeur; | докарвамъ въ —, *va.* endormir.
 Онѣмѣлъ, *adj.* endormi.
 Оолитъ (*зърнястъ камыкъ*), *sm.* l'oolithe *m.*
 Опаке, *sm.* l'envers *m.*, le revers; 1. *fig.* le
 contre-pied; 2. (*противното*), l'inverse *m.*;
 3. на —, *adj.* à l'envers.
 Опакъ, *adj.* choquant.
 — човѣкъ, *sm.* *fig.* mauvais coucheur *m.*
 Опаивамъ (*съ пещъ прѣстни сѣдини*), *va.*
 biscuiter.
 Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poêles, *m.*
 Опаленъ и -ловиденъ *adj.* opalin.
 Опалителна пещъ, *sf.* fourneau de res-
 suage, *m.*
 Опаловидна лъскавина, *sf.* l'opalescence *f.*
 Опалъ (*сѣкъ камыкъ*), *sm.* l'opale *f.*
 Опасанъ, *adj.* *Blas.* bandé.
 Опасенъ, *adj.* *Archit.* d'annelet *m.*
 Опасвамъ, *va.* ceindre, encueillir de, bander;
 | — *са*, *vr.* se ceindre de, se sangler.
 Опасеване (*дървена краста*), *sm.* *Agric.* la
 teigne.
 Опасевать (*трѣва*), *v. imp.* ils broutent.

Опасъ (*коланъ* *т.*), *sm.* sangle de selle, *f.*;
 1. (*на хамомъ*), la ventrière; 2. *Archit.*
 l'annelet *m.*, le boudin; 3. *сѣгамъ* —, *va.*
 sangler; 4. развѣрвамъ — на конъ, *va.*
 dessangler.
 Опачна страна, *sf.* le revers.
 Опачно напечатване, *sm.* la contre-épreuve;
 | правя —, *va.* contre-épreuver.
 Опашата звѣзда, *sf.* la comète.
 Опашать, *adj.* *H. nat.* *Blas.* caudé.
 — здравецъ, *sm.* plante, la queue-de-renard.
 Опашка (*и на коса, на рѣка, на рыба,*
на сукманъ, на тиганъ), la queue; 1. *fat.*
 la séquelle; 2. (*на кола*), la fêche; 3.
 (*на кометъ*), la chevelure; 4. (*на листо*),
Bot. le pétiole; | съ —, pétiole, *adj.*; 5.
 (*на нилъ*), *Vet.* le balai; 6. (*на рыба*),
 le bat; 7. (*на четъ*, *на плѣдъ*), *Bot.* le
 pédoncule; | съ —, pédonculé, *adj.*; 8. маха
 — (*за конъ*), *v. imp.* il quoaile.
 Опашница, *sf.* *Bot.* le pédicelle, le pédicule,
 la caudicule; | (*на растениа*), la queue; |
pl. — (*на горностай*), la manchette.
 Опашчна вълна, *sf.* la coaille.
 Опашчно перо (*у нилъ*), *sm.* plume
 rectrice, *f.*
 Опашчень, *adj.* *H. nat.* caudal.
 Опера и -рна кѣща (*театръ*), *sf.* l'opéra
m., drame lyrique *f.*; 1. комическа —,
 opéra-comique *m.*; 2. маля —, *Mus.* l'opé-
 retta et -rette *f.*; 3. (*отъ различни пѣсы*),
Mus. le pastiche.
 Операция, *sf.* *Chir. Milit. Com.* l'opération *f.*;
 1. (*на икхилване*), *Méd.* la kélotomie; 2.
 правя —, *va.* *Chir.* opérer; 3. оставямъ
 да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer,
 être opéré.
 Операторъ, *sm.* un opérateur.
 Оперна пѣса (*исписъ на* — *сы*, catalogue
 thématique *m.* [*paroller.*
 — поема (*сѣчинитель на -ны*, *Théat.* un
 — пойка, *sf.* une cantatrice).
 Оперникъ, *sm.* un antagoniste.
 Оперничество, *sm.* l'antagonisme *m.*
 Опечено месо (*на жаравъ, кюлбастия* *т.*),
sm. la carbonnade.
 Опивамъ, *va.* enivrer; | — *са*, *vr.* s'enivrer,
 bacchanaliser.
 Опиване, *sm.* l'enivrement *m.*
 Опивателенъ, *adj.* enivrant, fumeux, vineux.
 Опивателно питие (*у Мексиканца*), le
 pulqué.
 Опиналка (*у барабана*), *sf.* le tirant; |
Milit. le cranequin.
 Опинамъ, *va.* tendre, bander; 1. (*накъ*), re-
 tendre; 2. (*съ сила*), roidir et raidir; 3.
 (*сжата на платната*), *Mar.* border; 4.
 (*съ вжата на платната*), *Mar.* amurer.
 Опиване, *sm.* la tansion.
 Опирамъ (*на нѣщо*), *va.* fonder; 1. — *са*, *vr.*

se fonder sur, résister, lutter, repugner à, combattre, rélucter, tenir bon ou ferme, s'entêter de; 2. *fig.* heurter, regimber contre l'épéron *m*; 3. *Jur.* exciper; 4. *fam.* se rebiffer; 5. (*иджому*), mettre veto ou son veto à.

Опирание, *sm.* la résistance, le rénitence, objection *f*; | *fig.* force d'inertie *f*, regimement *m*; | *Mar.* la traverse.

Опирателенъ столъ, *sm.* le fauteuil.

Описвамъ, *va.* décrire, dépeindre; 1. *fig.* tracer, retracer, peindre, crayonner, toucher; 2. *Geom.* inscrire; 3. (*и.м.омъ*), exécuter; 4. (*раскаивамъ подробно*), particulariser.

Описание, *sm.* la description; 1. *fig.* la peinture, le tableau, le portrait; 2. (*на и.м.омъ*), *Jur.* l'exécution *f*; 3. (*на тѣлесни цѣны жилю*), l'angiographie *f*; 4. съчинитель на неа, un descripteur. [scriptible.

Описателенъ, *adj.* descriptif; | *Geom.* in-
Описовачъ, *sm.* un descripteur.

Опнеть, *sf.* la description. [rôti.

Опичамъ, *va.* rôti, torréfier; | -са, *vr.* se

Опичане, *sm.* la torréfaction; | (*за бѣло*), la déalbation.

Опиать, *sm.* l'opiat *m* et opiate *f*.

Оплаканий [който е далъ мисълъ противна на —, *Jur.* un compartiteur.

Оплаквамъ (*иджого*), *va.* pleurer; 1. (*иджого*), déplorer, lamenter, 1. -са (*отъ*), *vr.* se plaindre de; 2. (*отъ иджого*), s'en prendre à; 3. (*както едоица*), faire le maupiteux; 4. (*на сѣдница*), plaider; 5. *fig.* crier au meurtre; 6. *Jur.* se pourvoir de; 7. който са оплаква или выка кѣтъ небето, criant, *adj.*

Оплакване, *sm.* la complainte, la doléance, le grief; | *fam.* le grifonnage; | *Jur.* la plainte, la demande.

Оплакванеа, *sm. pl.* les regrets *m*; | отговарямъ на — съ —, *va.* récriminer.

Оплакнувамъ, *va.* rincer.

Оплакнуване, *sm.* le rinçage, le lavage.

Оплакнителна чѣща (*оплакни-уста*), *sf.* le rince-bouche.

Оплакнително стѣкло, *sm.* le rinçoir.

Оплакувателенъ, *adj.* plaintif; -мо, -ivement; | *fig.* élégiaque.

Оплакувателна пѣснь, *sf.* la complainte.

Оплакувачка (*на мътмача*), *sf.* une pleureuse.

Оплакувачъ, *ка, s.* plaideur, ense; plaignant, complainant, ante; plaintif, ive; demandeur, deresse; | *Jur.* partie civile *f*.

Оплаха, *sf.* la frayeur, alarme *f*.

Оплашавамъ, *va.* effrayer, effarer, effaroucher, intimider, alarmer; | *Milit.* hâreler; | -са, *vr.* s'effarer, s'effaroucher, s'intimider, se décontenancer, s'alarmer de, perdre contenance.

Оплашаване, *sm.* l'intimidation *f*.

Оплашенъ, *adj.* effaré.

Оплашителенъ, *adj.* alarmant.

Оплескана търговия, *sf. fig.* le boubrier.

Оплесканостъ, *sf.* la saleté, la squalidité.

Оплесканъ, *adj.* boueux, sale, gâcheux, mal-propre, crasseux, maussade, 'housé, polisson, squalide, vilain; | *fam.* salope, salaud; | (*съ житна калъ*), *pop.* breneux.

Оплескувамъ и -квамъ, *va.* souiller, salir, souillonner, tacher, graisser, engraisser, encrasser, maculer, empâter, mal noter, saucer; 1. *fam.* gribouiller; 2. *pop.* embouer; 3. (*съ калъ*), *pop.* patrouiller; 4. (*съ кръв рѣка*), *fig.* tremper; 5. (*хартия*), noircir; 6. който оплескува (*оплескувачъ*), salissant, *adj*; 7. -са, *vr.* se salir, s'encrasser, maculer; 8. (*съ калъ*), *fam.* s'encrasser; | *pop.* patrouiller.

Оплескуване и -кване, *sm.* le graissage, empatement *m*, maculation *f*, patrouillis *m*; 1. *fig.* souillure *f*, note d'infamie *f*; 2. *fam.* gribouillage *m*; 3. *pop.* le patrouillage.

Оплескувателенъ (-кувачъ), *adj.* salissant.

Оплетало, *sm.* un bonneteur.

Оплетена кола, *sf.* la benne.

— коса (*на редицы*), *sf.* la cadenetta.

Оплетенъ (*исаляхъ, за миме*), *adj.* clissé.

— галонъ, *sm.* l'anglaise *f*.

Оплнтамъ, *va.* tresser, circonvenir; | *fig.* subtiliser; | (*съ слама столосе*), empailler.

Оплнтане, *sm.* la circonvention; | (*съ слама столосе*), l'empaillage *m*.

Оплодотворене, *sm.* la fécondation, fertilisation *f*; | *Bot.* la fructification.

Оплувамъ (*съ грдѣшка, съ крида*), *vn.* pourrir.

Оплъзнала вода, *sf.* eau morte *f*.

Оплъзнатъ, *adj.* stagnant; | (*за вода*), dormant, croupissant.

Оплъзнувамъ, *vn.* croupir; | (*съ дължността*), *fig.* rôti le balai; | (*съ тѣмнища*), pourrir.

Оплъзнуване, *sm.* le croupissement; | (*вода*), la stagnation.

Оплъзвивамъ, *va.* sarcler.

Оплъзвиване, *sm.* le sarclage.

Оподелдонъ (*сангунна мазъ*), *sm.* Méd. l'opodeldoch *m*.

Опозиция, *sf.* l'opposition *f*.

Опознавамъ, *va.* découvrir.

Опознаване, *sm.* Milit. la découverte.

Опнатъ, *adj.* tendu.

Опponentъ, *sm.* *Jur.* l'opposant *m*.

Оправачъ, *ка, s.* réformateur, trice; un rectificateur, prote *m*; | *Typ.* un correcteur.

Оправдавамъ, *va.* justifier, légitimer, disculper, sauver, absoudre, décharger; 1. *fig.* blanchir; 2. -са, *vr.* se justifier, se disculper; 3. *fig.* se laver; 4. който са оправдава (*оправдавачъ*), *Théol.* justifiant, *adj*.
Оправдане, *sm.* la justification, disculpation,

absolution, décharge *f*; | (или *опраалне*), *Jur.* la purgation; | (за *неповане*), *Jur.* l'exoine *f*.

Оправданъ, *adj.* absous.

Оправдатель, *adj.* justificatif, apologétique.

Оправдательно слово, *m. sg.* l'apologétique *f*.

Оправдатель, *m.* un apologiste.

Оправдливъ, *adj.* justifiable, acquitable.

Оправено писане, *m.* le corrigé.

Оправены крака (на *прѣстола*), *m. pl.* le châssis.

Оправка, *sf.* le refuge.

Оправлять, *adj.* corrigible.

Оправямъ, *va.* corriger, rectifier, régler, restaurer, restituer, épurer, ravigoter, régir, raisonner, abonner; 1. redresser, pallier, sauver, décharger, débrouiller, dégauchir, ramener, disculper; 2. *sg.* refondre, châtier, passer le rabot sur; 3. *Archit.* racheter; 4. (*адраствено*), remettre; 5. (*намык на дама*), adouber; 6. (*нак*), retenir; 7. (*тожъ тж*), assister; 8. *-са, vr.* se corriger, se rectifier, se ravigoter, se disculper, se refaire, se justifier, s'excuser, se purger de, se remettre, se remplumer, se rejeter sur, se rétablir, revivre d'une maladie, se ravoier, prétenter; 9. *sg.* se retrancher; 10. (*адраствено си*), se remettre; 11. (*работымъ си*), *sg.* se relever.

Оправяне, *m.* la rectification, restitution, expurgation *f*, débrouillement *m*; 1. *sg.* le faux-fuyant; 2. *Typ.* la correction; 3. *fam.* l'échappatoire *f*; 4. (*срѣме*), *Mar.* l'embellie *f*; 5. *ужоряванса отъ -неа, vr.* se confondre en excuses.

Опраздневамъ, *va.* évacuer, vider.

Оприличавамъ, *va.* assimiler à, accompagner.

Оприличаване, *m.* l'assimilation *f*.

Оприличителенъ, *adj.* assimilateur, trice.

Оприличивать, *adj.* assimilable.

Опростене (*срѣхове*), *m.* l'expiation *f*.

Опръженъ, *adj.* en fricoteau *m*.

Опрълевамъ, *va.* flamber.

Опръскувамъ, *va.* souiller; | (*си ржѣ съ кръвъ*), *vr. sg.* rougir de sang *m*.

Опрѣдѣлена биря, *sf.* le taux.

— ука, *sf.* la tâche.

— цѣна (на *храна, наркѣ т.*), *sf.* le taux.

— часть, *sf.* le tantième.

Опрѣдѣлене, *m.* la détermination, fixation, définition, nomination *f*, établissement *m*, allocation, a-triction *f*, délibéré *m*; 1. *Com.* la consignation; 2. (на *срѣме*), *Jur.* la préfixion *f*; 3. (на *глаголане*), l'inflection *f*; 4. (*попомниамъ*), l'adjonction *f*; 5. (*отъ разгледаване*), la sentence; 6. (на *римски народъ*), le plébiscite. [flective *f*.

Опрѣдѣлено г. обаване, *m. Jur.* peine in-
— значено, *m.* sens restreint *m*.

— позване, *m.* la donnée.

Опрѣдѣленостъ, *sf. sg.* l'étroitesse *f*.

Опрѣдѣленъ, *adj.* fixe, précis, réglé, borné, marqué, déterminé, réduit, fini, exprès; 1. *sg.* étroit, court; 2. *Gram.* défini; 3. *Jur.* préfix.

— приходъ, *m.* le fixe.

Опрѣдѣлителенъ, *adj.* définitif; -лно, -ivo-
ment; 1. *lécisif, fixatif, restrictif*; 2. *Gram.* déterminatif; 3. *Jur.* limitatif.

— сговоръ, *m.* la restriction.

Опрѣдѣлителна рѣчь, *sf. Gram.* le modi-
ficatif.

Опрѣдѣляненъ, *adj.* assignable, applicable à.

Опрѣдѣлявамъ и -лямъ, *va.* définir, déter-
miner, régler, d-stiner, fixer, instituer,
établir, décréter; 1. indiquer, marquer, mo-
difier, reformer, renfermer, décerner; 2.
conclure, réduire, amesurer, dévider de,
assigner, borner, affecter, arbitrer, arrêter,
nommer, créer, commettre; 3. *sg.* restrin-
dre, resserrer; 4. (*глобяване*), infliger;
5. (на *друго мѣсто*), *Jur.* subroger; 6.
(*дръствено*), trancher; 7. (*изново съ дѣл-
ността*), réinstaller; 8. (на *мѣсто*), *fam.*
colloquer; 9. (на *ново мѣсто*), replacer;
10. (*отдѣлно*), particulariser; 11. (*наркѣ
за мѣсто*), appliquer; 12. (*прѣдварител-
но*), préétablir; 13. (*малко*), préciser; 14.
който *опрѣдѣлява*, modificatif, *adj*; 15.
-са, vr. se renfermer, se réduire, se re-
streindre à; 16. (*съ*), se rabattre à.

Оптика (наука за *свѣтъ*), *sf.* l'optique *f*. [ci-
en *m*.

Оптикъ, *m.* un opticien *m*, ingénieur opti-

Оптимизмъ (мысль що *всичко е добро*),
m. l'optimisme *m*; | *послѣдовать на —*,
sc. optimiste.

Оптически, *adj.* optique.

Опуламъ (си *очи*), *m.* écarquiller.

Опулане, *m.* l'écarquillement *m*.

Опустевать, *ка, s.* dévastatur, désolateur,
trice; un ravagur; | -теленъ, *adj.*

Опустенъ, *adj.* désolé.

Опустошавамъ, *va.* ruiner, ravager; | (*съ
честны напалване*), infester.

Опустошване, *m.* le ravage, infestation *f*,
dépeuplement *m*; | *sg.* l'outrage *m*.

Опустошителенъ, *adj.* dépopulateur.

Опуставамъ, *va. vr.* décaler, se dépeupler;
| *права да опустятъ*, dévaster.

Опуставане и -тене, *m.* la désolation, dé-
vastation, expoliation *f*.

Опушевамъ, *va.* enfumer; | *Chim.* fumiger;
| *-са, vr.* enfumer. [les armes.

Опушувамъ, *va.* feuiller, faire passer par

Опытало (жребца), *m.* le bout-en-train.

Опытать драмъ (апрѣ т.), *m.* la matrice.

Опытвамъ, *va. vr.* essayer, tâter, tenter,

éprouver, voir, savourer, déguster; 1. (*ал-
мо*), toucher; 2. (*самъ себе си*), se tâter;

3. (своимиъ силы), se tâter le pouls; 4. (мелко, много), échantillonner; 5. (всміе), goûter; 6. -са, *vr.* s'essayer; 7. (си са), s'interroger.

Опытване, *m.* l'essai *m.*, tentative *f.*, tâtonnement *m.*, méthode *f.*, gustation, dégustation *f.*; 1. *fig.* pierre de touche, *f.*; 2. *Arithm.* la preuve; 3. (злато), la touche; 4. (y), démarche auprès de; 5. метода за —, *Mathém.* methode de tâtonnement, *f.*

Опытень, *adj.* expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (се много), *fig.* rompu à; 2. (с дълго), avoir du tact, en savoir long; 3. (който знае много), expert, *adj.*; 4. -то, expertement.

— солдатинъ, *sm.* vieux troupiér *m.*

Опытностъ, *sf.* l'expérience *f.*, pratique *f.*, acquis *m.*

Опытывать (на злато и сребро), *sm.* un essayeur; | (на нима), un dégustateur.

Опытвателенъ сарай, *sm.* l'essayerie *f.*

Опытвателна игла, *sf.* le touchau.

— цѣва, *sf.* *Chir.* l'algalie *f.*

Опытмевать, *sm.* un dompteur.

Опытмеланъ, *adj.* apprivoisable, domptable.

Опытмевамъ, *va.* apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.

Опытмеване и -мене, *sm.* l'apprivoisement *m.*; | (на животни), la domestication, la cicuration.

Опытъ, *sm.* l'essai *m.*, épreuve *f.*, expérience *f.*, expériment *m.*, pratique *f.*; 1. *fig.* l'incursion *f.*, échantillon *m.*; 2. (отъ искусство), coup d'essai, *m.*; 3. (на опера, комедия), la répétition; 4. готваса за нѣщо съ —, *fig.* préluder; 5. основана на — философия, philosophie expérimentale; 6. права —, *va.* *Chim.* opérer; 7. радя —, *adv.* par plaisir.

Оракулъ (пророкувалница), *sm.* l'oracle *m.*

Орало, *sm.* la charrue, le sochet (*voies* Плугъ).

Орангъ утангъ (маймуна), *sm.* l'orang-outang *m.*, homme des bois, *m.*

Оране, *sm.* le labourage, la cultivation, la culture, le sèrre; | добъръ за —, labourable, *adj.* [rable *f.*

Оранява земя, *sf.* terre arable ou labourable

Оранявъ добъръ за оране), *adj.* labourable, cultivable.

Оранъ, *sf.* le labour; за —, de labour; | дълга земя за — на дънъ, la charrue; | безъ —, en friche.

Ораръ, *sm.* le manipule, étoile *f.*, fanon *m.*

Оратория (община), *sf.* l'oratoire *m.*; | (духовна драма), *sm.* l'oratorio *m.*; | свещеникъ на —, un oratorien.

Ораторска елѣнта (у а. с.), *sf.* le tonarion.

Ораторски, *adj.* or: telre; -ски, -ment.

Ораторъ, *sm.* un orateur.

Орачески, *adj.* agricole.

Орачество, *sm.* l'agriculture *f.*, le labourage, ariculture *f.*; | който борави —, cultivateur, *adj.* [vomir.

Орачна кость (се поздритѣ), *sf.* *Anat.* le

Орачъ, *sm.* un agriculteur, laboureur, charretier *m.*; cultivateur, trice.

Орбита (якъ на планета), *sf.* *Astr.* l'orbite *f.* et *m.*

Орвѣстоки теріякъ, *sm.* l'orviétan *m.*

Организация, *sf.* l'organisation *f.*

Организъмъ (свързване членове), *sm.* l'organisme *m.*

Органистъ, *ка, so.* organiste.

Органически, *adj.* organique; -ски, -ment; | описане на -ски части, l'organographie

Органна напрана, *sf.* buffet d'orgues, *m.*

Органни гласъ, *sm.* jeu d'orgues, *m.*

Органолептически, *adj.* *Med.* organoleptique.

Органъ, *sm.* l'organe *m.*; | наука за органически -ни, l'organologie *f.*; | възбужденостъ на -ни, *Med.* l'orgasme *m.*

Органы (свирни), *sm.* pl. jeu d'orgues, orgue *m.* et orgues *f.*; | съединяванъ съ — форте-пиано, *va.* organiser.

Оргин (блжусови), *sf.* pl. les orgies *f.*

Ординарецъ, *sm.* officier d'ordonnance, *m.*

Ординарни (профессоръ), *sm.* ordinaire, *adj.*

Ордината и -доната, *sf.* *Géom.* l'ordonnée *f.*

Орденска звѣзда, *sf.* la plaque; | fam. le crachat.

Орденски знакъ, *sm.* la décoration.

Орденски знакове, *sm.* pl. les insignes *m.*

Орденъ, *sm.* la décoration; 1. *Archit.* l'ordre *m.*; 2. (кавалерски), l'ordre *m.*; 3. (съ лента на шия), le sautoir; 4. почетенъ съ —, décoré, *adj.*; 5. четиретъ божанъжы монашески ордена, les quatres mendiants *m.*; 6. даванъ — или достойнство нѣкому, *va.* décorer.

Ордия (войска), *sf.* la "horde.

Орелски закриленъ ностъ, *sm.* nez aiglin *m.*

Орелоко голухче, *sm.* *Bias* l'aiglon *m.*

Орелче, *sm.* l'aiglon *m.*; | (безъ крака и човка), *Bias.* alérion *m.*

Орелъ, *sm.* oiseau (*Bias.* *Milit.* *f.*), l'aigle *m.*; | видъ —, oiseau, le peregrinptère; | (жестини), le gypaète.

Ореография, *sf.* l'oréographie *f.*

Оржати (миндално млѣко), *sm.* l'orgeat *m.*

Орианталистъ, *sm.* un orientaliste.

Орионотъ Кракъ (звѣзда), *sm.* *Astr.* le Rigel.

Орионъ (свѣзди), *sm.* *Astr.* l'Orion *m.*

Ориганса, *vr.* j'ai mal au coeur; | *pop.* roter.

Оригане, *sm.* envie de vomir *f.*; | *Med.* le renvoi, érucation *f.*; | докарванъ —, *va.* revenir.

Ориганса, *sm.* pl. mal de coeur, *m.*

Ориганеленъ вѣтъръ, *sm.* *pop.* le rot.

Оригиналенъ, *adj.* original; -лно, -alement.

Оригинальность, *sf.* l'originalité *f.*
 Оригиналъ, *sm.* l'original *m.* [riz, *f.*
 Оризева каша (молалебѣя *т.*), *sf.* crème de
 — ракиа, *sf.* (voyez Аракъ).
 Оризень прахъ, *sm.* la poudre; | истър-
 севамъ — отъ коса, *va.* dépouder.
 Оризонталенъ, *adj.* horizontal; -лно, -lement.
 Оризонтално огнено колело, *sm.* la
 girandole.
 Оризонтъ (погледенъ прѣдѣлъ), *sm.* l'horizon
m.; | дѣйствителенъ —, *Géogr.* horizon
 rationnel *m.*
 Оризъ, *sm.* plante, le riz; | споренъ съ —,
 ризаире, *adj.*; | поле посѣяно съ — (чалмикъ
т.), la rizière.
 Ориктогнозия (познание на ископательны
 нѣща), *sf.* l'oryctognosie *f.*
 Орилонъ, *sm.* Fortif. l'orillon *m.*
 Орисинца, *sf.* la destinée, le destin, le sort,
 la fortune; 1. *fig.* l'étoile *f.*; 2. учене за
 —, la fatalisme; | който отдава всичко
 на —, un fataliste.
 Орисаното (писаното), *sm.* la fatalité.
 Орисанъ, *adj.* fatal; по -сана аличествина,
 fatalement, *adv.*
 Оркестика, *sf.* genre orchestique *m.*
 Оркеструвамъ, *va.* Mus. orchestrer.
 Оркеструване, *sm.* l'orchestration *f.*
 Оркестръ, *sm.* l'orchestre; -ровъ, d'or-
 chestre; 1. директоръ на —, chef d'orchestre;
 2. располагање за —, Mus. l'instrumen-
 tation *f.*; 3. распорѣжданъ за —, *va.* Mus.
 instrumenter. [couer.
 Орлеанисвамса (чърисаамса), *va.* se rou-
 Орлеанъ (цѣвшило и дърво), *sm.* le rouscou
 et roseau; | поцѣтивамъ съ —, *va.* rouscouer.
 Орлеанъ руку, *sm.* arbre, le rouscouyer.
 Орлеан IIIа, *sf.* Astr. l'Atair *m.*
 Орленъ камыкъ, *sm.* l'aéüte *f.* ou pierre
 d'aigle, *f.*
 Орлонъ-палуба, *sf.* Mar. faux pont *m.*
 Орякъ, *sm.* la multitude, la volée; | (чо-
 бцы или пилцы), la troupe; | (пилцы),
 le troupeau.
 Орнаментъ, *sm.* l'ornement *m.*
 Орнитологически, *adj.* ornithologique.
 Орнитология (пилицепање), *sf.* l'ornitholo-
 gie *f.* [giste ou -logue.
 Орнитологъ (пилицеца), *sm.* un ornitholo-
 Орография, *sf.* l'orthographie *f.* [phique *f.*
 Орологически, *adj.* orologique et orogra-
 Орология (счисане за гора), *sf.* l'orologie
 et orographie *f.*
 Оросанъ (мрлморенъ прахъ и саръ), *sm.* *t.*
 le stuc; -некъ, de stuc.
 Оросанжия, *sm.* *t.* un stucateur.
 Ороскопически, *adj.* horoscopique.
 Ороскопъ (орачуване, гледане по частъ
 на раждането), *sm.* l'horoscope *m.*; |
 огаждачъ по —, un genéthlique.

Ортенсиа, *sf.* arbrisseau, la 'hortensia ou rose
 du Japon. [-ment.
 Ортографически, *adj.* orthographique; -ски,
 Ортоланъ, *sm.* oiseau, l'ortolan *m.*
 Ортома, *sf.* la corde, le câble, le combleau,
 amarre *f.*; 1. бѣла наслоена —, Mar. le
 franc-funin; | (бѣла), Mar. le franc-filin; 2.
 вгивамъ или заплитамъ —, *va.* Mar.
 épisser; 3. осукамъ или плетъ —, *va.*
 câbler; 4. отвърсамъ — отъ котва, *va.*
 Mar. détalinguer; 5. прѣтрата —, Mar.
 câble ragué *m.*; 6. свивамъ —, *va.* glèner;
 7. спущане —, le commettage; 8. спущамъ
 —, *va.* commettre. [câbles, *f.*
 Ортоменъ кубрикъ, *sm.* Mar. fosse aux
 Ортомоносецъ, *sm.* Mar. un porte-amarre.
 Ортопедия (оправане на тѣлесны става),
sf. l'orthopédie *f.*
 Ортопедность, *sm.* un orthopédiste.
 Ортопедически, *adj.* orthopédique.
 Орфеически (благочестивъ), *adj.* orphique.
 Орѣзване, *va.* rogner; | *fig.* châtrer; |
 (дървие), tailler.
 Орѣзване (дървие), *sm.* la taille.
 Орѣховче, *sm.* oiseau, le colibri, le roitelet.
 Орѣхомаслена нѣтиска (маслена *т.*), *sf.* le
 nougat. || la noiseraie.
 Орѣхъ, *sm.* arbre, le noyer; -хонъ, de noyer;
 Орѣхы и -рѣсы (масла), *sm.* pl. la noix;
 1. (съ шумливыя), la coquerelle; 2. бѣла
 отъ зелены —, le cerneau; 3. бѣла или
 луща —, *va.* corner; 4. клещъ за сту-
 ване —, le casse-noisette et -noix.
 Орѣшакъ, *sm.* la noiseraie.
 Орѣдие (сачею), *sm.* l'instrument *m.*, organe,
 outil *m.*; 1. *fig.* instrument, ministre *m.*; 2.
 (монъ *т.*), la piece; 3. който става —
 instrumental, *adj.*
 Оражарница, *sf.* l'armurerie *f.*
 Оражаръ, *sm.* l'armurier *m.*
 Оражейникъ, *sm.* equipieur monteur *m.*
 Оражие, *sm.* l'arme *f.*; pl. *fig.* -а; 1. (съ оръе),
 arme à feu; 2. (бѣсъ оръе), arme blanche;
 3. вѣтрово —, fusil à vent, *m.*; 4. крен-
 нево —, fusil à silex; 5. ударно —, fusil
 à percussion ou à piston, *m.*; 6. маршен
 —, Milit. maniement des armes *m.*; 7. дѣръ
 съ -жия, l'arsenal *m.*; 8. оставанъ -жия, *va.*
 désarmer; 9. майсторъ за -жия, un armurier;
 10. на —! aux armes!
 — носецъ, *sm.* un porte-arquebuse.
 Ора, *va.* labourer, cultiver; | (въ на сѣеме),
 Agric. dessaisonner. [de guère.
 Оса, *sf.* insecte, la guêpe, le bourdon; -сѣмъ,
 Осанна (именъ), *sf.* l'hosanna *m.*
 Осволяване, *sm.* l'anticipation *f.*
 Осѣны, *prep.* excepté, à l'exception de, 'hors,
 à l'exclusion de, à la la réserve de, sauf,
 oté, outre; 1. *adv.* exclusivement, à part,
 au reste, du reste, indépendamment & si se

n'est; 2. *conj.* sinon; 3. — това, en outre, d'ailleur, encore et encor, brochant sur le tout, à cela près, au surplus, plus, de plus, bien plus, qui plus est, par de surcroît, par surrogation, item; | *fam.* au demeurant; 4. — това що, sinon que; 5. — това защо пакъ, joint que, joint à cela; 6. — що, outre que; 7. — щото, excepté que.

Освѣтъ дѣлжонъ, *adj.* surrogatoire.
— дѣлжно дѣло, *sm.* la surrogation.

Освѣтловачъ, *sm.* un illuminateur.

Освѣтлене, *sm.* l'illumination *f*; | (*на града, на театръ*), l'éclairage *m*; | (*съ черкова*), le luminaire.

Освѣтень, *adj.* éclairé; | (*многолѣпно*), éclairé à giorno.
— катафалкъ, *sm.* chapelle ardente *f*.

Освѣтительнъ, *adj.* illuminatif.

Освѣтлывамъ, *va.* illuminer, éclairer.

Освятене, *sm.* la bénédiction, la sanctification, consécration *f*; | (*на храма*), l'inauguration *f*, la dédicace; | *което са относя до — храмъ или до получаване катедръ*, inaugural, *adj.*

Освятень, *adj.* part. béni.

Освятѣльникъ, *sm.* un sanctificateur.

Освятывамъ, *va.* sanctifier, benir, consacrer; 1. *fig.* redorer; 2. (*у нового черкова*), rebénir; 3. (*пакъ черкова*), réconcilier; 4. (*на мѣстѣ бѣла, лѣля*), baptiser; 5. (*храма*), inaugurer.

Освящене (*на намѣбана*), *sm.* le baptême.

Осемдесетый, *adj.* quatre-vingtième; | — эта часть, *sf.* le —, *sm.*

Осемдесеть и —тый, *adj.* num. quatre-vingt — годишнѣтъ, *adj.* so. octogénaire.

Осемнайсетый, *adj.* dix-huitième; | — эта часть, *sf.* le —, *sm.*; | — тый день (*на мѣсѣцъ-мѣ*), le dix-huit.

Осемнайсетъ, *adj.* num. dix-huit.

Осемъ и Осмы, *adj.* num. huit; 1. — сыйнъ день (*на мѣсѣцъ-мѣ*), le huit; 2. отъ днесъ до — дена, d'aujourd'hui en huit, dans huit jours; 3. — дена, la huitaine; 4. повтарямъ — пѣтъ, *va.* octupler.
— дененъ праздникъ, *sm.* l'octave *f*.
— денникъ, *sm.* l'octave *f*.
— клинникъ, *sm.* Géom. l'octaèdre *m*.
— клтинникъ, *sm.* Géom. l'octagone *m*; | — катетъ, *adj.*
— лѣтъ, *sm.* Astr. Chron. l'octastérie *f*.
— мѣсяце, *sm.* Bot. l'octandrie *f*.
— пѣга, *sf.* mollusque, la poulpe.
— пѣтень, *adj.* octuple.
— стипице, *sm.* le huitain, l'octave *f*.
— стѣлпѣнъ, *adj.* Aroëtis. octostyle.

Осептывамъ, *va.* octupler.

Осепецъ, *sm.* plante, la fraxinelle. [de frêne.

Осеново дърво, *sm.* arbor, le frêne; оръ —.

Осепъ, *adj.* guépta.

Осетръ, *sm.* poisson, l'esturgeon *m*.

Оснѣване, *sm.* Méd. l'augment *m*.

Оснѣвъ гѣсталакъ, *sm.* la tremblais.

Оснѣво гнѣздо, *sm.* le guépier. [tremble.

Оснѣвъ, *sm.* arbre, le tremble; — новъ, *dt.*

Оснѣромашавамъ, *vm.* appauvrir.

Оснѣромашаване, *sm.* l'appauvrissement *m*.

Оснѣромашалъ, *adj.* réduit.

Оскѣрцаны веты пары, *sf.* pl. le billon; 1. търговия съ —, le billonnement; 2. прѣтъ търговия съ —, *va.* billonner; 3. койтъ обръща търговия съ —, un billonneur.

Оскубвамъ (*косми*), *va.* peler; 1. (*или щѣпа косми*), épiler; 2. *fam.* plumer; 3. (*космитъ си*), *vm.* s'épiler.

Оскѣдѣтъ, *adj.* indigent, pauvre, stérile, nu. mesquin; | *fig.* mince, étroit, étriqué; | *fam.* besoigneux (*voyez* Немотень).

Оскѣдно, *adv.* malgrement.

Оскѣдностъ, *sf.* l'exéguité *f*; | *fig.* la pauvreté, la stérilité.

Ослабевамъ и —бывамъ, *va.* *vm.* débilitier, faiblir, languir, exténuer, atténuer, amortir, flétrir, dépérir, défailir; 1. effeminer, s'émousser, se relâcher, décliner, s'atrophier, abattre, user, appétir et s' —, infirmer, défaire, casser et se casser; 2. *fig.* ralentir, mater, détrempier; 3. *fam.* débiffer.

Ослабеване, —ване и —быване, *sm.* la débilitation, ralentissement, abattement *m*, exténuation *f*, défailance de nature *f*, atténuation, effémiation *f*, abâtardissement *m*, relaxation *f*.

Ослабналъ, *adj.* exténué.

Осладене (*сече мѣтъ за бира*), *sm.* le maltage.

Осладивамъ (*сече мѣтъ за бира*), *va.* malter.

Ослободене, *sm.* l'élargissement *m*.

Ослободено, *adj.* aisé.

Ослобждамъ и —бодевамъ, *va.* affranchir, débarrasser, lâcher, délivrer, dégager, élargir, racheter, quitter de, exempter, soustraire à, tirer de, purger de: 1. relever, libérer; 2. (*мѣтъ-ноде бѣщинуиѣна властѣ*), émanciper; 3. —са, *vr.* s'affranchir de, se relever de, se dégager, se libérer; 4. (*отъ нѣщо*), sortir de, se tirer de; 5. *който може са ослободѣ*, *Milit.* libérale, *adj.*

Ослобждање, *sm.* la délivrance, exemption *f*, rachat, dégagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*мѣтъ сѣ*), l'immunité *f*; 3. (*отъ глобѣване*), l'absolution *f*; 4. (*отъ данъ*), l'affranchissement *m*; 5. (*мѣтъ-ноде властѣ*), l'émancipation; 6. (*мѣтъ мѣтѣнѣтъ*), la relaxation.

Ослобждатъ, *ка*, *sm.* libérateur, *wice*.

Ослобдителнъ, *adj.* libératif.

Ослупивамъ, *vr.* être aux écoutes *f*; | (*съ стѣмоскѣне*), Méd. ausculter; | —сѣ, *vr.* être sur le qui-vive.

Ослупиване, *sm.* Méd. l'auscultation *f*.

Ослушивать, *ка. s. écouteur (euse) aux portes.*

Ослабене, *см. l'affaiblissement m.*

Ослабляю, *ва. vn. fig. aveugler, disgréger.*

Ослабление, *см. la disgrégation.*

Осмазомъ (*меченъ екстрактъ*), *см. Chim. l'osmazôme f.*

Осмакъ (*въ книги*), *см. le huit; Mus. la croche.*

Осмень аспектъ, *см. Astr. aspect oculi m.*

Осмій (*металъ*), *см. Chim. l'osmium m.*

Осмый, *adj. huitième; 1. -ма часть, sf. le huitième; 2. — отдаля (въ гимназияхъ), la huitième; 3. -смо, -ment.*

— день (*на декада*), *см. l'octidi m.*

Основа, *sf. la base, la source, le champ; 1. (на ткашь), Techn. la chaîne; 2. яма въ — (въ слово), va. rouler; 3. безъ —, пр.р. à propos de rien ou de bottes.*

Основавамъ, *ва. fonder, instituer, baser, établir, bâtir, constituer, recréer, asseoir; -са, vr. se fonder sur, se baser sur, alléguer.*

Основане, *м. la fondation, fondement m, institution f, établissement m, instauration f, érection, constitution f; 1. fig. la base, le fond, le noyau, pierre fondamentale f; 2. безъ —, adv. à crédit; 3. до —, de fond en comble.*

Основанае, *см. pl. les éléments, la moyen.*

Основателенъ, *adj. fundamental; -лно, -lement; || fondé, solide, compétent, cardinal, conséquent; || fig. profond.*

Основательно, *adv. foncièrement, à fond.*

Основательность, *sf. la profondeur; || fig. la solidité.*

Основачъ и -вникъ, *s. fondateur, trice; un instituteur; || fig. un père. [иллаире]*

Основень, *adj. fig. fondamental; || Anat. ба — законъ, см. fig. pierre fondamentale f.*

— зидъ, *см. le jambage.*

— товъ, *см. Mus. la tonique et note —, sf.*

Основна соль, *sf. Chim. le sous-sel.*

— частица, *sf. H. nat. le rudiment.*

Основно цвѣтло, *см. le mordant.*

Основъ (*темель t.*), *см. le fondement, le jambage; 1. (на мунописъ), Point. l'impression f; 2. (поставяне — съ каменъ, l'encrochement m; 3. въ -тъ, sous oeuvre m.*

Особена наклонность (*къ нѣмъ нѣщо*), *sf. l'idiosyncrasie f.*

— служба (*въ черкова*), *sf. la propre.*

Особенно, *adv. surtout; || -то, см. le particulier; || въ -бѣна община, dans le particulier.*

Особенность, *sf. la spécialité.*

Особенны обычаи, *см. pl. les coutumes f. — приходы (на князъ), см. pl. liste civile f.*

— ёстрия, *см. pl. assiettes volantes f.*

Особенъ, *adj. spécifique, exceptionnel, réservé.*

Особито, *adv. principalement, singulièrement,*

notamment, sur ou avant toute chose, séparément; || на-рече —, surtout.

Особито залъгане, *см. la spécialité.*

Особитость, *sf. la singularité.*

Особитъ и -бенъ, *adj. spécial; -ро, -lement; || particulier, singulier, séparé; || и -ро и страна, en particulier.*

— излазъ, *см. Archit. le dégagement; || права —, va. Archit. dégager.*

Оспивателенъ, *adj. Méd. somnifère, soporatif et -porifère ou -porifique; || -телно срѣдство, см. le —, см.*

Оставамъ, *vn. rester, renoncer, transférer, se tenir, fixer; 1. (безъ наръ), Com. se dégarnir; 2. (дожда), demeurer; 3. (на нѣмъ тѣ), être capot; 4. (на нѣсто мѣ убитъ), demeurer sur la place; 5. (назадъ), s'arriérer, rester, distancer, traîner; 6. (отъ задъ), fig. reculer; 7. остава или санъра (за конь), v. imp. il demeure; 8. остава назадъ (за часоуи), elle retarde; 9. на смалко остава, il a failli; 10. дѣто нѣ кой може остава сродно, tenable, adj.*

Оставень, *adj. démissionnaire m, réformé; || (пансионирани), retraité.*

Оставителенъ, *adj. véniel.*

Оставка (*армакъ t.*), *sf. le restant, le rest, excédant m, superflu m et -fluité f, surplus m; 1. la réforme, démission, retraite f, congé absolu m; 2. fig. le -vestige, debris, levain m; 3. Chim. Arithm. le résidu; 4. Chim. le culot; 5. (отъ истиснае обѣ), le tourteau; 6. (отъ напуджана болестъ), le ressentiment; 7. (отъ наръ), Com. la solde; 8. (отъ рѣка или кракъ), le moignon; 9. (отъ смѣтка), le reliquat; 10. (отъ тегло), Com. la réfaction; 11. (остатокъ отъ цѣна), le rabais; 12. (отъ бѣсѣ), fam. le rogaton; 13. налаганъ въ —, см. Milit. donner sa démission; 14. нѣкъ — отъ болестъ, vn. se sentir; 15. pl. -ни (отъ парали), les reliefs m; 16. (отъ сѣчине), fig. les rognures f.*

Оставливъ, *adj. désérant.*

Оставченъ, *adj. restant, excédant.*

Оставямъ, *ва. laisser, quitter, vider, céder, désertir, délaissier, recéder, livrer, évacuer, déposer, remettre, transmettre; 1. reformer, renier, résigner, passer, permettre, cesser, adjuger, déferer à, tolérer, donner; 2. fig. dépouiller, mettre ou prendre au croc, rogainer; 3. (срѣди и рѣкъ голъ, дѣлоуи), décoller; 4. (за друго срѣмѣ), г.н. vouer, se réserver à faire; 5. (за друго денъ), ajourner, procrastiner; 6. (за друго нѣмъ), surseoir à, retarder, arriérer; 7. (на дума, на нѣбѣ), référer; 8. (да лежъ), laisser traîner; 9. (назадъ), fig. reculer; 10. (нѣщо), planter là; 11. (нѣщоу), se fier à; 12. (нѣщо), fig. relâcher de; 13. (отъ), rabattre; 14.*

(*se reculer*), retraiter: 15. (да ма търсѣмъ), se faire désirer; 16. (чимъ-тъ си), *vn.* abdi-quer; 17. който остава, *s. Jur. Com.* cé- dant, ante; | — и пакъ хваща, *Med.* ré- mittent, *adj.*; 18. остави да начѣ пакъ, sauf à recommencer; 19. остави го тамъ да чѣка, *fam.* planter là pour reverdir; 20. остави ги! *conj.* allons donc; 21. оставай съ здраве, *interj.* adieu; 22. —са, *vr.* s'a- bandonner à, s'en remettre à, fléchir, dégé- nérer de, tenter; 23. *fam.* incomber; 24. (деколате), se décoller: 25. (да ма на- мѣмъ), se laisser tromper; 26. (отъ), *fig.* démoder de; 27. (отъ нѣщо), se dé- sister; 28. (на), compter sur, se reposer sur.

Оставяне, *m.* la déposition, remise, tolérance, déférence, défection, cession *f*; 1. *Com.* l'escompte *m*; 2. (за друга нѣмъ), le ren- voi; 3. (отъ нѣщо), *Jur.* l'abstention *f*; 4. (за сѣмѣ), l'ajournement *m*; 5. (на сѣд- ницѣ), *Jur.* le déport; 6. (у трето лице), le séquestre; 7. безъ —, sans désespérer.

Останалото, *m.* l'excédant *m*, le trop, le restant, le reste; 1. (носече), le superflu et fluité *f*; | *Com.* le boni; 2. (отъ сѣмѣмъ), *Com.* le résidu; 3. (сѣмѣ сѣмѣмъ), *Com.* le solde.

Останалъ, *adj.* restant, reste de, excédant; 1. (назадъ), arriéré; | *fig.* reculé; 2. (но- сече), superflu.

— сборъ, *m. Com.* la solde.

Останалыѣ ботѣ, *m. pl.* les brèves *f*.

Останалый (назадъ), *adj. m.* un traîneur; | *Milit.* un trainard.

Остананва ладѣ (назадъ), *sf.* le traîneur.

Остананво куче, *m.* le traîneur.

Остенъ, *m. t.* l'aiguillade *f*.

Остеологически, *adj.* ostéologique.

Остеология (наука за костите), *sf.* l'ostéologie *f*.

Осрта трѣва, *sf.* plant, la rapette.

Острацисмъ (десетгодишно немалждане), *m.* l'ostacisme *m*.

Остригана вълна, *sf.* la tonte et tondaison.

Остриганъ, *adj.* tondue, ras.

Остригвамъ и -гувамъ, *va.* tondre; 1. (но- сата до кожа), brétauber; 2. (дългитѣ коси отъ нѣмъ), rober; 3. —са, *vr.* se coiffer.

Остриговать, *ка, s.* tondeur, euse.

Острило, *m.* le tranchant; 1. *fig.* le piquant; 2. (на ножъ, на сабя), le taillant; 3. (на сабя), la taille; 4. (на сачето), le fil.

Острина, *s.* le mordant; 1. *fig.* le piquant, acerbité, *f.* sel *m*, sève, subtilité *f*; 2. *Chim.* acidité *f*; 3. (на гласъ), *Mus.* acuité *f*; 4. (на игла), aiguïté *f*; 5. (на ушъ-мъ), finesse *f*.

Островръхна планина, *sf.* Géogr. le pic.

Островръшенъ, *adj.* ogival et ogive; | *Bot.* mucroné.

Остро краенъ, *adj. Bot.* acuminé.

— клътенъ, *adj. Géom.* oxigone, acutangle.

— листникъ (чимрикъ), *m.* arbrisseau, le 'houx; | мѣсто обрасло съ —, la 'houssaie.

— сачето, *m.* acier de damas, *m*.

— умѣтъ, *adj.* ingénieux, spirituel, perçant, fin, lumineux, sagace, perspicace; | *fig.* pénétration *f*, saillant; | бывамъ —, *vr. fam.* entendre la tablature.

— умѣтъ, *m.* un bel esprit, *pl.* de beaux —s.

— умѣ, *m.* la finesse, perspicacité *f*, ouver- ture d'esprit, argutie *f*, des yeux de lynx, *m*.

— умна мысль, *sf.* la saillie.

— урѣчъ, *sf. fig.* pointe d'esprit, *f*.

— умно, *adv.* spirituellement, finement.

— изрекване и —речене, *vr.* l'apophteg- me, la sentence. [tillé.

— умность, *sf.* la sagacité; | *fig.* la sub-

Остыргана кожа, *sf.* l'écharnure *f*; | (отъ опакето), la drayure.

Остыргалкъ, *sf. pl.* l'alésure *f*.

Остырвамъ, *va.* amenuiser, raboter, gratter, débiller, rayer; 1. (месо отъ кожа), drayer; 2. (пергаментъ), raturer; 3. (на сукно нѣмъ), enouer.

Остыргване, *m.* le débillardement; 1. (на бора), *Mar.* le palmage; 2. (кожа отъ опакето), le drayage; 3. (сѣмѣ на сра- да), le regrettage.

Остырь, *adj.* aigu, tranchant, coupant, per- çant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. *fig.* acerbé; 2. (за стърѣла), barbelé; 3. (сѣмѣ), *vr.* couper.

— край, *m.* la pointe.

— плавински връхъ, *m. Géogr.* le piton.

Остры желѣза, *m. pl.* arme blanche *f*.

Ость (истокъ), *m.* l'orient *m*.

— Индійска бѣлка, *sf. mamm.* le rongot.

— Индійско платно, *m.* l'adatis *m*.

Осукавъ, *adj.* tors, rse et —rte.

— украинякъ, *m.* le tortis.

Осукамъ, *va.* tordre, filer, cordonner; | (налека сръъ), boudiner.

Осукаване, *m.* le tordage, la torsion.

Осушавамъ (блато), *va.* dessécher.

Осушаване и —шене, *m.* le desséchement, la dessiccation.

Ось, *sf.* l'axe *m*; —сѣтъ, de l'axe; 1. ess'eu *m*, tourillon *m*; 1. *Méc.* arbre *m*; 2. (дрво за унтеръ лиселъ), *Mar.* tangon *m*; 3. (на колело), barbe *f*.

Осѣдланъ конь, *m.* le porteur.

Осѣквувамъ, *va.* moucher; 1. (наръ), remou- cher; 2. —са, *vr.* se moucher; 3. (наръ) se remoucher.

Осѣтенъ, *adj.* senti, ressenti.

Осѣтителенъ, *adj.* sensible, sentimental, per- ceptible, vif, tendre; | *fig.* fin comme l'ambre.

Осѣтително, *adv.* vivement, au vif.

Осѣтительность, *sf.* la sensibilité, le sentiment, la sentimentalité, la perceptibilité; | (*на сѣрдцето*), sensibilité *f*; | притворна —, *fam.* la sensiblerie.

Осѣтливо сочене, *m.* le sensualisme.

Осѣтливостъ, *sf.* la sensualité.

Осѣтливъ, *adj.* sensible, sensitif, sensuel, tangible ou tactile, palpable; | прави —, *va.* sensualiser.

— човѣкъ, *sm.* un sensualiste. [lité *f*.

Осѣтливы удовольствия, *sm. pl.* les sensua-

Осѣщамъ, *va.* sentir, ressentir, percevoir; 1. *fg.* ressentir, s'orienter, 'halener; 2. (*сестината*), se ressentir de; 3. (*силата си*) se sentir; 4. — са, *vr.* se sentir; 5. (*за нѣщо*), se sentir de; 6. способенъ да осѣща, passible, *adj*; 7. осѣщатся, *v. imp.* ils s'apparient.

Осѣщане, *m.* le sentiment, la sensation; | *fg.* le tact; | способность —, la passibilité.

Осѣжденъ, *adj.* damné.

Осѣдникъ, *нца, s.* improbateur, trice; glo-seur, euse; un satiriste; | (*сързу праалене*), un frondeur.

Осѣждамъ, *va.* objecter, réprover, reprendre, censurer, critiquer, blâmer, médire de; | *fg.* mordre; | (*на едина мѣна*), damner.

Осѣждане, *m.* la condamnation, réprobation, damnation, censure, critique, animadversion, semonce, *f*; | достойнъ за —, condamnable, censurable, *adj*.

Осѣждителенъ, *adj.* réprobateur.

Осѣществоване, *m.* la réalisation.

Отава, *sf.* *Agria.* l'étoile ou esteuble *f*, chaume *f*; | наричане или искубване —, le champagne; | скуба —, *va.* chaumer.

Отаево, *vr. imp.* il se clarifie, il dépose; | *Chim.* il défoque; | (*за нима*), il se rassieds. [*Chim.* le précipitant.

Отаване, *m.* le retrait; | сѣдство за —,

Отаено вещество, *m.* *Chim.* le précipité.

Отайка (*селѣтъ*), *sf.* le sédiment, le dépôt, la lie, la séculence, les fondrilles *f*, les ef-fondrilles *f*, la vase, les fâces *f*; 1. *Chim.* la précipitation, le précipité; 2. (*отъ кафе*), mare de café, *m*; 3. (*отъ мастило*), la boue; 4. (*кама*), le baac; 5. пуца —, *v. imp.* il dépose.

Отайченъ, *adj.* vaseux.

Отъ, *prép. grecque*, anti —; 1. par, de, de la part, de chez, dès, d'avec; 2. — както, *adv.* sitôt que; 3. — нѣкъ, *adv.* dorénavant, à l'avenir; 4. — само-собо-си, *adv.* naturellement; 5. — тогасъ, *prép.* depuis; 6. — кога, *prép.* depuis quand; 7. — що, *conj.* d'où; 8. — щомъ, *conj.* du moment que.

Отбѣнама, *va.* écarter, repousser, obvier à, éloigner, divertir; 1. *Méd.* répercuter; 2. (*назадъ*), recagner; 3. (*ударъ*), riposter; 4. (*отъ чича дѣте*), sevrer; 5. — са, *vr.*

dévier et se —, gauchir, fuir; 6. *fg.* bris-ler; 7. *Méd.* se répercuter; 8. (*отъ прѣд-мѣтъ-та*), digresser; 9. отбѣнаса (*за ма-гичната показалка*), *v. imp.* il varie; 10. отбѣватса (*за сѣпу*), *v. imp.* Opt. ils s'in-flechissent.

Отбѣване, *m.* la déviation, écartement *m*, gauchissement *m*, diversion, digression *f*, 'hors d'oeuvre *m*; 1. (*на сѣпу*), *Phys.* la déflexion; | *Opt.* inflexion *f*; 2. (*отъ чича дѣте*), le sevrage, ab lactation *f*; 3. (*на помпаса*), la variation; 4. (*ладѣя отъ сѣр-вѣжъ-тъ си*), *Mar.* le lan ou lams; 5. (*назадъ кола*), la reculade; 6. (*отъ прѣд-мѣтъ*), *Mar.* l'étrive *f*. [*ivement.*

Отбѣвателенъ, *adj.* diversif, évaisif; — лѣо, — вътрѣ, *sm.* *Mar.* le revolin.

Отбѣвачка (*отъ чича*), *sf.* une sevrreuse.

Отбѣвно, *adv.* *Mus.* spicato.

Отбѣрамъ, *va.* choisir, élire, assortir, nom-mer, opter; 1. comprendre; 2. (*изнесо по видове*), rassortir; 3. (*за демашиѣ*), appa-reller.

Отбѣране, *m.* le triage.

Отбѣратъ, *ка, s.* trieur, euse.

Отбѣлно, *prép. fam.* *rasibus.*

Отбѣлнувамъ и — сквамъ, *va.* rejeter; | *fg.* rembarger.

Отбѣлнуване, *m.* le rappel; | *Phys.* la ré-pulsion; | (*сѣлма*), *Mar.* le ressac.

Отбой (*за коня*), *sm.* la parade.

Отборъ, *sm.* le choix, élite *f*, assortiment *m*, séparation *m*, option *f*; 1. *fg.* le perle; 2. (*на матрицы*), *Typ.* la frappe; 3. (*и прѣ-слѣне*), le triage; 4. прѣсл —, *va.* trier.

Отбочвамъ, *va.* détacher.

Отбраното, *sm.* le choisi; | най —, la fleur. — слово, *m.* la devise.

Отбулевамъ, *va.* dévoiler; | *fg.* démasquer.

Отбулеване, *m.* le dévoilement. [*fuir.*

Отбѣгамъ, *va.* fuir, reculer; | — са, *vr.* se

Отваждамъ, *va.* détremper, dirimer; 1. (*сѣ-бѣры*), détendre; 2. (*аспирала*), débarrasser; 3. (*отъ калъ-та*), *Mar.* déséchouer et dé-chouer. [*m* (*voyes Нанапа*).

Отвара, *sf.* la caillibotte, frommage à la pie,

Отваръ, *sm.* le bouillon.

Отварямъ, *va.* ouvrir, déboucher, débâcler, déballer, dégraser; 1. (*изнесо*), rouvrir; 2. (*малко*), entr' ouvrir; 3. (*сѣмѣ съ на вѣ-тыре камъ протиснува-та*), faire la guerre à l'oeil; 4. (*нама*), acheminer, pratiquer; | *fg.* rompre la glace; 5. — са, *vr.* s'ouvrir, se dévoiler, germer, retourner; 6. (*изнесо*), se rouvrir.

Отваринѣ, *m.* l'ouverture *f*, débouchement, débâlage *m*; | (*на училница*), la rentrée; | при — врата, à porte ouverte *f*.

Отпеднашенъ, *adj.* soudain. [*souleur.*

— отрахъ, *sm.* le saisissement; | *fam.* la

Отведнашно промѣняване (на вѣтрѣ-тъ), *m. Mar.* saute de vent, *f.*

Отведнашностъ, *sf.* la soudénité.

Отведнашъ, *adv.* soudain et -nement, court; | *prép.* voilà que.

Отвеждане, *m. Anat.* l'abduction *f.*

Отвивамъ, *va. fig.* découvrir; | -са, *vr.* se découvrir. [*vert.*]

Отвѣтъ, *adj.* découvert; -то, *adv.* à décou-

Отвлечено, *m.* l'abstraction *f.* [*tement.*]

Отвлечено, *adv.* abstractivement et abstrai-

Отвлечень, *adj.* abstrait, rationnel, méta-physique; | *говоря* -но (за нѣщо), *vn. fam.* métaphysiquer. [*stractif, adj.*]

Отвлечены мисли [който изговаря —, аб-

Отвлечамъ (на умъ-тъ си), *vn.* abstraire; | *косто* -влѣча, *Méd.* révulsif, *adj.*

Отвлечане (на кожата), *m. Méd.* la révulsion.

Отвождамъ (си скрито-мъ отъ община), *vn.* fausser.

Отвождатъ, *adj. s. Anat.* l'abducteur *m.*

Отворать, *ка* (на лажы), *s.* ouvrir, euse, de loges *f.* [*patent m.*]

Отворена заповѣдъ (до хазната), *sf.* acquit — рѣка [съ —, *adv.* à pleine corbeille.

Отворено писмо (съ царски печѣтъ), *m.* lettre patente *f.*

Отворень, *adj.* ouvert, libéral, large, plein de ressources; | (за четникъ), tranchant, lavé.

— *кѣтъ*, *m. Géom.* angle rentrant *m.*

Отворены очи (при стане), *m. pl. Méd.* la lagophthalmie.

Отворилка (орѣдѣ), *sf.* le pas-d'âne.

Отворка, *sf.* le vide.

Отворность, *sf.* la franchise, libéralité, largesse, profusion *f.*; | (на рѣката), la munificence.

Отворъ, *m.* l'entrée *f.*, hiatus *m.*; 1. *Anat.* la fenêtre; 2. (дупка), ouverture *f.*; 3. (на воденичненъ харкъ), lanière *f.*; 4. (на градиненъ видъ съ прокопъ отворѣда), 'haha *m.*

Отвратителень, *adj.* dégoûtant, répugnant, insupportable, insoutenable, repoussant, rebutant, rébarbatif; | *бывамъ* —, *vn. fig.* repousser.

Отвратительность, *sf.* la 'hideur.

Отвращене, *m.* l'horreur *f.*, la 'haine.

Отвързvamъ, *va.* détacher; | *Mar.* dé marrer | -са, *vr.* se détacher.

Отвързване, *m.* le détachement.

Отвърнатъ, *adj.* grumelleux. [*nevis.*]

Отвъртъка, *sf.* le tournevis; -лѣтъ, du tour-

Отвърщамъ, *va.* détourner, écarter, diver-
sifier, éloigner, repartir, décourager, prévenir, se
revancher de, conjurer, rebuter; 1. (до-
мѣтаме), redresser; 2. (омъ), *fig.* dégoûter
de; 3. (отъ себе-си), riposter; 4. -са, *vr.*
se détourner, se distraire de.

Отарѣчане, *m.* le dégoût, déplaisance, ré-

pugnance, aversion, antipathie *f.*, décourage-
ment *m.*, aliénation *f.*, repartie, inimitié, ri-
poste, pour éloignement *m.*; 1. *fig.* le re-
dressement et -dressage, satiété; 2. (на
гласъ), la répercussion; 3. докарвамъ —,
va. écouer; 4. имамъ или докарвамъ —,
repugner; 5. имамъ — отъ нѣщо, *vn. fig.*
renifler, renâcler.

Отѣввамъ (жито), *va.* vanner.

Отѣдъ, *préfixe*, trans; 1. *prép.* outre; 2.
(отъ онази страна), delà et au delà de;
3. по —, още по —, *prép. adv.* au delà,
par de là.

Отѣденъ, *adj.* *Géogr.* ultérieur.

Отѣдморски, *adj.* transmarin, outremerin,
outre-mer; | *нѣтъ* -до морето, *adv.* d'outre-mer.

— *планински*, *adj.* ultramontain.

— *сѣвъень*, *adj.* *Phys.* ultra-mondain.

Отѣднень, *adj.* extrinsèque; -нию, -ment.

— *видъ*, *m. fig.* les dehors *m.*

Отглаголенъ, *adj.* *Gram.* verbal.

Отгласа, *v. imp.* il retenti; | (за гласъ),
elle résonne, elle renvoi; | *Phys.* elle
répercute.

Отгласане, *m.* la résonnance; | *fig.* l'écho
m.; | (на гласъ), le renvoi.

Отгласателень, *adj.* retentissant, résonnant,
sonore, phonosamptique.

Отгледване, *m.* l'institution *f.*, éducation *f.*

Отговарямъ, *va.* répondre, répliquer, re-
prendre, repartir; 1. (бържѣ), riposter; 2.
(на оплакане), *Jur.* dupliquer; 3. некая
що да — вънѣ, *adv.* être à quia; 4. -са,
vr. se défendre de; 5. -рине си единъ
другъ, se répondre, s'entre-répondre.

Отговаряне, *m.* la réplique; | *fig.* la bourrade.

Отговорителень (свѣдѣно), *adj. fig.* solidaire.
— *знакъ*, *m. Typ.* le réponds. [*toire f.*]

Отговорка, *sf.* *Jur.* l'excusation *f.*, échappa-

Отговорливостъ, *sf.* la responsabilité.

Отговорливъ, *adj.* responsable, comtable.

Отговорникъ, *ица*, *s.* un répondant; 1.
Jur. s. intimé, ée; 2. (съ прѣдирни), *fig.*
un tenant; 3. (съ сѣдба), *s.* défendeur,
eresse.

Отговорность, *sf.* la raison, comtabilité
publique *f.*; | *Com.* le duevoir; | (свѣдѣно),
la solidarité.

Отговорны пѣние (срѣзу думи-мъ на
литературѣ), *m. pl.* les réponds.

Отговорный титулень подписъ (на писмо),
m. titre en vedette, *m.*

Отговоръ, *m.* la réponse, la réplique, oui *m.*;
1. (на оплаканъ), *Jur.* la duplique; 2.
искане —, *Jur.* l'interpellation *f.*; 3. искамъ
—, *va.* interpellier; 4. давамъ отглаго-
теленъ —, *va.* trancher le mot; 5. неда-
вамъ направо —, *va.* tergiverser.

Отговорность, *adj. Jur.* responsif.

Оттропъ, *adv.* dessus, au (en, par) dessus,

en amont de; 1. *наъ* —, *prép.* de (par) dessus; 2. — до долу, *adv.* *Archit.* en contre-bas; 3. — и отдолу, *adv.* par 'haut et par bas; 4. — още, *prép.* outre; 5. и още —, et 'haie au bout.

Отгоръ надолень, *adj.* plongeant.

Отавама, *va.* attribuer, référer, imputer, rémunérer. [temps.]

Отавна, *adv.* de puis longtemps, il y a long-

Отадечавама, *va.* éloigner, écarter, reléguer, faire rétirer; 1. *fig.* isoler, reculer, détacher, séquestre; 2. -са, *vr.* s'éloigner, s'écarter, se reléguer, s'exiler, se confiner, se départir de, s'absenter, se bannir de; 3. (отъ брѣзъ-тъ), *Mar.* alarguer; 4. (отъ община), s'isoler; 5. (отъ сѣтъ-тъ), se séquestre; 6. отадечаваца (за планета), *v. imp.* *Astr.* elle défile.

Отадечене, *sm.* l'éloignement *m.*, écartement, détachement *m.*, sécession *f.*

Отадечень, *adj.* éloigné, lointain, reculé, écarté, distant, rétiré; | (когомо нѣма), absent.

Отадечность, *sf.* l'éloignement *m.*, lointain *m.*

Отдирамъ (общица), *va.* *Mar.* dédoubler.

Отдолень, *adj.* inférieur.

— скюртукъ, *sm.* le cotillon.

Отдолность (на ржавица), *sf.* l'emprumure *f.*

Отдолня уста (на търбилице), *sf.* le pavillon.

— часть (долу, отдолу), *sf.* le dessous.

Отдолу, *adv.* en dessous; | — подъ, au dessous; | — на горъ, en contre-haut.

Отдушевамъ (прѣзъ нѣлото си), *vn.* *pop.* venger. [la venge.]

Отдушеване и -шане, *sm.* la ventouse; | *pop.*

Отдушникъ *sm.* l'évent *m.*, le soupirail; | (на соба), le registre et registre.

Отдыреть офицеръ и унтеръ —, *sm.* *Milit.* un serre-file. [r.-tonde.]

Отдырнѣ отдѣлене (съ дилижансъ), *sm.* la

Отдыръ, *adv.* en arrière; | поставямъ — брой на писмо, *va.* postdater.

Отдышка (у соколъ), *sf.* le pantoient.

Отдышанъ, *adj.* pantois *m.* [l'ouvreau *m.*

Отдышникъ (на стъклена фабрика), *sm.*

Отдѣлене, *sm.* la division, section, séparation *f.*, département, compartiment *m.*, distraction, sécession *f.*, titre *m.*, ségrégation *f.*, schisme *m.*; 1. *fig.* article *m.*; 2. *Chim.* le départ, dégagement *m.*; 3. (прѣградка съ касса), *Typ.* le cassettein; 4. (на злато отъ сребро прѣзъ жилакъ), amalgamation *f.*; 5. (у маслена джска), la tabe.

Отдѣленъ, *adj.* partiel, -но, -ellement; | isolé, séparé, individuel, distinct, détaché; | *Minér.* erratique.

— листъ (на хартия), *sm.* feuille volante *f.*

Отдѣлителъ, *adj.* ségrégatif; | *Gram.* Log. distributif; | (за соколъ), sécrétaire et sécrétaire.

Отдѣлителна частица, *sf.* *Gram.* particule extractive *f.*

Отдѣлна мокрина (отъ кръв-ма), *sf.* *Med.* le récrément et humeur récrémenteuse ou titielle *f.*

— нота, *sf.* *Mus.* note piquée *f.*

Отдѣленъ и -ливъ, *adj.* séparable [spiccatto. Отдѣлно, *adv.* séparément, à part; | *Mus.*

— утвърдене, *sm.* *Fortif.* le pâté.

Отдѣлны стихотворенеа (у Румяны), *sm.* pl. les silves *f.*

Отдѣлъ, *sm.* la série, la classe, secte, catégorie *f.*; | (съ известника), la rubrique.

Отдѣлявама и -ляма, *va.* individualiser, classer, séparer, isoler, partager, détacher, particulariser, désincorporer, désasortir; 1. distraire, dissoudre, déprendre, séquestre; 2. *fig.* démembrer; 3. réduire, dégrader; 4. (бацино), aranger; 5. (сърма), égreuer et égrainer; 6. (на уль-тъ си), abstraire; 7. -са, *vr.* se séparer, se détacher, se dégrader, se déjoindre, s'écarter; 8. (честито), l'échapper belle.

Отдѣляване, *sm.* l'individualisation *f.*

Отдъхнувамъ и -хамъ, *vn.* reposer, reprendre haleine *f.*, pousser; 1. *fig.* respirer; 2. (си), se reposer, relâcher l'esprit *m.*, se délasser, reprendre haleine *f.*, souffler; 3. оставямъ да си отдъхнатъ, faire rafraîchir; | *fig.* laisser reposer.

Отдъхнуване, *sm.* le repos, relâche, relâchement, délassement, rafraîchissement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. давамъ —, *va.* délasser; | *fig.* reposer; 3. отсичамъ безъ —, *va.* *fam.* éprouver.

Отдъшникъ на гитара, *sm.* la rose; | (за органико търбило), la lumière.

Отеготителъ, *adj.* *Med.* gravatif.

— налогъ, *sm.* le surtax; | товара съ — нѣкого, *va.* surtaxer.

Отеготителна бипля, *sf.* la surtaxe.

Отеготявамъ, *va.* incommoder, charger, surcharger, aggraver; | *fam.* alourdir; | който -на прѣстъпленето, aggravant, *adj.*

Отекълъ, *adj.* *Med.* ballonné.

Отелваса (за крава), *v. imp.* elle vèle.

Отелване, *sm.* le vèlement.

Отель (голяма къща), *sm.* l'hôtel *m.*

Отець, *sm.* père spirituel *m.*; | (на литературата), un nestor; | свѣты -тѣ, *pl.* pères de l'église.

Отзадни войска, *sf.* l'arrière-garde *f.*

— стая (съ продажница), *sf.* l'arrière-boutique *f.*

Отзадъ, *adv.* en arrière, à la queue, en queue.

Отзователно повѣлене, *vr.* lettre avocatoire *f.*

Отъшка, *v. imp.* il s'entr'ouvre. [boulet, *m.*

Отъшване (на юлѣ), *sm.* *Artill.* vent du

Отъшка, *sf.* le jour, la gueule.

Отъѣзъ, *sm.* Artill. l'évent m.

Отыстина, *adv.* certes; | *interj.* fam. dame!

Отыхла (за ладя), *sf.* Mar. en baraume.

Отычамъ, *vn.* enfler, ballonner et se —, *vr.*

Отыивамъ, *vn.* s'avancer, diriger, se porter,

tendre, tirer, s'enfuir; 1. Mar. démarrer de;

2. (до), s'en rapporter à; 3. (удомѣ ст),

se sauver; 4. (по-далекѣ), outre passer; 5.

(по-добру), amender; 6. (на засѣтъ),

abriter; 7. (на караулѣ), monter la garde;

8. (до мѣсто), répondre; 9. (при), se

référer; 10. (напрѣдѣ), dévancer; 11. (при

идкого), s'adresser à; 12. (за идѣю), aller

chercher; 13. (отъ едно мѣсто), déplacer

un lieu ou d'un lieu; 14. (працамъ за),

aller, envoyer querir; 15. (-съ), *vn.* se re-

tirer, partir, quitter, se transporter, s'oter

de, trrousser bagage m, faire gille; 16. fam.

déguepir, lever le siège; 17. (къмъ), se

diriger vers; 18. (назадѣ), s'en retourner;

19. (накъ), repartir; 20. (съ подигракъ),

payer en monnaie de singe; 21. (по-скоро),

fam. détalier; 22. (скрытомъ), s'escquiver;

23. (мичико), piler bagage m; 24. отыива

см, *v. imp.* il prend le camp; 25. отыивать

си (единъ слѣдъ другъ), ils filent.

Отыиване, *sm.* le départ, la partance, la trans-

migration; | (на оня сѣтъ), le soir tra-

jet; | — и дохождане, l'aller et le venir,

la circulation (voyes Тръгване).

Отказвамъ, *vr.* se démunir, se désister

(voyes Отричамъ). | stement.

Отказване, *sm.* le renoncement, le dési-

Откапнувамъ, *vn.* laisser.

Откапнуване, *sm.* la lassitude.

Откапналъ, *adj.* rompu de fatigue f.

Откапнать, *adj.* roué de fatigue f.

Откарвамъ, *va.* emporter; | (закарвамъ на-

задѣ), remener.

Откарване (добыткъ), *sm.* Jur. l'abigéat m.

Откачевамъ, *va.* dérober, dépendre; | Mar.

dépargner; | -са (отъ идѣю), *vr.* éluder.

Откиснуваща, *v. imp.* il rouit.

Отклонене, *sm.* la diversion; | (на мѣсцѣ-

тъ), *Astr.* l'évection f.

Отключалка, *sf.* Méca la tourne-à-gauche.

Отключевамъ, *va.* ouvrir.

Отключеване, *sm.* l'ouverture f.

Отключенъ, *adj.* ouvert; -но, -rtement.

Отключъ, *sm.* fig. la clef (voyes Ключъ.)

Отколя, *adv.* depuis longtemps, il y a long-

temps, à la longue; | -амъ *prép.* depuis

quand, de quand; | нѣ —, *adv.* récemment.

— замънало време, *sm.* Gram. le plus-

que-parfait.

Отколяшенъ, *adj.* suranné.

Отколяшность, *sf.* la surannation.

Открадувамъ, *va.* voler, soustraire; | което

може са открадне, volable, *adj.*

Окраднато, *sm.* le larcin; | (идѣю), le vol.

Окраднать, *adj.* subreptire.

Откровение, *sm.* Slav. l'apocalypse f; | (Божіе), la révélation.

Открышеване (клонъ), *sm.* le cassement.

Открывамъ, *va.* découvrir, dévoiler, révéler,

développer, trahir; 1. fig. déterrer; 2. (на-

милницы), inaugurer; 3. -са. *vr.* se dé-

couvrir, se dévoiler, se démasquer, percer.

Открыване, *sm.* la découverte, le dévoilement.

Открывателенъ, *adj.* révélateur. | vreur.

Открывачъ, *ка, s.* révélateur, trice; un décou-

Открыто, *adv.* à découvert, 'hautement.

— море, *sm.* Mar. le large et large, le

furin.

Открытость (съ —, d'abondance de cœur.

Открытъ, *adj.* decouvert, inabrité.

— рейдъ, *sm.* Mar. rade foraine f.

Откупувамъ, *va.* racheter; | (накъ), Jur.

retraire; | -са, *vr.* se racheter, se rédimer.

Откупуване, *sm.* le rachat, la rançon, le

rançonnement, la rédemption; | пуцамъ съ

—, *va.* rançonner.

Откупувателны пары, *sf. pl.* la rançon.

Откупувачъ, *ка, s.* fermier, ére; un redemp-

teur.

Откупенъ рекрутъ, *sm.* Milit. un remplaçant.

Откупливъ, *adj.* rachetable, recous.

Откупъ м или Закупуване, *n.* la forme,

amodiation f; 1. давамъ съ —, *va.* acenser;

| (ниомъ), affermer, affermer; 2. даване

нива съ —, l'affermage m; 3. даване часть

отъ поемъ или —, le sous-bail, la sous-

ferme; 4. знимамъ съ — нива, *va.* affermer; 5.

знимане или даване нива съ —, l'acense-

ment m; 6. прѣдавамъ —, знимамъ — отъ

главний откупникъ, *va.* sous-affermer et

-fermer.

Откъсень, *sm.* le merceau, la pièce, tronçon,

éclat m; 1. fig. le fragment, le lambeau;

2. избирамъ -сецы изъ книга, *va.* colliger;

3. избиратъ на -сецы, un compilateur; 4.

изборъ -сецы, la compilation; 5. съби-

рамъ -сецы, *va.* compiler; 6. събране -сецы

изъ съчинена, les catalectes m.

Откъсвамъ и -снுவамъ, *va.* tronquer; |

-са, *vr.* désertir; | откъснуваща отъ нѣ-

сакъ-тъ (за котка), *v. imp.* Mar. il dérape.

Откъсване, *sm.* l'évulsion f; | (ладя), le

démarrage; | стигналъ са —, évulsif, *adj.*

Откъснать, *adj.* détaché, coupé.

Отлагамъ, *va.* ajourner, retarder, transférer,

surseoir à, mettre à l'écart; 1. fig. suscep-

dre, mettre ou prendre au croc; 2. Jur.

superséder à; 3. (до ерѣме), proroger, re-

mettre; 4. (за другъ нѣмъ), renvoyer, dif-

férer, dilayer.

Отлагане, *sm.* le retardement, la prorogation,

suspension, translation f, répit, surais m;

| безъ —, *adv.* sans déport.

Отлагателенъ, *adj.* Jur. dilatoire.

Отлагателство, *м.* le renvoi, la remise, le répit, la surséance, le sursis.

Отлавямъ, *в.* survider.

Отливъ (*морски*), *м.* le reflux; | *Мор.* le descendant, le jusan, ébe ou ebbe *м.*

Отличамъ, *в.* distinguer, exceller, illustrer, remarquer; 1. *-са*, *вр.* se distinguer, s'illustrer, se faire remarquer, s'ennoblir, se signaler; 2. (*съ почете*), se piquer d'honneur; 3. (*по чуднымъ си мысли*), faire secte à part. [hors de ligne.

Отличень, *adj.* signalé, marquant, insigne, — *човѣкъ*, *м.* une sommité.

Отличителень, *adj.* caractéristique.

Отличителна буква, *сф.* la caractéristique.

Отличие, *м.* la distinction; | *-ция*, *пл.* les préférences *сф.*

Отличность, *сф.* la distinction. [ponent, *adj.*

Отложителень глаголъ, *м.* Gram. dé-

Отлѣпявамъ и -пямъ, *в.* dégluer; | (*отъ калъ-та*), *Мар.* déchoquer et déséchouer; | *-са*, *вр.* se décoller, se déprendre.

Отлѣккваса, *в. imp.* il se redêta sur.

Отлѣккване, *м.* *сф.* le reflet.

Отлѣчамъ (*отъ черкова*), *в.* excommunier, anathématiser; | (*отъ божие добытаци*), *свѣгъ*.

Отлѣчане, *м.* la ségrégation; | (*отъ черкова*), excommunication *сф.* foudre *сф.* et *м.*

Отлѣчень (*отъ черкова*), *adj.* *с.* excommunié, ée.

Отмѣляване, *м.* l'accablement *м.*

Отмахнувамъ, *в.* otter; 1. (*вържѣ*), *сф.* débriider; 2. (*злоупотѣбена*), réformer; 3. (*неудѣтъ, обстѣяване*), lever; 4. (*вържѣжа*), soulever; 5. *-са*, *вр.* s'élever.

Отмахнуване (*неудѣтъ или обстѣяване*), *м.* la levée.

Отмекливо сръдство, *м.* ramollissant, *adj.* *м.*

Отмекливъ, *adj.* ramollissable.

Отмекнувамъ, *в.* *м.* ramollir; | *отмекну-васа*, *в. imp.* il s'amollit.

Отморенъ, *adj.* reposé.

Отмѣтнувамъ (*отъ прѣдметъ-тъ*), *вр.* divaguer; | *който са -тнува*, un divagueur

Отмѣтнуване (*отъ прѣдметъ*), *м.* la divagation; | (*отъ нѣщо*), le renoncement.

Отмѣствачъ, *ка*, *с.* vengeur, rease; réparateur, trier des torts; un profligateur; | *сам*, un revancheur; | (*на доначены*), un redresseur de torts.

Отмѣстене, *м.* le ressentiment; | la revanche; | *вынамъ за —*, erler vengeance.

Отмѣстителень, *adj.* vindicatif, vengeur.

Отмѣстявамъ, *в.* se revancher de, le payer: 1. *сам*, rivaliser; 2. (*за доначены*), repa- rer; 3. (*нѣкому за нѣщо*), venger, tirer ou prendre vengeance de; 4. *-си*, *м.* se faire justice à soi-même; 5. (*на нѣщо*), se venger de.

Отмѣстяване, *м.* la vengeance, la repré- saille, un prêté rendu.

Отнасямъ, *в.* remporter, rapporter, porter.

Отнамамъ и -немамъ, *в.* otter, retrancher, soustraire, déprendre, capturer, souffler; 1. *сф.* châtrer; 2. (*сръсъ*), assadir; 3. (*ала- дѣне*), déposséder; 4. (*сѣтъ*), *Мар.* abreyer; 5. (*граждански прѣдѣла*), dénatura- liser; 6. (*отъ прѣстѣль-тъ*), regagner; 7. (*силомъ*), envahir.

Отнамане, *м.* l'accourcissement *м.*; | (*отъ непрѣстѣль вѣта лѣдѣ*), *Мар.* la recousse et recousse.

Относямъ (*къ-къ нѣщо*), *в.* référer; 1. *-са*, *вр.* concerner, intéresser, traiter, se récla- mer de; 2. *сф.* rejallir sur; 3. *Jur.* exsiper; 4. (*къ-къ нѣщо*), se référer, se rapporter à; 5. (*на нѣщо*), s'en remettre à; 6. *относяса*, *в. imp.* il importe; | (*до нѣщото*), il regarde; | (*до нѣщо*), il touche; 7. *колкуто са от- нося до*, *прѣп.* par rapport à, en matière de; | (*мене*), en mon particulier; | (*за мене или за него*), pour moi, pour lui.

Относителень (*къ-къ*), *adj.* relatif.

Относително, *прѣп.* concernat, à l'endroit; | (*за*), à l'égard de; | (*на*), *adv.* relative- ment; 3. *прѣп.* en fait de.

— *мѣстоимено*, *м.* Gram. pronom relatif *м.*

Относителность, *сф.* la relativité.

Отношение, *м.* le rapport, la relation, pro- portion; 1. *Mathém.* la raison; 2. *въ —*, *прѣп.* à l'endroit; 3. *въ —* *къ-къ*, touchant; 4. *въ —* *на*, au sujet de; 5. *въ тона —*, à cet égard, sous ce rapport; 6. *у всѣмъ —*, à tous égards; 7. (*къ-къ*), trait à.

Отнынѣ, *adv.* désormais.

Отонъ, *м.* l'enflure *сф.* le bubon, la gros- seur; 1. *Méd.* la tuméfaction, anasarque *сф.*; 2. (*на лѣво*), la taupie; 3. (*на кракъ*), *Vétér.* la limace et limas *м.* courbe *сф.*; 4. (*около кракъ-тъ*), *Méd.* le bourrelet ou bourlet; 5. (*на тѣбуръ-тъ*), le ballonne- ment; 6. *докарвамъ —*, *в.* *Méd.* tuméfier; 7. *пробиване —*, *Chir.* énucléation *сф.*; 8. *спадане —*, dégonflement *м.*

Отпаднавамъ и -падамъ, *в.* s'amoindrir, s'affaïsser, s'affaiblir.

Отпаднаване, *м.* le harcèlement.

Отпадналъ, *adj.* defaillant.

Отпаднато състояние, *м.* la courbature.

Отпаднатъ, *adj.* courbaturé et courbaturé, recru.

Отпарямъ, *в.* déboîter; | (*закосятъ прозе- рѣтъ или грама*), démurer; | *-са*, *м.* se déboîter.

Отписачъ, *м.* *с.* un correspondant.

Отписованъ (*нѣкому*), *в.* correspondre avec.

Отписоване, *м.* la correspondance, commerce de lettres *м.*

Отписованѣ, *м.* *пл.* les dépêches *сф.*

Отписка, *sf.* la quittance; | давань —, *va.* quittance.

Отплащамъ, *vn.* rendre la pareille, se revanche de, le payer; 1. revaloir; 2. (назубеното ерѣме), récompenser le temps; 3. -са, *vr.* se libérer.

Отплащане, *sm.* le rendu, la revanche, le talion; | за —, *adv.* en récompence.

Отплеснителенъ (за нуль), *adj.* intermittent.

Отплеснувамъ, *vr.* échapper; 1. (съ зоро-ренето), fourcher et se —; 2. (съ отго-воръ), varier; 3. (отъ реда-тъ), *Typ.* éch-vaucher.

Отплеснуване, *sm.* l'intermission *f*; 1. *fig.* la cascade; 2. *Méd.* l'intermittence *f*; 3. безъ —, *adv.* sans intermission.

Отпослъ когато, *conj.* au fur et à mesure que.

Отпрѣденъ, *adj.* avancé.

— постъ, *sm. Milit.* l'avant-poste *m.*

Отпрѣдишенъ, *adj.* antérieur.

Отпрѣдно столче (на корема), *sm.* le strapontin. [avancé *m.*

Отпрѣдъ твърдия, *sf.* Fortif. ouvrage

Отпрѣдъ и -дѣ, *adv.* de front, devant.

Отпустителенъ, *adj.* remissible.

Отпустителна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre sa-ctoïre *f*.

Отпустителъ захлупакъ (на паруса ма-шина), *sm.* le reniflard.

Отпустнатостъ, *sf.* *Méd.* la flaccidité.

Отпустнать (за лимицы), *adj.* relaxé.

Отпустнувамъ, *vr.* se lâcher, s'endormir; | *fig.* prendre le mors aux dents.

Отпустнуване и -стане, *sm.* le dégel.

Отпусъ (на молитва), *sm.* le pardon.

Отпушвамъ и -швамъ, *va.* déboucher, débou-cher, dégorger; | (блѣсъ), débouder, débondonner; | (шумъ), décoiffer.

Отпушване, *sm.* le débouchement, dégorge-ment, débondonnement *m.*

Отпушникъ, *sm.* le tire-bouchon.

Отпушамъ, *va.* lâcher, relâcher, débânder, quitter, desserrer; 1. (сложамъ), *Mar.* lar-guer; 2. (опомамъ), *Mar.* filer; 3. -са, *vr.* lâcher, mollir, se remettre à, se donner carrière, suivre; 4. отпушаса, *v. imp.* il fond.

Отпушане, *sm.* le relâchement, la rémission; 1. (за вода), le dévernoir; 2. (аласна бурея), *Gram.* l'élosion *f*; 3. (маласно изсушване), *Méd.* la pollution.

Отпушеникъ, *s.* un affranchi.

Отпушвамъ, *va.* consumer; | *Chim.* desquâmer.

Отпушване, *sm.* l'écaillage *m*; | *Chim.* la desquâmentation.

Отпущамъ, *va.* exclure.

Отпущамъ, *va.* détendre; | -са, *vr.* se dé-tendre; | отпущаса (за ерѣме), il se débânde.

Отпущане (на ерѣме), *sm.* la détente.

Отравямъ (сърдцето идкому съ рѣчи уж-на присмѣтъ), *va. fam.* brocarder.

Отравляне [цѣръ за —, *Méd.* l'antidote *m.*

Отраслѣкъ и -слѣкъ, *sm.* le rejeton, le surgeon, la revenue, oeilleton *m*, talle *f*, plant, peuple *m*; 1. *fig.* l'embranchement *m*, ramification *f*, rameau *m*, branche *f*; 2. *Anal.* la production; 3. *Agric.* le rejet, le trochée; 4. (на дърво), la pousse; 5. (отъ еленскы рога), *Vén.* la trochure, l'an-douiller *m*, le sur-andouiller; 6. (косма), *Anal.* l'apophyse *f*; 7. (на лоза), le cha-pon; 8. (прѣчка сураса отъ дърво), le acion; 9. раздѣлятъ на -слѣцы, *v. imp. fig.* ils se ramifient; 10. пуца -слѣцы, il rejete, il rejetonne, il talle; | (наръ), il repousse.

Отреденъ (сѣмъ на), *va.* ressortir *a.*

Отредливъ, *adj.* définissable.

Отредъ, *sm.* la classe, la caste, la catégorie;

1. *Log.* le prédicament; 2. *Milit.* le détachement; 3. (солдаты), le parti; 4. испра-щамъ — войска, *va. Milit.* détacher; 5. располагамъ по -ды, *va.* catégoriser.

Отреждамъ, *va.* assigner, marquer; 1. *fig.* trancher; 2. (мымо на стоки), tarifier; 3. (наръ), déléguer; 4. -са, *vr.* se taxer.

Отреждане [по —, *adv.* à priori.

Отривамъ, *va.* essuyer.

Отривалникъ, *sm.* la touaille.

Отривка, *sf.* le chiffon, la guenille; 1. (за бръснари), le frottoir; 2. (за изтирване), l'époussette *f*; 3. (начасыра т.), le torchon; 4. (печета), le napperon; 5. (за пера), l'essui-plume *m*; 6. (за парма), la pelle; 7. *pl.* -вкы, *fig.* les brouillies *f*.

Отрицателенъ, *adj.* négatif; -лно, -ivement; | de refus.

— отговоръ, *sm. fam.* néant à la requête, *m.*

Отрицателна рѣчь, *sf. Gram.* la négation.

— частица, *sf. Gram.* le privatif.

Отрицателно прѣдложено, *sm.* la négative.

Отрицателникъ, *ница, s. Jur.* renoncateur, trice; un refuseur.

Отричамъ, *va.* nier, démentir, décommander, rebuter, contremander, rétracter, renvoyer; 1. (съ молитва), éconduire; 2. (на при-зосаны гости), dépriar; 3. (за прѣминало ерѣме), *Jur.* forelore; 4. (зрѣисно), re-mercier; 5. -са, *vr.* se démettre de, se ré-tracter, renoncer, renier, dénier, se départir de, se défendre de, se déporter de, abandonner, s'excuser de, méconnaître, abjurer; 6. *fig.* repudier, chanter la palinodie; 7. *fam.* s'inscrire en faux contre; 8. (отъ есиче), vivre de privations *m*; 9. (отъ идко), refuser, revenir de, faire divorce avec; 10. (отъ прѣстола), abdiquer.

Отричане, *sm.* le refus, la négation, négative *f*, reniement et -nément *m*, renonciation *f*, renoncement *m*, dénégation *f*, démenti, dé-

saveu, désistement *m*, résignation *f*, non *m*, retraction, démission, abjuration *f*, veto *m*, palinodie, abnegation *f*, contre-ordre, rebut *m*; 1. *fig.* la repudiation; 2. *Jur.* le déport, le déni; 3. *fam.* le nenni, néant à la requête, *m*; 4. *pop.* le rengaine; 5. (отъ католическы догматы), serment du test, *m*; 6. (за прѣминало ерѣме), *Jur.* la forclusion; 7. (отъ прѣстола), l'abdication *f*.

Отрова, *sf.* le poison, le venin. empoisonnement, toxique *m*; 1. *fig.* le poison; 2. (за животны), la gobbe; 3. (отъ пуча бѣдъ), virus rabique *m*; 4. поливаемъ съ —, *va.* envenimer; 5. —, *plante*, la ciguë.

Отравачъ, *ка*, *с.* empoisonneur, euse.

Отровене, *sm.* le vénéfice.

Отровенъ, *adj.* vénéneux.

Отровителецъ, *adj.* satirique, sarcastique; | *fig.* virulent, mordant. [venimeuse *f*. — или лошасть языкъ, *sm.* *fig.* langue — присмѣвъ (сарказмъ), *sm.* le sarcasme; | *fig.* ris sardonien ou — donique *m*.

Отровителна поема (у Грцы), *sf.* la satire. — смѣшлива дума, *sf.* le brocard.

Отровително питіе, *sm.* le boucon.

Отровителны думы, *sf. pl.* la picotarie.

Отроито вещество, *sm.* le toxique.

Отровитость, *sf. fig.* la virulence.

Отровитъ, *adj.* vireux; | (за себросе), venimeux; | за растенеа, vénéneux. — жьлтникъ, *sm.* arbrisseau, le toxicodendron. [—ca, *vr.* s'empoisonner.

Отроваемъ и -равамъ, *va.* empoisonner; |

Отрованне и -раванне, *sm.* l'empoisonnement *m*; | цѣръ за —, le contre-poison.

Отроце, *sm.* l'enfant *so*; | *pop.* le populo.

Отъравамъ, *va.* sauver, délivrer, décharger, débarrasser, défaire, oter, dépêtrer, tirer de; 1. (отъ), purger de; 2. (отъ нѣщо), quitter de; 3. —ca, *vr.* se sauver, se délivrer de, se décharger de, se débarrasser de, se défaire de, se dépêtrer de, échapper à et s' —, se libérer, s'en tirer, sortir de, se déprendre; 4. *fam.* réchapper; 5. (съ бесстрастиемъ), payer d'effronterie *f*; 6. (отъ бѣда), retirer son épingle du jeu; 7. (отъ нѣщо), se dispenser de, s'exempter de, se relever de; | *fam.* s'esquiver, esquiver; 8. (отъ хлопотане), tirer son épingle du jeu.

Отъраване, *sm. fam.* le débarras; | *fig.* le déblai; | *Jur.* le retrait.

Отъраванъ (отъ нѣщо), *adj.* quitte de.

Отъравямъ, *va. fig.* dégrasser; 1. (съ прѣчка), *fig. fam.* épousseter; 2. (цѣмъ отъ дѣло), débileurir; 3. (отъ себе-си), *fig.* secouer; 4. —ca, *vr.* se secouer; | *fig.* se dégrasser. [époussetage *m*.

Отъравяне, *sm.* le secouement et secoudment.

Отхвърлятъ, *sm.* un refuseur; | (на сару), le réverbère; | *Phys.* réflecteur, *adj.* *m*.

Отхвърляностъ, *sf.* la réflexibilité.

Отхвърлявъ, *adj.* réflexible.

Отхвърлятеленъ, *adj.* refusable, récusable, abjuratoire; | *Jur.* déclinatoire.

— реверъ, *sm.* le réverbère.

Отхвърлямъ и -левамъ, *va.* refuser, repousser, réprouver, ren-ncar, nier, dénier, démentir; 1. rétracter, objecter, ajourner, réverbérer, nullifier, riposter, recuser, réfléchir, déposer, rebuter; 2. *fig.* rejeter, combattre, proscrire, rembarrier, répudier; 3. *Jur.* infirmer, invalider; 4. (молба), *Jur.* débouter; 5. (мысль), *fig.* déordre de; 6. (сѣтлина), réfléchir; 7. (сѣмля), lever; 8. (удары), rager; 9. (жрецы), *fig.* secouer; 10. отхвърлятъ, *v. imp.* il se répent; | (сару), ils renvoient; | *Phys.* il répercute; 11. —ca, *vr.* désavouer, abjurer, se dédire de, se débattre, réverbérer, se réfléchir; 12. отхвърляса, *v. imp.* il se refuse sur; | отхвърляса (сару), ils rejaillissent; 13. който може са отхвърля (отхвърляе), combattable, repudiable, *adj.*

Отхвърляне и -леване, *sm.* le rejet, abjuration, rétraction, proscription, réacision, déposition *f*, désaveu *m*, récusation, parade *f*; 1. *fig.* la repudiation; 2. *Jur.* le déboute, fin de non-procéder, *f*; 3. (сару), la réverbération; 4. (назадъ), le rejaillissement; 5. (отъ само себе), l'abnegation *f*; 6. (сѣтлина), le reflet, le rappel; 7. (сѣтлина, гласъ), la réflexion, le réfléchissement; 8. достойтъ за —, reprouvable, *adj.* [stitution *f*.

Отхрана *f* и -неване, *m.* l'éducation *f*, instruction; *va.* élever; | *fam.* éduquer; | *fig.* nourrir. [mal élevé.

Отхраненъ [добръ или арт —, bien ou

Отхранителецъ, *adj.* éducateur.

Отхранителка (нараманъ), *sf.* une gouvernante; | *fig.* une nourrice.

Отхранителна къща, *sf.* les enfants trouvés *m*.

Отхранителъ, *sm. fig.* un nourricier.

Отръзано клоче, *sm.* le coupon.

Отръзвамъ, *va.* extraire, enlever; 1. *Chir.* extirper; 2. (исключилъ клочеа на дѣло), argoter; 3. (смаза), mutiler; (умитъ на конъ), brétauber.

Отръзване, *sm.* le coupure; 1. *Chir.* l'extirpation *f*, extraction, excision, abscission *f*; 2. (на ерѣдното отъ мѣло), *Chir.* l'exérèse *f*; 3. (смаза), l'amputation *f*.

Отръклянтъ, *adj.* niabile (voies отрицать).

Отсамнешъ, *adj.* citérieur.

Отсѣга, *adv.* désormais; | — натакъ, dorénavant.

Отсѣгамъ и -сѣгамъ, *va.* couper, trancher; 1. (гласа нѣмаму), décoller; 2. (дѣло), bûcher; 3. (дѣло сѣчѣа), sabrer; 4. (кѣносе), recorer; 5. (смаза), mutiler; 6.

(сдѣла), arrêter; 7. отсача ми умъ-тъ, *vn.* conclure, argumenter.

Отсичане и -сичане, *sm.* l'arrêt *m*, arrêté *m*; 1. *Archit.* le fruit; 2. (*глава на Прѣдмѣча*), la décollation; 3. (*съ начало на рѣчь*), *Gram.* l'aphérèse *f*; 4. (*на отсѣдане*), le prononcé; 5. (*става отъ тѣлото*), l'ablation *f*; 6. (*на стига*), le repos; 7. (*на умъ-тъ*), la conclusion, la conséquence; 8. съ -глава, sous peine de la vie.

Отсичама и -коквувамъ, *va.* réfléchir, rejailir.

Отскачане (съ жедето-мъ), *sm.* le rabat.

Отскорось (одевъ), *adv.* tantôt, naguère et naguère.

Отскубнувамъ и -бвамъ, *vr.* s'attacher de.

Отскубнуване, *sm.* *Chir.* l'avulsion *f*.

Отслабнувамъ и -бвамъ *va. vn.* affaiblir, mollir, affaïsser, énerver, amollir, s'assoupir, relâcher, lâcher et se —; | -*ca*, *vr.* détendre.

Отслабнуване и -бване, *sm.* l'affaiblissement, appollissement *m*, laxité, remission *f*; | *Med.* atonie, enervation, prostration, exanation *f*.

Отслабителенъ, *adj.* *Med.* chalanthique.

Отслабнать, *adj.* atone; | (*или който отслабнува*), affaiblissant.

Отсрамямъ, *vr.* rendre la pareille, réhabiliter.

Отстрана, *adv.* accessoirement.

Отстранѣне, *sm.* l'écartement *m*, dérogation, digression *f*; | *fig.* l'aplanissement *m*.

Отстраненъ, *adj.* latéral; | *fig.* indirect, détourné. | -*ivement*; | dérogatoire.

Отстригителенъ, *adj.* digressif; съ -панене.

Отстраивамъ, *va.* écarter; 1. *fig.* aplanir, 2. -*ca*, *vr.* se retirer, déloger à, désert onner; 3. *fig.* aliéner; 4. *Astr. Phys.* décliner; 5. който са отстраива (*за сличенъ часотникъ*), cadran déclinant *m*.

Отстъпвамъ и -памъ, *va.* ceder, donner, abandonner, laisser, remettre, transférer, transporter; 1. reculer, fléchir, aliéner, s'exécuter, se rendre, résigner; 2. *fig.* rétrograder, relâcher (de), hoïsser; 3. *fig.* *fam.* battre en retraite *f*; 4. *Jur.* délaier, se délaier de; 5. *f m.* déchanter; 6. (*нама*), révéler; 7. (*попытано*), *Jur.* rétrocéder; 8. (*прѣдметство нѣкому*), baisser le pavillon ou la lance; 9. който отстъпва дължностъ нѣкому, résignant, *adj*; 10. комуто са отстъпва дължностъ résignatîva, *adj*.

Отстъпване, *sm.* l'abandon *m*, abandonnement *m*, remise, transmission *f*, transport *m*, cession, réquination *f*, écart *m*, aliénation *f*; 1. *fig.* la reculade, le divorce; 2. *Jur.* le dévêtement, désarmement *m*; 3. (*даване илюма*), *Jur.* le délaissement; 4. (*отъ нѣщо*), la négation; 5. (*попытано*), *Jur.* la rétrocession; 6. (*въ риторика*), l'épître *f*; 7. (*на слово*), *fig.* l'excursion *f*.

Отстъпка, *sf.* la démission, la cession, acquiescement *m*; [*adj. Jur.* cessible.

Отстъпникъ (кѣсто може да са отстъпни),

Отстъпникъ, *sm.* un renié, aliénateur *m*, cessionnaire *sc*, laps et relaps; | *fig.* un renégat, transfuge *m*.

Отстъпнителенъ, *adj.* aliénable; | (*попытано*), rétrocessif.

Отстъпнителность, *sf.* l'aliénabilité *f*.

Отстъпничество, *sm.* l'apostasie *f*.

Отсъвѣтувамъ, *va.* dépersuader, dissuader de, détourner.

Отсъвѣтуване, *sm.* la dissuasion.

Отсъвѣтувателенъ, *adj.* dissuasif.

Отсыпвамъ, *va.* survider.

Отсыпка, *sf.* la criblure; | (*отъ жито*), le

Отсыпки, *sf. pl.* les vannures *f*, l'issue *f*.

Отсыкъ, *sm. Géom.* l'abscisse *f*.

Отсыичване, *sm. fig.* la teinte, la teinture.

Отсыченъ, *adj.* arrêté.

Отсычени клонове, *sm. pl.* l'élagage *m*.

Отсѣденъ, *adj.* condamné *m*; | изговаряне на — (*вопросъ Аута-де-фе*).

Отсѣждамъ, *va.* juger, justicier, faire justice de, débouter, résoudre, antencier, condamner; | (*на смъртъ прѣдметникъ*), exécuter.

Отсѣждане, *sm.* le jugement, la sentence, oracle, arrêt *m*, condamnation *f*; 1. (*на смъртъ*), exécution *f*; 2. *быркма въ —*, *vr.* méjuger; 3. *унищожене на —*, *Jur.* easation *f*. [*clusif*.

Отсѣдителенъ, *adj.* discoursif; | *Gram.* con-

Отсѣдителность, *sf.* le dissernement.

Отсѣствие, *sm.* l'absence *f*, éloignement *m*, éclipse *f*.

Оттаташенъ, *adj. Géom.* alterne.

Оттеглевамъ, *va.* dépersuader, distraire; 1. (*отъ работа*), debaucher; 2. -*ca*, *vr.* se distraire de, se déporter de, le ceder à, se délire de, s'arracher de, se garer, se confier, s'exiler, désactionner, plier; 3. *Milit.* se replier; 4. (*назадъ*), se retirer, reculer; 5. (*отъ нѣщо*), se détourner de; 6. (*на самотия*), se reléguer.

Оттеглеване, *sm.* la defection, la distraction, la rai-ion; 1. (*назадъ*), la reculade, le reculement; | *Milit.* la retraite; 2. (*отъ сѣмъ-мъ*), l'effacement *m*.

Оттласкувамъ, *va.* repousser; | *който -нува*, *Phys.* repulif.

Оттласкуване, *sm. Phys.* la répulsion; | *достойнъ за —*, repoussable, *adj*.

Оттърпнать, *adj.* dégourdi.

Оттукъ, *adv.* en.

Оттыкамъ, *vo.* débonder.

Оттмнать, *adj.* dépourvu de.

Оттмнителенъ, *adj.* privatif.

Оттмнувамъ, *va.* extorquer, extraire, enlever, soustraire, priver, retrancher, dé-

pourvoir; | (отъ нѣкого нѣщо), *fig.* sevrer | (нѣкому народный характеръ), dénationaliser.

Оттамнуване, *m.* l'enlèvement *m.*, extorsion *f.*
Отуста, *adv.* de bouche.

Отучвамъ, *va.* déshabituer, désaccoutumer;
| -са, *vr.* se déshabituer, se désaccoutumer,
se sevrer de, se défaire de.

Отцѣпникъ ница, *sc.* séparatiste.

Отче нашъ, *sm.* le pater; | *fam.* la patenôte.

Отчекнатъ листъ (за присаждане), *sm.*
Agric. l'écusson *m.*; | присаждамъ съ —,
va. Agric. écussonner. [*sécs f.*]

Отчекнаты клонове, *sm. pl. Vén.* les bri-

отченувамъ (листецъ), *va.* sevrer.

Отчекнуване (клонъ), *sm.* le cassement.

Отчетъ (задржане отъ нѣры), *sm.* la retenue.

Отчитане (на родителна), *sm.* les relevailles *f.*

Отчупвамъ, *va. fig.* ébrécher.

Отчупване, *sm.* la brisure; | - (кѣсче отъ

костъ), *Chir.* l'esquille *f.*

Оѣнцерски знакъ, *sm. Milit.* le 'hausse-colo

Оѣнцерски чинове, *sm. pl. Mar.* l'état-major *m.*

Оѣнцерь и -ринъ, *sm. Milit.* un officier; |
унтеръ —, un sous-officier; | оберъ -ры,
pl. officiers subalternes *m.*

Оѣнциаленъ, *adj.* officiel; -амо, -ellement.

— извѣстникъ (засема), *sm.* le moniteur.

Оѣнциантинъ, *sm.* un officier.

Охаленъ, *adj.* libéral, libre, franc, gaillard,
aisé, cavalier, croustilleux; | (малко),
fam. guillerret.

Охално, *adv.* grassement, à l'aise.

Охалность, *sf.* l'aise *f.*

Охавване, *sm.* la dentée; | (съ злѣтъ), *Vén.*
la bourrade.

Охамъ, *vn.* sangloter, gémir, se lamenter
sur, 'hurler, pleurer; 1. *fig.* piauler; 2. *fam.*
geindre; 3. който охка, pleurant, *adj.*

Охкане, *sm.* le sanglot, la lamentation, gé-
missement, 'hurler, hélas, éclat de rire,
m.; | *pl.* -меа, les complaints *f.*; | съ —,
Méd. singultueux, *adj.*

Охкателонъ, *adj.* déchirant.

Охладителенъ пукалъ, *sm.* l'alcazaras *m.*

Охленъ, *sm.* le buccin (*voies* Плушниковъ).

Охлократически, *adj.* ochlocratique.

Охлократія (управлене на простаци), *sf.*
ochlocratie *f.*

Охлузвамъ (пожата си), *vn. Chir.* excorier.

Охлузване (на дъво), *sm. Vén.* le frayoir;
| (на кожата), *Chir.* l'excoriation *f.*

Охра (цѣдителъ), *sf.* l'ocre et ochre *f.*;
-ринъ, d'ocre; | чечена —, la momie.

Охтикавъ, *adj.* étique.

Охтикъ, *sm.* l'étisie *f.*, le marasme; 1. *Méd.*
la phthisie, la pulmonie, la contabescence;
2. (момене), *Méd.* l'hectie *f.*; 3. който до-
карва —, tabifique, *adj.*

Охтиченъ и -чавъ, *adj.* phthisique, pul-
monique, contabescant, tabida.

Охтична грѣска, *sf. Méd.* fièvre hectique *f.*

Охъ! *interj.* ouf, ah, ale ou ahi, hélas; | —
на умъ-тъ ми е, *adv.* à propos.

Оцедаръ, *sm.* un vinaigrier.

Оцеденъ, *adj.* acéteux et acété.

— соусъ, *sm.* la vinaigrette.

Оцедна кисѣлина, *sf. Chim.* acide acétique *m.*

— соль, *sf. Chim.* l'acétate *m.*

Оцедникъ, *sm.* le vinaigrier, le cornicheon.

Оцедъ (и еини), *sm.* le vinaigre; 1. малко

—, filet de vinaigre; 2. месо съ — и масло,

la vinaigrette; 3. подправка съ —, *va.*

vinaigrer; 4. фабрика за — (оцедарница),

la vinaigrierie.

Оцѣлявамъ, *vn.* durer.

Оцѣнявачъ, *sm.* un estimateur, taxateur,
commissaire ou huissier priseur *m.*; | (на

мисла), un taxateur.

Оцѣнено, *sm.* l'appréciation *f.*, estimation,
taxe, taxation, prisee *f.*, de vis *m.*; | (на

умомъ), *Jur.* la ventilation.

Оцѣненъ, *adj.* toisé.

Оцѣнителенъ, *adj.* estimatif, de prisee.

Оцѣнявамъ, *va.* apprécier, estimer, évaluer,
taxer, compenser, priser, arbitrer; 1. *Jur.*
ventiler; 2. (оцѣню), mésestimer; 3.

(такмо), mesurer.

Оцѣняване, *sm.* l'évaluation *f.*, compensation *f.*

Очевиденъ, *adj.* visible; -амо, -мент; | évi-
dent, apparent, éminent, clair, patent; |

fig. palpable. [*physique f.*]

Очевидна доотвърнность, *sf.* certitude méta-

Очевидно, *adv.* à vue d'œil.

Очевидность, *sf.* l'évidence *f.*, la visibilité.

Очень, *adj. Anat.* ophthalmique, optique,
oculaire; | църъ за -чны болести, *Méd.*

l'ophthalmique *m.* [*gonner.*]

Очесвамъ (за продажба конъ), *va.* maqu-

Очмъ, *sm. pl.* les lunettes *f.*; | *fam.* les

besicles *f.*

Очиларъ (майсторъ), *sm. s.* lunetier, ére.

Очиня, *sf.* la tante.

Очиствамъ, *va.* nettoyer, purifier, épurer,
expurger, purger, curer, clarifier, éclaircir,

affiner, raffiner; 1. dégager, vider, évacuer,
déblayer, débarrasser, acquitter, quitter;

dégorgier; 2. *Méd. Chim.* dépurar; 3. *Chim.*

rectifier, exalter; 4. (снодъ), *Méd.* mondifier;

| който -сена —, mondifiable, *adj.*; 5.

(малъ), décraquer, décoroter; 6. (сидмъ),

apurer un compte; 7. -са, *vr.* se purifier,

s'épurer, se purger et so — de; 8. (омъ

нѣщо), expier.

Очистване, *sm.* le nettolement et nettoyage,
curage, curement *m.*, clarification *f.*; 1. éva-

cuation *f.*, débarrassement *m.*, mondification

f., affinage, dégorgeement *m.*; 2. *Chir.* la

détersion; 3. *Jur.* la solution; 4. *Mar.* le

ragréage; 5. (отъ грѣхове), l'expiation *f*; 6. (рана), *Chir.* l'abstersion *f*; 7. (на родителна), les vidanges *f*.
Очистене, *sm.* la purification, épuración, propitiation, illustration *f*; || *Chim.* rectification, exaltation *f*; || *Méd. Chim.* la dépuración.
Очистенъ, *adj.* peigné. [Illustral.
Очистителенъ, *adj.* épuratif et épuratoire.
Очистителна жертва, *sf.* sacrifice propitiatoire et victime —, *sf.*
Очице, *sm.* le bourgeon; || (на книгы), le point.
Очица, *sm. pl.* plantés, l'oeillet *m.* la mignonne, eufraise et euphrase *f*; || дивы —, oeillet de poëte; || кѣтка прѣстъ съ —, l'oeilleterie *f*.
Очица пѣпка, *sf.* l'oeilleton *m.*
Очна длабчинка, *sf.* *Anat.* l'orbite de l'oeil *f*.
 — **каболака или шикалака**, *sf.* globe de l'oeil, *m*; | **отокъ на —**, *Méd.* la buphtalmie.
 — **или лампена шатра**, *sf.* le garde-vue.
 — **ципа**, *sf.* *Anat.* la choroïde ou membrane choroïde.
 — **чага**, *sf.* la chassie.
Очно-длабчинченъ, *adj.* *Anat.* orbitaire.
 — **ечемыче**, *sm. fam.* compère loriot *m.*
 — **стжалце**, *sm. Anat.* la sclérotique; | **въспалене на —**, *Méd.* la sclérotite.

Очно стѣкло (на пусола), *sm. Opt.* l'oculaire et verre —, *sm.*
Очникъ (на свързватъ конь), *sm.* l'oeillère *f*, orbière, lunette *f*.
Очуквамъ (коноплъ, ленъ), *va.* échanvrer, broyer, tiler et teiller.
Очукване (коноплъ, ленъ), *sm.* le tillage et teillage.
Очуквачъ, ка (на ленъ), *s.* tilleur, euse.
Ошмулевамъ (листа), *va.* effeuiller, effaner.
Ошмулеване (листа), *sm.* l'effeuillage ou —lage *m*; | *Bot.* la foliation.
Ошмулены листа, *sm. pl.* les effanures *f*.
Ощавямъ (прасе), *va.* peler.
Още, *adv.* encore et encor, de même, aussi, item; 1. — **и**, en sus; 2. **и —**, par-dessus le marché; 3. — **отколъ**, *prep.* dès avant.
Ощиревъ, *adj.* sexuel.
Ощиръ (сой т.), *sm.* la race, le sexe, l'espèce *f*; le genre, la gent, la génération, la naissance, engenceance *f*, sang *m*; 1. **конь отъ добъръ —**, cheval de race, *m*; 2. **различие на —ры**, la sexualité; 3. **размѣсвамъ —ры**, *va.* croiser; 4. **смисане на —ры**, le croisement.
Оѣдвать (листама), *v. imp.* ils broutent.
Оѣдина, *sf.* la brèche.
Оѣкване, *sm.* la solidification.

П

П

Пазарлъкъ

П (не), la seizième lettre de l'alphabet bulgare.
Павечерка, *sf.* les complices *f*.
Павианъ (маймуна), *sm. quadr.* le papion ou babouin; | *H. nat.* le cynocéphale.
Павой, *sm. plante*, la barbe-de-moine ou conscute; | (**за връзване логие**), le pleyon et plion.
Павойникъ, *sm. arbre*, le bombax ou fromager, gossampin *m*; | —, *plante*, la velvete ou élatine; | (**кошъ за гроздѣ**), le caissetin. [cillade et -clane.
Павунова опашка, *sf.* arbrisseau, la poin-
Павуны (и съзвѣдіе, Астр.), *sm. oiseaux*, le paon; — **некъ, де паон**; 1. **морски —**, paon de mer ou combattant; 2. **женски —**, la paonne; 3. **пале -иче**, le paonneau.
Пагода (капище, идолъ, монета, фигура), *sf.* la pagode.
Падамъ, *vn.* tomber, se laisser tomber, crouler, trébucher, cubulter, descendre, manquer, s'abatre, se flaque, succomber, choir, part. chu; 1. (**на бой**), mordre la poussière; 2. (**съ**), dégringoler dans; 3. (**отъ конь**), perdre ou vider les arçons; 4. (**накъ, долу, върху нѣкого**), *fig.* retomber; 5. (**съ неспо- глеждане**), s'avillir; 6. (**свършенъ на мѣ- стото си**), tomber roide mort, être tué

roide; 7. (**убитъ**), demeurer sur la place; 8. **правя да падне на джното (да са отае)**, *va. Chim.* précipiter; 9. **пада цѣната**, *v. imp.* il amende; 10. **който пада**, caduc, *adj.* | *Opt.* incident; 11. **падаса**, il appar- tient; 12. **паднава ми са**, échoir à; 13. **което са е паднало**, *Jur.* dévolu, *adj.*
Падане, *sm.* la chute, le renversement, crou- lement *m*, cubulte *f*, trébuchement *m*, ruine *f*, éboulement *m*; 1. *fig.* le couchant; 2. *Chir.* le prolapsus, la procidence; 3. *Jur.* la dévolution; 4. *fam.* la dégringolade; 5. (**отвалъ, болестъ**), clou hystérique *m*, mal de saint ou mal st. Jean.
Падежъ, *sm. Gram.* le cas.
Падинахъ (царъ), *sm.* padichah *m*.
Падливъ, *adj.* tombant.
Падналь, *adj.* déchu, chu (отъ choir).
Падуанска медаль, *sf.* la padouane.
Пажъ (ичъ-оланъ т.), *sm.* un page; — **жески**, de page.
Пазаренъ, *adj.* contractuel (voyez Удуманъ)
 — **лавичаръ**, *sm.* un 'hallier.
 — **столъ**, *sm.* les tréteaux.
Пазаркатъ и -тинъ, *sc.* soumissionnaire; | *Jur.* stipulant, *adj.*
Пазарлъкъ (пунуване), *sm. i. Com.* le forfait.

Пазарны търговки, *sf. pl. dames de la 'halle f.*

Пазарство, *m. fig. le maquignonnage.*

Пазаръ, *sm. t. le bazar; -реть, de bazar; 1. le bazar, le marché, la vente, 'le traité; 2. (расколъ), place publique f. 'halle f; 3. Jur. la stipulation; 4. правя —, va. agir; | fig. maquignonner; 5. съ —, à forfait; 6. вардачь на —, un 'hallier.*

Пазарявамъ, *va. marchander; 1. -ca, vr. marchander, stipuler, traiter et — de; 2. fam. capituler; 3. (до ботка), marchandiller; 4. (за пѣщо), soumissionner; 5. (съ контрактъ), contracter; | който -рява, contractant, adj. (voyez Удмувамъ).*

Пазачъ, *ка, s. conservateur, trice.*

Пазене, *sm. le maintien; | постанамъ съ —, vm. se conserver.*

Пазителенъ, *adj. précautionné et -tionneux.*

Пазително, *adv. considérément.*

Пазителность, *sf. la précaution, la prudence.*

Пазуха, *sf. la poche; 1. (отъ мръжа), Vén. la bourse; 2. напълянямъ си -та, va. fig. s'emplumer; 3. турямъ или крыя въ —, va. fam. empocher.*

Пазухы (закрочовы дупки, шуплы), *sf. Chir. la sinuosité.*

Пазухно кинже (мествече т.), *sm. la cartero.*

Пазя, *va. garder, maintenir; | (себе-си), se ménager; | -ca, vr. se contre-garder.*

Пакетботъ, *sm. le paquebot; | паравъ —, paquebot à vapeur. | va. dépaqueter.*

Пакетъ, *sm. le paquet; | развярвамъ —, Paquet, adj. vilain, obscène, sal; -тно, -ment.*

Пакостникъ, *sm. celui qui fait des vilénies.*

Пакостъ, *sf. le mal, le dommage, la tribulation; | fam. la frasque.*

Пактолъ (рѣка), *sm. Géogr. le Pactole.*

Пакфонгъ (ново сръбско), *sm. le maillechort et melchior.*

Пакъ, *préfixe, re ou ré ou r; 1. adv. encore et encor, derechef; 2. -то, idem; 3. Com. dito ou idem.*

Пала, *sf. t. la dague; | коля или промущамъ съ —, va. dague.*

— ти палила, *interj. tête-bleu, nargue de.*

Паласка, *sf. t. Mar. le gargoussier; | повличане на —, le couvre-gibberne.*

Паламудъ (жлъда), *sm. t. le balane; | (рыба), truite saumonée f.*

Паланки (градецъ), *sf. dim. fam. la villette.*

Паланкинъ (носилки), *sm. t. le palanquin.*

Паланъ (самаръ съ възглавничка), *sm. t. le cacolet.*

Палатинатъ (и -тинство п.), *sm. le palatinat.*

Палатинъ (наместникъ въ Мажарско), *sm. un palatin; | (кожа за рамена), la palatine.*

Палатна черкова, *sf. la chapelle.*

Палатъ (сараи т.), *sm. le palais, l'hôtel, la cour, la chambre; | fig. le louvre.*

Палапъ, *sm. chien de boucher, m.*

Палдмъ, *sm. t. la cuillère (voyez Подгъзникъ).*

Палеографически, *adj. paléographique.*

Палеография (знание на стары писма), *sf. la paléographie.*

Палеографъ, *sm. un paléographe.*

Палеологъ (който говори по старо), *sm. paléologue, adj. m.*

Палеонтологически, *adj. paléontologique.*

Палеонтология (знание на ископательны пѣща), *sf. paléontologie. [-logiste.*

Палеонтологъ, *sm. un paléontologue et Палеонтерій (ископательно животно), sm. mamm. le paléothérion. [la palestine.*

Палестина (иерусалимъ, 22 пункта), *sf. Тур. Палестра (борачница), sf. la palestine.*

Палестринически, *adj. palestrique.*

Палетъ (металенъ камыкъ), *sm. le palet.*

Палець (на ръка), *sm. le pouce; | бокан за -лцѣтъ, les poucettes f.*

Палешникъ, *sm. le frion, le coudre; 1. (на орало), le soc; 2. (у плуъ), le paumillon; 3. (примуренъ на плуъ), Agric. la ritte.*

Пали! *adv. Milit. feu!*

Палилникъ, *sm. incendiaire, so; | (на себи, придворенъ), un feutrier; | (на себѣ и фенери), un allumeur.*

Палимпсестъ (рѣкописъ по истрипе), *sm. le palimpseste.*

Палисада (редъ набиты колесе), *sf. la palissade; | заграждане съ -ды, le palissadement; | загражданъ съ -ды, va. palissader. -lixander.*

Палисандрово дърво, *sm. le palissandre ou Палисада (заграждане), sm. Fortif. la palanque.*

Палителна свѣщъ, *sf. Artill. lance à feu, f.*

Палитра (у живописецъ), *sf. la palette.*

Палийски езикъ (въ Asia), *sm. le pâli et language —, sf.*

Палада (планета), *sf. Astr. la Pallas.*

Палладій (металъ), *sm. Chim. le palladium.*

Палладіумъ (идолъ), *sm. le palladium.*

Паллиумъ (омофоръ), *sm. le pallium.*

Палма (-ново дърво), *sf. arbre, le palmier; 1. асана —, le palmiste; 2. нѣщо насадено съ -мы, le palmier; 3. мушакъ на —, la cervelle, le palmiste; 4. (неда, мѣрка), le palme.*

Палмово зеле, *sm. le chou-palmiste.*

— масло, *sm. le pumicin.*

Палмъвъ клонъ, *sm. la palme; | който носи —, palmigère, adj.*

Палмоносецъ, *adj. palmifère.*

Палто (зименъ стуртъ), *sm. le paletot.*

Палтусъ, *sm. poisson, la plie; 1. (морскъ),*

- le turbot; | (*малыя*), le turbotin; 2. (*са-бига*), le carrelet.
- Палуба** (*покрытъ у ладя*), *sf.* *Mar.* le tillak.
- Палцева жила**, *sf.* *Anat.* la salvatelle.
- Паль** (*на шипы*), *sm.* *Mar.* le linguet.
- Паламедия**, *sf.* *oiseau*, le kamiehi.
- Пала и горж**, *va.* mettre à feu et à sang.
- Памти-вѣка** [отъ —, de mémoire d'homme, de temps immémorial.
- Памукъ**, *sm.* *arbuste*, le cotonier; 1. (*малъ*), le coton; 2. дрышкане —, l'arçonage *m*; 3. (*за пушкане*), coton-poudre ou fulmi-coton; 4. работене —, industrie cotonnière *f*; 5. разваждане —, la cottonnerie.
- Памученъ платъ**, *sm.* la cottonnade.
- Памучна или вълнена връзка**, *sf.* la chevillière.
- Памучникъ**, *sm.* *arbre*, le fromager.
- Памучно дебело платно**, *sm.* la cottonnine; | (*за платна на ладя*), les rondelettes *f*.
- Памфлетистъ** (*счинителъ на памфлеты*), *sm.* un pamphletaire et -tier.
- Памфлетъ** (*листакъ*), *sm.* le pamphlet.
- Памятна книга**, *sf.* (*voies* Албомъ).
- Памятникъ**, *sm.* le monument, le témoin; | (*съ сѣдъ стѣла*), *Archit.* la stèle; | дѣ-лане на —ници отъ глѣбо дърво, la phel-lorplastique.
- Память**, *sf.* la mémoire, le souvenir, la con-naissance; 1. вѣрна —, mémoire heureuse; 2. блаженна —, d'heureuse mémoire; 3. даръ за —, souvenir *m*; 4. бѣсъ —, éperdument. [*набѣе*].
- Панацея** (*всѣдърмеленъ лѣкъ*), *sf.* la pa-nacée.
- Панапрень**, *adj.* forain.
- Панапрія**, *sm.* marchand forain *m*.
- Панапръ и -ски армагапъ**, *sm.* la foire.
- Панголинъ** (*лусиялъ кракоудецъ*), *sm.* le pangolin.
- Пандахуса**, *sf.* l'exeat *m*. [*digeste m*].
- Пандекты** (*законы*), *sf.* *pl.* les pandectes *f* ou
- Пандуръ** (*солдатинъ*), *sm.* un pandour et pandoure.
- Панегиристъ**, *sm.* un panegyriste.
- Панерче**, *sm.* la corbeille, le clayon.
- Панерь**, *sm.* le panier, éventaire *m*.
- Паница** (*сѣдъ*), *sf.* l'assiette *f*.
- Паницолизинчество**, *sm.* le parasitisme.
- Паницолитъ**, *sm.* un parasite, piqueur de tables, d'assiettes; chercheur de franchises l'pées ou repues, pique-assiette, *m*.
- Паничка**, *sf.* *Bot.* la pyxide ou boîte à sa-vonnette; | (*за проба*), *Chim.* le test et têt; | (*раслата*), la soucoupe. [—, *sf.*]
- Панически страхъ**, *sm.* la panique et terreur
- Панокалимавка**, *sf.* le capuchon, capuce, fros *m*.
- Панорама**, *sf.* le panorama.
- Панорамически**, *adj.* panoramique.
- Пансионеръ**, *ка*, *sc.* pensionnaire.
- Пансионъ** (*къща-училища*), *sm.* maison d'éducation, la pension, le pensionnat; 1. (*съ който ученикъ живѣлъ ежурѣ*), l'inter-nat *m*; | (*съ който неседѣлъ ежурѣ*), l'externat *m*; 2. ученикъ навънъ —тъ, élève externe *m*; 3. обдърженикъ на —, maître de pension *m*, un instituteur.
- Панталоны** (*бернесечи*), *sm.* *pl.* le pantalon, les chausses *f*; | видъ —, la ringrave et ringrave; | (*на лѣсто чораны*), pantalon à pied.
- Пантеистически**, *adj.* panthéistique.
- Пантенонъ** (*всѣбожие*), *sm.* le panthéisme; | (*учене на Спиноза*), le spinosisme; | по-слѣдоватъ, *ка* на —, *sc.* spinosiste.
- Пантеонъ**, *sm.* le panthéon.
- Пантографъ** (*инструментъ*), *sm.* le panto-graphie ou ainge. [*mètre*].
- Пантометръ** (*всѣмѣръ*), *sm.* *Géom.* le panto-mètre.
- Пантомимически**, *adj.* pantomime et panto-mimique.
- Пантомимъ**, *ка*, *s.* pantomime.
- Пантофъ**, *sm.* la savate; | (*пански*), la mule.
- Пантофъ**, *sm.* *pl.* la sandale. [*monicon*].
- Панхармониконъ** (*органа*), *sm.* le panhar-monicon.
- Паоло** (*италийска монета, 90 павы*), *sm.* le paolo (*pl.* -li).
- Папа**, *sm.* souverain pontife *m*, pape *m*; | | който може да бѣде избранъ за —, papable, *adj*; | станване —, l'exaltation *f*.
- Папагало**, *sm.* *oiseau*, le perroquet; 1. малко или женско —, la perruche; 2. сиво —, le jaco et jacquot ou perroquet cendré; 3. рыбаць —, le masacreux.
- Папала** (*мѣстно дърво*), *sf.* *arbre*, le pa-payer; | (*родъ-тъ му*), la papaye.
- Папертъ** (*съ черкова*), *sf.* le porche.
- Папилютка**, *sf.* la papillote; | увиванъ коса съ —ки, *va.* papilloter, || увиване коса съ —ки, le papillotage.
- Папинъ котѣлъ**, *sm.* *Chim.* le digesteur; || *Techn.* l'autoclave *m*.
- Папирустъ**, *sm.* plante, le papyrus.
- Паписмъ** (*римско исповѣдане*), *sm.* le papisme.
- Паписса** (*юанна*), *sf.* papesse Jeanne *f*.
- Папистъ**, *ка*, *sc.* papiste. [*line*].
- Паплинъ** (*плата*), *sm.* la popeline et pape-line.
- Папрать**, *sf.* plante, la fougère; 1. видъ —, la prêle et presle; 2. мѣсто обрасло съ —, la fougeraie; 3. трия съ —, *va.* prêter.
- Папска бюлла**, *sf.* la bulle; || събране —-ы, le bullaire.
- власть, *sf.* les clefs de Saint-Pierre, *m*.
- грамота, *sf.* le bref.
- заповѣдъ, *sf.* le mandat.
- канцеларія, *sf.* la daterie.
- Папски**, *adj.* apostolique, pontifical, papal.
- проводенникъ, *sm.* légat à latere, *m*.
- приходъ, *sm.* l'annate *f*.
- прѣстолъ, *sm.* le saint-siège.

- Папски сарай** или Дворъ, *sm.* le Vatican.
Папско достоинство или Папство, *sm.* le pontificat, la papauté, la tiare. [tificat.
Папствуване или Папуване, *sm.* le pontificat, *sm.* le pontificat.
Папунакъ, *sm.* oiseau, la 'hippe.
Папуры, *sm. pl.* blé de Turquie, *m.*; || —, *plante*, la laiche ou carex, la massette et masse d'eau.
Пара, *sf.* la vapeur, la fumée; -равъ, de vapeur; 1. (вж. *лищина*), vapeur du charbon; 2. пълнѣтъ съ —, vaporeux, *adj.*; 3. права на —, *va.* vaporiser; 4. пуца —, l'exhalation *f.*; 5. пуца —, *va.* exhaler; 6. ставане на —, la vaporisation; 7. става на —, *v. imp.* elle se vaporise; 8. пуца —, il fume.
Пара (турска монета, 3 ботки), *sf.* le para; 1. всякой съ -та си, en ou à pique-nique *m.*; 2. нѣмамъ нито стучена —, ni sou ni maille, pas un ratard; 3. (съ образъ о дѣв страны), *Nut.* la bajoire; 4. — по —, sou à sou, sou par sou *m.*; 5. пари, *pl.* l'argent *m.*, argent monnayé *m.*, la monnaie, les espèces *f.*, les deniers *m.*, la caisse, le fonds; 6. (въ брой или насбичены, вингусъ), le numéraire; 7. бѣлы — за черны дни, une poire pour la soif; 8. габавъ съ —, *por.* argenteux; || *fat.* pécunieux, *adj.*; 9. давамъ —, *va.* déboursier, fonder; 10. даване —, déboursement *m.*, fourniture *f.*; || (напрѣдъ), avancement *m.*; 11. дадени — за съхранение, la consignation; 12. който дава — за прѣдприемване, un bailleur; 13. записване — въ книга, *Com.* l'emploi *m.*; 14. имамъ много —, *vr. por.* avoir du quibus *m.*; 15. неимаване —, *Com.* la non-valeur; 16. оскуряване —, *fat.* le chantage; 17. приемане или искане —, *Com.* encaissement *m.*; 18. приемамъ или събирамъ —, *va. Com.* encaisser; 19. разбиване или промѣняване —, le change; 20. съчене —, le monnayage; 21. съкъ —, права на —, *va.* monnayer; 22. съ —, *adv.* pécunément; 23. 24. съ — напрѣдъ, au comptant.
Парабола, *sf.* Géom. la parabole.
Параболически, *adj.* Géom. parabolique; -ски, -ment.
Параграфъ, *sm.* l'alinéa *m.*; || (статия, знакъ §), le paragraphe.
Параденъ конь, *sm.* le palefroi.
Парада, *sm.* Mar. escalier de commande, *m.*
Парадизъ (въ театръ), *sm.* le paradis.
Парадъ (и Milit.), *sm.* la parade.
Параклитъ, *sm.* le paraclet.
Парализиѣна трѣва, *sf.* plante, la couleuvre.
Парализиѣ (д.м.и.а. т.), *sf.* la paralysie; || (отъ поясъ-тъ надолу), Méd. la paraplégie; || пада ми —, *vn.* paralyser.
Паралипоменонъ (книга въ Библия), *sm.* les Paralipomenes *m.*
Паралитикъ, *с.* paralytique; || -тиченъ, *adj.*
Паралийна рѣсна, *sf.* ronde de table, *f.*
Паралия (трапеза), *sf.* la table; || (ѣдене), le repas; || (мѣсто съ широки нозеги), le sombrero.
Параллаксъ, *sm.* Astr. la parallaxe.
Параллактически, *adj.* Astr. parallactique.
Параллененъ (разномѣренъ), *adj.* Géom. parallèle; -лно, -ment.
— линиѣ, *sm.* le parallélographe.
— околъ, *sm.* Géogr. le parallèle.
Параллелна линиѣ, *sf.* la parallèle. [pède.
Параллелинпедъ, *sm.* Géom. le parallépipède.
Параллелностъ, *sf.* le parallélisme.
Параллелограмматически, *adj.* parallélogrammatique. [gramme.
Параллелограммъ, *sm.* Géom. le parallélogramme.
Параллель, *sf.* Fortif. la parallèle.
Параметръ, *sm.* Géom. le paramètre.
Парангонъ (сирѣчь, 31 и 19 пунта), *sm.* Tur. gros parangon, petit —, *sm.*
Парапетъ, *sm.* Fortif. le parapet.
Парасанга (милъ у естѣ Перси), *sf.* la parasange.
Парастасъ, *sm.* messe des morts, *f.*; || (рекѣиѣ), messe de requiem.
Паратитлы (масы тѣхуванъ на класъ-тъ въ пандекты), *sf. pl.* les paratitiles *m.*; || съчинателъ на —, un paratitilaire.
Парафинъ (вещество отъ клѣ), *sm.* Chim. la paraffine.
Парафразисъ, *sm.* la paraphrase.
Парафъ (криволиѣна сѣдѣ подлѣ), *sm.* le parafe et parafe. [parachronisme.
Парахронизмъ (окжисване ерѣме), *sm.* le para-chronisme.
Паре (набѣчамъ на клавиръ —, *va.* remplir; || пазъ пуца —, *vn.* se remplir.
Пари (раѣна ѣна), *sm.* Com. le pair; || на —, *to.* au pair.
Парило, *sm.* bain de vapeur, *m.*
Парителенъ камыкъ, *sm.* pierre à cautère, *f.*
Парително сръдство, *sm.* cautère potentiel *m.*
Париченъ, *adj.* pécuniaire; || *fat.* pécunieux.
Парично спомагане, *sm.* la subvention.
Пария (последѣна кастъ въ Индія), *sf.* le paria; || *fat.* la clique.
Паркетеръ (маѣсторъ), *sm.* un parqueteur.
Паркетъ, *sm.* Théât. le parquet; 1. искусство за праване —, la parqueterie; 2. настиланъ съ —, *va.* parqueter; 3. настиланъ съ —, le parqueting.
Паркъ (зѣбриѣна и Milit.), *sm.* le parc; || права на —, *va.* Milit. сѣдѣ на —, *vn.* parquer.
Паркы, *sf. pl.* les soeurs flandrières *f.*
Парламентеръ, *sm.* Milit. un parlementaire.
Парламентски, *adj.* parlementaire.
— президентъ, *sm.* président à mortier, *m.*
Парламентъ, *sm.* le parlement; || брани-никъ на —, un parlementaire.

Парлива дума, *sf.* la personnalité.
 — коприва, *sf.* plante, la ballotte ou boule, marrube noir *m.*
Парливост, *sf.* la causticité, la personnalité.
Парливъ (*който пари*), *adj.* cuisant, caustique.
Пармаклъжъ, *sm. i.* (*вогъе* Стоборъ).
Пармезанско сирене, *sm.* le parmesan.
Парнасъ, *sm.* sacré vallon *m.*
Пародирувамъ (*угодобнама на присмѣтъ съчинене*), *va.* parodier; | *fg.* travestir.
Породирувачъ (*на съчинене*), *sm.* un travestisseur. [un parodiste.
Породистъ (*съчинителъ на пароди*), *sm.*
Пародически, *adj.* parodique.
Пародия (*слабито угодобне на съчинене*), *sf.* la parodie; | *fg.* le travestissement.
Пароксизмъ, *sm.* Méd. le paroxysme.
Пароли (*двойно залагане съ игра*), *sm.* le paroli.
Пароль, *sm.* Milit. mot d'ordre, *m.*
Пароплавъ, *sm.* le pyroscaphe ou bateau à vapeur.
Партазанъ (*арба*), *sm.* la pertuisane.
Партерна лежа, *sf.* Théd. la baignoire.
Партеръ (*съ театръ и гледачи съ* —), *sm.* le parterre.
Партида (*расходка*), *sf.* la partie.
Партизански прѣводачъ, *sm.* un condottière (*pl.* -tieri).
Партизанъ, *sm.* Milit. un partisan.
Партитура, *sf.* Mus. la partition.
Партинъ, *sf. pl.* le bagage, la bague.
Партия, *sf.* le parti, la faction, brigue, coterie, camaraderie *f.*; 1. Mus. la partie; 2. духъ — на —, esprit de parti, *m.*; 3. залагане една —, *va.* épouser ou embrasser la querelle de; 4. придръжники на своята —, homme de parti, *m.*; 5. ставане —, *vn.* prendre fait et cause pour; 6. (*на чаредорчиѣ*), camarilla *f.*
Партиеръ, *sm.* Mar. l'étambai *m.*; | (*у бугириѣ*), le chambrage. [logie.
Партология (*наука за бабъване*), *sf.* la partologie.
Партушини, *sf. pl.* l'attirail *m.* [couse.
Парфюмеръ (*парфюмеръ*), *ка, s.* parfumeur.
Паривъ, *adj.* Phys. halitueux.
Паравъ кола, *sf.* le remorqueur.
Парастъ, *adj.* vaporeux.
Паря (*съ топла вода*), *va.* bassiner.
Паренонъ (*Минернитъ храмъ*), *sm.* le Parthénon.
Пасиграфически, *adj.* pasigraphique.
Пасиграфия (*всеобщо писмо*), *sf.* la pasigraphie.
Паскиль (*укорително писмо*), *sm.* la pasquinade et -uille, le placard, la libelle; | съчиняване —-а, *va.* pasquiniser; | съчинителъ на —-а, un libelliste.
Пасквинъ (*сатира* *i.*), *sm.* un pasquin.
Пасмина, *sf.* le sexe, la race, le genre; |

женска — (*женитѣ*), le beau sexe; | ехиднина —, race de vipères, *f.*
Пасмо (*прѣжда*), *sm.* l'écheveau *m.*; | (*на пасъмъ*), l'échevette *f.*, écargne *f.*
Пасока, *sf.* Méd. la lymphé.
Пасочень, *adj.* Méd. lymphatique.
Паспалъ, *sm.* folle farine *f.*
Паспие (*видъ игра на пѣсмя*), *sm.* le passe-pied, la passacaille.
Пассаженитъ и —жеръ (*пътникъ*), *sm.* un passager, un voyageur. [passéger.
Пассажирувамъ (*номъ*), *vn. va.* passer et
Пасажъ, *sm.* le passage, la tirade.
Пастель (*сухо цѣтмъло*), *sf.* le pastel.
Пастелна кунописъ, *sf.* le pastel.
Пастерникъ, *sm.* plante, le panais et pastenade *f.* [vaau.
Пастетъ (*отъ телешко месо*), *sm.* le godi-
Пасторство, *sm.* le pastorat.
Пасторъ (*протестантски*), *sm.* un pasteur.
Пастырски, *adj.* pastoral; -ски, -alement.
Пастырско писмо, *sm.* le mandement.
Пастыръ, *sm. fg.* un pasteur.
Пастрене, *sm.* la conservation.
Пастрителенъ, *adj.* conservatoire.
Пастра, *va.* conserver, garder, respecter, épaugner.
Пасха (*у Иудеи*), *sf.* la pâque.
Пасхаленъ, *adj.* pascal.
 — агнецъ, *sm.* la pâque.
Пасхалия, *sf.* canon pascal *m.*
Пасж (*добытатъ*), *va.* garder; 1. (*стадо*), pasager; 2. пасе (*за пердъжъ*), *v. imp.* Chas. il herbeille; 3. пасать, *pl.* ils pâturent, ils paissent; 4. (*за диниѣ*), Vén. ils viandent; 5. парамъ да пасать, *va.* faire ou mener paître
Патагонъ (*монета, 12 гроша*), *sm.* le patagon.
Патакъ (*паткъ динъ*), *sm.* le malart.
Патата (*бермудски картофъ*), *sf.* plante, la patate et patate.
Пате (*малка глска*), *sm.* l'oison *m.*
Патенце, *sm.* la nanette, le canardeau.
Патента, *sf.* la patente, le brevet; | давамъ —, *va.* patenter, breveter.
Патерица, *sf.* la béquille, la potence, la masse; 1. (*емископска*), la crosse; 2. който носи —, crosse, *adj.*; 3. който ходи съ —, —, un béquillard; 4. ходя съ —, *vn.* béquiller.
Патерицоносецъ, *sm.* un porte-crosse.
Патериченъ кръстъ, *sm.* Blas. croix portecroce *f.*
Патетически, *adj.* pathétique; -ски, -ment.
Патетическо, *sm.* le pathétique.
Патка (*юрдечка i.*), *sf.* oiseau, le canard; 1. (*женска*), la cane; 2. *fg.* oison bridé *m.* pigeon *m.*; 3. *fat.* un jeannot; 4. *pop.* une bestiasse (*вогъе* Маница и Шатница).
Патологически, *adj.* pathologique.

Патологія (наука за тѣлесны болести), *cf.* la pathologie.

Патологъ, *sm.* un pathologiste.

Патоки (отъ прѣвардане), *cf. pl.* Chim. le caput-mortuum.

Патрахиль (у попове), *sm.* le rabat.

Патрициевъ и -циански, *adj.* patricien.

Патрицій, *sm.* un patricien; | (имѣла за достоинство), le patrice.

Патриційски поредъ, *sm.* le patriciat.

Патриціатство, *sm.* le patriciat.

Патрически, *adj.* patricial. [cal.

Патриаршески и -архалевъ, *adj.* patriarchal.

Патриаршество и -архія, *f.* le patriarchat.

Патриархъ, *sm.* un patriarche.

Патриотизмъ (обычъ нѣмъ бащинія), *sm.* le patriotisme, le civisme; | ижеже —, l'incivismisme m.

Патриотически, *adj.* patriotique; -ски, -ment.

Патриотъ (който обыча своѣмъ бащинія), *sm.* patriote.

Патруль (колѣ нощемъ т.), *sm.* la patrouille.

Патченъ дворъ, *sm.* la canarderie.

Пать (съ шат.матна игра), *sm.* le pat.

Патяръ и -рокъ, *sm.* sagard mâle m.

Паужина и Паужина, *cf.* toile d'araignée, *f.*

Паужинска ципа, *cf.* Anat. l'arachnoïde *f.*

Паужиновиденъ, *adj.* araigneux et aranéux.

Паужины, *cf. pl.* les filandres *f.*

Пауза, *cf.* Mus. la pause, le repos, le silence, le temps; | (съ ос.матн), le demi-soupir.

Пача, *cf. t.* gellée animale *f.*

Пача трѣва, *cf.* plante, le chénopode ou patte d'oie, le potentille.

Пачапара (за пълнене пушка), *cf. t.* (voyez Платинка).

Пача-стѣпка, *cf.* plante, le bon-henri ou chénopode.

— чарупка, *cf.* mollusque, la bernacle.

Пачародка, *cf.* mollusque, l'anatif ou pousse-pieds m.

Паченось, *sm.* mamm. l'ornithorhynque m.

Паша (мѣсто за пасене), *cf.* le pâturage, la pâture, le pasage, le pâtis, la dépaissance, herbage, champ m; | (храна), la paison.

Паша (чине), *sm.* pacha m: -шовски, de pacha; | трипашать —, pacha à trois queues.

Пашалѣкъ, *sm.* le pachalik.

Пашапортъ, *sm.* le passe-port et passeport, le papier; | (за търговска ладія), lettre de mer, *f.*; | прѣдавамъ своѣтъ -ты, *va.* Mar. raisonner.

Пашкуль, *sm. t.* la coque (voyez Кожурець).

Пашина плата, *cf.* droit de pasage, m.

Пашъ (раскъ брой очица, съ заросе), *sm.* la raffe et raffe.

Паякъ, *sm.* l'araignée *f.*; -иченъ, d'araignée

Педагогически, *adj.* pédagogique; -ски, -ment. [gogie.

Педагогія (отгледване дѣца), *cf.* la péda-

Педагогически постанванеа, *sm. pl.* le pédagogisme.

Педагогъ, *sm.* un pédagogue.

Педаль, *cf.* la pédale.

Педанствувамъ, *vn. fam.* pédanter.

Педантизмъ (педантски постанванеа), *sm.* le pédantisme.

Педантски, *adj.* pédantesque; -ски, -ment; 1. collégial; 2. fig. doctoral; 3. постанвамъ —, *vn. fam.* pédantiser. [terie.

Педанство (педанско знане), *sm.* la pédan-

Педантъ, *ка. z.* pédant, ante; | -ски, *adj.*

Педя, *cf.* l'empan m; -дѣнъ, d'empan.

Пей, *sm. t.* (voyez Зададка). [giste.

Пейзажистъ (кунописецъ), *sm.* un paysa-

Пейзажъ, *sm.* le site; | (пейзажна кунописъ), tableau de paysage, m. [дадка.

Пейландисвамъ, *va. t.* (voyez Давамъ за-

Пекарица (машина за пачене), *cf.* la rôtissoire. [барство).

Пекарство, *sm.* la boulangerie (voyez Хлѣ-

Пекаръ, *ка. z.* rôtisseur, euse; un boulanger.

Пекинъ (копринякъ платъ), *sm.* le pékin.

Пексимедна камера, *cf.* Mar. le paillot.

Пексимедъ, *sm. t.* le biscuit; | танькъ в коравъ — съ медъ, le croquet; | ситенъ —, la craquignole.

Пекъ, *sm.* l'ardeur m, le 'hale; | въспаленъ отъ сълъзочный —, Méd. la siriase.

Пекжъ, *va.* rôtir, cuire, torréfier; 1. (изново), recuire; 2. (хлѣбъ), boulanger; 3. -са, *vr.* se rôtir. [et -gome.

Пеларгоніумъ, *sm.* plante, le pélargonium.

Пеликанъ (баба-кушу т.), *sm.* le pélican.

Пелина, *cf.* la braie, le lange, la couche.

Пелинява ракия, *cf.* l'absinthe *f.*

Пелинь, *sm.* plante, l'absinthe *f.*; | напикеноване — съ бѣло вино, le vermouth.

Пелви (езыкъ на вѣсти Персы), *sm.* pehlvi, *adj. m.*

Пелка, *cf.* la bipenne, la besaigué.

Пелтаста (бранилоносецъ у в. в.), *sm.* un peltaste. [flocos m.

Пелѣжка, *cf.* la 'houpe, toupet, toupillon.

Пемза, *cf.* le ponce et pierre —, *cf.* -ауръ, de ponce; | истрѣквамъ и.и. истривамъ съ — садины, *va.* ponce.

Пемзистъ, *adj.* ponceux. [pénates m.

Пенаты (клички богове у в. в.), *sm. pl.* les Pénates.

Пендесета часть, *cf.* le cinquantième.

Пендесетникъ, *sm.* le cinquantier.

Пендесетый, *adj.* cinquantième.

Пендесетъ и -тый, *adj. num.* cinquante; | (и -тница), la cinquante; | той е прѣминалъ 50 -тъхъ години, il a cinquante ans sonnés m.

— години, *cf. pl.* la cinquantaine.

Пендесетъ годишень, *adj.* quinquagénaire.

Пенина (*лека барка*), *sf.* Mar. la péniche.

Пенни (*pl. пенсы, монета*), *m.* le penny (*pl. pence*).

Пенсія, *sf.* la pension, la retraite; 1. (*за обдържане*), pension alimentaire; 2. който приема или живее съ —, *va.* pensionnaire; 3. оправдаванъ — въкому, *va.* pensionner.

Пепеларь, *m. fam.* un attiseur.

Пепелень, *adj.* cendré.

Пепелище, *m.* le cendrier.

Пепелна соль, *sf.* Chim. sel lixiviel.

Пепелосвама, *va.* cendrer. [*raire f.*]

Пепеловарителна гурна, *sf.* urne ciné-

Пепелникъ (*за цѣтило*), *adj.* livide.

— цѣтъ, *m.* cendré, cendoureux; | *пима* —, *va.* cendrer.

Пепель, *sf.* la cendre; 1. (*отъ каменни склища*), le fraisl; 2. напнавъ съ —, cendoureux, *adj.*; 3. правя на —, *va.* réduire ou mettre en cendre, incendier; | Chim. incinérer; 4. ставанъ на —, *va.* cinéfier; 5. ставане на —, la cinération et cinésfaction; | Chim. incinération *f.*; 6. търговецъ на —, (*пепеларь*), un cendrier.

Пера (*отъ крыла*), *m. pl.* le pennage; 1. (*по плать*), le ramage; 2. (*на шлемъ, вискуль т.*), le rannache; 3. на — (*за ризы*), *ovtre, adj.*

Парачка, *sf.* une blanchisseuse ou lavandière; | (*за жидки кѣса*), blanchisseuse en fin. [*rie*, le lavoir, le buanderie.

Перащица, *sf.* la blanchisserie et blanche-

Перачъ, *ка, s.* blanchisseur, laveur, euse; buandier, ère. [*булиардъ*], la bande.

Первазъ, *m.* le rebord, le litaau; | (*на*

Пергаментна ножичка, *sf.* le tiret.

— фабрика, *sf.* la parcheminerie.

Пергаментъ, *m.* le parchemin; | търговия съ —, la parcheminerie; | майсторъ на —, un parcheminier.

Переникъ, *m.* la frottée, le tricot, volée de coups de bâton, *f.*; | *pop.* la roulée, la rincée; | прѣкарвамъ нѣкого прѣвъ два реда солдаты съ —, *va.* Milit. faire passer par les verges ou baguettes *f.*

Перень и -рясть, *adj.* Bot. plumeux.

Пересса (*стопаица на перъ*), *sf.* une pairesse.

Перелиотенъ, *adj.* calcedonieux.

Перелиотъ, *m.* la calcedoine.

Пери (*персидски гений*), *m.* le peri.

Перигей (*близо до землята*), *m.* Astr. le périgée; | въ —, *adj.*

Перигелче, *m. t.* le biveau.

Перигель, *m. t.* le compas; 1. Archit. la cherche ou cerce; 2. (*съ линѣйка*), compas à verge; 3. пропорционаленъ —, compas de proportion; 4. намѣревамъ съ —, *va.* composer.

Периметрически, *adj.* périmétrique.

Перина, *sf.* lit de plume, *m.*

Перинчъ, *m. t.* le bronze, le laiton; — чешъ, de laiton (*voyez Жѣлата мѣдъ*).

Перипатетикъ, *m.* un péripatéticien; | — етически, *adj.* [*riscorique.*]

Перископически (*за стѣкла*), *adj.* Opt. pé-

Перискин (*околобични*), *m. pl.* Géogr. les périsciens *m.* [*péristyle.*]

Перистилъ (*галерея съ стѣлосе*), *m.* le

Перифраза (*сабыкалки въ говоръ*), *sf.* la périphrase; | говоря съ —, *va.* périphraser.

Перифразически, *adj.* périphrastique.

Перискин (*околобични*), *m. pl.* Géogr. les perisciens *m.*

Перислий (*близо до слънцето*), *m.* Astr. le périhelie; | въ —, *adj.*

Периодически, *adj.* périodique; — ски, — ment; | издатель на — ско съчинение, un périodiste.

Периодическо възвръщане, *m.* la périodicité.

Периодъ, *m.* Astr. Gram. le période; 1. (*на болестъ*), Méd. le stade; 2. богатъ съ — ды (*за писало*), périodique; *adj.*; 3. размѣрванъ съ — ды, *va.* cadencer; 4. на — ды, *adv.* périodiquement.

Перка (*лажица на трикало увода*), *sf.* la palette; | Мѣс. la samme; | Mar. les aiguillots *m.*

Перкаль (*плать*), *m.* la percale; | ластавъ — (*пергалинъ*), la percaline.

Перлинь, *m.* Mar. l'aussière *f.*, câbleau et câblot *m.* [*sédanoiz.*]

Перловъ ширнѣтъ, *m.* Typ. la parisienne ou

Пернатка (*нолинь*), *sf.* ranaque de mer, *m.*

Пернатъ, *adj.* *fig.* timbré, toqué.

Пернуване, *m.* la croquignole.

Перо, *m.* la plume, la fleur; 1. нагено — съ мастило, plumée d'encre, *f.*; 2. (*цѣтне на-прасно*), le fleuron; 3. *pl.* пера страусовы и за писане, la plume; 4. кытка —, le plumet, l'esprit *m.*; | (*за нажимане*), le plumail; 5. пѣтъване — на плать, la gaufrage; 6. пѣтътамъ —, *va.* gaufrer; | пѣтътаръ за тѣхъ, un gaufrer; 7. (*на плать*), la gaufrure; 8. съ прѣчучены — соколъ, 'halbrené, *adj.*; 9. скуба — отъ плецъ, *va.* plumer, déplumer; 10. търговия съ страусовы —, la plumasserie; 11. търговецъ и майсторъ на — за наживане, un plumassier; 12. хвърлять си — та (*за пилъцы*), *v. imp.* ils se déplument (*voyez Пера*).

Перовникъ, *m.* le plumeau.

Перошникъ, *m.* le pennage; | (*у пилъцы*), le plumage.

Порошникъ, *adj.* Bot. ailé.

Перпендикулярна, *adj.* perpendiculaire; — рно, — ment.

Перпендикулярна линія, *sf.* la perpendiculaire; | Géom. la normale.

Перпендикулярно, *adv.* d'aplomp.

Перпендикулярность, *sf.* la perpendicularité.
 Перпендикуляръ, *sm.* (voyes Apotema).
 Персей (*сзвѣздіе*), *sm.* Astr. le Persée.
 Персидскіи языкъ, *sm.* le persan et langue -sane *f.* [sique *m.*]
 — стѣпенъ редъ, *sm.* Archit. ordre per-
 Персійско пѣстрило (*басма* *t.*), *sm.* la perse; -триленъ, de perse.
 Перспектива, *sf.* l'optique *f.*; | (*и -хитисна картина*), la perspective.
 Перспективенъ, *adj.* perspectif.
 Перспективно бѣльзеше, *sm.* la scénographie.
 Перство (*и достоинство на перъ*), *sm.* la pairie.
 Пертове, *sm. pl.* Mar. le marchepied.
 Перуанска лама, *f.* matm. le raso.
 Перука (*чужда коса*), *sf.* la perruque; | дѣла — съ двѣ опашки, perruque à trois marteaux.
 Парукаръ (*майсторъ*), *sm.* un perruquier; | *pop.* un merlan. [foudre.
 Перунъ (*оружіе на Юпитера*), *sm.* la pair (*титла*), *sm.* le pair.
 Перъ, *sm.* le plumasseau; | Bot. la plumule.
 Перша (*жѣрка*, 20 *фута*), *sf.* la perche.
 Перяна метла (*отъ пера*), *sf.* le plumasseau, le plumeau.
 Перъ, *va.* blanchir, laver, battre, guêder; | *fat.* rosser, peloter; | (*бѣл*), froter.
 Перъса, *vr.* se hérissier, se ravalier; | (*съ нѣщо*), se vanter de.
 Песоглавецъ, *sm.* un cyclope, ogre *m.* chimère *f.*; | *fig.* un monstre; | *pop.* casseur de raquettes, *m.*
 Пессарій (*магнитно трѣкалецъ*), *sm.* Chir. le pessaire.
 Пестикъ (*стрѣлъ*), *sm.* Bot. le pistil; -ти-чень, de pistil.
 Пестръва, *sf.* poisson, la truite: | (*арѣвна*), le vairon et véron; | (*жида*), le murex.
 Пета, *sf.* le talon; 1. двойна — на чорапы, la talonnette; 2. (*у животни*), Vén. l'éponge *f.*; 3. (*на сводѣ*), Archit. la retombée.
 Пета часть, *sf.* le cinquième, le quint; | (*отъ петакъ*), Jur. le requint.
 Петакъ, *sm.* le cinq. [dredi saint.
 Петакъ, *sm.* le vendredi; | велики —, ven-
 Петарда, *sf.* le pétard; | разбивамъ съ —, *va.* pétarder.
 Петардаръ, *sm.* un pétardier.
 Петацы (*на зарове*), *sm. pl.* le quine.
 Петачень брой, *sm.* quinaire, *adj.*
 Петевенъ, *adj.* cupide; | (*сѣмъ за нѣщо*), *vn.* rêver, être convoité.
 Петевно желане, *sm.* la convoitise.
 Петевностъ, *sf.* la cupidité.
 Петелка, *sf.* le bouton; | (*на срѣдъ стѣкло*), la boudine; | (*женска*), la boutonnière.
 Петелки, *sf. pl.* le brandebourg; | търговия

съ — и фабрика за направа —, la bou-
 tonnerie. [tixto *m.*
 Петить (*шрифтъ*, 14 *пункта*), *sm.* Typ. petit
 Петичка, *sf.* Anat. le tarse.
 Петичкентъ, *adj.* Anat. tarsien.
 Петична кость, *sf.* Anat. le calcaneum; до —, calcaneen, *adj.* [t. le rob.
 Петмезъ (*гхстакъ съкъ отъ пледоесъ*), *sm.*
 Петрова рыба, *sf.* poisson la vive.
 Петровденъ (29 *юн.*), *sm.* la sainte-Pierre; | день поклонение вериги Св. Петра (16. *януар.*), la sainte-Pierre-ès-liens.
 Петровска зарзалия, *sf.* arbre, l'albergor *m.*; | (*родъ-мъ*), l'aberge *f.*
 Петровъ кръсть, *sm.* plante, la clandestine.
 Петроматогнозия, *sf.* la pétromatognosie et -matologie.
 Петрушечиникъ, *sm.* plante, la caucalide.
 Петунія, *sf.* plante, le pétunia et pétunio *f.*
 Петура, *sf.* l'abaisse *f.*; | *p.* -ръ, le feuilletage.
 Петый, *adj.* cinquième; въ —, -moment; | — дѣнь (*на декада*), *sm.* le quinzième; | — классъ, *sm.* la cinquième.
 Петъ, *adj.* num. cinq; | петый (*нам.* cin-
 quième) дѣнь (*на мѣсецъ-мъ*), le cinq du mois; | умножаванъ съ —, *va.* quintupler.
 — борство, *sm.* le quinquerce; | (*у Грѣкъ*), le pentathle.
 — годишенъ, *adj.* quinquennal.
 — почтъкъ, *sm.* la quinquennialité.
 — годишно исплъждане (*съ Сиракузо*), *sm.* le pétalisme.
 — учене, *sm.* le quinquennium. [paki.
 — градска областъ, *sf.* Géogr. la penta-
 — и деветъ-игра на кости), le quinquenote.
 — денна трѣска, *sf.* Méd. fièvre quintane ou quinta *f.*
 — десетиница (*Св. Тройца*), *sf.* la Pentecôte.
 — езычень, *adj.* pentaglotte.
 — кинжѣ, *sm.* la pentataque. — [adj.
 — кжтникъ, *sm.* Géom. pentagone *m.*; | -тенъ.
 — листень плющъ, *sm.* vigne vierge *f.*
 — листникъ, *sm.* plante, la quinto-feuille.
 — лопатна галера, *sf.* la quinquérème.
 — мжство, *sm.* Bot. la pentadrie.
 — началѣ, *sm.* la pentarchie. [—, *sm.*
 — платень, *adj.* quintuple; | — брой, *sm.* le
 — сричень, *adj.* pentasyllabe.
 — струнна лира, *sf.* le pentacorde.
 — стѣпенъ стихъ, *sm.* vers pentamètre, vers phaléus ou -laque *m.*
 — частень аспектъ, *sm.* Astr. aspect quintil *m.*
 Петнаесетина, *sf.* une quinzaine.
 Петнаесетый, *adj.* quinzième; -cero, -ment; | — дѣнь, *sm.* -сета часть, *sf.* le quinzisième.
 Петнаесеть и -сетый, *adj.* num. quinze; 1. -сетый брой или дѣнь, *sm.* le quinze; 2. (*свѣдому, въ жеденомъ*), le quinzain; 3. (*напрѣдъ, въ жеденомъ*), la bisque.

Печнаесеткѣтникъ, *sm.* le quindécagone.

Печа (*испечена кожа*), *sf.* la bazane, le cordouan; | *правяна* — *чи*, le corroi.

Печарница (*табакѣна т.*), *sf.* la tannerie, la corroirie.

Печарство, *sm.* la corroirie.

Печаръ (*табакъ т.*), *sm.* un tanneur, corroyeur, cordouanier, hongroyeur et hongrieur, blancher, *m.*

Печастъ, *adj.* coriacé.

Печена мръка, *sf.* le beef-steak et bifsteck.

Печене, *sm.* le rôtiissage, la torréfaction, la cuisson; 1. (*на мимѣ*), la brochée; 2. *шпиче* — une brochée; 3. *сѣдина за мазъ-та отъ* —, la lèche-frite.

Печено месо (*кебабъ т.*), *sm.* le rôti; 1. (*отъ зѣлчета*), la gibelote; 2. *подаване* —, le rôti; 3. *рѣзень* — *съ хлѣбъ*, le sandwich; 4. *лавица дѣто продаватъ* —, la rôtisserie; 5. *машина за* —, la cuisinière.

Печень, *adj.* rôti.

Печорка, *sf.* le doigtier; | *Mar.* le délot.

Печурка, *sf.* la morille; — *речъ* de morille; | *гѣба*, le potiron.

Печѣлаба, *sf.* le profit, bénéfice, intérêt, gain, utilité *m.*; 1. *фг.* le lucre, le compte, les nippes *f.*; 2. (*отъ надкачане чѣна*), *pop.* le nivet; 3. *падане (идюму)* —, *Com.* la dividende.

Печѣленъ, *adj.* bénéficiel. [*ficiable.*]

Печѣловитъ, *adj.* profitable; | *Com.* bénéf. — *сговоръ (за проданъ и купука)*, *sm.* contrat mohatra *m.*

Печѣловнство, *sm.* la piraterie.

Печѣловнщецъ, *sm.* *fam.* un juif.

Печѣлолибецъ, *bka.* *sc.* mercenaire.

Печѣлоливъ, *adj.* intéressé, mercenaire, vénal.

Печѣлоливъ, *sm.* l'intérêt *m.*

Печѣлм, *va.* profiter, gagner, bénéficier; | (*мѣло*), grimeliner; | *който печѣлм*, *s.* gagnеур, euse.

Печѣтѣмъ, *va.* imprimer, estamper; 1. (*едно възъ друго*), *Тур.* papilloter; 2. (*съ рѣка*), *Тур.* gerousser; 3. (*изново*), reimprimer; 4. (*книгы*), éditer; 5. (*мѣло, занлескано*), *Тур.* mâchurer; 6. (*нечисто*), bavocher; 7. *страсть да печѣта нѣкой съчинената си*, la tyromanie; 8. *печѣтаса, v. imp.* il s'imprime, il est sous presse; 9. *печѣта ми са книга*, faire gémir la presse.

Печѣтане, *sm.* l'impression *f.*, édition, estamage *m.*; 1. *фг.* le sceau et scel; 2. (*съ дървенъ шрифъ*), la xylographie; 3. (*едно възъ друго*), *Тур.* le papillotage; 4. (*листъ и отъ другата страна*), *Тур.* la retiration; 5. *нечистотѣ на* —, la bavochure; 6. *права напачно* —, *va.* contre-calquer. [*un marqueur.*]

Печѣтаръ, *sm.* un pressier; | (*дамажѣ т.*),

Печѣтена хартия (*листка*), *sf.* l'imprimé *m.*

Печѣтенъ листецъ, *sm.* *фг.* le canard; | *поемникъ на* —, *s.* assembleur, euse.

— *станъ*, *sm.* la presse; | (*чугуненъ*), *Тур.* presse à la stanhope. [*mable.*]

Печѣтливъ (*воленъ за -тане*), *adj.* impri-

Печѣтна глина, *sf.* terre sigillée *f.*

— *грѣшка*, *sf.* l'erratum *m.*

Печѣтникъ (*типографъ*), *sm.* un imprimeur.

Печѣтница (*типографѣя*), *sf.* l'imprimerie *f.*; | (*съ мѣдны плочи*), imprimerie en taille douce.

Печѣтны грѣшкы (*и забѣдѣжането имъ*), *sf.* *pl.* l'errata *m.*

Печѣтъ, *sm.* l'impression *f.*; 1. *фг.* l'empreinte *f.*; 2. (*сачево и залпненъ*), le cachet; | *отворенъ* —, cachet délant; 3. (*и сѣднически*), le scellé; | *удрямъ* — на нѣщо, *va.* sceller; | *който удря* —, un scelleur; 4. (*и фг.*), *нащампанъ* —, *удряне* —, le sceau et scel; | *царски* —, les sceaux *m.*; 5. *подъ -тъ на мѣлчането*, sous le sceau du secret; 6. *изново пакъ удрямъ* —, *va.* réapproser; 7. *вторю удряне* —, la réappro-sition; 8. *познане на веты -ты*, la sphragistique; 9. *турямъ* — *съ злато или сѣбро*, *va.* quinter; 10. *гужамъ оловны -ты*, *va.* douaner ou plomber; 11. *удрямъ* —, *va.* marquer; 12. *хранитель на* —, un sigillateur; 13. *удряне* —, la sigillation.

Пещера, *sf.* la grotte, cave, caverne, cavité, combe, tanière *f.*, antre *m.*

Пещерникъ (*сѣдачъ*), *sm.* un troglodyte.

Пещерчасть, *adj.* caverneux.

Пещникъ (*самумъ т.*), *sm.* un pain.

Пещъ, *sf.* le fourneau, le four; 1. *една* — *пѣла*, une fournée; 2. *голѣма* —, la fournaise; 3. (*за горене варъ*), four à chaux ou chaudière; 4. (*за печене*), le sautoir; 5. *изваждамъ изъ* — *хлѣбъ*, *va.* défourner; 6. *плоскость въ* —, l'âtre *m.*; 7. *хвърляне судравъ хлѣбъ въ* —, l'enfournage *m.*; | *хвърлямъ въ* —, *va.* enfourner.

Пивада (*вода съ вино*), *sf.* *Mar.* le breuvage.

Пивни (*което може са пие*), *adj.* potable.

Пикалникъ, *sm.* l'urinal et urinoir *m.*; | (*хуличка у Парижъ*), la vespasienne.

Пякане, *sm.* le pissement; | (*крѣвъ*), pissement du sang.

Пикая, *va.* uriner, pisser; | (*често*), pissoter.

Пике (*памученъ платъ*), *sm.* le piqué.

Пикенеоръ (*копѣносецъ*), *sm.* un piquier.

Пикеоръ (*ловецъ съ конь*), *sm.* un piqueur.

Пикетъ (*игра на книги*, *Milit.* *поленска стража*), *sm.* le piquet; | *една партия* —, un cent de piquet.

Пикла, *sf.* une ivrognesse.

Пикливщина, *s.* pisseur, euse; insolent, ente; un ripailleur; | *pop.* riboteur, euse.

Пикливъ, *adj.* ivrogne.

Пикло, *ла, s. pisseur, euse; un ivrogne, soûlard, débouché, un sac à vin, un malheureux.*

Пиклякъ, *sm. plante, l'hémérocalce f.*

Пикнегонително сръдство, *sm. Méd. diurétique, hydragogue, adj. m.*

Пикникъ (почерване съ сладко), *sm. le pique-nique.*

Пико, *sm. la cible, le cochonnet; 1. (и игра на —), la quille; 2. хвърлям на — съ мыше (съ сая т), va. quiller; 3. всичкитъ — ка, le quillier.*

Пикообразенъ, *adj. conique.*

Пикотна пътека, *sf. le quillier.*

Пикочъ т и — кия, *f. l'urine f, l'eau f; 1. (у животни), le pissat; 2. заприщане —, Méd. l'ischurie f; | отъ —, ischurétique, adj; 3. капене —, Méd. ténésme vésical m; 4. млогопущане —, Méd. le diurèse.*

Пикочинна (пикочно вещество), *sf. Chim. l'urée f.*

Пикочастъ, *adj. urineux.*

Пикоченъ и — киянъ, *adj. Méd. urinaire. — каналъ (пиклото), sm. Anat. l'urètre et urèthre; | на —, Anat. urétral, adj.*

Пикочна киселина, *sf. Chim. acide urique m. — отайка, sf. Méd. l'hypostase f.*

Пикочкисъла соль, *sf. Chim. l'urate m.*

Пикочотеченъ, *adj. diabétique.*

Пикочотечникъ, *sm. Anat. l'urètre m.*

Пикъ (въ пикетна игра), *sm. le pic.*

Пикъ (на книги), *sf. pl. le pique.*

Пила, *sf. la lime, la tranche; 1. глуха —, lime sourde; 2. ситнозѣба —, lime douce; 3. рыба —, sf. poisson, la scie.*

Пылавъ (говба), *sm. t. le pilau et pilaf.*

Пилатса (за животни), *v. imp. ils mettent bas.*

Пилачъ, *sm. un lim eur.*

Пиле, *sm. l'oiseau m, le poulet; 1. (младо), le culot; 2. (наме), le caneton; 3. (пръпилецъ), le caillateau.*

Пилерсъ (подпорка), *sm. Mar. l'épontille f; | турамъ — рсы, va. épontiller.*

Пилене (и прахъ отъ —), *sm. la limure.*

Пилеще, *sm. dim. l'oisillon et oiselet m; 1. (отъ кокошка), le poussin; 2. (у пилцы), le petit; 3. (душица), ma poulette.*

Пилецъ (и грабливъ), *sm. l'oiseau m; 1. Astr. l'Atair m; 2. райски —, oiseau de paradis; 3. (що побужда други да пълът), le bout-en-train; 4. (непреденъ за ловене), oiseau tripiér; 5. (безъ крака и клюна), Biaz. la merlette; 6. pl. — лцы, le vol; 7. (дрбни), fam. la volatile; 8. насочевамъ или ловя —, va. oiseler; 9. ловъ — съ свѣщъ, Ven. la fouée; 10. учене на ловцы —, la fauconnerie.*

Пилешка шия, *sf. plante, le renouée.*

Пилешки ошцъръ, *sm. H. nat. les passe-reaux m.*

Пилешко мѣско, *sm. plante, l'ornithogale m.*

Пилигримъ, *ка (xajis t), s. pèlerin, inc.*

Пилонъ (видъ нормалъ), *sm. Archit. le pylône.*

Пилцегадане, *sm. l'ornithomanee et — ман — ловство и — вѣдство, sr. l'oisellerie f; | описане на —, l'aviceptologie f.*

— ловецъ, *sm. un oiseleur.*

Пилчаръ (продавачъ на пилцы), *sm. un*

Пилчникъ, *sm. la volière.*

Пилякъ, *sm. oiseau, l'épervier m; | (мѣски), laneret; | (женски), lanier.*

Пилистра (свъртливъ стълбъ), *sf. le pilastre, va. limer.*

Пингвинъ, *sm. oiseau, le manchot.*

Пиндарически, *adj. pindarique.*

Пинка (морска ладия), *sf. la pinasse; | тварна —, la pinque.*

Пинта (сърчатъ, мѣрка за вино), *sf. la*

Пипамъ, *va. tâter, palper, toucher, patiner.*

Пипане, *sm. le tact, la tacti on, le toucher, attouchement m, patinage m; 1. (и — ния), le tâtonnement; 2. сѣтане —, la tactilité; 3. ходъ съ — ния, sr. tâtonner; 4. съ — ния, adv. à tâtons.*

Пипателенъ, *adj. tactuel.*

Пипателностъ, *sf. la tangibilité.*

Пипачъ или Пипникъ, *sm. un patineur.*

Пипе, *sm. fig. l'intelligence f.*

Пиперакъ, *sm. le poivrier.*

Пиперница, *sf. la poivrière.*

Пипероѣдецъ, *sm. oiseau, le toucan*

Пиперуга, *sf. le papillon.*

Пиперуженъ, *adj. Bot. papilionacé ou — pil-*

Пиперъ, *sm. le poivre; 1. черъ —, poivre de Guinée; 2. —, plante, le passage; 3. (черъ), arbrisseau, le poivrier; 4. ния посѣяна съ —, la poivrière; 5. ситно стуканъ —, la mignonette; 6. соуъ съ —, la poivrade; 7. посипвамъ или турямъ —, va. poivrer.*

Пиперива каша, *sf. la pimentade.*

Пипешкомъ (съ мѣлкннате), *adv. fam. à l'aveuglette.*

Пипка (у пилцы), *sf. la pépie.*

Пипливъ, *adj. tactile, tangible.*

Пиратъ (морски разбойникъ), *sm. un forban.*

Пирота (байдара или чърникъ у джукци), *sf. la pirogue.*

Пирамида, *sf. la pyramide; — деъ, de pyramide; | (отъ оржия), Mili. le faisceau; | ставъ —, v. imp. il pyramide.*

Пирамидаленъ, *adj. pyramidal.*

Пирамидка, *sf. Bot. le thyrsa.*

Пирей, *sm. plante, la mille-fleurs.*

Пиринейска сърна, *sf. mamm. l'isar et i-ard m.*

Пиринейски мряморъ, *sm. le séranecolin.*

Пирическо хоро, *sm. pyrrique et danse —, sf.*

Пиростія, *sf.* le trépied.

Пиротехнически, *adj.* pyrotechnique.

Пиротехнія (наука за дѣйствиа на огнь-тъ), *sf.* la pyrotechnie.

Пироторъ (самозапалятелно вещество), *sm.* le pyrophore. [*pyrique*]

Пиррихій (стѣнаъ изъ смѣсъ, *v v*), *sm.* le

Пирроникъ скептикъ, *sm.* un pyrrhonien.

Пирронизмъ, *sm.* le pyrrhonisme.

Пирронически, *adj.* pyrrhonien.

Пируеть (завъртане на играше хоро), *sm.* la pirouette.

Писакъ, *sm.* le cri; | съ — и крисакъ, *adv.* en tumulte; | съ — и врисакъ, à cor et à cri.

Писалка (у в. в.), *sf.* le style (voies Желѣзно перо).

Писало (стилъ, начинъ изговаряне), *sm.* le style, le genre, le ton, la diction, élocution *f*; 1. *fg.* le pinceau, la touche; 2. хубаво —, le stylisme; 3. (хубавина на писмо), la main; 4. наваждане —, le fac-simile; 5. изобразяване —, *va.* fac-similer; 6. (на издѣлѣтъ отъ Франца Каленинсты), style réfugié.

Писамце, *sm.* le cédule.

Писане, *sm.* l'écriture *f*, la lettre, le livre, la paraphrase; 1. священо —, écriture sainte; 2. бой съ —, guerre de plume; 3. начинъ —, *fg.* la plume; 4. потребнытъ за —, l'écritoire *f*; 5. учалинитъ за —, un écrivain; 6. санджче за потребнытъ радм —, la papeterie.

Писаното (орисаното), *sm.* l'écrit *m*, la destinée, la fatalité. [*clericat*]

Писарски чинъ (при пански Дворъ), *sm.* le

Писарство, *sm.* tenue de livres, *f*.

Писаръ и -сецъ, *sm.* un clerc; | (при ерата), une consigne; | (на теостери), *Com.* teneur de livres, *m*.

Писачъ, *sm.* un scribe, homme de plume *m*; | (съ пански канцеларія), un scripteur.

Пискунче, *sm.* le sifflet, le flûteau, anche *f*.

Пискунь, *sm.* la pratique. [*courrier*]

Писма, *sm. pl.* les dépêches *f*; | *Com.* le

Писменна заповѣдъ, *sf.* le mandement.

Писменно, *adv.* par écrit.

— задъжеле, *sm.* l'écrit *m*.

— санджче, *sm.* l'étudiotte *f*.

— свѣдѣтелство, *sm.* l'attestation *f*.

— уѣрене, *sm.* la certification. [*хны*]

Писменны документи, *sm. pl.* (voies Ар-

— дѣла, *sm. pl.* les écritures *f*, l'étude *f*.

— потребности, *sf. pl.* fournitures de bureau, *f*.

Писменъ, *adj.* épistolaire, graphique.

— видъ, *sm.* la reconnaissance, assignation *f*.

— маршрутъ, *sm.* feuille de route, *f*.

Писмо, *sm.* la lettre, écriture, épître *f*, missive et lettre — *f*, main *f*; 1. (съ изобразяване),

écriture in rébus; 2. оставено на страна — отъ ненамираше чие е, lettre au rebut; 3. (на хиражия съ пола), lettre de voiture; 4. молително — (къмъ Господаръ), l'adresse *f*; 5. съчинител на —, un épistolaire; | (у в. в.), un épistolographe; 6. отговарямъ на —, *va.* récrire.

Писмоводачъ, *sm.* un secrétaire.

Писмовникъ, *sm.* le secrétaire.

Писмовосецъ, *sm.* un facteur de la poste, un piéton.

Писмохранителъ, *sm.* un archiviste.

Писпоть, *sm.* Mar. l'ourse *f*.

Пистене, *sm.* l'épargne *f*, le ménage.

Пистителенъ, *adj.* économe, économique; | *fg.* avare *de*.

Пистителность, *sf.* l'économie *f*.

Пистовенъ, *adj.* ménager, épargnant, spéculateur; | (ѣко), *fat.* regardant.

Пистолъ (жълтица, 90 гроша), *sf.* la pistole.

Пистъ! *interj.* st, st.

Пистя, *va.* ménager, épargner, marchander; | (пистовенъ сѣмъ), *vn.* économiser.

Пита (хлѣбъ), *sf.* un pain.

Питаторова система, *sf.* le pythagorisme.

Питагорически, *adj.* pythagoricien.

Питагористъ, *sm.* un pythagoricien.

Питка (съ сырене), *sf.* le raton; | (кан-дилче т.), le ramequin.

Питие, *sm.* le boire, la boisson, breuvage *m*, bibition, liqueur *f*, rafraîchissements *m*; | *Méd.* le liquide.

Пихта, *sf.* arbre, l'épicéa ou épicia *m*.

Пихтия, *sf.* le caillot; 1. *Chim.* le coagulum; 2. (сладко), gelée végétale *f*; 3. рыба на —, l'aspie *m*; 4. (начо отъ свинска глава), fromage de cochon, *m*.

Пичъ, *v.* un bâtard; | *fg.* excrément de la nature, *m*. [*pénis*]

Пишка и -шлокъ, *m.* la verge; | *Anat.* le

Пишло, *sm.* *Anat.* l'urètre et urèthre *m*.

Пишлоче (на сыне у животны), *sm.* la tette; | (на стрѣкъ), *Bot.* le stigmat.

Пишмъ, *va.* écrire; 1. *fat.* mettre du noir sur du blanc; 2. (забѣлжяване по крайщата на писмо), apostiller; 3. (изново), récrire; 4. (жлого), *fat.* rôler; 5. (жлого и лошаво), *fat.* écriviller; 6. (плещъ харти), paperasser; 7. (правилно рѣчь), orthographier; 8. (съ своя рѣка), olographier; 9. (най-хубаво), buriner; 10. (съ цѣвтила), peindre; 11. страсть да пишешъ кой, la scribomanie; 12. страстенъ желатель да пише, un scribomane.

Пищене, *sm.* la susurration et -surrement *m*; | (съ ушнытъ), tintement d'oreilles, *m*; | *fat.* le tintouin.

Пищи, *v. imp.* il grésillonne; 1. (ѣтъръ-тъ), il s'entonne; 2. (съ ушнытъ), il tinte; 3. *pl.* нищатъ (за ерибицы), ils cacabent;

4. (за мышки), ils guirent; 5. (за пилета), ils piaulent; 6. (за уши), il cornent.

Пищѣлка, *sf.* la canne.

Пищѣтель (за гласъ), *adj.* guiorant.

Пищѣль, *adj.* strident.

Пищоварница, *sf.* l'arquebuserie *f.*

Пищоваръ, *sm.* un arquebusier.

Пищовъ, *sm.* le pistolet, arquebuse *f.*; 1. (съ кукичка), arquebuse à croc; 2. (съ три-палце), arquebuse à rouet; 3. кобуръ —, pistolet d'arçon *m.*

Пищѣлка, *sf.* le courcaillet; 1. (костъ съ мозакъ), le savouret; 2. (и кракъ на конь), *Vétér.* le canon; 3. лакетна по-танка —, *Anat.* le radius; 4. по-малката — на човъшки кракъ, *Anat.* le péroné; | на —, péronier et péronien, *adj.*; 5. примаване пилцы съ —, *va.* *Vén.* frouer; | примаване пилцы съ —, le frouement.

Пиянино (вертикално фортепиано), *sm.* le pianino.

Пiano, *adv.* *Mus.* piano. [la piécette.

Пиастриче (дърбна пара въ Испания), *sm.*

Пиастръ (монета, 20 гроша), *sm.* la piastre.

Пиене, *sm.* le boire, la boisson, le breuvage; | за — вино, vin en boîte.

Пиенецъ, неца, *s.* bouver, euse; un ivrogne, eodlard, sac à vin, homme ou corps aviné, *m.*; | *fat.* un biberon.

Пиеца, *sf.* la pièce; 1. (за няколко гласа), *Mus.* morceau d'ensemble *m.*; 2. (за инструментъ съ клавиши), *Mus.* la toccate; 3. (на четири ръцѣ), morceau à quatre mains, *m.*

Пиегисмъ (секта), *sm.* le piétisme.

Пиегистъ, ка, *sc.* piétiste.

Пинтика (стихотворна наука), *sf.* la poétique.

Пионеръ (тирокопачъ), *sm.* Milit. un pionnier.

Питѣница, *sf.* la sangsue, la trompe.

Питѣ, *va.* boire, s'abreuver, prendre; 1. *fat.* goûter; 2. *pop.* grenouiller, lamper; 3. (сина), *pop.* humecter le lampas; 4. (съ заварѣна рѣка), *fat.* porter une brinde; 5. (на излизъ безъ да докача жумитъ си), boire à la régalaide; 6. (много), *fg.* bien entonner; 7. имъ и —, *vn.* *fat.* faire sautouse; 8. не имъ са, j'ai soif; 9. питѣхъ самъ малко, être en pointe de vin; 10. (титюнь), fumer; 11. който не титюнь, un fumeur.

Пиянство, *sm.* la boisson, bibacité, ébriété *f.*; | *pop.* la ribote.

Пиянствувамъ, *vn.* bachanaliser, ne pas avoir la pépie; | *pop.* godailler.

Пиятъ, *adj.* ivre, souli, pris de vin; 1. мрътавъ —, ivre mort; 2. напоявамъ до —, *va.* soddler; 3. (или развратенъ солда-тинъ), *fat.* un soudrille; 4. полвина —, gris, *adj.*; 5. бывамъ —, *vn.* *fat.* être dans les vignes *f.*; 6. състояние на —, l'ébriété *f.*

Пияца, *sf.* le bazar.

Плавамъ или Плаувамъ, *vn.* nager, voguer; 1. *Mar.* courir; 2. (надъ водама), nager entre deux eaux; 3. (на грѣбъ-тъ си), faire la planche; 4. (заедно), *Mar.* naviguer de conserve; 5. (ходѣ или върѣя съ ладѣ по море или по рѣка), naviguer; 6. (край нѣщо), gaser; 7. (по море), *Mar.* sillonner; 8. (или отворѣлъ платната), *Mar.* cingler.

Плаване или Плаване, *sm.* la nage; 1. *Mar.* le sillage; 2. (върѣжъ на ладѣ), la route; 3. (около море край брѣгове), *Géogr.* le périphe; 4. (по море), voyage sur mer; 5. (нахвърлени дърѣа), flotie à bâche perdue, *f.* [toire *f.*

Плавателенъ мѣхуръ, *sm.* vessie natatoire.

Плавателна кожна (у пилецъ), *sf.* H. nat. la palmure.

— къртуна (или друго), *sf.* la nageoire.

Плавателно крыльце (на рибѣ), *sm.* la nageoire.

Плавачъ или Плавачъ (около себѣ-тъ), *sm.* un circumnavigateur.

Плавене, *sm.* la liquation ou ressuage.

Плавейникъ, *sm.* Métall. le lavoir.

Плавикова кисѣлина, *sf.* Chim. acide fluorique *m.*

Плавиковиѣна соль, *sf.* Chim. le fluaté.

Плавикъ (камъкъ), *sm.* le spalt; — конъ, de spalt; | *Mét.* spath fluor *m.*

Плавилно корыто, *sm.* le scorificateire.

Прави, *va.* Métall. liquater.

Плагалепъ токъ, *sm.* Mus. mode plagal *m.*

Пладнень, *adj.* méridional, sud.

Пладненска починка, *sf.* la siesta.

Пладнувамъ, *vn.* colationner, goûter.

Пладнуване, *sm.* le goûter, la colation.

Пладня, *sf.* le midi, le sud; 1. la colation, le goûter; 2. двацесетъ часа на —, le midi; 3. на единъ часъ слѣдъ —, entre midi et une heure; 4. по —, de relevée; 5. прѣди —, avant midi; 6. слѣдъ —, après midi; 7. орѣдъ —, en plein midi, en plein jour.

Плакнене и -кнване, *sm.* le rinçage, le gargarisme; | (за уста), Méd. le collutoire.

Плакня, *va.* rincer, laver, débarbouiller, bal-lotter; | (зърнѣто си), *vr.* gargariser et se —, *vr.*

Пламакъ и -мыкъ, *sm.* la flamme, le feu; 1. *fg.* le brandon, la flamme; 2. прѣкар-вамъ прѣзъ —, *va.* flamber; 3. който горѣ безъ —, arphlogistique, *adj.*

Пламеникъ, *sm.* plante, le phlox ou phlose.

Пламнувамъ, *vn.* s'enflammer de, renflam-mer, brûler de, attiser.

Пламливъ, *adj.* flambant, flamboyant.

Пламта, *vn.* flamber; | пламта, *v.* imp. il flamboie.

Планета (*подвижна звезда*), *sf.* la planète.

— **Венера**, *sf.* étoile du berger, *f.*

Планетный, *adj.* *Astr.* planétaire; | -ный, *sm.* le planétaire.

— **плать** (*орбита* *f.*), *sm.* la sphère.

Планиметрически, *adj.* planimétrique.

Планиметрия (*плоскомерие*), *sf.* *Géom.* la planimétrie.

Планина, *sf.* le mont, la montagne; 1. Венера —, *Anat.* mont de Venus; 2. ледяна —, montagne de glace; 3. малка — въ Америка, le mont; 4. изсарване добытъ на —, la transhumance; 5. пасом на — стадо, *va.* transhumer; 6. което пасе на —, transhumant, *adj.*; 7. което расте на —, *B. nat.* montain; *adj.*; 8. планины Алпы, *pl.* les Monts; 9. редъ бърда —, chaînes de montagnes; 10. влчителни — (*отъ ледъ*), montagnes russes; 11. обрчамъ златни —, *va.* promettre monts et merveilles.

Планиннестъ, *adj.* montueux.

Планиница или Капина, *sf.* arbrisseau, le groseillier; | (*малка*), le groseillon.

Планинцы (*плоды*), *sf. pl.* la groseille.

Планинка, *sf.* le monticule.

Планинокаменни ошцъръ, *sm.* *Géol.* la roche.

Планинска врабка, *sf.* oiseau, le friquet.

— зеленна, *sf.* la chrysocolle.

— лисица, *sf.* tamis, l'isatis *m.*

— настеля (*формация*), *sf.* *Géol.* le terrain et terrain.

— чешулка, *sf.* plante, le séséili.

— чичулига, *sf.* viscum, la calandre.

Планински, *adj.* montagneux, montagnard.

— връхъ, *sm.* *Géol.* la fagne, [pétrole, *f.*

Планинско масло (*нефть*), *sm.* huile de

— равнище, *sm.* *Géogr.* le plateau.

— растене, *sm.* *Bot.* plante alpine *f.*

Планински мотилы, *sf. pl.* la croupe.

— шийни (*на Алпы*), *sf. pl.* la ramasse; | слаямъ отъ планина съ —, *sm.* ramasse; | воначъ съ — по събровати планины, un ramasseur. [phère.

Планисфера (*валлокарта*), *sf.* le plani-

Планчеръ, *sm.* *Mar.* le tableau.

Планширъ, *sm.* *Mar.* le plat-bord.

Планъ, *sm.* le plan, le projet, tracé, dessein, système *m.* ligne *f.*; | *фр.* le calcul, cadre, calculas *m.*; | *Archit.* élévation *f.*

Пластика (*искалнително искусство*), *sf.* la plastique et art —, *sf.*

Пластически, *adj.* plastique; | *Phys.* architectonique.

Пластче (*облаче на око*), *sm.* la nubécule.

Пластырненъ, *adj.* *Pharm.* emplastique.

Пастыръ, *sm.* l'emplâtre *m.*; 1. припаяване —, *Cuir.* l'emplastration *f.*; 2. прѣчка — или друго, *Pharm.* le magdaléon; 3. раклица за —, *Pharm.* l'emplâtrier *m.*

Пласть, *sm.* la filasse; 1. (*у конь*), l'épi *m.*; 2. съ — на чело (*за куче*), épié, *adj.*; 3. (*покосно сѣно*), l'andain *m.*; 4. (*хартий, у подвезарь*), la battée.

Плата, *sf.* la retribution, le traitement, le retour, les émoluments *m.* les appointements *m.*; 1. (*либе т.*), l'honoraire *m.*; 2. (*у чене, главене, хакъ т.*), le salaire, la solde, les gages *m.*; 3. (*ради наша*), le parcours; 4. (*за прѣминуване*), le bachotage; 5. (*за работа*), le loyer; | (*и плащането ѝ*), la paye et paie; 6. (*на матрозы*), *Mar.* le maréage; 7. прибавка на — и нейный приемнякъ, la haute-paye; 8. давамъ —, *va.* rétribuer; 9. обдържамъ съ —, *va.* solder; | (*войска*), soldier; 10. плащамъ —, *va.* payer; 11. съ по-голяма —, *Milit.* appointé, *adj.*; 12. какъ —, *adv.* *Com.* par contre.

Платанице, *sm.* la touaille.

Платенъ, *adj.* soldé.

Платены, *sf. pl.* *Com.* le découvert.

Платецъ, *s.* payeur, euse; le payant, la paye et paie. [le gardon.

Платика, *sf.* poizon, la vaudoise ou dard.

Платина (*металъ*), *sf.* le platine; -несть, de platine; | гъбаста —, éponge de platine.

Платливъ (*да са плати*), *adj.* payable; | (*за билетъ*), payant.

Платлотъ, *sm.* *Mar.* le couvre-lumière.

Платна (*у вътрѣна воденица*), *sm. pl.* les toiles; 1. (*на ладия*), la voile, toile à voiles; | (*и направата ѝ*), coll. la voilure; 2. дължина на -та, *Mar.* la chute; 3. издигамъ -та (*тръгивамъ*), *va.* faire voile; 4. распрѣгамъ -та (*плавамъ*), *va.* mettre à la voile; 5. распрѣгамъ всичкитъ —, *va.* faire force de voile; 6. съ —, *Mar.* voilé, *adj.*; 7. безъ — и въжа, en pantenne; 8. съ всевъзможни —, à toc de voile; 9. правяне — за ладия, la voilerie; | (*малка*), la voilette; 10. прѣнасямъ — на друга страна, *va.* muder; 11. събирамъ -та, *va.* désappareiller; 12. съдырамъ —, *va.* éventrer; 13. свиване —, le ferlage; 14. свивамъ и завързвамъ -та, *va.* ferler; 15. трговия съ —, la toilerie; | (*и положъ за тъкъ*), la lingerie; 16. трговия съ тъкми —, la mulquinerie; | тъкачъ на —, un mulquiner.

Платнаръ, *ка, s.* linger, ère; un caleçonier; | (*за ладия*), *Mar.* un voilier.

Платникъ (*човалъ т.*), *sm.* le sac, la poche; | (*за пепелъ*), le charrier.

Платнице (*ширина на платъ*), *sm.* la laire, le lé; | *Mar.* la ferze; | полу —, demilé *m.*

Платно, *sm.* la toile; 1. (*отъ коприна и вълна*), alépine *f.*; 2. (*накичане за прѣстолъ*), le surtout; 3. (*намотено въ разпопена мазъ*), *Pharm.* le sparadrap;

- * залѣпямъ върху ново — картина, *va. rep-touiller*; 5. намазевамъ на —, *va. entouler*.
- Платношвачка**, *sf.* une lingère.
- Платняка** (*пачаера* *i.* за пълнене пушка), *sf. Milit.* la bourre; | турамъ — въ пушка, *va. bourrer*; | изваждамъ — отъ оръжия, *va. débourrer*.
- Платняно гергнло**, *m.* la bâche.
- Платнякъ**, *adj. Mar.* vélique.
- Платоникъ**, *m.* un platonicien.
- Платонически**, *adj.* platonicien, platonique.
- Платоново учене** (*платонисмъ*), *m.* le platonisme.
- Платъ**, *m.* l'étoffe *f.*, le tissu, le compartiment, la matière; 1. (*отъ прикмы*), toile de crin, *f.*; 2. (*на прычки, на бръвни*), étoffe vergée; 3. зашиване — съ —, *Mar.* bordage à clin, *m.*; 4. употребявамъ — колкото е потребно на нѣщо, *va. étoffer*.
- Платфорамъ**, *sf. Milit.* la plate-forme; 1. (*за желѣзъ пѣтъ*), le truck; 2. (*съ носова частъ на галера*), la rambade *et* -barde; 3. (*за постасене топосе*), *Milit.* le tabloin.
- Плауново сѣме**, *m.* soufre végétal *m.*
- Плафонтъ**, *m.* le plafond. [effraie.]
- Плаха** кукумѣвка, *sf. oiseau*, la fresaie *ou* Плахо, *adv.* accortement.
- Плахостъ**, *sf.* la timidité.
- Плахъ**, *adj.* peureux, timide, poltron.
- конь, *m.* cheval écouteux *m.*
- Плачевенъ**, *adj.* déplorable, lamentable, lugubre; -вно, -мент; | *fig.* funèbre.
- Плачене**, *m.* le sanglot.
- Плачливъ** (*който плачи*), *adj.* pleurant.
- човѣкъ, *m.* *v.* pleureur, pleureux, piauteur *et* piauleux, *euse*; | *fam.* un pleurard.
- Плачь**, *m.* la lamentation, le 'hurlement; | *Jeremijnъ* — (*у Библии*), les lamentations de Jérémie.
- Плачж**, *vn.* pleurer, sangloter, 'hurler, se plaindre; 1. *fig.* piauler; 2. (*за*), lamenter *et* se lamenter sur, pleurer; 3. (*притворно*), *fam.* pleurnicher; 4. (*когато и да щж*), avoir le don des larmes; 5. плачи (*за порѣзана лоза*), *v. imp.* il pleure.
- Плашене**, *m.* la menace, intimidation *f.*; | (*съ черковно проклинане*), aggrave *f.*
- Плашило**, *m.* l'épouvantail *m.*, un intimidateur.
- Плашнтеленъ**, *adj.* imminent
- Плашнтело оръжие**, *m.* le porte-respect.
- състояние, *m.* l'imminence *f.*
- Плашкотенъ матрозъ**, *m.* un chalandeau.
- Плашкотъ**, *m. Mar.* l'allée *f.*, le chalan, le ponton. [(voies) Плахъ.]
- Плашливъ**, *adj.* craintif; -во, -ivement;
- Плашж**, *va.* menacer, épouvanter, intimider, terrifier, rebuter, imposer; | -са, *vr.* s'intimider, s'effrayer, s'effroucher, avoir peur de; | който плаши, menaçant, *adj.*
- Плащамъ**, *va.* payer, acquitter, compter, financer, satisfaire; 1. (*съ истата монета*), payer de retour; | *fig.* user de représailles *f.*; 2. (*много или много скъпо*), surpayer; 3. (*за нѣкого*), défrayer; 4. (*напрѣдъ на пощата*), affranchir; 5. (*нари*), rembourser.
- Плащане**, *m.* le payement *et* paiement, rem-boursement, acquittement *m.*; 1. (*рѣди нечене хлѣба*), le fourrage; 2. (*за вѣне*), *fam.* le défray; 3. отлагане на -то, l'ajour-nement *m.*
- Плащатикъ**, *m. mamm.* la chlamyphore.
- Плащеница**, *sf.* le saint suaire, le sindes.
- Плащанлъ**, *adj.* acquitable.
- Плаяды** (кокошка или седенъшадю), *sf. pl. Astr.* les Pléiades *ou* la -de céleste.
- Племе**, *m.* la tribu, peuplade, race, nation, maison, naissance, lignée *f.*; | *fig. fam.* contrée *f.*
- Плена** (*на желѣзо*), *sf.* la fente; 1. (*от металъ*), la paille; 2. (*на стомана*), la cendrure; 3. (*съ лѣдъ*), la glace.
- Пленявъ** (*за металъ*), *adj.* pailleux; | (*за лѣдъ*), glacéux. [passe.]
- Плеонасмъ** (*постарѣе рѣчи*), *m.* le plé-
- Плерезы** (*траурны нашивки*), *sf. pl.* les pleureuses *f.* [pleurante.]
- Плесиметръ** (*инструментъ*), *m. Méd.* le
- Плетачъ**, *ка, v.* tricoteur, euse; | (*на сто-лове*), empaillleur, euse.
- Плетена кесия**, *sf.* le brégin.
- работа, *sf.* le tricotage; | (*съ лѣне*), ouvragé d'estame, *m.*
- стока, *sf.* la bonneterie; | занаятъ — и търговия съ нея, la bonneterie.
- Плетене**, *m.* le tricotage.
- Плетеница**, *sf.* la natte, la tresse; | (*кеси*), le catogan *et* cadogan.
- Плетень платъ**, *m.* la floche.
- Плетове**, *m. pl.* le diguement.
- Плетъ**, *m.* la digue, le barrage, la volette, la claie; 1. *fig.* la barrière; 2. (*отъ спхару*), l'échelier *m.*; 3. (*рѣди запричане*), le clayonnage; 4. правя —, *va.* diguer.
- Плетж** (*оплитамъ*), *va.* tricoter, tisser, tresser, glisser; 1. *fig.* filer, tistre; 2. (*по-голям, кошосе*), ourdir; 3. плетеса, *v. imp.* il se trame.
- Плешевъ**, *adj.* herpétique.
- Плешей**, *m. Méd.* l'herpès *m.*
- Плещка** (*pl. плещи*), *sf.* l'éclanche *f.*; 1. изскълчевамъ — на конь, *va.* épauler; 2. ранявъ на — конь, *Vétér.* égarrotté, *adj.*; 3. ширина на -щатъ, la carrure.
- Плещовница**, *sf.* insecte, le morpion.
- Плещчасть**, *adj.* carré des épaules.
- Плещченъ**, *adj. Anat.* scapulaire, huméral.
- Плещна кость** (*плещка*), *sf. Anat.* l'hu-mérus *m.*
- Плещчникъ**, *m.* le scapulaire.

Пляко (*пясмо*), *sm.* le pli; | при това —, *vous se pli.*

Плясакъ (*едно пръскане вода*), *sm. fam.* la flaque; | (*отъ клималото*), *Mar.* battées d'eau, *f.*

Пляскамъ, *va.* aiguayer; | *fam.* flaque; | — *са* (*у водата*), *vr. pop.* gargouiller.

Пляскане, *sm.* l'irrogation *f.*

Плянтусъ, *sm.* *Archit.* la plinthe.

Плянтко, *adv. Mar.* une batture. [*gueule.*

— умна извъйна жена, *sf. fam.* une bégueule; — умие, *sm.* la bégueulerie.

Пляе (*хлѣбна ех играене*), *sm.* le plié.

Плодова чарупка, *sf. Bot.* l'induvie *f.*

Плодовитостъ, *sf.* la fécondité, fertilité, redondance *f.*

Плодовитъ, *adj.* fertile, fécond, fructueux, redondant, luxuriant, riche; | *Méd.* proliifique; | *быва* — (*за прѣдѣлѣ*), *v. imp.* il prête.

Плодороденъ, *adj.* fertile, fructifère, fécond, productif; | *прави* — *дно*, *va.* fertiliser, féconder; | *което не можехъ* *направи* — *дно*, *infertilisable, adj.*

Плодородие, *sm.* la fertilité, la fécondité.

Плодородна земя, *sf.* *Ag.* terre de promesse ou terre promise *f.*

Плодотворенъ, *adj.* fécondant et fécondateur.

Плодотворностъ, *sf.* la fécondance.

Плодоѣдливъ, *adj.* frugivore.

Плодъ (*и отъ снага и сл.*), *sm.* le fruit; 1. (*бабино дѣте*), les secondines *f.*; | *Méd.* arrière-faix *m.*; | *Anat.* le placenta; 2. *челото* на —, *Bot.* le réceptacle; 3. *връзване* — *дове*, *Bot.* la nouure, l'ovaire *m.*; 4. *задръжане* — *дове* на *корень* — *тъ*, la saisie-brandon.

Плоджта, *v. imp.* ils se peuplent.

Плоска ладия, *sf.* la toue. [*teure.* — *часть* (*на прѣходѣ*), *sf. Métall.* la plaque.

Плоскаринца, *sf.* l'aplatissier *f.*

Плоскарски станъ, *sm.* l'aplatissoir *m.*

Плоско, *adv.* à plat, rondement.

— *джинста* *ладия* (*отъ Холандия*), *sf.* le samogheux.

— *джинсто* *сѣмѣиниче*, *sm.* l'accon *m.*

— *носъ*, *adj.* *s.* samard, rde; un samus.

— *кракъ* *палецъ*, *sm.* *H. nat.* palmipède, *adj. m.*

Плоскостъ, *sf.* le plat, esplanade *f.* pan, plan *m.*; 1. *Гѣом.* la face, l'aire *f.*; 2. (*на камыкѣ*), le rappeau; 3. (*на морска лопата*), la pale.

Плоскъ, *adj.* plat, plain, égal, écrasé; | *Гѣом.* plan; | (*за пилешки крака*), *H. nat.* palmé.

— *покрывъ*, *sm.* la plate-forme; | (*на пѣща*), *Archit.* l'argamasse *f.*

Плотница, *sf.* poisson, le retard.

Плоча, *sf.* la plaque, le carreau, table, tablette *f.*; 1. (*гравирувана*), la planche; 2.

(*камыкѣ*), la cadette; | *настиламъ* съ — *чи* *улица*, *va.* cadetter; 3. (*шиферъ камыкѣ*), *Minér.* le schiste; 4. (*прѣдъ соба*), le foyer; 5. (*за разстриване чѣдтила*), le margre; 6. *наваждамъ* — *чи* *отъ* *стая*, *va.* décarreler; 7. *настиламъ* съ — *чи* *или* съ *тулы*, *va.* carreler; 8. *настиламъ* съ — *чи*, le carrelage.

Плоченъ и -часть, *adj.* lameux et lamellé.

Плочастъ, *adj.* schisteux; || *Minér.* scissile.

Плаувамъ и -внувамъ, *vn.* flotter, surmonter; 1. (*отгорѣ*), surpasser; 2. *направямъ* да *плавне* *ладия* *отъ* *каль-та*, *va. Mar.* galloper; 3. *пушамъ* *дърва* да *плавать*, *va.* faire flotter; 4. *плавнува*, *v. imp. Mar.* il déchoue (*voyez* *Плавамъ*).

Плаване и Искуство —, *sm.* la natation; || *училища* *за* —, école de natation; || (*за рибѣ*), le nagement.

Плавачъ, *ка, s.* nageur, euse.

Плавна бѣлѣжка, *sf. Mar.* l'amarque *f.*

Плавнать, *adj.* flottant.

Плавнуване (*снемане* *ладия* *отъ* *каль*), *sm.* le galouage.

Плаутъ (*съ много рала*), *sm. Agric.* le rayonneur.

Плаженъ процѣпъ, *sm.* le sep.

Плазгавъ, *adj.* glissant, lubrifique; || (*отъ дѣтѣ* *страны*), en dos d'ân; || *правя* —, *va.* lubrifier.

Плазгамса, *vr.* glisser, couler.

Плазгане, *sm.* le glissement, le glissé.

Плазгъ (*на спускателна шийня*), *sm. Mar.* la couette.

Плазноване, *sm.* le trébuchement.

Плазнувамса, *vr.* trébucher; || (*за кракъ*), manquer.

Пламерия (*чървѣнь пясинъ*), *sf.* arbuste, le frangipanier.

Плута (*саль т.*), *sf.* le flot, le bac; 1. (*отъ боросе*), la drome; 2. (*дърва по рѣка*), train de bois, *m.*; 3. (*за калафатъ*), *Mar.* ras de carénne, *m.*; 4. (*пересте по вода*), la brelle; 5. (*ладия*), la traillé; 6. (*за прѣкарване конь*), le passe-cheval; 7. (*и несвързана* —, *Mar.* *потрѣбна* — *при счупване* *ладия*), le radeau; 8. (*и прѣпрѣкарване* — *ты*), le flottage.

Плутаръ (*сальжия*), *sm.* un flotteur.

Плутна рѣка, *sf.* rivière flottable *f.*

Плутны дърва, *sm. pl.* bois flotté *m.*

Плутонически, *adj.* Géol. plutonique et plutionien.

Плаушкове (*видъ монета*), *sm. pl.* le sauris et coris.

Плаушковъ, *sm.* mollusque, l'escargot *m.* limaçon et colimaçon *m.*; 1. (*зѣмски*), le buccin; 2. (*въ ухѣ*), *Anat.* le limaçon; 3. *градинка* *за* — *ковѣ*, l'escargotière *f.*

Пъленъ, *adj.* plein, intégral, complet, ample,

- parfait, rebondi, adéquat, cousu de; 1. *fg.* gros de, dodu; 2. (съ *сръхъ*), comble; 3. (подъ *гърбъло*, за *мърка*), gas; 4. (до *дъга*), plein comme un oeuf; 5. съвсѣмъ — *лно*, *adv.* complètement; 6. бывахъ — отъ, *vn.* *fg.* respirer.
- Пъленъ брой**, *sm.* le complet.
— гърчакъ, *sm.* une l'aiguierée.
— приходъ (на *духовно мѣсто*), *sm.* la réplétion. [*pot.*]
- Пълакъ**, *sm.* oiseau, la sittelle ou torche-
Пълачъ (както *злмя*), *sm.* *B. nat.* ser-
pigneux, *adj.*
Пълене, *sm.* le rampement, la reptation.
Пъзителенъ, *adj.* rampant.
Пълишкомъ, *adv.* à plat ventre; || *fam.*
à bec-à-cul.
- Пъзливо животно** (*гадина*), *sm.* le reptile.
Пъзливъ (*който пъзу*), *adj.* reptile.
Пъзня, *vn.* rester; || **пъзни** (за *вода*), *v.*
imp. elle séjourne. [*fg.*], ramper.
Пъзя, *vn.* marcher à quatre pattes; | (*и*
Пълкове, *sm. pl.* les troupes *f.*
Пълковенъ лѣкаръ, *sm.* *Milit.* aide-major
ou chirurgien *m.* [-elle].
Пълковникъ, *sm.* un colonel; -вничень,
Пъковна училища, *sf.* école régiman-
taire *m.*
Пъксводецъ, *sm.* un capitaine; | (*у в. в.*),
un stratège et -tège.
Пъкъ, *sm.* le régiment; | **раздѣлямъ на-**
две —, *va.* *Milit.* dédoubler; | **сѣтавамъ**
—, *va.* enrégimenter.
- Пъла воля**, *sf.* les coudées franches *f.*
— каца, *sf.* un marc.
— паница, *sf.* une assiette, une platée.
— свѣщъ (*пъленъ мѣсецъ*), *sf.* le plein.
— форма, *sf.* grande tenue *f.*
- Пълненъ**, *adj.* massif (*voyez* **Единостаненъ**).
Пълняникъ (на *пушка*), *sm.* un chargeur.
Пълно, *adv.* plein; | на —, en entier; | -то,
sm. le complet, le plein.
— властие, *sm.* l'autorisation *f.*
— властна бѣла хартия (*само съ под-*
писъ), *voyez* **Бланкетъ**.
— гърне (съ *вино*), *sm. fam.* une lampée.
— корыто, *sm.* une augée.
— кръвекъ, *adj.* pléthorique.
— кръвие, *sm.* *Méd.* la pléthore. [*tiare.*]
— мощенъ министръ, *sm.* un plénipoten-
— моцѣ, *sm.* plein pouvoir *m.* le pouvoir,
la mission, la procuration. le mandat; |
давамъ —, *va.* fonder.
— мощность, *sf. fg.* carte blanche *f.*
— народно събрание, *sm.* cour plénière *f.*
— образенъ, *adj. fam.* bien facé.
- Пълнота**, *sf.* la plénitude, le plein.
Пълня, *va.* charger, emplir.
Плъстаръ, *sm.* un feutrier.
Плъстъ, *sm.* le feutre; 1. *валямъ или*
- права* —, *va.* feutrer; 2. *валяне или пра-*
вяне -тове, le feutrage; 3. *майсторъ на*
-тове, un feutrier.
- Плътенъ цѣвъ**, *sm.* la chair.
Плътъ, *sf.* la chair; **плътенъ**, de chair.
Плъхче, *sm. fam.* le raton.
Плъхъ, *sm. мамм.* le rat.
Плъченъ мундиръ, *sm.* habit d'ordonnance, *m.*
Плъва, *sf.* la paille; | (*ослякава*), le feurre
et foatге; | *връзка* —, une gerbée.
Плъвачъ, *ка, s.* sarcleur, euse.
Плъвене, *sm.* le sarclage.
Плъвителна дърма, *sf.* la sarcloir.
— *мотыка*, *sf.* le boisselon.
Плъвникъ, *sm.* le pailleur, grenier à foin *m.*
la chaumière; 1. *Agric.* le fenil; 2. (*за*
снопы), la grange; 3. *пъленъ* — съ *снопы*,
une grangée.
Плъвниче, *sm.* la chaumine
Плъвъ, *va.* sarcler. [*piquant.*]
Плъвителенъ, *adj.* attrayant, prévenant.
Плъвинникъ, *sm.* un saccageur.
Пръвинникъ, *sm.* un captif.
Плъвъ, *sm.* le butin, le pillage, dépouille,
captivité, prise *f.*; | (*отъ неприятели*
пълководеца), dépouilles opimes *f.*
Плъвъ, *va.* piller, captiver, saccager; |
(*плѣвъ*), butiner.
Плъсенъ, *sf.* le mois, la moisissure, la
chancissure et chanci *m.* oidium *m.*; 1. *Chim.*
l'efflorescence *f.*; 2. (*цѣвъ на вино*), la
fleur; 3. *докарвамъ* — на *пъщо*, *va.* moi-
sir; 4. *хващатъ* — (*плѣсенясавъ*), *v. imp.*
ils chancissent et ils se chancissent.
- Пръсенясало**, *sm.* le mois.
Пръсенясалъ, *adj.* mois.
Плъсенясва, *v. imp.* il moisit et il se —, il
effleurit et il s' —; | **плѣсенясватъ**, *pl.*
ils chancissent et ils se chancissent.
Плъскавость, *sf.* l'empatement *m.*
Плъскане, *sm. fg.* le plâtrage.
Плъсканица, *sf. fg.* le plâtrage, le bousillage.
Плъскавъ (за *платната*), *v. imp.* *Mar.*
elles fasient et faséient.
Плъсница (*шамаръ* *t.*), *sf.* le soufflet, la
claque; 1. *fam.* la calotte, giffle, tape *f.*;
2. *pop.* la talמוש, mornife; *f.*; 3. *пъколко*
-ници, *fam.* une souffletade; 4. *биятъ* съ
-цы, *vr.* ils se paument; 5. *ударямъ* -цы,
va. souffleter; 6. *ударяне* -цы, coup de re-
vers *m.*; 7. *ударятъ* съ -цы, *sm.* un souffleteur.
Плъсничка, *sf.* la tapette.
Плъснувамъ, *va.* souffleter; | (*мѣкого*), cla-
quer, colaphiser. [*flac.*]
Плъсъ! *interj.* patatras; | — *пъсъ!* *flie*
Плъчка, *sf.* la capture, la prise; | *fg.* la
proie (*voyez* **Плъвъ**).
Плъщачъ, *ка, s.* bousilleur, euse.
Плъщене (*ръжѣ*), *sm.* battement de mains,
m.; | (*крыла*), battement d'ailes, *m.*

и, *va.* poisser, bousiller, tripoter; | бить, *battre de mains, claquer de mains; цать (за платната), v. imp. Mar.* ouettent.

interj. pouah.

лникъ, *sm.* le crachoir.

тъ, *ка, s.* cracheur, grailonneur, euse.

зъ (мбсецъ на републиканска го-
та, *sm.* le pluviose. [tation.

и, *sm.* le crachement; | *Méd.* la spu-
жъ, *sm.* le plumet.

а, *sf.* la salive, la bave; | *Méd.* le
et phlegme; | смисане — съ храна,
insalivation *f.*

енъ, *adj.* *Anat.* salivaire et -lival.

а, *sf.* la baliverne; | *pop.* la bourde;
кане), estrapade *f.*

и, *sf. pl.* les sornettes *f.*; | *fig.* la vision,
de et lanternerie *f.*; | —, *interj.* zest.

sm. Alg. le plus.

и, *vn.* cingler.

vn. cracher, recracher. [ски, *adj.*

тика, *sf.* la pneumatique; | -тче-
тческа машина, *sf.* machine pneu-
le *f.*

тологически, *adj.* pneumatologique.
тология (духословие), *sf.* la pneu-
gie.

и, *vn.* selon, suivant, à raison de, en egard
и, *vu, en, dans, à, par, sur* le pied de.

амъ, *va.* friponner, malverser.

ане, *sm.* la malversation.

амъ, *sm.* un paranymphe.

мъ (холъ), *va.* piloter; 1. (неръ), га-
и; 2. *fam.* tapoter; 3. *fig. pop.* peigner.

неа, *sm. pl. pop.* la raclée.

нявамъ, *vn.* se flétrir, déteindre et se
; | права да побъдѣе, *va.* flétrir.

няване, *sm.* le blémissement.

енъ, *adj.* religieux, pieux, dévot, dé-
bât; | твърдъ —, *fam.* confit en dé-
и.

никъ, *ица, sc.* piétiste; | притворно
казвамъ —, *vr.* béguiner; | притворно
bigot, ote.

иость, *sf.* la dévotion, religion, piété *f.*

никъ, *sm.* bateur de gens, *m.*

имски, *adj.* confraternel.

имство, *sm.* la confraternité, affiliation
иенъ на —, affilié, *adj. s.*

имъ, *sm.* un confrère.

нявамъ, *va.* affilier; | -са, *vr.* s'affi-
fraterniser.

анъ, *adj.* accéléré.

вамъ, *vn.* dépêcher, se hâter, dili-
et se —, avancer, accélérer; | (да
х), expédier.

ване, *sm.* l'accélération *f.*

ана буква, *sf. Typ.* la coquille.

ано правописане, *sm.* la sacographie.

Побърканъ, *adj.* erroné, confus, égaré, ébou-
riffé, incorrect, dévoyé, bien loti; | (съ
умъ-тъ), *fig.* timbre fêlé, tête fêlée.

Побърквамъ и -кувамъ, *va.* troubler, dé-
ranger, mêler, inquiéter, dépayser, dérout-
ter, interrompre, désorienter; 1. (идкому
идчо), déjouer; 2. (идчо), nuir à; 3.
(плъть), égarer; | *fam.* fourvoyer; 4. -са,
vr. se troubler, se déranger, se mêler, s'in-
terrompre, se prendre, se confondre, se
brouiller, perdre la carte, chopper, être
dans le pétrin; 5. *fig.* se promener; 6. (на
плъть-тъ), s'égarer, se dévoyer; | *fam.* se
fourvoyer.

Побъркване, *sm.* l'égarement *m.*, la confu-
sion, écart, fourvoiement *m.*; 1. *fig.* le
vertige, brouillard, dédale *m.*; 2. *Méd.* la
perturbation, véсанie *f.*; 3. (съ раздаване
книзи), la maldonne; 4. (съ умъ-тъ), le
transport; 5. докарвамъ въ —, *va.* embar-
rasser; 6. нваждамъ отъ —, *va.* détrom-
per; 7. искарвамъ отъ —, *va.* désabuser;
8. въ —, entre l'enclume et le marteau.

Побърковачъ (нарадостъ), *sm.* un trouble-fête.

Побуждамъ, *va.* provoquer à, éveiller, pous-
ser, engager à, aiguillonner, aiguiser, ani-
mer, mouvoir, allumer, inciter, déterminer,
obliger, convier; 1. *fig.* inviter à; 2. (къмъ
идчо), solliciter, porter à; 3. (къмъ),
fam. piéter; 4. (за побъждане), *Milit.* em-
boucher; 5. (къмъ смилане), *fam.* api-
toyer; 6. което побужда къмъ идчо, exci-
tatoire, *adj.*; 7. -са, *vr.* s'animer.

Побуждане, *sm.* la sollicitation, incitation *f.*;
| *fig.* impulsion *f.*, mouvement, branle, ragout
m.; | (къмъ), le motif.

Побудителенъ и -дланиченъ, *adj.* moteur,
motival, déterminant. [ressort.

Побудителна причина, *sf.* le motif, le

Побудилникъ, *sm.* un mobile.

Побѣгвамъ, *vn.* se réfugier, s'enfuir, dé-
serter, échapper de et s' —, partir, s'e-
vader, tirer ses grègues *f.*, prendre son sac
et ses quilles *f.*; 1. *fam.* réchapper, escam-
per, faire une fugue, gagner le taillis; 2. *pop.*
fouiner; 3. (назадъ, за задъ), *Vén.* refuir;
4. (тайно), se dérober; 5. побѣгва накъ
въ гората (за задъ), *v. imp.* il se rambuche.

Побѣгване, *sm.* la désertion; | (на невол-
ните, на робъ), le marronnage.

Побѣгналъ негръ, *sm.* nègre marron *m.*

Побѣгнать, *adj.* réfugié.

Побѣлълъ старецъ, *sm.* un grison.

Побѣлявамъ, *vn.* blanchir, se déhâler; | по-
бѣлява ми косата, *v. imp.* mes cheveux
grisonnent.

Побѣсяивамъ, *vn.* enrager, sévir, endiabler
de; | права да побѣсяе, faire enrager,
faire endiabler; | който побѣсява, démon-
iaque, *adj.*

Побѣняване, *sn.* la démonomanie.

Побѣнѣлъ, *adj.* enragé, endiablé, frénétique, désespéré; énergumène, *sc*; || *Méd.* hydrophobe, *sc.*

Поварейка, *sf.* la cuillère.

Повеждамъ, *va.* guider.

Повелителенъ, *adj.* impérieux, impératif, dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f*; || *fig.* de dictateur. [pératif.

Повелително наклонение, *sn.* *Gram.* l'im-

Повелѣвамъ, *va.* commander, mander, vouloir, enjoindre; || *fig.* régenter.

Повелѣвачъ, *sm.* un maître; || (*на обръници*), commandeur des croyants, *m.*

Повелѣние, *sm.* l'ordre *m.*, prescription *f*, mandat *m.*, commission, jussion, injonction *f*; || до ново —, jusqu' à nouvel ordre; || промѣна —, contre-ordre.

Повече и -выше, *adv.* plus, en sus, d'avantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — отъ, *adv.* plus de; 3. колкото — толкова —, plus... plus...; 4. — или по-малко, plus ou moins; 5. толкова —, d'autant plus; 6. ни — ни по-малко отъ както, ni plus ni moins que; 7. нищо —, sans plus; 8. — отъ половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. часъ отъ часъ —, de plus en plus; 10. -то, *adv.* d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus, pour la plupart, la plupart; 11. -то, *sn.* le surplus, le restant, le reste.

Повеченъ, *adj.* surabondant.

Повечерие, *sn.* les complies *f*.

Повечна любовъ, *sf.* la predilection.

Повечно искане, *sn.* le subrécot.

Повивамъ, *va.* bander; || (*дѣте*), emmailloter.

Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillotement *m.*

Повивачка (*кѣспѣда*), *sf.* une remueuse.

Повлачамъ и -влячамъ, *va.* entraîner, trainer; 1. *Mar.* fourrer; 2. (*съ нѣщо*), plaquer; 3. (*дрѣха*), doubler.

Повлачане и -влячане, *sn.* l'entraînement *m*; || (*на дрѣха*), le fourreau.

Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.

Повлачилка (*на възглавници*), *sf.* la taie; || (*на женска капела*), la passe.

Повлачителенъ, *adj.* entraînant.

Повлекана, *sf.* une cendrillon.

Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.

Повлекло, *sn.* l'attirail *m.*

Повлечена лоза (*по зидъ*), *sf.* la treille.

Повлеченъ, *adj.* ample; -но, -ment; || (*съ нѣщо*), fourré.

Повлечи-понсъ, *sm.* (*воуез* Направъ).

Поводка (*съ лѣкъ-тъ на цигулка*), *sf.* *Mus.* coupe d'archet, *f*.

Поводъ, *sm.* l'occasion *f*, rencontre *f*, sujet *m.*, rène, matière, ouverture *f*; 1. *fig.* le fondement, le lieu; 2. (*пѣмъ нѣщо*), *fig.* l'entrée *f*, le ferment; 3. давамъ —, *va.* occasioner; || (*нѣкому*), prêter à.

Повой, *sm.* la ceinture, la bande.

Поволя, *adv.* adlibitum (*воуез* Воля).

Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-bleu ou -saint-gris, margue de, peste de, palsambleau et palsanguienne; || *fam.* diantre, foin de (*воуез* Врагъ).

Повърната стока, *sf.* *Com.* le retour.

Повърнато мыто, *sn.* *Com.* le daw-back.

Повърнителенъ, *adj.* réversible.

Повърнителность (*на имотъ*), *sf.* *Jur.* la réversibilité. [réversion.

Повърноване, *sm.* le contre-coup; || *Jur.* la

Повръткы, *sf.* tour et retour *m.*, la récur-rence, la volte; || отбивамъ съ — отъ нѣщо, *vr.* volter; || което са прочита на —, palindrome, *adj.*

Поврътливостъ, *sf.* la légèreté.

Поврътливъ, *adj.* réversible, léger.

Поврътна платформа (*на желѣзны нѣмъ*), *sf.* plaque ou plate-forme tournante *f*.

Поврътно, *adv.* vice versa.

Поврътъ, *sm.* *Mus.* la bécarré; || забѣлъ-жено съ —, bécarré, *adj.*

Повръхненъ и -ностенъ, *adj.* superficiel, superficiaire, léger.

Повръхнина и -хностъ, *sf.* la superficie, surface, face, *f*; 1. *fig.* la superficie, som- mité, écorce, *f*; 2. (*лицето на водата*), plaine d'eau, *f*; 3. май равно съ водната —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m.*

Повръхно познание, *sn.* *fig.* la teinture.

— състояние, *sm.* la superficialité. [-ment.

Повръхностенъ, *adj.* *fig.* superficiel; -тно,

Повръщамъ и -върнувамъ, *va.* détourner, rembourser, restituer, redonner, rendre; 1. *fig.* vomir; 2. (*валката*), ballotter; 3. (*дума нѣкому*), apostropher; 4. (*отъ нѣмъ*), devoyer, fourvoyer, se détourner; 5. който може са повърне пакъ, récupérable, *adj*; 6. -са, *vr.* retourner, rabattre et se —; 7. *fig.* se retourner, re- fluer; 8. (*назадъ*), s'enrevenir; 9. (*отъ нѣмъ*), devier et se —; 10. (*често на нѣщо*), *fig.* retortiller.

Повръщане и -върневане, *sm.* le détour- nement, le retour, recrudescence, récur-rence, restitution, apostrophe *f*; 1. *fig.* la deviation; 2. *Jur.* la réhibition; 3. *pop.* le vomissement; 4. (*на болестъ*), la re- chute; || *Méd.* la palindromie; 5. (*доказа- тельство*), la rétorsion; 6. (*на заръ*), *Phys.* la déflexion; 7. (*назадъ*), *Vén.* la refuite; 8. (*пакъ на имотъ*), *Jur.* la réintégrande.

Повръщателенъ, *adj.* récurrent. [coup.

Повръщателно дѣйствиѣ, *sn.* *fig.* le contre-

Повръда (*свѣдѣностъ*), *sf.* la nuisibilité, dé- triment, dégât, préjudice *m*; 1. *fig.* l'at- teinte *f*; 2. (*съ гора отъ буйны дѣтери*), le vimaire; 3. за — на нѣкого, au pré- judice de.

Повръдѣнь, *adj.* avarié; | *Mar.* incommodé; | **бывамъ** —, *vn. fg.* souffrir.

Повръждамъ, *va.* nuir à, léser, gâter, endommager, détériorer, corrompre, altérer, offenser, tarer, abîmer et abumer, affecter; 1. *fg.* blesser; 2. *Chir.* intéresser; 3. *-ca, vr.* se dégrader, s'avarier; 4. *-ждамеса (единъ другъ)*, s'entre-nuire, nous nous nuisons; 5. *безъ да са повръди*, sans préjudice de.

Повръждане, *m.* l'endommagement *m.*, le ravage, détérioration, altération, dégradation, corruption, avarie, blessure *f*; 1. *Méd.* la lésion; 2. *Chir.* la piquûre; 3. *(на ладѣя отъ чукнуване съ друга)*, *Mar.* le ribordage.

Повръдителенъ, *adj.* préjudiciable.

Повръдностъ, *sf.* la nocuité.

Повръмненъ, *adj.* périodique; *-но, -мент.*

Повтарямъ и -вторявамъ, *va.* répéter, réitérer, redire, concerter, rendre, biner; 1. *(сдичило)*, convoler en secondes nocés *f*; 2. *(зададна)*, repasser; 3. *(на класо)*, résumer et se —, récapituler; 4. *(непрѣстанно)*, *fat.* rebâcher; 5. *(реченото)*, *fat.* rebâcher; 6. *(се сжичо напущо)*, *fg.* rabattre; 7. *корабъ що повтара прѣпорчета*, *Mar.* vaisseau répétiteur *m*; 8. *-ca, vr.* se répéter, se copier.

Повтаряне и -торене, *m.* la répétition, le renouvellement, la réitération, la reprise; 1. *fg.* la ritournelle, la superfétation; 2. *Gram.* la reduplication; 3. *знакъ —*, la reprise; 4. *(на приказки)*, la redite; 5. *(на реченото)*, *fat.* le rebâchage et *-cherie f*; 6. *(на рѣчимъ съ различни мысли)*, *Rhét.* l'antanaclasse *f*; 7. *(на сжича дума)*, l'anaphore *f*; 8. *(наиститъ срички)*, *Rhét.* l'alliteration *f*.

Повтарачъ (речетитора), *m.* un répétiteur; | *(на думитъ си, блиско)*, *fat.* un rabâcheur.

Повторенъ, *adj.* réitéré, accessoire; | *(много пжти)*, rebattu; | *въ събрание* — *сборъ глагове*, la contre-épreuve.

— *цвѣтъ*, *m.* l'arrière-fleur *f*.

Повторителенъ, *adj.* réitératif, récapitulatif, itératif; | *Jur.* géminé; | *Gram.* fréquentatif.

Повторна бѣлѣжка, *sf.* la contre-marque.

Повторно, *adv.* accessoirement; | *бѣлѣжа -но, va.* contre-marquer.

— *выкане*, *m.* *Milit.* le contre-appel.

— *прѣваряване*, *m.* *Chim.* la cohobation; | *прѣварявамъ —*, *va.* cohober.

Повторностъ, *sf.* l'accessoire *m.* [laire *m.*

Повторны стихове, *m. pl.* vers interca-

Повыкамъ и -кувамъ, *va.* mander, inviter, révoquer; 1. *fg.* inviter à; 2. *(за)*, défier; 3. *(назадъ)*, rappeler; | *(за редъ)*, rappeler à l'ordre; 4. *(накъ)*, rapporter.

Повыкванс, *m.* l'appellation *f*, invocation, révocation; 1. *(на благороднитъ за бой)*, le ban; 2. *(назадъ)*, le rappel; | *(за редъ)*, rappel à l'ordre; | *(на ловешки кучета)*, *Vén.* la requête; 3. *(на сѣдба)*, *Jur.* la sommation.

Повыкователенъ, *adj.* révocable, invocatoire.

Повыкователна грамота, *sf.* lettre de récépisse, *f*.

Повыкователностъ, *sf.* la révocabilité.

Повѣренъ, *adj.* attitré. [scrutateur.

Повѣрникъ (при хвърляне жребя), *m.* un

Погаждамъ и -гождамъ, *va.* accommoder; | *(си са)*, *vr.* cousinier.

Погаждане, *m.* l'accommodement *m.*

Поганинъ, *анка*, *s.* païen, enne; | *-гански*, *adj.*

Поганство, *m.* le paganisme.

Погасявамъ (дъгъ), *va.* éteindre.

Погледвамъ и -днувамъ, *vn.* voir un peu; | *(на нѣщо)*, regarder.

Погледване (безъ —), sans ménagement.

Погледенъ, *adj.* *Anat.* optique.

Погледна линия, *sf.* *Astr.* la collimation.

Погледъ, *m.* le regard, la vue, l'oeil *m.*, oeilade *f*, coup d'oeil; 1. *(на заминалото)*, coup d'oeil rétrospectif, *m*; 2. *отмахнуване на Божий —*, *Théol.* la peine du dam; 3. *отъ прѣвъ —*, à livre ouvert *m*; 4. *на —*, à vue d'oeil.

Поглъщамъ и Погълнувамъ, *va.* engloutir, déglutir, dévorer, croquer, absorber; 1. *fg.* moissonner; 2. *(накъ)*, ravalier; 3. *погълнуватъ ма*, ils m'engloutissent; 4. *-щаме са (единъ другъ)*, *vr.* s'entre-dévorer.

Поглъщане и Погълнуване, *m.* l'engloutissement *m.*, absorption *f*.

Поглъщачъ (проваля), *m.* un engloutisseur.

Погнусявамъ, *va.* dégoûter, écœurer; | *-ca, vr.* se dégoûter de. [nausée *f*.

Погнусяване, *m.* la détestation, aversion,

Погодителенъ, *adj.* accommodable.

По-голѣма частъ, *sf.* le commun.

По-голѣмъ, *adj.* *s.* aîné (voyez Голѣмъ).

Поголѣмивамъ, *vr.* s'enorgueillir de, s'élever; | *fg.* entêter, enfler.

Погоненъ (за стѣжжина), *adj.* courant.

По-горѣ, *adv.* en contre-haut (voyez Горѣ).

Погрозивамъ, *va.* enlaidir, mutiler, difformer, défigurer, décomposer, déparer, contrefaire; | *fg.* tronquer; | *-ca, vr.* se décomposer. [gurement *m*.

Погрозиване, *m.* l'enlaidissement *m.*, défi-

Погръчевамъ (име), *va.* gréciser.

Погрыжна къща, *sf.* la conservatoire.

Погръбаленъ, *adj.* sépulcral, mortuaire.

Погръбална жамія (за Султанъ), *sf.* le turbe.

— *покрывка*, *sf.* le drap.

Погръбвало вървене, *m.* le convoi.

Погръбвало испрацане, *sm.* l'enterrement *m.*

— място, *sm.* la sépulture.

Погръбвални пѣсни (съ Римъ), *sf. pl.* les nénies *f.*

Погръбвамъ и -бямъ, *va.* inhumér, enterrer, ensevelir; | тукъ е погребенъ, *ci-gît.*

Погръбване и -бене, *sm.* l'inhumation *f.*, les funérailles *f.*, la sépulture, les obsèques *f.*, le tombeau.

Погръбникъ, *sm.* un croque-mort.

Погубвамъ, *va.* anéantir, exterminer, abîmer et abuser, tuer; | *fig.* perdre.

Погубване, *sm.* l'anéantissement *m.*, extermination *f.*

Погубителенъ, *adj.* pernicieux à, sinistre.

Погубникъ, *sm.* un massacreur.

Подъ, *prep.* sous, par dessous, au dessous de, vers; | изъ —, de dessous; | — това, *adv.* là dessous.

Подъ (таванъ *t.*), *sm.* le plafond; | обковаване или намазване —, le plafonnage; | права, намазвамъ или обковавамъ —, *va.* plafonner.

Подавамъ, *va.* donner, offrir, présenter, tendre, accabler; 1. (ѣстие), servir; 2. -са, *vr.* se projeter, saillir, sortir; 3. който са подава или издава, saillant, *adj.*

Подаване, *sm.* la saillie; | *Archit.* la projection; | (ѣстие), le service.

Подавачъ (на писмо), *sm.* un porteur.

Подагра, *sf. Méd.* la goutte, la podagre, arthrite *f.*; | страдалецъ отъ —, gouteux, podagre. [грически, *adj.*

Подагрикъ, *sm.* un gouteux, podagre *sc.*

Подарене, *sm.* la gratification; | *Jur. sc.* donataire.

Подаренъ билетъ (за алазие), *sm. Théât.* entrée de faveur, *f.*

Подарь (таванаръ *t.*), *sm.* un plafonneur.

Подарявамъ, *va.* vouer.

Подаряване, *sm.* la donation, largesse, galanterie, sportule *f.*; | *pl.* -ванеа, les profits *m.*; | събиране — за съромаен, la collecte.

Подберейтеръ, *sm.* un créat.

Подбождамъ, *va.* stimuler, suborner.

Подбождане, *sm.* la stimulation; | *fig.* le stimulus. [субарбе.

Подбрадіе (у конь), *sm.* la sous-barbe et Подбрадка, *sf.* la mentonnière.

Подбрадникъ, *sm.* la mentonnière, la bride, le bridoir, les barbes *f.*; | *Milit.* la jugulaire.

Подбуждамъ, *va. fig.* ranimer.

Подбуждане, *sm. Méd.* le stimulus.

Подбутнувамъ, *va.* machiner, intriguer, cabaler; | (тайно за нѣщо), *fam.* manigancer.

Подбутване, *sm.* le croc-en-jambe; 1. *fig.* le manège; 2. *fam.* la manigance, le micmac; 3. употребявамъ -ванеа за постигване на нѣщо, *va. fig.* manoeuvrer.

Подбутниватъ, *adj.* cabalant.

Подбутни, *sf. pl.* des tours de souplesse, *m.*

Подбутникъ, ница, *s.* intrigant, ante et -trigueur, euse; | *fig.* un meneur, une taupe.

Подбутня, *sf.* l'intrigue *f.*; | *fig.* la cabale.

Подбжбренъ, *adj.* Anat. surréal.

Подвезачъ и -заръ, ка (на книги), *s.* relieur, euse.

Подвезамъ и -двързвамъ, *va.* relier.

Подвезване и -двързване (книги съ хартия), *vr.* le brochage.

Подвезка, *sf.* la bande, attache *f.*; 1. *Archit.* la bandellette; 2. (вървъ у крайникъ на книга), la nervure; 3. (за истърсване, за изсыпване), *Chir.* le brayer; 4. турямъ -къ или връви у крайникъ на книга, *va.* nerver.

Подвезия (съ коры), *sf.* la demi-reliure.

Подвивамъ, *va.* couper, bistourner, châtrer; 1. (животны), émasculer; 2. (жребъкъ), 'hougrer; 3. (пришивамъ дръзъ), rendoubler; 4. подвивать му са краката, ses genoux se dérobent sous lui.

Подвиване, *sm.* le fléchissement, le bistournage et -nement; | (животны), la châtrure, émasculation *f.*; | ножъ за —, entoir ou greffoir *m.* [franchisseur *m.*

Подвивачъ, *sm.* un châtréur d'animaux, af-

Подвивгамъ и Повдигамъ, *va.* soulever, enlever, remuer, dresser, ramasser; 1. (отъ калъ-та), mettre de flot; 2. (рамената си), 'hausser les épaules *f.*; 3. повдига задній кракъ повече отъ другия (за конь), *v. imp.* il 'hagre; 4. -са *vr.* se soulever, se lever.

Подвигане, *sm. Méd.* l'érection *f.*; | (за бълване), la nausée; | който подвигъ за бълване), nauséabonde et nauséaux, *adj.*

Подвигателна ортома, *sf. Mar.* le lève-nez.

Подвиженъ, *adj.* mobile.

— мостъ, *sm.* le bac.

— одаръ (за счане), *sm.* la roulette.

Подвижна дѣска (за лампы), *sf. Théât.* le portant. [pion.

Подвижникъ, *sm.* un tenant; | *fig.* un cham-

Пдвижны праздницы, *sm. pl.* les fêtes mobiles *f.*

Подвисната арка, *sf.* arc-douveau *m.*

Подвить конь *sm.* 'hougrer et cheval —, *sm.*

Подвластенъ, *adj.* obéissant, sujet à.

Подводенъ, *adj.* sous-marin.

— вторъ поясъ, *sm. Mar.* le ribord.

Подводна планина, *sf.* le 'haut-fond.

— часть (на ладѣл), *sf. Mar.* oeuvres vives *f.*; 1. калафатъ —, *va. Mar.* espalmer; 2. обковаване — съ гвоздеи, le mailletage; 3. обковавамъ — съ гвоздеи, *va.* mailleter.

Подвързвамъ (книга), *va.* relier.

Подвързване, *sm.* la reliure (voyez Подвезия).

Подвързка, *sf.* la déligation; 1. (дизгя *t.*), la jarretière; 2. орденъ —, ordre de la

jarretiêre; 3. завързвамъ си -кы, *vr.* se jarreter; 4. който носи -кы, jarreté, *adj.*

Подвързникъ (*на мѣл*), *sm.* le portecollet.

Подвѣтрена страна или часть, *sf.* *Mar.* le dessous.

Подгарямъ, *va.* (*voyez* Мама).

Подгжнникъ, *m.* la croupière, le culeron.

Подгжнвамъ, *va.* remplir; | (*оръжъ-тъ на гжодей*), river.

Подгжнване, *sm.* le rempli, la coulisse.

Подграбначенъ, *adj.* *Anat.* sous-épineux.

Подгредникъ, *sm.* le chevêtre.

Подгрьленъ (*за рыба*), *adj.* *H. nat.* jugulaire. [вамъ —, *vm.* obéir.

Подданникъ, *sm.* un sujet, vassal *m*; | бы-

Подданнически дългъ, *sm.* l'hommage *m.*

Подданство, *sm.* la sujétion, le vasselage;

1. *Jur.* la mouvance; 2. (*на тѣхъ*), la tenure; 3. въ — самъ, *vm.* dépendre de.

Поддіаконство, *sm.* le sous-diaconat.

Поддіаконъ, *sm.* un sous-diacre.

Поддържамъ и -жвамъ, *va.* entretenir, soutenir, nourrir.

Поддържане, *sm.* l'entretien *m.* [пентъ].

Поддържанъ, *adj.* soutenu (*voyez* Подкрѣ-

Поддъжникъ (*за нанни*), *sm.* le porte-assiette. [laire.

Подезыченъ, *adj.* *Anat.* sublingual, ganu-
— отокъ (*у коня*), *sm.* *Véter.* le lampas ou fève *f.* [grenouillette.

Подезычна жѣбка, *sf.* *Méd.* la ranule ou

— кость, *sf.* *Anat.* l'hyoïde et os —, *sm.*

— нерва, *sf.* *Anat.* hypoglosse, *adj.* *m.*

Поденка, *sf.* *insecte*, l'éphémère *m.*

Подзаложенъ, *adj.* *Jur.* hypothécaire.

Подземень, *adj.* souterrain, subterrané; |
(*за гласъ*), sourd, sépulcral.

— выкъ, *sm.* le grondement.

— гласъ, *sm.* voix caverneuse *f.*

— храмъ, *sm.* temple hypogée *m.*

Подземіе (-*мѣкъ прѣходъ*), *sm.* le souterrain.

Подземна тѣмница, *sf.* les oubliettes *f.*

Подземно зидждане (-*мѣна направа*), *sm.* la substruction. [cropole.

Подземны гробница (*у а. а.*), *sl. pl.* le né-

Подигравамъ, *va.* plaisanter, rabêtir, chuter, copier, contre-faire; 1. -*са, vr.* se moquer de, profaner, caricaturer, bafouer, s'amuser à, insulter à, se goberger de, se railler de, turlupiner; 2. *fig.* bernier; 3. (*на*), persifler et -siffler; 4. (*къ кому*), se jouer de, faire la nique; | *pop.* se gausser de; 5. (*съ кѣ-моу*), parodier, faire des gorges chaudes de; 6. страсть да са — всякому, la dicacité.

Подиграване, *sm.* la cavillation, la risée, la berge et bergement *m*; | выкъ и свыря,

пѣяне и присвѣтъ, разбърканы са —, le charivari. [saile.

Подигравателна поема (*у Гръцъ*), *sf.* le

Подигравачъ, *ка, s.* gausseur, persifleur,

euse; un railleur, contrefaiseur *m*; | *fam.* moqueur, euse.

Подигравка, *sf.* la moquerie, plaisanterie, satire, raillerie, pasquinade et -quille, tur-

lupinade *f.* coup de langue, de dent, de bec *m*, un bon mot; 1. *fig.* le jouet, la pièce;

2. *fam.* la niche; 3. *pop.* la gausserie; 4. достойнъ за —, moquable, *adj.*

Подказалчна линия (*у слѣжцовъ часовникъ*), *sf.* la soustylaïre. [dille *m.*

Подкаменна мокрица, *sf.* *insecte*, l'arma-

Подканевамъ и -нямъ, *va.* exciter, provoquer à, inciter, porter à, piéter, mouvoir, presser, instiguer, exhorter, pousser, sub-

ornier; | *fig.* éveiller; | -*са, vr.* *fig.* réveiller.

Подканеване и -нване, *sm.* la provocation, incitation, instigation, suggestion, susci-

tation, subornation, exhortation *f*; | *fig.* impulsion *f.*

Подканителенъ, *adj.* provocateur, suborneur et -bornateur, exhortatif et -tatoire.

Подканиланкъ, *ица, s.* suborneur, euse et -bornateur, trice; fauteur trice.

Подкастривамъ (*къ кому или му зима-тъ часть отъ богатството*), *va.* dégraisser.

Подкваса, *sf.* le ferment; | (*за млѣко*), le levain; | —, plante, la caille-lait et gaïlet.

Подквасивамъ, *va.* aigrir; | (*млѣко*) cailler; | подквасиваса, *v. imp.* il se caille, il se

caille-botte, il se grumèle.

Подквасиване, *sm.* le gaillement.

Подквасено млѣко, *sm.* le caillé.

Подкиселявамъ, *va.* aciduler.

Подклаждамъ (*огънь-тъ*), *va.* attiser le feu.

Подклаждане, *sm.* l'attisage *m.*

Подклаждачъ, *sm.* chauffeur de machine à vapeur.

Подкова, *sf.* fer à cheval ou de cheval *m*; 1. (*на муле*), la planche; 2. (*за сѣдѣ*), la raquette; 3. както —, en fer à cheval;

4. съ зинны -вы (*за коня*), ferré à glace.

Подковарамъ, *va.* ferrer. [rure.

Подковаване (*коня*), *sm.* le ferrage, la fer-

Подковаченъ ножъ, *sm.* le boutoir.

— рѣзецъ, *sm.* le rogne-pied, la bute.

Подковаческа торба, *sf.* la ferrière.

Подковаческы клещи, *sf. pl.* les tricoises *f.*

Подковачество, *sm.* la maréchalerie.

Подковачъ, *sm.* maréchal ferrant *m*; | (*ветеринаръ*), un vétérinaire [fer.

Подковенъ калъкъ (*на сѣдло*), *sm.* le porte-

Подкоженъ, *adj.* intercutané; | *Anat.* souc-

costal.

Подкожна синя жила, *sf.* *Anat.* la saphène.

Подкожно кръвонзлване (*синкавнѣ*), *sm.* *Méd.* l'écchymose *f.*

Подколѣнна мышца, *sf.* *Anat.* le jarretier.

Подколѣнникъ, *sm.* le jarret.

Подколѣненъ, *adj.* *Anat.* poplité.

Подкопавамъ (*подъ кѣмо*), *va.* miner; |

- fig.* saper; || подкопава или измыва (вода-та издъ), *v. imp.* elle dégravoie.
- Подкопаване**, *sm.* le dégravolement.
- Подкоповачъ**, *sm.* un sapeur.
- Подкопъ** (мажмъ т.), *sm.* la mine.
- Подкоритавъ**, *ка*, *s.* puiné, ée.
- Подкърпавамъ** (петитъ на ботуши), *va.* remonter.
- Подкърпаване**, *sm.* le remontage.
- Подкърпямъ**, *va.* soutenir, subvenir à, supporter, donner un coup d'épaules *f*; || *fam.* accoter; || (*нбкого*), secourir, débourrer, secourir.
- Подкръпяне** и -пене, *sm.* *Jur.* l'adminicule *m*; || за — на, *prep.* à l'appui de.
- Подкупвамъ** и -пувамъ, *va.* séduire, soudoyer, stipendier, gagner, suborner, pratiquer, corrompre; || (*нбкого*), graisser la patte; || -са, *vr.* se laisser corrompre.
- Подкупване** и -пуване, *sm.* la subornation, corruption; || (*свидѣтели, показани*), la séduction.
- Подкупенъ**, *adj.* attiré, vénal; || *fig.* prenable, à gages *m*, corruptible.
- убийцъ, *sm.* un complice.
- Подкупникъ**, *ница*, *s.* souborneur, euse et -borneur, trice; corrompteur, trice.
- Подлагамъ**, *va.* soumettre; || -са, *vr.* se soumettre, s'assujettir à, céder à, s'asservir, se captiver, en passer pour, obéir, subir, mollir; || *fig.* plier, mettre les pouces *m*.
- Подлагане**, *sm.* la soumission, la subalternité.
- Подлагателенъ**, *adj.* inférieur.
- Подлизвамъ**, *vr.* se prostituer à, se traîner; || *fig.* ramper; || *fam.* valetier.
- Подлизулка**, *sm.* un partisan.
- Подлога**, *sf.* le poitrail, le calot; 1. *Méc.* la scraudine; 2. *Téchm.* la sablière; 3. *Archit.* le scabellon, soele, acrotère *m*, accore *f*; 4. (*на ботуши*), la contre-fort; 5. (*гредъ*), *Archit.* le sommier; 6. (*на гредъ*), la раппе; 7. (*дърво*), la lambourde; 8. (*камъкъ*), le parpaing et pierre -paigne *f*; 9. (*пиедесталъ*), le piedestal; 10. (*на платна-та*), *Mar.* le tablier; 11. (*за подизгане*), la 'hausse; 12. (*на стълбъ*), *Archit.* l'escapre *f*, le bossel ou tore; 13. (*за сушене джкы*), le tréstillon; 14. (*за монъ*), la forquine; 15. турямъ на -гы буръ съ вино, *va.* enchanteler.
- Подлогалникъ**, *sm.* le sous-faîte.
- Подлогница**, *sf.* la semelle; || *Archit.* le pié-deuche.
- Подлогъ**, *sm.* la supposition, le nominatif; || *Gram.* le sujet; || влазямъ въ нбкой — *v.* intervenir. [*Mar.* la semelle.
- Подлогы**, *sf.* *pl.* le tréteau; || (*печмета т.*),
- Подложень**, *adj.* supposé, sujet, ressortissant à, subalterne *m*, inférieur *m*; || *Jur.* passible; || (*сжъ на*), *vn.* ressortir à.
- Подложна продажба**, *sf.* la fiducie et vente -ciaire.
- Подложно прѣдложене**, *sm.* l'hypothèse *f*.
- Подложность**, *sf.* la dépendance, infériorité *f*.
- Подлостена подпорка**, *sf.* *Archit.* le che-valement.
- Подлудивамъ**, *vn.* s'énamourer de; || (*нбкого*), faire raffolir.
- Подлъкаръ**, *sm.* un frater.
- Подлъгвамъ**, *vn.* *fig.* piper.
- Подлъгстване**, *sm.* l'artifice *m*.
- Подмазевамъ** (*джо на ладя*), *va.* spalmer et espalmer.
- Подмама**, *sf.* l'alléchement *m*. [bard.
- Подмамачъ**, *ка*, *s.* emboiseur, euse; un esco-
- Подмамевамъ** и -мамямъ, *va.* séduire, allécher, débaucher; || *fam.* emboiser.
- Подмамеване** и -мамване, *sm.* *fam.* l'escobar-derie *f*.
- Подмилкувамъ**, *va.* *fam.* flagorner; || който -кува, un flagorneur; || -са, *vr.* faire l'ai-mable, en conter à; 3. *fam.* valetier.
- Подмилкуване**, *sm.* la flagornerie.
- Подмитане**, *sm.* le balayage.
- Подмладѣлъ**, *adj.* *fig.* reverdi.
- Подмладивамъ**, *va.* rajeunir; || -са, *vr.* se rajeunir, se survivre à soi-même; || *fig.* reverdir, démenager. [le regain.
- Подмладяване**, *sm.* le rajeunissement; || *fig.*
- Подмлаца** или **Прѣжня** (*за добытакъ*), *v. imp.* *Vén.* elle fait le rouge.
- Подмложивъ** брой, *sm.* *Arithm.* le sous-multiple. [bane.
- Подмоль**, *sm.* l'éceuil *m*; || (*камъкъ*), le
- Подмышница** (*и номъ съ —*), *sf.* le gousset; *Anat.* l'aisselle *f*.
- Подмышниченъ**, *adj.* *Anat.* axillaire.
- Подмъсечень**, *adj.* sublunaire.
- Подмѣтамъ**, *va.* brandiller, amuser, jeter, bâtir; 1. (*нбкого*), berner; 2. (*хитро*), embaucher; 3. -са, *vr.* frétiller.
- Подмѣтане**, *sm.* le jet.
- Подмѣтникъ**, *sm.* un berneur.
- Подмѣтнуване**, *sm.* le bâti.
- Поднастойникъ**, *sm.* un protuteur.
- Подначаленъ**, *adj.* subalterne, sous-ordre *m*, inférieur *m*.
- Подначално**, *sm.* en sous-ordre; || давамъ — мѣсто, *va.* subalterniser.
- Поднимамъ**, *va.* chausser, lever, enlever, re-lever, dresser, trourser, soulever; 1. *Mar.* guinder; 2. (*на горѣ*), rehausser; 3. (*отъ земята*), amasser; 4. (*съ ржъ*), soupeser; 5. -са, *vr.* se lever, se relever, se dresser, s'élever; 6. способенъ да са поднимъ, érectile, *adj*; 7. способность да са под-нима, érectilité *f*.
- Поднимане**, *sm.* le soulèvement, rehausse-ment, montage; || *Méd.* érection *f*; || (*съ кранъ, мажмъ*), le guindage.

Поднимателенъ, *adj.* investif.

— **гордень**, *sm.* *Mar.* le cartahu.

— **лостъ**, *sm.* l'éscopereche *f.* [verrin.

— **скрънець** (*домкратъ*), *sm.* le vérin et

Поднимателна машина (*съ скрънець*), *sf.* la moufle. [érecteur, *adj.* *m.*

— **мышца**, *sf.* *Anat.* muscle suspenseur *m.*

— **ортома**, *sf.* *Mar.* la trévine.

Поднимателно витло, *sm.* vis de pointage, *m.*

Поднимачъ (*мышца*), *sm.* *Anat.* l'éleveur *m.* muscle releveur *m.* [trice.

Подновачъ, *ка*, *s.* rénovateur, restaurateur,

Подновена медаль, *sf.* médaille de restitution ou restituée *f.* [chauffé.

— или **Повторена мысль**, *sf.* *fig.* le ré-

Подновлявъ, *adj.* restituable.

Подновявамъ, *va.* renouveler, restaurer, re-
veler, ressusciter, recréer, rafraîchir, re-
toucher; 1. rajeunir, revivre, réveiller, re-
nouer; 2. (*заличено писмо*), abluer; 3. (*сграда*), réédifier; 4. -*ca*, *vr.* renaître.

Подновяване, *sm.* le renouvellement, restaura-
tion, renovation, recrudescence *f.*; 1. *fig.* la
régénération; 2. (*приживие*), *Jur.* ademption
f.; 3. (*сграда*), réédification *f.*; 4. *сроденъ*
aa —, renouvelable, *adj.*

Подножие, *sm.* *Archit.* l'acrotère *m.*

Подножка (*джика*), *sf.* la coquille.

Подобень, *adj.* pareil, semblable, similaire,
approchant de, tel, pair, analogue, com-
parable à, avec; 1. *прибирамъ* при —,
vr. rapprocher; 2. (*на себе-си*), son sem-
blable, *sm.*; 3. по-горъ отъ -бывъ си,
'hors de pair.

— **случай**, *sm.* la parité.

Подобие, *sm.* la ressemblance, similitude,
comparaison, analogie, ombre, image *f.*,
portrait *m.*; 1. *fig.* le simulateur, le calque;
2. *отсичане на умъ-тъ* по —, l'anal-
ogisme *m.*; 3. по — *направенъ* (*за рѣчи*),
Gram. analogiquement, *adv.*; 4. на —, *prép.*
à l'instar de. [logue *m.*

Подобно, *adv.* à l'avenant; || -*то*, *sm.* l'ana-

— **гласень**, *adj.* assonnant.

Подобность, *sf.* l'égalité *f.* [-eusement.

Подобострастенъ, *adj.* révérencieux; -*растно*,

Подобрене, *sm.* l'amélioration *f.*, amende-
ment *m.*, bonification *f.*

Подобрявамъ, *vm.* améliorer, bonifier; || по-

добрява ми, *vm.* s'embellir.

Подозъртамъ, *va.* se douter de, se défier de; ||
(*идкого за идцо*), suspecter, soupçonner de.

Подозъртане, *sm.* le soupçon, la défiance, le
doute; || *Jur.* la suspicion.

Подозрителенъ, *adj.* suspect, soupçon-
neux, récusable, apocryphe; || *fig.* véreux.

— **човѣкъ**, *sm.* un demi-castor.

Подозритливъ, *adj.* suspect, soupçonnable.

Подопница, *sf.* une nourrice; || *мѣжъ* на —,
nourricier et père —, *sm.*

По-долна стѣпенъ, *sf.* l'infériorité *f.*

По-долу, *adv.* en aval de; || *Archit.* en
contre-bas.

Подостревамъ, *va.* affûter; || *fig.* éperonner.

Подострена игла, *sf.* l'échoppe *f.*; || *грав-*
рувамъ съ —, *va.* échopper.

Подоткупникъ, *ница*, *s.* sous-fermier, ère;
un sous-traitant.

Подоткупъ, *sm.* le sous-traité; || *зимамъ* съ
поемъ отъ —, *va.* sous-traiter.

Подоявамъ, *va.* nourrir.

Подояване, *sm.* la nourriture.

Подпалникъ, *sm.* brûleur de maison, *m.*; ||
un bout-feu.

Подпалямъ, *va.* piéter.

Подпасвамъ, *vr.* se ceindre de.

Подперпендикуляръ, *sm.* *Géom.* la sous-
normale et perpendiculaire.

Подпетявамъ, *va.* éculer.

Подпиралка, *sf.* le support, étréssillon *m.*; ||
Archit. la contre-fort.

Подпирамъ, *va.* appuyer, soutenir, supporter,
rassurer, accorer, buter, étayer; 1. *Techn.*
chevaler; 2. *fam.* accoter; 3. (*врата*),
baïllonner; 4. (*съ дървени подпорки*),
étançonner; 5. (*съ подпорка*), arc-bouter;
6. (*сърбомъ*), adosser; 7. (*съ ямацы*
зидъ), contre-bouter; 8. -*ca*, *vr.* appuyer
sur; 9. (*сърбомъ*), s'adosser.

Подпиране, *sm.* l'appui *m.*, calage, étaye-
ment *m.*; || *fig.* le support; || *Techn.* le bâtis.

Подписачъ, *sm.* un souscripteur, *sc.* signa-
taire; *s.* abonné.

Подписвамъ, *va.* viser, souscrire; 1. (*ид-*
кого за спомощъ), abonner; 2. (*отгоръ*),
adresser; 3. (*подъ идцо*), falsifier; 4. -*ca*,
vr. souscrire; 5. (*за издание книга*), sous-
crire pour; 6. (*за известиикъ*), s'abonner à.

Подписване, *sm.* la signature, le seing; ||
безъ —, avant la lettre; || съ —, après
la lettre. [la souscription.

Подписка (*и писване*), *sf.* l'abonnement *m.*

Подпись, *sm.* la signature, le seing, in-
scription, souscription, épigraphe *f.*; 1. (*на*
девицъ), le mot; 2. *забѣлжвамъ* съ —,
va. parafer et parapher; 3. (*около монета*),
Num. la légende; 4. (*надъ писмо*), l'adresse
f., la suscription, le dessus; 5. при — и *aa*
—, le contre-seing; 6. *окачване* —, l'en-
seigne *f.*; 7. безъ — (*за писма*), anonyme.

Подплата, *sf.* la doublure, parement, gar-
nissage *m.*, garniture *f.*, semelle *f.*; 1. *Mar.*
la caillebotte; 2. (*на огледало*), le valet;
3. (*на идника*), la coiffe; 4. *раждамъ* съ
— (*поризиница*), *vr.* être né coiffé; 5. *от-*
парямъ —, *va.* dédoubler; 6. *турямъ нова*
—, *va.* redoubler.

Подплата флаanela, *sf.* la revêche.

Подплащамъ, *va.* effaroucher.

Подплащамъ, *va.* garnir; 1. (*дрѣво*),

doubler; 2. (изново), redoubler; 3. (съ ново платно), rentoiler; | подплатчане съ —, le rentoilage.

Подпълковникъ, *sm.* lieutenant-colonel *m.*

Подпомагамъ (пѣкозо), *va.* donner un coup d'épaule *f*; | (пѣкому), *fig.* faire la courte échelle à.

Подпомощникъ, *sm.* un sous-aide.

Подпоренъ зидъ, *sm.* l'épaulement *m.*

Подпорка и -пирка, *sf.* le soutienement et -tènement, le soutien, l'aide *f*, le support, l'appui *m*, la protection, le montant, le contre-boutant, la lambourde, étançon, étai *m*, étaie *f*, étalement, accotoir, étréssillon *m*; 1. *fig.* la colonne, le bouclier; 2. *Mar.* l'ascore *f*, la chandelle; 3. (на дърво), le tuteur; 4. (подъ ладія), *Mar.* l'accorage *f*; 5. (за ржката на кумонисецъ), l'appui-main *m*; 6. (на сводъ), la bouté; 7. (на старостъ-та), *fig.* bâton de vieillesse, *m*; 8. (за стоборъ), jambe sous poutre, *f*; 9. подпирамъ съ -кы, *va.* étréssillonner.

Подпоржчикъ, *sm.* Milit. un sous-lieutenant.

Подпоржически чинъ, *sm.* la sous-lieutenance.

Подправа (отъ смѣие), *sf.* la sauce.

Подправачъ, *sm.* un falsificateur, sophistiqueur *m*; | (на numia), un frelateur.

Подправенъ, *adj.* faux, postiche.

— ямазъ (литуръ). *sm.* la véricle.

Подправямъ, *va.* falsifier, mixtionner, sophistiquer; | (зарове), *fig.* piper; | (numia), frelater.

Подправяне, *sm.* la falsification, la sophistication, le frelatage et frelaterie *f*; | *Jur.* le faux; | (numia), la sophistication.

Подпрефектъ, *sm.* un sous-préfet; | -тски, *adj.*

Подпрозорчье, *sm.* Archit. l'enseuillement *m.*

Подпрънъ, *adj.* ramé.

Подпухната мекница, *sf.* pet de nonne, *m.*

Подпухнатъ, *adj.* Méd. ballonné.

Подпухнувамъ, *vn.* enfler, se tuméfier, gonfler et se —, *vr.*

Подпухнуване, *sm.* l'enflure *f*, intumescence *f*; | Méd. la tuméfaction, le bourrelet ou bourlet; | (на търбухъ), la pneumatose.

Подпухнувателенъ, *adj.* intumescant.

Подпушевамъ, *va.* enfumer; | (съ тляфъ буре съ вино), mécher.

Подпушеване, *sm.* Chim. Méd. la fumigation.

Подпушителянъ дулапъ, *sm.* Méd. boîte fumigatoire *f*.

Подразумѣвамъ, *va.* sous-entendre.

Подразумѣвателенъ, *adj.* tacite; -лно, -ment.

Подразумливъ, *adj.* sous-entendu; | -ното, *sm.* le —, *sm.* [subdiviser.

Подраздѣлямъ, *va.* subdiviser; | -са, *vr.* se

Подраздѣлене, *sm.* la subdivision.

Подравенъ, *adj.* anticipé.

Подрастване, *sm.* le regain.

Подробенъ, *adj.* particulier, minutieux.

Подробно и -дръбно, *adv.* en particulier et -èrement, in-extenso, par le menu, de fil en aiguille; | приказвамъ —, *vn.* circonstancier.

— изъснене, *sm.* la déduction.

— назначене, *sm.* la spécification.

— назначителенъ, *adj.* spécifique.

— описание, *sm.* le détail.

Подробностъ, *sf.* le détail, la particularité, la circonstance; | *fig.* l'ampleur *f*.

Подробности, *sf. pl.* le particulier; | — и обстоятелства, *fig.* les aboutenants et -sants *m*.

Подрѣбренъ, *adj.* Anat. sous-costal.

Подрѣзвамъ, *va.* rogner, rafraîchir; 1. (наръ), retailer; 2. (перо), tailler; 3. (пчелы), châtrer. [sa —, le taille-plume.

Подрѣзване (перо), *sm.* la taille; | сачево

Подрумаръ, *sm.* un caviste.

Подрумъ, *sm.* la cave (voyez Зимникъ).

Подръшетна, *sf.* la contre-latte; | права съ —, *va.* contre-latter.

Подсвирувамъ, *va.* siffler, chuter; 1. *fig.* 'huier; 2. (често), siffloter; 3. който -нува (подсвирувачъ), sifflant; *adj.*

Подсвируване, *sm.* le sifflement, la sifférie, le sifflet; | *fig.* la 'huée; | достойнъ за —, siffable, *adj.*

Подсвирувачъ, *ка, s.* siffleur, euse; | който -нува, *adj.*

Подсвѣщно тръкалце, *sm.* la bobèche.

Подсекретаръ, *sm.* un sous-secrétaire; |

длъжностъ на —, le sous serétariat.

Подскакалка (на часовникъ), *sf.* le sautoir.

Подскачамъ, *vn.* sauter, bondir, rebondir, soubresauter, voltiger, bricoler, gambader; | (отъ радостъ), exulter; | който -ча, bondissant, *adj.*

Подскачане, *sm.* le saut, bond, sautaillement, rebondissement, ricochet *m*; | (на единъ кракъ) la marelle; | (отъ радостъ), l'exultation *f*.

Подскачателенъ конь, *sm.* cheval piaffeur *m*.

Подскачательно пушкане, *sm.* Artill. tir à ricochet, *m*.

Подскобень, *adj.* Anat. sous-clavier.

Подскокната сняи жила (жѣбичка), *sf.* nerf tressailli, *m*.

Подскокнатъ, *adj.* Blas. saillant.

Подскокнувамъ, *va.* rebondir, sautiller.

Подскокнване, *sm.* le rebondissement.

Подскокъ, *sm.* le bond, rebond, ricochet *m*;

1. (на бия), la bricole; 2. (на конь), le repolon; 3. вървя на —, *vn.* ricocher; 4. играя на —, *vn.* bricoler.

Подслаждамъ и -дявамъ, *va.* suerer, adoucir; 1. *fig.* assaisonner; 2. *Chim.* dulcifier; 3. *Pharm.* édulcorer; 4. (горчисото), emmieller.

Подслаждане и -дене, *sn.* l'édulcoration *f.*; | *Chim.* la dulcification; | (*съ медъ*), *Méd.* la mulsion.

Подсладителенъ, *adj.* dulcifère.

Послушевамъ, *va.* épier, moucharder.

Подснимамъ, *vr.* sourire, rire sous cape, polissonner, signer; | *pop.* rioter; | (*подъ мустакъ*), *fam.* ricaner.

Подснимване и и -мивка, *f.* le sourire et souris, la polissonnerie, le visa; | *fam.* le ricanement et -canerie *f.*

Подснимателенъ, *adj.* ricaneur.

Подснимать, *ка, з.* rioter, ricaner, euse.

Подсмъркачъ, *ка, з.* renifleur, euse.

Подсмърчамъ (*съ носъ-тъ*), *vn.* renifler.

Подсмърчане, *sm.* le reniflement et reniflerie *f.* [*Archit.* le stylobate.

Подстъпие (*подлога* *подъ стълъ*), *sm.* Подстригвамъ, *va.* tondre; | (*коса*), étager.

Подстъпъ (*при навалване*), *sm.* Milit. le cheminement. [*bassin.*

Подсыпъ (*на пушка*), *sm.* l'amorce *f.*, le

Подсъкнуване (*отъ ритане*), *sm.* Vétér. la nerf-féture.

Подсжденъ и -сждилниченъ, *adj.* *sc.* justiciable, ressortissant à.

Подсждна областъ, *sf.* le ressort.

Подвърдване, *sm.* la confirmation, ratification *f.*

Подвърдителенъ, *adj.* confirmatif; | -лно, *avec* confirmation. [*mative f.*

Подвърдително прѣдложено, *sm.* l'affir-

Подвърдявамъ, *va.* confirmer, ratifier.

Подвърбушенъ (*релмыкъ*), *sm.* la sous-ventrière. [*telline.*

Подтрычна трѣва, *sf.* plante, la mosca-

Подустъ, *sm.* poisson, la nase.

Подучамъ, *va.* apostor.

Подучване, *sm.* la remontrance.

Подушевамъ, *vn.* sentir, 'halener; 1. (*отъ далечъ*), subodorer; 2. (*нѣщо*), avoir vent de, *m.*; 3. (*тайностъ*), *fig.* éventer la mine.

Подушеване, *sm.* l'odoration *f.*, olfaction *f.*

Подушителенъ, *adj.* Anat. olfactif.

Подхапакъ, *sm.* les rafraîchissements *m.*

Подхапка, *sf.* la colation, le déjeuner; 1. (*съ месны вѣща*), déjeuner à la fourchette; 2. гощавамъ съ -кы, *va.* lanterner; 3. *права* —, *vn.* déjeuner; 4. *потрѣбнытъ за* —, le déjeuner.

Подхвъркамъ (*отъ една дума на друга*), *va. fam.* papillonner.

Подхвърлевамъ и -лямъ (*подкопъ*), *va.* faire jouer; 1. (*подигравателно писмо срѣщо нѣкого*), placarder; 2. (*доказателство*), *fig.* forcer dans les retranchements *m.*; 3. -са, *vr.* palpiter; 4. (*на въздухъ*), sauter; 5. който са -ла, palpitant, *adj.*

Подхвърлеване и -ляне, *sm.* la palpitation, le saut.

Подцѣпане, *sm.* Anat. la scissure, 1. (*на*

конско капыто), la seime; 2. (*отзадъ на конъ*), ent'ouverture *f.*; 3. (*на кожа*), *Méd.* les rhagades *f.*; 4. *pl.* -неа (*на конско колѣно*), Vétér. les râpes *f.*

Поцѣпната кожата (*до ноктиетъ на човѣкъ, жило*), *sf.* l'envie *f.*

Подцѣпенъ (*отзадъ*), *adj.* ent'ouvert.

Подчелостенъ, *adj.* Anat. sous-maxillaire.

Подчиненность, *sf.* la sujétion, subordination *f.* [condaire.

Подчиненъ, *adj.* subordonné, sujet à, se-

Подчинявамъ, *va.* subordonner.

Подшивамъ (*съ платно*), *va.* entoiler.

Подшиване (*съ платно*), *sm.* l'entoilage *m.*

Подшийникъ (*конски релмыкъ*), *sm.* la sous-gorge.

Подшкиперъ, *sm.* Mar. un second.

Подырицы, *sm. pl.* la suite.

Подырниотъ, *sm.* la suite.

Подыренъ, *adj.* dernier.

Подыръ и -рѣ, *adv.* puis; | *prép.* après, passé; | на —, à la suite de.

Поезія (*нѣснопоиство*), *sf.* la poésie; 1. (*нѣснопоиство*), le poëme et poëme; 2. *малка испанска* —, le romancero; 3. (*съ почесъ на зачитіе Богородицы*), le palinod.

Поемамъ, *va.* saisir; | (*съ теампъ ложа*), s'abonner.

Поемане, *sm.* la location, la prise.

Поемна карета, *sf. fig.* le sapin.

— *каляска*, *sf.* voiture de place, *f.*

— *плата* (*ради зимникъ*), *sf.* le savage.

Поемни, *adj.* locatif, mercenaire, de louage.

— *или тайнъ убійцъ*, *sm.* un sicaire.

Поемникъ, *ница, з.* preneur, euse; mercenaire *sc.* stipendié, hôte *m.*; | (*на къща*), *sc.* locataire; | *отъ* —, *sc.* sous-locataire.

Поемны сговори, *sm. pl.* cahier des charges, *m.*

Поемъ, *sm.* le loyer, la location, le louage, le bail; 1. *Jur.* la conduction; 2. (*къщенъ*), le loyer; 3. *давамъ или зинамъ съ* —, *va.* louer; 4. *даване съ* —, la louage, la location; 5. *давамъ съ* —, *v. imp.* elle se loue; 6. *давачъ съ* —, loueur, bailleur, euse; | *Jur.* locateur, trice; 7. *даване частъ*

отъ зето съ —, la sous-location; 8. *давамъ съ* — *частъ отъ зета съ* — *къща или зинамъ съ* — *у главна поемника, va.*

sous-louer; 9. *давамъ съ* — *поемна ладія, va.* sous-fréter; 10. *изново хващамъ или пакъ давамъ съ* — *и давамъ съ* — *земе-но съ* —, *va.* relouer; 11. *отричамъ*

отъ -тъ, vr. donner congé; 12. *конъ съ* —, *fam.* le locatif.

Поетизиравамъ, *vn.* poétiser.

Поетически, *adj.* poétique; -ски, -ment; | *прави* —, *va.* poétiser.

— *рѣчникъ*, *sm.* le gradus ad Parnassum.

Поетъ (*нѣснопоецъ*), *sm.* un poëte.

Поець, пойка, *s.* Chanteur, euse.

Пожарина, *sf.* l'incendie *m.*, conflagration *f.*, embrasement *m.* [pompiers, *m.*

Пожарниена команда, *sf.* les sapeurs, — църкалка, *sf.* pompe à incendie, *f.*

Пожарникарь, *sm.* un pompier.

Пожълтавамъ, *vn.* jaunir, blémir; | пожълтава (за жито), *v. imp.* il blondit; 2. пожълтаватъ (за класове), ils se dorant; 3. който пожълтава, jaunissant, *adj.*

Пожълтълъ, *adj.* blême.

Пожъртвувамъ, *va. fig.* sacrifier.

Пожъртвуване (себе-си), *sm.* le dévouement; | (на нѣщо), *fig.* le sacrifice de.

Поживамъ, *va.* récolter; | *fig.* faucher.

Пожжната нива, *sf. Agric.* le chaume.

Позабравямъ, *va.* oublier, désapprendre, laisser. [*fig.* glisser sur.

Позакачвамъ (малко), *va.* friser, frôler; |

Позакачване, *sm.* le frôlement.

Позакаченъ, *adj.* Peint. fatigué.

Позапирамъ, *vn.* traîner.

Позволене, *m.* le permis, la permission, dispense, licence *f.*, licet *m.*, obédience *f.*, aveu *m.*; | *Jur.* la souffrance.

Позволенъ, *adj.* faisable.

Позволявамъ, *va.* permettre, accorder, souffrir, approuver à, endurer; | (*cu*), *vr.* s'autoriser (*voies* Простявамъ).

Поздравявамъ и -равямъ, *va.* complimenter, féliciter (de, sur), congratuler, aller saluer; | (нѣкого съ нова година), souhaiter la bonne année à.

Поздравяване и -дравене, *sm.* le compliment, les salutations *f.*, félicitation, congratulation *f.*; | (денъ на нѣмото), la fête.

Поздравителенъ, *adj.* congratulatoire, de félicitation *f.* [harangue.

Поздравително слово, *sm.* l'allocution *f.*, la

Позеленявамъ, *va. vn.* verdier, verdoyer; | (нѣщо пакъ), *va.* reverdir.

Позитивъ (въ органи), *sm.* Mus. le positif.

Позитура (у фелдшана), *sf.* la garde.

Позиция, *sf. Milit.* la position.

Позлатено сребро (вермелъ), *sm.* le vermeil.

Позлатявамъ, *va.* dorer; | (два пжти), surdorer; | (изново), redorer.

Позлатяване и -тене, *sm.* la dorure, le dorage; 1. (съ клеева вода), la batture; 2. истривамъ —, *va.* dédorer; 3. истриваса -то, *v. imp.* elle se dédore.

Познавамъ, *va.* connaître, reconnaître, sentir, voir; 1. *fig.* lire; 2. (зла помисълъ), découvrir ou enlever la mèche; 3. (нѣкого пакъ), *fig.* retrouver; 4. (пакъ), reconnaître; 5. (себе-си), se reconnaître; 6. нещъ да ма -вать, garder l'incognito; 7. -са, *vr.* se connaître, fréquenter; 8. (отблизо), *fat.* s'accointer; 9. (за кривъ), s'accuser; 10. -вамеса (единъ другъ), *vr.* se retrouver.

Познаване (пакъ), *sm.* la reconnaissance.

Познавателна способностъ, *sf. fig.* la conception.

Познавателно, *adv.* à bon escient.

Познайникъ, ница, *s.* chaland, ande; la connaissance, la pratique, le juge; 1. -ницы, *pl.* la clientèle; 2. който има много —, répandu, *adj.*; 3. между — съмъ, *vn.* être en pays de connaissance *f.*

Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.

Познайство, *sm.* la connaissance, chalandise, habitude *f.*; | *fig.* l'user *m.*; | имамъ или вардя —, *vn.* cultiver.

Познание, *sm.* la connaissance, le savoir, capacité *f.*, concept *m.*, intelligence, idée, science, instruction, perception, notion, vue *f.*; 1. *fig.* la lumière; 2. (за мрътвецъ), *Jur.* l'identité *f.*; 3. отгъннувамъ правда за —, *va.* désinvestir; 4. съ пълно —, en connaissance de cause; 5. съ —, *adv.* sagement; 6. способенъ за -неа, cognitif, *adj.*

Позната плата, *sf. Typ.* la conscience.

Познатливъ, *adj.* connaissable.

Познатостъ, *sf.* la notoriété.

Познать, *adj.* notoire; -то, -мент; 1. (зжсто), familial; 2. въкому съмъ —, être de notoriété publique *f.*; 3. въкому -то нѣщо, c'est le pont aux ânes; 4. колкото ми е -то, que je sache.

Позъ (полудесетина), *sm.* la pose.

Пойка (слава), *sf.* une cantatrice.

Пойлница, *sf.* l'abreuvoir et abreuvement *m.*

Пойло, *sm.* l'abreuvement *m.*

Поименно (по име), *adv.* nominativement.

Понмотна данъ, *sf.* le cens.

Понгелизavamъ (комъ), *va.* anglaizer.

Пойнъ пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m.*

Понскане (при първо —, Com. à bureau ouvert *m.*

Понсканъ, *adj.* voulu.

Понхтиявамъ, *va. vn.* faire retentir; | понхтиява, *v. imp.* il resonance.

Понхтияване, *sm.* le retentissement.

Показалецъ, *sm. Méc.* l'indicateur *m.*

Показалка, *sf.* l'index *m.*, le carton, la touche;

1. (що са върти на въздухъ-тъ), le vireton; 2. (на часовникъ и на желязени пжтъ), l'aiguille *f.*; 3. (на пжтъ), poteau indicateur *m.*; 4. (у същичовъ часовникъ), le style.

Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m.*, le moniteur, les petites affiches *m.*; | Mathém. le caractéristique.

Показало, *sm.* l'échantillon *m.*; | нарѣзвамъ -ла отъ платове, *va.* Com. échantillonner.

Показана цѣна (на монета), *sf.* valeur numéraire *f.*

Показателенъ, *adj.* indicatif.

— пръстъ, *sm.* l'index *m.*; | Anat. doigt indicateur *m.*

Показателенъ прѣпорець, *зм.* *Mar.* l'égal-à-tout *m.*

— свидѣтель, *зм.* déposant, ante, *з.*

Показательна буква (на сборень день у Римляны), *sf.* lettre nundinale *f.*

Показывамъ, *va.* montrer, indiquer, enseigner, témoigner, annoncer, prouver, déclarer, manifester, représenter, marquer, afficher; 1. relever, révéler, assigner, déposer, faire voir, dénoter, exhiber, faire, dire, se diriger vers; 2. *fig.* signaler, prêter, respirer, déployer; 3. (добрь примѣръ), prêcher d'exemple *m.*; 4. (по ноты), *Миз.* armer la clef; 5. (нѣщо), *fig.* étaler; 6. (отърицане), aliéner; 7. (накъ), renseigner, remontrer; 8. (пристрастие), affecter; 9. (послужливост или правосудіе), rendre; 10. (себе-си), se dire, se signaler, faire connaître, produire; || (за нѣкого), se donner pour; 11. показва, *v. imp.* il signifie; 12. -са, *vr.* se montrer, paraître, se présenter, se démasquer, se découvrir, s'annoncer, se révéler, sembler, avoir l'air, percer; 13. *fig.* éclore, surgir, transpirer; 14. (изново), renaître, reparaitre; 15. (неспособенъ къмъ нѣщо), récuser; 16. (да сжмъ нѣщо), s'afficher pour; 17. (накъ), se reproduire.

Показване, *зм.* l'indication *f.*, exposition, notification *f.*, renseignement *m.*, apparition, représentation, déclaration, déposition, dénotation *f.*, déploiement *m.*, exhibition, allégation *f.*, faste, dire *m.*; || *Jur.* l'exposé *m.*

Показливъ, *adj.* ostensible.

Показна кутія, *sf.* la montre.

Показъ, *зм.* la montre, la parade; || излагамъ на —, *va.* mettre en parade.

Покалугеревамъ (хѣвойка), *va.* guimper; || -са, *vr.* s'enfroquer, prendre le froc ou l'habit *m.*

Покалугереване, *зм.* prise d'habit, *f.*

Покаивамъ, *va.* prier à, convier; || (на гости), inviter.

Поканенъ гость, *зм.* un convié.

Покапвамъ, *va.* souillonner, maculer; || -са, *vr.* se salir. [patrouillage.]

Покапване, *зм.* la maculation; || *pop.* le

Покачвамъ, *va.* 'hausser.

Покачване, *зм.* le 'haussement; || който борава съ —то на консолидета, *Com.* un 'hausser. [tousser.]

Покашлеване [давамъ знакъ съ —, *va.*

Покаявамса, *vr.* se repentir de, se reconnaître; || (за), faire pénitence de, *f.*; || който са —ва за грѣхове, repentant, *adj.*

Покаяне, *зм.* le repentir, la pénitence, la repentance.

Покаяникъ, ница, *з.* penitent, ente.

Покаяница, *sf.* fille repentie *f.*

Покаянъ и —ятеленъ, *adj.* pénitent.

Покаяямса, *vr.* venir à jubé *m.*; 1. (Богъ),

adorer; 2. (на божество), *fig.* encenser; 3. (нѣкому), se recommander.

Покланяамъ (сухо и сыро), *va.* remuer ciel et terre; || -са, *vr.* bouger.

Покланяене, *зм.* pl. les civilités *f.*

Поклащамъ (сухо и сыро), *va.* remuer

Покломене, *зм.* l'adoration *f.*; || (едному Богу), culte de latrerie *f.*; || (на Святии), culte de l'ulie, *m.*

Поклонень (низко), *adj.* révérencieux.

Поклонникъ, *зм.* un adorateur; || (на едного Бога), *зс.* dévotion; || —, -ница (хажія, ійка *t.*), *з.* pèlerin, ine.

Поклонъ, *зм.* le salut, la salutation; || (и почитенъ), la révérence; || *fat.* un coup de chapeau.

Покोजень, *adj.* *Med.* cutané.

Покой, *зм.* nom bulgare de la lettre П.

Покойникъ, *зм.* le mort, le trépassé.

Покойнъ, *adj.* feu; || -ный, *з.* defunt, unte.

Покорене, *зм.* la subjugation, conquête, réduction *f.*

Покорень, *adj.* soumis, obéissant, humble; || (сжмъ нѣкому), *zm.* se résigner à.

Покорилякъ, *зм.* un subjugeur.

Покорность, *sf.* la soumission, humilité, servitude *f.*, asservissement *m.*

Покорявамъ, *va.* subjuguier, assujettir et -jetir, soumettre, conquérir, captiver, asservir, réduire; || -са, *vr.* s'assujettir à, se soumettre, se captiver, s'asservir, se réduire, obéir à, se donner à, céder à, fléchir, en passer pour, se rendre; || *fig.* plier, mettre les pouces *m.*

Покоряване и —рене, *зм.* la soumission, la subordination.

Покосена трѣва, *sf.* les gazons *m.*

Покровительство (закрѣля), *зм.* la protection, le patronage, auspice *m.*, aile *f.*; 1. *fig.* la tutelle; 2. (на своитѣ роднина), le népotisme; 3. (и всичкитѣ подъ —), la clientèle; 4. подъ —, *fig.* à l'ombre *f.*; 5. търся —, *va.* se recommander.

Покровительствувамъ, *va.* protéger, sauvegarder, pousser, porter; || (нѣкого), patronner (voyez Закрѣля).

Покровитель, на, *з.* protecteur, trice; patron, onne; || *fig.* un cornac; || (на градъ, за богове), indigète, *adj.*

Покровъ (у нана), *зм.* Slav. l'oral *m.*

Покрусвамъ, *va.* *fat.* chapitrer.

Покрывало перо (у пилцы), *зм.* plume tectrice *f.*

Покрывало, *зм.* Bot. la collerette; || *H.* nat. le tégument; || (за кожущини), la tavelle.

Покривамъ, *va.* couvrir, obombrer, pallier, habiller; 1. masquer, joncher de; 2. (сѣй-

сна), *Milit.* épauler; 3. (съ възглавнички крайщата на ладия), *Mar.* blinder; 4. (главата нѣкому), coiffer; 5. (загубата си), se récupérer de ses pertes; 6. (съ кивнеръ), banner; 7. (съ нѣщо), incruster; 8. (съ олово), *Archit.* emboutir; 9. (накъ), recouvrir; 10. който -ва само нѣз отгорѣ, palliateur, *adj*; 11. -са, *vr.* s'abriter.

Покриване, *sm.* le recouvrement; || *fig.* le replâtrage; || (на главата), la coiffure.

Покривателъ насыпъ *sm.* Fortif. l'épaulement *m*.

Покривачъ (майсторъ), *sm.* un couvreur.

Покривка, *sf.* la couverture; 1. (и — въ), la 'housses'; || съ —, *Blas.* 'houssé'; 2. *Bot.* le calypstre; 3. (и — вичица), *H. nat.* l'opercule *m*; || съ —, operculé, *adj*; 4. (на мрътвецъ), le poêle.

Покривъ, *sm.* la couverture, le toit, abri, comble *m*; 1. (за каляски), le 'hangar'; 2. (на къща), la toiture; 3. (надъ стѣлабы), *Mar.* le dôme; 4. подъ —, *adv.* à couvert, à l'abri; 5. права — на видъ, *va.* chapeçonner; 6. (надъ прѣстолъ), *voyez* Балдахинъ.

Покрѣта галерея (у в. в.), *sf.* le xyste.

Покрѣтъ, *adj.* couvert, consude; || (съ нѣщо), chargé; || (съ свѣтъ), 'hérissé de.

Покуцвамъ, *vn.* boiter.

Покѣжничъ, ница, *s.* ménager, ère; *sc.* économe, *adj*.

Покѣжничина, *sf.* le mobilier, ménage, ustensile *m*, friperie *f*, appareil *m*; || изново постиламъ съ —, *va.* remeubler (*voyez* Домъ).

Покѣжничини, *sf. pl.* le meuble; 1. голѣма кола за прѣнасяне —, la tapissière; 2. задържане —, la saisie-exécution; 3. земенитъ — залогъ, la saisie-gagerie; 4. нареждане —, emménagement *m*; 5. нареждамъ — въ къща, *va.* emménager; 6. стая за —, le garde-meuble. [blement *m*.

Покѣжничински постелки, *sf. pl.* l'ameublement.

Покѣжничница, *sf.* femme de ménage, gouvernante, *f*. [maison.

Покѣжничество, *m.* l'économie *f*, la Пола (на дрѣва), *sf.* le pan, la basque; 1. (на видъ), empatement *m*; 2. (на прѣстолъ), abatan *m*; 3. (въ рудникъ), le mur; 4. дожджъ — въвъ —, *v. imp.* ils croisent; 5. -лы, *pl.* le giron; 6. (на планина), le pied.

Полагамъ, *va.* supposer, poser, déposer, estimer, reposer, faire état de, constituer, tenir, trouver, soupçonner; 1. (накъ на първото нѣсто), remettre; 2. (основане), jeter les fondements *m*; 3. (на тонска кола), affûter; 4. да положимъ, *adv.* soit; || — що, *conj.* supposé que.

Полагане, *sm.* le dépôt; || (между нѣщо),

interposition *f*; || (основанъ камыкъ), pose de la première pierre, *f*.

Полазень, *adj.* épidémique.

Полазница, *sf.* la mode; || la maladie.

Полазнична болестъ, *sf.* l'épidémie *f*.

— настинка, *sf.* Méd. l'influenza *m*.

Полакра и -лякра (ладия), *sf.* la polacre ou polaque. [riscope.

Поляриметръ, *sm.* Opt. le polarimètre *et*

Полатнивяване, *sm.* la latinisation *f*.

Полба (жито), *sf.* plante, l'épeautre *m*; — бентъ, d'épeautre.

Полвина, *sf.* la moitié, la demie, le demi, *adj*; 1. *adv.* en partie, 2. на —, moitié, à demi; 3. до —, à moitié; 4. повече отъ —, de moitié trop; 5. азъ съмъ на — (съдружникъ), être de moitié avec; 6. едижъ футъ и —, un pied et demi.

— година, *sf.* le semestre.

— (зимане) мѣрка, *sf.* la demi-mesure.

— нота, *sf.* Mus. la blanche.

— плащане, *sm.* la demi-solde.

— радиусъ, *sm.* un demi-diamètre.

— свѣтълина, *sf.* le demi-jour.

— учене (комско), *sm.* le mézair ou mézair.

— фунтъ, *sm.* une demi-livre.

— часъ, *sm.* une demi-heure.

— чѣша, *sf.* une chopine.

— штофъ (мѣрка), *sm.* un poisson.

Полвинень, *adj.* Mathém. sous-double.

Полвинница, *sf. fig.* lobé, *adj*.

Полвинничка, *sf. dim.* Anat. le lobule.

Полвякъ, *sm.* le chaudron, le broc; || (дрѣва на пара), le double.

Поле, *sm.* le champ, la campagne, la glèbe, les guérets *m*; || (въ бранию), *Blas.* l'écart *m*; || ходя по — то, *vn.* battre l'estrade *f*.

— размѣре, *sm.* la géodésie.

— размѣринъ, *adj.* géodésique.

Полегичка, *adv.* superficiellement; || *Mus.* douce; || *fat.* doucement, en douceur, piano.

Полезень, *adj.* utile, bénéficiel, bon à, salutaire, joli *m*; 1. *fig.* fructueux; 2. (въ много употреблене), polychreste; 3. бывамъ —, *vn.* ne pas nuire; || (за), servir; || (нѣкому), profiter à; 4. въ случай да бѣда —, *vr.* pour valoir ce que de raison. [dient *m*.

Полезно, *sm.* l'utile *m*; || — е, il est expé-

Полезны или второстепенны роли (на театръ), *sf. pl.* les utilités *f*. [liot.

Полей, *sm.* plante, le pouliot; — йвъ, de pou-

Полека, *interj.* silence, à voix basse, paix; 1. *adv.* motus, bellement, tout beau, à pas de tortue; 2. *Mus.* piano, andanté, adagio, gravement; 3. тыраѣ —, pianissimo; 3. по —, doucement, tout doux; 4. — лека, insensiblement.

Полекаченъ (за гласъ), *adj.* voilé.

Полетъ, *sm.* le chancellement.

Полемика (*писменна прѣписка*), *sf.* la polémique.

Полемически, *adj.* polémique.

— **списатель**, *sm.* un polémiste.

Полемоскопъ, *sm.* *Phys.* le polémoscope.

Полаза (*износъе, поносъе*), *sf.* l'utilité *f.*, profit, bénéfice, intérêt, avantage, bien, parti, émolument *m.*, quintessence *f.*, usage, service *m.*; 1. *fig.* le fruit; 2. *виждамъ* — отъ, *va.* mettre à profit, tirer profit de; 3. *имаамъ* противоположны — *мы*, *vr.* être divisé d'intérêts; 4. *приносамъ* — *за*, *va.* profiter; 5. *fig.* fructifier; 6. *употрѣбвамъ* ради —, *va.* utiliser; 7. *употрѣбене* ради —, l'utilisation *f.*; 8. *затягивамъ* ради —, utilitaire, *adj.*; 9. *употрѣбене* въ —, l'exploitation; 10. *употрѣбвамъ* въ —, *va.* exploiter; 11. *който* употребява *нѣщо* въ —, un exploitateur; 12. *което* може са обработи съ —, exploitable, *adj.*; 13. *въ* — *нѣкому*, à l'usage de; 14. *за* — *на*, en faveur de; 15. *съ* —, fructueusement (*voies* Придобывка *et* Поносъ).

Ползоване, *sm.* la possession; 1. *Jur.* l'usufruit *m.*; 2. (*отъ гора, отъ землѣ*), l'exploitation *f.*; 3. (*на болель*), *Méd.* le traitement.

Ползователенъ, *adj.* *Com.* bénéficiaire.

Ползовать, *adv.* avantageux; -ро, -еusement.

Ползувамъ, *va.* traiter; 1. -*са*, *vr.* profiter de, bénéficier, tirer part de, mettre à profit de, jouir de; 2. (*отъ гора, отъ землѣ*), exploiter; 3. (*отъ*), se servir de, se prévaloir de; 4. (*отъ нѣщо*), user de, faire ses choux gras de; 5. *fig.* puiser; 6. (*отъ слушай-тъ*), prendre la balle au bond; 7. *fig.* saisir; 8. (*съ*), se ressentir; 9. (*съ пригоды отъ две лѣста*), *fig.* manger à deux râteliers; 10. правда да са —, *Jur.* droit usufructuaire *m.*; 11. *който* са — *за* отъ приходъ и *което* са относъ до него, *Jur.* *v.* usufructier, ère; 12. *който* са — *за* отъ своята правда, *Jur.* usante de, *f.*

Поливамъ, *va.* bassiner; 1. *Méd.* affuser; 2. (*цѣтъ*), arroser.

Полване, *sm.* l'arrosement *m.*, irrigation, infusion *f.*; 1. *Méd.* l'affusion *f.*

Полвателна или Пръскателна баня, *sf.* bain par irrigation, *m.* [rosoir.

Поливникъ, *sm.* l'arrosoir *m.*; -*ниченъ*, d'arrosage.

Полигонъ (*и обучителенъ* —), *sm.* Fortif. Artill. le polygone.

Полиграфически, *adj.* polygraphique.

Полиграфъ (*многописателъ*), *sm.* un polygraphe; 1. отдѣленъ на -*фы* (*у библиотека*), la polygraphie.

Полиматическа училища (*школо*), *sf.* école polymathique *m.*

Полиматия (*многознание*), *sf.* la polymathie.

Полнѣ (*многокракъ*), *sm.* *H. nat. Méd.* le polype; 1. гнѣздо на морскы — *пы*, *H. nat.* le polipier.

Полнѣвъ, *adj.* *Méd.* polypeux.

Полисъ (*сигурителенъ билетъ*), *sm.* police d'assurance, *f.*

Полнтамъ, *sm.* vaciller, chanceler, branler; 1. *който* — *та* да падне, branlant, *adj.*

Полнтане, *sm.* le branle, branlement *m.*; 1. *Astr.* la nutation. [chancelant.

Полнтателенъ (*клатливъ*), *adj.* branlant,

Полнтень, *adj.* vacillant.

Политехническа училища, *sf.* école polytechnique *m.*; 1. *ученикъ* на —, un polytechnicien. [de cour.

Политика, *sf.* la politique; 1. *fig.* eau bénite

Политикъ, *sm.* un politique, complaisant *m.*, civil envers, *adj.*

Политинажъ, *sm.* gravure sur bois, *f.*

Политиченъ, *adj.* obligeant, galant, honnête; 1. *fig.* poli.

Политически, *adj.* politique.

— **списатель или литераторъ**, *sm.* un publiciste.

Политически работы, *sf.* pl. la politique; 1. *разсѣданъ* за —, *va.* politiquer.

Политично, *adv.* politiquement.

— **обнасяне**, *sm.* le bon ton.

Политичность, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, galanterie, urbanité *f.*; 1. *fam.* la gracieusité.

Полнца, *sf.* lettre de change, traite *f.*; 1. *подписвамъ* — *отпрѣдъ* и *отзадъ*, *va.* Com. tirailler; 2. — *де-картѣ*, *sf.* Com. la charte-partie.

Полница (*дѣрка*), *sf.* la tablette, le rayon, la miséricorde; 1. (*и смѣла —лицы за сѣдане*), le gradin; 2. (*за кочиятъ*), le siege; 3. — *лицы* (*перваа на шивка*), pl. le bord.

Полнѣйшъ, *sm.* commissaire de police, *m.*

Полнѣйска стража, *sf.* le 'hoqueton; 1. (*съ конѣ*), la maréchaussée.

Полнѣйски, *adj.* policier.

— **испѣневачъ** (*въ Италия*), *sm.* un sbire.

— **комиссаръ**, *sm.* un constable.

— **спѣонникъ**, *sm.* un lumier de police, un mouchard. [police.

— **унтеръ-офендеръ**, *sm.* un exempt de — *чиновникъ*, *sm.* un agent de police, un alguazil. [préfet de police, *m.*

Полниця, *sf.* la police; 1. *префектъ* на —, *sm.*

Полничка (*у главарникъ*), *sf.* le volet.

Поліархія (*многодържавіе*), *sf.* la polyarchie.

Поліоретника (*аттакъ на тѣрдиня*), *sf.* la polioretique.

Полка (*видъ лазарникъ*), *sf.* la polka; 1. играя —, *vr.* polker et polquer.

Пологаръ, *sm.* le chalet, le bérail.

Пологъ, *sm.* l'habitation *f.*, le gîte, le fort;

1. *fig.* les archives *f*; 2. *Mar.* le cache-
adent; 3. (*на болестъ*), *Chir.* le foyer; 4.
(*на вълхвы*), la retraite; || *fig.* le repaire,
la sentine; 5. (*на много зѣброве*), *Vén.* la
litée; 6. (*мѣсто за мѣстене или вѣдене*
пиленца), le couvoir; 7. (*на прѣстенъ*),
le chaton; 8. (*на разбойници*), le réser-
tacle, la caverne; 9. (*за стоки*), le dépôt,
entrepôt *m*, la boutique; 10. отиване пакъ
въ —, *Vén.* le rembuchement.
- Положене**, *sn.* la situation, position *f*, état,
établissement *m*, existence, maxime *f*; 1.
fig. la passe; 2. (*на брѣгове*), le gisement;
3. (*на звѣзды*), thème celeste *m*; 4. (*на*
тѣлото), la posture; 5. въ лошо —, *adv.*
fat. mal-en-point; 6. ето ны въ лошо
— (*уреди-же я*), *fig.* nous voilà bien logés;
7. бывамъ въ —, *vn.* être dans le cas de.
- Положителенъ**, *adj.* positif; -аго, -ivement.
- Положителна стѣпенъ**, *sf.* *Gram.* le positif.
- Полу-** (*половина*), *afixe*, semi-, mi-, hēmi-,
demi-.
- богъ, *sm.* un demi-dieu; -богыня, *sf.*
 - ботушы, *sf. pl.* le brodequin.
 - валчасть сводъ, *sm.* *Archit.* la tonnelle.
 - валнякъ (*емисфера*), *sm.* l'hémisphère *m*.
 - валяченъ (*емисферически*), *adj.* hē-
mispherique.
 - ведрено буре, *sm.* la feuillette.
 - врѣзване (*на гравиране*), *sm.* l'entre-
taille *f*.
 - гласна буква, *sf.* *Cram.* la semi-voyelle.
 - доказателство, *sm.* *Jur.* la semi-preuve.
 - захаросанъ, *adj.* à mi-sucrer.
 - исплжната работа, *sf.* la demi-bosse.
 - касторова шѣпка, *sf.* le demi-castor.
 - квадратецъ, *sm.* *Typ.* le demi-cadratin.
 - кичасть, *adj.* *Bot.* semi-double.
 - копие, *sm.* l'esponçon et sponton, angon *m*.
 - коприненъ дамасть, *sm.* damas ca-
fard *m*.
 - -платъ, *sm.* la buratine.
 - крылыны буболечки, *sf. pl.* *H. nat.* les
hémiptères *m*.
 - металъ, *sm.* le demi-métal.
 - минутна стѣкланка, *sf.* *Mar.* la demi-
minute.
 - мѣсецъ, *sm.* le croissant; 1. *Géom.* la
lunule; 2. *Milit.* pavillon chinois *m*; 3.
Fortif. la demi-lune, le ravelin; 4. приля-
ченъ на —, semi-lunaire, *adj.*
 - нощенъ, *adj.* boréal, hyperborée et
-rén, septentrional.
 - ноцна вечеря, *sf.* le réveillon.
 - ноцъ, *sf.* le minuit, le nord, le septentrion.
 - околчаста часть (*въ черкова*), *sf.*
Archit. le rond-point.
 - опеченъ (*за месо*), *adj.* saignant.
 - освѣтене (*на мѣсецъ-мѣ*), *sm.* *Astr.* la
dichotomie.

Полу-освѣтенъ (*за мѣсецъ-мѣ*), *adj.* *Astr.*
dichotome.

- отворенъ, *adj.* entr' ouvert.
- оѣнциаленъ, *adj.* semi-officiel.
- пауза, *sf.* *Mus.* la demi-pause.
- периодически сборникъ, *sm.* recueil
semi-périodique *m*.
- порасло дърво, *sm.* la demi-futaie
- портникъ, *sm.* *Mar.* le 'hublot.
- прозарна цѣна (*на око*), *sf.* l'ongle *m*.
- прозорецъ, *sm.* la mezzanine.
- прѣчникъ, *sm.* *Géom.* le rayon.
- расталакъ, *sm.* *Bot.* le sous-arbrisseau.
- ржавници (*съ жжестъ*), *sf. pl.* la jar-
dinière.
- сабя, *sf.* *Milit.* le briquet.
- свѣтлина, *sf.* la pénombre
- сръдоморскъ, *adj.* la péninsulaire.
- сръдоморъ, *sm.* la péninsule ou presqu'île.
- стипіе, *sm.* l'hémistiche *m*.
- стѣлпъ (*безъ капители*), *sm.* *Archit.*
le cipre.
- сѣнка, *sf.* *Astr.* la pénombre.
- тактна нота, *sf.* la minime.
- тонъ, *sm.* *Mus.* le demi-ton; | по -нове,
adv. *Mus.* chromatiquement.
- ученъ, *adj.* *m.* demi-savant.
- форма, *sf.* petite tenue *f*.
- цвѣтовенъ, *adj.* *Bot.* semi-florescent.
- ютъ, *sm.* *Mar.* la tenguie et tugue.

Полудѣлъ, *adj.* aliéné, maniaque.

Полудяване, *sm.* la démente, insanité *f*; |
(*съ либовъ*), *Méd.* l'érotomanie *f*.

Полусъ, *sm. t.* la torture, le chevalet, le
crapaud, la gêne.

Получеваемъ, *va.* recevoir, obtenir, rempor-
ter, recueillir; 1. *fig. fat.* palper; 2. *Jur.*
impêtrer, sortir; 3. (*придобыка*), béné-
ficiar, tirer; 4. (*даръ, докочеване*), *fat.*
rembourser; 5. (*изгубеното*), *fig.* se rac-
crocher; 6. (*съ измама*), surprendre;
(*пакъ*), ravoir, rattraper; 7. (*пакъ назадь*),
récupérer; 8. (*пары*), toucher; 9. (*при-
ходъ*), retirer; 10. (*съ подбутаене*), *fig.*
soutirer; 11. (*разноснитъ си*), *fig.* se rem-
bourser; 12. получаватъ (*за пары*), *v.*
imp. il rente (*воуеъ Приемамъ*).

Получеване и -чене, *sm.* la réception; 1.
Jur. l'obtention *f*, impétration *f*; 2. (*засу-
беното*), le recouvrement; | (*пакъ*), la
récupération.

Получевалиникъ, ница (*на писмо*), *ss.*
destinataire; | (*на прѣмѣя*), remporteur de
prix, *m*; | (*на стоки*), *Com.* un con-
signataire.

Получливъ приходъ (*за литургия и пара-
стасъ*), *sm.* la sacristie.

Полъгато, *adv.* obliquement, indirectement,
en surplomb, de travers, en écharpe, en
biais, de côté; | стоя —, *vn.* surplomber.

Полѣгатокжтєнь, *adj.* Géom. obliquangle.

Полѣгатость, *sf.* le pehchant, pente, descente *f.*, travers, biais *m.*; 1. *Géogr.* l'escarpement *m.*; 2. *Mathém.* l'obliquité *f.*; 3. (на стєж-тє), *Mar.* l'élançement *m.*

Полѣгати, *adj.* oblique, iudirect, penchant, gauche; | *fig.* détourné; | бывамъ —, *vn.* aller en pente *f.*

[Бугспритъ.

— боръ (на нось-тє на ладїа), *ст.* voyes — прозорєць, *ст.* l'abat-jour *m.*

Полѣгнувамъ, -лѣгвамъ и -лѣгамъ, *vn.* déverser; 1. полѣгнува, *v. imp. Archit.* il forjete; 2. (за видѣ), il farde; 3. (за сградѣ), elle se tasse; 4. (за жѣмѣ), elle arène et s'arène; 5. полѣгнувати (за класове на нивѣ), ils versent.

Полѣгнуване и -лѣгване, *ст.* le dévers; | *Archit.* le dévoilement; | (на срада, на земѣ), le tassement.

Полѣгнато писанє, *ст.* écriture bâtarde *f.*

Полѣгнати, *adj.* dévers; | (на земѣмѣ), *Bot.* proscumbant; | (на нивѣмѣмѣ), enterré.

Полюлей (паникандило), *ст.* le lustre; | връхня часть на —, le rapache; | майсторъ на -люлей, un lustrier.

Полюкъ (и сѣверєнь —), *ст.* le pôle.

Полякъ, ачка, *s.* villageois, oise.

Поляна, *sf.* tapis de verdure *m.*, prairie *f.*, champ *m.*, campagne *f.*, boulingrin *m.*; | -ны, *pl.* les champreaux *m.*

Полянка (срѣдѣ гора), *sf.* la clairière.

Полянска зѣмѣ (топѣ), *sf.* la serpentine. — фортификація, *sf.* l'hercotectionique *f.*

Полянски, полски и -лешки, *adj.* champêtre, rural.

Полянски орѣдіа, *ст.* *pl.* pièces de campagne.

Полярєнь и -люсєнь, *adj.* polaire.

Поляризація (на сѣдѣлината), *sf.* *Phys.* la polarisation. [riser.

Поляризувамъ (сѣдѣлина), *va.* *Phys.* polariser. [polarité.

Полярна звѣзда, *sf.* étoile polaire *f.*, la tramontane.

Полярность (на магнитѣ), *sf.* *Phys.* la polarité.

Поляшки, *adj.* villageois.

Помагалка, *sf.* le verbotquet et virebouquet; | *Mar.* l'aspect *m.*

Помagamъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (нѣкому), *fig.* épauler; | (сѣ нѣщо), *fig.* pousser à la roue; 3. (нѣкому съ пари), subventionner; 4. може да му са помогне, *va.* remédier à; | комуто —, remédiable, *adj.*; 5. който обыча да помага и комуто може са помогне, secourable, *adj.*; 6. -гаме си (единъ другъ), *vr.* s'entre-secourir, s'entr' aider.

Помаганє, *ст.* le secours.

Помагачъ, *ст.* *fat.* un ardeillon.

Помада, *sf.* la pommade; | намазєвамъ съ —, *va.* pommauder.

Помазанє, *ст.* l'onction *f.*

Помазанникъ, *ст.* oint du Seigneur, *m.*

Помазєвамъ, *va.* oindre.

По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f.*

По-малко, *adv.* au dessous de.

По-малкѣ, *adj.* *s.* cadet (voyez Малкѣ).

Помамєвамъ, *va.* affriander; | *fig.* inviter à.

Помєждутєнь, *adj.* intermédiaire, intermédiaire.

Помєнувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.

Помєнь, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; | книга —, l'obituaire et registre —, *ст.*

Помєтъ, *ст.* manche à balai; | (у фурна-жїа), l'écouvillon *m.* [Jur. gracier.

Помилвамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f.*; |

Помилване, *ст.* le pardon, merci, grâce, concession, rémission *f.*; | *fig.* le quartier; | бєтъ —, *adv.* irrémisiblement.

Помилуй мя Боже (50-й псаломъ), *ст.* le miséréré. [se passer de.

Поминувамса, *vr.* vivre; | (бєтъ нѣщо), *vr.*

Поминуванє, *ст.* l'industrie, le métier.

Помирєнє, *ст.* la pacification, la transaction.

Помирѣвамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fat.* rapatrier; 2. -са, *vr.* faire le paix, se rapatrier, se raccommode; 3. *fig.* pactiser.

По-младѣ, *adj.* *s.* cadet (voyez Младѣ).

Помня, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; | който помни, *fat.* mémoratif, *adj.*

Помологически, *adj.* pomologique.

Помология (учєнє за плодове), *sf.* la pomologie.

Помочкы (сѣ карта), *sf.* *pl.* la main.

Помощливъ, *adj.* secourable.

Помощна бирія, *sf.* la subside.

— рѣка, *sf.* la main-forte.

Помощникъ, *ст.* un aide, adjoint, suppléant, suppl., assistant *m.*; 1. *fig.* un second; 2. (сѣ неволя), *fat.* un bouche-trou; 3. (на исправникѣ), un vice-gérant; 4. давамъ —, *va.* adjoindre. [plancee.

Помощническа длѣжностъ, *sf.* la sup-

Помощъ, *sf.* le secours, appui *m.*, aide, ressource, imploration, épaulière, main-forte *f.*, coup de main, *m.*; 1. *fig.* le support; 2. бєтъ —, sans ressource; 3. на —, *interj.* à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. съ -та на, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.

Помпонъ (кутка), *ст.* *Milit.* le pompon.

Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2. *Astr.* occulter; 3. помрачава, *v. imp.* il se ternit.

Помрачаване и -чене, *м.* l'éclipse *f.*

Помръзлекъ, *м.* la bruine, la gellée, le verglas; 1. вали —, *v. imp.* il verglase; | повръжда се отъ —, il gele; 2. повръждень отъ —, bruiné, *adj.*; 3. покрътъ съ —, verglacé, *adj.* 4. (сладко), les glaces *f.*; 5. порция —, une glace; 6. (съ варени овошки), la plombière; 7. искусство да са прави —, la glacerie; 8. майсторъ на —, un glacier.

Помръзника, *сф.* la sarbottière et sorbétière.

Помръзнувамъ, *вн.* geler, se congeler.

Помръзнатъ, *adj.* glacé; | (и *сф.*), glaçant.

Помыйникъ, *м.* le puisard, cloaque, égout *m.*

Помыя, *сф.* la lavasse, lavure de vaisselle, *f.*; 1. Pharm. la lotion; 2. (вода отъ отлак-нуване), la rinçure; 3. улуъ за истичане —, l'évier *m.*; 4. яма за истичане —, le puisard.

Помыслевамъ, *вн.* songer, projeter; 1. (за мѣщо), se ressouvenir; 2. (си), raisonner; 3. *сф.* combiner. [tort et à travers]

Помыслеване (безъ — и разсѣждане, à Помыслено, *adv.* sciemment.

Помыслень, *adj.* supposé; | (добръ или злъ), bien ou mal intentionné.

Помыслителень, *adj.* intentionel.

Помысль, *сф.* l'intention *f.* le dessein, vouloir, projet *m.* pensée *f.* penser *m.* vue *f.* objet *m.* fin *f.*; 1. *сф.* le but, le plan, mire, rencontre *f.*; 2. имамъ —, *вн.* penser, tâcher à, prétendre; | *сф.* tendre à, buter à; 3. който има — за нѣщо, tendant à, *adj.*; 4. безъ —, par mégarde; 5. затичване къмъ една —, la conspirance; 6. унищожаванъ —, *va.* déjouer; 7. съ —, *adv.* intentionnellement, sciemment, expressément, de propos délibéré, de dessein prémédité, de parti pris.

Помѣсенъ (мѣхъ *т.*), *adj.* hybride.

Помѣтамъ, *вн.* renier, apostasier; 1. *сф.* chanter la palinodie; 2. (отъ мысль-та си), se raviser; 3. (отъ мѣщо), renoncer; 4. отъ което можемъ са помѣтнемъ или от-речемъ, reniable, *adj.*

Помѣтане, *м.* le reniement et -niment, renon- ciation, palinodie *f.*; 1. Jur. la réhabilitation; 2. самосебно —, renoncement à soi-même; 3. който докарва —, Jur. réhabilitaire, *adj.*

Помѣтнатъ, *adj.* renié.

Помѣтнувачъ, *ка, s.* Jur. renonciateur, trice

Помѣревамъ, *va.* brouiller.

По-напрѣдъ, *adv.* auparavant, antérieurement, par anticipation, tout d'abord.

Понакуцвамъ, *вн. fam.* clopiner.

Понакуцване, *м.* le clochement.

Поналукувамъ, *va. fam.* tapoter.

Понахрупувамъ (съ наука), *вн. сф.* s'en-fariner.

Понго (маи-муна), *м.* le pongo.

Понедѣльникъ, *м.* le lundi; 1. чисти —, lundi gras; 2. (на страста мѣдѣла), lundi saint; 3. държа -ницы, *va.* faire le lundi.

Поникнуване, *м.* le germe, le végétal; | способенъ за —, végétale, *adj.*

Поносень, *adj.* utile, profitable, convenable; | *сф.* fructueux, joli *m.*; | usé.

Понось, *м.* l'acquet *m.* utilité *f.*

Поносямъ, *вн.* convenir à.

Поносяне, *м. сф.* le fruit. [ponce.

Понса (вжель съ вжльицъ прѣтъ), *сф.* la

Понснрувамъ (напрѣсавъ обльице), *va.* rincer. [le poncia.

Понснруване (напрѣсване), *м.* le ponçage,

Понто (съ лембергъ), *м.* le pont.

Понтоверъ, *м.* Milit. un pontonnier.

Понуда, *сф.* la coercition; | (за родителъ), la couche.

Понудамъ и -дявамъ, *va.* extorquer.

Понудване (правда за —, la coercition.

Понудителень, *adj.* coercitif.

Понудителна сила, *сф.* force impulsive *f.*

Пончъ, *м.* punch *m.* -ченъ, de punch.

Понѣ, *conj.* au moins, du moins; | *adv.* en- core et encor, toujours; | — и малко, *conj.* pour peu que.

Понѣкогажъ, *adv.* parfois, de fois à autre.

Пооправямъ, *va.* améliorer, amender, accom- moder, réformer; 1. Jur. réformer, émaner; 2. -са, *vr.* s'améliorer, s'amender, se ré- former, s'abonner; 3. *сф. fam.* se radoubber.

Пооправяне, *м.* l'amélioration *f.* abonda- sement *m.* réforme, réformation *f.*

Пооставямъ (отъ мысль-та си), *vr.* dé- compter.

Поотварямъ, *va.* entr' ouvrir.

Поотливамъ (мѣлното), *va.* désamplir.

Поотмахина! *interj.* gare!

Поотърсвамъ (сръбъ), *va. fam.* rincer.

Попадѣйска, *сф. мам.* la belette.

Попара, *сф.* le chaudéau; | (съ вода), la rapade; | (хичкекъ *т.*), la garbure.

Попарвамъ и -ревамъ, *va.* échauder; 1. Méd. affusser; 2. (блѣва съ вино), aviner; 3. -са, *vr.* s'échauder.

Попарване, *м.* l'eau *f.*; | Méd. l'affusion *f.*; | мѣсто или котѣлъ за —, l'échaudoir *m.*

Попива, *v. imp.* il s'imbibe, il transsude; 1. (за мастило), il décharge; 2. (мѣщо), *сф.* il absorbe; 3. попиватеа, *pl.* ils s'em- boivent. [sudation *f.*

Попиване, *м.* l'absorption, imbibition, trans-

Попивателень, *adj.* Chim. absorbant, ab- sorptif.

— цѣръ, *м.* Méd. l'absorbant *m.*

Попивателна хартия, *сф.* papier brouil- lard *m.* [pissoir.

Попикалникъ (мѣсто за пикане), *м.* le

Попийнувамъ *va. fam.* buvotter, gobeletter; | *пор.* ne pas avoir la pepie.

Поплювамъ, *vn.* crachoter.
Поплювко, *sm.* un grailonneur.
Поплювковцы, *sm. pl. fig.* l'écume *f.*
Попникъ (*за шийъ*), *sm.* le 'hâtier, le ser-
 ge-frein ou garde-frein, le contre-hâtier; |
 (*за двугане кола*), *Techn.* le eric.
Попова лажичка, *sf.* le tetard.
 — *сѣма*, *sf.* *Astr.* chemin de St. Jaques
 (*voyez* Млѣченъ пѣтъ).
Попово прасенце, *sm. insecte*, la courtilière
 ou taupre-grillon.
По-полека, *interj. fam.* la et la la.
Попържамъ, *va.* injurier, outrager, fronder,
 invectiver, chanter goquettes *f.*; 1. *fig.* pro-
 stituer, ravander, 'honrir; 2. *pop.* agonir
 d'injures, pouiller; 3. (*май-лошаво*), dire
 pis que pendre de; 4. -жамеса, *vr.* s'in-
 jurier; 5. *pop.* se pouiller.
Попържане, *sm.* l'invective *f.*
Попържачъ, *sm.* un insulteur, sottisier *m.*
Попържни, *sf. pl.* l'injure, sottise *f.*; | *fam.*
 les pouilles *f.*; | *мложество* —, *fig.* une
 bordée d'injures.
Попържия, *sf.* l'insulte *f.*, la vilénie; | *fig.*
 le soufflet; | *Milit.* le camouflet.
Попърцивамъ, *vn.* craqueter.
Попска дължностъ [бораване на — (*въ*
приходъ)], la desserte.
 — *кѣща*, *sf.* la cure.
 — *манжа* (*гозба*), *sf.* l'oignonade *f.*
Попство, *sm.* la prêtrise.
Попувамъ, *vn.* desservir.
Популаренъ, *adj.* populaire; -но, -ment.
Попъ (*сѣлщеникъ*), *sm.* un pope, un prêtre;
 -ски, de pope; 1. (*нахаленски*), un rec-
 teur; 2. *приходъ* за обдържане —, la pre-
 stimonie; 3. *сиромашъ* —, *fam.* un prestol-
 let; 4. *ставамъ* —, *vn.* se faire.
Попъплевать го пикны (*за лицето*), *v.*
imp. elle bourgeoonne.
Пора, *sf.* l'âge *m.*, la stature; | la saison.
Пораждамъ, *vr.* renaître. [génésie.
Пораждане (*на-изгнесья*), *sm.* la palin-
 поразителенъ, *adj.* foudroyant.
Поразивамъ, *va.* terrasser; | *fig.* foudroyer,
 frapper, atterrer et atterrer; | -са, *vr.* se
 saisir. [se —, *vr.*
Порастевамъ, *vn.* croître, grossir, grandir et
Порастеване, *sm.* Bot. la germination, le port.
Порастналъ, *adj. sc.* adulte *m.*
Порасълъ, *adj.* pubère, grand; | (*добръ*),
 bien taillé, bien pris, bien troussé, bien
 tourné.
Поревнува ми са, *v. imp.* il me plaît.
Поредъ, *sm.* la tribu, ordre *m.*, corporation
f.; | *Milit.* corps *m.*
Поризница, *sf.* la chemise; | (*на гушле*),
 la coiffe; | *Anat.* le chorion.
Поріазъ (*черный вѣтеръ*), *sm.* le nord.
Порія, *sf.* le passe-partout.

Поробване, *sm.* l'asservissement *m.*
Породителенъ, *adj.* renaissant.
Породене, *sm.* la reproduction.
Порождане и -раждане, *sm.* la renaissance;
 | *вкусъ* на -то, style de la renaissance.
Порозовитостъ, *sf.* la porosité.
Порозовитъ, *adj.* poreux.
Порозъ, *sm.* le pore; 1. *Anat.* la crypte ou
 follicule; 2. безъ -зы, imporeux, *adj.*; 3.
къмане -зы, l'imporosité *f.*
Порой, *sm.* le torrent, courant *m.*, lavasse *f.*,
 gave *m.*; 1. *fig.* un deluge de, le débör-
 dement; 2. (*дждъ*), l'ondée *f.*; 3. проти-
 чане дждовны -оя, l'avalaison ou ava-
 lasse *f.*
Поронитъ, *adj.* torrentiel.
Порта, *sf.* porte cochère *f.*; | *Отоманска*
 —, la Sublime Porte (*voyez* Вратни).
Порталъ (*главно влязание*), *sm.* le portail.
Портаръ, *ка, sc.* concierge d'hôtel, *m.*; | *pop.*
 un chasse-chien ou coquin.
Портеръ (*бура*), *sm.* porter *m.*
Портикъ (*галерея*), *sm.* *Archit.* le portique.
Портофранко, *sm.* port franc *m.*
Портретна купонисъ, *sf.* la portraiture.
Портретъ (*лика образъ*), *sm.* le portrait,
 ressemblance, effigie *f.*
Португалски езикъ, *sm.* le portugais et
 langue -aise *f.*
Портукална лимонада, *sf.* l'orangeade *f.*
Портукалъ, *sm.* orange douce *f.*; | *прода-*
вачъ, *ка* на -лы, *s.* orange, *ère.*
Портулакъ, *sm.* plante, le pourpier; -леченъ,
 de pourpier.
Портупецъ, *sf.* le ceinturon.
Портфель (*булукъ, чѣнта, и — съ бѣлѣ-*
зенеа), *sm.* le portefeuille, le buvard.
Портъ (*лиманъ*), *sm.* le port; 1. крайморски
 —, port de mer; 2. (*крайморски градъ на*
Истокъ), l'échelle *f.*; 3. (*плата за пусна*),
 le port; 4. платенъ —, port payé *m.*; 5.
 прѣградка между -ове, *Mar.* l'entr-sabord *m.*
 — *монѣ* (*кутийка за пары*), *sm.* le porte-
 monnaie.
Порутена (*за кѣща*), *adj.* arénée.
Порутенъ (*който ще са стропасти*), *adj.*
 ruineux.
 — *зидъ*, *sm.* la mesure. [phyre.
Порфиръ, *sm.* le porphyre; -рентъ, de por-
Порція, *sf.* la portion, ration, dose *f.*; |
 (*вдене*), la pitance; | *малка* —, la portion-
 cule (*voyez* Гжда).
Порѣзница, *sf.* l'entame et -tamure, échan-
 creure, *f.*; | (*хлѣбъ*), la bride, le chanteau;
 | *fam.* le guignon.
Порѣзvamъ, *va.* taillarder, inciser; | *pop.*
 estafilader; | -са, *vr.* se couper.
Порѣзване, *sm.* la coupure.
Поря, *va.* découdre; | (*водата*), siller.
Порѣбвамъ, *va.* rentrer; | (*изново*), reborder.

Поржване, *sn.* la bordure.

Поржки [на —, *adv.* en gage.

Поржсамъ (*и fig.*), *vn.* arroser.

Поржване, *sn.* l'arrosement *m.*, aspersion *f.*

Поржсамъ, *va.* commander, faire faire, déléguer, commissionner.

Поржване, *sn.* la commande, commission, mission, délégation *f.*, message *m.*, négociation *f.*; || *fat.* l'ambassade *f.*

Поржчителъ, *adj.* délégatoire.

Поржчикъ, *ица, s.* négociateur, trice; || *Jur.* un command.

Посаждамъ, *va.* planter, implanter; 1. (*дървѣ*), complanter; || *мѣсто* посадено съ —, *Agric.* le complant; 2. (*пакъ*), rasseoir; 3. (*въ панерче растенеа*), emmanequiner.

Посаждане, *sn.* la plantation, implantation *f.*

Посваричка, *sf.* la nonnette.

Посватоявамъ, *va. fat.* apparenter; || *-ca, vr.* s'apparenter.

Посвоевамъ, *va.* s'approprier, confisquer, adopter; || (*си нѣщо*), s'arroger.

Посвоеване и -своеие, *sn.* l'appropriation, confiscation *f.*; || (*съ многогрѣмѣностъ*), *Jur.* l'usurpation *f.*

Посвоевачъ (*на земя*), *sm.* un envahisseur

Посвятена земя, *sf.* terre sainte *f.*

Посвятене, *sn.* la consécration, bénédiction *f.*, sacre *m.*; 1. (*книга*), la dédicace; 2. писмено — на книга, épître dédicatoire *f.*; 3. (*въ тайнство*), l'initiation *f.*

Посвятенъ, *adj. m.* adepte; || (*напрѣдъ*), *Théol.* présanctifié; || (*въ тайнство*), initié.

Посвятителъ, *adj.* initiatif.

Посвятивамъ, *va.* consacrer, sacrer, bénir, vouer, dévouer; 1. (*изново въ духовенъ санъ*), réordonner; 2. (*на нѣщо врѣмѣно си*), sacrifier; 3. (*въ тайнство*), initier; 4. (*себе-си на нѣщо*), se vouer à, se consacrer; 5. *-ca, vr.* sanctifier, se dévouer.

Посвятиване, *sn.* la béatification.

Посестрима, *sf.* la consœur, la belle-sœur (sœur de la femme).

Посниълы очи, *sn. pl.* yeux cernés *m.*

Посниивамъ, *vn.* bleuir.

Поснииване, *sn.* le bluissement et bleuissement, meurtrissure *f.*

Посичамъ и -сичамъ, *va.* immoler.

Посконникъ, *sm.* plante, l'eupatoire *f.*

Поскърцвамъ, *vn.* craquer.

По-слабо, *adv.* décroissant (*voyez Слабъ*).

Послугуване (*на жени*), *sn.* le sigisbéisme; || по лично —, de fortune.

Послужевамъ, *va.* traiter, servir; || (*нѣ-кого*), défrayer.

Послужеване, *sn. fat.* le défray.

Послуживостъ, *sf.* le service, empressement *m.*, officiosité et -ciosité *f.*, obligeance, prévenance *f.*

Послуживъ, *adj.* serviable, empressé, offi-

cieux, obligeant, prévenant, secourable, obsequieux.

Послужникъ, *ица, s.* complaisant, ante; || *fat.* un défrayer.

Послушесамъ, *va.* obéir à, écouter, obtemperer à; || (*отъ неволя*), bouquer.

Послушесване и -шане, *sn.* l'obéissance *f.*, exaucement *m.*, obéissance *f.*; || (*воля Божия*), conformité à la volonté de Dieu; || *савно* —, obéissance passive *f.*

Послушенъ, *adj.* obédientiel.

Послушливостъ, *sf.* la docilité.

Послушливъ, *adj.* obéissant, docile, soumis, disciplinable, officieux; || *fig.* pliable, pliant.

Послушникъ, *ица, sc.* subordonné, novice;

1. (*братъ, сестра*), frère convers, sœur -se; 2. (*въ манастиръ*), frère servant *m.*; 3. *къща за -ници*, le noviciat.

Послѣ (*сметѣ*), *prep.* après, à la suite de, passé; 1. *adv.* ensuite, subséquemment, postérieurement, puis; 2. *най* —, et puis, enfin, à la fin, somme toute, en somme, à la longue; 3. а — що? et puis; 4. и *най* — нищо, *conj.* ergo *glu*; 5. — това, depuis, là dessus; 6. — *сидѣ* това, *adv.* ipso facto.

— писано, *sn.* l'apostille *f.*

— потопенъ, *adj.* postdiluvien.

— рѣче, *sn.* la postface.

Послѣдване, *sn.* l'imitation *f.*; || *fig.* le réchauffé.

Послѣденъ, *adj.* dernier, suprême, infime; || *за* — *пѣтъ*, en dernier lieu.

— диспутъ, *sm.* la vespérie, la resumpté; || *който е казалъ* —, resumpté, *adj.*

— ударъ, *sm.* coup de grâce, *m.*

— *часъ*, *sm.* l'extrémité *f.*

Послѣдни капки, *sf. pl. fat.* l'égoutture *f.*

Послѣдникъ, *sm.* un successeur.

Послѣдний, *adj.* l'oméga *m.*

Послѣднѣо поучене или смъртване, (*въ черкова*), *sn.* le réaggrave.

— срѣдство (*въ съчиняването*), *sn. fig.* planche dans le naufrage, *f.*

— украсене, *sn. Archit.* l'amortissement *m.*

Послѣднѣа дума, *sf. fig.* le refrain. [quée *f.*

— *литургия (по пладня)*, *sf.* messe mus- — *надѣжба*, *sf.* ancre de salut, *f.*

Послѣдователъ, *adj.* suivant, successif, subseqent.

Послѣдователностъ, *sf.* la subséquence.

Послѣдовачъ, *sm.* un adhérent, prosélyte, disciple, sectateur, partisan *m.*; || (*на малъ-мудъ*), un traditionnel; || (*за унищожение на робство*), un abolitioniste.

Послѣствие, *sn.* la suite, la descendance; || *fig.* l'avenir *m.* (*voyez Сетинна*).

Посмуквамъ, *va. fat.* sucoter.

Пособникъ (*на жамбазина*), *sm.* un compère.

Посока [на —, *adv.* approximatif.

Посолено, *sn.* la salaison.

Посолявамъ, va. saler.

Посоляване, m. le salage, assaisonnement *m.*

Поспечълевамъ, va. *fat.* grapiller.

Посраменъ, adj. deshonorable *et* -norant; | *fat.* penaud.

Посрамявамъ, va. déshonorer; | *-ca, vr.* se déshonorer, se commettre.

Посранъ, adj. pop. breueux.

Посрѣбрена медаль, sf. médaille saucée *f.*

Посрѣбренъ, adj. argenté.

Посрѣбрены работы, sf. pl. l'argentine *f.*

— *ссждове, sm. pl.* vaisselle plaquée *f.*

Посрѣбрявамъ, va. argenter; | (*ссждове*), plaquer.

Посрѣбряване, sm. l'argentine *f.*; | *истри-вамъ -то, va.* désargenter.

Посрѣденъ, adj. intermédiaire *et* -diare.

Посрѣдникъ, ница, s. mediateur, negocia-
teur, trice; intervenant, ante; *sc.* intermé-
diaire; un traiteur, entremetteur, arbitra-
teur, arbitre, compromissaire, séquestre,
censal *m.*; 1. *fig.* l'organe *m.*; 2. *Jur.* amiable
compositeur *m.*; 3. (*на борсата*), agent de
change, *m.*; 4. *ставамъ —, vr.* s'entremet-
tre; | (*за нѣщо*), *fig.* s'interposer.

Посрѣдниченъ, adj. interventif.

Посрѣдническа длъжностъ, sf. la censerie.

Посрѣдничество, sm. la médiation, interven-
tion, entremise *f.*; | *fig.* l'interposition *f.*,
tempérament, maquignonnage *m.*

Посрѣдственнo, adv. moyennement, indirecte-
ment; | *-то, sm.* le médiocre.

Посрѣдственностъ (или -но състояние n.),
la médiocrité.

Посрѣдственъ, adj. médiat; -но, tement; 1.
médiocre, moyen, borné, passable, tel quel;
2. *fig.* subalterne; 3. *Anat.* médian.

— *човѣкъ, sm.* la médiocrité.

Посрѣдство, sm. le moyen, intermédiaire,
ministère *m.*; | *Phys.* le milieu.

Посрѣдствомъ, adv. à, sous, à l'aide de, à
force de; | *prép.* au moyen de, moyennant;
| (*нѣкого*), par l'organe.

Посрѣдствувамъ, va. intervenir; | *fig.* s'in-
terposer, maquignonner.

Посрѣща, sf. la rencontre; | *на —, à la*
rencontre, au devant de; | *отѣхамъ на —, vr.*
aller au devant de.

Посрѣщане, sm. la repartie.

Посрѣдъ, prép. entre, au milieu de.

Поставенъ, adj. situé, *part.* mis.

Поставникъ (на каманіе, на дърва), sm.
un poseur; | (*на листовѣ*), *s.* *Тур.* mar-
geur, euse.

Поставямъ, va. mettre, placer, poster, poser,
déposer, interposer, situer, exposer, dres-
ser, employer; 1. *fat.* nicher; 2. (*близо*
до нѣкого), mettre à la portée de; 3.
(*надъ водата баканы, къртунъ, заблѣ-
жки въ залигъ*), baliser; 4. (*въ глава*),

coiffer de; 5. (*въ дѣйствиѣ*), mettre en
oeuvre; 6. (*заедно*), joindre à; 7. (*заради*),
préposer; 8. (*изново*), remettre; | (*прѣдъ очи*),
Jur. réconfrontation *f.*; 9. (*класа въ уста на*
нѣкому), bâillonner; 10. (*да колѣнчи*
или да стои на колѣнѣ), faire s'age-
nouiller; 11. (*на мѣсто*), *fat.* colloquer;
12. (*наредъ дѣв котки*), *Mar.* empanneler;
13. (*нѣкого скишенъ да варди съ лоша*
мысль), aposte; 14. (*пакъ*), rétablir; 15.
(*въ смѣтка нѣщо*), tenir compte de; 16.
(*на сгоднo мѣсто*), bâcler (*voyez* Гуждамъ
et Турямъ).

Поставане, sm. la pose, posage, placement *m.*,
mise *f.*, dépôt *m.*, enchâssure *f.*

Постелка, sf. le lit, le chevet, la couche; 1.
fig. le nid; 2. *Mar.* le cadre; 3. *бѣди-*
телна —, lit de veille; 4. (*за боленъ*), lit de
douleur; 5. *родителна —, lit* de mi-
sère ou de travail; 6. (*въ жѣлѣзъ пѣтъ*),
le chair; 7. (*подъ животни*), la litière; 8.
(*легло*), le couchage; | *Milit.* le coucher;
9. (*подъ стока*), *Mar.* le fardage; 10.
пакъ полагама на —, va. recoucher; 11.
ставамъ отъ —, vr. être debout; 12. *дру-*
гаръ, ка въ —, s. coicheur, euse.

Постелки, sf. le meuble, meubles meublants
m., les nippes *f.*; 1. *прѣнасяне —, le* dé-
meublement; 2. *прѣнасямъ —, va.* dé-
meubler; 3. *което са употрѣбява както —, meublant, adj.*

Постелчица, sf. la couchette.

Постелчна нагрѣвалка, sf. la demoiselle.

Постелчно кученце, sm. le babichon *et*
babiche *f.*

Постенъ (за дни), adj. maigre.

— *день, sm.* jour d'abstinence, *m.*

Постигамъ и -гнувамъ, va. acquérir, ob-
tenir, gagner, venir à bout de, se sur-
prendre; 1. *fig.* concevoir; 2. *Jur.* acquêter;
3. *не ми -га умъ -тъ, v. imp.* cela me passe.

Постиженъ, adj. conceptible.

Постижностъ, sf. la conceptibilité.

Постой (солдатска), sm. *Milit.* le logement.

Постиламъ, va. draper, tapisser de, four-
nir, nipper; | (*стѣла*), meubler.

Постнякъ, sm. le lange, la braie; 1. *-лицъ, pl.*
la couche, les drapaux *m.*; 2. (*за пош-
ване*), le maillot; 3. *дрѣшки и — (за дѣ-
тенце)*, la layette. [*-nie f.*]

Постлана къща, sf. le garni *et* maison

Постланъ, adj. drapé; | *fat.* meublé.

Постникъ, ница, s. grand jeûneur, -de-
euse; un anachorète.

Постница, sf. l'ermitage ou hermitage *m.*

Постно ѣдене, sm. le maigre.

Постны дни (пости), sm. pl. les quatre-
temps *m.*

Постолевамъ (вода), va. faire dégourdir.

Постоянна мысль, sf. idée fixe *f.*

Постоянно, *adv.* constamment, fixement.

— продолженье, *sn.* la permanence.

— шаване, *sn.* le frétillement.

Постоянность, *sf.* la patience.

Постоянны вѣтрове, *sn. pl.* vents étiésiens *m.*

Постоянство, *sn.* la constance, stabilité, tenue, persévérance, certitude, opiniâtreté; || *fig.* la fixité.

Постоянствуюмъ (на), *vn.* persévérer dans.

Постоянъ или Застоянъ, *adj.* constant (en, dans), ferme, inébranlable, fixe, persévérant, immanent, permanent; || *fig.* stable, d'une bonne trempe; || *Théol.* final (*voyes* Держеливъ).

Пострадавамъ, *vn. fig.* souffrir; || (*за злупостъ-та си*), *fig.* payer la folle enchère de.

Постриганъ калугеръ, *ка. s.* profès, esse. — черковникъ, *sm.* un tonsuré.

Постригвамъ (*за черковникъ*), *va.* tonsurer; || -са, *vr.* prendre l'habit *m.*

Постригване, *sn.* la tonsure; || (*за калугеръ, ка*), la vêtue ou prise d'habit, *f.*

Постъ (късто), *sm. t.* le poste; || изваждамъ или свалямъ отъ —, *va.* destituer.

Постъ (постене), *sf.* le carême, le jeûne; -тевъ, de jeûne.

Постя, *vn.* jeûner.

Постъпамъ, *va.* se comporter, se conduire, se gouverner, procéder, agir, vivre; 1. (*вардливо съ кѣкого*), ménager; || (*върло*), tenir rigueur *f*; 2. (*дебелашки съ*), rudoyer; 3. (*съ длъжностъ*), débiter; 4. (*злѣ*), maltraiter, sévir; 5. (*както*), se porter en; 6. (*пакъ въ длъжностъ*), *fig.* rentrer; 7. (*противо кѣщо*), déroger à; 8. (*противо длъжностъ*), *fig.* transiger avec son devoir; 9. (*простодушно*), у aller rondement; 10. (*прѣдсѣдительно*), se manquer à soi-même; 11. (*съ кѣкого*), traiter, en user avec; 12. (*насилно*), contraindre; 13. (*страхливо*), *fig.* tâtonner; 14. (*съ сърдце на*), affronter.

Постъпване, *sn.* la tenue, procédé, port, tour *m.*, les manières *f*; 1. *fig.* le trait, la marche, le ton, le style; 2. -неа, *pl.* les formes *f*; 3. харны —, les procédés *m.*

Постъпенни, *adj.* gradué; -но, -lement.

Постъпенно, *adv.* par degrés, de degré en degré, pied à pied.

Постъпенность, *sf.* la gradation.

Постъпка, *sf.* la conduite, allure *f*, coup, traitement *m*; || *fig.* la démarche; || *fam.* l'expédition *f*.

Посыпалака, *sf.* Pharm l'épithème *m.*

Посыпалница, *sf.* le sablier, poudrier *m.*, poudrière *f.* [semer.

Посыпвамъ (съ кѣщо), *va.* saupoudrer, пар-

посѣвамъ, *va.* semer, ensementer; 1. (*съ жито*), Agric. emblaver; || нива посѣяна въ жито, emblavure *f*; 2. (*исново*), resse-

mer, resemencer; || (*посѣяна нива*), sur-semer; 3. (*съ трѣва*), enherber.

Посѣване, *sn.* l'ensemencement *m.*

Посѣвка (и *врѣме за а*—), *sf.* les semailles *f*; || промѣнявамъ редъ-тъ на -кытъ, *va.* Agric. dessoler (*voyes* Сѣндаба).

Посѣгалникъ, *sm. fam.* un escogriffe.

Посѣгамъ (на кѣкого или на кѣщо), *va.* attenter; || (на кѣщо), entreprendre; || (*за*), prétendre à.

Посѣгане, *sn.* l'attentat *m*; || (на кѣщо), entreprise (sur, contre) *f*.

Посѣрко, *ка, s.* merdeux, euse.

Посѣченъ [бывамъ —, *vn.* perdre la tête.

Посѣяна (*дванѣсти*) нива, *sf.* la remblavure.

Посѣяно сѣме, *sn.* les semailles *f*.

Посѣянъ, *adj.* semé de.

Потаене, *sn.* la solitude.

Потаено, *adv.* entre cuir et chair.

— маклерство, *sn.* le marronnage.

Потаеность, *sf.* la clandestinité.

Потаены маклерскы дѣла, *sn. pl.* le marronnage.

Потаенъ, *adj.* caché, latent, occulte, dérobé; || *fig.* souterrain, indirect; -но, -tement.

— училникъ, *sm.* un cabaliste.

Поташъ, *sf.* Chim. la potasse; -шенъ, de potasse; || (*Америкъ*), la perlasse.

Потаяся, *vr.* être tout en dedans.

Потвърдене, *sn.* la ratification, affirmation, confirmation, constatation, validation, sanction *f*; 1. Jur. l'adminicule *m.*, entérinement *m*; 2. (*за кония*), le vidimus; 3. (*съ сѣдба*), Jur. l'homologation *f*; 4. сѣдбено —, la légalisation; 5. иска —, *v. imp.* il mérite confirmation.

Потвърдителъ, *adj.* affirmatif, ratificatif, positif; -лно, -ivement.

— отговоръ, *sm.* l'oui *m.* [recognitif *m.*

Потвърдителна граммота, *sf.* Jur. acte

Потвърдително, *adv.* affirmativement.

Потвърдливъ, *adj.* légalisable.

Потвърдявамъ, *va.* ratifier, affirmer, vérifier, légaliser, constater, confirmer, valider; 1. sanctionner, soutenir, maintenir, entériner, prétendre, avancer, avérer; 2. *fig.* sceller, corroborer; 3. Jur. vidimer; 4. (*съ сѣдба*), Jur. homologuer; 5. -са, *vr.* se vérifier, se confirmer; 6. което може съ потвърди или забрани, soutenable, *adj.*

Потекло, *sn.* la tribut, la race; || *fig.* le tronc.

Потене, *sn.* Méd. l'exsudation; || (на кѣкое тѣло), le ressuage; || придруженъ съ —. Méd. sudatoire, *adj.*

Потенъ, *adj.* suant, moite; || (*излага*), Fortif. la poterne.

Потикамъ и -кнுவамъ, *va.* activer, aiguillonner, aiguiser; || (*назадъ часовникъ*), retarder.

Потикане *sm. fig.* l'impulsion *f*; || (на кръв-та

по всички части на тѣлото), la trusion,

Потникателенъ, *adj.* moteur.

Потникателна сила, *sf.* le mobile.

Потникъ, *sm.* le ressort, la motilité, force impulsive *f*; 1. *fig.* l'aiguillon *m*; 2. *Méc.* le moteur; 3. (на машина), la bielle (воуея Нагонъ).

Потилникъ (баня), *sm.* l'étauve *f*.

Потира, *sf.* la chasse; | *Milit.* les coureurs *m*; | *fat.* la poussée.

Потирвамъ, *va.* chasser, suivre; | (накъ), relancer; | -са (слѣдъ нѣкого), *vr.* pour suivre.

Потично тръкало, *sm.* *Méc.* le pignon, le tympan.

Потливъ (който са поти), *adj.* suant.

Потонъ (одаръ-тъ въ стая), *sm.* le plancher, carreau, culot *m*.

Потопенъ, *adj.* diluvien et diluvial.

Потопителенъ, *adj.* submersible.

Потопителна свѣтъ, *sf.* chandelle plongée *f*.

Потопъ, *sm.* le déluge, le cataclysm; | всемиренъ —, déluge universel.

Потопявамъ, *va.* noyer, plonger, tremper, enfoncer; 1. (у вода), submerger, immerger; 2. (ладя), couler bas ou à fond; 3. (накъ), retremper, replonger et se —, *vr*;

4. потопява (за ладя), *Mar.* il sancit.

Потопяване, *sm.* la submersion; | (у вода), immersion *f*.

Потна дупница, *sf.* le pore; | съ -цы, poreux, *adj*.

— сыпанница, *sf.* *Med.* la désudation.

— трѣска, *sf.* *Med.* suette miliaire *f*.

Потрудевамъ, *vr.* se donner la peine.

Потръквамъ (около нѣкого), *vr.* *fig.* se frotter à.

Потръпване, *sm.* le tiraillement.

Потърпи! *adv.* patience.

Потърпявамъ, *vn.* prendre patience *f*, patienter.

Потръсвамъ, *va.* ébranler; | chercher.

Потръсване, *sm.* l'ébranlement *m*, le déboire.

Потрѣба, *sf.* le besoin; 1. имамъ — отъ, *va.* il faut; | (отъ нѣкого), n'avoir que faire de; 2. каква —? qu'importe?

Потрѣбенъ, *adj.* nécessaire, requis.

Потрѣбно, *adv.* de nécessité; 1. -то, *sm.* le nécessaire, le matériel; 2. — е, il est expédient, il s'agit de, il faut; | -щото, encore faut-il que; 3. давамъ всяко —, *va.* étoffer; 4. става —, *v. imp.* il importe.

Потрѣбности (на ладя), *sf. pl.* *Mar.* les appareils *m*.

Потрѣбность, *sf.* la nécessité, exigence *f*, nécessaire *m*; | безъ друго отъ —, *adv.* de nécessité nécessitant.

Потрѣбы (за живяне), *sf.* les nécessités *f*.

Потръпвамъ, *vn.* *fat.* trembloter.

Потръпване или Потърсване (въдухъ), *sm.* *Phys.* la verbération.

Потурчевамъ, *vr.* prendre le turban.

Потъ, *sm.* la sueur, eau *f*; | *Med.* la sudation, diaphorèse *f*; | съ -тъ на своето лице, à la sueur de son front.

Потъръ, *sm.* le saint sacrement; | (чѣша, комка), l'ostensoir et -soire *m*, la ciboire.

Потѣкнявамъ, *vr.* s'humaniser, s'ajuster à ou avec, composer, être composé.

Потѣкняване [сговоръ за —, compromis, *m*.

Потѣмнѣлъ, *adj.* rembruni.

Потѣмнявамъ, *va.* assombrir.

Потѣпкувамъ, *va.* étouffer, fourrager.

Потѣпкуване (на умъ-тъ), *sm.* le rétrécissement.

Потѣната ладя, *sf.* le varech.

Потѣналь, *adj.* naufragé. [de larmes *f*.

Потѣнатъ, *adj.* absorbé; | (въ сълзы), loyé

Потѣнвамъ и -тѣвамъ, *vr.* s'abimer, être enseveli dans, couler bas ou à fond, enfoncer, faire un plongeon; 1. *fig.* se noyer dans, abreuver de; 2. *Mar.* canarder, sombrer; 3. (накъ), replonger et se —; 4. (въ радостъ), *fig.* nager; 5. (съсѣмъ), *Mar.* sous-sommer; 6. (до шия въ дългове), je suis abimé de dettes; 7. потѣна (за ладя), *v. imp.* il barbote, il sancit; 8. оставамъ да потѣне у вода, *va.* enfoncer.

Потѣнване, *sm.* le plongeon; 1. *fig.* le naufrage; 2. (у вода), le plongement; 3. (на ладя), *Mar.* la calaison; 4. (удавяне мозина заедно), le noyade; 5. хонійно-прилично —, la noyure. [plongeur.

Потѣнвачъ, *sm.* un plongeur; -ченъ, de

Потѣса, *vr.* suer, exsuder; | потѣса (за стѣна), *v. imp.* *Vén.* il ressué.

Поучавамъ, *va.* instruire, prêcher, exhorter.

Поучаване и -чене, *sm.* l'instruction *f*, sermon *m*, homélie, exhortation *f*, prône *m*, leçon *f*; | *fig.* l'avis *m*.

Поучлиникъ, *sm.* *fat.* un moraliseur.

Поучителенъ, *adj.* instructif, didactique, sentencieux, préceptif. [tiens *m*.

Поучителны книги, *sf. pl.* livres sapient-

Пофренчевамъ (дума), *va.* franciser; | -са, *vr.* se franciser.

Похашувамъ, *va.* mordiller.

Похвала, *sf.* l'éloge *m*, louange *f*, suffrage *m*; | напълненъ съ -лы, élogieux, *adj*.

Похваленъ, *adj.* louable, laudatif, louangeur, méritoire.

Похвална статія, *sf.* la réclame.

Похвалникъ (съ выкане), *sm.* un acclamateur. [réclame.

Похвално извѣстие (за съчинение), *sm.* la — слово, *sm.* l'éloge *m*; | (панетиритъ), le panégyrique.

Похвалявамъ, *va.* louer, vanter; | *fig.* rehausser; | *fat.* louer.

Похваляване (съ *радостливъ выкъ*), *м.* l'acclamation *f.*

Похватень, *adj.* habile, capable de, adroit, apte à, savant; | *ставамъ* —, *vn. fam.* se dégauchir (*voyez* Способень).

— *човѣкъ*, *м.* une capacité. [*prement.*

Похватно, *adv.* dextrement, gentiment, pro-

Похватность, *sf* la capacité, aptitude à, dextérité, intelligence *f.*, génie, savoir faire *m.*, gentillesse, industrie *f.*, chic *m.*; | *fig.* l'art *m.*; | *живѣя съ* —, *vn.* vivre d'industrie.

Похватъ, *м.* l'adresse *f.*; | *fig.* le manège.

Похващамъ, *va.* toucher. [*adv.* au manier.

Похващане, *м.* le maniement; | *при* —,

Похлунка, *sf.* Chim. le dôme; 1. (*на колѣното*), *Anat.* le prépuce; | *което са* относно до —, *préputial*, *adj.*; 3. (*на часовникъ*), la cuvette.

Похранене, *м.* l'inhumation *f.*, le deuil, les funérailles *f.*; | *-на*, *pl.* les obsèques *f.*

Похранень, *adj.* funèbre, funéraire.

Похранявамъ, *va.* inhumier, enterrer, ensevelir.

Похраняване, *м.* l'enterrement *m.*

Похрачевамъ, *vn.* crachoter.

Похромева (*за комъ*), *v. imp.* il seind.

Похромване, *м.* la feinte.

Почвѣтена щампа, *sf.* le lavis.

Почвѣтенъ (*вансанъ*), *adj.* teint.

Почвѣтникъ, *м.* un coloriste; *s.* enlumineur, euse.

Почвѣтявамъ (*вансувамъ*), *va.* teindre, peindre, peindre, enluminer; 1. (*картина*), colorier; 2. (*пакъ*), reteindre; 3. (*съ сиво цвѣтило*), grisailier.

Почвѣтяване и -тене, *м.* le teint, le peinture, le coloris, enluminure *f.*; | (*картина*), le coloriage.

Поченать или Пустнать (*за блъча съ вино*), *adj.* en perce *f.*

Поченвамъ и -чнувамъ, *va.* prendre l'initiative *f.*; 1. *Jur.* intenter; 2. (*исково*), recommencer; 3. (*пушамъ буре съ вино*), percer, mettre en perce *f.*

Поченване (*исково*), *м.* le recommencement.

Поченка, *sf.* l'initiative *f.*, principe *m.*, étrenne *f.*; | *правя* — *нѣкому или принимаъ* *пары* за —, *va.* étrenner.

Почерѣло жито, *м.* blé charbonné *m.*

Почерѣлъ, *adj.* terne; | (*отъ слънцето*), basané.

Почернявамъ, *va. vn.* noircir, ternir, se brunir; 1. (*дърво*), ébénier; 2. (*кожа*), bronzer; 3. *почернява*, *v. imp.* il se ternit.

Почерняване, *м.* la ternissure; | *изваждамъ* *слънчово* — *или изгоряване*, *va.* déhâler.

Почерпвамъ, *va.* traiter.

Почестъ, Почетъ и Честъ, *sf.* l'honneur *m.*, gloire *f.*, nom, traitement *m.*; 1. *fig.* la vogue; 2. *което докарва* —, honorifique,

adj.; 3. *дѣло* що са относно до —та, affaire d'honneur, *f.*; 4. *дѣло* що докарва —та, point d'honneur, *m.*; 5. *внѣшнѣтъ знакъ* за —, le porte-respect; 6. *давамъ или права* — съ *оржиде*, *va.* présenter les armes *f.*; 7. *имаамъ* —, *vn. fig.* marquer; 8. *отдавамъ* — (*салютувамъ*), *va. Milit. Mar.* saluer; 9. *отдаване* — (*салютъ, салютація*), le salut; 10. *правя* — *нѣкому*, *va.* honorer; 11. *правя послѣдната* —, *va.* rendre les derniers devoirs; 12. *придобивамъ* —, *va.* s'honorer, prendre; 13. *на* —, *vénéré*, *adj.*

Почетенъ, *adj.* honorable; —тно, —ment; | honoraire, honoré, honorifique, d'honneur, ad honores, digne; | (*титулярень*), titulaire.

Почетены имена, *м. pl.* les honneurs *m.* — *лица*, *м. pl.* les honorabilités *f.*

Почетливъ, *adj.* obséquieux; —во, —usement; | *censé*.

Почивамъ, *vn.* reposer, se délasser, dormir; 1. (*си*), reposer; 2. *trepasser*, *décéder*, mourir, obiter; 3. *почива*, *v. imp.* il git; | *тукъ* —, *ci-git*.

Почиване, *м.* la récréation; | *мѣсто* —, le repos; | *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* la repos, relâche, relâchement *m.*, pause, halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *впрѣмъ* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débarrasser l'esprit *m.*; 8. *да нѣма никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débrider, tout courant, d'arrache-pied.

Починналь, *adj.* feu. [*siaste.*

Почиталиникъ, *м.* un admirateur; *sc.* enthous-

Почитамъ, *va.* respecter, honorer, vénérer, révéler, estimer, réputer, considérer, regarder comme, craindre, croire; 1. *fig.* priser; 2. (*идѣкого*), faire état de; 3. (*за нѣщо*), tenir; 4. (*себе-си честитъ*), s'estimer heureux; 5. —*са* (*за*), *vn.* se croire, passer pour.

Почитане, *м.* l'estime *f.*; | *fig.* le culte; | *достойнъ* за —, estimable, *adj.*

Почка, *sf.* la borne; 1. le but; 2. (*могила*), la butte; 3. *правя -чки или набочвамъ* по *поляната пратие наврѣхъ съ пѣтва* ради *завардане*, *va.* brandonner; 4. *поставяне -чки*, *Jur.* le bornage; 5. *оучвамъ -та*, *va.* buter; 6. *редъ -чки на прѣграда*, le colombage.

Почървенень (*съ вино, за вода*), *adj.* rougi.

Почтене, *м.* le respect, honneur *m.*, considération, vénération, révérence, dilection *f.*, égard *m.*, soumission, piété *f.*, les salutations *f.*, cour *f.*; 1. *fig.* l'hommage *m.*, la vogue; 2. *вѣскому по зването* *прави* —,

à tout seigneur tout honneur; 3. засвидѣтелствувамъ —, *va.* aller saluer; 4. вдъхнувамъ — или значительность, *va.* imposer; | който вдъхнува —, *imposant, adj*; 5. прижамъ —, *va. fig.* respecter; 6. съ —, *adv.* honorablement.

Почтено, *adv.* parole d'honneur, sur mon honneur, l'honneur, de bonne lutte.
— обаждаме, *sm.* mention honorable *f*.
— събране, *sm.* l'aréopage *m*.

Почтеностъ, *sf.* l'honnêteté *f*, sérieux *m*, probité, loyauté *f*; | *fig.* l'intégrité *f*.

Почтенъ, *adj.* honnête, vénérable, vénéré, respectable, irréprochable, loyal, sérieux, galant, intègre, probe, chaste, comme il faut.
— старецъ, *sm. fig.* un patriarche.
— човѣкъ, *sm.* un prud'homme.

Почтителенъ, *adj.* respectueux; | *fig.* révérencieux; —но, —eusement.

Почтително, *adv.* révéremment.

Почудувамъ, *va.* émerveiller; | —са, *vr.* s'émerveiller de; | (*изажмихъ*), *fig.* tomber de son 'haut.

Почудване, *sm.* l'émerveillement *m*.
Почуденъ, *adj.* surpris. [mirifique.

Почудителенъ, *adj.* miraculeux, surprenant,
Почѣкай, *adv.* patience; | (*малко*), un instant.

Почѣквамъ, *vn.* patienter; | (*съ прѣдълга стая*), faire l'antichambre *f*.

Почѣкване, *sm.* la prolongation, prorogation *f*; | *Jur.* la demeure; | всяко — може бѣде прѣдълго, il y a péril en la demeure

Почѣкователенъ, *adj.* prorogatif.

Почѣкъ, *sm.* le délai, la date; 1. (*и денъ* —), échéance *f*; 2. дохожда —тъ, *vn.* le terme échoit à; 3. дохождане — за плащане, le terme; 4. изплащане —, l'expiration *f*; 5. испущамъ —, *va. Jur.* périmier; 6. който дава —, *Jur.* moratoire, *adj*; 7. комуто е изплащанъ —тъ, échu, *adj*; 8. съ малкъ — (*за записъ*), *sm.* à courts jours; 9. съ — отредени дни, *Jur.* jours utiles *m*; 10. въ половината на —тъ, à mi terme; 11. унищожене съдба ради испущане —, *Jur.* la réemption; 12. прѣдлагане за испущане —, *Jur.* exception péremptoire *f*.

Пошавнувамъ, *vn.* titiller.

Пошавнуване, *sm.* la titillation.

Пошопникъ, *sm.* un souffleur, sycophante.

Пошопнувамъ и Пошопи, *va.* chuchoter, glisser; | (*много*), *fig.* souffler.

Пошта, *sf.* la poste, bureau de poste *m*, courrier *m*; 1. градека —, petite poste; 2. ладия —, bateau-poste *m*; 3. лека —, poste aux lettres, *f*; 4. държачъ на —, maître de poste, *m*; 5. зимане писмо отъ —та, bureau restant *m*; 6. ходя съ —, *vn.* courir la poste.

Пошталонъ (*почилъ*), *sm.* un postillon.

Пошанска карета, *sf.* la malle-poste et malle; | настоятелство на —щия, —ски дворъ и —, la messagerie.

— кѣща (*поща*), *sf.* la poste.

Пошански *adj.* postal.

— дворъ, *sm.* poste aux chevaux, *f*.

— день, *sm.* l'ordinaire *m*.

Пошаръ, *sm.* le courrier, messenger *m*.

Пошъркѣлъ (*за животни*), *adj.* marron.

Пошѣване, *sm.* la grippe.

Пошѣка, *sf.* l'appétit *m*; | за —, pour la bonne bouche; | *fat.* à lèche-doigts.

Пошѣ (*търся вѣтки*), *va. pop.* épouiller; | —са, *vr.* s'épouiller

Пош, *va.* abreuver.

Появене, *sm.* le début. [scent.

Появителенъ (*изново*), *adj.* Méd. recrudescence.

Появявамъ (*накъ*), *vr.* renaître.

Поясна мышца, *sf.* Anat. le psoas; | въспаление на —, Méd. la psosite.

Поясни, *adj.* Anat. lombaire.

Поясовидно почърняване, *sm.* Méd. le zona.

Поясче, *sm.* Archit. l'ore *m*.

Поясъ, *sm.* la ceinture, ceinturon *m*, bande, plinthe *f*; 1. Géogr. la zone; | съ —сы, *H. nat.* zone et zonal; 2. Génér. la branche; 3. Anat. les lombes *m*; 4. (*на дрѣвѣ*), la taille; 5. (*на зидѣ*), Archit. le recouplement; 6. (*ремѣкъ за сабя*), le porte-épée; 7. (*на снагата*), Anat. l'hypocondre *m*; 8. (*на тѣлото*), les reins *m*; 9. до —, à mi-cours. [baie, *f*.

Правъ джга (*на сводѣ*), *sf.* plate-bande de — и дълга сабя, *sf. fat.* la brette.

— ливия (*на сабя*), *sf.* le jambage.

Правачъ и На, *sm.* un faiseur, un fabricant; | Chim. manipulateur *m*.

Правда и —дина, *sf.* le droit, justice, loi *f*, pouvoir *m*, raison, vérité, faculté *f*, vrai, titre, privilège *m*, prérogative *f*, les libertés *f*; 1. *Jur.* l'habilité *f*; 2. народна —, droit des gens; 3. черковна —, droit canon ou canonique; 4. давамъ — (*на нѣщо*), titrer; 5. изгубване —, l'interdiction *f*; 6. загубвамъ —, *va.* interdire; 7. отгъннуване или изгубване —, *Jur.* la déchéance; 8. (*да поставя стѣлби на близостъ на земя*), *Jur.* tour de l'échelle, *m*; 9. (*за правдина*), l'espérance *f*; 10. (*за първородство*), l'ainesse *f*; 11. (*да сѣж дѣла или да пасъ добитакъ*), *Jur.* l'usage *m*; | който има такава —, un usager; 15. имамъ —, *vn.* j'ai raison; | имамъ —, j'ai tort; 16. който дава —, facultatif, *adj*; 17. който има —, *Jur.* habile à; | (*на нѣщо*), ayant droit; | (*да сѣди*), competent, *adj*; 18. безъ —, *adv.* à tort; 19. съ каква —?

- en quelle qualité? 20. по —, à juste titre; 21. съ повече —, à fortiori; 22. съ —, à bon droit, licitement; 23. съ — или не-, à tort ou à droit.
- Правдивость**, *sf.* la vérité, la véracité.
- Правдивъ и -долбивъ**, *adj.* véridique.
- Правдознание**, *sn.* le droit. [spécieux.
- подобенъ, *adj.* vraisemblable, probable, — подобие, *sn.* la vraisemblance, probabilité, spéciosité, apparence *f.*
- Праведенъ**, *adj.* saint, juste, intègre.
- Праведливо**, *adv.* justement, droitement.
- Праведливость**, *sf.* le droit, droiture, raison, rectitude *f.*; || по —, *adv.* à bon ou juste titre. [*fig.* droit.
- Праведливъ**, *adj.* juste, légitime, vrai; ||
- Праведникъ**, *ница*, *s.* saint, inte; juste *m.*
- Праведно**, *adv.* justement, droitement, sainement; || — или не-, à tort ou à droit; || -ното, *sn.* le juste.
- Праведность**, *sf.* *fig.* l'intégrité *f.* [lateur.
- Прави-лѣдъ (сѣдина)**, *sm.* *Phys.* le congé-
- Правилень**, *adj.* régulier, réglé, correct, tencé; || *Log.* congru; -лѣно, -лѣment.
- Правильно**, *adv.* avec régularité, en règle, règlement.
- говорене, *sn.* l'orthologie *f.*
- и здраво състояние, *sn.* état normal *m.*
- изговаряне (на думи), *sn.* l'orthopée *f.*
- Правильность**, *sf.* la régularité, la correction.
- Правило**, *sn.* le précepte, le principe, doctrine, maxime *f.*, dogme, canon *m.*, observance *f.*; 1. *fig.* la règle, la boussole; 2. *Arithm.* la règle; 3. (въ граматика), la loi; 4. — обяснение, *Com.* la gouverne; 5. — смисане, тѣмо вардене на -ла, la régularité. [mental *m.*
- Правителенъ падежъ**, *sm.* *Gram.* l'instru-
- Правителствени конь**, *sm.* le bucéphale.
- робъ, *sm.* prisonnier d'état, *m.*
- Правителствено**, *adv.* administrativement.
- Правителственъ**, *adj.* gouvernemental, administratif.
- Правителствени дѣла**, *sn. pl.* la politique.
- Правителство**, *sn.* le gouvernement, administration *f.*, règne, régime *m.*; || назначенъ отъ -ството, *Jur.* datif, *adj.*
- Правичко**, *adv.* nûment et nuement; || — да кажъ (истинно), sans mentir.
- Правлене**, *sn.* l'état *m.* la direction; || (у начинъ —), *Com.* le gouvernement.
- Право**, *adv.* justement, au juste, à plomb, en enfilade; 1. *fig.* de droit fil, de front, sainement; 2. на —, tout platement; 3. права —, *va.* décourber.
- гърло, *sn.* *Anat.* l'oesophage *m.*; || на —, oesophagien, *adj.*; || възпалене на —, *Méd.* l'oesophagite *f.* [la stangue.
- стебло (на жѣлѣзна котка), *sn.* *Blas.*
- вѣренъ, *adj.* orthodoxe, vrai croyant, *m.*
- Правовѣрие**, *sn.* l'orthodoxie *f.*
- вѣрникъ, *ница*, *sc.* orthodoxe, fidèle.
- дълго перо, *sn.* *H. nat.* plume rémige *f.*
- душень, *adj.* loyal, probe; || *fig.* droit.
- душе, *sn.* la loyauté, vérité, droiture, probité *f.*, bien *m.*; || *fig.* l'intégrité *f.*
- кѣтень, *adj.* rectangulaire; || *Geom.* rectangle, orthogonal.
- кѣтна дълбочина, *sf.* *Archit.* l'anglet *m.*
- кѣтникъ, *sm.* *Geom.* le rectangle.
- кѣтно, *adv.* d'équerre, en équerre.
- линѣиъ, *adj.* *Geom.* rectiligne.
- ногъ конь, *sm.* cheval bouté, *adj.*
- писане (ортография), *sn.* l'orthographie.
- писатель, *ка*, *sc.* orthographe.
- славенъ, *adj.* orthodoxe.
- славие, *m.* l'orthodoxie *f.*; || учене противъ —, l'hétérodoxie *f.*
- сѣденъ, *adj.* équitable; -дно, -ment.
- сѣдие, *sn.* la justice, équité *f.*; 1. *fig.* la thémis; 2. Боже —, la théodicée; 3. жезалъ —, main de justice, *f.*; 4. министръ върху —, ministre de la justice, *m.*; 5. пріетель на —, un justicier.
- сѣдностъ, *sf.* la justice.
- учителенъ, *adj.* gnomique.
- Правостъ и -отия**, *sf.* l'exactitude *f.*, rectitude, précision, justesse, droiture *f.*; || *Artill.* coin de mire, *m.*
- Правъ**, *adj.* direct; -во, -tement; 1. droit, exact, véritable, vrai; 2. *fig.* sain; 3. двигамъ —, *va.* redresser; 4. ставамъ —, *vn.* se hausser; 5. стоа —, *vn.* se redresser; || *adv.* debout; 6. на -во, по -пѣтъ, *adv.* droit, droitement, en droiture.
- вържежъ (на ладія), *sm.* *Mar.* l'orthodromie *f.*
- кѣтъ [на —, *adv.* carrément.
- прагъ, *sm.* le montant.
- Правяне**, *sn.* la confection, édification, manipulation *f.*; 1. -колыбы, *Milit.* le baraquement; 2. раздаване или — (въ книжна игра), la donne; 3. — стипца, *Chim.* l'alunation *f.*
- Правя**, *va.* faire, établir, construire, édifier, ériger, bâtir, fabriquer, confectionner, manufacturer; 1. pratiquer, operer, rendre, former, créer, contracter; 2. *fig.* pétrir de; 3. *Chim.* manipuler; 4. *Mus.* exécuter; 5. (накъ), refaire; 6. (вагнать, трѣкалостъ), arrondir; 7. (въртоглавъ), abalourdir; 8. (грамада), appiler; 9. (глунавъ), abêtir, abalourdir; 10. (едно нѣщо надѣе и едно по друго промѣнявамъ), alterner; 11. (клучове), aiguilletter; 12. (си колыба), *Milit.* se baraquier; 13. (лошаво), empirer; 14. (по-малкъ), apétisser; 15. (мекъ), assouplir; 16. (крѣжкъ), attendrir; 17. (нѣкого да вѣде много, натѣкнувамъ му трѣбухъ-тъ), bourrer;

18. (*посръхлята часть на ладя*), *Mar.* accastiller; 19. (*прѣди почѣкъ-тъ*) anticiper; 20. (*самъ противо себе-си*), se trahir; 21. (*сгоденъ*), approprier à; 22. (*тежжѣ*), appesantir; 23. (*тъкъ две животны*), appareiller, apparier; 24. който прави украсенеа на постелкы и на дрѣхы, un agriminish; 25. прави толкъ гроша, *v. imp.* il vaut; 26. -са, *vr.* ériger en; 27. (*болень*), se faire. [sanction f.]
- Прагматическа наредѣ**, *sf.* pragmatique
- Прагове** (*на врата*), *sm. pl.* le jambage.
- Прагче** (*у фортепiano*), *sm.* le sommier.
- Прагъ** (*на врата*), *sm.* le seuil, le pas; 1. *Archit.* le pied-droit; 2. (*на стѣлбы*), le patin; 3. отдолень — на вратка, *Mar.* le seuillet; 4. (*на рѣка*), *voyez* Бързей.
- Празалка**, *sf.* la glissoire.
- Празалкачъ** (*по ледъ-тъ*), *sm.* un traîneur.
- Празалмса**, *vr.* couler; | (*по ледъ-тъ*), glisser; | който са правала, un glisseur.
- Празалине**, *sm.* la glissade; | (*по ледъ-тъ*), le glissement.
- Празна гробинца**, *sf.* la représentation.
- дума, *sf. pop.* la blague et blaque; | -мы, *pl.* la chanson; | казвамъ -мы, *vn.* blaguer.
- Праздненъ и -зень**, *adj.* désaffairé, inoccupé, vacant, désoccupé, désœuvré, inactif, oisif, net, vide; 1. *fig.* creux; 2. (*безъ товаръ, за ладя*), *Mar.* léger; 3. бывамъ — или незадовоень, *vn.* vaquer.
- марзанъ (*отъ олово*), *sm. Typ.* le lingot.
- Праздникъ**, *sm.* la fête; 1. -тъло Господне, la fête-Dieu; 2. (*при нова сѣвѣтъ*), la néoménie; 3. (*на раждането*), l'anniversaire; 4. (*на храма*), fête patronale; 5. -ници (*въ почитъ на Бахуса*), *pl.* les dionysiaques; 6. (*въ почитъ Минервы*), les panathénées; 7. [chômable].
- Праздничень**, *adj.* festal, solennel et -lemnel.
- день, *sm.* la fête, jour férié ou néfaste; | -дни (*у Римляны*), *pl.* les fêtes; 8. Празднична дрѣха (*хрыта*), *sf.* habit de gala, *m.*
- Праздничны святицы**, *sm. pl.* l'eucologe *m.*
- Праздно**, *adv.* à vide, en blanc.
- скиталець, *sm.* un oisif.
- Праздность**, *sf.* l'inaction *f.*, oisiveté, désoccupation *f.*, désœuvrement *m.*; | cavernosité, cavité, vacuité *f.*
- Празднувамъ**, *vn.* fêter, sanctifier, solenniser, célébrer; | (*на името си день-тъ*), fêter; | (*праздникъ*), chômer.
- Празднуване**, *sm.* la célébration *f.*, solennisation, sanctification, réjouissance, fête; | *fat.* la jubilation; | (*за почитъ Пану*), les lupercales *f.*
- Празерь** (*камыкъ*), *sm. Min.* la prase.
- Празъ**, *sm.* plante, le poireau.
- Практика**, *sf.* la pratique.
- Практикъ**, *sm.* un praticien.
- Практически**, *adj.* pratique; -скы, -ment.
- лѣкарь, *sm.* un praticien.
- Праматаръ** (*купецъ*), *sm.* un vendeur.
- Прамъ** (*еднопалубна ладя*), *sm.* le prame.
- Пране**, *sm.* le blanchissage, le lavage; | придворень надзирачъ върху дрѣхы за —, un lavandier; | имамъ — и въене даромъ, être blanchi et nourri.
- Праность**, *sf.* la netteté.
- Пранчио**, *sm.* un propre.
- Пранъ**, *adj.* net, lavé.
- Праны ризы**, *sf. pl.* le blanchissage.
- Прасене**, *sm.* la cochonnette.
- Прасенце**, *sm.* cochon de lait *m.*, le goret.
- Праскова**, *sf.* arbre, le pâcher; | (*порасла на чистъ въздухъ*), pêche de vigne; | (*скорозрѣйка*), l'avant-pêche *f.*
- Прасковна ракия**, *sf.* le persicot.
- Прасковы**, *sf. pl.* la pêche, la presse; | видъ —, le pavie.
- Прасодѣн** (*стихосложено*), *sf.* la métrique.
- Праситса**, *v. imp.* ils cochonnent. [siaire].
- Пратеникъ**, *sm.* un ambassadeur, un apocri.
- Праханарицна**, *sf.* l'amadouerie *f.*
- Праханъ**, *sf.* l'amadou *m.*; отъ —, d'amadou.
- Прахокрыла буболечка**, *sf. H. nat.* lépidoptères, *adj. m.*
- Прахта** (*отъ живъ*), *vn. pop.* renâcler.
- Прахъ**, *sm.* la poussière, la poudre; 1. *Géol.* le détritus; 2. плодотворень или цвѣтень —, *Bot.* poussière fécondante *f.* ou pollen *m.*; 3. (*отъ калъ*), la poudrette; 4. (*отъ винна калъ*), cendre gravelée *f.*; 5. (*отъ каменны аляшца*), l'escarbille *f.*; 6. пльень съ —, poudreux, *adj.*; 7. стриване на —, la pulvérisation; 8. стучкамъ или стривамъ на — и *fig.* направлямъ на — и пенель, *va.* pulvériser; 9. хвърлямъ — въ очи, *va.* jeter de la poudre aux yeux; 10. който са тръкаля изъ -тъ, pulvérateur, *adj.*
- Прашень**, *adj.* poudreux.
- Прашець**, *sm.* la poudre.
- Прашлявъ**, *adj. Bot.* pulvérulent.
- Прашникъ**, *sm. Bot.* l'étamine *f.*, anthère *f.*
- Прашничастъ**, *adj. Bot.* staminé.
- Прашничень**, *adj. Bot.* antheral, staminal.
- Прашолъ**, *v. imp.* il pleut.
- Пращамъ**, *va.* envoyer, adresser, dépêcher; 1. (*съ изгледане на криво*), envoyer paître; 2. (*людѣ на уловена ладя*), *Mar.* amarger; 3. (*накъ назадъ*), renvoyer; 4. (*за нѣкого*), faire venir; 5. (*нѣкого изложъ прѣдълътъ*), proscrire, confiner; 6. (*за нѣщо*), envoyer chercher ou quérir; 7. (*на оня сѣтъ*), expédier, envoyer ad patres; 8. който праща дѣло прѣдъ садникъ, *Jur.* remissorial, *adj.*; 9. -меса (*единъ другъ*), *vr.* se renvoyer.

Пращане, *m.* l'expédition *f.*, envoi, message *m.*; | (*назадъ*), le renvoi.

Пращаны пары (*рижесъ*), *sf. pl.* la remise.

Пращачъ, *ка* (*на писмо*), *s.* destinataire, trice.

Пращка, *sf.* la fronde, espringale; 1. l'échelier *m.*; | хвърлямъ съ —, *va.* fronder; | *por.* flanquer.

Пращкаръ, *m.* un frondeur. [tirant.

Пращки, *sf. pl.* l'étrier *m.*; | (*на кесія*), le

Препендарій, *m.* un prébendier.

Президентство, *m.* la présidence, le fauteuil.

Президентъ, *ка*, *s.* président, ente.

Презусъ (*на военна сѣдба*), *m.* un président.

Прелатство, *m.* la prélature.

Прелатъ, *m.* un prélat.

Прелиминарни, *adj.* préliminaire; -но, -ment.

Прелюдія, *sf. Mus.* la prélude; | свира —, *va. Mus.* préluder.

Премія (*придадка*), *sf.* la prime, le prix; | задржавителна —, prime d'assurance.

Премонстрантски калугеръ, *m.* un prémonté.

Превумерация, *sf.* la souscription.

Прериалъ (*мѣсець на републиканска година*), *m.* le prairial.

Пресвитеріанинъ, *анка*, *s.* presbyterien, enne; | -ански, *adj.* [et -ranisme.

Пресвитеріанисмъ, *m.* le presbytérianisme

Пресвитеръ, *m.* un prêtre.

Прессъ (*станъ, менгемѣ*), *m.* la presse; | единъ — пълнетъ, une pressée.

— *папіе* (*натискалка върху писма*), *m.* le sergé-pariers.

Претекста (*дрѣва у Римляни*), *sf.* le prétexte et robe —, *sf.*

Претендентъ, *m.* un prétendant.

Претенция, *sf.* la prétention, la raison; | съ голѣмы -ции, à prétentions.

Преторіанска стража, *sf.* les prétoriens *m.*

Преторіански, *adj.* prétorien.

Преторска длѣжностъ, *sf.* la préture.

— *сѣдница*, *sf.* le prétoire.

Преторски, *adj.* prétorien.

Преторство, *m.* la préture.

Преторъ (*у Римляни*), *m.* un préteur.

Префектура, *sf.* la préfecture.

Префектуренъ и -тски, *adj.* préfectoral.

Префектъ, *m.* un préfet.

Прецессія (*на равноденствие*), *sf. Astr.* précession des équinoxes, *f.*

При, *prep.* chez, proche de, en présence de, sous les yeux de, près de, à côté de, au moment de; 1. à, en, sur, vers, lors de, joignant, contre, pour; 2. *adv.* auprès (de), secondairement, attendant à; 3. *fam.* rasi-bus; 4. — *това*, *adv.* toutefois, néanmoins, au reste, du reste, en outre, par dessus le marché, plus, de plus, bien plus, qui plus est, brochant sur le tout, si et s'; 5. -вечко *това*, *conj.* cependant, à près tout, au milieu

de tout cela, néanmoins, au bout du compte; 6. -*това* още, *adv.* par ou de surcroît.

Прибавенъ, *adj.* intercalaire, embolismique. paragogique; | *Jur.* subsidiaire; | (*на край рѣчь*), *Gram.* postpositif.

— *лнсть*, *m.* l'allonge *f.*

Прибавителенъ и -вченъ, *adj.* additionel.

Прибавка, *sf.* le supplément, annexe, augmentation *f.*, surcroît *m.*, applique *f.*; 1. (*върху разности*), *fam.* le subrécot; 2. (*въ край дума*), *Gram.* la paragoge; 3. *са* —, *de*, par subrécot, subsidiairement.

Прибавна данъ, *sf.* le taillon.

— *добывка* (*проценти*), *Jur.* le surcens.

— *такса*, *sf.* la surtaxe.

Прибавни платна, *m. pl. Mar.* la bonnette.

— *платъ*, *sf. pl.* les taxations *f.*

Прибавченъ, *adj.* supplémentaire.

Прибавямъ, *va.* 'hausser, joindre à, intercaler, allonger, apposer, enfler; | (*накъ*), surajouter; | -*са*, *vr.* croître (*voyez* **Притурямъ**).

Прибавяне, *m.* le supplément, addition *f.*, appendice, redoublement *m.*, intercalation, apposition *f.*; | *Chron.* l'embolisme *m.*; | (*върху цѣна*), le surhaussement.

Прибравямъ, *va.* approprier à, garnir de, ranger, agencer; 1. *fam.* détaler, filer, atourner; 2. (*накъ*), regarnir; 3. (*много за служване*), attacher; 4. -*са*, *vr.* déménager, dénicher; 5. *fig.* jucher *et se* —, tourner le dos à; 6. *fam.* déguerpir.

Приблизене, *m.* l'approche *f.*, rapprochement *m.*, approximation *f.*, abord *m.*, l'à peu près; | *Phys.* l'apposition *f.*; | (*на мѣсецъ до звѣзда*), *Astr.* l'appuise *f.*

Приблизенъ, *adj.* familier. [dable.

Приблизителенъ, *adj.* approximatif, abor-

Приблизителностъ, *sf.* l'approximation *f.*

Приблизявамъ, *va.* approcher, approximer, aborder, avancer, accoster; 1. (*накъ*), rapprocher; 2. (*до брѣвъ-тъ*), toucher; 3. -*са*, *vr.* s'approcher, [riser; 4. (*накъ*), se rapprocher; 5. (*до край-тъ*), tirer à sa fin.

Прибой (*на вълна*), *m. Mar.* le refrain et refrain.

Прибойникъ, *m. Artill.* le fouloir, le resfouloir.

Прибрано, *adv.* proprement.

Прибраностъ, *sf.* la propreté.

Прибързано темпо (*въ финалъ*), *m. Mus.* la strette. [concis.

Прибързанъ, *adj.* recherché; | (*за писало*),

Прибързано (*въ писало*), *m.* le recherché.

Прибързостъ (*за писало*), *sf.* la concision.

Прибързувамъ, *vn.* se précipiter.

Прибрѣженъ, *adj.* riverain.

— *пилотъ*, *m.* pilote côtier *m.*

— *сѣдачъ* (*жители*), *m.* un riverain.

Прибрѣжно плаване, *m.* navigation côtière *f.*

Прибѣгнувамъ, *vn.* accourir; || (до нѣкого), recourir à, avoir recours à.

Прибѣжане, *sm.* l'asile *m*, franchise *f*, refuge, abri *m*, lieu de retraite, réduit, couvert *m*; 1. *fig.* ancre de salut, le port; 2. давамъ — у дома си, *va.* recevoir, retirer; 3. правда за —, la franchise.

Привардевамъ, *vr.* se contregarder, parer.

Приватенъ, *adj.* privé. [*ment m.*]

Приведене (съ права линия), *sm.* l'aligne-

Приведеникъ, *sm.* (voyez Прѣведенъ).

Привезанность, *sf.* l'attachement *m*.

Привезамъ, *va.* attacher.

Привезло, *sm.* le portant, anse *f*; || (на котка), *Mar.* (voyez Рымъ).

Привилегируванъ, *adj.* privilégié, breveté.

Привилегія, *sf.* le privilège, le brevet; 1. давамъ —, *va.* breveter; 2. (нѣкому), privilégier; 3. човѣкъ съ —, un privilégié.

Привлекателенъ, *adj.* attirant, attracteur, attractif, appétissant, entraînant, attachant, intéressant, engageant; || *fig.* palpitant d'intérêt *m*; || ставамъ —, *vn.* intéresser.

Привлекательность, *sf.* l'entraînement, intérêt *m*.

Привлечливъ, *adj.* attirable.

Привличамъ и -лчамъ, *va.* entraîner, amorcer, attacher, allécher, intéresser, leurer, piquer; || *fig.* attirer; || *fam.* affrioler, raccocher.

Привличане, *sm.* *Phys.* l'attraction; || **придържикъ на система за** —, un attractionnaire.

Привождамъ, *va.* alléguer; || (съ права линия), aligner.

Привратница (въ манастиръ), *sf.* la tourière.

Привъзность [същане —, *Phén.* l'affectionnité *f*.

Привързвамъ, *va.* attacher, ratacher; 1. (изново), rebander; 2. (на котка ортома), *Mar.* étalinguer; 3. (късче хартия), billeter; 4. (на рей-тъ платната), *Mar.* lacer; 5. -са, *vr.* se ratacher.

Привръзка, *sf.* la déligation; 1. *Chim.* l'écharpe *f*; || на —, en écharpe; 2. *Chir.* le couvre-chef, le frontal; 3. (на рѣка), le gantelet; 4. (на пердета), l'embrasse *f*; 5. (на сабя), le noeud.

Пригладевамъ и -лаждамъ, *va.* coiffer, adoniser; || (къмъ главата си), recoiffer; || -са, *vr.* *fam.* se dodiner.

Приглаждане и -лаждане, *sm.* le cosmétique; || (на коса), la frisure.

Пригладителенъ, *adj.* cosmétique.

Приглашамъ, *va.* *Mus.* accompagner.

Приглашане, *sm.* *Mus.* l'accompagnement *m*.

Приглашачъ, *sm.* *Mus.* un accompagnateur.

Пригледвамъ и -леждамъ, *va.* revoir, visiter, pourvoir, contrôler, assister, à; || (за нѣкого), *fig.* veiller.

Пригледване, *sm.* la revue, visite *f*, contrôle

m, indulgence, collationnage, remission *f*; 1. *Typ.* la révision; 2. изново — стоки, le recensement; 3. безъ —, sans remis-

sion; 4. за —, à revoir.

Пригледъ, *sm.* le résumé.

Пригода, *sf.* le plaisir.

Пригодно е, *v. imp.* il plait.

Пригорѣло, *sm.* *Chim.* l'empyreume *m*.

Пригорѣлъ, *adj.* *Chim.* empyreumatique.

Приготвачъ, *ка*, *s.* garnisseur, confectionneur, euse; un apprêteur; 1. (таинжил *с.*), un fournisseur, un pourvoyeur; 2. (на храна), un approvisionneur, avitaillleur *m*; 3. мааза за —, la pourvoirie.

Приготвенъ, *adj.* de réserve *f*; || (съ), pourvu de; || -но, en réserve.

Приготвителенъ, *adj.* préparatoire; || *Méd.* dispositif; || *Anat.* préparant.

Приготвямъ и -твевамъ, *va.* préparer, apprêter, pourvoir de, garantir de, fournir, confectionner; 1. destiner, ménager, disposer, mitonner, dresser, mettre; 2. *fig.* dégrossir, mâcher à; 3. *Jur.* grossoyer; 4. (бойны нѣща), *Milit.* amunitionner; 5. (мучане), expédier; 6. (потрѣбнытъ), servir, remonter; || (*cu*), *Mar.* se ragréer; 7. (нѣщо потрѣбно), alimenter; 8. (храна), approvisionner; || *Milit.* avitailler; || (*cu*), s'affourager; 9. (*cu* нѣщо), s'approvisionner de, se pourvoir de, se fournir; 10. (за смъртъ болный), assister à la mort; 11. -са, *vr.* se nantir de, se mettre en devoir, s'ajuster à ou avec, s'armer; 12. (за нѣщо), se préparer à; || *fig.* peloter en attendant partie *f*; 13. (съ нѣщо), se garnir de; 14. безъ да са приготви, à livre ouvert *m*.

Приготвяне, *sm.* le préparatif, préparation, provision, fourniture, confection, réserve *f*, appareil *m*; 1. *fig.* la prélude; 2. (бойны нѣща), l'amunitionnement *m*; 3. (ради нечѣтане), *Typ.* mise en train; 4. (храна), l'avitailllement *m*; 5. правя безъ —, *va.* improviser; 6. приготвяне, *p.* les dispositions *f*; || *fig.* les apprêts *m*; 7. голѣмы аль пуеты —, *fig.* l'échafaudage *m*; 8. правя голѣмы —, *va.* *fig.* échafauder.

Приграденъ, *adj.* suburbain.

Приградъ, *sr.* le bourg. [*plexus.*]

Пригърнителна мышца, *sf.* *Anat.* le com-

Пригръщамъ, *va.* embrasser, enlacer dans ses bras, saisir, comprendre, accoler; || -щамеца, *vr.* s'embrasser.

Пригръщане, *sm.* l'embrassement *m* et embrassade *f*, étreinte, accolade *f*.

Придавамъ, *va.* ajouter, attribuer; || (новы силы), *fig.* revivre.

Придавецъ, *sm.* un nouveau-né.

Придаденъ, *adj.* intercalaire.

Придакъ, *sf.* *Jur.* l'apport *m* (voyez Придъ).

Придворень, *adj.* de cour, courtisan *m*.

Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.

— **официантъ**, *sm.* un commensal.

— **съвѣтъ**, *sm.* conseil aulique *m.*

Придобывамъ, *va.* gagner, profiter, acquérir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer; 2. *Jur.* acquêter; 3. (*изново*), reconquérir; 4. (*накъ*), regagner; 5. (*накъ поучеть-маци*), se réhabiliter.

Придобыване, *sm.* l'acquisition *f*; || същане за —, *Phrén.* l'acquisivité *f.* [деур, еусе.

Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; reven-

Придобывка, *sf.* le gain; || търся своята —, *va.* chercher chape-chute *f.*

Придобыто имане, *sm.* le pécule.

Придобыты познание, *sm. pl.* l'acquis *m.*

Придружавамъ, *va.* suivre.

Придружаване, *sm.* l'accompagnement *m*; || *fam.* l'arroi *m.*

Придруженъ (отъ), *adj.* suivi.

Придружителенъ, *adj.* accessoire.

Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, menin; || *fam.* un acolyte.

Придружници, *sm. pl.* la suite, le train; || *fig.* l'entourage *m*; || въ — цытъ, *Milit.* à la suite *de*.

Придръжамъ, *vr.* tenir, se suspendre, citer; || (*къмъ свѣтъ-тъ*), *Mar.* pincer; || — държаса (отъ), *v. imp.* il tient à.

Придръжане, *sm.* la citation.

Придръженъ, *adj.* sujet.

Придръжливъ [права —, *va.* subordonner.

Придръжникъ, *sm.* un partisan, prosélyte, satellite, sectateur; facteur, trice; || (*на Орански Домъ*), un orangiste.

Придръжностъ, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*

Придума частица, *sf. Gram.* l'enclitique *f.*

Придъ (*прикия, ченъзъ t.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; || давамъ —, *va.* doter; || което са отъно до — та, *dotal, adj.*

Придхане, *sm. Gram.* l'esprit *m.*

Приживенъ, *adj.* testamentaire.

Приживіе (*diema*), *sm.* le testament; 1. заръчането, съдържането въ —, disposition testamentaire *f*; 2. който прави —, *s.* testateur, trice; 3. права си —, заръчавамъ съ —, *va.* tester; 4. направлямъ съ подлъстване —, *va. Jur.* suggérer; 5. безъ —, *adv.* intestat et ab intestat.

Приидъ (*за подпиране*), *sm.* le contre-mur; || подпирамъ съ — ды, *va.* contre-murer.

Призрапане, *sm.* le spectacle; || въмане —, l'incuriosité *f.*

Призрливъ, *adj.* intéressant.

Признавамъ, *va. vr.* confesser, admettre; || — са (*за крисъ*), *vr.* se faire justice; || (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.

Призоваване и — зване, *sm.* la reconnaissance, aveu *m.*, confession *f.*

Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f.* emblè-

me *m.*, empreinte *f.*, signe de ralliement, criterium *m*; || *fig.* le symptôme, le vestige.

Признавъ, *adj.* censé.

Признателенъ, *adj.* reconnaissant.

Признателностъ, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.

Призовавамъ, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*отори нѣтъ*), réappeler; 2. (*за удома*), mander; 3. (*на съдба*), assigner, prendre à partie; || *Jur.* procéder; || (*отори нѣтъ*), réajourner, réassigner; || (*въ извѣстно врѣме*), ajourner; 4. — са, *vr.* s'offrir; 5. си са или — меса (*едниъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*

Призоване, *sm.* l'invitation, invocation, voca-

Призованъ, *adj. m.* convié, convié, prié, invité.

Призовка, *sf.* l'appel *m.*, semonce, allégation, invitation *f*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за насѣдство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ по — чѣкъ*), la citation; 4. (*за съдба*), l'ajournement *m*; || *Jur.* le veniat.

Призователенъ, *adj.* citatoire.

— стихъ (*въ черкова*), *sm.* l'invitoire *m.*

Призракъ, *sm.* un intéressant.

Приказвамъ, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, déduire, parer; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), énarer; 3. (*друго, друго са разумѣва*), allégoriser; 4. (*лжжж*), en conter; 5. (*млого*), en raconter; 6. (*подробно*), articuler; 7. (*разглаго*), roucouler; 8. (*слого*), débiter; 9. (*на тѣжко*), détailler; 10. което може са прикаже, énarable, *adj.*

Приказване, *sm.* le récit, racontage *m.*, relation, narration, histoire *f.*, historique *m*; 1. *fam.* la version; 2. (*на дълго*), l'énaration *f*; 3. приетель на — зване изъ тѣжко, un détailliste.

Приказвачъ, *ка, s.* raconteur, conteur, diseur, euse; narrateur, trice; un relateur; || (*на анекдоты*), *fam.* un anecdotier.

Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, narration *f*, narré *m*; || стара — въ стихове, le fabliau; || (*на кжко*), voyez Анекдотъ.

Приказователенъ и — казивъ, *adj.* narratif, historique et — torial.

Приказъ [за —, *adv.* merveilleusement.

Приковавамъ, *va. fig.* clouer à, dans.

Приключевамъ, *va.* envelopper (voyez При — тварямъ).

Приключено писмо, *sm.* l'incluse *f.*

Приключенъ, *adj.* inclus; || (*вжпрѣ*), *adv.* ci-joint.

Приключителенъ, *adj.* inclusif; — лно, — иве-

Прикривамъ, *va.* escorter; || *fig.* recouvrir, plâtrer; || *Mar. Milit.* convoyer.

Прикриване, *sm.* l'escorte *f*; || *Mar.* le convoi.

Прикупувамъ, *va.* acheter encor.

Прилагамъ, *va.* adapter, appliquer, apporter; || — са, *vr.* s'emmancher.

Прилагане, *sm.* l'adaptation *f.*
Прилагателно име, *sm. Gram.* l'adjectif *m.* какъ —, *adv.* -etivement.
Прилежавамъ, *va.* vaquer à (*voyez* Залѣгамъ).
Прилежане, *sm.* l'assiduité *f.*, diligence, application *f.* (*voyez* Затичане).
Прилежателенъ, *adj.* appliqué.
Прилеженъ, *vdj.* studieux, assidu à, soigneux, diligent, prompt.
Прилежливъ, *adj.* empressé.
Прилежно, *adv.* assidument.
 — гледане (*на нѣпѣдъ и стражаръ за*—), *sm.* *Mar.* la vigie.
Прилежъ, *sm.* le soin, empressement *m.*, application *f.*; || съ —, *adv.* précieusement. ex-professo.
Приливъ (*моторъ издвигателна вода*), *sm.* marée montante *f.*; 1. (*кръв*), *Méd.* la congestion; 2. (*морски*), le flot, le flux; || — и отливъ, flux et reflux; 3. (*на тежливостъ*), le trop-plein.
Прилика, *sf.* la ressemblance, affinité, comparaison, convenance, analogie, sorte *f.*; 1. (*въ лицето*), l'air *m.*; 2. *имамъ* — съ нѣщо, *va.* participer de; 3. *за* —, par contenance.
Прилистникъ, *sm. Bot.* la stipule.
Приличамъ, *vn.* convenir à, revenir, seoir; 1. (*на баща си*), chasser de race *f.*; 2. (*на*), *fig.* sentir; 3. (*на нѣкого*), ressembler; 4. (*на красенъ*), sympathiser; 5. *прилича*, *v. imp.* il importe, il habille, avoir la mine de; || (*на кому*), aller bien ou mal; 6. *приличатъ* си, ils se correspondent; 7. *прилично* е, il convient; 8. —ме си (*единъ другъ*), *vr.* se ressembler.
Приличенъ, *adj.* semblable, ressemblant, pareil, similaire, convenant, convenable, analogue, approchant de, raisonnable, compatible avec, catégorique; 1. *сѣанъ*, bien-séant, assortissant à, pertinent, sortable, beau ou bel, à propos; 2. *fig.* parallèle; 3. *Théol.* congru; -чно, -ument; 4. (*моторъ*), *fig.* parlant.
Приличие, *sm.* la bienséance; 1. *fig.* la tenue; 2. *Jur.* la pertinence; 3. (*на растенеа*), *Bot.* le caractère.
Прилично (е), *v. imp.* il appartient; || -щото, il est de règle que; || -чното, *sm.* l'honneur *m.*, la pareille, analogue *m.* — *врѣме*, *sm.* la commodité.
Приличностъ, *sf.* l'identité *f.*, similarité, convenance, égalité, comparabilité, proportion, correspondance *f.*, rapport *m.*
Прилогъ, *sm. Gram.* le prédicat ou attribut.
Приложене, *sm.* l'application *f.*; || *Gram.* apposition *f.*
Приложень, *adv.* ci-inlus.
Прилѣгамъ, *vn.* s'attachera.

Прилѣпене, *sm.* l'adhérente *f.*; || *Anat.* insertion *f.*
Прилѣпенъ, *adj.* jointif, adhérent.
Прилѣпителенъ, *adj.* communicatif.
Прилѣпливъ и -лѣпчивъ, *adj.* contagieux; || *Méd.* loimique.
Прилѣпностъ, *sf.* l'adhérente *f.*
Прилѣпнаса, *vr.* adhérer à, s'attacher à, s'accrocher à, s'incruster; || (*до жена*), s'enjuponner; || (*силно*), se cramponner à.
Прилѣпъ, *sm. mamm.* la chauve-souris, le vespertilion.
Прима (*игра*), *sf.* la prime.
Прималѣва ми, *v. imp.* il me pâme.
Прималѣване, *sm.* la pâmoison.
Примамъ, *sf.* l'attrait, alléchement *m.*
Примамвамъ и -мамямъ, *va.* attirer, al-lécher, appâter, affriander, amorcer, leur-rer, acoquiner; || *fam.* affrioler; || (*къмъ мене купувачи*), s'achalander.
Примамване и -мамяне, *sm.* l'amorce *f.*; || *fig.* l'aimant *m.* || *fam.* agacerie *f.*
Примамка, *sf.* les appas *m.*; || *fig.* appât *m.*
Примамлива свърка, *sf.* le pipeau; || *ловя* пилцы съ —, *va.* piper; || *ловене* пилцы съ —, la pipée. [uant.
Примамливъ, *adj.* tentant; || *fam.* acoqui-— пилецъ, *sm.* l'appau *m.*, appelant *m.*, chanterelle *f.*; || *Ven.* la moquette.
Примамникъ, *sm. fig.* canard privé *m.*
Примамно бѣрие, *sm.* l'appau *m.*
Примаски, *adj.* primatial.
Примасъ, *sm.* un primat.
Приматство, *sm.* la primatie.
Примикарий (*старей*), *sm.* un primicier ou princier; || дължностъ на —, le primiciéat ou princerie *f.*
Примиране, *sm.* la pacification, arrangement, accommodement, raccommodement, accord *m.*, conciliation, réconciliation *f.*, rapatriage et -triement *m.*, réunion *f.*; || *fig.* le rajuste-ment, rapprochement *m.*; || *срѣдство* за —, *fig.* le milieu. [teur.
Примирителенъ, *adj.* conciliatoire, concilla-
Примирително срѣдство, *sm.* la capitulation.
Примиріе, *sm.* l'armistice *m.*
Примирливъ, *adj.* réconciliable.
Примирникъ, *ница*, *s.* pacificateur, conciliateur, trice.
Примирно врѣме, *sm.* l'armistice *m.*
Примирявамъ, *va.* pacifier, accorder, ar-ranger, concilier, réconcilier, raccommoder, ajuster, rajuster, accommoder, réunir; || *фа* rapprocher; || -ца, *vr.* se réconcilier, se réunir, renouer, composer, être composé.
Примка, *sf.* le rets, embûche, longe *f.*, noeud coulant, allier *m.*; 1. *fig.* pot au noir; 2. (*въ тригтракъ*), la case; 3. *залагамъ* —ки или хѣакъ, *va.* dresser ou tendre des embûches.

Примкарь, *sm.* un traîneur.

Примки, *sf. pl.* les toiles *f.*, les pipeaux *m.*, rappeau *m.*, machination *f.*; 1. *fig.* le piège, les filets *m.*, trébuchet *m.*, sourcière *f.*, les bricoles *f.*, les lacets *m.*, lacs *m.*; 2. *платъ* отъ *коньки* — (*за сита*), la rapatelle; 3. (*за ловене пилци*), le traîneau, le pantin; 4. (*за врабки*), le nappé; 5. (*за еребицы*), la tonnelle; 6. *ловя съ* — еребицы, *va.* tonneler; 7. *ловецъ* на еребицы съ —, un tonnelier.

Примчена рокля, *sf.* la erinoline.

Примчено сито, *sm.* le sas.

Примченъ платъ, *sm.* la erinoline.

Примѣрна монета, *sf.* le pied-fort.

— *мѣрка* (*аляръ т.*), *sf.* le jauge.

— *паплата* (*на колело*), *sf.* la jeune-rante.

Примѣрин, *adj.* original; -но -alement; | (*юрнеченъ т.*), exemplaire, normal.

Примѣрно наблязване (*въ голѣмъ видъ*), *sm.* l'étalon *m.*

— *цѣличко* (*за монета*), *sm.* le flerton.

Примѣръ (*юрнекъ т.*), *sm.* l'exemple *m.*, exemplaire, original, prototype, patron, règle, patronage, carton *m.*; 1. *fig.* le modèle, le trait; 2. *Gram.* le paradigme; 3. *живъ* —, modèle académique; 4. *изработвамъ нѣщо споредъ* —, *va.* patronner; | *майсторъ* на —, un patronneur; 5. *изрѣзвамъ споредъ* —, *va.* chantourner; 6. *изрѣзване по* —, le chantournage; 7. *вървя по -тъ на*, *vr.* se régler sur; 8. *ставамъ* —, *vn.* faire planche *f.*; 9. *по -тъ на*, *prep.* à l'exemple de, à l'imitation de, à l'instar de.

Приналежности, *sf. pl.* les dépendances *f.*

Принадлежностъ, *sf.* l'appartenance *f.*, accompagnement, attribut *m.*, attribution *f.*, accessoire *m.*, annexe *f.*; | (*падане нѣкому*), *Jur.* la compétence; | *по* —, *adv.* dûment.

Принадлежж, *vn.* concerner, être à; 1. (*споредъ вѣдка правда*), *Jur.* compéter; 2. *принадлежи нѣкому*, *v. imp.* il appartient à; 3. *който -длежи*, appartenant à, *adj.*

Приносене, *sm.* l'offre *f.*; | (*на черковни вещи*), la profection.

Приносъ, *sm.* l'offrande *f.*, hommage *m.*; | (*по обрѣчане*), l'ex-voto *m.*

Приносямъ, *va.* offrir, porter, apporter, rapporter, valoir, produire, donner; | (*приходъ*), rendre.

Принудене, *sm.* la contrainte, coaction, extorsion, gêne, servitude *f.*; | *подложенъ на съдническо* —, contraignable, *adj.*

Принуденникъ, *sm.* coactif, *adj.*

Принуденностъ, *sf.* la contrainte, affectation, préciosité *f.*, air penché *m.*, guinderie, manière, étude *f.*; | *fig.* l'appret *m.*; | (*на писало*), le précieux.

Принудено уподобяване, *sm. fig.* le poncis.

Принуденъ, *adj.* contraint, forcé, affecté, tiré par les cheveux, gêné, guindé; | *fig.* appretté, empressé, pince.

— *смѣхъ*, *sm.* ris sardonien ou -donique *m.*

Принудливъ, *adj.* assujettissant.

Принудявамъ, *va.* contraindre, forcer à, assujettir, astreindre, gêner, extorquer, réduire, nécessiter; 1. *fig.* sergenter, exorciser, plier; 2. (*нѣкого за даване назадъ нѣщо*), faire regorger; 3. (*за пари нѣкого*), rançonner; 4. (*себе си къмъ нѣщо*), se cha-touiller pour; 5. (*силою*), violenter; 6. -са, *vr.* se contraindre, s'astreindre à, se gêner.

Принцеса (*княгиня*), *sf.* une princesse.

Принцъ (*князь*), *sm.* un prince.

— *металлъ*, *sm.* or de Manheim *m.*, chrysocale, similor *m.*; -денъ, de similor

Припада ми, *v. imp.* je me sens défaillir, je me trouve mal, il me pâme, il s'avauoit.

Припадване, *sm.* la défaillance, évanouissement, soulèvement de cœur *m.*; 1. *fig.* la bouffée; 2. *Méd.* la lipthymie, affection *f.*, symptôme, accès *m.*, attaque *f.*; 3. *цѣръ за* —, *Méd.* antiapoplectique, *adj.* 4. *учене за болестни -неа*, le symptomatologie.

Припарямъ, *va.* aborder.

Припирамъ, *va.* presser.

Приписвамъ, *va.* gratifier, référer, donner; | (*на*), rapporter; | (*нѣкому нѣщо*), prêter.

Приписване *Богу човѣческо подобие*, l'anthropomorphisme *m.*

Приписка (*въ стихове*), *sf.* l'envoi *m.*

Припикамъ, *vn.* courir, fuir, galoper.

Припикане, *sm.* la course; | *fig.* la fuite.

Припикачъ, *sm.* un courrier (*voyez* Бързачъ.)

Припознавамъ, *va.* reconnaître, décerner, qualifier de; | (*пълномощіе*), légitimer; | (*прѣдметъ въ хубостъ*), *fig.* donner la pommé. [timation.

Припознаване (*на пълномощіе*), *sm.* la légi-

Припръзна молба, *sf.* la postulation.

— *потрѣба*, *sf.* la nécessité; | *fig.* impérieux, *adj.*; | *отъ* —, par nécessité.

Припръзно, *adv.* instantment. [gence *f.*

Припръпностъ (*голѣма неволя*), *sf.* l'ar-

Припръпънъ, *adj.* urgent, pressé, pressant, impatient, instant.

Припръпънъ, *sm.* la reprise, le refrain, vers intercalaires *m.*; | (*на нѣсия*), le flon-flon.

Присадена чърница, *sf.* arbre, le cormier.

Присадено дръвче (*ашлама т.*), *sm.* l'ente *f.*

Присадены чърници, *sf. pl.* la corne.

Присады, *sf. pl.* (*voyez* Круши.)

Присаждамъ (*дръвце*), *va.* greffer; 1. (*прѣвивамъ*), enter; 2. (*накъ*), regreffer; 3. *Agric.* repiquer; 4. (*шѣрка*), inoculer; | -са, *vr.* s'inoculer.

Присаждане и -дене, *sm.* la greffe, ente-

- ment *m*; 1. (накъ), *Agric.* le repiquage; 2. начинъ —, la poupée; 3. ножке за —, le greffoir, écussonoir *m*; 4. листецъ за —, l'ente *f*.
- Присвоевамъ**, *va.* attribuer, empiéter, s'ériger en; || (*cu*), *vr.* s'appliquer.
- Присвоене**, *sn.* l'empiètement *m*.
- Присвойливъ**, *adj.* attributif.
- Присложенъ**, *adj.* contigu, ué.
- Присма** (*u fig.*), *sf.* le prisme.
- Присматически**, *adj.* prismatique.
- Присмивамса**, *vr.* se moquer de, se rire de, se railler de, s'amuser à, persifler et -siffler, satiriser, caricaturer, placarder, tourner en dérision, bafouer, se goberger de, turlupiner; 1. *fig.* nasarder, berner, pincer; 2. (*мбколу*) siffler; || *fam.* immoler.
- Присмивачъ**, *ка, s.* rieur, persifleur, gausseur, brocardeur, berneur, euse; || *fam.* un daubeur, un goguenard.
- Присмивень**, *adj.* sarcastique, dérisoire.
- Присмивка**, *sf.* la fable.
- Присмѣвливъ**, *adj.* moqueur, railleur.
- Присмѣвны рѣчи**, *sf. pl.* le persiflage.
- Присмѣвъ**, *sm.* la raillerie, moquerie, risée, satire *f*, persiflage *m*, cavillation, gaudriole, dérision *f*; 1. *fam.* le diction; 2. *pop.* la gausserie; 3. *fig.* la berne et bernement *m*, 'huée *f*; 4. выкъ за —, la 'huée; 5. на-выкъ за —, l'infatuation *f*; 6. выкамъ за —, *vn.* 'huer; 7. говора на —, *vn.* persifler et -siffler; 8. достойнъ за —, bernable; 9. имамъ страсть къмъ —, *vn.* infatuer.
- Приспиватели приказки**, *sf. pl.* des contes à dormir debout.
- Присърдце**, *sn.* la ferveur.
- Приставамъ**, *vn.* commettre; || (*на мысльта отъ многогласието*), opiner du bonnet *m*.
- Пристанвамъ**, *vn.* aborder; 1. (*на брѣгъ-тъ*), arriver; 2. (*мбколу*), s'abandonner à; || *fig.* épouser.
- Пристанване**, *sn.* l'abord *m*.
- Приставница**, *sf. fam.* une duégne.
- Приставно свършене**, *sn.* Gram. l'affixe *m*.
- Приставница**, *sf.* le port, réceptacle, couvert, asile *m*; 1. *Mar.* la cale; 2. морска —, le 'havre; 3. обзидана —, port de bagre; || (*дѣто могатъ де влазятъ ладии на всѣко врѣме*), port de toute marée; 4. ичистеване на —, le débâcle et -element; || чиста —, *va.* débâcler; 5. надвирачъ върху —, un débâcleur; 6. описание морски -цы и брѣгове, *Mar.* le portulan.
- Приставнична плата**, *sf. Mar.* droit de quillage, *m*.
- Пристигаамъ**, *vn.* arriver, atteindre; || който е пристигналъ, *s.* un arrivant.
- Пристигване**, *sn.* l'arrivée *f*; || (*на брѣгъ, за ладия*), arrivage *m*.
- Пристрастевамса** (*къмъ нѣщо*), *vr. fig.* s'engouer de.
- Пристрастенъ**, *adj.* partial; || (*къмъ*), passionné pour; || (*къмъ всѣко италианско нѣщо*), un anglomane.
- сѣдникъ, *sm.* un partialiste.
- Пристрастие**, *sm.* l'infatuation *f*, partialité, faiblesse *f*; 1. *fig.* l'engouement *m*; 2. (*къмъ италианско*), l'anglomanie *f*; 3. изцѣрявамъ отъ —, *va.* désinfatuer.
- Пристъпамъ**, *vn.* aborder, accéder à, s'approcher, procéder à; || (*къмъ нѣщо*), venir et en venir à.
- Пристъпване**, *sn.* l'accession *f*, accès *m*; || *fig.* l'abord *m*.
- Пристъпенъ**, *adj.* abordable, accessible; || *fam.* accostable.
- Пристъпностъ**, *sf.* l'accessibilité *f*.
- Присъединене**, *sn.* l'annexion *f*, réunion, incorporation *f*.
- Присъединени ставы** (*на тѣло*), *sf. pl.* l'emmanchement *m*.
- Присъединявамъ**, *va.* annexer à, incorporer, ajouter, attacher, associer; 1. *fig.* réunir, relier; 2. (*изново*), réincorporer; 3. (*на Черкова*), réconcilier; 4. -са, *vr.* se réunir, adhérer à.
- Присѣствие**, *sn.* la séance; || по време на -то, séance tenante, les plaids tenants *m*.
- Приснѣявамиса**, *vr.* songer de.
- Присѣстствувамъ** (който -тъва, séant, *part.*).
- Присѣщенъ**, *adj.* subjectif; -щно, -ivement.
- Присѣщеніе**, *sn.* la présence, existence, audience *f*; 1. *Théol.* la permanence; 2. на духъ-тъ -то, présence d'esprit; 3. съхранявамъ -то на духъ-тъ, *vn. fig.* avoir le pied marin; 4. който е въ —, assistant, *adj*; 5. въ —, *prép.* à la face de, sous les yeux de.
- Присѣщъ**, *adj.* présent. [tanée.
- Пританей** (*пританска сграда*), *sm.* le pry-
- Притварямъ**, *va.* clore; || (*малко*), entre clore; || -са, *vr.* feindre, faire mine de, se travestir.
- Притворень**, *adj.* dissimulé, feint, hypocrite, jesuitique, sournois, double, étudié, affecté, faux; || *fig.* normand.
- маршъ, *sm.* fausse marche *f*.
- миръ, *sm.* paix fourrée *f*.
- побожникъ, -ница, *s.* cafard, ado; eagot, ote.
- Притворникъ**, *ница, s.* dissimulateur, trice; sournois, oise.
- Притворна крамола**, *sf.* fausse alarme *f*.
- примка, *sf.* faux semblant *m*.
- святница, *sf.* un tartufe; || *fig.* un torticolis.
- святостъ, *sf.* la tartuferie.
- Притворно**, *adv. fig.* en dessous.
- наваляване, *sn.* Milit. fausse attaque *f*.
- побожница, *sf.* un béat; || *fam.* une béguine.

Притворно божество, *sn.* la cafarderie et cafardise, bigoterie *f*; || *fam.* le béguinage. — **примирене**, *sn.* paix fourée *f*.

Притворство, *sn.* la feinte, semblant, beau-semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, afféterie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonnade *f*; 2. *fig.* déguisement, masque *m*, comédie, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. *безъ* —, *adv.* à visage découvert.

Притеглеване (*на мышцѣтъ*), *sn.* l'adduction *f*.

Притеглевачъ, *sm.* Anat. l'adducteur *m*.

Притежателенъ, *adj.* Gram. possessif.

Притечна рѣка, *sf.* Geogr. l'affluement *m*.

Притискаване, *sn.* la foulure; || (*на два хлѣба*), la baisure.

Притискъ (*инструментъ*), *sm.* Chir. le tourniquet.

Притиснатъ, *adj.* serré, contraint; || *fig.* pincé, concerté, apprêté.

Притиснувамъ, *va.* fouler.

Притоварвамъ *и* -*рямъ*, *va.* surcharger, accabler, charger, affaïsser; 1. (*съ работа*), outrer; 2. (*ладия*), Mar. border; 3. -*са*, *vr.* se surcharger; || (*съ работа*), s'accabler.

Притоварване *и* -*ряне*, *sn.* la surcharge.

Притурба, *sf.* la nécessité; || *имамъ* —, *vr.* presser.

Притръбенъ, *adj.* indispensable, urgent, de rigueur, pressé, pressant; || Mar. obligé.

Притръбностъ, *sf.* l'indispensabilité *f*.

Притурване, *sn.* l'annexion *f*.

Притурена хартія (*върху издането*), *sf.* Тур. main de passe ou chaperon, *f*.

Притуренъ, *adj.* intercalaire, postiche, paragogique.

Притурка, *sf.* le supplément, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; || (*въ игра*), le renvi; || (*за украсене*), l'applique *f*.

Притурки, *sf.* pl. l'ingrédient *m*.

Притурямъ, *va.* appliquer, intercaler; || (*върху залагането на игра*), renvier.

Притѣсневачъ, *sm.* un oppresseur, un despote.

Притѣснене, *sn.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; || (*за даване пари*), l'avanie *f*.

Притѣсенъ, *adj.* opprimé, guindé.

Притѣсителенъ, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.

Притѣснявамъ, *va.* opprimer, opprimer, persécuter, vexer, molester; || *fig.* poursuivre, fouler; || -*са*, *vr.* se presser.

Притъмняване, *sn.* l'obscurcissement *m*.

Приходень, *adj.* productif, curial.

Приходъ, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, émolument, clocher, rapport *m*; 1. (*на духовно лице*), le temporel; 2. годишенъ *опредѣленъ* —, la rente; 3. *опредѣлямъ* — *къ* кому, *va.* renter; || (*на нѣщо*), *va.*

doter; 4. *опредѣлене* — на нѣщо, la dotation; 5. *зимане* — отъ имотъ на съдба, Jur. la récréance; 6. *получевамъ* —, *va.* revenir.

Прицѣтникъ, *sm.* Bot. la bractée.

Причастенъ (*на*), *adj.* complice de.

Причастіе (*комѣя*), *sn.* le saint sacrement, communion *f*, les dévotions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; || *fig.* la sainte table; || Gram. le participe.

Причастникъ, *ница*, *s.* communicant, ante.

Причастивамъ, *va.* administrer; || -*са* (*съ свѣты Тайны*), *va. vr.* communier; || (*често*), fréquenter les sacrements *m*.

Причастиване, *sn.* la communion; || (*често*), fréquentation des sacrements, *f*; || (*у протестанти*), la cène. [chape.

Причетникъ (*въ стихарь*), *sm.* le porte-

Причетливостъ, *sf.* l'imputabilité *f*.

Причетливъ, *adj.* imputable.

Причина, *sf.* la cause, occasion *f*, prétexte, pourquoi *m*, raison *f*, principe *m*, semence, matière *f*, sujet, moteur, motif *m*, considération *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, mère *f*, manteau *m*; 2. *безъ* —, *adv.* gratuitement; || *prép.* à propos de rien ou de bottes, hors de propos, mal à propos; 3. *безъ никаква* —, à propos de bottes; 4. *по друга* —, d'ailleur; 5. *ето дѣ е -та*, *fam.* voilà le 'hic, c'est là le 'hic; 6. *имамъ* —, *vn.* avoir lieu; || (*цѣто*), être fondé à; 7. *намирамъ* —, *va.* pretexter; || *fig.* bricoler; 8. *нѣмане* —, Jur. le non-lieu; 9. *по* —, *prép.* attendu; 10. *по коя* —, pour raison de quoi; 11. *ставамъ* —, *vn.* produire; || (*за*), motiver; 12. *съ* — *що*, sous prétexte que; 13. *ужъ съ* —, sous l'ombre; 14. -*чины*, *pl.* le considérant; 15. *излагамъ* — на, *va.* motiver.

Причиневачъ, *sm.* un auteur, un moteur.

Причинителенъ, *adj.* incident.

Причинореченъ, *adj.* Gram. causal et causatif.

Причиноречностъ, *sf.* la causalité.

Причитамъ, *va.* classer; || (*нѣкому нѣщо*), imputer; || (*въ свѣтѣ*), canoniser.

Причитане, *sn.* l'imputation; || (*въ Свѣтѣ*), la canonisation.

Причръпявамъ, *vn. fig.* colorer.

Причта, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. *говоря само съ -ты*, *vn.* ne parler que par sentences; 2. *говорене съ* —, *fig.* la bribe; 3. *говорилимъ или споренъ съ* —, sentencieux, *adj*; 4. *права на* —, *va.* proverbialiser; 5. *сборникъ съ* —, la paremiographie et -miologie; 6. *съ* —, *adv.* paraboliquement; 7. *по -та*, pro-verbialement.

Причтенъ, *adj.* proverbial, parabolique.

Причудливъ, *adj.* fantasque; -*во*, -*ment*.

Пришестіе (*сторо*), *m. Slav.* le second avènement. [interfolier.

Пришивамъ (*бѣла хартія съ кнѣза*), *va.*

Пришивка, *sf.* l'élargissement *f.*, coya *m.*; | *Méd.* le chevron; | (*на дръха*), le troussis.

Прищене, *m.* l'humeur *f.*; | *fam.* la lubie.

Прищи (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejail- lit, saillit; | (*на горѣ*), elle sourde.

Прищателенъ, *adj.* jaillissant.

— кладенець, *m.* fontaine jaculatoire *f.*, jet d'eau, *m.*

Прищка, *sf.* Anat. la vésicule; | *Méd.* l'em- physème *m.*; | (*налицы отъ горещина*), l'échauboulure *f.* [volage *m.*

Прищна сыпанца (*у дѣца*), *sf.* *Méd.* feu

Прищѣвка, *sf.* la verge; 1. *sg.* la quinte; 2. *fam.* le vertigo; 3. -кы, *pl. sg.* rats dans la tête, *m.*; 4. лоша или добры -кы, les volontés *f.*

Прищи, *m.* la bulle, ampoule *f.*

Прищиване (*на тежка жена*), *m.* *Méd.* la malacie.

Прищиване, *m. pl.* les pardons *m.*

Прищине (*на вода*), *m.* la saillie.

Приемамъ и Приймамъ, *va.* recevoir, ac- cepter, accueillir, admettre, adopter, recueillir, interpréter, revêtir et se — de, poser, souffrir, étudier; 1. *sg.* éprouser; | *fam.* palper; 2. (*буквално*), prendre au pied de la lettre; 3. (*сърху си*), entreprendre; 4. (*за върно*), supposer; 5. (*много гости на трапезата си*), tenir table ouverte; 6. (*припознавамъ за добро*), approuver à; 7. (*добро*), faire accueil; 8. (*за добро*), avoir pour agréable; 9. (*съ благоволене*), agréer; 10. (*драгостно това*), *fam.* cela n'est pas de refus; 11. (*у мене*), réadmet- tre; 12. (*съ кѣмѣ*), héberger; 13. (*намы*), prendre; 14. (*къкого съ община*), agréger, initier; 15. (*на себе-си отговорностъ*), assumer; 16. (*кары*), toucher; 17. (*помощ- ния*), s'adjoindre; 18. (*съ сдружението*), associer; 19. (*съ сѣтка*), allouer; 20.

способностъ да — въ себе-си въшлене, la réceptivité; 21. (*значителенъ видъ*), se poser; 22. -са, *vv.* s'interpréter; 23. прие- мася, *v. imp.* il se prend.

Приемане и Приймање, *m.* l'acceptation *f.*, accueil *m.*, réception, admission, entrée, bienvenue *f.*, traitement, chère *f.*; 1. *sg.* l'adoption *f.*; 2. (*съ кѣмѣ*), l'hébergement *m.*; 3. (*наследство*), *Jur.* addition d'hé- rédité; 4. (*съ община*), la réception, agré- gation *f.*; 5. за — то на обѣдъ, la bienvenue.

Приемливостъ, *sf.* la recevabilité, admissi- bilité, docilité *f.*

Приемливъ, *adj.* susceptible de, studieux, docile, passable, disciplinable; | (*съ сѣт- ка*), allouable; | който може съ прие- ме, recevable, *adj.*

Приемникъ, *m.* un accepteur, prenant, *adj.*; 1. *Jur.* ayant cause; 2. *Chim.* le réceptier; 3. (*контрактия*), *s.* entrepreneur, euse; 4. (*на прѣдаването*), *Jur.* un abandonna- taire; 5. опрѣдѣленъ за —, un survi- vancier.

Приемничество (правда за —, la survivance.

Приемъ, *m.* la dose, le traitement; | *sg.* l'asile *m.*

Приетель, *m.* un ami; cousin, ine; | (*на есты кѣща и антикы*), un antiquaire; | (*на музика*), un dilettante (*pl.* -ti).

Приетеленъ, *adj.* affable.

Приетелски, *adj.* amical; -скы, -ment.

Приетелко събрание, *m.* petit comité *m.*

Приетелскы, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.

Приетелство, *m.* l'amitié *f.*

Приетенъ, *adj.* agréable, gracieux, amiable, flatteur, plaisant, délectable, délicat, déli- cieux, revenant, prévenant, doux; 1. *sg.* moelleux, ragoûtant; 2. (*на поведѣ*), riant; 3. (*на обшанеята*), suave; 4. (*мърдѣ*), voluptueux; 5. бывамъ —, *vv. sg.* sourire.

— джхъ, *m.* le parfum.

— обѣдъ, *m.* bon appétit!

Приетливо, *adv.* accortement. [tise *f.*

Приетливостъ, *sf.* la courtoisie; | *fam.* accor-

Приетливъ, *adj.* courtois, accort.

Приетна мирназма (*отъ сино или вѣдсе*), *sf.* le fumet.

Приетно, *m.* l'agréable *m.*; | — е да видя, il fait beau voir.

— сѣщане, *m.* le bien-être.

Приетностъ, *sf.* l'amabilité *f.*, élégance, gen- tillesse, grâce *f.*, agrément *m.*, suavité *f.*, moelleux *m.*, amenité *f.*; | *sg.* la douceur; | безъ —, *sec.*, *adj.*

Приеть, *adj.* reçu, obligé, agréable.

Примане (*кога ялува кѣкой*), *m.* la nagée.

Приманица (*конска*), le galop, galopade *f.*, clocher *m.*, courbette *f.*; | карамъ на —, *va.* galoper, courbeter; | на —, *adv.* ventre à terre.

Приорски, *adj.* prieural.

Приорско достойнство (и приорство), *m.* le priorat.

Приорство, *m.* le prieuré.

Приоръ, *m.* un prieur.

Примложене, *m.* le surcroite.

Прѣдка, *sf.* l'appétit *m.*; | докарвамъ —, *va.* ragoûter.

Прѣдчезъ, *adj.* ragoûtant.

Прѣтие (*на Св. Причастіе*), *m.* la manducation.

Проба, *sf.* l'essai *m.*; | (*монетна*), le titre, la loi.

Пробень листъ (*юрнекъ*), *m.* le specimen.

Пробивалка, *sf.* Artill. la forerie; | —, *тесакъ*, la vrillette.

Пробиваликъ, *m.* le foreur, vilebrequin, Пробивало (*за мушакъ*), *m.* l'évidoir *m.*

- Пробивамъ, va.** perforer, percer, trouser, creuser, vider, sonder, forer, miner, aléser, térébrer; 1. *fig.* larder de; 2. *Milit.* enfoncer; 3. (*сидѣ съ топомъ*), battre en brèche; 4. -са, *vr.* se trouser; 5. пробиваса, *v. imp.* il se met à jour.
- Пробиване, sm.** la perforation, perçement, forage, alésage *m*; 1. (*съ сърдцель*), le perçage; 2. (*на смолисто дърво*), la térébration; 3. (*на търбуха*), *Chir.* la ponction.
- Пробивателенъ, adj.** perçant, perforatif.
- Пробивачка, sf.** *mollusque*, le taret.
- Пробивачъ, sm.** un perceur, alésoir *m*.
- Пробивка, sf.** le trou; | *Milit.* la trouée; | *Archit.* la baie.
- Пробирамъ, va.** élire.
- Пробитостъ, sf.** la brèche, le forage.
- Пробить, adj.** percé. [*sm.* le caniveau].
— камыкъ (*за истичване вода по улица*), Пробиты желъза, *sm. pl.* arme à feu, *f*.
- Проблема, sf.** le problème. [*-ment*].
- Проблематически, adj.** problématique; -ски.
- Прободенъ, adj.** percé.
- Прободителенъ, adj.** perçant, poignant; | (*за болезъ*), térébrant.
- Прободително скърцане, sm.** la stridour.
- Пробождамъ, va.** percer, enfoncer, traverser, élançer, enfoncer, enfiler, embrocher, transpercer, contre-pointer, entrelarder; 1. *fig.* larder de; 2. (*съ сабя*), pointer; 3. прободжа (*за елена*), *v. imp.* il dague; 4. -са, *vr.* se percer de, s'enfoncer; 5. -меса (*единъ другъ*), s'entre-percer. [*centase*].
- Пробождане (търбуха), sm.** *Chir.* la para-
- Пробство, sm.** la prévôté.
- Пробствъ (исрей), sm.** un prévôt.
- Пробувамъ (алато), va.** toucher.
- Пробуда, sf.** *fig.* la réveille-matin.
- Пробуждамъ, vr.** s'éveiller, ouvrir la paupière.
- Пробуждане, sm.** le réveil; | *Milit.* la diane.
- Провала, sm.** un beau dîneur; machour, euse; avalueur de pois gris, goulou, gourmand, glouton *m*; pifre, esse; | *fig.* un gargantua, pourceau *m*; | *pop.* un bûfeur, goinfre *m*.
- Проваленъ, adj.** vorace; -лю, -ment.
- Провалителенъ, adj.** glouton; -лю, -ment.
- Провалостъ, sf.** la voracité, gloutonnerie *f*.
- Провалоство, sm.** la gourmandise, gloutonnerie.
- Провалъ, sm.** un comesteur, bout-tout-cuire *m*; | *pop.* un fripe-sauce.
- Провалимса, vr.** s'engloutir, s'abîmer, fondre; | да са провалимъ, *interj. fam.* malepeste.
- Провански стафиди, sf. pl.** le jubis.
- Проведителенъ, adj.** conducteur.
- Проведиторъ (въ Венеция), sm.** un provéditeur. [*billité*].
- Проведливостъ, sf.** la conductibilité et -ducii-
- Проведливъ, adj.** conductible.
- Проведникъ (на електричество), sm.** *Phys.* le conducteur.
- Провеждамъ, va.** escorter, conduire.
- Провеждане, sm.** l'escorte *f*, la conduite.
- Провидѣне, sm.** la providence; | което ка държи отъ —, providentiel, *adj*.
- Провизия (и военна), sf.** les subsistances *f*; | *Com.* la provision.
- Провизорство, sm.** le provisorat et -sorerie *f*.
- Провизоръ (класенъ надзиратъ), sm.** un proviseur.
- Провинция (область), sf.** la province.
- Провинциаленъ, adj.** provincial; -лю, -lement.
- изговоръ, *sm.* un provincialisme.
- Провинциалъ (свѣщенъ началникъ), sm.** un provincial; | достоинство на —, le provincialat.
- Провиснамъ, vr.** se faufiler, couler.
- Провисната месна гуша (на сениа), sf.** le magreau.
- дрипа, *sf.* la pendeloque.
- дръха, *sf.* le barlong.
- Провиснато, adv.** à plomb.
- Провиснатъ и -вѣсенъ (който еси), adj.** abrupt, avalé, pendant | (*за моста*), suspendu.
- ремыкъ (*на сабя*), *sm.* le pendant.
- Провиснати чорапы, sm. pl.** bas ravalés *m*.
- ципы, *sf. pl. fam.* les tétasses *f*.
- Провиснувамъ, sm.** s'avalier; | -са, *vr.* prendre, saillir.
- Провиснуване, sm.** le plomb.
- Провиантско управлене, sm.** le vivro.
- Провиантъ (провизия, храна), sm.** munition de bouche, *f*; 1. *Milit.* le vivro; 2. приготвямъ —, *va.* munitionner, manutentionner; 3. приготвяне —, le ravitaillement.
- мейстеръ (машиния т.), *sm.* un munitionnaire.
- Провлачамъ, va.** traînasser; 1. (*души*), traîner ses paroles *f*; 2. -са, *vr.* traîner; 3. провлачаса (*за екипо*), *v. imp.* il traînasse.
- Провлачане, sm.** la longueur; *pl.* -nea, les -a.
- Провлаченъ (за сежда), adj.** tombant.
- Провлачителна жила, sf.** le boudla.
- Провлачна пѣсничка, sf.** *Mus.* la cantilène.
- Проводеникъ, ница, s.** ambassadeur, drice.
- Проводнически, adj.** ambassadorial.
- Проводничество, sm.** l'ambassade *f*.
- Провождамъ, va.** envoyer; | (*стоки*), *Com.* consigner.
- Провождатъ (на писма), sm.** un envoyeur; | (*на стоки*), *Com.* un consignateur.
- Провѣртвамъ (нахъ), va.** repercer.
- Провѣтсамъ, vr.** se pencher.
- Провѣсена гредъ (ради затиране ерата), sf.** le tapetu.
- пригъръжа (*на еръхъ одаръ*), *sf.* la pente.
- Провѣсенъ, adj.** avalé (*воиъ Провиснатъ*).
- Прогимназия (придготвителна гимназия), sf.** le progymnase.

Проглушавамъ, *va.* étourdir, abasourdir.

Проглушаване, *m.* l'étourdissement *m.*

Проглушителенъ, *adj.* étourdissant, assourdissant, égarant.

Прогоивамъ (*изново*), *va.* rechasser.

Прогора (*y прѣстѣяникъ*), *sf.* la stigmata.

Прогорене, *m.* Anat. le fonticule.

Прогорително сръдство, *m.* Chir. le ruptoire.

Прогорилъ, *adj.* Chir. ruptoire.

Прогоривамъ (*прѣстѣяникъ*), *va.* stigmatiser, marquer.

Програма (*извѣстie*), *sf.* le programme.

Прогрессионъ, *adj.* *fig.* progressif; -вио, -ивенат.

Прогрессио, *sf.* Mathém. la progression.

Продавамъ, *va.* vendre, débiter, se défaire de, trafiquer, aliéner; 1. (*имотъ-тъ съ*), s'exécuter; 2. (*съ наддаване*), adjuger; | *Jur.* liciter; 3. (*скамо*), saler; 4. (*много скамо*), poivrer, surprendre; 5. (*сконтирувамъ*), négocier; 6. -са, *vr.* se vendre; 7. (*скамо*), se lester; 8. **продавача** (*занисъ*), *v. imp.* il se négocie; | *който* може са прода, négociable, *adj*; 9. **добър са продава**, de vente *f.* [les ventes *f.*

Продаване, *m.* la vente; | **данъ са — имотъ**, **продавателенъ**, *adj.* aliénable.

Продавачъ, *ка, s.* facteur, trice; débitant, ante; un aliénéateur; | *Jur.* vendeur, -deresse.

Продажба и -данъ, *sf.* la vente, marché, débit *m.*, aliénation *f*; 1. (*съ дълъ съ малко печѣлба*), *fam.* commerce à tempérament; *m*; 2. (*на занисъ*), *Com.* la négociation; 3. (*съ наддаване, жезамъ т.*), l'adjudication *f.*, enca, rabais *m*; | *Jur.* la licitation; 4. (*ложъ съ теамъ*), location des loges, *f*; 5. **надмрътъ въруху — на дърва**, un garde-vente; 6. **недостигане —** la non-vente. [aire; | *fig.* à l'enchère *f.*

Продажбенъ, *adj.* vénal, vendable, mercé-

Продажбливъ, *adj.* marchand.

Продажна цѣна, *sf.* valeur vénale *f.*

Продажбностъ, *sf.* la vénalité.

Продажанъ, *adj.* vendable.

Продажъ, *sf.* le débouché; 1. *Jur.* l'abalienation *f*; 2. (*на дръбно*), vente en détail; | (*скупомъ*), vente en gros; 3. (*извѣстно скопна*), la survente; 4. (*стоки*), le débouchement.

Продължавамъ, *va.* continuer, prolonger, proroger, allonger, pousser, paraphraser; 1. (*за свѣдожажъ*), perpétuer; 2. (*маче-натомъ*), poursuivre; 3. -са, *vr.* se continuer, se prolonger, durer; 4. (*за свѣдожажъ*), se perpétuer.

Продължаване и -жене, *m.* le prolongement, continuation, suite, prolongation, durée *f.*, cours *m*; 1. *Anat.* la production; 2. (*на сръдство*), l'espace *m.*, étendue *f*; 3. **въ —**, *prép.* pendant, durant.

Продължавачъ, *m.* un continuateur.

Продълженъ, *adj.* allongé.

Продължителенъ, *adj.* permanent, immant, suivi, soutenu, prorogatif, opiniâtre, de longue haleine *f*; | (*за болестъ*), *Méd.* stationnaire.

Продължителна трѣска, *sf.* *Méd.* la synoque et fièvre —, *sf.*

Продължително пие, *m.* la buverie.

Продължителностъ, *sf.* la permanence, la continuité. [*Com.* la provenance.

Продуктъ, *m.* le produit, rendement *m*; |

Продукчамъ, *va.* cribler.

Продукчеване (*на листъ*), *m.* *Typ.* la pointure; | **изтървамъ —то на листъ**, *va.* *Typ.* pointer. [vermiculé.

Продукченъ, *adj.* criblé, piqué; | *Archit.*

Проджнена дѣла, *sf.* *fig.* panier percé *m.* — и отропалена земя, *sf.* le fondis et fontis.

Проджненъ, *adj. f.* à gueules bée.

Проджъ, *m.* *fig.* un pourceau.

Проектирувамъ, *va.* projeter.

Проектъ, *m.* le projet. [jection.

Проектия (*набръджене*), *m.* *Perp.* la pro-

Прожекторъ, *m.* un projecteur.

Проза, *sf.* la prose; | **пиша —**, *va.* prosaiser et prosier. [teur.

Прозаниъ (*-иченъ писателъ*), *m.* un proza-

Прозанчески, *adj.* prosalque.

Прозанческо завъртване, *m.* le prosaïsme.

Прозекторъ, *m.* un disséqueur.

Прозелитски, *adj.* prosélytique.

Прозелитъ, *ка, s.* prosélyte.

Прозиренъ, *adj.* transparent, diaphane, limpide, hyalin; | (*жърдъ бистръ*), pellucide. — **бѣлтъ** (*на хартия*), *m.* le filigramme.

Прозирна бръзда (*y хартия*), *sf.* la vergeure. — **хартия**, *sf.* la serpente et papier —, *m.*

Прозирно, *adv.* à jour.

Прозирностъ, *sf.* la transparence, diaphanéité *f*; | (*на водата*), la limpidité.

Прозопопел (*заморфвие*), *sf.* *Rhét.* la prozoporée.

Прозорецъ, *m.* la fenêtre, la vue, le jour; 1. (*срѣта*), la porte-croisée et -fenêtre; 2.

(*на градинскъ эндъ*), la claire voie; 3. (*на прѣдъ дюжнъ*), la devanture; 4.

хвърляне въ —, la désfenestration.

Прозоранецъ, *m.* un voyant.

Прозоранностъ, *sf.* la perspicacité, sagacité, clairvoyance *f.*

Прозорливъ, *adj.* clairvoyant, prévoyant, perspicace, sagace; | *fig.* pénétrant, délié.

Прозорчакъ (*сичкиятъ прозорци на къща*), *m.* le fenêtrage.

Прозорче, *m.* le jour; | (*на житникъ, на нѣденикъ*), la lucarne.

Прозорченъ видъ, *m.* *Archit.* l'allège *f.*

— **прагъ**, *m.* l'appui de fenêtre, *m.*

Прозорчна петелка, *sf.* l'espagnolette *f.* — подставка (*подлога*), *sf.* le birloir.
 Прозорчно стъкло, *sm.* le carreau, la vitre; | **всичкитѣ** -ла на каща (*стаклаларѣ*), *le vitrage*.
 Прозористо, *adv.* à claire-voie.
 Прозѣвамса, *vr.* bâiller.
 Прозѣване, *sm.* le bâillement; | *Méd.* l'oscitation *f.*
 Произведеие, *sm.* le produit, production *f.* rendement *m.* génération *f.* ouvrage *m.*; 1. *Com.* la provenance; 2. *Arithm.* le produit; 3. (*рѣчи*), *Gram.* l'origine *f.*; 4. **плацимъ** съ — **отъ** земата, payer en nature *f.*; 5. -неа (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeuvre *m.*; | **събиратъ** на —, un ouvrier.
 Производителенъ, *adj.* producteur, générateur.
 Производливостъ, *sf.* la productibilité.
 Производливъ, *adj.* productible.
 Производна рѣчь, *sf.* *Gram.* le dérivé.
 Производникъ, *ница, а.* producteur, trice; entrepreneur d'industrie, *m.*
 Производство, *sm.* le procédé, la direction; | *Chim.* l'opération *f.*; | (*на дѣло*), les errements *m.*
 Произвождамъ, *va.* produire, former, élever, porter, faire surgir, enfanter, donner, faire; | (*дума*), dériver; | (*многосо*), reproduire.
 Произволене, *sm.* le gré, option *f.*; | на — на нѣкого, au gré de.
 Произволенъ, *adj.* facultatif, volontaire.
 Производна властъ, *sf.* *Jur.* pouvoir discrétionnaire *m.*
 Произвольно, *adv.* de son gré, de son chef.
 Произволъ, *sm.* la désération.
 Проналазямъ, *vm.* provenir de, dériver de, émaner de, découler de, venir de, se tirer de; 1. (*отъ*), résulter de, descendre de, suivre de; 2. (*отъ нѣщо*), sortir; 3. **проналазя**, *v. imp.* il dépende; | (*отъ*), *fig.* il sourd de; 4. **които** **проналазя**, résultant, descendant, *adj.*; | (*отъ*), originaire de, *adj.*
 Проналазяне, *sm.* l'origine *f.* descendance *f.*; | *fig.* la filiation, côte *f.*; | *Gram.* la dérivation. [aspirer.
 Проносямъ, *vr.* proférer; | (*съ гласо*),
 Пронощене, *sm.* l'accent *m.* articulation *f.*
 Пронсходителенъ (*отъ нѣщо*), *adj.* provenant.
 Пронсхождамъ, *vm.* provenir de; 1. (*отъ*), résulter de, procéder de, suivre de, partir de; 2. (*отъ нѣщо*), émaner de, venir de, sortir; 3. **пронсхожда** (*отъ*), *v. imp.* il tient à; | *fig.* il sourd de.
 Пронсхождане и -дене, *sm.* l'origine, génération, naissance, filiation et étoffe *f.*, parage, lieu *m.*; 1. *fig.* le tronc, extraction, côte *f.*; 2. (*Святаго Духа*), *Théol.* la procession.
 Прокапва, *v. imp.* il se filtre.

Прокапване, *sm.* le perçement; | (*дѣло на рѣка*), l'affouillement *m.*
 Прокарвамъ, *va.* percer, pénétrer.
 Прокарване, *sm.* la sortie. [travers de.
 Прокарваица [на — *adv.* à travers, на
 Прокарователенъ, *adj.* pénétrant, pénétratif.
 Прокисваса, *v. imp.* il s'oxyde.
 Прокисване, *sm.* l'oxydation *f.*; 1. **способностъ** за —, l'oxydabilité; 2. **способенъ** за —, *Chim.* oxydable, *adj.*; 3. **начало** —, l'oxydule *m.*
 Прокиша (*происъ*), *sf.* *Chim.* l'oxyde *m.*, le peroxyde; | **правя** на —, *va.* oxyder.
 Прокишица, *sf.* *Chim.* le protoxyde.
 Прокишииостъ, *sf.* l'oxydation *f.*
 Прокионъ (*сѣвѣдѣ*), *sm.* le Procyon.
 Прокламация, *sf.* la proclamation.
 Проклетіа, *sf.* l'exécration *f.* imprécation, malediction *f.* foudre *f* et *m.*; 1. *fam.* le maudisson; 2. **достойнъ** за —, maudissable; 3. **който** **прѣдава** на —, *Théol.* fulminatoire, *adj.*
 Проклетъ, *adj.* maudit, abhorré; | *pop.* sacré.
 Проклинямъ, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer, exécerer; | *fam.* pester.
 Проклинане, *sm.* le jurement, juron, serment *m.*
 Проклинателенъ, *adj.* imprécatoire.
 Проклинявамъ, *va.* damner.
 Прокляняване, *sm.* la damnation; | **достойнъ** за —, damnable, *adj.*; | **иснадамъ** въ —, *vm.* se damner.
 Прокобене, *sm.* la vaticination.
 Прокобей, *sm.* un voyant.
 Прокобямъ, *vm.* prédire, présager.
 Прокоисулки, *adj.* proconsulaire.
 Прокоисулство, *sm.* le proconsulat. [sul.
 Прокоисулъ (*у Римляни*), *sm.* un proconsul.
 Прокоиски вѣнецъ, *sm.* couronne vallaire *f.*
 Прокопъ (*хендѣтъ* и) *sm.* la tranchée, le fossé, le canal; 1. (*за истрежане воды*), la saignée; 2. **забыкаице** съ —, le fossage; 3. **забыкаице** съ —, *va.* fossayer; 4. -кони, *pl.* *Milit.* les travailleurs *m.*; 5. **забыкувамса** съ —, *vr.* se retrancher; 6. **утвърдявамъ** съ —, *va.* retrancher.
 Прокрывамъ, *va.* recéler.
 Прокрыване (*на откраднато нѣщо*), *sm.* le recèlement et recel.
 Покрывать, *на (жмать и), а.* recéleur, enser.
 Прокудевамъ, *va.* égarer; 1. *Vén.* étranger; 2. (*срѣдны заброве*), détranger; 3. -са, *vr.* dénicher.
 Прокуроръ, *sm.* un procureur; | генералъ —, procureur-général *m.*; | **жена** **му** на —, la procureuse. [rateur.
 Прокураторъ (*въ Венеція*), *sm.* un procureur.
 Преливамъ, *va.* répandre; | (*крѣвѣ*), baigner dans le sang.

Пролитване, m. l'effusion f.

Проливъ, *m.* le détroit, bras de mer, *m*; 1. *Géogr.* la manche, bosphore *m*; 2. *Mar.* le pas, la bouque; 3. **впадение въ —**, *Mar.* l'embarquement *m*; 4. **впадение въ — или въ каналъ**, *vb.* embouquer.

Прологъ, *ou*. le prologue.

Пролѣска, *sf. plante*, la mercuriale.

Пролѣченъ медъ, *sm. miel mercurial sm.*

Продѣтенъ и -теки, *adj.* printanier, vernal.

Пролѣтна муха, *sf. insecte*, la frigane et phrygane.

— трѣска, *sf.* l'éphélide *f.*

Пролѣтъ, *sf.* le printemps; | *fam.* le re-
nouveau; | НАВѢТЬ ЗА МОСКВОЮ НА —, étoffes
printanières *f.*

Проминувамъ, *vs. dissipar.*

Проминување (на *спѹме*), *m.* la distance;
| *Mm.* espacer *m.*

Промывательный, *adj.*, perméable.

Промышленамъ, *va. percer, forer, enfermer, embrocher, transpercer*; | -вѣтца (единъ другъ), *vr. il s'égorgent.*

Промуштеленъ, *adj.* aigu.

Промѣна, *sf.* l'alternative *m*, variation, vicissitude, réforme, surcharge *f*, troc, agio *m*, pièce de rechange, *f*; 1. *fig.* la phase; 2. (на бойный урядъ), *Milit.* l'inversion *f*; 3. (на мѣсто), le remplacement; 4. (на теченіе), *Mar.* virement d'eau; *m*; 5. учанствіи въ --, на coopermutant; 6. нѣкогда отнѣсно до — стоки, commutatif, *adj.*

Промънена лозинга, sf. Milit. le contre-mot.

Промѣна, en. le convertissement, remplacement, transmutation, conversion, substitution, adaptation, métamorphose, arise f;
1. *Gram.* l'inflexion f; 2. (*дѣлнмость*), la permutation; 3. (*одно нѣмъ на друго*), *Mes.* la nuance; 4. *точка* — *арше* (*на барометрѣ*), le variable; 5. *бесѣдѣ* — *adv.* invariablement. — *и-ратиф*

Промѣнителенъ, *sf.* variable, alterateur et
Промѣнлива гледна (сѣ. дѣламо сѣѣмо),
sf. la fantasmagorie et image - rigne.

Промѣна, одо. alternativment.

— **срѣдство**, *en. Méd. succédané, adj. m.*

ПРОМѢНЛИВОСТЬ, *cf.* la variabilité, amovibilité, mutabilité, muabilité, transmutabilité, versatilité, vicissitude, intempérie, commuabilité, négociabilité, *f.*

Промѣна, adj. variant, variable, changeant, échangeable, alterable, versatile, amovible, mueble, transmutable, commuable, adaptable, incertain, journalist, faculté locomotive *f.*: 1. (смыслъ сдѣлаетъ), alternatif; | *Bot.* alternus; 2. (за мѣсяцемъ), intermittent.

— ЧОВЕКА (ПРОМЕН), см. НА ПРЕТОС.

Промышленные лица, не пл. Лич. обон
fongibles A.

ПРОМѢНЛИВОСТЬ, sf. la variation, la vicissitude

Промѣновачъ (на должностъ), *см.* **цѣ**
permutant.

Промѣняемыя, va. échanger, changer en, réformer, varier, altérer, convertir, transformer, substituer; 1. adapter, diversifier, métamorphoser en, permettre, troquer, commercer, trafiquer; 2. *fig.* bercer, balancer; 3. (*закона*), déroger à; 4. (*мысли*), *fig.* revirer, virer de bord; 5. (*мѣсто*), remplacer; 6. (*намык-тъ си*), contracter; 7. (*иди*), toucher; 8. (*на нѣщо*), tourner en; 9. (*стража*), lever; | *Mili.* relever; 10. -са, *vr.* changer en, varier, s'altérer, se métamorphoser, se balancer, se tourner en; 11. -вамеся (*сдѣль другъ*), se relayer; | *Mili.* se relever; | (*съ дѣлжностимъ*), rouler; | (*мѣсто* *си*), se remplacer; 12. промѣнявася отвѣднати (*за вѣщрь-тъ*), *v. imp. Mar.* il saute; 13. за да са не промѣни нищо, *Jur.* ne variatur; 14. способностъ да -ва мѣсто, la locomobilité et -motivité, faculté locomotive *f.*

Промѣна, *m.* le changement, altération, révolution, mutation *f.* retour, change, échange, troc *m*; 1. *fig.* la diversion; 2. (одно по другому), l'alternance et -nation *f*; 3. (на недвижимъ имотъ за движимъ), *Jur.* l'ameublement *m*; 4. (наклоненіе и сръмена), *Gram.* l'énallage *m*; 5. (на хората отъ ладіи), *Mar.* l'amarinage *m*; 6. (чиновници), *fig.* le roulement; 7. (вѣстия), le service.

Пром'якнувати (прѣсти), *va. traverser*;
-са, *vr. couler*; (прѣсти прѣсно), *percer*.

Пронизанъ, *adj.* piqué.

Пронизываю (ялаю), *vā. piquer.*

Пронизване (по плът), *en la piquére:*

Пронизъ [на —, *adv.* de part en part.

Проникателенъ, *adj.* pénétrable.

Проницаемость, *cf.* la perméabilité.

Проникливость, *sf.* la pénétrabilité, la sagacité.

ПРОНИКЛИВЪ, *adj.* pénétrable, sagace.

Проникнувамъ, *va.* fouiller; | (въ нѣмъ),
fig. pénétrer, percer.

Проникнување, см. la pénétration.

Пронираемость, *sf.* la pénétrabilité, profondeur, sagacité *f*; | *sg.* subtilité.

Проницаемъ, *adj.* pénétrable; subtil, sagace;
глубокъ. *fig.* profond.

Проницательскъ, *adj.* *fig.* profond.

Проницательность, *sf*, la profondeur.

Проопнуване (на мизият), см. 1a еодна.

Пропаганда (миссионерск. коллегия), cf.
la propaganda; | членъ на —, un propa-
gandiste.

Продадамъ, *vn. périr, se perdre, disparaître, déchoir, appietrir et s' —, et; I ass. chan-*
vece продамъ чортъ, c'est fait de moi.

Простачики и шутишки, *sm.* un quolibétier et -tiste.

Простачико и шутиване, *sm.* le quolibot; | **габавъ съ -ване**, quolibétique, *adj.*

— **шговарване**, *sm.* la trivialité.

Простачики, *adv.* bassement.

Простачина, *sf.* la crapule, roture *f.*

Простене, *sm.* le pardon, excuse *f.*, adieu *m.*, indulgence, rémission, grâce *f.*; 1. *fig.* le quartier; 2. *Jur.* excusation *f.*; 3. (*на съчувствъ ерѣхосе*), indulgence plénière *f.*

Простенъ и -сть, *adj.* *Jur.* remissionnaire.

— **човѣкъ**, *sm.* un amnistié, *adj.*

Простете! *interj.* pardon, mille pardons.

Простилиникъ, *sm.* pardonneur, *adj.* *m.*

Простирамъ, *va.* pousser, porter, étirer, avancer, régner; 1. (*на землѣма*), étendre sur le carreau; 2. (*плана*), tendre; 3. -*са*, *vr.* se monter à; 4. (*до нѣмо*), monter à.

Простиране, *sm.* l'étirage *m.*, latitude *f.*; | *Méd.* la pandiculation; | (*сморъ*), l'étalage *m.*

Простителемъ, *adj.* pardonnable, excusable, supportable, rémissible; 1. *Jur.* gracieux; 2. (*за ерѣхосе*), vénial; 3. -*ано права грѣхъ*, *va.* pécher vénielement.

Простичко, *adv.* bonnement, nûment et nue-ment, à la grosse mordienne; 1. *fig.* en désespoir, dans son désespoir, à nu; 2. *pop.* tout de go; 3. *но* —, sans cérémonie, point de cérémonie; | *fam.* à la bonne franquette.

Простичкъ човѣкъ, *sm.* un dur à cuire.

Простнать (*нѣмо лежи*), *adj.* gisant.

Простуване (*на снажата*), *sm.* *Méd.* le decubitus.

Просто, *adv.* innocemment, plate-ment, tout sec; | -*то*, *sm.* le simple.

— **вещество**, *sm.* *Chim.* le principe.

— **душекъ**, *adj.* innocent, bonasse, simple, ingenu.

— **човѣкъ**, *sm.* *fam.* un boniface, *adj.* *m.*

— **душе**, *sm.* l'innocence *f.*, naïveté, ingé-nuité, bonhomie, simplicité, simplicité, moutonnerie *f.*

— **душно**, *adv.* à coeur ouvert, clair et net.

— **декохрипе**, *sm.* la jobarderie.

— **народенъ**, *adj.* vulgaire, populaire, po-pulaire, plébéien, peuple, peïssard.

— **варѣлие**, *sm.* le langage des halles *f.*, le patois.

Простоенъ, *sm.* un bonhomme.

Простотия, *sf.* la vulgarité, bassesse, gros-sièreté, nigauderie, balourdise, naïveté, simplicité, *f.*; | *fig.* la banalité; | (*на мхрасъ*), la frugalité. [la surestimation.]

Простоиме (*ладѣя съ лижаме*), *sm.* *Com.*

Просторно и -транно, *adv.* au long, in-tenso; | (*отъ съсичимъ страни*), au long et au large.

Просторъ *m.* и -*транство*, *n.* l'étendue *f.*, pargouza, espace *m.*; 1. (*отъ еднакъ*), l'ac-cotement *m.*; 2. (*на море*),

Mar. le parage; 3. (*между направа и ограда*), *Archit.* le péribole (*voies* Раз-далечъ).

Прострѣна ортома (*отъ ладѣя до брѣга* -*та*), *sf.* *Mar.* le va-et-vient.

Простъ, *adj.* vulgaire, simple, commun, in-nocent, bonasse, illibéral, ignoble; | fami-lier, bourgeois, ordinaire, triviale, naïf, nigaud, frugal, dupe, uni, petit, rampant, naïf, incomplex; | *bas*, plat, prosaïque, nu. — **бисеръ**, *sm.* les mortelles *f.*

— **кнотъ** (*сѣксѣ*), *sm.* *Mar.* cul-de-pore *m.*

— (*далѣкъ*) **народъ**, *sm.* le bas peuple, le vulgaire, la populace, le petit peuple ou monde, la plebe, le commun, menu peuple *m.* — **рубникъ**, *sm.* rubis balais *m.*

Просты работы, *sf.* les pauvretés *f.*

— (*ломи*), *hora*, *sm.* pl. la canaille; || съби-ранка съ —, *vr.* *pop.* encanailier.

Простивамъ, *va.* pardonner, laisser, recevoir, remettre, passer, souffrir, racheter; | *Jur.* gracier, | -*са*, *vr.* se racheter.

Простилални кола (*дѣтиски*), *sf.* pl. la roulette. [l'hostie *f.*

Просѣора, *sf.* pain à chanter *m.*; || *Théol.*

Просѣченъ, *adj.* entrecoupé.

Прескипство, *sm.* *fam.* la gredinerie.

Просиякъ, *книж.* *s.* mendiant, aïte; gueux, euse; 1. *fam.* gredin, ine; un claque-dent; 2. *prop.* tricheur, euse; gueusant; *adj.*; 3. -*сѣкъ*, *pl.* *pop.* la truandaille; 4. обрѣщана отъ -*къ*, *pop.* une gueussaille (*voies* Бо-жакъ).

Просичка, *sf.* la gueuserie.

Просичка буѣла (*сѣкъ сѣмѣни*, *ста-фидъ, ерѣва* и *лижаме* за десертъ), *sf.* les quatre mendiants *m.*

Проси (*милостивѣя*), *va.* mendier; 1. *pop.* gueussailier; 2. *fam.* gueuser; 3. (*на съдѣ-ма*), truander; 4. (*отъ мѣхѣра*), *pop.* tricher.

Протакать (*за сѣксѣ*), *v.* *imp.* ils silent; | *нѣмо сапротакъ* (*протаканъ*), *flant*, *adj.*

Протекторъ, *sm.* un protecteur; | *достойн-ство* на —, le protectorat.

Протестантски, *adj.* évangélique.

Протестантско помождане, *sm.* le pro-testantisme.

Протестантъ (*и -антисъ*), *антисъ*, *s.* pro-testant, ante; | -*антисъ*, *adj.*; || *ro-neme* на -*антисъ*, la dragonnade. [protester.]

Протестувамъ, *va.* réclamer; | (*самисъ*),

Протестуване, *sm.* la réclamation; | *Jur.* la protestation. [le protêt.]

Протести, *sm.* *Jur.* la protestation; | *Com.*

Противенъ, *adj.* contraire à, opposé, répug-nant, blessant, révoltant, antipathique, rude, ennemi, adverse, mauvais; 1. *fig.* dégoû-tant, nauséabond et nauséaux; 2. (*на прѣсѣло*), anormal; 3. *бѣрѣма* —, *vr.* re-

pugner à, rebuter; 4. стала — (*за отвѣтъ*), *Mar. v. imp.* il refuse; 5. кокто е —, dérogeant, *adj.*

Противенъ вкусъ (*отъ ніене*), *sm.* le déboire.

— гласъ фкъ, *sm.* la cacophonie.

— знакъ, *sm. Méd.* la contre-indication.

— приливъ и отливъ, *sm.* la contre-marée.

— случай, *sm.* le contre-temps.

— ударъ, *sm.* le contre-coup. [adversatif.

Противителенъ, *adj.* opposant; | *Gram.*

Противникъ, *sm.* un adversaire, opposant, antagoniste *m*; 1. *fig.* un jouteur; 2. (*на просѣтене*), un collegant.

Противна мысль, *sf.* le contre-sens; 1. *fig.* la contre-partie; 2. (*на paradoxъ*), le paradoxe; 3. въ —, *adv.* à contre-sens.

— оппозиція, *sf.* la contre-opposition.

— партія, *sf. Polit.* l'opposition *f.*

Противно, *adv. fig.* antipode; | —-то, *sm.* le contraire, opposé *m*; | *fig.* le contre-pied, rebours *m.*

— магичесане, *sr.* le contre-charme.

— наименоване, *sm. Rhét.* le paradoxisme.

— предпріемване, *sm.* le contre-projet.

— раздражване, *sm. Méd.* le contre-stimulant.

— тегло (*у часовника*), *sm.* le contre-poids.

— течене (*взводъ вода*), *sm.* le refoulement.

Противность, *sf.* la contrariété, contradiction, répugnance *f*; | —ности, *pl.* le contre-temps.

Противны слѣды, *sf. pl. Vén.* le contre-pied.

Противо —, *préfixe*, re ou ré ou r.

— борна мышца, *sf. Anat.* muscle antagoniste *m.*

— дѣйствителенъ, *adj.* réactif, perturbateur; | (*насмѣно*), réactionnaire.

— дѣйствително срдство (*реактивъ*, *реактивъ*), *sm. Chim.* le réactif.

— дѣйствіе, *sm.* la réaction, antiperistase *f*; | *fig.* le contre-coup; | *Anat.* antagonisme *m.* [тнрзвнсь.]

— истина, *sf.* la contre-vérité (*voies Ан*).

— отровенъ цѣръ, *sm.* le mithridate; | *Méd.* alexipharmaque, *adj. m.*

— отровіе, *sm.* le mithridate.

— полагама, *va.* contraster, opposer; | (*власть-та си*), *fig.* interposer.

— положене, *sm.* l'antithèse *f.*

— положенъ, *adj.* opposé; | (*сѣмрѣно*), diamétralement opposé. [batterie.]

— положна батерія, *sf. Milit.* la contre-

— положности, *sf.* la contrariété, le contraste, opposite *m*; | *fig.* le rebours; | въ — самъ, *vm.* contraster. [contre-pointer.]

— поставимъ, *va.* opposer; | (*батарей*),

— постоянное, *sm. Astr.* l'opposition *f.*

— рѣзка, *sf. Chir.* la contre-sente ou -sisure.

— рѣчивъ и — членъ, *adj.* contredisant, contradictoire, contrariant.

Противопѣчие, *sm.* la contradiction, contredit *m*, opposition, objection, implication *f*, déclinatoire, raisonnement, mais, *m*; | —-ція, *pl. Jur.* la reproche.

— рѣчь, *vm.* contredire, contrarier, repliquer, objecter, 'heurter, raisonner, répondre; 1. *fig.* résister, contre-pointer; 2. *fam.* ergoter; 3. (*сѣбе-съ*), se contredire, se démentir, se couper.

— сѣичны, *sm. pl. (voies Антиски)*,

— укорене, *sm.* la récrimination.

— укорителенъ, *adj.* récriminateur.

— укоряване, *va.* récriminer. [tique.]

— червообразенъ, *adj. Méd.* antiperistal-

Противъ, *prép. gréque*, anti-; 1. *prép.* contre; 2. *prép. adv.* à l'encontre; 3. *adv. Mar.* à la 'hauteur de; 4. (*сѣмрѣно*), envers et contre tous; 5. на —, *prép.* si fait.

Противяне, *sm.* l'opposition, résistance *f.*

Противяса, *vr.* contredire, s'opposer, résister, combattre, se débattre; 1. se refuser à, réclamer, rélucter, lutter, tenir, repugner à, mettre veto ou son veto à; 2. *fig.* roidir contre; 3. *fam.* contrecarrer, sa rebiffer; 4. (*на нѣщо*), renifler; | *fig.* renâcler; 5. на което може са противя, résistible, *adj.* (*voies Опирамса*). [Il court.]

Протива (*за тежливостъ*), *v. imp.* il aulte.

Протогенъ (*видъ гранитъ*), *sm. Minér.* le protogène.

Протогеръ, *sm.* crieur public *m.*

Протоiereй, *sm.* un archiprêtre.

Протоканоническа книга, *sf.* livre protocanonique *m.*

Протоколистъ, *sm.* un régistrateur.

Протоколъ, *sm.* le protocole, registre et registre, procès-verbal *m*; 1. (*сѣдническа книга*), le plumeitif; 2. заминуване въ —, la verbalisation; 3. заминуване или замисване въ —, *va.* verbaliser, vérifier.

Протокъ, *sm.* le conduit; 1. *Anat.* l'aqueduc, couloir *m*; 2. (*на сѣнна жила*), canal carotidien *m*; 3. тѣнина на —-тъ, *Méd.* l'arcuation et arcitude *f.*

Протоногарпъ (*въ Римъ*), *sm.* un protonotaire.

Протопопски, *adj.* archipresbytéral.

— приходъ, *sm.* l'archiprêtre *m.*

Протопопъ, *sm.* un archiprêtre, protopapas.

Протоцинеалъ (*на Пампиръ*), *sm.* un protocynelle. [filante *f.*

Проточна (*прелачна звезда*), *sf.* étoile

Протѣгамъ, *va.* traîner; | —-са, *vr.* s'allonger, se prolonger, traîner.

Протѣгане, *sm.* l'extension *f*, allongement *m*; | *Anat.* l'expansion *f.*

Протѣгателенъ, *adj.* ductible; | *fig.* traînant.

Протѣгателна мышца, *sf. Anat.* l'extenseur *m.* [élasticité *f.*

Протѣглнвостъ, *sf.* la ductilité, extensibilité,

Протѣглнвъ, *adj.* extensible, élastique.

Прохлаждамъ, *va.* rafraîchir. [*se* s'arêner.
Прохламля (*за нѣща*), *v. imp.* arêner.
Прохламено мѣсто, *m.* *Géol.* un bas-fond.
Профессорска длъжностъ и катедра, *sf.*
la chaire.

Профессорски, *adj.* professoral.
Профессорство, *m.* le professorat, la régence.
Профессоръ, *m.* un professeur, un régent.
Профилъ, *m.* le profil; 1. (*распрѣзъ*), *Archit.*
la coupe, sciagraphie *f*; 2. (*орѣдкорѣзъ на*
тавръдния), l'orthographe *f*; 3. изобра-
заванъ на —, *va.* profiler.

Прогосъ, *m.* *Milit.* le prévôt.
Процессия, *sf.* la procession.
Процесъ, *m.* le procès, procédé *m*; | *Chim.*
l'opération *f*.

Процѣпка (*ортмечъ* *т.*), *sf.* la fourchette.
Процѣпнати, *adj.* bifurqué, fourcheu.
Процѣвъ, *m.* le limon ou timon, brancard
m; | (*на кола*), le timon; | (*у алузъ*),
Agric. le soureau.

Прочетливъ (*което може са прочете*),
adj. lisible, déchiffable.

Прочитамъ, *va.* lire, déchiffrer; 1. (*отъ*
еднѣхъ нѣща), relire; 2. (*първа коррек-*
тура), relire; 3. (*накъ на показане на*
свидѣтелствѣ), *Jur.* récoier.

Прочитане, *m.* la leçon, lecture *f*; 1. ма-
шина за учене на —, bureau typogra-
phique *m*; 2. добъръ за —, lisible, *adj*;
3. (*накъ на свидѣтелствени показане*),
Jur. le récolement. [*faire fracas m.*

Прочувамъ, *vr.* faire de l'éclat *m*; | *fig.*
Прочуване, *m.* le renom, renommée, glori-
fication *f*, bruit *m*.

Прочутъ, *adj.* renommé, célèbre, fameux.
— мажъ, *m.* un illustre, illustration, célé-
brité *f*.

Прошка, *sf.* le pardon, excuse, grâce, abo-
lition *f*; 1. искане —, la déprécation; |
(*отъ царъ*), recours en grâce, *m*; 2. —
(*искане*), *interj.* pardon, mille pardons.

Прощене, *m.* l'abolition *f*; | (*на грѣхосе-*
ствѣ), l'absolution *f*; | (*общонародно*), l'ab-
soute *f*.

Прощавай, *interj.* adieu.

Прощавамъ, *va.* pardonner, excuser, per-
mettre, amnistier, comporter, remettre,
passez; 1. — са, *vr.* prendre congé; 2. (*са*
пѣлого), dire ou faire ses adieux; 3. безъ
да са прощатъ, sans adieu. [*adj. m.*

Прощавачъ и —валиникъ, *m.* pardonneur,
Прощенъ (*отъ червеса*), *adj.* piqué des
vers *m*.

Проѣдамъ, *va.* mordre, attaquer; | проѣдася
(*отъ червеса или отъ мотъ*), *v. imp.*
il se pique.

Пруба, *sf.* la montre, échantillon *m*, épreuve
f, aloi *m*; | (*частота на сѣдро*), denier
de fin ou de loi, *m.* (*вопросъ* Проба).

Пруба мортирка, *sf.* *Artill.* éprouvette à
poudre, *f*.

Прустъ (*малка късна черковица*), *m.* la
chapelle; | (*параплисъ*), l'oratoire *m*; |
(*у сѣти Римъ*), le laraire.

Първа връсть, *sf.* *fig.* la mamelle.

— идея, *sf.* le concept.

— коректура, *sf.* *Typ.* la première.

— крачка, *sf.* *fig.* les avances *f*.

— оранъ (*на цѣлина*), *sf.* *Agric.* la cassaille.

— позитуръ (*у фехтоване*), *sf.* la prime.

— пойка, *sf.* une diva.

— продажба, *sf.* l'étenne *f*.

— ржка (*въ игра*), *sf.* la primauté; | (*отъ*
плодосе, *веленчукъ*, *вино*), la primeur.

— стѣпенъ (*за гражданство*, *въ Пилли-*
терра), *sf.* la dénazation.

— четвъртина (*на бранило*), *sf.* *Blas.* le
franc-quartier. [*primeurs, prémices f.*

Първакъ, *pl.* вацы [*primeurs, prémices f.*

Първенство, *m.* la primauté, suprématie,
initiative *f*, sceptre *m*, préséance, priorité,
main *f*; | *fig.* le 'haut du pavet *m*, le pas.

Първенствувамъ, *vr.* primer, précéder.

Първискиня, *sf.* un primipare. [*la majeure.*

Първено прѣдложено (*въ силлогисмъ*), *m.*

Първобытенъ, *adj.* original, primordial; |
(*за гора*), vierge; | (*за черкова*), primitif.

— грѣхъ, *m.* peché originel *m*.

— живильникъ (*сѣданъ*), *m.* un autoch-
thone, les aborigènes *m*.

Първобытно, *adv.* originellement.

— бытность, *sf.* la primitivité, primor-
dialité *f*. [*princeps f.*

— издано (*на сѣтъ списателъ*), *m.* édition

— кжко заглавие (*въ книга*), *m.* *Typ.* le
faux-titre.

— мѣченикъ, *m.* un protomartyr.

— началенъ, *adj.* originaire, originel, primi-
tif, primordial, rudimentaire, élémentaire,
mère, matrice *f*, radical.

— начална болестъ, *sf.* *Méd.* la protopathie.

— набрѣздене, *m.* l'idée *f*.

— набѣлѣзване, *m.* *fig.* l'ébauche *f*.

— напочѣтване, *m.* *Typ.* l'épreuve *f*.

— образенъ, *adj.* archétype; | *Gram.*
primitif.

— стемпелъ (*за нѣры*), *m.* l'archétype *m*.

— образе, *m.* l'archétype *m*.

— образна записка, *sf.* la minute.

— образникъ, *m.* le texte; | сравняване
съ —, la collation; | сравняванъ съ —
(*списане*), *va.* collationner.

— образнителенъ, *adj.* typique.

— образъ, *m.* le prototype, le type.

— почетна книга, *sf.* édition incunable *f*.

— прѣдложено, *m.* la pensée.

— роденъ, *adj.* le premier-né, aîné.

— родство, *m.* la primogéniture.

— святителство, *m.* la primatie.

Първосвятитель, *см.* un primate; | (*Римски*), souverain pontife *м.*

— **свещеникъ**, *см.* un pontife; | (*у Евреи*), grand sacrificateur *м.*; | (*от Азия*), voyez Asiatrka.

— **свещенство**, *см.* le pontificat, sacrifice — **стапало** (*на стапало*), *см.* la palière et marche —, *сф.*

— **стапени актеоръ**, *см.* chef d'emploi, *м.* — **търбило**, *см.* Mar. l'étouffille *ф.*

— **употрѣбене**, *см.* l'étrene *ф.*

— **учене**, *см.* l'apprentissage *м.*

— **цвѣтило**, *см.* le coulé.

— **ѣдене**, *см.* l'entrée *ф.*

Първомъ, *adv.* premièrement, en premier lieu, primo. [*сф.* le clef.

Пръвъ, *adj.* premier, primaire, le maître; | — **браточетъ**, — **ва** — **тка**, *с.* petit-neveu *м.*, — **те** — **ниче** *ф.*

— **денъ** (*на декада*), *см.* le primidi.

— **дискантъ**, *см.* Mar. le 'haut-déssus.

— **листъ** (*от книга*), *см.* feuille liminaire *ф.*

— **опытъ**, *см.* l'apprentissage *м.*

— **пѣвецъ**, *см.* un préchant.

— **херолдъ**, *см.* une monte-joie.

— **часть** (*на молитва*), *см.* la prime.

Първий, *adj.* unième; 1. **двадесетъ** и —, vingt et unième; 2. **-вомъ**, *adv.* -ment; | двадесетъ и —, vingt et -ment. [*recto.*

— **образъ** (*на печатанъ листъ*), *см.* le

— **стихъ** (*на пѣснь*), *см.* le timbre.

Първи болежи (*за раждане*), *см.* *pl.* les mouches *ф.*

— **еленски рога**, *см.* *pl.* Vén. les dagues *ф.*

— **прѣдложене** (*на силлогизмъ*), *см.* *pl.* Log. les prémisses *ф.*

Първава и -востъ, *сф.* l'habileté, agilité, dextérité, adresse, vitesse, politique, précipitation, prestesse, *ф.*

Първаъ, *adj.* habile, agile, adroit, alerte, vif, vite, preste, dégourdi, précipité, lutine, allègre et alègre; 1. actif, célère, prompt, diligent, espiègle, tride, leste, expéditif, dispos, fringant, semillant; 2. *сф.* subtil, dru; 3. *сф.* ingambe; 4. **ставама** —, *см.* se dégourdir. [*le porte-tapisserie.*

Първонъ, *см.* *pl.* la membrure; | (*за суберъ*),

Пръгъ и Прѣгъ (*черчесъ* *с.*), *см.* le châssis, cadre *м.*, bordure *ф.*, tendoir *м.*; 1. *Тур.* la platine; 2. (*на ерама*), l'emboiture *ф.*; 3. (*деке*), *Тур.* le tympan; 4. (*за извѣстия*), le porte-affiche; 5. (*мама*), *Тур.* la ramette; 6. (*за опинане чамна*), le stirator; 7. (*на прозорецъ*), le croisillon; 8. (*черчесъ за стамла*), le parquet; 9. (*на поставане въ* —), l'encadrement *м.*; 10. **поставамъ** —, *ва.* encader.

Пръдалка (*кѣла*), *сф.* *сф.* le poulailler.

Пръдъжъ, *см.* *сф.* le pet.

Пръдене (*за коние*), *см.* la pétarade.

Пръдло, *ла, с.* *сф.* pétour et -teux, case.

Пръдъ, *сф.* *сф.* le pet.

Пръдъ, *см.* *сф.* pétet.

Пръжена рыба, *сф.* la friture.

Пръжене и Масло за —, *см.* la friture.

Пръженници, *сф.* *pl.* l'échaudé *м.*

Пръженъ, *adj.* frit; — **но**, *см.* la friture.

Пръженикъ (*на пръженицы*), *см.* un friturier.

Пръжъ, *ва.* griller, cuire; 1. (*на масо*), recevoir; 2. (*от масо*), frire; 3. (*масо*), fri-casser.

Пръскалка, *сф.* plante, l'osmanthe *ф.*

Пръскалникъ, *см.* un perçeur; | (*на много лары*), *сф.* boursier d'argent, *м.*

Пръскамъ, *ва.* aeringuer, asperger, éjaculer, faire jaillir; 1. *сф.* laquer; 2. **пръска**, *в.* imp. il rejaillit; | (*за перо*), elle crache.

Пръскане, *см.* l'éjaculation, irrigation *ф.*, re-jaillissement *м.*; | **смокъ** — **но** за вода, la girande; | (*пръскане на течливостта по жиламъ или надръжанимъ телесни части*), l'injection *ф.*

Пръскателъ, *adj.* éjaculateur.

Пръстено и -тно насыпване, *см.* la terrasse.

Пръстени мотылки (*от миселъ пръстени*), *сф.* *pl.* les témoins *м.* [*але, с.*

Пръстенъ (*отъ пръсти*), *adj.* Anat. digital.

Пръстенъ, *см.* l'anneau *м.*, bague *ф.*, jone;

1. **захлупцы** за —, le baguier; 2. **игра** на — за осука на кърва, mainchaude *ф.*; 3. **хранилище** за — *м.*, la dactylitheque.

Пръстникъ, *см.* la chaussé, rempart *м.*, digue, dame; 1. (*на прѣка*), la levée; 2. **единъ** — при другъ, la contre-terrasse; 3. **права** —, *ва.* damer; 4. **огражданъ** за —, *вр.* se remparer; 5. — **някъ**, *pl.* le diguement. [*circuler.*

Пръстнувамъ, *ва.* éclater, faire sauter, faire

Пръстнуване, *см.* *сф.* l'explosion *ф.*

Пръстоприличенъ, *adj.* Bot. digité.

Пръстъ, *см.* le doigt; 1. — **ты** (*на крака*), *pl.* Anat. l'avant-pied *м.*; 2. **говорене** за — *ты*, la dactylologie; 3. **считане** за — *ты*, la dactylonomie; 4. **мирица** на —, le dreigt; 5. **два** — **та** **далечъ**, à deux doigts de.

Пръстъ, *сф.* la terre, terroir, terrain et ter-

rein *м.*; 1. (*на лъчмѣ*), la cendre; 2. (*около растене*), la motte; 3. **исключе-ване** за —, Agric. le colmatage ou terre-ment; 4. **насыпване** за —, *ва.* terror, ter-rasser; 5. **насыпване** за —, le terrasse-ment; | **копачъ** за —, un terrassier; 6. **правки** и др. *м.* **конто** си **правати** **живѣлица** отъ —, H. nat. maçon, *adj.*; 7. **пръхвяране** —, travaux de terrasse; 8. **мирица** на —, avoir l'air d'un déterré; | *сф.* il sent le sapin.

Прътлина, *сф.* la flèche; | *сф.* la ligne.

Прътъ, *см.* la perche, baquette *ф.*, mât *м.*

gaule *f.*, bois d'une lance, *m.*; 1. *Mar.* la balise; 2. (дълъгъ рѣдъ), *fam.* la ribambelle; 3. (за измѣрене), bâton de mesure, *m.*; 4. (на оръжъ съ плѣва), le brandon; 5. (на пудлорече), le bâton; 6. (за раз-мѣсване металъ), le brasoir; 7. (у рыбаритѣ), la bouille; 8. (за снагъ на ко-лошъ), le perehoir, juchoir *m.*; 9. бруля съ — отъ дърво плодове, *va.* gauler; 10. мѣта или мушка съ — нѣз водата да мѣтѣа рыба, *va.* bouiller.

Пряха (за ромъ), *v. imp.* il ronfle.

Пряхане, *sm.* le ronflement.

Пряхачъ, *на, s.* ronfleur, euse.

Пърпачъ, *va.* accoupler; | — датеа, *vr.* s'ap- parier.

Пърпаче или Брене, *sm.* *Vén.* la pariaide.

Пърпанъ (за ямъ), *adj.* *Vén.* adoué.

Пърчева брада, *sf.* *plante*, la barbe-de- bouc, le saletis.

Пърчица, *sf.* la ligne; | — цы (за игра), les jonchets ou honchets *m.*; | на цѣпъ или — цы (за цѣпъ и ялове), fouetté, *adj.*

Пърча, *sf.* la verge, barre *f.*, barreau, fouet *m.*, férule *f.*; 1. жезла —, verge de fer; 2. (сочакъ), un bâton; 3. (металъ), un lingot; | казанъ за мѣлкване —, la lingotière; 4. (стомана), une bille; 5. (за лосене рыба), l'alimette *f.*; 6. (на мушка), baguette de fusil, *f.*; 7. (съ перо и др. *m.*), la raie; 8. биецъ съ —, la fustigation; | *Milit.* la schlague; 9. биецъ съ —, *va.* fustiger; 10. биецъ съ —, un schlagueur.

Пърчки (на ялове), *sf. pl.* la rayure; 1. (прѣмъ), *Arabit.* les palançons *m.*; 2. (у сѣбѣрнитѣ), les broches *f.*; 3. прѣха —, un margotin; 4. смѣтанъ съ вербачъ —, *va.* enverger; 5. смѣтъ —, les verges *f.*; 6. тегла — или линъ, *va.* rayer, régler.

Пърчъ, *sm. quadr.* le bouc, chèvre *f.*, cabron *m.*; | испаданъ —, bouc émissaire *m.*; | (съ устоме), *Amat.* le tragus.

Пърчанъ, *adj.* *Méd.* scabieux.

Пършей, *sm. Méd.* la pityriasis et -riase, la mentagre.

Пършейна болестъ, *sf. Méd.* la phthiriasis ou maladie pédiculaire, le porrigo.

Пърщене, *sm.* la crepitation, pétilllement *m.*; | (отъ солъ съ охънъ-мъ), *Chim.* la dé- crepitation.

Пърщини, *sf. pl.* le marc; | *Chim.* le résidu.

Пършителенъ, *adj.* crépissant, pétillant et pétillant.

Пършъ, *vr.* craquer, pétiller et pétiller; 1. *sg.* pétier; 2. прѣшъ, *v. imp.* il croquet; | (съ охънъ-мъ), il décrepité. [ou r.]

Пръ, *préfixe*, très-, trans-, archi-, re ou ré
Пръдамантъ (човѣкъ прѣди Адама), *sm.* un préadamite.

Пръбаба, *sf.* la bisaleule; | по —, la tri- saleule.

Пръбнхъмъ, *va.* assassiner, achever.

Пръбнхъне (на зѣбровѣ), *sm.* le massacre.

Пръбирамъ (съ рхѣдъ), *va.* remanier; | — са, *vr. sg.* décamper.

Пръборъ (на югда), *sm. pl.* la rêne, la guide; | (на управлене), *sg.* les rênes.

Пръблагороденъ, *adj. fam.* archinoble.

Пръблѣднѣлъ, *adj. s.* ahuri; blême.

Пръблѣднѣвамъ, *vr.* blémir.

Пръбогата страна, *sf. sg.* l'eldorado *m.*

Пръбогатъ, *adj.* richissime.

Пръброене, *sm.* le recensement; | правя —, *va.* recenser.

Пръброхъвамъ, *va.* nombrer.

Пръбывамъ, *vr.* être, vivre.

Пръбыване (на друго мѣсто), *s. Jur.* l'alibi *m.*

Пръбъгъвамъ, *vr.* *Vén.* sur-aller.

Пръбъговачъ, *sm.* un transfuge.

Пръбъжна болестъ, *sf. Méd.* maladie in- tercurrente *f.*

Пръбъжнѣвамъ, *va.* remarquer.

Пръвапсувамъ (яламъ), *va.* biser.

Пръвапсуване (яламосе), *sm.* le bisage.

Пръваревачинца, *sf.* la distillerie.

Пръваревачъ, *sm.* un distillateur.

Пръварена вода (отъ различни цѣтмосе), *sf.* rossolis de mille-fleurs, *m.*; | (отъ кра- сивы лѣйна), eau ou huile de mille- fleurs, *f.*

— ракия, *sf.* (voyez Алкоголь).

Пръварено вино, *sm.* l'hyppocras *m.*

— сладко вино, *sm.* la malvoisie.

Пръваренъ, *adj.* en marmelade.

— сокъ, *sm.* le coulis.

Пръварителенъ, *adj.* distillatoire.

Пръварителенъ, *adj.* prévenant.

Пръваризамъ, *va.* distiller; 1. *Chim.* recti- fier, extraire; 2. (съ амазонъ), aniser; 3. което може да се пръваръ, distillable, *adj.*

Пръваризане, *sm.* la distillation; | *Chim.* l'ex- traction *f.*, rectification *f.*

Пръваримъ, Пръваримъ и — ревамъ, *va.* dévancer, prévenir, dépasser, s'avancer, gagner de vitesse *f.*, anticiper; | *sg.* al- ler au devant de, prendre les devants.

Пръваряне, *sm.* la prévention, anticipation *f.*, préparatoire *m.*

Пръводени братъ и сестры, *pl.* les con- sanguins *m.* [geret.]

Пръводникъ, *sm.* un guide; | *Chir.* le gor-

Пръвождимъ, *va.* guider; | (отъ едно мѣсто на друго), traduire; | (пръвождимъ сѣмъ), *sg.* piloter.

Пръвождачъ, *sm. pl.* le train.

Пръхънхъмъ (съ смѣлѣ), *va.* escalader; | (нагъ), regagner; | — са (отъ страсть), *vr.* s'éprendre de.

Прѣземленъ, *adj.* prenable. [ѣпри.]
Прѣзетъ, *adj.* saisi, jaloux; | (*отъ нѣго*),
Прѣзвямъ, *va.* recourber, courber, plier,
 ployer, déléchir; 1. (*на дѣла*), cambrer;
 2. -са, *vr.* serpenter, obéir; 3. прѣзвиваса
 (*за желѣзо*), *v. imp.* il s'envoile.
Прѣзвиване, *m.* l'inflexion *f.*
Прѣзвивателенъ, *adj.* pliable, pliant, souple,
 contournable, liant; | *fig.* obéissant. [liant.]
Прѣзвивателностъ, *sf.* la souplesse; | *fig.* le
Прѣзвиванъ, *adj.* ployable.
Прѣзвусенъ, *adj.* exquis; -сно, -isement.
Прѣзвлячамъ (*сѣмя*), *va.* recarder.
Прѣзвождамъ, *va.* interpréter, expliquer, pas-
 ser, rendre; | (*отъ единъ сѣмъ на другъ*),
 traduire; | (*на присмѣвъ*), *fig.* travestir
 (*voies* **Прѣзвждамъ**).
Прѣзвждане, *m.* la version.
Прѣзвждачъ, *ка, s.* traducteur, trice; *sc.*
 interprète; un drogman et dragoman.
Прѣзводливъ, *adj.* traduisible.
Прѣзводъ, *m.* la traduction, interprétation,
 version *f.*; | (*на св. Писане отъ седмице-
 сѣтъ и два тѣлоуника*), version des sep-
 tante, *f.*
Прѣзвратливъ, *adj.* reductible.
Прѣзвратно изобразене, *m.* l'anamorphose *f.*
Прѣзвръзамъ, *va.* bander, rebander, relier,
 repouer; | (*рана*), panser.
Прѣзвръжане, *m.* la ligature; | (*на рана*),
 le pansement.
Прѣзвръзка, *sf.* le bandage, bandeau *m.*, li-
 gature *f.*; 1. *Члв.* le chevrete, scapulaire
m.; 2. (*около гжма*), le cesse; 3. (*на
 пасмо*), la sentène.
Прѣзвроточливъ, *adj.* indiscret; -во, -tement.
Прѣзвзнасямъ, *va.* exalter, enthousiasmer,
 vanter, sonner; 1. *fig.* ravir, prôner, rele-
 ver; 2. (*съ хвалѣвъ*), préconiser, faire
 mousser; | *fig.* mettre sur le pînale; 3. -са,
vr. s'extasier de, s'enthousiasmer, s'exal-
 ter; 4. *fig.* enlever.
Прѣзвзнасие, *m.* l'extase *f.*, enthousias-
 me *m.*, fureur *f.*, brio *m.*; | *fig.* le ravisse-
 ment, exaltation, apothéose, ivresse *f.*,
 oestre *m.*, fougue *f.* [sateur].
Прѣзвзносачъ, *m.* un préconiseur et ni-
Прѣзвзносенъ, *adj.* exalté, ravi en extase,
 fanatique. [tique; | *fig.* ravissant.
Прѣзвзносителенъ, *adj.* enthousiaste, exta-
Прѣзвзносливъ, *adj.* exaltable.
Прѣзвзходитъ, *adj.* excellent, merveilleux,
 éminent, exquis, supérieur, transcendant; |
fig. d'or *m.*; | *нак* —, sureminent, excellen-
 tissime. [lence *f.*
Прѣзвзходителство (*жмѣла*), *m.* excel-
Прѣзвзходно, *adv.* éminemment, divinement,
 à la ou en perfection; | (*и на*), supérieu-
 rement.
Прѣзвзходство, *m.* l'excellence *f.*, supé-

riorité, prééminence, transcendence, opti-
 mité, ascendance *f.*; | *fig.* le dessus.
Прѣзвзождамъ, *va.* exceller, excéder,
 prédominer, triompher, vaincre, passer; | *fig.*
 surpasser; | (*самъ себе-съ*), *vr.* se sur-
 passer (*voies* **Надминувамъ**).
Прѣзвисокъ (*и на*), *adj.* souverain.
Прѣзговарямъ, *va.* répéter, redire, conce-
 ter; 1. consoler, calmer; 2. (*наъ moss сѣмето*),
 ressaser; 3. (*на уотъ*), recorder.
Прѣзговаряне, *m.* la consolation; | (*пен-
 тицил*), la répétition. [tif et -toire.
Прѣзговорителенъ, *adj.* consolant, consola-
Прѣзговорливъ, *adj.* consolable.
Прѣзговорникъ, *ница, s.* consolateur, trice;
 | -рителенъ, *adj.*
Прѣзголъма спорностъ, *sf.* la surabondance;
 | въ — самъ, *vn.* surabonder.
Прѣзголъмо, *m.* le grand.
Прѣзголъмъ, *adj.* énorme, immense, mon-
 streux, profond, mortel; 1. *fig.* d'enfer; 2. *fam.*
 furieux, fier, fleffé; 3. *supel. fam.* grandissime.
 — камыкъ, *m.* le bloc.
Прѣзгорително желѣзо, *m.* le brûle-queue.
Прѣзгорѣла дървена кичѣнна, *sf.* acide
 pyrologneux *m.*
 — маъ, *sf.* le grailon.
Прѣзгорѣлыкъ, *sf. pl.* le gratin.
Прѣзгорѣло, *m.* le brûlé.
Прѣзгоренъ (*за масло*), *adj.* roux; | *соуъ*
 съ -но масло, le roux. [se —, *vr.*
Прѣзгорявамъ, *va.* rousir, rôtir, 'havrir et
Прѣзрада и -дка, *sf.* le barrage, barrière
f., retranchement, parquet *m.*, cloison, sépa-
 ration, limite *f.*; 1. *fig.* la digue; 2. *anat.*
 l'istme *m.*; 3. *Bot.* le diaphragme; 4. *Blas.*
 le fasces; | *раздѣленъ* съ -къ, *fasces. adj.*;
 5. (*за жито*), *Mar.* le bardis; 6. (*около
 люта*), *Mar.* la trémue; 7. (*на остра-
 да при славно*), le tambour; 8.
 (*прѣсрѣдъ*), l'entre-deux *m.*; 9. (*съ сѣ-
 дѣтъ*), la case; 10. (*срѣдъ сѣмъ-мъ*),
 le brise-vent; 11. -дкъ (*за аналъ*), *pl.* le
 serre-papiers; 12. (*сѣмъ-мъ съ сѣмъ*), le
 pilier; 13. *рабѣта* съ —, le cloisonnage;
 14. съ —, *H. nat.* cloisonné, *adj.*
Прѣзрадено мѣсто (*съ мѣлѣнѣтъ*), *m.*
Mar. le parquet. [*pl.* voiture cellulaire *f.*
Прѣграденъ кола (*за прѣстѣмѣнѣтъ*), *sf.*
 voiture cellulaire *f.*
 — сѣдала (*съ сѣмъ-мъ*), *m. pl.* la stalle.
Прѣградителенъ, *adj.* limitatif.
Прѣграждамъ, *va.* cloisonner, limiter, sé-
 parer; | (*мѣмъ*), obstruer.
Прѣграждане, *m.* la limitation. [*s'égaler.*
Прѣгражуване, *vr.* s'enrouer; | (*ома сѣмъ*),
Прѣгражуване, *m.* l'enrouement *m.*; 1. до-
 карвамъ —, *va.* enrouer; 2. *мѣ-мъ-мъ*
 —, *va.* désenrouer; 3. *отъ-мъ-мъ* отъ
 —, *vr.* se désenrouer.

Прѣгракѣлость, *sf.* la raucité. [раука.

Прѣгракѣль (съ — гласъ), *adj.* enroué,

Прѣгракѣльнѣ, *sm.* le chevrotement.

Прѣгракѣть, *adj.* atone; 1. *Méd.* l'aptonie *f*; 2. *Мн.* chevrotant; 3. *пѣя* съ — гласъ, *sm.* *Мн.* chevrotet.

— гласъ, *sm.* voix de rogne, *f*.

Прѣгърбѣвамса, *vr.* se recourber, se voûter, fléchir.

Прѣгърбушевѣмса, *vr.* se bosseler.

Прѣгършѣвамъ, *va.* démeriter, commettre, forligner. [пабилѣтъ *f*, délit *m*.

Прѣгършѣне, *sm.* le démerite, couple, cul-

Прѣгъ [хорда —, *Géom.* la sous-tendante (voies *Прѣгъ*). [аргнер *et* s'argner.

Прѣгъвамса, *vr.* se cambrer; | (на дѣла),

Прѣгъване и -гъване, *sm.* *Bot.* la flexion;

1. колѣнчѣсто —, *Bot.* la flexuosité; 2. (съ кнѣга), le signet, oreille *f*; 3. (на рѣката), la saignée. [xibilité.

Прѣгъватѣлность (и -гън-), *sf.* *fg.* la fle-

Прѣгъватѣленъ (и -гън-), *adj.* flexible.

Прѣгъватъ, *adj.* *Bot.* flexueux.

Прѣдъ, *prep. latino*, anti —; || *prep.* devant, par devant, en présence de, avant, pour, sous.

Прѣдавамъ, *va.* trahir, rendre, remettre, livrer, abandonner; 1. vendre, transférer, passer, dévouer; 2. *fg.* transmettre; 3. (душама съ съ рѣка Божѣ), résigner son âme à Dieu; 4. (себе-съ на нѣщо), se destiner à; 5. -са, *vr.* se rendre, se remettre à, s'abandonner, se donner à, se laisser tomber, s'infatuer de, se résigner à, suivre; 6. (безъ словѣ), se rendre à discrétion; 7. (съ), se plonger; 8. (на малѣмы мѣстѣ), broyer du noir; 9. (съ нѣщо), se vautrer dans; 10. (на нѣщо), s'adonner à, s'acoquiner à, se livrer à; || (мѣсто), se redonner; 11. (отъ нѣщо), *fg.* se vendre; 12. (на разлѣзанѣ), *fem.* donner dans le travers; 13. (на стрѣсти), *fg.* prendre le mors aux dents; 14. -замса (едѣнъ другѣ), s'entre-vendre.

Прѣдаване, *sm.* la remise, transmission *f*, abandon *m*, cession *f*; 1. *Jur.* la mutation; 2. *Com.* virement de parties, *m*; | (трансфертъ), le transfert; 3. (себе-съ на Божѣ воля), *fg.* la résignation; 4. (сътокъ), *Com.* la livraison; 5. (прѣданѣ), la tradition; | основанъ на — или на кѣмъ, *traditionel*, *adj.* | по —, *adv.* -ellement; 6. приимачъ на —, *sa.* cessionnaire.

Прѣдавачъ и -валникъ (на сѣлѣхъ кнѣзѣ), *sm.* un tradituer.

Прѣдаденъ и -данъ *adj.* enclin à, dévoué; 1. (на Божѣ воля), résigné; 2. (къ кому съ тѣло и душа), âme damnée *f*; 3. (на нѣщо), attaché à, sujet.

Прѣдадникъ или Нададникъ, *ница*, *s.* traître, tresse; un judas.

Прѣданность, *sf.* le dévouement, dévotion *f*, attachement *m*, foi *f*.

Прѣдѣтеленъ, *adj.* prévaricateur.

Прѣдѣтелски и -даднически, *adj.* traître, en traître, en trahison; -ски, *adv.* proditoirement.

Прѣдѣтельство, *sm.* la trahison.

Прѣдачка, *sf.* la filandière.

Прѣдачница, *sf.* la filature; | (кѣмъ), la filerie; | стопанинъ на —, un filateur.

Прѣдачъ, *ка*, *s.* fileur, doubleur, ense.

Прѣдварѣвамъ, *va.* préserver, prémunir; 1. (къ кому отъ нѣщо), précautionner; 2. -са, *vr.* penser, être en éveil *m*; 3. (отъ нѣщо), se préserver de, se prémunir contre, se précautionner contre.

Прѣдварѣне, *sm.* *Jur.* la cautèle; | (отъ болѣсти), la prophylaxie ou médecine -lactique; | -денеа, *pl. fg. fam.* les mitaines *f*.

Прѣдварѣтеленъ, *adj.* précautionné et -tionneux, préservateur; | *Méd.* préservatif, prophylactique.

Прѣдварѣтелность, *sf.* la précaution.

Прѣдварѣтеленъ, *adj.* préalable, préventif, préliminaire, provisionnel, provisoire, éventuel.

— проектъ, *sm.* l'avant-projet *m*.

Прѣдварѣтелна статѣя, *sf.* le préliminaire.

Прѣдварѣтелно, *adv.* par provision, par anticipation.

— дѣло, *sm.* le préalable.

— наддаване, *sm.* *Jur.* la provision.

— отсѣждане, *sm.* interlocutoire, *adj.* *m*; | *Jur.* avant-faire-droit *m*; | заповѣдамъ едно —, *va.* *Jur.* interloquer.

— приготвѣне, *sm.* le préparatoire.

— познанѣ (за нѣщо), *sm.* la prénotion.

— слово, *sm.* le préambule.

— съчинѣне, *sm.* le prodrome.

Прѣдварѣтелни разноски, *sf. pl.* frais judiciaires *m*.

Прѣдвидѣтеленъ, *adj.* prévoyant.

Прѣдвидѣтелность, *sf.* la prévoyance.

Прѣдвидѣль (къ кому може са прѣдвидѣ), *adj.* prévoyable.

Прѣдвидѣне, *sm.* la prévision.

Прѣдвидѣмъ, *va.* prévoir, entrevoir, sentir de loin; | (у есѣмъ кѣмъ нечесть), voir tout en noir.

Прѣдвиждане Божѣ, *sm.* la providence.

Прѣдвѣснѣвамъ, *va.* délibérer.

Прѣдвѣснѣване и -санѣ, *sm. fg.* l'avant-goût *m*.

Прѣдводачъ (на Мусѣ, Аполлонѣ), *sm.* musagète, *adj.* *m*.

Прѣдводи, *va.* mener, être à la tête de.

Прѣдвратѣ (на черкова, папертъ), *sm.* le parvis; | (на кѣмъ), le vestibule.

Прѣдвратникъ, *sm.* le palier; 1. *Anat.* le vestibule; 2. (на рай), les limbes *m*; 3.

Прѣдѣлѣность, *sf.* l'objectivité *f.*

Прѣдѣлѣтъ, *sm.* l'objet *m.*, sujet, chapitre *m.*, chose, fin *f.*; 1. *fig.* la matière; 2. (за ка-
раме), la pomme de discorde *f.*; 3. дохож-
дамъ си пакъ на главный — (у слова),
sm. fat. revenir à son texte; 4. то е спо-
реть —, c'est un sujet qui prête.

Прѣдникъ, *sm.* le garde-robe.

Прѣднина, *sf.* la priorité.

Прѣдница, *sf.* le devant; 1. (на калѣска),
l'avant-train *m.*; 2. задница или — (на
конь, на кола), le train; 3. (въ тѣмнища),
la morgue.

Прѣдничъ (збы), *sm. pl.* les crocs; 1. (на
добытокъ), le crochet; 2. (които са виж-
датъ при смѣхъ), dents gélasins *f.*; 3.
(на калѣска), l'empêche *f.*

Прѣдно мѣсто (въ калѣска), *sm.* le devant.

Прѣдностъ, *sf.* l'antériorité *f.*

Прѣдния варда, *sf.* Milit. l'avancée *f.*

— ладя (въ линия), *sf.* Mar. chef de file, *m.*

— печка (у калѣска), *sf.* le tablier.

— плешка, *sf.* épaule de mouton, *f.*

— приставница, *sm.* Mar. l'avant-port *m.*

— сграда, *sf.* Archit. l'avant-corps *m.*

— стан, *sf.* l'antichambre *f.*

— страна или часть (на сграда), *sf.*
Archit. la devanture.

— часть, *sf.* le devant, face, tête *f.*; 1.
(на копыто, на подкова), la pince; | конь
що ходи съ —, penceard, *adj. m.*; 2. (въ
кунописъ), le devant; 3. (на овца), l'épau-
lée *f.*; 4. (на селска клица), la terrasse.

Прѣдобразователенъ, *adj.* figuratif; —лно,
—lvement. [tidote *m.*

Прѣдопазительно средство, *sm. fig.* l'an-

Прѣдопазимса, *vr.* s'observer.

Прѣдопрѣдѣлене, *sm.* la prédétermination;
| (Боже), Theol. la prédétermination.

Прѣдопрѣдѣлителенъ, *adj.* prédéterminant.

Прѣдопрѣдѣлявамъ и —лямъ, *va.* prédéter-
miner, prédéterminer.

Прѣдопытвамъ, *va.* préliber.

Прѣдоставямъ, *va.* se réserver à soi.

Прѣдосъждане, *sm.* le préjugé.

Прѣдогваряне, *sm.* Reth. la prolepsis.

Прѣдпазевамъ, *va.* préserver, prémunir; |
—са, *vr.* se préserver de.

Прѣдпазители цѣръ, *sm.* le préservatif.

Прѣдписанъ, *adj.* Pharm. magistral.

Прѣдписателна часть, *sf.* Jur. le dispositif.

Прѣдписивамъ, *vm.* prescrire, intimer.

Прѣдписване и —сане, *sm.* la proscription,
instruction *f.*, récépé *m.*; | *fig.* la règle; |
Jur. le dispositif.

Прѣдопознавамъ, *va.* pressentir.

Прѣдплащане, *sm.* l'anticipation *f.*

Прѣдолагамъ, *v.* proposer, projeter, sup-
poser, présupposer, soupçonner, entendre,
poser.

Прѣдолагателенъ, *adj.* presumable.

Прѣдположение, *sm.* la supposition, projet
m., présupposition; | въ това —, cela supposé.

Прѣдположенъ, *adj.* supposé.

Прѣдположливъ, *adj.* supposable.

Прѣподслѣденъ, *adj.* avant-dernier, pé-
nultième. [et anté —, *sf.*

Прѣдпослѣдния сръчка, *sf.* la pénultième

Прѣдпоставенъ, *adj.* Gram. préfixe.

Прѣдпосланъ губеррь, *sm.* la descente
de lit.

Прѣпотопенъ, *adj.* antdiluvien.

Прѣпочитамъ, *va.* préférer, aimer mieux,
adopter, avantager; | (себе-си), *vr.* se pré-
férer.

Прѣпочитане и —чтене, *sm.* la prédilec-
tion; | правда за —, la relation.

Прѣпочителенъ, *adj.* préférable; —лно,
—ment. [prendre

Прѣприемамъ и —принамъ, *va.* entre-

Прѣприемаме, *sm.* l'entreprise *f.*, travail,
parti *m.*; | Milit. Com. l'opération *f.*

Прѣприемливъ, *adj.* entreprenant.

Прѣдразсѣждане, *sm.* le préjugé, opinion
préconçue *f.*; 1. *fig.* l'engouement *m.*; 2.
бивамъ докаченъ съ —неа, *vr.* être en-
croûté de préjugés; 3. човѣкъ пълненъ съ
—неа, un préjugiste.

Прѣдрасполагамъ, *va.* prédisposer.

Прѣдрасполагателна причина, *sf.* Méd.
cause prédisposante *f.* [sition

Прѣдрасположение, *sm.* Méd. la prédispo-

Прѣдрѣчие, *sm.* Typ. la réclame.

Прѣдрѣшна стая (за актеоръ), *sf.* la loge.

Прѣдсвѣтно разгнѣвяване, *sm.* l'escu-
laudre *m.*

Прѣдсвѣтно причастие, *sm. fig.* le vistique.

Прѣдставителенъ, *adj.* représentatif.

Прѣдставливъ, *adj.* présentable.

Прѣдставлене, *sm.* la représentation; | (на-
мыслеване въ умъ-тъ), l'idée *f.*

Прѣдставлявамъ, *va.* présenter, représenter,
figurer, proposer, offrir, donner, faire; 1.
(изново или на театръ), représenter; 2.
(нѣщо), jouer; 3. (само съ тѣлодвижене),
mimer; 4. (себе-си), *vr.* se représenter; 5.
—са, *vr.* se présenter, s'offrir, se retracer.

Прѣдставникъ, ница, *s.* représentant, trice;
un représentant, un obligat.

Прѣдставямъ, *va.* exposer, proposer, re-
montrer, offrir, produire, apporter, rendre;
1. *fig.* dérouler; 2. (на расписание или на
отсѣждане нѣкому), soumettre; 3. (на-
казачи), administrer; 4. (си), *vr.* s'ima-
giner, se figurer; 5. —са, *vr.* se retracer
à soi.

Прѣдстване, *sm.* la présentation, proposition,
réservation, réerve *f.*; | (при Двора), pré-
sentation à la Cour.

Прѣдстоене, *sm.* l'imminence *f.*

Прѣстойникъ, *sm.* Alg. le coefficient.
 Прѣстонтелецъ, *adj.* imminent.
 Прѣсѣдамъ (*съ*), *va.* présider à.
 Прѣсѣдникъ, ница, *s.* président, ente; un orateur.
 Прѣсѣднически, *adj.* présidentiel et -tiel.
 Прѣсѣдничество, *sm.* la présidence.
 Прѣсѣщамъ, *va.* pressentir.
 Прѣсѣщане, *sm.* le pressentiment, présage
 м; | *fig.* l'avant-goût м; | прѣсѣщамса на
 мрачи — неа, *vr.* se frapper l'imagination.
 Прѣсѣдително [поставамъ —, *vr.* se com-
 promettre.
 Прѣсѣждане, *sm.* la présomption.
 Прѣсѣществовъ, *adj.* préexistant.
 Прѣсѣществоване, *sm.* la préexistence.
 Прѣсѣществувамъ, *va.* préexister.
 Прѣдтеча, *sm.* un précurseur, avant-coureur,
 avant-courier м; *s.* dévancier, ére.
 Прѣдтичане, *sm.* l'antécedence *f.*
 Прѣдугаждамъ, *va.* présager.
 Прѣдугаждане, *sm.* Mus. l'appoggiature *f.*,
 note d'agrément ou de goût, *f.*
 Прѣдубѣдѣтъ, *adj.* prévenu; | бывамъ —,
vr. se prévenir.
 Прѣдубѣдене, *sm.* le préjugé, présomption,
 prévention, préoccupation, passion *f.*
 Прѣдубѣждавамъ, *va.* prévenir, préoccuper.
 Прѣдубѣждане, *sm.* médire de, commenter sur,
 calomnier, censurer, critiquer, redire, 'hou-
 spiller, reprendre; 1. acquiescer, consentir à;
 2. *fig.* pincer, mordre, contrôler, déchirer;
 3. склонѣтъ да — ва, critique, *adj.*
 Прѣдумване, *sm.* le commentaire, calomnie
f.; | (*и стрѣсти* —), la médisance.
 Прѣдупрѣдителецъ, *adj.* attentionné.
 Прѣдупрѣждавамъ, *va.* obvier à.
 Прѣдхрамие, *sm.* le pronao; | Archit. les
 propylées *m.*
 Прѣдѣдо, *sm.* l'aleul м, bisaleul, quadri-
 saleul; | по —, le trisaleul.
 Прѣдѣды, *sm.* pl. les aleux м, prédéces-
 seurs, devanciers, ancêtres, neveux, pa-
 rents, *pl. m.* [cation, *f.*
 Прѣдѣлителна линія, *sf.* ligne de démar-
 цation.
 Прѣдѣлявамъ, *va.* limiter, terminer.
 Прѣдѣлене, *sm.* la limitation, démarcation *f.*
 Прѣдѣлъ, *sm.* la frontière, terme м, mesure
f.; 1. *fig.* la limite; 2. поставямъ —, *va.*
 circonscrire (*voies* Межда).
 Прѣдѣлы, *sm.* pl. les confins м, les bornes
f.; 1. излизамъ отъ —, *vr.* *fig.* se déborder;
 2. изпѣждамъ излизамъ —, *va.* déporter; 3.
 полагамъ или турямъ —, *va.* délimiter,
 border; 4. полагане —, la délimitation.
 Прѣдѣяване, *sm.* la représentation, présenta-
 tion, remontrance *f.*; 1. *Jur.* la production;
 2. (*на сѣдба*), l'exhibition *f.*; 3. по —,
 Сот. à vue, de vue.
 Прѣдѣявникъ (*на записъ*), *sm.* un importeur,

Прѣдѣявамъ, *va.* représenter, présenter,
 produire; | (*на сѣдба*), exhiber.
 Прѣдѣячевамъ, *va.* remâcher.
 Прѣдѣж, *va.* filer; | прѣде (*за котка*), *v.*
 imp. il file.
 Прѣжалвамъ, *va.* déterminer, décider; 1.
 (*жисотъ-мъ си*), payer de sa personne;
 2. — са, *vr.* se déterminer à, se décider, se
 résoudre à, se fixer à, se buter à, prendre
 son parti, faire une fin; 3. *fig.* sauter le
 fossé; 4. (*отъ неволя*), *fig.* avaler la
 médecine; 5. (*за промѣна*), faire le saut.
 Прѣжалване, *sm.* le parti, le propos.
 Прѣжалецъ, *adj.* déterminé, décidé, résolu.
 Прѣжалителна клетва; *sf.* *fig.* coup de
 parti. [ment, franc.
 Прѣжалително, *adv.* décidément, résolu-
 — поставяване, *sm.* *fig.* coup de parti.
 Прѣжалителностъ, *sf.* la détermination, re-
 solution, décision *f.*
 Прѣжалителецъ, *adj.* décisif, péremptoire,
 prononcé, critique, aventurier, prime-sau-
 tier, vert; | *fig.* tranchant. [vivant.
 — човѣкъ, *sm.* homme de résolution, un
 Прѣжда, *sf.* le filage; 1. *Mar.* fil de carot,
 м; 2. варене — въ луга, le décardant;
 3. варя съ луга —, *va.* décerner.
 Прѣждаръ (*жирговецъ*), *sm.* un filateur.
 Прѣживамъ (*нѣкогѣ или нѣкогѣ*), *va.*
 survivre à; | който-живѣе, *s.* survivant, ante.
 Прѣживамъ или Подмлащамъ, *vr.* ru-
 miner; | който прѣживя или подмлаща,
H. nat. ruminant, *adj.*
 Прѣживяне или Подмлащане, *vr.* la ru-
 mination. [*H. nat.* le ruminant.
 Прѣживно животно (*костю прѣжива*), *sm.*
 Прѣжитие, *sm.* *Jur.* la survie.
 Прѣжъ, *préfixe*, trans-; 1. *prép.* par, moyen-
 nant, à travers, au travers de; 2. *adv.*
 d'entre en outre; 3. — сръдъ, *prép.* par
 dedans; 4. — кунъ за трошъ, *adv.* *fam.*
 bredi-breda (*voies* Купъ).
 Прѣздушечъ, *adj.* à jour; | Bot. fenestré.
 — вѣтръ, *sm.* courant d'air, vent coulis м.
 — огънь, *sm.* Fortif. feu fichant м.
 Прѣзживотенъ, *adj.* viager.
 — приходъ (*и на пенсия*), *sm.* le viager
 et rente viagère *f.*; | (*нарасити* и *осѣи-*
 ване за него), la tontine; | участникъ не-
 говъ, *s.* tontinier, ére.
 Прѣзживотность (*на приходъ*), *sf.* le via-
 géréte.
 Прѣзимуване, *sm.* l'hématation *f.*
 Прѣзирамъ, *va.* dédaigner, braver, affron-
 ter, défer, faire la figue à, faire fi de; |
fig. dépriser, conspuer, crosser.
 Прѣзиране, *sm.* le dédain; | достойнъ за —,
 dédaignable, *adj.*; | турямъ въ —, *va.*
 avillir.
 Прѣзирникъ, *sm.* un contempteur.

Прѣзичама и -нчѣма, *va.* franchir; 1. *фг.* outre-passer; 2. (*прѣс*), sauter; | (*мак*), rescauter.

Прѣзичачане, *sm.* le bourdon, 'haut-le-corps m.; | *сѣ* —, *adv.* per saltum.

Прѣзичачница, *sf.* la gambade; | (*изра*), le coupe-tête.

Прѣзичачка, *sf.* Archil. le ressaunt.

Прѣзичачнѣзъ ремыкъ (*у ботумару*), *sm.* le tire-pied. [*сероллѣ*]

Прѣзичачница (*часть на нога*), *sf.* la mu-

прѣзичачнѣма (*сѣ саба нѣкого*), *va.* fam. pourfendre.

Прѣзичачница (-*мѣнъ ремыкъ*), *sf.* le pol-trail, la plate-longe.

Прѣзичачникъ, *sm.* l'anguichare f; | (*под-сѣка за прѣзъ рѣмо*), la bretelle; | (*ос-гѣрски*), la panetière.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* dédaigneux, contemp-tible, abject; | *фг.* bas.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* blät.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* le blessissement et blätissure f. [*blätir*]

Прѣзичачнѣзъ (*за плодосѣ*), *v.* imp. blessir et

Прѣзичачнѣзъ трѣска, *sf.* fièvre tierce f.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* un précurseur; | *фг.* un avant-coureur.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* supérieur.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* la supériorité, immunité f.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* Jur. la plus-petition.

Прѣзичачнѣзъ (*на рѣдъ полове*), *sf.* le tra-
von; | *Mar.* le traversin.

— *каль*, *sf.* *Mar.* la traverse.

— *кальча*, *sf.* l'enture f.

— *мышца*, *sf.* Anat. le transversal.

— *ошѣта*, *sf.* flâte traversière f.

Прѣзичачнѣзъ, *sf.* l'obséquiosité f.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* exorbitant, outré.

— *сѣтецъ*, *sm.* couit en dévotion, m.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* exagérer, amplifier, en-
fler, outrer.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* l'exagération f.

Прѣзичачнѣзъ, *adv.* excessivement.

Прѣзичачнѣзъ (*на гонимы*), *sf.* le penchant.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* forcé.

— *конь*, *sm.* cheval fortrait m.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* transporter, transposer,
transmettre, surmener, eslanquer, voiturier;

1. *fam.* donner de la gabatine; 2. (*сѣдѣ*),
dérivé; 3. (*зѣморѣма конь*), estrapasser,

outrer, aller à étrépe-cheval; 4. (*мак*),
repasser; 5. (*на друга сѣтка*), Com.
reverser.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* le transport, transposition,
traversée, transmission, passade, dériva-
tion, fortraiture f; 1. (*и алѣма сѣ* —),

la voiture; 2. *Milit.* le convoi; 3. (*сѣ маж*),
le roulage; | *исѣрица* за —, bureau de
roulage, m; 4. (*прѣзъ рѣка и алѣма сѣ*
него), le passage.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* transmissible; |
(*добрѣ*), transportable.

Прѣзичачнѣзъ ладѣя, *sf.* la patache,
coche d'eau, m. [*vatif*]

Прѣзичачнѣзъ сѣдѣство, *sm.* Méd. déri-

Прѣзичачнѣзъ, *sf.* la transmissibilité.

Прѣзичачнѣзъ (*сѣ ладѣя*), *sm.* un passeur,
nautonier, nocher, m.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* renverser, verser; 1.
Mar. cabaner; 2. -*са*, *vr.* se renverser,
verser; 3. *Mar.* capoter ou faire capot.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* le renversement.

Прѣзичачнѣзъ (*прѣзъ сѣдѣ*), *vr.* escalader.

Прѣзичачнѣзъ, *v.* imp. il trouble.

Прѣзичачнѣзъ, *sf.* Chim. le deutoxyde, le suroxyde.

Прѣзичачнѣзъ, la prostration et -nement m.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* plier, peacher, incliner,
ployer, | -*са*, *vr.* se laisser vaincre; |
(*прѣзъ нѣкого*), se prosterner.

Прѣзичачнѣзъ, *adv.* de guinguois; | *и на* —, en
traversa.

— *думникъ*, *sm.* un contradicteur.

— *калѣткъ*, *sm.* Blas. la losange; -*тенъ*,
adj. en losange, losangé.

— *калѣткъ*, *adv.* à fausse équerre.

— *прѣзичачнѣзъ*, *sm.* Géol. le loxodromisme.

Прѣзичачнѣзъ, *adv.* en diagonal, à la traverse.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* labourer; 1. *Agric.*
ameublir; 2. (*отѣри нѣма*), biner; 3.

(*макъ лѣтѣ*), reterger; 4. (*сѣ лѣтѣма*),
becher; 5. (*прѣзъ-ма сѣ гѣрѣ*), mouver;

6. (*прѣзъ нѣма*), *Agric.* tercer ou terser;

7. (*сѣ прѣзъ лѣтѣма*), *Agric.* récurer.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* la façon; | *Milit.* la coupure.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* *фг.* de bronze.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* le surnom, titre, sobriquet,
nom de guerre, m; | *исѣрѣма* —, *va.*
surnommer.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* surnommer, nommer.

Прѣзичачнѣзъ (*прѣзъ на собѣсно и-мѣ*),
sm. la métonymasie.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* enjamber.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* courbe.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* contournable

Прѣзичачнѣзъ, *va.* courber, flechir, ployer;
| (*на дѣзѣ*), arquer; | -*са* (*на дѣзѣ*, *на*
дѣзѣ), *vr.* bomber.

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* la courbature; | *отѣзѣма*
на -то на гѣзде, *Techn.* le dérivement; |
отѣзѣма -*то на гѣзде*, *va.* dériver.

Прѣзичачнѣзъ, *va.* recouper.

Прѣзичачнѣзъ, *vr.* s'entre-croiser.

Прѣзичачнѣзъ (*сѣри*), *va.* Phys. réfracter;
| -*ватѣс*, *v.* imp. ils réfractent; | *коѣтѣ*
-*мѣза сѣри*, réfringent, *adj.*

Прѣзичачнѣзъ, *sm.* l'interception f; | (*на*
сѣри), Phys. la réfraction.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* Phys. réfractif, *iva.*

Прѣзичачнѣзъ, *sf.* Phys. la réfractibilité.

Прѣзичачнѣзъ, *adj.* réfrangible.

Прѣрыцавамъ и -крѣстевамъ, *va.* rebaptiser, débaptiser.

Прѣрыщелникъ, *sm.* un rebaptisant, un anabaptiste.

Прѣрыпецъ, *sm.* *fg.* un maquignon; | (*на назарскы мѣста*), un placier; | (*на царскы приходы*), un traitant.

Прѣрыпувамъ (*една стока на множество*), *va.* accaparer.

Прѣрыпуване, *sm.* le monopole, accaparement *m*; | (*за най-малка цѣна*), enchère au rabais, *f*. [capareur.

Прѣрыпувачъ, *sm.* un monopoleur, un accapareur, *adj.* transversal; -ко, -lement; | *Anat.* transverse.

— вѣтъръ, *sm.* vent traversier *m*.
— пѣтъ, *sm.* chemin de traverse, *m*.

Прѣрыжывамъ, *va.* parfumer.

Прѣрыжнать, *adj.* discontinu.
— бръгъ (*край вода*), *sm.* le biseau.

Прѣрыжнувамъ, *va.* discontinuer, suspendre, rompre, cesser, régler, étouffer, éteindre, faire trêve à; 1. (*разговоръ*), trancher court; 2. -са (*отъ смѣхъ*), *vr.* étouffer de rire; 3. прѣрыжнуваса, *v. imp.* il passe.

Прѣрыжнуване, *sm.* la discontinuation, re-tranchement *m*, suspension *f*; 1. *Méd.* la disruption; 2. (*мессогоры*), la pacification; 3. (*на покрыетъ*), *Archit.* le brisis.

Прѣрыливамъ, *va.* reverser, refondre; | (*съ друга сѣдина*), transvaser, transfuser.

Прѣрыливане, *sm.* le transvasement *m* et -vacion *f*; | (*крѣзь*), *Méd.* la transfusion.

Прѣрыложене, *sm.* *Rhét.* la métabase.

Прѣрылѣнене, *sm.* le recollement.

Прѣрылѣнявамъ, *va.* recoller.

Прѣрылжествамъ, *va.* amorcer, agacer, séduire, piquer, tenter; | *fg.* charmer, éblouir.

Прѣрылжестене, *sm.* l'amorce *f*, séduction *f*, attrait *m*, les appas *m*; | *fg.* le charme.

Прѣрылжестень, *adj.* attrayant; | *fg.* ragodant.

Прѣрылжителень, *adj.* charmant, agaçant, séduisant; | *fg.* ravissant, éblouissant.

Прѣрылжствникъ, *инца, s.* enchanteur, écresse; séducteur, trice. [sirène, 'houri *f*.

Прѣрылжстинца, *sf.* une enjôleuse; | *fg.* une

Прѣрылжстно, *adv.* à ravis.

Прѣрымалва ми (*на сърдцето*), *v. imp.* se sentir le cœur fade.

Прѣрымалване, *sm.* la syncope.

Прѣрымахнувамъ, *va.* faire retirer; | -са, *vr.* s'absenter; | (*отъ ладѣя*), *Mar.* se dérober.

Прѣрымежде, *sm.* le danger, le risque, péril, 'hasarde *m*, périlication *f*, malheur *m*; 1. *fg.* l'écueil, orage *m*; 2. *испадамъ въ* —, *sm.* courir le risque, se 'hasarder, s'exposer à; 3. *намирамъ въ* —, *vr.* périliter; 4. *подагамъ на* —, *va.* 'hasarder; | -са въ —, *vr.* risquer; 5. *хвърлямъ въ* —, *va.* exposer; 6. *съ* — на, au péril de; 7. *въ*

явно —, à la gueule du loup; 8. *който са намира въ* —, périlicant, *adj.*

Прѣрымеждлива грамота, *sf.* le sauf-conduit.

Прѣрымеждливо мѣсто, *sm.* le casse-cou, le coupe-gorge.

Прѣрымеждливъ, *adj.* dangereux, périlleux, risquable, 'hasardeux, redoutable, désolant, critique, vilain; *fg.* | scabrieux, glissant.

— човѣкъ, *sm.* *fam.* une malebête.

Прѣрымеждливы стѣлбы, *sf. pl.* le casse-cou.

Прѣрымелевамъ, *va.* remoudre.

Прѣрымлничкъ, *adj.* adorable.

Прѣрымлъ, *adj.* ravissant.

Прѣрыминальнъ, *adj.* révolu. [expugnable.

Прѣрыминальнъ, *adj.* traversable, pénétrable,

Прѣрыминувамъ, *va.* traverser, parcourir, franchir, passer, s'envoler, pénétrer, mener, enjamber; 1. *fg.* s'évaporer; 2. (*близо край*), défilé; 3. (*бържѣ*), *fg.* arpenter; 4. (*срѣмето си*), *va.* s'amuser à; 5. (*дмитъ си*), *va.* couler; 6. (*на друга сѣдина*), *va.* *Com.* reverser; 7. (*наръ*), repasser; 8. (*прѣзь*), passer; 9. (*прѣзь стѣпъ-тъ съ нѣреникъ*), *Mar.* courir la bouline; 10. прѣрыминува (*срѣмето*), *v. imp.* il coule, il se passe; 11. -са, *vr.* se paître de.

Прѣрыминуване, *sm.* la traversée, passage *m*, passade, transition *f*, trajet *m*, migration *f*; 1. *Jur.* la dévolution; 2. (*на гласъ*), *Mus.* port de voix, *m*; 3. (*на друга сѣдина*), *Com.* le rejet; 4. *плата за* —, le bar-chotage.

Прѣрыминувателень, *adj.* transitoire, passer, fugace, éphémère, périssable; | *H. nat.* migratoire; | *Méd. Bot.* fugitif.

— билетъ (*сѣмъ*), *sm.* le laisser-passer.

Прѣрымирамъ, *vr.* défaillir, s'évanouir, pâmer et se pâmer de.

Прѣрымираше, *sm.* l'évanouissement *m*, syncope, apoplexie, pâmoison *f*.

Прѣрымирѣ, *sf.* la trêve, l'armistice *m*.

Прѣрымиривамъ, *va.* réconcilier; | -са, *vr.* se réconcilier, faire la paix.

Прѣрымлого, *adv.* horriblement; | *fam.* furieusement.

Прѣрымълавамъ, *va.* filer doux,

Прѣрымъжа (*перде т.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. (*по-марникъ*), le monastiquaire et -tillier; 2. (*надъ лезло*), le pavillon, la courtine; 3. (*на аросорѣкъ*), le store; 4. (*съ тесамъ*), la toile; | *скусване* —, *Théât.* chute de rideau, *f*; 5. (*на окъето*), la cataracte; | *който страда отъ* —, *Méd.* cataracté *adj*; | *имамъ* — на окъето, *vr.* se cataracter.

Прѣрымъжъ, *sm.* frappé d'apoplexie *f*.

Прѣрымывамъ, *va.* relaver.

Прѣрымыслевамъ, *va.* repenser à, s'aviser de; | (*за нѣщо*), pourvoir à.

Прѣрымъна, *sf.* la dot, parure, parade *f*, les

- pipper *f*: 1. (на жены), les atours *m*; 2. приготви — и постелы, *va.* se nipper; 3. съ цѣла —, pontificalement, *adv.*
- Прѣмѣнявань, *va.* nipper. [|| *fig.* mesurer.
- Прѣмѣрвань, *va.* essayer; | (*буре*), jauger;
- Прѣмѣрване (и плата за —), *sn.* le jaugage.
- Прѣмѣсвань, *va.* repétrir.
- Прѣмѣстеванъ, *va.* transposer, transférer, déplacer, substituer, révoquer; 1. *fig.* transplanter; 2. *Jur.* subroger; 3. (човѣкъ отъ една ладия на друга), *Mar.* transborder.
- Прѣмѣстеване, *sn.* la transposition, translation *f*, transfèrement, déplacement *m*, substitution, révocation *f*; 1. *Alg.* la permutation; 2. (думы), *Gram.* l'anastrophe *f*, la synchuse; 3. (отъ едно мѣсто на друго), *Jur.* la subrogation; 4. (ладия), le démarrage; 5. (човѣкъ), le transbordement et -bordation *f*. [adj. *m.*
- Прѣмѣстевачъ, *sm.* subrogateur et -gatoire,
- Прѣмѣститель, *adj.* révocable; | (на рѣки), *Gram.* transpositif.
- Прѣмѣститель, *adj.* transférable, subrogateur et -gatoire; | *Gram.* transposable.
- Прѣмѣтанъ, *va.* cubulter; | -са, *vr.* (съ ед-тѣръ-тъ), cabrioler.
- Прѣмѣтане, *sn.* la cabriole.
- Прѣмѣтаница, *sf.* la cubule.
- Прѣмѣдрость, *sf.* la sagesse; | книга на — (съ Библия), le livre de la Sagesse.
- Прѣносачъ, *sm.* un rapporteur; | (на носимы), une gazette; | *fig.* un colporteur.
- Прѣносачъ, *adj.* tropologique, métaphorique; | *Jur.* translatif.
- Прѣносительна ладия, *sf.* barque traversière *f*.
- Прѣносливъ, *adj.* transportable, transférable; | (съ друга сядница), *Jur.* évocable.
- Прѣносна мысль, *sf.* le figuré.
- правда (на еладѣне), *sf.* *Jur.* acte translatif de propriété.
- Прѣносъ, *sm.* le transport, métaphore *f*; 1. (на мысль съ другъ стихъ), l'enjambement *m*; 2. (на дѣло), *Jur.* l'évocation *f*; 3. който докарва —, *Jur.* évocatoire, *adj.*
- Прѣносямъ и -насямъ, *va.* transporter, transférer, reporter, porter, passer; 1. (дѣло отъ една сядница съ друга), *Jur.* évoquer; 2. (на друга къща), déménager; 3. -са, *vr.* se porter; 4. (на друга къща), déloger, déménager; 5. (мысленно), se reporter, se transporter; 6. (отъ радостъ), être aux anges *m*.
- Прѣносяне и -насяне, *sn.* le transfèrement, translation *f*, portage, batelage, délogement, déménagement *m*; 1. *Méd.* le coma; | наклоненъ на —, comateux, *adj.* 2. (на друго мѣсто), le remue-ménage; 3. (сборъ павы), *Com.* le report.
- Прѣнощувань, *vn.* coucher; | (срѣдъ по-лето), *fat.* bivaquer et bivouaquer.
- Прѣоблачанъ, *va.* rhabiller, travestir, déguiser, masquer; | -са, *vr.* se rhabiller, se travestir, se déguiser, se masquer.
- Прѣоблачане, *sn.* le travestissement.
- Прѣображене Господне (6, аз.), *sn.* la Transfiguration.
- Прѣобразене, *sn.* la métamorphose.
- Прѣобразливъ, *adj.* métamorphosable.
- Прѣобразованъ, *va.* réformer, transformer, régénérer.
- Прѣобразоване, *sn.* la réforme, réformation, transformation *f*; 1. *fig.* la régénération; 2. (реформа въ Турско), le tanzi-mat; 3. способенъ за —, réformable, *adj.* 4. придръжникъ на правителствено —, un réformiste. [réformateur.
- Прѣобразователенъ, *adj.* transformateur,
- Прѣобразовачъ, *ка, s.* réformateur, régénérateur, trice; | *fat.* un redresseur.
- Прѣобразявань, *va.* métamorphoser; | -са, *vr.* se métamorphoser, se transfigurer.
- Прѣобърнато прѣдложено, *sn.* *Log.* proposition converse *f*.
- Прѣобърнатъ, *adj.* converti; | ново —, *s.* nouveau converti. [lage *f*.
- редъ (отъ думы), *sm.* *Gram.* l'hypal-
- Прѣобърнителенъ, *adj.* convertible et conversible. [vicissitude *f*.
- Прѣобърнителность, *sf.* la convertibilité,
- Прѣобрыцанъ, *va.* transformer, transmu-er, changer en, convertir, pervertir, tourner (en), renverser; 1. *Geom.* réduire; 2. (на движенъ недвиженъ имотъ), *Jur.* ameubler; 3. (мысль), torturer; 4. (мѣсто), *fig.* tordre; 5. (на стомана), acierer; 6. -са, *vr.* se transformer, se changer, se convertir, se tourner en, se réduire, se tordre; 7. -щатца (ставати на месо), *Méd.* ils se carnifient; 8. -щатца на оцѣд-на киселина, ils s'acétifient; 9. когото е можно да прѣобрына, convertissable, *adj.*
- Прѣобрычане, *sn.* la transformation, conversion, transmutation, révolution *f*, retour, renversement *m*; 1. (кости на месо или смесване кости), *Méd.* la carnification; 2. (редъ-тъ на мысленикъ), *Rhé.* l'hystérologie *f*; 3. (на фигура), *Geom.* la réduction; 4. (на честъ-та), *fig.* roue de fortune, *f*; 5. (на виденето въ животна сила), l'animalisation *f*.
- Прѣораванъ, *va.* *Agrie.* recasser.
- Прѣоравно поле, *sn.* *Agrie.* le recassis.
- Прѣосвященство (жмѣла), *sn.* grandeur *f*.
- Прѣодѣтанъ, *adj.* transcendant.
- Прѣпазнителенъ, *adj.* de sûreté *f*.
- Прѣпеченъ рѣзень хлѣбъ, *sm.* une rôtie; | *pl.* la biscotte. [onglet *m*.
- Прѣпечѣтанъ листецъ, *sm.* *Typ.* le carton,

Прѣпечатывамъ, *va.* réimprimer, reproduire, recascheter. [duction *f.*

Прѣпечатане, *m.* la réimpression, repro-

Прѣпечатникъ, *m.* un contrefacteur.

Прѣпалець, *m.* oiseau, la caille; -лечъ, [de linge.

Прѣпирки (руки), *sf. pl.* le linge; -речъ,

Прѣпирамса, *vr.* disputer, contredire, avoir affaire à, contester; 1. *fig.* combattre, jouter;

2. *fam.* batailler, ergoter; 3. (*за наука*), *fig.* escrimer; 4. (*за нѣщо*), *fam.* disputa-

Прѣпиране, *m.* la disputation, différend *m.*, instance, guerre *f.*; 1. *fig.* la lutte, lice *f.*, choc *m.*; 2. (*съ Богословѣн*), la résumpte;

3. уморѣтъ отъ —, de guerre lasse.

Прѣпирателенъ, *adj.* contendant, controversé, litigieux; | (*въ рѣдъ сѣдба*), contestant.

Прѣпирателны работы, *sf. pl.* le contentieux.

Прѣпирливъ, *adj.* disputable, querelleur, controversable. contestable, contentieux, pointilleux, malin; | *fam.* batailleur.

Прѣпирачъ, *ка, s.* querelleur, euse; un contradictoire, argumentateur *m.*; | *fig.* un jou-

Прѣпиря, *sf.* le débat, discussion, dispute, querelle *f.*, démêlé, bruit *m.*, controverse, contestation, prise *f.*, contentieux *m.*, contention, ergoterie, altercation *f.*, altercas *m.*, affaire *f.*; 1. *fig.* le combat, la lice; 2. *fam.* la brouille, brouillerie, diablerie, noise, ca-

Прѣписане, *m.* la transcription expédi-

Прѣписовачъ, *m.* un transcritteur, copiste

Прѣписъ, *m.* l'apographe *m.*, copie *f.*; | *Jur.* la grosse.

Прѣписивамъ, *va.* récrire, copier, transcrire; | (*исново*), recopier; | (*на чисто*), mettre

Прѣписувамъ, *va.* traverser.

Прѣписивамъ (*мѣрката на беззаконето*), *va. fig.* combler la mesure.

Прѣписленъ, *adj.* comble.

Прѣписивамъ (*дѣтене*), *va.* remuer.

Прѣподавамъ, *va.* enseigner, professer, ex-

Прѣподаване, *m.* l'enseignement *m.*, leçon *f.*

Прѣподобенъ (*мѣтла*), *adj.* vénérable, ré-

Прѣподобие (*мѣтла*), *m.* la révérence.

Прѣподобие (25-й день сѣдѣ Великденъ), *m.* la mésorepentescôte.

Прѣпорець, *m.* le drapeau, étendard *m.*, bannière *f.*; 1. *Mar.* le pavillon; 2. *Milit.* l'enseigne *f.*; 3. благороденъ съ —, un

Прѣпороченъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣпорочче, *m.* la banderole; | *Milit.* le fan-

Прѣпорочны шници, *sf. pl.* cravate de dra-

Прѣправа (*съ писмо*), *sf.* la surcharge.

Прѣправачъ, *ка, s.* raccommodeur, rhabi-

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣправенъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣрѣчена верига (на ханска врата), *sf.* l'algaon *m.*
 Прѣпускалница, *sf.* l'arène *f.*, lice *f.*, camp *m.*; 1. *sg.* la carrière; 2. (у Грѣцъ), le stade.
 Прѣпускамъ, *vn.* galoper, lancer.
 Прѣпускане и -канница, *f.* la galopade, le partir; | на —, *adv.* à toute bride, à bride abattue.
 Прѣпѣвамъ, *vn.* chanter, entonner; | (за присмѣвъ вадлѣ нѣсмѣлѣкому), chansonnier.
 Прѣпукнать (на дѣсѣ), *adj.* Bot. bifide.
 Прѣпнѣвамъ, *va.* choquer, donner le croc-en-jambe; | -са, *vr.* se choquer, broncher, butter.
 Прѣпнѣване, *m.* la bronchade et bronchement *m.*, croc-en-jambe, *m.*
 Прѣпнѣка, *sf.* la barrière, obstacle *m.*
 Прѣработевамъ, *va.* remanier, retoucher; | *sg.* refondre; | (мѣново), *fam.* retravailler.
 Прѣработване, *m.* le remaniement et -niment; | *sg.* la refonte.
 Прѣраждамъ, *va.* régénérer; | -са, *vr.* se régénérer, s'abâtardir.
 Прѣраждане, *m.* la régénération.
 Прѣреждамъ, *va.* remanier; | *Typ.* réimposer.
 Прѣреждане, *m.* *Typ.* la réimposition; | (набраны буквы), le remaniement et -niment.
 Прѣрѣзвамъ, *va.* trancher.
 Прѣрѣзване, *m.* *Milit.* la coupure; | *Chir.* l'abscission *f.* [plantoir.
 Прѣсадителенъ търнакопъ, *m.* le dé-
 Прѣсаждамъ, *va.* transplanter, replanter, déplanter, déposer.
 Прѣсаждане, *m.* le déplantage et déplantation *f.*, dépotement *m.*; | (растенеа), la transplantation.
 Прѣсачамъ и -сичамъ, *va.* couper, interrompre, intercepter, traverser, passer au fil de l'épée; 1. *sg.* entrecouper; 2. (сърсѣжѣ), *Milit.* fermer; 3. (съ игра на нѣмы), surcouper; 4. (нѣмѣ), croiser; 5. -са, *vr.* s'entrecroiser; 6. прѣсачаса (за мѣтко), *v. imp.* il s'engrumele.
 Прѣсачане и -сичане, *m.* l'interruption, interception, interception *f.*; | (слово), la suspension; | точка —, *Geom.* l'intersection *f.*
 Прѣселене, *m.* l'émigration, migration, immigration, colonie *f.*; | (на душымѣ), la métempsychose, transmigration des âmes, *f.*
 Прѣселенецъ, лѣнка, *s.* immigrant, ante; un émigré, colon *m.*; | -ленцы, *pl.* la peuplade.
 Прѣселявамъ (отъ една земля на друга), *va.* émigrer; | *sg.* transplanter; | -са, *vr.* (за човѣкъ), se transplanter.
 Прѣсенъ, *adj.* frais, récent, fleuri, doux, saignant, azyme; | (за цѣмѣ-мѣ на лицето), repoussé.
 Прѣсипналь, *adj.* rauque.

Прѣсипнать гласъ, *m.* le graillement.
 Прѣсипность, *sf.* la raucité.
 Прѣсипнувамъ (отъ выкъ), *vn.* s'égosiler.
 Прѣскаперникъ, *m.* un 'happe-chaire.
 Прѣсѣдвамъ, *va.* serrer de près, suivre.
 Прѣсѣтамъ, *va.* recompter, évaluer, supputer.
 Прѣсѣтане, *m.* la supputation.
 Прѣсна зѣврска кожа, *sf.* la carbatine.
 — морска рыба, *sf.* la marée; | търпецъ на —, un mareyeur.
 — храна, *sf.* les rafraichissements *m.*; | давамъ, — на войска, *va.* rafraichir; | приготвамъ нѣново —, *va.* ravitailler.
 Прѣснѣкъ (за човѣкъ), *adj.* frais émoulu.
 Прѣсносола сѣлды, *sf.* le pec ou hareng —, *m.*
 Прѣсность и -синна, *sf.* *sg.* la fraîcheur.
 Прѣсникъ, *m.* l'azyme *m.*; | праздникъ на -няцѣтъ, la fête des azymes.
 Прѣсолна зелена пѣпка (отъ настурция), *sf.* cŕpe carucine *f.*
 Прѣсолъ, *m.* la choucroute ou sourcroute.
 Прѣсолъ, *sf.* la saumure; -ленъ, de saumure; | пушане въ —, le saumurage; | направенъ съ —, saumuré, *adj.*
 Прѣсна, *sf.* l'avalanche et avalanche *f.*; 1. *Jur.* le lais; 2. (земля), l'atterrissement *m.*; 3. (каль и стосне ладѣ на нѣя), *Mar.* l'échouage *m.*; 4. сѣдане ладѣ на —, l'échouement *m.*; 5. сѣданъ на —, *vn.* échouer; 6. (край лѣдникъ), la moraine; 7. (нѣсакъ), le banc; | *Mar.* la barre; | (у вода), *Mar.* le sommail.
 Прѣспивамъ, *va.* endormir, dodeliner.
 Прѣспоренъ, *adj.* surabondant, exubérant.
 Прѣспорна плодovitostъ, *sf.* *sg.* l'exubérance *f.*
 — страна, *sf.* *sg.* l'eldorado *m.*
 Прѣставамъ и -танвамъ, *vn.* cesser, discontinuer, finir et en —, tomber; 1. *sg.* tarir; 2. (да мисля за), *sg.* mettre aux oubliettes; *f.*; 3. (да обичамъ), se désin-
 Прѣставане и -танване, *m.* la cessation; | (на заедно живѣне), *Jur.* séparation de corps *f.*
 Прѣставамъ, *vr.* décéder, trépasser.
 Прѣстарѣлость, *sf.* la décrépitude.
 Прѣстаръ и -рѣлъ, *adj.* décrépit.
 Прѣстолка, *sf.* le tablier; | *fam.* le devantier.
 Прѣстоленъ образъ, *m.* le retable.
 Прѣстолна кърпа (съ олтарь), *sf.* nappe d'autel, *f.*
 — покрывка, *sf.* parement d'autel, *m.*
 Прѣстолю украсено, *m.* le retable.
 Прѣстолюначалникъ, *m.* chef de bureau, *m.*
 Прѣстолче (за пѣнцы и шнѣмѣ), *m.* la servante.
 Прѣстолъ, *m.* le siège, autel *m.*, couronne,

- table *f*; 1. (*епископски*), la chaire; 2. (*записные и скрывающие*), *voies* Бюро; 3. (*съ прѣграды*), le cabinet; 4. (*табля* *t.*), la table; 5. (*царски*), le trône; | въскачване на —, l'avènement *m*; | сваляне отъ —, *va.* détrôner; 6. (*съ черкова*), la sainte table; 7. пълнѣ — (*софра*) съ гости, une tableée.
- Прѣсто́лы (*чинъ ангелски*), *sm. pl.* les trônes *m*.
- Прѣсторва́мса и -струва́мса, *vr.* simuler; | прѣстори ми са, *v. imp.* il est revenu à moi (*voies* Втыла́мса.)
- Прѣсторва́не и -рене, *sm.* l'hallucination *f*; | страдалецъ отъ —, halluciné, *adj*; | (*маласъжъ* *t.*), *sm.* l'esprit *m*, charme *m*.
- Прѣсторенъ, *adj.* simulé, maniéré; | *fig.* de commande.
- Прѣсторенъ видъ, *sm.* *Jur.* la simulation.
- Прѣсторникъ, ница, *s.* simulateur, trice; un illuminé. | *idéal.*
- Прѣсторителенъ, *adj.* illusoire, chimerique.
- Прѣсторка, *sf.* l'illusion *f*, imagination, vision, chimère *f*, simulacre, revenant *m*, idée *f*; 1. *fig.* le fantôme, songe, mensonge *m*; 2. (*маласъжъ* *t.*), le spectre; 3. разваляне —, le désenchantement; 4. разваляне —, *va.* désenchanter. | *lipse.*
- Прѣсторно прѣминуване, *sm.* *Rhét.* la para-
- Прѣсторство, *sm.* *Jur.* la simulation.
- Прѣсторчливъ, *adj.* fantasmagique.
- Прѣструване, *sm.* la manière; | безъ —, *fig.* en désespoir, dans son désespoir.
- Прѣстжи́вамъ, *va.* désobéir à la loi, violer, fausser, enfreindre, contrevenir à, excéder, transgresser, franchir; | (*спорно*), récidiver.
- Прѣстжи́ване, *sm.* la violation, violement, attentat, crime, délit *m*, transgression, infraction *f*; 1. *fig.* le sacrilège; 2. *Jur.* le cas; 3. (*голъма гудина*), le forfait; 4. (*законъ*), la contravention; 5. доказателство на —, *Jur.* corps de délit *m*; 6. набѣдяване за —, *Jur.* l'incrimination *f*; 7. набѣдяване за — въкого или принама за — въщо, *va.* incriminer; 8. чиня, правъ —, *vr.* *Jur.* perpétrer; 9. направяне — неа, regretation d'un crime, *f*.
- Прѣстжипенъ, *adj.* criminel.
- Прѣстжипителенъ (*спорно*), *adj.* *Jur.* récidif.
- Прѣстжипка, *sf.* l'échappée *f*.
- Прѣстжипливъ, *adj.* violable.
- Прѣстжипникъ, ница, *s.* criminel, elle; violateur, malfaiteur, trice; contrevenant, ante; parricide, *sc*; 1. *Jur.* un délinquant; 2. (*на законъ*), un infracteur, transgresseur *m*; 3. окачване на — описането му, *va.* exécuter en effigie ou effigier; 4. (*отсѣденъ на смъртъ*), un patient; 5. расказване — на четири, l'écartèlement *m*; 6. расказване — съ четири кола, *va.* écarteler.
- Прѣсукана коприна, *sf.* l'organasin; | приготвене на —, l'organinage *m*.
- Прѣсуканъ, *adj.* retors, tors *et -rt*.
- Прѣсуквамъ, *va.* tordre, retordre, organiser.
- Прѣсукване, *sm.* la torsion; | (*коприна*), le torlage, retordage *et -tordement m*.
- Прѣсуквачъ, ка (*на копринъ*), *s.* retordeur, euse; | (*на коприна*), tordeur, euse.
- Прѣсушава́мъ, *vn.* *fig.* tarir; | (*въдма сина*), vider.
- Прѣсы́пвамъ, *va.* *fig.* saupoudrer.
- Прѣсы́пване, *sm.* le soutirage.
- Прѣсы́тентъ, *adj.* soulé *de*.
- Прѣсы́щамъ, *va.* rassasier, régouler; | *fig.* saturer; | -са, *vr.* se rassasier.
- Прѣсы́щане, *sm.* le rassasiement.
- Прѣсѣ́вамъ, *va.* tamiser, cribler, passer par le tamis, vanner, sasser, ressasser, passer.
- Прѣсѣ́ване, *sm.* le tamisage, le sassement; | *Chim.* la cribration; | (*жито*), le vannage.
- Прѣсѣ́вачъ, ка, *s.* cribleur, vanneur, euse; un tamiseur. | *[suspensifs m]*
- Прѣсѣ́кательны точки, *sf.* *Gram.* points
- Прѣсѣ́кнителенъ (*за изборъ*), *adj.* intermittent.
- Прѣсѣ́кнувамъ, *va. vn.* tarir *et se* —; | прѣсѣ́кнута, *v. imp.* il se dessèche; | което може прѣсѣ́кне или прѣсѣ́кне, tarissable, *adj*.
- Прѣсѣ́кнване, *sm.* le tarissement.
- Прѣсѣ́чене, *sm.* *Geom. Opt.* la décussation.
- Прѣсѣ́ченъ, *adj.* coupé, grumelleux.
- Прѣсѣ́чникъ, *sm.* interrupteur *m*; | -чителинъ, *adj*.
- Прѣсѣ́дливъ, *adj.* *Jur.* préjudiciel.
- Прѣсѣ́дникъ, *sm.* un censeur.
- Прѣсѣ́жествявамъ, *vn.* *Théol.* transsubstantier. | *[stantiation, impanation f]*
- Прѣсѣ́жествяване, *sm.* *Théol.* la transsub-
- Прѣсѣ́жнува, *v. imp.* il se dessèche.
- Прѣсѣ́жнуване, *sm.* le tarissement; | (*на хранителна мазга у коса*), *Méd.* la xérasie.
- Прѣ́тачамъ или Прѣ́хвърля́мъ (*сина из една блъка съ друга*), *va.* soutirer, tirer au clair.
- Прѣ́тачане (*мимия*), *sm.* le soutirage.
- Прѣ́теглевамъ, *va.* peser; 1. *fig.* mesurer; 2. (*магъ*), repeser; 3. (*съ ржа*), soupeser.
- Прѣ́теглеване и -гле́не, *sm.* le pesage, la pesée; | *fig.* le contrepois.
- Прѣ́тепамъ, *va.* refouler.
- Прѣ́тълчува́мъ (*на лозо*), *va.* gloser sur; | -са, *vr.* s'interpréter.
- Прѣ́товаренъ, *adj.* *Mar.* à charge morte *f*.
- Прѣ́товаря́мъ, *va.* recharger; | (*права актарма*), *Mar.* transborder.
- Прѣ́товаря́не, *sm.* le réchargement; | (*актарма* *t.*), *Mar.* le transbordement *et -bordation f*.

Прѣтопявамъ, *va.* refondre.

Прѣтопяване, *sm.* la refonte.

Прѣтпявамъ, *va.* débiter; | (*намык*), *moyer*.

Прѣтпяване, *sm.* le débit; | (*кости*), *Chir.* la résection; | *за* —, de sciage.

Прѣтпвачъ (*за древо на джски*), *sm.* scieur de long, *m.*

Прѣтрошливостъ, *sf.* la frangibilité.

Прѣтрошливъ, *adj.* frangible.

Прѣтърпене, *sm.* le subissement.

Прѣтърпявамъ, *vm.* supporter, éprouver, subir, souffrir; | *sg.* essayer; | (*обыда*), boire.

Прѣтурямъ (*мола*), *va.* verser; | прѣтуря-ся, *v. imp.* elle verse.

Прѣтжжентъ, *adj.* tuant.

Прѣтжмняване, *sm.* l'obscurcissement *m.*

Прѣтжпкувамъ (*съ слама*), *vo.* rempailler.

Прѣтголъмителенъ закръльникъ (*на една нартия*), *sm.* un ultra. [charger.

Прѣтголъмивамъ, *vr.* grossir, amplifier.

Прѣтголъмиване, *sm.* l'hyperbole *f.* amplification, charge *f.*

Прѣтунукъ, *sm.* arrière-petit-fils, *m.*; | -уну-чета, *pl.* les arrière-petits-enfants, *m.*

Прѣтненевачъ, *sm.* un raffineur.

Прѣтненена захаръ, *sf.* la clairee.

Прѣтненивамъ, *va.* raffiner, affiner, subtiliser, quintessencier; | (*сахаръ*), claircer.

Прѣтнениване, *sm.* le raffinage, raffinement *m.*; | (*сахаръ*), le clairçage; | *собрка за* —, la raffinerie. [mordre la langue.

Прѣтхпвамъ (*смык-тъ си*), *va.* piquer, se piquer; | (*сакъ*), *sg.* encenser.

Прѣтхванатъ, *adj.* entaché de.

Прѣтхваненъ, *adj.* gangrené.

Прѣтхватителенъ, *adj.* communicatif, virulent, pestifère et pestilent; | *sg.* contagieux.

Прѣтхватителна отрова *f.* или -ленъ гнои, *m.* *Méd.* le virus.

Прѣтхватително испарене (*въ тале*), *sm.* la mitte.

Прѣтхватителностъ, *sf.* la virulence.

Прѣтхватлива или смъртельна материя, *sf.* *Méd.* le miasme.

Прѣтхватливъ, *adj.* miasmaticque, contagieux; | който припознава една болестъ за -ва, un contagionista.

Прѣтхващамъ, *va.* entacher; 1. *Mar.* souquer; 2. -са, *vr.* s'inoculer; 3. (*отъ болестъ*), prendre; 4. прѣхваща (*за яля духъ*), *v. imp.* il obsède.

Прѣтхващане, *sm.* la contagion; | *sg.* la gangrène, peste *f.*; | (*отъ дисола*), l'ob- session *f.*

Прѣтхвърлямъ, *va.* remuer; 1. (*съ друга с-дина емо*), déposer; 2. -са, *vr.* enjam-ber, passer; 3. | *Vm.* sur-aller; 4. (*на друга страна*), tourner casaque *f.*; 5. (*къмъ неприятель-тъ*), désertier à l'ennemi.

Прѣтхвърляване и -ляне, *sm.* le remuage,

désertion *f.*; | (*пръстъ*), le remuement et remuement; | (*прѣвъ ограда*), l'escalade *f.*

Прѣтхвърлячъ (*на жито въ тамбаръ*), *sm.* un remueur.

Прѣтхвъркамъ и -хвъркнучамъ, *va.* voler, voltiger, voyager.

Прѣтхвъркане и -кнучане, *sm.* la migration; 1. (*на бекасы*), *Vén.* la passée; 2. (*пилицы*), le passage; 3. (*на умъ-тъ*), *sg.* le transport.

Прѣтхвъркателенъ, *adj.* *H. nat.* migratoire; | (*за пилицы*), voyageur, passager.

— пилецъ, *sm.* oiseau de passage, *m.*

Прѣтхвъркнатъ, *adj.* exalté.

Прѣтхлупямъ (*наопаке сарка*), *va.* *Mar.* cabaner; | прѣтхлупаса, *v. imp.* *Mar.* elle chavire.

Прѣтхлупване (*ладия*), *sm.* le chavirement.

Прѣтходителна нота, *sf.* note de passage *f.*

Прѣтходливъ, *adj.* *Gram.* transitif.

Прѣтхождамъ, *vm.* courir. [termission.

Прѣтхождане, *sm.* *Rhd.* la préterition et pré-

Прѣтходъ, *sm.* le passage, allée, issue, ga- lerie *f.*; 1. *sg.* la transition; 2. *Anat.* la voie; 3. (*каналъ*), *Anat.* le méat; 4. (*улица*), l'avenue, *f.*; 5. (*фарватеръ*), *Mar.* la passe;

6. (*на една болестъ*), *Méd.* la métastase;

7. (*край одаръ*), ruelle du lit, *f.*; 8. (*въ к-ща*), le corridor; 9. (*при прясне ла-*

дия), *Mar.* la virure; 10. духа въ т-сенъ

— (*за вътъръ-тъ*), *v. imp.* s'engouffre.

Прѣтхранвамъ, *va.* entretenir, faire subsister, sustenter; | -са, *vr.* se sustenter.

Прѣтхрана, *sf.* la vie; | срѣдство за —, le gagne-pain.

Прѣтхранване, *sm.* l'entretien *m.* subsistan- ce, sustentation, vie *f.*; | *sg.* le pain.

Прѣтхубава вещь, *sf.* *sg.* le bijou.

Прѣтхубавина (който са употребява само за —, *Jur.* voluptuaire, *adj.*

Прѣтхубаво, *adv.* gentiment, à merveille; | *fam.* optimé; | (*за приказъ*), *sm.* beau ou bel *m.*

Прѣтхубава, *adj.* magnifique, enchanté, su- perbe, merveilleux, céleste, angélique, beau ou bel; | *sg.* d'or *m.*; | *fam.* bellissima.

— прѣдмѣтъ (*съ малъкъ сукъ*), *sm.* *sg.* la miniature.

Прѣтцѣждамъ, *va.* filtrer, distiller, épurer, passer, couler; | (*нѣщо*), passer par l'étamine *f.* [lature *f.*

Прѣтцѣждане, *vr.* la filtration, épuration, co- [lature *f.*

Прѣтцѣжтамъ, *vm.* défleurir; | прѣтцѣж- тва, *v. imp.* il se passe.

Прѣтцѣжтане, *sm.* la défleuraison.

Прѣтчесвамъ, *va.* coiffer; | (*с-лина*), *va.* re- carder; | -са, *vr.* se peigner.

Прѣтчесване, *sm.* la coiffure.

Прѣтчиненъ, *adj.* faconnier.

Прѣтчинявамъ, *vr.* faire des cérémonies, des façons, tergiverser; | *fam.* façonner.

Прѣтчиняване, *sm.* la tergiversation, panta-

- lonnade *f*; 1. *fig.* la pirovette; 2. (*за жены*), la pruderie; 3. *безъ* —, sans cérémonie, point de cérémonie, trêve de compliments, sans façon; | *pop.* tout de go; 4. *-vanea*, *pl.* les façons *f*; 5. *fam.* les formalités, les histoires *f*; 6. *безъ* —, *adv.* uniment.
- Прѣчистевамъ, *va.* purger, clarifier, raffiner; | *Méall.* liquater. [*за* —, l'affinerie *f*.
- Прѣчистеване, *sm.* le raffinage; | фабрика
- Прѣчистенъ, *adj.* raffiné.
- Прѣчистены *касово (жѣдъ)*, *sm. pl.* pièces de liquation, *f*.
- Прѣчитамъ, *va.* nombrer, énumérer, dénombrer; | (*накъ*), recompter.
- Прѣчитане, *sm.* l'énumération *f*, dénombrement *m*.
- Прѣчка, *sf.* la barre, le barreau; 1. (*на бравъ*), le garde; 2. (*за стоборъ*), le balustre; 3. (*распило съ часовникъ*), la rosette; 4. *дръпамъ* — или линия подъ рѣчь или рѣдъ, *va.* souligner; | *дръпане* —, le soulignement; 5. *-къ*, *pl.* la balustrade; | *заградеиъ съ* —, balustré, *adv.* 6. на —, *gayé*, *adj.*
- Прѣчкамъ и -чъ, *va.* gêner, empêcher, contrarier, embarrasser, révolter; | *fig.* traverser; | *fam.* contrecarrer.
- Прѣчкане, *sm.* l'empêchement *m*.
- Прѣчкувамъ, *va.* reforger.
- Прѣчупвамъ, *va.* rompre.
- Прѣчупване, *sm.* la rupture.
- Прѣшлянисть, *adj.* Anat. vertébral.
- Прѣшлянъ (*на гръбнакъ-тъ*), *sm.* Anat. la vertèbre.
- Прѣждане (*съ коремъ-тъ*), *sm.* déchirement d'entrailles, *m*.
- Прѣядосанъ, *adj.* enrageant.
- Прюнель (*сълимаъ ялата*), *sm.* la prunelle.
- Псаломень, *adj.* psalmistique.
- Псаломъ, *sm.* le psaume; -менъ, de psaume; | *пѣя -мы*, *vn.* psalmodier. [*miste*]
- Псалмопѣвецъ (*псаломникъ*), *sm.* un psal — пѣяне, *sm.* la psalmodie.
- Псалтникувамъ (*идя безъ рѣчи*), *vn.* Mus. vocaliser.
- Псалтникуване, *sm.* Mus. la vocalise.
- Псалтска дѣлннность, *sf.* la chanterie.
- Псалтъ или Пѣвецъ, *sm.* un chanteur.
- Псалтырь, *sm.* le psautier; -пенъ, de psautier.
- Псаммитъ, *sm.* Minér. le psammitte.
- Псевдонимъ, *sm.* auteur pseudonyme, *m*.
- Психически (*душевскъ*), *adj.* psychique.
- Психологически, *adj.* psychologique.
- Психология (*наука за душата*), *sf.* la psychologie.
- Психологъ, *sm.* un psychologue ou -logue.
- Психрометръ (*ендѣ изрометръ*), *sm.* le psychromètre.
- Псофия, *sf.* oiseau l'agami *m*.
- Псувамъ, *va.* diffamer, invectiver, fronder, gourmander, houspiller.
- Псуване, *sm.* la diffamation; | *-vanea*, *pl.* les infamies *f*; | *fam.* les pailles *f*.
- Псувателенъ, *adj.* diffamant, injurieux; *-лио*, -eusement.
- Псувателно слово, *sm.* la diatribe.
- Псувачъ, *sm.* un diffamateur.
- Псувня, *sf.* la vilénie.
- Публика, *sf.* le public.
- Публикация, *sf.* la publication.
- Публиченъ, *adj.* public; -чно, en public. — реестръ (*у а. а.*), *sm.* les diptyques *m*.
- Публицистъ, *sf.* la publicité.
- Пу-де-суа (*копирениъ ялата*), *sm.* le pou-de-soie.
- Пудингъ (*шукла*), *sm.* le pouding; | (*шумля*), Minér. le poudingue.
- Пудра (*орисесъ прахъ*), *sf.* poudre à poudrer *f*.
- Пудря (*нанудреамъ*), *va.* poudrer.
- Пукалъ, *sm.* le bocal; 1. *fig.* la cruche, pécore *f*; 2. *Mar.* la mer; 3. (*за сина у Римляны*), le cyathe; 4. —, *planta*, le ponceau ou coquilleot, adonis *m*.
- Пукалостъ, *adj.* Bot. urcéolé.
- Пукамъ, *va.* crever; 1. *пукаса*, *v. imp.* il se lézarde; 2. (*за ялата*), *fig.* elle fend; 3. *пукатса (съ ялата)*, ils déferlent.
- Пукнатъ, *adj.* fêlé; | (*и про-*), lézardé.
- Пукнежъ-мижешъ, *sm.* la cliague-musette ou cache-cache *m*.
- Пукнувамъ, *va.* éclater, fendre, faire sauter, fêler; 1. *-са*, *vr.* crever, geroer et se —; 2. *пукнуваса*, *v. imp.* il se fend, il se foudille; 3. (*за садина*), il se fêlé; 4. (*съ-вообразна, у стѣла*), il s'étoile.
- Пукнуване, *sm.* l'explosion *f*; | (*сара*), l'aube du jour, *f*; | *неподомениъ на* —, Phys. inexplorable, *adj.*
- Пукнователенъ, *adj.* exposif.
- Пукнотина, *sf.* la fente, fissure, fêlure, gerçure et gerce *f*; | (*омъ студа на дъре*), la gélivure; | *съ* —, fêlé, *adj.*
- Пукъ, *sm.* la contrariété; | *шпаса на* —, *va.* contrarier; | *на* — *изкому*, *prep.* en dépit de.
- Пуле, *sm. quadr.* le mulet, ânon, baudet, boriequet *m*; | (*за живомы*), animal métié et métié, *m*.
- Пулсенъ (*жиленъ*), *adj.* Méd. sphymique.
- Пулсочетъ (*орядиъ*), *sm.* le pulsiloge et pulsimètre.
- Пульс (*жила, намякъ т.*), *sm.* le pouls; -сентъ, du pouls; 1. *туптене на -тъ*, la pulsation; 2. *твърдъ слабъ и бръкъ* —, Méd. pouls myure *m*; 3. *не единъкъ* —, *adj.* intercadent; 4. *не единъкъ бѣане на -тъ*, Méd. intercadence du pouls, *f*.
- Пулякъ (*за растениа*), *adj.* métié et métié; | (*излѣтнате растениа*), Bot. le mulet.
- Пулица, *vr.* se voir.

Пумпалодъlane (*скульптура*), *m.* le statuaire et art —, *sm.* [tuaire.

Пумпалодълецъ (*скульпторъ*), *sm.* un statuaire.

Пумпалече, *sm.* la statuette, le godenot.

Пумпалъ, *sm.* la statue, idole *f.*, simulacre, champignon, faquin, allobroge *m.*, tête à perrique *f.*; malotru, *ue*, *s.*; 1. *fig.* un mannequin, automate *m.*; 2. *fam.* un balourd, bamboche *f.*, magot *m.*, souche *f.*; 3. *pop.* un viédase; 4. (*съ манежъ*), le quintan ou faquin.

Пункія, *sf.* le briquet, le fusil.

Пуническы войны, *sf. pl.* guerres puniques *f.*

Пунктиръ, *sm.* Techn. le pointillé.

Пунктирувамъ, *va.* pointiller, pointer.

Пунктирувана нота, *sf. Mus.* note pointée *f.*

Пунктируване, *sm.* le pointillage.

Пунктъ, *sm.* le point; | *органи* —, *Mus.* point d'orgue; | *тридесетъ -кта у всякого*, un trentain.

Пунсонъ (*за матрица*), *sm.* Typ. le poinçon.

Пурнестъ (*чистоезичие*), *sm.* le purisme.

Пурнестъ (*чистоезичникъ*), *sm.* un puriste.

Пуританско учене, *sm.* le puritanisme.

Пуританинъ, *анка*, *s.* puritain, aine; | *-танскъ*, *adj.*

Пурпуровидень, *adj.* purpurin.

Пурпурень (*църескъ*), *adj.* pourpré; | (*цъбъ*), le pourpre.

Пурпуръ (*църенило*), *sm.* la pourpre.

Пусола, *sf.* la longue-vue, lunette d'approche *f.*

Пусолка, *sf.* la lunette, la lorgnette.

Пуста глава, *sf. fam.* un frelaquet.

— *лхскавяна*, *sf. fig.* l'oripeau *m.*

— *мысль*, *sf.* le fantôme; | *fig.* la chimère.

— *надъжба*, *sf. fig.* le mécompte, viande orgue *f.*, un écoule s'il pleut; | *fam.* le tire-laisse; | *хранаса съ* —, *vr. fig. fam.* marcher à vide.

— *отговорка*, *sf. fam.* la calembredaine.

— *притурка*, *sf. fig.* le remplissage.

— *работъ*, *sf.* la faribole; | *pop.* le lanti-ponnage.

Пусталичкы, *adj. dim.* maigrelet et maigret.

Пусталостъ, *sf.* la maigreur, amaigrissement *m.*, châtivité *f.*

Пусталь, *adj.* chetif, étique.

Пустелга, *sf.* oiseau, la crécerelle et créserelle.

Пустія (*необработено дърво*), *sf.* la va-

Пустната стока, *sf.* l'exportation *f.*

Пустнать, *adj.* réformé, exempt de.

— *солдатинъ*, *sm. Milit.* un permissionnaire.

Пустуване (*сѣбране*), *sm.* la levée.

Пусто (*непомръбено нѣщо*), *sm.* le frivole.

| *припнувамъ си времето на* —, *vr.* chômer.

— *върнъ*, *adj.* fanatique, superstitieux, bigot.

Пустовѣрецъ, *sm.* un fanatique; | *-рка*, *s.* superstitieux, euse.

— *ѣпѣ*, *sm.* la superstition.

— *ѣрство*, *sm.* le fanatisme; | *възбужда* —, *va.* fanatiser; | *кокто възбужда* —, un fanatiseur.

— *мѣсто*, *sm.* le vide.

— *поле*, *sm.* la garigue.

— *рѣчие*, *sm.* le racontage; | *fam.* le ver-

— *святень*, *adj. s.* cagot, ote.

— *святотво*, *sm.* la cagoterie.

— *славень*, *adj.* vaniteux, présomptueux, fastueux, vain.

— *-видъ*, *sm.* air vainqueur *m.*

— *-човѣкъ*, *sm.* un vaniteux.

— *слабие*, *sm.* la vanité, fatuité *f.*; | *fig.* le vent; | *dim.* la gloriolo.

— *слависа*, *vr.* se flatter, se faire valoir.

— *слобие*, *sm.* les ambages *f. pl.*; | *fam.* le cailletage.

— *украcene*, *sm. fam.* la fanfreluche.

— *цвътъ*, *sm.* fausse fleur *f.*

— *мелъ*, *sm.* diseur de riens *m.*, parleur, caquetteur, prôneur, lanternier *m.*; reveur, verbiageur, euse.

— *мелъ*, *vr.* l'auterner.

Пустотия и *-ция*, *sf.* la vanité, frivolité, sollicitude, vacuité, baliverne *f.*, vide *m.*, les espaces imaginaires *m.*, les pompes *f.*; | *fig.* le vide, inanité, fumée *f.*

Пустъ, *adj.* désert, inhabité, stérile, impraticable, vide, futile, mondain, vain, frivole, retrait, puéril; 1. *fig.* vide de sens, cornu; 2. (*за земя*), vague; 3. (*за мѣсто*), sauvage.

— *брой* (*съ шрифтъ*), *sm.* la nulle.

— *отговоръ*, *sm. fam.* l'alibiforain *m.*

— *страхъ*, *sm. fig.* fausse alarme *f.*

Пусты обречиване, *sm. pl.* la parole; | *fig.* eau bénite de cour, *f.*

— *оправяване*, *sm. pl.* le subterfuge.

— *хвалбы*, *sf. pl.* la bravado.

— *хокане*, *sm. pl.* la déclamation.

Пустынашки и *-нически*, *adj.* érémetique.

Пустынень, *adj.* désert.

Пустынникъ и **Пуццннъкъ**, *sm.* un ermite ou hermite, solitaire, ascète *m.*

Пустыннически, *adj.* ascétique.

— *животъ*, *sm.* l'ascétisme *m.*

Пустынска кукумѣвка, *sf.* oiseau, l'effraie ou fresaie *f.*

Пустыня, *sf.* le désert, la solitude; | *fig.* la thébaïde.

Пуѡъ (*гъа-бѡно изѡвѡне*), *sm.* puff et pouff *m.*

Пухкамъ, *va.* bourrer, taper; | (*за от-мѡ-стене*), *sm.* respirer; | *пухка*, *пухти* или *хвучи* (*за конъ*), il s'ébroue, il roule.

Пухкано, *sm.* l'atteinte *f.*, ébrouement *m.*; | *Med.* la sterteur.

Пухнувамъ, *va.* allonger un coup, porter; | (*пѣнко*), desserrer; | (*силно*), assener.

Пухнуване (*и пухъ, т*), *sn. fam.* le 'horion.

Пухъ! *interj.* peuf; 1. *sm.* le coup; 2. *fam.* la tare; 3. (*ѣко удряне*), *por.* la torgniolo; 4. (*удряне съ рѣка по глава*), *por.* la taloche. [poussolane.

Пуццоланска прѣстъ, *sf.* la pouzzolane et

Пушакъ, *sm.* la fumée.

Пушене, *sn.* la suffumigation.

Пушлница, *sf.* la saurisserie, le boucan.

Пушка, *sf.* l'escopette *f*; | мѣра съ —, *va.* coucher en joue; | съ — до кожа, *adv.* à brûle-pourpoint.

Пушкалка, *sf.* la canonnière.

Пушкамъ, *va.* tirer, décharger, faire feu; 1. *Milit.* battre; 2. (*бѣя съ топове градъ*), canonner; | бѣатса съ топове, *vr.* se canonner; 3. (*изъ отзадъ ладѣя*), *Mar.* se ringuer; 4. (*пѣнко отъ скрито мѣсто*), caparder; 5. (*силно*), *Milit.* chauffer; 6. (*споредъ дължината на ладѣя*), *Mar.* enfiler; 7. (*често и лошаво*), tirer; 8. пушкамеса, *vr.* se fusiller.

Пушкане, *sm.* le tir, la tirillerie, feu, coup de feu *m*, arquebusade *f*; 1. (*съ пушка*), la mousqueterie; 2. (*споредъ дължината на ладѣя*), *Mar.* l'enfilade *f*; 3. (*салазъ*), *Milit.* la décharge; 4. — канеа, *pl.* la fusillade; 5. много — отведнашъ (*залъзъ*), la salve.

Пушкачъ, *sm.* un tireur.

Пушковъ, *sm.* le cason (*воуеа Кожухарецъ*).

Пушконосецъ, *sm.* un écuier.

Пушъ, *va.* fumer.

Пушамъ, *va.* laisser aller ou -passer, permettre, admettre, livrer, concéder, congédier, accréditer, élargir, 'haler, recevoir, introduire, souffrir, réformer; 1. *fig.* relâcher; 2. *Mar.* affaler; 3. (*вода*), débonder; 4. (*вода-та си*), pisser; 5. (*да вървѣтъ*), émettre; 6. (*долу*), rabattre; 7. (*надолу*), ravalier; 8. (*кобыла*), couvrir; 9. (*кола*), déceler; 10. (*на мърлене животни*), accoupler; 11. (*пакъ*), réadmettre; 12. (*прѣзъ прѣдѣлы стока*), exporter; 13. (*на свобода запрѣный*), relaxer; 14. пушъть коренѣ, *v. imp.* ils prennent; | (*лѣнны*), ils boutonnent; 15. — са, *vr.* se déborder; 16. (*на пѣнко*), sauter.

Пушане, *sm.* l'introduction *f*, retraite, exportation, relaxation *f*, congé *m*, manumission *f*; 1. *Typ.* la livraison; 2. (*на вода ладѣя*), *Mar.* mise à l'eau, *f*; 3. (*отъ затворъ*), mise en liberté; 4. (*въ дѣйствиѣ*), mise en train; 5. (*на вървѣжъ*), l'émission *f*; 6. (*драма*), la catastrophe; 7. (*животни за мърлене*), l'accouplement *m*; 8. (*на кобыла и пѣнко на -то*), la monte; 9. мѣсто — кучета на въръ, *Vén.* le laisser-courre; 10. (*театръ, у Римляны*), le vomitoire.

Пуякъ (*мисирякъ* *t.*), *sm.* le dindon et diade ou coq d'Inde; | пуяка, *sf.* la diade ou poule d'Inde; | пазать, ка (*на -якъ*), *s.* dindonnier, ère.

Пуяче (*мисирче*), *sm.* le dindonneau.

Пѣалцграфска къща, *sf.* maison palatine *f*.

— графство, *sm.* le palatinat.

— графъ, *sm.* compte palatin *m*; | — графиня, *sf.* une palatine. [et pŕennig-

Пѣеникъ (*дрѣвно пѣмѣска пара*), *sm.* le fenin

Пчела, *sf.* l'abeille *f*, mouche à miel, *f*;

новъ роякъ — лъ, jet d'abeilles, *m*.

Пчеленъ, *adj.* d'abeille *f*.

— соколъ, *sm.* oiseau, la bondrée.

Пчелникъ (*мѣсто за пчелы*), *sm.* le rucher.

Пчеловѣдецъ, *sm.* un apiculteur.

— вѣдство, *sm.* l'apiculture *f*, éducation des abeilles, *f*.

— вѣденъ, *adj.* *H. nat.* apivore.

— вѣдецъ, *sm.* insecte, le clairon, guépier *m*.

Пченица, *sf.* l'plants, le froment; — мѣсцъ, de froment; | рѣжъ и — смѣсно, le metall et blé —, *sm.*

Пченицпрѣличенъ, *adj.* Bot. fromentacé.

Пчениченъ, *adj.* fromental.

Пыта (*самунъ хлѣбъ*), *sf.* la miche; | (*съ сырене*), la crêpe, talmouse *f*.

Пытамъ, *va.* interroger, questionner, interpellier; 1. (*за*), demander; 2. (*макъ*) redemander; 3. — си са, *vr.* s'interroger.

Пытане, *sm.* la question, demande *f*; | *Jur.* l'interpellation *f*; | споредъ — то и отговоръ — тъ, telle demande, telle réponse *f*.

Пытанъ, *part. Jur.* enquis (*отъ с'енquerir*).

Пытателенъ, *adj.* Gram. interrogatif.

— знакъ, *sm.* point d'interrogation ou interrogant (?). [teur, trice.

Пытатъ, ка, *s.* questionneur, euse; interroga-

Пытически игры, *sf. pl.* jeux pythiques ou pythiens *m*.

Пытия (*Аполлонова жрекия*), *sf.* la pythie.

Пытливъ, *adj. fam.* enquérant.

Пытня, *sf.* l'interrogation *f*. [franc.

Пытоменъ, *adj.* domestique, privé; | Bot.

— зайкъ, *sm.* lapin de clapier, *m*.

Пытомна патка, *sf.* le barboteur.

Пытомно състояние (*на животни*), *sm.* la domesticité.

Пѣвецска школа, *sf.* la psallete.

Пѣвецъ, *sm.* un choriste; | — вѣцъ — тъ (*съ черкова*), *pl.* le lutrin.

Пѣна, *sf.* l'écume *f*, mousse, bave *f*; 1. морска —, écume de mer, *f*; 2. пѣна —, *v. imp.* il écume; 3. докарвамъ да пѣна —, *va.* faire mousser; 4. съ — (*за ение*), mousseux, *adj.*

Пѣнливъ, *adj.* pétillant et pétillant.

Пѣнѣста свойщина, *sf.* la spumosité.

Пѣнѣсть, *adj.* écumeux, écumant, mousseux, spumeux, blanchissant; | *fig.* fumant de.

Пѣнѣсть потъ (*у конь*), *sm.* l'écume *f.*
Пѣнѣса, *vr.* écumer, mousser, moutonner, pe-
 tiller et pétiller, baver.

Пѣрвазче, *sm.* le tasseur.

Пѣрвазъ, *sm.* le cadre (*воуеъ* Прыгъ).

Пѣренникъ, *sm.* la bastonade; | *fat.* de
 l'huile de cotret, *f.*; | *здене* —, décharge
 de coup de baton, *f.*

Пѣрнувамъ (*идного прѣзъ носъ-тъ*), *va.*
 croquignoler.

Пѣсакъ и -сыкъ (*и мѣзурень, формень,
 калхпенъ*), *sm.* le sable; 1. *арѣне* *f.*; 2.
 надовлечень —, sable de ravine; 3. сы-
 тенъ —, le sablon; 4. баня отъ горещъ
 —, *Méd.* l'arénation *f.*; 5. (*отъ пикочъ*).
Méd. le gravier; 6. (*за писмо*), la poudre;
 7. прѣсна —, l'ensablement *m.*; | поста-
 вямъ или засѣдамъ на —, *va. vn.* ensabler
 et s' —; 8. смѣшване — и варъ, le mor-
 tier; 9. смѣсенъ съ —, *Méd.* graveleux,
adj.; 10. цѣдилка съ —, fontaine sablée *f.*;
 11. насыпвамъ съ —, *лѣя въ* —, *va.* sabler;
 12. истрывамъ съ —, насыпвамъ съ —
 нажежево желѣво, *va.* sablonner; 13. тър-
 говецъ на —, un sablonnier ou sablier.

Пѣсачень насыпъ (*отъ рѣка*), *sm.* *Géogr.*
 l'allaise *f.* [кланка].

— часовникъ, *sm.* le sable (*воуеъ* Стж).

Пѣсачна яма, *sf.* la sablière, sablonnière *f.*

Пѣсачно насыпване (*подъ каменикъ*), *sm.*
 le couchis. [sableur].

Пѣсачны формы [*кой-то приготвеа* —, un

Пѣсечливъ и -селливъ, *adj.* graveleux,
 sablonneux, aréneux; | (*за брашно*), sableux
 — плоськъ бръгъ, *sm.* la grève.

— камыкъ, *sm.* le grès, liais et pierre de
 liais, moellon, tufau et tufeau *m.*

— малькъ сръдорѣкъ, *sm.* le javeau.

Пѣсечливы камацы (*и класе отъ мѣтъ*),
sm. pl. la gresserie.

Пѣсенникъ, *sm.* le chansonnier.

Пѣсенъ и -сия, *sf.* la chanson, le chant; 1.
Mus. l'air *m.*, ariette *f.*; 2. служительна —,
 chanson bachique ou à boire; 3. гласъ-тъ
 на —, le chant; 4. видъ — и играене, le
 rigodon et rigaudon; 5. (*часть отъ поема*),
 le chant; 6. все истата —, c'est le refrain
 de la ballade; 7. — на пѣсни, cantique des
 cantiques, *f.*; 8. това е стара —, c'est la
 chanson du ricochet; 9. вада — нѣкому,
va. coupleter; 10. съчинитель на -сии, un
 coupletler.

Пѣсни, *sf. pl.* le couplet.

Пѣсничка, *sf. dim.* la chansonnette, canzo-
 nette *f.*; | *Mus.* l'ariette *f.*

Пѣснописецъ, *sm.* un hymniste.

— поецъ, *adj.* chantant.

— поецъ, -пойка, *s.* chansonnier, ère: un
 chantre; | прѣширия между -пойцы, le
 tenson.

Пѣснопойка, *sf.* femme poète *f.*

— поически, *adj.* poétique.

Пѣтелка, *sf.* le bouton, collet *m.*, pommette,
 moise *f.*; 1. (*на врата*), la fêche; 2. (*на
 колело*), le cliquet; 3. (*на манда-ло*),
 porte de l'agrafe, *f.*; 4. (*на пушка*), le
 chien; 5. (*прѣдъ*), la porte; 6. съ — (*за
 сабя*), moucheté, *adj.*; 7. турамъ -лѣкы, *va.*
 colleter; | (*на нѣщо*), moiser; 8. турникъ
 на -лѣкы, un colleteur.

Пѣтелникъ, *sm. plante*, la cocrète et cocriste.

Пѣтелски грѣбень, *sm. plante*, le rhinantho-
 ou crète de coq.

— кракъ, *sm. plante*, la renoncule.

Пѣтелче (*млада*), *sm.* le cochet.

Пѣтель, *sm. oiseau*, le coq, le reveille-matin.

Пѣша и -шачна статуя, *sf.* statue pé-
 destre *f.*

Пѣшакъ и Пѣшъ, *adj.* pédestre, à pied, de-
 son pied léger, homme de pied *m.*, fantassin
m., *s.* piéton, onne; 1. *fat.* un marcheur;
 2. вървя —, *vn.* être à pied; 3. пѣхцы и
 -шаны (*инфантерия*), *pl.* l'infanterie *f.*; |
фг. les balonnettes *f.*

Пѣяне, *sm.* le chant; 1. (*изъ единъ гласъ*),
Mus. le faux-bourdon; 2. (*по ноты*), la sol-
 misation; 3. (*пилюи*), le concert, le ra-
 mage; 4. (*на чучулига*), le tirelire; 5. до-
 стойно за — или което може да са пѣе,
 chantable, *adj.*; 6. сродно или леко за —,
 chantant, *adj.*

Пѣя, *vn.* chanter, entonner; 1. (*нѣ на гласъ*),
Mus. détonner; 2. (*съ половина гласъ*), fre-
 donner; | *fat.* bourdonner; | пѣяне съ —,
 le fredonnement; | поецъ, пойка съ —, *s.*
 fredonneur, euse; 3. (*по ноты безъ текстъ*),
 solfier et solmiser; 4. изново пакъ —, re-
 chanter; 5. (*по тиролска все на io*), *Mus.*
 iouler; 6. пѣять (*пилюитъ*), *v. imp.* ils
 ramagent, ils dégoisent.

Пѣжты, *sf. pl.* le couplet, le brandebourg.

Пѣдаръ (*белѣя т.*), *sm.* garde champêtre
m., toucheur, messier *m.*; | (*на гора*), garde-
 bois ou -forestier *m.*

Пѣдж, *va.* chasser.

Пѣй! *interj.* ouais, fi de; | *fat.* foin de.

Пѣкеларница, *sf.* la goudronnerie.

Пѣкель (*капранъ т.*), *sm.* le goudron, le brai;
 1. *Mar.* le coudran; 2. (*отъ борина*), le
 galipot; 3. (*земна пѣкора*), le pétrole; 4.
 нама съ — (*ортомы*), *va. Mar.* cou-
 dranner; | намазъ съ —, un coudranneur;
 5. намазване съ —, *va.* goudronner; 6.
 намазване съ —, le goudronnage.

Пѣиче, *sm.* le chicot.

Пѣнь, *sm.* le bilot; 1. (*отъ дърво*), l'écot *m.*,
 truisse *f.*; 2. (*у кацаръ*), le charpi; 3. (*съ
 корениетъ*), la souche; 4. кърта —, *va.*
Agria. essoucher; | къртене -нове, l'essou-
 chement *m.*; 5. прѣброене -нове въ гора,

le souchetage; | брѡять на -нове, un soucheteur.

Папешь, sm. *plante*, le melon; | **пнѡа съ -шы, la** melonnière.

Папка, sf. le bourgeon, maille, élevation *f*; 1. clou, dépôt, abcès, apostume et apostème *m*; 2. *Bot.* la gemme, le cône, strobile *m*; 3. *Méd. Bot.* le tubercou' *f.* (на дръвѣ), *Vétér.* le chancre; 6. (по жунитѣ), le barbuquet; | *Méd.* le babouin; 7. (въ китъ-тъ на окомото), *Méd.* l'anchilops *m*; 8. (подъ нокетъ), le ranaris; 9. (око на дърво), *Bot.* l'oeil *m*; | отърѡвамъ — отъ растене, *va.* oeilletter; 10. (на платъ), le grain; 11. (смычена), *Bot.* le strobile; 12. гюйлива — въ дробъ-та, *Méd.* le tubercule; | *Anat.* la tubérosité; 13. -кы (отъ сукно), *pl.* les épiluchures *f*; 14. пуцане -кы по дървето, le bourgeonnement, la gemmation; 15. пуцать -кы (дървето), *vn.* bourgeonner, gemmer et se —; 16. прѡбръщане въ -кы, *Méd.* la tuberculisation; | приличенъ на —, tuberculeux, *adj.* [berculé.

Папкавъ, adj. bourgeonné, boutonné, tu-
Папникъ, sm. *Anat.* cordon ombilical *m*.

Папковиденъ и Папчасть, adj. *Anat.* papillaire.

— грызъ, *sm.* *insecte*, eumolpe de la vigne, *m*.

— пуцень, *adj.* *Bot.* conifère.

— пуцны дръвѣ, *sm. pl.* *Bot.* les conifères *m*.

Папова връвъ, sf. cordon ombilical *m*.

Паповъ, adj. ombilical.

Паприца, sf. un factotum

Пажиче (на сѡмѡ), sm. *Bot.* le 'hile.

Пажичица, sf. *Anat.* la folliculle, crupte, papille *f*; 1. (въ орѡжейно окнѡ), la noix; 2. (на тѡлото), la tanne; 3. -цы (по тѡлото), *pl.* la bube.

Пажъ, sm. l'ombilie, nombril *m*; 1. болене — отъ вѣтросе, colique venteuse *f*; 2. нсѡкиване или нсѡпыване —, *Chir.* l'hexomphale ou omphalocèle *f*; 3. прѣрѡаване —, *Chir.* l'omphalotomie *f*; 4. разпыване —, colique d'estomac, *f*; | *Méd.* la gastralgie; 5. комуто са разпыва —, *Méd.* coligneux, *adj.*

Паистра куюнишь, sf. *fat.* le bariolage.

— сайга, *sf.* *tam.* le nil-gaut et nygaut.

— хартиа, *sf.* la dominoterie; | тырговецъ на —, un dominotier.

Пастрене, sm. *fig.* le papillotage.

Пастриларъ (басмажѡ т.), sm. un indienneur.

Пастрило (басма т.), sm. l'indienne; -ленъ, d'indienne; | toile peinte, toile imprimée *f*, calencar *m*.

Пастрина, sf. la tavelure, chamarrure, diaprrure *f*; | (и *фр.*), la bigarrure, émail *m*; | (на пилешкы пера), la mailure.

Пастро кадино, sm. veleurs ciselé *m*.

Пастро украсене, sm. *fig.* l'enluminure *f*.

Пастръ, adj. bigarré, diapré, moucheté, rapaché, tavelé, tiqueté, tigre, tigré; | (на канкы, на трыкала), madré; | ставать -тры (за ерибцы), *v. imp.* ils mailient et se mailient.

— украинкѣ (кенаръ на платѣ), *sm.* l'entre-bande *f*.

Пастрѡ, va. bigarrer, diaprer, tacheter, taveler; | *fat.* billebarer; | -са, *vr.* se taveler (*voyez Шаръ*).

Пажъ ловъ, sf. la vénérie.

Пажъ (голдъмъ коной), sm. le lemier, le chien; | (голдъмъ или малъмъ, съзѡвѡдѣ), *Astr.* le Chien.

Пажтека, sf. le détroit, défilé, sentier *m*, banquette *f*, chemin, faux-fuyant *m*; 1. (съ гора), la laie; | *Géogr.* le col; | правя —, *va.* layer; 2. (за едѣтъ), le tirage; 3. (при полымѣ на прѣстникѣ), *Fortif.* le relai; 4. излазъмъ на —, *vn.* déboucher; 5. очѡстѡване градинны -кы, *Agric.* le repassage.

Пажтекаръ (въ гора), sm. un layer.

Пажень, adj. itinéraire.

— столъ, *sm.* l'échaudé *m*.

— трѣнь, *sm.* *plante*, le nerprun.

— ямурлукъ (съ широки рѡкасы), *sm.* la sazaque.

Пажичица, sm. pl. voie publique *f*; | управлене върху —, la voirie.

Пажководачъ (за маренлаване), sm. un routier; | *fig.* boussole *f*.

— мѣръ (одометръ), *sm.* l'odomètre, pédomètre, compte-pas *m*.

Пажна бойна болница, sf. l'ambulance *f*.

— ботушарска торба, *sf.* le crêpin.

— быларница, *sf.* le droguier.

— игла, *sf.* *arbrisseau*, l'alatérne *m*.

— кнѡга или молтва, *sf.* l'itinéraire *m*.

— кость (у конъ), *sf.* le paturon.

— мѣрка (египетска мѡла), *sf.* le schène.

— трѣва, *sf.* *plante*, le cotylédon.

— харта, *sf.* carte routière *f*.

Пажно мыто (сѡбирать на —, un réager.

Пажны или жѣнскы партушинны, sf. *pl.* le nécessaire.

— панталоны, *sm. pl.* la charivari.

— пары, *sf. pl.* le viatique.

Пажникъ, sm. un voyageur, passager, passant, touriste, pèlerin *m*; | *fig.* oiseau de passage, *m*.

Пажническа чѣнта, sf. le saint-crêpin.

Пажпаджъ, sm. oiseau, la saille; | ловъ за -дѡцы, la bourré (*voyez Прѣпилецъ*).

Пажпаджка, v. imp. elle courcaille.

Пажпаджчѡне, sm. le courcaillet.

Пажуване, vn. voyager, marcher; | (и *шмакъ*), *por.* battre la semelle.

Пажуване, sm. le voyage, trajet *m*, pération *f*; 1. (околовръстъ земѡта), tour

du monde, *m*; 2. (назано съ юначество), *fig.* l'odyssée *f*; 3. потрібныйтъ за —, l'équipage *m*; | приготвиамъ —, *va.* équiper; 4. стрѣсть кѣмъ —, la pérégrination; 5. описане —неа, relation de voyage, *f*; 6. описане на морско —, le périple; 7. списатель на —, un relateur.

Плѣтъ, *pl.* -тица (*и fig.*), *sm.* le chemin, la route, la voie; 1. la marche, passage, voyage, parcours, trajet, acheminement à *m*, estrade, direction *f*; 2. *fig.* la ligne; 3. *Milit.* la trouée; 4. *Mar.* le sillage; 5. *pop.* la trotte; 6. (правѣ саа за теглене едека), la balise, chemin de halage; 7. (между два реда дървета), l'allée *f*; 8. на коларски — коленикъ, voie charretière *f*; 9. (на планета), *Astr.* la route; 10. (подземна), chemin couvert *m*; 11. (продължение), la traite; 12. млѣчетъ —, *Astr.* chemin de St. Jacques; 13. нѣтъ —тъ, en chemin; 14. на — е (за работа), en chemin de; 15. нѣтъ по край —тъ, chemin faisant; 16. вървя по отстраненъ —, *va.* *Milit.* obliquer; 17. зарубвамъ или сбърквамъ —тъ, *va.* dérouter, déranger, désorienter, perdre; 18. зинамъ —, *vm.* parcourir; 19. на добръ — самъ, *va. fig.* être sur le trottoir; 20. направлямъ —, *va.* faire planche *f*; 21. отбивамъ отъ —тъ, *vm.* *Mar.* dériver; 22.

показвамъ —тъ, *va.* guider; 23. до половината —, à mi-chemin; 24. правя или пробивамъ —, *va.* frayer; 25. отварямъ си — кѣмъ, *vm.* se frayer le chemin; 26. прѣсачамъ —, *va.* faire la planche; 27. прѣвъ кой —, *conf.* par où; 28. по правъ —, en droite ligne *f*, en enfilade; 29. на — самъ, *vm.* être en train *m*.

Плѣтъ (*pl.* -тъ), *sm.* la fois, le coup; 1. нѣтъ единъ —, à la fois, tout à la fois, d'emblée, tout d'une tirade ou tire; | *fig.* d'un seul jet; 2. единъ —, un beau matin; | (като), une fois que, dès qu'une fois; 3. за единъ —, à la passade; 4. още единъ —, bis; 5. по нѣкой —, parfois; 6. за тоя —, pour le coup, à ce coup; 7. много —тъ, maintes fois.

Плѣтене, -хване и **Плѣшкане**, *sm.* le soupir, sifflement *m*; 1. (у коня), la pousse; | страда отъ — (за коня), il pousse; 2. (въ духа), l'aspiration *f*; 3. съ —, pousseif, *adj.* [siffler.

Плѣтъ, -хкамъ и **Плѣшкамъ**, *vm.* soupirer, **Плѣтене**, *sv.* la minauderie, rengorgement, faute *m*; | *fam.* la simagrée.

Плѣшиса, *vr.* se prélasser, se faire valoir, renfler, pousser; | *fig.* se rengorger; | *fam.* faire jabot *m*. [et raffe, râpe *f*.

Плѣшка (отъ гроздіе), *sf.* le grappillon, rafle

— P. —

P

P (*срѣ*), la dix-septième lettre de l'alphabet bulgare.

Рабать (спадане отъ цѣна), *sm.* le rabais.

Рабдологически, *adj.* rabdologique.

Рабдология (сметане съ работи), *sf.* la rabdologie.

Работа, *sf.* l'affaire *f*, ouvrage, travail (*pl.* -ваux), labour *m*, oeuvre, occupation *f*, fait, faire *m*, facture, création *f*, morceau *m*, façon *f*, les sueurs *f*; 1. *fig.* l'exercice *m*; 2. *fam.* la besogne; 3. каторжина —, travaux forcés *m*; 4. малка —, *Typ.* ouvrage de ville; 5. (и планета за —), la main-d'oeuvre; 6. търда въ нисина —, une affaire d'or; 7. той има —, il est occupé; 8. залавямъ за —, *vr.* se mettre à l'oeuvre, mettre la cognée à l'arbre; | (за чуждѣ), aller sur les brisées; 9. знамъ всичката — търда добръ, *vm.* savoir le fonds et le tréfonds; 10. замачиванъ въ малки —боти, *vr.* vêtiller; 11. имамъ —, *va.* travailler à; 12. каране —, *fig.* le manèment; 13. начинъ ради каране —, *fam.* le transport; 14. напирамъ — нѣкому или ходя по чужда —, *va.* *vm.* occuper; 15. нѣмане —, la désoccupation, la morte-saison; 16. не-

Работенъ

заложенъ за —, désoccupé, *adj*; 17. мора дойда на —, au fait et au prendre; 18. съдѣ за наустуване всяка —, toute affaire cessante; 19. сдружникъ на —, *Télem.* un marchandeur; 20. тичамъ по своята —, *vm.* chevaler; 21. не върви —та, *fig.* il y a quelque fer qui loche; 22. —та е за, il est question de; 23. —та е готова или свършена, l'affaire est dans le sac; 24. то не е голѣма —, ce n'est pas grand' chose; 25. това пакъ друга —, c'est une autre paire de manches; 26. това е друга —, *fam.* cela change la thèse; | (съсвѣдѣ), c'est une autre histoire; 27. това не е моя —, cela n'est pas de mon ressort; | оправямъ пакъ своята —тъ, *va.* faire ressource *f*; 28. това е обичайната му —, c'est son élément; 29. на —, *fig.* sur le metier; 30. при нѣмане —, *adv.* à loisir.

Работене, *sm.* la fabrication, fabrique *f*, fonctionnement *m*; | (на лесни нѣща), industrie linière *f*; | —неа (за търдиня), *pl.* le travail.

Работенъ (*денъ*), *adj.* ouvrier; | *sm.* jour ouvrable.

Раджа (индієвски князь), см. ці гаја е

- Радн**, *прѣп.* pour, concernant; | *conj.* pour l'amour de; | -това, *adv.* là dessus.
- Радикалн**, *adj.* radical.
- Радикалъ** (*съ политика*), *sm.* le radical; | система на -лы, le radicalisme.
- Радикъ**, *sf. pl.* (*вогъз Бърдоквы*).
- Радиометръ** (*запиомѣръ, сачесо*), *sm.* le radiomètre.
- Радіусъ**, *sm. Géom.* le rayon.
- векторъ, *sm. Astr.* rayon vecteur m.
- Радостенъ**, *adj.* joyeux; -тно, -еusement; | bien ou fort aise.
- оглѣнъ, *sm.* feu de joie, m.
- Радостливостъ**, *sf.* l'affabilité f.
- Радостлигъ**, *adj.* riant; s. égrillard, arde; | (*тѣрѣдъ*), ravi de.
- Радостно викане**, *sm. fam.* le vivat.
- Радостъ**, *sf.* la joie; -тенъ, de joie; 1. le plaisir, réjouissance, aise, allégresse, alacrité f; 2. изливане —, *fg.* l'épanchement m; 3. побъркване —, *fam.* le rabat-joie; 4. изважъ себе-си отъ —, royaonnant de joie; | бивамъ —, *vn. fg.* rayonner; 5. съ —, *adv.* galement et gaiement; 6. — и жалостъ (*съ жисомъ-мъ*), le 'haut et le bas de la vie; 7. -сти, *pl.* les plaisirs.
- Радъ**, *adj.* fort-aise, bien-aise, content.
- Раждамъ**, *va.* procréer, produire, enfanter, engendrer; 1. (*дѣте и fg.*), accoucher; 2. -са, *vr.* venir au monde; 3. (*макъ*), re-naître; 4. раждатса, *v. imp.* ils s'engendent; 5. който са ражда, naissant, *adj.*
- Раждане**, *sm.* l'accouchement m, procréation f, enfantement m, parturition, nativité f; 1. *Jur.* le part; 2. (*за жена*), la couche; 3. (*изново*), la renaisance; 4. (*рождѣство*), la naissance; 5. помагамъ на жена при —, *va.* accoucher; 6. расположене на звѣзды-тъ въ часъ-тъ на -то нѣкому, *Astr.* la nativité; 7. което са относя до -то, *genéthiaque*, *adj.*
- Разбивамъ**, *va.* briser, rompre, forcer, effondrer, désajuster, changer; 1. *Méd.* résoudre; 2. *Milit.* battre; 3. (*войска*), défaire, déconfire, tailler en pièces f; 4. (*изново*), recasser; 5. който разбива, *Méd.* catarrhetique, *adj.* [défaite.]
- Разбиване**, *sm.* le sassage; | (*войска*), la
- Разбивачъ**, *sm.* un changeur.
- Разбирамъ**, *va.* comprendre, percevoir, saisir, connaître, entendre (en), sentir, embrasser; | *fg.* concevoir; | -меса (*едина другъ*), *vr.* se deviner.
- Разбиране**, *sm.* l'intellection, intelligence, perception, idée, raison, f.
- Разбирателенъ**, *adj.* intelligible, perceptif.
- Разбирателностъ**, *sf.* l'intelligibilité f.
- Разбирливъ**, *adj.* conceptible, concevable, compréhensif.
- Разбирностъ**, *sf.* la compréhension.
- Разбитъ**, *part.* moulu (*отъ мoudre*), naufragé; | *fam.* dégingandé.
- Разбълнувамъ**, *va.* descensorceler.
- Разбълнуване**, *sm.* le descensorcellement.
- Разбоенъ камыкъ**, *sm.* le bélemnite, aéro-lithe m.
- Разбойнически положъ**, *sm.* l'égorgeoir m.
- Разбойническо легло**, *sm.* le coupe-gorge.
- Разбойничество** (*по море*), *sm.* la piraterie; | права —, *vn.* pirater, écumer les mers f.
- Разбойникъ**, *sm.* un brigand, bandit, chauffeur, larron, m; | (*по море*), un pirate.
- Разбогативамъ**, *vn.* s'enrichir, faire fortune.
- Разболявамса**, *vr.* tomber malade; | (*накъ*), se saliter.
- Разбрано**, *adv.* 'haut.
- Разбранъ**, *adj.* intelligent, entendu, habile; | на — човѣкъ малко думы, à bon entendeur salut.
- Разбърканъ**, *adj.* implexe.
- умъ, *sm.* une tête à l'envers.
- Разбърквамъ**, *va.* farfouiller, gaspiller, bousculer; 1. *fg.* mêler; 2. *fam.* galvander; 3. (*съ вода*), détrempier; 4. (*хмизъ*), remêler; 5. (*палкъ*), *Milit.* rompre.
- Разбъркване**, *sm.* le remuage, bousculement, désordre, bruit, m; 1. *fg.* le remuement et remûment, tumulte, tour de babel, tohubohu; 2. *Pharm.* la mixtion; 3. *Techn.* le liage.
- Разбъркователенъ**, *adj.* séditioneux, mutin.
- Разбърчавамъ**, *va.* dérider; | (*чело, ставамъ по-весель*), défroncer le sourcil.
- Разбудителенъ**, *adj.* encourageant.
- Разбуждамъ**, *va.* éveiller, encourager.
- Разбуждане**, *sm.* l'encouragement m.
- Разбѣгване**, *sm.* le débânement.
- Разбѣгватса**, *v. imp.* ils se débânent.
- Развала**, *sf.* l'anéantissement, renversement m, altération f, bouleversement m, corruption f, dégât m, désorganisation, détrition, perversité f; 1. *Méd.* la dépravation; 2. *Géol.* le détrit; | който състои отъ -лы, détritique, *adj.*; 3. (*на адрасе, на имотъ*), *fg.* la secousse; 4. -валы, *pl.* les ruines f, les gravois et -vats m; 5. (*съ хуно-нисъ*), les fabriques f; 6. който расте по —, *Bot.* rudéral *adj.*
- Развалено устѣло нѣщо**, *sm. !fam.* la patraque. [*Méd.* vicié.]
- Разваленъ**, *adj.* pourri, perdu, avarié, taré; — пътъ, *sm.* chemin défoncé m.
- Развалены уста**, *sm.* un sottisier; | *fg.* maldisant, *adj.* [dérogatoire.]
- Развалителенъ**, *adj.* alterable, ruineux.
- Развалливъ**, *adj.* violable.
- Разваликъ** (*на жена ѣдрностъ*), *sm.* le adultère; | (*на саконъ*), légicide, m. *adj.*; | (*на цѣна*), *fam.* un gâte-métier.
- Развалностъ**, *sf.* la dépravation.

Развалъ, *см.* *Mus.* la discordance, disharmonie *f.*

Развалины, *sf. pl.* le debris.

Развалины, *va.* détruire, détériorer, gâter, fausser, abâtardir, défigurer, vicier, corrompre, défaire, décomposer, rompre, bouleverser, débaucher, déconcerter, dissoudre, empirer, abîmer et abîmer; 1. altérer, désorganiser, anéantir, annuler, démolir, transgresser, user, ronger, tarer, enfiendrer, violer, forcer, manquer à, contrevenir à, trahir; 2. *fig.* ruiner, délabrer, rouiller, dérouter; 3. *Méd.* depraver; 4. *fam.* galvander; 5. *Mus.* désaccorder; 6. (*схуа*), affadir; 7. (*кожа*), détraquer; 8. (*назлакаванство*), *Mus.* arpegger; 9. (*идкого*), déconfer; 10. (*съ правлисто*), *pop.* s'aveter; 11. (*рѣчимѣ*), baragouiner; 12. (*урѣдъ*), pervertir; 13. *кокто* развала, dégénérateur, dérogeant, *adj.*; 14. -*ца*, *vr.* se détériorer, se gâter, se fausser, s'abâtardir, s'altérer, se désorganiser, s'user, se tarer, se détraquer, se pervertir; 15. dépérir, dégénérer, pourrir, se démonter, s'avarier, tourner court; 16. *fig.* périr, se ruiner, se corrompre; 17. (*на зледѣ*), se déformer; 18. разваляса, *v. imp.* il carie et se —; | (*злостъ ми*), elle se désaccorde; | (*душе*), il se faisande; | (*срдце*), *fig.* il fend.

Развалины и лене, *см.* la dégénération et nérescence, altération, ruine, annulation, dissolution, dérogation *f.*, démontage *m.*, infraction, transgression, décomposition, déconfiture, rupture, violation *f.*; | (*законъ*), la contravention; | (*на срдце*), le urisement.

Разваривамъ, *va.* dessouder.

Развеселене, *см.* le divertissement, épanouissement, passe-temps *m.*, récréation, volupté, joie *f.*, jeu *m.*, partie *f.*; | *за* —, *adv.* par plaisir.

Развеселенъ, *adj.* gris.

Развеселителенъ, *adj.* divertissant, distrayant, récréatif, joli; | *Méd.* exhilarant; | *fam.* régaland.

Развеселителна дубрава, *sf.* marmenteau et bois —, *см.*

— *ладъ*, *sf.* *Mar.* le kiosque.

Развеселявамъ, *va.* distraire, amuser, divertir, désennuyer, enjouer, réjouir, égayer, régaler dissiper, désopiler, épanouir la rate, émoustiller, récréer, délecter; 1. *fig.* charmer, défrayer, déridier, éveiller; 2. *fam.* ragailhardir et regailhardir; 3. -*ца*, *vr.* se divertir, se désennuyer, se rasséréner.

Развивамъ, *va.* dérouler, détordre, épanouir; | (*сжж*, *оптома*), décodier; | -*ца*, *vr.* se dérouler.

Развиване, *см.* le déroulement.

Развѣтъ, *adj.* détors.

Развѣтамы и личамъ, *va.* dilater; 1. развѣта, *v. imp.* il trace; 2. (*кломесетъ* *см.*), il s'évase; 3. развѣтаса (*за пламъ*), il s'effile; | (*за растене*), ils tassent.

Развѣчане и личане, *см.* la dilatation; 1. (*на слия жила*), *Chir.* la varice; 2. (*сидъ искрлено*), la varicoelle; 3. страдаещъ отъ —*лы*, *Méd.* variqueux, *adj.*

Развѣчителенъ корень, *см.* racine traçante *f.*

Развождаса (*за комуа*), *v. imp.* elle muse.

Развожывамъ, *va.* empuantir, empestier.

Развожыване, *см.* l'empuantisement *m.*

Разврата, *sf.* le désordre.

Развратене, *см.* la pravité.

Развратенъ, *adj.* débordé, paillard, déréglé, dissolu, abandonné, gaugrené, bambocheur (*вогъ* *Разглезенъ*).

— *животъ*, *см.* *fig.* la fange.

— *човѣкъ*, *см.* un débauché, roué *m.*; | *pop.* une barbotense. [*lisatour*, *trice*, *s.*]

Развратителенъ, *adj.* corrupteur; démorat.

Развратникъ, *ница*, *s.* débaucheur, euse; corrupteur, depravateur, séducteur, *trice*; un pervertisseur; | *fig.* une canaille; | *empoisonneur* public, *m.* [*ment m.*]

Развратность, *sf.* la séduction, abandonne.

Развратство, *см.* le débauché, dérèglement, égarement *m.*, dissolution *f.*

Развратывамъ и -ращывамъ, *va.* démorat.

raliser, débaucher, corrompre, pervertir, séduire, perdre; 1. *fig.* depraver, empoisonner; 2. *fam.* acagner; 3. -*ца*, *vr.* se débaucher, se pervertir, se depraver.

Развратене и -ращене, *см.* la démoralisation, corruption, perversion *f.*, pervertissement *m.*, séduction *f.*, relâchement *m.*

Развръзанъ, *adj.* délié.

Развръивамъ, *va.* débânder, dénatter, dénouer, débâler, délier, délacer, débarrasser, redéfaire; | -*ца*, *vr.* se dénouer, se délacer, se défaire.

Развръиване, *см.* le dénoûment et dénoûment, débailage, dégagement *m.*

Развръивамса, *vr.* faire le diable à quatre.

Развръивамса, *vr.* voltiger, ondoyer, onduler, badiner; 1. *fam.* pendiller; 2. развръива (*за пламъта*), *vr.* *Mar.* barboyer et barboter; 3. *кокто* са развръива, flottant, *adj.*

Развръиване, *см.* le voltigement, ondulation *f.*

Развръта нивца (*съ гербосетъ*), *sf.* le cartouche.

Развѣтронъ, *va.* éventer, essorer; 1. *fig.* voltiger; 2. (*смаиѣ*), aérer; 3. -*ца*, *vr.* s'éventer; 4. оставямъ нѣкое мѣсто да са развѣтронъ, да влѣсе чистъ въздухъ, assainir.

Развѣтронване, *vr.* l'aérage *m.* et aération *f.*, ventilation *f.*; | *правъ* *душиица* *за* —, *va.* ventiller. [*духъ*], *adj.* aéré.

Развѣтронъ (*коѣмо* *стои* *за* *чистъ* *въздухъ*).

Развѣдатель, *adj.* reproductif.
Развѣдательность, *sf.* le reproductivité et -tibilité.
Развѣдникъ, *sm.* reproducteur, *adj.*
Развѣждамъ, *va.* propager, redroduire, multiplier; 1. (рыба, ящцы), peupler; 2. (рыба съ рѣката), alever; 3. развѣждатса, *v. imp.* ils pullulent, ils répulent.
Развѣждане, *sm.* la reproduction, propagation *f*; 1. (на животни), l'élevage *m* et élève *f*; 2. (бръзо), la pullulation; 3. способенъ са —, reproductible, *adj.*
Разгледвамъ, *va.* efféminer; [*fam.* féminiser;] -са, *vr.* se mitonner.
Разгледване, *sm.* l'effémination *f*.
Разгледъ, *adj.* douillet, efféminé, chéri, subtil, féminin, mou ou mol.
Разгласенъ бой, *sm.* guerre ouverte *f*.
Разгласникъ, *sm.* un proclamateur; *s.* divulgateur, trice.
Разгласявамъ, *va.* proclamer, divulguer, afficher, ébruiter, saluer, statuer, protester; 1. *fig.* arborer, trompeter, fulminer; 2. (безъ изпитъ), préconcevoir; 3. (за достойнъ), préconiser; 4. -са (несговоренъ), *vr.* protester.
Разгласяване и -сене, *sm.* la proclamation, divulgation *f*, ban, cri, criage *m*; || *fig.* la fulmination; || (за достойнъ), la préconisation.
Разгледвамъ и -ждамъ, *va.* débattre, discuter, considérer, reconnaître, regarder, contempler, agiter, digérer; 1. *fig.* peser, sasser, anatomiser, balloter; 2. (искусно), *fig.* ressasser; 3. (отдѣлно), spécialiser; 4. (онисъ), récoler; 5. (накъ), recenser; 6. (подробно), *fig.* passer par l'alambik; 7. (полегичка), *fig.* passer au gros sas; 8. (ревизувамъ), réviser; 9. ако — добръ всичко, tout compté tout rabattu; 10. който разгледа, délibérant, *adj.*
Разгледване, *sm.* la discussion, délibération, considération *f*, examen *m*, reconnaissance *f*, vu *m*; 1. (на онисъ), le récolement; 2. (ревизия), la révision; 3. (ревензия), la recension; 4. -двамъ, *pl.* les débats *m*.
Разгледникъ (ревиזורъ), *sm.* un réviseur.
Разгледа, *sf.* la dissolution, perversité, pravité *f*; 1. *sm.* un perversisseur; 2. *fam.* gâteur, euse d'enfants, une majarée; 3. каране на -зи, *fam.* la rouerie.
Разгледвамъ, *va.* prostituer, débaucher, séduire, perdre; | (дѣца), gâter; | -са, *vr.* se prostituer, se débaucher, se gâter, se pervertir, se licencier, se trahir.
Разгледване, *sm.* le perversissement, excès *m*, perversion, gâterie *f*; 1. *fig.* la pestilence; 2. *pop.* la ribote; 3. (дѣца), l'adultère *m*.
Разгледена жена, *sf.* femme de mauvaise

vie, femme ou fille perdue, une prostituée, vilaine, salope, garce, courtisane, bagasse et bagase, messaline, *f*; | (хурка), *pop.* une gouine.
Разглезенъ, *adj.* libertin, impudique, débordé, paillard, pervers, licencieux, *sc.* abandonné; | *fig.* taré, lubrifique; | *pop.* ribaud.
— животъ, *sm.* la prostitution; || живъзено, *sm.* libertiner et se —, *vr.*
— човѣкъ, *sm.* un lovelace.
Разглезница, *sc.* débaucheur, euse; bambocheur *m*; || *pop.* une barboteuse.
Разглезливъ, *adj.* perversissable.
Разглезникъ, *sm.* ница, *s.* libertin, ine; | *fam.* *sc.* gâte-enfant.
Разглезность, *sf.* la prostitution, lubricité, molesse *f*, vice *m*; | *pop.* la ribauderie.
Разглезня, *sf.* les bamboches *f*.
Разглезство, *sm.* le libertinage, impudicité *f*; | *fig.* impurité *f*.
Разгнояване, *sm.* Méd. la purulence
Разгнѣвенъ, *adj.* rageur.
Разгнѣвамъ, *va.* courroucer; | -са, *vr.* se courroucer.
Разговарямъ, *va.* amuser; 1. -са, *vr.* converser, causer, dialoguer; 2. *fam.* deviser; 3. (са), s'entretenir de; 4. (са нѣщо), conférer de, sur; 5. (са сговори), *fig.* parler; 6. -рече си са, *fam.* confabuler; 7. искусство да са разговаряме на далечно разстояние, la téléphonie.
Разговоренъ, *adj.* dialogique; -рно, -ment.
Разговоркъ, *sf.* *pl.* le négociation; | права — са нѣщо, *va.* négocier; | ставатъ — са нѣщо, *sm.* se négocier.
Разговорливъ, *adj.* amusant, causant, parlant, bien-disant. [parloir.
Разговорна стая (съ манастиръ), *sf.* le — форма, *sf.* le dialogisme.
Разговоръ, *sm.* la conversation, entretien, dialogue, propos, colloque *m*; 1. докарвамъ — са нѣщо, *va.* se rabattre sur; 2. наддѣлявамъ съ — въ прѣнприя, —, *va.* *fig.* tenir le dé; 3. права —, *va.* lier; 4. примамъ участие въ —, *va.* être à la conversation; 5. прѣсичамъ —, *va.* couper court; | *fig.* rompre les chiens; 6. располагамъ въ видъ —, *va.* dialoguer; 7. съчинителъ на —, *sc.* dialogiste.
Разговори, *sm.* *pl.* la conférence; | нѣсенявамса съ —, *vr.* dialoguer. [noche.
Разговяване (посрѣдъ нощъ), *sm.* le média-
Разграбамъ, *va.* spolier; | (сучко), rafler et faire raffe *f*.
Разграбване, *sm.* le pillage, spoliation *f*, sac *m*; | (грабъ), le saocagement; | оставямъ на — градъ, *va.* mettre à sac *m*.
Разграждамъ, *va.* déclore. [braillé.
Разгърдѣвамса, *vr.* se débarrasser, être de-

Разгърдентъ, *adj.* débrillé.

Разгъривамъ (съ *молосе*), *va.* foudroyer.

Разгрьцанъ (ржѣ), *va.* écarter.

Разгрьцане [при — книга, à l'ouverture du livre.

Разгъивамъ, *va.* déplier, développer.

Разгъиване, *m.* le déploiement, développement *m.* [панта, *adj.*

Разгъивателна линия, *sf.* Géom. développement.

Разгъичкамъ, *vr.* se déconcerter.

Разгъичкане, *m.* le déconcertement.

Раздавамъ, *va.* distribuer, répondre, dispenser, départir; 1. (пикни), donner; 2. (прасождѣ), administrer; 3. раздава, *v. imp.* il résonne; | (мръ уми се уми), il se murmure.

Раздаване, *m.* la distribution, dispensation *f.*; | (мръ и хлѣбъ, у Римляни), le congialre; | събръивамъ въ —то книги, *vr.* médonner.

Раздавателенъ, *adj.* distributif; —но, —ивement.

Раздавачъ, *ка, s.* distributeur, dispensateur, trice; | (на газетѣ), un colporteur.

Раздалечъ, *m.* la distance, éloignement, intervalle, trajet *m.*; | *Archit.* l'espacement, isolement *m.*; | *pop.* la trotte.

Раздвоене, *m.* la bifurcation; | (распреване между прѣстѣ), *Chir.* le fourchet.

Раздвоенъ, *adj.* bifurqué.

Раздвойване, *m.* la divergence.

Раздвойка, *sf.* l'enfourchure *f.*

Раздвонтеленъ, *adj.* divergent.

Раздвойченъ, *adj.* Bot. dichotome.

Раздвоивамъ и —воивамъ, *va.* séparer; | —са, *vr.* fourcher et se —, faire la fourche; | *Géom.* diverger,

Раздиплевамъ, *va.* déplier.

Раздирамъ, *va.* déchirer, délabrer, déchiqueter, dilacérer, lacérer, gercer; | (мламе), érailler; | раздира, *v. imp.* il s'éraille.

Раздиране, *m.* le déchirement, lacération, dilacération *f.*

Раздирка, *sf.* la déchirure, accroc *m.*

Раздирилизъ, *adj.* lacérable.

Раздражевамъ, *va.* exciter, acharner, enflammer, animer, forcer, envenimer, instiguer, courroucer; 1. *fig.* éveiller, armer, déchaîner; 2. *Méd.* irriter, stimuler; 3. (облытъ жила), agacer; 4. (къкого), *fig.* mettre hors des gonds *m.*; 5. —са, *vr.* s'animer, forcer; 6. *fig.* se monter; 7. (съ пояржи), éclater en injures.

Раздражеване, *m.* l'irritation *f.*, excitation, instigation, suscitation *f.*; | *Méd.* l'exertion *f.*; | (на облытъ жила), l'agacement des nerfs, *m.*

Раздраженливъ, *adj.* excitable.

Раздражняликъ, *m.* stimulateur, *adj. m.*

Раздражителенъ, *adj.* nerveux, irritable; | *Med.* irritant, stimulant.

Раздражително средство, *m.* *Méd.* Pirrifiant, stimulant, excitant et —atif, *m.*

Раздражителностъ, *sf.* l'irritabilité, excitabilité *f.* [люре *f.*

Раздрано мѣсто (на пламе), *m.* l'éralfi.

Раздрахъ, *adj.* délabré; | Bot. déchiqueté.

Раздрашвамъ, *va.* regratter.

Раздробяване и —бене, *m.* l'analyse *f.*; | *Jur.* la délibation.

Раздръкувамъ, *va.* alarmer, impressionner, altérer, pénétrer; | (разсечамъ), toucher; | —са, *vr.* s'impressionner.

Раздръкуване и —кване, *m.* l'altération *f.*

Раздръпвамъ (къкосо), *va.* trairer; | *pop.* sabouler; | —замеса (едни други), *vr.* se trairer.

Раздухивамъ (осля), *va.* souffler.

Раздѣлене, *m.* la division, partage *m.*, distraction *f.*, morcellement, classement *m.*, classification, désunion, disjonction *f.*; 1. *fig.* la rupture; 2. *Jur.* la délibation; 3. *Chir.* la diérèse; 4. *Blas.* la partition; 5. (маде), *Géom.* la bissection et bisection; 6. (мламе), séparation des biens *f.*; 7. (счѣтене, счѣтосе), *fig.* la coupe; 8. частъ наследство отръчено до —то, le prélegs; 9. откъпъльмъ нѣщо до —то, *va.* préleguer.

Раздѣленъ, *adj.* Mathém. discret.

Раздѣлителенъ, *adj.* Gram. disjonctif.

Раздѣлителъ и —дѣлитъ, *adj.* partageable, divisible, sectile.

Раздѣлителностъ, *sf.* la divisibilité.

Раздѣлитникъ, *m.* un partiteur.

Раздѣлно, *adv.* par divis.

Раздѣлъ, *m.* la distribution, divorce *m.*, dissidence *f.*; | *fig.* la division; | бене —, *adv.* par indivis.

Раздѣляамъ и —лявамъ, *va.* partager, diviser, classer, distribuer, distraire, séparer, déseoir, déjoindre, disjoindre, dépareiller, lotir; 1. *fig.* démembrer; 2. *Méd.* résoudre, inciser; 3. (съ други), copartager; 4. (на части предложене), scinder; 5. —са, *vr.* se partager, se diviser, se distribuer de, se déseoir, se disjoindre; 6. —амеса, se quitter.

Раздѣивамъ, *va.* exonerer; | (ладѣ), *Mar.* désarmer.

Раздѣиване (ладѣ), *m.* le désarmement.

Разедняивамъ, *va.* déjoindre, désassembler; | *fig.* désaccorder.

Раззеленилъ, *adj.* verdoyant.

Раззелениямъ, *vr.* reverdir.

Раззеленияване (на дръвие наръ), *m.* le re-verdissement.

Раззѣва, *v. imp.* elle s'entr'ouvre.

Раззѣвка (на монѣ), *sf.* *Artill.* l'éguelement *m.*

Раззѣивамъ, *vr.* jouer quitta ou double.

Раззѣивамъ, *vr.* se disloquer, se disperser.

Разлагаамъ, *va.* décomposer, analyser; |

(частитѣ на машина), déconstruire (voyez Разставимъ).

Разлагане, m. l'analyse *f.*

Разлаиване, v. imp. *Vm.* ils clatissent.

Разлата водна плоскостъ, sf. nappe d'eau, *f.*

— каца, *sf.* le baquet, la sébile; | (*са крака*), la cuvette.

— паница, *sf.* le plat; | *всяка* — сандина, *sf.* la platerie.

Разлато, adv. à plat.

— копче, *sm.* le maniveau.

Разлатостъ, sf. le plat.

Разлатъ, adj. plat.

— голѣтъ копче, *sm.* le noguet.

Разливамъ, va. épancher, épancre, répandre, démêler; 1. -са, *vr.* s'épancher, s'épancre, se répandre, regorger, fuser; 2. (*см.*), se déborder; 3. *разливаса, v. imp.* il se débordre; | *Méd.* il s'extravase.

Разливане, m. le dégorgeement, épanchement *m.*; | (*крясъ, злъчка*), *Méd.* la suffusion; | (*рѣка, морина*), le débordement, le regorgement.

Разливка, sf. la coulure. [golfe.]

Разливъ, sm. le regorgement; | *Géogr.* le Разливка, *sf.* la différence; | *къма* никаква —, c'est jus vert ou verjus *m.*; | *безъ* —, *adv.* indifféremment, indistinctement.

Разлистване (sa дръвство), v. imp. *Agric.* cadrané, *adj.*

Разлистване, sa. Bot. la vernation.

Различавамъ и -чамъ, va. distinguer, diverger, varier, dissembler, différer de, différencier, contraster, discerner, remarquer; | -са, *vr.* se distinguer. [divers.]

Различенъ, adj. différent, distinct, divergent.

Различителенъ, adj. distinctif.

Различіе и -чене, sm. la différence, la distinction.

Различна повлачна работа, sf. la marqueterie; | табларъ на —, un marqueteur.

Различновидностъ, sf. *H. nat.* la variété.

— гласіе, *sm.* la désharmonie; | *Mus.* le désaccord.

— гласъ, *sm.* *Mus.* discorder.

— мысленъ, *adj.* scissionnaire.

— мыслителенъ, *adj.* dissident.

— мысліе, *sm.* le dissentiment; | *fig.* le désaccord.

— образенъ, *adj.* varié.

— образіе, *sm.* la variété, la diversité.

— роденъ, *adj.* dissimilaire, hétérogène; | (*за думы*), *Gram.* hybride.

— родностъ, *sf.* l'hétérogénéité *f.*

— страненъ, *adj.* *Geom.* scalène.

— цвѣтенъ помръзлекъ, *sm.* glace rapachée *f.*

— центренностъ, *sf.* l'excentricité *f.*

— центренъ, *adj.* *Mathém.* excentrique.

Различностъ, sf. la variété, dissimilitude,

disparité *f.*, contraste *m.*; | *fig.* la diversité, divergence, distance *f.*

Разложене, sm. la décomposition.

Разложень, adj. situé; | (*добръ*), bien orienté *sm.* -planté.

Разлопчевамъ, va. agiter.

Разлѣгамъ, vr. se poser.

Разлѣпимъ и -пѣвамъ, va. décoller; | -са, *vr.* se décoller, se dessouder.

Разлѣпнине, -пѣване и -пене, sm. le décollement. [doyer, onduler.]

Разлюляване, va. ébranler; | -са, *vr.* on-Разлюляване, *sm.* l'ondulation *f.*

Разлжчамъ и -чвамъ, va. désincorporer, séparer; | *fig.* séquestrer; | (*два нѣща*), désapparier.

Разлжчане и -чване, sm. la séparation, dissidence, scission *f.*, schisme *m.*; | *fig.* le divorce; | *Chir.* la diérèse.

Размаивамъ, va. étendre.

Размахвамъ, vr. *Méc.* osciller.

Размаханъ рѣцѣ, sf. pl. les bras ballants *m.*

Размачквамъ, va. *Pharm.* malaxer; | (*ко-сато*), décoiffer.

Размиренъ, adj. révolté.

Размирие, sm. l'agitation *f.*, le trouble.

Размирителенъ, adj. insurrectionnel, factieux, séditieux, incendiaire; | *fig.* revêche.

Размирица, sf. l'insurrection *f.*, révolte, émeute, mutinerie, sédition *f.*, incendie *m.*, les troubles *m.*; | *fig.* l'embrasement *m.*, la puce à l'oreille *f.*

Размириникъ, sm. un insurgé, rebelle, émeutier, séditieux, tison de discorde, factieux, *m.*; 1. -ница, *s.* perturbateur, excitateur, fomentateur, trice; 2. *fig. sc.* incendiaire; 3. (*на общіи миръ или на тишина*), perturbateur du repos public *m.*

Размириница, sf. une commère.

Размирявамъ, va. faire révolter, altérer; 1. *fig.* troubler; 2. -са, *vr.* se revolter, s'insurger, se rebeller, se mutiner; 3. *fig.* se soulever, travailler.

Размиряване, sm. le harcèlement; *fig.* le soulèvement; | (*духъ*), le trouble.

Размложавамъ, va. multiplier; | -са, *vr.* se multiplier.

Размложене, sm. la multiplication.

Размотавамъ, va. détordre, détortiller; | -васа, *v. imp.* il se détord.

Размотанъ, adj. detors.

Размърданъ, adj. emu.

Размърдевамъ, va. faire jouer, émouvoir; | -са, *vr.* s'émouvoir. [*rose*], la révolution.

Размърдеване, sm. la perturbation; | (*на со-*Размързаване (*за ледъ*), *v. imp.* il dégèle.

Размързване, sm. le dégel.

Размывамъ (цѣтило), va. noyer.

Размысленіе, sm. réfléchir sur, méditer sur, songer, penser, contempler, recueil-

lir, aviser à; 1. *fig.* calculer; 2. (*уисово*), repenser à; 3. (*за нѣщо*), speculer sur, rêver; | *fig.* repasser dans son esprit; 4. (*пазъ за нѣщо*), *fig.* ruminer; 5. (*радъ срѣдства за поминуване*), *fam.* s'ingénier; 6. (*често*), *fig.* remâcher; 7. ако всичко добръ размысля, *adv.* à tout prendre; 8. -са (*прѣзъ цѣла нощъ*), *vr.* consulter son chevet.

Размыслеване, *sm.* le raisonnement, soupçon *m*, discussion, spéculation, méditation, contemplation *f*; 1. *fig.* la réflexion, le calcul; 2. по —, *adv.* à priori; 3. съ —, *fig.* avec maturité; 4. съ мирно —, à tête reposée.

Размыслень, *adj.* réfléchi, pensif.

Размыслено, *adv.* délicatement; || всичко добръ —, toute réflexion faite.

Размысленостъ, *sf.* la délicatesse.

Размысливостъ, *sf.* l'ingéniosité *f*.

Размысливъ, *adj.* ingénieux; | (*който мисли*), pensant.

Размыслителенъ, *adj.* délibéré, délicat, mé-
Размѣна, *sf.* le change.

Размѣнявамъ, *va.* changer, échanger.

Размѣняване, *sm.* le changement, échange *m*.

Размѣревамъ, *va.* mesurer; | *fig.* compasser.

Размѣреть звънъ (*на камбаны*), *sm.* le carillon.

Размѣръ, *sm.* la mesure, cadence *f*, rythme *m*; | *Gram.* la quantité; | въ голѣмъ —, *adv.* grandement.

Размѣсвамъ и -мисамъ, *va.* mélanger, mêler, entremêler, mixtionner, brasser, larder, allier; 1. *fig.* soupoudrer; 2. (*съ вода вино*), tremper; 3. (*съ по-долно нѣщо питие*), sophistiquer; 4. (*пазъ*), remêler; 5. -са, *vr.* s'entremêler, s'allier avec, se croiser.

Размѣсване и -мисане, *sm.* l'alliage *m*, promiscuité *f*; 1. *Pharm.* la mixtion; 2. (*съ по-долно нѣщо*), la sophistication; 3. (*на растопенъ металъ*), le brassage.

Размѣсено тѣло, *sm.* le mixte.

Размѣсенъ, *adj.* mêlée, mixte; | (*за коса, брада*), gris, grison; | (*съ пелинъ*), *Pharm.* absinthé.

— редъ, *sm.* *Archit.* ordre composite *m*.

— приетъ, *sm.* *Typ.* le pâté.

Размѣстително слѣпително срѣдство, *sm.* *Pharm.* l'excipient *m*.

Размѣствамъ (*рѣчитъъ озъ прѣдложене*), *va.* *Gram.* déconstruire.

Размѣтвамъ, *va.* agiter; | *fig.* soulever.

Размѣтителенъ, *adj.* perturbateur, provocateur.

Размѣтникъ, ница, *s.* provocateur, trice.

Размѣзвамъ, *va.* déseñfler, défilier; | -са, *vr.* se déseñfler; | -ватса (*за огулицы*), *v. imp.* ils défilent.

Разнимаамъ, *va.* disjoindre.

Разнимане, *sm.* la disjonction.

Разнищевамъ (*мѣкано*), *va.* déclasser.

Разносачъ, *ка, s.* porteur, ense; un mercier, colporteur, porteballe *m*; | *fig.* un bourgeois d'argent (*voyez* *Провадникъ*).

Разносителенъ, *adj.* *Méd.* résolatif et résolvant.

Разносително срѣдство, *sm.* le résolvant.

Разноска, *sf.* la dépense, le dégat 1.

-носка, *pl.* les frais *m*, la mise; 2. *Jur.* le dépens, le coût; 3. отстранени —, faux frais; 4. (*радъ обдржане и мѣсто*), *Jur.* les impenses *f*; 5. изпосо —, sur nouveaux frais; 6. стискане дръвѣмъ —, la parimonie; 7. вкарвамъ въ —, *va.* constater en frais; 8. влагамъ въ —, *vr.* se mettre en frais; 9. непокриване —, la non-valeur; 10. плащамъ —, *va.* *Jur.* refonder; 11. плащане —, *Jur.* refusion de dépens *f*.

Разносланъ (*харчѣла и.*), *adj.* dispendieux; -во, -eusement.

Разносочни паръ, *sf.* *pl.* mise 'hors *f*.

Разносимъ, -насимъ и -несвамъ, *va.* dépenser, débiter, dépendre; 1. *fig.* manger; 2. *Méd.* resoudre; 3. (*номина*), *fam.* couter; 4. (*списаното*), se démunir; 5. (*сметна*), colporter; 6. -са, *vr.* se disjoindre.

Разносие, *sm.* *Méd.* la résolution; | (*на отора*), *Méd.* la discussion; | (*сметна*), le colportage.

Разорачъ (*скарѣфикаторъ*), *sm.* *Agria.* le

Разораване, *sm.* *Agria.* l'ameublissement *m*.

Разработвамъ (*ключъ*), *va.* *fig.* défricher.

Разраняваса (*за конъ*), *v. imp.* il se coupe.

Разраняване, *sm.* *Méd.* l'ulcération *f*.

Разривамъ, *va.* *fig.* fureter.

Разрѣдливъ, *adj.* raréfiable et rarescible.

Разрѣдникъ, *sm.* *Phys.* l'excitateur *m*.

Разрѣдителенъ, *adj.* raréfactif et rarefiant.

— цѣръ, *sm.* délayant, *adj.* *m*.

Разрѣдителностъ, *sf.* la rarefactibilité et rarescibilité.

Разрѣждамъ, *va.* rarefier; 1. *Méd.* atténuer,

2. (*съ вода*), diluer; 3. (*права по-рѣдко*), délayer, éclaircir; 4. -са, *vr.* se rarefier.

Разрѣждане, *sm.* la rarefaction, le délayement et délayage; | (*съ вода*), la dilution.

Разрѣзанъ, *adj.* *Bot.* déchiqueté.

Разрѣзачъ, *sm.* écuier tranchant *m*.

Разрѣзвамъ, *va.* inciser, trancher, taillader, déchiqueter, dépecer, couper, ouvrir.

Разрѣзване, *sm.* l'incision *f*, cisaillement *m*; | *Chir.* la section.

Разрѣзъ (*на плъта*), *sm.* la taillade; | *Archit.* le profil; | (*отъ сграда*), *Archit.* la sciographie.

Разрѣзвавамъ, *va.* absoudre; | *fig.* délier; | *Jur.* relever, libérer.

Разрѣшене, *sm.* l'indult *m*, dispense *f*, dé-
gagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*отъ проклѣтия*), la réconciliation; 3. който е

пріемъ —, indultaire, *adj.*; 4. сговоръ за — въ Римѣ, la compoſende.

Разрѣшительнѣ, *adj.* dimissorial, absolutoire.

Разрѣшительна грамота, *sf.* le dimissoire.

Разрѣшимость, *sf.* la solubilité.

Разрѣшительнѣ, *adj.* soluble.

Разсадникъ, *sm.* *fig.* la pépinière; | *Agrie.* la batarrière; | (*училища*), *fig.* le séminaire.

Разсаждать (*на дрове или младичи*), *sm.* un arboriste ou pépiniériste.

Разсаждамъ (*растенеа*), *va.* cultiver; | (*съ прѣвѣсане логіе*), *Agrie.* provigner.

Разсаждане (*растенеа*), *sm.* la culture; | (*съ прѣвѣсане*), le provignage et -gnement; училища за — дрове, la pépinière.

Разсичамъ и -сичамъ, *va.* disséquer, 'hacher; | (*съ лѣмата*), siller.

Разсичане, *sm.* *Géom.* la section.

Разслабамъ и -бямъ, *va.* lâcher, relâcher, détendre, abâtardir; | *fig.* paralyser; | (*сжата*), *Mar.* larguer.

Разслабване, *sm.* le relâchement, la relaxation; | (*на частими на ладѣ*), *Mar.* la déliaison.

Разслабенъ, *adj.* relâché, relaxé; | (*съ дѣмла*), *s.* paralytique.

Разслабительнѣ, *adj.* *Méd.* apéritif.

Разсмивамъ, *va.* *fig.* défrayer.

Разсновавамъ, *va.* désourdir.

Разснопникъ, *sm.* un disséqueur.

Разснопвамъ, *va.* disséquer, démembrer, analyzer, anatomiser.

Разснопване, *sm.* la dissection, démembrement *m.*, anatomie *f.*

Разсърдевамъ, *va.* indigner, indisposer, mettre en colère, pousser à bout, cabrer; | *fig.* irriter, aigrir; | -са, *vr.* s'aigrir, s'offenser de, se démener, se mutiner.

Разсърденъ, *adj.* irrité; | (*нѣкому*), *fam.* fêru contre (*de* fêrir).

Разставямъ, *va.* décomposer, démembrer, analyzer; 1. *fig.* délayer, disséquer; 2. *Chim.* traiter; 3. (*на частми*), démonter; | (*машина*), disloquer, désembrayer; 4. -са, *vr.* se séparer, se démonter; 5. *fig.* se démancher; 6. разставяса, *v. imp.* il se résout; 7. което може са разстави, décomposable, *adj.*

Разставяне, *sm.* la dissection, démembrement *m.*, dislocation, résolution décomposition *f.*, démontage *m.*; | *fig.* la rupture; | (*на едно нѣло*), solution de continuité, *f.*

Разстопене, *sm.* la dissolution.

Разстопявамъ, *va.* dissoudre; | -васа, *v. imp.* il se dissout.

Разстроивамъ, *va.* désajuster, déconcerter, détraquer; | *fig.* délabrer; | -са, *vr.* se désajuster, se détraquer, se délabrer.

Разстроиване, *sm.* *fam.* le désarroi; | (*на състои*), le délabrement.

Разстроеностъ, *sf.* le déconcertement.

Разстроениъ, *adj.* *Mus.* discordant.

Разстройство, *sm.* le désordre; | *Astr.* la perturbation.

Разстояние, *sm.* l'intervalle *m.*, trajet *m.*, distance, mesure *f.*; 1. *Archit.* l'espace-ment, isolement *m.*; 2. (*на планета отъ слънце-то*), *Astr.* l'élongation; 3. (*на 45 градуса*), l'octant *m.*; 4. (*между два човѣка въ редъ-тъ на войска*), *Milit.* le créneau; 5. нареждамъ много нѣща на прилично —, *va.* espacer; 6. въ голѣми -неа, de loin en loin (*voies* Раздалечъ).

Разстудявамъ, *va.* attédier.

Разстудяване, *sm.* l'attédissement *m.*

Разствгамъ, *va.* étendre, détirer, tirer, déboucler; | *Méd.* distendre; | -са, *vr.* se distendre, prêter.

Разствгане, *sm.* *Méd.* la distension.

Разствгательнѣ и Протъ —, *adj.* extensif.

Разсыпвамъ, *va.* prodiguer.

Разсыпникъ, *sm.* *s.* prodigie, enfant, prodige *m.*

Разсыпительнѣ, *adj.* prodigue.

Разсыпительно, *adv.* prodigalement.

Разсыпительность, *sf.* la prodigalité.

Разсывамъ, *va.* disséminer, dissiper; | *fig.* semer.

Разсывачъ, *sm.* *fig.* un sèmeur.

Разсыдлица [на —, *adv.* affourché, *adj.*

Разсыдывамъ (*ромъ*), *va.* desseller.

Разсычливъ, *adj.* sécable.

Разсычане, *sm.* *fig.* la dissémination.

Разсычность, *sf.* la dissipation.

Разсычнъ, *adj.* dissipé.

Разсудительнѣ, *adj.* judicieux, réfléchi, dissertatif, sensé.

Разсудительно, *adv.* considérément.

Разсудительность, *sf.* la considération.

Разсудка, *sf.* le jugement, la judiciaire.

Разсуждамъ, *va.* juger, débattre, consulter, considérer, traiter, discuter, conférer de (sur), spéculer sur; 1. songer à, méditer sur, regarder, voir, se ressouvenir; 2. *fig.* calculer, combiner; 3. (*сърху*), dissenter sur; 4. (*за*), réfléchir sur; 5. (*за музика*), parler de musique; 6. (*за нѣщо*), raisonner sur; 7. (*отъ*), inférer; 8. всичко добръ -демо, tout bien considéré; 9. който -жда, délibérant, *adj.*

Разсуждане, *sm.* la délibération, dissertation *f.*, raisonnement *m.*, réflexion, induction *f.*, jugement *m.*; 1. considération, méditation *f.*, traité *m.*, opinion, logique, raison *f.*, sens, cerveau *m.*; 2. *fig.* la cervelle; 3. здраво —, sens commun, bon sens; 4. искавамъ — отъ нѣщо, *va.* induire de; 5. съла —, *fam.* la judiciaire; 6. въ —, en égard à, en matière de, au nom de; 7. споредъ —, *vu.*; | (*на нѣщо*), en vue de; 8. съ —, en faveur de.

Разскаждане, *m. pl.* les débats *m.*, le conseil-débat.

Разскажнуваса и -скажнуваса, *v. imp.* il

Разскажнуване и -скажнуване, *m.* l'aube du jour, point ou pointe du jour, avant-jour *m.*; | на —, à jour ouvrant; | при —, *pop.* dès la potron-jquet ou -minet.

Разуменъ, *adj.* intelligent, raisonnable, sage, entendu, discret, avisé.

Разумливъ, *adj.* intelligible; -во, -ment.

Разумность, *sf.* ouverture d'esprit, *f.*

Разумъ, *m.* le sens, entendement *m.*, entente *f.*, intellect *m.*, intelligence *f.*, esprit *m.*, raison *f.*, cerveau *m.*; 1. *fg.* la visière, cervelle *f.*; 2. *fam.* la minerve; 3. *пръобръщане въ духовенъ* —, *fg.* la spiritualisation; | *пръобръщамъ въ духовенъ* —, *fg.* *va.* spiritualiser; 4. нито — нито разбирање, ni rime ni raison; 5. *нѣмае* — или *мысль*, le non-sens; 6. *въ сщъи* —, *adv.* proprement, -dit.

Разумѣвамъ, *va.* comprendre, percevoir, entendre, saisir, savoir, у être; 1. *fg.* voir; 2. -са, *vr.* s'entendre; 3. -вамеса, *fg.* se répondre; 4. давамъ да -мѣтъ, donner à entendre; 5. то са -мѣва само по себе, cela va sans dire.

Разумѣване и -мѣне, *m.* l'entendement *m.*, idée, intellection *f.*; | *Log.* l'apprehension *f.*; | *сила* —, faculté intellectuelle *f.*

Разушвамса, *vr.* désapprendre.

Разцѣпвамъ и -пямъ, *va.* fendre, 'hacher, crever; 1. (*образъ-тъ явкому*), balafre; 2. (*прѣтриама съ тріонъ надлъжъ*), re-fendre; 3. -са, *vr.* crever; 4. *разцѣпваса*, *v. imp.* il se fendille.

Разцѣпване, *m. fg.* l'explosion *f.*; | (*на веро-мо*), la fente; | (*на едно цѣло*), solution de continuité, *f.*

Разцѣпенъ (*за глала*), *adj.* à la crapaudine.

Разцѣпливъ, *adj.* sectile.

Разцѣтене, *m.* l'épanouissement *m.*, éclosion *f.*

Разцѣтеть, *adj. fg.* florissant.

Разцѣтливъ, *adj. Bot.* déhiscet.

Разцѣтлѣва, *v. imp.* il fleurit, il écloit; 1. -таватса, ils s'épanouissent; 2. (*за цѣтѣя*), elles s'ouvrent; 3. (*износѣ*), *fg.* ils re-fleurissent.

Разцѣтѣване, *m. Bot.* la fleuraison et floraison, déhiscence *f.*

Разѣдителенъ, *adj. Méd.* phagédénique.

Разѣдливъ, *adj.* appétissant.

Разѣждане, *m.* l'érosion *f.*

Разѣснене, *m. Juv.* l'appointement *m.*

Рай, *m.* l'éden *m.*; -ски, d'éden; | le paradis; | *fg.* l'élysée *m.*

Райска смокиня, *sf. arbre*, le bananier.

— ябълка, *sf. arbre*, pomme de paradis, balane, *f.*

Райски, *adj.* paradisiaque.

Райско папугало, *m. oiseau*, le lori ou loris.

Райче, *m.* le paradis; | (*съ мече-ръ*), le colombier.

Ракета (*фигурѣ т.*), *sf. Milit.* la roquette; | (*за игра на солѣнъ*), la raquette; | *сабръ-кантъ на -тъ*, un raquetier.

Ракія, *sf. t.* l'eau-de-vie *f.*, esprit-de-vin ou alcool, liquide *m.*; 1. *pop.* le rogomme, piot *m.*; 2. *върла* —, *Chim.* l'eau-forte *f.*; 3. (*отъ вино*), le brandvin; 4. (*отъ сѣстерѣ*), la guildive ou tafia; 5. (*съ жури-мъ*), le vespérto; 6. (*съ чабрънъ*), le scubac et usquebac; 7. *чаша* —, *pop.* la goutte; 8. *варъ* —, *va.* brûler (*voies Bъла-рада*).

Ракла, *sf.* le caisson, la bâche; 1. (*за дръвѣ*), la caisse; 2. (*за сѣлѣи мошѣ*), la chaise; 3. поставямъ въ —, *va.* enchaîner.

Раклѣчка, *sf.* le coffret.

Ракоть, *adj. Méd.* chancereux. [*mateux.*

Раконидетъ, *adj. Méd.* cancéreux, carcino- — видѣо животно, *m. H. nat.* crustacé, ée; | (*ска-менено*), crustacite *m.*

— образетъ, *adj. H. nat.* astacaire.

— ѣдець, *m. mamm.* le crabier.

Ракъ, *m. Mar.* le rascage; | -бутѣлѣ, *m.* le rocambeau et rascambeau; | -клотъ, *m.* romme de rascage, *f.*

Ракъ (*и сѣсѣдѣе*), *m.* l'écrevisse *f.*; -коть, d'écrevisse; 1. -коть очи, yeux d'écrevisses; 2. сѣдня за раки, buisson d'écrevisses, *m.*; 3. *Méd.* le carcinome, chancre, cancer *m.*; 4. *мадець* —, *Méd.* cancer des ramoneurs. [*варѣчница*].

Ракжѣйница, *sf.* la bouillie (*voies Прѣ-*

Ралнда, *sf.* la 'hale; | (*на ора-ло*), le manche.

Рало, *m. Agric.* l'araire *m.*

Рамазанъ (*у Турѣи*), *m.* le ramadan et ramazan.

Рамникъ, *m.* le scapulaire (*voies Омо-торъ*).

Рамо, *m.* l'épaule *f.*; 1. Опіоново — (*сѣдѣе*), la bateigeuse ou betelgeuse; 2. *подиране съ* —, épaulée *f.*; 3. -до —, coude à coude; 4. *подвигане -мена*, le 'haussement; 5. *подвигамъ -мената съ*, *va.* 'hausser les épaules.

Рана, *sf.* la plaie, ulcère *m.*, blessure *f.*; 1. *fg.* le chancre, plaie *f.*; 2. *Méd.* la lésion; 3. *правя* —, *va.* ulcérer; | *става* —, *v. imp.* il s'ulcère; 4. *распаламъ* —, *va.* envenimer; 5. *омыване* —, l'étuvement *m.*; 6. *омывамъ* —, *va.* étuver; 7. *орѣзване* —, *Chir.* le débridement; | *орѣзвамъ* —, *va.* débrider; 8. *цѣръ ради заздранане* —, *Pharm.* épi-lotique, *adj. m.*; 9. *което са относѣ до* —, *Chir.* traumatique, *adj.*; 10. *вода за -ны*, eau d'arquebusade, *f.*; 11. *плѣтъ съ* —, criblé de blessures; | *Méd.* ulcéreux, *adj.*

Рангоутъ (*на ладѣ*), *m. Mar.* la mâturée;

| *стучамъ* — у ладѣ, *va. Mar.* désemperer.

Рангъ (*за ладѣи*), *m. Mar.* le rang.

Равеникъ, *m. plante*, la vulnéraria.

Раненъ, *adj.* blessé; | *нараненъ*, *pl.* les blessés *m.*

Ранеть (*лѣлки*), *la* reinette *et* rainette.

Ранецъ (*ѣдима солдатская*), *sm.* le sac; | *Мини* le 'навѣ-зас.

Ранна зѣзда, *sf.* le lucifer.

— музика, *sf.* l'aubade *f.*

— роса, *sf.* *Vén.* l'aiguail *m.*

Рано, *adv.* de bonne heure, tôt; но —, plus tôt; | (*сумрѣна*), *matin*, matinalement.

Раностъ, *sf.* la précocité.

Раншко, *adv.* matinalement.

Ранъ, *adj.* précoce, 'hâté, 'hâtif; | (*са плодое и фг.*), prématuré; | *копто става -но*, matinal, matutinal, matineux.

— *сечмыкъ*, *sm.* l'écorceur *et* escourgeon *m.*

Раня, *va.* blesser.

Раня, *sm.* se lever le matin.

Раняра (*сета сабя*), *sf.* la rapière, le fleuret.

Рапанообразенъ, *adj.* *Bot.* rapiforme *et* parase.

Рапонъ *m* и Рѣпа, *f.* plante, le radis.

Рапортъ, *sm.* le rapport.

Рапнъ (*Швейцарска дръвна пара*), *sm.* la гарре (*pl.* pen).

Рапсодия (*откъсаетъ отъ Омеромъ поемъ*), *sf.* la rhapsodie.

Рапсодъ (*късаетъ на откъсаетъ отъ поемъ*), *sm.* un rhapsode.

Расиновско писало, *sm.* style racinien *m.*

Расказвамъ, *va.* conter, narrer, redire, débiter, divulguer, accréditer; 1. *fg.* tromper; 2. *fam.* renseigner; 3. (*ескико чтоо змал*), défilier son chapelet.

Расказватъ, *ка, s.* débiteur, euse; | (*на поемъ*), *fg.* trompette de la ville, *f.*

Расказвамъ, *vr.* se reconnaître, se convertir, dire son mea-culpâ, il m'en eût; 1. *fg.* s'en mordre les doigts ou les pouces; 2. (*са*), se ressentir; 3. (*са кѣщо*), *fg.* se mordre les lèvres de.

Раскалутеравамъ, *va.* défroquer.

Раскарувамъ (*комъ*), *va.* travailler.

Раскание, *sm.* la repentance, repentir *m.* pénitence *f.* regret *m.* résipiscence, contrition *f.*; | (*се съжалеа*), *fam.* bon penesavi *m.*

Раскитвамъ, *va.* désasortir.

Раскладамъ, *va.* défilser le feu.

Расклатевамъ, *va.* ébraaler, dialoguer.

Расклатенъ, *adj.* agiter; | *Mar.* 'houleux.

Расклоняване, *sm.* la ramification.

Расковавамъ, *va.* décloquer, désenclouer; | (*комъ*), déferter; | -*са, vr.* se déferter.

Расковане (*желе*), *sm.* le désenclouage.

Расковенъ еунтъ, *sm.* pile de cuivre, *f.*

Расковинче (*общъ ключъ*), *sm.* le passe-partout; | (*градъскы ключъ*), le rossignol; | —, *plante*, la centinode ou trainasse.

Раскопавамъ, *va.* fouiller, effondrer; | (*мръсно тѣло*), exhumar.

Раскопаване, *sm.* la fouille; | (*земля*), *Agric.* l'effondrement *m.*; | (*на мръсно тѣло*), l'exhumation *f.*

Раскопчавамъ, *va.* dégraser.

Раскрачевамъ (*краката си*), *va.* éscarquiller; | (*-чесно есбднали*), *fam.* affourché, *adj.*

Раскрачеване, *sm.* l'éscarquillement *m.*

Раскратъ (*части на тѣлото между кл-кымъ*), *sm.* l'enfourchure *f.*

Раскривямъ (*говорене*), *va.* écorcher.

Раскласана свѣтъ, *sf.* coeur ulcéré *m.*

Раскласанъ, *adj.* délabré; | *fam.* dépenaillé.

Раскласвамъ, *va.* déchirer, demembrer, dépecer, délabrer, dévorer, dilacérer; 1. *копто -сва и погълъа*, dévorant *et* -rateur, *adj.*; 2. -*са, vr.* se déchirer; 3. -*васеа (едина друга)*, s'entre-déchirer. [divulsion *f.*

Раскласване, *sm.* le dépècement, dilacération,

Раскласнато писало, *sm.* style 'haché *m.*

Расо, *sm.* la soutane; | (*налузерска дръва*), le froc; | *каскито* —, la soutanella.

Расовецъ, *sm.* *Métall.* la matte, la gueuse *et* queuelet *m.*; | (*сѣбиро отдѣлено съ жи-ванъ*), *Métall.* la pigné.

Распаламъ, *va.* enflamer, animer, allumer, exalter, emporter; 1. *fg.* rallumer, réchauffer, transporter; 2. -*са, vr.* s'emporter, se réchauffer, s'exciter; 3. *fg.* se monter; 4. *fam.* se gendарmer; 5. (*успосо*), se rallumer.

Распалене, *sm.* la vivacité, emportement, élan, transport *m.* ferveur, verve *f.* brio *m.*; *fg.* l'effervescence *f.* oestre *m.*; | (*на кръв-та*), *Méd.* l'adustion *f.* [pétuosité *f.*

Распаленостъ, *sf.* la promptitude; | *fg.* l'im-

Распаленъ, *adj.* ignescent, brûlant, chaleureux, prompt, emporté, exalté, impatient, passionné, fringant, pétillant *et* pétillant, fervent, tout petri de salpêtre; 1. ardent, bouillant, bouillonnant, effervescent, impétueux, transporté de; 2. *Méd.* aduste; 3. -*всичко изкаavamъ, va.* jeter tout son venin.

Распалителность, *sf.* la furie.

Распарямъ, *va.* découdre; | (*успосо*), redé-faire; | -*са, vr.* se découdre.

Распасанъ, *adj.* *fg.* mou *ou* mol.

Расперва (*опашка, за пасуна*), *v. imp.* il fait la roue.

Расперване, *sm.* la fourchure.

Распечѣтамъ, *va.* desceller; | (*писмо*), désacheter.

Распилеватъ, *ка, s.* dépensier, ère; dissipa-teur, dilapidateur, trice; prodigue, *se*; | *fg.* panier percé *m.*; | *fam.* gaspilleur, man-geur, euse; mange-tout *m.* (*воуея Провал-никъ*). [tion, profusion *f.*

Распилене, *sm.* l'éparpillement *m.* dilapida-

Распилителенъ, *adj.* dépensier, somptueux *en*, prodigue.

Распилително, *adv.* prodigalment, profusément.

Распилителность, *sf.* la prodigalité.

Распильивамъ, *va.* dissiper, prodiguer, éparpiller, dépenser en, engloutir, gaspiller, dilapider, débiter, gruger, faire litière de; 1. *fig.* manger; 2. (*и мането си*), *fig.* fricasser; 3. (*пави*), expédier.

Распильиване, *m.* la dissipation, somptuosité; 1. *fat.* le gaspillage; 2. (*стома*), le débouché; 3. законъ противъ —, loi somptuaire *f.*

Распильиване, *m. pl.* les plaintes *f.*

Расплата, *sf.* le remboursement.

Расплатливъ, *adj.* remboursable.

Расплатцамъ, *va.* payer, liquider; | -са, *vr.* se liquider avec.

Расплатчане, *m. Jur.* la solution; | *мачеъ* на —, *fig.* dur à la détente; | *Jur.* dur à la desserte. (*коча*), retrousser.

Расплатцамъ, *va.* détortiller, dénatter; |

Расповивамъ (*дѣмчеъ*), *va.* démailloter.

Расподѣламъ (*по дѣламъ*), *va. Mar.* amate-loter.

Расподѣлене (*на клѣнѣе*), *m.* l'embranchement *m.*; | (*на мѣсто по дѣламъ*), *Mar.* l'amate-lotage *m.*

Распознавамъ, *va.* distinguer, déchiffrer, démêler, discerner. | *fig.* le goût.

Распознае, *m.* le discernement, le scrupule.

Распознатливъ, *adj.* discernable.

Располагамъ, *va.* arranger, disposer (de), distribuer, manier, ordonner, construire; 1. (*на опредѣлено мѣсто*), poster; 2. (*сряда*), situer; 3. -са, *vr.* se ranger; | (*са*), ordonner de.

Расположено, *m.* le disposition, arrangement *m.*, construction *f.*, système, économie, distribution, ordonnance *f.*; 1. *fig.* le tissu, teneur, texture *f.*; 2. (*на дѣло*), *fig.* l'humeur *f.*; 3. (*на мѣсто*), la volonté; 4. (*на слово*), la structure; 5. (*на сѣмѣне*) *fig.* le cadre, la coupe; 6. (*на сѣмѣнѣ*), l'air ou le vent du bureau; 7. искусство въ —, l'entente *f.*

Расположенъ, *adj.* disposé à, ordonné; 1. *fig.* monté; 2. добръ —, bien entendu; 3. злъ —, malentendu; 4. (*сѣмѣ*), être en train de.

Распореденъ (*добръ*), *adj.* bien ordonné.

Распоредителемъ, *adj.* régulateur.

Распоредникъ, *мѣща, s.* organisateur, ordonnateur; | *fig.* un régulateur; | (*на по-грѣбене*), entrepreneur des pompes funèbres, *m.*

Распореджамъ, *va.* arranger, gouverner, disposer, ordonner, préparer, agencer, régir; 1. (*сѣмѣ спорѣдъ мѣсто си*), faire la pluie et le beau temps; 2. правда да — мѣсто си, la disponibilité; 3. съ който можемъ -реди или расположи, disponible, *adj.*

Распореджаме, *m.* l'arrangement, agence-

ment, règlement *m.*, ordonnance, disposition *f.*; | който са намира въ —, *Méd.* disponible, ou disponibilité.

Распорка, *sf.* le gobetis.

Распоръ, *m.* la déconsure.

Распостланъ, *va.* démeubler.

Распостлане, *m.* le démeublement.

Расправачъ (*на сѣмѣни*), *m.* un liquidateur.

Расправливъ, *adj.* *Mathém.* résoluble.

Расправителемъ грѣбемъ, *m.* le démêler.

Расправямъ, *va.* resoudre, démêler, dénouer, liquider; 1. *fig.* dévider, dégriser; 2. *Jur.* instruire; 3. (*са даждо*), resoudre; 4. (*са-мѣна работѣ*), *fig.* démêler une fusée; 5. -са, *vr.* se faire justice à soi-même, se démêler, se dénouer; 6. (*съ кѣмѣ*), se liquider avec; 7. (*почтено*), cateter la synagogue avec honneur.

Расправине, *m.* la solution, démêlage *m.*, liquidation *f.*; 1. *Jur.* l'instruction *f.*; 2. (*са даждо*), la résolution; 3. (*на управленіе*), *Alg.* l'effecton *f.*

Расправъ, *adj.* dénoué. [*aviso, f.*]

Распратителемъ корветъ, *m.* corvette

Расприторивамъ и -струивамъ, *va.* décollusionner; | *fig.* désenivrer, déconsoler.

Расприториване, *m.* le décollusionnement.

Расприторивателемъ, *adj.* déséchanteur.

Распротриване, *m. Jur.* l'abolition *f.*; | (*стома*), vente en liquidation, *f.*

Распротривенъ (*на мѣсто*), *adj.* épuisé.

Распротривамъ, *va.* étendre, étaler, déployer, évaser; 1. (*сладко*), arrondir; 2. (*сѣмѣ*), déplier; 3. -са, *vr.* s'étendre, s'étaler, se déployer, se dérouler; 4. *fig.* s'aplanir, sur; 5. -страица (*са сѣмѣ*), elle se développe. [*m. étendue f.*]

Распротриване, *m.* l'évasement, déploiement

Распротриване, *m.* l'expansion *f.*, agrandissement *m.*, amplification *f.*; | *fig.* l'extension, propagation, invasion *f.*; | въ -страи-често значене, par extension.

Распротриванъ, *adj.* étendu, diffus, large, vaste, prolixe; | *fig.* ample.

Распротривачъ, *ка, s.* propagateur, trice; amplificateur *m.*; | (*на управленіе сѣмѣ*), *sa.* alarmiste.

Распротривателность, *sf.* l'expansibilité *f.*

Распротрививамъ, *va.* répandre, étendre, disséminer, agrandir, ragrandir, amplifier; 1. *fig.* semer, propager; 2. (*въ сѣмѣ*), reculer; 3. -са, *vr.* se répandre, s'étendre, se disséminer, s'épandre circuler; 4. *fig.* gagner; 5. -ливатъ, *v. imp.* il se propage, ils pullulent (*voies Распротрививамъ*).

Распротривити звѣзди, *sf. pl.* étoiles in-formes *f.* [*abstrait.*]

Распротривитъ, *adj.* éparé, distrait, diffus.

Распротривителемъ, *adj.* *Méd.* incisi.

Распръстнувамъ и **-пръскувамъ**, *va.* disperser, répandre, éparpiller, disséminer, épandre, distraire, esséminer, circuler, fondre, écarter; 1. *Ag.* colporter, joncher de; 2. *-ca, vr.* se disperser, s'éparpiller, se disséminer, se distraire de, se dissiper, s'éclater, se déjoindre; 3. *Ag.* s'évaporer; 4. *който* -стнува свѣтлина, *Phys.* dispersif, *adj.*

Распръстнуване и **-пръсване**, *sm.* la dispersion, distraction *f.*; éparpillement *m.*, évagation, absence *f.*; | *Ag.* l'abstraction *f.*

Распукувамъ, *va.* éclater, crever; | *който* -квува, *Phys.* dilaniateur; | -квува, *v. imp.* il s'éclate, il s'entr'ouvre.

Распустителенъ, *adj.* *Méd.* laxatif, solutif, cathartique; | *Pharm.* catotérique.

Распустително чергало, *sm.* capote de cabriolet, *f.*

Распустителность, *sf.* la laxité. [lier.]

Распустнати, *adj.* relâché, désordonné, cava-
Распушкувамъ, *vr.* *Milit.* tirailler.

Распушкуване, *sm.* la tirailerie.

Распушамъ, *va.* étendre, épanouir, rélargir, congédier, déployer, renvoyer, remercier; 1. *Ag.* dissoudre, paralyser; 2. (*на солъ*), émanciper, relâcher; 3. -пуща корение (*за дърво*), *v. imp.* il trace; 4. *който* -пуща, *Méd.* catarrhectique, *adj.*; 5. *-ca, vr.* se fondre, pousser; 6. -щаса (*за ледъ*), *v. imp.* il dégle; | (*за пламъ*), elle s'avachie.

Распушане, *sm.* la dissolution; 1. (*на войска*), le renvoi; 2. (*несолини*), l'émancipation *f.*; 3. (*ученици*), le congé; 4. много — корение, *Bot.* le stolon.

Распытателенъ, *adj.* inquisitorial.

Распытвамъ, *va.* interroger, pressentir, visiter; | *Ag.* peser; | *Jur.* informer.

Распытване, *sm.* l'information, visite *f.*; 1. *Jur.* l'interrogatoire *m.*, instruction *f.*; 2. много —, *Jur.* un plus ample informé; 3. садникъ върху -то, juge d'instruction *sm.* instructeur *m.*

Распъвамъ, *vr.* s'égosiler.

Распътливамъ, *va.* dénouer, déboutonner; | *pop.* friper; | *-ca, vr.* se déboutonner.

Распятие (*кръстъ*), *sm.* le crucifix.

Распъждамъ, *va.* déloger.

Распъхтявамъ, *vr.* chéleter; | *fam.* se gendarmier.

Распъхтянъ, *adj.* haletant.

Распъхчанъ, *adj.* ébouriffé.

Растагъ (*за войска*), *sm.* la 'halte.

Расталакъ, *sm.* le bocage, boqueteau *m.*; | *Agric.* le bois, la cerpée. [dant.]

Растварително срѣдство, *sm.* *Méd.* le fon-

Растварямъ, *va.* ouvrir, étaler, évaser; 1. *Ag.* développer; 2. (*мазната*), *Mar.* déferler, arragreller; 3. (*за показване*), faire étalage de; 4. *-ca, vr.* se développer.

Растваряне, *sm.* l'évasement *m.*; 1. *Ag.* l'évo-

lution *f.*, développement *m.*; 2. (*на сили*), *Méd.* la dialyse; 3. (*стоки*), l'étalage *m.*; 4. срѣдство —, *Méd.* la menstrue.

Растегъ, *sm.* la toise, béquille *f.*

Растворенъ, *adj.* béant, déelos.

Растворка, *sf.* le trou, la trouée.

Растворникъ, ница (*на стриды*), *s.* ouvreur, euse d'huîtres.

Растекъ и **-слекъ**, *sm.* le jet, brin, plant, drageon *m.*; 1. *Bot.* la plantule; 2. (*на дървото*), le broussin; 3. (*маданка отъ дърво*), le lais; | (*отъ корени*), la boulure; 4. лозентъ —, le provin; 5. пуцать -слецы, *v. imp.* ils jettent, ils drageonnent; 6. корастоване —, *Bot.* la plantation; 7. вадятъ —, *v. imp.* ils provignent; 8. окастреване —, l'ébourgeonnement *m.*; 9. окастревамъ непотрѣбны —, *va.* ébourgeonner (*voies* Издания et Младокъ).

Растене, *sm.* la plante, végétal *m.*, croissance, herbe *f.*, crd *m.*; 1. *Agric.* le sujet; 2. врѣда на -неа отъ покръсалецъ, la broussure; 3. изгари -неата слънцето, *v. imp.* il brouit; 4. описание —, la phytographie, la botanographie; 5. описывать на —, un botanographie; 6. състояние на слабо -стене, l'étiollement *m.*; 7. (*растене или нигинене*), *Bot.* la germination, le port; 8. — и уцърбене (*на мѣсецъ-мъ*), le croissant; 9. -стене, *pl.* la végétation.

Растнламъ (*снопы да вържъ*), *va.* amener.

Растителенъ, *adj.* végétatif, végétal, croissant.

Растинишомъ, *adv.* *fam.* crescendo.

Растлнвъ, *adj.* végétant; | (*алѣ, за жито*), *Agric.* rachitique.

Растъкузувамъ, *va.* déchiffrer.

Растоварникъ (*на стоки*), *sm.* un déchargeur.

Растоварямъ, *va.* décharger.

Растоваряне, *sm.* la décharge, déchargement *m.*; | (*малъ съ лоданы*), *Mar.* le paléage.

Растопене, *sm.* le fondage; | *Chim.* le deliquium, la déliquescence.

Растопенъ, *adj.* résous.

Растопяность, *sf.* *Chim.* la solubilité.

Растопяненъ и **-пителенъ**, *adj.* déliquescent; | *Chim.* soluble. [vant, adj. s.]

Растопително срѣдство, *sm.* *Chim.* dissol-

Растопителность, *sf.* *Chim.* la déliquescence.

Растопявамъ, *va.* résoudre, liquifier; | (*масло за намазване*), affriter; | *-нява, v. imp.* il se liquéfe, il se résoud.

Растопяване, *sm.* la fonte, liquéfaction *f.*; | *Chim.* la solution, reduction *f.*

Расточенъ скокъ, *sm.* nappe d'eau, *f.*

Растривамъ, *va.* broyer; 1. *Chir.* frictionner; 2. (*снага*), macer; 3. *-ca, vr.* se frictionner.

Растриване, *sm.* *Chir.* la friction; | (*снага*), la mazzage et -sement.

Растривать (*мамыра*), *sm.* le broyeur.

Растрошавамъ, *va.* émier et émietter, éfondrer.

Растъриваамъ (*сбориченный*), *va.* mettre le hola; | (*снѣламе*), décharpir; | *-ca, vr.* se démêler.

Растърсееамъ, *va.* affecter, vérifier; | *fam.* apitoyer; | *-ca, vr.* s'affecter de.

Растърсееане, *sm.* la revue, commotion *f.*

Растърсителенъ, *adj.* affectif.

Растъриваамъ, *va.* débayer, débarrasser, déboucher, ajuster, curer; | *fam.* défricher.

Растъриване, *sm.* le débarrasement, le curement.

Растърперавъ, *adj.* frémissant, tremblotant; | *съ* — *гласъ*, trembloté, *adj.*; | *написанъ съ -перана рима*, tremblé, *adj.*

Растърпервамса (*отъ*), *vr. fg.* frissonner de.

Растърперване и -перане, *sm.* le frémissement, le frisson. [*dique, adj. m.*]

Растърсване (*църъ за* —, *Méd.* antispasmo-

Растурень (*за бѣла*), *adj.* en fagot *m.*

Растурямъ, *va.* farfouiller, confondre; | (*по пасенъ буквы*), *Typ.* distribuer.

Растурване (*букъ по пасъ*), *sm. Typ.* la distribution.

Растъ, *sm.* le corsage, venue, crue *f.* corps *m.*; | *fam.* la tournure; | (*опъсна*), la taille.

Растакменъ, *adj.* dépareillé.

Растакиваамъ, *va.* désassembler, dépareiller, déparier, désaccoupler.

Раста, *vr.* croître, s'accroître, pousser, venir, profiter, tasser; 1. (*много*), recroître; 2. (*ломано*), se déplaier; 3. (*слабо*), étioier et s' —; 4. *расте, v. imp.* il végète, il germe; | (*добръ, за жито*), il réussit; | *растатъ*, ils prennent; 5. *който расте какъ дърво*, arborescente, *adj.*; 6. *който расте у вода*, Bot. aquatile, *adj.*

Растхвърлятъ, *sm.* un répartiteur; | *fg.* un fagoteur.

Растхвърляамъ и -лямъ, *va.* renverser, déranger, dissiper, épandre, éparpiller, répartir, saccager, gaspiller, bousculer, cotiser; | (*сечико*), faire rage *f.*; | (*мукъ та.мѣ*), *fg.* fagoter.

Растхвърляване, *sm.* le dérangement, repartition *f.*, saccage, bouscèlement *m.*, cotisation *f.*; | *fg.* le remue-ménage; | *fam.* le fouillis.

Растхвърляно, *adv.* pêle-mêle; | *Mar. vrag* et *vrague*.

Растхвърлянь, *adj.* épars, confus, dérangé.

Расхладителенъ, *adj.* humectant; | *Méd.* rafraîchissant, réfrigérant et réfrigératif.

Расхладителна сѣдина, *sf.* le rafraîchissoir.

Расхладително пите, *sm. Méd.* le julep. — *срѣдство*, *sm.* le réfrigérant, le rafraîchissant.

Расхладки (*хруши*), *sf. pl.* la bourré.

Расхладливъ, *adj.* adoucissant.

Расхлаждаамъ и -лядаамъ, *va.* rafraîchir, humecter, tempérer, tiédir; 1. *fg.* refroidir; 2. *-ca, vr.* rafraîchir et se —, s'humecter,

se refroidir; 3. *расхлажда* (*сѣдѣ-ме*), *v. imp. Mar.* il fraîchit.

Расхлаждане (*расхлажда*), *sm.* le rafraîchissement, humectation *f.*; | *Chim.* la réfrigération.

Расходка, *sf.* la promenade, un tour de promenade, partie, incursion *f.*; 1. (*на сѣре*), course boscaresque *f.*; 2. (*пѣтанъ*), promenade à pied; 3. (*на чуждо мѣсто*), l'excursion *f.*; 4. *мѣсто* —, le promenoir, promenade *f.*, cours, marcher, mail *m.*

Расходни дни, *sm. pl. fg.* les saturnales *f.*

Расхождамса, *vr.* se promener; | (*пѣтанъ или съ керета*), promener; | (*по улицата*), circuler.

Расхождане, *sm.* le chômage; | (*по улицата*), la circulation.

Расхождатъ, *sm.* un promeneur.

Расчекнатъ, *adj.* bifurqué, fourchu.

Расчекнувамса, *vr. Anat. Bot.* se bifurquer.

Расчекнуване, *sm.* la bifurcation, fourchure *f.*

Расчесателна машина, *sf.* laineuse mécanique, *f.*

Расчесаамъ (*алана*), *va.* déboucler; 1. (*малчица*), regayer; 2. (*наре*), regratter; 3. (*сукно*), friser.

Расчуване, *sm.* l'éclat *m.*

Расшавувамса, *vr.* faire de l'exercice *m.*

Расшивка, *sf.* le gobetis.

Расширене, *sm.* l'élargissement, rélargissement *m.*, dilatation, expansion *f.*

Расширеностъ, *sf.* la spaciosité.

Расширениъ, *adj.* spacieux, évasé.

Расширителенъ, *adj.* expansif. [*tant*]

Расширително срѣдство, *sm. Chir.* le dil-

Расширителностъ, *sf.* l'extensibilité *f.*

Расширяваностъ, *sf.* l'extensibilité *f.*; | (*на сѣдѣ-ме*), la dilatabilité.

Расширянь, *adj.* extensible, expansible, dilatable. [*tatide*]

Расширяникъ, *sm. Chir.* le dilateur et dila-

Расширявамъ, *va.* elargir, rélargir, dilater, étendre, rétendre, évaser; | (*малчѣмъ см. corp*), *Archit.* ébraser; | *-ca, vr.* s'élargir, se dilater.

Расширяване, *sm.* l'évasement *m.*

Расшить шавъ, *sm.* la découure.

Ратаея (*ратѣя отъ черемъ*), *sf.* le rataia.

Ратинирувамъ (*прѣя на приенъ сукно*), *va.* ratiner.

Ратинъ (*мѣментъ алана*), *sm.* la ratine.

Ратификация, *sf.* la ratification.

Ратификувамъ, *va.* ratifier.

Ратиниъ, *sm. Mar.* l'enfêchure *f.*

Рутъ (*многобройно събранъ*), *sm.* le rout et rout.

Рахитически, *adj.* rachitique.

Рационаленъ, *adj. Géom.* rationnel.

Рационъ (*зѣда*), *sm.* la ration.

Рачна, *sf.* la manche, bras *m.*, anse, prise,

queue, poignée, nille *f*, croissant *m*; 1. *Mar.* l'aste *m*; 2. (*на хвостца*), l'ente *f*, la hampe; 3. (*на санджак*), le portant; 4. (*ухо*), l'oreille *f*; 5. -ки (*на очила*), *pl.* la chässe.

Рашкетна държалака, *sf.* *Typ.* la servante.

Рашкетъ, *sm.* *Typ.* la friquette; -тенъ, *de* —.

Рашкуль, *sm.* crayon de fusain, *m.*

Рашпалъ, *sf.* poisson, l'ange de mer ou angélot.

Раштра (*бръдника за нощна хармия*), *sf.* la patte et pate.

Рашъ (*свѣтлѣтѣ платъ*), *sm.* le ras.

Рая (*подданикъ отъ Турско*), *sm.* un rala et gayah. [*réale f.*]

Реалъ (*монета, 10 пѣри*), *sm.* le réal *et*

Реванъ (*сезонъ* *m*), *sm.* *Mar.* le raban; | завриванъ -тъ на платната, *va.* *Mar.* rabanner et -banter.

Ревентъ, *sm.* plante, la rhubarbe et rubarbe; -тенъ, *de* —. [*réverbère, m.*]

Ревербериентъ огнь, *sm.* *Chim.* feu de

Реверси (*игра на книги*), *sm.* le reversal et -sis. [*matame.*]

Ревматизмъ (*болестъ отъ шаръ*), *sm.* le rhu-

Ревнивъ, *adj.* jaloux; -во, -eusement.

Ревнивость, *sf.* la jalousie.

Ревнителенъ, *adj.* jaloux.

Ревновачъ или Поревникъ, *sm.* a. émulateur, trice; | (*на хвощъ*), zéléteur, trice; zélé, *éc.*

Ревностенъ, *adj.* zélé, fervent; | *fig.* ardent.

Ревностно, *adv.* ardemment.

Ревность, *sf.* le zèle, désir et desir *m*, jalousie *f*, ardeur *m*, ferveur *f*; | *fig.* l'élan *m*.

Ревolverъ, *sm.* le revolver ou pistolet tournant, le tour. [*-ment.*]

Револуционеръ, *adj.* révolutionnaire; -онно,

Револуция, *sf.* la révolution; 1. прѣваръ-никъ на —, un révolutionnaire; 2. противникъ на —, un contre-révolutionnaire; 3. склѣпвамъ за —, *va.* révolutionner.

Ревю (*журналъ*), *sm.* la revue.

Регалъ (*отъ органы*), *sm.* *Mus.* le régale.

Регата (*ловъ между лодки*), *sf.* la régata et régatie.

Регентство, *sm.* la régence.

Регентъ, *ка, г.* régent, ente; | (*безъ дѣтъ на хвѣстѣ краля*), le régent.

Регистраторъ, *sm.* un régistrateur; | склѣпчикъ писара, un greffier.

Регистратура (*мѣсто г.*), *sf.* le greff.

Регистратурна експедиция, *sf.* l'enregistrement *m*.

Регламентъ, *sm.* le règlement, le statue.

Регуляторъ (*растѣла*), *sm.* *Méc.* le régulateur, le modérateur.

Регуларенъ (*за войска*), *adj.* réglé.

Редакторъ, *sm.* un rédacteur; | (*издавачъ*), un éditeur; | (*отговорникъ*), éditeur responsable *m*.

Редакция (*издание*), *sf.* la rédaction.

Редантъ, *sm.* *Fortif.* le redan.

Редница, *sf.* la tresse; 1. *Mar.* la baderne; 2. (*букасъ*), *Typ.* le paquet; | набиратъ на -цы, *Typ.* un paquetier.

Редова (*хоро, израиле*), *sf.* la redowa.

Редовенъ, *adj.* régulier, réglé.

— вътръ (*отъ истокъ къмъ западъ*), *sm.* (*voies Allazéy*).

Редовно, *adv.* ordinairement, avec régularité.

Редовность, *sf.* la régularité.

Редомъ, *adv.* de suite, de front; | (*едина по друга*), côte à côte.

Редуть, *sm.* *Fortif.* la redoute.

Редъ, *sm.* l'ordre *m*, règle *f*, rang *m*, ligne, suite *f*, tour, arrangement, cordon, étage, lit *m*, étude *f*, tissu *m*; 1. *fig.* l'enchâssement *m*; 2. *Géol.* la couche; 3. *Log.* le prédicament; 4. (*у Малѣмъ*), la série; 5. (*у Милъ*), la file; 6. (*у Тѣдѣ*), le rang, la rangée; 7. безъ —, *adv.* pêle-mêle; 8. безъ никакъ —, à la billebande; 9. въ -тъ, *prep.* au nombre de, du nombre de; 10. влаганъ въ —, *sm.* se mettre en règle; 11. влаганъ въ —, la coordination; 12. всякой споредъ -тъ си, *adv.* à tour de rôle; 13. докарванъ въ —, *va.* disposer; 14. единъ срѣщо другъ въ -тъ, *adv.* *Typ.* à regione; 15. изгубване —, *Adv.* la perturbation; 16. на —, en rang d'oignon *m*; | (*единъ до другъ*), à la file; | (*на дѣсно или на лѣво*), *Milit.* par file à droite, par file à gauche; 17. бывамъ занесанъ на -тъ, *sm.* être sur les rangs; 18. повъ —, à la ligne; 19. нѣтъ е вашъ —, *fig.* à vous le dé; 20. нѣмае —, le désordre; 21. прѣвъ — (*на клѣцѣ*), le premier; 22. поставямъ на —, *va.* ranger; | (*отъ единъ —*), *va.* *Milit.* doubler; 23. (*нѣмаче*), la séquelle; 24. (*много книги единъ четѣ*), la séquence; 25. (*по прѣдпочтѣне*), tour de faveur; 26. (*на работѣ*), ordre du jour; 27. разваляе —, *va.* dérégler; 28. (*станъ*), l'enflade *f*; стан на единъ —, le plainpied; | въ единъ —, *adv.* de plain-pied; 29. сѣлявамъ доветъ, *va.* *Milit.* serrer les files.

Редомъ, *sm.* *Fortif.* le réduit.

Ресотъ (*мѣстѣтъ г.*), *sm.* le registre et registre, liste *f*, rôle *m*; 1. (*у на театрални нѣсы*), le répertoire; 2. (*искусство*), la table; 3. записуване въ —, l'enregistrement *m*; 4. записуване въ —, *va.* enregistrer.

Региссооръ (*на театръ*), *sm.* un régisseur.

Резеда, *sf.* plante, le réséda; -еденъ, de réséda.

Резень-киль, *sm.* *Mar.* la contre-quille.

Резервъ, *sm.* *Milit.* la réserve.

Резидентска длъжностъ, *sf.* la résidence.

Резидентъ, *sm.* un résident; | жена му на —, la résidente.

Резиденция, *sf.* la résidence.

Резолюция, *sf.* la résolution.

Рей, *sm.* *Mar.* la vergue, antenne *f*; 1. —

- на —, vergue à vergue; 2. поставявъ — новеъ полегато, *va.* mettre les vergues en rantepe; 3. привываю на — платната, *va.* envergurer; 4. има широки — нове (за ладия), *v. imp.* il a beaucoup d'envergure; 5. спускане отъ — до водата, cale sèche; 6. хвърляне отъ —, le cale.
- Рейдъ (лиманъ), *sm.* la rade; | излазятъ отъ —, *vn.* mettre en rade; | вкарва въ — ладия, *va.* Mar. rader.
- Рейка, *sf.* Mar. le bout-dehors et bout-hors.
- Рейнграфство, *sm.* le rhingraviat.
- Рейнграфъ, —ница, *sc.* rhingrave et ringrave.
- Рейс-оффенди (отъ Турско), *sm.* un reis-offendi.
- Рейс-офедер (перо ради бръднене), *sm.* le tire-ligne.
- Рейхсталеръ (монета), *sm.* la rixdale.
- Рекамбю, *sm.* Com. le rechange.
- Рекетмайстеръ, *sm.* maître de requêtes, *m.*
- Реконгносцировка (изглеждане), *sf.* Milit. la reconnaissance. [reconnaître.
- Реконгносцируваъ (изглеждамъ), *va.* Milit. Reconnaître.
- Рекомендатель, *adj.* recommandatoire.
- Рекомендателно писмо, *sm.* lettre de recommandation, *f.* [mander.
- Рекомендуваъ (запознавамъ), *va.* recom-
- Ректорски, *adj.* rectoral.
- Ректорство (ректорска длъжностъ), *sm.* le rectorat, la régence.
- Рекрутъ, *sm.* un recrue. [recrue.
- Рекрутско набране, *sm.* le recrutement, la — събиране, *sm.* la conscription.
- Рекрутъ, *sm.* un conscript, nouvel engagé, réquisitionnaire *m.*; 1. (новакъ), Mar. un novice; 2. (върху ескерсциѣ), Milit. un instructeur; 3. набирамъ — ты, *va.* recruter; 4. набирамъ на — ты, un recruteur et officier —; 5. събиране — ты, la levée; 6. (и допълнене войска съ — ты), la recrue.
- Релация, *sf.* la relation.
- Религиозенъ, *adj.* religieux.
- Религиозностъ, *sf.* la religiosité.
- Религия (свѣра), *sf.* la religion, la foi, le culte.
- Релсъ (желѣзенъ коленикъ), *sm.* le rail.
- Ремезъ, *sm.* oiseau, la penduline.
- Ремонтни коніе, *sm.* pl. Milit. chevaux de remonte, *m.*
- Ремонтъ (даване новы коніе), *sm.* la remonte.
- Реморкеоръ (ладия), *sm.* le remorqueur.
- Ремикъ, *sm.* la bande, courtois, aiguillette; 1. (одес за свързване коніе), le portec-trait; 2. (за навязване кучета), le 'harde; | свързвамъ на — кучета, *va.* Vén. 'har-der; 3. (за прѣзъ грѣды), la bandoulière; 4. (на паласка), la banderole; 5. (на пушка), la bretelle; 6. (за пушка и сабя), le baudrier; 7. (за прѣзъ рамо), la bricole; 8. — мѣцы (на едѣта), pl. les bras-sières; 9. пѣтѣни одаръ на — цы, lit de sangle, *m.*
- Ремиче, *sm.* la ceinturette, le sanglon.
- Ренде, *sm.* t. le bouvement; 1. длъжностъ — за рабове, le bouvet; 2. (за рабове), la tôle; 3. трѣя на — или стрѣване съ —, *va.* tôle.
- Рендосвама, *va.* t. raboter.
- Рендосвачъ, *sm.* un raboteur.
- Ренонсъ (отъ игра на книги), *sm.* la renonce.
- Репертуаръ, *sm.* le répertoire.
- Репетиторъ (прѣпопѣителъ), *sm.* maître d'étude, *m.*
- Репетитѣя, *sf.* la répétition; | часовникъ съ —, montre à répétition, *f.*
- Репетитѣя жѣна (отъ часовникъ), *sf.* la tout-ou-rien.
- Реплика, *sf.* Thél. la réplique et replique.
- Репсъ (поприменъ пламъ), *sm.* le repa.
- Република, *sf.* la république; | права —, *va.* republicaniser; | придържаникъ на —, un sans-culotte. [| — канени, *adj.*
- Републиканецъ, нка, *s.* républicain, aine; |
- Републиканство, *sm.* le républicanisme.
- Репутация, *sf.* la réputation.
- Реставрирувама, *va.* restaurer.
- Рестіо, *sm.* plante, le restio. [restant *m.*
- Рестово писмо, *sm.* poste restante *f.*, bureau
- Ресторация, *sf.* le restaurant.
- Реторта (сдѣлка за прѣваряване), *sf.* Chim. le retorte, la cornue.
- Реформа, *sf.* la réforme.
- Реформатска черкова, *sf.* Thél. la réforme.
- Реформаторъ, *sm.* un réformateur.
- Реформатски, *adj.* évangélique; | (за свѣра), réformé.
- Реформатъ, ка, *s.* réformé, religieux, calviniste; | (на Сасекскы планины), un camisard. [réforme.
- Реформация, *sf.* Thél. la réformation, la
- Реформирувама (изново), *va.* Milit. refor-
- мер; | — са, *vr.* se reformer.
- Рецензентъ, *sm.* un censeur, un critique.
- Рецептъ, *sm.* la recette, le récépé, formule, prescription médicale; | Méd. l'ordonnance; | съчинявама —, *va.* formuler.
- Рецесъ (имперски протоколъ), *sm.* le re-ces et procès.
- Речене, *sm.* le dit.
- Речено, опечено, *adv.* aussitôt dit, — fait.
- Реченъ, *adj.* dit; | выше — (въ Jur.), le dit, la dite.
- Речитативъ, *adj.* Mus. récitatif.
- Рей (рейсъ, дѣйна монета), *sf.* le reis.
- Рибина (грѣда), *sf.* Mar. le lisse; | по-ставямъ —, *va.* lisser; | поставяне —, le lissage.
- Ригель, *sm.* Astr. le Rigel.
- Ридерсъ, *sm.* Mar. la porque.
- Ридикюль, *sm.* le ridicul.
- Риза, *sf.* la chemise; 1. (отъ козина), la 'haire; 2. (на платьята), Mar. le facon; 3. малу

— (грѣдѣ), la chemisette; 4. търговия съ —-ы, la chemiserie; 5. шавать, ка на —-ы, l. chemisier, ère.

Ризе, *ст.* l. l'agraffe *f*; 1. (на врата), le gond; 2. (на нѣрма), *Mar.* la vertenelle; 3. (що съединява дѣтѣ чарушки на мида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турямъ —та на врата, *va.* gonder.

Ризница, *sf.* jaque de mailles, cotte de mailles *f*; 'haubert *m*; | (малка —ничка), *dim.* le 'haubergeon; | рѣзки на —, défaut de la cuirasse, *m.* [armadilla, *m.*

Ризничовосецъ *ст.* *quadr.* le tatou, dasypre, Ризничень шийникъ, *ст.* le gorgerin.

Ризъ (дукато, сѣдмнителна монета съ Турско), *ст.* le rize.

Римски, *adj.* latin; | (и —ско католически), *romain*; | приемане —наравы, la romanité. — Дворъ, *ст.* le saint siège. [cisme.

Римско-католическа вѣра, *sf.* le catholique — черкова, *sf.* la nacelle de saint Pierre.

— свѣтило, *ст.* chandelle romaine *f*.

Римски кавалери, *ст.* *pl.* ordre équestre *m.* — сенатори, *ст.* *pl.* pères conscris *m.*

Рисберма (видъ фашинникъ), *sf.* Fortif. la risberme.

Рискувамъ, *va.* risquer (voyes Прѣжалвамъ).

Рискъ, *ст.* Com. le risque.

Рисъ (хартия), *ст.* la rame.

Ритане, *ст.* la ballotade.

Ратаница, *sf.* le coude-pied ou cou-de-pied.

Ритма, *sf.* la rime; || докарвамъ на —мы или събирамъ —мы, *va.* rimer.

Ритмаръ, *ст.* un rimeur; || *fat.* un rimailleur, un poëtereau.

Ритмически, *adj.* rythmique.

Ритмъ, *ст.* le rythme.

Риторика (извиване думи или сладкостъ), *sf.* la rhétorique; | ученикъ на —, un rhétoricien; | училищъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладкостъ), *ст.* un rhétoricien.

Ритурнель, *ст.* la ritournelle.

Ризъ, *ст.* *Mar.* le ris.

Робакъ, *ст.* un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, *m*; 1. *fig.* un savoyard; 2. *fat.* un pitaud, marouffe, sabreur, lourdaud, *m*; 3. *pop.* un palot, un paltoquet.

Робберъ (съ вистъ), *ст.* le rob ou robere.

Робски, *adj.* servile, esclava.

Робско покоряване, *ст.* le servilisme.

Робство, *ст.* la servitude, esclavage, ilotisme *m*, captivité *f*; | (и *fig.*), le fers *m*; || *fig.* le joug.

Робъ, быня, *с.* esclava; 1. prisonnier de guerre, captif, *m*; 2. (съ Гръция), un ilote; 3. игра не —-ы, les barres *f*; 4. сговоръ за разхвърляване —-ы, le cartel.

Ровене, *ст.* le creusage et creusement.

Ровка земя, *sf.* terre meuble.

Ровко яйце, *ст.* oeuf mollet, oeuf à la coque, *m.*

Ровкость, *sf.* le fluide, fluidité *f*; | гълтамъ или сърбамъ —, *va.* 'humer.

Ровкъ и —кавъ, *adj.* liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. праване —ко, la fluidification; 3. правя —ко, *va.* fluidifier.

Ровя, *va.* fouiller, creuser; | ровя съ крака (за кокошка), *v. imp.* elle gratte.

Рогата змия (съ Африка), *sf.* le céreste.

Рогатка, *sf.* la barrière; | Мили. le 'hérisson;

| (заграда съ остри колосе), Мили. cheval de frise, *m.*

Рогать, *adj.* cornu; | (съ рога), *fat.* encorné.

— добытокъ, *ст.* bêtes à cornes, bêtes aux mailles, *f*. [ou langue de cerf.

Рогачски езикъ, *ст.* plante, la scolopendre

Рогать, *ст.* *quadr.* le cerf; —чень, de cerf;

1. le daim; 2. *fat.* un maquereau; 3.

врѣме 'за ловъ на —чи, *Vén.* la cervaison;

4. —, *insecte*, le cerf-volant.

Рогозка (асхръ т.), *sf.* l'estère *f*; 1. (и сла-мля), la natte; | обвивамъ съ —, *va.* natter; 2. (устрица), le paillasson; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent *m.*

Рогозкарь (майсторъ), *ст.* un nattier.

Роговидень, *adj.* corné; | правя —дно, *va.* rascornir.

Роговить, *adj.* mamelonné.

Роговъ камыкъ, *ст.* le pétrosilex.

— цинкъ (или бленда), *ст.* Minér. l'horn-blende *f*.

Рогомайсторъ, *ст.* un cornetier.

— носецъ, *ст.* *fat.* un cocu; | *pop.* un cornard.

— носъ, *ст.* poisson, la baliste.

Рогъ (и овчѣрски и обушателенъ, *pl.* —га), *ст.* la corne; 1. l'angle *m*; 2. *Archit.* l'a-

retier *m*; 3. (за барутъ), poire à poudre

f, fournement *m*; | *Artill.* corne d'amorce;

4. еленски —, corne de cerf; 5. (на котка),

Mar. la patte et pate; 6. (на кжтъ), *Geom.*

le sommet; 7. (у рицари), l'olifant *m*; 8.

(на спорностъ), corne d'abondance ou

d'Amalthée; 9. набивамъ —га на животно,

va. écorner; 10. свържа или търбя съ —,

va. corner; 11. хвърля си —гата (за елень),

v. imp. il mue; 12. хвърляне —га (за ро-

гачъ), la mue.

Рогче, *ст.* *dim.* la corne, le cornet, le cor-

nichon; 1. *Geom.* la lunule; 2. (на кжтата

на цица), le tétin, le mamelon; | въспа-

лене на —, *Méd.* la thélité; 3. (с. мукало),

H. nat. la ventouse; 4. (за извиване отъ

далечъ), le 'huchet; 5. (за пищене), le

bocal; 6. —гчка, *pl.* *H. nat.* l'antenne *f*; |

който има —, antenné, *adj.*

Родене [мѣсто —, pays natal *m*; | Minér. le

gisement, le gîte.

Роденото дѣте, *ст.* *Jur.* le part.

- Роденъ, *adj. part. né*; 1. (семѣ), *puisé*; 2. (слободенъ, у Римляны), *un ingénu*; 3. (съ лопатъ каменны), *mal né*.
- Родителенъ надежъ, *sm. Gram.* le génitif.
- Родителка, *sf.* la mère; | *каща са -ны*, la maternelle.
- Родителенъ мѣхуръ, *sm. Anat.* l'amnios *m.*
- Родителна трѣска, *sf.* fièvre puerpérale *f.*
- Родителчю очистеване, *sm. Méd.* les lochies *f* ou écoulement lochial *m.*
- Родителчны болѣзи, *sm. pl.* mal d'enfant *m.*
- Родій (металлъ), *sm. Chim.* le rhodium.
- Родива жена, *sf. fg.* une lapine.
- Родивъ, *adj.* fécond; | *Méd.* prolifique.
- Роднина, *f* et *m. pl.* *s.* parent, ente; 1. le consinage, connexité, cognation *f*, sang *m*; *s.* allié; 2. *Jur.* linéal, *adj*; 3. (но бама), consanguin *adj*, agnation, consanguinité *f*; 4. (но женско колѣно), *Jur.* le cognat; 5. (но мжѣ-те), l'agnat *m*; 6. мотъ (на-мжѣ) —, les miens; 7. (сѣмъ идому), *vn.* toucher de près.
- Роднински разговоръ, *sm.* la devisée.
- Роднинско обяснене, *sm.* la familiarité.
- отмжестване, *sm.* la vendetta.
- Роднинство и -дство, *sm.* la parenté.
- Роднинъ, *sf. pl.* la parenté, les proches *m*; | *fat.* les consiniers *f*; | *най-близкитѣ* —, les grands parents *m.*
- Родовенъ, *adj.* générique.
- Родовна стѣпень, *sf.* la génération.
- Родомъ (отъ), *adv.* natif de, originaire de.
- Родоначалникъ, *sm. fg.* la tige, la souche.
- помагателятъ лѣкаръ, *sm.* un accoucheur.
- помагательно искусство, *sm. Méd.* l'obstétrique et obstétricale *f*; | -гателятъ, *adj.*
- словенъ, *adj.* généalogique.
- словна книга, *sf.* la généalogie.
- словно дърво, *sm.* arbre généalogique *m.*
- словие, *sm.* la généalogie.
- словъ, *sm.* un généalogiste.
- Родъ, *sm.* la génération, genre *m*, naissance, famille, maison, nature *f*, sang *m*, origine, filiation *f*, parage, nom *m*; 1. la race, caste, espèce, sorte, lignée *f*, rameau *m*; 2. *Gram.* le genre, 3. (на дръвѣ), l'essence *f*; 4. отъ добръ —, de famille; 5. отъ почтенъ —, bien né; 6. нъ — въ —, d'âge en âge; 7. отъ — на —, отъ роды —, de génération en génération.
- Роеие, *sm.* l'essaimage et essaimage *m.*
- Рожбы, *sf. pl.* la progéniture.
- Рождество Христово, *sm.* la Nativité; | (25 дек.), le Noël (*fat. sf.*) *voyes* Колѣда.
- Роженъ, *adj.* corné.
- сивъ камыкъ, *sm. Géol.* la cornéenne.
- Рожковъ, *sm.* arbre, le caroubier.
- Рожковы, *sm. pl.* le caroube et carouge.
- Рожна лагушка (стѣпалцето на око), *sf.* Anat. la cornée. [les épias *m.*
- Рожны връхове (на слеза), *sm. pl.* Chas.
- Розенкрейцеры (сѣтка), *sm.* le rose-croix.
- Розетъ, *sm.* diamant ou rose *m.*
- Розмариноцѣлтъ спиртъ, *sm.* eau de la reine de Hongrie, *f.*
- Розмаринъ, *sm.* arbre, le romarin.
- Ройно вино, *sm.* via moussoux *m.*
- Рокнувамя (съ малъмъна игра), *va.* roquer.
- Ромля (женска дрѣза), *sf.* la robe.
- Рококо, *sm.* genre rococo *m.*
- Роке-ортоко сѣрпено, *sm.* le roquefort.
- Роль (арте), *sf. Théd.* le rôle, emploi *m*; 1. (и *fg.*), le personnage; 2. (малъ), *dém. fat.* le rôle; 3. (на игра любезнѣ), *Théd.* le jeune premier; 4. (на престо-душны дѣловѣ), *Théd.* les ingénuités *f.*
- Романейско вино, *sm.* le romaneé.
- Романескъ (журе), *sm.* la romanesque.
- Романность (сѣчинителъ на романы), *sm.* un romancier.
- Романтическото, *sm.* le romanesque.
- Романски, *adj.* roman.
- езикъ, *sm.* le roman et langue -se ou romanes, *f.*
- Романсъ (носѣмъ и ѣсѣмъ), *sm.* la romanes.
- Романтикъ, *sm.* le romantique.
- Романтическа училища, *sf.* le romantique.
- Романтически, *adj.* romantique; -ски, -ment.
- Романтизмъ (-мическѣ родѣ), *sm.* le romantisme.
- Романъ (намыслена приласка), *sm.* le roman; | *нина -ны*, *va.* romaniser.
- Ромбондаленъ и -иденъ, *adj.* rhomboidal, en losange.
- Ромбондъ, *sm. Géom.* le rhomboïde.
- Ромбъ, *sm. Géom.* le rhombe, le losange; | Blas. la fusée; | украсенъ съ -бове, fuselé, *adj.*
- Ромейски или Ново-гръцки езикъ, *sm.* le romalque.
- Ромъ (сърла ракия), *sm.* le rhum et rum; | (сѣдѣ кахѣ), le pousse-café; | *fat.* le gloria. [rondo.
- Рондо (стихотворе), *sm.* le rondeau; | *Мис.* le Ronanъ приморъ, *sm.* la brèche.
- Роня (сѣлѣ), *va.* verser; | *fg.* baigner.
- Роса, *sf.* la rosée, pleurs de l'aurore, *m.*
- Росенъ, *adj.* rosifère. [l'embrun *m.*
- джждецъ (отъ сѣлѣта), *sm.* Mar.
- Роси, *v. imp.* il pleut, il bruine.
- Росникъ, *sm.* plante, rosée du soleil, *f.*
- Росолъ (сладка ракия), *sm.* le rossolis.
- Ростбнъ (исчено говѣждо месо), *sm.* le rosbif.
- Ростраленъ стѣпъ, *sm.* colonne rostrale *f.*
- Рота, *sf. Milit.* la brigade, la compagnie, le peloton; | (сѣдница съ Рамѣ), la rote.
- Ротно припорче, *sm. Milit.* le guidon.

Ротмистръ, *см. Milit.* capitain de cavalerie, *м.*

Роуленсъ, *см. Mar.* le vigreau.

Рошава каджика, *ср. plante*, la tanaisie.

— **меча пѣшка**, *ср. Milit.* le colback

Рошаво каджико куче, *см.* le barbet; |

— **чеще**, *dim.* le barbiechon.

— **лесто**, *см. Bot.* feuille pinée *ф.*

Рошавостъ, *ср.* l'hispidité *ф.*

Рошавъ, *adj.* velu, chevelu, barbu, pelu, peluché; | *Bot.* tomenteux, hispide; | **ставамъ**

— или **коскати съ дръка**, *см.* pelucher.

— **гласеникъ**, *см.* chenille processionnaire *ф.*

Роякъ, *см.* le troupeau, la bande; 1. (*мил-*

цы), *Vén.* la compagnie; 2. (*милы*), l'es-

saim *м;* 3. **контю живѣть на** —, *Н. nat.*

грѣгаире, *adj.* [essaiment]

Роятса (*за пчелы*), *v. imp.* elles jettent, elles

Рубинъ (*чарсень склѣкъ камыкъ*), *см.* le rubis.

Рубль (*карбона*, 17 *гроша*), *ср.* le rouble.

Руда, *ср.* le minéral; — **дентъ**, de minéral; 1.

la mine; 2. (*съ отдѣльны класове*), mine en

rognons; 3. **нагорещаване** — до стопаване-

то, le grillage; 4. **оплавяне** —, *Métal.* le

débourbage; 5. **опытане** —, le lotissage;

6. **отдѣляны прѣвъ огнь** —, *va. Métal.*

ressuer; 7. **плавѣне** —, le lavage; | **испиръ**

отъ —, les lavures *ф;* 8. **придобывамъ или**

вада —, *va.* exploiter; 9. **продобыване** —,

l'exploitation; 10. **прдобрычамъ на** —, *va.*

minéraliser; 11. **счукана** — (*милитъ*), *Minér.*

le schlich; 12. **който става** —, minérali-

sable, *adj.*

Рудентъ, *adj.* métallique.

Рудна жила, *ср.* le filon.

— **пруба**, *ср.* le lotissage.

Рудникъ, *см.* la mine, minière, source *ф.*

Рудничень гасъ, *см.* le grisou ou feu grisou,

la mofette et moufette.

Рудокопанъ, *ср.* la mine, la minière.

— **копачъ**, *см.* un mineur.

— **творене**, *см. Chim.* la minéralisation.

— **творно начало**, *см. Chim.* le minéra-

lisateur.

Рудястъ, *adj.* métallifère.

Ружа, *ср. plante*, la mauve, alcée *ф.*

Ружава глба, *ср. Pharm.* le bédégar.

Ружаво растене, *см. Bot.* la malvacée et

plante —, *ср.* [lement].

Рулада (*извиване гласъ*), *ср. Mus.* le rou-

Рулетка (*игра*), *ср.* la roulette.

Румбъ (*на компасъ*), *см. Mar.* le rumb et

rhumb; | *Mar.* quart de vent, *т.*

Румпель, *см. Mar.* le 'heaume.

Румянь, *adj.* rouge.

Рундъ, *см. Milit.* la ronde.

Рунчески, *adj.* runique.

Руно (*у овцѣ*), *см.* la toison, la laine; |

— **златното** —, la toison d'or.

Руны (*рунически бужы*), *ср. pl.* les runes *ф.*

Рунтавъ, *adj.* laineux.

Рупя (*монета*), *ср.* la roupie.

Рускамъ, *ва.* gruger.

Руслены, *ср. pl. Mar.* le porte-haubans.

Русска свойщина (*съ говорене*), *ср.* un ru-

ssisme ou russisme.

Русслетъ (*видъ круши*), *см.* le rousselet.

Рустовъ, *см. Mar.* la serre-bosse.

Русъ цвѣтъ, *см.* le blond; | **ставамъ русъ**,

см. blondir (*voyez* Суръ).

Рута (*аршина*), *ср.* la verge; 1. **мѣрене съ**

—, le vergeage; 2. **квадратна** — (*мѣрна*),

la vergée; 3. **мѣря съ** —, *ва.* verger; 4.

—, *plante*, la rue.

Ручакъ, *см.* le diné (*voyez* Обѣдъ).

Ручамъ, *см.* dîner (*voyez* Обѣдамъ).

Ручене (*за вода*), *см.* le murmure, le ga-

zouillement et -lis. [gazouille.

Ручи (*за вода*), *v. imp.* elle murmure, elle

Ручило, *см.* tourpie d'Allemagne, *ф.*

Ручливъ (*за вода*), *adj.* murmurant.

Рыба, *ср.* le poisson; — **белъ**, de poisson; 1.

Рыбы (*съзвѣдѣ*), *pl. Astr.* les Poissons;

2. **дрѣвна** —, la poissonaille; 3. **вторно**

разваждане — въ *ръка*, le repeuplement;

4. **накъ пущамъ** — въ *ръка*, *ва.* repeu-

pler; 5. **вторно напущане** — въ *ръка*, le

rempoissonnement; 6. **изново напущеванъ**

— въ *ръка*, *ва.* rempoissonner; 7. **касте**

отъ —, une dalle; 8. **касъ отъ голѣна** —,

une darne; 9. **возачъ на прѣсна морска**

— и **кола за нея**, chasse-marée *м;* 10.

който са храня съ — (*лални-рыба*), ich-

thyophage, *adj.*

Рыбарка (*жена*), *ср.* une poissonarde; | *ср.*

une 'harengère; | (*у е. е.*), une piscatrice.

Рыбарница (*-белъ назаръ*), *ср.* la poissonnerie.

Рыбарска запырака (*за ловене рыба*),

ср. le gord.

— **наука**, *ср.* l'halicutique *ф.*

Рыбаръ и -рняъ, *рка, е.* pêcheur, euse; 1.

(*мѣрговесъ*), poissonnier, ère; 2. —, *oiseau*,

le butor; 3. (*морска чайка*), le goëland.

Рыбева каца, *ср.* la saquète.

Рыбена гжста мазъ, *ср.* le dégras.

— **остра кость**, *ср.* l'arête *ф.*

Рыбенъ клей, *см.* l'ichthyocolle *ф.*

— **орелъ**, *см.* oiseau, l'orfraie *ф* ou aigle

de mer, *т.*

— **роякъ**, *см.* le banc.

— **хайверъ** (*-бено сѣме*), *см.* le caviar;

— **рентъ**, de caviar. [filets *м.*

Рыбницы (*отъ говеждо месо*), *ср. pl.* les

Рыбна ловъ, *ср.* la pêche; || **вардачъ за** —,

un garde-pêche; | **надзирачъ върху** —, un

prud'homme.

— **манжа** (*говба*), *ср.* la matelote.

— **наботка**, *ср.* la fouine.

— **тава**, *ср. t.* la turbotière.

— **търговия**, *ср.* la poissonarde.

Рыбникъ, *см.* le pâté.

Рыбно корыто, *m.* la poissonnière.
 Рыболовене, *m.* la pisciculture; | съчинено за —, la piscéologie.
 — ловна рѣжа (*сакъ*), *sf.* le carrelet.
 — ловень, *adj.* piscatoire, halieutique.
 — харпунъ (*трибоделна сила*), *m.* la foène et fouanne.
 — ловно мѣсто, *m.* la pêcherie.
 — ловство, *m.* la pêche, la pêcherie.
 — ѣдство, *m.* l'ichthyophagie *f.*
 — ѣдецъ, *m.* un ichthyophage.
 Рыбистъ (*глаголъ съ рыба*), *adj.* poissonneux.
 Рылачь, *ка, г.* vieillesse, euse.
 Рылы, *sf. pl.* la vieille; — лень, de vieille; | свыря съ —, *vm.* vieiller.
 Рымыъ (*поточно трѣкальце*), *m.* Mar. l'organeau et arganeau *m.*
 Рысь, *m. quadr.* le lynch ou loup cervier *m.*
 Рытамы, *va.* ruer, récalcitrer; | рыта назадъ (*за оражѣ*), *u. imp.* il repousse; | хвърля камъ (*за конъ*), il s'épate.
 Рытане, *m.* la ruade; | (*назадъ, за оржѣ*), le repoussement; || (*на конъ*), la scourade, [конъ], rétif.
 Рытливъ (*който рыта*), *adj.* rueur; | (*за Рытлы* (*на кола*), *sf. pl.* la ridelle.
 Рыцарски, *adj.* chevaleresque; —ски, —ment.
 Рыцарецъ, *m.* le prenon.
 Рыцарство, *m.* la chevalerie, ordre équestre *m.*
 Рыцаръ, *m.* un chevalier; | (*спазихъ т.*), un paladin.
 Рѣбрекъ, *adj.* Anat. costal.
 Рѣбро, *m.* la côte. [meuglement *m.*
 Рѣвене, *m.* le mugissement, beuglement ou
 Рѣвливъ, *adj.* mugissant, rugissant; | *fam.* pleureux.
 Рѣвъ, *m.* le mugissement, rugissement *m.*; | (*на филъ, на носорогъ*), le baret.
 Рѣвъ, *vm.* vociférer; 1. ревать, *v. imp.* ils mugissent; 2. (*за говеда*), ils beuglent ou meuglent; 3. (*за лъвъ, за тигръ*), ils rugissent; 4. (*за тигръ*), ils rauquent; 5. (*за филъ, за носорогъ*), ils barent; 6. (*за магарета*), ils braient.
 Рѣдка калъ, *sf.* le gâchis; | *Archit.* le coulis.
 — манжа, *sf.* le brouet; | (*гола вода*), le lavage; | (*тархана т.*), le liquide.
 Рѣдко (*нѣ често*), *adv.* rarement; | на —, *conj.* de loin en loin; | права —, *va.* diluer.
 — рѣръ, *m.* le pèse-liqueur.
 — ситъ (*платъ*), *m.* la crapaudaille ou crépondaille.
 — стѣбле, *m.* (*воуеъ Ареостѣлъ*).
 Рѣдкость, *sf.* la fluidité, liqueur, *f.* liquide *m.*, rareté, curiosité *f.*; 1. *fg.* le phénomène; 2. часть съгъстена —, le grumeau; 3. по-ревникъ на —сти, un curieux.
 Рѣдкъ, *adj.* liquide, coulant, clair, fin, ébouriffant, lâche; 1. singulier, rare, curieux; 2. *fg.* clair-semé; 3. най- или твърдъ —,

rarissime; 4. —дио, *adv.* à claire-voie; | постѣланъ —, clair-semé; 5. права —дио, *va.* fluidifier; 6. права по —спрохъ-тъ съ вода, *va.* décuir; | става —, il se decuit; 7. който бива по-, attendant, *adj.*
 — облакъ, *m.* Astr. la nébulosité.
 — пѣкель (*ископательскъ*), *m.* le pissasphalte.
 Рѣжъ, *va.* couper, tailler, trancher; 1. (*у Езеръ и Турчы*), circonciro; 2. (*лоси*), recéper; 3. рѣже *m.*, *v. imp.* il me lance.
 Рѣзало (*прѣтъ ножъ*), *m.* le trancher; 1. (*у очиларъ*), le graveur; 2. (*у подковачъ*), la rénète, le parolr; | подстригавъ съ — коньто, *va.* rénetter; 3. (*ради забѣлжмъ*), la rouane; | бѣлжмъ съ —, *va.* rouanner.
 Рѣзалецъ, *m.* la rouanette.
 Рѣзане, *m.* le coupage, cisaillement *m.*; | (*за камикъ съ лѣжуръ-мъ*), Chir. la taille; | (*и рѣзъ са —*), la circonciro.
 Рѣзанъ, *adj.* un circonci.
 Рѣзачъ (*на клоносъ*), *m.* un élagueur; | (*сачево у готварникъ*), la videlle.
 Рѣзавина, *sf.* la pointe.
 Рѣзавъ, *adj.* mordant, mordicant; | (*оме-соръ*), *fg.* tapé.
 Рѣзень, *m.* la tranche; 1. (*филъ*), *fam.* la lèche; 2. (*хлѣбъ*), un chantale, apprête *m.*, mouillette *f.*; | (*онържъ*), le beignet; | (*намазанъ съ масло*), la beurrée.
 Рѣзечъ (*сланина*), *m.* un lardon, larde *f.*
 Рѣзецъ, *m.* l'emporte pièce *m.*
 Рѣзка, *sf.* la gerçure, gerce, raie *f.* évent, joint, filet *m.*, déchiqueture, cannellure, fêlure, fente, 'hoche, crevasse, gélivure *f.*, busc *m.*, coche, brèche; 1. coupure, entaille, entaillure, entamure, incision, taillade, cicatrice, plaie *f.*; 2. *fg.* l'escarre et eschare *f.*, sillon *m.*; 3. Anat. la scissure; 4. Chir. la couture; 5. (*отъ дѣто*), l'échappade *f.*; 6. (*на желѣзо*), la surchauffure; 7. (*по дѣто*), le balafre; 8. (*за присаждане*), l'enture *f.*; 9. (*отъ пукнуване*), la cassure; 10. (*на стѣна*), la lézarde; 11. набивамъ —къ съ варъ, *va.* jointoyer; | набиване —, le jointoement; 12. права —къ, *va.* crevasser, entailler, lézarder; 13. пълень съ —къ, Chir. couturé, *adj.*; | напъленъ съ —къ, *va.* couturer; 14. съ —, fêlé, *adj.*
 Рѣзлива мышица, *sf.* muscle incisif *m.*
 Рѣзливъ и —злавъ, *adj.* coupant, tranchant, aigu; | *fg.* incisif; | бивамъ —, *vm.* trancher (*воуеъ Остеръ*).
 Рѣзна работа, *sf.* la moulure.
 Рѣзни камыкъ, *m.* l'entaille *f.*
 Рѣзны, *sf. pl.* le caractère; | права —, *va.* caractériser.
 Рѣзченъ (*съ рѣжмъ*), *adj.* rimeux.
 Рѣзчица, *sf. dim.* la cicatrice.
 Рѣка (*и халбична*), *sf.* la rivière; 1. голъма —,

le fleuve; 2. нодолу по -та или низъ -та; *adv.* d'eau, à vau-l'eau; 3. възъ -та, d'au-mont; 4. нато нъ —, à grand fots, à longs fots.

Рѣна (*рапена*), *sf.* plante, le radis, raifort m, rave f; | нива постына съ —, la ravière.

Рѣнаво зажиче, *sm.* plante, la raiponce.

Рѣница, *sf.* plante, le colza.

Рѣничво масло, *sm.* huile de colza, *sf.*

Рѣсы, *sf. pl. Bot.* le limbe; 1. (на клепанъ), le cil; 2. омапване на очни — или вежди, *Méd.* la madarose; 3. побляватъ -тъ (на конъ), *v. imp.* ils cillent.

Рѣсна нивца, *sf.* la frange; | обтагамъ или обшивамъ съ —, *va.* franger; | майсторъ на -цы, un franger et -gier.

Рѣсница, *sf.* la raupière.

Рѣсенъ (който има рѣси), *adj.* cillaire.

Рѣсавъ, *adj. Bot.* cilié.

Рѣченъ и -чин (за рыболовство, за плаване), *adj. fluvial*; | (за растини), *H. nat.* fluvial.

— матросъ, *sm.* marin d'eau douce m.

Рѣчливъ, *adj.* textuel.

Рѣчна пристанища, *sf.* la gare; | влажнъ ради запаза въ —, *va.* gager.

Рѣчникъ, *sm.* le dictionnaire, le glossaire, le lexique; 1. смисленъ —, le vocabulaire, manuel lexique m; 2. съ помощъ-та на -тъ, à coups de dictionnaire; 3. той е живъ —, c'est un vivant dictionnaire; 4. съставятъ или съчинителъ на —, un dictionnariste, un vocabuliste.

Рѣчниче, *sm. dim.* l'apparat m.

Рѣчно притичане (съ *Африка*), *sm.* le marigot.

Рѣчь, *sf.* le mot, la parole, le terme; 1. *fam.* le verbe; 2. образование — по подобие на гласъ-тъ, *Gram.* l'onomatopée f; 3. отгущане на —, *Gram.* l'anacoluthie f; 4. по-връщане на нървата си —, *vr. fam.* rabâcher; 5. -та е за, il s'agit de, il est question de; | — за това, il y va de; 6. -но — *adv.* mot à (pour) mot, littéralement, textuellement; 7. -чи (мнѣ *Библинъ*), *pl.* le texte; 8. изреждане —, *Gram.* la construction; 9. сборникъ на —, la vocabulaire; 10. съединено на едногласенъ —, *Rhet.* la paronomase; 11. тълкованъ на —, le glossaire; 12. съ —, *adv.* verbalement.

Рѣщане (жирна), *sm.* le peignage.

Рѣща, *va.* peigner; | *fam.* s'attifer; | -са, *vr.* se peigner.

Рюзма (*армада* и), *sf.* le rusma et rusme.

Ржабча, *sf.* une dentellière.

Ржабче, *sm. pl.* la moulure; 1. (на оръжие), la rayure; 2. (на сѣде), *Archit.* la nervure; 3. рязки и —, *H. nat.* les stries et striures f; 4. права — въ желязо на оръжие, *va.* carabiner; 5. който нрѣзва — въ оръжие, un carabineur.

Ржабче (по край ивица), *sm.* le picot.

Ржабъ, *sm.* la cannelure, rebord m, rentrai-ture, entaille et -taillure f, pli, nerf m; 1. *Méc.* la canne, alluchon m; 2. *Archit.* l'ar-rête f, listel (*pl.* -teaux); 3. (на нърна), le liséré; 4. (норжбенъ край), l'ourlet m; 5. (сѣжка на плата), la pince; 6. (съ подписъ на монета), *Num.* la carnèle.

Ржа (норжбенъ нърна), *va.* ourler; | (монета), carneler.

Ржабъ и -бать, *adj.* strié.

Ржада, *sf.* la rouille, rouillure, écaille f; 1. очистеване —, le dérouillement; 2. нваж-дамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérouiller; 3. очи-стеванса отъ -та, *vr.* se dérouiller.

Ржадиво (прави —, *va.* rouiller.

Ржадъсало и -диво желязо, *sm.* fer écoré m.

Ржадясалостъ, *sf.* la rouillure.

Ржадясалъ и -цѣвъ, *adj.* m. rouilleux.

Ржадясамъ, *vn.* se rouiller; | -жидсватъ (за оръжия), *v. imp.* il se crassent.

Ржана слама (за покривъ), *sf.* le glui.

Рженица, *sf.* paille d'avoine, f.

Ржень, *sm.* le fourgon, ringard, attisoir et attissonnoir m; | (новачески), le tisonnier; | разбиривамъ съ —, *va.* fourgonner.

Рженъ хлѣбъ, *sm.* pain de seigle, m.

Ржъ, *sf.* plante, le seigle; | иченица и — смислено, le passe-métail.

Ржа (*pl.* ржаъ), *sf.* la main, le bras, le poing; раченъ, à bras; 1. отъ втора —, de rovente f; 2. дължина на прѣдната —, la coudée; 3. съ отворена —, *adv.* grassement, large, *adj.*; | *pl.* à plaines mains, tout en dehors; | нъ съ —, illibéral; 4. давамъ въ —, *va.* remettre; 5. поставямъ — на нѣщо, *va.* usurper sur; | *Jur.* saisir; 6. срѣдната частъ на —, *Anat.* l'avant-bras m; 7. съ, въ, на —, à la main; 8. нъ — въ —, de main en main, manelle-ment; 9. съ моя —, de la main à la main; 10. нодъ —, sous la main, sous la ché-minée, sous le manteau de la cheminée; | *adv.* secrètement; | *fig.* sourdement; 11. — възъ —, bras dessus, bras dessous; 12. — на —, corps à corps; 13. издвигамъ ржаъ къмъ небо, *va.* lever; 14. ндене отъ —, le savoir faire; | *pop.* le fion; | (за сачеса), la manielement; 15. нде ми отъ —, manier; 16. всичко му нде отъ —, capable de tout; 17. съ прѣстосави —, les bras croisés; 18. обковавамъ —, *va.* emmenoter; 19. съ помощъ-та на -тъ, à force de bras; 20. съ простнати —, à bras ouverts; 21. съ пълни —, à pleines bras; 22. прѣвръщамъ съ дѣвъ —, *va.* saisir à bras-le-corps; 23. въ —, par dévers soi; 24. въ свои —, en main propre.

Ржабенъ (рѣчки), *adj.* torrentiel.

Ржавица, *sf.* le gant, manique et manicle f;

1. (безъ прѣстѣ), la mitaine, moufle *f*; 2. (на локоть-тъ), l'amadis *f*; 3. (отъ саж-тѣ), le brassard; 4. ризничъ —, le gantelet; 5. зимны —вицы, gants fournis; 6. съ —цы, ganté, *adj*; 7. наваждамъ съ —, *va. déganter et se* —; 8. турямъ съ —, *va. ganter et se* —; 9. торговля съ —, la ganterie.
- Ржавничарь (майсторъ), *ка, s. gantier, ère*.
 Ржавничень занаятъ, *см. la ganterie*.
 Ракавична растѣгалка, *сф. le tourne-gants*.
 Ржавничъ, *см. le gantelet, garde-manche m, manique et manicle m, fausse manche f*.
 Ржавъ, *см. la manche, le bras, la gueule*.
 Ржавы, *см. pl. poignets de manche, m*; 1. (безъ дрѣха), l'amadis *f*; 2. край на ризны —, le poignet; 3. кроя — на дрѣха, *va. coudre*; 4. по ризны —, en manches de chemise, *f*.
- Ржакобръзство (фокусъ), *см. le tour*.
 — виденъ, *adj. Bot. palmé. [plaste]*.
 — водичъ (на фортениано), *см. un chiro-*.
 — гадане, *см. la chiromancie*.
 — движене (магане ржа), *см. le geste*.
 — дѣленъ, *adj. mécanique; [—лно, —ment]*.
 Ржойка (класове), *сф. la javelle*; | оста-
 вямъ пожнаты класове на —кы да сжыять,
va. enjaveler; [Agric. javeler; | работникъ
на тѣхъ —кы, un javaleur.
 Ржойкы, *сф. pl. la glanure*; | събирамъ —
 слѣдъ жатва, *va. glaner*; | събирачъ, на
 на —, *s. glaneur, euse*
- Ржакобръзны животны, *см. pl. H. nat. les chéiroptères*.
 — мыйникъ, *см. le lave-main, la fontaine*.
 — ного животно, *см. H. nat. pédimane, adj. m*.
 — писане, *см. l'écriture f*.
 — писень (писанъ съ ржа), *adj. manuscrit*.
 — длѣжничъ, *см. créancier chirogra-*
phaire m. [caligraphiques m].
 — писны буквы, *сф. pl. Typ. caractères*
- Ржкописъ (манускриптъ), *см. le manuscrit*;
 | (за набирачъ), *Typ. la copie*; | врѣзване
 на камыкъ —, l'autographie *f*.
 — плѣскане, *см. l'applaudissement m*.
 — плѣщачъ, *см. un applaudisseur*.
 — плѣщъ, *va. applaudir à*.
 — положене, *см. l'imposition de mains, chirotonie f*.
- Ржже (за руче), *v. imp. il murmure*.
 Ржжене (за руче), *см. le murmure*.
 Ржсене (и китка за —), *см. l'aspergès m*.
 Ржсно, *см. l'aspersoir, goupillon m*.
 Ржслиница, *сф. le bétetier*.
- Ржстелна джка, *сф. l'aspergerie f*.
 Ржсж, *va. asperger*.
 Ржтъ (и —тлина *f*), *см. la colline, monticule m, 'hauteur f, roidillon et raidillon, coteau, tertre m, motte f; [Céol. le chaînon]*.
 Ржца, *nom bulgare de la lettre P*.
 Ржченикъ, *см. la serviette, essui-main, mou-*
choir de poche, m.
 Ржчениче (отрица), *см. le lavabo*.
 Ржченъ, *adj. manuel, portatif; [Anat. brachial*
 — набивалникъ, *см. la dame*.
 — соколъ, *см. oiseau de poing, m*.
 — тегляхъ (станъ), *см. le bas-métier*.
 — трюизъ, *см. l'égoïne f*.
- Ржчна баня, *сф. le maniluve et manuluve*.
 — кинга, *сф. le manuel; [Com. le brouillon]*.
 — колца (съ две колела), *сф. la vinaigrette*.
 — набивалка, *сф. la demoiselle, 'hie f; [*
набивамъ съ —, va. 'hier.
 — наковалничка, *сф. le tasseur*.
 — носилака (магга *t.*), *сф. la civière*.
- Ржчникъ (записна книга), *см. Com. main*
courante f ou brouillard m.
 Ржчны колца, *сф. pl. la brouette*; | нося съ
 — прѣстъ, *va. brouetter*; | работникъ съ
 —, *un brouettier*.
 — палцы, *см. pl. le bas-métier*.
- Ржшетарь, *см. un tamisier, un criblier*.
 Ржшетка, *сф. le treillis, barrière f; râtelier m, cage f, fromager m*; 1. (мѣдены или
 наленъ сждъ), la passoire; 2. (отъ прѣстѣ),
 la claie; 3. (на вада), l'écrille *f*, égrilloir;
 4. (на клюнкъ), la cераудине; 5. (съ ма-
 настуръ), la grille; | затулямъ съ —, *va*
griller; 6. (за отиднаене), l'écuimoire; 7.
 (на прозорецъ), le balcon; 8. (на улукъ),
 la romelle; 9. покрыть съ —, *Blas*
fretté, adj; 10. —ткы (джсичы на про-
 зорецъ), la jalousie; 11. турямъ —, *va*
traillager; 12. майсторъ на —, *un treil-*
lageur; 13. обковавамъ съ —, *va. treil-*
lessor.
- Ржшето, *см. le tamis, le crible*; | прѣсаване
 прѣвъ —, le criblage.
 — образна кость, *сф. Anat. l'ethmoïde et*
os — m; | на —, *ethmoïdal, adj*.
 — прѣщвалка, *сф. le van*; | (ради зоби),
 la vanette.
- Рашетчена работа (трѣлжъ), *сф. le treil-*
lage; [прѣрада], le treillis.
 Рашетчаста закрывка, *сф. la persienne*.
 Рашетчась, *adj. H. nat. cribieux et cri-*
briforme.
 — люкъ, *см. Mar. le caillebotis*.

— С. —

С

Само

С (есъ), la dix-huitième lettre de l'alphabet bulgare. [sabalama.
 Сабеномъ, *sm.* le sabéisme et sabisme ou Сабепъ биецъ, *sm.* bonne lame *f.*
 Сабникъ (сабня трѣва), *sm.* plante, le glaieul. [aloétique.
 С:буръ, *sm.* Pharm. suc d'aloès, *m.*; -ровъ, С.бъ, *sf.* l'épée *f.*, sabre *m.*, dague *f.*, espandon *m.*, adange *f.*, fer *m.*; 1. *fam.* la hamberge; 2. (мѣганъ, ханжаръ), le poignard; || пробождамъ или убивамъ съ —, *va.* poignarder; || -са съ —, *vr.* se poignarder; 3. (двоострилна), sabre poignard, estremaçon *m.*; 4. (абордажна), *Mar.* sabre d'abordage; 5. (дамаскина), acier de damas, *m.*; 6. кастря съ —, *va.* sabrer; 7. рѣжъ или сѣжъ съ —, *va.* estremaçonner; 8. истреглавамъ —, *va.* *fam.* dégalner; 9. отъ малко нѣщо измажвамъ —, *va.* brétailler; 10. прѣкарвамъ прѣзъ —, *va.* passer au fil de l'épée; 11. ударя съ —, la botte; 12. майсторъ на —-и (ножаръ), un fourbisseur.
 Савакунъ, *sm.* oiseau, le crabier.
 Савана (гора и поляна, въ Америка), *sf.* la savane.
 Саванъ (мрътешка обвивка), *sm.* le susire, le linceul; 1. обвивачъ въ —, *va.* ensevelir; 2. обвиваче въ —, ensevelissement *m.*; 3. снемамъ — отъ мрътвецъ, *va.* déensevelir. [choux —, *m.*
 Савойско зеле, *sm.* les rancalliers et Савура, *sf.* *Mar.* le balast, le lest; 1. натоваряне съ —, le lestage; 2. натоваря съ — ладя, *va.* l'eter; 3. изхвърляване —, le délestage; 4. изхвърлямъ —, *va.* délester. [steur, délesteur *m.*
 Савурна мауна, *sf.* le lesteur et bateau le-Сага (прѣдане у северныхъ народы), *sf.* la saga.
 Саго, *sm.* le sagou; || барабойно —, sagou indigène.
 Сагова палма, *sf.* arbre, le sagouier et sagouier.
 Сагунъ (маймуна), *sm.* le sagouin.
 Садать (на държе), *sm.* un planteur.
 Садене, *sm.* la plantation. [plantoir.
 Садло (полче за посаждане), *sm.* le Садина, *sf.* la prairie, campagne, plaine *f.*, jardinage, boulingrin; 1. (мѣстѣста), le marché; 2. (мѣсто т.), le gagnage; 3. (мѣсто съ велена трѣва), la pelouse.
 Садника (срѣдъ гора), *sf.* la clairière.
 Садратъ, *sm.* Tur. le colombier.
 Садукей (сѣмѣ), *sm.* le saducéen; || учене на -хъ, le saducéisme.

Садж, *va.* planter; 1. (дървѣ), complanter; 2. (изново), replanter; 3. (мажъ), rasseoir.
 Саждево цвѣтѣло, *sm.* (voyez Бистръ).
 Сажденъ и -дѣтъ, *adj.* fuligineux.
 Сажено състояние, *sm.* la fuliginosité; || (напечатване на пунсонъ), le fumé.
 Сажды, *sf.* pl. la suie; -дѣтъ, de suie; || (холодежъ), noir de suie, *m.*; || съставъ отъ мажъ и —, *Mar.* le suage.
 Сазъ, *sm.* t. (voyez Тръстъ).
 Сайка (леатска ладя), *sf.* la sique.
 Сани, *sm.* t. un coureur (voyez Бързоходъ).
 Сака (болестъ у конь), *sf.* t. Vétér. la morve; || има —, morveux, *adj.*
 Сакѣ (лисицопащата маймуна), *sm.* le saki.
 Саксонски фарфоръ, *sm.* le saxe ou porcelaine de Saxe.
 Саксофонъ (музикаленъ инструментъ), *sm.* le saxophone, saxe-horn *m.* [troubleau.
 Сакче (за ловене рыба), *sm.* le trubleau et Сакъ (рыболовна мръжа), *sm.* le verveux, la trouble ou truble, boulier, ableret *m.*
 Саламандра, *sf.* reptile, la salamandre, le sord.
 Саламура, *sf.* Chim. eau mère *f.*
 Салата, *sf.* la salade; -тенъ, de salade; || разбърквамъ —, *va.* fatiguer; || (марулы), plante, la laitue. [cette ou mâche.
 Салатенъ булдурия, *sm.* plante la dou-Салатна кошница, *sf.* le saladier.
 Салатникъ (теница), *sm.* le saladier.
 Салвъ (хвъргане топосе), *sm.* la volée.
 Салепъ (хранително вещество), *sm.* le salep.
 Салицитъ (камыкъ съ върбови листъ), *sm.* la salicite.
 Салически законъ, *sm.* loi salique *f.*
 Салийски жрецъ (въ Римъ), *sm.* salien et прѣте —, *sm.*
 Салонъ (голямъ одаръ), le salon, la salle.
 Салпиконъ (горчива мѣжа), *sm.* le salpicon.
 Салтамарка, *sf.* t. le pourpoint, la camisole; || (на римскы конницы), l'angusticlave *m.*
 Салтанатенъ, *adj.* t. fastueux (voyez Захлостнатъ). [tarelle.
 Салтарелла (Венеціанско шоро), *sf.* la sal-Салъ, *sm.* t. (voyez Плуца). [cherie *f.*
 Салхана, *sf.* t. l'abattoir *m.*, tuerie, bou-Самаръ, *sm.* t. le bât, la torche; 1. турямъ — на добыткъ, *va.* bâter, enbâter; 2. снемамъ —, *va.* débâter; 3. майсторъ на -и, un bâtier. [plein-vent.
 Самичко дърво (посадене), *sm.* Agric. le Само, *adv.* seulement, purement, uiment, tout court, tout en gros, guères, ne . . . que; 1. -нымъ, ne faire que de; 2. както отъ —

- себе, par intuition; 3. отъ -себе-си, *fig.* de plain-pied.
- Самобытенъ**, *adj.* indépendant.
- **бытность**, *sf.* l'indépendance *f.*
- **варъ**, *sm.* la bouilloire et bouillotte, fontaine à thé, *f.* [arbitraire.]
- **властенъ**, *adj.* indépendant, absolu, libre.
- **властители** епископъ, *sm.* un auto-céphale.
- **властie**, *sm.* l'arbitraire *m.*
- **властникъ**, *sm.* un despote. [ment.]
- **властно**, *adv.* indépendamment, absolu.
- **властность**, *sf.* l'indépendance *f.*, la liberté.
- **воленъ**, *adj.* indépendant.
- **волю**, *adv.* de son autorité privée.
- **искубване** (на младицы), *sm.* l'arachis *m.*
- **гледане**, *sm.* l'autopsie *f.*
- **двигъ**, *sm.* l'automate *m.*
- **дива**, *sf.* une fée, nymphe *f.*; || (въздушна жена), une sylphide.
- **дивенъ**, *adj.* féerique, enchanté, magique.
- **дивна пиеса**, *sf.* Théât. la féerie.
- **дивска хубостъ**, *sf.* *fig.* le charme.
- **дивско пите**, *sm.* le philtre.
- **дивство**, *sm.* la féerie; || *fig.* la magie.
- **доволенъ**, *adj.* suffisant. [sancee *f.*]
- **доволство**, *sm.* la suffisance, complai-
- **дървенъ боръ** (еднотайкъ), *sm.* Mar. mâture à pibie, *f.*
- **държавенъ**, *adj.* autoocratique, souverain.
- **държавie**, *sm.* l'autocratie, souveraineté *f.*
- **държавно**, *adv.* souverainement.
- **държецъ**, *sm.* un autocrate.
- **жива двѣйка**, *sf.* fam. une sauvagesse.
- **живенъ**, *adj.* insouciant; -вно, -ment.
- **живъ**, *s.* casanier, ére; un solitaire; || *fig.* un emplâtre, sauvage, hibou; || fam. un pékin.
- **званецъ**, **ванна**, *s.* usurpateur, trice; un imposteur; || fam. un intrus.
- **званъ**, *adj.* prétendu.
- **изгледване**, *sm.* l'autopsie *f.*
- **истина**, *sf.* l'axiome *m.*
- **ковецъ**, *sm.* un affineur.
- **ковъ**, *sm.* la forge, le bocard; || (дунка *t.*), le martinet.
- **либнъ**, *adj.* personnel, suffisant.
- **либe или Себе-либe**, *sm.* l'amour-propre *m.*
- **личенъ**, *adj.* personnel.
- **лично**, *adv.* en personne, en propre personne, personnellement. [sancee *f.*]
- **надѣяность**, *sf.* la confiance, complai-
- **надѣянъ**, *adj.* confiant, avantageux.
- **обожаване**, *sm.* l'idolâtrie *f.*
- **отвърлване или отричане**, *sm.* l'oubli de soi-même, *m.*
- **произволень**, *adj.* volontaire, spontané.
- Самопроизволность**, *sf.* la spontanéité, automacie *f.* [tant *adj.*]
- **прѣтворителны** (за срама), *sf.* pl. bat-
- **расла ябълка**, *sf.* l'égrain *m.*
- **раслекъ** (злато), *sm.* Minér. la pépite.
- **растенъ** (за метали), *adj.* Minér. natif.
- **родень** (за метали), *adv.* vierge; || Méd. spontané. [substantif *m.*]
- **стоятеленъ глаголъ**, *sm.* Gram. verbe
- **стоятелно**, *sm.* l'absolu *m.*
- **стоятельность**, *sf.* l'autonomie *f.*
- **стрѣлъ**, *sm.* l'arbalète *f.*
- **черъ**, *adj.* brun, basané.
- Самотия**, *sf.* la solitude, retraite *f.*; || [вижда- не или разговоръ на —, le tête-à-tête.]
- Самотно запиране**, *sm.* système cellulaire *m.*
- Самоубийство**, *sm.* le suicide.
- **убийцъ**, *sm.* un suicide.
- **увѣренность**, *sf.* *fig.* l'aplomp *m.*
- **управлене** [правда за —, l'autonomie *f.*]
- **укъ**, *sm.* autodidacte, *sc.*
- **управяне**, *sm.* voie de fait, *f.*
- **хвалене**, *sm.* la bravacherie. [montade *f.*]
- **хвалство**, *sm.* la fanfaronnade, rodo-
- **хваля**, *sm.* avaleur de charrettes ferrées; fanfaron, onne, *s.*; || fam. un bravache, sa- cripant, fier-à-bras, capitain, *m.*
- **хубаво**, *adv.* au naturel.
- Самсаринъ**, *sm.* t. un censal.
- Самсонче** (кученце), *sm.* le doguin.
- Самумъ** (вътъръ), *sm.* le simoom.
- Самунъ**, *sm.* t. un pain, meule *f.* (voyez
- Пещиникъ**).
- Самъ**, -ий и -мичкъ, *adj.* seul; 1. — *си*, *prop.* en personne, en propre personne; 2. — *си той*, *fig.* fam. incarné, *adj.*; 3. — *самичникъ*, *dim.* seulet; 4. — на себе, *adv.* à part soi.
- Сандаалъ** (лауче *t.*), *sm.* le ponton; || — *arbre*, le sandal et santal. [daraque.]
- Сандаракъ** (глокилина смолa), *sm.* la san-
- Сандрилѳона**, *sf.* la cendrillon.
- Санджарство** (занаятъ), *sm.* la layetterie.
- Санджаръ** (майсторъ), *sm.* un malletier, coffretier, layetier *m.*
- Санджкъ**, *sm.* t. le coffre, malle *f.*, canasse et ca- nastre, comptoir *m.*; 1. (за наръ) coffre-forte, *m.*; 2. (на каретъ и имперіалъ), la vache; 3. (съ прѣградки), l'écuri *m.*; || (съ седелъ), le se- mainier; 4. (за шисета), Mar. la canerette; 5. влаганъ въ —, l'encaissement *m.*; 6. ту- рявъ въ —, *va.* encaisser; 7. наждакъ изъ —, *va.* décaisser; 8. настиламъ въ —, *va.* encoffrer (voyez Ковчегъ et Ракла).
- Санджче**, *sm.* *dim.* le coffret, mallette, layette *f.*; 1. (за безцѣны капацы), l'écrin *m.*; 2. (видъ панорама), l'optique *f.*; 3. (съ алхими цѣ- ровe), le sergon; 4. (отзадъ на каляска), le magasin.
- Санжакъ** (съ Турско), *sm.* le sandjack et

- sangiac; | достоинство на —, le sanjakat, et sangiacat.
- Сановникъ, *sm.* un dignitaire.
- Санскритскіи языкъ, *sm.* le sanscrit.
- Сантимъ (стотна часть на франкъ), *sm.* un centime.
- Сантъ (турски монахъ), *sm.* un santon.
- Сантура, *sf.* le tympanon; -рень, de tympanon.
- Санхедринъ (еврейска сѣдница), *sm.* le sanhédrin.
- Санъ, *sm.* la dignité; | посвященный въ —, un ordinar; | посвященъ въ —, l'ordination *f.*
- Сапа (подполъ), *sf.* la sapa.
- Сапажу (майму), *sm.* le saraïou.
- Сапанъ (цѣдильно дърво), *sm.* le sapan.
- Сапеоръ, *sm.* Milit. un sapeur.
- Сапикасавамъ, *va.* apercevoir.
- Сапикасване, *sm.* l'apercevanee *f.*
- Сапироване, *sm.* Fortif. la sapa.
- Сапирувамъ, *va.* saper.
- Саполнвъ, *adj.* roupieux, morveux.
- Саполнищина, *s. f.* roupilleux, euse.
- Саполко, *ка, s.* morveux, renifleur, euse; | *por.* une trousse-pête.
- Саполы, *sm. pl.* la pituite, glaire, morve *f.*
- Сапота (плодъ), *sf.* la sapote et sapotilla.
- Сапунарица (фабрика за сапуна), *sf.* la savonnerie.
- Сапунаръ, *sm.* un savonnier.
- Сапунева вода, *sf.* eau de savonnage, *f.*
- Сапунено дърво, *sm.* arbre, le savonnier.
- Сапуненъ и -пунявъ, *adj.* savonneux, savonacé.
- Сапунка (камыкъ), *sf.* la stéatite.
- Сапунна трѣва, *sf.* plante, la saponnaire.
- Сапунъ, *sm.* le savon; 1. брусъ —, un pain de savon; 2. ваяль —, une savonnette; 3. ставане —, la saponification; 4. прѣобрыщамъ въ —, *va.* saponifier; 5. мыла или пера съ —, *va.* savonner; 6. испираса съ — (за платье), *v. imp.* il se savonne.
- Сапунисване, *sm.* le savonnage. [phir.
- Сапѣръ (симъ склѣтъ камыкъ), *sm.* le sapon.
- Сарабанда (испанскъ и вѣнскъ), *sf.* la sara-bande.
- Сарай, *sm. t.* le sérail, château, hôtel, siège *m.* chambre *f.*; 1. *fig.* le louvre; 2. (за Арабски мыла), la smalah; 3. градскъ —, hôtel de ville, *m.* [бываць).
- Сарѣнъ, *sm. t.* (voyez) Мѣнниликъ et Раз-Сардела, *sf.* poisson, la sardine, anchois *m.*
- Сардоникъ (сардъ), *sm.* la sardine ou sarde.
- Саржа (солнечнъ платъ), *sf.* le serge; 1. танка —, la sergette; 2. търговля съ —-ми, la sergerie; 3. фабрика за —-ми (саржарница), la sayetterie, la sergerie.
- Саржаръ (майсторъ), *sm.* un serger et sergier.
- Саркологическы, *adj.* sarcologique.
- Саркологія (наука за мекытъ части на тѣлото), *sf.* la sarcologie.
- Саркофагъ (каменни или параденъ погребальникъ), *sm.* le sarcophage.
- Сассапарель, *sf.* plante, la salsapareille.
- Сассафрасно дърво, *sm.* arbre, le ravame.
- Сассафрасъ, *sm.* arbre, le sassafras.
- Сассонажко сырене, *sm.* le sassénage.
- Сатана, *sm.* le satan.
- Сатанически, *adj.* satanique.
- Сатира (подигравка), *sf.* la satire; | (отрошительна поема у Гръцы), la satire; | което са относъ до —, satyrique, *adj.*
- Сатирникъ (списателъ на сатиры), *sm.* un satyrique.
- Сатирически, *adj.* satirique; -скы, -ment.
- Сатирическо стихотворене, *sm.* le sirvente.
- Сатиръ (горски полубогъ), *sm.* un satyre.
- Сатрапія (управлене на сатрапъ), *sf.* la satrapie.
- Сатрапъ, *sm.* un satrape.
- Сатурналинъ, *sf. pl.* les saturnales *f.*
- Сатурнъ (планета), *sm.* Astr. le Saturne.
- Сатъръ, *sm. t.* le 'hachoir, le couperet.
- Сафическы стихъ, *sm.* saphique et vers saphique, *sm.*
- Сафдоръ (сафра), *sm.* Chim. le safre.
- Сахтиярница (табакчана т.), *sf.* la maroquinerie.
- Сахтиянаръ, *sm.* un maroquinier.
- Сахтиянъ, *sm. t.* le maroquin, le cordouan; | работене —, le maroquinage; | работа —, *va.* maroquiner.
- Сачева, *sm. pl.* la boutique, affutage *m.*; | (за сениска лодъ), *sm.* le vautre; 1. всякакви желѣзны —, la taillanderie; 2. занаятскы —, l'outillage *m.*; 3. приготвямъ —, *va.* ouiller; 4. ковать на —, un taillandier.
- Сачево, *sm.* l'outil *m.* instrument, ustensile, organe, burin *m.*; 1. *fig.* le ministre; 2. Techn. l'arçon *m.*; 3. изображене мажко —, le phallus.
- Сачмы (брабонкы), *sf. t.* le plomb; | (за пилцы), *fig.* la dragee.
- Сбаскувамъ, *va.* écharper. [refrapper.
- Сбивамса, *vr.* brétailler, aborder; | (накъ), Сбиване, *sm.* la bataille, combat, engagement, conflit, affaire, action *f.* abordage *m.* mêlée *f.*; 1. *fig.* la collision; 2. (случайно), la rencontre; 3. (распръснато, тукъ-тамъ), l'éscarmouche *f.*; 4. наченвамъ —, *va.* engager; 5. всички приготвени за —, branlebas de combat; 6. същане отпасть за —, *Phras.* la combativité.
- Сбиваць, *sm.* un dégaîneur.
- Сбирамъ, *va.* unir, incorporer, joindre; 1. Mathém. sommer; 2. (орлякъ или ордія), attrouper; 3. (съ себе-си), contenir; 4. (накъ), rejoindre; 5. който ебира, contenant, *adj.*; 6. -са, *vr.* se rejoindre; 7. (съ

- всѣ сила). *вр.* se raccourcir; 8. (съ *мыслимъ* си), se renfermer en soi-même; 9. сбратса (за *ръки*), ils confluent.
- Сбиране, *см.* l'assemblée *f*, jonction; | (на *дана*), la recette.
- Сбирачъ, *см.* un collectionneur.
- Сбирность, *сф.* l'ensemble *m*, contenance, capacité *f*.
- Сбирщина, *сф.* la troupe, ramas, tas *m*, raille, cannaille *f*; 1. *сф.* la nichée et nitée; 2. *фам.* la clique; 3. (*людие*), la tourbe; | *сф.* l'égout *m*.
- Сблизене, *см.* le rapprochement, approche *f*, ralliement *m*, rencontre *f*.
- Сблизень, *адж.* *Вот.* connivert.
- Сблизявамъ, *ва.* approcher, rapprocher, presser; | (и *Мили за редовестъ*), serrer; | *-са, вр.* approcher de. [adieu val]
- Сбогомъ, *интерж.* adieu; | — *закачай, Мар.*
- Сборень день, *см.* jour nundinal *m*.
- Сборничкамса, *вр. фам.* en découdre.
- Сборичкване, *см.* le conflit, la mêlée.
- Сборище, *см.* l'attroupement *m*, le réceptacle.
- Сборна молитва, *сф.* le collecte.
- Сборникъ, *см.* le recueil; || (*жестраурни*), le magasin.
- Сборно, *adv.* conjointement.
- въцаряване, *см.* l'inauguration *f*.
- мѣсто, *см.* quartier d'assemblée, *m*.
- Сборъ, *см.* l'assemblage *m*, masse *f*, chiffre *m*, foire, fête solennelle *f*; 1. *Мили* l'assemblée *f*, rappel *m*; | *бия* — (*за свикване солдаты*), *ва.* rappeler; 2. (*храмовъ праздникъ*), la kermesse et karmesse; 3. (*санкомъ*), le code; | съставатъ на —, un codificateur; | съставане на —, la codification; | съставамъ —, *ва.* codifier; 4. (*пары, сума*), la somme, le montant; 5. *предварително изваждане отъ* —, le prélèvement; 6. *предварително снеманъ отъ* —, *ва.* prélever; 7. (*стихотворене*), *воуес* Ан-тология.
- Сбраното, *см.* le contenu, le contenant.
- Сбърканъ, *адж.* fautif.
- Сбърквамъ, *ва.* démeriter; 1. (*умъ-тъ* си), égarer; 2. *-са, вр.* faillir, se méprendre, manquer, être en défaut, se fourvoyer, pécher, rester court; 3. *сф.* broncher; 4. *жур.* forfaire; 5. (*съ дума*), s'équivoquer; 6. (*съ работа*), faire fausse route.
- Сбъркване, *см.* la faute, faille *f*, manquement, défaut, démerite *m*, méprise *f*, vice *m*; 1. *сф.* un pas de clerc; 2. *фам.* le solécisme, le quiproquo; 3. (*отъ несъзвучие*), la bevue; 4. (*съ умъ-тъ*), égarement d'esprit, *m*; 5. *наклоненъ къмъ* —, *сф.* faille, *адж.*
- Сбърчевамса, *вр.* se ratatiner, se recoquiller; | сбърчваса (*за дръжа*), il grimace; | (*или за плетъ*), il gode.
- Сбърчване, *см.* le pli; | *Анат.* la contortion; | (*на дръжа*), la grimace, la poche.
- Сбърченъ, *адж.* ratatiné. [rugateur.
- Сбърчинникъ (*мимика*), *см.* *Анат.* le cor-
- Сбутана клица, *сф. сф.* la mesure.
- Сбутано, *adv.* gauchement, d'une belle dégaîne; | *направена клица* —, la baraque.
- Сбутаностъ, *сф.* le ganche.
- Сбутанъ (*съ ржѣтъ*), *адж.* un gâte-tout; | *сф.* gauche, *адж.*
- Сбутнувамеса, *вр.* s'entre-choquer.
- Сбутнуване [въ —, *adv.* à la débandade.
- Сбѣдваса, *в. imp.* il s'accomplit, il se réalise, il arrive, il survient, il a lieu, il se fait, il avient; | *което са* —, *оценент*, *адж.*
- Сбѣдникъ, *см.* égoïste, *сс.*
- Сбѣднуване, *см.* l'événement *m*, fait *m*, histoire *f*; | *списателъ на неа*, un historien.
- Свада, *сф.* la 'haine.
- Свадба, *сф.* la noce, le mariage, les épousailles *f*; | *празноване на неделесетро-днина* —, mariage de jubilé; | *развалене* —, *пор.* nouement de l'aiguillette, *m*.
- Свадбани (*госты*), *см. pl.* la noce.
- Сдббарски дарове, *см. pl.* corbeille de mariage, *f*.
- Свадбенъ, *адж.* nuptial, huménéal.
- собатъ, *см.* la noce.
- Свакъ (*жѣрка за солъ*), *см.* la trémie.
- Свалымъ, *ва.* baisser, abaisser, rabaisser, rabattre, abattre, ôter, enlever, déposer, rejeter sur, cubulter, précipiter, caler, humilier, atterrer et atterrer; 1. *сф.* démonétiser; 2. (*отъ конъ*), démonter; 3. (*мартъ*), redescendre; 4. (*прѣпоречъ*), *Мар.* amener; 5. (*пѣл екино*), *сф.* pinter. [netade]
- Свалене, *см.* la remise; | (*мѣтка*), la bon-
- Сварителенъ, *адж.* digestible.
- Сваривамъ, *ва.* digérer.
- Свариване, *см.* *Chim.* la digestion.
- Сватъ, -ваха, *с.* courtier, ère; beau-père ou père de la femme; | *фам.* marieur, euse; ставане -това, *см.* marier.
- Свеждамъ, *ва.* vouër.
- Свезка, *сф.* la copule.
- Свекърва, *сф.* la belle-mère (mère du mari).
- Свекъръ, *см.* le beau-père (père du mari).
- Свивамъ, *ва.* rouler, enrouler, crisper; 1. *пор.* recoquiller; 2. (*мѣста*), piler; 3. (*мартъ, прѣпирки*), retorde; 4. (*сърцано свода*), surhausser; 5. *-са, вр.* se crispier, se recoquiller, se ramasser, se retirer, se raccourcir, se ratatiner, rapetisser et se —, se blotter; 6. *сф.* pelotonner; 7. *фам.* liarder; 8. свиваса, *в. imp.* il s'étrecit; | (*за елма*), il se love; | (*мѣмъ черепъ*), il se tortille; | *-или стѣснваса (за коньмо)*, il s'encastele.
- Свиване, *см.* le retirement, recoquille- ment, tortillement *m*, contraction, crispation *f*,

- courbage *m.*; 1. (жили), le soubresaut; 2. (на конята у коня), *Vétér.* l'encastelure *f.*; 3. (или стискане сърдце), *Anat.* la systole.
- Свивателенъ, *adj.* contractif, contractile; 1. *Bot.* plicatile; 2. *Phys.* coercible; 3. *Anat.* systaltique; 4. (за ноктия), *H. nat.* rétractile.
- Свивателна мышца, *sf.* *Anat.* le sphincter. — пипка, *sf.* la claque.
- Свивателность, *sf.* la contractilité; || *Phys.* la coercibilité; || *H. nat.* la rétractilité.
- Свивачъ (на тютюня), *sm.* un rôleur.
- Свивка, *sf.* *Archit.* l'enroulement *m.*; 1. (платъ писма), le paquet; 2. (хартия), le rouleau, sac de papier; 3. (или тютюня), le rôle.
- Свидѣтеленъ, *adj.* testimonial.
- Свидѣтельство, *sm.* le témoignage, preuve *f.*, certificat *m.*, déposition *f.*, acte, extrait, hommage *m.*, autorité, démonstration *f.*; 1. *fig.* le gage; 2. (отъ смъртени листа), patente brute *f.*; 3. (отъ здравы листа), patente nette *f.*; 4. по — на други, *adv.* sur parole.
- Свидѣтствоване, *sm.* la visite.
- Свидѣтствувамъ (показвамъ), *va.* attester, certifier, déposer, visiter; 1. (документы), viser; 2. (идкому за кѣто), prendre à témoin, *m.*; 3. (за кѣто), témoigner de.
- Свидѣтель (показачъ), *sm.* le témoin; 1. чуль и чуваль — (подгупникъ), témoin auriculaire; 2. очни —, témoin oculaire; 3. (противъ или въ полза на кѣкого), témoin à charge, à décharge; 4. (у нотариуса), *Jur.* témoin instrumentaire; 5. (по поръчане), un certificateur; 6. испытване на — тели, *Jur.* audition des témoins; 7. това доказано съ — тели, *adv.* témoin; 8. отхвърляни или неприими — тели, *va.* *Jur.* reprocher.
- Свинарь, *ка.*, *s.* percher, ère; gardeur, euse de cochons, un pâtre.
- Свинюровнина, *sf.* le boutia.
- Свинска зурла, *sf.* le bautoir.
- кожаца, *sf.* levêre *f.* et *m.*
- кочина, *sf.* la porcherie, toit à cochons, étable à porcs, haran *m.*; || заширмъ въ —, *va.* établir. rillette.
- мръсна (опечена), *sf.* la griblette, la
- стопена мазъ, *sf.* le saindoux.
- чолостъ, *sf.* la bajoue.
- Свиноки, *sf.* porcain.
- Свинско легло, *sm.* la bauge.
- месо, *sm.* le porc.
- Свински менгуши, *sm.* *pl.* la bajoue.
- Свинщина, *sf.* *fam.* la cochonnerie.
- Свиня, *sf.* *matm.* le porc, cochon, porceau *m.*; 1. (женска), la truie, le verrat; 2. (морска), porc marin ou marsouin, pour-

- seau de mer; 3. (ежка), le porc-épie; 4. връме за ловъ на — ни, *Vén.* la porchaïson; 5. (индийска или морска), cochon d'Inde; 6. (неправда), la coche; 7. хранена —, cochon d'engrais; 8. плата за хранене — ни въ гора, le panage; 9. *fig.* un marsouin, un vilain.
- Свиная, *vr.* faire le rencheri ou la petite bouche, faire la tuerée.
- Свитка (жида), *sf.* *H. nat.* la volute; || (хартия за писемство), la caisse.
- Свитоплахъ, *sm.* *matm.* le paradoxe.
- Свитость, *sf.* la compacité.
- Свѣтъ, *adj.* compacte, racorni; || (за листа), *Bot.* convoluto. [vousseau.
- Своденъ камыкъ, *sm.* *Archit.* le vousoir et
- Сводче, *sm.* *dém.* *Archit.* l'arceau *m.*
- Сводъ, *sm.* la voûte, arcade *f.*; 1. *Archit.* l'abside *f.*; 2. камыкъ за склучеване на —, la mensole ou clef de voûte; 3. напичване на извѣтръ на —, le cul-de-lamp; 4. петъ на —, l'arrachement *m.*; 5. права —, *va.* voûter. [traire.
- Своеволень, *adj.* volontaire, libertin, arbitraire.
- Своеволие, *sm.* libre ou franc arbitre *m.*
- Своеволна властъ, *sf.* l'arbitraire *m.*
- Своеволикъ, *sm.* un volontaire.
- Свеволие, *sm.* la licence.
- Свое или тѣхо нмане, *sm.* le leur.
- Свое мѣстце, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.
- Своенравень, *adj.* capricieux, bizarre, humoriste, tête, quinteux, mutin, acariâtre; || *fig.* lunatique, hétéroclite.
- Своенравие, *sm.* le caprice, bizarrerie, humeur *f.*, gré *m.*, acariâtreté *f.*; || *fig.* la quinte.
- Своепечалень, *adj.* intéressé.
- Своеряченъ, *adj.* autographe.
- ръкописъ, *sm.* l'autographe *m.*
- Своеръчно (съ своята си ръка), *adv.* de sa propre main.
- писмо, *sm.* l'autographe *m.*
- Свой, *pron.* le leur (*f.* la leur, *pl.* les leurs) — кѣтъ, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.
- Свойщина, *sf.* la propriété, le propre, qualité, modalité, affinité *f.*, caractère *m.*, catégorie, condition, vertu, complexion *f.*; 1. *fig.* la physionomie; 2. (на свѣтъ), la génie; 3. (за поглъщане), *Chim.* l'absorptivité *f.*; 4. наклонности и — щины (у животни), *pl.* les mœurs *f.*
- Свойщиненъ, *adj.* spécifique, propre, convenable, commun à; || (идкому), naturel à.
- Сарака, *sf.* oiseau, la pie, agace ou agasse, margot *f.*, choucas *m.* [bout-de-manche.
- Саракъ (на ръка), *sf.* *pl.* l'épaulette *f.*, le
- Свързанъ, *adj.* lié, noué, jointif, cohérent, suivi
- Свързвамъ, *va.* lier, nouer, unir, marier, as socier, assembler, encadasser, garrotter, empaqueter, trousseur; 1. *fig.* enchaîner, coudre; 2. *Mar.* frapper; 3. (на маниа),

liaisonner; 4. (*задръстемъ на мана на виждане*), enlier; 5. (*съ клана*), bâillonner; 6. -са, *вр.* se lier, s'unir; 7. *фг.* se marier, s'enchaîner à; 8. (*съ нѣкого*), se faufler.

Свързване, *м.* la cohérence, empaquetage, fenton ou fanton *м.*, suite *фг.*; | *фг.* la liaison, tissu *м.*, texture *фг.*; | *Phys.* la cohésion.

Свързка, *фг.* le faisceau, lien *м.*, copule, relation *фг.*, rapport *м.*; 1. -*фг.* la liaison; 2. *Archit.* le tirant; 3. (*божча т.*), la trousse; 4. (*на дѣловни хартии*), le dossier; 5. *напрѣчна* — на подъ, la lierne; 6. (*съ мысли*), la logique; 7. (*стоки*), le ballot; 8. *описане* -*кы*, *Anat.* la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, *adj.* combinable.

Свърталища, *фг.* l'habitation *фг.*, domicile *м.*; 1. *фг.* le siège; | *двигамъ* —, *ва.* lever le siège; 2. *нѣмае въ* —, la non-résidence.

Свъртване (*на тѣсно мѣсто*), *м.* la claustration.

Свърхестественъ, *adj.* antiphysique.

Свършакъ, *м.* la fin, terme *м.*, extrémité *фг.*, trépas et trépasement *м.*; 1. *фг.* l'oméga *м.*, le décès; 2. (*на слово*), l'épilogue *м.*; 3. (*умрѣло*), le noir trajet; 4. *при -тъ*, à la sortie de.

Свършевамъ, *ва.* finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. *фг.* trancher, vider; 2. (*до край нѣщо*), *фг.* mettre la ceau à; 3. (*работата си*), faire son sillon; 4. (*скоро*), sabrer; | *фг.* trousse; 5. -са, *вр.* finir et en —, se terminer, expirer, décéder; 6. *свършавася*, *в.* imp. il expire, il passe; || -ватся, ils terminent en; 7. *който са свършева*, *фг.* expirant, *adj.*; 8. *то са свърши* веке, c'est entendu.

Свършеване и -шене, *м.* la fin, finiment, accomplissement *м.*, terminaison, consommation, décision, conclusion; | *фг.* la clôture; | (*на рѣчи*), *Gram.* la désinence.

Свършено, *adv.* tout est dit; || -то, *м.* le finiment.

Свършенъ, *adj.* fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. *сам* тоisé; 2. *наде натри* —, bacié, *adj.*; 3. *това ро има -шено*, cela vaut fait.

Свършителенъ, *adj.* final.

Свършелевъ станъ, *м.* l'alesoir *м.*

Свършде, *м.* le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Свършдева дупка, *фг.* la forure.

Свършделъ, *м.* la vrille, perce *фг.*, pointeau, amoroir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret *м.*, tarière *фг.*; 1. (*за сума или за гласины*), le taraud; 2. *зематъ* —, la sonde ou tarière; 3. (*у лѣцаръ*), la losse et lousse; 4. *пробиване съ* — *земя*, la

sondage; 5. *опытванъ съ* — *земя*, *ва.* sonder; 6. *майсторъ на -дѣл*, un vrillier.

Свыквамъ, *ва.* assembler, éroquer; 1. (*пучета*), *Vén.* rompre; 2. (*за наговаряне*), aboucher; 3. *съ рогъ пучета*, *Vén.* for-huir du cor, grailier; 4. (*собрание*), convoquer; 5. -*намеся*, *вр.* en appeler à.

Свыкване, *м.* la convocation.

Свыкливъ, *adj.* convocabile.

Свырачъ, *ка.* *с.* musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; | (*нога свыри*), un exécutant.

Свыристель, *м.* oiseau, le jaseur.

Свырене (*на свырилъ*), *м.* l'exécution *фг.*

Свырка, *фг.* le chalumeau, flageolet *м.*, loure, anche *фг.*; | *протѣпявамъ* —, *ва.* *сам.* déchanteur.

Свыркамъ (*съ свита рѣка*), *м.* siffler en raume *фг.*; | *свырка* (*за свыръ-тъ*), *в.* imp. il sursurge. [tion et -surrement.

Свыркване (*на свыръ-тъ*), *м.* la susurra-

Свыркарь, *м.* un cornemuseur.

Свырнувамъ (*нѣсенъ*), *м.* siffler.

Свырноване, *м.* le sifflement, sifflerie *фг.*, coup de sifflet, *м.*

Свырни, *фг.* *Мис.* l'air *м.*; 1. (*на инстру-ментъ*), *Мис.* le toucher; 2. (*съ търбила или тролнесты*), la fanfare; 3. *страсть къмъ* —, la mélomanie; 4. *страстенъ при-тель на* —, *с.* mélomane.

Свырница, *фг.* le broui.

Свыря, *м.* *Мис.* exécuter; 1. (*съ инстру-ментъ*), jouer; 2. (*съ нѣщо*), *Мис.* toucher; 3. (*накъ или нѣмоно*), rejouer; 4. (*ни-цикато, арфа, свита*), *Мис.* pincer; 5. (*съ търбила*), sonner; 6. (*съ устна*), siffler; 7. *свыратъ*, *в.* imp. ils chuchotent.

Свътене, *м.* la cognition.

Свътенъ, *adj.* raisonnable, conscient, caté-gorique, religieux.

Свъстно, *adv.* en conscience, en sûreté de.

Свъсть, *фг.* la conscience, le for intérieur, la scrupule; 1. *фг.* le tribunal de la conscience, religion *фг.*; 2. *безпокоѣство на -та*, le scrupule; 3. *бѣне* —, *фг.* le cri.

Свъствивамъ, *ва.* désabuser, désavengler, désenchanter; | -са, *вр.* se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits *м.*, se faire scrupule de.

Свъствиване и -тене, *м.* le désabusement, désavenglement, désenchantement *м.*, conscience *фг.*

Свътене, *м.* la splendeur, resplendissement, rayonnement *м.*, gloire *фг.*; | *фг.* l'éclaire, éclat, feu, *м.*; | *Phys.* la coruscation.

Свътняникъ, *м.* la lanterne, torchère *фг.*

Свътняло, *м.* le luminaire; | *фг.* le flambeau, fanal *м.*

Свъткавица, *фг.* la foudre, tonnerre, éclair *м.*, fulguration *фг.*

- Свѣткамъ**, *vn.* étinceler; 1. *fig.* boire; 2. **свѣтка**, *v. imp.* il flamboie, il fulgure, il éclaire; 3. -каса (*за морето*), *Mar.* elle brasse. [fulguration.]
- Свѣткане**, *sn.* l'étincellement *m*; || *Chim.* la **Свѣтлакъ**, *sm.* insecte, la lampyre ou ver luisant, luciole *f.* [facule.]
- Свѣтла луна** (*на слънцето*), *sf.* *Astr.* la **Свѣтла**, *adj.* lumineux, luisant, clair, serein, net; || *Méd.* lucide.
- Свѣтлива звѣзда**, *sf.* *Astr.* la luisante.
- Свѣтливостъ**, *sf.* la conscience; || **свѣчане** —, *Phrén.* la conscienciosité.
- Свѣтливъ и -ликавъ**, *adj.* luisant, éclatant, resplendissant, scintillant, flamboyant, étincelant, rayonnant, reluisant, lumineux, scrupuleux, consciencieux; || (*за цѣлтове*), voyant. — **умствовачъ**, *sm.* un scrupuleux.
- Свѣтлина**, *sf.* la lumière, clarté *f.* brillant *m.* illustration *f.* jour *m*; 1. *fig.* le lustre, le relief; 2. слаба —, la lueur; 3. боеве отъ —, *Méd.* la photophobie; 4. вънецъ отъ —, l'auréole *f*; 5. една зоря —, jet de lumière, *m*; 6. държа на — яйце, *va.* mirer; 7. распространене на —, la diffusion; 8. распръстнуване —, la disgregation; 9. распръстнувамъ —, *va.* *Opt.* disgréger; 10. който бѣга отъ —, lucifuge *et* -fugace, *adj*; 11. който неотбѣлсква —, *Phys.* acampte, *adj*.
- Свѣтлость** (*мн.ла*), *sf.* excellence, Altesse sérénissime, sérénité, seigneurie, grâce, *f.*
- Свѣтлы отворки**, *sf. pl.* les clairs *m.*
- Свѣтлѣя**, *vn.* resplendir, figurer; || **свѣтлѣе**, *v. imp.* il chatoye.
- Свѣтовень и -токи**, *adj.* mondain, séculier, temporel, terrestre. — **гражданиецъ**, *sm.* un cosmopolite *et* -litain.
- Свѣтовна болестъ**, *sf.* la syphilis; || **прѣхванатъ отъ** —, un vénérien; || **цѣръ за** —, *Méd.* antisiphilitique, *adj. m.* — **власть**, *sf.* le temporel. — **пустотия**, *sf.* la mondanité. — **сжница** (*на епископъ*), *sf.* la temporalité.
- Свѣтовно**, *sm.* le profane.
- Свѣтовность**, *sf.* la terrestréité.
- Свѣтоносень**, *adj.* lumineux.
- Свѣтосѣнка**, *sf.* le clair-obscur.
- Свѣтска сжница** (*на церковата*), *sf.* la sécularité. [séculier, profane.]
- Свѣтски**, *adj.* lai, laïque *et* laïc, communal, — **човѣкъ**, *sm.* un mondain. [laterne.]
- Свѣтувамъ**, *vn.* vivre.
- Свѣтулка**, *sf.* insecte, le fulgore ou porte-
Свѣтулкане, *sm.* *Astr.* le scintillement.
- Свѣтъ**, *sm.* le monde, siècle *m.* création, lumière, commune, machine ronde *f.* public *m*; 1. *fig.* la terre, le parterre; 2. ветый —, l'ancien monde; 3. новый —, le nouveau monde; 4. ветый и новый —, *Geogr.* le continent; 5. другый —, l'autre monde; 6. на край -тъ, au bout du monde; 7. знание —, le savoir vivre; 8. образъ на -тъ, le cosmorama; 9. прѣдъ всичкый —, *adv.* publiquement; 10. прѣдъ цѣлъ —, au vu *et* au su de tout le monde; 11. това го знае цѣлъ —, c'est le secret de la comédie; 12. на -тъ, sous le soleil; 13. на тоя —, ici bas; 14. познавамъ странитъ на -тъ, *va.* s'orienter; 15. поставяне своредъ странитъ на -тъ, *Archit.* l'orientation *m*; 16. поставямъ или разлагамъ споредъ странитъ на -тъ, *va.* orienter; 17. оставямъ -тъ (*умирамъ*), *va. fig.* aller au royaume des taupes *f*; 18. отивамъ си на оня —, *vn. fam.* déménager.
- Свѣти**, *vn.* briller, luire, rayonner, éclater, rutiler; 1. *fig.* reluire; 2. (*къ кому*), éclairer; 3. свѣти (*за слънцето*), il donne, il luit.
- Свѣщарница**, *sf.* la chandellerie.
- Свѣщаръ**, *sm.* un chandelier, un cirier; || -рка (*търговка*), une chandelière.
- Свѣщень**, *adj.* lunaire.
- Свѣщна лавница**, *sf.* la chandellerie. — **цѣва** (*оржиде*), *sf.* *Chir.* le porte-bougie.
- Свѣщникъ или Свѣтляникъ**, *sm.* le chandelier, le flambeau; || (*за машалъ*), la torchère; || (*за огаръци*), le brûle-tout.
- Свѣщниче** (*съ рачка*), *sm.* le martinet.
- Свѣщно накинчване**, *sm.* la bobèche.
- Свѣщноносецъ**, *sm.* un acolyte; 1. (*у Гръци*), un lampadophore; 2. (*у католици*), un céroféraire; 3. зване на —, acoletat, *m.* — **слъччентъ**, *adj.* *Astr.* luni-solaire.
- Свѣщъ**, *sf.* la bougie, le flambeau; 1. (*люва*), la chandelle; 2. излъяна —, chandelle moulée; 3. потопна —, chandelle plongée; 4. la lumière, la lune; 5. нова —, nouvelle lune; 6. пълна —, pleine lune; 7. априлена —, lune rousse.
- Святая Святыхъ**, *sf.* le saint des saints; || (*у Евреи*), le sanctuaire; || **день всѣхъ Святыхъ**, le toussaint.
- Святялница**, *sf. fig.* le sanctuaire.
- Свято**, *adv.* saintement; || -то, *sm.* le sacré; || *fig.* en odeur de sainteté, *f.* — **въвчило**, *sm.* le sacrement. — **кражба**, *sf.* le sacrilège. — **кражбень**, *adj.* sacrilège; -бно, -ment. — **крадецъ**, *sc.* sacrilège. — **купецъ** (*симонически*), *adj.* simoniaque; || -пецъ, *sm.* un simoniaque. — **купство** (*симонія*), *sm.* la simonie.
- Святостъ**, *sf.* la sainteté.
- Святче**, *sm.* le précis.
- Святъ**, *adj.* saint, *part.* béni.
- Святы Дарове**, *sm. pl.* le saint sacrement. — **тайны**, *sf. pl.* l'eucharistie *f.*
- Святый**, *adj. s.* saint, inte; sacré, le patron; 1. изхвърлямъ отъ брой-тъ на -тиятъ, *va.*

décanoniser; 2. клянѣса на всичкѣхъ-ти, *vr.* jurer ses grands Dieux; 3. причитамъ нѣкого въ брой-тъ на -иѣхъ, *va.* béatifier.

Святый Духъ, *sm.* le Saint-Esprit.

Святѣя (притворна), *sc.* hypocrite; 1. *fig.* le bigotisme, sanctuaire *m.* un pharisien; 2. смръсникъ на —, *sc.* sacrilège; 3. смръсаване -тыни, le sacrilège.

Святъ и -тавамъ, *va.* sanctifier, baptiser; | който -тава, sanctifiant, *adj.*

Священна драма (мистерія), *sf.* le mystère. — книга (у Римляни), *sf.* le King.

Священникъ, *sm.* un prêtre.

Священническа кѣща, *sf.* le presbytère.

Священнически, *adj.* sacerdotal; | (попски), presbytéral.

Священническо зване, *sm.* le sacerdoce.

Священо, *sm.* le sacré.

— бранило (у Римляни), *sm.* l'ancile *m.*

— началѣ, *sm.* la hiérarchie.

— Писане, *sm.* la Bible; | (агиография), l'hagiographie *f.*

— писатель (агиографъ), *sm.* un agiographe.

— писны книги, *sf.* livres hagiographes *m.*

— службашъ, *sm.* ministre des autels, *m.*

— училиникъ, *sm.* un doctrinaire.

Священство, *sm.* la prêtrise, sacerdoce *f.*, sanctuaire *m.*

Священъ, *adj.* saint, sacré, hiératique.

— херолдъ (у Римляни), *sm.* un fécial.

Священи игры, *sf.* pl. jeux hiéroniques *m.*

— мѣста, *sm.* pl. sacrés parvis *m.*

Сгабосвамъ, *va.* (voyez Лажж).

Стапъ, *sf.* la troupe, multitude, volée *f.*, peuple *m.*; | *fig.* la vermine; | (животны), le troupeau.

Стащевамъ (сѣхъ), *va.* traquer.

Стащеване, *sm.* l'ém. la traque.

Стибавина, *sf.* la courbure, la couture.

Стибамся, *vr.* se courber, se plier, se blouer, fléchir.

Стибане, *sm.* le courbage, le fléchissement.

Стиблявъ, *adj.* ployable.

Стоворень, *adj.* consentant, convenu, concerté, uni, compatible avec, contractuel, conditionnel; | (сѣмѣ), d'accord; | —, *interj.* tôte.

— прѣписъ, *sm.* pour amplification *f.*

Стоворка, *sf.* la clause.

Стоворливъ, *adj.* accordable, accommodant, traitable, conciliable, facile; | *fig.* souple, maniable, pliant.

Стоворно, *adv.* d'accord, en conformité de, de connivence; | (сѣ), *Jur.* au désir de.

— задължене, *sm.* la soumission.

Стоворность, *sf.* la compatibilité, rapprochement *m.*, souplesse *f.*; | *Gram.* la concordance; | (на законы), la conciliation.

Стоворъ, *sm.* la convention, traité *m.*, capitulation, paix *f.*, contrat, marché, assentiment,

consentement *m.*, concordance, concord *f.*; 1. accord *m.*, ligue, intelligence *f.*, agrément, acquiescement, compact, aveu, oui, bail *m.*, affaire, soumission *f.*; 2. *fig.* le concert; union *f.*, unisson *m.*; 3. *Jur.* la stipulation; 4. *Com.* le concordat; 5. (сѣ сѣбѣ-та), *fig.* capitulation de conscience, *f.*; 6. и отъ двѣхъ страны направенъ —, *Jur.* contrat, bi-latéral; 7. подписка за —, la soumission; 8. права — (за нѣщо), *va.* traiter; | (за прѣдаване града), *Milit.* parlementer; 9. по -тъ, *adv.* contractuellement.

Стоварямъ, *va.* concilier, accorder; 1. *fig.* rajuster; 2. -са, *vr.* s'accorder, tomber d'accord, accéder à, compatir, ensemble, cadrer avec, eouter, concorder, conspirer, assentir à, se concerter, adhérer à, convenir à, contracter, acquiescer à, s'ajuster à ou avec, se prêter, stipuler, vouloir bien, dire amen, en passer pour; 3. *fig.* tôteper, rimer; | (за нѣщо), souscrire à; 4. *fam.* capituler; 5. (за плащане дълъ съ нѣкого), s'atermoyer; 6. (за прѣдаване града), capituler; 7. (но), consentir à; 8. -рамеса, s'entr' accorder; 9. който са -варя, consentant, *adj.*

Стоваряне, *sm.* le pacte.

Сгодень, *adj.* propre à, opportun; | (и за ходене), praticable; | най —, mieux.

— случай, *sm.* l'opportunité *f.*, temps *m.*

Сгодноджливность, *sf.* la respirabilité.

— носливъ, *adj.* portatif.

Сгодявамся, *vr.* fiancer; | (за двѣойка), rechercher en mariage *m.* (voyez Годявамъ).

Сгодяване, *sm.* les fiançailles *f.*, recherche en mariage, *f.*; | *fam.* les accordailles *f.*

Сгорена кость, *sf.* Chim. la claire (voyez Клеръ).

Сгорене, *sm.* Chim. l'ustion *f.*

Сгорещителенъ, *adj.* échauffant.

Сгорещявамъ, *va.* chauffer, échauffer; | -са, *vr.* s'échauffer.

Сгорещяване, *sm.* l'échauffement *m.*

Сготвене, *sm.* l'assaisonnement *m.*

Сграбчевамъ, *va.* ravir, surprendre, gripper; | *pop.* agripper.

Сграда, *sf.* le bâtiment, bâtisse, édifice, construction *f.*, les fabriques *f.*; 1. Архит. l'arrière corps *m.*; 2. (направа), le vaisseau;

3. (безъ покрытъ), Архит. hypétre, *adj.* *m.*; 4. (сѣ два реда стълбове), le diptère;

5. (сѣ чести стълбове), le systyle; 6. (обыкновенно сѣ стълбове), périptère, *adj.*;

7. планъ на видъ за —, l'épure *f.*; 8. важнѣшнѣ видове на —, Архит. la cage; 9. който обыча да му правятъ —, *fam.* un bâtisseur;

10. описанъ на -ды, un architectenographie; | описане на -ды, graphie *f.*

Сграждамъ, *va.* construire, édifier, ériger (voyez Граждъ).

Сграждане, *м.* l'édification, érection *f.*

Сграждатъ, *м.* un édificateur.

Сгърченъ, *adj.* racorni.

Сгърчевамъ, *ва.* grésiller; | *-ca, вр.* se retirer, se ratatiner, se recroqueviller.

Сгърчеване, *м.* le retirement, grésillement *m*; | *Méd.* la rétraction; | (*на кожата*), *Méd.* l'intertrigo *m.*

Сгърчива (*за коса*), *adj.* crépu. [tique.

Сгървательно сръдство, *м.* *Méd.* la therman-

сгързители, *adj.* corrodant.

Сгързявамъ, *ва.* corroder.

Сгъръшавамъ, *вр.* faillir, récidiver.

Сгъръшаване и -шене, *м.* la faute, noucité, offense *f.* [labdacisme.

Сгършено изговаряне (*на буква L*), *м.* le — удвоене (*на буква L*), *м.* la lallation.

Сгършенъ, *adj.* fautif.

Сгъръшателностъ, *сф.* la faillibilité.

Сгура, *сф.* l'écaille, chausure *f*; 1. *сф.* la chiasse; | или кечиста смѣсь отъ —, *Métall.* le cochon; 2. (*отъ исцукване*), le machefer; 3. (*отъ метали*), la scorie; 4. ставане на —, la scorification; 5. оплавамъ — отъ металлъ, *ва.* scorifier.

Сгурицы (*отъ грана отъ чукане нажежено желѣзо*), *сф. pl.* les crasses *f.*

Сгушеватъ (*на дърво, за кокошки*), *в. imp.* elles juchent et se —, *вр.*

Сгънато нѣщо, *м.* le pliage et pliement.

Сгънатъ, *adj.* double, coudé.

Сгъивамъ, *ва.* trourser, doubler, coudier, plier, ployer, replier, remplir, froneer, fléchir; 1. (*прани дръзги*), bouchonner; 2. (*платната*), *Mar.* serrer; 3. (*книги съ корици отъ хартия*), brocher; | подваръ на —, brocheur, euse; 4. *-ca, вр.* fléchir.

Сгъиване, *м.* le repli, rempli, répliment, fléchissement, pliage et pliement, plolement et ployage *m*; | (*на ръка, на крак*), *Anat.* le pli.

Сгъивателенъ, *adj.* Bot. plicatila.

— столъ, *м.* le pliant et siege —, *м.*

Сгъивателна мышца, *сф. Anat.* le fléchisseur.

Сгъивачъ, *ка, с.* plieur, euse.

Сгънка, *сф.* le pli, repli *m*; | (*на сухо отъ телане*), la pincure; | оглаждамъ -китъ на платъ, *ва.* défroncer.

Сгъстевачъ, *м.* *Phys.* le condensateur.

Сгъстене, *м.* la concrétion; | *Chim.* la concentration; | *Phys.* la corporification et -tisation. [*Chim.* concret.

Сгъстенъ, *adj.* grumelleux; | *Méd.* recuit; |

Сгъстително сръдство, *м.* le coagulum.

Сгъстителностъ, *сф. Phys.* la condensabilité.

Сгъстлявъ, *adj.* coagulant, condensable, concrescible.

Сгъствавамъ, *ва.* bondenser, coaguler, épaissir, concréter, figer; 1. *Chim.* concentrer, fixer; 2. *Phys.* corporifier et -poriser; 3.

(*цѣтило*), fonce; 4. *-ca, вр.* se condenser, s'épaissir; 5. *-таваса, в. imp.* il se coagule, il se caillebotte, il se caille, il se grumele, il prend et il se prend.

Сгъстване и -тене, *м.* la coagulation, gaillement, épaississement *m*, consistance *f*, figement *m*; | *Chim.* la fixation; | *Phys.* la condensation.

Сдобрене, *м.* la réconciliation, rapatriage et -trierment *m*, réunion, transaction *f*; | *сф.* le rapprochement.

Сдобрявамъ, *ва.* réconcilier, réunir; 1. *сф.* rapprocher, rajuster; 2. *сам.* rapatrier; 3. *-ca, вр.* se réunir, se rapprocher, se rapatrier, faire la paix, se raccomoder, se reparler, renouer, revenir; 4. *сф.* pactiser; 5. (*любавно*), transiger; 6. което може любовно да са добри, transigible, *adj.*

Сдобряване, *м.* le raccommodement; | сръдство за —, le mezzo-termine.

Сдобрителенъ, *adj.* transactionnel.

Сдобывамса, *вр.* (voyez Придобывамъ).

Сдървене, *м.* la stupeur, la torpeur, le transissement.

Сдървенъ, *adj.* stupéfait, endourci; 1. *сам.* transi; 2. (*сдърненъ*), gourd; 3. прави -но, *ва. сф.* transir.

Сдървявамъ, *ва.* engourdir, roidir et raidir, transir; 1. *-ca, вр.* s'engourdir, se roidir; 2. *сф.* se déferer; 3. сдървяваса, *в. imp.* il se lignifie.

Сдървяване и -рване, *м.* l'engourdissement *m*, stupéfaction, mortification *f*; | (*на животни*), l'hibernation *f*.

Сдружавамса, *вр.* associer, joindre.

Сдружаване, *м.* l'association *f*; | *Com.* la société, la compagnie.

Сдумвамса, *вр.* traiter; | (*на нѣщо*), voter (voyez Сговарямса).

Сдумване, *м.* la action; | *сф.* l'union *f*.

Сдушено, *adv.* intimement.

Сдушенъ, *adj. сф.* intime.

Сдъккувамъ, *ва. сф.* mâcher à.

Себе, *pron. réf.* soi, se et s' (pour soi); 1. самъ —, -си, soi-même; 2. за -си, *adv.* à part soi; 3. само по —, de soi, en soi; 4. на -си, sur soi, se et s' (pour à soi); 5. бывамъ извънъ -си отъ нѣщо, *вр.* ne pas se sentir de; 6. както за -си, corps pour corps; 7. като са брани самъ -си, à son corps défendant; 8. у -си, par devers soi. — любивъ, *adj.* personnel.

— любие, *м.* l'amour-propre *m*, la personnalité.

Севроки фарфоръ, *м.* le sévres ou porcelaine de Sévres.

Cera, *adv.* maintenant, à (de) présent, pour le présent, présentement, actuellement, aujourd'hui, en ce moment, à cette heure, ici, or ça; 1. — както, maintenant que; 2. отъ —, когато —, dès à présent, d'ici;

3. до —, jusqu' ici, en ça; 4. — е, tout de suite, prochainement; 5. — само, venir de (avec un infinit.); 6. — съ тогась, par échappées.
- Сегашень**, *adj.* présent, actuel, d'aujourd'hui. — случай, *sm.* l'actualité *f.*
- Сегашно врѣме**, *sm.* *Gram.* le présent.
- Сегментъ** (*отрѣзъ на обръчъ*), *sm.* *Гéом.* le segment.
- Седемдесеть**, *num.* soixante-dix. — годишень, *adj.* *ss.* septuagénnaire.
- Сдѣмдесетый**, *adj.* soixante-dixième; | -та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седемдесетина**, *sf.* la septantaine.
- Седмнаесеть и -тый**, *adj.* *num.* dix-sept; | -тый день (*на мѣсець-мъ*), le dix-sept.
- Седмнаесетый**, *adj.* dix-septième; | -та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седмь и -дмый**, *adj.* *num.* sept; | -дмый брой, *sm.* le sept; | умложавамъ съ —, *va.* septupler.
- годишень елень *sm.* cerf dix ou de dix cors, *m.* [nalité.
- годишно продължѣне, *sm.* la septen-
- гранникъ, -клинникъ, *sm.* *Гéом.* l'heptagone *m.*
- кжтень, *adj.* *Гéом.* heptagone; | -тжикъ, *sm.*
- лѣтень (-годишень), *adj.* septennal.
- лѣтје (*на човѣческый животъ*), *sm.* le septénaire.
- мжжје, *sm.* *Bot.* l'heptandrie *f.*
- пжтень, *adj.* septuple; | -тжото, *sm.* le septuple.
- струнна лира, *sf.* l'heptacorde *f.*
- Седнль** (*знакъ подъ с, ф*), *sf.* la cédille.
- Сѣмда часть**, *sf.* le septième.
- Сѣдмакъ** (*въ книги*), *sm.* le sept.
- Сѣдмичень брой**, *m.* nombre septénaire *m.* — редъ (*въ книги*), *sm.* la septième.
- Сѣдмый**, *adj.* septième; -мо, -мент; | -брой, -день, -мѣсець на труднось, le septième; | -день (*на декада*), *sm.* le septidi.
- Сѣзень или Лннекъ**, *sm.* *Mar.* la garçotte.
- Сѣндъ** (*помагащъ въ прѣстѣжане*), *sm.* un séide.
- Сѣзнинъ и -зъ**, *sm.* *t.* un écuier *m.* valet d'écurie, piqueur, palefrenier, *m.*
- Сѣймъ**, *sm.* la diète; | Германскы съюздѣнь, diète germanique; | частень —, *sm.* la diétine.
- Сѣкансъ** (*разсѣкателна линія*), *sm.* *Гéом.* la sécante.
- Сѣквестрація**, *sf.* la sequestration.
- Сѣквестровано имане**, *sm.* le séquestre.
- Сѣквеструвамъ**, *va.* séquestrer.
- Сѣквестръ**, *sm.* la séquestration, le séquestre; | давамъ или направлямъ —, *va.* séquestrer.
- Секретарски палатъ** (*канцеларія*), *sm.* le secrétariat. [l'airerie.
- Секретарница** (*канцеларія*), *sf.* la secré-
- Секретарство** (*-ска длъжностъ*), *sm.* le secrétariat.
- Секретаръ** (*таинъ писаръ*), *sm.* un secrétaire; 1. статъ —, secrétaire d'état; 2. тайный — (*у князъ*), secrétaire des commandements, *m.*; 3. помощникъ на —, un sous-secrétaire.
- Секретъ**, *sm.* le secret.
- Секста**, *sf.* *Mus.* la sixte. [sextant.
- Секстантъ** (*инструментъ*), *sm.* *Astr.* le Секстетъ, *sm.* *Mus.* le sextuor.
- Секстугъ** (*драмъ, 4 скрупула*), *sm.* le sextule.
- Секта**, *sf.* la secte; | обилжене разлитны -ты, le syncrétisme.
- Секторъ**, *sm.* *Astr.* le secteur; | (*на лагъ*), *Mar.* bateau de loch, *m.*
- Секуларизация**, *sf.* la secularisation.
- Сакуларизувамъ** (*правя джгоството на свѣтско*), *va.* séculariser.
- Секунда** (*на врѣмето и Mus.*), *sf.* la seconde.
- Секундантъ** (*на дуель*), *sm.* un témoin, un second. [séiam et sélan.
- Сѣламъ** (*питка цѣлѣ на Истокъ*), *sm.* le Сѣлачанинъ, *sm.* un vilain, un rustaud; | *pop.* un pécant.
- Сѣлачь**, *sm.* un manant; | (*въ шахматна игра*), le pion; | -аниамъ -лачи, *va.* pionner.
- Сѣлашки**, *adj.* malhonnête; -шки, -ment, à la paysanne.
- Сѣлащина**, *sf.* la rusticité.
- Сѣлдарка**, *sf.* une 'harangère.
- Сѣлдарски пазаръ**, *sm.* la 'harangerie.
- Сѣлдъ**, *sf.* poisson, le 'hareng; -дѣнь, de 'hareng; 1. ловене — и врѣме за него, la 'haringaison; 2. искормушване и настѣлане — въ буре, le saquage; 3. бжчвичка за —, la saque; 4. искормушванъ или настѣламъ — въ бжчва, *va.* saquer, ensaquer; 5. искормушачъ на —, un saqueur; 6. напушавамъ —, *va.* saurer; 7. напушване —, le saurissage; 8. напушена —, 'hareng saur et sauret; 9. напушевачъ на —, un saurisseur; 10. настѣлане — въ каче, le raquage; 11. настѣламъ въ каче —, *va.* raquer; 12. настѣлать на —, *t.* epesqueur, euse; 13. сущъ —, *va.* vagander.
- Сѣлей**, *sm.* *t.* l'acoulin *m.* (*вогъзъ Надовлачане*).
- Сѣленитокисѣла соль**, *sf.* *Chim.* la sélénite.
- Сѣленогграфически**, *adj.* sélénographique.
- Сѣленография** (*описане на мѣсець-мъ*), *sf.* *Astr.* la sélénographie.
- Сѣлень** (*металлоидъ*), *sm.* *Chim.* le sélénium.
- Сѣленийтъ**, *adj.* *Chim.* séléniteux.
- Сѣлитра**, *sf.* le salpêtre; -ратъ, de salpêtre; 1. *Chim.* le nitre; 2. смисамъ съ —, *va.* salpêtrer; 3. ставане —, le salpêtrage; 4. избова —, *v. imp.* il salpêtre.
- Сѣлитрена слаба кисѣлнна**, *sf.* *Chim.* eau seconde *f.*

Селитроварница, *sf.* la salpêtrière.
 Селитроваръ, *sm.* un salpêtrier.
 Селитрородъ, *sm.* *Chim.* le nitrogène ou azote.
 Селитрявъ, *adj.* nitreux.
 Селитряна или Азотна кисѣлина, *sf.* acide nitrique *m.*
 Селитряница, *sf.* la nitrière.
 Селитрясть, *adj.* *Chim.* salpêtroux.
 Село, *sm.* le village; -ски, de village; 1. le bourg, campagne, province *f.*, 'hameau *m.*; 2. оттеглевася на —, *vr. fam.* aller planter ses choux; 3. -ла, *pl.* le site.
 Селски, *adj.* rural, rustique, champêtre, agreste, campagnard, provincial, villageois.
 — народъ, *sm.* la commune.
 — лачинъ, *sm.* *Archit.* ordre rustique *m.*; | права или надѣлаванъ по —, *va.* rustiquer.
 — погъ (събраке-сѣмьпоное, les calendes *f.*
 — сѣдачъ, *sm.* un villageois.
 — сѣдникъ, *sm.* juge pédané *m.*
 — теветеръ, *sm.* le cadastre.
 Селски залгалки (ловъ хоро и др. *m.*), *sf.* *pl.* le sport; | притеа на —, un sportsman.
 Селце, *sm.* *dim.* la bourgade.
 Селчански, *adj.* rustaud.
 Селчанско състояние, *sm.* la paysannerie.
 Селчанинъ, -ланинъ и -лачъ, *ка, s.* paysan, anne; villageois, oise; un campagnard, contadin, manant; | -чански, *adj.*
 Селяхъ, *sm.* *t.* (voies Orjâie).
 Семинаристъ (ученикъ), *sm.* un séminariste.
 Семинарія, *sf.* le séminaire.
 Семитически езикъ, *sm.* langue sémitique *f.*
 Семіологически, *adj.* séméiologique.
 Семіология и Семіотика (наука за признаци на болестъ и възраст), la séméiologie et séméiotique.
 Сенаторска длъжностъ, *sf.* la sénatorerie.
 Сенаторски, *adj.* sénatorial et -torien.
 Сенаторъ, *sm.* un sénateur; | -рица, *sf.* une sénatrice.
 Сенатско отнѣчане, *sm.* le sénatus-consulta.
 Сенатъ, *sm.* le sénat; -тски, de sénat.
 Сенешалство (сѣдница), *sm.* la séné-chaussée.
 Сенешалъ, *sm.* un sénéchal; | жена му на —, une sénéchale; | нахѣстникъ на —, juge mage ou majé, *m.*
 Сенигеръ, *sm.* oiseau, le bouvreuil ou pivouine.
 Сенсиониствъ, *ка, s.* saint-simonien, enne; -нитски, *adj.*; | учене на -сти, le saint-simonisme.
 Сепія (черно цѣтило), *sf.* la sépia.
 Септемвиръ (чиноскикъ), *sm.* un septemvir.
 Септемвриаръ (у Френска революція), *sm.* un septembriseur. [septembre.
 Септемврий, *sm.* le septembre; -врийски, de
 Септетъ, *sm.* *Mus.* le septuor.
 Септима, *sf.* *Mus.* la septième.
 Септоръ, *sm.* *Mar.* la batoyale.

Сепсъ (вж. мовиденъ гущеръ), *sm.* reptile, le seps. [sérasker.
 Сераскиеръ (у Турцы), *sm.* un sérasquier et
 Серафимски (ангелски), *adj.* séraphique.
 Серафимъ (ангелъ първа стѣпенъ), *sm.* le séraphin.
 Сервиъ (трапезна наредба), *sm.* le service.
 Сержантъ, *sm.* *Milit.* un sergent.
 Серинетъ (стичешки органи), la serinette; | уча втиче на бѣяне посредствомъ — или свира съ —, вѣкоя пѣсень, *va.* seriner.
 Серпозенъ, *adj.* sérieux; -ано, -eusement.
 Серпозно, *adv.* plaisanterie à part.
 Сериъ, *sf.* la série.
 Сермиъ, *sf.* *t.* (voies Майка).
 Серпентиненъ, *adj.* *Minér.* serpentineux.
 Серпентинъ (вж. вивникъ, камыкъ), *sm.* la serpentine. [sm. le serpent.
 Серпентъ (инструментъ и свирачъ съ —),
 Серпуха, *sf.* plante, la sarrette et serrette.
 Сестра и -рица, *sf.* la soeur; 1. подойна —, soeur de lait; 2. сѣща —, soeur germane; 3. милостивны -ры, *pl.* soeurs grises ou de la charité.
 Сестерція (римска монета), *sf.* le sestercio.
 Сестрински, *adj.* sororial.
 Сестрица, *sf.* *dim. fam.* la soeurette.
 Сестроубийство, *sm.* le soricide.
 — убийцъ, *sm.* un soricide.
 Сетнина (сѣдствіе), *sf.* le resultat, suite, rech-reche; 1. *fig.* l'avenir *m.*; 2. (отъ болестъ), le reliquat; 3. имамъ —, *vn. fig.* tirer à conséquence, *f.*
 Сетиъ, *prép.* ensuite de, après, à la suite de, subseqüemment; | на —, ensuite; | най —, *adv.* enfin, finalement, en résultat.
 Сетиъшенъ, *adj.* dernier, infime.
 Сетіе (мѣрка), *sm.* le setier.
 Сѣте, *sm.* *t.* (voies Поченка).
 Сжурканъ, *adj. fig.* en marmelade.
 Сибаритство, *sm.* le sybaritisme et sybarisme.
 Сибилла (прокоблѣвачка), *sf.* une subylle.
 Сибиллински (прокоблѣвателъ), *adj.* sibyllin.
 Сибирска бѣлка, *sf.* *mamm.* le petit-gris.
 — мышка, *sf.* *mamm.* le lemming.
 — сайга (антимоло), *sf.* *mamm.* le saiga.
 Сибирски звѣробой, *sm.* arbrisseau, la toute-saine.
 Сива враба, *sf.* oiseau, le rollier. [wacke.
 — вакка (трагуматъ), *sf.* *Minér.* la grau-
 — женска дръва, *sf.* la grisette.
 Сивило, *sm.* cendre bleue *f.*
 Сивина, *sf.* le bleu.
 Сивнчкъ (бисне на цусо), *adj.* grisâtre.
 Сивкава котка, *sf.* chat chartreux *m.*
 Сивкавость, *sf.* la lividité.
 Сивкавъ, *adj.* livide.
 Сивоглавъ дроздъ, *sm.* oiseau, la tourd et tourdelle.

Сивоглавъ соколъ, *sm.* oiseau, le sacret et saccé.

— **жълтъ**, *adj.* gris de fer.

— **зелентъ**, *adj.* Bot. glauque.

— **платно**, *sm.* la bisonne.

— **синъ**, *adj.* ardoisé.

— **черъ** (*моравъ* *v.*), *adj.* gris de more.

Сивость и -вина, *sf.* le gris.

Сивчио, *sm.* un grison; || (*за конъ*), loupvet, *adj.*

Сивъ, *adj.* gris, bleu; 1. (*както дроздъ за колъ*), gris tourdille; 2. (*за косли*), grison;

3. (*за коса разлѣсена*), blanc; 4. **ставамъ**

—, *vn.* griser, grissonner.

— **камыкъ плочастъ**, *sm.* (voyez Аспидъ).

— **пътникъ**, *sm.* oiseau, le proyer.

— **цѣтъ**, *sm.* le gris, le bleu.

Сигмообразенъ, *sf.* Anat. sigmoïde (Σ).

Сигналъ (*закъ*), *sm.* le signal; || **извѣст-**

вамъ съ —, *va.* signaler; || **дѣзачъ на -лы**,

un signaliste.

Сигнатура *sf.* Typ. la signature.

Сигъ, *sm.* poisson, le lavaret; **сиженъ**, de

lavaret.

Сидерическа година, *sf.* année astrale f.

Сидеротехнически, *adj.* sidérotechnique.

Сидеротехнія (*жельзодѣлко производство*), *sf.* la sidérotechnie.

Сидръ (*ябълчна бира*), *sm.* le cidre.

Сидефенъ столъ (*у Римляны*), *sm.* chaise

curule f.

Сидефъ (*и на зжбъ*), *sm.* l'émail m; || **пакъ**

покрывамъ съ —, *va.* rémailler; || —,

plante, l'ambrette f, le baume.

Сизигія (*срѣме на нова и пълна сѣбрь*),

sf. Astr. la syzygie.

Сіамезъ (*наученъ платъ*), *sm.* la siamoise.

Сіенитъ (*видъ гранитъ*), *sm.* Minér. le syénite.

Сикера (*бгъра на четинароды*), *sf.* le cervoise.

Сиклъ (*драмъ и монета у Евреи*), *sm.*

le sicle.

Сила, *sf.* la force, vigueur, puissance f, pou-

voir m, autorité, efficacité et -cace, énergie,

intensité, faculté, vertu, portée f; 1. *fig.*

le fort, le bras, main, vie, valeur, sub-

stance f, sceptre, nerf, ressort m, moelle,

sève f, quintessence f, crédit m; 2. *Med.*

le ton; 3. (*на гласъ-тъ*), l'accent m; 4.

по-голѣма —, force majeure; 5. **обръжена**

—, force armée; 6. **бывамъ въ** —, *vn.*

pouvoir, savoir; 7. **доклъ ми държи -та**,

jusqu' à extinction de chaleur naturelle; 8.

колкото ми държи -та, à bras raccourci; 9.

измамъ —, *va.* être en vigueur, valoir; 10.

нѣмамъ —, *va.* n'en pouvoir plus; 11.

спадане —, la collabescence; 12. **споредъ -та**

на, Jur. au désir de; 13. **употрѣбывамъ чист-**

ката си —, *va.* faire rage f; 14. (*що дѣст-*

вува), l'agent m; 15. **съ все** —, à toute force,

à tour de bras, à toutes jambes, à tue-

tête; 16. **съ** —, *prep.* en vertu de; 17.

силы (*чинъ ангелски*), *pl.* les vertus f;

18. **военны** —, les forces.

Силенъ, *adj.* vigoureux, puissant, violent, in-

tense, impétueux, fort, véhément, furieux,

vif; 1. *mâle*, pétulant, efficace, énergique,

pressant, expressif, nerveux, ferme, rude,

raûlu et tablé; 2. *fig.* de fer, d'acier; 3.

fam. fier; 4. (*за джждъ изъ рѣкавъ*), bat-

tant; 5. **права по** —, *va.* enforcer; 6.

който е по — **отъ всичко**, l'atout m.

— **вѣтъръ** (*буйнъ*), *sm.* grand frais m.

— **месенъ буlionъ**, *sm.* bouillon perlé m.

— **тласакъ**, *sm.* la saccade.

— **ударъ**, *sm.* *fig.* coup d'assomoir, m.

Силлабически, *adj.* syllabique; — **ски**, -ment.

Силлепенсъ, *sm.* Gram. la syllepse.

Силлогисмъ (*отсичане на умъ-тъ*), *sm.*

le syllogisme; || **умствувамъ по -смы**, *vr.*

sylogistiquer.

Силлогистически, *adj.* syllogistique.

Силлометръ (*вържежомѣръ*), *sm.* Mar. le

sillemètre.

Силна прѣпирня, *sf.* tour de force, m.

— **страсть**, *sf.* fureur de, f.

Силно, *adj.* puissamment, intensivement, vive-

ment, fort, fortement, vertement, d'impor-

tance, à double, à triple carillon; || *fam.*

сегрément; || **кого дѣйствува** —, *Med.*

héroïque, *adj.*

— **желане**, *sm.* la concupiscence.

— **крѣвотечене**, *sm.* *Med.* perte de sang, f.

— **мѣтане** (*безпокойство*), *sm.* *Med.* la

jestigation. tisme m.

— **напругане** (*на жицимъ*), *sm.* *Med.* éré-

— **размърдеване**, *sm.* *fig.* le soubresaut.

— **смижреване**, *sm.* l'oburgation f.

— **хокане**, *sm.* la débilitation.

— **щене**, *sm.* l'appétition f.

Силность, *sf.* l'impétuosité f, furie, pétulance f.

Силомъ, *adv.* d'autorité, de haute lutte, à

force ouverte, de vive force; 1. *fam.* comme

un corps; 2. **земамъ** —, *va.* forcer; 3. **вла-**

аямъ —, *va.* forcer la consigne.

Силуетъ (*сѣнично облъзене*), *sm.* la silhouette

et silhouette.

Силфъ (*духъ у въздухъ-тъ*), *sm.* le sylphe

et sylphe; || — **фѣда**, *sf.* la sylphide.

Силаса, *vr.* se forcer, s'efforcer à, de.

Симара (*подрасникъ*), *sf.* la simarre.

Символически (*знаменателенъ*), *adj.* sym-

bolique, typique.

— **знакъ**, *sm.* l'attribut m.

Символическо прѣдставлене, *sm.* la sym-

bolisation.

Символъ (*знаменоване и — на една въра*),

sm. le symbole; || **le type**, emblème, attri-

but m, figure f; || (*на една въра*), le credo.

Симметрически (*сѣразмѣренъ*), *adj.* symé-

trique; — **ски**, -ment; || **быва -ски распо-**

женъ, *v.* *imp.* il symétrise.

- Симметрия** (*съразмѣрность*), *sf.* la symétrie; | **изъимане** —, l'asymétrie *f.* [-ment.
- Симпатически**, *adj.* sympathique; —**ски**, **Симпатія**, *sf.* la sympathie; | **имамъ** —, *vn.* sympathiser.
- Симптоматически**, *adj.* Méd. symptomatique.
- Симусъ**, *sm.* Archit. la cymaise et cimaise, gorge *f.*
- Симфонія**, *sf.* Mus. la symphonie, le concerto; | **съчинитель или свырачъ на** —, un symphonista.
- Синагога**, *sf.* la synagogue.
- Синапномъ** (*налагане съ хардаль*), *sm.* Méd. le sinapisme.
- Сингерастъ**, *adj.* spongieux.
- Сингерче**, *sm. t. Bot.* la spongiole.
- Сингеръ**, *sm. t. l'éponge f.*; | **истривамъ съ** —, *va.* éponger; | **който носи** —-ри, un épongiér.
- Синдикаленъ**, *adj.* syndical.
- Синдикъ** (*търговски расправачъ*), *sm.* un syndic; 1. (*духовенъ*), un promoteur; 2. (*съ градъ Бордо*), un jurat; 3. *длъжност на* —, le syndicat. [la sugillation.
- Синева** (*подкожно кръвоизлияване*), *sf.* Méd. Сенекдоха, *sf.* Rhét. la synecdoche et -doque.
- Синиларница**, *sf.* l'indigoterie *f.* [sique *m.*
- Синилна киселина**, *sf.* Chim. acide prussien.
- Синилнокислаа соль**, *sf.* Chim. le prussiate.
- Синило**, *sm.* l'indigo *m.* l'inde ou bleu d'Inde, *m.*; | *plante*, l'indigotier ou indigo ou anil, *m.*
- Синица-ремезъ**, *sm.* oiseau, le remiz.
- Синя**, *va.* bleuir; | (*съ просто синило*), emprosteler. [mandrilla.
- Синюбузень павианъ** (*шибекъ т.*), *sm.* le — *родна киселина*, *sf.* Chim. acide cyanique *m.*
- *родъ*, *sm.* Chim. cyanogène *m.*
- *тръкало*, *sm.* Chir. le cerne.
- Синявина**, *sf.* Chir. le cerne; | (*подъ очима*), yeux cernés *m.*; | **забыкалятъ съ** — (*за очи*), *vr.* se cerner.
- Синкаво зайче**, *sm.* quadr. le riche.
- Синкелъ** (*при патриархъ*), *sm.* un synécalle.
- Синкопическа нота**, *sf.* Mus. note syncope *f.*
- Синкопъ** (*съединене*), *sm.* Mus. la syncope; | **образовавамъ** —, *va.* Mus. syncooper.
- Синкъ** (*левантски гущеръ*), *sm.* reptile, le scinque.
- Синовиинъ**, *adj.* Anat. synovial.
- Синовия** (*стагна слага или мжга*), *sf.* Méd. la synovie. [-lement.
- Синодаленъ** (*съборенъ*), *adj.* synodal; —**но**, **Синодически**, *adj.* Astr. synodique.
- Синодъ** (*съборъ духовни*), *sm.* le synode.
- Синописиъ** (*скласене на книги*), *sm.* l'épistome *m.*
- Синонимически**, *adj.* synonymique.
- Синоптическая таблица**, *sf.* tableau synoptique *m.*
- Синтактически**, *adj.* syntaxique.
- Синтезисъ**, *sm.* Log. Mathém. la synthèse.
- Синтетически**, *adj.* synthétique; —**ски**, -ment.
- Синусъ**, *sm.* Mathém. le sinus; | **прѣкъ** —, *Geom.* sinus versé *m.*
- Синхротически**, *adj.* synchronique et -nistique.
- Синчець**, *sm.* plante, le bluét et bleuet, barbeau, aubifoin, *m.*
- Синъ**, *adj.* bleu foncé.
- **камыкъ**, *sm.* le couperose.
- **кремъ**, *sm.* plante, l'agaranthe *m.*
- **халцедонъ** (*скалъ камыкъ*), *sm.* la saphirine.
- Синъяса**, *vr.* bleuir.
- Синя жила** (*вена*), *sf.* la veine; | **малка** — *жнлчица*, *Anat.* la veinule et venule; | **въспалена на** —-лы, *Méd.* la phlébite.
- **ивница**, *sf.* cordon bleu *m.*
- **пжпка** (*подъ нокетъ-тъ*), *sf.* mal d'aventure, *m.*; | *pop.* le saphir.
- Сипай** (*индийски солдатъ*), *sm.* un cipaye et cipahi.
- Сипаностъ**, *sm.* oiseau, le secrétaire.
- Сипкавость**, *sf.* la fragilité.
- Сиракъ**, *sm.* un orphelin; —**ашкы**, d'orphelin; | *sc.* pupille; | —**ацы** (*безъ баща и майка*), *pl.* orphelin de père et de mère.
- Сирена** (*морска самодива*), *sf.* la sirène.
- Сираческа къпка**, *sf.* maison des orphelins ou orphelinat *m.*
- Сирачество**, *sm.* l'orphanité *f.* et orphelinage *m.*
- Сирийски езикъ**, *sm.* le syriaque et langue —, *sf.*
- Сириусъ** (*м. или Пжса звѣзда*), *sf.* Astr. le Sirius, la laniçula. [et sirocco.
- Сироко** (*югансточенъ вѣтеръ*), *sm.* le siroc
- Сиромашъ**, *adj. m.* pauvre; —**кня**, *sf.* -esse; 1. indigent, nécessaireux, mesquin, prolétaire, pauvre diable, misérable; 2. *fam.* pauvre, canere, besoigneux, souffreteux, gueux, canere; 3. *pop.* un grigou, lustruér *m.*
- **човѣкъ**, *sm.* *fam.* un meurt-de-fain.
- Сиромашинка**, *sm.* homme pauvre *m.*; | *fam.* *s.* pauvrete, ette.
- Сиромашия**, *sf.* la pauvreté, pénurie, mesquinerie, calamité, poulillerie, truanderie *f.*, besoin *m.*, guenserie *f.*; 1. *fig.* la stérilité; 2. *намирамъ въ* —, *vr.* être à la paille, coucher sur la paille, 3. *въ* —, *adv.* à l'étroit.
- Сиромашка къпка**, *sf.* le galetas.
- **постеляка**, *sf.* le grabat.
- Сиромашъ-та** (*пауперисмъ*), *sf.* le paupérisme; | (*на единъ народъ*), le prolétariat.
- Сиропенъ** (*нектаренъ т.*), *adj.* sirupeux.
- Сиропъ** (*нектаренъ т.*), *sm.* le sirop et syrup.
- Сирѣкъ**, *adv.* c'est-à-dire, c'est à savoir.
- Система** (*учни основъ*), *sf.* le système, méthode, hypothèse *f.*, genre *m.*; | **нареддамъ споредъ една** —, *vn.* systématiser.

Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
Систръ (тюмбелетъ у Египтяны), *ст.* le sistre.

Ситаръ, *ст.* un tamisier, étaminier *м.*

Ситень, *adj.* menu; | на-тыжасове, *adv.* menu.

— баруть, *ст.* poudre à giboyer, *ф.*

— ботракъ, *ст.* plante, la jusquiame, le plantain; | водень —, plantain aquatique.

— грисъ, *ст.* la semoule.

— росень дждець, *ст.* la brouée.

Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *ф.*

— мръжа, *sf.* le bregin.

— пила, *sf.* l'écouane *ф.*

Ситникъ *ст.* plante, le scirpe.

Ситно писмо, *ст.* la minute.

Ситны брабончицы, *sf. pl.* poudre de plomb *ф.*

— безцѣны камацы, *ст. р.* semence de diamants *ф.*

— и дръбны работы, *sf. pl.* la vôtillerie, la minutie, le brimborion; | салъгачъ съ —, *с.* vêtilleur, euse.

— чукуаны вжгале, *ст. pl.* l'aigremore *м.*

Сито, *ст.* le crible, tamis *м.*; 1. (отъ прим-кы), l'étamine *ф.*; 2. (за брашно), le bluteau et blutoir; 3. прѣсывамъ съ — брашно, *ва.* bluter.

— прилченъ платъ, *ст.* l'éfilé *м.*

Ситуация, *sf.* la situation.

Сифилитическа болѣсть, *sf. pop.* la vérole;

| прѣхванатъ отъ —, vérolé, *adj.*

Сифилитически, *adj.* syphilitique, vénérien; | *Méd.* verolique. [syphilis.]

Сифилисъ (сифтовна болѣсть), *ст. Méd.* la

Сифеорска колыба, *sf.* trou du souffleur, *м.*

Сифонъ, *ст.* Chir. le siphon et syphon.

Сициликъ (драмъ, в скрупула), *ст.* le sicilique.

Скабіоза (грьдна трѣва), *sf.* la scabieuse.

Скакалецъ, *ст.* insecte, la sauterelle, cécidéle *ф.*; | -лцы (прѣхеръкы), *pl.* le criquet. — човѣкъ, *ст.* un cabrioleur.

Скакачъ, *ка, с.* sauteur, euse.

Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1. *Мис.* l'échelle *ф.*; 2. (котно азбуки), *Мис.* la gamme; 3. -лы, *pl.* le brise-lame; 4. *Мар.* l'étole *м.*; 5. което расте между —, *Bot. rupestre, adj.*

Скалдъ (сдверень поетъ), *ст.* un scalde.

Скалнсть, *adj.* Géol. rocheux.

Скапелъ (лѣкарско ножче), *ст. Anat.* le scalpel.

Скаммонія, *sf. Pharm.* la scammonée.

Скара, *sf.* le grill, braisière *ф.*; 1. *Мар.* le caillébotis; 2. печено месо на —, la grillade; 3. пекъ на —, *ва.* griller.

Скарвамса (съ нѣкого), *вр.* rompre une lance avec; | *ф.* s'entre-choquer.

Скарване, *ст.* la mêlée, correction, morale *ф.*; | *ф.* la saccade. [fèvre —, *sf.*

Скарлатина (трѣска), *sf.* la scarlatine *ст.*

Скарисвамъ, *ва.* ébaucher; | (хурдисеамъ шѣтра), tendre; | -са. *вр.* se mettre.

Скарисване, *ст.* l'ébauchage *м.*

Скастревамъ, *ва.* sabrer, écharper.

Скатъ, *ст.* poisson, la raie; | малки —, le ratillon.

Скачамъ, *ва.* sauter, bondir, voltiger, sou- bresauter, cabrioler; 1. (съ коня), galoper; 2. (накъ), ressauter; 3. (вѣдимкома), *ф.* sauter; 4. скача (на едно мѣсто, за коня), *в.* *вр.* il piaffe; 5. който скача, bondissant, sautillant, *adj.*

Скачане, *ст.* le bond, sautellement *м.*, galopade, cabriole *ф.*; | (върху коня съ зала- влене за сѣдлото), la pommade; | (назадъ и напредъ, за коня), la virevolte.

Скачаница (конска), *sf.* la course; | (съ сплани), course au clocher.

Скачеване, *ст.* l'emboitement *м.*, chaîne, suite; | (колле), l'engrenage *м.* et -nure *ф.*

Скачеватса (наздъбени колеса), *в.* *вр.* elles engrenent et s' —, *вр.*

Скаченъ, *adj.* suivi.

Скачка, *sf.* le galop.

Скачникомъ, *adv.* per saltum.

Скворецъ, *ст.* oiseau. l'étourneau *м.*; | (късь), le sansonnet. [le square.]

Скверъ (ограден градинка на полна), *ст.*

Скелетъ (коститъ на мръсецъ), *ст.* le squelette; | *ф.* la carcasse.

Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2. (за страда), l'échafaud *м.*; 3. праване -лы, l'échafaudage *м.*; 4. турякъ -лы, *ва.* échafauder.

Скептически секта, *sf.* l'acatalepsie *ф.*

Скептикъ, *ст.* un sceptique.

Скептицизмъ, *ст.* le scepticisme.

Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.

Скерцо, *ст.* Mus. le scherzo.

Скилла (морски ракъ), *sf.* la salicoque et -cot *м.*; | (дрѣвнъ), la crevette ou chevrette.

Скниия (колыба), *sf.* le tabernacle; | (на заветъ-мъ), tabernacle du Seigneur.

Скиптръ, *ст.* le sceptre. [squirrhe.]

Скиръ (окорасене), *ст. Méd.* le squirre et

Скитамса, *вр.* errer, rôder, chôme, courir, courir la pretantaine et prétentaine, diva- guer; 1. *сам.* flâner; 2. (наследъ), trôler;

3. (на горѣ, на долу), vagabonder et -bouner, vaguer, battre le pavé; 4. (на околот), tour- nailler; 5. който са скита, errant, ambu- lant, *adj.*

Скитане, *ст.* la divagation; | (на горѣ, на долу), le vagabondage.

Скитаниъ, *adj.* ambulatorio.

Скитникъ, ница, *с.* flâneur, euse; un coureur, vagabond, passager, anachorète *м.*, *с.* ascète;

| *ф.* errant, *adj.*; | *сам.* 'haut-le-pied *м.*

— мѣдникаръ, *ст.* un drouineur; | чувалъ на —, la drouine.

Скитница, *sf.* une courrière.
 Скицовамъ (*надрасколламъ*), *va.* esquiser.
 Скинъ, *sm.* le crayon; | *Рисъ* le croquis.
 Скиграфически, *adj.* sciagraphique.
 Склеиваюса, *vr.* *Anat. Bot.* se souder.
 Склеивание, *sm.* *Bot.* le connectif.
 Склонене, *sm.* l'inclinaison *f.* condescendance, déférence *f.*; | *Gram.* la déclinaison; | (*за повождане*), *Milit.* l'embauche *m.*
 Склоненъ (*за размахване*), *adj.* brouillon.
 Склонителенъ, *adj.* pénétrant, facile; | *fig.* souple; | *и отило-*, *adj.* *Rhet.* délibératif.
 Склонливостъ, *sf.* la souplesse; | *Gram.* la déclinabilité.
 Склонливъ, *adj.* tolérant, traitable, déferant; 1. *fig.* maniable; 2. *Gram.* déclinable; 3. (*къмъ нѣщо*), *subj.*
 Склонностъ, *sf.* la disposition, direction *f.*, attrait *m.*, facilité *f.*; | *fig.* inclination (à, pour), attache *f.*, attachement *m.*; | (*къмъ нѣщо*), *fig.* pente *à*.
 Склонявамъ, *va.* convaincre, disposer, prévenir, entraîner, arraisonner, déferer à; 1. *fig.* fléchir; 2. *Gram.* décliner; 3. *-са*, *vr.* condescendre à, incliner, se prêter à; 4. *fig.* se plier à; 5. (*къмъ нѣщо*), résoudre à; 6. не са — нито на една страна нито на друга, *fig.* nager entre deux eaux.
 Сключавамъ, *va.* *fig.* nouer; | (*скарясама конь за ладя*), *Mar.* boiser un navire.
 Сключване (*на дагы у своде*), *sm.* *Archit.* le pendentif.
 Сключены вежды, *sf. pl.* la taupe.
 Скоба, *sf.* la 'happe, bride, gâche, main *f.*; 1. *Archit.* l'agrafe *f.*; 2. *Typ.* le crochet, accolade *f.*; 3. (*на брава*), *Techn.* le piculet; 4. (*желѣзна*), le crampon; | *заграбамъ съ -бы*, *va.* cramponner. [cable].
 Скобница, *sf.* le cramponnet; | *Anat.* la clavicule.
 Скобчастъ, *adj.* *H. nat.* claviculé.
 Скобченъ, *adj.* *Anat.* claviculaire.
 Скокъ, *sm.* la saut, gambade *f.*, élan *m.*; 1. (*вода*), le saut; 2. (*за изчудване*), le 'haut-le-cors; 3. (*на страна*), l'écart *m.*
 Сковто, *sm.* *Com.* virement de parties, *m.*
 Скопецъ, *sm.* un caunique, châtré, castral *m.*
 Скопявамъ, *va.* châtrer, mutiler, émasculer, bistourner, couper.
 Скопяване, *sm.* la châtrure, émasculation *f.*, bistournage et -nement *m.*; | (*подбужене*), *Chir.* la castration. [scorbut].
 Скорбути (*болестъ на жлъбинимъ*) *sm.* le scorbut.
 Скорбутенъ, *adj.* scorbutique; | (*човѣкъ*), *sm.* un —, *sm.* [Tasare *m.*].
 Скорецъ, *sm.* insecte, la mite; | *-рѣкъ*, *pl.*
 Скоро, *adv.* vite et -ment, promptement, rapidement, chaudement, prochainement, en courant, tôt, de sitôt, roide et raide; 1. *Mar.* presto; | *ѣко* —, prestissimo; 2. за —, dans peu, sous peu, tantôt; 3. на —,

bientôt; 4. по —, à la 'hâte, preste et -ment, plus tôt; 5. отъ -съ, на -съ, dernièrement; | *fam.* novissimé; 6. твърдъ —, à pas géant, comme un trait; 7. колкото са може по —, au plus tôt.
 Скоросрѣенъ, *adj.* 'hatif; -но, -ivement.
 — срѣйка, *sf.* le caléfacteur; | (*пруца*), le 'hativeau; | (*овоща*), le prématuré.
 — срѣйностъ, *sf.* la 'hativité.
 — срѣлостъ, *sf.* la prématurité, précocité *f.*
 — срѣлъ, *adj.* précoce; | (*за плодове*), prématuré. [nique *f.*].
 — печѣтна машина, *sf.* presse méca-
 — писане, *sm.* la tachygraphie, okygraphie *f.*
 — писенъ, *adj.* tachygraphique; -сно, -ment; | (*за писане*), cursif.
 — писецъ, *sm.* un tachygraphe et tachéographe, okygraphe, logographe *m.*
 — писно писмо, *sm.* la coulée et écriture coulée. [-lement].
 — прѣминувателенъ, *adj.* temporel; -лно,
 — прѣминувателна горещина, *sf.* *Méd.* la phlogose.
 — теченъ, *adj.* fugitif.
 — течностъ, *sf.* la fugitivité.
 — хватъ, *sm.* le canif.
 Скоростъ, *sf.* la rapidité, célérité, vitesse, vélocité, promptitude, 'hâte, précipitation, prestesse, roideur et raideur *f.*; | *Mar.* le allage.
 Скороща, *sf.* arbre, l'alizier *m.*
 Скорошенъ, *adj.* *fam.* chaud.
 Скорошъ, *sf. pl.* l'alize *f.* [chenillette].
 Скорпионникъ, *sm.* plant, la scorpiole, la Скорпионово масло, *sm.* la scorpiole.
 — сърдце, *sm.* *Astr.* l'Antares *m.*
 Скорпионъ (*и съзвѣдие*), *sm.* insecte, le scorpion.
 Скотника, *sf.* *fam.* une bestiole.
 Скотоводецъ, *sm.* éleveur de bestiaux, *m.*
 — лѣкарска наука (*ветеринария*), *sf.* art ou médecine vétérinaire *f.* [naire].
 — лѣкарски (*ветеринарски*), *adj.* vétérin-
 Скотска страсть, *sf.* la brutalité.
 Скотски, *adj.* bestial, animal, brutal.
 — дворъ или коконошъ, *sm.* la ménagerie.
 Скотство, *sm.* la brutalité, bestialité *f.*, abrutissement *m.*
 Скотъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestiaux), la bête; | самъ —, *pop.* une bestiasse; | *правагы -рове*, *va.* bestialiser.
 Скрипуиъ, *sm.* insecte, la sauterelle.
 Скробляа (*ниместа* *t.*), *sf.* la féculé, amidon *m.*, colle de pâte, — d'amidon; 1. мотривамъ — та отъ нѣщо, *va.* désespérer; 2. прави —, *va.* amidoniser; 3. разбъркана съ вода —, l'empois *m.*; 4. опирамъ — отъ рѣка, *va.* évider; 5. фабрика за — (*скробляръница*), la féculerie, amidonnerie *f.*
 Скроблярь, *sm.* un amidonnier.

Скроблюванентъ, *adj.* amylacé. [peser.

Скрывамъ (*призъмъ*), *va.* amidonner, em-

Скрыване (*на ризы*), *m.* l'empesage *m*;
| майсторъ за —, un empeseur.

Скроене (*дрѣха*), *m.* la taille.

Скроенъ [добръ —, bien conformé.

Скроявамъ (*другоче дрѣха*), *va.* recouper;
| (*игра нѣкому*), donner un coup de
jarnac, *m.*

Скрояване, *m.* la pensée.

Скрупулъ (*драмъ, 2½ грана*), *m.* le scrupule, le denier.

Скрывалница, *sf.* la retraite, sacristie *f*; 1.
fig. le repaire; 2. *fam.* la cache et cachette; 3. *Fortif.* la retraite; 4. ключарь
върху —, un sacristain.

Скрывамъ, *va.* cacher, couvrir, voiler, envelopper, enfouir, enfermer, dérober, recéler, celer, dissimuler; 1. *fig.* déguiser, étouffer; 2. (*плътната*), *Mar.* dégarnir; 3. — *са, vr.* se cacher, s'enfouir, se recéler, disparaître, s'abriter, fuir, échapper à, se sauver; 4. s'éclipser, faire le plongeon; 5. *fam.* gagner le taillis; 6. (*сжмръ*), *Méd.* rentrer; 7. (*отъ очи*), se dérober.

Скрыване, *m.* le cachement, célélation *f*;
| (*пары да не вържатъ*), *fig.* resserrement d'argent, *m.*

Скрыта мысль, *sf.* l'arrière-pensée *f*.

Скрытентъ, *adj.* secret, caché, sournois, sourd.

Скрытно сдѣлване, *sr.* la sous-entente.

Скрытность, *sf.* le secret, sournoiserie, obscurité *f*; | *fig.* la réserve; | *Jur.* l'obreption *f*.

Скрыто, *adv.* sous le manteau de la cheminée, entre cuir et chair, sous main; | *fig.* en dessous.

— нѣсто, *m. fam.* la cachette.

— нѣкое подбутване, *m.* quelque anguille sous roche, *f*.

— работене, *m. fam.* la cachotterie.

Скрытомъ, *adv.* secrètement, en secret, silencieusement, en cachette, à porte close, à la sourdine, à la dérobée, en tapinois, sous la custode, du coin de l'œil, obreptivement; 1. *fig.* sourdement, derrière le rideau; 2. *fam.* en catimini; 3. *pop.* à muse-pot et muche-pot; 4. позакачевамъ —, *va.* avoir les mains crochues; 5. продавамъ — *или* направамъ нѣщо безъ оцѣты, *va.* chat en poche, *f*; 6. приеми —, *Jur.* obreptice; 7. която върши все —, *s.* cachottier, ère.

Скрытъ, *adj.* secret, occulte, couvert, mystérieux, écarté, ignoré, latent, oblique, réservé, indirect, boutoné, dissimulé, dérobé, furtif, clandestin; | *fig.* détourné, concentré.

Скърбъ, *sf.* le regret, chagrin *m*, amertume, p'aînte, détresse, affliction *f*, ennui *m*, agonie, tribulation, peine *f*; | *fig.* la dou-

leur, tourment *m*, mélancolie, mortification, croix *f*.

Скърбѣса, *vr.* s'affliger, prendre à coeur, languir; | (*за нѣщо*), se chagriner de.

Скърстосване, *m.* pl. la 'haecture; | бѣлѣза съ —, *va.* 'hacter.

Скърдакъ, *m.* le crissement.

Скърцамъ, *vr.* jurer, 'hier, crier; | (*зжбы*), claquer des dents, crisser; | (*съ цигула*), râcler.

Скърцане, *m.* le craquement, crépitation *f*, 'hiement, cri *m*; | (*зжбы*), le crissement, claquement *m*; | (*на лѣстовица*), trissement d' l'hirondelle.

Скърцливъ, *adj.* strident.

Скърць, *interj.* crie-erac; | (*зжбы*), *adv.* crok.

Скършенамъ, *va.* fracasser; | — щенаса, *v.* imp. il se fracasse. [epscute.

Скърбаръ, *m.* plante, la barbe-de-moine ou Скърбъкъ, *m.* gellée blanche *f*.

Скърпецарница, *sf.* la poulserie.

Скърпецаръ (*майсторъ*), *m.* un poulrier.

Скърпецъ, *m.* la poulie, cabestan, vindas *m*; 1. *Mar.* le trévilon; 2. (*за подизане и свалляне*), le singe; 3. опинамъ съ — въже, *va.* *Mar.* trévilonner.

Скуби, *va.* peler; | (*непа*), ébarber.

Скула (*на ладѣя*), *sf.* *Mar.* la joue, épaule *f*.

Скумрия (*макрель*), *sf.* poisson. la scombre; | (*пеламидъ*), la pélamide.

Скупомъ (*монманъ т.*), *adv.* en gros, en masse, en foule, en bloc, en bloc et en tâche, à forfait, in globo.

Скутъ (*на дрѣха*), *m.* la basque.

Скуфа, *sf.* la calotte, escoffion; | *Fortif.* bonnet-à-prêtre *m*; | майсторъ —аръ, *m.* un calotier.

Скжпа фарфорѣя, *sf.* le cailloutage.

Скжпаръ, *m. pop.* un grigou.

Скжперникъ, *sr.* un avare, ladre, fesse-maille, villain, archivillain, sordide; 1. —ница, *s.* crasseux, euse; 2. *fig.* dur à la détente; 3. *fam.* un tire-sou, pince-maille, 'harpagon, arabe *m*; 4. *pop.* un pleure-pain ou —misère; 5. (*узрѣвъ*), *s.* carottier, euse et carottier, ère; 6. (*сжмъ*), *vn.* lésiner.

Скжперничень, *adj.* *fig.* tenace.

Скжпернически, *adj.* mesquin, vilain; | —ски, *adv.* segrément.

Скжперничество, *m.* la mesquineria, vilénie, chicheté, turquerie, sordidité, lésine; | *fig.* la tenacité.

Скжперничность, *sf.* la lésinerie.

Скжливостъ, *sf.* l'avarice *f*, parcimonie *f*.

Скжпливъ, *adj.* avaricieux; | (*за малы нѣща*), parcimonieux.

— играчъ, *m.* un grmelin.

Сжкнува, *vr. imp.* il s'augmente.

Сжкнуване, *m.* l'enchérissement, surhaussement, *m.*

Скупость, *sf.* la chicheté, illibéralité *f.*

Скупотія и -пя *sf.* la cherté, disette, famine *f.*

Скупъ, *adj.* cher, précieux, coteux, avare, ladre, chiche, crasseux, mesquin; 1. *Ag.* coriace, serré; 2. -но, *adv.* chèrement, cher; 3. *тырдъ* -но, 'hora de prix, au poids de l'or. — **камыкъ** (*блѣднѣ чѣсто*), *sm.* le clairor.

Скупы работы, *sf. pl. Jur.* les bagues *f.* et joyaux *m.* [harder.

Скупяса, *vr.* marchander, faire le renchéri, **Скупсанъ**, *adj. fam.* loqueteux.

Скупсамъ, *va.* rompre; | *Ag.* déchirer.

Скупване, *sm.* la rupture; | (*нечѣсто*), *Jur.* le bris.

Скупвачъ, *sm.* un abrégiateur; | (*на не-чѣсто*), *sm.* bris-souillé.

Скупсена рѣчь, *sf. Gram.* mot syncopé *m.*

Скупсене, *sm.* l'abrégé *m.*, abréviation *f.*, retouchement, raccourci, rapetissement, compendium *m.*; 1. *Gram.* la contraction; | **съ** —, contraste, *adj.*; 2. (*на нумѣ*), la somme; 3. (*на какѣ съдържане*), sommairement, *adv.*

Скупсень, *adj.* sommaire, raccourci, compendieux, succinct; | *Gram.* contracter; | **нумѣ** -но, *va.* sténographier.

Скупителенъ знакъ, *sm.* signe tironien ou -abréviatif *m.* [*f.* et *m.*

Скупителна буква (*у Римляни*), *sf.* sigle **Скупително**, *adv.* abrévativement.

Скупявамъ, *va.* abréger, raccourcir, écourter, accourcir, rédiger, rapetisser, écorner, supprimer, tourner court; 1. *Ag.* restreindre, élaguer, rogner; 2. *Gram.* contracter; 3. (*съчине*), raccourcir; 4. (*своиѣ раз-носки*), *Ag.* se raccourcir; 5. -са, *vr.* raccourcir, rapetisser et se —, se contracter.

Скупяване, *sm.* le résumé, abrégement, aperçu, accourcissement, raccourcissement, précis *m.*; | (*на реченото изпреполнѣ*), la récapitulation.

Скупжъ, *sm.* la fin.

Скуптвамъ, *va. fam.* nicher.

Слаба память, *sf.* mémoire labile *f.*

— страна, *sf.* le faible; | *Ag.* défaut de la cuirasse, *m.*

Слабиненъ, *adj. Anat.* inguinal; | *Méd.* iliaque.

Слабинна кость, *sf. Anat.* l'ilion *m.*

Слабинно придане, *sm. Méd.* le volvulus — чърво, *sm. Anat.* l'iléum et iléon; | при-дане въ —, l'iléus *m.* et passion iliaque *f.*

Слабинны, *sf. pl.* la 'hanche, aine *f.*; | *Anat.* les ils *f.*; -нѣтъ, des illos.

Слабинеленъ цѣръ, *sm. Méd.* relâchant, *adj.*

Слабинчъкъ, *adj. fam.* malingre.

Слабо, *adv.* mollement, de main morte.

— бѣло вино, *sm.* la blanquette.

— вино, *sm.* le ginguet.

— гледане, *sm. Méd.* l'amplopie *f.*

Слабогрьденъ, *adj.* pulmonique.

— душенъ, *adj.* faible.

— човѣкъ, *sm.* un efféminé.

— кръвенъ, *adj. Méd.* cachectique.

— кръвностъ, *sf. Méd.* la cachexie.

— мѣсто, *sm.* le faible.

— ногъ, *adj. fam.* écloppé.

— уменъ, *adj.* un crétin.

— уміе, *sm.* l'imbecillité *f.*, idiotisme *m.*; | *Méd. Ag.* l'ablépsie *f.*

— умъ човѣкъ, *sm.* un imbécille.

— щене, *sm.* la velléité.

Слабость, *sf.* la débilité, langueur *f.*, faible *m.*, misère, facilité, bonté, délicatesse, incommodité, exilte, maladivété, infirmité, caducité *f.*; 1. *Ag.* la mollesse; 2. *Méd.* l'adynamie, asthénie, énévation *f.*; 3. (*на оръе-ма*), *Mar.* le balant; 4. (*на гласъ*), la gracilité; 5. (*съ краката на конѣ*), la fourbure et forbature; 6. (*на памѣтъ-ма*), l'infidélité *f.*; | *Méd.* l'amnésie *f.*

Слабъ, *adj.* faible, débile, défaillant, languissant, langoureux, délicat; 1. petit, facile, lâche, flasque, veule, frêle, cassé, éteint, infirmé, caduc; 2. *Ag.* fêlé; 3. *Méd.* asthénique; 4. *fam.* blêche, ginguet; 5. (*смиръ, за ожа*), *Mar.* large; 6. (*за гласъ*), *Phys.* remission; 7. (*съ кръвтъ-ма конѣ*), faible d'esquive *f.*; 8. (*за пулъ-мѣ*), *Méd.* rare, concentré; 9. (*за съдѣлнѣ*), douteux; 10. (*за чѣдѣло*), lavé; 11. по —, *Ag.* inférieur.

— горденъ, *sm. Mar.* l'égorgeoir *m.*

— н чѣсть пулъ, *sm.* poulx formi- cant *m.*

— н страшилнѣ човѣкъ, *sm. fam.* poule mouillé ou laité *f.*

— човѣкъ, *sm.* un faible.

Слабѣи, *va.* blêchir.

Слава, *sf.* la gloire, renom *m.*, renommé *f.*, éclat *m.*, illustration *f.*, bruit, nom *m.*, auréole *f.*; 1. *Ag.* le relief, vogue *f.*, laurier *m.*, odeur *f.*; 2. *Jur.* la fâme; 3. (*добра или лошава*), *fam.* le prédicament; 4. — Богъ! *interj.* Dieu soit loué; 5. **бываъ въ** —, *vn.* *Ag.* regner; 6. **въ** — **самъ**, *vn.* figurer; 7. **въ** — **на святостъ-та**, *Ag.* en odeur de sainteté; 8. **за** —, à la gloire de; 9. **съ** —, *adv.* glorieusement.

Славенъ, *sm. oiseau*, le rossignol; | (*женски*), la rossignollette; | **къя както** —, *vn. fam.* rossignoler.

Славенъ, *adj.* glorieux, célèbre, fameux, renommé, illustre, excellent, parfait, signalé; | *Ag.* éclatant.

Славно дѣло, *sm.* action d'éclat, *f.*

Славолюбивъ, *adj.* ambitieux, avide de gloire.

— любіе, *sm.* l'ambition *f.*, amour de la gloire, *m.*

— словіе, *sm.* la doxologie, gloria *in*

excelesis, action de chanter les louanges de Dieu.

Славословы, *va.* glorifier, chanter les louanges.

Славя, *va.* glorifier; | *-ca, vr.* se glorifier dans.

Славянски языкъ, *sm.* langue slave *f*, le slave *et* slavon. [*slavon.*]

Славянщина, *sf.* un slavonisme, idiotisme

Слагать, *va.* placer, déposer, mettre, quitter, couvrir, rejeter sur; 1. compter, calculer;

2. *Mathém.* sommer; 3. (*долу*), reposer; 4.

(*долу оржие*), poser les armes *f*; 5. (*омъ себе-си*), résigner; 6. (*справа*), servir;

7. *-ca, vr.* se laisser vaincre; 8. (*идекому*), se laisser aller.

Слаганеи Сложене, *sm. Mathém.* la sommation.

Слагательна машина, *sf.* machine calculatrice *f*. [*officier du gobelet, m.*]

Слагачъ, *ка, s.* calculateur, trice; un chiffreur,

Сладилникъ (*на ечемикъ*), *sm.* le malteur.

Сладина, *sf.* la touraille.

Сладичькъ, *adj.* douceux; | *dim. fam.* doucet.

Сладка, *sm. pl.* le bonbon, la chatterie; | (*дътински*), le papau.

Сладка дума, *sf. fg.* la correctif.

— дятелница, *sf. planta*, le sainfoin ou espargette.

— мелница, *sf. dim.* la tartelette.

— ракия, *sf. pop.* l'hypothèque *f*.

— тыква, *sf. planta*, le giraumont.

Сладкавъ, *adj.* douceâtre; | *fg.* mielleux.

— корень (*лападецо*), *sm. planta*, la réglisse.

Сладкавы ластителны думы, *sf. pl.* emmiellé, *adj.*

Сладкарница, *sf.* la confiserie.

Сладкарско искусство, *sm.* la confiserie.

Сладкаръ, *ка, s.* confiseur, euse.

Сладко, *sm.* la comote, le dessert; | да ви е —, да ви е приетно, *interj.* bon appétit.

— гласенъ, *adj.* harmonieux, mélodieux; | (*за периодъ*), carré.

— гласие, *sm.* la cadence.

— горчива, *sf. planta*, la douce-amère, le solanum, vigne sauvage ou de Judée, *f*.

— гроздъ, *sm.* le chasselas.

— думецъ, *adj.* éloquent, bien-disant, disert.

— думецъ, *sm.* un beau parleur, agréable —, beau discoureur, *m.*

— думие, *sm.* l'éloquence, faconde *f*; 1. *fam.* le bien-dire; 2. *духовно* —, éloquence de la chaire ou religieuse; 3. *судническо* —, éloquence du barreau ou judiciaire.

— либивость, *sf.* la libidinosité.

— либивъ, *adj.* épicurien, libidineux.

— либецъ, *бка, s.* épicurien, enne.

— малко пиле, *sm.* la campine.

Сладки вина, *sm. pl.* vins de liqueur, *m.*

— крушы, *sf. pl.* poire de doyenard, *f*.

Сладостенъ, *adj.* délicieux, suave.

Сладострастенъ, *adj.* voluptueux, lascif, paillard, sensuel.

Сладострастие, *sm.* la volupté, luxure, paillardise, lascivité *f*.

Сладость, *sf.* la douceur, saveur, suavité *f*, assaisonnement *m*, aménité, bonté, bénignité; | *fg.* le goût, le palais.

Сладькъ, *adj.* doux; 1. (*за есно*), liquoreux;

2. (*за дума*), musqué; 3. (*за ебъде*), corsé; 4. (*за мисале*), nombreux; 5. *не* —, d'un goût relevé. [*lité, adj.*]

— гласъ, *sm.* la mélodie; | (*и апиements*),

— църъ, *sm.* l'adoucissant *m*.

Сладъ, *sm.* le malt; — дентъ, de malt.

Слазны, *va.* descendre, s'abaisser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*омъ есеско мѣсто*), déjucher;

3. (*омъ*), mettre pied à terre, descendre;

4. (*накъ*), redescendre; 5. *слава отъ клонъ* (*за кономка*), *v. imp.* elle déjuche.

Слазие, *sm.* l'abaissement *m*; | (*дъсу*), la descente; | при —-те, à la descente de.

Слама, *sf.* la paille, le foin et fenné; 1.

(*за покрывъ*), le chaume; 2. *покрыванъ съ* — *растение, va.* enchausser; 3. *продавать на* —, un paillote.

Сламена връзка, *sf.* l'accolure *f*.

— колыба, *sf. Milt.* l'abrivent *m*.

— купа, *sf.* le pailler.

— обивка, *sf.* le paillason.

— факля, *sf.* le brandon.

Сламено гръкало, *sm.* le garde-rappe.

Сламентъ дюшкы, *sm.* la paillasse.

— покрывъ, *sm.* l'abat-vent *m*.

Сламка, *sf.* brin de paille, *m*; | *Bot.* le tuyau;

| *хвърляи пробъ съ* —-ны, *va.* tirer à la courte paille.

Сламоръкалка, *sf.* le 'hache-paille.

Слампича, *sf.* la bûchette, brin, fém *m*.

Сламуракъ, *sm.* le bourrier (*вогъ Огъака*).

Слана, *sf.* la gellée blanche, frimas, givre *m*.

Слашина, *sf.* la salaison, saumure, saline, charcuterie *f*; 1. (*у мясото*), la panne;

2. *месола* —, le salé; 3. *мъсочола* —, petit salé *m*; 4. (*сениска, миска*), le lard;

5. *мощича отъ* —, le lardon, la fêche; | *набочева* — *въ месо, va.* larder; | *губерка за* —, la lardoire; 6. *мъговия съ* —, la charcuterie; 7. *мъговия ма* —, *s.* charcutier, ére.

Слашнарница, *sf.* le charnier.

Сластолюбиецъ, *sm.* un voluptueux, sensuel *m*; | *fg.* un sardanapale; | (*субаритис*), un sybarite et sibarite.

— либивъ, *adj.* voluptueux, sensuel, sardanapalique; | (*субаритиски*), sybaritique.

— човѣкъ, *sm.* un voluptueux.

— либие, *sm.* la volupté, sensualité *f*, sardanapalisme *m*.

Слива, *sf.* arbre, le prunier; | —-вы (*плѣдъ*), *pl.* la prune; | (*мечки или думени*), le pruneau.

Сливанъ (*градина съ сливы*), *sm.* la prunelaie.

Слнвзмъ, *va.* faire ou laisser égoutter; 1. (ноты), *Mus.* loucher; 2. (на охлжъ цѣв-милл), parfondre; 3. -са (съ едно), *vr.* s'identifier; 4. слнваса, *v. imp.* il s'allie avec; 5. слнваса (за рѣкы), elles confluent.

Слнване, *m.* l'identification *f*; | (на двѣ рѣкы), le confluent; | (на народности), le mélange.

Слнвица, *sf. Anat.* la glande; | (у жале), la noix; | съ надуты -цы, *Vétér.* glandé, *adj.*

Слнвнцы, *sf. pl. Anat.* l'amygdale *f*, ganglion *m*; 1. (на латина), *Anat.* le cotylédon; 2. (въ уста), la tonsille ou amygdale; 3. което са отгоса до -тъ, *Anat.* tonsillaire, *adj*; 4. пспалене на -тъ, *Méd.* l'amygdalite, tonsillite, *f*.

Слнвнчнъ, *adj.* glanduleux et -dulaire.

Слнвнчка, *sf. dim.* la glandule; | *Bot.* la glande.

Слнвнчъ сиротъ, *m.* le disparu.

Слнвнчъ, *adj. Gram.* inseparable; -тно, -ment.

Слободенъ, *adj.* libre, franc, dégagé, familier, cavalier, être tout en dehors; 1. (за рѣмето), vide; 2. (за искрствена), libéral; 3. (въ обяснене), privé; 4. (отъ снахнѣла т. чка), l'al'odallité *f*; 5. (омъ), libre de, franc; 6. -дио, *adv.* à la cavalière.

— брѣтъ (на рѣка), *m.* le frané-bord.

— ловецъ, *m.* robin de bois, *m.*

Слободя, *sf.* la liberté, franchise *f*, clef de champs, *m*; 1. *fg.* l'essor *m*; 2. замонтъ за лчнъ — въ Инглнтера, l'habeas-corpus *m*; 3. прнѣманъ —, *va.* prendre la liberté; 4. богубнтелъ кзмъ —, l'hericide, *adj*; 5. пбнъ за —, la carmaguola.

Слободна воля, *sf.* libre ou franc arbitre, *m.* — пропнъ, *sf. Rel.* l'astésisme *m.*

Слободно, *adv.* franchement, librement, en liberté, tout net, nettement; 1. нспрѣмно и —, *fg.* en toutes lettres; 2. правда да говоръ —, le franc-parler; 3. ходъ — на вѣтъ, *m.* avoir le ventre libre.

— влзине, *m.* l'entrée *f*.

— врѣме, *m.* le loisir; | (безъ работа), heures dérobées *f*.

— мѣсто (за кола), *m. Arch.* l'échappée *f* ou -rement *m.*

— обнасиене, *m.* la désinvolture.

— пчѣтане, *m.* liberté de la presse, *f*.

— съобщене (съ брѣтъ-мъ), *m. Mar.* libre pratique *f*.

Слободны искусства, *m. pl.* les arts libéraux *m.*

Слободомыслнтеленъ, *adj.* libéral.

Словарскн, *adj.* oratoire; -скы, -ment.

Словаръ, *ка, s.* haranguer, euse; un orateur.

Словенъ, *adj.* oral.

Словесны науки, *sf. pl.* les arts *m.*

Слово, *nom* bulgare de la lettre *C*.

Слово, *m.* le discours, oraison *f*, sermon propos *m*, cote *f*; 1. la lettre, le caractère;

| — по —, à la lettre; 2. (второ лице на Св. Троица), *Théol.* le Verbe; 3. (дамаскинъ), la prédication, le prône; | казвамъ —, *va.* prôner, prononcer, prêcher; | (на дѣло), *fat.* pérorer; | (за много), 'hanganger; 4. клеветанно —, le propos; 5. насѣчено —, propos interrompus *pl*; 6. части на -то, *Gram.* les parties d'oraison, *f*.

Слово Божіе, *m. fg.* la manne celeste.

— лнвннца, *sf.* fonderie de types, *f*.

— лѣецъ, *m.* un fondeur de types.

Словца, *m. pl.* l'âme *f*.

Слогъ, *sm.* la frontière, borne *f*; | *fg.* la li- sière; | (между двѣ земли), *fg.* la démar- cation. [et -sants, *m.*

Слоговъ, *m. pl.* les confins, les aboutenants

Сложень, *adj.* borné; | dévoué, humble; | бывамъ — на кѣщо, *vn.* être en butte à.

Сложнтелна стая, *sf.* l'office *f*.

Сложность, *sf.* la charge; | obéissance *f*.

Слонъ, *m.* le bécail, chalet *m.*

Слуга и -гаръ, *m.* un serviteur, domestique, garçon, valet, estafier *m*; 1. *Com.* un com- mis; 2. (на жени), un damoiseau et da- moisel; 3. (нажъ), un varlet; 4. най-ро- лѣмъ —, maître valet; 5. поемна —, valet de place; 6. (при товаряне), *Milit.* un goudat; 7. (въ харемъ), un adjémoglan; 8. хващамъ —, *vr.* se placer; 9. -гы, *pl.* la valetaille.

Слугари, *m. pl. Mar.* les apotureaux *m*; | ебирщина —, une penailerie.

Слугарка (у кѣжннъ), *sf.* dame d'ateur, *f*.

Слугарскн, *adj.* domestique.

Слугарско състояние, *m.* la domesticité.

Слугарство, *m.* la valetaille.

Слугарче, *m.* un groom.

Слугина и -гарка, *sf.* une servante, dome- stique, bonne, fille *f*; | стайна —, une suivante.

Слугувамъ, *va.* servir, fonctionner; | (за), servir de; | (си самъ), *vn.* se servir.

Слугуване, *m.* le service, office *m*, sujétion *f*.

Слугы, *m. pl.* la domesticité, les gens *m*, le communal, la maison, office *m*; | стайны за —, les offices; | исплждамъ испчнлтъ —, *va.* faire maison nette.

Служба, *sf.* la fonction, métier, service *m*, condition *f*; 1. Божъ —, le service; 2. на — въ проводничество, attaché d'ambassade, *m*; 3. на — самъ у нѣкого, *vr.* servir; 4. оставямъ —, *va.* se retirer; 5. сваляне отъ —, *Milit.* le dégradement; 6. сваляеъ самъ въ по-малка —, *vn. fat.* vacarier; 7. -жбы, *pl.* les services *m*.

Службашъ, *m.* un fonctionnaire, homme en place, *m*; | (номъ), un desservant.

Служебникъ, *m.* l'ordo *m*, missel, rituel, directoire, bref, bréviare, graduel *m*; | *fat.* le guide-âne.

Служене, *sm.* la célébration.

Служителство, *sm.* le gobelet.

Служникъ, *мѣща, s.* cabaretier, ère; un garçon, agent, servant; | *Сом.* un commis.

Служница жена, *sf.* une cantine.

Служа (службѣ), *va.* célébrer la messe, dire; | (*доб службѣ на денъ*), binner; | (*мѣсто*), servir.

Служенъ, *va.* fausser; | (*сидимъ*), bossuer.

Слупенъ, *adj.* bossué, enfoncé.

Слухово търбило (*борѣа*), *sm.* l'écouteur *m.*

Слуховъ, *adj.* auriculaire; | *Анат.* auditif.

Слухъ, *sm.* l'ouïe *f*; | l'oreille *f*.

Случай, *sm.* l'événement *m.* accident, incident *m.* occasion, rencontre, voi *f*, cas, 'hasarde *m.* fortune, occurrence *f*, sujet *m.* aventure *f*, champ *m.* conjoncture, ouverture *f*; 1. *fig.* la chance, le jour, coup de dé ou de dés *m*; 2. въ най-лошъ —, *adv.* au pis aller; 3. ако дойде —, le cas échéant; 4. въ —, en cas de; 5. въ всякой —, en tout et par tout; 6. на всякой —, à tout cas, à tout 'hasarde, à tout risque, règle générale, à telle fin que de raison; 7. напустивъмъ сроденъ —, *va.* marquer le coche; 8. по —, occasionnellement; 9. по — на, à propos de; 10. въ послѣднъ —, à tout rompre; 11. при —, dans l'occurrence; 12. приготвено за въ — неволя, un en cas; 13. въ противенъ —, sinon; 14. чѣмъ сроденъ —, *sm. fig.* être, rester ou se tenir en panne; 15. (*който стропаля*), le casse-bras.

Случайна промѣна (*на нота*), *sf.* Mus. la feinte. [*миѣра, f.*]

Случайна свѣтина, *sf.* échappée de lu-

Случайно, *adv.* par 'hasarde, accidentellement, d'occasion, en passant, incidemment, par aventure, par ricochet, par rateror, dans l'occurrence.

Случайность, *sf.* l'éventualité *f*, accidentalité *f*, accident *m.* accident, casualité, contingence *f*.

Случайнъ, *adj.* éventuel, occasionnel, accidentel, incident, casual, adventice, fortuit, contingent; | *Jur.* adventif, aléatoire; | *Méd.* schématique. [*sm.* le casual.

Случайны приходы, *sm. pl.* les émoluments

Случива, *vr.* se rencontrer, venir à (*avec un infinit*); 1. случива *v. imp.* il se passe, il arrive, il se fait, il avient, il a lieu, il intervient; | (*наседнама*), il survient; 2. ако са случи, le cas avenant; 3. какъ са случи, *adv.* de guingois, pêle-mêle; 4. намалко оста да са случи, il a manqué; 5. случися, il se trouva; 6. което са случива, occultent, *adj.*

Случване, *sm.* le fait, le trait.

Случка, *sf.* l'événement *m.* accident *m.* aventure *f*, cas *m.* occurrence *f*; 1. по —, *adv.*

incidemment; 2. цѣлъ редъ -къ, *fig.* le ricochet; 3. който са нища на -къ, un aventurier.

Слушамъ, *vr.* écouter, ouïr, entendre, obeïr à; 1. (*съ смилкуване*), *fig.* détouper les oreilles; 2. (*добръ*), prêter l'oreille; 3. вѣлявамъ ужъ какъ не —, *vr.* faire la sourde oreille. [*Jur.* ouï, *adj.*

Слушане, *sm.* l'audition *f*; | споредъ -то, Слушай! *adv.* garde à vous; | *interj.* 'holà; | -шайте, alerte!

Слушачи, *sm. pl.* les écoutans *m.* l'auditoire *m.*

Слушачъ, *sm.* un auditeur; | (*на смѣткъ*), *Jur.* oyant compte, *s.*

Слушливъ, *adj.* audible, perceptible à l'oreille, *f.*

Слушина борѣа, *sf.* cornet acoustique *m*; | говоря съ —, *sm.* corner.

Сълза, *sf.* la larme; 1. —, *plante*, la larmede-Job ou larmille; 2. -зы, *pl.* les pleurs *m*; 3. камене — отъ порѣзана лоза, pleurs de la vigne; 4. крѣя —, *va.* dévorer; 5. плача съ крѣявы —, *sm.* pleurer à chaudes larmes; | *Jam.* larmoyer; 6. притворны —, des larmes de crocodile; 7. роня —, *sm.* pleurer; | *Jam.* larmoyer; 8. който плачи съ —, larmoyant, *adj.*

Сълзень, *adj.* *Ант.* lacrymal.

Сълзи, *v. imp.* il sulte, il dégoute.

Сълзникъ, *sm.* le lacrymatoire et urne —, *sf.*

Сълзиници (*у сълзи*), *sm. pl.* les larmières *f* et -nières *m.* [*Épiphora m.*]

Сълзотечене, *sm.* le larmoïement; || *Méd.* — течна кость, *sf.* *Анат.* os unguis *m.*

Слънчасване, *sm.* héliose *f* ou coup de soleil *m.*

Слънце, *sm.* le soleil; 1. изгрѣване —, le lever; 2. излазъ —, soleil levant; 3. заедно съ -то, cosmiquement; 4. (*хлони хъкъ вечеръ*), *v. imp.* il décline; 5. мѣсто дѣто залази -то, *Mar.* la faillolse; 6. между изгрѣване и заходжане —, entre deux soleils; 7. простиране на —, l'insolation *f*; 8. —, рыба, *sf.* poisson, la dorée.

— свѣтене, *sm.* le girasole.

— стояне, *sm.* *Astr.* le solstice.

— стоятеленъ, *adj.* *Astr.* solsticial.

Слънчовникъ, *sm.* plante, l'hélianthe *m.*

Слънчова година, *sf.* année solaire *f*.

— горещина, *sf.* le 'hâla.

— любовница, *sf.* plante, l'héliotrope *m.* soleil ou tournesol *m.*

— роса, *sf.* plante, le rossolis.

Слънчовъ, *adj.* solaire.

— корень, *sm.* plante, l'orobanche *f*.

— прашенъ, *sm.* l'atome *m.*

— часовникъ, *sm.* cadran solaire ou -sciatérique *m*; | показалка на —, *Astr.* le gnomon; | искусство да правимъ -цы, la gnomonique.

Слѣда, *sf.* la trace, le vestige; | (*на слѣдъ*,

на чобѣхъ), la piste; | смѣсано на другѣ -ды, *Vén.* le contre-pied.

Слѣдъ и -дѣ, *вр.* suivre, continuer, succéder à, s'ensuivre, observer, venir; 1. *фг.* suivre, 2. (мѣстѣ-мѣ съ), *ва.* poursuivre sa pointe; 3. слѣдъ, se succéder (едина слѣдъ другъ), se suivre, s'entre-suivre; 4. който слѣдъ, *successif, adj*; | *Jur.* ensui- vant, *adj*; | (мындъ), *prep.* d'après.

Слѣдъ ие, *см.* l'observation *f.*

Слѣдъ ие, *adj.* postérieur.

— членъ, *см.* Mathem. le conséquent.

Слѣдъ ие, *adj.* suivant.

Слѣдъ ие, *adv.* par conséquent, par suite, partant, à postériori; | *conj.* ergo, donc

Слѣдъ ие, *см. pl.* la suite.

Слѣдъ ие, *ка, s.* observateur, trice; | -вѣдѣ, *adj.*

Слѣдъ ие, *adv.* conséquemment, partant.

— полицай (съ Инженера), *см.* un coronet.

Слѣдъ ие, *см.* le résultat, conséquence *f.*, événement, argument *m.*, conclusion, recherche *f*; 1. *фг.* le contre-coup, le fruit; 2. добро —, *fam.* bonne chance! 3. мындъ —, *ва.* entraîner avec soi; 4. мындъ —, inférer, déduire; 5. мындъ —, *Log.* la déduction; 6. по —, *adv.* à postériori; 7. въ —, en conséquence (*воуе* Сетинна).

Слѣдъ, *conj.* après, à la suite; 1. -мѣ, après que; 2. -това, -кого, après quoi; 3. — мене да стане чтоо же, après moi le déluge.

— смъртенъ (мѣдѣнъ слѣдъ смъртѣ-та на списатель-мѣ), *adj.* posthume.

— обидѣнъ сѣмъ, *см.* le heste.

— причастна молитва, *сф.* la postcommunion.

Слѣдъ, *см.* plante, l'althéa *m.*; la guimauve.

Слѣдъ, *сф.* *fam.* une borgnesse.

— брадѣ, *сф.* la fille et teille.

— врата, *сф.* fausse porte *f.*

— въра, *сф.* foi implicite *f.*

— змѣя, *сф.* reptile, l'orvet *m.*

— кобыла (мѣра), *сф.* le colin-maillard.

— уица, *сф.* l'impasse *f.* ou cul-de-sac *m.*

Слѣдъ ие и -пѣ, *см.* l'agglutination *f.*

Слѣдъ ие, *см.* la conglutination, concretion, liaison *f*; | *Anat.* l'abouchement *m*; | *Méd.* l'impérforation *f.*

Слѣдъ ие, *см.* un aveugle.

Слѣдъ ие, *см.* le gluten.

Слѣдъ ие, *adv.* à l'aveugle, aveuglement, à corps perdu.

Слѣдъ ие, *сф.* *Anat.* la commissure.

Слѣдъ ие, *сф.* la tenacité.

Слѣдъ ие, *adj.* Bot. tenace.

Слѣдъ ие, *adv.* tête baissée; | *фг.* à tâtons.

Слѣдъ ие, *см.* l'abcès, clou *m.*, pustule, gros- seur *f*; | (бубонка), *Méd.* le poulain et

poulain; | —поченъ или съ -поцы, pustuleux, *adj.*

Слѣдъ ие, *adj.* *Anat.* temporal, des tempe.

— роденъ, *adj.* aveugle de naissance ou aveugle -né, *ée.*

Слѣдъ ие, *сф.* la cécité, aveuglement *m.*

Слѣдъ ие, *сф.* borgne; 1. (и *фг.*), aveugle;

2. болница за -пы въ Паризъ, les quinze-vingts *m*; 3. — въ немъ болница, un quinze-vingts; 4. (за врата), feint.

— прозорецъ, *см.* fausse fenêtre *f.*

Слѣдъ ие, *см. pl.* *Anat.* la tempe.

Слѣдъ ие, *ва.* coller, agglutiner, conclutiner; | (маманъ), liaisonner; | (рѣдѣтъ сѣ), joindre les mains *f.*

Слѣдъ ие, *сф.* la glaire; 1. (слѣдъ ие тежливостъ), la mucosité et mucus *m*; | (съ растенствѣ), le mucilage; 2. налягане бѣла —, *Méd.* flux *m.* ou passion céliaque *f.*

Слѣдъ ие, *adj.* glaireux, mucilagineux; | *Méd.* muqueux.

Смѣна ие, *ва.* étonner, surprendre, embarrasser, confondre, terrasser, désarçonner, enchaîner, tenir en échecs; 1. *фг.* stupéfier, démonter, désorienter, déferer; 2. *fam.* interloquer; 3. (мѣсто), mettre à quia; 4. -са, *вр.* s'étonner de, s'embarrasser dans, se confondre, perdre la tramontane, perdre contenance, demeurer court, rester court, s'extasier de, s'embrouiller, s'ébahir; 5. *фг.* perdre la tête, se perdre, patanger, être capot; 6. (до вѣдѣ), tomber des nues *f.*

Смѣна ие, *см.* l'étonnement *m.*, surprise, confusion, perplexité *f.*, embarras, ébahissement, embrouillement *m*; | *фг.* l'extase *f*; | доуар- ванъ въ —, *ва.* intriguer.

Смѣна ие и -ванъ, *ва.* écraser; | *пор.* décarbouiller; | (мѣста), mettre au pilon *m.*

Смѣна ие, *см.* broiement et broiement.

Смѣна ие, *ва.* patel'ner.

Смѣна ие и -лане, *см.* la diminution, réduction *f.*, amoindrissement, abaissement, retranchement, décroissement *m.* et -sance *f.*, retraite, modération *f.*, affaiblissement, apétissement *m*; 1. (на нѣкое движение); la retardation; 2. (на перспективѣ), le raccourci; 3. (на разности), la réforme.

Смѣна ие, *adj.* diminutif.

Смѣна ие, *сф.* Gram. le diminutif.

Смѣна ие, *сф.* Chim. le smalt.

Смѣна ие, *сф.* l'émail *m.*, émail- lerie et -lerie *f.* [lerie *f.*

Смѣна ие, *см.* l'émailleur et

Смѣна ие, *ва.* émailler.

Смѣна ие, *см.* l'émail *m.*, brèche *f*; | майсторъ -таръ, *s.* émailleur, euse.

Смѣна ие, *ва.* diminuer, amoindrir, rabaisser, abaisser, retrancher, modérer, tempérer, réduire, reformer, apétisser, écorner; 1. *фг.* ralentir, attédier; 2. (разности)

си), se retrancher; 3. (сѣмлина), *Point*, assourdir; 4. -са, *vr.* se diminuer, s'amoindrir, s'abaisser, amortir, déchoir, rapetisser et se —, se raccourcir, s'user; 5. *fig.* baisser d'un cran.

Смарагдъ, *adj.* smaragdin.

Смарагдитъ (видъ пироксенъ), *sm.* Minér. la smaragdite. [par bonds.

Смахнато и нередовно, *adv.* par sauts et

Смахнати, *adj.* s. butor; || *fig.* toqué, timbré, 'hanneton, papillon; || *pop.* un frelampier; || *fam.* un dandin.

Смачквамъ, *va.* écraser, froisser, meurtrir, écacher, friper; || *pop.* écarbouiller; || (къ-кого), *fig.* couper l'herbe sous le pied.

Смачкване, *sm.* l'écrasement, froissement *m.*, froissure *f.*

Смаля, *adj.* surpris, confus, empêtré, stupide, ébouriffé, perplexe, ébahi, interdit, sot; 1. *fig. sc.* braque; 2. *fam.* ébaubi, hurluberlu; 3. (добръ), bien loti.

Смеждень, *adj.* voisin, adjacent; || (съ-къ-до нѣкого), *vn.* toucher et se —, *vr.*

Смеждность, *sf.* le voisinage.

Смеждуване, *sm.* la contiguïté.

Смелителенъ, *adj.* digestif, digestible.

Смелително сръдство, *sm.* le digestif.

Смелителность, *sf.* la digestibilité.

Смигамъ, *va.* eligner, jouer de la prune; || (къ-кому), *fig.* lorgner.

Смигане и -гнване, *sm.* le elignement, oeillade *f.*; || *fam.* la lorgnerie.

Смиласа или Стопяваса, *v. imp.* il se chymifie.

Смилае, *sm.* la mouture; || (на ъстия въ бабекъ-тъ), la digestion, chymification *f.*

Смилителенъ, *adj.* sensible; || *fig.* demonstratif. [sération, merci *f.*

Смилостиване, *sm.* la miséricorde, commi-

Смилavamca, *vr. fam.* s'apitoyer sur.

Смилване, *sm.* l'attendrissement *m.*, pitié *f.*, humanité *f.*; || безъ —, *fig.* battant, *adj.*

Смилъ, *sm.* plante, l'immortelle, xéranthème *f.*, hélianthème *m.*

Смирене, *sm.* l'humilité *f.*, abaissement, anéantissement *m.*

Смиреникъ, ница, *s. fam.* chattemite *f.*

Смиреность, *sf.* la modestie, retenue, courtoisie *f.*; || *fig.* l'hommage *m.*, réserve *f.*

Смирень, *adj.* paisible, humble, courtois, sage, privé, doux, chaste, retenu; *s. réservé.*

Смирителенъ, *adj.* humilant.

Смирительна къща, *sf.* maison de refuge, *f.*; || (за разлезени жени), les made-lonnettes *f.*

— риза, *sf.* camisole de force, *f.*

Смирна, *sf.* le benjoin; || (мирра), la myrhe.

Смърча, *sf.* arbre, le sapin; || канадека —, la sapinette; || гора съ -чи (смърчакъ), la sapinière.

Смърчена дъска или -бура, *sf.* la sapine. Смирavamъ, *va.* pacifier, apaiser, humilier, radoucir, abaisser, rabaisser, remettre; || *fig.* rabattre, mater; || -са, *vr.* s'apaiser, s'humilier, s'abaisser, s'anéantir.

Смирване, *sm.* l'humiliation *f.*

Смисамъ, *va.* mêler, entremêler de, allier, fondre, mixtionner, confondre; 1. *fig.* fusionner; 2. (съ ароматы), aromatiser; 3. (живакъ съ другъ металъ), amalgamer; 4. (numia), Irelander; 5. -са, *vr.* se mêler, se confondre, s'amalgamer, intervenir; 6. (съ), s'immiscer dans; 7. (съ нѣщо), s'entremêler, s'entremettre (voyez Смѣсамъ).

Смитане, *sm.* le balayage; || (на килимъ), la levée.

Смѣчavamъ, *va.* faire taire, mettre à quia; 1. *fig.* museler; 2. (за), passer sous silence *f.*; 3. (за нѣщо), supprimer; 4. -са, *vr.* se taire, demeurer court.

Смѣтъ, *part.* moulu (отъ мoudre); || -то злато (варакъ т.), *sm.* or moulu *m.*

Смокини, *sf. pl.* la figue; || приличенъ на -ня, *Méd.* carriqueux, *adj.*

Смокинообразно подухнуване, *sm.* *Méd.* la sycose.

— цвѣтъ, *sm.* plante, la ficoïde.

Смокиня, *sf.* arbre, le figuier; || градина на-садена съ -ни, la figuerie.

Смола, *sf.* la poix, bitume *m.*, lithocolle *f.*, camourlit, arcanson *m.*; 1. дървена —, poix-résine; 2. (за ортомы), *Mar.* le coudran; 3. буре съ —, *Mar.* la gonne; 4. мажъ съ —, *va.* poisser, bituminer; || (съ дървена), poix-résiner.

Смоленъ и -лястъ, *adj.* poisseux, bitumineux.

— камыкъ, *sm.* quartz-résinite *m.*

Смолотеченъ, *adj.* résinifère.

Смолястъ (камедастъ), *adj.* résineux.

Смотavamъ, *va.* dévider, démêler.

Смотаване, *sm.* le dévidage; || (коприна), démêlage.

Смрадане, *sm.* la gravéolence.

Смраданъ, *adj.* puant, fétide.

Смрадика, *sf.* arbrisseau, le redou et redoul.

Смрадъ, *sf.* l'infection *f.*

Смрадъ, *vn.* puer.

Смразиликъ, *sm.* un sycophante.

Смразывамъ, *va.* brouiller; || *fig.* désunir, mettre en compromis; || -са, *vr.* se désunir, se fâcher.

Смразыване, *sm.* *fig.* la désunion.

Смръзване, *sm.* le figement.

Смръзavamъ и -зvamъ, *va.* figer.

Смъркамъ, *va.* lamper; 1. (ня вино), *pop.* pîoter; 2. (сѣмѣ), prendre; || *fam.* priser; 3. (лютъ смъртъ), respirer des sels *m.*

Смъркачъ, *ка.* (на сѣмѣ), *s.* preneur, euse de tabac; || *fam.* priseur, euse.

Смъркуване, *sm.* chute du jour, *f.*; 1. по

- , sur la brune ou à la brune; 2. при —, à jour fallant ou failli; 3. при — на нощта, à la tombée de la nuit.
- Смръкувателенъ (за нощ), *adj.* tombant.
- Смръкувача (започенна да са —, *v. imp.* il commence à faire brun.
- Смръкъ (защипване отъ смъръ), *sm.* la prise; | смръкъ (водна вътрешка), le siphon et siphon. [*part. infecté.*]
- Смърсенъ, *adj.* entiché de, entaché de, infect.
- Смърсители, *adj.* miasmatique, pestilentiel, profane; | *Méd.* infectieux, loimique; | съчинено за —ми болести, la loimologie.
- Смърсникъ (на селския), *sm.* un profanateur.
- Смърсывамъ, *va.* infecter, empestier, entacher, polluer; 1. *fig.* souiller; 2. (за лошо бележ), *prop.* polluer; 3. (селянина), profaner.
- Смърсывано, *sm.* l'infection, pollution *f*; | *fig.* la peste; | (на селския), la profanation.
- Смъртеленъ, *adj.* mortal; —мо, —lement.
- врагъ, *sm.* ennemi capital *m.*
- Смъртелно, *adv.* à mort.
- Смъртеностъ (на рана), *sf.* la létalité.
- Смъртенъ, *adj.* *v.* mortal, ella.
- бой или дуелъ, *m.* combat à outrance, *m.*
- Смъртно отсѣждане, *sm.* peine capitale *f*.
- Смъртностъ, *sf.* la mortalité.
- Смъртоносенъ, *adj.* meurtrier, mortifère, homicide, assassine, paricide, délétere, léthal, létifère; | (за спазъ), juré.
- убийца, *sm.* un homicide.
- убийственъ, *adj.* meurtrier.
- убийство, *sm.* le meurtre, assassinat, homicide, paricide *m.*
- Смъртъ, *sf.* la mort, le décès, la fin, le tombeau, le trépas et trépassement; 1. *fig.* le cercueil, la camarde; 2. (къмъ дружо), *Jur.* le prédéces; 3. близо съмъ до —та, *en.* être aux portes de la mort, penser mourir; 4. достойнъ за —, capital, *adj*; 5. на —, *adv.* à mort; 6. по причина на —, per opitum; 7. роденъ смъртъ —та на баща см, posthume, *adj*; 8. отсѣждане на —, la proscription; 9. отсѣждане на — безъ смѣла, *va.* proscrire; 10. свидѣтелство за —, extrait mortuaire *m*; 11. смъртъ —та, d'entre-tombe, *adj*.
- Смъртъване, *sm.* la mortification.
- Смуглеръ (мадил), *sm.* le snogleur.
- Смукалникъ и —пачъ, *sm.* (и *H. nat.*), le sucour.
- Смукало, *sm.* pompe aspirante *f*.
- Смукалце, *sm.* la corne; | (сачеса), le tête-vin; | (у буболечки), *H. nat.* le suçoir.
- Смукане и —учене, *sm.* la succion, succion *m*, aspiration *f*; | *Méd.* l'inhalation *f*; | чървено трыкало на кожа отъ — или цалуване, le suçon.
- Смукателенъ клонъ (на дърво), *sm.* branche gourmande *f*.
- Смукливъ, *adj.* *Chim.* absorbitif.
- Смукъ (сифонъ, морска вътрешка), *sm.* trouble marine *f* ou siphon *m*.
- Смуча, *va.* sucer, humer, lamper, boire, manger; | (често), *fam.* suçeter.
- Смѣсовамъ, *va.* mélanger, déconcerter; 1. (за алкоолъ), *Chim.* alcooliser, 2. (за вода), couper; 3. —са, *vr.* se mélanger, s'incorporer (*voies* Смѣсамъ).
- Смѣсоване, *sm.* le mélange, incorporation, composition, promiscuité *f*; 1. *fig.* la fusion; 2. *Techn.* le liage; 3. (за алкоолъ), *Chim.* l'alcoolisation *f*; 4. (на два оцира), le métissage; 5. (на единъ металлъ съ живакъ), l'amalgame *m*.
- Смѣсова кърма, *sf.* la provende.
- Смѣсено, *sm.* *fig.* le farrago; 1. (вченица съ ржъ и вченица), la mouture; | *Agric.* le bernaige; 2. (отъ различни меса), pot pourri *m*.
- дитѣнъ, *adj.* *Geom.* mixtiligne.
- Смѣсенъ, *adj.* mêlé, mixte, implexe.
- обѣдъ, *sm.* l'ambigu *m*.
- Смѣслива трыкалка, *sf.* fièvre subintrante *f*.
- Смѣслитостъ, *sf.* la miscibilité.
- Смѣсливъ (който са смѣса добръ), *adj.* miscible.
- Смѣсъ, *sf.* le mélange, assemblage, composé *m*, complication, alliance, pâte *f*, les miscellanees ou —lanea *m*; 1. *fig.* l'alliage, macédoine, marqueterie *f*, ambigu *m*; 2. *Chim.* l'amalgame, combiné *m*; 3. *Pharm.* la mixture; 4. (литературна), les variétés *f*, les mélanges *m*; 5. (калей и олово), *Techn.* la basse-étouffe; 6. (саръ, нѣсакъ и лѣта), *voies* Бетонъ.
- Смѣстовамъ, *va.* insérer, intercaler, incorporer, contenir, apposer; 1. *fig.* enchâsser, loger; 2. (редъ), *Typ.* renfoncer, rentrer; 3. —са, *vr.* se camper; 4. (направленъ нѣсто), se ranger.
- Смѣстоване, *sm.* l'insertion *f*, apposition, intercalation; | *Typ.* le renforcement; | (на буква), *Gram.* l'épenthèse *f*.
- Смѣстена буква, *sf.* lettre épenthétique *f*.
- Смѣстенъ, *adj.* intercalaire.
- Смѣстелиница, *sf.* *Anat.* le réservoir.
- Смѣстеленъ знакъ (скобичица), *sm.* la parenthèse (*v.*).
- Смѣстелностъ, *sf.* la capacité, continence, contenance *f*.
- Смѣстливъ, *adj.* compressible et —primable.
- Смѣтаамъ, *va.* calculer, compter, supputer; 1. *fig.* combiner; 2. *Arithm.* opérer; 3. (напрѣдъ), précompter; 4. (нѣкого за нѣщо), repouter; 5. като — добрътъ и лошътъ години, bon an, mal an.
- Смѣтана, *sf.* la crème; 1. бита —, crème

- fouettée; 2. (съ *мисе медъ*), charlotte rosée f; 3. обирање —, l'écrémage m; 4. обирамъ —, *va.* écrémer; 5. бия —, *va.* fouetter; 6. хваца — (за *млеко*), *v. imp.* il crème.
- Смѣтаненъ, adj.** crémeux.
- Смѣтанна ябълка, sf.** *arbre*, le cachimettier ou corossolier. [*corossol*]
- Смѣтанны ябълки, sf. pl.** le cachiment ou
- Смѣтане, sm.** le supputation; | *Arithm.* l'opération f; | (на *арсента-мъ*), *Mar.* l'estime f. [*trice*]
- Смѣтатъ, ка, s.** compteur, euse; calculateur;
- Смѣтенъ, adj.** *H. nat.* stercoraire.
- Смѣтка, sf.** le compte, le calcul, la facture, le mémoire, le bordereau, le devis; 1. *fg.* la combinaison; 2. *Com.* le débit; 3. (съ *буквъ*), *Alg.* littéral, adj; 4. видена —, arrêté de compte, m; 5. забървана —, compte borgne; 6. (на *доходи и разходи за съ млеко*), *fam.* le budget; 7. (на *дълговете*), *voies* Билансъ; 8. (министерства), les travaux m; 9. (за *сграда*), devis estimatif m; 10. (скупомъ), cote mal taillée, f; 11. виждаме си —та съ никого, *va. Com.* solder; 12. нѣмъ си виждаме —та, nous voilà quitte à; 13. даваме —, la reddition, comptabilité publique f; 14. давамъ —, *va.* rendre compte; 15. живѣмъ на чужда —, *sm.* être sur les crochets de; 16. заминувамъ на —, *va.* mettre en ligne de compte, passer; | *Com.* débiter; 17. зимамъ си — м.мъ права си —, *va.* calculer; 18. задълженъ ради даване —, comptable, adj. 19. мисамъ —, comptabilité f; 20. маниствамъ —, *va.* facturer; 21. очистеноване —, le quitus, apurement des comptes, m; | (на *млого -мъ*), la liquidation; 22. очистенованъ-мъ, *v.* liquider; 23. пригледване —, audition des comptes f; 24. принасамъ отъ една — въ друга, *va.* risterner; 25. редъ-тъ на —, *fam.* l'item m; 26. събирване въ —, le mécompte; 27. събирване въ —, *vr.* se mécompter; 28. въ —, *Com.* à valoir; 29. за въ —, à compte; 30. за —, *Jur.* sur et tant; 31. за — на горъ-тъ на никого, aux dépens de; 32. по наша —, à votre compte.
- Смѣткарь, sm.** un arithmétique.
- Смѣтливостъ, sf.** l'industrie f; | (на *много за обясне на сѣмъ-мъ*), *fam.* l'entregent m.
- Смѣтливъ, adj.** spéculateur, combinateur; | *fg.* calculateur.
- Смѣтнато [добъръ —, de compte fait; | (съ м.мъ отъ нѣщо), à compter de; | едно вътъ друго —, du fort au faible, le fort portant le faible.**
- Смѣтнителна тоѣжка, sf.** la souche.
- Смѣтны дѣла, sm. pl.** la comptabilité.
- Смѣтъ, sf.** le fumier, crotte, criblure, vilenie, ordure f, les balayures f; | (отъ *сукно*), les épilchures f.
- Смѣхливъ, adj.** arlequin.
- Смѣхорія, sf.** la bouffonnerie; | *fam.* la badinerie, la niche. [*grille*, polichinelle m.
- Смѣхорко, ка, s.** rieur, euse; un railleur,
- Смѣхорливъ, adj. sm.** un bouffon.
- Смѣхотия, sf.** la risée.
- Смѣхъ, sm.** le ris, rire, m, risée, hilarité, dérision f; 1. аудъ —, un fou rire ou rire fou; 2. догледъ на —, risible, adj; 3. зимамъ на —, *va.* railler, tourner en ridicule, satiriser; | *fam.* ridiculiser; 4. наклонитъ нѣмъ —, rieur, adj; 5. принасямъ-вамъ отъ —, *vr.* rire à gorge déployée f.
- Смѣшениъ, adj.** plaisant, risible, comique, ridicule. drôle, burlesque, grotesque, dérisoire, croquanteux; 1. *fam.* falet, saugrenu; 2. *pop.* cocasse; 3. права са — м.мъ аудъ, *vr.* se ridiculiser.
- актеоръ (у а с.), *sm.* un mime.
- любовникъ, *sm. fam.* un galetin.
- начинъ, *sm.* le burlesque, la momerie.
- разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.
- старецъ, *sm. fam.* un roquentin.
- Смѣшениъ, adj.** rieur, badin. [*grime*]
- старецъ, *sm. Théd.* un grime et père
- Смѣшляло, sm.** un baladin.
- Смѣшна глава, sf.** *Arch.* le mascarou.
- игра, *sf. Théd.* le lazzi.
- комедія (м.мъ), *sf.* le mime.
- постѣпка, *sf. fg.* la comédie.
- Смѣшно, sm.** le ridicule.
- надраскуляване, *sm.* la caricature (*voies* Карикатура).
- облекло, *sm.* l'accoutrement, affublement m; | *fg.* le 'harnachement.
- писало, *sm.* le burlesque.
- Смѣшностъ, sf.** la ridiculité.
- Смѣшны приказки, sf. pl. fam.** les go-guettes f.
- Смѣя, sm.** oser.
- Смѣяса, vr.** rire, se moquer de, tourner en dérision, turlupiner; 1. *pop.* rioter; 2. (за-ради), rire de; 3. (нѣкому), se rire de; 4. (подъ *мустакъ*), rire dans sa barbe; 5. (противо *шечето си*), rire du bout des lèvres f; 6. (шума), rire aux éclats m, éclater de rire; 7. давамъ причина да ми са смѣятъ, se faire moquer; 8. способностъ да са смѣе нѣщо, la risibilité; 9. който има способностъ да са смѣе, risible, adj.
- Смѣжнувамъ (на м.мъ съ нѣра), va.** souffler.
- Смѣжревамъ, vr.** reprocher, corriger, quereller, prôner, chatier, corriger, remordre, sancer; 1. *fg.* mâtiner; 2. *fam.* semoncer; 3. (нѣкому), réprimander, moraliser, merculialiser.
- Смѣжреване, sm.** le reproche, réprimande f,

blâme m, correction, morale, admonition f, admonition, châtiement m; 1. *фр.* la saccade, mercuriale f; 2. *фам.* le vône, la vespérie; 3. (*аспѣтѣ*), *фр.* la sortie; 4. достойнъ за —, reprochable, châtiable, adj.

Смѣрзѣвать, *см.* un châtier.

Смѣтене, *см.* la décontenance; 1. *фр.* la sévère; 2. докарвань въ —, *ва.* décontenance; 3. постиганы въ —, *ва.* se décontenancer.

Смѣтенъ, *adj.* décontenancé.

Смѣтница, *см.* un brouillon.

Смѣтыванъ, *ва.* brouiller, effarer, dépayser; | —са, *вр.* se décontenancer.

Снабаванъ, *см.* munir, monter, pourvoir de; | (си *нѣво*), se monter en; | —са, *вр.* se munir de.

Снабаванеа, *см.* pl. la munition; | *бѣны*

Снага, *ср.* le corps, la chair, le tronc, le corsage; | *Анат.* le tronc; | *объясненъ* —, *ва.* corporifier et —periser.

Снагодѣнъ, *ср.* carnaçier.

Снадаване, *см.* le rallongement.

Снадица (*са нарѣсны ое*), *ср.* l'échantillonne; | (*са оарѣсны*), le bûnet ou tréteut; | (*са снѣгѣ* и *др.* м.), la douille.

Снадѣно (е), *вр.* *ср.* il est embollé.

Снадиванъ, *ва.* *Мвр.* abenter.

Снадиване, *см.* l'abatement m; ajoutage ou ajoutoir, bréage m. [*animal*].

Снаженъ, *adj.* corpulent, corporel, charnel.

Снажность, *ср.* la corpulence.

Снаха, *ср.* la bru ou belle-fille.

Снеманъ, *ср.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *фр.* dépouiller; 2. *Com.* escompter; 3. (*снѣдѣ*), relever; 4. (*снѣдѣ* и *нѣдѣ*), rabattre; | *фр.* rabattre;

5. (*оми лѣгѣ* и *ми мѣ*), démenter; 6. (*накъ* и *накъ оарѣсны*), recouper; 7. (*накъ*), lever; 8. (*оми оарѣсны*), déduire; 9. (*чѣм* и *оарѣсны*), *Ариѣм.* soustraire; 10. (*нѣдѣ*), tirer; 11. (*оми оарѣсны*), *вр.* se dépouiller.

Снемане (*снѣдѣ*), *см.* le relèvement; 1. (*оми оарѣсны*), *Ариѣм.* la soustraction; 2. (*оми лѣгѣ* и *нѣдѣ*), la descente de croix; 3. (*накъ* и *накъ оарѣсны*), *Ариѣм.* lever ou lever des plans, m; 4. (*накъ*), la levée; 5. (*оми оарѣсны*), la déduction; | *снѣдѣ* —, déduction faite de; 6. *Com.* l'escompte m.

Снемачъ, *см.* *Анат.* l'abaissure m.

Снишванъ, *вр.* baisser, s'abaisser, se tapir; | *снишванъ* съ землѣ (*са дѣнѣ*), *вр.* *ср.* il tase.

Снишване и —шене, *см.* l'abaissement; | (*снѣдѣ*), le surbaissement.

Снишенъ (*за снѣдѣ*), *adj.* *Ариѣм.* surbaisser.

Сневалъ, *ср.* la poupée, éprouve f, espoulin et espoulin m; | (*у марѣсны*), la navette;

| —, insecte, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *см.* l'ourdissage m et —dissure f.

Сноплъ, *ва.* ourdir; | (*на гѣрѣ* и *на дѣлу*), *вр.* faire la navette.

Сноплъ, *см.* la gerbe; 1. (*арѣсны*), la poignée; 2. *нравъ* или *сърѣзѣны* —оуе, *ва.* gerber, engerber; 3. *сърѣзѣны* —оуе, l'en-gerbage m.

Сношене, *см.* la relation, rapport m, liaison, correspondance, intelligence f; 1. *нравъ* —, *ва.* connecter; | (*снѣ*), s'entendre; 2. —са, *пл.* les transactions f.

Снѣгъ, *см.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба (*нравъ* 2), *ср.* le poêle ou poêle. le fourneau, le feu; 1. (*са снѣгѣ* и *нравъ*); 2. *нравъ* —, *вр.* *ср.* il neige; 3. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Соба, *ср.* la neige; —ганъ, de neige; 1. *нравъ* —, *ва.* *ср.* il neige; 4. *навалъ* съ —, (*са снѣгѣ*) *нравъ*, *adj.* 5. *накъ* —, *вр.* *ср.* il rôneige; 6. *покрытъ* съ —, *снѣгъ*, *adj.* 7. *нравъ* *нравъ* въ —, *Бот.* *нравъ*, *adj.*

Сойка, *sf.* le canif.
 Соколенъ дворъ, *sm.* la fauconnerie.
 Соколенъ ловъ, *sf.* la fauconnerie.
 Сокольникъ, *sm.* un fauconnier, autoursier *m.*
 Соколя, *sm.* oiseau, le faucon, autour, oiseau *m.*; 1. женск. —, la fauconnière; 2. нпр-вомъ нхвъркнуть —, le 'hoche-pied; 3. (за лова на жервахъ), faucon gruyer; 4. забулванъ —, *va.* charpenter; 5. патулка за —, le charpenter; 6. първа година на —, *Fauc.* le sautage; 7. едногодишкъ (за соколя), saure, *adj.*; 8. учене на —, l'antourserie *f.* [sacotrin *m.*
 Сокотрински сабуръ, *sm.* Pharm. aloès
 Сократически, *adj.* socratique.
 Сокъ, *sm.* le jus, suc *m.*; 1. (отъ grodzie), jus de la treille; 2. (отъ сладко дърво), jus de regliase; 3. (искусствено отъ го-вежда месо), le pressis; 4. (отъ палмово дърво), le tari; 5. (отъ плодое), l'eau *f.*; 6. нискуване -ове, l'excussion *f.*; 7. отдълъ хригителны -кове, *va.* sécréter; [отдълъ -кове, la sécrétion.
 Соларъ (сардъ), *sm.* un gabeleur.
 Солдатски, *adj.* soldatesque.
 — клашникъ, *sm.* Arille la capote.
 — листъ, *sm.* l'enrôlement *m.*
 — черъ хлѣбъ, *sm.* pain de munition, *m.*
 Солдатско оржѣ (за нѣмцы), *sm.* fusil de munition, *m.*
 — свидѣтельство, *sm.* l'enrôlement *m.*
 Солдатскы ремыцы, *sm. pl.* Mili. le four-niment.
 — сынове, *sm. pl.* enfants de troupe, *m.*
 Солдаты и тинъ, *sm.* un soldat, un guerrier;
 1. (отъ народна сурдѣ безъ форма), un biset; 2. бывахъ простъ —, *sm.* porter le mousquet; 3. ставане —, l'engagement, enrôlement *m.*; 4. занисванъ —, *va.* s'en-rôler; 5. -даты, *pl. coll.* la soldatesque; 6. нѣмъ —, *va.* Mili. engager; 7. събиране —, le rasolage; 8. събиратъ —, *va.* rasoler; 9. събиратъ на —, un rasoleur.
 Солена рыба, *sf.* la saline.
 Солене, *sm.* le salage, la salaison; [корабъ за — месо, le saloir.
 Солено езеро м или гиранъ м, marais ou puits salant, *m.*
 Солень, *adj.* salé.
 Соленикава вода, *sf.* eau salinâtre *f.*
 Соленина (на морска вода), *sf.* la salure.
 Соленица, *sf.* plante, la soude.
 Солецисмъ, *sm.* Gram. le solécisme; [правя -писмы или бъркамъ въ говорный езикъ, *va. vr.* soléciser.
 Сольцисмъ (учене на жарды части), *sm.* Med. le solidisme; [последоватъ на —, un solidiste.
 Солиникъ, *sm.* un saleur.
 Солиника, *sf.* plante, le salicor et -corne *f.*

Солнсть, *sm.* Mus. un soliste.
 Солнтеръ (дъръ брѣлиствъ и игръ), *sm.* le solitaire.
 Солница, *sf.* la salière, le saleron.
 Соло, *sm.* Mus. le récit, le solo; [свѣрчатъ или поетъ на —, récitant, *adj.*; [свѣрчатъ или нѣя —, *sm.* réciter.
 Соловарница (дѣбръка за солъ), *sf.* le salia, la saline, la saunerie.
 Соловаръ, *sm.* un saunier; [на морскы соло-варницы), un paludier.
 Солокнотла солъ, *sf.* Chim. le muriate ou hydrochlorate.
 Соломонійски, *adj.* goétique. [moire.
 Соломонъ, *sf.* la goétie; [мнѣтъ —, le gri-Соломоуникъ, *sm.* un goétien.
 Соломоновъ пѣтъ, *sm.* plante, le gro-vailliet.
 Соломѣратъ, *sm.* un radour.
 Солотопоръ, *adj.* Chim. salifiable.
 Солседжю (обученъ за нѣмъ безъ рѣчи), *sm.* Mus. le solfège, la vocalise.
 Солчницъ, *sm.* marais salant *m.*
 Солъ, *sf.* le sel; 1. *fg.* la saveur; 2. рести-теана дурѣя —, le salin; 3. бучка морска —, un salignon; 4. кривачъ —, une sa-lière; 5. мутъ —, massa *sf.*; Com. une salorge; 6. корабъ за —, le saloir; 7. пѣнда да нѣмъ — безъ нѣры, le franc-salé; 8. продажба — или търговѣя съ —, le saunage; 9. продавачъ на — (соларъ), un saunier; 10. прѣвариванъ или прѣваръ —, *va.* sauner; 11. ноемнѣхъ съ —, *va.* saupoudrer; 12. продажъ на контрабандѣ —, le faux-saunage; [продавачъ на —, un faux-saunier; 13. станне —, Phys. la salification; 14. прѣбръщанъ въ —, *va.* Phys. salifier; 15. сумѣне —, нрѣмѣе стоене на — въ амбаръ и сумѣ за мѣто на амбарна —, le gabelle; 16. сумѣ въ амбаръ —, *va.* gabeleur; 17. мѣто за —, la gabelle; 18. само отъ една —, à la croque au sel; 19. садина или бачва за —, la saunerie.
 — и циперъ (на лѣнжъ), *m.* l'assaisonne-ment *m.* condiment *m.* [tique *m.*
 Солъна knobлина, *sf.* Chim. acide maria-Солънъ и -лѣсты, *adj.* salifère, salia.
 — амбаръ, *sm.* la gabelle.
 — транъ, *sm.* la saline, marais salant *m.*
 Солж, *va.* saler.
 Соматологически, *adj.* somatologique.
 Соматология (мѣлос-логия), *sf.* Méd. la somatologie.
 Сомга, *sf.* poisson, le becard.
 Сомнамбулизмъ, *sm.* le somnambulisme.
 Сомъ, *sm.* gonfler.
 Сомъ, *sm.* poisson, le silure; -мовъ, de silure.
 Соната, *sf.* Mus. la sonata; [налка —, la sonatine.

Сондъ, *sm. Chir.* le porte-sonde, algalie *f*,
Советъ (14-стиие), *sm.* le sonnet; *rent*
de sonnet.

Советъ (събрание), *sm.* le conseil.

Сопрано, *sm. Mus.* le castrat.

Сорбонна (богословска училища въ Парижъ),
sf. la Sorbonne; || докторъ отъ —, un
sorboniste. [le sorite.]

Сорить (логическо разсуждане), *sm. Log.*

Сортиментъ, *sm.* (voyez Отборъ).

Сосамовидна кость, *sf. Anat.* os sésa-
moïde *m.* [sésame.]

Сосамъ, *sm. plante.* le sésame; *ment* de

Сосисога, *sm. Fortif.* le saucisson.

Сосисъ (барутно чирво), *sm. Milit.* le sau-
cisson.

Соусникъ (соусенъ сѣдъ), *sm.* la saucière.

Соусъ (политка), *sm.* la sauce; 1. (за
първѣдъ), le saupiquet; 2. (съ различни
мисирини), sauce à la provençale; 3. (съ
сѣдѣнѣ), la béchamel ou sauce à la
béchamel; 4. печенъ въ —, sauté, *adj.*; 5.
напоиванъ въ — или поливанъ съ —,
va. saucier.

Софа, *sf.* le sofa et sopha, le canapé, le divan.

Софи (дѣматия въ Персія), *sm.* le sofî et
sophi. [sophisme.]

Софистъ (лжжливо умосѣчене), *sm.* le

Софистически, *adj.* sophistique.

Софистъ, *sm.* un sophiste.

Софитъ, *sm. Archit.* le soffite.

Сопора, *sf. plante.* le sophora.

Социализмъ (общность), *sm.* le socialisme.

Социалистъ (придржникъ на социализмъ),
sm. un socialiste.

Социалистка ересь, *sf.* le soëinianisme.

Социанецъ, анка, *m.* soëniën, enne; *adj.*

Сочастъ, *adj.* fondant.

Сочено, *sm.* le sens.

Сочна крупна, *sf.* la virgoleuse.

Сочия, *adj.* succulent, substentiel, juteux,
clair. [crassane.]

Сочны крупы (родъ), *sf. pl.* la cressane ou

Соя (кхонски соусъ), *sf.* le soy et soul.

Спавалища (на зеброве), *sf.* le terrier.

Спадамъ, *va.* diminuer, amortir, décroître,
déchiner, déchoir, baisser, abaisser, ra-
baisser, rabattre, affaïsser, débonder; 1. *fig.*
déprimer; 2. (отъ сборъ-мъ), décompter;
3. (нагъ), redescendre; 4. спада (за отомъ),
v. imp. Il se désenfle.

Спадане, *sm.* l'abaissement *m.* le décroisse-
ment et *sanee f.* affaïssement, déchet,
déchîn, modération *f*; 1. *fig.* la dépression;

2. (вода), la déruë; 3. (на заадраи-
телны нари), la rïstorne et rïstourne; 4.
(на отиане), la désenfure; 5. (отж-
сване отъ сборъ на сѣдѣнѣ), le décompte;

6. (отъ цѣна, рабата), le rabais, rabaisse-

ment *m.* remise, diminution *f*; 7. (на цѣна
или на вода), la baisse; 8. за — отъ
сѣдѣнѣ, *Jur.* sur et tant moins.

Спадия (пиковъ лигъ, въ лонберъ), *sf.*
le spadille.

Спанакъ, *sm. plante.* l'épinard et *pl. -s.*

Спане, *sm.* le dormir, le somme.

Спаргелъ, *sm. plante.* l'asperge *f*, spergule
et spargoute.

Спарманія, *sf. arbrisseau.* la sparmane.

Спарсы (малки борчета), *sm. pl. Mar.* les
espars *m.*

Спарушамса, *vr.* se recroqueviller; || спа-
рушаса, *v. imp.* il se ratatine.

Спарушенъ (за ябѣлка), *adj.* ridé.

Спаръ (златомустакъ), *sm. poisson.* le spare.

Спасване, *sm.* la corrossion.

Спасене, *sm.* le salut; || *Mar.* le sauvetage.

Спасителенъ, *adj.* salutaire; || *Mar.* de sau-
vetage.

— бускъ, *sm. Mar.* le salvanos.

Сасителна ладия, *sf.* bateau sauveteur *m.*

Спаситель, *sm.* le sauveur, le délivreur.

Спастреванъ, *va.* réserver, épargner, re-
specter, sauver.

Спастренъ, *adj.* réservé.

Спасивамъ, *va.* sauver.

Спахійска дѣнь, *sf.* le relief.

— държава (иномъ), *sf. Jur.* le féage.

— правда, *sf.* la banalité.

Спахійски, *adj.* féodal, fieffal, banal; || *Jur.*
mortallable; || (за дълженъ за тѣка),
Jur. hommagé.

— властникъ, *sm.* feudataire, *sc.*

— приходъ [таблица за —, le bavois.

— уредъ, *sm.* la féodalité.

Спахійскы доходи, *sm. pl. Jur.* le cham-
bellage.

— законы [вѣтъ въ —, feudiste, *adj. sm.*

— нивя, *sf. pl.* l'alléu ou franc alléu *m.*

Спахійство (нива), *sm.* le fief; 1. *Jur.* le
féage; 2. давамъ — нѣкому, *va.* fiefier; ||
Jur. inféoder; 3. даване —, *Jur.* l'inféoda-
tion *f*.

Спахія, *sm.* un feudataire; || (турски ка-
валеристъ), un spahi et sipahi; || (при-
држливъ отъ друго), un arrière-fief.

Спедиторъ (на стоки), *sm. Com.* un expé-
diteur. || *Com.* un spéculateur.

Спекулантъ и латоръ *sm.* un publiquin;

Спекуляція (разсѣдѣване), *sf. Com.* la
spéculation; || права — или разсѣдѣну-
ване, *va. Com.* spéculer. [spencer.]

Спенцери (нѣмска салтанарка), *sm.* le
Spencelване, *sm.* l'incinération *f*.

Спермацетна свѣтъ, *sf.* bougie diaphane *f*.

Сперматология (наука за сѣмѣто), *sf.*
la spermatologie.

Спермацетъ, *sm.* le spermacéti, la cétine
ou blanc de baleine.

- Спелавамъ, *va. fg.* поучер; |(нама), *гепочер*.
 Спеланъ, *adj.* пoud.
 Специфически лѣкъ *m* или средство, *m. Méd.* le spécifique.
 Специаленъ, *adj.* special.
 Спечѣлавамъ, *va.* gagner, remporter; 1. *fg.* grignoter; 2. (и отъ дѣтѣ страни), *fg.* tirer d'un sac deux moutures *f*; 3. (закубеното ердѣе съ носече работене), *гепарер*; 4. (си), *vn.* se concilier.
 Спеченъ, *adj.* endurci.
 Спирална линія (вита) *sf.* Glom. la spirale; | навиване или завърщане на —, la spire. [les postes *m*.]
 Спирално (вито) напъчение, *m. Archit.*
 Спирамъ, *va.* arrêter; | -са, *vr.* s'arrêter, tourner court.
 Спиране, *m. Техн.* l'arrêt *m*.
 Спирей, *m.* plante, la spirée; -пейкъ, *de* spirée.
 Спиритуализмъ (духосностъ), *m.* le spiritualisme; | придържаникъ на —, un spiritualiste.
 Спиртоватостъ (на нуміе), *sf.* la spiritualité.
 Спиртоватъ, *adj.* spiritueux. [кормеосъ].
 Спиртно питіе, *m.* le spiritueux (voyez Ал-).
 Спиртъ, *m.* le liquide; 1. *Chim.* l'esprit *m*; 2. (на 36 градуса), le trois-six; употребяване въ —, *Chim.* la spiritualisation.
 Списане, *m.* l'ouvrage *m*.
 Списанийце, *m. dim.* l'opuscule *m*.
 Списатель, *m.* un auteur, écrivain *m*, plume *f*; littérateur, trice; | (на липограмматическо съчинение), un lipogrammatiste.
 Списвамъ, *va.* rédiger.
 Спистене, *m.* les économies *f*.
 Спистены наръ, *sf. pl.* l'épargne *f*; | fam. le boursicaut.
 Спистителна каса, *sf.* caisse d'épargne, *f*.
 Спистявамъ, *va.* épargner.
 Спиталъ, *m.* l'hôpital, hôtel-Dieu *m*; | военнопървежъ —, *Milit.* hôpital ambulant; | (въ Паризъ), la Salpêtrière.
 Спихтосана кръвъ, *sf.* caillot de sang, sang coagulé, *m*; | *Méd.* le coag.
 Спихтосаса, *v. imp.* il se coagule, il se grumèle.
 Спихтосване, *m.* la coagulation.
 Спица, *sf.* le demi-diamètre; 1. (на колело), le rayon, le rais; 2. изграбене на -цы, *Техн.* l'écuanteur *m*; 3. турамъ -цы на колело, *va.* engrayer.
 Спичамъ, *va.* grésiller; | -са, *vr.* s'endurcir.
 Спичане, *m.* le grésillement; | *fg.* l'endurcissement *m*.
 Спюнниъ, *m.* un espion; | *fg.* un mouton, bouc émissaire *m* (voyez Изгледникъ).
 Спюнирувамъ, *va.* moucharder; | fam. moucher.
 Спланхнологически, *adj.* splanchnologique.
- Сплесенъ, *m. Mar.* l'épissure *f*.
 Сплетене, *m. Anat.* le tissu.
 Сплетин, *sf. pl.* la tracasserie, paquet *m*; | права —, *va. fg.* ourdir.
 Сплетникъ, *ница, s.* tracassier, ére; | fam. tripotier, ére.
 Сплетня, *sf.* l'intrigue *f*.
 Сплинь (болестъ на ма), *m. Méd.* le spleen; | страдалецъ отъ —, *sc. Méd.* splénétique.
 Сплитама, *va.* enlacier, entrelacer, tripoter; | -са, *vr.* s'entrelacer.
 Сплитане, *m.* l'enlacement *m*, entrelacement *m*.
 Сплитъ, *m.* le fouet, martinet *m*; 1. *Archit.* l'entrelacs *m*; 2. *Anat.* le réseau, tissu *m*, 3. (нервъ), *Anat.* le plexus.
 Сплосквама, *va.* aplatir; | -са, *vr.* s'aplatir.
 Сплоскване [сачева са —, l'aplatissement *m*.
 Сплауаса, *v. imp.* il se pourrit.
 Сплауене (на други са *армидъ*), le pourrissage; | мада са —, le pourrisseur.
 Сплъчканъ, *adj.* déchevelé; |(са коса), épars.
 Сплъсканъ носъ, *m.* nos écartés ou écartés *m*.
 Сплъсквама, *va.* aplatir; | -са, *vr.* s'aplatir.
 Сплъснатъ, *adj.* écrasé; | *H. nat.* comprimé.
 Сподѣлене, *m.* la répartition, dispensation, dispersion *f*; 1. (на софара), *Milit.* la dislocation; 2. (съ други), le copartage; | сподѣлямъ съ —, *va.* copartager.
 Сподѣлникъ, *m.* un répartiteur.
 Сподѣляма, *va.* partager, dispenser, répartir, départir, répandre, intéresser; | (нумъ съ узрама), *Agric.* assoier.
 Спокоймо (мармо), *adv.* à laise; | *fg.* en pantoufles.
 Спокойностъ, *sf.* la placidité.
 Спокойнъ, *adj.* tranquille, calme, placide, confortable, commode, rassé, coi; | *fg.* se-rein; | стои —, *vn. fg.* être, rester ou se tenir en panne *f* (voyez Мипонъ).
 Спокойствие (мара *f*), *m.* la tranquillité, repos *m*, paix *f*, calme *m*, retraite, quiétude *f*; 1. *fg.* la sérénité; 2. (на думамъ), le quietisme; | придържаникъ са —, *sc.* quietiste; 3. докарманъ въ —, *va.* reposer, rasseoir.
 Спокойство, *m.* la commodité, assurance *f*.
 Сполука, *sf.* la réussite, succès, avantage *m*, fortune, bonne fortune *f*, gain, racroc 1. *fg.* la chance; 2. ма —, *adv.* à vue de pays; | fam. vailla que vailla, tout coup vailla.
 Сполучевама, *va.* réussir, prospérer, venir bien, rencontrer, succéder, trouver, faire son chemin.
 Сполучване, *m.* le succès.
 Сполучливъ, *adj.* heureux; -мо, -еusement. — ляхъ, *m.* le baste.
 Споматама, *va.* subvenir, contribuer à, coopérer à, pousser à la roue, fœnrir, conspirer, se cotiser, oracher au bassin; | -са, *vr.* s'aider de.

Спомагале, *sm.* le secours, subside *m.*, coopération, assistance *f*; || (*съ пары*), la subvention.

Спомагателенъ, *adj.* subventional, auxiliaire; || *Jur.* subsidiaire; || *Mar.* de fortune.

— **глаголъ**, *sm.* l'auxiliaire.

Спомагателна войска, *sf.* le secours, les auxiliaires *m.*

— **черкова**, *sf.* église succursale *f.*, secours *m*; || *попъ на* —, un succursaliste.

Спомагателно основане (*наредба или направа*), *sm.* la succursale.

Спомагателны пары (*и млада и*), *sf. pl.* le subside.

Споменевачъ, *sm.* un citateur.

Спомененъ, *adj. Jur.* le dit, la dite.

Спомень, *sf.* le souvenir, ressouvenir *m.*, mémoire, idée *f*; 1. *Théol.* le mémorial; 2. (*на упрѣхъ*), la commémoration; 3. *за* —, *prép.* en mémoire de.

Споменявамъ, *va.* nommer.

Спомявамъ (*забравено*), *va. fig.* exhumer; 1. (*и въщо*), se souvenir, se ressouvenir de, commémorer; || *fig.* se remettre; 2. (*и въщо*), faire souvenir de; 3. (*за и въщо*), mettre sur le tapis, toucher, se rappeler une chose; 4. (*не право думи*), mériter; 5. (*по-лека за*), couler sur; 6. по-добър да не —, tirer la rideau sur; 7. който спомнева, *fam.* mémoratif, *adj*; 8. — *са*, *vr.* se reconnaître; || *fig.* s'orienter.

Спомняване, *sm.* le ressouvenir, mémoire, commémoration, reminiscence *f*; || *за* — *на*, en mémoire de.

Спомявателенъ, *adj.* commémoratif.

Спомощенъ, *adj. Jur.* subsidiaire.

Спомощникъ, *ница*, *x.* coadjuteur, trice; un abonné.

Спомощъ, *sf.* la coadjutorerie, abonnement *m.*

Спондей (*стихъ въ стихъ* — —), *sm.* le spondée.

Спондеически стихъ, *sm.* vers spondaïque *m.*

Спорадически (*за болестъ*), *adj. Méd.* sporadique

Споразумѣвамъ (*за лошо*), *vr.* conniver à.

Споразумѣне (*за лошо*), *sm.* la connivence.

Споредъ, *prép.* selon, suivant, en conséquence de, sur le plan de, sur le pied de, dans; 1. — *прѣмето*, *adv.* c'est selon; 2. — *както*, *conj.* suivant que, selon que, à mesure que, tant; 3. — *мене*, selon moi; 4. — *това*, *adv.* à ces fines; || (*щото*), *conj.* à proportion que; 5. *на* —, *adv.* vis-à-vis; || *сѣдѣть човѣкъ* —, le vis avis.

Споренъ, *adj.* fécond, abondant, opulent, copieux, riche en, plein, fourni, commun; || *fig.* nourri; || (*за обѣдъ*), corsé.

— **изворъ**, *sm. fig.* le puits.

Спорно, *adv.* abondamment, largement, à foison, à coeur joie, à poignée, tant et plus;

|| *fam.* par-dessus les yeux; || *имамъ* —, *vr.* foisonner.

Спориостъ, *sf.* l'opulence, exuberance, richesse, foison *f*; 1. *fig.* le flux, un déluge de; 2. (*сѣщане на сърдцето*), plénitude du coeur, *f*; 3. *въ* —, *fig.* au large.

Споръ, *sm.* l'abondance, affluence, profusion, quantité, confusion *f*.

Способенъ, *adj.* capable de, habile, apte à, propre à, bon à, opportun, fait *part*; 1. *Jur.* habile, à; 2. (*къмъ*), homme à, *m*; 3. (*къмъ и въщо*), susceptible de; 4. (*за развеселяване*), amusable; 5. *права* —, *va. Jur.* habiliter; 6. *предполагамъ за* —, *vr.* faire le capable (*voyez* **Похватенъ**).

Способностъ, *sf.* l'habileté *f.*, capacité, aptitude à, faculté, intelligence *f.*, esprit, naturel *m.*, puissance, disposition, suffisance, partie *f.*, ouverture d'esprit, les moyens *m*; || *fig.* le talent, art *m.*, portée *f*; || — *желане*, appetit concepisible, *m.*

Способъ, *sm.* le moyen, expédient *m*; 1. *fig.* la voie, canal, secret *m.*, mesure, tactique *f.*, véhicule, débouché *m*; 2. *fam.* le comment; 3. (*за цѣрне*), *voyez* **Аллопатія**.

Способы, *sm. pl. fig.* les batteries *f*.

Спотасна потична жила, *sf.* le secret.

Спотасне, *sm.* la célation; || (*за дѣтенце*), *Jur.* la suppression; || (*и въщо отъ насладство*), *Jur.* le recélé.

Спотасенъ, *adj.* subreptice, secret, solitaire.

Спотасени захлупцы, *sm. pl.* le secret.

Спотаявамъ, *va.* soustraire, receler, celer, couvrir; || — *са*, *vr.* se cacher, se blottir.

Спотаживамъ, *vr.* faire.

Сприказвамъ, *vr.* se réclamer de; || (*и въ кому*), *fig.* se débattre.

Спримчевамъ (*сече-су*), *va.* se retrancher.

Спримчителностъ, *sf.* le rétrécissement.

Сприха, *sm.* un taquin.

Сприетеленъ, *adj. fig.* lié.

Сприетелявамъ, *va.* lier; || — *са*, *vr.* se lier.

Спирцамъ (*пилицы*), *va.* apparier.

Спрѣгамъ, *va. Gram.* conjuguer; || — *са*, *vr.* se conjuguer.

Спрѣгателенъ, *adj. Gram.* conjugable.

Спрѣтъ (*на мостъ*), *sm.* la travée.

Спрѣжене, *sm. Gram.* la conjugaison.

Спрѣпамъ, *vr.* chopper.

Спрѣпуване, *sm.* le choppement.

Спрѣтамъ, *va.* enfouir, fourrer, enfermer, garder, tenir; || — *са*, *vr.* s'enfouir.

Спуза, *sf.* la cendre; || *пепель отъ* —, la charcée.

Спузникъ, *sm.* le plain.

Спузоѣдина, *sf.* la cendrure.

Спускамъ и **пускамъ**, *va.* abaisser, descendre, détrousser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*у вода ладя*), lancer; 3. (*въ змийникъ*), avaler; 4. (*изново въ и въщо*), *fig.* replonger

- dans; 5. (*нахъ надолу*), rebaisser; 6. (*платната*), caler; | *Mar.* arriser et riser; 7. -са, *vr.* se lancer, céder, s'abaisser, descendre, s'affaisser; 8. (*сърху нѣкого*), courir sus à; 9. (*съ очимѣ нѣкому*), sauter aux yeux; 10. спуща (*за нѣщо за нуче*), *v. imp.* il pille.
- Спускане и -пущане, *m.* l'abaissement *m.*, passe *f.*, assaut *m.*; | *fig.* la tendance; | *Milit.* la sortie.
- Спускателна джска, *sf.* *Typ.* la gallée, coulisse de galée, *f.*
— скоба (*у оръжия*), *sf.* la sous-garde.
— шийня, *sf.* *Mar.* le ber ou becoau.
- Спустителенъ (*за варя*), *adj. Opt.* incident.
- Спустителна линия, *sf.* *Archit.* la cathète.
— ржсетка, *sf.* *Fortif.* la sarrazine.
— скоба (*на оръжия*), *sf.* le poulet.
- Спустникъ, *m.* *Chir.* le cathéter.
- Спустувамса, *vr.* s'élançer; | (*на*), se ruer sur; | (*на нѣщо*), fondre sur.
- Спустуване (*у вода ладия*), *m.* le lancement et lançage.
- Сплывамъ, *va.* entreprendre; | *fig.* entraver.
- Сплыване, *m.* *fig.* l'entrave et les -s *f.*
- Сплывка, *sf.* l'obstacle *m.*, difficulté, opposition *f.*, embarras *m.*, filière *f.*, empêchement *m.*, entrave *f.*, encombre, incident *m.*, contrariété, cohibition *f.*; 1. *fig.* pierre d'achoppement, traverse *f.*, remora *m.* et -more *f.*; 2. *fam.* lanicroche *f.*; 3. *pop.* l'accroche *f.*; 4. права —, *va.* empêcher, contrarier, accrocher, croiser, traverser, s'opposer; | *fig.* entraver; 5. безъ —, *adv.* sans encombre; 6. противъ -кы, contre vent et marée.
- Сплтникъ, *m.* *Astr.* le satellite.
- Сплж, *m.* dormir, sommeiller, fermer la paupière, reposer, faire dodo; 1. *pop.* pioncer; 2. (*до пладнѣ*), dormir la grasse matinée; 3. отійвамъ да —, *vr.* aller à dodo; 4. не — нощемъ, percer les nuits; 5. (*са-мъ-си*), faire lit à part.
- Сравнене, *m.* la comparaison, assimilation, conférence *f.*; 1. *fig.* le parangon, parallèle *m.*; 2. (*на различни занисны сърбежи*), *Com.* l'arbitrage *m.*; 3. въ —, *prép.* à l'égard de, proportion gardée, toute proportion gardée, en balance; 4. въ — едно съ друго, prix pour prix; 5. въ — на, en comparaison de; 6. въ — съ, par rapport à, après de, au regard de; 7. по —, *adv.* au prorata; 8. права -виене, *va. fam.* commercer.
- Сравнивъ, *adj.* comparable à, avec.
- Сравнителенъ, *adj.* comparatif; -лно, *ivement.* [paratif.
- Сравнителна степенъ, *sf.* *Gram.* le comparatif.
- Сравнително, *adv.* par comparation.
- Сравнителностъ, *sf.* la comparabilité.
- Сравнявамъ, *va.* comparer, conférer, assimiler à, proportionner, confronter, opposer; 1. *fig.* balancer; 2. (*ониса*), récoiler; 3. -са, *vr.* s'assimiler à, s'égaliser à, se mesurer, équivaloir, attendre.
- Сравняване, *m.* la collationnage.
- Срамежлива или дебелатна жена, *sf.* une prude.
- Срамежливостъ, *sf.* la pudeur, prudence, honnêteté, décence, discrétion *f.*; | *fig.* la sobriété.
- Срамежливъ и -мливъ, *adj.* prude, 'honteux, décent, galant; | *fig.* sobre.
— сиромашъ, *m.* un pauvre 'honteux.
- Срамлива нърба, *sf.* saule pleureur *m.*
- Срамливостъ, *sf.* la modestie, sagesse *f.*
- Срамливъ, *adj.* modeste, sage; | *fam.* pudibond.
- Срамна кость, *sf.* *Anat.* os pubis *m.*; | което са откос до —, *Anat.* pubien, *adj.*
- Срамно стѣхотворене и или щампа, *f.* la priapée.
- Срамотенъ, *adj.* 'honteux, infâme, indigne.
- Срамотия, *sf.* l'infamie *f.*, turpitude *f.*; | *fig.* l'ordure *f.*; | са —, *prép.* à la confusion de.
- Срамотно, *m.* les impuretés *f.*
- Срамотни думи, *sf. pl.* les infamies *f.*
— двогородни части, *sf. pl.* les parties 'honteuses *f.*
- Срамувамса, *vr. fig.* rougir de 'honte, de pudeur.
- Срамя, *m.* la 'honte, pudeur *f.*, affront, déshonneur *m.*; 1. *fig.* la fêtrissure, tache, ordure *f.*; 2. *fam.* la vergogne; 3. докарванъ — нѣкому, *va.* déverser la 'honte sur; 4. безъ —, *adv.* à visage découvert.
- Срамяса и -мувамса, *vr.* avoir 'honte, faire la petite bouche.
- Сране, *m.* la défécation
- Срастевамса, *vr.* *Anat. Bot.* se souder.
- Срастеване, *m.* *Méd.* l'imperforation *f.*
- Срастене, *m.* la concrétion.
- Срастенъ, *adj.* *Méd.* imperforé.
- Сринка, *sf.* la tante.
- Сринчамъ, *va.* prononcer; | (*буквы*), épeler.
- Сринчане, *m.* la prononciation, appellation des lettres, *f.*; | (*на буквы*), l'épellation *f.*; | (*дума*), la syllabisation.
- Сринченъ, *adj.* syllabique; -чно, -ment.
- Сринчка, *sf.* la syllabe; 1. нърва — на шарада, le premier; 2. нѣтъиене -кы въ дума, *Gram.* le métaplasme; 3. съединене двѣ -кы, *Gram.* la synérèse.
- Сринчно говорене, *m.* le chiffre.
- Сродство, *m.* l'affinité *f.*
- Сродяване, *m.* l'alliance *f.*, connexion *f.*
- Сручканъ (*за форма*), *adj.* *Typ.* en pâte.
- Срывамъ, *va.* raser.
- Срытие и Срыване, *m.* le rasement.
- Сърбежливъ, *adj.* gratteleur.
- Сърбежъ, *m.* la démangeaison, picotement *m.*
1. *Méd.* le prurit; | което докарва —;

pruriginеux et pruriteux, *adj.*; 2. (*суха краста*), la grâtle; 3. (*хънене по ждло-то*), *Méd.* la fornication.

Сръбувань, *va. fg.* savourer.

Сръбени езикъ, *sm.* le serbe et servien.

Сръдеченъ, *adj.* affectueux; | *fg.* cordial; | *Anat.* cardiaire, cardiaque.

Сръдечна молитва, *sf.* oraison jaculatoire *f.*; | *fg.* l'éjaculation *f.*

Сръдечно ухо, *sm. Anat.* l'oreillette *f.*

Сръдита баба, *sf. fg.* une dagorne.

— жена, *sf. fg.* une pie-grièche.

Сръдителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement.

Сръдитко, *s.* un boudeur; | (*чедъръ*), un taquin.

Сръдития и Сръдия, *sf.* l'indisposition *f.*, emportement *m.*; | *fg.* la bile.

Сръдитостъ, *sf.* la taquinerie; | *fg.* la saillie.

Сръдитъ, *adj.* fâché, colére, irrité, animé, dépitieux, emporté, boudeur; | *fam.* en-dévé; | твърдъ —, tout petri de saipêtre *f.* — видъ, *sm.* la bouderie.

Сръдце, *sm.* le coeur, sein, estomac, ventre *m.*, âme *f.*, courage *m.*, audace *f.*; 1. (*съ ежъ*), la mèche; 2. *вънме* между две тун-канеа —, *Méd.* la péristole; 3. праз-ницы на Исусово и Марино —, sacré-соeur de Jésus, de Maria, *m.*; 4. разшире-ние на -то, *Méd.* la diastole; 5. тежеле —, le zèle; 6. отваряне —, *fg.* effusion de coeur, *f.*; 7. разваляне —, la contrition, componction *f.*; 8. състѣнене —, saisisse-ment de coeur, *m.*; 9. хрыбкане —, palpi-tation de coeur, *f.*; 10. разваляне —, *va.* nager; | *fg.* percer, dessécher; 11. разва-ленъ на -то, attrit, *adj.*; 12. отваряне -то *sm.*, *va.* épancher; 13. спичанъ —, *va.* endureir; 14. строшаванъ —, *va.* crever; 15. което закъчаване -то или къръ ради закъчаване —, *Méd.* cardiaque, *adj.*; | възпалене на -то, la cardite; | разснопя-ване —, la cardiologie; 16. който разваля —, navrant, *adj.*; 17. безъ —, *fam.* sans coeur; 18. отъ вее —, *adv.* à coeur joie, oui-da; 19. съ вее —, de bon ou de grand coeur; 20. съ отворено —, naïf, *adj.*; | *fg.* rondement; 21. съ разваляно —, navré, *adj.* — болъ, *sm.* l'angoisse *f.*; | (*болеле на коремъ-та*), *Méd.* la cardialgie.

— виденъ и -образенъ, *adj.* Bot. cordé.

Сръдчанъ, *sm.* la molette, sépoule, fusée *f.*; | (*на етмы стѣлбы*), *Archit.* le noyau.

Сръдчато, *adv.* tête baissée.

Сръдчатъ, *adj.* courageux, hardi, vigoureux, téméraire, osé, brave, vaillant; | parabolaire, *sm.*

Сръдченъ, *adj.* entreprenant.

Сръдчена ципа (*околосръдце*); *sf. Anat.* le péricarde; | възпалене на —, *Méd.* la pé-ricardite.

Сръдчина, *sf.* la témérité.

Сръдъ, *va.* fâcher, taquiner; 1. -са, *vr.* se fâcher, s'irriter, se piquer, s'emporter, se dépitier, s'échauffer, s'indigner, se gripper, endéver de, boudier; 2. *fg.* fulminer, fumer, cabrer; 3. *fam.* bisquer; 4. (*леко*), s'em-porter comme une soupe au lait; 5. (*за нисамо*), prendre la mouche; 6. (*нѣкому*), en vouloir à.

Сръма, *sf. i.* la cannetille; -женъ, de canne-tille; | *пастра или обшиванъ съ —*, *va.* cannetiller.

Сръна, *sf. quadr.* le chamois.

Сръпецъ, *sm.* plante, le pastel, guède *f.*; | *цѣтя съ —*, *va.* guéder.

Сръпоприличенъ, *adj. H. nat.* falciforme.

Сръпорачъ, *sm.* plante, le sison.

Сръпъ, *sm.* la faucille; -женъ, de faucille; | *Anat.* la faux ou faulx.

Сръбаренъ грошъ (*монета, 18 пары*), *sm.* le silbergros.

Сръбарна пара, *sf.* argent blanc *m.*

Сръбарны работы (*или сръдце*), *sf. pl.* l'argenterie *f.*

Сръбаръ, *sm.* un argentier.

Сръбро, *sm.* l'argent *m.*; -баренъ, d'argent; 1. la monnaie; 2. *Chim.* la lune; 3. *зиманъ* -то или *парытъ* нѣкому, *va.* désargenter. — гласенъ, *adj.* argentin.

— *кисѣла соль*, *sf. Chim.* l'argentate *m.*

— *либнъ*, *adj. s.* avaricieux, avide de

— *роденъ* (*сръбръстъ*), *adj.* argentifère.

Сръбривъ, *adj.* argental et -tin; | (*чѣтъ*), argenté.

Сръбриникъ, *sm.* plante, l'argentine *f.*

Сръбрость калай, *sm.* l'oeuvre *m.*

Сръда, *sf.* le milieu, le coeur; 1. (*на хлѣбъ*), la mie; 2. le mercredi; | *непелна* — (*нрѣвъ нрѣва нѣдѣла на велики посту*), mercredi des cendres.

Сръденъ, *adj.* moyen, mitoyen; 1. *Anat.* mé-dian; 2. (*за букмы*), *Gram.* médial; 3. (*об-щій родъ*), *Gram.* épiciène; 4. употребя-ванъ за — глаголъ, *va. Gram.* neutriser.

— *бастъ*, *sm. Mus.* le concordant.

— *брой*, *sm.* l'un portant l'autre.

— *вървежъ*, *sm.* l'entrepas *m.*

— *гласъ*, *sm. Mus.* le médium.

— *дискантъ*, *sm. Mus.* le mezzo-soprano.

— *поредъ* (*съ царщина*), *sm.* tiers état *m.*

— *праздникъ*, *sm.* fête semi-double *f.*

— *родъ*, *sm. Gram.* genre neutre *m.*

— *членъ*, *sm. Arithm.* le moyen.

Сръднеземъ, *adj.* méditerrané.

Сръдни въкове (*отъ 475 до 1453 година*), *sm. pl.* le moyen-âge.

— *гласове*, *sm. pl. Mus.* parties de rem-plissage, *f.*

— *страны* (*на сѣтъ-та*), *sf. pl. Géogr.* points collatéraux *m.*

Срѣдникъ (у прозорецъ), *m. Archit.* le meneau.

Срѣдио, *adv. Mar.* andanté.

— вѣковъ, *adj.* moyenagiste.

— пространство (съ черкою), *m.* la nef.

— предложено, *m. Log.* moyen terme *m.*

— ребро (на листѣ), *m.* la côte.

Срѣдняя година, *sf. Com.* l'avérage *m.*

— голѣмнина (за хартия), *sf.* carré, *adj.*

— гора, *sf. Géogr.* la contre-fossé.

— застъга (на пуща), *sf.* la grenadière.

— пора (-вѣст), *sf.* de moyen âge *m.*

— пропорционална голѣмнина, *sf. Mathém.* moyenne proportionnelle *f.*

Срѣдовень класъ, *m.* l'entre-deux *m.*

Срѣдовита подпорка, *sf.* le pointal.

Срѣдовито господарство (Кима), *m.* le céleste Empire.

Срѣдогрьденъ, *adj.* mediastin.

— зидъ, *m.* mur mitoyen *m.*

— поствна недѣля, *sf.* la mi-carême.

— морецъ, рка, *sc.* insulaire.

— морски, *adj.* insulaire.

— морско състояние, *m.* l'insularité *f.*

— морче, *m.* l'ilot *m.* et flote *f.*

— моръ, *m.* l'île *f.*; | полу —, la presqu'île ou péninsule.

— рѣкъ, *m.* fle dans une fleuve, *f.*

— точенъ, *adj.* central.

— точіе, *m.* le centre; | *fig.* le foyer.

Срѣдство, *m.* le moyen, médium *m.*, ressourcel, issue *f.*, expédient, parti, acheminement à, *m.*; 1. *fig.* moyen terme, levier, chemin *m.*, voie, route *f.*, canal, lieu *m.*, mesure *f.*, support, préservatif, secret, véhicule *m.*, recette *f.*, débouché, jour *m.*; 2. *fam.* le comment; 3. *Chim.* l'intermède *m.*; 4. (нама нѣщо), *fig.* le tempérament; 5. (за нѣщо или за помощъ), le remède; 6. (за съгворъ), l'ajustement *m.*; 7. (що праси по-лошо), pejoratif, *adj.* *m.*; 8. както най-послѣддо —, en désespoir de cause; 9. имамъ —, *va.* savoir; 10. нѣма за това друго —, *adv.* point de milieu; 11. употребявамъ всяко —, *va.* employer le vert et le sec, faire flèche de tout bois; | *fig.* faire feu de tribord et de bâbord, *m.*; 12. -дства, *pl.* les facultés *f.*; 13. съ добры —, bien outillé, *adj.*; 14. имамъ различни —, *va.* avoir plusieurs cordes à son arc; 15. нѣма — за това, il n'y a point mèche; 16. употребявамъ всичкитъ свои —, *va.* faire jouer tous ses ressorts *m.*

Срѣдулекъ, *m.* le centre, le coeur, point milieu *m.*, médiocrité *f.*; 1. *Ag.* le sein; 2. (у комета, у кристала), *Astr. Minér.* le noyau; 3. (срѣда на полюната), le juste milieu; 4. съспинамъ отъ -тъ, *va.* dérouter.

Срѣдъ, *prep.* au milieu de.

— ноцъ, *sf.* le minuit (voyez Полумоцъ).

Срѣтене Господне (2 Феср.), *m.* la Purification, la Chandelour.

Срѣща, *prep.* vis-à-vis de, devant; 1. на —, отъ —, *adv.* vis-à-vis, à l'opposite, à l'encontre; 2. туримъ на —, *va.* opposer; 3. —, *sf.* la rencontre, accueil *m.*

Срѣщамъ (нѣкога), *va.* rencontrer; 1. (съ една точка), *Géom.* coïncider; 2. -са, *vr.* *Géom.* concourir; 3. (съ едно и също срѣще), *fig.* coïncider avec; | който са срѣща, coïncident, *adj.*; 4. -меса (и *fig.* съ мислитѣ), se rencontrer.

Срѣщане, *m.* l'entrevue *f.*; | (съ една точка), la coïncidence; | на двама и мѣсто на то —, le rendez-vous.

Срѣщнатъ [пръвъ —, le premier venu.

Срѣщнуване, *m.* *Géom. Opt.* la décollation.

Срѣщю, *prep.* contre; | *adv. Mar.* à la hauteur de.

Става (на тѣло), *sf.* le membre, articulation *f.*, joint *m.*, jointure *f.*; | *Anat.* l'article, noeud *m.*; | (съ сакла), *Méd.* le genou.

Ставамъ (бываамъ), *m.* devenir, se soulever, s'ériger en, être; 1. (близкобъ), approximer; 2. (по-добре), s'améliorer, s'amender; 3. (по-добре), s'abonner; 4. (по-злѣ), empirer, s'aggraver; 5. (на прѣкъ), s'aider; 6. (отъ легло), se lever; 7. (на), se rendre; 8. (объяс), arrondir; 9. (нама пакто обѣа), redevenir; 10. (нама отъ постелка), se relever; 11. (праси), se dresser; 12. (противъ нѣкога), se bander; 13. (равенъ), s'aplanir; 14. (отъ родително легло), relever de couches *f.*; 15. (родилна), s'apparenter, s'allier avec; 16. (сиромашъ или немоменъ), s'appauvrir; 17. става, *v. imp.* il à lieu; | (сѣтимо), il amende; | (леню), il suit; 18. ставать, *pl.* ils s'engendrent; 19. да стане щото ще, quelque vent qu'il vent, vienne ou arrive qui plante; 20. станало ми е за толкова гроша (за нѣщо), il est revenu à moi.

Ставане, *m.* le lever; 1. (отъ легло, за обѣа), le relevé; 2. при -то отъ леглото, au saut du lit, *m.*; 3. при -то отъ, au sortir de.

Ставенъ, *adj.* *Anat.* articulaire.

Ставенъ, *m.* *Mar.* le mantelet.

Ставай, *interj.* debout. [Idale, *f.*

Ставна длабичника, *sf.* cavité glénoïde ou

Ставосъединение, *m.* *Anat.* l'arthrose *f.*

Стадія (жизна мѣрка, 85 расмѣа), *sf.* le stade.

Стадо, *m.* le troupeau, la harde; | *fig.* les ouailles *f.*; | габавъ съ -да добиткътъ, armenteux, *adj.*

Стайна люлка, *sf.* le trémoissoir. [brière *f.*

— слугиня, *sf.* femme de chambre, cham-

Стайчка (одаичка т.), *sf.* *sf.* la cellule, la

loge; | *fam.* la chambrette; | (за слуги), *pl.* la soupente.

Стаккато (съ *остатка*), *adv. Mus.* staccato.
 Стаксель, *sm. Mar.* le foc. [gmite.]

Сталагмитъ (накапалникъ), *sm.* la stala-
 Сталакитъ (напалникъ), *sm.* la stalactite,
 congelation f. [d'estamet.]

Стамедъ (яламе), *sm.* l'estamet m; -дежъ,
 Стамезка (сачево), *sf.* le bec-d'âne et bedane.
 Станалата довица, *sf.* la douairière.

Станалъ, *adj.* levé.

Станато зло, *sm.* un mal d'opinion f.

Стани-сѣднѣ, *sm.* par assis et levé.

Станого, *sf. Techn.* l'artichaut m; | —, *insecte*,
 la scolopendre.

Станораположене, *sm.* la castrametation.

Стансъ (строфа стихосе), *sm.* la stance.

Станиця (и *Mar.*), *sf.* la station; 1. (ноща),
 le relais; 2. (една ноща, 4 часа), la poste;
 3. (на желѣзницѣ пжм), la gare, le débar-
 cadère.

Станче, *sm.* la pressette; | (за *кассе*), *Typ.*
 le gang; | (у *флюгера*), le fût.

Станъ (разбой, *тегилъ* t.), *sm.* le métier;
 1. *Milit.* le camp; 2. (тризало у *гвинчера*),
 le vaucour; 3. (въ *дѣйствиѣ*), *Typ.* presse-
 roulante f; 4. (за *поджоговане конѣ*), le
 travail; 5. работа на —, *va.* chevalier; 6.
 (който работи), battant, *adj.*

Станель, *sm. Mar.* cale de construction, m;
 | -блокъ, *sm. Mar.* le tin; | поставямъ —,
va. tinter.

Стара бабичка, *sf.* une vieille.
 — книга (за *астрономиѣ*), *sf.* (voyes
 Амагестъ).

Старей, *sm.* un sénieur, ancien m; 1. (най-
 старый въ община), le doyen; 2. (на
 адвокатѣ поредѣ), bâtonnier des avo-
 cates, m; | дължностъ на —, la bâtonnat.

Старецъ, *sm.* un vieillard, un vieux; | -рцы
 (сѣдишо облечени хора), *pl.* le carême-
 prenant. [l'antique.]

Старешки, *adj. Méd.* senile; | -ны, *adv.* à
 Старина, *sf.* l'antique m, antiquité f, les
 antiquités f.

Старичкъ, *adj.* vieillot.

Старнъ-постъ, *sm. Mar.* l'étambot m.

Старовръменъ, *adj. fam.* gothique.

— връменни работи [говора за —, *vn.*
 dater de loin.

— моденъ, *adj.* antique.

— нѣмски или Германски (за *смысъ*),
adj. tudesque.

— френски, *adj. fg.* gaulois.

Старостъ и -рина, *sf.* la vieillesse, vieil-
 lissement m, senilité f, âge m, arrière sai-
 son f; | *fg.* le soir de la vie, le couchant.
 l'hiver m; | стигувамъ въ —, *vn.* être
 sur le retour.

Старче, *sm. dim.* un bonhomme. [rotte.]

Старченка шѣпка (за *смысъ*), *sf.* la ma-

Старъ, *adj.* vieux, vieil, âgé, avancé en âge,

dans un âge, dans un âge avancé, ancien,
 antique; 1. *fg.* fossile, gaulois; 2. най
 —, le nestor; 3. твърдъ —, vieux
 comme les rues f; 4. ставамъ —, *vn.*
 vieillir, se faire vieux; 5. прави —, *va.*
 vieillir; 6. показвамъ по —, *vr.* se vieillir.
 Старъ войскъръ, *sm.* une vieille moustache.
 — гарнизоненъ солдатинъ, *sm.* une morte-
 paye.

— дѣдо, *sm. fam.* un géronte.

— мореплавецъ, *sm. fam.* un loup de mer.

— мръсникъ, *sm.* un vieux penard.

— прѣтъ, *sm. quadr.* le bouquin.

— слуга (на *пенсия*), *sm.* une morte-paye.

Старытъ (у *с. с.*), *sm. pl.* les anciens m.

— люде, *sm. pl. fg.* la vieillesse.

Статика (наука за *равновѣсѣ* на тѣлѣ),
sf. la statique.

Статистика, *sf.* la statistique.

Статистикъ, *sm.* un statisticien.

Статистически, *adj.* statistique.

— показалецъ, *sm.* la notice.

Статистическо описание (на *идеѣ* страна),
sm. la statistique. [comparse.]

Статистъ, *ка, s.* figurant, ante; | *Théât.* le
 Statin, *sf.* le chapitre, clause f, point m; |
 l'article m.

Статски, *adj. civil*; (за *сѣдмимъ*), d'état m.

Статуйка (пужмале), *sf.* la statuette.

Статуинный мраморъ, *sm.* marbre statuaire m.

Статуя, *sf.* la statue; | (сѣдната на столъ),
 statue curule f; | стълбъ украсенъ съ -тупъ,
 colonne statuaire f.

Стафанды, *sf. pl.* raisin sec ou de caisse, m.

Стафилонъ (прищъ на *окото*), *sm. Chir.* le
 staphylôme.

Стая (одѣл t.), *sf.* la chambre, piece f, logis,
 logement, cantonnement, appartement m,
 demeure f, manoir m; 1. (за *жена*), *voyes*
 Будуаръ; 2. (за *дрѣзъ* въ *спиталъ*), la
 poullerie; 3. (ради *запиране*), le violon;
 4. (за *ниче титюны*), l'estaminet m; 5. (за
прочитане), cabinet de lecture, m; 6. (за
спане), chambre à coucher; 7. -таи (на
 страна въ *кѣща*), le 'hors-d'oeuvre; 8.
 живия съ другъ въ една —, *vn.* chamberger;
 9. нямъ — или живѣя въ —, *vn.* cantonner,
 être logé; 10. оставамъ безъ — на ули-
 цата, *vn.* être sur le pavé; 11. промѣща-
 ване —, le délogement; 12. хващамъ си
 стая, *vr.* se loger; 13. обдържники на -таи
 за поемъ, *s.* logeur, euse; 14. майсторъ на
 -таи, *por.* un chambrelan; 15. -тантъ и
 всичкытъ отдѣлни мѣста на ладия, *Mar.*
 les aménagements m. [stéarique m.]

Стеаринена кнѣлина, *sf. Chim.* acide

— свѣщъ, *sf.* bougie stéarique f.

Стеаринъ (сѣмасна частъ на *лой-ма*),
sm. Chim. la stéarine.

Стебалца, *sm. pl. Archit.* les caulicoles f.

Стебалцать, *adj.* pédiculé.

Стебалец и Стамбелче, *m.* la queue; 1. *Bot.* le pédicelle, pédicule *m*; 2. (на цѣтѣ), la 'hampe'; 3. (отъ листа на велие, на ма-рулы), la carde; 4. (съ лозы), *Archit.* la tige.

Стебло и Стамбелъ, *m.* la tige, soele, estoc *m*; 1. *Bot.* le chaume; 2. безъ —, *Bot.* acaule, *adj*; 3. (у древо), le tronc; 4. (на голѣмъ древе), *Bot.* le stipe; 5. (на перото), tuyau de plume, *m*; 6. (на стѣла), le fût, tige *f*.

Стеганогрѣически, *adj.* stéganographique. Стеганогрѣя (тайно писане), *sf.* la stéganographie. [rétrécir.

Стеглевамъ, *va.* l'emporter sur; | -са, *vr.* Стеглеване, *m.* la retraite, retrait, rétrécissement *m*.

Стегнатость, *sf.* la rudesse.

Стегнать, *adj.* rude. [stellio.

Стеллионъ (шбренъ гущеръ), *m.* reptile, le

Стенга, *sf.* *Mar.* le 'huner.

Стенъ-вытрепъ, *m.* *Mar.* la guinderesse.

Стеногрѣически (скорописецъ), *adj.* sténographe. [graphie.

Стеногрѣя (скорописане), *sf.* la sténographie. Стенографъ (скорописецъ), *m.* un sténographe.

Стансъ (шбудо на боръ-мъ), *m.* *Mar.* la carlingue, emplanture *f*.

Степь (пуста и бесплодна полля), *sf.* steppe *m.* et *f*; -пейъ, de steppe.

Стереобатъ (основъ на сграда), *m.* *Archit.* le stéréobate.

Стереогрѣически, *adj.* stéréographique.

Стереогрѣя (обдѣлкѣ на тѣрды тѣла), *sf.* la stéréographie.

Стереометрически, *adj.* stéréométrique.

Стереометрѣя (измѣрене тѣла), *sf.* la stéréométrie.

Стереоскопъ (оптически инструментъ), *m.* le stéréoscope.

Стереотипъ печѣтъ, *m.* la stéréotypie.

Стереотипна джка, *sf.* la stéréotypie, le cliché; 1. лѣпане на -ски, la polytypage; | *Typ.* le stéréotypage, le clichage; 2. лѣн-ски, *va.* stéréotyper, cliché; | *Typ.* polytoper, 3. лѣнцъ на -ски, un stéréotypéur, clichéur, *m*.

Стереотипно издание, *m.* édition stéréotype *f*. — лѣнница или -пна типографѣя, *sf.* la stéréotypie.

Стереотипъ, *m.* la stéréotypie; | печѣтамъ съ -пы, *va.* stéréotyper.

Стереотомически, *adj.* stéréotomique.

Стереотомѣя (прѣсичане на тѣрды тѣла), *sf.* la stéréotomie. [sterlet.

Стерлядь, *sf.* poisson, le sterlet; -денъ, de (хубически метръ, за древо), *m.* *m*; | десеть -ра, un décastère.

Стетоскопъ (сачесо), *m.* *Med.* le stéthoscope.

Стехиологически, *adj.* stoechiologique.

Стехиология (учене за смиканѣ), *sf.* la stoechiologie.

Стехиометрически, *adj.* stoechiométrique.

Стехиометрѣя (счисане смиканѣ), *sf.* *Chim.* la stoechiométrie.

Стечено и Стичане, *m.* la complication; | (на дѣв рѣкы), le confluent.

Стига! *interj.* basta; | *adv.* à ou en suffisance.

Стигамъ, *va.* parvenir, venir, atteindre; 1. (до нѣщо), remonter; 2. (до нѣщо), pousser jusqu' à; 3. стига, *v. imp.* suffit, il suffit; | (за оръжје), il porte; | -само да, conj. pourvu que.

Стигната връсть, *sf.* en pied *m*.

Стилетъ (малка сабѣ), *m.* le stylet.

Стилъ (писало, начинъ изговарѣне), *m.* le style; | (по календаръ-мъ), *Chron.* style *m*.

Стипендиатъ, *m.* un boursier.

Стипендѣя, *sf.* la bourse.

Стипча, *sf.* l'alun *m*; -иченъ, d'alun; | фабрика за — (стипчарница), l'alunnière et alunière *f*.

Стипчосамъ, *va.* aluner; | (хермѣя да не поеме), laver.

Стипчосане, *m.* l'alunage *m*, mordant *m*; | (хермѣя), lavure *f*.

Стипчава круша, *sf.* poire d'angoisse, *f*.

— ама, *sf.* l'alunnière et alunière *f*.

Стипчавина, *sf.* l'acreté et acrimonie *f*, acerbité, apreté *f*, vert *m*.

Стипчаво, *adj.* *fig.* aigrement.

Стипчавъ, *adj.* alumineux, âpre, âcre, rêche, acerbe, revêche, vert.

Стипчасть, *adj.* alunifère.

Стискалка (сачесо), *sf.* le sergent; | (съ симѣло), l'étau *m*.

Стискамъ, *va.* pincer, serrer, resserrer, comprimer, étendre; 1. (еромѣрна или бухкава стока), *Mar.* estiver; 2. (съ рѣждѣ), pressurer; | (ѣко), *fam.* 'harper; 3. -са, *vr.* se tenir; 4. -меса (единъ другъ за рѣждѣ), se donner une poignée de main.

Стискане, *m.* le resserrement, étrointe *f*; | (рѣждѣ), serrement de main, *m*; | (съ менгеме, за млодосе), la serre.

Стискателенъ, *adj.* *Chir.* compressif.

Стискателность, *sf.* *Phys.* la compressibilité.

Стискы, *sf.* *Chim.* le résidu.

Стиснать, *adj.* affété; | *fig.* serré; | *H. nat.* comprimé.

Стихарница, *sf.* les induts *m*.

Стихаръ, *m.* l'aube *f*, dalmatique *f*, surplis *m*; | (съ тѣсны рѣкамы), le rochet.

Стихийнъ, *adj.* élémentaire.

Стихѣя, *sf.* l'élément *m*; | *Chim.* le principe.

Стихове, *m. pl.* les rimes *f*; 1. безритмѣны —, vers blanc *m*; 2. крѣстосаны —, rimes croisées; 3. дватачны —, rimes

plates; 4. лопы —, la rimaille; | пишъ —, *va. fam. rimailer*; 5. събране лопы —, *Ag. la rapsodie*; | събирачъ на —, un rapsodiste; 6. права — или разлагамъ на —, *va. rimer, versifier*; 7. пишъ или права —, *va. fam. poétiser*; 8. страсть да пише пѣнкой —, la métromanie; 9. написанъ съ добры —, bien versifié; 10. прѣсичане въ -тъ, la césure.

Стихопоецъ [коронисанъ или придворенъ —, poète lauréat *m.*
— правачъ (*версификаторъ*), *sm. un versificateur*. [cation.
— правяне (*версификация*), *sm. la versification*.
— творене, *sm. la poésie*.
— творецъ, *sm. un poète et poète*; | седемъ -рца, Pésiode poétique *f.*
— творимъ съчиненое или -воренца, *sm. pl. les poesies f.*
— творство, *sm. les muses f.*
— творчески, *adj. poétique*. [tique *f.*
— творческо распадене, *sm. veine poétique m.*
— слагане, *m. la poésie*. [lets *m.*

Стихчета, *sm. pl. fam. les versicules et -cu-*
Стихъ, *sm. le vers*; | (*съ Библия*), le verset.
Стичамса, *vr. affluer*.

Стичане, *sm. le concours*; | (*хора*), le rassemblement; | (*вода, народъ*), l'affluence *f.*

Стълба, *sf. l'échelle f*; | (*на три крака*), cheval de peintre, *m.* [échiffle.

Стълбенъ зидъ, *m. Archit. l'échiffe ou*
Стълбецъ, *sm. Typ. la colonne*.

Стълбичка, *sf. l'échelette*; | -бичкы, *pl. la montée*.

Стълбна таблица, *sf. tableau de chevalier, m.*
Стълбы, *sf. pl. l'escalier m.*, degré *m*; 1. виты —, escalier en escargot; 2. потайны —, escalier dérobé; 3. (*за изглеждане*), l'échafaud, échafaudage *m*; 4. (*скеля отъ брѣзъ-тъ до морето*), Mar. le gat; 5. дървета на —, les echasses *f*; 6. турямъ — на зидъ, *va. planter*; 7. прави — (*за изглеждане*), *va. échafauder*.

Стълпещъ гостъ (честъ, слаженъ), *sm. Ag. un pilier*. [l'arbalétrier *m.*

Стълпове (подъ стрѣла), *sm. pl. Archit.*
Стълпникъ (название *Св. Симеона*), *sm. le stylite*. [Babel, *f.*

Стълпотворене (*вавилонско*), *sm. tour de*
Стълпчаче камыкъ, *sm. (voyez Базалтъ)*.
Стълпче, *sm. la colonnette, poignon, piquet m*; | *Вот*. le style; | (*съ часовникъ*), le pilier.

Стълпъ и -лбъ (*директъ*), *sm. la colonne, pilier, montant m*; 1. безчестенъ —, le pilier; | (*вертиселенъ*), le pilori; | поставямъ на —, *va. pilorier*; 2. (*забиту*), le poteau; 3. (*съ манежъ*), le quintaine; 4. (*обвитъ съ цѣптъ или лозы*), *Archit. colonne corollitique*; 5. (*съ трофеи*), colonne maubiaire; 6. (*отъ цѣлъ камыкъ*),

monolithe, *adj. m*; 7. наикъченъ по като-
ветъ съ -пове, *Archit. cantonné, adj.* 8.
направенъ само на едны —, *Archit. monoportère, adj*; 9. положене —, *Archit. la colonnade*; 10. редъ —, la colonnade.

Сто, *adj. num. cent*; 1. стотенъ (*pour centième*); 2. стотинникъ (*pour centaine*); 3. по петъ на — (*сръжнина*), cinq pour cent; 4. на -тъхъ, *adv. centièmement ou centesimo*, — годиншеть, *adj. séculaire, centenaire*; | по-старъ отъ —, extra-séculaire.
— старецъ, *sm. un centenaire*.
— годинъ (*стотакъ години*), *sm. le siècle*; | прѣвъ всякомъ —, *adv. séculairement*; | послѣдния година въ —, année séculaire *f.*
— градусенъ термометръ, *sm. thermomètre centigrade m.*
— началникъ, *sm. un centenier*.
— лѣтъ, *sm. fleur de jalousie, f.*
— лѣтникъ, *sm. arbre, l'agave m.*

Стоборъ, *sm. le rebord*; 1. (*гермета жельзны или дървени*), la grille; 2. (*прѣчки*), la rampe; 3. (*отъ греды за основа*), *Archit. le radier*; 4. (*на моста*), le garde-fou; 5. (*съ скѣбенъ лѣста*), le parquet; 6. дѣлжина на —, *Archit. la portée*.

Стоваримъ, *va. décharger*; 1. (*стоки*), débarquer; | (*отъ ладия*), débâter; 2. (*изнасямъ на сухо*), débâter.

Стоварване, *sm. la décharge, déchargement m*; 1. (*стоки*), le débarquement; | (*ладия*), Com. le débâtelage; 2. (*изнасяне на сухо*), le débârdage.

Стовареначъ, *sm. un débardeur*.

Стовна, *sf. la cruche, aiguière f*; | една пѣлна —, une cruchée.

Стовничка, *sf. le cruchon et cruchette*.

Стоене, *sm. l'attitude f*; | (*на клеканъ и единъ на другъ*), *Сѣв. le chevauchement*.

Стои! *interj. halte, stop*; | *Vén. 'habé*; | — не думай, *fam. la et la la*.

Стойка (*съ прѣградка*), *sf. la tournisse*; | (*септоръ*), Mar. le chandelier.

Стокъ (*послѣдовачъ на Зенона*), *sm. un stoicien*; | учене на —-цы, le stoicisme.

Стойна зала (*при желѣзны пѣкы*), *sf. salle d'attente, f.*

Стокчески, *adj. stoicien*.

Стока, *sf. la marchandise, ouvrage m.*, denrée *f*, les coquilles *f*; 1. Com. l'article *m*; 2. (*съ лавица*), le fonds; 3. нѣколко частна —, la racotille; | (*проста*), marchandise de racotille; 4. донасяне —, l'arrivage *m*; 5. нареденъ съ —, assorti, *adj*; 6. олавяне —, la capture; 7. плата за простиране —-кы, Com. le quaiage; 8. свързване —-кы, le détalage; | свързване —, *va. détalier*.

Столарска работа, *sf. la menuiserie*.
Столарски занаятъ, *sm. la menuiserie*.

Столарство, *sm.* l'ébénisterie *f.*

Столяръ (доорумажилъ *и.*), *sm.* un menuisier, chaisier, ébéniste *m.*

Столица и -лина, *sf.* la résidence, capitale *f.*, siège *m.*

Столиникъ, *sm.* le dapifer.

Столче, *sm.* le tabouret, placet *m.*, selle *f.*, escabeau *m.* et escabelle *f.*, marchepied *m.*; | (*петъ у ботушы*), le talon; | (*за прѣстѣлника*), la selette.

Столъ, *sm.* la chaise, le siège; 1. (*съ съзгласничкѣ*), la bergère; 2. (*нощень*), chaise percée; 3. (*за прочитане и писане*), le pupitre; 4. (*на плугъ*), la sellette; 5. (*надъ прѣдѣлъъ-тъ у карета*), l'écrimon et arçon *m.*; 6. правя -лове, прыгове и др. *va.* menuiser.

Стоманъ, *sf.* l'acier *m.*; 1. отъ добра —, d'une bonne trempe; 2. враносамъ —, *vl.* mettre en couleur d'eau; 3. прѣобрѣщане, ставане на —, l'aciération *f.*; 4. фабрика за — (*стоментарница*), l'aciérie *f.*

Стоманенъ, *adj.* d'acier, acérola.

Стомахъ, *sm.* l'estomac *m.*; | *песнилане въ —*, *Méd.* l'apérpse *f.* (*воуъ* Бабекъ).

Стопанинъ и -панъ, *sm.* un possesseur, propriétaire, maître, mari *m.*; époux, ouse; 1. *Jur.* détenteur, trice; conjoint, ointe; 2. (*на акци*), un actionnaire; 3. изважъ дръжавата си що живѣе —, propriétaire forain; 4. (*на ладия*), patron de la barque; | *Mar.* un bourgeois; 5. (*на нѣщо, което са продава съ наддаване*), un adjudicataire; 6. ставане — на нмотъ, prise de possession, mise en possession, *f.*; 7. (*сѣмъ на нѣщо*), *vm.* posséder, tenir; 8. самъ-си сѣмъ —, *vm.* être à soi.

Стопаница и -панка, *sf.* la maîtresse, épouse, campagne *f.*; | *fam.* la moitié.

Стопанство, *sm.* la propriété, possession *f.*, bien *m.*; | *Jur.* la détention.

Стопене, *sm.* la liquéfaction.

Стопенъ, *adj.* *m.* résous.

Стопнчавостъ, *sf.* la dissolubilité.

Стопнчавъ, *adj.* *Chim.* dissoluble.

Стопичъ (*фитилъ и.*), *sm.* *Artill.* l'étrouppille *f.*

Стопнтеленъ, *adj.* dissolutif, liquidable.

— варовитъ камыкъ, *sm.* la castine.

Стоплевамъ, *va.* dégourdir, échauffer; 1. *fig.* roussiller; 2. (*накъ*), réchauffer; 3. -са, *vr.* se réchauffer.

Стоплеване и -плене, *sm.* l'échauffement *m.*, caléfaction; | (*изморо*), le réchauffage.

Стоплено ъстие, *sm.* le réchauffé.

Стопантелна соба, *sf.* le réchauffoir.

— бъръ, *sm.* *Mar.* la bosse; | *завръщамъ — на ортома*, *va.* bosser; | *скенамъ —*, *vr.* débosser.

— плавамъ, *va.* fondre, décomposer, résoudre, dissoudre; 1. *Chim.* réduire; 2. -са, *vr.* se

décomposer, se réduire, dissoudre; 3. стопиваса, *v. imp.* il se liquéfie.

Стопанване, *sm.* la fusion, décomposition, chartre *f.*; | *Chim.* la solution.

Стопенъ, *adj.* valable, *invar.* valant, prétendu, ample.

Стопете добръ, veuillez, veuillez bien.

Стотакъ, *sm.* une centaine.

Стотенъ, *adj.* centième.

Стотанникъ, *sm.* la centaine.

Стотанниченъ, *adj.* centuple; -чно, *adv.* au centuple. [tupler.

Стотанничъ (*умложасамъ -нично*), *va.* cent-

стотина, *sf.* une centaine, centurie *f.*

Стотиненъ, *adj.* *Arithm.* centésimal.

Стотна часть, *sf.* la centième.

Стотникъ, *sm.* un centenier, centurion *m.*

Стоца, *sf.* drap d'or *m.*, brocart *m.*; -сень, de brocart.

Стоцница, *sf.* la brocatelle.

Стоя, *vm.* seoir, séjourner, s'arrêter, en rester là, se tenir, parer; 1. (*но-съсено*), dépasser; 2. (*съ зюмѣ*), être à l'affût *m.*; 3. не си — на думата, fausser; 4. на думата си — твърдо, être esclave de sa parole; 5. (*съ на*), soutenir; | (*на крака*), se soutenir; 6. (*на мысль-та си*), persévérer (dans); 7. (*твърдо съ*), persister dans; 8. (*на мѣсто за мѣстане камыкъ*), piéter; | (*ѣро*), se piéter; 9. (*непокламено*), être ferme sur ses jarrets *m.*; 10. (*праса*), être debout; | (*прѣдъ нѣкого*), se planter devant; 11. (*на своето си*), s'entêter de; 12. (*срѣщо нѣщо*), regarder; | *стоимъ единъ срѣщо другъ*, se regarder; 13. (*сирѣмъ камъ нѣщо*), s'a-dosser contre; 14. *стои*, *v. imp.* il habille; 15. (*за вода*), elle dore; 16. (*добръ*), il sied; | (*нѣкому*), il vient bien à; 17. (*му са*), il appartient; 18. който — прѣдъ, assistant; *adj.*; | (*напрѣко*), *Blas.* brochant, *adj.*; 19. *стоятъ добръ*, ils chaussent; | | (*единъ на другъ*), *Chiv.* ils chevauchent.

Стояне, *sm.* la station, halte *f.*; | (*за камыкъ съ ноемъ*), la place; | (*за кареты*), le stationnement.

Стоянтъ, *adj.* *Jur.* afférent.

Страдалецъ, *sm.* le patient, souffrant, *adj.*; | *fig.* le martyr.

Страдалчентъ, *adj.* patient.

Страдалчното, *sm.* le patient.

Страдамъ и -дамъ (*теглъ*), *vm.* souffrir, pâtir; | (*отъ нѣщо*), se ressentir.

Страдане, *sm.* la souffrance; | *Gram.* la passion; | *свободенъ отъ -неа*, impassible, *adj.*

Страдателенъ, *adj.* passif; | въ — разумъ, *adv.* *Gram.* passivement.

— залогъ, *sm.* *Gram.* le passif.

Стража, *sf.* la sentinelle, garde, force armée, guérie *f.*, guet *m.*, faction *f.*, beffroi *m.*; 1.

Milit. l'avantée *f*; 2. *Mar.* la bordée; 3. (*нощеме*), *Milit.* la patrouille; 4. *протъ-наване* —, *Milit.* la pose; | *сереиторъ* въру-жы, *caporal de pose*; | 5. *колыбка* за —, l'échauguette *f*.

Стражаръ, *sm.* la sentinelle, appariteur, archer *m*; | (*на желъзънъ пжъ*), un can-tonnier; | (*на показалымъ по желъзънъ пжъ*), un aiguilleur. [strass.]

Стражъ (*желъзънъ пжъ*), *sm.* le stras *et*

Страна, *sf.* le côté, contrée, part *f*, endroit *m*, région, face *f*, flanc, parage *m*, plage *f*, pays, climat, ciel *m*; 1. *Jur.* la partie; 2. (*на ладъ*), la bande; | *Mar.* le bord; 3. (*на нщъ*), le sens; 4. (*марисъ*) le parti; 5. (*на пжъ*), le pan; 6. (*на страда*), *Archit.* le rampart; 7. *говорене* на —, l'aparté *m*; 8. *другата* — на *носа* или *вълна*, le contre-poil; 9. *върва* отъ — съ *нщъ*, *va.* cōtoyer; 10. *зимамъ* — *нщъ*, *va.* prendre fait et cause pour; | *fig.* se ranger sous les drapeaux de; 11. *оставамъ* на —, *va.* laisser de côté; 12. *полагамъ* на —, *va.* mettre de côté; 13. *раздѣлене* —, la cir-conscription; 14. на —, *adv.* à (de) côté, à part, à part soi, en réserve, à l'écart, écarté, au rancart, aparté, à quartier; | *fam.* à remotis; 15. отъ —, du chef de, par ricochet, de *ou* par bricole; | (*на*), *prep.* au nom de; 16. отъ една — на друга, *adv.* de part en part, d'outre en outre; 17. отъ тая —, *citerieur*, *adj*; | (*на нщъ*), *prep. et adv.* deçà et en deçà de; 18. отъ тая и отъ онаъ —, *adv.* deçà et delà; 19. на добра —, en bonne part; 20. отъ всичкиъ —-ны, de part et d'autre, de toutes parts; 21. на всичкиъ —-ны, à droite et à gauche; 22. *четирѣтъ* —-ны на *свѣтъ*-тъ, les quatre points cardinaux, *m*.

Страстенъ и -стинъ, *adj.* passionné, amou-reux; | (*за очъ*), mourant.
— *ловецъ*, *sm. fam.* un giboyeur.
— *обычникъ* (*на стихотворство*), *sc.* métramahe.

Страсти Христовы, *sf. pl.* la Passion; | книга за —, le passionnaire.

Страстна енергия, *sf.* l'entrain *m*.

— *любовъ*, *sf. fig.* l'idolâtrie *f*.

— *недѣля*, *sf.* la passion; | (*и седмъ*), le quinzaine de Pâques; | *причащаванса* прѣвъ —, *vr.* faire ses Pâques.

Страстно проповѣдане или -смагване, *sm.* la passion.

— *цвѣте*, *sm. plante*, la grasseille.

Страхъ, *sf.* la passion, folie *f*, faible *m*, faiblesse, curiosité, maladie, marette *f*; 1. *fig.* l'attache *f*, élément *m*; 2. (*за пжъ*), l'absentisme *m*; 3. *смаза* — *къмъ нщъ*, la manie; 4. *добивамъ* — *къмъ нщъ*, *va.* s'entêter de; 5. *извършвамъ* съ —, *va.*

passionner; 6. *приемамъ* — *къмъ нщъ*, *vr.* se passionner pour; 7. *имамъ* —, *vr.* se coiffer; | (*къмъ*), s'embéguiner de; 8. *набивамъ* на *своятъ* -ствъ, *va.* se domter; 9. -тно, отъ —, *adv.* à la passion de, à la folie.

Стратегикъ, *sm.* un stratégiste.

Стратегически, *adj.* stratégique.

Стратегия (*наука за бойны дѣйствиа*), *sf.* la stratégie. [tèque.]

Страуска маза (*у Арастимъ*), *sf.* la man-

Страусъ, *sm. oiseau*, l'autruche *f*.

Страхливостъ, *sf.* la timidité, poltronnerie *f*.

Страхливъ, *adj.* craintif, timide, scrupuleux; | *fam.* un caron.

— *сыграчъ*, *sm.* un carabin.

Страхопазло, *ла. s.* peureux, trembleur, euse; un lâche.

Страхопазъ, *sm. s.* tatonneur, euse.

Страхотенъ, *adj.* horrible; -но-ment.

Страхотля, *sf.* l'horreur *f*, consternation *f*;

1. *fig.* épouvantail à chènevière, *m*;

2. *докарвамъ* —, *va.* consterner; 3. *прѣд-ставямъ* си -хотъ и *мачнотъ*, *vr.* se faire monstre de.

Страхуванса, *vr.* craindre, avoir peur de, appréhender; | *fig.* saigner du nez; | *fam.* caronner.

Страхуване, *sm.* la peur, appréhension; | | -неа, *pl.* les craintes *f*.

Страхъ, *sm.* la peur, terreur, crainte, frayeur

f, effroi *m*, épouvante, transe *f*, respect,

doute, risque *m*; 1. *fig.* le tremblement;

2. *pop.* la venette; 3. *мнечаженъ* —,

l'épouvantement *m*; 4. *управлене* —, la

terreur; 5. *докарвамъ* —, *va.* menacer; 6.

отъ —, de peur; | (*да*), de peur de; | (*да*

не да), de crainte de, de crainte que *ne*;

7. на *своя* —, à ses risques et perils.

Страшенъ, *adj.* terrible, épouvantable, ef-

froyable, effrayant, affreux, redoutable, pé-

rilieux; | *fulminant*, foudroyant, formidable,

latéral; | -шно е да не падне, il menace ruine.

— *войскобѣецъ*, *sm.* foudre de guerre, *f*.

— *огънь*, *sm. fam.* feu de reculée, *m*.

Страшиланце, *sm.* un monstre, cauchemar,

épouvantail, porte-respect *m*; | *fig.* un

spectre. [-eusement.]

Страшиланцетъ, *adj.* monstrueux; -щно,

Страшиланостъ, *sf.* la lâcheté, pagnoterie *f*.

Страшиланъ, *adj.* peureux, lâche, poltron,

appréhensif, pavidé, couard; | *fam.* un

pleutre.

Страшило, *sm.* un pagnote.

Страшна прѣпирка, *sf.* la rixe.

Страшно време, *sm. fig.* la crise.

Стривалка (*за цѣтмъ*), *sf.* la molette.

Стривамъ, *va.* triturer, froisser, grener; | (*на прахъ*), léviger.

Стриване, *sm.* la trituration, froissure, con-

frication *f*; | (*на прагъ*), *Chim.* la lévigation; | (*съ ренде*), le râpage.

Стривки (*отъ ренде*), *sf. pl.* la râpure.

Стригъ и -ригъ, *va.* tondre, raser; | (*на ново*), retondre; | (*коса*), couper, effiler.

Стригане (*възлѣна у оцуѣ*), *sm.* la tonte et tondaison; | (*коса*), la coupe; | (*сухно*), le tondage.

Стриганъ и -ригъ, *adj.* tondu. [ense.]

Стригачъ, *sm.* un coiffeur, raseur *m*; tondeur.

Стрида (*морска скорѣя*), *sf.* mollusque, l'huître; -дѣтъ, d'huître; | (*съ чарушка*), huitre à l'écaille.

Стридаръ, *ка, s.* écailler, ére.

Стридоудецъ, *sm.* oiseau, l'huître *m*.

Стрита хлѣбна кора, *sf.* le gratin.

Стритъ черъ пексимедъ, *sm.* le regros.

Стрихвинъ (*отропно вещество*), *sm.* *Chim.* la strychnine.

Строене, *sm.* la confection.

Строй, *sm.* l'ordre *m*, le groupe; || съставъ —, *va.* grouper.

Стронцій (*металъ*), *sm.* le strontium.

Стропъ, *sm.* *Mar.* l'estrope *f*, erse, élingue *f*; | върванъ съ —, *va.* estropier; | малагамъ —, *va.* élinguer.

Строта (*хуплетъ съ ода*), *sf.* la strophe.

Строшаванъ, *va.* fracturer, casser.

Строшаване, *sm.* le cassage, enfoncement *m*, effraction *f*; | (*срама*), *Jur.* le bris; || (*счупване ладѣя, плута*), le déchirage.

Строшенъ, *adj.* brisé, rompu.

Стругъ, *sm.* le grattoir, doleur *f*, bouvement, rabot *m*; 1. *Tech.* la doctine; 2. дълъгъ —, le guillaume; 3. дълъ гранаво-тъ, *v. imp.* il broute.

Струванъ, *vn.* coûter, intéresser, convenir à, faire, peser; 1. (*инкляръ т.*), nier; 2. (*за нѣщо*), servir à; 3. (*нѣщо*), valoir; 4. (*посече*), prévaloir; 5. струва, *v. imp.* il vaut; 6. колкото и да —, *fat.* coûte que coûte; 7. нѣма що да са стори, *adv.* point de milieus.

Струване, *sm.* l'estimation *f*, prix *m*; | цѣна повече отъ -то, la plus-value.

Струвливъ, *adj.* de mise *f*.

Стружны шинпове, *sm. pl.* le mandrin.

Струна (*у барабанъ*), *sf.* le timbre; 1. (*на цигулка*), la corde; 2. (*отъ цѣра*), corde à boyau ou -de boyau, *f*; 3. А, *Mus.* La *m*; | нота Е, le mi; 4. фабрика за -ны, la boyauderie; 5. майсторъ на —, un boyaudier; 6. търговия на инструменти съ —, le lutherie.

Струно, *sm.* le tamis, le couloir et -ire *f*.

Струпана стая, *sf.* pièce de décharge, *f*.

Струпаны дървета и камани, les décombrés *m*; | очитаванъ —, *va.* décombrer.

Струпалена грамада, *sf.* l'éboulis *m*.

Струпалене, *sm.* la subversion.

Струпаленъ, *adj.* abattu; | пукъ -къ нѣтъ, *fat.* le culbutis. [versif.]

Струпалителенъ, *adj.* éroulant, éversif, sub-

Струпалиникъ (*на клѣма*), *sm.* un démolisseur.

Струпалима, *va.* renverser, démolir, précipiter, subvertir, culbuter, ruiner, raser, coucher; 1. (*бържъ на долу*), *fat.* dégringoler; 2. (*кони*), faire faucher un cheval; 3. (*съ моносе тѣрдиня*), battre en ruine *f*; 4. (*съ тѣрдиня въдвѣсно дърво*), écousser; 5. -са, *vr.* se renverser, s'érouler, ébouler et s' —, se précipiter, effondrer, érouler; 6. *Mar.* sombrer.

Струпалино, *sm.* le renversement, démolition *f*, écoulement, éboulement, éroulement *m*, ruine *f*; | (*на долу*), *fat.* la dégringolade; | (*на тѣрдиня*), le rasement.

Струпка, *sf.* l'escarre et escare *f*; | ставане —, l'escarrification *f*; | става —, струни-васа, *v. imp. Chir.* il s'escarrifie.

Струпки, *sf. pl.* *Méd.* l'impetigo *m*, efflorescence *f*.

Струпкавъ, *adj.* ladre.

Стръвенъ, и -ръменъ, *adj.* escarpé, déclive, roide et raide, ardu; 1. (*за бръга*), *Mar.* ascote; 2. малко —, *Archit.* rampant, *adj*; 3. изриванъ или права —, *va.* escarper. — бръгъ, *sm.* la falaise; | (*на рѣка*), la berge.

Стръвна дупка (*за истичане вода*), *sf.* la chantepleure.

— отълаба, *sf.* le brise-cou.

Стръвнина и -ръмнина, *sf.* la descente, aplomb, talus *m*, falaise *f*; | *Géogr.* le versant, coteau *m*, côte *f*; | ударъ въ -винни (*за море*), *v. imp.* elle falaise.

Стръвно, *adv.* d'aplomb, à pie; | права — пръстиникъ, *va.* tatuler.

— мѣсто, *sm.* la rampe, calade *f*.

— положе, *sm.* l'aplomb *m*.

— сиване (*на сеодъ*), *sm.* le surhaussement.

Стръвностъ и -винна, *sf.* la déclivité, pente, proclivité, roideur et raideur *f*; | (*на метриъ т.*), *Fortif.* l'escarpement *m*; | (*на рѣка*), la rampe.

Стърга, *sf.* la barrière.

Стъргалка, *sf.* le grattoir, ripe *f*.

Стъргалки, *sf. pl.* la ratisserie.

Стъргало, *sm.* le pailson, boutoir *m*; | (*ножъ за остъргане*), l'écharnoir *m*; | (*у табачи*), la drayoire.

Стърганакъ, *sm.* un vieux libertin.

Стъргане (*рѣндосане*), *sm.* le ratotage.

Стъргателна четка, *sf.* la gratte-boesse; | чиста съ —, *va.* gratte-boesser.

Стъргачка, *sf.* une ploqueresse.

Стърготинъ, *sf. pl.* la rature, écharnure *f*.

Стържъ, *va.* gratter, ratisser, rayer; | (*ножъ*), pailsoner; | (*чистя видосе на клѣма*), regratter.

Стръкъ (на четве), *sm.* la talle; | (надлъжъ съ четвесе), *Bot.* l'amentacée *f.*

Стърнаше, *sm.* la sole; | (и нѣма за —), la jachère.

Стърнах, *vn.* (voyes Свѣтлоса).

Стърчатъ камыкъ, *sm.* la borne.

Стърчи-опашка, *sf.* oiseau, l'hoche-queue *f.*, bergeronnette *f.*, trotte-chemin, traquet *m.*, bergerette *f.*

Стърчишкомъ, *adv.* à cloche-pied.

Стъркоза, *sf.* insecte, la demoiselle.

Стръла, *sf.* la flèche, trait, dar *m.*; | *Geogr.* *Astr.* la flèche.

Стрълецъ, *sm.* un chasseur, carabinier, arbalétrier; | (съ лѣла), un archer; | (съсѣда-дѣ), *Astr.* le Sagittaire. [*stréliz.*]

Стрълцы, *sm. pl.* le stréliz; — лѣцки, de Стрълкамы и — лнувань, *va.* lancer, blancer, fronder; | (стрѣла съ лѣла), décocher; | (спирамъ на стрѣлу), *fig.* décocher une épigramme.

Стрълкаше, *sm.* *Méd.* l'élançement *m.*

Стрълнуване (стрѣла), *sm.* le décochement; | *fig.* le trait.

Стрълна трѣва, *sf.* plante, le sagittaire ou flèche d'eau, *f.*

Стръловиденъ, *adj.* *Bot.* sagitté.

— шлъ, *sm.* *Anat.* suture sagittale *f.*

— хвърль, *sm.* la catapulte.

Стрълухъ (за дѣте), *adj.* (voyes Дръпнатъ).

Стръмени, *sm. pl.* l'étrier *m.*, chapelet *m.*; | съ касы —, à la genette. [*trière f.*]

Стръменно ремыче (на свѣло), *sm.* l'é-

Стръменны ремыцы (на свѣло), *sm. pl.* le porte-étriers ou tresse-étriers; | (праща), le porte-étrivières.

Стръмень (сидъ пражна), *sm.* le rancher; | станало на —ни, la ranche.

Стръха, *sf.* le toit, avance *f.*, abat-vent, comble, appentis, 'hangar *m.*, gouttière *f.*;

1. le pignon; 2. (булото, нѣма-мъ на нѣпрыз-мъ), *Archit.* le saltage, falte, saltière *f.*;

3. (надъ ерѣма), la marquise; 4. (отъ покрыз на улица), *Archit.* la sévéronde;

5. надвигане —, *Archit.* la ferme; 6. поставяне подъ —, *va.* remiser; 7. прѣтър-севане —, le renfaltage; 8. прѣтърсѣвань —, *va.* renfalter.

Стръхенъ, *adj.* saltière.

— прозорецъ, *sm.* la mansarde.

— улукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir, che-neau *m.*, cornière, voue *f.*, moilet *m.*

Стръхна връзка, *sf.* la plate-forme.

— кермидъ, *sf.* la faitière.

Стръхно сключване, *sm.* la filière.

Студенина, *sf.* la froideur, refroidissement *m.*;

| *fig.* le froid.

Студено, *adv.* à froid, froidement; 1. *fig.* fraîchement; 2. (ни е), j'ai froid; 3. при-мамы — нѣкого, *va.* battre à froid.

Студено врѣме, *sm.* la froidure. [*brot.*]

— пѣтиѣ (отъ бира и хлѣба), *sm.* le biram-

Студенъ, *adj.* froid, glaçant, indifférent, in- dolent, sec; | (за земный полкъ и *fig.*),

glacial; | (за хлѣба), rassis.

— пастѣтъ, *sm.* pâté de terrine, *m.*

— погледъ, *sm.* *fig.* la glace.

— росенъ джѣденъ, *sm.* la brume.

Студены трѣпки, *sf. pl.* le frisson; | побѣ- вать ма —, *vn.* je frissonne.

Студливостъ, *sf.* la frilosité.

Студливъ, *adj.* frileux (voyes Зиморлчавъ).

Студъ, *sf.* froid, froidure, frigidité *f.*; 1. до- карвань —, *va.* geler; 2. навмънувань на —, *vn.* s'hiverner; 3. който докарва —, *Phys.* frigorifique.

Ступъ (на самокоза), *sm.* *Techn.* le catin; | *fig.* le creuset, fournaise *f.*

Стучадъ (манжа), *sm.* l'estouffade *f.*, miroton *m.*

Стъ! *interj.* st, st; chut.

Стѣгала (за стѣла), *sf.* l'étreignoir *m.*

Стѣгаликъ, *sm.* *Anat.* muscle constricteur *m.*

Стѣгамъ, *va.* serrer, resserrer, étendre, lacer, garrotter, brider; 1. *fig.* clouer à, dans; 2. (блѣса), relier; 3. (мъносо), ra- grafer; 4. (съ Knobъ), agraffer; 5. (кърсу- лъмъ си), prendre la poudre d'escampette,

montrer les talons *m.*; 6. — са, *vr.* se lacer, se contracter; 7. (ѣко), se sangler.

Стѣгане и —гнуване, *sm.* le resserrament, constriction, étreinte; | *Méd.* la stricture.

Стѣгателенъ, *adj.* constringent et —strictif.

Стѣгателна мышца, *sf.* *Anat.* muscle con- stricteur *m.*

Стѣгната свързка, *sf.* l'intimité *f.*

Стѣгнато, *adv.* intimement.

— зомено, *adv.* à la rigueur, à toute ou en rigueur.

Стѣгнатоостъ, *sf.* la rigueur.

Стѣгнать, *adj.* strict, étroit, rigoureux, austère, dur, vert, de fer; | държа —то нѣкого, *va.* tenir en brassières, tenir en bride, *f.*

Стѣна, *sf.* le mur; 1. *Archit.* le panneau; 2. (прѣграда), la paroi; 3. (около амфи- театра), le podium; 4. наравнявань съ варъ —, *va.* gobeter.

Стѣнини прѣстолъ, *sm.* la console.

— овѣщникъ, *sm.* la plaque.

Стѣснене, *sm.* le rétrécissement, étranglement, malaise *m.*; 1. *Méd.* la stricture; 2. *Archit.* la contraction; 3. (на судъ), *Archit.* la retraite; 4. (на умъ-мъ), le rétrécis- sement.

Стѣснено положене, *sm.* le malaise; | (лошо), *fat.* le débina.

— сърдце (лѣдъ), *sm.* serrement de coeur, *m.*

Стѣсненъ, *adj.* serré, réduit, malaisé; | *fig.* rétréci.

Стѣснѣвань, *va.* rétrécir, étrécir, presser, étrangler, réduire, renfermer; 1. *fig.* re-

- streindre, reserrer, rogner; 2. (сърдце), serrer; 3. -са, *vr.* rétrécir et se —, s'étrécir, se resserter, se serrer; 4. стѣснява (за дръвта), *v. imp.* il engonce, [за дръвта].
- Стѣснѣване, *m.* l'étrécissement *m.*
- Стѣснѣлице (шмемце), *m.* la foliette.
- Стѣсларусь, *m.* jais de verre, *m.*
- Стѣсларски занаятъ, *m.* la vitrerie.
- Стѣсларь, *ma, s.* vitrier, ère; un verrier.
- Стѣслена или Цѣк-захарь, *sf.* sucre candi *m.*
- плочица, *sf.* Chim. l'obturateur *m.*
- стока, *sf.* la veraille; | (дрѣвна), la verroterie.
- фабрика (стѣсларница), *sf.* la verrerie.
- цѣва, *sf.* le manchon.
- чѣшка, *sf.* le carafon.
- Стѣслено нѣриче, *m. s.* la burette.
- Стѣслень и Цѣк-, *adj.* Phys. vitré.
- валикъ (съ вода), *m.* le bocal.
- захлупакъ, *m.* la cloche.
- звонецъ, *m.* Phys. le récipient.
- прахъ, *m.* le fondant.
- Стѣслени стоки (и търговия съ тяхъ), *sf. pl.* la vitrerie.
- сѣднни или стоки, *sf. pl.* la verrerie;
- търговецъ за — и конница за тяхъ, verrier *m.*
- Стѣкло и Цѣкло, *m.* le verre; -ленъ, de verre; 1. la bouteille, bocal *m.*, fiole *f.*; 2. запалително —, verre ardent; 3. (мръжцама), la verrière et verrière; 4. (на капета), la glace; 5. (съ мурето), l'ampoule *f.*; 6. (на часовникъ), le cristal; 7. сандаче подъ — за показване стоки, la vitrine; 8. прѣобрѣщанъ въ — (мстѣмляемъ), vitrifier; | прѣобрѣщатъ въ —, *v. imp.* il se vitrifie; 9. голѣми —-а, *pl.* le vitraux *m.*; 10. кунюписки —, vitraux peints; 11. праване —, la verrerie; 12. прыгъ съ —, la vitre; 13. съ —, vitré, *adj.*; 14. турамъ — на прозорецъ, *va.* vitrer; 15. надуване огледални —, la paraison; 16. надувати огледални —, *va.* paraisonner; 17. надувать на —, *un.* paraisonner.
- Стѣкловиденъ, *adj.* cristallin. [-s. *m.*]
- видно око (за конь), *m.* oeil vaïron, yeux
- дѣлие (стѣсларски занаятъ), *m.* l'hyalurgie *f.*
- прилченъ, *adj.* hyalin. [il se candit]
- Стѣслосване, *va.* candir; | -сване, *v. imp.*
- Стѣслосване, *m.* la candisation.
- Стѣслявость, *sf.* la vitrescibilité.
- Стѣслявъ, *adj.* vitrescible et vitrifiable.
- Стѣслинка и Цѣк-, *sf.* la carafe; | Mar. l'ampoulette *f.*
- Стѣслясть и -лообразенъ, *adj.* vitreux; | прѣобрѣщане въ — видъ, la vitrification.
- Стѣкнување (глазницѣ), *va.* attiser le feu.
- Стѣкнуване, *m.* l'attisage *m.*
- Стѣмнене, *m.* le rembrunissement. [scurcia]
- Стѣмняване, *v. imp.* il se rembrunit, il s'ob-
- Стѣжнина, *sf.* la corde, le moule; 1. Mar. la brasse; 2. дѣрва на-, bois de moule; 3. мѣрене съ —, Mar. le brassage; 4. мѣра съ — дѣрва, *va.* corder (*voy.* Раотѣтъ).
- Стѣпало, *m.* le pas, marche *f.*, degré, échelon, marchepied *m.*; 1. очистенъ —-то (на конь), *va.* dessoler; 2. —-а, *pl.* la montée; 3. (на калѣма), la botte. [sollette]
- Стѣпалце (чистѣма на ботуши), *m.* la
- Стѣпамъ, *m.* marcher, peser sur; | (на прѣстѣтъ съ), sur la pointe de pieds; | *fam.* se paader.
- Стѣпане (накриво), *m.* faux pas *m.*
- Стѣпенни, *adj.* *sg.* posé; -но, -ment.
- Стѣпенность, *sf.* la gravité.
- Стѣпениъ, *sf.* le grade, rang *m.*, classe *f.*, point, lieu *m.*; 1. *sg.* le degré, étage, échelon *m.*; 2. Mathém. la puissance; 3. най-высока —, le fort, le période; | въ — *adv.* éminentement; | *fam.* superlativement; 4. най-горна — (на болестъ), l'acmé *m.*; | *sg.* le paroxysme; | въ —, *adv.* au dernier point; | *fam.* souverainement; 5. който има учена —, gradué, *adj.*; 6. възмѣрѣванъ съ учена —, *va.* graduer.
- Стѣпка, *sf.* la trace, vestige, pas *m.*; 1. *sg.* le sentier; 2. Теѣма la pédale; 3. (съ кѣмъ), la plate; 4. (на крака), plante du pied *f.*; 5. (съ оръжиѣ), le registre et registre; 6. (съ стѣпене), le pied; 7. -ни, *pl.* *sg.* les brisées *f.*; 8. дѣл —-а, *pl.* bipédal, *adj.*; 9. по —-тъ на кѣнѣ, *prep.* au trousse de. [tigrade *adj.* s.]
- Стѣпкоходно животно, *m.* B. nat. plan-
- Стѣпкване, *va.* écraquer, fouler; 1. (халѣсѣ), éeuler; 2. (ялодове), meurtrir; 3. -са, *vr.* s'écouler.
- Стѣпченъ, *adj.* Anat. plantaire.
- Стѣпъ (разлѣръ съ стѣпене), *m.* le mètre, le pied; 1. *sg.* le march pied; 2. (съ стѣпъ, v-v) voyes Аменбракъ; 3. (съ стѣпене v v —), voyes Анапестъ; 4. разлѣрѣванъ —ове въ стихъ, *va.* scander. [sol-m.]
- Су (бренѣка менѣта, 9 мѣры), *m.* sou et
- Субективенъ, *adj.* subjectif; -вно, -ivement.
- Сублимация (испарѣние), *sf.* Chim. la sublimation; | реторта или сѣдина за —, le sublimatoire.
- Сублимирамъ (испарѣмъ), *va.* Chim. sublimier; | който може са -мира, Chim. sublimable.
- Субординация, *sf.* la subordination.
- Субретка, *sf.* Théât. une subrette.
- Субтангесъ, *m.* Géom. la sous-tangente.
- Суверенъ (жѣлѣница, 130 и 150 грѣма), *m.* souverain *m.*
- Судакъ, *m.* poisson, le sandat et sandre.

Суканица (*фетиля* *т.*), *sf.* la mèche, le martinet; | (*на вѣже*), le cordon; | *ножь за -ницы*, le taille-mèche.

Сукманъ, *sm.* robe de femme, *f.* [drap.

Сукнарь, *sm.* drapier, ère; un tisserand en

Сукна фабрика (*сукнарица*) или стока, *f.* la draperie.

Сукно, *sm.* le drap; 1. (*отъ градъ Елбеофа*),

l'elbef *m*; 2. (*подлога*), *Тур.* le blanchet;

3. губерка за —, la drapière; 4. остьр-

гване —, le porage; 5. остьргвань, изрѣ-

звань пѣкы и вѣзѣе на —, *va.* porer;

6. стьргача на —, une poreuse; 7. рѣче-

свань —, правя му вѣзѣ, *va.* lainer; 8.

разчесване — съ вѣзѣцѣ, le linaige; 9.

търговѣя съ —, la draperie; 10. търговѣцѣ

на —, un drapier. [smectique.

— тепа глина, *sf.* la smectite ou argille

— стрижна машина, *sf.* tondeuse meca-

nique *f.* [Chér. la sanie.

Сукръвица (*икоръ*). *sf.* Méd. l'ichor *m*; |

Сукръвиченъ (*икоренъ*), *adj.* ichoreux; |

Chér. sauleux.

Султана (*военно орѣдіе*), *sf.* la sultane.

Султанка, *sf.* une sultane. [Validé *f.*

— Валиде (*танова майка*), *sf.* sultane

Султанско достоинство, *sm.* le sultanat.

Султанниъ (*жалтица, монета*), *sm.* sul-

tanin *m*.

Султанъ (*жмѣла*), *sm.* sultan *m*.

Сумма (*сбора*), *sf.* la somme, montant *m*,

masse *f*; | *Com.* la valeur.

Сумахъ, *sm.* arbre, vernis du Japon, *m*; |

(*жѣло дѣрео за чѣдѣло*), le fustet.

Сумѣвамса, *vr.* se reprendre, s'aviser de.

Сумтене (*за кѣміе*), *sm.* le cornage.

Сумтаниъ конь, *sm.* cheval corneur *m*.

Супа (*чорба* *т.*), *sf.* la soupe, le potage; 1.

(*съ дръболимъ*), l'huile et olla potrida *f*; 2.

зелена —, soupe aux choux; 3. млѣчна —,

soupe au lait; 4. (*отъ прѣварены рѣчы*),

la bisque; 5. рыбена —, soupe au poisson;

6. (*съ различниъ зеленчуки*), la julienne.

Супенъ тасъ, *sm.* la soupère. [soubreveste.

Супервестъ (*намѣселъ безъ рѣкѣмъ*), *sm.* la

Суперинтендентъ, *sm.* un surintendant.

Суперкарго (*подготоваче на ладѣ*), *sm.*

Com. un subrécargue.

Супниъ (*на латински глаголъ*), *sm.* Gram.

le supin.

Сурава сахаръ, *sf.* la cassonade, moscouade *f*

— кожа, *sf.* la dépouille, peau *f*; 1. рабо-

та -жы, *va.* mégissier; 2. работене на —,

la mégie; 3. търговѣя и занаятъ за рабо-

тене —, la mégisserie; 4. майсторъ на —,

un mégissier.

— коприна, *sf.* soie écrue ou -grège *f.*

Суравина, *sf.* la crudité.

Суравы, *sf.* pl. jour de l'année, *m*.

Суравъ, *adj.* brut, cru, gros.

Суравы произведена, *sm. pl.* matières pre-

mières *f*.

Сурдина (*м — за часовникъ*), *sf.* la sourdine.

Суроватка, *sf.* la petit-lait; -атченъ, de

petit-lait; | *Méd.* le flegme et phlegme.

Суроватченъ, *adj.* flegmatique et phleg-

matique.

Суровица, *sf.* la perche, mât *m*, gaule *f*; |

fam. grand flandrin *m*; | сѣща — (*за*

човѣкъ), *fam.* une grande perche.

Сурукость, *adj.* roux; | (*за човѣкъ*), *fam.*

un rousseau.

Суръ, *adj.* gris de lin, fauve, roussâtre; |

(*за коса*), rouge; | ставанъ —, *vn.* roussir.

— звѣръ, *sm.* bête fauve *f*.

— цвѣтъ, *sm.* la rousseur, couleur chamois

m; | (*за коса*), blond-ardent, *adj.*

Сусъ, *interj.* chut; | *Vén.* tou-coi.

Сутрѣ рано, *adv.* demain matin.

Сутрѣна, *sf.* le matin, aient-midi *m*.

Сутрѣненъ, *adj.* matinal, postridien.

— день, *sm.* le demain.

Суѣлоръ (*на теампѣ*), *sm.* un souffleur.

Суѣ жила, *sf.* Anat. le tendon; | Ахил-

лесова —, tendon d'Achille.

— кърма (*сѣно*), *sf.* le sec.

— хрѣма, *sf.* l'enchiffrement *m*; | докар-

вань —, *va.* enchiffrer.

— ципа (*отъ чърпа*), *sf.* la baudruche ou

peau divine.

Сухичкъ, *adj.* dim. maigrelet et maigret; *s.*

chafouin, ine.

Сухо, *adv.* sec, sèchement, maigrement, à

pied sec; 1. но —, par la voie de terre;

2. малазѣмъ на —, *vn.* descendre; 3. ма-

лазѣне на —, *Milit.* la descente; 4. искар-

вань на —, *va.* débarquer; 5. прѣо-

бръщанъ — и сураво, *va.* employer le

vert et le sec.

— говно, *sm.* pop. l'étron *m*.

— воденъ, *adj.* amphibie.

— водно или Замеводно животно, *sm.*

l'amphibie *m*; | наука за -тны, l'amphibio-

logie *f*.

— жилентъ, *adj.* Anat. tendineux.

— парякъ, *adj.* 'héronnier.

— патка, *sf.* oiseau, le tadorne.

— пѣтна войска, *sf.* armée de terre, for-

ces de terre, *f*.

— цвѣтъ, *sm.* plante, le xéranthème.

— ѣдене, *sm.* la xérophagie.

Сухость и Суша, *sf.* la siccité, consomp-

tion *f*; 1. *fig.* la maigreux, aridité *f*; 2.

Méd. le tabès; 3. пакъ —, le ramaigris-

sement; 4. до сушь, jusqu' à siccité.

Сухъ, *adj.* sec, aride, exténué, décharné,

'héronnier, 'hâve, tade; 1. (*и fig.*), maigre;

2. правя пакъ —, *va.* ramaigrir; 3. правя

— (*за писало*), *va.* décharner.

— корень брошъ, *sm.* l'alizari *m*.

Сухъ паровъ цѣтъ, *sm.* la balauste.

— обѣдъ, *sm. fg.* repas succinet m.

— пажъ, *sm. Agric.* l'étoe m.

Сучъ (мѣко), *va.* teter et téter.

Суша, *sf.* la sécheresse, aridité f, sec m; 1.

Mar. la terre; 2. близость или выжидане —, *Mar.* l'atterage m; 3. приближане до —, l'atterissage m; 4. на —, à sec, séchement.

Сушелка (хоташъ t.), *sf.* fruits secs m.

Сушене, *sm.* la dissiccation, séchage m; |

Phys. l'aréfaction f.

Сушень (за плодое), *adj.* tapé.

Сушилна джочица, *sf.* le séchoir.

— плоча, *sf.* la platine.

Сушильникъ (соба t.) *sm.* l'étuve f.

Сушилница, *sf.* l'étendage, étendoir, essui

m; | (на джочицъ), *Vem.* le ressui; | (за кеноя), le 'haloir.

Сушилно мѣсто, *sm.* la sécherie, sechoir m.

Сушило, *sm.* l'étendoir, essui m.

Сушителенъ пластырь, *sm. Pharm.* le diaphane.

Сушителна банка, *sf. Mar.* la sèche.

Сушително срдѣство, *sm.* le siccatif.

Сушл, *va.* sécher, dessécher, essuyer, tarir.

Съ, *prep.* avec, moyennant, à, en, sous, d'après, dans, de, du (pour de le); | за едно —, avec.

Събарамъ, *va.* abattre; | *fg.* couper la gorge à; | (ограда), déclore.

Събаряне, *sm.* l'éversion f.

Събирамъ и Сбир-, *va.* assembler, rassembler, recueillir, amasser, accumuler, ramasser, grouper, combiner, rentrer, englober, rallier, accoupler, marier; 1. *fg.* écumer; 2. (бройое), *Arithm.* additionner; 3. (войска), armer; 4. (данъ), recourir; 5. (срѣине или пары отъ всякого за едно общо опредѣлене), *fat.* boursiller; 6. (съ житарица), serrer; 7. (около мене), s'entourer de; 8. (съ), *vm.* se disposer à; 9. -са, *vr.* s'assembler, se rassembler, s'amasser, se ramasser, se combiner, trousseur bagage m; 10. *fg.* se marier.

Събирание и Сбрание, *sm.* la collection, rassemblement m, séance f, recueillage m, levée f, préparatif m, confection, coition f; 1. *fg.* le récolté; 2. *Arithm.* l'addition f; 3. (на данъ), le recouvrement; 4. (пары), la cueillette.

Събирателенъ, *adj.* recouvrable; въ -лна мысль, *adv.* collectivement.

Събирателно име, *sm. Gram.* nom collectif m.

Събирачна длѣжность, *sf.* la perception.

Събращъ, *ка, s.* ramasseur, euse; un collecteur, accumulateur, accapareur; *sc.* buroliste; | (бирникъ, канцеляръ t.), un percepleur, recoveur.

Събиривость, *sf.* la perceptibilité.

Събиривъ и Сбир —, *adj.* perceptible, recouvrable.

Събланицъ, *sf.* le scandale.

Събланикъ, ница, *s.* séducteur, trice.

Събланителенъ, *adj.* scandaleux, corrupteur.

Събланивамъ, *va. fg.* empoisonner.

Събланиникъ, *sm.* un raseigneur.

Събланимъ, *va.* déshabiller, dépouiller, dénuer, dégarnir, rançonner, ôter, écorcher; | -са, *vr.* se déshabiller, se dépouiller, se dévêtir; | (гола), se déchausser.

Съблание, *sm.* le dépouillement.

Съблеченъ, *adj.* dénué de.

Съболедуване, *sm.* la condoléance, sympathie f.

Съборенъ, *adj.* conciliaire, synodique.

— деканъ, *sm.* un capiscol.

Съборна черкова, *sf.* la cathédrale et église cathédrale, le dôme, la basilique.

Съборны наредбы, *sf. pl.* le concil.

Съборъ, *sm.* le concile, le collège; 1. наредналыкъ —, le sacré collège; 2. несаконенъ —, le conciliabule; 3. съмыкане —, l'indiction f; 4. въ -тъ, *adv.* conciliairement.

Събрание, *sm.* l'assemblée f, séance, réunion, session f, corps m, assistance f, concours, recueil, chapitre, club, casino, appartement m; 1. *Chim.* l'agrégat m; 2. (сѣдѣне), le conseil; 3. въѣме на едно —, la session; 4. (дрѣвны стѣхотосеренъ), les anacletes m; 5. (законъ), la basilique; 6. (на искусствены мѣста), le cabinet; 7. лицата въ -то, les assistances, l'audience f; 8. мѣсто за —, le discrettoire; 9. мѣсто — на гражданды въ Атина, le рпук; 10. (мысли и анекдоты), l'ала m; 11. множество на събѣтителскы -неа, la poly-synodie.

Събранъ, *adj.* collectif.

Събувалка, *sf.* le tire-botte.

Събувамъ (обуца), *va.* déchausser; | -са, *vr.* se déchausser, debotter et se —.

Събуденъ, *adj.* vif; | *fg.* dru.

— стражаръ, *sm.* un argus.

Събуджамъ, *va.* éveiller, réveiller; | -са, *vr.* s'éveiller.

Събднуване и Сбдн-, *sm.* la coexistence.

Съвладѣлецъ, *sm.* copropriétaire, conseiller m; | *Jur.* un codétenteur.

Съвладѣне, *sm. Jur.* la cojouissance.

Съвокупенъ, *adj. Log.* concret.

Съвокупность, *sf.* la concomitance.

Съвѣстникъ, ница, *s.* rival, ale.

Съвѣстничество, *sm.* la rivalité.

Съвързанъ, *adj. Jur.* connexe.

Съвързамъ, *va.* combiner.

Съвързване, *sm.* la coalition, connexion, union f; | безъ — (за снискане), *fg.* abrupt, *adj.*

Съвъръзъ, *sm.* l'alliance f, confédération f, noeud m; | *fg.* la contexture.

Съвършавамъ, *va.* achever, réaliser, accomplir; | *fig.* remplir.

Съвършаване, *sm.* l'achèvement *m.*, confection *f.*

Съвършене, *sm.* la perfection.

Съвършено, *adv.* parfaitement, entièrement, intimement, souverainement, pleinement, à la perfection, à plate couture, tout, de tout point, en tout point; | *fig.* tout à plat.

— замънвало време, *sm.* *Gram.* le parfait.

— затъгване, *sm.* *Méd.* la coprostatie.

— лѣтенъ, *adj.* *Jur.* majeur.

— лѣтие, *sm.* *Milit. Jur.* la majorité.

— ослабване, *sm.* *Méd.* la sidération.

— отскаждане, *sm.* en dernier ressort *m.*

— разбиване (на войска), *sm.* la déconfiture.

Съвършенство, *sm.* la perfection.

Съвършенъ, *adj.* parfait, achevé, absolu, tout entier, plein, total, radical, adéquat; | бывамъ —, *vn.* le rien laisser à désirer.

Съвършенна история, *sf.* histoire contemporaine *f.*

Съвършеникъ, *ница, s.* contemporain, aine.

Съвършенностъ, *sf.* la contemporanéité.

Съвършенъ, *adj.* contemporain.

Съвсѣмъ, *adv.* parfaitement, entièrement, totalement, de tout, en tout point, tout à fait, à pur et à plein, pleinement, tout, en tout et partout, net, bien, bien et beau *ou* bel et bien; | *fig.* de fond en comble, tout à plat.

— просто, *adv.* au naturel.

Съвѣтникъ, *ница, s.* conseiller, ère; 1. conseiller, conseil *m.*; 2. (мѣмла), conseiller *m.*; 3. статски или надворни —, conseiller d'état, de cour.

Съвѣтниченъ, *adj.* consultatif.

— гласъ, *sm.* voie consultative *f.*

Съвѣтувателенъ, *adj.* consultatif.

Съвѣтувамъ, *va.* conseiller, prévenir, recommander; 1. -са (са), *vr.* consulter; 2. (съ себе-си), se consulter, se tâter; 3. конто са -тувать, les consultants *m.*

Съвѣтувано, *sm.* le conseil, la consultation.

Съвѣтъ, *sm.* le conseil, consulta, voix *f.*, avis; | давамъ —, *va.* conseiller.

Съвѣченъ, *adj.* coéternel.

Съвѣчностъ, *sf.* la coéternité.

Съгласенъ, *adj.* *Gram.* consonant.

Съгласна буква, *sf.* *Gram.* la consonne et lettre consonne, articulation *f.*

Съгласявамъ, *va.* *Gram.* accorder.

Съгласяване, *sm.* *Gram.* l'accord *m.*

Съгледвамъ и -глеждамъ, *va.* observer, spéculer, épier, déceler, remarquer, suivre, voir; | (идкого), *fig.* veiller; | -вамеса (еднѣ друга), *vr.* s'observer.

Съгледване, *sm.* l'observation *f.*, spéculation, contemplation *f.*; | *Théol.* l'intuition *f.*

Съгледателенъ, *adj.* vigilant, contemplatif, spéculatif; | *Théol.* intuitif; | прави —, *va.* faire remarquer.

Съгледателностъ, *sf.* la vigilance.

Съгледливъ, *adj.* observable.

Съгледникъ, *ница, s.* observateur, spéculateur, contemplateur, spectateur, trice; espion, onne.

Съгражданикъ, *ника, s.* concitoyen, enne.

Съдесетаръ, *sm.* un codécimateur.

Съдирамъ, *va.* déchirer, lacérer; 1. (платна-та), *Mar.* défoncer; 2. (съ), *vr.* se délabrer, se déchirer; 3. -са, *vr.* se trouer; 4. съд-раса, *v. imp.* il s'éraille, il s'élime.

Съдиране и -ране, *sm.* le déchirement, la laceration. [débitteur.

Съдѣлженикъ, *sm.* un coobligé; | *Jur.* un co-

Съдружество, *sm.* *Com.* la société, compa- gnie *f.* (voyez Другарство).

Съдружникъ, *sm.* un associé; | *Com.* un coassocié (voyez Другаръ).

Съдружнически, *adj.* *Com.* social.

Съдържавамъ, *va.* nourrir, fomentier; | (у себе-си), comprendre; | (съ себе-си), embrasser, enserrer, tenir, impliquer (voyez Обдържама и Обнимама).

Съдръжане, *sm.* l'argument *m.*, sujet, main- tien *m.*; 1. *fig.* la matière; 2. *Mathém.* le rapport; 3. (на писма), le contenu; 4. (на отскаждане), le vu; 5. (на съчинение), la teneur. [estasier.

Съдръженикъ (на непочетна книга), *sm.* un

Съдѣйствиенъ, *adj.* *Med.* conspirant.

Съдѣйствие, *sm.* le concours.

— Боже (на създаване), *sm.* la prémotion.

Съдѣйствование, *sm.* la coopération.

Съдѣйствувамъ, *va.* contribuer à, coopérer à, concourir à.

Съдѣйствуващъ, *ка, s.* coopérateur, trice.

Съединяващъ, *adj.* *sm.* agrégatif.

Съединение, *sm.* l'alliance *f.*, union, réunion, combinaison, coltion, jonction, conjunction *f.*, rapprochement, composé *m.*, cohérence, liaison *f.*, ralliement, raccordement, assem- blage *m.*, association, communication *f.*; 1. *fig.* la fusion, contexture *f.*, raccord *m.*; 2. *Phys.* l'apposition; 3. *Chim.* synthèse *f.*, agrégé, agrégat, combiné *m.*; 4. *Anat.* la conjugaison; 5. (съ вода), *Chim.* l'hydrate *m.*; 6. (дѣв думы), *Gram.* la synalèphe; 7. (области въ едно цѣло), l'unification *f.*; 8. придръженикъ на —, un unioniste.

Съединенъ, *adj.* joint, fédéré; 1. *Bot.* con- joint; 2. *Blas.* accolé; 3. (съ вода), *Chim.* hydraté; 4. бывамъ —, *vn.* adhérer à.

Съединителенъ, *adj.* *Gram.* conjonctif, copu- latif; | *Théol.* unitif.

— знакъ (пръчица), *sm.* *Gram.* trait d'union, *m.*

— съюзъ, *sm.* conjunction copulative *f.*

Съединителна обѣдъжна цина, *sf.* *Anat.* la conjonctive; | възпаление на —, *Méd.* la conjonctivite.

— политика, *sf.* politique unitaire *f.*

Съединително, *adv. Gram.* conjonctivement.

Съединливъ, *adj.* communicable.

Съединявамъ, *va.* alier, unir, associer, combiner, englober, grouper, rapprocher, rassembler, ramasser, raccorder, joindre, lier, accoupler, liguer, marier; 1. *fig.* enchaîner à, amalgamer, relier, fusionner, mêler; 2. *Techn.* enter; 3. *Méc.* embrayer; 4. (*за добытка*), saillir; 5. (*мака*), réunir, rejoindre; 6. (*съ скобы*), accoler; 7. -са, *vr.* s'allier avec, s'unir, s'associer à, se combiner, communiquer, se ramasser, se joindre, se lier, se liguer, s'enchaîner à, s'amalgamer, se rallier, se réunir, se coaliser, s'incorporer, correspondre à; 8. *fig.* se marier; 9. *Anat.* s'aboucher; 10. съединяваща (*съ става*), *v. imp.* il s'articule; | (*съ устие*), il s'anastomose; | -ватца (*за митица*), ils s'embranchent.

Съжалене, *m.* la compassion, condoléance *f.* attendrissement, regret *m.*; | достоинъ за —, regrettable, *adj.*

Съжالياвамъ, *va.* déplorer, plaindre, compatir.

Съживителенъ, *adj.* vivifique, renaissant; | *Théol.* vivifiant.

Съживявамъ, *va.* vivifier, ranimer, rappeler à la vie, faire revivre, animer; 1. *fig.* raviver, dégoûdir; 2. (*уново и fig.*), ressusciter; 3. -са, *vr.* revivre, s'animer, renaître; 4. (*и fig.*), se ranimer; 5. (*мака*), *fig.* se raviver.

Съживяване и -живене, *m.* la résurrection, vivification *f.*, dégoûdissement *m.*; | (*на науки и знания пораждане*), *fig.* la renaissance.

Съземникъ, *m.* *Jur.* un cocréancier.

Съзакливане, *m.* la conspiration.

Съзвѣздіе (*звучина звезда*), *m.* la constellation; | *Astr.* l'asterisme *m.*; | направенъ подъ ваянето на —, *Astrol.* constellé, *adj.*

Създавамъ, *va.* créer.

Създавникъ, *m.* un créateur; | *fig.* un père. — Всевышній (*Богъ*), *m.* le fabricant souverain.

Създане, *m.* l'être *m.*, créature *f.*

Съзидамъ, *va.* édifier, bâtir; | (*уново*), rebâtir; | -жда са, *v. imp.* il s'édifie.

Съзидане, *m.* l'édification *f.*, bâtissage *m.*; | (*черкова*), la fabrique.

Съзимамъ, *vr.* se dégoûdir. [ment *m.*

Съзимане, *m.* la convalescence, dégoûdisse-
Съзираамъ, *va.* s'apercevoir de, aviser.

Съзиране, *m.* l'aperception *f.*

Съзнание, *m.* la cognition.

Съзобувамъ, *va. fig.* ronger.

Съзvoleне, *m.* le consentement, approbation, sanction *f.*

Съзvoleвамъ, *va.* sanctionner, approuver à.

Създыревать, *ка, s.* compétiteur, trice.

Съзмѣриваностъ, *sf.* la commensurabilité.

Съзмѣрливъ, *adj.* commensurable.

Съкрѣпене (*разсѣлене*) сърдце, *m.* le brisement; | *Théol.* l'attrition *f.*

Сънаемникъ, *m.* un coobligé.

Сънаследникъ, *ница, s.* *Jur.* cohéritier, ère.

Сънастойникъ, *m.* un cotuteur; -ниченъ, de cotuteur. [table.

Съобразенъ, *adj.* conforme à, analogue, sor-

Съобразителенъ, *adj.* commode.

Съобразно, *adv.* en conformité de.

Съобразностъ, *sf.* la conformité, rapport *m.*; | (*на мысль-та съ състоятели*), l'apostolité *f.*

Съобразенъ, *va.* conformer; 1. *fig.* modeler; 2. -са, *vr.* se conformer à; 3. (*съ предразсуждане*), sacrifier aux préjugés *m.*

Съобщавамъ, *va.* communiquer, faire part, imprimer; | -са, *vr.* se communiquer, correspondre.

Съобщене, *m.* la communication, correspon-
dance *f.*; 1. (*на движение*), *Méc.* transmission de mouvement, *f.*; 2. *нимъ* —, *va.* com-
muniquer; 3. *направенъ* — между различни
мѣста, *va.* desservir.

Съобщина, *sf.* la secte.

Съобщителенъ, *adj.* communicatif; -лно, -ivement.

Съобщиваностъ, *sf.* la communicabilité.

Съобщливъ, *adj.* communicable.

Съобщникъ, *m.* un supplé.

Съоткупникъ, *m.* *Jur.* un copreneur.

Съотвѣтственъ, *adj.* *Géom.* homologue.

Съотвѣтствие, *m.* *fig.* l'harmonie *f.*

Съотвѣтствавамъ, *va.* figurer.

Съотносителенъ, *adj.* corrélatif.

Съотносителна рѣчь, *sf.* le corrélatif.

Съотношене, *m.* la corrélation, connexité, cohérence *f.*; 1. *fig.* le contact; 2. *нимъ* — съ, *va.* symboliser avec; 3. който прѣдырва -шенеата на общность-та, humanitaire, *adj.*

Съчастници, *m. pl.* *Jur.* les consorts *m.*; | бывамъ -гнитъ въ наговаряне въ прѣстъпане, *vm. fig.* tromper dans.

Съперникъ, *ница, s.* rival, ale; compétiteur, trice; un adversaire, concurrent, contendant, *sc.* émule (*voies* Надпреварать).

Съперничествамъ, *va.* rivaliser de.

Съперничество, *m.* la rivalité, concurrence, compétition *f.*

Съподписачъ, *s. adj.* contre-signataire.

Съпосрѣдникъ, *m.* un médiateur.

Съправлене, *m.* la corégence. [gence.

Съправителско достоинство, *m.* la coré-

Съправителъ (*съсправникъ*), *m.* un corégent.

Съприисъщенъ, *adj.* concomitant.

Съприисъщеніе, *m.* la concomitance.

Съпричастіе, *m.* la participation.

Съпродавачъ (*другарь въ продажъ*), *sm.* un co-vendeur; | (*съ наддаване*), *Jur.* un co-licitant.

Съпротивие, *sm.* la rénitence.

Съпридѣлностъ (*на двѣ страни, смеж-дене*), *sf.* la confinité.

Съравенъ, *adj. Théol.* coégal.

Съравенство, *sm.* la coégalité.

Съразмѣревамъ, *va.* proportionner. [-ment.

Съразмѣренъ, *adj. Théol.* condigne; -рно.

Съразмѣрна частъ, *sf.* portion contingente *f.*

Съразмѣрно, *adv.* à ou en proportion, proportionnement, à l'avenant; | *conj.* proportion gardée, toute proportion gardée.

— отношене, *sm. fig.* l'harmonie *f.*

Съразмѣрностъ, *sf.* la proportion; | съ —, au marc le franc ou la livre.

Съревноване, *sm.* l'émulation *f.*

Съревнователенъ, *adj.* rival. [émule.

Съревновачъ, *ка, s.* émulateur, trice; *ec.*

Съревнувамъ, *va.* rivaliser de.

Съсипанъ, *adj.* abattu, perdu, délabré; | *fig.* fat. frit; | (*секе, въ човѣкъ*), bas percé *m.*

Съсипвамъ, *va.* ruiner, ravager, écharper, réduire ou mettre en cendres, égorger, abîmer *et* abumer, bouleverser, subvertir; 1. achever, vendanger, ronger, dévaster, désoler, désorganiser, dégrader, consumer, manger, faire main basse sur, infester; 2. *fig.* écraser, perdre, foudroyer, couper la gorge à, massacrer, poignarder, cubulter, délabrer, couler; 3. (*въ нѣкого*), *fig.* grêler; 4. (*къ*), rompre; 5. който -на *или* навѣда, dévorant *et* -rateur, désorganisateur; 6. -са, *vr.* se ruiner, s'abîmer, se consumer, se couler à fond, dé périr, périr, manquer, tomber en ruine, succomber, se crever, être réduit à la besace; 7. *fig.* avorter, s'écrouler, cubulter; 8. (*до край*), s'achever de peindre; 9. -пвамеса (*единъ другъ*), s'entre-détruire; 10. безъ да са -сипи, sans préjudice de, *m.*

Съсипване, *sm.* la ruine, dégât *m.* destruction *f.* dépérissement, renversement, bouleversement *m.* décadence *f.* écroulement *m.* dérolation *f.* délabrement *m.* subversion, perte, évertion, désorganisation *f.*; | *fig.* le précipice, dérouté *f.* cataclysmе *m.*; | при-ближаваса до —, il menace ruine.

Съсипителенъ, *adj.* destructif, foudroyant, éversif, subversif.

— огнь, *sm.* feu consumant *m.*

— свършакъ, *sm.* la catastrophe.

— сигналъ, *sm. Mar.* l'annulement *m.*

Съсипителна сила, *sf. Astr.* force détrui-trice *f.*; | (*на врѣмето*), l'injure *f.*

Съсипителностъ [свѣцане —, *Phrém.* la de-siructivité.

Съсипникъ, ница, *s.* destructeur, trice; *un* gavageur; | *fig.* un demolisseur.

Съсичаса (*за платъ*), *v. imp.* il se coupe.

Съслагателно наклонене, *sm.* le conjonctif; | *Gram.* le subjonctif.

Съслужникъ, *sm.* un collègue.

Съсрѣдоточavamъ, *va.* concentrer, centraliser; | *Chim.* exalter; | който -чева, cen-tralisateur, *adj.*

Съсрѣдоточаване, *sm.* la centralisation, con-centration *f.*; | унищожена на —, la dé-centralisation; | унищожavamъ —, *va.* dé-centraliser.

Съставенъ, *adj.* complexe, composé, con-stitutif, constituant; 1. (*и много*), *fat.* mul-tiple; 2. добръ или злъ —, bien ou mal emmanché; 3. отъ добро -вене, bien com-plexionné.

— окръпещъ, *sm.* poulie mouflée *f.*

Съставителенъ, *adj.* constituant.

Съставляне, *sm.* la fabrication, facture *f.*

Съставлявамъ, *va.* former, faire, monter à *et* se — à; | *fig.* fabriquer; | -са, *vr.* se former.

Съставна рѣчь, *sf. Gram.* le composé.

— сила (*въ динамика*), *sf.* la résultante.

— частъ (*на едно цѣло*), *sf.* partie in-tégrante.

Съставностъ, *sf.* la complexité.

Съставямъ, *va.* constituer, rédiger, préparer, composer; | (*изъ него*), recomposer; | (*от-дѣлни части*), monter.

Съставяне, *sm.* la constitution, composition, formation *f.*; 1. (*изъ него*), *Chim.* la recom-position; 2. (*зѣкое*), *Pharm.* la synthèse; 3. (*на цѣръ*), la préparation.

Съставъ, *sm.* le composé, recette, pâte *f.*; 1. *fig.* l'édifice *f.*; 2. (*на тѣлото*), la char-pente, structure; 3. (*на управлене*), *fig.* le rouage; 4. (*направа на нѣкое тѣло*), la mécanique, mécanisme *m.*

Състоя (*отъ*), se composer de; 1. (*въ нѣщо*), *fig.* résider en; 2. състон (*въ или отъ*), *v. imp.* il consiste en, dans; | който —, consistant en, *adj.*

Състояние, *sm.* la situation, état *m.* condi-tion, consistence, nature *f.* mode, parti, sort, avoir *m.* fortune *f.* point *m.* assiette *f.* les termes *m.*; 1. *fig.* la posture, portée; 2. най-лошо —, la péjoration; 3. (*на бези-менъ писателъ*), l'anonyme *m.*; 4. (*на нѣка прѣди цѣлуване*), *Bot.* l'estiva-tion *f.*; 5. (*на човѣкъ*), l'étage *m.*; 6. до-гарвамъ въ испръвното —, *va.* restituer; 7. държамъ въ диво —, *va. fig.* enténébrer; 8. поставямъ въ —, conditionner; 9. въ —, en état de; 10. въ добро —, conditionné; 11. въ — самъ, être capable, être à même, avoir le reins forts; 12. не въ —, hors d'état, incapable de.

Състоятеленъ, *adj. Com.* solvable.

Състоятелностъ, *sf.* la solvabilité.

о счува или троши варки, un ur.

ѣ, *m.* la fracture, cassage *m.* casse, rupture, effraction *f.*; | (*съ трѣ-*) fracas.

, *adj.* brisé, cassé.

, *va.* rentraire (*вогъ Съшивамъ*).

, *m.* la rentraiture; | *fig.* la suture.

, *adj.* filial.

почитане, *m.* crainte révérencielle *f.*

одне, *m.* la filialité.

во, *m.* la filialité.

, *m.* un 'héros.

ю на —, *enfant mâle m.*; | както е

ю на —, *adv.* filialement.

а, *sf.* petite vérole discrète *f.*; 1.

ruption *f.*, exanthème *m.*; 2. (*нианъ*),

ан де Гуинѣ, *m.*; 3. (*отъ горе-*)

л'эchauffaison *f.*; 4. съ — (*за бо-*)

Méd. éruptif, *adj.*; 5. цѣръ за —,

tivaritique, *adj.* *m.*

m. *Méd.* l'éruption, ébullition *f.*

ъ, *adj.* exanthématique, gravé de

érole, *m.* [*jection.*]

(*по лжичка*), *m.* *Chim.* la pro-

adj. *Chir.* 'cherniaire.

на поварейка, *sf.* la louche.

круша, *sf.* messire Jean ou poire

ier Jean, *f.*

сть, *sf.* la friabilité. [*triturable.*]

, *adj.* friable, pulvérulent, fragile,

къ, *m.* pierre pof, *f.*

одвезка, *sf.* bandage 'herniaire *m.*;

ръ за — кы, un bandagiste.

ъ, *sf.* la 'herniaire.

мъ-събуждамса, *vr.* s'éveiller, s'é-

en sursaut *m.*; | —вамса, *vr.* ouvrir

ière.

ъ, *va.* verser.

(*отъ баба-шѣрка*), *vr.* sortir.

ъ, *v. imp.* il se caille, il s'engrumele.

ъ-ренъ, *adj.* caséeux.

m. le fromage; 1. (*отъ сѣдмана*), la

; 2. както — въ масло, *fig.* à page

3. търговецъ на —, un fromager;

вия съ —, la fromagerie. [*valesque.*]

нъ или Карнаваленъ, *adj.* carna-

ъ, *sf.* le carnaval, semaine grasse *f.*

m. la caillette, la présure.

ца, *sf.* la fromagerie.

ка, *s.* fromager, ère.

на недѣля, *sf.* la quinquagésime.

тъ восакъ, *m.* marquette de cire, *f.*

sf. la satiété.

и. соул. [*semeur.*]

Сѣецъ, ка, *s.* cribleur, euse; un

(*по лунощкъ*), *adj.* boréal, nord,

onal; | *Géogr.* arétique. [*bise f.*]

ъ (*черный*), *m.* le nord, tramontane,

, *m.* quadr. le renne, élan *m.*

Сѣверенъ каперь, *m.* poisson, l'épaulard *m.*

Сѣверна звѣзда, *sf.* la 'tramontane.

— широчина, *sf.* *Géogr. Astr.* la latitude.

Сѣверно свѣтене, *m.* aurore boréale *f.*

Сѣверны страны, *sf. pl.* le nord.

Сѣверо-заходенъ, *adj.* nord-ouest.

— вѣтеръ, *m.* nord-ouest, mesral et maë-

stral *m.*, galeine *f.* [*ciel m.*]

— заходъ, *m.* le nord-ouest, balai du

— истокъ, *m.* le nord-est.

— источень и — вѣтеръ, *adj. m.* nord-est.

Сѣверъ (*полунощъ*), *m.* le nord, septentrion

m., tramontane *f.*; | забѣлѣвамъ — на

хартъ, *va.* orienter.

Сѣдамъ, *vn.* se seoir, se mettre, se poster;

1. (*накъ*), se rasseoir; 2. (*при сложена*

табла), *fat.* s'attabler; 3. (*накъ на па-*

ралиа), se remettre à table *f.*

Сѣдаленъ, *adj.* *Anat.* anal. [*—, sf.*]

— маразъ *m.* *Anat.* le sciaticque et goutte

— рѣбъ, *m.* *Anat.* le périnée; | на —, pé-

rinéal, -néen, *adj.* [*bain, m.*]

Сѣдална баня, *sf.* bain de siege ou demi-

Сѣдална кость, *sf.* *Anat.* l'ischion *m.*; | на

—, ischiatique et ischial, *adj.*; | *исхлѣване*

на — или на — кошанка, *Chir.* ischiocèle *f.*

Сѣдало, *m.* la chaise, siège, oul *m.*; 1. *Méd.*

l'anus *m.*; 2. (*на почиванъ*), le baudet; 3.

на — то си (*съ постелка*), en son séant, sur

son séant, *m.*

Сѣдане, *m.* le cantonnement; | (*на столъ*) la

séance; | (*турскы*), l'accroupissement *m.* [*que, m.*]

Сѣдачъ, *m.* un habitant, courtaud de bouti-

Сѣдене, *m.* la résidence, habitation, assiette

f.; 1. (*на конъ*), la tenue; 2. (*нощемъ при*

болень), la veillée; 3. мѣсто —, le domici-

cile; 4. билетъ за — или навѣртане, per-

mis de séjour, *m.*

Сѣденъ, *adj.* *Méd.* carieux. [*térétiq.*]

Сѣднеленъ, *adj.* *Méd.* phagédénique, cau-

Сѣдларска работа, *sf.* la sellerie.

Сѣдларски или Хамотенъ занаятъ, *m.*

la bourrelerie. [*bourreller.*]

Сѣдларъ, *m.* un sellier et -carrossier, un

Сѣдановость, *sf.* l'habitabilité *f.*

Сѣдливъ, *adj.* habitable, logeable, sédan-

taire; | (*за цѣтосе и листа*), *Bot.* sessile;

| *минувамъ* —, *vn.* vivre sédantairement.

Сѣдло, *m.* la selle; 1. (*набито съ въла*), la

bardelle; 2. гуждамъ — на конъ (*обсѣдла-*

вамъ го), *va.* seller; 3. *изваждамъ* отъ —,

va. désarçonner; 4. безъ —, *adv.* à nu.

Сѣднать, *adj.* sis (*отъ сеoir*).

Сѣдѣнка, *sf.* la soirée, veillée *f.*

Сѣдѣж, *vn.* séjourner, habiter, résider, demeurer,

seoir, se poser; 1. (*близо при*), avoi-

siner; 2. (*на пѣща*), cantonner; 3. (*но-*

щемъ или у нѣкого), veiller; 4. (*при ну-*

ноисецъ), poser; 5. (*въ стѣя*), loger; 6.

(*на столъ-тъ до почиванъ-тъ*), en lapin;

7. (турскы), asseoir; 8. (cu), se seoir, s'asseoir; 9. каян да сѣдне нѣкой, asseoir; 10. който сѣди, résidant, *adj.*
- Сѣждамь, *va.* corroder, consumer; 1. *fig.* ronger; 2. който -жда, *Méd.* cathérétique, *adj.*; 3. сѣждаца, *v. imp.* il carrie; | *Méd.* il exulcère.
- Сѣждане, *m.* la corrosion, mordication, érosion *f.*; | *Méd.* anabrose ou diabrose *f.*
- Сѣжданъ, *adj.* *Méd.* anabrotique.
- Сѣнда, *sf.* les semailles *f.*, ensemencement *m.*; | (на дръвета отъ сѣме), *Agric.* le semis; | врѣме за —, l'emblaison *f.*
- Сѣкна, *sf.* l'ébarboir *m.*, cognée *f.*
- Сѣкия, *sf.* le coin; | (на пары), la frappe.
- Сѣкнать, *adj.* solide; | (за кемеиу), serré.
- Сѣкнаникъ (на сѣвци), *m.* moucheur de chandelles, *m.*
- Сѣкнило (за сѣвци), *m.* les mouchettes *f.*
- Сѣкнѣ, *va.* moucher; | -са, *vr.* se moucher.
- Сѣкж, *va.* couper, tailler, hacher, le massacre; 1. (дърва), débiter; 2. (монета), fabriquer; 3. (правя пары), frapper, battre, ouvrir; | (изново), resfrapper; 4. цѣпа и —, frapper d'estoc et de taille; 5. сѣче ми умъ-тъ, *vn.* argumenter, conclure.
- Сѣме (и *fig.*) *m.* la semence, germe *m.*; 1. (сперма), *Anat.* le sperme; 2. (у буболечки), le couvain; 3. (зрънце въ пѣлка, круша), le pépin; 4. (у ракъ), les oeufs *m.*; 5. намокраване —, *Agric.* le chaulage; 6. натопявамъ у варява вода —, *va.* chauler; 7. посѣване —, *Bot.* la semination; 8. расхвърляване —, la dissémination; 9. течене —, *Méd.* la gonorrhée; 10. търговия съ -мена, la grèneterie; | търговецъ на —, un grènetier.
- Сѣменаръ (търговецъ), *ка, s.* grainier, ére.
- Сѣменная обвивка (околоплодие), *sf.* *Bot.* le périscarpe.
- сливица, *sf.* *Anat.* la prostate; | на —, prostatique, *adj.*; | възпалене на —, *Méd.* la prostatite. [*loge.*]
- Сѣменно гнѣзденце (положе), *m.* *Bot.* la
- Сѣменодѣлка, *sf.* *Bot.* le cotylédon; | съ -бы, cotylédoné.
- дѣлбентъ, *adj.* *Bot.* cotylédonaire.
- лежіе, *m.* *Bot.* le sporange.
- подножіе, *m.* *Bot.* le podosperme.
- Сѣменосенъ каналъ, *m.* *Anat.* canal déférent *m.*
- Сѣменосецъ, *m.* *Bot.* le placenta.
- Сѣменце (у мѣта), *m.* *Bot.* le spore et sporule *f.*
- Сѣмьтъ, *adj.* spermatique; | *Anat.* *Bot.* séminal; | изсилване на -ны сѣдины, *Méd.* la spermocèle.
- Сѣмчено мѣлко, *m.* *Pharm.* l'émulsion *f.*; | смисамъ съ —, *va.* émulsionner.
- Сѣнка, *sf.* l'ombre *f.*; 1. *fig.* le fantôme,
- simulacre *m.*; 2. (отъ дървѣ), l'ombrage *f.*; 3. правя или държѣ —, *va.* ombrer, ombrager; 4. имамъ подъ —, *va.* obombrer; 5. искусство да познаваме врѣмето по срѣдствомъ -та, la sciagraphie; 6. който прави малко — (за лампа), sinombre, *adj.*; 7. подъ —, à l'ombre.
- Сѣнникъ, *m.* le tabernacle; 1. (женска шапчица), l'ombrelle *f.*; 2. (прѣдъ джукъ), l'auvent *m.*, serpillière *f.*; 3. (шапка за слѣнце), le parasol; 4. (надъ шатра), la marquise.
- Сѣно, *m.* le foin; 1. сушене — и влачане за него, le fanage; 2. сушѣ —, *va.* faner; 3. сушиланикъ на —, un faneur.
- вързачъ, *m.* un botteleur.
- косно врѣме, *m.* la fenaison, fauchaison *f.*
- кость, *m.* la fenaison, fauche *f.*
- паякъ, *m.* insecte, le faucheur et faucher.
- Сѣнчаста палма, *sf.* arbre, le tallipot.
- Сѣнчастъ и -ченъ, *adj.* ombreux.
- Сѣрей (на вѣлна у овци и др.), *m.* le suint.
- Сѣри (за добытка), *v. imp.* il fiente.
- Сѣрива вѣлна, *sf.* laine surge *f.*
- Сѣтене, *m.* *Vén.* la pariaade.
- Сѣчене, *m.* le massacre, carnage *m.*; 1. *Géom.* la section; 2. (на гора), l'abatage *m.*; (дърва), la taille, coupe *f.*
- Сѣщалиница, *m.* le sensorium.
- Сѣщане, *m.* le sens, sentiment *m.*; | съ голѣмо —, *adv.* *Mus.* affectuoso.
- Сѣя, *va.* semer, ensemencer, sasser, tamiser cribler; | (на дълото просѣ), approfondir | (накъ), ressaser, ressemer.
- Сѣялка (сѣялна машина), *sf.* le semoir.
- Сѣяне, *m.* les semailles *f.*, ensemencement, sassement *m.*, emblaison, tamisage *f.*; | врѣме за —, les semailles *f.*
- Сѣянецъ, *m.* plante sative *f.*
- Сѣютаре, *m.* *t.* un bouffon, farceur, fagotin *m.*; | -тарин, *pl.* les matassins *m.* (voyez Вшутникъ).
- Сѣютаренико хоро, *m.* les matassins *m.*
- Сѣютарлѣкъ, *m.* *t.* (voyez Смѣхорѣ).
- Сѣюгерь (губа), *m.* *t.* l'éponge *f.*; | истривамъ съ —, *va.* éponger; | който носи —, épongiér, *adj.* *m.*
- Сѣюгюнь, *m.* *t.* (voyez Испѣждане).
- Сѣюдисвамъ, *va.* *t.* (voyez Изгонвамъ).
- Сѣюлемъ (хлористъ живакъ), *m.* *t.* *Chim.* le sublimé; | (за намазване огледало), le tain.
- Сѣюрежѣ, *m.* *t.* (voyez Водачъ).
- Сѣюпрѣзъ, *m.* la surprise.
- Сѣюртме (мръжа), *m.* *t.* l'épervier *m.*
- Сѣюругъ (срѣдѣ дървѣ), *m.* le surtout redingote *f.* [Всѣгдашнѣтъ].
- Сѣвѣашенъ, *adj.* perpétuel, inamovible (voyez Сѣвѣашность, *sf.* l'inamovibilité *f.*

Сѣкамъ, *vn.* (*voies* Мысля).

Сѣббота, *sf.* le samedi; 1. велика —, samedi saint; 2. (*шабашъ у Еврей*), le sabbat; 3. нѣмамъ една —, *vn.* avoir le timbre fêlé.

Сѣбботникъ (*който варди сѣббота*), *sc.* sabbataire; | (*жадажия ѿ.*), un exorciste; | ношно събране на врачкы и -ницы, le sabbat.

— човѣкъ, *sm.* un drôle de corps ou d'homme.

Сѣмнува, Сѣмнува и Разсѣмнува, *v. imp.* il point (*отъ poindre*).

Сѣдба, *sf.* le procès, jugement *m.*, juridiction, justice, cause *f.*, siège *m.*; 1. *Jur.* le litige; 2. Бога —, la sentence, ordalie *f.*; 3. (*съ доказателства*), *Jur.* l'interlocution *f.*; 4. выкамъ на —, *va.* intimer; 5. бранително слово въ —, le plaidoyer; 6. выкане въ —, *Jur.* la demande; 7. отсачамъ —, *va.* déterminer; 8. призовка за —, l'assignation *f.*; | *Jur.* l'avenir *m.*; 9. страшната —, le jugement dernier; 10. траяне на една —, *Jur.* la litispendance; 11. тегля — или выкамъ на — нѣкого, *ua.* plaider; 12. теглене —, la plaidoirie; 13. тегляникъ, ница на —, *s.* plaideur, euse; 14. безъ — направо, *adv.* *Jur.* de plano.

Сѣдбарникъ, *sm.* le code.

Сѣдбена прѣпирня, *sf.* la plaidoirie.

— рѣчь (*у Еврей*), *sf.* le pectoral.

Сѣдбено потвърдене, *sm.* la légalisation; | (*ради владѣне*), *Jur.* la maintenue.

— събрание, *sm.* le plaid.

Сѣдбенъ, *adj.* juridictionnel, judiciaire, juridique, litigieux; | (*за медицина*), légal; | съ — уредъ, *adv.* judiciairement.

— день, *sm.* jour plaidoyable *m.*, audience *f.*

Сѣдбени хартии, *sf. pl.* la procédure.

Сѣдбепроизводство, *sm.* la jurisprudence, procédure *f.*

Сѣдене, *sm.* le jugement, juridiction *f.*

Сѣдливъ, *adj.* jugeable, processif; | (*за оплакване*), *Jur.* pendant.

Сѣдникъ, *sm.* un juge, magistrat, justicier, prévôt, aréopagite et -giste *m.*; 1. *fat.* un robin; 2. (*съ Шесциаря*), *voies* Амманъ; 3. (*посрѣдникъ*), un austrégue; 4. (*за прѣмисляване*), juge de paix; 5. -ницытъ, *pl.* les gens de robe; 6. зване на —, la robe; 7. събрание —, le parquet.

Сѣдница или Сѣдбарница, *sf.* la juridiction, justice *f.*, palais *m.*, cour *f.*, tribunal, siège, for *m.*, généralité *f.*, ressort *m.*; 1. (*за сѣдничны писари*), la basoche; 2. потвърждавамъ за нѣкое дѣло въ —, *va.* plaider un fait; 3. събрание на високи -ницы и слово при отваряне -ца, la mercuriale.

Сѣдниченъ, *adj.* juridictionnel.

Сѣдническа зала, *sf.* l'auditoire, *m.*

Сѣднически даръ, *sm.* *fg.* l'épice *f.*

— поредъ, *sm.* la magistrature, le palais.

Сѣднически службашъ, *sm.* un sergent; | (*полицейски*), sergent de ville; | пращамъ — нѣкому, *va.* sergenter.

Сѣдническо зване, *sm.* la judicature, magistrature *f.*

— мѣсто, *sm.* le bureau.

— отсичане, *sm.* le jugement.

— отсѣждане, *sm.* le jugé.

— писало, *sm.* style de palais, *m.*

Сѣднично извѣстие, *sm.* l'intimation *f.*; | *Jur.* la criée.

— мѣсто, *sm.* *Jur.* le bureau.

Сѣдничны дни, *sm. pl.* les jours de palais, *m.*

Сѣдобляване, *sm.* l'écorneférie *f.*

— бланзачъ, *ка, s.* écornifleur, euse; écornifleur de marmites, flaireur de table, de cuisine, *m.* [*fat.* écorniflier.

— бланжж, *va.* écoumer les marmites, *f.*; |

— мыйка, *sf.* une souillon de cuisine.

— мыецъ, мыйка, *s.* laveur, euse de vaisselle; écoureur, euse.

Сѣдъ *m.* и -дина, *f.* le vase: 1. (*и Anat.*), le vaisseau; 2. черковенъ —, la burette; 3. (*за прѣваряване*), l'alambik *m.*; 4. полици за -дове въ готварница, le vaisselier; 5. трапезенъ —, la vaisselle; 6. салъпенъ —, vaisselle montée *f.*; 7. срѣбаренъ трапезенъ —, vaisselle plate *f.*; | вардачъ на -дове, un garde-vaisselle.

Сѣдъсть и -диненъ, *adj.* Anat. vasculaire et -culeux.

Сѣдъ, *va.* juger, dire, voir; 1. *Jur.* connaître de; 2. *fat.* arguer; 3. (*хриго за работы*), *fg.* avoir la berlue; 4. (*посрѣдствено*), arbitrer; 5. (*прѣварително или напредъ*), préjuger; 6. (*по себе-си и за други*), mesurer à son aune; 7. който са сѣди съ друго, *Jur.* un colitigant.

Сѣжъ (*на джска*), *sm. t.* Bot. le noeud.

Сѣжмъ, *vn.* être, exister, subsister, assister à, se voir; 1. (*съ сила*), subsister; 2. азъ бѣхъ, j'ai été; 3. гладенъ —, j'ai faim; 4. жаденъ —, j'ai soif.

Сѣжлива мышка, *sf. quadr.* le loir.

Сѣжливостъ, *sf.* le narcotisme, léthargie *f.*, sommeil *m.*; | *Méd.* la somnolence.

Сѣжливъ, *adj.* somnolent, endormi.

Сѣжлио, *ла, s.* dormeur, euse; | *fa.* roupilleur, euse.

Сѣжна болестъ, *sf. Méd.* le coma.

— немощъ, *sf. Méd.* le carus, état carotique *m.*

Сѣжотѣкуване, *sm.* l'oniromancie et onéiromancie *f.*

— тѣкувачъ, *ка, s.* oniromancien, enne; brizomancien *m.*

— гадане, *sm.* l'oniromancie ou -mancie *f.*, brizomancie *f.*

Сѣжувамъ, *vn.* rêver, songer de; | (*за нѣщо*), *fg. fat.* rêvasser.

Сѣжуване, *sm.* la reverie, rêvasserie *f.*, rêverie

сонге *m.*, vision *f*; | -ванеа, *pl.* les espaces imaginaires *m.*
Сънுவательнъ, *adj. fig.* creux.
Сънுவачъ, *ка*, *s.* rêveur, songeur, euse; *sc.* visionnaire; | *fam.* un songe-creux.
Сънь, *sm.* le sommeil, somme, сонге, dormir, repos, rêve *m.*, rêverie *f*; 1. *fig.* les pavots du sommeil, *m*; 2. **виждамъ на -нъ**, *vn.* songer de; 3. **на -нъ**, *adv.* en songe.
Съсаръ, *sm. татм.* le rat (*voyez* Плъхъ).
Съскамъ (*кога говоря*), *vn.* susseier; | **съска** (*за змъ*), *v. imp.* il siffle; | **който -ска**, siffiant, *adj.*
Съскане (*отъ говорене*), *sm.* le susseiyement; | (*отъ змъ или гъска*), le sifflement.
Съсна буква, *sf. Gram.* lettre siffiante *f*; | **често употребене на -квы**, *Gram.* le sigmatisme. [tout beau.
Съсь! *interj.* basta! | (*за рече*). *Vén.*
Съсьнь и -котка, *sm. plante*, la pensée, le panicaud.
Съсьнене (*на тълото*), *sm.* l'émaciation *f*; | *Méd.* l'atrophie, phthisie, *f.*
Съсьни, *vn.* sécher, s'amaigrir, se faner; | (*пакъ*), рамаigrir. [la valeur.
Съща **тълъченна мисль** (*у изговоръ*), *sf.* — **цъна**, *sf.* le revient et prix de —, *sm.*
Същественно, *adv.* essentiellement, au fond, dans le fond. [trinsèque *f.*
 — **струване** (*на монета*), *sm.* valeur in-
Същественостъ, *sf.* la réalité, propriété, entité *f*; | **докарвамъ въ —**, *va.* réaliser.
Същественъ, *adj.* essentiel, réel, constitutif, intrinsèque; | *fig.* substantiel.
Съществителнъ, *adj.* existant.
Съществително име, *sm. Gram.* nom substantif *m*; | **прави — отъ**, *va.* substantifier; | **както —**, *adv.* substantivement.
Същество, *sm.* l'être *m.*, substance, essence *f*, principal, individu *m*; 1. *fig.* le fond; 2.

(*на едно дѣло*), l'essentiel *m*; 3. **въ —**, *adv.* en substance. [vivre.
Съществувамъ, *vn.* être, exister, subsister,
Съществуване, *sm.* l'existence *f.*
Същникъ, *sm.* l'original *m.*
Същностъ, *sf.* l'authenticité *f*, capitalité, actualité, entité, quiddité, *f*, effectif *m.*, essence *f*; | *fig.* la substance, noyau, suc *m.*
Също, *adv.* idem, item; 1. *Com.* dito ou idem; 2. *fam.* ric-à-ric, 3. **все това -то**, *fam.* queussi-queumi; 4. **то е все -то**, c'est toujours le même turelure; 5. **това -то и съ него може са случи**, autant lui en prend à l'oreille *f*; 6. **прави -то за истото**, *va.* rendre le réciproque; 7. **-тай**, *adv.* pareillement, ainsi que.
 — **врѣмненостъ**, *sf.* le tautochronisme, syn-
 chronisme *m*; | *fig.* la coïncidence.
 — **врѣмнь**, *adj.* tautochrone, synchrone; *Méd.* coïncident.
 — **еврейнь**, *sm. fam.* un arabe.
 — **имень**, *adj.* univoque.
 — **звание**, *sm.* le titre.
 — **земни**, *adj.* indigène.
 — **земство**, *sm.* la naturalité.
 — **земень**, *sm.* un indigène, naturel, natif; *sc.* régicole *m*; | **-земцы**, *pl.* les nationaux *m.*
 — **рѣчьнъ**, *adj.* pléonastique.
Сщцъ, *adj.* véritable, authentique, effectif, essentiel, originel, loyal, vrai, en titre, entier, pur, de profession, même; 1. *fig.* pom-
 mé; 2. *fig. fam.* incarné; 3. *Théât.* prati-
 cable; 4. (*за влодѣецъ*), profond; 5. **-той**,
 propre; 6. **той —**, le même.
 — **братъ**, *sm.* frère utérin *m*; | **-щы бра-**
 тия и сестры, *pl.* les utérins *m.*
 — **клонъ**, *sm. fig.* l'échelas *m.*
 — **хвалопрѣдъ**, *sm. fig.* un brave à trois
 poils.

— Т. —

Т

Т (*те*), la dix-neuvième lettre de l'alphabet bulgare.
Табакерка, *sf.* la boîte; | (*хумѣка за емѣ*), la tabatière (*voyez* Захлупцы).
Табакхана, *sf. t. voyez* Печарница.
Табакъ, *sm. t. voyez* Печаръ.
Табѣя (*за монете*), *sf. t.* Fortif le risban (*voyez* Барберъ et Бастіонъ).
Табла, *sf.* la table, tableau, banc *m.*
Таблатура (*нотна таблица*), *sf. Mus.* la tablature.
Таблица, *sf.* la table, tableau, plateau *m*; | (*за положене или единъ пакъ по единъ*), *sf.* le pythagorique ou de Pythagore, table de multiplication *f.*

Тавтограмъ

Таблицы, *sf. pl.* les fastes *m*; | (*за ерѣме-то ради дигане на водата*), établissement de marées, *m.*
Табличка, *sf.* le cabaret.
Табуретъ, *sm.* le tabouret.
Тава, *sf. t.* la cuvette; | (*за баница*), la tourtière; | (*за варене сладко*), poêle à confiture, *m.*
Тавла, *sf. t.* écurie de prince, 'haras *m*; | (*за продажба коние*), le tattersall; | **надѣн-рачъ на —**, un écuyer.
Тавле (*триктракъ*), *sm.* le trictrac, chance *f*; | **игра на —**, le revertier et reverquier.
Тавлена джка, *sf.* le trictrac.
Тавтограмъ, *sm.* le tautogramme.

Тарпа, *sf. t.* la civière (*voyez* Тезрепе).

Тасъль (2 *лота сребро, въ Кина*), *sm. le* tael et tail.

Тасене, *sm.* le suintement; | (*на свѣтъ*), la fonte.

Таннѣя, *sm. t.* un étapier.

Танъ, *sm. t.* la ration; | (*солдатски*), *Milit.* l'étape *f.*

Тайна, *sf.* le secret, mystère, sacrement, lettres closes *f.* pot aux roses, *m. 1.* м-карвань — *отъ нѣкого, va.* tenir sur la sellette; | *fig. fam.* tirer les vers du nez *m.* 2. както —, sous les sceau du secret; 3. святы —ны (*литургия*), *pl.* les saintes mystères *m.*

— вечера, *sf.* la cène.

— пещѣла, *sf. fam.* la grivellé et grivellerie; | тайно пещѣла, *v. fam.* griveler.

— пѣтека, *sf. fig.* la refuite.

— сбирщина, *sf.* le conventicule.

— сѣдница, *sf.* la wehne et cour wehmique.

Тайникъ, *sm.* un mistificateur, écoute *f.*; | (*въ тѣмницѣ*), un secret.

Тайно, *adv.* secrètement, silencieusement, souterrainement, en cachette, sous la cheminée, sous la custode, à plat couvert, à la dérobee, à petit bruit, en tapinois, in petto; 1. *fam.* en catimini; 2. на —, en secret, à porte close; 3. държа —, *va.* faire mystère de; 4. държа на —, *va.* celer; 5. наговаряма —, *vr. Jur.* colluder; 6. наговаряне —, la collusion; 7. наговоренъ —, collusoire, *adj.*

— исповѣдане, *sm.* confession auriculaire *f.*

— писане, *sm.* la cryptographie.

— или отписване, *sm.* la contre-lettre; | (*у Лакселемонцы*), la scytale.

— писателенъ, *adj.* cryptographique.

— повелѣние (*ради запирание*), *sm.* lettre de cachet, *f.*

— пѣрцане, *sm. Bot.* la cryptogamie.

— пѣрцно растение, *sm.* la cryptogame et plante —, *f.*

— събране, *sm.* le huis clos, le conciliabule.

Тайность, *sf.* le mystère. [taire.]

Тайнственникъ (*еписъ*), *sm.* le sacramen-

Тайнственъ, *adj.* mystérieux, mystique, sacramental et -tel; | *Théol.* anagogique.

— съставъ, *sm. Chim.* l'arcane *m.*

Тайнственны рѣчи, *sf. pl.* mots sacramentaux *m.*, paroles sacramentelles *f.*

Тайнство, *sm.* le mystère, sacrement *m.*, lettres closes *f.*

Тайнъ, *adj.* secret, occulte, couvert, confidentiel, furtif, privé, esotérique, clandestin, morganatique.

— излазъ, *sm.* fausse porte *f.*

— любовникъ, *sm. fam.* un greluchon.

— лѣтъ, *sm.* faux-fuyant *m.*

— сговоръ, *sm.* le compérage. [replis *m.*

Тайны (*на сѣрдцето*), *sf. pl. fig.* les plis et

Тайны намыслеванеа, *sm. fig.* le dessus des cartes *f.* [*fig.* les souterrains *m.*

— подбутванеа или кощунства, *sm. pl.*

— сношенеа, *sm. pl.* les pratiques *f.*

Тайфа, *sf. t.* (*voyez* Дружина).

Тайче, *sm. t.* le bidet.

Така, *adv.* ainsi, si; 1. — е, pareillement; 2. и —, *conj.* donc; 3. и — и тѣй, *adv.* entre-deux; 4. — както, *adv.* comme; | *conj.* dès que; 5. — щото, *conj.* de façon que. — кажець или Тѣй-, *sm.* un idemiste.

Такелажъ (*задѣване*), *sm. Mar.* le gréement et grément; 1. — мейстеръ, *sm.* un gréeur; 2. (*ортомы*), la manoeuvre; | употребителенъ всякой часть или за намѣра —, manoeuvres courantes, dormantes, *f.*

Таклѣтъ, *sm. t.* le brouillon; 1. пишѣ —, *va.* brouillonner, minuter; 2. написване —, le projet; 3. правя —, *va. fig.* dégrossir.

— съчинене, *sm.* le brouillon, la minute.

Такса (*наркѣ т.*), *sf.* la taxe, le taux; | налагама твърдѣ голѣма — на нѣщо, *va.* surtaxer.

Таксидермически, *adj.* taxidermique.

Таксидермия (*матжакателно искусство*), *sf.* la taxidermie.

Такситдаръ, *sm. t.* un commis voyageur; | *Com.* garçon de caisse, placier, *m.*

Таксономія (*наука за полагане редъ*), *sf.* la taxonomie.

Тактика, *sf.* la tactique. [tacticien.]

Тактикъ (*искусенъ въ тактика*), *sm.* un

Тактъ, *sm.* la cadence; | *Mus.* la mesure, quantité *f.*; | съгледвама —тъ или размѣръ-тъ на, *va.* cadencer.

Такъвъ, *adj.* pareil, tel; 1. какъвто, ... — и, tel; 2. — и —, tel et tel; 3. ... както, tel que. [*злато или сребро*] *fig.* le talent.

Талантъ (*дарба*), *sm.* le génie; | (*тегло*)

Талапуанъ (*Сіамски жрецъ*), *sm.* un talapoïn.

Таласжмъ, *sm. t.* le sauchemar, l'antôme, esprit follet, farfadet, lutin, loup-garou *m.*

(*voyez* Прѣсторка).

Талашъ, *sm. t.* (*voyez* Остъргалы).

Талвегъ (*матка урѣка*), *sm. Géogr.* le thalweg.

Таледъ (*обло було у Егреи*), *sm.* le taled.

Талеръ (*монета*), *sm.* l'écu *m.*, thaler et taler *m.* [(*колѣца*), le tombeau.]

Талига, *sf.* le chariot, coche *m.*, benne *f.*; |

Талижка (*у станъ*), *Typ.* le berceau, train *m.*; | (*на две колѣла*), la charrette; | малка — безъ рѣтли, le charretin.

Талишкы, *sf. pl. Mar.* le palanquin.

Талия, *sf.* le corsage; | (*хръстъ на дръзко и лѣтване книги*), la taille.

Талкъ (*намыкъ*), *sm.* le tale; — лченъ, de tale.

Талмудистъ (*послѣдователъ на талмудъ*), *sm.* un talmudiste.

Талмудически, *adj.* talmudique.

Талмудъ (*законикъ у Ебреи*) *sm.* le talmud.

Талонъ (*останалы книги слѣдъ раздѣла-*

несто и *Сот. крайшникъ на добыченихъ нунони*, *sm.* le talon; | *(отъ билеты на обдѣжъ регистръ)*, talon de souche, *m.*

Талпа (*дебела дѣбова дѣска*), *sf.* le madrier. Талрепъ, *sm.* *Mar.* la ride; | теглене -ны (*дѣжа*), *Mar.* le ridage; | тегля или дръ-памъ -ны, *va.* *Mar.* rider.

Талурче (*надъ вода съ котѣль*), *sm.* la nageoire; | (*за свѣкнуло на свѣщъ*), le portemouchettes.

Талуръ, *sm.* l'assiette *f.*

Талчасть, *adj.* talcique.

Талчень, *adj.* talqueux. [toquière.

Таль (*за счупване ванты*), *sf.* *Mar.* la pannelle, *sf.* *pl.* *Mar.* la caliorne et sayorne; | (*и шмагъ-*), le brédindin.

Тамаринденъ плодъ, *sm.* le tamarin.

Тамариндъ, *sm.* arbre, le tamarinier et tamarin.

Тамарискъ, *sm.* arbuste, le tamaris ou -rise et -rix.

Тамбуриноско блѣкано, *sm.* le tambourin.

Тамбуриъ (*малкъ тжнанъ*), *sm.* le tambourin.

Тамбуръ, *sm.* *Portif.* le tambour.

— мажоръ, *sm.* un tambour-major.

Тамъ и -мѣ, *adv.* là bas, là, y, ibidem; 1. *прѣр.* voilà; 2. — е, *adv.* là; 3. отъ —, de là; 4. до —, jusque là; 5. прѣвъ —, par là; 6. тукъ —, par-ci, par-là; 7. и — и тукъ, par ci, par ci-là, deci de ci-là; 8. — намѣренъ, *sm.* *pl.* les présents *m.*

— земецъ, *s.* un autochthone.

— земцы, *sm.* *pl.* les aborigènes *m.* [tam.

— тамъ (*муз. инструменти*), *sm.* le tam-tamника (*гроадѣ*), *sf.* le muscat.

Тамиянъ, *sm.* l'encens *m.* gomme ammoniacque *f.*; | кадене съ —, l'encensement *m.*; | кадъ съ —, *va.* encenser. [ou -chemiser.

Танджъ, *sm.* *t.* le tandour, le chauffe-linge.

Танталя (*металъ*) *sm.* *Chim.* le tantale ou colombium.

Танпиръ (*водикъ свина*), *sm.* quadr. le tapir.

Тараканъ, *sm.* insecte, le cakelet et cancrelat.

Тарантасть (*дѣжъ на кола*), *sm.* la tarantasse. [telle.

Тарантелла (*хоро и пѣснѣ*), *sf.* la tarentelle.

Тарантула, *sf.* insecte, la tarentule; | болѣсть отъ оживане на —, le tarantisme.

Таранъ, *sm.* *Milk.* le bœlier.

Тараторъ (*съ чеснокъ лукъ*) *sm.* l'aillade *f.*

Таргумически, *adj.* targumique.

Таргумистъ, *sm.* un targumiste.

Тарифъ, *sf.* le tarif; — ень, de tarif.

Тарлатанъ (*видъ муселина*), *sm.* la tarlatane.

Тарочны книги, *sf.* *pl.* les tarots *m.* [tane.

Тартава (*едноборна ладѣя*), *sf.* *Mar.* la tartan.

Тартанъ (*дѣжъ на кола*), *sm.* le tartan.

Тартаръ (*дѣжъ на кола*), *sm.* le tartare.

Тарулки, *sf.* *pl.* *Milk.* les cymbales; | който удра -тъ, un cymbalier et -baliste.

Тархана, *sf.* *t.* la semoule.

Таръ (*въ -тъ, adv.* au même temps, en même temps; | *fam.* sonica.

Тасче, *sm.* l'écuelle *f.*; | *Bot.* la pyxide ou boîte à savonnette; 2. (*у часовникъ*), le timbre; 3. едно пѣло —, une ecuellée.

Тась, *sm.* la casserole, terrine *f.*, bassin *m.*; | единъ пѣленъ — или върховатъ, une casserolée, terrinée *f.*

Татко, Тате и Тейко *sm.* le papa.

Татула, *sf.* plante, le datture, le stramonium et -moine; — лень, de datture. [le tafia.

Татѣя (*ракѣя отъ газарны прѣщаны*), *sf.*

Татъа (*съ мушкетъ*), *sf.* le chagrin; | подплащамъ съ —, *va.* glacer. [dém.]

Тахтиль, *sm.* *t.* (*voies* *Неприсущественъ*

Тацетъ, *sm.* plante, narcisse tazette ou à bouquet, *m.*

Тачене, *sm.* la vénération, représentation, réputation *f.*; 1. *fg.* l'hommage *m.*; 2. въ —, *прѣр.* en raison de; 3. за — на, за, à l'intention de.

Тачъ, *sm.* le respect, méditation, révérence *f.*; | имамъ — къмъ нѣкою, *va.* tenir en respect. [vérer; | *fg.* priser.

Тачъ, *va.* respecter, honorer, vénérer, ré-

Ташка (*за сабя у хусаръ*), *sf.* la sabretache.

Тая, *va.* *fg.* couvrir; | — ca *vr.* se recéder; 2. тас, *v.* *imp.* il suinte, il fond; | (*за свѣтъ*),

ил се дѣгѣ; | (*за жарѣя*), il fonge, il boit.

Тварникъ (*жамалиъ т.*), *sm.* un portefaix, commissionnaire, fort de la halle, croche-

теур, bardeur *m.*; | *fam.* un souffre-douleur.

Тварническа кола (*съ две колеса*), *sf.*

l'efforceau *m.*

Твой (*f.* твоя, *n.* твое), *adj.* poss. tien, enno; ton (*f.* ta, *pl.* tes); | твоего имане

sm. le tien; | твоитъ роднина, *sf.* *pl.* les tiens.

Творецъ, *sm.* le créateur, -рческѣ, -trice | auteur *m.*

Творителенъ, *adj.* Gram. l'ablatif *m.*

Твърда мысль, *sf.* le propos.

Твърдния (*кале т.*), *sf.* la forteresse, les fortifications *f.*, château *m.*, place forte *f.*; | малка —, le fortin; | съ — дини, Blas. châtélé, *adj.*

Твърдо, *nom* bulgare de la lettre T.

Твърдо, *adv.* durement, ferme; 1. права —, *va.* solidifier; 2. стоя —, *sm.* faire bonne contenance *f.*; 3. става —, *v.* *imp.* il se solidifie.

Твърдостъ, *sf.* la consistance, fermeté, dureté, solidité, constance *f.*, affermissement, stois-

cisme *m.*, austérité, énergie, rigueur, tenue *f.*; | *fg.* la rudesse; | *Med.* la rénitence.

Твърдъ, *adj.* constant en (dans), ferme, dur, solide, stoïque, austère, persévérant, âpre,

agité, rigoureux, fixe, vert; | *Med.* renitent;

| — и неавенъ (*за нуль*), *Med.* serratile.

Твърдѣ, *préfixe*, archi-, très-; 1. *adv.* essen-

tiellement, richement, puissamment, grandement, de beaucoup, assez, bien, tout, fort, en diable, en diable et demi; 2. *Jur.* véhémentement; 3. — близо, coude à coude, à deux doigts de; 4. — добръ, bravo et bravissimo; 5. — лошо, à la diable; 6. — много, trop, d'importance, grièvement, diablement.

Твърдъ захванатъ, *adj.* affairé.

— лудъ, *s. fam.* un archifou.

— слаба отрова, *sf.* l'aqua-tofana *f.*

— хитръ, *adj. fg.* fin comme l'ambre.

— широкъ, *adj.* amplissime.

Театинецъ (монахъ), *sm.* un théatin.

Театраленъ, *adj.* théâtral; —но, —lement; | scénique.

— сборъ, *sm.* la chambrée.

Театрална пиеса [събрание —-ы, le théâtre.

— случайность, *sf.* un coup de théâtre.

— шатра (у в. в.), *sf.* le vélarium.

Театръ (гледальница), *sm.* le théâtre, comédie *f.*, les planches *f.*; | лошо представямъ въ —, *va.* cabotiner. [тебъ, à toi.

Тебе, *pron. pers.* te ou t' (pour toi); | на Тебиширъ, *sm. t.* la crai; —рентъ, de crai.

Тебиширенъ, *adj.* crayeux; | *Géol.* crayeux.

Тебиширявъ, *adj.* *H. nat.* crétacé.

Тевтеръ, *sm. t. Com.* le livre; 1. (за данъ отъ имотъ), le parcellaire et cadastre —, *sm.*; 2. има ма (мѣрой) писанъ на добрый —, *vn.* être bien dans les papiers de; 3. лъжливо записвамъ въ —-тъ, *va. Com.* contre-poser.

Тевтникъ, *sm. t.* la charpie; | изнищавамъ платно за —, *va.* faire de la charpie; | хвандакъ —, *Chir.* la tente.

Тевтинченъ хандакъ, *sm.* le sindon.

Тевтонически орденъ, *sm.* ordre teutonique *m.*

Теглене (и за лотария), *sm.* le tirage; | le pesage, pesée, descendance, traîne *f.*; | (полица), *Com.* la traite.

Тегленница, *sf.* (voyes) Смукало).

Тегливостъ, *sf.* la pondérabilité.

Тегливъ, *adj.* tolérable, supportable, soutenable, voulu, souffrable; | (сгоденъ за теглене), pondérable.

Теглилка, *sf.* la balance.

Теглилна частъ, *sf.* partie pondérale *f.*

Теглително санджче (сюрмѣт.), *sm.* layette *f.*

Тегличъ, *sm.* l'aideau *m.*, cheville ouvrière *f.*

Тегло, *sm.* le pesanteur, pesant; 1. (дражъ), le poids; 2. *Arithm.* la preuve; 3. la souffrance; 4. относително или специфическо —, pesanteur spécifique; 5. мыто на стоки по —-то мѣръ, *Com.* le pondage; 6. новече драмове отъ —-то, le surpoids; 7. на — (на тегалъ т.), *adv.* à plomb.

— такменъ, *adj.* pesant.

Тегля (и лотария, полица), *va.* tirer; 1.

attirer, porter, trainer, languir, patir; 2. supporter, endurer; 3. peser; 4. *fg.* balancer; 5. *Mar.* 'haler, saquer; 6. (съ обвеса денкъ), *Com.* peser or, *adj.* invar; 7. (накъ), retirer; 8. (подъръ си), *Mar.* remorquer; 9. (на съдба), traduire, agir; | *Jur.* actionner; 10. —-са (насадъ), *vr.* battre en retraite; 11. теганка (омъ), *v. imp.* il dépende, il relève.

Теглителенъ, *adj.* triste; | *fam.* vexant.

Тегнъ, *vn.* s'appesantir.

Теготителенъ, *adj.* pénible; | *fg.* pesant.

Теготително нищене, *sm. fg.* l'estocade *f.*

Теготиентъ и —-тенъ, *adj.* incommode, gênant, fatigant, accablant, chagrinant, malpasant, fâcheux, onéreux, assujettissant.

— човѣкъ, *sm.* un fâcheux.

Теготия *f.* и —-тене, *sm.* la gravitation, gravité, lourdeur *f.*, accablement *m.*, fatigue, servitude, gêne *f.*, malaise *m.*; | *fg.* le poids; | сила —, *Phys.* la gravitation.

Теготливъ, *adj.* importun; —-во, —-nement.

— човѣкъ, *sm.* un importun.

Теготѣя, *vn.* *Phys.* graviter.

Тежка (за жена), *sf.* enceinte, grosse, pleine (voyes) Трудна).

— прѣстъ, *sf.* *Chim.* la baryte.

— работа, *sf. fg.* peine des galères *f.*, collier de misère, *m.* [lourdement.

Тежко, *adv.* pesamment, pesant, grièvement,

— дхване, *sm.* l'asthme *m.*

— нѣщо, *sm.* le bloc.

Тежкостъ, *sf.* la grossesse.

Тежкъ, *adj.* lourd, sérieux, matériel, massif, mat, onéreux, grief, rude; 1. *fg.* pesant; 2. *Milit.* gros; 3. (за писмо), rocaleux; 4. (за ударене), *Gram.* grave.

— сънь, *sm.* *Méd.* le sopor et sopore; | който докарва —, soporeux, *adj.*

Тежнина, *sf.* la pesanteur, poids *m.*, lourdeur *f.*, fardeau, faix *m.*; 1. *fg.* la charge; 2. (въ глава), rompement de tête, *m.*; 3. новечето — на монета, le forçage.

Тежня и Тегня, *vn.* peser sur; | тежня (за монета), *v. imp.* elle trébuche.

Тезгере, *sm. t.* le bard et bar (voyes) Тагра).

Тезгяхъ (станче), *sm. t.* l'établi *m.*

Тезясъ [прѣвъ —, *sm.* la tentative.

Тейко, *sm.* le père.

Текстуалнсть (коймо разумѣва добръ текстъ-тъ), un textuaire.

Текстъ *sm.* le texte; 1. (на документа), le contexte; 2. (на писателъ), la leçon; 3. относително до —-тъ, textuaire, *adj.*; 4. споредъ —-тъ, textuel, *adj.*

Текъ, *sm.* *Phys.* le fluide.

Текъ, *vn.* fuir, s'enfuir; 1. (наопане или нападъ), refluier; 2. тече, *v. imp.* 'il coule, il court, il ruisselle, il suinte; 3. (за буря), il fuit; 4. (за ладія), faire eau; 5. (на-

- зада), elle remonte; 6. (както изъ рж-
кавъ), à vœux. [mon.
Теламонъ (каріатида), *sm.* Archit. le télé-
Теле, *sm.* le veau; | морско — (мерпа), veau
marin; | приносене — въ жертва, le taurobole.
Телеграфисвамъ, *va.* télégraphier.
Телеграфистъ, *sm.* un télégraphiste.
Телеграфически, *adj.* télégraphique; -ски,
-ment. [gramme.
Телеграфическо извѣстие, *sm.* le télé-
— искусство, *sm.* la télégraphie.
Телеграфъ, *sm.* le télégraphe; | въздушенъ
—, télégraphe aërien, | электрически —,
télégraphe électrique.
Телескопически, *adj.* télescopique.
Телескопъ (посола т.), *sm.* le télescope,
lunette d'approche ou de longue vue *f.*
Телець (кучина збѣды), *sm.* Astr. le
Taureau. [veau, *m.*
Телешка кълка [часть отъ —, quasi de
— мръвка, *sf.* rouelle de veau, *f.*
— печа, *sf.* le veau.
Телешко месо, *sm.* le veau.
— Око, *sm.* Astr. l'Aldébaran *m.*
Телешки момичи, *sf.* pl. ris de veau, *m.*
Телсиа, *v. imp.* elle vèle; | (за рогащи), ils
faonnent.
Телица, *sf.* la génisse, taure *f.*
Теллурий (металъ), *sm.* Chim. le tellure.
Теллура киселина, *sf.* Chim. acide tel-
lurique *m.*
Телна ржшетка, *sf.* le grillage.
Тель (металленъ конецъ), *sm.* t. le fil, fil
d'archal; 1. (у шартійна форма), la ver-
geure; 2. истрелвамъ —, *va.* tréfler; 3.
истрелвачъ на —, un tréfileur; 4. май-
сторъ за истрелване —, la tirerie; 5.
фабрика за —, la tréfilerie.
Тема, *sf.* Mus. la sujet, motif, thème *m.*; |
което обнема -та, Mus. thématique, *adj.*
Теме, *sm.* le front.
Темель, *sm.* t. (voyez Основъ).
Темпераментъ, *sm.* le tempérament.
Температура (състояние на въздухъ-тъ),
sf. la température; | отъ еднаква —, Phys.
isotherme, *adj.* [contrariant.
Темерутинъ (иматия т.), *adj.* térébraire,
Темпъ *m.* и -по, *sm.* Mus. le temps.
Теналонъ, *sm.* Fortif. le tenailon.
Теналь, *sf.* Fortif. la tenaille.
Тендеръ (при парва кора), *sm.* le tender
ou allège; | Мор. le cotre ou cutter.
Тенекиѣла, *sm.* t. un ferblantier.
Тенекиѣна стока, *sf.* la ferblanterie.
Тенекія, *sf.* t. le fer-blanc; -киенъ, defer-blanc.
Тенето, *sm.* Vin. la bourse.
Тенора (чугунникъ), *sf.* t. le pot.
Теноръ и -ристъ, *sm.* Mus. le ténor, la taille
Тентъ (на сарна), *sm.* Mor. le tendelet; |
(за джодено ерѣмъ), la taud ou taudе *f.*
Теократъ, *sm.* un théocrate.
Теорба (муз. инструменти), *sf.* le téorbat
ou théorbe et tuorbe.
Теорема (прѣдложене), *sf.* Mathém. le théo-
rème, proposition *f.*, [—ски, -ment.
Теоретически, *adj.* théorique et -orétique;
Теоретикъ, *sm.* un théoricien.
Теорически, *adj.* spéculatif.
Теорія (гледъ), *sf.* la théorie, spéculation *f.*
Тепавица, *sf.* le pilon, foulerie *f.*; | (за сук-
но), moulin à foulon *m.*
Тепавичаръ, *sm.* un foulon.
Тепавична тоѣга, *sf.* le fouloir.
Тепане, *sm.* la foulure, foulage *m.*, foule, *f.*,
pilonage *m.*
Тепаны чорапи, *sm.* pl. bas drapées *m.*
Тепя, *va.* fouler, pilonner; | (наръ), refouler.
Тепникъ (за конъ), *sm.* t. il s'entable.
Терапевтистъ, *sm.* un thérapeutiste.
Терапевтически, *adj.* thérapeutique.
Терапевтъ (еврейски монахъ), *sm.* un thé-
rapeute. [la thérapeutique.
Терапія и -певтика (цѣрене болести), *sf.*
Тератология (наука за неправилноститѣ
на животната организация), *sf.* la téra-
tologie. [des prés, *m.*
Тере-оту, *sm.* t. la cardamine ou cresson
Теребратула (плужковъ), *sf.* la térébratule.
Терекія, *sm.* t. (voyez Пристратенъ).
Теріакъ, *sm.* Med. la thériaque.
Теріаченъ (противоотровекъ), *adj.* thé-
riacal.
Термидоръ (мѣсецъ на републиканска годи-
на), *sm.* le thermidor.
Терминологія, *sf.* la terminologie.
Терминъ, *sm.* le terme.
Термитъ (бѣла мравка), *sm.* le termite ou
fourmi blanche *f.*
Термолампа, *sf.* la thermolampe.
Термометрически, *adj.* thermométrique.
Термометрографъ, *sm.* le thermométro-
graphe. [mètre.
Термометръ (топломеръ), *sm.* le thermo-
Термоскопъ (топлопоказвачъ), *sm.* le ther-
москоп.
Термъ (припрѣдѣленъ смѣлъ), *sm.* le terme.
Терна (съ лото), *sf.* le terne.
Терпентинно дърво, *sm.* abres, le térébinthe.
Терпентинъ, *sm.* la térébenthine; | Pharm.
le bijon.
Терракота, *sf.* terre cuite *f.*
Терраса (паннище), *sf.* la terrasse.
Терроризмъ (управление стража), *sm.* le
terrorisme; | придръжники на —, un ter-
roriste; | възбужда —, *va.* terroriser.
Терсхана, *sf.* t. le chantier (voyez Арсеналъ).
Терція, *sf.* Méd. Mathém. la tierce; | (мо-
горѣ отъ основниѣ тоны), Mus. la mé-
diane; | (16 пункта), Typ. gros romain *m.*
Терць (съ нисетина нрѣ), *sm.* la tierce.

- Тескере, *sm. t.* le passe-avant et passavant.
Тесла, *sf.* l'herminette ou herminette *f.*, essette *f.*, ciseau *m.* guillaume à ébaucher, *m.*; | крива —, guillaume à plates-bandes.
Тесте (хартія), *sm. t.* une main; | поставено въ — тогъ хартія, main de corde *f.*
Тестонъ (срѣбярна монета), *sm.* le teston.
Тетева (на ллхъ), *sf.* la corde; 1. (у конь), *Vétér.* le tendon; 2. (на стѣлбы), *Archit.* le limon; 3. поставяне — на връзване, l'encochement *m.*; 4. поставямъ на — стрѣла, *va.* encocher (voyez Струна).
Тетрадь (листакъ), *sm.* le cahier.
Тетрархатъ, *sm.* le tétrarchat.
Тетрархія (четворицовластие), *sf.* la tétrarchie. [tétrarque.
Тетрархъ (четворицовластникъ), *sm.* un Technicien, *adj.* technique; -ски, -ment; | — или мнемонически стихове, *sm.* *pl.* vers techniques *m.*
Технологически, *adj.* technologique.
Технологія (знание майсторія), *sf.* la technologie.
Тезисъ, *sm.* la thèse.
Тецлина стиракса, *sf.* le liquidamber ou corailme d'Amérique.
Тецливо състояние, *sm.* la liquidité.
Тецливостъ, *sf.* le fluide, liquide *m.*, liquidité, liqueur *f.*
Тецливъ, *adj.* fluide, ruisselant, rare; 1. *fig.* coulant; | (за букви), *Gram.* liquide.
Течене, *sm.* le coulement, courant, cours, flux *m.*, fuite, marée; 1. *Mar.* la voie; 2. *Chir.* le trajet; 3. (вода), le fil; 4. записване на —, l'étenchement *m.*; 5. запирамъ —, *va.* étancher.
Течень, *adj.* courant.
Течность, *sf.* le fluide, fluidité, liqueur *f.*
Тиганче, *sm. t.* le poêlon; | едно пълно —, une poêlonnée. [—, *fam.* une poêlée.
Тиганъ, *sm. t.* le poêle; | единъ пълень Тигрококтка, *sf.* *mamm.* le guépard; | (Тибетска котка), le serval.
Тигръ, рица, *s. mamm.* le tigre, la tigresse
Тизана (раскладително пие), *sf.* la tisane.
Тиара (панска корона), *sf.* la tiare, le tréne.
Тин, тѣ, *pl. pron.* eux, elles (voyez Той).
Тикамъ, *va.* reculer; | (на напръдъ), avancer.
Тикане, *sm.* l'impulsion *f.*
Тикнувамъ (по-далечъ видъ), *va.* reculer.
Тикъ (платъ), *sm.* le gingas; -ичень, de gingas; | (доухелникъ *t.*) le couteil; | (индийски джъ), le teck ou tek et bois de —, *sm.*
Тилбюри (видъ кабриолетка), *sm.* le tilbury.
Тимарене (чесане конь), *sm. t.* la pansage, ravalement *m.*
Тимаръ (чесах конь), *va. t.* panser.
Тимберсъ, *sm.* *Mus.* le membre; | -рсы (дървета за една ладия), *pl. Mus.* la membrane. [thyme.
Тиміанъ, *sm.* plante, le thym; -анецъ, de Тимпанъ, *sm.* *Archit.* le tympan.
Тинненъ, *adj.* fangeux.
Тинкалъ (сила бура, бораксъ), *sm.* *Chim.* le tincal.
Тинктура, *sf.* *Pharm.* la teinture.
Тинтирь (застъ *t.*), *sm.* la colle.
Тинясть, *adj.* limoneux. [rures.
Тиня, *sf.* le limon, bourbe, fange *f.*, les cu-
Типографически, *adj.* typographique; -ски, -ment. étoffes *f.*
Типографски разноски, *sf. pl.* *Typ.* les
Типографія, *sf.* la typographie.
Типографъ (книгопечатникъ), *sm.* un typographe.
Типъ, *sm.* *Med.* le type. [tirade.
Тирада (редъ фразы или стихове), *sf.* la
Тиранобійецъ (и -бийство *n.*), *sm.* tyrannicide *m.*
Тирански, *adj.* tyrannique; -ски, -ment.
Тиранство, *sm.* la tyrannie.
Тиранствувамъ, *va.* tyranniser.
Тиранъ, *sm.* un tyran, despote *m.*; | подвластенъ —, *fam.* un tyranneau.
Тиргя, *sf. t.* la lie, tartre *m.*
Тиргіена кисѣлина, *sf.* acide tartrique et tartarique, *m.*
Тиргіена соль, *sf.* *Chim.* le tartrate.
Тиргіень, *adj.* *Chim.* tartareux et tartreux.
Тиргяване (по зжытѣ), *sm.* le tartre.
Тирень, *adj.* intermédiaire.
Тирове (на хартія), *sm. pl.* les pontuseaux *m.*
Тиролска пѣсня, *sf.* la tyrolienne.
Тирообразень, *adj.* quinconceal.
Тирсъ (Базусовъ жезалъ), *sm.* le thyrsé.
Тиръ, *sm.* l'interstice *m.*, intervalle *m.*; 1. *Archit.* la travée; 2. *Typ.* l'espacement *m.*; | набирамъ съ -ове, *va.* espacer; 3. (на глава у коса), la raie; 4. (на губеръ), le relais; 5. (между редове), l'interligne *m.*
Тискалка (за сръзки), *sf.* *Chim.* le serre-noeud.
Тискало, *sm.* le détroit; 1. (съ ситло), le serre-joint; 2. (менгеме *t.*), la presse; 3. (за гроздіе), le pressoir.
Тискалице, *sm.* la pressette.
Тискариница, *sf.* le pressoir.
Тискарь, *sm.* un presseur.
Тисъ, *sm.* arbre, l'if *m.*; -совъ, d'if.
Титанъ (металъ), *sf.* *Chim.* le titane.
Титла, *sf.* la qualité, qualification, étiquette *f.*; 1. *Gram.* le circonflexe et accent circonflexe; 2. (назване и скъсители на знакъ), le titre; 3. (за голѣмъ), le ban de l'empire, *m.*; 4. давамъ —, qualifier, traiter; [(монсieur), *fam.* monseigneuriser; 5. длъжность съ —, le titulariat; 6. турямъ си —, *va.* s'intituler; 7. съ —, titre, *adj.*; 8. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Титлувань (*давамъ титла нѣкому*), *va.* titrer.

Титлувань, *adj.* titré.

Титюневъ савджъ, *sm.* la tabagie.

Титюнѣйница, *sf.* la tabagie; | (*съ Оллан-дія*), le musico.

Титюнь, *sm.* plante, le tabac ou nicotiane *f*; 1. (*за пиене*), tabac à fumer; 2. (*за дже-чене*), tabac à chiquer; 3. *via* —, *va.* corder; 4. свѣтка —, une carotte de tabac.

Тифически, *adj.* Méd. typhique.

Тифусъ (*тежката болестъ*), *sm.* Méd. le typhus; приличенъ на —, typhoïde, *adj.*

Тиха молитва (*прѣди литургія*), *sf.* la secrète. [doucement.

Тихичко, *adv.* sans bruit, bellement; | *fam.*

Тихо, *adv.* doucement, à voix basse, à petit bruit, tout beau, à la sourdine, bas; 1.

Мис. piano; 2. по —, tout doux; 3. става — (*за ерѣмето*), *v. imp.* il se relâche.

— бръмчене (*на ерѣс*), *sm.* le boudinage.

— врѣме, *sm.* Mar. le bonace.

— море, *sm.* Mar. mer étale *f*.

Тихость, *sf.* la sagesse, placidité, résignation *f*; | *fig.* la douceur; | (*на нхрасс*), la mansuétude.

Тихъ, *adj.* tranquille, silencieux, pacifique, paisible, calme, doux, sage, résigné, placide, coi; | *fig.* tempéré; | права —, *va.* radoucir.

Тихый Океанъ, *sm.* la mer pacifique.

Тичамъ, *vn.* courir, galopper, fuir, couler; | (*назадъ*), refouler; | (*на работа*), *fig.* trotter.

Тичане, *sm. fig.* la fuite; | *fam.* la virevoussse et -vouste; | лекъ самъ въ -то, *vn.* courir comme un dératé. [et venues *f*.

Тичанеа (*на горѣ, надолу*), *sm. pl.* des allées

Тиченъ такачъ, *sm.* un coutier.

Тиченикомъ, *adv.* tout courant.

Тишина, *sf.* la tranquillité, repos, calme *m*, paix *f*; | *fig.* le silence, sérénité *f*.

Тичма, *sf.* la foule, peuple *m*, troupe *f*, attroupement, ramas *m*, tourbe *f*, concours *m*, presse *f*, flot *m*; 1. le régiment, tuerie *f*; 2. (*народъ*), *fig.* l'essaim *m*; 3. искоч-вань изъ —, *va.* se dégager.

Тласакъ, *sm.* la secousse; | съ -сацы, par saillies *f*.

Тласкамъ и -снுவамъ, *va.* 'heurter, lancer, projeter, pousser, bousculer, reculer; | -са, *vr.* se 'heurter; | -намеца (*единъ другъ*), s'entre-pousser.

Тласкане, *sm.* l'impulsion *f*; | съ -канеа, par saccades *f*.

Тласкуване, *sm.* le 'heurte; | съ — (*за со-полъ*), *Vén.* en rondon *m*.

Тлъка, *sf.* la corvée.

Тлъкаръ, *sm.* un corveteur.

Тлъкашенъ, *adj.* Jur. mortallable.

— вассалъ, *sm.* un vassateur.

Тлъкашина данъ, *sf.* le rachat.

Тлъкашно състояние, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* serf de la glèbe, attaché à la glèbe, serf, lige, vassal *m*; tenacien, ére; | (*що дава на държавникъ-тъ частъ отъ земны плодове*), Jur. colon partiaire *m*.

— човѣкъ, *sm.* un serf.

Тлъковникъ, *sm.* un explicateur, interprète, démonstrateur, annotateur, commentateur, glossateur *m*; 1. (*на другоприказна мисль*), un allégoriste; 2. (*съчинителъ на тълкованеа*), un paraphraste; 3. (*на селенно писане*), un exégèse.

Тлъковане, *sm.* l'explication, interpretation, exégèse, élucidation *f*, commentaire *m*, glose, leçon *f*; | лошо —, la paraphrase.

Тлъкованеа, *sm. pl.* les illustrations *f*.

Тлъкователенъ, *adj.* interprétatif, exégétique.

Тлъкувамъ, *va.* interpréter, commenter, paraphraser, traiter, glosser; | (*неправедливо*), *fig.* pervertir; | (*на лошо*), mésinterpréter.

Тлъмачъ, *sm.* un interprète, trucheman et truchement. [bol *m*.

Тлъста глина, *sf.* la glaise et terre glaise, — кожа (*сламина*), *sf.* Anat. le pannicule.

Тлъстинна, *sf.* la graisse, obésité, onctuosité *f*.

Тлъстинка (*тучница*), *sf.* plante, la grassette.

Тлъстичькъ, *adj. dim. fam.* grasset et -souillet.

Тлъсто було, *sm.* Anat. l'abomasum *m*.

Тлъсть, *adj.* gras, graisseux, nourri, obèse, replet, onctueux, emulsi; 1. Anat. adipeux; 2. *fam.* dodu; 3. твърдъ самъ —, *va. fam.* être gras à pleine peau; 4. пакъ права — *va.* s'engraisser.

— отокъ (*буца*), *sm.* Méd. le lipôme.

— човѣкъ, *sm. fam.* un gros bedon.

Тлъсты звѣздицы (*надъ сына*), *sf. pl.* les yeux *m*. [fouettée *f*.

— аль пусты думы, *sf. pl. fig.* crème

Тлъченъ, *adj.* lige.

Тлъчностъ, *sf.* la ligence.

Тлъчокъ, *sm.* la pile, pilon *m*.

Тлънни, *adj.* corruptible, périssable, passager; | *fig.* fragile.

Тлънность, *sf.* la corruptibilité, fragilité *f*.

Тлъняне, *sm. fig.* la corruption. [il couve.

Тлъя, *vn.* pourrir; | тлъе (*за огнь*), *v. imp.*

Тмниъ, *sm.* plante, l'ammî *m*. [cela.

То или Това, *pron. dém.* ceci ou celui-ci; | Това и Туй, *pron.* ça ou cela; 1. *pers.* le ou l'; 2. *relat.* (на, на него, на нея; на тѣхъ), у; 3. за —, *adv.* en récompense;

4. отъ —, de là; 5. прѣвъ —, par là; 6.

освѣтъ —, слѣдъ —, ultérieurement; 7.

ни — ни онова, entre-deux; 8. послѣ —, за —, dès lors.

— писмо, *sm.* la présente.

Товарителенъ добытакъ (*за юкъ т.*), *sm.* bête de somme, *f*.

Товари́тельнѣ конь, *sm.* le sommier.

Товарна книга, *sf.* le magasinier.

— ладія, *sf.* *Mar.* le taureau.

Товари́никъ, *sm.* un porteur; | (*на ладія*), *un* chargeur.

Товароно́сцы, *sm. pl. pop.* la pousse et -cul.

Товаръ, *sm.* la charge, fardeau *m.* somme *f.* fret, faix *m.*; 1. *fig.* le poids; 2. *Mar.* le port; 3. *fat.* l'endosse *f.*; 4. (*за ладія*), la navée; | *Mar.* l'arrimage *m.*; 5. (*въ ладія за прѣтоваряне*), *voeux* Плашкотъ; 6. (*идица*), *fat.* la racotille; 7. добавяне —, la surcharge; 8. зима́мъ — на гърбъ-тъ си, *va.* ne charger; 9. напра́мъ си-тъ, *va.* parvenir, faire son chemin, faire sa pelote, faire ses orges; | *fig. fat.* veng-danger; 10. пра́ви си-тъ, *va. fat.* griveler; 11. прѣхвъ́рямъ — у ладія, *va.* désarrimer; 12. прѣхвъ́ряне —, le désarrimage.

Товаря, *va.* charger; 1. (*громожна или бухваа стока*), *Mar.* charger en estive *f.*; 2. (*ладія*), arrimer; 3. (*тегерѣ*), barder.

Тогa (*римска еръня дръва*), *sf.* la toge.

Тогaвa и -гaсь, *adv.* alors, lors, pour lors; | до —, en attendant, jusqu' alors, d'ici là, jusque là; | отъ —, dès lors, de là.

Тогaвaшeнъ, *adj.* d'alors.

Той (тя, то; *pl.* тѣ, тѣ), *pron. pers.* il (*f.* elle, *pl.* eux), lui; | и -зи *dém.* celui (*f.* celle, *pl.* ceux, celles), icelui (*f.* icelle, *pl.* iceux), se ou cet (*f.* cette, *pl.* ces); | *adj.* tel, présent (*voeux* Онъ).

Тока́йско вино, *sm.* vin de Tokai et Tokay.

Токка́дль (*игра*), *sf.* le toc.

Токaтска кокошка, *sf.* oiseau, la pintade ou peinte; | пѣае отъ —, la pintadau.

Токма́къ (*на ерата*), *sm. t.* le valef.

Токо, *adv.* ne ... que, purement, seulement, tout en gros.

— речн, *adv.* environ, à peu près, à peu de choses près, plus ou moins, guère ou guères, bien, comme; | *sm.* quasi, la valeur.

Токсиколо́гія (*наука за отровы*), *sf.* la toxicologie. [*sm.* la toque.

Токъ (*идица съ еъзвисти малыи полицы*),

Толко́сь, *adv.* tant, autant, également, si; 1. — по-добрь, tant mieux, d'autant mieux, à plus forte raison; 2. — по-ахъ, tant pis; 3. — по-далечъ, *conj.* tant que; 4. — по-вече, *adv.* d'autant plus.

Толумба (*за изваждане вино*), *sf. t.* la chante-pleure (*voeux* Тегленница).

Томанъ (*Персидска сѣдитиелна монета, 200 грога*), *sm.* le toman.

Томбакъ, *sm.* le tombac; -баче́нь, de tombac.

Томбола (*видъ лото*), *sf.* la tombola.

Томбуй, *sm. Mar.* la bouée.

Томрукъ, *sm. t.* les fers *m.*

Томъ (*дѣлъ отъ книга*), *sm.* le terme; |

забѣлѣжвамъ съ брой —, *va. Тур.* tomer; | забѣлѣжване на часть или —, *Тур.* la tomaison.

Тонна (18 кантаря), *sf. Mar.* le tonneau; | мыто отъ -ни товаръ, droit de tonnage, *m.*

Тоннелъ (*подземельи пѣтъ*), *sm.* le tunnel.

Тонненъ брой (*жѣрка за сбирность на ладія*), *sm.* le tonnage.

Тонически (*засилителенъ*), *adj. Méd.* tonique.

Тонъ, *sm.* le ton, son *m.*; 1. *Mus.* la corde;

2. (*на говорене, нагласене цѣтосе, цѣтила*), le ton; 3. началенъ —, *Mus.* le mode; 4. нма́мъ добрь —, *va.* être bonne ou de bonne compagnie; 5. повторене съ высо́тъ или нивъкъ —, *Mus.* la rossalie; 6. четвърта нота на —, *Mus.* la sous-dominante; 7. което са относа до —, *Mus.* tonal, *adj.* [-сенъ, de topaze.

Топазъ (*жлътъ яхонтъ*), *sm.* la topaze;

Топена́тъ, *sm. Mar.* la balancine.

Топене, *sm.* l'étiisie et phthisie *f.* marasme *m.*; | le fondage, fonte *f.*; | *Méd.* la phthisie.

Топика (*мѣстни лѣкъ*), *sf. Méd.* topique *adj. m.*

Топилани́къ, *sm.* un fondeur. [fondoir.

Топилани́ца, *sf.* la fonderie; | (*за лѣй*), le

Топилано искусство, *sm.* la fonderie. [gâteau.

Топини́ца (*мърженъ рѣченъ хлѣбъ*), *sf.* le

Топителенъ, *adj.* fusible et fusil.

Топителность, *sf.* la fusibilité.

Топла налагалка, *sf. Méd.* la fomentation. — стая, *sf.* le chauffoir.

Топлене (*и дръва за —*), *m.* le chauffage; | (*паницы*), le chauffe-assiette

Топля́къ, *sm.* la chaleur, serre chaude *f.*; | турямъ въ —, *va.* enserer.

Топля́нникъ (*за топлене*), *sm.* la chaufferette;

| (*за крака*), le chauffe-pied ou chaufferette *f.*

Топля́на, *sf.* la chaleur, le chaud; | *Chim.* le calorique; | произведе́не —, la calorification.

Топлао, *adv.* chaud, chaudement; | докѣ́ е —, à la chaude; | — е, *v. imp.* il fait chaud.

— мѣръ, *sm.* le calorimètre. [atif, *adj.*

— налагателно срѣдство, *sm. Méd.* fomen-

— прѣвѣдинъ, *sm.* le caliduc.

— роденъ, *adj. Phys.* calorifique.

— родъ, *sm. Chim.* le calorique.

— творенъ, *adj. Phys.* calorifique.

— творна сила, *sf.* la caloricité.

Топлы воды (*бани*), *sf. pl.* eaux thermales *f.*; | свойщина на —, la thermalité.

— стан, *sf. pl. Théât.* le foyer. [chauffer.

Топля, *va.* chauffer, échauffer; | -ca, *vr.* se

Топля́вость, *sf.* la tépidité.

Топля́въ и -ля́чкъ, *adj.* tépide.

Топова вратка, *sf. Mar.* le sabord; -врате́нь, de sabord.

— мазна платня́нка, *sf. Artill.* l'étoupillon *m.* — орто́ма, *sf. Mar.* la trisse.

Топово вѣже, *sm.* (*voyes Брукъ*).
 — хвѣряне или гърмене, *sm.* la cannonade.
 Топовы вѣжа, *sm. pl.* *Artill.* la prolonge.
 Топографически, *adj.* topographique; — с-ки, — мент; || (*за планъ*), figuratif.
 Топографія (*описане на мѣстность*), *sf.* la topographie.
 Топографъ, *sm.* un topographe.
 Топола, *sf.* *arbre*, le peuplier ou peuple blanc; | черна —, peuplier noir; | Ломбардска —, peuplier d'Italie.
 Тополена мазъ, *sf.* onguent populéum *m.*
 Тополивница, *sf.* la canonnerie.
 Топоренъ калѣвъ, *sm.* le porte-hache.
 Топорче, *sm. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*
 Топоръ, *sm.* la 'hache, cognée *f.* merlin, cour-
 Топсегель, *sm.* *Mar.* la boulingue.
 Топтанъ, *adv. t.* (*voyes Скупомъ*).
 Топузъ, *sm. t.* l'assomoir *m.*; | (*за убиване волове*), le merlin (*voyes Буздоганъ*).
 Топузче (*игрица*), *m. t.* le bilboquet.
 Топчія, *sm.* un canonnier.
 Топъ (*за пушкане*), *sm. t.* le canon; *coll.* топове или артиллерія, l'artillerie *f.*; 1. пробивамъ съ — дѣлото на ладія, *va. Mar.* saborder; 2. дѣламъ съ — връхъ-тъ на кале, *va. Milit.* écreter; 3. хвѣряне —, *Artill.* le miton; 4. хвѣрянь едно на друго по нѣколко -ове, *va.* échanger quelques coups de canon; 5. който има -ове, *Mar.* artillé, *adj.*; 6. (*за игра*), *voyes Вала*.
 Топъль, *adj.* chaud,
 — вѣтъръ (*бѣлъ*), *sm.* l'auster ou notus *m.*
 — мѣсалъ, *sm.* le chauffoir.
 Топя, *va.* fondre; || (*металъ*), *Chim.* cou-
 peller; | — са, *vr.* se fondre.
 Топъ, *va.* tremper. [jouer à croix ou pile.
 Тора и Яза (*игра на лихо тѣмно*), *sf. t.*
 Торба, *sf. t.* le sac; 1. (*съ зеленчукъ*), le poquet; 2. (*за пары*), la sacoche, escarcelle *f.*; 3. (*съ сачева*), sac à ouvrage; 4. (*за бѣлы книги, хартии*), le dossier; 5. който приличать на —, *H. nat.* marsupial, *adj.*
 Торбичка, *sf. dim.* la pochette; | *Méd.* le sac.
 Торбично издуване, *sm.* *Chir.* la stéatocèle.
 Торена яма, *sf.* la tourbière.
 Торенъ и — рясть, *adj.* tourbeux, tourbier; || *H. nat.* stercoraire.
 Тори (*придръжникъ на кралевска властъ съ Англитерра*) *sm.* un toru. [et -гусма.
 Торисмъ (*система на торіи*), *sm.* le torisme
 Торій (*металъ*), *sm.* le thorinium et thorium.
 Торнадо (*вѣтрушка у Сенегала*), *sm.* le tor-
 nados.
 Торокъ (*игра*), *sm.* le tarot.
 Торпъ (*сладка нѣта или мекѣца*), *sm.* la tourte; || (*сладка баница, баклава т.*), tarte *f.*
 Торунжавъ (*тѣмносуръ*), *adj.* rubigineux, roux; | (*чѣвѣ*), *sm.* le —, *m.*
 Торѣяно брусче, *sm.* la briquette.

Тортъ, *sm.* le fumier, tourbe *f.*; 1. (*кожлостъ*), le terreau; 2. блана —, une motte; 3. клѣтка —, couche de fumier, *f.*; 4. соръ отъ —, le purin; 5. рѣзачъ на —, un tourbier.
 Тоскански орденъ, *sm.* *Archit.* ordre tosc-
 can *m.* [tosta.
 Тостъ (*ниене на здравѣца*), *sm.* le toast *et*
 Точене, *sm.* l'aiguisement et — sage *m.* repas-
 sage; 1. (*съ желѣзо магнитъ*), *Phys.* l'ar-
 mure *f.*; 2. (*коприна*), le décreusement et
 — creusement; 3. (*млинъ*), le feuilletage; 4.
 (*сачева*), l'affutage *m.* [стоятъ].
 Точенъ, *adj.* constant, compasse (*voyes За-*
 — млянъ, *sm.* la feullantine.
 Точиларъ, *sm.* un adoucisseur, émouleur *m.*
 Точилнен камыкъ, *sm.* la meule; | (*брусъ*),
 le grès.
 Точила, *sf.* verge à feuilletter, *f.*
 Точилникъ, *sm.* un aiguiser, repasseur, ré-
 mouleur ou gâgne-petit *m.*
 Точило, *sm.* l'aiguiserie *f.* pierre à aiguiser,
 affiloir *m.*; 1. (*золѣтъ камыкъ*), le meul-
 lard; 2. изостревамъ на —, *va.* émoudre;
 3. отайка въ —, matière chimolée *f.*
 Точка (*капка*), *sf.* le point, repère et repaire;
 1. (*съ занетая*), *Typ.* le petit-qué (;); 2.
 най-горня —, le summum; 3. облегалелна
 —, point d'appui; 4. — гледане, point de vue;
 5. отъ — въ —, de point en point; 6. по-
 сръщане въ една —, *Géom.* la coïncidence;
 7. — прѣсичане (*съ растопоренъ трикъм-*
 — никъ), *Archit.* le tiers-point; 8. съединя-
 вамъ въ една —, *va.* centraliser; | *fig.*
 concentrer; | — са, *vr.* se concentrer; 9. съ-
 единене, *Géom.* point d'attouchement *m.*; 10.
 стичане въ една —, *Géom.* la convergence;
 11. сблизявамъ въ една —, *vr.* converger;
 12. който са сблизява въ една —, con-
 vergent, *adj.*; 13. — ны (*на планетенъ мѣсто*),
pl. Astr. voyes Аписиды; 14. прѣведени —,
Typ. points conducteurs ou carrés; 15. съ
 —, ponctué, *adj.*
 Точно, *adv.* certainement.
 Точность, *sf. fig.* le compassement.
 Точъ, *va.* aiguiser, adoucir, émoudre, affûter;
 1. (*изново*), remoudre; 2. (*коприна*), décu-
 ser; 3. (*млинъ*), feuilletter; 4. (*ножовъ*),
 repasser.
 Топѣжа, *sf.* le bâton, masse, massue *f.* rondin,
 jalon *m.*; 1. (*сѣна т.*), *pop.* le gourdin; 2.
 (*на оглавы между два коня*), le porte-
 bagres; 3. (*за прѣпоречъ*), la lance; 4.
 (*при игра на валкъ*), la lêve; 5. (*на сѣм-*
 — нове, *за жѣрка*), la jaugue; 6. удариъ или
 бия съ —, *va.* bâtonner; 7. който умие да
 са брани съ —, un bâtoniste.
 Топѣжа, *sf.* la canne, baguette, verge *f.* jonc
m.; 1. *Blas.* le trabe; 2. (*за геогр. харта*),
 la gorge; 3. (*съ закрученъ връхъ или ку-*
 — ка), la crosse; 4. (*обкована на дѣста*

края), bâton à deux bouts; 5. (съ кука), le bec-de-corbin.

Трабанъ (мѣлохранитель), *sm.* un traban.

Траверсъ, *sm.* *Fortif.* la traverse; | на —, *prép. Mar.* par le travers de. [vertin.

Травертински туфъ (камыкъ), *sm.* le travertin.

Трагакантъ, *sm.* *arbrisseau*, la tragacanthé; | —, *plante*, la barbe-de-renard.

Трагедія, *sf.* la tragédie; | *fig.* le cothurne; | пиша или прѣдставямъ —, *va. fig.* chausser le cothurne.

Трагн-комедія, *sf.* la tragi-comédie.

— комически, *adj.* tragi-comique.

Трагикъ, *sm.* un tragique.

Трагически, *adj.* tragique; -ски, -ment.

— актеоръ, -ска, -трисса, *s.* tragédien, enne.

— видъ, *sm.* le tragique. [la trajectoire.

Траскторія (линія отъ хвърляне) *sf.* *Géom.*

Траено, *adv.* à demeure, à perpétuelle demeure.

Траеность, *sf.* la durabilité, durée, stabilité, persistance, persévérance *f.*; | *fig.* la solidité.

Траенъ, *adj.* durable, constant; | *fig.* solide, stable.

Трайсель, *sm.* *Mar.* la cape.

Трактатъ (писменъ сговоръ), *sm.* le traité; | (за общы мѣста), les topiques *m.*

Трапецъ, *sm.* *Mar.* barre d'arcasse, *f.*

Транзитенъ, *adj.* *Com.* transitaire.

— билетъ, *sm.* le passe-debout.

Транзитъ (базмътно прѣкарване), *sm.* *Com.* le transit; | прѣкарвамъ — стоки, *va.* transiter.

Транспарентъ, *sm.* le transparent.

Транспонироване, *sm.* *Mus.* la transposition.

Транспонировамъ, *va.* *Mus.* transposer.

Транспонировачъ (сачево), *sm.* transpositeur, *adj.* *m.*

Транспортиръ, *sm.* *Géom.* le rapporteur.

Транспортна ладія, *sf.* le transport.

Транспортъ, *sm.* le transport.

Трансцендентни, *adj.* transcendant.

Траншея, *sf.* *Milit.* la tranchée.

Трапеза, *sf.* la chère, table *f.*; 1. потребныйтъ за слагане —, le buffet; 2. имамъ обща —, *va.* tenir table ouverte; 3. слагамъ —, *va.* mettre le couvert; 4. двигамъ отъ — вѣстия, *va.* desservir.

Трапезарница, *sf.* salle à manger, *f.*; 1. (у Гръци), le cuscène; 2. (въ манастиръ), le réfectoire; 3. (у Римляни), le triclinium.

Трапезно вино, *sm.* vin d'ordinaire, *m.*

Трапезны пары, *sf. pl.* traitement de table, *m.* — потребъ, *sf. pl.* le couvert; |(за слагане), le cadenas.

Трапезня (въ Библія), *sf.* le cénacle. [ленъ.

Трапенъ, *adj.* *H. nat.* fossile (voyez Ископате-трапедовидна мышца, *sf.* Anat. le trapèze.

Трапедія, *sf.* *Géom.* le trapèze.

Трапедондаленъ, *adj.* trapésolde.

Трапезондъ, *sm.* *Géom.* le trapésolde.

Трапистъ (калугеръ), *sm.* un trapiste; | калу-герски орденъ на -сты, ordre de la trappe, *m.*

Трапнице, *sm.* *Géol.* les fentes *f.*

Трапчасть, *adj.* scabreux.

Трапче, *sm.* la fosse.

Трапчивость, *sf.* la scabrosité.

Трапъ, *sm.* la fosse, mine, minière, tranchée *f.*, creux, réceptacle *m.*; 1. *Mar.* l'échelle *f.*;

2. (за вардене жито), le silo; 3. (на край алея), saut de loup, *m.*; 4. (за ловене дивачъ), la trappe; 5. (за наваждане ни-ва), la naville; 6. (за робы отъ дѣто ва-дять камани), la latomie; 7. (пъленъ съ вода), le lavage. [Com. un tireur, donneur *m.*

Трасенъ (теглильникъ на полица), *sm.*

Трасироване, *sm.* *Com.* la traite.

Трасъ (видъ камыкъ) *sm.* *Minér.* le trass.

Трауренъ и -рни, *adj.* lugubre; въ -уръ, -ment. [litre.

— поясъ (съ гербъ-тъ на покойникъ), la

Траурна дрѣха, *sf.* le deuil.

Трауръ, *sm.* le deuil.

Трая, *vn.* durer, résister, piéter; | (съ до-бро), persévérer dans, persister dans.

Траине, *sm.* la permanence, longueur *f.*

Трель, *sf.* *Mus.* le trille et trill, tremblement, trémolo *m.*; | правя или извивамъ -ан, *va.* *Mus.* triller.

Трензель, *sm.* *Mar.* le filet. [filer.

Тренцевамъ (съ марлинь), *va.* *Mar.* trans-

Тренцеване, *sm.* *Mar.* le transfilage, con-gréage *m.*

Трень [поставямъ —, *va.* *Mar.* congréer.

Трепанация, *sf.* *Chir.* la trépanation.

Трепаннироване, *sm.* le trépan; | *Chir.* la trépanation. [glacéa), *va.* trépaner.

Трепаннирувамъ (пробивамъ къртумата,

Трепанъ (къртумни сърдцель), *sm.* le trépan.

Треснувамъ, *va.* tresser.

Треснователенъ станъ, *sm.* le tressoir.

Тресновачъ, *ка, s.* tresseur, euse.

Тресеть (игра на книги), *sm.* le tré-sept.

Третейска сѣдба, *sf.* l'arbitrage *m.*, juge-ment arbitral; но —, -tralement; | сгова-рямъ на —, *vr.* compromettre.

Третейски сѣдникъ, *sm.* un sur-arbitre ou tiers arbitre, compromissaire *m.*

Третій, *adj.* troisième. tiers; третіо, -ment;

| протестъ на единъ —, *Jur.* tierce oppo-sition *f.*

— день (на декада), *sm.* le tridi.

— класъ, *sm.* la troisième.

— редъ (на клѣца), *sm.* le troisième.

Третіо, *adv.* tertio.

— вѣнчило, *sm.* la trigamie.

-- прѣкопанване, *sm.* *Agric.* le récurage.

— тричяво брашно, *sm.* la recoupette.

— частенъ, *adj.* *Mathém.* sous-triple.

Треть (мѣрка за пуніе), *sf.* le tierçon.

Третья, *sm.* l'arbitre *m.*

Трета корректура, *sf.* *Typ.* la tierce.

— часть (*третина*), *sf.* le tiers, sous-triple *m.*; | издвигане цѣна съ една —, le tiercement; | издвигамъ цѣна съ една —, *va.* tiercer.

Трефово момче (*съ игра*), *sm.* le mistigri.

Трефы (*кръстове на книги*), *sf. pl.* le trèfle.

Три (*и третій*, -*тя*, -*тію*), *adj. num.* trois; 1. третій день на мѣсець-тъ, le trois; 2. (*игра на книги*), le tri; 3. прѣсечане на — части, *Geom.* la trisection; 4. раздѣлене на — части, la tripartition; 5. съставенъ отъ — езика, *triglotte*, *adj.*; 6. написанъ на — езика, *trilingue*, *adj.*; 7. о —, *adv.* triplement.

— борна ладія, *sf.* *Mar.* le trois-mats; | (*на Леваитъ*), le sacolève.

— връзна нота, *sf.* *Mus.* triple roche *m.*

— главенъ, *adj.* tricephale. [*muscle* —, *sm.*]

— главна мышца, *sf.* *Anat.* le triceps *et*

— гласіе, *sm.* *Mus.* le triton.

— гласна буква, *sf.* *Gram.* la triphthongue.

— годишенъ, *adj.* triennal; | *Bot.* trisannuel.

— годишно траяне, *sm.* la triennalité.

— управлене, *sm.* le triennat.

— глѣзденъ, *adj.* *Bot.* triloculaire.

— гравенъ (-*клиненъ*), *adj.* *Geom.* trièdre.

— жуненъ, *adj.* bec-de-lièvre, *sm.*

— захлупчасть, *adj.* *H. nat.* trivaire.

— зѣбець, *sm.* le trident.

— кракъ (*у. в. с.*) *sm.* le trépid.

— кжтенъ, *adj.* triangulaire; | *Anat.* deltoïde; | *Mar.* latin.

— боделъ, *sm.* le stylet.

— прѣстола, *sm.* l'encoignure *et* cognure *f.*

— прѣгъ (*за нареждане кандила*), *sm.* l'if *m.*

— кжтна шѣпка, *sf.* le tricorne.

— кжтникъ, *sm.* *Geom.* Aстр. le triangle; | *Blas.* le giron; | съ осемъ -ника, *Blas.* gironné, *adj.*

— кжтно платно, *sm.* *Mar.* la trinquette.

— листенъ, *adj.* *Bot.* triphyllé.

— листникъ (*дѣтелуна*), *sm.* plante, le trèfle; | водни —, trèfle d'eau. [*la trilogie.*]

— логія (*сѣдинене на три трагедіи*), *sf.*

— мѣсеченъ, *adj.* trimestriel.

— мѣсечина, *sf.* le trimestre. [*tier m.*]

— мѣсечна плата, *sf.* la trimestre, quar-

— мжство, *sm.* *Bot.* la triandrie.

— номъ (*тричленна голѣмина*), *sm.* *Alg.* le trînome.

— острлана сабя, *sf.* le cariolet.

— покрывна ладія, *sf.* *Mar.* le trois-points.

— полвиниченъ, *adj.* *Bot.* trilobé.

— полвична галера (*у Римляни*), *sf.* le trîpente.

— трѣенъ, *adj.* triple; | (-*мжко голѣмъ*, *триггидъ*), trismégiste.

— трѣокъ, *sm.* *Méc.* le tripaste.

Три пжти, *adv.* ter.

— пжтно, *sm.* le triple.

— умножене, *sm.* le triplamen *et* -plication *f.*

— пжтность, *sf.* la triplicité.

— пжтъ, *sm.* carrefour trivialre *m.*

— раздѣленъ, *adj.* *Bot.* trifide.

— рогатъ, *adj.* tricorne.

— ржбата сабя, *sf.* la coustille.

— ржбата пила, *sf.* le tiers-point, trois-quarts *m.*

— сриченъ, *adj.* trissyllabe *et* -bique.

— срична рѣчь, *sf.* le trissyllabe.

— стипіе (*жерцетъ*), *sm.* le tarceet.

— страненъ, *adj.* trilatéral.

— странникъ или -кжтникъ, *sm.* le trilatère *et* triangle.

— струнна цигулка, *sf.* le rebec.

— стапенъ стнхъ, *sm.* le trimètre *et* vers —, *sm.*

— цвѣтелистенъ, *adj.* *Bot.* tripétale.

— цвѣтенъ, *adj.* tricolore; | *Bot.* triflore.

— павой, *sm.* plante, la belle-de-jour.

— пѣтелски гребенъ, *sm.* plante, la tricolor.

— цвѣтна гжжва, *sf.* plante, la bâloise.

— цвѣтно вѣтче, *sm.* oiseau, le pape.

— частенъ (*за исторія*), *adj.* tripartite, *adj. f.* [trinitaire.]

— впостасникъ (*триинтарій*), *sm.* un

— впостасно божество, *sm.* Théol. la circumincession. [tribraque.]

Трибрахій (*стжхъ съ стжхъ, v v v*), *sm.* le

Трибуна, *sf.* la tribune.

Трибуналь [*сѣденикъ въ тайнъ —*, un franc-juge. [le tribunal.]

Трибуналь (*трибунска длжжностъ*), *sm.*

Трибунски, *adj.* tribunitien. [tribun.]

Трибунъ (*народенъ прѣдстоаникъ*), *sm.* un

Тригланъ (*трирѣсенъ*), *sm.* Archit. le triglyphe. [-ски, -ment]

Тригонометрически, *adj.* trigonométrique;

Тригонометрическо изваждане (*триангулація*), *sm.* la triangulation.

Тригонометрія, *sf.* la trigonométrie.

Трійсѣтъ, *adj. num.* trente; | -сѣтъ (*pour* trentième) день на мѣсець-тъ, le trente;

— около —, la trentaine.

— годишенъ, *adj.* trenténaire.

Трійсѣтъ, *adj.* trentième; | -сѣта часть, *sf.* le trentième.

Трикко (*плетенъ платъ*), *sm.* le tricot.

Триктракъ (*малъ т.*), *sm.* le trictrac; | права ревирада въ —, *va.* faire la revirade; | турямъ камацѣтъ въ —, *va.* tabler ou caser.

Триллионъ, *sm.* Arithm. un quintillion.

Тринайсѣтъ, *adj. num.* treize; | -сѣтъ (*et pour* treizième) день на мѣсець-тъ, le treize.

Тринайсѣтъ, *adj.* treizième; -сѣта часть, *sf.* le treizième.

Трипель, *sm.* le tripoli; -ленъ, de tripoli; |
 истривамъ, илзаскувамъ съ —, *va.* tripolir.
 Трипликатъ (третій прѣписъ), *sm.* le triplicata. [pulsion].
 Триптене или Трѣперане, *sm.* Phys. la
 Трипъ (платъ), *sm.* le lripe de velours, mo
 quelle, *f.* [Tur. le trismegiste].
 Трисмегистъ (шрифтъ, 30 пункта), *sm.*
 Тритахъ, *sm.* les trigemaux et -jumeaux *m*;
 | (на зарове), les ternes *m*; | (въ книжы), le
 trois.
 Тритаченъ, *adj.* Géol. tertiaire.
 Тритачно или Златно правило, *sm.* Arithm.
 règle de rois, *f.*
 Триталиникъ, *sm.* le trigémau et -jumeau.
 Тритонъ (морско божество), *sm.* Myth. le
 Triton. [trine, *m.*]
 Тританъ аспектъ, *sm.* Astrol. aspect trin et
 Трининъ (микроскопическо червейче), *sm.*
 le trichine. [plants, l'ive et ivette *f.*]
 Трифилъ, *sm.* arbrisseau, le cytise; | —,
 Трицы, *sf.* pl. le son.
 Трианглъ, *sm.* Mus. le triangle.
 Триарин (третій редъ на римска войска),
sm. pl. les triarés *m.*
 Триене, *sm.* le broiement et broiment, frotte
 ment *m*; 1. Méd. le grippement; 2. Phys.
 l'attrition *f*; 3. (съ тріонъ), le sciage;
 4. воденица за — даскы, la scierie.
 Триерархъ (начальникъ на галера), *sm.* un
 trierarque.
 Трио, *sm.* Mus. le trio.
 Триола, *sf.* Mus. le triolet.
 Триолетъ (стихотворение), *sm.* le triolet.
 Трионарь, *sm.* un scieur.
 Трионъ, *sm.* la scie; -ненъ, de scie; |
 l'hansar et hansard *m*; | триа съ —, *va.* scier.
 Триумвирски, *adj.* triumviral.
 Триумвирство, *sm.* le triumvirat.
 Триумвиръ (триластикъ), *sm.* un triumvir.
 Триумфаленъ, *adj.* triumphal.
 — нмъ, *sm.* *fig.* le te Deum.
 Триумфална врата, *sf.* arc de triomphe ou
 triumphal.
 Триумфаторъ, *sm.* un triomphateur.
 Триумфъ (сборенъ върулякъ), *sm.* le triom
 phe; 1. (игра на книжы), la triomphe; 2.
 празнувань —, triompher; 3. въ —, *adv.*
 triomphalement. [se frotter].
 Трия (и -са о нѣщо), *va.* frotter; | -са, *vr.*
 Троя, *va.* empoisonner; 1. (съ думы), pointil
 ler; 2. *fig.* picoter; 3. -вмеса (единъ другъ
 съ думы), *vr.* se picoter.
 Троглодаты, *sm.* un troglodyte.
 Тройна колчавина (на показана сумма),
sf. Som. l'or-sol *m.*
 Тройнъ и -нчасть, *adj.* Bot. terné.
 Троица, *sf.* la triade, le triumvirat, la Trinité.
 Троицнъ день (неделя свѣтъ Святыхъ),
sm. la Trinité.

Трончка (другари), *sf.* *fig.* le trio.
 Трокаръ (сачево), *sm.* Chir. le trocart ou
 trois-quarts.
 Тромбонъ (сачево), *sm.* la saquebute.
 Тромпета (тырбилце), *sf.* la trompette,
 trompe *f*; | свыра —, *va.* sonner.
 Тромпетенъ знакъ, *sm.* la sonnerie.
 Тромпъ (сводъ), *sm.* Archit. la trompe; |
 малькъ —, le trompillon.
 Тронна сала, *sf.* salle du trône, *f.*
 Тронно слово, *sm.* discours du trône ou de
 la couronne, *m.* [la stalle].
 Тронъ (царски), *sm.* le trône; | (въ черкова),
 Троянсамъ (на епархія епископъ), *va.*
 introniser.
 Троянсане (на епархія), *sm.* l'intronisation *f.*
 Тропическы, *adj.* tropical et tropique.
 Тропикъ (покрытенъ обръчъ), *sm.* Géogr. le
 tropique; | който е между -ницътъ, inter
 tropical, *adj.* [cogne].
 Тропамъ, *va.* frapper; | тропаса, *v. imp.* il
 Тропотене (съ крака), *sm.* le trépignement.
 Тропотило, *ка, s.* tapageur, euse.
 Тропотлива тенекія, *sf.* l'oripeau *m.*
 Тропотливъ, *adj.* tapageur.
 Тропотъ, *sm.* le tapage, fracas, piétinement
 et -tinage *m*; 1. правя —, *va.* *fat.* cha
 rivariser; 2. който върви съ — (за жи
 вотны), sonipède, *adj.* 3. — и сгомътъ,
sm. *fat.* la bagarre.
 Тропъ (употребенъ рѣчи въ прѣносна мы
 сль), *sm.* le trope.
 Тропотя, *vn.* piétiner; | (съ крака), trépigner.
 Троскотъ, *sm.* plante, le chiendent.
 Тротуаръ (мѣтка на улица за пѣшаци),
sm. le trottoir.
 Трофей (блѣтъ за надвисане), *sm.* le trophée.
 Троха, *sf.* *fig.* le debris; | Géol. le détritus.
 Трохей (стѣна съ стихъ, — *v*), *sm.* le
 trachée.
 Трохенчески стихъ, *sm.* vers trochaïque *m.*
 Трохы, *sf.* pl. les bribes *f*, menus droits *m*;
 | (отъ пексемеъ), Mar. la machemoure.
 Трошене, *sm.* la trituration.
 Трошенъ, *adj.* moléculaire, lillupution.
 Трошина, *sf.* la molécule, parcelle, particule,
 miette *f*, un soupçon de; | *fig.* un grain.
 Трошия (готвъ за — рыба, *va.* mariner; |
 правяне —, le saumurage.
 Трошливость, *sf.* la frangibilité, friabilité *f.*
 Трошлинъ, *adj.* fragile, cassant, casuel, bri
 sable, triturable, frangible, frêle, friable,
 pulvérulent, élastique.
 — камыкъ, *sm.* pierre pouf *f*, lambourde *f.*
 Трошл, *va.* casser, briser, rompre, triturer;
 | -са, *vr.* rompre et se —, *vr*; | трописа,
v. imp. il se casse.
 Трупамъ, *va.* tasser, amasser, agglomérer,
 conglomerer, appiler; | Jur. cumuler.
 Трубадуръ (съ Шикардъ), *sm.* un trouvère

et trouveur; | (провански пѣснопоецъ), un troubadour.

Трудень, *adj.* difficile, rude, perplexe, ardu, fort, malaisé, fâcheux; | *fig.* épineux; | много —, penible (воуеъ Мъченъ).

— плодъ, *sm.* *Anat.* le foetus.

Трудливъ, *adj.* laborieux; -во, -eusement

Трудна (жена), *adj.* enceinte.

Трудно плаване, *sm.* *Mar. vn.* bourlinguer.

— плодъ, *adj.* *Anat.* foetal.

Трудность, *sf.* la difficulté, arduosité *f.*, schibboleth *m.*, grosseesse *f.*; | *fig.* le noeud.

Трудны болези (за раждане), *sm. pl.* travail d'enfants, *m.*

Трудъ, *sm.* le labour, peine, fatigue *f.*, ouvrage, mal, *m.*; 1. *fig.* l'exercice *m.*; 2. съ малко —, *adv.* à peu de frais; 3. -дове, *pl.* les sueurs *f.* (воуеъ Мъжа).

Трудяся, *vr.* se peiner, s'efforcer à (de), besogner, travailler et se —, chercher à faire;

1. *fig.* labourer; 2. много са —, *fig.* ramer; | (надъ нѣщо) *fig.* suer sur; 3. (прилежно), piocher; 4. (съ своитѣ рѣцѣ), mettre la main à la pâte (воуеъ Мъжъса et Зати-чмаса).

Трупалъ, *sm.* oiseau, le troupial.

Трупосвамъ (закачвамъ съ конецъ), *va.* faulser.

Трупосване, *sm.* la faulsiure.

Трупна (комедиянты), *sf.* la troupe.

Тружене, *sm.* l'ajustement *m.*, parure *f.*, chiffon; | *fat.* le fla-fla.

Тружило, *sm.* les atours *m.*

Тружъ, *va.* adoniser; | *pop.* atinter; | -са, *vr. fat.* se dodiner, signoler.

Тръвна (пчелна), *sf.* la ruche, panier *m.*; -нея, де рuche; | пълна — съ медъ, une ruchée.

Тръбачъ, *sm.* un corneur, buccinateur *m.*; | | *Milit.* un trompette; | штабъ —, trompette major *m.*

Тръбене (за обездлаване коние), *sm.* *Milit.* sonner la bout-selle.

Тръбика (морски плушковъ), *sf.* la trompe.

Тръбиленъ регистръ (съ органъ), *sm.* le cromorne.

— рогъ (плушковъ), *sm.* la trompette.

Тръбило, *sm.* le canon; 1. (улука), le canal; 2. (съ залупачета), cor à piston, *m.*; 3. рогъ —, le clairon.

Тръбилице (варганъ), *sm.* la trompe; | Евстахievo —, *Anat.* trompe d'Eustache; | Фаллопово —, trompe de Fallope.

Тръбухогадачъ, *sm.* (воуеъ Аруспицій).

— говорникъ, *sm.* un ventriloque.

— говориченъ, *adj.* ventriloque.

— говорничество, *sm.* la ventriloquie.

Тръбухъ, *sm.* le ventre, abdomen, sein, coeur, flanc *m.*, pance *f.*; 1. *fat.* la bedaine; 2. *pop.* le sac; 3. човѣкъ съ голѣмъ —, un

boursoufflé; 4. изважнѣрно уголѣмене на -тъ, *Méd.* la ventrosité; 5. падане —, *Méd.* la décadence; 6. распарямъ —, *va.* éventrer; 7. паръване на —, *Chir.* la gastrotomie; 8. съ правенъ —, *adv.* à jeun.

Тръбушастъ, *adj.* ventru.

Тръбушенъ (хоремъ), *adj.* abdominal; | *H. nat.* ventral; | зашиване на -ни раны, *Chir.* la gastrophie. [laire *m.*

— нервъ сплитъ, *sm.* *Anat.* plexus so-

Тръбушна момича, *sf.* *Anat.* le pancréas;

| възпалене на —, *Méd.* la pancréatite; | на —, pancréatique, *adj.*

— ципа, *sf.* *Anat.* le péritoine; | на —, péritonéal, *adj.*; | възпалене на —, *Méd.* la péritonite. [laque *f.*

— чървена жила, *sf.* *Anat.* artère ce-

Тръбя (съ рогче), *vn.* donner du cor.

Тръгнувамъ, *vn.* partir, s'en aller; | *Mar.* démarrer de; | (лово), tourner mal.

Тръгнуване и -гване, *sm.* le départ; | (на ладя), la partance; | бывамъ готовъ за —, *vn.* *Milit.* mobiliser.

Търговенъ, *adj.* commerçant.

Търговецъ, *sm.* un négociant, commerçant, trafiquant, butiquer; 1. —, ка, *s.* marchand, ande; vendeur, euse; 2. (на ажиотажъ), un agioteur; 3. (житаръ), un blattier et marchand blattier; 4. новъ —, un parvenu, exlaquis *m.*; 5. прва рѣка —, голѣмъ —, marchand en magasin; 6. тежъкъ —, un magasinier; 7. мыслъ на -вцы за търговски работи, la parère.

— човѣкъ, *sm.* homme de plume, *m.*

Търговище, *sm.* le bourg.

Търговия, *sf.* le commerce, négoce, trafic *m.*, traite, marchandise *f.*; 1. дръбна —, la mercantille, mercerie *f.*; 2. (супомъ), la grosserie; 3. (съ вѣсти испустени нѣща), le brocquantage; 4. (съ негры), traite des nègres, *f.*; 5. (съ полицы и банкноты), l'agiotage *m.*; 6. (съ зилане-даване пари), la banque; 7. придръжнѣтъ на слободна —, un libre-échangiste; 8. боравя, върта, обръщамъ или правя —, *va.* commercer, marchander, négocier, traiter de, trafiquer en; 9. (съ вѣсти испустени нѣща), brocancer; 10. сроденъ за обръщане —, commercable, *adj.*; 11. нѣмане —, *fig.* la stagnation; 12. задълженъ да плаща данъ за —, patentable, *adj.*; 13. билетъ и данъ за —, la patente; 14. който нѣма билетъ за —, patenté, *adj.* [à la toilette, *f.*

Търговка (на модни стоки), *sf.* revendeuse

Търговска фирма, *sf.* *Com.* social *m.*

Търговски, *adj.* commercial, marchand, mercantile.

— градъ, *sm.* la place.

— надзирачъ, *sm.* garde du commerce, *m.*

Търговство, *sm.* le commerce.

Тържествено (сборно) облекло, *sm.* la trabea et trabea.

— обыкаяне, *sm.* la procession.

— освѣтене (допана), *sm.* l'illumination *f.*

— погръбене, *sm.* pompe funèbre *f.*

Тържественъ (сборенъ), *adj.* solennel et -lemnel, triomphal.

— день, *sm.* jour de gala.

— приемъ, *sm.* l'ovation *f.*

— собатъ, *sm.* le gala.

Тържество (сборъ), *sm.* la fête, gala *m.*, solennité *f.*, triomphe *m.* [l'ennisation.

Тържествование (имане сборъ), *sm.* la so-

тържествувань (имамъ сборъ), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f.*; 2. (надъ нѣкого), triompher de; 3. който вува, triomphant, *adj.*

Тръкало, *sm.* le cercle, rond, tortis *m.*; 1. *Mar.* l'andaillot *m.*; 2. (у карета), la sas-soire; 3. (наблѣжено на земята), le cerne; 4. (около мѣсеца-та), *Astr.* l'a-réole *f.*; 5. (на скръпецъ), le rouet; 6. на-кала, tigré, *adj.*; 7. (за коня), tigre, *adj.*

— врътка (червей), *sf.* *H. nat.* le rotifère.

Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (на навадъ), re-culer; 2. -са, *vr.* rouler et se —, se vautrer, traîner; 3. (изъ калъ-та), se ventrailler.

Тръкаляне, *sm.* le roulage, roulement *m.*

Тръкалецъ, *sm.* la roulette, rouelle *f.*, anneau

m., bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.*

l'annelet *m.*; 2. (за савитъ-та на злѣпецъ),

la bélière; 3. (за ключове), le porte-clefs;

4. (на кракъ у соколъ), la vervelle; 5.

(обито съ сърна или коприна), la car-

tisane; 6. (отъ мѣдна тенекъ), le pailloir;

7. (пищѣлно), le rouet; 8. (за накичане),

Archit. les armilles *f.*; 9. (на часовническо

стѣкло), la lunette; 10. съ — отъ другъ

цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj.*; 11. напачване съ

-ца, le bouclement.

Тръкаляста дупка, *sf.* *Archit.* la nacelle; 1

(на стола), la lunette.

— джска (съ румбы за часовникъ), *sf.*

Mar. le regard.

— подкова, *sf.* fer à patin, *m.*

— шѣпка (у в. в.), *sf.* le pétase.

Тръкалясто бранило или длето, *sm.* la

rondelle.

— бранило, *sm.* la rondache.

— затъмнене, *sm.* eclipse annulaire *f.*

— поле (срѣдъ гора), *sm.* le rond-point.

Тръкалясть, *adj.* rond, annelé.

— прозорець, *sm.* *Archit.* l'oeil-de-boeuf

m.; 1 (въ черкова), la rose.

Тръкалясты червен, *sm.* *pl.* *H. nat.* les

annélides *m.*

Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.

Тръкане (рога на дърво, за елень), *sm.* *Vén.*

la fraiture.

Тръкулявъ, *adj.* roulant.

Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m.*, épineiaie *f.*, épiniers *m.*; 1 закъкъ нъзъ -нацытъ, lapin buissonnier *m.*

Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*

Тръндафилентъ, *adj.* rose, rosat.

— вънецъ, *sm.* le rosaire; 1 дѣвойка удо-стоена съ —, une rosière.

— медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.

Тръндафиловидно растене, *sm.* plante, la rosacée.

Тръндафиловъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*

Тръндафилче, *sm.* la rosette.

Тръндафилъ (и ллмзень), *sm.* la rose;

-ленъ, de rose; 1. компасенъ —, rose des

vents ou de compas; 2. градина или нива

съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste,

le rosier; 4. цвѣтъ -лы, *Archit.* la rosace

et rosos.

Тръние, *sm.* *pl.* le broussailles *f.*; 1. мѣсто

обрасло съ —, la roncierie; 2. покрывамъ

съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.*

être sur les charbons ou sur le grill; 1 *fig.*

être sur les épines.

Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'au-

bépine ou épine blanche *f.*, le genévrier; 2.

мѣсто обрасло съ -кы, la genévière; 3.

вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.

Трънкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju-

— савкы, *sf.* *pl.* la jujube, prunelle *f.*

Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.

Трънче, *sm.* Bot. la spinule.

Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. Bot.

l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3.

отъ — та на глукъ, tomber de la poêle

dans le feu, tomber de charibde en Scylla.

Трънисть, *adj.* buissonneux; 1 Bot. 'hérisé de.

Тръпеливо (съ тръпене), *adv.* patiemment.

Тръпеливостъ, *sf.* la patience; 1 (у вѣро-),

la tolérance; 1 духъ на —, le tolérantisme.

Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant,

souffrant.

Тръпене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; 1 искар-

вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-

céder, outrer; 1 излаянь отъ —, *vn.* s'im-

patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпкы, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. Méd. le

spasme; 2. (студены), le saisissement; 3.

схванатъ отъ —, convulsionnaire, *adj.*; 1

Méd. convulsé, *adj.*; 4. расположене къмъ

—, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —,

convulsible, *adj.* 6. страдалецъ отъ —,

Méd. spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, Méd.

la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la titillation.

Тръпнивъ, *adj.* Méd. clonique.

Тръпня, *vn.* titiller.

Тръпно движене, *sm.* Méd. le tic.

— сключване (на члоститѣ), *sm.* le

trismus.

Тръпчесто замижаване (на клепачитѣ), *м. Med.* la cataclase.

Тръпиченъ, *adj.* spasmodique, convulsif: съ-пкы, -ivement.

Търпя, *м.* tolérer, souffrir, soutenir, supporter, comporter, endurer, porter; 1. *fig.* essuyer; 2. (*за*), patir de, pour; 3. не ми са търпи, *v. imp.* il me tarde de; 4. това не може са търпи, cela est violent, cela est trop violent; 5. търпятса, ils s'accordent; 6. (не) търпимса (*единъ другъ*), *vr.* se souffrir.

Тръсакъ, *м.* l'ébranlement *m.*

Търсей, *м.* la secousse.

Търсене, *м.* la recherche, poursuite, perquisition, quête, demande, brigue *f*: 1. le tressaillement, secousse *f*, secouement et secouement, tremoussement; 2. (*на земята*), tremblement de terre, *m*; 3. (*въ кѣща*), la descente de police.

Търсенъ, *adj.* ambitieux, couru.

Търсилникъ, *нища*, *с.* solliciteur, euse; un perquisiteur, poursuivant, aspirant *m*; 1. *Opt.* le trouveur; 2. *Chir.* le gorgeret; 3. (*на мѣсто*), un candidat.

Търсице, *м.* le boubrier; | *fam.* bain de grenouilles ou de crapaudes, *m.*

Тръстиниакъ, *м.* la cannaie.

Тръстинка, *сф.* le bâton, canne *f*; | (*камышъ, сазъ т.*), plante, le roseau, jonc *m*; | мѣсто обрасло съ —, la roselière, jonchaie *f*.

Тръсть, *м.* la canne.

Търся, *ва.* chercher, feuilleter, poursuivre, demander, solliciter, perquisitionner; 1. *fig.* quêter, fouiller, sureter, éplucher; 2. *fam.* pourchasser; 3. (*къмо*), *fig.* relancer; 4. (*дыря къщо*), se mettre en quête *f*; 5. (*на къщо срѣдството*), aviser à; 6. (*накъ или познаенство*), rechercher; 7. (*накъ загу-беното*), *fig.* se remplumer.

Тръсж, *ва.* secouer et se —; | -са, *vr.* trembler, se tremousser, tressaillir; | *Phys.* vibrer.

Търта (*на пилцы*), *сф.* le croupion; | мръвка отъ кѣтъ —, le sot-l'y-laisse.

Търхаво и Золаво, *м.* (*voyez* Бодливо).

Тършувамъ, *ва.* *fig.* fourgonner.

Тръбене, *м.* la consommation, consommation *f*.

Тръбителны нѣща, *м. pl.* la denrée; | *за-мѣста за разноски на —*, les écoues *f*.

Тръбникъ, *м.* le missel, rituel, breviaire *m*, un consommateur.

Тръбува, *v. imp.* il faut, il importe, il nécessaire, il est besoin de.

Тръбя, *ва.* consommer, agencer.

Тръва, *сф.* l'herbe *f*, herbage, foin *m*, plante, *f*: 1. корень сѣща —, *Bot.* le gramen; 2. обрасалъ съ —, herbu, *adj*; 3. постиламъ на-та нѣщо, *ва.* herber; 4. прѣобръщамъ —, *ва.* laner; 5. хранятса съ —, *v. imp.* ils pâturent; 6. -вы, *pl. Bot.* la graminée; 7. дръ-

вѣтѣ, herbes; 8. мръзавны —, herbes

finés; 9. събиране —, l'herborisation *f*; 10. събирамъ — по полето, *ва.* herboriser; 11. събиратъ на —, un botaniste; | *fam.* un herborisateur et risateur; 12. тръговецъ на цѣрителны —, un herboriste. [herbacé.

Тръвистъ, *adj.* herbeux et herbageux; | *Bot.*

Тръвница, *сф. dim.* l'herbette *f*.

Тръвникъ (*хербарій*), *м.* l'herbier *m*.

Тръвно възваряване, *м. Med.* l'apozème *m*. — растене, *м.* la graminée et plante graminée.

Тръвоуицъ, *м.* un botaniste.

— пасно (*паси-трѣва*) животко, *м. II. nat.* herbivore, *adj m*.

Тръвненостъ, *сф.* la sobriété, tempérance *f*; | община за —, société de tempérance.

Тръвненъ, *adj.* sobre, tempèrent; | ставамъ —, *ва.* désenivrer et se —, *vn*; | *fam.* des-souler.

Трънперане, *м.* le tremblement, saisissement, frémissement *m*; 1. *Phys.* la vibration; 2. *Med.* la trépidation; 3. (*нервы*), tressaillement des nerfs, *m*; 4. мако —, le frissonnement.

Тръпирателно припадване, *м. Med.* l'ecclampsie *f*.

Тръпирливъ, *adj.* tremblant.

Тръперя, *ва.* trembler, tressaillir, fremir de: 1. *Phys.* vibrer; 2. (*отъ радостъ*), tressaillir de joie *f*; 3. (*отъ студъ*), grelotter; 4. тръперятъ (*за крака, на конъ*), *v. imp.* ils flageolent.

Тръпирателенъ гласъ (*въ органы, трѣму-лактъ*) *м.* le tremblant.

Тръптене, *м. Phys.* la vibration; 1. *Astr.* le scintillement, aberration *f*; 2. (*на звѣз-дытъ*) *Astr.* la scintillation; 3. докаранъ въ —, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръптанливостъ, *сф.* la vibratilité.

Тръптанливъ, *adj.* vibratile, scintillant, pante- lant, aberrant; | (*за жили*), *Anat.* roulant.

Тръптя, *ва.* fretiller; 1. *Phys.* vibrer; 2. тръпти, *v. imp. Astr.* il scintille; 3. който тръпти, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръсакъ, *м.* le craquement, fracas, éclat, crac, pétitement, cri *m*.

Тръска, *сф.* la fièvre; 1. силна —, *fam.* fièvre de cheval; 2. слаба —, *dim.* la fièvre; 3. (*съ луничкы*), *Med.* fièvre mor- billeuse; 4. (*съ студъ*), *Med.* fièvre algi- de; 5. (*съ сыпаница*), fièvre miliaire; 6. (*съ трѣнперане*), *Med.* fièvre épiéale; 7. безъ —, *Med.* arpyretique et -rectique, *adj*; 8. безреденъ вървежъ на —, *Med.* l'ataxie *f*; 9. който докарва —, fiévreux, *adj*; 10. учене за —, *Med.* la pyrétiologie; 11. цѣръ за —, *Med.* fébrifuge, antifebrile, pyretique, *adj. m*.

Тръска, *сф.* l'éclat *m*, écaille *f*; 1. —, *poisson*, la merluque et merlus *m*, gade *m*; 2. (*нрѣ-сна*), le cabillaud et cabillau, 3. le stock-

fisch et -fiche; 4. двѣ -кы свързаны заедно, poignées de merluches, *f.*
Тръскавъ, *adj. m.* fiévreux; | *Méd.* fébricitant.
Тръскавица, *sf.* la foudre, tonnerre *m.*, bélemnite *f.*, carreau de foudre, *m.*; | падане —, coup de foudre, *m.*
Тръскаво състояние, *m.* *Méd.* la pyrexie.
Тръскалка, *sf.* arbre, le sablier.
Тръскамъ, *vn.* éclater, pétiller et pétiller; | *fig.* péter.
Тръски, *sf. pl.* la rognure, retaille, planure, bûchette, parure *f.*; | (отъ дърва), le copeau; | вино изобитено съ —, vin de copeaux, *m.*
Тръснителенъ, *adj.* foudroyant.
Тръснувамъ и -са, *va. vr.* foudroyer.
Тръснуване, *m.* le foudroiement, coup de tonnerre, *m.*
Тръсченъ, *adj.* fiévreux; | *Méd.* febrile.
Тръсчица, *sf. fig.* le fétu.
Тръщя, *vn.* craquer.
Трюмсалъ, *m.* *Mar.* le papillon.
Трюмъ, *m.* *Mar.* fond de cale, *m.*
Трюфелно мѣсто, *m.* la truffière.
Трюфель, *m.* plante, la truffe; -лия, de truffe; | ватапкувамъ съ -ли, *va.* truffer; | дыриликъ на -ли, un rabastan.
Ту . . . ту, *adv.* tantôt . . . tantôt, qui . . . qui.
Туазъ (шестфутовъ растѣжъ), *m.* la toise; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.* toiser; 3. мѣриникъ съ —, un toiseur.
Туалетна кошничка, *sf.* le sultan.
Туалетно покрывало или труфяло, *m.* la toilette. [*m.* la toilette].
Туалетъ (облекло и трупилно прѣстолче), *m.*
Тубероза, *sf.* plante, la tubéreuse; -сентъ, de tubéreuse.
Туй или Това, *pron. dém.* c' ou ç'.
Туканъ (кучечка себдады), *m.* *Astr.* le Toucan.
Тукъ и -ка, *adv.* ici, ci, céans, ça; 1. отъ —, d'ici; 2. до —, jusqu' ici; 3. прѣвъ —, отъ —, par ici; 4. — и тамъ, de côté et d'autre, ça et là; 5. кой —, кой тамъ, qui ça, qui là; 6. — тамъ, de bric et broc; | (жакана на кучета)! *Vén.* le 'hougvari et ouvari; 7. отъ — и отъ тамъ, deçà et delà; 8. тукъ, тукъ! *interj.* à moi.
— земецъ, *m.* un indigène.
Тула, *sf.* la brique, le carreau; 1. обмазване кирпичъ за -лы, le briquetage; 2. намазване на подобие -лы, *va.* briqueter; 3. пещъ за -лы, la briqueterie.
Туларница, *sf.* la briqueterie.
Тулариъ, *m.* un briquetier; | (що сѣче и пече тулы) un carrelier.
Туленъ цѣтъ, *m.* briqueté. [*le thon.*]
Тумакъ (испанска скумрия), *m.* poisson.
Тумба, *sf.* la balle, ballot *m.*, cubulte *f.*; | *Archit.* la gaine; | (денкъ стока), *Com.* le sacron.

Тумбакъ (у животны), *m.* la panse, herbier *m.*; | *Anat.* le feuillet.
Тумбичка, *sf.* le paquet.
Тунно злочестіе, *m.* *fig.* revers de fortune, *m.*
Тунъ, *adj.* faux. [*raison.*]
Тунъ, *adv.* en vain, inutilement, à tort, sans
Тупкамъ, *va.* trepigner, battre, percuter; | (съ кракъ-тъ си), taper du pied; | (съ крака), pietiner.
Тупкане, *m.* la percussion, trépignement *m.*; 1. (съ крака), le pietinement et -tinage; 2. (отъ копыто), *Vén.* la battue; 3. (сърдце), le battement. [*pulsatif.*]
Тупливъ (който тупти, -бие), *adj.* *Méd.*
Тупъ-тупъ, *m.* (voyez Тикъ-такъ).
Турбина, *sf.* *Méd.* la turbine.
Турень, *part.* mis.
Турло, *m.* le cratère; | (на пещъ), la tuyère; | -горещина, la bouffée.
Турмалинъ (електрически шорлъ), *m.* la tourmaline.
Турниръ (карусель), *m.* le tournoi.
Турска имперія, *sf.* empire du croissant, *m.*
Турски езикъ, *m.* le turc et langue turque *f.*; | по турски, *adv.* à la turque.
— жбалецъ, *m.* la genette.
— платъ, *m.* la turquoise.
— полумѣсецъ, *m.* *Milit.* bonnet ou chapeau chinois, *m.*
— Султанъ, *m.* le grand-seigneur ou -ture.
— тѣпанъ, *m.* grosse caisse *f.*
Турскоземецъ (леваисти сѣдачъ), *m.* un levantin.
Турухтанъ, *m.* oiseau, le tringa.
Турѣнда (прѣсентъ) грахъ, *m.* *t.* le 'hativeau
Туръ (койтъ пѣленъ съ прѣстъ), *m.* *Fortif.* le gabion, corbelle, défensive *f.*; | утвърдене съ -рове, la gabionnade et -nage *m.*; | закрывамъ съ -рове, *va.* gabionner.
Туряне, *m.* la mise, placement, posage *m.*, pose *f.*; | (отгорѣ), l'imposition *f.*
Турямъ, *va.* mettre, placer, poser; 1. (вода на вино), baptiser; 2. (идкого на стола), asseoir; 3. (идкаждъ), *fat.* nicher; 4. (отгорѣ), imposer; 5. (помеждумъ), interposer; 6. (на право), dresser; 7. (на прѣното мѣсто), replacer; 8. (на страна), ranger; 9. (таша на конъ), barder.
Тутакъ-си, *adv.* sans déport. [*tenage.*]
Тутенатъ (цинкъ и бисмутъ), *m.* le tout.
Туткалъ, *m.* *t.* (voyez Смола).
Тутты (всичкы заедно), *m. pl.* *Mus.* le tutti.
Тутѣтъ, *adj.* tufier et tufacé.
Тузъ (каменлива земя), *m.* le tuf; -сентъ, de tuf.
Тучія (прокиша отъ цинкъ), *sf.* *Chim.* la tutie et tuthie, spode *m.* [*m.* fonte *f.*]
Тучъ (жѣлта мѣдъ), *m.* *t.* le bronze, airain
Тушь, *sf.* encre de Chine ou de la Chine, *m.*
Тѣу! *interj.* pouah, nargue de, tête-bleu.

lassitude, humeur *f*, dépit, déplaisir *m*; 1. *fat.* le crève-cœur; 2. *pop.* la scie; 3. (*за бацино огице*), maladie ou mal du pays; 4. докарвамъ —, *va.* ennuyer, dépit; 5. правя да прѣмине —, *va.* désennuyer; 6. прѣминува ми —та, je me dépitue; 7. па-спрѣстнувамъ —, *va.* tromper.

Тжѣнъ, *adj.* ennuyeux, ennuyant, déplaisant, accablant, fâcheux, nauséabond et nauséaux, fastidieux, maussade, sombre; 1. *fig.* narcotique, soporatif et -porifère ou -porifique; 2. *pop.* sciant; 3. -жно ми е, s'ennuyer de, se déplaier.

Тжжливъ, *adj.* ennuyant.

Тжжно нѣщо, *sm. pop.* la scie.

— слово, *sm. fig.* l'omelie *f*.

Тжжностъ, *sf.* la tristesse.

Тжй или Така, *adv.* oui, oui-da, aussi, si, de même, tout de même, tellement, décidément, également, de la sorte; 1. и —, ainsi, aussi bien, par conséquent; 2. — както, aussi bien que, de même que, ainsi que; 3. — да кажъ, en quelque sorte; 4. — щото, de sorte que, en sorte que, de ou en telle sorte que, si bien que; 5. — да бжде или така нека бжде, soit; 6. — както, tel que; 7. — малко, non plus; 8. много, tant; 9. — нареченый, *adj. invar.* soi-disant; 10. — и така, entre le zist et le zest; 11. тжй-тжй и —, la et la la; 1. *fat.* couci-couci.

Тжкане, *sm.* le tissage, tissu *m*, tissure, texture, contecture *f*; 1. (*съ различницѣтны нищкы*), le chinage et chinure *f*.

Тжканъ, *part.* tissu.

Тжканъ, *sf.* l'étoffe *f*, tissu, tissage *m*, tissure *f* (*voyez* Платъ).

Тжкарски клей, *sm.* le chas.

Тжкателенъ станъ, *sm.* le tour.

Тжкарство, *sm.* la tisseranderie.

Тжкачъ, *sm.* un tisserand; -чески, de tisserand; 1. un toilier; 1. (*на коприна, копринаръ*), tisserand en soie, *m*.

Тжкменъ, *sm. Typ.* le registre et regître.

Тжкменность, *sf.* la fidélité.

Тжкменъ, *adj.* exact, précis, juste, fixe, ponctuel, régulier, fidèle, exprès, franc, propre, explicite, rigide, strict; 1. (*за брой*), pair, *m*; 2. (*на тегло, за монета*), trébuchant; 3. твърдъ —, superstitieux, regardant.

— брой, *sm. Arithm.* la dividende.

Тжкмо, *adv.* juste, justement, proprement, réglément, avec régularité, à la lettre, à point nommé, de point en point, trait pour trait; 1. *fam.* recta, ric-a-ric; 2. (*за теглилка*), *Com.* brut; 3. — да кажъ, à proprement parler ou parlant; 4. — тжй, précisément; 5. — cera, à propos; 6. — потребный часъ, un à propos; 7. — на

врѣме, à point, à propos; 8. — въ часъ-тъ, *fat.* sonica. [laire.

Тжкмообразенъ (*за коня*), *adj.* fac-similé, l'exactitude *f*, ponctualité, justesse, précision, régularité, rigidité *f*, scrupule *m*, rigueur; 1. въ —, *adv.* à la rigueur, à toute rigueur, en rigueur; 1. съ —, trait pour trait.

Тжкия, *vn. fig.* viser.

Тжкъ (*смъ, чифтъ т.*), *sm.* le pair, paire, couple *f*; 1. (*на щампа*), le regard; 2. вървамъ на -кове кучеата, *va.* coupler; 3. отбирани за —, l'appareillement *m*, appariement *m*; 4. правя —, *va.* rapprocher; 5. правяне —, le rapprochement; 6. развалямъ —, *va.* déparer (*voyez* Дватакъ et Едны). — конъ, *sm.* un bricolier.

Тжж и Тжж (*плотно, сукманъ*), *va.* tisser, tistre, tramer; 1. (*китяно по кадифиянъ начинъ*), velouter; 1. (*съ различницѣтны нищкы*), chiner.

Тжма, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*, les ténèbres; 1. морска —, la brume.

Тжменъ, *adj.* brumeux, brun, ténébreux, borgne, noir, opaque, obscure, abstrus, logogriphique, triste; 1. *fig.* nuageux, vaporeux; 2. (*за мъла*), sourd; 3. (*за цѣ-тило*), foncé.

— мракъ, *sm.* sombre, *adj.*

— цѣтъ, *sm.* le brun.

Тжмнина, *sf.* l'obscurité *f*, ombre *f*, les ténèbres *f*; 1. *fig.* le crépe; 1. въ -та, *adv.* *fig.* à tâtons.

Тжмница, *sf.* maison d'arrêt ou de détention, basse-fosse *f*, cachot *m*, geôle, conciergerie *f*; 1. (*на Венецијанска инквизиция*), les plombs de Venise, *m*; 2. (*за робы въ Турско*), la bague; 3. запиране въ —, l'incarcération *f*, emprisonnement *m*; 4. за-пирамъ въ —, *va.* emprisonner, incarcérer, enfermer, claquemurer; 1. *fat.* coffrer; 5. въ —, sous les verrous *m*.

Тжмничаръ, *ка. sc.* concierge de prison, porte-clefs; 1. (*тожручия т.*), un geôlier; 2. съдачница на —, la geôle; 3. -чарска плата, *sf.* le géolage.

Тжмно, *adv.* obscurément; 1. *fat.* en style d'oracle, *m*; 2. — е, *v. imp.* il fait nuit; 3. правя по —, *va.* rembrunir.

— жлътъ, *adj.* olivâtre, feuille-morte; 1. (*за коня*), saure.

— цѣтъ, *sm.* la feuille-morte.

— мъто (*на бѣла книга*), *sm.* le noyé-d'eau.

— русъ, *adj.* châtain.

— синъ, *adj.* livide. [pensée, *f*.

— синъ, *adj.* bleu turquin *m*, couleur de

— чървенотълътъ, *adj.* colombin.

— чървенъ, *adj.* tanné, ponceau, bai-brun, coloré.

— -конъ, *sm.* un alezan.

- ТѢМНОЧЬРВЕНЪ ЦВѢТЬ**, *sm.* la mordorure; | на —, mordoré, *adj.*
 — **ЦВѢТЕНЪ** (*за камины*), *adj.* velouté.
ТѢМНОСТЬ, *sf.* l'opacité *f.*
ТѢМНѢЯ, *va.* assombrir, ofusquer.
ТѢНИЧЬКЪ ГЛАСЪ, *sm.* filet de voix, *m.*
ТѢНКА ВРѢВЪ (*одевъ*), *sf.* voyez **ЛННЪ**.
 — **ДЖСКА**, *sf.* la volige.
 — **ДЖСНИЦА**, *sf.* l'aisseau ou bardeau *m.*
 — **ЕРЕШКА КОЖА**, *sf.* le sanapin.
 — **ИВНИЦА**, *sf.* la mignonette; | (*отъ Флан-дріа*), les malines *f.*
 — **КЪРПИЦА**, *sf.* le sautoir.
 — **МЕКИЦА**, *sf.* l'oublié *f.*; -киченъ, d'oublie.
 — **МОКАВА**, *sf.* la carte.
 — **МРЬВКА** (*месо*), *sf.* l'émincé *m.*; | **НАРЪ-ЗАВАМЪ** на -кы *месо*, *va.* émincer.
 — **МУСИЛНИНА**, *sf.* l'organdi *m.*
 — (*полвина*) **СЪВКА**, *sf.* la demi-teinte.
 — **ПРЪЧКА**, *sf.* la 'houssine; | **ИСТЪРСЕВАМЪ** съ —, *va.* 'houssiner.
 — **ПРЪЧИЦА** (*въ хубавописане*), *sf.* la liaison.
 — и **ПРОЗИРНА ХАРТИЯ**, *sf.* papier joseph *m.*
 — **САРЪЖА** (*въ лннѣхъ платъ*), *sf.* l'impériale *f.*
ТѢНКО, *adv.* finement; 1. **НЪЗЪ** —, minu-tieusement, par le menu; 2. на —, en toutes lettres; 3. **ПРАВЯ** по —, *va.* amincir.
 — **ВЪЛВЕНО ХАЛИЦЕ**, *sm.* la castellogne.
 — **ВЪЖЕНЦЕ**, *sm.* Mar. la lignerolle.
 — **ИЗМАЗВАНЕ**, *sm.* le replâtrage; | — **ИЗ-МАЗВАМЪ** (*съ гипсъ*), *va.* replâtrer.
 — **ПИСАЛО** (*на буквы*), *sm.* la delié.
 — **СВЪРЪДАЛЕ**, *sm.* Mar. la rouane; | **ПРОБИ-ВАМЪ** съ —, *va.* rouanner.
 — **СУКНО** (*отъ градъ Луיע*), *sm.* le louviers; | (*отъ Седанъ*), le sedan.
ТѢНКОСТЬ И ТѢНИЧНИНА, *sf.* la délicatesse, elegance, finesse, minceur, ténuité, subtilité *f.*; | (*на гласъ*), la gracilité; | **ВЪЗМАВЕ** — въ сѣщане, l'indélicatesse *f.*
ТѢНЬКЪ, *adj.* mince, fin, délicat, délié, effilé, grêle, ténu, subtil, menu, maigre; 1. (*за зема*), croulier; 2. **НАЙ** —, superfin; 3. **ТВЪРДЪ** —, *Com.* extrafin.
 — **АТЛАСЪ** [**ВНДЪ** —, l'armoisin *m.*
 — **БѢЛЪ ГИМЪ**, *sm.* laine beige *f.*
 — **ВКУСЪ** (*въ писалото*), *sm.* l'atticisme *m.*
ТѢНЬКЪ ВЫСОКЪ, *adj.* svelte, élancé, dégagé, d'une belle venue.
 — **ДЪЛЪГЪ СОКОЛЪ**, *sm.* l'esclaire *m.*
 — **ПЕРГАМЕНТЪ** (*селенъ*), *sm.* le vélin et peau de vélin, *f.*
 — **ПѢРВАЗЪ**, *sm.* le tiers-poteau.
 — **ТѢСЕНЪ ГИМЪ**, *sm.* le cadis.
 — **РѢЗЕНЪ ХЛѢБЪ**, *sm.* la mouillette.
 — **РАТИНЪ** (*платъ*), *sm.* l'espagnolette *f.*
 — **СЛАБЪ**, *adj.* fluet; | (*за гласъ*), grêle.
 — и **ЧЕРЪ ЧОВѢКЪ**, *sm.* *fig.* une momie.
 — **ШИРОКЪ НОЖЪ**, *sm.* le tranchelard.
ТѢПАННА ЦИПИЦА, *sf.* le tambour; | (*съ умото*), *Anat.* le tympan; | на —, *Anat.* tympanique, *adj.*
ТѢПАНАРЪ, *sm.* un tambour, tambourin, tam-bourineur; | *fat.* un tapin.
ТѢПАНЧЕ (*въ часовникъ*), *sm.* la fusée.
ТѢПАНЪ, *sm.* le tambour.
ТѢПКАНА ГЛИНА, *sf.* terre à foulon, *f.*; | (*и мачкана*), le pisé.
ТѢПКАЧЪ (*на гроудіе*), *sm.* un faleur.
ТѢПОГЛАВЪ, *sm.* poisson, le coryphène.
 — **КЪТЕНЪ**, *adj.* Géom. obtusangle.
 — **ОРЪЖІЕ**, *sm.* arme mornée *f.*
 — **УМІЕ**, *sm.* hébétude mentale ou d'esprit, *f.*
 — **УМНОСТЬ**, *sf.* *fig.* la pesanteur.
 — **УМЪ**, *adj.* stupide, hébété, pesant, borné, bête; | *fig.* bouché; | **ПРАВЯ** —, *va.* hébéter.
 — **ЧОВѢКЪ**, *sm.* un bétien.
 — **ШНО** (*за избуване*), *sm.* le repoussoir.
ТѢПОСТЬ, *sf.* l'engourdissement *m.* hébétation *f.*; 1. (*на разумъ-тъ*), le bétisme; 2. (*на слухъ-тъ*), la dureté d'oreille; 3. (*на умъ-тъ*), l'abalourdissement *m.*
ТѢПЧЪ, *va.* fouler; | **ЧАТЬ** (*за пилцы*), *v. imp.* ils côchent.
ТѢПЪ, *adj.* mousse, lourd, matériel; 1. *fig.* bête, massif, rétréci; 2. *Géom.* obtus; 3. (*или дебелъ, за умъ-тъ*), épais; 4. **ПРАВЯ** — по, *va.* engourdir; | (*и fig.*), émousser; 5. **СТАВАМЪ** —, *vn.* s'émousser, s'épointer.
ТѢПЫ ОРЪЖІЯ, *sm. pl.* armes courtoises *f.*
ТѢТРИСА, *vr.* marcher à peine.
ТѢЧЕНЪ (*за листіе*), *adj.* Bot. conjugué.
ТѢЦА, *sf.* la belle-mère (mère de la femme).

У.

У

УБИВАМЪ

- У**, la vingtième lettre de l'alphabet bulgare.
У, *prép.* chez, dans, par, pendant; | bah, ouais, 'hé, eh, 'ha; | — **УА** (*сылъ на ловцы*), *Vén.* talant.
У, *sm.* nom bulgare de la lettre **У**.
УБИВАМЪ, *va.* dodeliner.
УБАРАМЪ, *va.* combattre (*voyes* **УБОРЕВАМЪ**).
УБЕЗПОКОЙВАМЪ, *vr.* s'alarmer de.
УБИВАМЪ, *va.* tuer, assassiner, assomer, im-moler, faire périr, mettre à mort, égorger, couper la gorge à, étendre sur le carreau, abattre, défaire; 1. (*на бой*), échiner; 2. (*добытъ*), saigner; 3. (*врачамъ на дру-гий свѣтъ*), *fat.* dépêcher; 4. (*самъ себе-си*), *vr.* se suicider; 5. **УБИВАТЬ** (*за ботушы*), ils blessent; 6. **КОЙТО УБИВА** или **КОЛИ ДО-**

- бытакъ, un assomueur; 7. -са, *vr.* se détruire; 8. -важеса (*единъ другъ*), s'entre-tuer.
- Убиване, *sm.* le massacre; | (*подъ копыто*), *Vétér.* la bleime.
- Убиквитарій (*ересъ*), *sm.* l'ubiquitaire *m.*
- Убить [бывамъ —, *vr.* rester sur la place. — пътъ, *sm.* chemin battu *m.*
- Убийственъ, *adj.* meurtrier, homicide, assassine.
- Убийство, *sm.* l'assassinat *m.*, meurtre *m.*; | (*на подданникъ*), le subicide.
- Убийць, *sm.* un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgueur, tueur, coupe-jarret; | (*на роднина и др. т.*), *sc.* parricide.
- Ублажене, *sm.* la béatification.
- Убождамъ, *va.* piquer, poindre.
- Убождане, *sm.* la piquûre; | *fig.* la morsure.
- Уборевамъ, *va.* démentir, repousser; nier, réfuter, impugner.
- Убореване, *sm.* la réfutation; | (*насрѣщенъ отговоръ*), la réponce; | *Jur.* la réplique.
- Уборевачъ, *sm.* un réfuteur.
- Уборенъ дворъ, *sm.* les établetries *f.*
- Уборливъ, *adj.* réfutable.
- Уборна трѣва, *sf.* plante, l'arrête-boeuf *m.*
- Уборъ, *sm.* l'étable *f.*, écurie, bouverie *f.*, bouverin *m.*; 1. вкарвамъ въ —, *va.* établir; 2. държане въ —, la stabulation; 3. паащане или поемъ за —, l'étable *m.*
- Убѣждамъ, *va.* séduire, arraisonner.
- Убѣдителенъ, *adj.* *f.* probante.
- Увалевамъ, *va.* friper; | -васа, *v. imp.* il se fripe.
- Увардеване [съ —, *prép.* sauf.
- Уваровитъ (*сжлѣжамъ*), *sm.* l'ouvarovite *f.*
- Уваривамъ и -рамъ, *va.* se réduire.
- Увратъ, *sm.* l'argent *m.*
- Увертюра, *sf.* Mus. l'ouverture *f.*
- Увеселене, *sm.* la dissipation, distraction *f.*
- Увеселителна пѣсня, *sf.* bachique, *adj.*
- Увеселително срѣдство, *sm.* *fam.* l'amusoire *f.*
- Уветѣлъ, *adj.* vieux ou vieil, obsolète, invétéré, usé, d'occasion *f.*; 1. *fig.* suranné; 2. *fam.* pernique; 3. (*за дръва*), râpé, mûr.
- Уветѣлы мысли, *sf. pl.* la vieillerie.
- Уветѣвамъ, *va.* vieillir, s'invéterer, laisser suranner, user. [s'enrouler.
- Увивамъ, *va.* enrouler, entortiller; | -са, *vr.*
- Увиване, *sm.* l'enroulement *m.*
- Увирамъ, *va.* fourrer; | -са, *vr.* se fourrer, se mêler de, descendre. [tomber.
- Увисновамъ, *vn.* pendre, s'avalier, plier.
- Увисноване, *sm.* Chir. le prolapsus; | (*на стѣна*), Mar. la quôte. [baine.
- Увисната жуна (*у нѣкои животни*), *sf.* la
- Увиснатъ, *adj.* tombant; | *fig.* suspendu.
- Увиснати бузи, *sf. pl. fam.* l'abajoue *f.*
- плодове (*на коренъ-тъ оцѣ*), *sm. pl.* récoltes pendantes par les racines.
- Увлачане (*двоѣйка*), *sm.* le rapt.
- Уволнене, *sm.* l'affranchissement *m.*, manumission, retraite, exemption *f.*, renvoi *m.*; | *Milit.* la cartouche; | (*отъ служба*), la réforme. [congeable *m.*
- Уволнена държава (*нива*), *sf.* Jur. domaine
- Уволненъ, *adj.* démissionnaire, exempt *de.*
- Уволнявамъ, *va.* affranchir, dispenser de, congédier, renvoyer, exempter, remercier.
- Увъ! *interj.* ouf.
- Увѣковѣчевамъ, *va.* éterniser, perpétuer.
- Увѣковѣчване, *sm.* la perpétuation.
- Увѣнчавамъ, *va.* couronner.
- Увѣнчане, *sm.* *fig.* le couronnement.
- Увѣчна трѣва, *sf.* plante, le bēhen.
- Увѣрене, *sm.* l'affirmation *f.*, persuasion, assertion, assurance, foi, conviction *f.*, crédit *m.*, protestation *f.*, contrôle, contrôlement *m.*; 1. двоенъ тевтеръ за повече —, le contrôle; 2. записвамъ въ двоенъ тевтеръ за —, *va.* contrôler; 3. изгубване —, décréditement, *av.*; 4. двигамъ — или тачене отъ нѣкого, *va.* décréditer; 5. изгубвамъ си почитането, *vn.* se décréditer; 6. нѣмамъ — на нѣкого, *sm.* se méfier de; 7. въ — на което, en foi de quoi, sur la foi de; 8. за — на, *Jur.* en témoin de quoi, *m.*
- Увѣреностъ, *sf.* la certitude, créance, assurance *f.*
- Увѣренъ, *adj.* assuré, affidé, sûr, *s. m.* agent. — адвокатъ, *sm.* un avoué.
- Увѣрителенъ, *adj.* convaincant, convictionnel, concluant. [muet *m.*
- Увѣрително доказателство, *sm.* témoin
- Увѣрявамъ, *va.* affirmer, assurer, certifier, vérifier, avérer, garantir, soutenir, accroire, à, protester, convaincre; 1. *Jur.* vidimer; 2. *fat.* promettre; 3. (*за истинско*), maintenir; 4. (*нѣкого въ нѣщо*), faire croire; 5. (*публично въ нѣщо*), *fat.* faire profession de; 6. (*въ сѣднища*), légaliser; 7. -са, *vr.* se convaincre, s'instruire de; 8. (*въ нѣщо*), répondre de; 9. (*за нѣщо*), se pénétrer de.
- Увѣхналъ, *adj.* ratatiné.
- Увѣхнатъ, *adj.* flétri, fané, mollasse.
- Увѣхнувамъ, *vn.* se flétrir, se faner, mourir; 1. увѣхнува, *v. imp.* il se passe; 2. правя да увѣхне, *va.* flétrir, fane; 3. увѣхнуватъ (*за четѣя*), *v. imp.* elles languissent; 4. който увѣхнува, Bot. marcescent, *adj.*
- Увѣхнуване, *sm.* la flétrissure; | (*младоща на дървото*), Bot. la décurtation.
- Угадателенъ, *adj.* conjectural.
- Угаждамъ, *va.* deviner, conjecturer; | което може са угадае (*угадило*), devinable, *adj.*
- Угаждане (*по нилцитъ*), *sm.* l'auspicine *f.*
- Угажданеа, *sm. pl.* les prévisions *f.*
- Угаждатъ, ка (*на книги*), *s.* tireur, euse de cartes; | (*на себе -си*), un fricoteur.
- Угарь, *sm.* la jachère, guéret *m.*, sol *f.*; | оръ -гары, *va.* Agric. jachérer.

Угасявамъ (*жлъдностъ*) *va.* étancher.

Угасяване, *sm.* l'étanchement *m.*

Углавена сѣдница, *sf.* chambre ardente *f.*

Углаждамъ, *va.* dresser.

Угода, *sf.* la jouissance; | споредъ -та, à son point et aisément.

Угоденъ, *adj.* complaisant, beau ou bel; 1. (*сжмъ на*), *va.* se complaire en, dans; 2. бывамъ —, *vn.* plaire, agréer à, revenir, rire à; | *fig.* sourire. [-eusement.

Угодливъ (*прѣкалено*), *adj.* obséquieux; -во,

Угодинкъ, ница, *s.* complaisant, ante; un patron, serviteur *m.*

Угодно, *adv.* à l'aise, complaisamment, grassement, *v. imp.* il plait; | това ми не е —, cela ne m'arrange pas.

Угодность, *sf.* le plaisir.

Угоене, *sm.* l'engraisement *m.*

Угоенъ, *adj.* gras.

Угождамъ, *va.* complaire, contenter, mitonner, condescendre à; | (*на жемътъ*), *fam.* galantiser; | (*на общуване*), satisfaire. [*f.*

Угождане, *sm.* la complaisance, condescendance

Угоняникъ, *sm.* un herbager, empâteur *m.*

Уголѣмевачъ, ка, *s.* exagérateur, trice; augmentateur *m.* [augmentatif.

Уголѣмителенъ, *adj.* exagératif; | *Gram.*

Уголѣмителна рѣчь [развалено —, *sf. Gram.* le péjoratif.

Уголѣмително стъкло, *sm.* le loupe.

Уголѣмявамъ, *va.* exagérer, grossir, agrandir, augmenter, croître, accroître, paraphraser, outrer, irriter, aggraver; | (*изново*), ragrandir; | -са, *vr.* se grossir, s'agrandir.

Уголѣмяване, *sm.* l'exagération *f.*, grossissement *m.*; | (*на глобяването*), *Jur.* l'aggravation *f.*; | (*капиталъ съ добычка*), la capitalisation.

Уговявамъ, *va.* empâter, engraisser; | *fam.* empiffrer; | (*накъ*), rengraisser.

Уговяване, *sm.* l'empatement *m.*, sagination *f.*

Удавлиникъ, *adj.* *s.* strangulateur.

Удавъ (*най-голъмата змѣя на сѣвъ-тъ*), *sm.* le boa, serpent devin *m.*

Удавямъ, *va.* noyer, juguler, stranguler, étrangler; | -са, *vr.* se noyer, s'étrangler; | (*съ морето*), *fig. fam.* boire à la grande tasse.

Удавяне, *sm.* l'étranglement *m.*, strangulation *f.*; | (*съ ремька*), la garotte.

Удавенъ, *adj.* noyé.

Ударене, *sm.* accent grammatical, prosodique ou tonique *m.*; 1. *Gram.* accent tonique; 2. турямъ -речеа надъ рѣчитъ, *va.* accentuer; 3. който са изговора съ —, accentué, *adj.*

Ударилникъ, ница, *s. fam.* frappeur, euse.

Ударителенъ, *adj.* frappant.

Ударливъ (*за часовникъ*), *adj.* sonnant.

Ударни муз инструментъ, *sm.* instrument de percussion, *m.*

Ударъ, *sm.* le choc, coup, 'heurt *m.*, percus-

sion, parade *f.*; 1. *fig.* le trait; 2. *fam.* la touche; 3. възвратенъ — на трѣскавицата, *Phys.* choc en retour; 4. (*съ силитѣ*), *fam.* l'anguillade *f.*; 5. (*на тактъ-тъ*), *Mus.* frappé et temps —, *m.* [*vr.* se meurtrir.

Ударевамъ (съ), *va.* sangler un coup; | -са,

Ударяне (съ *ръка задишкомъ*), *sm.* l'arrière-main *m.*

Удвоена рѣчь, *sf. Gram.* reduplicatif, ive, *adj.*

Удвоене, *sm.* le doublement, redoublement *m.*; | *Gram.* le reduplication; | (*на кубъ*), la duplication.

Удвонтеленъ, *adj.* duplicatif.

Удвоявамъ, *va.* doubler, redoubler; | -са, *vr.* se redoubler, doubler. [sibilité.

Удобрене [способностъ за —, la progres-

Удобрявамъ, *va.* abonner, rabonner; | който може са -бри, progressible, *adj.*

Удовлетворене, *sm.* la satisfaction, dédommagement *m.*, récompe, indemnisation, indemnité, réparation, représail *f.*, équivalent *m.*, revanche, garantie, raison *f.*, acquit *m.*; 1. *fig.* fiche de consolation, *f.*; 2. *Com.* la bonification; 3. (*за докучване*), réparation d'honneur, *f.*; 4. за — на, *adv.* en revanche.

Удовлетворенъ, *adj. Jur.* indemne.

Удовлетворителенъ, *adj.* satisfactoire.

Удовлетворявамъ, *va.* dédommager, indemniser, récomper, satisfaire (à), désintéresser, bonifier, réparer, suppléer à; 1. *fig.* édifier, faire face à; 2. (*за нѣщо*), reconnaître; 3. (*самъ себе-си*), *vr.* se satisfaire soi-même; 4. -са *vr.* se dédommager de; 5. (*за щета*), se récomper.

Удоволствие, *sm.* l'aise *f.*, plaisir *m.*; 1. (*у са*), la satisfaction; 2. намирамъ — въ нѣщо, *va.* se plaire; 3. съ —, à plaisir, de bonne volonté; 4. -ствия, *pl.* les plaisirs *m.*

Удома си, *adv. fig.* en pantoufles; | не самъ —, *vn.* être en ville.

Удостоверявамъ, *va.* confirmer; | *Jur.* authentifier; | -са, *vr.* se confirmer.

Удостоивамъ, *va.* daigner; | (съ), honorer de; | -са, *vr.* mériter.

Удостоиване, *sm.* le mérite.

Удостойнъ, *adj.* méritant.

Удри-глава, *adj.* capiteux. [la langue

Удържавамъ, *vm.* contenir; | *fig.* se mordre

Удъртъла бабичка, *sf.* vieille sempiternelle *f.*

Удъртълъ, *adj.* suranné.

Удрямъ, *va.* battre, frapper, fouetter, porter, heurter, bourrer, cingler, cogner, pousser, taper, percuter; 1. *fig.* toucher; 2. (*съ змѣстъ чухъ*), *Archit.* breteller; 3. (*накъ*), rebattre, recogner; 4. (*невѣтъ*), cacheter; 5. (*по ръка*), toucher dans la main; 6. докъ не удара, jusqu'au dégaîner; 7. -меса (*единакъ другъ*), *vr.* s'entre-frapper.

Удряне, *sm.* l'atteinte *f.*, estaflade, tapette, percussion *f.*; 1. *fig.* coup de boutoir, 'horion

т; 2. (на *възлата*), le brisement; 3. (на *камытъ-тъ отъ Моисея*), le frappeмент du rocher; 4. (назадъ за *оръжје*), le recul; 5. (нахъ), le rebattage; 6. (съ *пушечный главулекъ или съ мошницъ*), le bougrade; 7. (на *шумахъ-тъ за лова*), *Vém.* la battue. [tionnel, de convention.

Удуманъ *adj.* conventionnel, modal, conditionnement.

Удумничество, *m.* le proxénétisme.

Удумницы, *m. pl.* le proxénète.

Удумувамъ, *va.* traiter; 1. *-ca* *vr.* stipuler; 2. (съ *нѣкого*), se concerter, s'entendre, convenir à, pactiser, se recorder avec; 3. (за *нѣщо*), sommissionner.

Удумуване и -ване, *m.* la convention, contrat, traité *m.* capitulation, condition, réserve *f.* compact, pacte, si *m*; 1. (и *подписна за* —), la soumission; 2. *Jur.* la stipulation; 3. съ — *щото*, à condition que, moyennant que; 4. съ — да плати *истытъ*, à la charge d'autant; 5. съ това — *щото*, à la charge de, à charge que; 6. съ таково —, sous telle condition; 7. безъ —, purement et simplement; 8. *прави* —, *va.* traiter; 9. който *прави* —, stipulant, *adj.* 10. *-ване* (за *изборъ царя*), *pl.* le pacta conventa.

Удушавамъ, *va.* suffoquer, asphyxier, étrangler, stranguler; | *-ca* *vr.* s'asphyxier, s'étrangler.

Удушаване и -шене, *m.* la strangulation, suffocation *f*; | *Méd.* l'asphyxie *f.*

Удушень, *adj.* *s.* arphyxié.

Удушлиникъ, *adj.* *s.* strangulateur.

Уединене, *m.* l'isolement *m.*

Уединень, *adj.* isolé, solitaire; *-нено*, *-ment.*

Уединявамъ, *va.* isoler; | *-ca*, *vr.* s'enterrer.

Уемъ, *m.* la mouture.

Ужылване, *m.* la piquûre; | *fig.* la morsure.

Ужъ, *adv.* sous couleur de; 1. *прѣп.* à titre de; 2. — *що*, sous prétexte que; | *кавамъ* —, *vn.* prétexter; 3. — *както*, comme si; 4. — *какъ* *нищо*, ne faire semblant de rien.

Узовавамъ, *va.* (*voies* Достигаемъ).

Уйку (*пиміе у Американцы*), *m.* l'ouïcou *m.*

Уистити (*маймуна*), *m.* le tamarin; | (*малка*), l'ouïstiti *m.*

Ука, *sf.* la leçon, instruction *f.* devoir *m*; | (*задачка ради глобяване*), le pensum.

Указателень, *adj.* *Gram.* demonstratif.

— *знакъ*, *m.* *Mus.* le guidon. [oukase *m.*

Указъ (*заповѣдь въ Россіа*), *m.* l'ukase et *Указалка*, *sf.* *Typ.* le ferlet.

Уклонене, *m.* *Астр.* la déclinaison; | *показалець* на — *или* *отстранене*, le déclinateur.

Уклонявамса, *vr.* *Астр.* *Phys.* décliner.

Укопытвамса, *vr.* (*voies* Събъствавамса).

Укоравявамъ, *m.* roidir et raidir, se racornir.

Укоравыло очемыче (*на край клепкытъ*), *m.* la lithiasie.

Укорникъ, *ница*, *s.* médisant, ante.

Укоръ, *m.* le reproche, réprehension, médisance *f.* opprobre *m*; | *fig.* la tare.

Укорявамъ, *va.* reprocher, redire, fronder, remordre; | *fig.* stigmatiser.

Укоряване и -рене, *m.* l'exprobation *f*; | *fig.* la souillure.

Украденъ, *adj.* dérobé.

Украйка (*на платъ*), *sf.* le bord.

Украйникъ, *m.* le bord, bordé *m.* ligne, aiguillette *f.* passe-poil, tirant, chamarrure *m*; 1. (*кемаръ на сукно*), la rame; 2. (*шій-ривъ т.*), le lacs; 3. *обшивамъ или об-такамъ съ* —, *va.* border, chamarrer de; 4. *обшивка съ* —, la chamarrure.

Украсене, *m.* l'ornement *m.* embellissement, parément, enrichissement *m.* décoration *f.* assaisonnement, enjolivement, agrément *m*; 1. *fig.* la parure; 2. *Archit.* le décor; 3. (*както палмовы листа*), la palmette; 4. *който става за* —, *ornemental*, *adj*; 5. *расподѣлене на -то*, l'ornementation *f*; 6. *безъ* — (*за писало*), *fig.* décoloré, *adj*; 7. *снемамъ -то отъ нѣщо*, *va.* dégarnir; 8. *-сенеа*, *pl.* les lambris *m* (*voies* Накичване).

Украсенце, *m.* l'enjolivure *f.*

Украсилникъ, *m.* *fat.* un enjolivur; | *Archit.* un ornemaniste et *-mentiste.*

Украсителень, *adj.* parant.

Украсявамъ, *va.* orner, décorer, parer, embellir, enjoliver, revêtir, entourer, tapisser, façonner; 1. *fig.* enrichir de, émailler de; 2. (съ *тълсты думи*), farder; 3. (*нѣкого*), s'en prendre à (*voies* Накичевамъ et *Постыламы*).

Укривявамъ (*взаимно*), *va.* récriminer.

Укривяване, *m.* *Jur.* la prévention.

Укротене, *m.* la répression, réfrénation *f.*

Укротилникъ (*на мыслы*), *m.* un modérateur.

Укротителень, *adj.* répressif.

Укротливъ, *adj.* domptable.

Укротявамъ, *va.* apaiser, apprivoiser, repri-mer, modérer, abaisser, calmer, humaniser, tempérer, amortir, dompter, refréner, asservir, ranger; 1. *fig.* radoucir, mortifier, désarmer; 2. (*комъ*), debourrer; 3. *който -тява или обмъдава*, reprimant, *adj*; 4. *-ca*, *vr.* s'abaisser, s'assoupir; 5. *който трѣбува да са укроти*, réprimable, *adj.*

Укрывамса, *vr.* se dérober.

Укрѣпалка, *sf.* l'ardier *m*; | *Archit.* le tirant.

Укрѣпалкы, *sf. pl.* le brancard; 1. *Блаз.* les jumelles *f*; | съ *двойны* —, jumelé, *adj*; 2. (*за землечъ*), le mouton; 3. (*и палка съ* —), la limonière.

Укрѣпявамъ, *va.* assujettir, assurer.

Укусевамъ (*куснувамъ*), *va.* goûter.

Улавямъ, *va.* saisir, pincer, intercepter,

- gripper, arrêter, recevoir, surprendre; 1. *fig.* pêcher; 2. (*оалка*), empraumer; 3. (*пѣ-нѣ*), prendre; 4. (*пакъ*), rattraindre, rattrapper; 5. (*страната на*), se ranger du parti de. [*Jur.* l'apprehension *f.*]
- Улавяне**, *sa.* l'interception *f.*, pêche *f.*;
- Улански киверъ**, *sm.* *Milit.* le chapska et schapska. [*chulan ou lancier.*]
- Уланъ** (*войникъ*), *sm.* *Milit.* un 'ublan et
- Улей**, *sm.* l'auge *f.*;
- [*на воденица*], la reillère.
- Улекване**, *sm.* le lenitif.
- Улекчавамъ**, *va.* *Med.* lenifier. [*uléma.*]
- Улема** (*законодѣль въ Турция*), *sm.* un
- Улесвене**, *sm.* la facilité.
- Улеснѣтъ**, *adj.* aisé, confortable.
- Улеснявамъ** (*правя по-лесно*), *va.* faciliter.
- Улица**, *sf.* la rue; -личень, de rue; | la route, voie publique *f.*, pavé *m.*;
- цы, *pl.* le pavé.
- Уличень алтарь** (*по вѣже на кръстоносный върже*), *sm.* le reposoir.
- *точилникъ*, *sm.* un gagne-petit.
- Уличка**, *sf.* la ruelle, ruellotte *f.*
- Улична курва**, *sf.* une racerocheuse.
- Улични сѣзыкъ**, *sm.* langage des 'halles, *m.*
- Улично куче**, *sm.* le charnaigre.
- *момче* (*чанжикъ* *и*) *sm. l.*, un gamin.
- Улошгавамъ**, *va.* condamner.
- Ултиматумъ** (*последнѣо удумване*), *sm.* l'ultimatum *m.* [*tremer, m.*]
- Ултрамаринъ** (*цѣтило*), *sm.* bleu d'ou-
- Улукъ**, *sm.* le tuyau, tube, conduit, égout *m.* goulotte et goulette, cannelure *f.*, canon *m.*, poue *f.*, bief ou bier; 1. *Archit.* le larmier, descente *f.*; 2. (*за источникъ вода*), tuyau de décharge; 3. *собенъ* —, tuyau de cheminée; 4. *искусителенъ* — въ парява кола, la tuyère; 5. *турямъ желѣзъ* — на кладенецъ, *va.* tuber; 6. *съ* —, tubulé, *adj.*
- Улуцы**, *sm. pl.* la conduite; | поставяне на мѣсто различни — и търговия съ тѣхъ, la tuyoterie; | *прѣкарване* —, le tubage.
- Улучвамъ** (*залогъ-тъ*), *va.* adresser.
- Улуче** (*на прозорецъ*), *sm.* le rejeteau.
- Улучень**, *adj.* tubulaire.
- Умагосвамъ**, *va.* ensorceler.
- Умагосване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*
- Умаевамъ**, *va.* illusionner, ensorceler, fasciner; 1. *fig.* charmer; 2. *pop.* défriser; 3. -са, *vr.* s'illusionner.
- Умаеване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*, fascination, batelage *f.*, prestige, charme *m.*; | *fig.* la magie, défrissement *m.* [*gigue.*]
- Умаевателенъ**, *adj.* prestigieux; | *fig.* ма-
- Умаиникъ** (*голъ-бажия* *и*), *sm.* un prestidigitateur, bateleur, joueur de gobeles, pailasse, pierrot *m.*; *v.* ensorceleur, euse.
- Умаиническа шинка**, *sf.* la muscade et noix —, *sf.*
- Умаинически чувалъ**, *sm.* la gibecière.
- Умаинничество**, *sm.* la prestidigitation, tour de passe-passe, tour de gibecière, *m.*
- Умаламоциамъ**, *va.* blaser.
- Умалене**, *sm.* le rapetissement.
- Умалень масштабъ**, *sm.* échelle fuyante *f.*
- Умалывамъ**, *va.* rapetisser.
- Умара**, *sf.* (*voyez* Мариня).
- Умбра** (*тъмно цѣтило*), *sf.* l'ombre *f.*;
- , *poisson*, le maigre.
- Умекчавамъ и -кнывамъ**, *va. vn.* adoucir, attendrir, tempérer; | *fig.* assouplir, ramollir, se déroïder, gazer; | *Med.* lenifier.
- Умекчителенъ**, *adj.* *Med.* lenitif.
- Умекчително срдѣство**, *sm.* *Med.* émollient, *adj. m.*
- Умень**, *adj.* sage, sensé, avisé; | *продавамъ* са за —, *vr.* faire l'entendu *m.*
- *човѣкъ*, *sm.* forte ou bonne tête carrée *f.*
- Умнене**, *sm.* la ferveur.
- Умниленъ**, *adj.* caressant.
- Умнителностъ**, *sf.* l'ocion *f.*
- Умнителенъ**, *adj.* touchant; | *fig.* onctueux.
- Умилностъ**, *sf.* la pitié; | *гледамъ* съ —, *vn.* couvrir les yeux.
- Умилостивене**, *sm.* la propitiation, indulgence *f.*; | *имамъ или постанямъ* съ —, *va.* indulger. [*laisse, expiatoire.*]
- Умилостивителенъ**, *adj.* indulgent, piac-
- Умилостивявамъ**, *va.* implorer; | *fig.* fléchir.
- Умирамъ**, *vn.* mourir, décéder, expirer, rendre l'esprit *m.*, se laisser mourir, finir, succomber, trépasser, passer le pas, obiter, laisser ses houxiaux *m.*, mordre la pous-sière; 1. *fam.* aller ad patres, déménager; 2. (*напрѣдъ отъ другъ*), prédécéder; 3. (*отъ смѣхъ*), pâmer de rire; 4. *готовъ* сажъ да умря, mort de ma vie; 5. *на-малко* остана да умря, panser mourir; 6. *който* умря, *s.* mourant, ante; expi-rant, *adj.*
- Умложавамъ**, *va.* augmenter, propager, redoubler, croître, accroître, grossir, hausser, renforcer, monter; 1. *Arithm.* multiplier; 2. -са, *vr.* s'augmenter, se redoubler, s'accroître, se grossir; 3. *умложаваса*, *v. imp.* il s'agglomère; | -жаватса, *pl.* ils pullulent, ils répulent, ils provignent, ils se peuplent; 4. *за да са умложатъ* злочестина-та, pour surcroît de malheur.
- Умложаване и -жене**, *sm.* l'accroissement *m.*, propagation, accumulation, augmenta-tion *f.*, redoublement *m.*; | *Arithm.* la mul-tiplication; | *таблица* —, le livret.
- Умложевачъ**, *sm.* un augmentateur.
- Умложителенъ**, *adj.* multipliable, multipli-catif.
- Умложливъ**, *adj.* augmentable.
- Умна жена**, *sf.* maîtresse femme *f.*
- Умникъ**, *sm.* bon entendeur *m.*; | *fig.* un aigle.

Умогледателенъ, *adj.* raisonné, spéculatif, contemplatif.

Умолителенъ, *adj.* *Théol.* déprécatif.

Умолненъ, *adj.* placable.

Умолность, *sf.* la placabilité.

Уморене, *m.* la lassitude.

Уморенъ, *adj.* fatigué, rempu de fatigue *f.* las, recru, rendu; 1. *Milit.* trainard *m.*; 2. *fam.* 'halbreñé; 3. (*отъ нѣщо*), impatient de; 4. (*за заякъ*), *Vén.* relâissé.

Уморителенъ и -ливъ, *adj.* fatigant, lassant, pénible.

Уморявамъ, *va.* fatiguer, lasser, amortir, alanguir, crever, 'harasser, achever, peiner, expédier, assassiner; 1. *fig.* mater, miner; 2. *fam.* dégommer, éreinter; 3. (*комъ*), surmener; 4. (*умъ-тъ си*), alambiquer l'esprit; 5. -*са*, *vr.* se fatiguer, se lasser, se crever, s'éreinter, s'époumonner, faire suer, être sur les dents *f.*; 6. (*много отъ работа*), *pop.* ahaner; 7. безъ да са уморя, sans se rebuter.

Уморяване, *m.* la fatigue, 'harasement *m.*

Умраза, *sf.* la 'haine, mésintelligence, discorde, dissension, animosité, incompatibilité; 1. (*къмъ нѣкого*), le soulèvement; 2. възбуждамъ —, *va.* soulever; 3. отъ —, *prép.* en 'haine de.

Умразенъ, *adj.* 'haissable, misanthrope *et* -thropique, odieux, malvoulu, laid, 'haïneux.

Умразникъ, *m.* un misanthrope.

Умразя за ми са, *v. imp.* être dégoûté de.

Умръзникъ, *ница*, *s.* persécuteur, trice.

Умръзнителенъ, *adj.* persécutant, vexateur.

Умръзноване, *n.* la persécution, vexation *f.*

Умръзнувамъ (*нѣкому*), *vn.* persécuter.

Умръвене (*Автоновъ огънь*), *m.* *Chir.* le sphacèle; | прѣхванатъ отъ —, sphacélé, *adj.*

Умрѣло, *m.* le mort.

Умрѣлъ, *adj.* mort, feu; | *adv.* ad patres; | -лий, *s.* défunt, unte; décédé, ée; le trépassé. [meditation *f.*

Умственна молитва, *sf.* oraison mentale *f.*

Умствено вѣроване, *m.* le rationalisme.

Умственность, *sf.* la rationalité.

Умственъ, *adj.* intellectuel, intelligible, idéal, abstrait, rationnel, moral; | -ственно са моля, *vn.* méditer.

Умствование, *m.* le raisonnement.

Умствовачъ, *ка*, *s.* raisonneur, euse.

Умствувамъ, *vn.* raisonner.

Умъ, *m.* l'intelligence *f.* esprit, sens *m.* pensée *f.* cerveau, sein, moral, avis *m.* connaissance *f.*; 1. *fig.* la tête; 2. *fam.* la mine; 3. вдавамъ си -тъ въ едно нѣщо, *vn.* se recueillir; 4. вдаване — въ едно нѣщо, le recueillage; 5. докарвамъ на —, *va.* représenter; 6. докарвамъ -тъ нѣкому, *va.* gamener; 7. дохужда ми -тъ, *vn.*

se tromper; 8. изваждамъ отъ -тъ нѣщо, *va. fam.* désentêter; 9. изваждамъ си отъ —, *vn.* se désentêter; 10. изгубвамъ —, *va.* perdre connaissance; 11. напръгнуване на -тъ, contention d'esprit; 12. събирамъ си -тъ, *vn.* se replier sur soi-même; 13. съче ми -тъ, *vn.* conclure; 14. отсичане на -тъ, la conclusion; 15. въ отсичане на -тъ, *adv.* en résultat; 16. на —, *adv.* in petto; 17. съ цѣлъ —, *fig.* avec maturité; 18. което са отнеса до -тъ или до раз —, phrénique, *adj.*; 19. учене ради -тъ, la phrénologie; 20. на два -ма, *fig.* en balance.

Умываленъ столъ, *m.* le lavabo.

Умывалникъ, *m.* le lavoir, lave-main *m.*, piscine.

Умыване (*рѣцѣ, крака*), *m.* le lavement.

Умысленъ, *adj.* 'hargneux.

Умѣрено вѣрме (— писало, *Rhet.*), *sf.* le tempéré.

Умѣреностъ, *sf.* la modération, modicité *f.* régime *m.* frugalité, abstinence, mesure *f.*

Умѣренъ, *adj.* modéré, modique, tempéré, sobre, abstinent, raisonnable, frugal, borné; | *fig.* mitoyen.

— и добъръ вѣгъръ, *m.* *Mar.* le beau-frais.

Умѣрявамъ, *va.* modérer, tempérer; | *fig.* ralentir, borner.

Умѣя, *vn.* savoir.

Ундецима, *sf.* *Mus.* l'onzième *f.*

Ундина (*водна сажадива*), *sf.* une ondine.

Ундинъ (*воднянъ геній*), *m.* un ondin.

Университетски, *adj.* universitaire.

Университетъ, *m.* l'université *f.* académie *f.*

Унизене, *m.* l'abaissement *m.* avilissement *m.* abjection *f.*; | *fig.* la dépréciation.

Унизилникъ, *ница*, *s.* dépréciateur, trice.

Унизителенъ, *adj.* avilissant.

Унизявамъ, *va.* abaisser, avilir, ravilir, démentir; 1. *fig.* dégrader, déprecier; 2. -*са*, *vr.* s'abaisser, s'avilir, déroger à, fléchir, s'humilier, ramper; 3. *fig.* se dégrader, se mésallier, se rapetisser.

Унизяване, *m.* l'humiliation *f.*

Унисонъ, *m.* *Mus.* l'unisson *m.*

Унищожавамъ, *va.* anéantir, abolir, détruire, annihiler, annuler, nullifier; 1. neutraliser, révoquer, rapporter, dirimer, contre-miner, retrancher, supprimer, abroger, confondre, lacérer; 2. *fig.* effacer, éteindre, écraser, proscrire, s'évanouir, pulvériser; 3. *Jur.* mettre au néant, infirmer, invalider, rescinder, résilier, cancelier, resoudre, vicier; 4. *Alg.* éliminer; 5. (*правда*), *fig.* proscrire contre; 6. (*правя нехѣвистелно*), *fig.* faire échouer; 7. (*сговору*), remplir la paille; 8. койго жана или прѣхъстена, *Jur.* révocatoire, *adj.*; 9. -*са*, *vr.* s'abolir, s'abroger; 10. унищожаватса (*едимъ други*), *v. imp.* il se neutralisent.

Унищожаване и -жене, *sm.* l'abolition *f.*, abolissement *m.*, annihilation, annulation, extinction, rescision, révocation, résiliation *f.*, résiliement, retranchement *m.*, rupture, proscription, abrogation, radiation *f.*; 1. *fig.* la dégradation, écrasement *m.*; 2. *Jur.* l'infirmité *f.*, cancellation *f.*; 3. (*молчавина*), l'élimination *f.*; 4. молба за — нѣщо, le rescindant.

Унищожителенъ, *adj.* annulatif; | *Jur.* infirmatif, résolutoire, irritant.

— **знакъ**, *sm.* *Typ.* le deletur.

Унищожителна статия, *sf.* pacte commissoire *m.*

Унищожливъ, *adj.* abolissable, abrogeable.

Унтеръ-баталеръ, *sm.* *Mar.* un cambusier.

— **канониеръ**, *sm.* *Artill.* un servant.

— **офицерскы чинове** (*на мадия*), *sm. pl.* *Mar.* la maistrance.

— **офицеръ**, *sm.* *Mar.* officier marinier *m.*

Унудено (*съ писало*), *sm.* le recherché.

Унуденъ, *adj.* recherché, gêné, prude; | *Peint.* mannequiné.

Унудявамъ, *va.* nécessiter. [tante *f.*

Унудителна милостъ, *sf.* grâce nécessaire.

Унудявамъ (*усакатявамъ* *t.*), *va.* mutiler; | *-ca*, *vr.* se mutiler.

Унудявачъ, *ка*, *s.* mutilateur, trice; | **-жидителенъ**, *adj.*

Унуджене (*усакатяване* *t.*), *sm.* la mutilation.

Унукъ, *ка*, *s.* le petit-fils, la -te-fille; | **-кы** и **-нучета**, *pl.* les petits-enfants *m.*

Унуцы, *sm. pl.* les neveux *m.*

Унѣ-капанѣ, *sm. t.* l'étape *f.*; | не са запирамъ на —, *vr.* brûler l'étape.

Унция (2 лота и -жълтица), *sf.* l'once *f.*

Унѣмене, *sm.* la stupeur.

Унѣмивамъ (*направлямъ да унѣмѣ*), *va.* rendre samus.

Унасъ, *sm.* arbre, l'upas et bohon-upas *m.*

Упивамъ, *va.* griser; | *-ca*, *vr.* se griser, se soûler de, siffler la linotte; | *pop.* ivrogner, grenouiller.

Упиване, *sm.* l'ivrognerie *f.*

Упълномощевамъ, *va.* accréditer, autoriser, déléguer, titrer; | (*на мѣсто мене-си*), subdéléguer.

Упълномощеване, *sm.* délégation de pouvoir, subdélégation, *f.*

Упълномощенъ, *adj.* un fondé de pouvoir, procureur, mandataire *m.*; | (*но работы*), *Com.* un complémentaire.

Упълняване (*на градъ*), *sm.* le sac.

Уповавамъ, *vr.* espérer, se confier à, *en.*

Уповане, *sm.* l'espérance *f.*, confiance, attente *f.*; | *espoir m.* (*sans pluriel*).

Уподобене, *sm.* l'imitation *f.*, contrefaçon, copie, singerie *f.*; 1. *fig.* la contre-épreuve; 2. *Rhet.* la similitude; 3. *Jur.* la contrefaçon; 4. (*за купонисъ*, *за съчинене*), le

pastiche; 5. (*съ малѣкъ видъ*), le diminutif; 6. достойнъ за —, imitable, *adj.*

Уподобенъ, *adj.* factice; -но, -ment.

Уподобителенъ, *adj.* imitateur.

Уподобникъ, *ница*, *s.* imitateur, trice; contrefacteur, copiste *m.*; singeur, -geresse; | | *fig.* un singe.

Уподобявамъ, *va.* imiter, contrefaire, comparer, évaluer, copier; | *fig.* suivre; | *-ca* (*мѣрка съ нѣкого*), *vr.* mouler sur.

Упоене, *sm.* *fig.* l'ivresse *f.*

Упоенъ (*съ*), *adj.* *fig.* ivre *de*.

Упоителенъ, *adj.* stupéfiant, | *fig.* enivrant

Упорито, *adv.* à la traverse, mordicus.

Упоритостъ, *sf.* l'opiniâtreté *f.*, tenacité *f.*

Упоритъ, *adj.* opiniâtre, obstiné, entêté, tenace, têtu, aheurté, pertinace, récalcitrant, mutin; 1. *fam.* rebours; 2. *Théol.* final; 3. *Méall.* rebelle; 4. (*съ мисль*), *fig.* soutenir la gageure; 5. *правя или стоя* -то, *va.* opiniâtrer.

Упорство, *sm.* l'obstination *f.*, entêtement, aheurement *m.*, mutinerie, pertinacité *f.*

Упорствавамъ, *va.* *fig.* récalcitrer.

Упорстваване, *sm.* la rébellion.

Употрѣбене, *sm.* l'usage *m.*, emploi *m.*, application *f.*, user *m.*, consommation *f.*, cours *m.*; 1. *Jur.* l'usufruit *m.*; 2. (*правда*), l'exercice *m.*; 3. (*на умъ-тъ млого*), *fig.* la tension; 4. *бывамъ въ* —, *vr.* *fig.* régner; 5. *въвождамъ въ* —, *va.* vulgariser; 6. *изявямъ отъ* -то, *va.* vieillir; 7. *за* —, à l'usage *de*.

Употрѣбенъ, *adj.* usé, d'occasion, de hasard.

Употрѣбителенъ, *adj.* usité.

Употрѣбителны думы, *sf. pl.* *fig.* mots sacramentaux *m.*

Употрѣбливъ, *adj.* applicable à, praticable.

Употрѣбявамъ, *va.* employer, appliquer, apporter, recourir, s'aider de, consommer; 1. (*и за придобиване*), faire usage *de*; 2. (*съ зло*), profaner, mesurer *de*; 3. (*изново*), remployer; 4. (*съ полза*), ménager; 5. (*за нѣкоя полза*), *fig.* interposer; 6. (*нѣщо*), user *de*, se servir *de*; 7. (*всяко сръдство*), remuer ciel et terre; 8. *-баваса*, *v. imp.* cela se pratique, elle se parle.

Упоивамъ, *va.* griser; 1. *fig.* enivrer; 2. *Méd.* stupéfier; 3. *-ca*, *vr.* se griser.

Упоиване, *sm.* *fig.* l'enivrement *m.*

Управа, *sf.* le gouvernement, satisfaction *f.*

Управлене, *sm.* l'administration *f.*, intendance *f.*, département *m.*, manutention, conduite *f.*; 1. (*и Gram.*), le régime; 2. *fig.* le gouvernement, maniement, domaine *m.*; 3. *Gram.* syntaxe de dépendance, *m.*; 4. (*на имотъ*, *на данъ*), la régie; 5. (*мѣрка на царчинъ*), *fig.* le timon; 6. (*на правосъдието*), l'administration *f.*; 7. (*на работа*), la ge-

- st'on; 8. (на работи), ménagement des affaires, *m.*
- Управителка**, *sf.* une gouvernante; | (на маза), demoiselle de comptoir, *f.*
- Управителъ**, *sm.* un administrateur, régisseur, économe; *s.* intendant, ante (*voyez Исправникъ*). |тоир.
- Управлявъ** (отъ *наждѣтникъ*), *adj.* légal.
- Управлявамъ**, *va.* gouverner, administrer, diriger, gérer, manier, mener, guider, conduire, exercer, influencer; 1. *fam.* ferrer; 2. (*и Gram. съ надежъ*), régir; 3. (*домашински*), économiser; 4. (*и мотъ*), faire valoir; 5. (*искусно нѣщо*), ménager; 6. (*нѣщо*), présider à; 7. -са, *vr.* se gouverner, 8. което можемъ -ява, gouvernable, *adj.*; 9. който -ява, gouvernant, *adj.*; | (*нѣщо*), un gérant.
- Упразднѣвамъ и -са**, *va. vr.* se désempir.
- Упразднѣване**, *sm.* la vacation.
- Упразднѣтъ**, *adj. fig.* vacant.
- Уприличавамъ**, *va.* comparer, confronter, identifier, imiter, répondre, figurer; 1. -са, *vr.* s'identifier, se rapporter; 2. (*съ познаването на другитѣ*), s'humaniser; 3. -вамеца (*единъ на другиго*), se répondre.
- Уприличаване и -чене**, *sm.* l'identification *f.*; | *fig.* la confrontation.
- Уприличѣтъ**, *adj.* identique; -но, -ment.
- Упростѣвамъ**, *va.* simplifier; | -са, *vr.* se simplifier, s'encanailler.
- Упростѣване**, *m.* la simplification.
- Упушчувамъ**, *va.* fusiler; | -са, *vr.* se tuer, se brûler la cervelle.
- Упытомявамъ** (*изново*), *va.* raprivoiser.
- Упѣтавамъ**, *va.* guider, diriger, mener, acheminer; 1. (*лѣдия*), *Mar.* piloter; 2. (*къмъ вѣтеръ-тъ въ лошо врѣме*), *Mar.* mettre à la cape; 3. -са, *vr.* s'orienter, se rendre, s'acheminer.
- Упѣтване**, *sm.* le guide, direction *f.*, manuel, compendium, jalon, pli *m.*; 1. *fam.* le guide-âne; 2. (*лѣдия*), *Mar.* le pilotage; 3. *сила* — на тѣло, la verticité.
- Упѣтникъ**, *sm.* un guide, routier, modérateur, itinéraire *m.*; | (*книга*), guide itinéraire *m.*
- Ура!** *interj.* 'hourra et 'hourrah.
- Уравневамъ**, *va. fig.* compasser.
- Уравневане и -ване**, *sm.* l'aplanissement *m.*; | *Alg.* l'équation *f.*
- Уравновѣсѣвамъ**, *va.* contre-balancer.
- Уравниовѣсѣване**, *sm.* *Phys.* la pondération.
- Ураганъ** (*бура*), *sm.* l'ouragan *m.*, cyclon *m.*; | (*но Гвинейски брѣгове*), *Mar.* la travade.
- Уразентъ**, *adj.* las de.
- Уранографически**, *adj.* uranographique.
- Уранография** (*небеописане*), *sf.* l'uranographie *f.*
- Уранографъ**, *sm.* un uranographe.
- Уранорама** (*метелурія*), *sf.* l'uranorama *m.*
- Уранъ** (*металъ*), *sm.* *Chim.* l'urane et -nium *m.*; | (*планета*), *Astr.* l'Uranus *m.*
- Уреденъ**, *adj.* régulier, réglé, méthodique, rangé.
- брой, *sm.* *Gram.* nombre ordinal *m.*
- Уредникъ**, *sm.* *Milit.* un sergent.
- Уредно**, *adv.* réglément, methodiquement.
- Уредъ**, *sm.* la règle, ordre *m.*, formalité, forme, méthode *f.*, rang, tour *m.*, suite *f.*; 1. бывамъ безъ —, *vr.* incommoder; 2. развалямъ —, *va.* intervertir; 3. развалене —, l'interversion *f.*
- Уреждамъ**, *va.* ranger; | finir.
- Уригамса**, *vr.* faire le difficile.
- Уригане**, *sm.* *Méd.* le renvoi, rapport *m.*; | -неа, *pl.* arrière-goût *m.*
- Уринология** (*разсѣждане за никочъ-тъ*), *sf.* l'ouronologie *f.*
- Уровъ**, *sm.* plante, la gesse.
- Уроневамъ** (*зърната на гроздъ отъ чепката*), *va.* égrapper; | ринде за -ване гроздѣ, l'égrappoir *m.*
- Урочасалъ**, *adj.* maléficié.
- Урсулинка** (*калугерка*), *sf.* une ursuline.
- Усамотене**, *sm.* la solitude, isolement *m.*, retraite *f.*; | *Phys.* l'isolation *f.*; | същане —, *Phren.* l'habitativité *f.*
- Усамотено мѣсто**, *sm.* lieu de retraite, *m.*
- Усамотенъ**, *adj.* isolé, solitaire, retiré; | *fam.* esseulé.
- Усамотѣвамъ**, *va.* isoler.
- Усилѣвамъ**, *va.* croître, redoubler; 1. *Chim.* concentrer; 2. (*постепенно*), graduer; 3. -са, *vr.* croître, se redoubler; 4. -васа, *v. imp.* il se regrége; | (*за вѣтеръ-тъ*), *Mar.* il survente.
- Усилване и -лене**, *sm.* l'intensité *f.*; съ —, *adv.* -sivement; | *Méd.* l'exacerbation *f.*; | (*на тѣска*), *Méd.* le redoublement.
- Усиленъ**, *adj.* pressant.
- Усилителна дума**, *sf.* *Gram.* intensif, *adj.*
- Усилѣ**, *sm.* l'effort *m.*; | *fig.* coup de collier, *m.*
- Ускорѣтъ**, *adj.* accéléré.
- Ускорителенъ**, *adj.* accélérateur.
- Ускорявамъ**, *va.* accélérer, activer.
- Усладене**, *sm.* l'edulcoration *f.*
- Усладителенъ**, *adj.* délectable, délicieux; | *Méd.* lénitif.
- Услаждавамъ**, *va.* *Chim.* édulcorer.
- Услажда ми са**, *v. imp.* il délecte.
- Услаждане**, *sm.* l'adoucissement *m.*, suavité, délectation *f.*
- Условно наклонене**, *sm.* *Gram.* le conditionnel, mode suppositif *m.*
- Усмиривникъ**, *sm.* un dompteur.
- Усмирѣвамъ**, *va.* dompter.
- Усойка**, *sf.* oiseau, la fauvette, linot *m.*, linotte, grive *f.*; | *сива* —, grive ordinaire.
- Усойница**, *sf.* reptile, la vipère, dragon, sa-

- pic *m*; | *H. nat.* le crotal; | малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier *m*.
- Успене** (*Првса. Богородицы, 15 аз.*), *sn.* l'assoption *f*, dormition *f*.
- Успивателенъ**, *adj.* assoupissant.
- Успокоевамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. *-ca, vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успокоеване и -коене**, *sn.* l'apaisement *m*; | (*на себѣ-та*), l'aquit *m*.
- Успокойливъ и -контеленъ**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойнъ**, *adj.* rassis.
- Успокоителенъ**, *adj.* rassurant.
- Усърдие** (*съ все сърдце*), *sn.* l'affection *f*.
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржѣ*), l'embouchure *f*; 4. едны пълни —, une gueulée; 5. развалены —, *fig.* mauvaise ou méchante langue; 6. възпалене изалтръ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запущамъ —, *va.* rabattre ou rabaisser le caquet; | *fig.* museler, river le clou; 8. поставямъ въ — си търбило, *va.* emboucher; 9. прѣдната частъ на —, *Anat.* l'avant-bouche *f*; 10. счушамъ -та на сядина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямъ въ устъ на конь, *va.* emboucher; 13. нѣтъ устъ въ устъ (*по прѣдане*), par ricochet.
- Устарѣлъ**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; | *fig.* fossile.
- войскарь, *sm. fam.* en soudard et -dart.
- и дрътъ човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устарявамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; | *fig.* blanchir; | който -рява, vieillissant, *adj.*
- Устаряване**, *sn.* le vieillissement.
- Устатъ**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. s.* pérorateur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сжмѣ*), *vn.* ne pas avoir la pépie; | (*съ говоренето*), être mal embouché.
- човѣкъ, *sm.* un 'harangueur.
- Устрие**, *sn.* l'orifice *m*, gorge, gueule *f*; 1. (*на лаъ на бабѣ-та*), *Anat.* le pylore; | което ся отнѣся до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj*; 2. (*на рѣна*), la bouche, embouchure *f*; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната частъ** (*на мѡна*), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj. Anat.* buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix *f*.
- вдълбнато трькалце, *sm.* l'embouchure *f*.
- Устояваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* éprouvanter, effrayer, imposer, rebuter. [minatoite.
- Устрашителенъ**, *adj.* effrayant; | *Jur. com.*
- Устроене**, *sn.* la disposition; | *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie *f*; | *fig.* l'édifice *f*.
- Устрѣли**, *v. imp.* (voyez Порази).
- Устрѣлна страна**, *sf. Mar.* le lof.
- Устрѣлъ** [бывамъ на —, *vn.* être au lof.
- Устѣпамъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устѣпка**, *sf.* la concession, octroi *m*.
- Уствършенствувамъ**, *va.* perfectionner; | *-ca, vr.* se —.
- Уствършенствуване**, *sn.* le perfectionnement; | способностъ за —, la perfectibilité; | способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption *f*.
- Усыновенъ**, *adj.* adoptif.
- Усѣчене** (*край рѣч-та*), *sn.* l'apocope *f*.
- Усѣченъ**, *adj.* tronqué; | *Gram.* apocopé.
- Утаеваса** (*за тецливостъ*), *v. imp.* il se repose; | оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаенъ** (*за вино*), *adj.* reposé.
- Уталагамъ** (*утоледисамъ т.*), *va.* repasser; | (*преди дрѣхы*), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (*ютия т.*), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (*на прѣпирки*), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамъ**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожване** [цѣръ за — болѣжъ, *Méd.* sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé. [pérante.
- Уталожителенъ прахъ**, *sm. Méd.* la tem- — цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвърдене**, *sn.* la confirmation, assertion *f*, raffermissement *m*, solidification *f*; | *fig.* la consolidation; | (*сепръ*), *Fortif.* l'ouvrage *m*.
- Утвърдено мѣсто**, *sm.* la bicoque.
- Утвърденъ** (*за градъ*), *adj.* forte, la fortresse, fortification *f*; | (*съ доказателства*), raisonné.
- градъ, *sm.* place forte *f*.
- Утвърденыйкаймета**, *sm. pl. Com.* consolidés *m*.
- Утвърдителенъ и Потвър-**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвърждавамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca, vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancreur ou s'mouiller.
- Утихене** (*за вътрѣ-тъ*), *sn. Mar.* l'embellie *f*.
- Утихна** (*за вътрѣ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca, vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утишина, *v. imp.* il s'adoucit. [ment *m*.
- Утишене**, *sn.* l'apaisement *m*, radoucisement.
- Утигаръ**, *sm. Mar.* le bout-lof.
- Утолятелно сръдство**, *sn.* le lénitif.

Утолявамъ, *va.* modérer; 1. radoucir; 2. *Мед.* lénifier; 3. (*болежъ*), endormir.

Утопистъ, *sm.* un utopiste.

Утопія (*въобразителна земя за блаженство*), *sf.* l'utopie *f.*

Утраивамъ, *vn.* dur-*r.*

Утренъ, *adj.* oriental.

Утро, *sm.* le matin, matinée *f.* orient *m.*

Утроба, *sf.* *Slav.* le ventre, les entrailles *f.*

Утробенъ, *adj.* *Anat.* visceral.

Утроевамъ и -са, *va. vr.* tripler.

Утроена колчавина, *sf.* la triplicité.

Утроене, *sm.* le triplement *et* -plication *f.*

Утръ и Сутръ, *adv.* demain; | — надвечеръ, demain soir.

Утрънна, *sf.* les matines *f.*; | **последънопе на** — книга, *la* matutinaire.

— заря, *sf.* *Milit.* la diane.

— **дръха** (*за въ кълцѣ*), *sf.* le deshabillé.

Утрънно врѣме, *sm.* la matinée.

Утръпвамъ, *va.* égorger, immoler.

Утръпка (*начасаура т.*), *sf.* la lavette, le froitoir.

Утръшенъ день, *sm.* le lendemain.

Утснйвамъ, *va.* tenir en échecs *m.*

Утѣха, *sf.* la satisfaction.

Утѣшавамъ, *va.* consoler, alléger: | *fig.* soulager, conforter, réconforter, dépiquer; |

-са, vr. se consoler (*voyez* Прѣговарямъ).

Утѣшене, *sm.* la consolation, allégement, baume *m.*; | *fig.* l'onction *f.*, dictame *et* -tanne *m.*

Утѣшителейъ, *adj.* consolant *et* consolatif, consolatoire, consolateur.

Утѣшитель, *ка, s.* consolateur, trice; | (*Духъ Святый*), le paraclet.

Утѣшливъ, *adj.* consolable.

Утѣпкамъ (*земля*), *va.* plomber.

Утѣпвамъ, *vn.* s'épaissir.

Ухапвамъ, *va.* mordre; | (*накъ*), remordre.

Ухапване, *sm.* la morsure, piquer *f.*

Ухвatenъ, *adj.* surpris.

Ухвейкувамъ, *vn.* montrer les talons *m.*

Ухлоуница, *sf.* (*voges* Кукумъвка).

Ухо (*pl.* ушы), *sm.* l'oreille *f.*; 1. (*на плугъ*), le versoir; 2. (*рачка*), l'orillon *m.*, oreille *f.*;

3. (*у сърдце*), *Anat.* le ventricule; | **което са относно до сърдчното** —, ventriculaire, *adj.*;

4. въспаление на -то, *Мед.* l'otite *f.*; 5. ушы (*на рыба*), *pl.* *E. nat.* les branchies ou ouïes *f.*;

6. (*на орало*), l'oreille *f.*; 7. исправя са -тъ (*за конь*), *va.* chauvir des oreilles; 8. отръпвамъ — на куче, *va.* essoriller; 9. до —, jusqu' aux oreilles, par dessus les oreilles; | *fam.* par-dessus les yeux.

Участвувамъ, *va.* entrer; | (*съ идцо*), participer à, prendre part à; | **който -вува**, intéressé, *adj.*

Участенъ, *adj.* *Jur.* partageant.

Участие, *sm.* l'intérêt *m.*, part *f.*; | **принимамъ**

—, *va.* s'intéresser à (dans), partager, compatir avec.

Участникъ (*другарь*), *sm.* un sociétaire, participe, partisan, intéressé, croupier *m.*; |

Jur. un partageant; | **приемамъ -ници**, *va.* intéresser. [doctoresse.

Учена жена, *sf.* un bas bleu; | *fam.* une — община, *sf.* l'institut *m.*, athénée *m.*

Учене, *sm.* la leçon, enseignement *m.*, étude *f.*, cours *m.*, doctrine, école *f.*, savoir; 1. (*и врѣме на* —), les classes *f.*, apprentissage *m.*;

2. отдѣлъ —, *fig.* la carrière; 3. (*на прѣкръщени*), l'anabaptisme *m.*

Ученикъ, *sm.* un étudiant, élève, disciple; écolier, ère; 1. (*на занаятъ, чиракъ т.*), un apprenti, garçon *m.*;

2. по-старъ — въ гимназія, un vétéran; 3. (*който живее вътрѣ въ школото*), élève interne *m.* [scolarité, *m.*

Ученическа правда, *sf.* *Jur.* droit de **Ученичество**, *sm.* l'apprentissage *m.*; | *fig.* le noviciat.

Ученость, *sf.* l'instruction *f.*, étude, doctrine *f.*, savoir *m.*, littérature, lecture, érudition *f.*;

| **употрѣбене на** —, dépense d'érudition, *f.*

Учень, *adj.* savant, docteur, docte, érudit, scientifique, lettré, littéraire, instruit, homme de cabinet, *m.*;

1. **твърдъ** —, *fam.* savantissime; 2. съ — **начиятъ**, *adv.* savamment, docement; 3. -нытъ, *pl.* le monde littéraire ou servant; 4. събрание -ны, le congrès.

— **мжжъ**, *sm.* un savant. [science.

— **човѣкъ** (*твърдъ*), *sm. fig.* un puits de **Ученый порядъ**, *sm.* la république des let-

tres *f.*

Учены забѣлѣжки, *sf. pl.* l'érudition *f.*

Учетворявамъ (*очетуре умножавамъ*) и -са, *va. vr.* quadrupler.

Училиникъ, *sm.* un professeur, maître, régent, gouverneur, pédagogue, précepteur, écolâtre *m.*;

instituteur, trice; 1. (*въ село*), un magister; 2. **помощникъ на** —, un sous-maître;

3. **бывамъ общъ** —, *vn.* régenter.

Училиница (*школо*), *sf.* l'école *f.*; 1. (*за искусства и занаяты*), école des arts et métiers; 2. (*за разсаждане Арьsie*), *Agrie.* la batardière; 3. (*за дадене коніе*), le manège; 4. **давамъ въ** —, *va.* debourrer;

5. **напустувамъ -та та са скитамъ**, *va.* faire l'école buissonnière.

Училиниченъ (*школски*), *adj.* scolaire *et* scolaire, collégial, scolastique.

— **вардачь**, *sm.* un cuistre.

— **помощникъ, щница**, *s.* moniteur, trice.

Училинично момче, *sm.* un galopin.

— **основане**, *sm.* l'institution *f.*

Училинически, *adj.* professoral, doctrinal, dogmatique, magistral pédantesque, préceptoral; | *fig.* doctoral; | (*обяснямъ са съ идкого*), préceptoriser.

Училиничество, *sm.* le préceptorat.

Училищника (даскалица), *sf.* une maîtresse; (съ пансионъ), une sous-maîtresse.

Учѣ, *va.* professer, enseigner, instruire, expliquer, montrer, remonter, étudier, exercer, dresser; 1. (другиго), apprendre; 2. (изново), renseigner; 3. (конъ), monter; | (да върви), acheminer; 4. (пилецъ), siffler; 5. (соколъ), affaîter; 6. -са, *vr.* apprendre, étudier, s'exercer; 7. *жд.* être sur les bancs; 8. (изново на нѣщо), réétudier; | (накъ), raprendre; 9. (съ школо), faire ses classes *f*; 10. който са учи, enseignant, *adj.*

Уша калъ, *sf.* le cérumen.

Ушебръль, *sf.* les parotides *f*; | *Méd.* l'otalgie *f*; | църъ за — otalgique, *adj. m.*

Ушекалень, *adj.* cérumineux.

Ушенце, *m. Bot.* l'oreillette *f*.

Ушеце, *m. Bot.* l'auricule *f*.

— вѣтъ, *adj. Bot.* auriculé.

Ушенъ, *adj.* auriculaire; | *Anat.* acoustique; | *II. nat.* branchial.

— отокъ, *m.* les oreillons et orillons *m.*

— плушковъ, *sf. Anat.* la conque.

Ушна цѣдняка, *sf.* membre branchiostège.

Ушно тѣпанче, *m.* le tambour.

— чукче, *m. Anat.* le marteau.

Ушни гурелн, *m. pl.* cire des oreilles, *f*.

Ущипване, *m.* le pincen.

Ущърбене, *m.* le déclin.

Уѣкчавамъ, *va.* endurecir (voyez Заѣкчувамъ).

Ф.

Ф

Ф (ефъ), la 21ème lettre de l'alphabet bulgare.

Фабрика, *sf.* la fabrique; -риченъ, de fabrique; | *жд.* la manufacture; | стопанинъ на —, un fabricant.

Фабрикантъ и -тинъ, *m.* un fabricant, manufacturier, confectionneur *m.*

Фабрикация (правяне), *sf.* la manufacture.

Фабриченъ работникъ, *m.* un manufacturier.

Фаготистъ, *m.* un bassoniste.

Фаготъ, *m.* le basson.

Фаetonъ (видъ калѣска), *m.* le phaéton; | —, oiseau, paille-en-cul ou -en-queue, phaéton, oiseau des tropiques, *m.* [sanderie.

Фазаненъ дворъ (фазанарница), *m.* la faisandezau.

Фазанче (пиле), *m.* le faisandezau.

Фазанъ, ка, *s. oiseau*, faisau, ane et -ande; | (приличенъ на жеравъ), faisau gruyeur *m*; | вардачъ на -ны, un faisandier.

Фазъ, *m. Astr.* la phase. [laquir.

Факиръ (турски калугерь), *m.* un fakir et Факля, *sf.* le flambeau; | (дебела свѣтъ), la torche. [rie et factorie.

Факторія, *sf.* le comptoir; | *Com.* la factore.

Факторски помощникъ, *m. Typ.* un sous-prote. [un prote.

Факторъ, *m. Com. Arithm.* facteur *m*; | *Typ.*

Фактъ, *m.* le fait.

Факюлтеть, *m.* la faculté.

Фамиліаренъ, *adj.* familier; -рно, -èrement. — разговоръ, *m.* la confabulation.

Фамилія, *sf.* la famille, ménage *m*, maison, lignée *f* (voyez Челядь).

Фамилни, *adj.* familial.

Фамилно име, *m.* nom patronymique *m.*

Фаланга (у в. в.), *sf.* la phalange; | войникъ отъ —, un phalangite.

Фалбала (шійреть т.), *sf.* le falbala.

Фалконетъ (видъ топъ), *m.* le fauconneau.

Фаллиментъ, *m. Com.* la faillite.

Фармачевтъ

Фалрепъ, *m. Mar.* la tire-veille.

Фалсеть, *m. Mus.* le fausset. [étrave *f*.

Фалстемъ, *m. Mar.* la contre-étrave, fausse-

Фалцхобель, *m.* le feuillet. [glet *m.*

Фалцъ (загнване у подвесаръ), *m.* l'on-

Фалшъ-бортъ, *m. Mar.* le bardis; | -тове,

pl. les falgues et falques *f*.

— кляль, *m. Mar.* la fausse-quille.

— файеръ, *m. Mar.* faux feu *m.*

Фаль, *m. Mar.* la drisse. [vulsionnaire *m.*

Фанатикъ, *m.* un fanatique, illuminé, con-

Фанатисмъ, *m.* le fanatisme; | възбуждамы

—, *va.* fanatiser; | който -бужда —, un

fanatiseur.

Фанатически, *adj.* fanatique.

Фандакъ (хосми), *m. t.* la touffe, toupet, flocen *m*; | (отъ счесано пламя), *Chir.*

le bourdonnet; | вали свѣтъ на -дацы, *v. imp.* il floche.

Фандачасть, *adj.* floconneux. [dango.

Фанданго (испанско изграње), *m.* le fan-

Фантазия, *sf.* la fantaisie, imagination *f*.

Фантазмагорически, *adj.* fantasmagorique; -ски, -ment.

Фантазмагорія, *sf.* la fantasmagorie.

Фантастически, *adj.* fantastique; -ски, -ment.

Фантомъ, *m. Chir.* la fantôme.

Фанфаронъ, *m.* un fanfaron, forfante *m.*

Фара, *sf.* la race, le genre.

Фарватеръ, *m. Mar.* le chenal.

Фардунъ и бакпатагъ, *m. Mar.* le galhauban.

Фарисей, *m.* un pharisien.

Фарисейски, *adj.* pharisaïque.

Фарисейско ученѣ, *m.* le pharisaïsme.

Фармакологія (наука за лѣкове), *sf.* la pharmacologie. [macopée, dispensaire *m.*

Фармакопѣя (былѣрска книга), *sf.* la phar-

Фармацевтика (наука за правяне былѣкы и лѣкове), *sf.* la pharmaceutique.

Фармачевтъ, *m.* un pharmacien.

Фаро (*игра на книги*), *sm.* le pharaon (*voyez* Бассетъ).
 Фарсъ, *sm.* *Théât.* la farce; | актеръ у —,
 Фарфоріенъ камыкъ (*петюнсе*), *sm.* le pétunisé.
 [de falence, *m.*
 Фарфорійны тулы (*за соба*), *sf. pl.* sairreau.
 Фарфорница (*жида*), *sf.* la porcelaine.
 Фарфоръ (*фарфоренъ сѣдъ, фарфоріа*), *sm.* la porcelaine; -оренъ, de porcelaine.
 Фасадъ (*лице на сграда*), *sm.* la façade.
 Фасета, *sf. dim.* la facette.
 Фастацы, *sm. pl.* le casao.
 Фасуль, *sm.* plante, la faséole (*voyez* Бѣль бобъ).
 Фасъ (*на бастіонъ*), *sm.* la face. [fatalisme.
 Фаталнзмъ (*учене за описница*), *sm.* le fatalisme.
 Фаталностъ, *sm.* un fataliste.
 Фатура, *sf.* la facture; | правя —, *va.* facturer.
 Фатурна книга, *sf.* le facturier.
 Фауна (*написане животны*), *sf.* H. nat. la faune.
 Фашенпись, *sm.* Mar. l'estain *m.*
 Фашина, *sf.* Fortif. le fascine.
 Фашинна работа, *sf.* Fortif. le fascinage.
 Фалнсена фабрика и стока, *sf.* la falence-rie; | търговецъ на — стока, *s.* falencier, ére.
 Фаяльс (*ченил т.*), *sm.* la falence; -сень, de falence.
 Февруарій, *sm.* le fevrier; -аренъ, de fevrier.
 Федераленъ, *adj.* fédéral et -ratif.
 Федералнзмъ, *sm.* le fédéralisme.
 Федерация, *sf.* la fédération; | правя —, *va.* fédéraliser.
 Фезъ, *sm.* le bonnet, gasquet *m.*
 Фелбель (*полухадифе, плате*), *sm.* la panne.
 Фелдвель, *sm.* un sergent major.
 Фелдгеръ, *sm.* un courrier de cabinet.
 Фелдмаршалство, *sm.* le maréchalat.
 Фелдмаршалъ, *sm.* Milit. un feld-maréchal;
 | (*и франца*), maréchal de France, *m.*; | жена му на —, la maréchale.
 Фелдшерскы ученикъ, *sm.* un sarabin.
 Фелдшеръ, *sm.* Milit. un chirurgien.
 Фелетонистъ, *sm.* un feuilletoniste.
 Фелетонъ (*литературна сѣдъ*), *sm.* le feuilleton; | писатель на —, un feuilletoniste.
 [félouque.
 Фелука (*малка ладійка*), *sf.* Mar. la féluque.
 Фелытиненъ, *sm.* (калугеръ, ка.), *s.* feillant, antine.
 Феодальностъ, *sf.* la féodalité.
 Феодаленъ, *adj.* féodal; -амо, -lement.
 Фенерче, *sm.* le lanterneau.
 Фенеръ, *sm. t.* la lanterne; 1. Mar. le fanal;
 2. врачовенъ или магическы —, lanterne magique; 3. потаенъ —, вълхвскы —, lanterne sourde; 4. майсторъ или палачникъ на —, un lanternier.
 Феноменъ, *sm.* le phénomène.
 Ферандинъ (*полухоприненъ плате*), *sm.*

la ferrandine; | такачъ на —, un ferrandinier.
 Ферсъ (*въ шахматъ*), *sm.* la reine, la dame.
 Фермата (*точка почиване*), *sf.* Mus. la fermata.
 [fourcher.
 Фертонгъ (*двигамъ —, va.* Mar. désaf-
 Феръ, nom bulgare de la lettre Ф.
 Фестонъ, *sm.* Techn. le feston; | изрѣзвамъ или наживамъ съ -ны, *va.* festonner.
 Фетилна прѣчка, *sf.* le bout-feu.
 Фетиль (*палникъ*), *sm. t.* Artill. la mèche; | (*суканица за конь*), Vétér. l'ortie *f.*
 Фетнишъ (*идолъ у Негритъ*), *sm.* la fétiche;
 | поклонене на —, le fétichisme; | поклонникъ на —, *sc.* fétichiste. [ou fetva.
 Фетъа (*разрѣшене на муфта*), *sf.* le fetta
 Фехтмейстеръ, *sm.* un maître d'escrime; | помощникъ на —, prévôt de salle, garde-salle, *m.*
 Фехтовало искусство, *sm.* l'escrime *f.*
 — обуше, *sm.* la sandale.
 Фехтовачъ, *sm.* un escrimeur, tireur *m.*
 Фехтоване (*бѣне съ сабя*), *sm.* l'escrime *f.*
 Фехтувамъ (*бѣлса съ сабя*), *va.* escrimer, tirer des armes *f.*
 Фибра, *sf.* la fibre.
 Фигура, *sf.* la figure; 1. (*на кула за бѣне часове*), la jaquemart; 2. (*въ шахматна игра*), la pièce; 3. (*малка*), le figurine;
 4. одрано — месато прѣтавена, Point. l'écorché *m.*; 5. (*до полса*), demi-figure.
 Фигурантъ, *ка, s.* Théât. figurant, ante; un comparse.
 Фигуренъ, *adj.* figuré; -рно, -rément.
 Фигурнзмъ, *sm.* Théât. le figurisme.
 Фигурнистъ, *sm.* Théât. un figuriste.
 Фиданка, *sf. t.* (*voyez* Младница).
 Физика (*знанье естество*), *sf.* la physique.
 Физико-лѣкарскы, *adj.* physico-médical.
 — математически, *adj.* physico-mathématique.
 Физикъ (*издырликъ на естество*), *sm.* un physicien.
 Физическы (*и — классъ въ училища*), *adj.* physique; -скы, -ment.
 Физиогномическы, *adj.* physiognomonique.
 Физиогномія (*гадане по лицето*), *sf.* la physiognomonie.
 Физиографически, *adj.* physiographique.
 Физиография (*описане произседене*), *sf.* la physiographie.
 Физиологическы, *adj.* physiologique.
 Физиология (*наука за какъ живѣемъ*), *sf.* la physiologie.
 Физиологъ, *sm.* un physiologiste.
 Физионмистъ, *sm.* un physiionomiste.
 Физионмія (*брѣни на лицето и физиономія*), *sf.* la physiionomie.
 Физиотипъ (*сачесо*), *sm.* le physiotype.
 Филактерія, *sf.* la phylactère.

Финлягранъ (плетена сръбурна или златна работа), *sm.* le filigrane.

Филия, *sf.* (воуе Ръзень). [-ment.

Филологически, *adj.* philologique; -ски,

Филология (познаване езикъ), *sf.* la philologie. [phytologue.

Филологъ (испытатъ на езикъ), *sm.* un philomèle. *sf.* la philomèle.

Филонъ, *sm.* a chape, surplis *m.*, chasuble *f.*

Философически и -фски, *adj.* philosophique; -ски, *ment.*

Философия свѣтовна наука и твърдост на духъ-тъ), *sf.* la philosophie.

Философски камыкъ, *sm.* la pierre philosophale, le grand oeuvre; | търся —, *va.* *fam.* souffler.

Философско азбукни, *sm.* la grammataire.

прѣтиране (за рѣчи), *sm.* la sabbatine.

Философствувамъ, *vn.* philosopher.

Философъ (кижовникъ), *sm.* un philosophe; | -фски, *adj.*

Филска кость, *sf.* l'ivoire *m.*; отъ —, d'ivoire; 1. (сгорена). noir d'ivoire, *m.*; 2. приличенъ на —, éburné et eburnin, *adj.*; 3. ставане на —, l'éburnification *f.*; 4. майсторъ на -сти, un ivoirier.

— лепра, *sf.* *Med.* l'éléphantiasis; | до-каченъ отъ —, *Med.* éléphantique, *adj.*

Филски мръсоль (зурла), *sm.* Blas. la proboscide.

Филотехически, *adj.* philotechnique.

Филь, *sm.* l'éléphant *m.*; -леки, d' — ou éléphantique | (съ шах-мата), le fou ou fol; | водачъ на —, un cornac.

Финалъ, *sm.* Mus. le finale.

Финанси, *sf.* pl. les finances; | въщъ въ —, un financier.

Финансова наука, *sf.* les finances *f.*

Финансовъ, *adj.* financier, -ciel; по -совы дѣла, -èment.

— балансъ, *sm.* l'exercice *m.*

Финикородливъ, *adj.* Bot. dactylifère.

Финикъ (небывающъ пилецъ и съзвѣдие), *sm.* le phénix. [dattier.

Финикъ (финиково дърво), *sm.* arbre, le

Финицы, *sm.* pl. la datte; -никовъ, de datte.

Финта (у фехтоване), *sf.* la feinte.

Фира (избѣтрване), *sf.* la tare.

Фарма (търговска), *sf.* Com. raison sociale *f.*; | подъ -та на еди-кого, Com. sous la raison sociale de.

Фирманъ, *sm.* le firman.

Фиса манжуръ *t.*), *sf.* la marque.

Фискални закони, *sm.* pl. la fiscalité.

Фискъ (царствена жазна), *sm.* le fisc.

Фисташка (зеленъ миндалъ), *sf.* la pistache.

Фисташково дърво, *sm.* arbre, le pistachier.

Фистула, *sf.* Chir. la fistule; | Mus. le faus- set; | разрѣване —, Chir. la syringotomie.

Фистуленъ, *adj.* fistuleux.

Фистулно ножче, *sm.* Chir. le syringotome.

Фитологически, *adj.* phytologique.

Фитология (търгопознание), *sf.* la phytologie.

Фитшекъ, *sm.* *t.* fusée volante *f.*, boudin *m.*;

1. Artill. la fusée 2. (но въздъхъ-тъ), le serpenteau; 3. голѣмъ —, le saucisson; 4. (съ кожа), la timbale; 5. (за пумка), la cartouche; | боятъ — съ коршумъ, cartouche blanche; 6. (за монъ), Artill. la gargousse; 7. снопъ запаалены -ецы, gerbe de feu, girande, *f.*; 8. хвърляне -ецы, feu d'artifice; 9. които прави -ецы, un artificier.

Фишеченъ, *adj.* pyrique.

— санджжъ, *sm.* le wurst.

Фишъ-тали, *sf.* Mar. la candelette.

Фиакръ, *sm.* le fiacre.

Фиалка, *sf.* plante, la violette.

Фиалченъ медъ или сиропъ, *sm.* miel, si-rop violet, *m.*

Фийде, *sm.* le vermicelle et -cel, nouilles et noules, lasagne et lazagne *f.*; | майсторъ и търговецъ на —, un vermicellier.

Фийдина супа, *sf.* potage au vermicelle, *m.*

Фийдино тѣсто (съ Пталъ), *sm.* le kagou.

Фиолетово дърво, *sm.* bois de violette, *m.*

Фиолетовъ, *adj.* violet; | (синио-чървенъ), Bot. *M.d.* violacé. [violâtre, *adj.*

— цвѣтъ, *sm.* le violet; | които бие на —,

Флориятъ, *sm.* le florin.

Флоритуръ, *sf.* pl. Mus. les floritures *f.*

Флагтухъ, *sm.* Mar. l'étamine *f.* [flamant.

Фламинго (чървена гжска), *sm.* oiseau, le

Фламинъ (жрецъ у Римляни), *sm.* un flamme.

Фланговъ, *adj.* *to.tif.* flanquant.

Флангъ, *sm.* Milit. le flanc; -говъ, de flanc.

Флансѣа, *sf.* la flanelle; -лентъ, de flanelle.

Фланкеоръ, *sm.* Milit. un flaqueur.

Фланкирование, *sm.* Fortif. le flanquement.

Фланкирувамъ (закрыля-мъ на хѣбюкъ-тъ), *va.* flanquer.

Флегма (и фг.), *sf.* Med. le flegme et phlegme.

Флегматикъ, *sm.* un flegmatique. [matique.

Флегматически, *adj.* flegmatique et phleg-

Флейта, *sf.* la flûte, flûte *m.*; | свъръ съ —, *va.* flûter. [flûte *m.*

Флейтаръ и -тистъ, *sm.* un flûtiste et flûte,

Флейтица, *sf.* flûte douce ou à bec, *f.*

Флейточовчънъ, *adj.* en bec de flûte.

Флейтраверсиятъ, *sm.* un flûtiste et flûte *f.*

Флейтраверсъ, *sm.* flûte traversière *f.*

Флейтъ (ладя), *sm.* Mar. la flûte.

Флетанъ, *sm.* poisson, le flétan.

Флешъ, *sf.* Fortif. la flèche.

Флиботъ (оландезка ладя), *sm.* le fibot.

Флибутиеръ (морски разбойникъ), *sm.* un filibustier. [verain, *m.*

Флигель-адютантъ, *sm.* Milit. aide du sou-

Флигелманъ, *sm.* Milit. un guide.

Флинта, *sf.* le fusil. [flint-glasse.

Флинтгласъ (кристално стъкло), *sm.* le

Флѳонго (клубъ дватака), *sm.* la rosette.

Флогистически, *adj.* Méd. phlogistique.

Флогистонъ, *sm.* Chir. le phlogistique.

Флора (цвѣтна книга), *sf.* la flore; || (*съ* почетомъ Флоры), floral, *adj.*; || съчинитель на —, un floriste. [дина), *sm.* le floréal.

Флореаль (мѣсець на републиканска го-

Флорентинска тачта, *sf.* la florence.

Флорентова лента, *sf.* le padou.

Флорентъ (копринена ивица), *sm.* le fleur.

Флортимберсъ, *sm.* Mar. la varangue.

Флортимъ-боръ [поставена часть при —, Mar. le talonnier.

Флота, *sf.* l'armée *f.*; || отредъ — или дивизия, Mar. la division. [escadrille *f.*

Флотилія (малъ-ъ флотъ), *sf.* la flotille.

Флотъ (морски сили), *sm.* la marine; || Mar. la flotte; || *fig.* le pavillon.

Флюксн способъ, *sm.* Alg. calcul ou méthode des fluxions, *m.*

Флюсъ, *sm.* Chim. le flux; 1. (подпунуване отъ настинка), Méd. la fluxion; || наклоненъ на —, fluxionnaire, *adj.*; 2. (растопително срдство), Chim. le fondant.

Фокусенъ, *adj.* Opt. focal.

Фокусъ (запалителна точка), *sm.* Phys. le foyer; || двата -куса на еллипсисъ-тъ, Géom. les singliots *m.*

Фокъ, *sm.* la misaine; 1. -боръ, *sm.* mât de misaine, *m.*; 2. (на галера), Mar. le trinquet; 3. -стаксель, *sm.* Mar. la trinquette.

Фоліантъ (книга на цѣлъ листъ), *sm.* Typ. l'infolio *m.*

Фомахандъ (звѣзда), *sm.* Astr. le fomalhaut.

Фондове, *sm.* pl. fonds publics *m.* [fonticula.

Фонтанела, *sf.* Méd. l'exutoire *m.*; || Anat. le

Фонтанель, *sf.* Méd. le cautère; || валяче за -ли, pois à cautère, *m.* [Исплююкы).

Форда, *sf.* i. le chiffonnage, *parure f.* (voy.

Фордевиндъ [върва на —, *vn.* Mar. mûler en roupe *f.*

Форейторъ, *sm.* un postillon.

Форзенлъ, *sm.* Mar. un éclaireur.

Форма, *sf.* la forme; 1. въ истинска —, en forme probante; 2. пшмъ по —, *va.* formuler; 3. който нѣма прилична —, informe, *adj.*

Форма, *sf.* arbrisseau, la viorne.

Формаленъ, *adj.* formel; -лно, -lement.

Формалистъ, *sm.* un formaliste.

Формалности (*съ нисма*), *sf.* pl. l'étiquette *f.*

Формалность, *sf.* la formalité. [format.

Форматъ (кросжъ на книга), *sm.* Typ. le

Формена мантия (за сдѣлници), *sf.* la robe.

Форменъ, *adj.* d'ordonnance *f.*

Формула, *sf.* la formule.

Формуляръ, *sm.* le formulaire, protocole *m.*

Формы (прѣчиненъ редъ), *sf.* pl. la solennité, les cérémonies *f.*; || *fam.* les formalités

f.; || вардя законнитъ —, *va.* se mettre en règle *f.*

Фосбрея, *sf.* Fortif. fausse braie *f.*

Фосфоризация, *sf.* Chim. la phosphorisation.

Фосфориста кисѣлина, *sf.* acide phosphoreux *m.* [phure.

Фосфористо съединене, *sm.* Chim. le phos-

Фосфорическа свѣтлина, *sf.* la phosphorescence.

Фосфорни и -рически, *adj.* phosphorique.

Фосфорнокисѣла соль, *sf.* Chim. le phosphate; || прѣобрыщамъ на —, *va.* Chim. phosphoriser.

Фосфоросвѣтенъ, *adj.* phosphorescent.

Фосфоръ (свѣтоносъ) *sm.* le phosphore

Форте (дѣката) *adv.* Mus. forte.

Фортепианнстъ, *ка, sa.* pianiste.

Фортепиано, *sm.* le piano et -forté ou forté-piano; 1. (*съ голѣма класиатура*), piano à ravalement; 2. крыло отъ —, piano à queue; 3. пригласамъ на —, *va.* tenir le piano.

Форточка, *sf.* le guichet.

Фортуна, *sf.* la tourmente.

Фортуневъ, *adj.* Mar. tourmenteux.

Фортунка (видъ игра), *sf.* le trou-madame.

Фортъ, *sm.* Milit. le fort.

Фортификация (наука), *sf.* la fortification.

Форумъ (межданъ въ Римъ), *sm.* le forum.

Форъ-стенги-стаксель, *sm.* Mar. le tourmentin.

— штевень, *sm.* Mar. l'étrave *f.*

Фотографирувамъ *va.* photographier.

Фотографически, *adj.* photographique.

Фотографическо изваждане, *sm.* la photographie. [ou héliographie.

Фотографія (свѣтописъ), *sf.* la photographie

Фотографъ, *sm.* un photographe.

Фотометрически, *adj.* photométrique.

Фотометрія (свѣтомѣрие), *sf.* la photométrie.

Фотометръ (свѣтомѣръ), *sm.* le photomètre.

Фраза (и Mus.), *sf.* la phrase; || съчинявамъ -зы, говоря съ -зы, *va.* phraser.

Фразеология (наука за изричане), *sf.* la phraséologie.

Фракъ (мѣжка дрѣха), *sm.* le frac, habit *m.*

Франжинанъ (мидална прѣжиница), *sm.* le frangipane.

Франко, *adv.* franc de port; 1. (за нисма), port payé *m.*; || Com. l'affranchissement *m.*; 2. (безъ плащане разности), Com. franco.

Франкски езикъ, *sm.* langue franque *f.*

Франкъ (монета, 180 пары), *sm.* un franc.

Франмасонство (-сонска община), *sm.* la franc-maçonnerie. [de franc-maçon.

Франмасонъ, *sm.* un franc-maçon; -сонски,

Францисканецъ, *sm.* un franciscain.

Францискански калугеръ, *ка, s.* cordelier, ère; récollet, ette; un observantin, un minime.

Франція, *sf.* les lis *m.*

Фрауль, *sm.* plante, le fraigier.

Фраулы, *sm. pl.* la fraise des jardins.
 Фрегатска направа, *sm. Mar.* frégaté, *adj.*
 Фрегатъ (ладия), *sm.* la frégate; | малъкъ —, *Mar.* le frégaton.
 Фрейлнна, *sf.* fille d'honneur, *f.*
 ренологически, *adj.* phrénologique.
 Френология (хъртукослосие), *sf.* la phrenologie.
 Френологъ, *sm.* un phrenologiste et -logue.
 Френска брава, *sf.* la bénarde et serrure bénarde.
 Френски, *adj.* français, gallican; 1. страсть къмъ всяко -ско нѣщо, la gallowanie; 2. приема — край (за дума), *v. imp.* il se francise; 3. приемамъ -ски обычаи, *va.* se franciser; 4. видъ за -ско происхождение на ладия, *Com.* la francisation.
 — орсель, *sm.* la pabelle ou orseille de terre.
 — увратъ, *sm.* (voyez Акръ).
 Фрескъ (хунописъ по зидъ съ варлива вода), *sm.* la fresque.
 Фризъ (и платъ), *sm. Archit.* la frise; | (съ фигури въдрове), *Archit.* le zoophore.
 Фрикандо (тележко месо надупчено съ сланина), *sm.* le fricandeau.
 Фрикасе (прѣжено месо), *sm.* la fricassée.
 Фримеръ (мѣсецъ на републиканска година), *sm.* le frimaire.
 Фритта (стаклена смѣсь), *sf.* la fritte; 1. правяне —, le frittage; 2. топене —, la fritte; 3. стопявамъ —, *va.* fritter.
 Фронда (партия), *sf.* la fronde; | придръжникъ на —, un frondeur.
 Фронтонъ, *sm. Archit.* le fronton.
 Фронтъ (войска), *sm. Milit.* le front; | люлъяне на —, *Milit.* le flottement.
 Фруктидоръ (мѣсецъ на републиканска година), *sm.* le fructidor.

Фруктъ, *sm.* le fruit.
 Фрунтъ (истерлевамя — на една войска повече отъ друга, *va.* Milit. déborder.
 Фуроръ, *sm. Chim.* le fluor.
 Фуга, *sf. Mus.* la fugue.
 Фугасъ (малка мина), *sm. Milit.* la sougasse et -gade.
 Фудеръ (буре), *sm.* le foudre.
 Фузелеръ, *sm.* un fusilier; -пенъ, de fusilier.
 Фузионистъ (съ политика), *sm.* un fusionniste.
 Фуксія, *sf. arbrisseau,* la fuchie et fuchsia.
 Фуляръ (хърпа и платъ), *sm.* le foulard.
 Функция, *sf. Math.* la fonction. [gard m.
 Фунтовъ топъ, *sm. Artill.* l'épingare et épin-
 Фунтъ (дражъ t.), *sm.* la livre; | половина —, un marc.
 — стерлингъ, *sm.* livre sterling m, pound m.
 Фура, *sf. Milit.* le caisson; | (дългиста талига), le guimbarde.
 Фуражиры (отпредъ за фуражировка), *sm. pl.* le fourrage.
 Фуражировка, *sf.* le fourrage.
 Фуражирувамъ, *va.* fourrager.
 Фуражиръ, *sm. Milit.* un fourrageur.
 Фуражка, *sf.* bonnet de police, m.
 Фуражъ, *sm. Milit.* le fourrage.
 Фургонъ (дълги кола), *sm.* le fourgon.
 Фурія, *sf. fig.* la furie.
 Фурнажия (пещаръ), *sm.* un fournier.
 Фурния (пещъ), *sf.* le four.
 Фуршитатъ, *sm. Milit.* le charroi.
 Футокъ, *sm. Mar.* le genou.
 Футляръ, *sm.* l'étui m.
 Футъ (мѣрка), *sm.* le pied.
 Фжеля, *sc.* un bégue.
 Фжеля, *vn.* barbouiller.

— X. —

X

X (xa), la 22ème lettre de l'alphabet bulgare.
 Ха, ха! *interj.* 'ha; | — де, sus.
 Хабъ, *va.* corrompre.
 Хавлия, *sf. t.* le peignoir.
 Хавузь, *sm. t.* (voyez Язъ).
 Хажийска патерница, *sf.* le bourdon.
 Хазна (имотъ, имане), *sf. t.* le trésor, caisse, coffre de l'état m; 1. (на оржѣе), le tonnerre; 2. царствена —, le fisc; | затичане за обогатяване на —, la fiscalité; || ревностенъ за —, fiscal, *adj.*; 3. плащамъ на -та, *va.* financer, 4. потуляване на царствена —, le péculat; | потуляникъ на —, un péculateur; 5. правда на -та отъ нѣмане напосѣдници, *Jur.* la déshérence.
 Хазнатарство, *sm.* la trésorerie, le trésor.

Хакабортъ

Хазнатаръ, *ка, s.* trésorier, ère; payeur, euse; un argentier; | каша на —, la trésorerie; | (чистилиникъ на хале), un vidangeur (voyez Ключаръ).
 Хазненъ, *adj.* fiscal.
 Хайверастъ, *adj.* sural; | (за рыба), оувѣ.
 Хайверъ, *sm.* le caviar, le frai; 1. (съ оувѣ), la boutargue et botargue; 2. (у рыба), les oeufs m; 3. хвърляне — (за рыба), le frai; | (за селѣ), le relouage; 4. хвърля си -тъ (за рыба), *v. imp.* il fraie; 5. мѣсто дѣто рыбытъ си хвърлятъ -тъ, la fraiére. [courage!
 Хайде! *interj.* 'hourra et 'hourah; | — дръште!
 Хайдутинъ, *sm. t.* un heiduque; -тски, d'heiduque (voyez Вълхва).
 Хакабортъ, *sm. Mar.* le couronnement.

Хакамъ, *va.* pousser, lancer, ruer.

Хакъ (*правда, цѣнене, гласене*), *см. т.* (*воуеы Плата*).

Халавжиска хартія, *sf.* maculature grise *f.*

Халдейскн языкъ, *sm.* langue chaldaique *f.*

Халдейско тълкуване (*на Библия*), *sm.* le targum.

Хале, *sm.* le cabinet, cabinet d'aisances, lieux d'aisances, retraits, privé, garde-robe *m.*, les commodités, les latrines *f.*; | *Mar.* les bouteilles *f.*; | нечистотія отъ —, la gadoue (*воуеы Заходъ*).

Халива, *sf.* l'habit *m.*; | съ — на гърбина, vie et bagues sauvées.

Халище, *sm.* la couverture.

Халка, *sf. т.* boucle de porte, *f.* (*воуеы Брънка*).

Халкографически, *adj.* chalcographique.

Халкография, *sf.* la chalcographie.

Халосанъ, *adj.* insensé.

Халтаво (*права по —, va.* dénouer).

Халцедоненъ, *adj.* calcedonieux.

Халцедонтъ, *sm.* la calcedoine.

Халчица (*брънка*), *sf. т.* la virole.

Хамалинъ, *sm. т.* (*воуеы Тварникъ*).

Хамалски самаръ, *sm. т.* crochets de partefait, *m.*

Хамелеонъ, *sm.* reptile, le caméléon.

Хамотаръ, *sm.* un bourreller; | (*и сѣдларъ и юздаръ*), un 'harnacheur.

Хамотна стая, *sf.* la sellerie.

Хамоть, *sm.* le joug, bride *f.*, collier *m.*; 1. грѣдникъ на —, l'attelle *f.*; 2. задишката на —, l'avaloir *f.*; 3. турямъ — на конь, *va.* encharner; 4. сѣнѣване —, le déharnachement; 5. свалѣнь —тъ на конь, *va.* déharnacher.

Хамоты (*за карета*), *sm. pl.* la soupente.

Хамстеръ, *sm.* tam. le 'hamster. [*f.*

Ханза (*ханзейски съюда*), *sf.* 'hanse ou anse

Ханзеатически, *adj.* 'hanseatique ou anseatique. [coutelas *m.*

Ханжаръ, *sm. т.* le kandjar et kangiar, sabre,

Ханство (*ханско господарство*), *sm.* le kanat ou khanat. [Гостилница).

Ханъ (*съ Турско*), *sm.* le kan ou khan (*воуеы*

Хаосъ, *sm.* le chaos.

Хаотически, *adj.* chaotique.

Хапевъ (*приличенъ на хапе*), *adj.* pilulaire.

Хапене, *sm.* la démangeaison: | (*отъ стружки*), *Méd.* le coeume.

Хапива подигравка, *sf. fam.* le lardon; | — ливо са шутявань *sm. fam.* lardonner.

— рѣчъ, *sf.* pointe d'ironie, de raillerie.

Хапиво шутяване, *sm. fam.* la carabinade.

Хапивъ, *adj.* mordant, pointilleux, sarcastique, 'hargneux, amer; | *fig.* salé; | *Méd.* cathartique.

— сатирикъ, *sm. fig.* на emporte-pièce.

Хапивы и бодявы думы, *sf. pl. fig.* un coup de patte *f.*

Хаплю, *s.* bouledogue; hargneux, *adj.*

Хапове, *sm. pl. fig.* la dragée.

Хапъ, *sm.* la pilule; | подслаждамъ —, *va. fig. fig.* dorer la pilule; | захлуци (*хутѣла*) за —пове, le pilulier.

Хапя, *va.* mordre, piquer; | (*съ думы*), *fig.* flageller; | ханя, *v. imp.* il démange.

Харакосанъ, *adj.* réglé.

Харакосвамъ (*набрѣждавамъ*), *va.* régler.

Харакосване, *sm.* le réglage.

Харакосникъ, *sm.* un régleur. [rative *f.*

Характеристическа буква, *sf.* lettre figurative.

Характеръ, *sm.* le caractère, nature, qualité *f.*, tempérament *m.*; | стоя твърдъ на своя си —, *vn.* être soi. [radj, capitation *f.*

Харачъ или Бедель, *sm.* le caratch et са-

Харбийно колелце, *sm.* l'embouchoir *m.*

Харбія (*съ вимло*), *sf. т.* le tire-balle; 1. (*съ сърбидель*), *Milit.* le chat; 2. (*съ пужы за изваждане платилка*), le tire-bourre; 3. мѣсто за — у оръжіе, le tenon.

Хардалиникъ и —ларъ, *sm.* le moutardier.

Хардалино сѣме, *sm.* le sénévé ou moutarde. — зърно, *sm.* grain de sénévé ou moutarde.

Хардалъ, *sm. т.* plants, le sénévé ou moutarde; | посявамъ съ —, *va. Méd.* sinapiser; | налагане съ —, *Méd.* le sinapisme.

Харемны брабончицы *sf. pl.* pastilles du séral, *f.*

Харемъ (*хинекомъ*), *sm. т.* le 'harem, le séral.

Харенъ, *adj.* bon.

Харіусъ, *sm.* poisson, l'ombre et -chevalier.

Харкъ, *sm.* le canal, bief ou biez *m.*

Хърлавъ, *adj.* exténué, valétudinaire; | *fig.* mou ou mol.

Харманъ, *sm. т.* (*воуеы Гумно*).

Харно, *adv.* bien, bravo et bravissimo; | по —, mieux; | нѣ —, mal.

Харо, *sm.* un insensé.

Харпія (*у е. е. у Франкы*), *sf.* la francisque; | (*самодива*), la 'harpie.

Харта, *sf.* la charte ou chartre; 1. (*географическа*), carte géographique; 2. набрѣдене или събрание —ты, *Geogr.* la cartographie; 3. пазать на —ты, un chartrier.

Хартографически, *adj.* cartographique.

Хартійка (*мехуръ т.*), *sf.* le cachet.

Хартійна подлога, *sf.* le garde-main; | *Typ.* le porte-page.

— свивка, *sf.* le cornet.

— фабрика, *sf.* la papeterie.

Хартіино вещество, *sm.* la bouille.

— хвърчало, *sm.* l'argonaute *m.*

Хартіинъ, *adj.* papugacé.

— фабрикантъ, *sm.* un papetier.

Хартіинъ харъ (*хармѣна т.*), *sf. pl.* papier monnaie *m.*, assignat *m.*; | пуцане — на вървѣтъ, la monétisation; | пуцанъ — да вървати, *va.* monétiser (*воуеы Ассигнація*).

Хартія (*бѣла книга за писане*), *sf.* le pa-

pieg; -тинъ, de papier; 1. бита —, papier maché; 2. варосана —, papier fossile; 3. ласкава гладка —, papier de verre; 4. набръздана — на пръчки и *Мис.* нотна —, papier réglé; 5. пощанска —, papier à lettres; 6. прозирна — за вадене образы, papier gélatine; 7. шърена — за стъни, papier peint ou teinture; 8. правяне — и търговия съ —, la papeterie; 9. продавачъ на —, un papetier; 10. (*документъ*), la pièce; 11. видъ най-добра —, papier tellière; 12. (*за ошиване*), papier gris; 13. (*вжнута на осмакъ*), *Тур.* in-octavo m; 14. (*на цѣлъ невжнута листъ*), in-plano m; 15. (*на четвъртакъ*), in quarto m; 16. (*на 16*), in-seize m; 17. (*на 32*), in-trente deux m; 18. (*на 24*), in-vingt-quatre m; 19. (*на 18*), in-dix-huit m; 20. (*на 12*), in-douze m; 21. вързопъ —, la liasse; 22. (*солѣкъ форматъ*), papier jesus m, colombier m; 23. плъщъ —, *va.* papérasser; 24. само на —, *adv. fam.* en peinture; 25. събране погрѣбни -тинъ, le spicilège; 26. папирова —, *plante*, le papyrus.

Харчене, *sm. t.* la dépense (*voyez Разноска*).
Харчове, *sm. pl. t. Jur.* le dépens (*voyez Разноски*).

Хасеки, *sm. t.* l'assaki et khaséki f.

Хатти-шернѣ (*султанска заповѣдъ*), *sm.* le 'hatti-cherif.

Хатъ, *sm. t.* la chartre ou chartre; || *пазачъ* на -тове, un chartrier. [*d'obusier*]

Хаубица (*монъ*), *sf.* l'obusier; -бученъ, Хахане, *sm.* l'philarité f.

Хаша (*покрышка на сѣдло*), *sf. t.* la schabraque, 'houssé, barde f. [hachich m.]

Хашиниъ (*видъ абиона*), *sm.* l'haschisch et Хаятъ, *sm. t.* la salle, sommellerie f.

Хвакаръ, *sm.* un traîneur. [glete.]

Хвакче (*за ловене стичета*), *sm.* la régine-Хвакъ (*капанъ t.*), *sm.* le piège, trébuchet, ranneau, rets m, embûche f; 1. *fig.* le traquet, pot au noir m; 2. (*за ловене стичета*), la tirasse; || *Vén.* la répuce; 3. (*за мышки*), quatre de chiffre; 4. залагамъ —, *va.* ranneauter, dresser ou tendre des embûches; 5. лова съ — стичета, *va.* tirerasser.

Хвала, *sf.* l'éloge m; || (*ижнъ*), le magnificat; *fig.* l'encens m.

Хвалба, *sf.* la louange.

Хвалбенъ, *adj.* louer.

Хвалбивенъ, *adj.* ostentateur. [tion f.]

Хвалбивость, *sf.* la fanfaronnerie, ostentation.

Хвалбивство, *sm.* la vanterie, vanité, gasconnade, suffisance, jactance f; || безъ —, sans vanité.

Хвалбивъ, *adj.* vaniteux, fanfaron, jactancieux, suffisant, gascon, avantageux en paroles f, monter sur des échasses f; || *fam.* vantard, un olibrius.

Хвалене, *sm.* la louange.

Хвалильникъ или Хвалникъ, *s.* louangeur, euse; laudateur, trice; un applaudisseur, approbateur m; || *fig.* un claqueur; || *fam.* s. loueur, euse.

Хвалопрѣденъ, *adj.* jactancieux.

Хвалопрѣдство, *sm.* la forlanterie, braverie, rodomentade, jactance, charlatanerie f et -tanisme m.

Хвалопрѣдъ, *ка, s.* vaniteux, euse; vantard, arde; gascon, onne; craqueux, euse; un 'hâbleur, vendeur de mithridate, abatteur (de bois), enfonceurs de portes ouvertes, avaleur de charrettes ferrées, charlatan m, glorieux *adj. m*; 1. *fig.* un emballer, thuriféraire m; 2. *fam.* un fendant, matamore, claquedent, rodomont, bravache, sacripant, tranche-montagne, tueur de gens, capitain, olibrius, crâne m.

Хвалство, *sm.* la 'hâblerie f, crânerie f, aparat m; || *fig.* la parade; || *fam.* la crâquerie.

Хваля, *va.* louer, approuver à, sonner, 'habler, se prélasser; 1. *fl.* prôner; 2. *fam.* louer; 3. (*Богъ*), magnifier; 4. (*себе-си*), *sm.* se louer; 5. -*ca, vr.* se vanter, se faire valoir, se faire un mérite de, s'applaudir de, triompher de; 6. *fig.* faire claquer son fouet; 7. *fam.* se panader; 8. (*съ вѣщо*), se faire parade de, se targuer de, faire ostentation de; || *fig.* faire étalage de; || (*самъ-си*), *fig.* se donner les violons de.

Хванатъ (*отъ*), *adj.* saisi.

Хватане (*хвтанъ*), *sm.* la préhension.

Хватъ, *sm.* l'attrapoire; || (*сѣно*), le bouquet; || (*цото и да е*), la brassée.

Хванцамъ, *va.* saisir, prendre, recevoir, empoigner, surprendre; 1. *pop.* agripper; 2. (*бащо*), *fam.* lanterner; 3. (*болестъ*), attraper; 4. (*хунушачи*), achalander; 5. (*скоро*), précipiter; 6. (*хора за на ладя*), *Mar.* emmariner; 7. -*ca* (*съ нѣкого*), *vr.* se joindre; 8. хващаса (*накъ*), *v. imp.* il revient; || (*за снагата*), il s'animalise; 9. хваща ми са, il vient bien à; 10. хващатса (*за растенеа*), ils reprennent.

Хващане, *sm.* l'attouchement m; || (*хунушачи*), l'achalandage m.

Хвойна, *sf. plante*, le fenouil.

Хвойнена ракия, *sf.* le fenouillet et -lette f.

Хвойнено сѣме, *sm.* le fenouil.

Хвърчатъ (*мѣшкажия t.*), *sm.* un buveur, godailleur m.

Хъркамъ и рѣж, *sm.* voler, voler, voltiger, fuir; 1. (*бържъ*), dagger; 2. (*накъ*), revoler; 8. хвърятъ (*край*), *v. imp. fig.* ils rasent.

Хвъркане, *sm.* le vol, voltigement m, volée f, essor m; || на —, à la volée; || отъ выскочина на пилетно —, vue d'oiseau.

Хвърката рыба, *sf.* poisson, l'hirondelle *f.*
Хвъркато куче (*прѣбохъ изъ прилѣвъ*), *en.* *matm.* la roussette et rougette.

Хвъркати, *adj.* volant; || *Chim.* volatil.
— мостъ, *sm.* la traîlle.

— отредъ *sm.* *Milit.* camp volant *m.*

Хвъркнувамъ, *vn.* s'envoler.

Хвъркнуване, *en.* *fig.* la saillie.

Хвърлива мръжа (*сюрт.ме т.*), *sf.* le tramail ou trémail.

Хвърливо пушкание, *en.* le projectile.

Хвърчило, *sm.* le cerf-volant, le volant.

Хвърчливъ, *adj.* *Chim.* essentiel.

Хвърчъ (*на високо*), *vn.* se guinder; || колкото може хвърчи бързо, il vole à tire-d'aile *m.*

Хвърляи, *adv.* *Milit.* en joue.

Хвърлямъ, *va.* jeter, projeter, fronder, lancer, pousser, avorter, semer, quitter, ruer, abandonner; 1. *pop.* flanquer; 2. (*възбогъ*), *berner*; 3. (*всичко на едно мѣсто*), *tripoter*; 4. (*долу*), *détrôner*; 5. (*прошъ на долу*), *faire dégringoler*; 6. (*въ джизмъ*), *abimer et abuser*; 7. (*едно възъ друго*), *brouiller*; 8. (*игра на жйрптъ*), *darder*; 9. (*жребъ*), *tirer ou jeter au sort m.* baloter; || лямъ жребъ за мене, être ballotté; 10. (*изново, пакъ*), *rejeter*; 11. (*книгы*), *couper*; 12. (*котка, желъзо*), *anerer ou mouiller*; 13. (*дѣв коткы накрътъ*), *Mar.* affourcher; 14. (*съ оружје*), *décharger*; 15. (*ня вино*), *fat.* flûter; || *pop.* pinter; 16. (*въ прѣжде*), *aventurer*; 17. (*съ пушка*), *tirer*; 18. хвърля кътъ (*за конъ*), *v. imp.* il rue; 19. *-са, vn.* se projeter, se ruer sur, s'abandonner, se flanquer, s'aventurer, s'élaner, tomber sur, se précipiter, s'abattre; 20. (*накрѣдъ*), *fig.* rompre la glace; 21. (*на шя*), *sauter*.

Хвърляне, *sm.* le jet; 1. *Мec.* la projection; 2. (*жребъ*), *tirage au sort, m.*; 3. (*книгы*), *la coupe*; 4. (*кжъ, задница*), *la ballottage*; 5. (*облы жребъ*), *la ballottage*; 6. (*фишецы*), *pièce d'artifice, f.*

Хвъръ-хвъръ (*гласъ*), *sm.* le froufrou.

Хаучене, *sm.* le mugissement, ébrouement *m.*

Хвучливъ, *adj.* mugissant.

Хвучъ, *v. imp.* ils mugissent.

Хей! *interj.* 'hé, 'holà; || *fat.* dame!

Хеламъ-портъ, *sm.* *Mar.* le jamière.

Хемна (*стара Римска жѣрка*), *sf.* l'hémine *f.*

Хендекъ, *sm. t.* la gorge; || *Fortif.* la descente; || — децы, *pl.* *Milit.* le fort (*voyes* Прокопъ). [*dique f.*

Хермидна (*гербовање*), *sf.* science héral-

Хергиле (*надзиратъ на —*), *un* garde-étalon.

Хергилежия (*владикъ на конѣ*), *sm.* un 'harassier.

Хергилски конъ, *sm.* le badinant.

Херолдмейстеръ, *sm.* roi d'armes, *m.*

Херолдски жезалъ, *sm.* la caducée.

Херолдъ, *sm.* 'héraut d'armes, *m.*; || (*про-тогеръ*), *un* 'héraut.

Херрихуты, *sm. pl.* les 'hernutes ou frères moraves, *m.*

Херувимски, *sm.* chérubique.

Хертвинъ, *sm.* le chérubin.

Херуглица (*церковна*), *sf.* la bannière;

(*и fig.*), l'étandard *m.* (—nonier).

Херуглицоносецъ, *sm.* un gonfalonier et

Херцогния, *sf.* une duchesse.

Херцогски, *adj.* ducal.

Херцогство, *sm.* le duché; || (*което влада жена*), *duché femelle*; || (*съ достоинство перъ*), *le duché-pairie*.

Херцогъ, *sm.* un duc.

Херъ, *sm.* nom bulgare de la lettre X.

Хи, хи! *interj.* 'haie. [*hidalgo.*

Хидалго (*дворянинъ въ Испанія*), *sm.* un

Хилалъ (*чисти-ушо*), *sm. t.* le cure-oreille, auriscalpe *m.*

Хиловъ (*отъ млѣченъ сокъ*), *adj.* chyleux.

Хилоносецъ сѣдъ, *sm.* *Anat.* vaisseau chylifère *m.*

Хилусъ (*млѣченъ сокъ*), *sm.* le chyle.

Хиляденъ *adj.* millième, millénaire; || *num.* mille.

Хилядна частъ, *sf.* le millième.

Хилядо, *adj. num.* mille; 1. *sm.* le millier, chiliade *f.*; 2. — милиона, *Arithm.* un milliard ou billion; 3. — билліона, *Arithm.* un quadrillion.

— годникъ, *sm.* le millénaire.

— листникъ, *sm.* la millefeuille ou herbe militaire.

— лѣтникъ (*срѣтикъ*), *sm.* un millénaire.

— началникъ, *sm.* un chiliarque.

— нога, *sf.* insecte, le mille-pieds, iule et jule *m.*

— триллиона, *sm.* *Arithm.* un sextillion.

— шупливъ, *adj.* le millépore.

Хилядж, *va.* faire mille piastres.

Химическа Пещъ (*купина звѣзды*), *sf.* *Astr.* le Fourneau.

Химически, *adj.* chimique; —ски, —ment.

Химикъ, *sm.* un chimiste.

Химія, *sf.* la chimie; на —, de chimie.

Хирагра, *sf.* la chiragra.

Хирагрикъ, *sc.* chiragre.

Хирагрически, *adj.* chiragrique.

Хирилогически, *adj.* chirolgique.

Хирилогия (*говорене съ пръсти*), *sf.* la chirologie.

Хириоматникъ, *s.* chiromancien, enne.

Хириомантия, *sf.* la chiromancie.

Хириотонія, *sf.* la chirotonie.

Хирургически, *adj.* chirurgial et -gique.

Хирургія (*лѣкарска наука*), *sf.* la chirurgie.

Хирургъ, *sm.* un chirurgien, opérateur *m.*

Хитонъ, *sm.* le tunique.

Хіатусъ (*отъяне*), *sm.* l'hiatus *m.*
 Хіадинтъ (*красныя*), *sm.* la vermeille.
 Хіена (*барска*), *sf.* quadr. l'hyène *f.*
 Хладенъ, *adj.* frais, froid.
 — вѣтеръ, *sm.* Mar. la fraîcheur.
 Хладность, *sf.* la tiédeur.
 Хладнавъ, *adj.* tiède; — во, ment; | *правя* —, *va.* tiédir.
 Хладникъ (*на машина*), *sm.* Méc. le c n.
 Хладничекъ (*за вѣтеръ*), *adj.* gaillard.
 Хладно, *adv.* fraîchement, froidement.
 — кровенъ, *adj.* indifférent, flegmatique et phlegmatique; | *фг.* impassible, froid pour; | (*сжмъ*), *фг.* avoir le pied marin.
 Хладнокровіе, *sm.* l'indifférence *f.* sang-froid *m.* impassibilité *f.*; | *фг.* le flegme et phlegme; | *сж* —, *adj.* de sens rassis.
 Хладнокровно, *adv.* froidement, de sang-froid, de sens rassis.
 Хладкъ, *adj.* le frais.
 Хладъ, *sm.* la fraîcheur, frais *m.*
 Хламиды (*римска епанча*), *sf.* la chlamyde.
 Хлапамъ (*мужы*), *va.* gober des mouches; | *хлапа* (*за подкова*), *v. imp.* il loche; | *хлапать* (*за обуца*), ils claquent.
 Хлапакъ, *s.* un boursier.
 Хлапалницы (*обуца*), *sm. pl.* la claque.
 Хлапане, *sm.* la claquade, claquement *m.*
 Хлапне, *sm.* un garçon, fils, moutard, petit bonhomme *m.*; 1. *fat.* un grimelin; 2. (*идъ гологацъ*), un culottin; 3. (*за прашане горъ долу*), un trottin; 4. (*за сабуване ботушы*), un tire-botte.
 Хлапонецъ, *sm. s.* petit, ite; un marmot; | *fat.* un bambin; | *пор.* un mioche.
 Хлапаю, *sm.* une dupe; | *фг.* un gobe-mouches.
 Хлапникъ и Лапникъ, *sm.* un rustaud, rustre *m.*
 Хливя, *sm.* (voies Липъ).
 Хлопамъ, *va.* frapper; | (*накъ*), rebattre; | *хлопаса*, *v. imp.* il cogne.
 Хлопане (*накъ*), *sm.* le rebattage; | *правя* —, *va. фг.* donner de la tablature.
 Хлопотанва и мѣсна работа, *sf. фг.* l'opéra *m.*
 Хлопотливъ, *adj.* tracassier, vétilleux.
 Хлопотни, *sf. pl.* les soins *m.*; | *имамъ много* —, *sm.* être dans de beaux draps.
 Хлопота, *va.* ravander; 1. *фг.* se trémousser; 2. — са, *vr.* tracasser; 3. (*за идѣше*), valetier.
 Хлориста кисѣлина, *sf.* acide chloréux *m.* — соль, *sf.* Chim. l'hydrochlorate *m.*
 Хлористо-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydrochlorique *m.*
 Хлористъ, *adj.* chloruré.
 Хлористый металлъ, *sm.* Chim. le chlorure.
 Хлористъ, *adj.* Chim. chloristique.
 Хлорновата кисѣлина, *sf.* acide chlorique *m.*

Хлорноватокисѣла соль, *sf.* Chim. le chlorate.
 Хлороформъ, *sm.* Méd. le chloroforme.
 Хлоръ, *sm.* Chim. le chlore.
 Хлѣбокъ (*сѣрана*), *sm.* la flanc; 1. Anat. l'hyposcandre *m.*, paroi *f.* bassinet *m.*; 2. болѣжъ въ — тѣ, Méd. la pleuralgie; 3. удране въ — тѣ, la fianconade.
 Хлѣбоченъ, *adj.* latéral; — чно (*отъ сѣрана*), *adv.* —lement; | collatéral; въ — чна линия, —lement; | Fortif. flanquant.
 — зидъ, *sm.* le bajouer.
 — или Лажанъ мѣсецъ, *sm.* Astr. la parasélène.
 — пѣжъ, *sm.* voie ou gare d'évitement, *f.*
 Хлѣбочна аллея, *sf.* la contre-allée.
 — галерей, *sf.* Théât. le pourtour.
 — стѣна (*на рудна жила*), *sf.* Minér. la salbande. [le roulis.
 Хлѣбочно клатене (*на ладия*), *sm.* Mar.
 — или Лажанъ сѣнце, *sm.* Astr. le parhélie et parelie.
 — скачане (*на конъ*), *sm.* le soubressaut.
 Хлѣбочны коленицы (*на станция*), *sm. pl.* voie de garage, voie ou gare d'évitement, *f.*
 Хлѣмнина, *sf.* Archt. le cavet. [cave *f.*
 Хлѣмната синя жила, *sf.* Anat. veine
 Хлѣмнатъ, *adj.* cave.
 Хлѣмъ, *sm.* la vallée, gouffre *m.*
 Хлѣпане, *sm.* le 'hoquet.
 Хлѣбарница, *sf.* la boulangerie, fournil *m.*; | (*и чарска*), la paneterie.
 Хлѣбарски слуга, *sm.* un mitron.
 Хлѣбаръ, *sm.* un boulanger.
 Хлѣбна вода, *sf.* eau panée *f.*
 — кора, *sf.* la croûte, charoа *m.*; 1. *кажъ* —, un croûton; 2. отръсванъ горката —, *va.* chapelier; 3. стрита —, la chapelure.
 — коричка, *sf.* la croustille et croûtelette; | *жмъ* —, *va.* croustiller.
 — троха, *sf.* la miette.
 Хлѣбно дърво, *sm.* arbre, le baobab. [pain.
 Хлѣбноплодникъ, *sm.* le jaquier ou arbre à
 Хлѣбъ (*и вѣлъ* —), *sm.* le pain, la vie; 1. видъ —, la fûte; 2. сарпленъ —, pain de grain; 3. испарване —, le gagne-pain; 4. (*отъ едро брашно*), pain mousséau; 5. поръванъ —, un grignon; 6. рѣзень —, une soupe; | (*съ масло или съ сирено месо*), une tartine; 7. (*съ вино, за коніе*), la salade; 8. (*намазанъ съ медъ и масло*), rotie de miel et de beurre, *f.*; 9. (*съ чесанъ и масло*), la frottée; 10. мѣсене брашно за —, la panification; 11. мѣса или нека —, *va.* panifier; 12. носиванъ съ стритъ —, *va.* paner; 13. раздавачъ на —, un panetier; 14. нотопяване — съ вино, Théât. l'antinction *f.*; 15. занатъ да съ нече —, l'artéonomie.

- Хмѣлна пиперуга, *sf. insecte*, hépiale du 'houblon, *m.*
- Хмѣль, *sm. plante*, le 'houblon: -ленъ, de 'houblon; | нива съ —, la 'houblonnière; | турямъ — въ бира, *va.* 'houblonner.
- Хобой (игра), *sm.* le 'hautbois; | (и хобоистъ), 'hautboiste *m.* [euse.]
- Ходачъ, *ка, s. fam.* marcheur, colporteur,
- Ходене, *sm.* le marcher, voyage *m.*; 1. (по дѣла), *Jur.* la postulation; 2. (по чужды земли), la pérégrination.
- Ходила, *sm. pl.* les chaussettes *f.* chausson *m.*
- Ходилень, *adj.* Anat. plantaire.
- Ходилна мышца, *sf. Anat.* muscle soléaire *m.*
- Ходило (на ботушы), *sm.* l'avant-pied *m.*; 1. (гонъ на обуца), la semelle; 2. (стѣпка у конь, у муле), la sole; 3. прѣправямъ или повлачамъ — то на ботушы, *va.* saigner; 4. ново — или стѣпало на обуца, la saignée; 5. чѣсто — е поврѣдено (за конь), solbatu, *adj.*; 6. поврѣждане —, la solbature et sole battue.
- Ходилна или Не-ладѣя, *sf.* bon ou mauvais toilier *m.* [lant, courant.]
- Ходилъ, *adj.* de mise *f.*; | (за пары), circu-
- Ходъ, *sm.* le cours, etre *f.* (voyez Вървежъ).
- Ходя, *sm.* aller, marcher, cheminer, passer; 1. (нагорѣ, надолу), vaguer; 2. (на гости), banqueter; 3. (по дѣла адвокатски), *Jur.* postuler; 4. (напѣчено), se ravaler; 5. (на около), tourner; 6. (при), soigner; 7. (скоро), trotter; 8. (свободно при нѣкого), approcher; 9. (мухъ-тажд), rôder; 10. (съ училища), *fig.* être sur les bancs; 11. (парамъ чавърство), aller bon train ou à fond de train; 12. който ходи или обича да ходи, allant, *adj.*
- Хокамъ, *va.* gronder, injurer, gourmander, diffamer, quereller, invectiver, sabouler, roumer; 1. *fig.* mettre en capilotade; 2. *fam.* pester; 3. *pop.* régouler; 4. (нѣкого), *fam.* tancer; | (лошо), débâter.
- Хокане, *sm.* la gronderie, invective, objurgation *f.*; 1. *fig.* la sortie; 2. *pop.* le savon; 3. -неа, *pl.* l'injure *f.* [philippique.]
- Хокателно слово (булинича), *sm. fam.* la
- Холедологически, *adj.* choléologique.
- Холедология, *sf. Méd.* la choléologie.
- Холера, *sf. Méd.* le choléra et choléra-morbus; | прѣхвѣтатъ отъ — (холерика), *sc.* cholérique.
- Холерически, *adj.* cholérique.
- Хондрологически, *adj.* chondrologique.
- Хондрология, *sf. Anat.* la chondrologie.
- Хонѣка (за тѣлчѣне на дѣноуца), *sf.* la boudinière. [infundibuliforme.]
- Хонѣкообразенъ, *adj.* en entonnoir; | Bot.
- Хонѣоприлична цѣва, *sf. Chim.* la pipette.
- Хонѣа, *sf.* l'entonnoir *m.* [choral.]
- Хоралъ (черковна пѣсѣн), *sm. Mus.* le
- Хорда, *sf. Géom.* la corde. [-ment.]
- Хореграфически, *adj.* chorégraphique; -ски,
- Хореграфия, *sf.* la chorégraphie.
- Хореграфъ, *sm.* un chorégraphe.
- Херей (стѣпъ — v), *sm.* le chorée ou trochée.
- Хоренчески стихъ, *sm.* vers choraïque *m.*
- Хоренископъ (титла), *sm.* chorévaque *m.*
- Хорѣатски, *adj.* malitorne.
- Хорѣамбически, *adj.* choriambique.
- Хорѣамбъ (стѣпъ въ — v v —), *sm.* le choriambe.
- Хориверкъ, *sm.* Fortif. ouvrage à corne, *m.*
- Хористъ и Хористъ, *sm. Milit.* clairon *m.*
- Хора, *sm. pl.* les gens; | -та, on et l'on *pron. indéf.*
- Хораты (думы), *sf. pl. fam.* la causerie.
- Хористъ, *ка, sc.* choriste.
- Хоро, *sm.* la danse, ronde *f.*; 1. (на мрът-вещи), danse macabre *f.*; 2. играя на —, *vn.* danser; 3. играя на —, la farondole et farandoule; 4. страстенъ за играяне —, *sc.* dansomane; 5. страсть къмъ играяне —, la dansomanie.
- Хорографически, *adj.* chorographique.
- Хорография, *sf.* la chorographie.
- Хоронгрална вечеръ, *sf.* thé dansant *m.* — сѣдѣнка, *sf.* soirée dansante *f.*
- Хороначалникъ, *sm.* un coryphée; | (у Гръци), un chorège.
- Хорове, *sm. pl.* la tribune; | (страны за пѣканъ въ черкова), le chœur; | (въ черкова), l'orgue *m.* et *pl.* les orgues *f.*
- Хорски рѣчи, *sf. pl.* le qu' en dira-t-on, oui-dire *m.* — тѣкуванеа, *sm. pl. fam.* le qu' en dira-t-on.
- Хорутувамъ (говорѣ), *vn.* dire; | (нѣкому, съ, за), parler (à, avec, de).
- Хоръ, *sm.* le chœur; | (въ театръ), l'abside *f.*; | пѣя заедно съ —, *vn.* faire chorus *m.*
- Хосперъ (сидъ вѣлсъ), *sm.* la sauteuse.
- Хосурьеръ, *sm.* fourrier du palais *m.*, maréchal des logis, *m.*
- Хохо! *interj.* 'ho.
- Храменъ градъ, *sm.* le néocore. — слугаръ, *sm.* un néocore. [templier.]
- Храмовникъ (храменъ рыцарь), *sm.* un Храмовъ праздникъ, *sm.* la dédicace.
- Храмъ, *sm.* le temple; 1. *fig.* le sanctuaire; 2. (за слава), *fig.* le panthéon; 3. (съ стѣна-ное отъ рѣдъ), le prostyle et temple —, *sm.* — Господенъ, *sm.* maison de Dieu, *f.*
- Храна, *sf.* la nourriture, aliment *m.*, munition de bouche *f.*, vivre *m.*, mangeaille, substance, subsistance *f.*, approvisionnement, fourrage *m.*; 1. *fig.* la pâture, nourriture *f.*; 2. наука за —, la bromatologie; 3. описание на —, la bromographie; 4. плата за — и сѣдеж, la pension; 5. приготвене —, l'approvisionnement *m.*; 6. търех си надалецъ —, *va.* Vén. seipastre et -paissier

Хранене, *sm.* l'alimentation *f.*, nutrition; | място за — буби, la nourricerie (*voyez* Бубникъ); | същане —, *Phrém.* l'alimentivité *f.*

Храненикъ, *ица, sc.* pensionnaire, élève, pupille, enfant adoptif *m.*, un bâtard.

Хранениче, *sm. f.* un nourrisson.

Храненъ, *adj.* nourri.

Хранилища (*но.логъ*), *sf. f.* le dépôt; | (*на изрѣзани работи*), la glyptothèque; | (*на искусства и занаяти*), conservatoire des arts et métiers, *f.*

Хранителенъ, *adj.* nourrissant, nourricier, nutritif, substantiel, succulent, conservatoire, conservateur; | *Med.* alimentaire, alibile; | быва —а, *v. imp.* il nourrit. (Грибъ).

Хранителна бръстава гджа, *sm.* le cer (*voyez* Хранително брашно (*изъ Арагия*), *sm.* le racabout.

Хранителностъ, *sf.* l'alibilité *f.*, substance *f.*

Хранителъ, *sm.* un gardien, garde, consignataire, depositaire; | conservateur, trice; | (*на стопанство*), *fam.* un eustodinos; | (*на царски пещи*), garde des sceaux (*voyez* Вардачъ).

Храни, *va.* nourrir, alimenter, entretenir, soutenir, foment, garder, 1. *f.* repaître de, alimenter; 2. (*го.тушчети*), abequer et abéquer; 3. (*атиченца*), donner la bequée; 4. (*пуста надѣжба*), *fg.* bercer; 5. (*изъ рѣка*), arrêter; 6. —са, *v.* se nourrir, repaître et se —, subsister; 7. (*идъ добръ*), gargariser; 8. (*съ нѣщо*), vivre; 9. хранятса (*за пшцы*), *v. imp.* il se paissent de.

Храсталакъ и Рас-, *sm.* la puits.

Храчене, *sm.* l'expectoration *f.*; 1. *Med.* la crutation; 2. (*хръсъ*), le crachement; 3. ерѣдство за —, *s. Med.* expectorant, ante; 4. често —, le crachotement.

Храчка, *sf. Med.* le flegme et phlegme; | —кы, *pl.* le crachat, expectoration, pituite *f.*

Храчи, *vm.* cracher, expectorer; | (*накъ*), rocher; | —и плюя често, *fam.* gaillonner.

Хремато.логически, *adj.* chrématologique.

Хрестоматия (*отборъ съчинения*), *sf.* la chrestomathie. [*chrisolithie*]

Хризолитъ (*жълтозеленъ камък*), *sm.* la chrysolite.

Хризопрасъ (*бисо.зеленъ камък*), *sm.* la chrysoprase.

Хрипка, *vm.* bondir, sauter, palpiter; | който —ка, palpitant, *adj.*

Хрипка, *ка, s.* sauteur, euse.

Хрипкостъ, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, urbanité, galanterie, décence *f.*

Хрипкъ, *adj.* civil envers, honnête, humble, décent; | *sf.* poli.

Хрътка, *s.* chrétien, enne.

Хръткоприличенъ, *adj.* chrétien; —скы, —nement.

Християнски народы, *sm. pl.* la chrétienté.

Християнство, *sm.* le christianisme, la chrétienté.

Христосъ, *sm.* le Christ.

Хрия, *sf. Rhét.* la chrie.

Хромене, *sm.* le boîtement; | *Med.* la claudication, clochement *m.*

Хромий (*металъ*), *sm. Chim.* le chrome.

Хроматически, *adj. Mus.* chromatique; —скы, —ment.

Хромненъ, *adj.* impotent (*voyez* Нуженъ).

Хромно състояние, *sm. Med.* l'impotence *f.*

Хромовъ киселина, *sf. Chim.* acide chromique.

Хромокисла соль, *sf. Chim.* le chromate.

Хромъ, *adj. s.* boiteux, claudicant, épointé; | *s.* impotent, ente.

Хромиятъ стикъ, *sm.* le season et season.

Хромя, *vm.* boiter, clocher; | *fam.* clopiner.

Хронически, *adj. Med.* chronique; —скы, —ment.

Хроническо състояние, *sm. Med.* la chronicité.

Хронографъ, *sm.* un chronographe. | ment.

Хронологически, *adj.* chronologique; —скы, хронология, *sf.* la chronologie.

Хронологъ, *sm.* un chronologiste et —logue.

Хронометръ, *sm.* le chronomètre; | *Mar.* le garde-temps.

Хрущакъ, *sm.* insecte, le ténébrion.

Хрущавъ, *adj.* cassant.

Хрущѣлка (*съ мось-тъ*), *sf.* la souris; 1. (*на ухото*), le pavillon, le bout de l'oreille; 2. (*железка*), le tendron; 3. *Anat.* le cartilage; —леченъ, de cartilage; 4. приобръщатса на —, *v. imp.* ils se cartilaginifient.

Хрущѣленъ пексметъ, *sm.* le craquelin.

Хрущѣлна става, *sf. Anat.* la synchondrose. — цина, *sf. Anat.* la périchondre.

Хрущѣлоперна рыба, *sf. H. nat.* chondropterygien, *adj. sm.*

Хрущѣлословие, *sm. Anat.* la chondrologie.

Хрущѣласть, *adj.* cartilagineux.

Хрущъ (*на зѣбытъ*), *v. imp.* il croquet; | което — на зѣбытъ, croustillant, croquant.

Хръбелъ (*на гирани*), *sm.* la margelle et mardelle.

Хръватинъ, *sm. f.* un brigand.

Хръватски конъ и —войникъ (*съ конъ*), *sm.* cavale *m.*

Хръкамъ, *vm.* ronfler, râler.

Хръкане, *le* ronflement; | *Med.* le râle et râlement, sterteur *m.*; | (*за конѣ*), le cornage.

Хръкатъ, *ка, s.* rongeur, euse.

Хръканъ, *adj. Med.* stertoreux.

Хрътка (*малка*), *sf.* le levrier, chien courant, baud ou chien muet, bigle *m.*; 1. (*женска*), la levrette, lice *f.*; 2. (*малка*), le levroa; 3. място дѣте стоить —кы, le court; 4. (*лукиина зебѣды*), *Astr.* le Chara et Astoria.

Хръткоприличенъ, *adj.* levrette.

- Хрѣма, -мавица и Хропотница, *sf.* le catarrhe, graillement *m*; 1. *Med.* le coryza ou rhume de cerveau; 2. нацѣрявамъ —, *va.* désenrhumer; 3. отравявамса отъ —, *vr.* se désenrhumer.
- Хрѣмаво джхане, *sn.* *Med.* l'épophonie *f.*
- Хрѣнь, *sm.* plante, raifort sauvage ou cran et crançon *m.*
- Ху! *interj.* 'ho; || — брее, *fam.* tarare.
- Хуари (варка), *sm.* *Mar.* le 'houari.
- Хубава миризма, *sf.* l'arome *m.*
- страна [отъ —, *adv.* en beau.
- Хубавелка дѣвойка, *sf.* joli petit *m.*
- Хубавелкъ, *adj.* bien troussé.
- Хубавецъ, *sm.* un beau ou bel, un blondin.
- Хубавина, *sf.* la grâce.
- Хубавица, *sf.* belle, beauté, nymphe *f.*
- Хубавичка кжичка, *sf.* la bonbonnière.
- Хубавичко лице (милучко), *sm.* *fam.* le minois.
- Хубавичкъ, *adj.* *dim.* joliet; || *fam.* bellot.
- Хубаво, *adv.* joliment, gentiment, avec art; 1. всяко — и отбрано, *fig.* la crème; 2. миреше на —, *v. imp.* il fleurit; 3. най —, l'optimité *f*; 4. твърдъ —, *adv.* à miracle; 5. -вото, *sm.* l'élite *f*; 6. най —, le superfin, la fleur, le joli, la quintessence; || *fig.* l'elixir *m*, la perle, le suc, la moelle; || (съ нѣщо), *fig.* la rosemboule; 7. отбирамъ -то, *va.* écramer.
- време, *sm.* il fait beau.
- мирзливъ, *adj.* balsamique, odorant et -riférant, à la frangipane, de frangipane.
- обласченъ, *adj.* *fam.* bien ficelé.
- писало, *sm.* lettre moulée *f.*
- писане, *sm.* la calligraphie.
- писецъ, *sm.* un calligraphe.
- Хубостникъ, *sm.* *fig.* un mauvais sujet, plat pied ou pied plat.
- Хубость, *sf.* la beauté, venusté *f.*
- Хубавъ, *adj.* charmant, gentil, gent, beau, bel, joli, élégant, brave; 1. най —, par excellence; || — видъ, *sm.* superfin, *adj*; 2. ставамъ по —, *sm.* s'embellir.
- Хубавы голѣмы очн, *sm.* *pl.* yeux bien fendus, *m.*
- занаяты, *sm.* *pl.* les beaux-arts *m.*
- искусства, *sm.* *pl.* les beaux-arts *m.*
- науки, *sf.* *pl.* les belles-lettres *f.*
- Хугенотско исповѣдане, *sm.* le huguenotisme.
- Хугенотъ, *ка, s.* 'huguenot, ote; || — ски, *adj.*
- Хуй, *sm.* la verge.
- Хукаръ (ладѣя), *sm.* la 'hourque et 'hougre *m.*
- Хула, *sf.* le blâme, réprobation, répréhension, désapprobation *f*, jurement *m*, animadversion *f*, anathème *m*; || тежка —, le blasphème; || достойнъ за —, blâmable, répréhensible, *adj.* [ment *m*, critique *f*.
- Хулене, *sm.* la détraction et -tation, dénigrement.
- Хуляникъ, ница, *s.* desapprobateur, dé-
- tracteur, improbateur, trice; contrôleur, frondeur, euse; un épilogueur, critique *m*; || *fam.* critiqueur, redresseur *m*.
- Хулители, *adj.* improbateur, répréhensif, détracteur, desapprobateur.
- Хулкъ (ладѣя), *sm.* *Mar.* l'heu *m*.
- Хуля, *va.* blamer, réprover, condamner, fronder, détracter, redire, trouver à redire. trouver mauvais, médire de; 1. draper, censurer, 'houspiller, chicaner, dénigrer, désapprouver, critiquer, gloser sur; 2. *fig.* contrôler, stigmatiser; 3. *fam.* épigloter sur; 4. *pop.* dauber.
- Хума, *sf.* l'argile *f*; -мень, d'argile.
- Хуммеръ (морски голѣмъ ракъ), *sm.* le 'homard.
- Хурія (райска дѣвойка), *sf.* une 'hourri.
- Хурка, *sf.* la quenouille; 1. (съ кжѣта), la quenouillée; 2. (малка хурчица), la quenouillée; 3. (партия), *fig.* le parti.
- Хусаръ, *sm.* un 'hussard; || по -рски, *adv.* à la 'hussarde.
- Хытра гадина, *sf.* une galante; 1. *fig.* un fureteur, lime *f*; 2. *pop. fig.* un dessalé; 3. (за човѣкъ), une fine mouche, manoeuvre *m*; || *fam.* un déniaisé.
- жена, *sf.* une fine lame.
- измама, *sf.* la circonvension.
- лажа, *sf.* *fam.* l'escobarderie *f*.
- присмѣвка, *sf.* *fig.* sel attique *m*.
- Хытрецъ, *sm.* un drôle, rusé, madré, fin matois, politique *m*; *s.* patelin, ine et -lineur, euse; 1. *fig.* un furet, pèlerin, vieux reître *m*, lime *f*; 2. *fam.* un escobard, narquois *m*; 3. *fig.* *fam.* fin merle *m*; 4. *fig.* *pop.* un dessalé.
- Хытринна и -ростъ, *sf.* la politique, tour, rubrique, menée *f*; || *fig.* la subtilité; || -рини, *pl.* la finasserie, des tours de souplesse, *m*.
- Хытричкъ, *adj.* *fam.* finet et finot.
- Хытрио, *sm.* rusé compère *m*, un fin.
- Хытро, *adv.* finement, avec art.
- вмѣжане (съ община), *sm.* l'intrusion *f*.
- доказателство, *sm.* l'argutie *f*.
- изрѣчене, *sm.* *fig.* la blquette.
- посвоене, *sm.* *Jur.* la captation.
- Хытрость и -рина, *sf.* la finesse, artifice *m*, ruse, surprise, trigauderie, ruse *f*, engin *m*; 1. *fig.* la machine, des yeux de lynx, stratagème, retour *m*; 2. *Jur.* le dol; 3. *fam.* la motoiserie; 4. — срѣщо —, la contre-batterie, contre-finesse *f*; 5. съ — постигнувамъ нѣщо отъ нѣкого, *va.* tirer une carotte; 6. търся съ — да правдобыя, *va.* capter; 7. придобить съ —, *Jur.* captatoire, *adj.* 8. употребявамъ —, *va.* faire patte de velours.
- Хытьрь, *adj.* ingénieux, fin, politique, diseur de bons mots, narquois, malin, patelin, ma-

chiavélique, madré, rusé, fourbe, cauteleux; 1. *фг.* raffiné, pointu, subtil, retors, guépin, normand; 2. *фат.* trigaud, matois, dératé, futé, grec; 3. (*съ дръбны работы*), *фат.* s. finaud, aude; 4. *бывамъ* —, *вн.* *фат.* entendre la tablature; 5. *ставамъ* по —, *вн.* se déniaiser; 6. (*схмъ*), *вн.* en savoir long.

Хытьрь отговоръ, *см.* *фг.* la défaite.

Хытьрь Петъръ, *см.* *фат.* un finasseur; | *пор.* maître gonin *т.*

Хытры алы пусты мысли, *сф.* *пл.* *фг.* faux brillants *т.*

Хытрувамъ, *вн.* subtiliser, raffiner; | *фат.* trigauder.

Хытруване, *см.* la sophistiquerie.

Хытъря, *вн.* rusier; | *фат.* finasser.

Хх! *interj.* 'hom.

Ц.

Ц

Ц (це), la 23ème lettre de l'alphabet bulgare.

Цалувамъ, *ва.* baiser, embrasser; 1. (*и отъ дѣтѣ бузы*), baisser à la pincette; 2. (*не прѣстанно*), *фат.* baisotter; 3. *-са*, *вн.* se baiser; 4. *-васека*, s'embrasser; | (*единъ другъ*), s'entre-baiser; 5. *-ватса*, *в.* *имп.* *фг.* ils se bequettent.

Цалуване, *см.* le baiser, embrassement *т.*, embrassade *ф*; | (*нозѣ, у Пана*), le baise-ment; | (*ржма*), le baisemain.

Цалувачъ, *см.* *фат.* un baiseur.

Цалувка, *сф.* le baiser; | *претель* на —, *фат.* un embrasseur.

Цапало, *см.* un barbouilleur. | [barboter.

Цапамъ *вн.* *фат.* patauger | (*изъ калъ-та*)

Цапнувамъ (*къкого*), *ва.* apostropher d'un coup.

Царевница, *сф.* le maïs ou blé de Turquie.

Царевници, *сф.* *пл.* (*воуея Мамулы* et *Гжлабы*).

Царевичъ (*царски сынъ*), *см.* le tsarévitz.

Царедворчески, *adj.* courtoisanesque.

Царедворческо искусство, *см.* la courtoisanerie.

Царедворецъ, *см.* un courtoisan.

Цареубийственъ, *adj.* régicide.

Цареубийство, *см.* le régicide.

Цареубийцъ, *с.* régicide.

Царница, *сф.* la reine; | (*на нчелы*), reine des abeilles; | (*съ книгы*), la dame.

Царска грамота (*рескриптъ*), *сф.* le rescrit.

— держава, *сф.* globe impérial *т.*

— корона, *сф.* *plants*, l'impériale *ф.*

— свѣцъ, *сф.* *plants*, la molène.

Царски, *adj.* impérial, royal, d'état *т.*; | по —, *имп.* impérialement. | [fritillaire *ф.*

— вѣнецъ, *см.* *plants*, couronne impériale *ф.*

— имотъ, *см.* le domaine; на —, domanial, *adj*; | *прѣхварамъ въ съставъ-тъ* на —, *ва.* domanialiser; | *чиновникъ* на —, un domanier. | [gélifique française *ф.*

— коренъ, *см.* *plants*, l'impératoire ou an-

— мечъ (*саба*), *см.* le sélictar.

— прѣпорецъ (*у Франца*), *см.* l'oriflamme *ф.*

— рыбаръ, *см.* *oiseau*, le martin-pêcheur ou martinet-pêcheur.

— скнитръ, *см.* *plants*, le bouillon-blanc.

— съѣтъ, *см.* le cabinet.

Царско достоинство, *см.* la pourpre.

Цѣтена

Царскы, *adv.* à la grande de. [reine-claude.

— сливы (*зелены и сладкы*), *сф.* *пл.* la Царственни, *adj.* royal, politique.

Царственны записы, *см.* *пл.* le papier; | (*платителны съ сребро*), les métalliques *т.*

— подписы (*облигаціи*) *см.* *пл.* l'inscription *ф.*

— приходи, *см.* *пл.* les finances *ф.*

— харти или облигаціи, *сф.* *пл.* fonds publics, effets publics *т.*; | *Сом.* le portefeuille.

— чиновъ, *см.* *пл.* états généraux *т.*

Царственно прѣоборычане, *см.* coup d'état, *т.*

Царственъ, *adj.* impérial, royal, princier.

— прокуроръ, *см.* *Jur.* ministère public *т.*

Царство и — рщина, *ф.* l'empire *т.*, roy-

ауме *т.*, puissance, souveraineté *ф*; 1. *фг.*

le règne; 2. (*небесно*), royaume de cieux;

3. (*на естествомъ*), *Н. nat.* le règne; 4.

помазевамъ за —, *ва.* sacrer. | [régenter.

Царувамъ, *вн.* régner, trôner, maîtriser; | *фг.*

Царуване, *см.* l'empire *т.*, le règne.

Царче, *см.* un roitelet.

Царъ, *см.* un roi (*ф.* reine); *с.* souverain, aine;

1. —, *сф.* une tsarine; 2. (*съ максимална*

игра), le roi; 3. книга —, *пл.* въ Библия, les

livres de rois; 4. третѣхъ —, *пл.* при Р. X.

les mages; | *сѣвѣдъ* на —, *Astr.* les Trois

Rois.

Цѣвкъ, *см.* le petit-lait.

Цѣлать (*за коню*), *в.* *имп.* ils 'hennissent.

Цѣлене, *см.* le 'hennissement.

Цѣкло, *см.* *plants*, la beterrave; —, *кленъ*, de

beterrave; | (*бѣло*), la poirée ou bette.

Цѣтарка търговка, *сф.* une bouquetière.

Цѣтаръ, *см.* un fleuriste.

Цѣтѣ, *см.* la fleur; 1. листо отъ —, *Bot.*

le pétale; 2. (*напрасено*), le fleuron; 3. (*съ*

цѣтосе), *Bot.* fleur flosculeuse *ф*; 4. (*на*

перде), la patère; 5. трѣкло или китка

—, la guirlande; 6. —, *т.* (*но аламе*), *пл.*

le ramage; 7. наиченъ съ — (*съ аламе*),

ramagé, *adj.* | *Блас.* fleuré ou reté et —, *гон-*

нѣ; 8. наичевамъ съ —, *ва.* *фат.* fleurré;

9. — и металы, *Блас.* les émaux *т.*; 10.

търговецъ на — или който обыча —, *с.*

fleurista.

Цѣтена нехлупка, *сф.* *Bot.* le périanthe.

Цвѣтене (*бождисване* *т.*), *sm.* le teint, teinte, teinture, coloration *f*; 1. еднообразно —, teinte plate; 2. хубаво — (*костю неа-лазя*), grand ou bon teint; 3. долно — (*костю излазя*), petit ou mauvais teint, faux teint.

Цвѣтенце, *sm. dim.* la fleurlette; | *Bot.* le fleuron.

Цвѣтенъ, *adj.* coloré; | *Bot.* floral.

— папратъ, *sm. plante*, l'osmonde ou fou-gère à fleurs, *f.* [pollinique, *adj.*

— прашецъ, *sm. Bot.* le pollen; | на —,

Цвѣтиларница, *sf.* la teinturerie.

Цвѣтиларско искусство, *sm.* la teinturerie.

Цвѣтиларъ (*божия* *т.*), *ка, s.* teinturier, ère.

Цвѣтило, *sm.* la couleur, peinture, teinture *f*;

1. (*на лицето*), le coloris; 2. (*отъ орб-*

итовы чарушки), le racinage; 3. явяване

—, *Phys.* la colorisation; 4. поцвѣтавамъ

съ едно —, *va.* teinter; 5. варене платъ

въ —, le débouilli; 6. варъ платъ въ —, *va.*

débouillir; 7. зацвѣване — на платъ, le mor-

dancage; 8. искаравъ — то на цвѣца, *va.*

déteindre; 9. мажъ съ —, *va.* coucher;

10. ослабявамъ —, *va.* délayer; 11. лошо

испесвамъ съ — тѣла, *va. fam.* peinturlurer;

12. смалене —, *Point.* la dégradation; 13.

смиъване — ла, la chromatique; | *Point.* la

rupture.

Цвѣтиленъ, *adj.* tinctorial. [teinturiers.

— лакнусъ, *sm.* le tournesol ou croton des

— мажъ, *sm. plante*, l'orseille et orcelle *f.*

Цвѣтителенъ, *adj.* colorant, de couleur.

Цвѣтна чиница, *sf. Bot.* la spathe.

Цвѣтникъ, *sm.* jardin fleuriste *m*; | (*въ гра-*

дина), le parterre; | (*прѣстолче за цвѣтъ*),

la jardinière.

Цвѣтно бранило, *sm. Bot.* le corymbe.

Цвѣтовитъ, *adj. Bot.* florifère et floripare.

Цвѣтокапенъ шарлагувъ, *sm.* le coucou.

— крайка (*цвѣтъ по крайщата на кър-*

на), *sf.* les liteaux *m.*

Цвѣтосвамъ (*цамна*), *va.* laver.

Цвѣтосване, *sm.* le lavis.

Цвѣтъ, *sm.* la teinte; 1. (*и fg.*), la fleur; 2.

(*на вино*), le bouquet; 3. (*върху животны*),

la robe; 4. (*въ книгы*), la couleur; 5. (*ко-*

сьмъ върху коня), le poil; 6. (*на лицето*),

le teinte; 7. (*на маргаръ*), l'orient *m*; 8.

беръ —, *va.* effleurer; 9. зимамъ — тъ, *va.*

fg. déflorer; 10. изваждамъ — тъ на нѣщо,

va. décolorer; 11. окапване —, la déflo-

raison; 12. расположение — тове, *Bot.* l'in-

florescence *f.*

Цвѣтисало вино, *sm.* vin besaigre *m.*

Цвѣтя (*поцвѣтлявамъ, бождисвамъ* *т.*), *va.*

teindre, colorer, peindre; | (*мажъ съ би-*

стръ), bistrer.

Цедаръ (*лимонъ*), *sm.* le cedrat.

Цедерабъ, *sm. arbre*, l'azédarac *m.*

Цедрово дърво, *sm.* le cedratier.

Цезура (*прѣсичане въ стиховѣтъ*), *sf.* la césure.

Целестически калугеръ, *sm.* un celestin.

Цементенъ, *adj.* cimentatoire.

— прахъ, *sm. Chim.* le ciment. [menter.

Цементосвамъ (*металъ*), *va. Chim.* cé-

Цементосване, *sm.* la cimentation.

Цементъ, *sm.* la lithocolle, badigeon *m*; |

Chim. le ciment.

Ценихъ (*жълтица, 51 грошъ*), *sm.* le sequin.

Ценсорски, *adj. adj.* censorial.

Ценсорство, *sm.* la censure.

Ценсоръ, *sm.* un censeur.

Ценсура, *sf.* la censure; | подложенъ на

—, censurable, *adj.*

Ценсуренъ, censorial. [gramme.

Центиграммъ ($\frac{1}{100}$ грамъ), *sm.* le centi-

Центилитръ ($\frac{1}{100}$ литра), *sm.* le centilitre.

Центиметръ ($\frac{1}{100}$ метръ), *sm.* le centimètre.

Центляръ ($\frac{1}{100}$ аръ), *sm.* le centiare.

Центнеръ, *sm.* un cent pesant; | (*сто*

фунта), le quintal; | метрически — (*сто*

килограма), quintal métrique *m.*

Централенъ, *adj.* central. [fuge *f.*

Центробъжна сила, *sf. Phys.* force centri-

— ловна сила, *sf. Phys.* force centripète *f.*

— скопически, *adj.* centroscopique.

— скопия, *sf. Mathém.* la centroscopie.

Центръ, *sm.* le centre; | (*на платностъ-*

та), point vélique *m*; | обыкаяние около

еднѣтъ общъ —, la circonvolution.

Центумвирски, *adj.* centumviral. [virat.

Центумвирско достоинство, *sm.* le centum-

Центумвиръ (*въ Римъ*), *sm.* un centumvir.

Центуріонъ, *sm.* un centurion.

Центурія, *sf.* la centurie. [cent.

Центъ ($\frac{1}{100}$ олландески флоринъ), *sm.* un

Цеолаитъ (*каменно вещество*), *sm.* *H. nat.*

le zéolithe.

Церва, *sf. plante*, la gaude.

Церемонентъ, *adj.* cérémonieux.

Церемоніалъ, *sm.* le cérémonial, étiquette *f.*

Церемоніаленъ, *adj.* solennel et -lemnel;

— лно, -lement.

— маршъ, *sm. Milit.* le défilé.

Церемоніално, *adv.* en cérémonie.

Церемонія, *sf. pl.* les façons *f*; | безъ —,

trêve de compliments, *f.* [monies, *m.*

Церемоніймейстеръ, *sm.* maître des céré-

Церемонія, *sf.* la cérémonie, le compliment;

1. правя много — ния, *va.* complimenter;

2. правя — ния нѣкому, *va.* courtiser;

3. безъ —, *adv.* sans cérémonie, point de céré-

monie, à la dragonne; 4. безъ никаквы

другы — ния, sans autre forme de procès.

Церемоніа, *vr.* faire des cérémonies *f.*

Церенины праздницы, *sm. pl.* les céréales *f.*

Церера (*планета*), *sf. Astr.* la Cérés.

Цернивъ (*състатна частъ на восакъ-тъ*), *sm.*

la cerine.

Церій (металл), *sm. Chim.* le cerium.
 Цесаревичъ (наслѣдникъ на всероссійски престола), *sm. césarévitch m*; | -ревна (негова стопаница), *sf. césarévna f.*
 Цестъ (печана ржавица), *sm. le ceste.*
 Ци, *sm.* nom bulgare de la lettre Ц.
 Цибетски сокъ, *sm. la civette.*
 Цибеть, *sm. matm.* la civette.
 Циганка (ржештарка), *sf. une gitana.*
 Циганинъ, анка, *с.* un bohémien ou égyptien.
 Циганска вуля, *sf. fig.* les béatilles *f*, pot pourri *m*; 1. (сѣмъ различни статии), *fig.* le salmigoudis; 2. (за вино), la riporée; 3. (съ дръволя), le tripotage.
 Циганскы дългове, *sm. pl.* dettes criardes *f.*
 Цигарка или Сигарка, *sf.* le cigare.
 Цигарница, *sf. dim.* la cigarette.
 Цигарочникъ (мамѣ за цигары), *sm. le porte-cigare.* [porte-cigares.
 Цигарочница (кутилка за цигары), *sf. le*
 Циглавость, *sf. Med.* l'amaurose ou goutte seréine *f.*
 Циглавы, *adj.* amaurotique.
 Цигуларъ, *sm.* un violon ou violoniste; | (искусенъ), un violoniste et -liniste; | (за хоро), un ménétrier.
 Цигулка и -гулилка, *sf.* le violon.
 Цидъ (глаатаръ у Аравитяны), un cid.
 Циклически поетъ, *sm.* poète cyclique *m.*
 Циклонда (трыкалеста линія), *sf. Géom.* la cycloïde.
 Циклоидентъ и -идалентъ, *adj.* cycloïdal.
 Циклонъ (бура), *sm.* le cyclon.
 Циклонически, *adj. Archit.* cyclopéen et -pique.
 Циклопъ, *sm.* un cyclope.
 Цикута (нитіе), *sf.* la ciguë.
 Цилиндричетки, *adj.* cylindrique.
 Цилиндъръ, *sm.* le cylindre.
 Циментъ (горосанъ т.), *sm.* le ciment; | замазвамъ съ —, *va.* cimenter; | майсторъ за —, un cimentier.
 Цингусъ (монета), *sm.* espèces sonnantes *f.*
 Цинкова руда, *sf. Chim.* la cadmis ou calimina.
 Цинковане, *sm.* le zingage et zincage.
 Цинкувамъ (покривамъ съ цинкъ), *va.* zinguer et zinquer.
 Цинкъ (дутья т.), *sm.* le zinc; -кентъ, de zinc; | работникъ на —, un zingueur et zinqueur.
 Циникъ, *sm.* un cynique.
 Цинипсъ, *sm. insecte,* le cynips.
 Цинически, *adj.* cynique.
 Циническо учене, *sm.* le cynisme.
 Ципа, *sf.* la peau; 1. (на сѣме), la coque; 2. *Anat.* la membrane; 3. *Bot.* l'hymen et hymenée *m*, arille *f*, liber *m*, tunique *f*.
 Ципа, *adj.* membraneux.
 Ципа, *sm.* l'épiderme *m*; | *dim.* la pellicule; | *argo.*

Ципна завивка, *sf. Anat.* la capsule.
 Ципокрыла буболечка, *sf. H. nat.* l'hymé-portère *m*. [bubon, dépot *m*.
 Цирей, *sm.* l'abcès *m*, apostume et apostème.
 Цирконій (металл), *sm. Chim.* le zirconium.
 Цирковъ (жълтъ ялмазъ), *sm. Minér.* le jargon. [lettre encyclopieque *f*.
 Циркуляръ (около писмо), *sm.* la circulaire.
 Циркумваллационна линія, *sf. Milit.* ligne de circonvallation, *f*.
 Циркъ (ипподромъ), *sm.* le cirque.
 Циссонда (крива линія), *sf. Géom.* la cissoïde. [cystotome.
 Цистотомъ (инструментъ), *sm. Chir.* le
 Цитадель (твърдиня, калѣ т.), *sf.* la citadelle.
 Цитварно сѣме, *sm.* la barbotine.
 Цитваръ (-рентъ коренъ), *sf.* plante, la zédonire.
 Цитизъ, *sm.* arbuste, faux ébénier ou cytise des Alpes, *m*.
 Цитра (у с. с.), *sf.* la cithare.
 Цица, *sf.* le sein, mamelle *f*; 1. (на крава, на коза), le truyon; 2. направена — за дѣте, le liberon; 3. цицы, *pl.* le teton.
 Цицентъ, *adj. Anat.* mammaire et memellaire.
 Цицеро (ширифтъ, 11 пункта), *sm. Typ.* le cicéro.
 Цицероновски (за писало), *adj.* cicéronien.
 Цицоприличентъ, *adj.* mamillaire.
 — прилична изданка, *sf. Anat.* apophyse mastoïde *f*. [chiffrier.
 Цифра, *sf.* le chiffre; | събтамъ съ -ры, *vn*.
 Цървулентъ, *sm.* délabré.
 Цървулы, *sm. pl.* la guêtre; | опинамъ си -тъ, *va.* *fig.* tirer ses guêtres; | събтамъ си -тъ, *vn.* prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes.
 Църкала (отъ блъзунка), *sm. pl.* la elifoire.
 Църкалка, *sf.* la pompe; | (ръчна и гли-стурка), la seringue.
 Църкалчентъ майсторъ, *sm.* un pompier.
 Църкамъ, *va.* seringuer.
 Църка (за пилецъ), *v. imp.* il frigotte et fringotte; | църкаты, *pl.* ils pépient, ils dégoisent.
 Цръкъ, *sm.* l'injection *f*.
 Църтене (на грабкы), *sm.* le guilléri; | (на пилцы), la gazonillement et -lis, le ramage; | (пѣяне на пилцы), le chant.
 Църтаты, *v. imp.* ils gazonillent, ils chuchent, ils ramagent; | (за пѣвильцы), ils margottent.
 Цѣва, *sf.* le tube, tuyau, chalumeau, cannule *m*, anche *f*, fuseau à dentelle, *m*; 1. *Anat.* le vaisseau; 2. (у орамы), le tuyau; 3. (у ключъ), la forure, tige *f*.
 Цѣвентъ, *adj.* tubulaire; | *Bot. H. nat.* tubuleux; | *Bot.* tubulé.
 Цѣвица, *sf.* la tubulure; | *Bot.* le tuyau.
 Цѣдлива (на платно), *sf.* la clairière.
 Цѣдителя ржешетка, *sf.* l'égoutoir *m*.

Цѣдилка, *sf.* l'égoutoir *m.*, filtre *m.*, couloire *f.*, tamis *m.*, étamine, chausse *f.*; | *Pharm.* le blanchet; | (*лоуш платъ*), la chiffie.

Цѣдж, *va.* filtrer, couler.

Цѣла нота, *sf.* la ronde.

Цѣлина (*материкъ, суша*), *sf.* le solide, terre *f.*; 1. *Geogr.* le continent; | което са относно до —, continental, *adj.*; 2. оране —, le défrichement; 3. оръ —, *va.* défricher; 4. орачъ на —, un défricheur (*voyez* Стырнице).

Цѣличко, *sm.* la pièce; | (*на махалце*), la lentille; | (*трыкалце за пруба*), le déneral, écusson *m.*

Цѣло, *sm.* le total, le tout, le tout-ensemble, ensemble *m.*, masse *f.*, entier *m.*; | докарвамъ подъ едно —, *va.* totaliser; | изъ —, *adv.* au ou en total, en tout.

— купенъ, *adj.* intact.

— купность, *sf.* l'intégrité *f.*

— мѣдренна дѣвойка, *sf.* *fig.* une vestale.

— мѣдреникъ, *sm.* arbrisseau, l'agnus-castus *f.*

— мѣдренъ, *adj.* pudique; —но, —ment.

— мѣдріе, *sm.* la pudicité, vertu, honnêteté *f.*; | изъмане —, la défloration; | разваляма —, *va.* déflorer.

Цѣлость, *sf.* l'intégralité *f.*, intégrité, totalité, plénitude *f.*; | въ-та си, en son entier.

Цѣлнентъ, *adj.* massif.

Цѣлниничькъ, *adj.* intact, tout entier.

Цѣлно, *adv.* massivement.

Цѣлность, *sf.* la massivité.

Цѣль, *adj.* total, complet, intact, intégral, tout, parfait, plein, sain, tout entier, franc; | изъ-ло, *adv.* intégralement.

— брой, *sm.* *Arithm.* l'entier *m.*

— камыкъ (*на видъ*), *sm.* le parpaing et pierre —raigne *f.*

Цѣна, *sf.* le prix, valeur, taxe *f.*, marché *m.*; 1. *Jur.* le coût; 2. *fam.* le combien; 3. какъ-то — и да бѣде, à tout prix, à quelque prix que ce soit; 4. (*на базарскы стоки*), la mercureiale; 5. (*на паритѣ*), la cote; 6. продажна — въ книжарница, prix fort; 7. продажба по опредѣлена —, le prix fixe; 8. саща —, prix courant; 9. бѣлѣжа — на, *va.* coter; 10. давамъ малка — за, *va.* mésoffrir; 11. изважмѣрно искане —, *fig.* le rançonnement; 12. наддаване —, l'enchère *f.*; 13. наддавамъ или качвамъ —та на нѣщо, *va.* enchérir; 14. качване —, l'enchérissement *m.*; 15. намалявамъ —та на нѣщо, *va.* ramender; 16. опредѣлене —, l'appréciation *f.*; 17. покачване —, la hausse; 18. спадаше —, la dépréciation; 19. спадамъ или свалямъ —, *va.* déprécier, dépriser; 20. струвамъ една —, *vn.* équivaloir; 21. турямъ —, *va.* priser; 22. който е изгубилъ —та си, discrédité,

adj.; 23. който показва —, appréciatif, *adj.*; 24. съ —, *inv.* valant; 25. съ една — по-долу отъ, *prep.* à moins de.

Цѣненъ, *adj.* salarié, stipendaire, mer cenaire. — музикантъ, *sm.* *Milit.* un gagaste.

Цѣнилникъ, *sm.* un estimateur, appréciateur *m.*

Цѣнителенъ, *adj.* appréciatif.

Цѣиливъ, *adj.* appréciable.

Цѣнж, *va.* salarier, stipendier, apprécier, taxer, gager, faire cas ou grand cas de; | —са, *vr.* se louer (*voyez* Главявамъ).

Цѣпене (*дърва*), *sm.* le fendage; | (*на минераллы*), le clivage.

Цѣпенца, *sf.* l'échandole *f.*; | *Blas.* la billette.

Цѣпенници (*дърва*), *sf.* bois de fente ou de refend, *m.*

Цѣпилникъ, *sm.* fendeur, euse.

Цѣпителенъ клинъ, *sm.* le fendoir.

Цѣпка, *sf.* la crevasse, déchiqueture, fissure, fêlure, fente, estafilade *f.*; 1. *Bot.* la laceriure; 2. la scissure; 3. (*на латка*), *Anat.* la vulve; 4. (*на стѣна*), la lézarde; 5. (*на копыто*), *Ven.* la comblète.

Цѣпки (*за носъ-тъ на конъ*), *sf.* *pl.* le caveçon et cavesson.

Цѣпливъ, *adj.* *Minér.* scissil.

— камыкъ (*на плоча*), *sm.* le feldspath; | дѣто има —канани, feldspathique, *adj.*

Цѣпната жуна, *sf.* *Chim.* bec-de-lièvre *m.*

Цѣпнатоного животно, *sm.* fissipède, *adj.* *m.*

Цѣпнать, lézardé; | *Bot.* incisé.

— прѣпорець, *sm.* la cornette.

Цѣпнуване, *sm.* *Chim.* la fissure.

Цѣпъ (*у стана*), *sm.* le temple ou tamplu.

Цѣпя, *va.* fendre, crevasser; 1. (*минераллы*), cliver; 2. (*накъ*), refendre; 3. цѣпатса, *v. imp.* ils se fendrent, ils se clivent; | (*за косми*), ils se fourchent.

Цѣрене, *sm.* la cure; | *Med.* la curation.

Цѣрилникъ, *sm.* médecin; | *fam.* un esculape.

Цѣрителенъ, *adj.* médicamenteux, médical, curatif, salutaire.

— мажунъ, *sm.* *Pharm.* la confection.

Цѣрителна трѣва, *sf.* plante, la sanicle, la simple.

Цѣрително придобыване, *sm.* la médication.

Цѣрно питие, *sm.* *Med.* la potion.

Цѣръ, *sm.* le remède, curatif *m.*, recette *f.*; 1. *fig.* le médecin, médecine *f.*, médicament *m.*; 2. (*за натискане на скѣл*), *Med.* antéhrhialtique, *adj.*; 3. права —тъ лѣжливо, *va.* *Pharm.* adultérer; 4. (*който докарва промѣняване*), *Med.* altérant *adj.*;

5. отъ всякой — равно по толкъосъ, *adv.* ана; 6. давамъ много —рове, *va.* *fam.* droguer; 7. виная много —рове, *va.* *fam.* se droguer.

Цѣрж, *va.* traiter, médicamenter; | -ca, *vr.* se traiter, se médicamenter.

Цю (*смыкъ за коние*), *interj.* 'hue, 'huhau et 'huhau.

Цхвнать, *adj.* fleuri, fleurissant.

Цхвнуватса (*устата на монъ*), *v. imp.* Artill. elle s'égueule.

Цхвтене, *m.* Bot. la fleuraison et floraison.

Цхвтя, *vn.* fleurir, prospérer; 1. *sg.* fleurir; 2. (*изново*), refleurir; 3. косто цхвти двапяти въ година, Bot. bifère, *adj.*; 4. косто цхвти често (*за триндадиль*), Bot. remontant, *adj.*

Цхкамъ (*съ смыкъ-тъ съ*), *vn.* clapper.

Цхкане (*съ смыкъ-тъ съ*), *sm.* le clappement

Цхнка, *sf.* bulle d'air, *f.*

Ч

Ч

Часовническа възглавничка.

Ч (*че*), la 24ème lettre de l'alphabet bulgare.

Чавръстна, *sf.* la rapidité, les vivacités *f.*

Чавръсто, *adv.* vite et vitemment, rondement.

Чавръсть, *adj.* rapide, vite, prompt, vif, roide et raide; | Astr. véloce; | (*за конъ*), tride.

Чагавоокъ, воока, *s.* chassieux, euse.

Чагавъ, *adj.* chassieux.

Чардачна стая, *sf.* la mansarde.

Чардаче (*въ градина*), *sm.* la gloriette; | (*съ лозие*), la treille.

Чардакъ, *sm. t.* la cassine, galetas *m.*; | (*на планина*), le fortis; | (*надъ клѣца*), voyez Аттикъ.

Чай, *sm.* le thé; 1. гости призованы на —, un thé; 2. (*съ сиропъ и медко*), la bavarquoise; 3. (*съ вино*), Mar. le sangris; 4. попарване и накиснуване както —, infusion théiforme *f.* [monette.]

Чайка, *sf.* oiseau, la monette; -кенъ, de

Чайникъ, *sm.* la théière. [le thé.]

Чайно дърво (*дрѣвче чай*), *sm.* arbrisseau. — ситце, *sm.* le passe-thé.

Чакмакъ (*огниво на оружје*), *sm. t.* le déclin, platine *f.*, fusil *m.*, batterie *f.*, cliche *f.* (voyez Огниво).

Чакржчѣя, чѣйка, *s. t.* renonneur, euse et rhabilleur (voyez Костонаправачъ).

Чакржъ (*на гуранъ*), *sm. t.* le bourriquet; | (*за прѣдене*), le rouet.

Чакъ (*на кърма*), *sm.* Mar. la mèche.

Чакъ-чикъ и Тикъ-такъ (*на сърдцето*), *adv.* tac tac et tic tac. [pierrée.]

Чакжла вада (*за истичане воды*), *sf.* la

Чакжлъ, *sm. t.* le pagaret.

Чампары (*или цака-цакъ*), *sf. pl. t.* la castagnette, cliquette *f.*

Чамъ-сакжъ, *sm. t.* (voyez Борска джвкя).

Чанга, *sf. t.* le сапарса; | (*за дълъ хар-тиѣ*), le porte-lettres; | (*за на ловъ*), la carnassière et carnier *m.*

Чантѣчка, *sf.* la mallette.

Чантоносецъ, *sm.* un сапарса.

Чанпазы, *sm. pl. t.* (voyez Цхвты).

Чарникъ, *sm.* la barque, le bachot.

Чарница, *sf.* arbre, le mûrier, le sorbier des oiseaux ou sauvage; | присадена —, sor-

bier domestique ou cormier; | —, plante, la myrtille ou eurrelle anguleuse.

Чарницы, *sf. pl.* la mûre, sorbe ou corme *f.*; | дивы —, mûre sauvage.

Чарпѣя (терлене на —, Géom. la cultellation *f.*

Чарунка, *sf.* la coque, coquillage *m.*, coquille, écale *f.*; 1. Bot. la balle et bête, glume et gloume *f.*; 2. H. nat. Bot. la valve; 3. (у мѣда и др.), l'écaille *f.*; 4. (на плодове), la peau; 5. животны съ -кы, le coquillage; 6. сбиене камацы съ —, le coquillart; 7. пълъкъ съ —, H. nat. coquilleux, *adj.* 8. съ —, H. nat. s. coquillier, ère; 9. събране —, le coquillier. [adj; m.]

Чарупкоожно животно, *sm.* H. nat. testacé,

Чарупчаста прѣсть, *sf.* le falon; | трагъ за ископане —, la falunière; | наторя-ванъ съ —, va. Agric. faluner.

Чарупчастъ, *adj.* subéreux; Bot. valvé; | H. nat. coquillier.

— торъ, *sm.* le falon. [bucinal.]

Чарупченъ, *adj.* Bot. valvaire; | H. nat.

Чарушия, *sf. t.* le bézestan, la 'halle.

Часовенъ и -сенъ, *adj.* horaire.

Часовникарска кутѣя, *sf.* le porte montre.

Часовникарски занаятъ (часовникарство), *sm.* l'horlogerie *f.*

Часовникарь (майсторъ), *sm.* un horloger.

Часовникъ, *sm.* la montre, heure *f.*; 1. (на сграда), l'horloge *f.*; 2. водни —, horloge d'eau ou clepsydre; 3. пѣсаченъ —, horloge de sable ou sablier; 4. (за стѣна, за прѣ-столъ), la pendule; 5. (за стѣна), le car- tel; 6. (съ бройове на мѣсечни дни) montre à quantités; 7. (съ глужа рече-миѣя), montre à toc; 8. биене — прѣдъ четвъртните, l'avant-quart *m.*; 9. ватрѣ-шнитъ части и направы на —, la cadrature et quadrature; 10. захлупы на —, la cage; 11. (съ двойни захлупы), montre à savonnette; 12. калѣвче за — въ пауза, le porte-montres; 13. такмо съ биенето на —, à l'heure sonnante; 14. са-брикантъ на колаза за —, un blanquier; 15. майсторъ за -вицы, un pandulier; 16. санджкаръ за —, un penduliste. [montre.]

Часовническа възглавничка, *sf.* le porte-

Часове (*прѣди литургія*), *sm. pl.* les laudes *f.*
Часословъ, *sm.* livre des heures, *m.*

Часть, *sm.* l'heure *f.*, la lieue, le moment; 1. (*минута*), l'instant *m.*; 2. *единъ* — *пять*, une heure de chemin; 3. на добръ —, à la bonne heure; 4. *всѣмъ* —, à tout moment, à tous moments; 5. за въ — (*за единъ* —), dans le moment, à l'instant, dans l'instant; 6. на *всѣмъ* —, à tout instant, à chaque instant, à tous propos; 7. въ неотреденъ —, à une heure indue; 8. въ сѣмъ —, à point nommé; 9. на -тъ, à la chaude; 10. по — или по часка да са видимъ, à bientôt.

Частенъ (*страненъ*), *adj.* special, particulier, privé, partial, partiel; | *Gram.* partitif. — брой, *sm.* *Aritm.* le quotient. — класецъ, *sm.* *Bot.* l'épillet *m.* — театръ, *sm.* comédie bourgeoise *f.* — човѣкъ (*страненъ*), *sm.* un particulier.

Частно, *adv.* particulièrement.

Частница (*трѣмъца*), *sf.* la molécule, parcelle, fraction *f.*; | (*Gram.* на слово), la particule. [culaire.

Частиченъ, *adj.* moléculaire; | *Gram.* parti-

Частна болница, *sf.* maison de santé, *f.*

Частно кръщение, *sm.* l'ondoiement *m.*

Частность, *sf.* l'individualité *f.*

Часть (*дѣлъ, дѣла*), *sf.* la part, partage *m.*, partie, portion *f.*, morceau *m.*, pièce *f.*, membre *m.*, section, quote-part, quotité *f.*, volume, contingent, lot, fait *m.*, region *f.*; 1. *pop.* le lopin; 2. малка —, la parcelle; 3. (*отъ задъ*), le ran; 4. (*дѣлъ на кмета*), le tome; 5. забѣлжаванъ съ брой —, *va.* *Typ.* tomer; 6. една —, *adv.* en partie; 7. -сти (*на слово*), *pl.* *Gram.* parties d'oraison; 8. раздѣляемъ на — *va.* morceler.

Чаушъ, *sm. t.* un chiaoux ou tchavouche.

Чаѣраненъ и -рановъ, *adj.* safrané.

Чаѣранъ, *sm.* plante, le safran ou crocus, carthame ou safran bâtard; | *ива* почъ-йна съ —, la safranière; | *поцѣлжаванъ* или *подираванъ* съ —, *va.* safraner.

Чаѣутинъ, тка, *s.* juif, ive.

Че, *conj.* que et qu', eaz, puisque et puisqu'.

Чегаръ, *sm.* la piquette; | *pop.* le plot.

Чедо, *sm.* l'enfant *m.*

— либѣ (*обыкъ мамъ дѣца*), *sm.* la philogéniture.

— роденъ, *adj.* génératif.

Чекиня (*свинска*), *sf.* la soie.

Чекинясть, *adj.* sétifère.

Чекія, *sf. t.* (*voies* Сойка).

Чекорче, *sm. dim.* la branchette.

Чекоръ, *sm.* la branche; | *Bot.* le tubercule; | *отъ единъ* — (*за трѣсѣшка*), d'un seul jet.

Чело, *sm.* le front, sommité *f.*; | (*сръхъ у плодосе*), *Bot.* le nombril.

Человекъ, *adj.* Anat. frontal, coronal.

Человникъ (*у Берси*) *sm.* le fronteau; | (*на конъ*), le frontal. [laire, maxillaire.

Челостенъ, *adj.* mandibulaire; | Anat. ma-

Челостна кость, *sf.* la pommette.

Челостъ, *sf.* la mâchoire; | (*отдолма*), Anat.

B. nat. la mandibule; | *раскриваванъ* си -та, *va.* se démantibuler la mâchoire.

Челяденъ, *adj.* familial, de famille.

Челядь, *sf.* la famille, ménage *m.*, maison *f.*

Чемаданъ [*нареждане* —, *Midi* le paquetage (*voy.* Жемаданъ).

Чемширино дърво, *sm.* le buis.

Чемширъ, *sm.* *arbrisseau*, le buis; | *мѣсто* посадено съ —, la buissaisie et buissière.

Ченгелъ, *sm. t.* (*voies* Рукъ). [sie), ronceaux.

Чепорястъ, *adj.* noueux, raboteux; | (*за дър-*

Чепоръ (*бодакъ на дърво*), *sm.* le noeud, picot *m.* [set; | (*но бѣлка*), la fontaine.

Чепъ, *sm.* le bondon, cheville *f.*, fosset et faus-

Черасло, *sm.* le pilon, pince *f.*, frion, coudre *m.*

Червиль, *adj.* véreux.

Червиль и -векъ, *sm.* le ver; 1. дѣждовенъ —, ver de terre; 2. лосенъ — (*и съ гла-ва у животны*), le ver-coquin; 3. (*на месо*), l'asticot *m.*; 4. проѣденъ отъ —, anti-sonné *adj.*

Червен, -ни и -вещы, *sm. pl.* la vermine;

1. (*у пълъмъ*), les filandres *f.*; 1. проѣдено отъ —, il se vermoule; 2. рози за — (*за глѣжъ*), *v. imp.* il vermille; 3. транче за —, la verminière; 4. търси — въ земята (*за барсѣкъ*), *v. imp.* il vermilonne.

Червейче, *sm.* la larve; | *земно* —, le ver-misseau; | (*на майски брълбаръ*), ver blanc et man ou ture.

Червекоподобенъ, *adj.* vermiculture; | Anat. vermifore; | *Méd.* péristaltique.

— подобно движене (*на чръмата*), *sm.* *Méd.* la peristole. [bagelle *f.*

Червогонникъ, *sm.* plante, le fabago et fa-

Червоточенъ, *adj.* vermoulu, véreux; | *Archit.* vermiculé; | *Agric.* chancereux.

Червоточина, *sf.* la vermoulure, mangeure, piquère *f.*; 1. *Agric.* le chancre; 2. изѣдено отъ — дърво, mouliné, *adj.*; 3. пълненъ съ —, artisonné, *adj.*

Червоточна работа, *sf.* *Archit.* les vermiculures *f.*

Черга, *sf.* tapis gros *m.*; | *снеманъ* — отъ чергало, *va.* débâcher.

Чергаръ, ка, *s.* nomade.

Чергало, *sm.* le cerceau, soufflet *m.*

Череша, *sf.* arbre, le ceresier; | (*хрущѣлка*), le bigarreaulier. [wasser.

Черешава ракия, *sf.* le kirsch et kirsch-Черешавъ цѣтъ, *sm.* rouge serise *f.*

Черешакъ, *sm.* la cerisaie, capronier, *m.*; | —, oiseau, le gros-bec. [bigarreau.

Черешы, *sf. pl.* la cerise; | (*хрущѣлка*), le Черкова, *sf.* l'église *f.*, maison de Dieu, le

sanctuaire, temple, прѣче *m.*, les autels *m.*; 1. (*присетена къмъ друга*), l'annee d'une église; 2. отлъчане отъ —, l'anathème *m.*; 3. отлъченъ отъ —, anathème, *adj.*; 4. прѣдъ -та, en face de l'église.

Черковенъ, *adj.* ecclésiastique, d'église.

— аналогій, *sm.* le lutrin.

— доходъ, *sm.* le bénéfice.

— епитропъ, *sm.* un chevecier et chefecier, marguillier *m.*; || длѣжность на —, la marguillerie.

— законъ (*на първы паны*), *sm.* la décrétale.

— имнѣ, *sm.* l'hymne *f.*, prose *f.*

— имотъ, *sm.* la fabrique.

— канонъ, *sm.* le canon.

— налогъ, *sm.* l'obvention *f.* [гвница].

— прѣпорецъ, *sm.* le vitrail (*voyez* Херу-)

— стражаръ, *sm.* un bedeau.

— училникъ, *sm.* un docteur de l'église.

— фялонтъ, *sm.* le pluvial

Черковна дрѣха, *sf.* la chasuble; || който въртъ търговия съ -хы и украсенеа, un chasublier.

— мантия, *sf.* la chape.

— наредба, *sf.* la sanction.

— спомень, *sf.* la commémoraison.

— херутвица, *sm.* le gonfalon et gonfanon.

Черковникъ, *sm.* un clerc; || (*облеченъ въ стижаръ*), un chapier; || (*който знае черковенъ редъ*), un rubricaire. [гюсеа *f.*]

Черковно благочиние, *sm.* discipline reli-

— въспирание, *sm.* censure ecclésiastique *f.*

— оглашене, *sm.* ban de mariage, *m.*

— пѣене, *sm.* le plain-chant.

— славянски езикъ, *sm.* langue liturgique *f.*

— слушбашъ, *sm.* un ecclésiastique.

Черковны вещи, *sf. pl.* la chapelle.

— лѣтин, *sf. pl.* la procession; || съ —, -nellement [les ornements *m.*]

— облека, *sm. pl.* la sacristie; || (*фялони*),

— приходы, *sm. pl.* l'oeuvre *f.*

— свѣци, *sf. pl.* la cire.

Черна дѣвка, *sf.* l'hédérée et gomme hédérée *f.*

— луничка (*на лицето*), *sf.* la mouche.

— лѣпка, *sf.* la noirceur, noirceure *f.*

— марганцова руда, *sf.* le périgueux.

— морска гжска, *sf.* oiseau, la macreuse.

— немоуцъ, *sf. Méd.* la melæna ou maladie noire. [cacis.]

— планиница, *sf.* arbrisseau, le cassis et

— прѣсть, *sf. Géol.* le lias.

— смола, *sf.* l'arcanson *m.*

— сѣнка, *sf.* plante, la morelle.

— череша, *sf.* arbre, le griottier.

Черветъ (*намка*), *sf.* le morillon.

Черникаво цвѣтило и Чар-, *sm.* la momie.

Черникавъ и -нявъ, *adj.* noirâtre, brun, bronzé, puce, bis; || (*за конъ*), gris tisonné *m.*

— ревенъ, *sm.* plante, le rhapontic.

— човѣкъ, *sm.* un noiraud; || *fam. s.* mari- caud, aude.

Черника, *sf.* le noir, bleuissoir *m.*; || (*съ житото*), la brûlure; || сажина —, noir de fumée ou à noircir.

Чернина, *sf.* la noirceur; || (*черча материя съ тѣлото*), *Méd.* la mélanose.

Черничкъ, *adj.* noir comme poix.

Чернобыльникъ, *sm.* plante, la garde-robe.

— бѣлъ, *adj.* rouan vineux.

— главъ, *adj.* noir.

— конъ, *sm.* cheval cap de more ou - ca- vesé de noir, rouan *m.*

Черно грозде, *sm.* le morillon; || (*Бургунд- ско*), le pineau.

— дрозде, *sm.* oiseau, le merle.

— земъ, *sm.* le terreau, terre franche ou végétale *f.*, humus.

— сивъ, *adj.* bleu.

— конъ, *sm.* cheval porcelaine *m.*

— костъ, *sm.* oiseau, nonnette cendrée *f.*

— окъ, *ка. s.* brunet, ette.

— човѣкъ, *sm.* un brun.

— планинченъ сокъ, *sm.* le cassis et cassis. [drap —, *sm.*]

— Седанско сукно, *sm.* le pagnon et

— или Жално облекло, *sm.* le noir.

— цвѣтило, *sm.* le noir.

Черны черешы, *sf. pl.* la griotte.

Черня и Чар-, *sm.* se noircir.

Черня, *va.* noircir, brunir; || (*хартия, пишъ*), *fam.* rôler.

Черпалница, *sf.* (*voyez* Бучеть).

Черпало, *sm.* la drague, puisoir *m.*

Черпане, *sm.* le puisage.

Черпа, *va.* traiter; || (*хора*), abreuver; || (*иного до нѣмъ*), coiffer (*voyez* Служъ).

Чертавъ, *sm. t.* la couverture; || (*подъ бо- лѣтъ*), *Méd.* l'alêne et alaise *f.*

Чертавы, *sm. pl.* drap de lit, *m.*

Черчеа, *sm. t.* (*voyez* Пръгъ).

Черъ, *adj.* noir, nègre; 1. *sg.* d'ébène; 2. (*за ризы*), sale; 3. (*за хлѣбъ*), bis; 4. (*както диаволъ*), noir comme poix; || (*както смола*), noir comme jais.

— бобъ, *sm.* plante, la fève; || (*прѣсть*), fève de marais; || (*конски или сухъ*), plante, la féverole.

— ботракъ, *sm.* plante, l'hanebane ou ju- quiamе noire *f.*

— брымбаръ, *sm.* insecte, le bousier.

— вѣгъръ, *sm.* (*voyez* Сѣверный).

— вжгленъ (*съ жито*), *sm.* Agrie. le char- bon, charbuele *f.*; || черня или нѣмъ съ —, *va.* charbonner; || нагара отъ —, *v. imp.* Agrie. il charbouille.

— гущеръ, *sm.* reptile, le mouron.

— карандашъ, *sm.* la plombagine ou mine de plomb.

- Черъ конь (*безъ бѣличко*), *sm.* cheval zain *m.*
 — корень, *sm.* plante, la scorsonère et sal-sifs noir *m.*
 — мракъ, *sm.* *fig.* les ténèbres *f*; | (*на орбмена*), *fig.* la nuit des temps *m.*
 — мряморъ (*на жълты жили*), *sm.* le portor et porte-or.
 — облакъ, *sm.* la nuée; | *Mar.* la bouillard.
 — рыбарь, *sm.* oiseau, la judelle ou foulque.
 — стръкъль, *sm.* oiseau, le biboreau.
 — цвѣтъ, *sm.* noir; | *Bias.* le sable.
 — чай, *sm.* thé bohé ou bohéa, *m.*
 Чесалка, *sf.* la cardasse, carde, peigne, sérap et sérapceoir *m*; 1. (*рѣдка за кълчища*), le rogadoir; 2. *чесане* коприна съ —, le cardage; 3. *разчесвамъ съ* — коприна, сукно, *va.* carder.
 Чесална фабрика, *sf.* la carderie.
 Чесало (*за коня*), *sm.* l'étrille *f*; | (*за лъкъ*), l'affinoir *m.*
 Чесане (*лъкъ*), *sm.* le sérantage. [*d'ail.*]
 Чесанъ, *sm.* la gousse; | глава —, gousse
 Чесать, *ка, з.* cardeur, laineur, euse; | (*на лъкъ*), un séranceur.
 Чеснова трѣва, *sf.* plante, l'alliaire *f.*
 Чесновъ, *adj.* alliacé.
 — лукъ и Чесанъ, *sm.* plante, l'ail *m*; | (*зеленъ*), la ciboullette ou civette.
 — лучецъ, *sm.* plante, la cive ou civette.
 Честенъ, *adj.* honnête, brave, irréprochable, intègre; | *бывамъ* —, avoir les mains nettes *f*.
 Честита любовъ, *sf.* bonne fortune.
 Честито, *sm.* *fam.* la jubilation; | *ходя на* —, *sm.* aller saluer.
 Честитъ, *adj.* heureux, fortuné, prospère; | *fam.* chanceux; | (*сжмъ*), *sm.* *fig.* avoir le vent en poupe *f*.
 — часъ [въ —, sous d'heureux auspices.
 — ударъ (*въ билиардна игра*), *sm.* le racerc
 Честиты случки, *sf.* *pl.* les prospérités *f*.
 Честитивамъ, *va.* visiter, aller saluer.
 Честитаване, *sm.* la visite, jubilé *m.*
 Честна дума, *sf.* parole d'honneur, *f*.
 Честното, *sm.* l'honnête *m.*
 — име, *sm.* la réputation.
 Честность, *sf.* l'honnêteté *f*, rectitude *f*, bien *m*; | *fig.* l'intégrité *f*.
 Често, *adv.* souvent; 1. *по* —, plus souvent; 2. *най* —, le plus souvent; 3. *твърдъ* —, toujours; 4. *тъй* — *щото*, toutes et quantes fois *que*.
 — *любивъ*, *adj.* ambitieux (*вогъе* Славо-любивъ).
 — *либецъ*, *sm.* un ambitieux.
 — *любие*, *sm.* l'ambition *f*.
 — *навиждане*, *sm.* l'assiduité *f*.
 — *повтаряне*, *sm.* la fréquence.
 Честъ, *adj.* fréquent; -то, -quemment; 1. *ѣpais*; 2. (*и adv.*), dru et menu; 3. (*за*

пулъ), fréquent; 4. -сто *биене* (*на пулъ*), la fréquence.

Честъ (*каismetъ* *и.*), *sf.* le sort, destinée, fortune *f*, bonheur, 'hasarde *m*; 1. la félicité, nom *m*, affaire *f*; 2. *fig.* la chance, lot *m*, étoile, sérénité *f*, arapage *m*; 3. *връщамъ* -та *кога* играя, *va.* *fam.* déguigner; 4. добра —, *fam.* bonne chance! 5. игра на —, jeu de 'hasarde; 6. *къмане* —, l'infortune *f*; | *fam.* la touche; 7. *опытвамъ* ся -та, *va.* courir la chance; 8. *оставямъ* на -та, *va.* 'hasarder; 9. *права или предприемамъ* на —, *va.* risquer; 10. *за* —, *adv.* par bonheur, heureusement; 11. на —, au 'hasarde, à l'aventure, à vue de paus; | *fam.* vaille que vaille, tout coup vaille.

Четворенъ (*о четири пълти*), *adj.* quadruple; | (*за плать*), quadrille.

— *аспектъ*, *sm.* *Astr.* la quadrature.

— *брой или четъ*, *sm.* le quadruple.

— *плать*, *sm.* le croisé, étoffe à carreaux, *f*.

Четвърта година, *sf.* *Vén.* le quartan et quart an.

— *нота*, *sf.* *Mus.* la noire.

— *пауза*, *sf.* le soupir.

— *часть*, *sf.* *Jur.* quarte falcidienne *f*; | (*дѣла отъ наследство, тревеллианска четвъртина*), *Jur.* quarte trébéliannique et bellienne *f*.

Четвъртакъ, *sm.* le jeudi; 1. велики —, jeudi saint; 2. (*първъ сырница*), jeudi gras; 3. -такъ, le carré; 4. (*въ книги*), le quatre; 5. (*жърка за жито*), l'émine *f*.

Четвъртацы, *sm.* *pl.* les quadernes *m*; | (*въ триктракъ*), les carmes *m*.

Четвъртаченъ, *adj.* *Bot.* quadriparti.

Четвъртина (*чѣпрекъ* *и.*), *sf.* le quart, le quarteron, le quartier; -ненъ, *adj.* quart; 1. (*блѣва*), le quatrante; 2. (*ората*), la feullure; 3. (*година*), le quartier; 4. (*дѣла*), *Jur.* le quarte; 5. (*фунтъ или стоманъ*), le quarteron; 6. (*монъ*), demi setier *m*. [quartile *m*.

Четвъртиненъ аспектъ, *sm.* *Astr.* aspect

Четвъртита дебелина, *sf.* l'équarissage *m*.

— *дупка* (*за кърмено държало*), *sf.* *Mar.* l'amollette *f*.

— *платно*, *sm.* *Mér.* le tréou.

Четвъртитъ, *adj.* carré; 1. *Géom.* *H.* nat. tétragone; 2. *направямъ* —, *va.* carder; 3. *права или надѣвамъ* на четири кѣта, *va.* équarrir; | *надѣване* на —, l'équarrissement *m*.

Четвъртоденна трѣска, *sf.* fièvre quarte et -quartaine *f*.

Четвъртъ, *adj.* *num.* quatre; | -брой, *sm.* le quatre.

Четвъртый, *adj.* quatrième; -то -ment; 1. -денъ (*на декада*), le quatrièd; 2. -брой,

- классъ, -редъ (на клѣцѣ), -рта часть, le quatrième.
- Четка**, *sf.* la brosse; 1. (отъ чекимъ и сдѣлки), la vergette et pl. les -s; | чистѣ съ —, *va.* vergeter; 2. дѣска съ — за истриване, le décrotoir; 3. ѣка ботушарска —, la décrotoire; 4. (за чистене зѣбы), brosse à dents; 5. (за коса), brosse à cheveux; 6. (за шимета), le goupillon; 7. чистене съ —, la brossée et brossage m; 8. чистѣ или нѣмита съ —, *va.* brosser.
- Четкарница**, *sf.* la broserie.
- Четкарски занаятъ**, *sm.* la broserie.
- Четкаръ**, *sm.* un brosier et marchand brosier; | (майсторъ), un vergetier.
- Четковиденъ**, *adj.* Bot. trigiliforme.
- Четене**, *sm.* la lecture, numération f.
- Четъ**, *sm.* le nombre, date f; | кой —, le quatrième.
- Четуясть**, *adj.* (voyes Кичастъ).
- Четъре**, *adj.* num. quatre; | брой —, nombre quaternaire m.
- вързна нота, *sf.* Mus. quadruple croche f.
- годишнень, *adj.* quadriennal.
- -гликъ, *sm.* Vén. le quartanier.
- годишна дължностъ, *sf.* le quadriennal.
- драхми (отонче, монета), *sm.* la tétradrachme.
- дѣлбенъ, *adj.* Bot. quadrilobé.
- захлупачень, *adj.* Bot. quadrivalve.
- клѣнникъ, *sm.* Géom. le tétraèdre.
- копытно животно, *sm.* H. nat. quadrulce, s.
- кѣтень, *adj.* carré; | Géom. quadrangulaire; | Géom. H. nat. tétragone.
- -лихниръ (чопарка), *sm.* la réglette ou carret m. [le tétragone.]
- клѣтникъ, *sm.* le carré; | Géom. H. nat.
- кѣтно, *adv.* carrément; | права —, *va.* carter.
- лопатна ладѣя, *sf.* la quadrirème.
- мощіе, *sm.* Bot. la tétradynamie.
- мѣстна каруца, *sf.* carosse à deux fonds, f.
- мѣжство, *sm.* Bot. la tétrandrie.
- ного животно, *sm.* quadrupède *adj.* m.
- раздѣленъ, *adj.* quadrifide.
- рѣко животно, *sm.* quadrumaue, *adj.* m.
- срѣченъ, *adj.* tétrasyllabique.
- срѣчна рѣчь, *sf.* Gram. tétrasyllabe, *adj.* m.
- ставень, *adj.* carré.
- стѣнише, *sm.* le quatrain; | (метпалогія у Гръци), la tétralogie.
- стѣпенъ храмъ, *sm.* le tétrastyle.
- странень, *adj.* quadrilatéral.
- странникъ, *sm.* Géom. le quadrilatère.
- струнна лира, *sf.* la tétraecorde.
- стѣпенъ стихъ, *sm.* le tétramètre.
- тактна нота, *sf.* Mus. la maxime.
- Четырѣцвѣтень**, *adj.* Bot. quadriflore.
- членна голѣмнина, *sf.* Alg. le quadrinôme.
- Четырнаесеть**, *adj.* num. quatorze; | -сетый день, *sm.* le quatorze et le quatorzième; | (съ нѣкътъ, лѣта или хрѣлъ), le quatorze.
- Четырнаесетый**, *adj.* quatorzième; -сето, -ment; | -сета честь, *sf.* le quatorzième.
- Четыресеть**, *adj.* num. quarante; | (40-тѣтъ члена на еренска Академія, les quarante m; | сѣдба отъ 40 члена въ Венеція, la quarantie.
- годишнень, *adj.* quadragonaire; | брой —, nombre —, *sm.*
- двенетъ, *adj.* quadragesimal.
- -постъ (селѣмъ постъи), *sf.* jeûne quadragesimal m.
- дни или -годныи, le quarantaine.
- Четыресетый**, *adj.* quarantième; | -сета часть, *f.* le —, *sm.*
- Четъ**, *va.* nombrer, compter; | (мары), jouer du vice.
- Чехарда (израиле)**, *sf.* cheval fondu m.
- Чехларъ (майсторъ)**, *sm.* un sandalier.
- Чехлы**, *sm.* pl. la pantoufle, babouche, sandale f; | подкова за —, fer à pantoufle, m.
- Чески или Бохемски езикъ**, *sm.* tchèque, *adj.* m.
- Чечеть**, *sm.* oiseau, le tarin.
- Чешма**, *sf.* t. (voyes Кладенче).
- Чешмаръ**, *sm.* t. (voyes Водоводецъ).
- Чешулка**, *sf.* Bot. le calice, calyppe, perigone m.
- Чешуласть**, *adj.* Bot. calicé.
- Чешулочень**, *adj.* Bot. calicinal.
- Чешж (конъ)**, *va.* étriller; 1. (коприна), houpper; 2. (хѣлѣница), regayer; 3. (лѣтъ, кономъ), ébranler, peigner; 4. (съ номіе), gratter; 5. -са, *vr.* se gratter; 6. *pop.* se galer.
- Чибукъ (за нѣне тумѣонъ)**, *sm.* t. le chibouque, la pipe, le calumet; | подпущеванъ —, *va.* culotter. [la serine.]
- Чижикъ**, *sm.* oiseau, le serin; | (женскы).
- Чиликъ**, *sm.* t. le bâtonnet.
- Чимъ**, *sm.* t. (voyes Влана).
- Чинене**, *sm.* le prix. [sible.]
- Чинланъ**, *adj.* valable, *invar.* valant, admis-
- Чинове**, *sm.* pl. le personnel.
- Чинovníкъ**, *sm.* un employé, fonctionnaire, homme en place, m; | (съ Инѣлитера), un alderman; | (съ министерство), un bureaucrate.
- Чинovníцы**, *sm.* pl. le personnel; | вѣяне на —, la bureaucratie; | брой на станване —, *fig.* la fournée.
- Чиноначаліе**, *sm.* la 'hierarchie.
- Чинъ**, *sm.* le rang, grad m, classe f, état m, obéissance f, ordre m, charge f, lieu m; 1. *fig.* la volée; 2. въскѣтане на по-высокъ —, l'avancement m; 3. давамъ —

нѣкому, *va.* grader, déferer; 4. сваяне отъ —, la dégradation; 5. нѣваждамъ отъ —, *va.* casser, 6. отъгнѣване —, *Milit.* la casse; 7. нма — (*чиновенъ*), gradé, *adj.*
Чинах, *va.* faire, couler, tenir, valoir; | *чини*, *v. imp.* il vaut.

Чинъ, *adj.* nez épaté *m.*

Чиракъ, *sm. t.* un ouvrier.

Чирень, *sm.* la chasse; 1. (*на ножъ*), le manche; 2. (*на саблѣ*), la poignée; 3. (*дръжка на саблѣ*), la garde; 4. майсторъ на -рени, un emmancheur; 5. — (*мида*), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m.*; | (*отъ счупена сѣдина*), *Chim.* le tesson et tét; | -шы, *pl.* le debris. [jottereau.

Чискъ (*на боръ*), *sm. Mar.* le joutereau et

Чиста печѣлаба, *sf.* le revenant-bon.
 — пята (*очечена въ пепелъ*), *sf.* la fouace et fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoisement et nettoyage, curement, écurage, épluchage et -chement *m.*, fourbissure *f.* et -bissage *m.*; | (*рѣка или каналъ*), le draguage et dragage.

Чистилка, *sf.* la chasse-pierre ou garde; | (*игла*), *Artill.* l'épinglette *f.*

Чистилникъ, *ница*, *s.* éplucheur, euse; un ragueur; | (*на гирани*), un cureur; | (*на дрѣвѣ и ботушы*), un Brosseur.

Чистилища, *sf.* le propitiatoire; | (*пысо мытарство*), le purgatoire.

Чистина и -стотия, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxie *f.*

Чиститель, *adj.* purgatif, dépuratoire; | *Méd.* absterger et abstersif, détergent, co-pragogue.

— лѣкъ (*за по на ежнѣ*), *sm.* la médecine.

— ножъ, *sm.* l'épluchoir *m.*

— цѣръ (*и приелане* —), *sm.* la purgation; | давамъ —, *va.* purger; | земамъ —, *vn.* se purger.

Чистительно, *sm.* le purgatif; | *Méd.* évacuant et -cuatif, *adj.* *m.*

— срѣдство, *sm. Méd.* l'absterger et abstersif *m.*, dépuratif, détersif, *m.*

Чистичкъ, *adj.* propre.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanchement; | *Jur.* quittement.

— мѣсто (*въ облацѣ*), *sm.* l'éclaircie *f.*

— кръвенъ конь, *sm.* cheval de pur sang, *m.*; | испихъ -нѣ, le stud-book.

— сръдеченъ и -сръдченъ, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; | *fig.* ouvert, rond; | бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lèvres *f.* [roche, *m.*

— човѣкъ, *sm. fig.* homme de la vieille

— сръдечіе, *sm.* la sincérité, naïveté, candeur *f.*

— сръдечно, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосърдечность, *sf. fig.* la rondeur.

Чистъ, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (*за въздухъ*), seréin; 3. (*за животни, въ Библия*), monde; 4. най — (*за восакъ, за масло*), vierge.

— металлъ (*въ монета*), *sm.* le fin.

Чистя, *va.* nettoyer, purger, éplucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (*бобъ*), monder; 5. (*рѣка*), draguer. [et sauf.

Читавъ, *adj.* sain, sauf; | — и здравъ, sain

Читеніа, *sm. pl.* cours public *m.*

Читецъ и Четникъ, *sm.* lecteur, trice; | *fat.* un liseur; | (*по ердѣме на обѣда*), un anagnoste. [modier.

Читъ, *va.* lire; | (*съ единъ гласъ*), *fig.* psal-

Читликъ, *sm. t.* le cense, closerie *f.*, maison de plaisance, *f.*; 1. (*безъ данъ*), *Jur.* le franc-alleu; | стопанинъ на —, un franc-tenancier; 2. даване — на закупуване съ повърнуване добытакъ, cheptel de fer, *m.*; 3. живяне на —, la villégiature.

Чите (*стрѣлно*), *sm. t.* le chevron; | гуждане -тета, le chevronnage; | турямъ -тета на стрѣха, *va.* chevromner (*vozes* Бяло).

Читѣнія, *sm. t.* (*vozes* Орачъ).

Читѣ, *sm. t.* la couple (*vozes* Тяжъ и Дватакъ).

Чичероне (*водачъ*), *sm.* un cicérone (*pl.* ni).

Чичисбей (*послужникъ*), *sm.* un sigisbée et cicisbée.

Чичо, *sm.* l'oncle *m.*; | dit-on, *m.*

Членъ, *sm.* le suppot; 1. *Gram.* l'article *m.*; 2. *Mathém. Log.* le terme, 3. (*на една отвѣта*), article de foi; 4. (*на тѣло, на об-щина и Log. Alg.*), le membre; 5. (*на тайна община*), un carbonaro (*pl.* ri); 6. туряне искусствѣнъ —, *Chir.* la prosthèse et prothèse; 7. застрѣване тайны -нове, l'infibulation *f.*; 8. застрѣгамъ тайны -нове, *va.* infibuler. [dant *m.*

— корреспондентъ, *sm.* membre correspon-

Човка (*пилческа*), *sf.* le bec; | *H. nat.* le rostre; | (*за кръмакъ-тъ на оржѣе*), la mâchoire (*vozes* Клонъ).

Човкаты (*за пилцы*), *v. imp.* il picotent.

Човѣколюбѣцъ (*филантропъ*), *sm.* un philanthrope.

— любіе, *sm.* l'humanité *f.*, la philanthropie.

— любива община [жена отъ —, dame de charité, *f.*

— любивъ, *adj.* humain, philanthropique.

— ненавистникъ, *sm.* un misanthrope.

— плашланикъ, *sm. fig.* un loup-garou.

— ѣдецъ, *sm.* anthropophage, *adj. m.*; un cannibale, ogre *m.* [balisme *m.*

— ѣдство, *sm.* l'anthropophagie *f.*, cannibalisme (*pl.* човѣци, людѣ, хора), *sm.*

- l'homme *m.*, humain, personnage *m.*, personne *f.*, individu, sujet, être *m.*, âme *f.*, visage, corps, mortel *m.*; 1. *fat.* le particulier; 2. почтѣтъ —, honnête homme, homme de bien; 3. политичѣтъ, истакчѣтъ —, homme honnête; 4. за работа —, homme à; 5. якъкъ —, homme de paille; 6. (съ лошаво име), homme noté; 7. описане на —, *Rhet.* le prosopographie; 8. (що угодила и на двѣ страни), *fat.* un amphibie; 9. (и нѣкой —), on et l'on, *pron. indéf.*; | може ли —, peut-on; 10. (хитър и опытен), vieux routier; 11. направямъ нѣкого —, *va.* humaniser; 12. ставамъ —, *vn.* s'humaniser; 13. -вѣци, *pl.* les gens *m.*; 14. вѣщи —, *Jur.* gens à se connaissant; 15. (свѣтъ), le monde; 16. орякъ —, la foule; 17. всичкитѣ — мало и голѣмо, le tiers et quart; 18. (смъртныиѣ), les humaines.
- Човѣче, *sn.* bout d'homme, *m.*; 1. *Anat.* la pupille; | на —, pupillaire, *adj.*; 2. (съ око-то), la prunelle; | *Anat.* l'iris *m.*
- Човѣшки, *adj.* humain; -къ, по — познамеа, -nement.
- родъ, *sm.* l'humanité *f.* [niste.
- Човѣшки науки [който учи —, un huma-
- Човѣщина *f.* и -вѣчество, *sm.* l'humanité *f.*
- Чоперникъ, *sm.* demi empan *m.*
- Чопля, *va.* ciseler; | (по малко), mordiller.
- Чорба (суна), *sf.* *t.* la soupe, le potage; 1. (съ зеле), potage aux choux; 2. — и варено месо, le pot-au-feu; 3. за всичко само една —, *adv.* pour tout potage.
- Чорапы, *sm. pl. t.* le bas, chaussees *f.*; | каси —, la chaussette; | безъ —, *adv.* nu-jambes.
- Чорапчия, *sm. t.* un bonnetier.
- Чравце, *sn.* la tripette.
- Чрлавъ (на чрвата), *adj.* *Anat.* splanchnique. [pier, ère.
- Чрваръ (търговецъ на чрва), *ка, s.* tri-
- Чрвена билия, *sf.* la carambole.
- гжска, *sf.* oiseau, le barnache et barnacle.
- еребыца, *sf.* oiseau, le francolin, gelinotte des bois, *f.*
- игличена, *sf.* plante, la livèche.
- камедъ, *sf.* la laque et gomme laque.
- кокошка, *sf.* sultane poule *f.* ou porphyron *m.*
- луничка (на лицето), *sf.* la rougeur.
- мѣдъ, *sf.* cuivre de rosette, *m.*
- цѣвна жила, *sf.* l'artère *f.*
- Чървендакъ, *adj.* *m. fat.* trogne enluminée, rouge trogne, *f.* [aude.
- Чървендалестъ и -дакъ, *adj. s.* rougeaud,
- Чървенецъ, *sm. insecte*, kermès animal *m.*
- Чървеникака лѣпка (по снамата), *sf.* tache de vin, *f.* [ou de cerneaux.
- Чървеникаво вино, *sm.* vin clair et -paillet
- Чървеникавъ, *adj.* rosé et rosâtre, rougeâtre, alezan; | (за вино), oeil-de-perdrix, couleur de perdrix; | иравя —, *va.* roussir.
- Чървеникавъ дроздъ, *sm.* la roselle.
- конь, *sm.* cheval bailet.
- цѣвтъ, *sm.* incarnadin, *adj.*
- Чървеникавы трыкосланкы, *sf. pl.* le perdrigon.
- Чървенна (на кожата), *sf.* Méd la rubéfaction; 1. (съ лице), le rouge; 2. (на небото), la rougeur; 3. докарвамъ — на кожата, *va.* Méd. rubéfier; | който докарва —, rubéfiant, *adj.*; 4. изваждамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérougir; 5. загубвамъ си -та, *vn.* se dérougir.
- Чървеничкото (на лицето), *sn.* le coloris.
- Чървенка, *sf.* blé noir ou sarrasin et blé sarrasin. [rouget.
- Чървенобрадна, *sf.* poisson, le surmulet ou — бѣлъ конь, *sm.* le rouan.
- вещество (отъ брови), *sn.* Chim. l'alizarine *f.*
- дърво, *sn.* bois d'acajou, mahogon ou mahogoni et mahoni, *m.*
- жѣттиникаво вино, *sn.* vin rancio *m.*
- жмско гроздие, *sm.* la gadelle.
- крака еребица, *sf.* oiseau, la bartavelle.
- патка, *sf.* oiseau, le rouge.
- ликъ, *sm.* la carnation.
- мастило, *sm.* la rosette.
- ока рыба, *sf.* poisson, le vangeron.
- опашка, *sf.* oiseau, le rouge-queue.
- оточентъ, *adj.* érépisplateux.
- перъ, *sm.* poisson, le rouget ou surmulet.
- родентъ, *adj.* porphyrogénète.
- сивъ, *adj.* gris de minime, *m.*
- трешливъ (за жельзо), *adj.* rouverin.
- трыкалце (около рогче на цица), *sn.* le halo.
- фиолетовъ, *adj.* zinzolin.
- цѣвте, *sm.* plante, la barbe-de-Jupiter.
- цѣвтило, *sm.* le rouge, laque et gomme laque *f.*; | поцѣвтивамъ съ —, *va.* rougir; | поцѣвтиване въ —, le roussissage.
- черно-бѣлизнявъ конь, *sm.* rubican, *adj. m.*
- шийникъ, *sm.* oiseau, le rouge-gorge.
- Чървентъ, *adj.* rouge, roux, de carmin, vineux, couperosé, incarnat; | Ag. de corail; | (за об-разъ), rubicond.
- бенишкъ, *sm. t.* la pourpre, laticlave *m.*
- брашлякъ, *sm.* plante, la filipendule.
- восакъ, *sm.* cire à cacheter ou d'Es-
pagne, *f.*; | сгребавачъ на —, un chauffe-cire.
- джбъ, *sm.* arbre, le rouvre et roure.
- киселякъ, *sm.* plante, le sang-de-dragon.
- корень, *sm.* plante, l'orcanète et -nette *f.*
- лукъ, *sm.* plante, la ciboule (voyez Кор-
мидъ лукъ).
- мышоморъ, *sm.* Chim. la rubine.

Чървенъ отокъ, *sm. Méd.* l'érésipèle ou érysipèle, goutte rose *f.*

— Петко, *sm. fig.* le vin.

— или снаженъ цвѣтъ, *sm.* couleur de rose, de chair, *f.*

— тебиширъ, *sm.* la rosette, rubrique *f.*

— или тѣлин цвѣтъ, *sm.* l'incarnat *m.*

— цвѣтъ, *sm.* la rougeur, le roux; | (чървилю), *Blas.* le gueuls.

Червени бръззи (на кожа), *sf. Méd.* les vergetures *f.*; | на —, vergetée, *adj.*

— и дългясти картофли, *sf. pl.* la violetotte ou viquelotte. [pommi d'api, *f.*

— дръбни ябълки, *sf. pl.* l'api *m.* ou

янилицы (на око), *sf. pl.* éraillé, *adj.*

— капки, *sf. pl. Méd.* le pourpre; | трѣска съ —, fièvre pourprée *f.*

— пжпкы, *sf. pl.* les rousseurs *f.*

— пжпичицы, *sf. pl.* l'échauffure *f.*; | (нолицето), le bourgeon; | *pop.* le nubis.

— яйца, *sm. pl.* oeufs de Pâques, *m.*

Чървило, *sm.* le rouge, carmin, *m.*; 1. *Chim.* le minium; 2. (реалгаръ), *Chim.* le réalgar; 3. — и бѣло, *sm.* la cosmétique, le fard.

Чървеница (жида), *sf.* la pourpre, le pourpier.

Чървисвамъ (васцувамъ чървено), *va.* cardinaliser; 1. (съ чървило), empourprer; | *fig.* enluminer; 2. — и бѣлвамъ, farder; 3. -са, *vr.* se farder.

Чървни и-вотенъ, *adj.* *Anat.* viscéral.

Чърво, *sm.* l'intestin *m.*, boyau *m.*, tripe *f.*; 1. -ва, *pl.* les intestines; на -вата, *Anat.* intestinal, *adj.*; 2. les entrailles *f.* le flanc; 3. *Anat.* le viscère; 4. (на животню), *coll.* la tripaille; 5. възпалене на —, *Méd.* l'entérite *f.*, colite *f.*; 6. изпакване —, *Chir.* la hernie; 7. изсыпване —, *Chir.* l'événtration *f.*; 8. наука за —, la splanchnologie; 9. разрѣзване на —, *Chir.* l'entérotomie *f.*; 10. което издува —, *Méd.* flatueux, *adj.*; 11. което са отнесли до —, *Anat.* colique, *adj.*

Чървотенъ редъ (мѣсто за продаване чърва), *sm.* la triperie.

Чървса и -венѣяса, *vr.* rougir, se colorer; | който са чърви, érubescens, *adj.*

Чубрица, *sf. plante*, la menthe, calament, boucage *m.*; | пеперия —, menthe poivrée.

Чувалче, *sm.* le sachet.

Чувалъ, *sm. t.* le sac, poche *f.*; 1. еднѣкъ пълненъ —, une sachée; 2. (съ прѣсъ), *Milit.* sac à terre; 3. (пжпически), sac de nuit; 4. пълна или турямъ въ —, va. ensacher; 5. майсторъ на -валы (мутафинъ *t.*), un pocheteur (voyez Платникъ).

Чувамъ (за нѣщо), *vn.* revenir (voyez Вардя).

Чугунна джска (съ соба), *sf.* plaque de feu,

Чугунна плоча, *sf. Com.* la taque.

Чугунникъ, *sm.* la marmite.

Чугунъ, *sm.* la fonte, fer fondu ou de fonte, *m.*; | топене — въ ступъ, *Métall.* le maréage; | токъ —, *va. Métall.* marer.

Чудакъ, *sm.* un original.

Чудене, *sm.* l'admiration *f.*

Чуденъ и -десенъ, *adj.* miraculeux, miraculeux, merveilleux, admirable, étonnant, étrange prodigieux, myrobolant, extraordinaire, bizarre; 1. morose, baroque, frappant, phénoménal, paradoxal et-doche, plaisant, singulier, dysscole, difficile, original, quints, rare; 2. *fig.* excentrique, hétéroclite, cacochyme; 3. *fam.* ratier; | съ — начинъ, *adv.* miraculeusement.

— нправъ, *sm. fig.* le travers.

— човѣкъ, *sm.* un original; | *fam.* un iroquois.

Чудителенъ, *adj. Gram.* admiratif.

Чудна приѣзда, *sf. Méd.* le pica.

Чудно, *adv.* admirablement, à merveille, singulièrement; | -дното, *sm.* le merveilleux; | — и дѣно нѣщо, *sm.* le venez-y-voir.

Чудность, *sf.* l'étrangeté *f.*, bizarrerie, morosité, originalité, singularité *f.*, travers *m.*; 1. *fig.* l'excentricité *f.*; 2. правя —, *va.* singulariser; 3. распознавамъ отъ другитъ съ -та си, *vr.* se singulariser.

Чудо, *sm.* le miracle, merveille, admiration *f.*, prodige, chef-d'oeuvre, signe *m.*; | *fig.* le phénomène.

Чудовище, *sm.* le monstre, prodige *m.*

Чудовищенъ, *adj.* monstrueux, prodigieux.

Чудоприказвателенъ, *adj.* épique.

Чудоосия, *sf.* la merveille, miracle *m.*, aventure *f.*, prodige *m.*

Чудотворене, *sm.* le miracle.

Чудотворенъ, *adj.* thaumaturge; | -рецъ, *sm.* un thaumaturge.

— творство, *sm.* la thaumaturgie.

Чудяса (нѣкому), *vr.* admirer; | -дя си са, s'admirer.

Чуене, *sm.* l'exaucement *m.*

Чужда земля, *sf.* l'étranger *m.*, extérieur *m.* | на —, à l'étranger.

— коса, *sf.* tour de cheveux, *m.*

Чуждинецъ, *sm.* étranger, ère; forain, aine; un passager; 1. *Jur.* un aubain; 2.

правда на хазната за наследство на —, droit d'aubaine; 3. състояние на —, *Jur.* la pérégrinité; 4. възпиране или неоставяне -нды да живѣятъ въ градъ, la xénelasia.

Чуждински, *adj.* exotique.

Чуждостраненъ, *adj.* étranger, extérieur, exotique; | министерство на -ранни дѣла, les affaires étrangères *f.*

Чуждохраненъ (за растенеа, за животины), *adj.* parasite.

Чуждъ, *adj.* étranger, forain, d'autrui; | **намирамса** — въ община, *vr.* se trouver déparusé. [**шари**], la bouisse.

Чукалка, *sf.* la pile, pilon *m*; | (**у боту-Чукалникъ**), *sm.* un pileur.

Чукалница, *sf.* le bocard.

Чукало, *sm.* le brisoir, broie *f*; | (**за конопя**), l'échavroir *m*, ésang *m*.

Чукамъ, *va.* frapper, battre, percuter, cliquer, égruger, broyer, piler; 1. (**на ерата**), heurter; 2. (**желѣзо**), cingler; 3. (**за ситно**), concasser; 4. (**руда**), le bocarder; 5. (**ѣдро ечемякъ**), bruisier.

Чукане, *sm.* la concassation, percussion *f*; 1. (**правяне на прахъ**), le pilage; 2. (**расовецъ, руда**), le bocardage; 3. **дъска за** — месо, le tranchoir.

Чуканче, *sm.* le chicot.

Чукнувамса (**о нѣщо**), *vr.* toucher, donner; | — меса, se toucher.

Чукнуване, *sm.* le choc; | (**на тѣло**). *Phys* la collision; | **ниемъ съ** — на чъштыгъ, *vn.* *fat.* trinquer.

Чукче, *sm.* le martelet; 1. (**у златаръ**), le triboulet; 2. (**на порта**), le heurtoir ou marteau; 3. (**съ ушитѣ**), *Anat.* le marteau; 4. (**за подковаване коня**), le brochoir; 5. (**съ фортепиано**), le sautereau; 6. което са отнѣс до слухното —, *Anat.* malleal, *adj.*

Чукъ, *sm.* le marteau, martel, martelet *m*; 1. (**баба за набиване колоса**), le mouton; 2. (**за изчукване**), le flatoir; 3. (**за камани**), le batterand, grelet, têtū *m*; 4. (**на каменодѣлецъ**), la smille; 5. (**за направа пары**), le bouvard; 6. гуждане бълъгъ съ — на дървие, le martelage; 7. дѣламъ съ — камыкъ, *va.* smiller; 8. ударямъ съ —, *va.* marteler; 9. майсторъ на — кове, un marteleur.

Чулъ (**и постланъ** —), *sm.* *t.* la serpillière, la carpette (*voies* Козякъ).

Чума, *sf.* la peste, pestilence, contagion *f*; | ударенъ отъ —, pestiféré, *adj*; | църъ за —, antipestilentiel, *adj*.

Чумавъ, *adj.* pestiféré; | слугаръ на -вы, un barabolin.

Чуменъ, *adj.* pestilentiel, pestifère *et* pestilent; | *Med.* loimique.

— **слѣпокъ**, *sm.* le boubon; | *Med.* l'anthrax ou charbon *m*.

Чумна врага, *sf.* *Med.* le charbon; | прилеченъ на —, charbonneux, *adj.* (*voies* Карбункулъ).

Чупа, *va.* casser, briser, rompre.

Чурбанъ, *sm.* la trousse *et* trouchet *m*.

Чучулка, *sf.* oiseau, l'alouette *f*, mauviète *f*.

Чучулигати (**чучулиги**), *v. imp.* elles grissent.

Чучуръ, *sm.* *t.* la fontaine, fil, courant, ajoutage ou ajutoir *m* (*voies* Течение *et* Цѣва).

Чуд, *vn.* écouter, ouïr, entendre, exaucer; | не са — и невиждамъ, tirer ses gregues *f*.

Чъкай! *interj.* 'halte là; | *Vén.* 'halé.

Чъкамъ, *vn.* attendre, quetter, se réserver à faire; 1. (**да дойди ерѣмето жу**), temporiser; 2. (**много**), croquer le marmot; | *fig.* garder le mulet; 3. (**много все прае**), *fat.* faire le pied de grue *f*; 4. (**мануство**), *fig.* se morfondre.

Чъкане, *sm.* l'attente *f*, expectative *f*; 1. (**на ладя за неполучване товара**), *Mar.* l'anguerie *f*; 2. въ — на нѣщо, à la veille de; 3. при — на, sous le coup; 4. на —, en expectative.

Чъша (**и купчина зебады**), *sf.* le verre, coupe *f*, vase, calice, ciboire *f*, saint sacrement *m*, tasse *f*, bassin, gobelet, bowl *et* bol; 1. (**у в. в.**), le cratère; 2. **голъна** —, la jale; | (**за добръ домъль**), le vidrescome; 3. **пъна** — до дъга, la gasade; 4. (**пъна на приливъ**), le rouge-bord; 5. **ниъ** — по —, *vn.* *pop.* chopiner; 6. **счупвамъ** столчето на —, *va.* épater un verre.

Чъшка, *sf.* le verre, creuset, godet *m*, timbale *f*; 1. *Chim.* la capsule; 2. (**на дъбавый жлѣдъ**), l'avélanède *f*; 3. (**мърка за ракя**), *Mar.* le boujagon; 4. (**за тавле**), le cornet.

Чъшкоцѣтникъ, *sm.* arbuste, le calycanthe.

Чъшкы (**за чай**), *sf.* *pl.* le cabaret.

Чъшолнстникъ, *sm.* *Bot.* la sépale.

III.

III

Шагринъ

Ш (**ша**), la 25ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ша, nom bulgare de la lettre Ш.

Шабля (**сино**), *sm.* le chablis.

Шаблонъ, *sm.* *Techn.* le calibre.

Шавамъ, *vn.* mouvoir, se remuer, se secouer, frétiller; 1. *pop.* grouiller; 2. **кокто шава**, *pop.* grouillant, *adj*; | (**за рыба**), frétilant, *adj*.

Шаване, *sm.* le mouvement.

Шавливостъ, *sf.* la muabilité.

Шадавъ, *adj.* muable, sémillant.

Шага, *sf.* *t.* l'escapade *f*; 1. *fig.* la farce; 2. *pop.* la blague; 3. -гъ, *pl.* les incartades *f* (*voies* Вшугяване *et* Исплизокъ).

Шагувамса, *vr.* *t.* babouiner; | *fat.* baliverger; | *pop.* blaguer.

Шагринъ *m* или -нена неча, *f.* peau de chagrin, *f*; 1. (**отъ rybеса кожа**), le ga-

- luchet; 2. работа —, *va.* chagriner; 3. майсторъ —арь, *sm.* un chagrinier.
- Шакаль**, *sm.* *quadr.* le chasal.
- Шалашиъ**, *sm.* *t.* la loge (*voies* Колыба).
- Шалия** (*платье изъ Руанъ*), *sf.* la rouennerie.
- Шалонъ** (*платье*), *sm.* le chalon.
- Шалупа** (*гольма лодка*), *sf.* *Mar.* la chaloupe. [*cache-nez.*]
- Шаль**, *sm.* le châle et schall; | (*за шилъ*), *le* Шамада (*знакъ за публичане*), *sf.* *Milit.* la chamade.
- Шамаръ**, *sm.* *t.* (*voies* Плъсница).
- Шампанско вино**, *sm.* vin de Champagne, *m*; | (*леко*), tisane de Champagne, *f*; | (*но-слабо*), cément, *adj.* *m.* [*viorne-tin.*]
- Шамшитъ**, *sm.* *arbusc.* le laurier-tin ou Шадра, *sf.* *plante*, la marrube.
- Шанкеръ**, *sm.* *Méd.* le chancre.
- Шантавъ**, *adj.* un humoriste; | *fam.* hurlubelu.
- Шарабанъ**, *sm.* char à bancs, *m.*
- Шарада** (*видъ гатанка*), *sf.* la charade; | приятель за —ды, un charadiste.
- Шаранче**, *sm.* le crapeau et carpillon.
- Шаранъ**, *sm.* *poisson*, la carpe; —новъ, de carpe; | явъ за —ны, la carpière.
- Шарлагуны**, *sm.* *plante*, gland de terre, *m.*
- Шарлатански**, *adj.* charlatanesque.
- Шарлатанство**, *sm.* la charlatanerie et -tanisme *m*, jonglerie *f*, empirisme *m.*
- Шарлатанъ**, *sm.* un charlatan, jongleur, opérateur *m*; | (*сүймареъ*), un saltimbanque.
- Шарлотъ** (*видъ чесанъ*), *sm.* *plante*, l'échalote *f*.
- Шарманка** (*рхченъ органъ за свиря*), *sf.* orgue de Barbarie, *m.*
- Шарфъ**, *sm.* *Milit.* l'écharpe *f*.
- Шасе** (*игрална крачка*), *sm.* le chassé.
- Шатица**, *sf.* *oiseau*, la lavandière.
- Шатра** (*чадъръ т.*), *sf.* la tente, la toile; 1. (*съ легло*), le pavillon; 2. (*за на-дане въздушенъ валикъ*), le parachute; 3. (*за слънце и дждъ*), l'en-tous-cas *m*; 4. (*солдатска*), la canonnière (*voies* Дждовникъ).
- Шатрена печа** (*у калъска*), *sf.* le mantelet.
- Шатричка**, *sf.* *Bot.* l'ombelle *f*.
- Шатрички**, *sf.* *pl.* *plante*, le convolvulus ou liseron. [*plante —, sf.*]
- Шатрично растение**, *sm.* l'ombellifère et Шатристъ, *adj.* *Bot.* campanulé.
- Шахматенъ**, *adj.* *Blas.* échiqueté; | въ —тно положение, *Mar.* en échiquier.
- Шахматна дъска**, *sf.* l'échiquier *m.* —игра, *sf.* les échecs *m.*
- Шахматовидно**, *adv.* en échiquier.
- Шахмать** (*на шахматна дъска*), *sm.* la case.
- Шахматы**, *sm.* *pl.* les échecs *m.*
- Шахта**, *sf.* *Métall.* le puits; | обковаване съ дъски —, le cuvelage; | обковавамъ съ дъски —, *va.* cuveler.
- Шахъ**, *sm.* l'échec *m*; | (*Персийски царъ*), *sm.* un schah.
- Швабра**, *sf.* *Mar.* le faubert; | истривамъ съ —, *va.* faubertier; | матроетъ истривать съ —, *Mar.* un fauberteur.
- Шведска рѣпа**, *sf.* *plante*, le rutabaga ou navet de Suède.
- Швейцарска кралевска вардия**, *sf.* les cent-Suisses *m.*
- Швейцарски чай**, *sm.* le faltrank.
- Швейцарско сырене**, *sm.* la gruyère ou fromage de gruyère.
- Швинк-хатъ**, *sm.* *Mar.* le clan.
- Шебека** (*ладия*), *sf.* *Mar.* le chebec.
- Шевронъ**, *sm.* *Milit.* le chevron.
- Шейкъ** (*у Аравитяны*), *sm.* un cheik et scheik. [*la* soixantaine.
- Шейсета година** (*отъ раждането си*), *sf.*
- Шейсетина** (*около шейсетъ*), *sf.* une soixantaine.
- Шейсетъ и —тый**, *num.* soixante; | смѣтамъ —очица въ пикетъ, *va.* soixanter. —годишенъ, *adj.* *so.* sexagenaire.
- Шейсетый**, *adj.* soixantième, sexagésimal; | —та часть, *sf.* le soixantième.
- Шекержійница**, *sf.* *t.* la confiturerie.
- Шекержия**, *жійка*, *s. t.* confiturier, ère.
- Шекъ** (*у ладия*), *sm.* *Mar.* l'éperon *m.*
- Шеметь** (*въртене или виене —, l'éblouisse-ment m.* [*mel m.*]
- Шербетъ** (*питие*), *sm.* *t.* le sorbet, hydro-
- Шеренга**, *sf.* *Milit.* le rang.
- Шерияъ** (*Арабски кияъ и сядникъ въ Инглитера*), *sm.* un cherif.
- Шерочинца**, *sf.* *plante*, l'asperule *f*.
- Шестакъ** (*съ книгы*), *sm.* un six.
- Шестнаесетъ**, —тый, *adj.* *num.* seize; | —тый день на мѣсецъ-тъ, le seize; | —каса, la seizaine.
- Шестнаесетый**, *adj.* seizième; —то, —ment; | —брой, *sm.* —сета часть, *sf.* le seizième.
- Шеста книга** (*на декреты, черковенъ законъ*), *sf.* le sexte.
- Шестъ**, —тый, *adj.* *num.* six; | —брой, *sm.* le six; | роденъ съ —пръста, sex-digitaire, *adj.* *so.* [*никъ, sm.*]
- граненъ, *adj.* *Géom.* hexaèdre; | —гран-—книгы (*наредъ, съ пикетъ*), la sixième.
- кѣтенъ, *adj.* *Géom.* hexagone; | —кѣ-никъ, *sm.*
- мѣсеченъ, *adj.* semestre, semestriel.
- мѣсечие, *sm.* le semestre.
- мѣсечно слугуване, *sm.* le semestre; | —распушане, congé de semestre; | —распуститъ, un semestrier et semestre.
- мѣжие, *sm.* *Bot.* l'hexandrie *f*.
- пръстенъ (*за рѣка, за кракъ*), *adj.* sex-digital.
- пѣтенъ, *adj.* sextuple; | —тно, *sm.* le —, *sm*; | умножавамъ съ —тъ, *va.* sextupler.

Шестредень, *adj.* senaire.

— **сриченъ**, *adj.* hexasyllabe.

— **стишіе**, *m.* le sixain

— **стѣпень**, *adj.* hexamètre.

Шестый, *adj.* sixième; -го, -ment; | — **четъ**, *m.* -та часть, *sf.* le sixième; | — **классъ**, *m.* la sixième.

— **день** (на декада), *m.* le sextidi.

— **часъ**, *m.* la sexte ou petites heures.

Шефъ, *m.* un chef

Шибой, *m.* plante, l'ancolie *f.* pivoine *f.*

Шибалка (монетна), *sf.* le balancier.

Шибало (за свѣчене пары), *m.* le moulinet.

Шибнувамъ, *va.* 'heurter.

Шибнуване, *m.* le 'heur.

Шивникъ (на хамоть), *m.* la mancelle.

Шикалка (коршумъ т.), *sf.* fig. la balle.

Шикалки (за мастило), *sf.* pl. noix de galle, *f.*; | **Com.** la cassénole; | (шипки), pomme de chêne, d'égantier, *f.*

Шиларъ, *m.* un alénier.

Шилангъ (монета, 105 пары), *m.* le schelling et shelig, escalin *m.*

Шило, *m.* le poinçon, pointe, alène *f.*; 1. (длето), l'onglet *m.* et ongette *f.*; 2. (съ вървѣлка), *Mar.* le chevillot ou tolet de tournage; 3. (на сѣвѣлъ съ врьъ), la mèche; 4. (за пробиване бурета), le gibelet; 5. стоя на —, *m.* être sur les charbons; 6. ни — ни бодило, ni sou ni maille. — **образенъ** и -лясть, *adj.* Bot. aléné, subulé. [chignon.

Шинионъ (забрадка отъ коса), *m.* le шиншила, *sf.* татт. le chinchilla et chinella.

Шипка, *sf.* arbuste, l'égantier *m.*; | —, *arbitre*, le synorhodon.

Шипки, *sf.* pl. l'égantine *f.*

Шиповатъ, *adj.* Bot. spinescent.

Шипове (на въбалець), *m.* pl. la bossette; | (на пѣтель), l'argot *m.*

Шипъ, *m.* l'éperon *m.*, épine *f.* piquant *m.*, languette *f.*; -пясть, съ шипове, éperonné, ergoté, *adj.*; 1. (на падкова), le pinçon, crampon *m.*; 2. (подострѣнь врьъ), le tenon; 3. поставямъ -пове, *va.* éperonner.

Ширина и Ширъ, *sf.* la large, travers *m.*; | (на врьежъ на едни кола), la voie; | (на платъ), *Mar.* la cuaille.

Широка нивца, *sf.* le câble.

— **мауна** (пашкотъ), *sf.* le chalan.

— **сабя** (пала т.), *sf.* la cimettere.

— **шарка**, *sf.* la cornemuse ou musette; —, de —.

— **го**, *adv.* large; на —, au large.

— **яко буре**, *m.* le bussard.

— **юнь**, *m.* oiseau, le souchat.

— **поле** (на около съ планины), *m.* Géol. bassein.

— **то чърво**, *m.* le boyau culier.

Широко, *sf.* l'étendu *f.* (voyez Широчина).

Широко, *adj.* large, étendu, évasé, spacieux, ample, vaste; | **ставамъ** по —, *va.* s'élargir.

— **прстенъ**, *sf.* la chevalière.

— **пѣть** (за дѣб кола), *m.* chemin forain *m.*

— **ремыкъ**, *m.* la sangle.

— **топоръ**, *m.* Techn. l'épaule *f.*

Широки панталоны, *m.* pl. les trousses *f.*

Широчина и Ширъ, *sf.* la largeur, spaciosité *f.*; 1. *Géogr. Astr.* latitude *f.*; 2. (на дръвѣ), l'ampleur *f.*; 3. (на разпрѣзаны крыла), le vol; 4. (на стѣпало), le giron.

Ширтове (хутійки на писалища), *m.* pl. le casier.

Ширтъ (на врата), *m.* t. la cadole; | (и на прозорецъ), la targe. [grain.

Шителъ (жѣлто цѣвтило), *m.* stil-de-

Шитіе, *m.* la couture (voyez Шѣвъ).

Шитъ, *adj.* cousu.

Шифоніерка (дулапъ т.), *sf.* la chiffonnière.

Шифросвамъ, *va.* Mus. chiffrer.

Шифръ (тайно писане съ цифри), *m.* le chiffre; 1. пишж съ — писмо, *va.* chiffrer; 2. прочитане на —, le déchiffrement; 3. разбирамъ —, *va.* déchiffrer; 4. разбиратъ на —, un déchiffreur.

Шипакъ, *m.* le morion.

Шипи, *m.* t. (voyez Стжкло).

Шипиенце, *m.* le sarafon.

Шипкава жена, *sf.* grosse maman *f.*; | (или дѣвойка), *fat.* une dondon.

Шипкавъ, *adj.* ventru, pansu; piffré, esse. — **човѣкъ**, *m.* pop. un mouffard.

Шипшко, *m.* un ventru, boursouffé, pansu, roussif, piffré; | *pop.* un mouffard.

Шипшупка, *sf.* la robe; | Bot. la coiffe, valve, silique *f.*; | *каса* —, Bot. la silicule.

Шипшупчастъ, *adj.* turbiné; | Bot. siliculeux.

Шипшупчестъ, *adj.* siliqueux.

Шипшупка, *sf.* Bot. la follicule; | (на во-щина), la cellule.

Шипшхане, *m.* t. le biscaien.

Шипшъ (съ кука на врьъ-тъ), *m.* t. le boulon; 1. (у мытари), la sonde; 2. (за печене), la broche, broc, tournebroche *m.*; 3. (за плетене), pl. l'aiguille à tricoter, *f.*; | -ове, pl. les broches *f.*

Шипка, *sf.* Archit. le gorgerin; 1. Anat. Bot. le collet; 2. (на каметель), Archit. le colarin; 3. (на цигулка), le manche.

Шипна чървена жила, *sf.* Anat. la carotide et artère carotide.

Шипникъ, *m.* la gorge; | (съмжъ земѣ), *Géogr.* l'isthme *m.* [marchpiéd *m.*

Шипниенъ (симжъ) пѣтъ, *m.* le traînage,

Шипниѣ, *sf.* le traîneau; | возене на —, le traînage; | расходка съ —, promenade en traîneau, *f.*

Шипнинъ, *sf.* pl. le tréteau.

Шипнъ и -ничень, *adj.* Anat. jugulaire, cer-

Шійнъ пошъ, *sm.* mouchoir de cou, jabot *m.*

Ширитецъ, *sm.* la cordelette.

Ширитъ, *sm. t.* le passement, liséré *m*; 1. обтакамъ съ —, *va.* passementer; 2. занаятъ и търговия съ —, la passementerie; 3. майсторъ на —, un passementier (*voez* Иванца).

Шіявъ, *adj.* caieux.

Шія, *sf.* le cou, gorge *f*, col *m*; 1. (на конъ), l'encolure *f*; 2. (на котка желѣзна), *Mar.* le diamant; 3. (на шия), le goulot et goulet; 4. връзка за —, тръкалце около —, le collier; 5. съ корона отъ другъ цвѣтъ на —, *Blas.* gorgé, *adj*; 6. нагръщамъ съ пары до —, *va. fg.* gorgier; 7. съ — (*ва дивичъ*), hasardé, *adj.*

Шия (*задебѣла кожа*), *sf.* le cor, durillon. cal et calus *m.* colosité *f*; 1. (на кракъ), l'oignon et oignon *m*; 2. ставать ми шия, *vn.* durillonner et se —, *vr*; 3. операторъ на — по краката, un pédicure et chirurgien —, un attacheur de corps.

Шія, *va.* coudre; 1. (*тавърдъ хубавъ*), perler; 2. (*по шито*), rebroder; [*шулакъ t.*], bague.

Шканеченъ журналъ, *sm. Mar.* le casernet.

Шканецъ, *sm. Mar.* gaillard d'arrière, *m.*

Шкатулка, *sf.* la cassette.

Шкафутъ, *sm. Mar.* le vibord, passe-avant et passavant.

Шквалъ, *sm. Mar.* la raffale, risé *f*, grain de vent, coup de mer, *m.* [*Мура*]

Шкембе, *sm. t.* la rance (*voez* Бабекъ et Шкембистъ, *adj.* ransu (*voez* Шинкавъ).

Шентель, *sm. Mar.* la pantoire.

Шкиво (*у блокъ*), *sm. Mar.* le réa.

Шкиперска каюта, *sf. Mar.* fosse aux lions, *f*.

Школо *sm.* l'école *f* (*voez* Училища).

Школьникство, *sm.* crasse du collège, *f*.

Школки, *adj.* scolastique; —ски, по —ски, *adv.* —ment.

—училникъ, *sm.* un barbacole.

Школско блюдо, *sm.* un cuistre.

Шконтарисвамъ, *va.* escompter.

Шконтъ, *sm. Com.* l'escompte *m*; | който прави търговия съ —тове, *Com.* un escompteur.

Шкоть, *sm. Mar.* l'écoule *f*.

Шкуна (*ладия*), *sf. Mar.* le schoner et schooner; | (*подъ котка*), *Mar.* la savate.

Швейцаръ (*сратаръ*), *sm.* un suisse ou portier.

Шлейфъ (*задни полы на рока*), *sm.* la queue, la robe; | (*у амазонка*), la traîne; | съ — (*за дрѣла*), traînant, *adj.*

Шлемень покрывъ (*у Римляны*), *sm. Milit.* la tortue.

Шлемникъ, *sm.* le cimier. [*brequin.*]

Шлемово накинчеване, *sm. Blas.* le lam-

Шлемъ (*сокай*), *sm.* la casque, bourgnignote *f*; 1. (*надъ гербъ*), *Blas.* le timbre; 2. (*всичкиятъ зиманеа съ висъ*), le chelem;

3. накиченъ съ —, *Blas.* timbré, *adj*; 4. украсявамъ съ —, *va. Blas.* timbrer; 5. съ — на глава, casqué, *adj.* 6. върволица —мове завързаны единъ за другъ, l'équipe *f*.

Шлифувамъ (*ноты*), *va. Mus.* lier.

Шлюпъ (*ладия*), *sm. Mar.* le sloop et sloup.

Шмака (*ладия*), *sf. Mar.* le smack et semaque.

Шмулж (*листіе отъ дърво*), *va.* défeuiller.

Шнява (*ладия*), *sf. Mar.* le senau.

Шоколатникъ, *sm.* la chocolatière, *adj.* *m.*

Шоколатны конфекты, *sm. pl.* le diabolotin.

Шоколатъ, *sm.* le chocolat; | —тенъ цвѣтъ или търговецъ на —, chocolatier.

Шопаръ, *sm. tant.* le pourceau, cochon *m*; [*малко нерваче*], le marcassin.

Шорлъ (*камыкъ*), *sm. Minér.* le schorl.

Шотландска паяла, *sf.* la claymore.

Шотландски клашникъ, *sm.* le plaid.

Шоссе, *sm.* la chaussé; | (*по Магъ-Адамова система*), *Téchn.* le macadam.

Шосейнъ работникъ, *sm.* un cantonnier.

Шпалерникъ (*редъ овошкы надъ зидъ*), *sm.* l'espallier *m.* [*чае*].

Шпалеръ [*стоя на —*, *vn.* Milit. border la

Шпанхоутъ (*первазъ*), *sm. Mar.* le couple

| простирамъ —, *va.* perpigner; | простиране —ты, le perpignage.

Шпатель, *sm. Typ.* la palette.

Шпатень и товидентъ, *adj. Minér.* spathique.

Шпатъ, *sm. Minér.* le spath et spar.

Шпация, *sf. Typ.* l'espace *f*. [*dalot.*]

Шпингатъ, *sm. Mar.* le dalot; —тенъ, de

Шпиля, *sm. Mar.* le sabestan; | отваряща —тъ, *va.* dévirer.

Шпинель *f* и —неленъ рубинъ, *sm.* le spinelle et rubis —, *m.*

Шпинветъ (*муз. орждіе*), *sm.* l'épINETTE *f*.

Шпницъ-сарвены, *sm. pl. Mar.* le trélingage; | сплитамъ —, *va.* trélinguer.

Шпионисвамъ, *va.* espionner.

Шпионъ и —ония, онка, *s.* espion, onne.

Шпионство, *sm.* l'espionnage *m.*

Шпринтовъ, *sm. Mar.* le baleston, livarde *f*.

Шпрюйтъ, *sm. Mar.* l'ansette *f*.

Шпунтовъ поясъ, *sm. Mar.* le gabord.

Шпунтъ, *sm. Mar.* la râblure.

Шрапнувамъ, *va.* Point. égratigner.

Шрапнуванъ манеръ, *sm.* le sgraffite et fîto.

Шриетъ, *sm.* la lettre; | *Typ.* le type; |

вай-голъмъ —, *Typ.* grosse nopareille *f*.

Штабъ-капитанъ или —ротмистръ, *sm. Milit.* capitain second.

Штабъ (*и главенъ —, сграда*), *sm.* l'état-major *m*; | aune de France, *f*. [*rieurs m.*]

—оенцеры, *sm. pl. Milit.* officiers supé-

Штагъ, *sm. Mar.* l'étai *m* et étaie *f*.

—блокъ (*камелъ-блокъ*), *sm. Mar.* la moque.

Штандартъ, *м.* *Milit.* l'étendard *m.*
Штатхалтерство, *м.* le stathoudérat.
Штатхалтеръ (*исправникъ*), *м.* un stat-houder.
Штатъ, *м.* l'état *m*; *pl.* -атове, états gé-néraux *m.*
Штендеръ, *м.* *Mar.* la cornette.
Штемелка, *ж.* *Тур.* le mordant.
Штемелный сарай, *м.* bureau de ga-rantie, *m.*
Штемпель (*сарака* *и.*), *м.* le timbre, coin *m*; | (*печать*), la marque; | ударъ — (*на картѣ, на писмѣ*), *va.* timbrer.
Штирбордъ (*дѣсна страна на ладѣ*), *м.* *Mar.* le tribord; | страны на —, les tri-bordais *m.*
Штирропъ, *м.* *Mar.* étrier de marche pied, *m.*
Штѣтикъ (*за прѣдмѣтъ-тъ съ микро-скопъ*), *м.* le porte-objet.
Штолна, *ж.* *Минѣр.* la galerie.
Штурманско искусство, *м.* *Mar.* le capotage.
Штуръ-тросъ, *м.* *Mar.* la drosse.
Шуанска партія, *ж.* la chouannerie.
Шуанъ (*бурбонски придружникъ*), *м.* un chouan.
Шуба (*дѣрка съ кожухъ*), *ж.* la fourrure.
Шуга, *ж.* la gale; | (*у свини*), la ladrerie.
Шугава (*овца*), *adj.* clavelé.
Шугавъ, *adj.* galeux; | *Vétér.* rouvieux et roux-vieux; | (*за свиня*), ladre.
Шутхейсъ, *м.* l'avoyer *m.*
Шума (*сухы листа отъ дѣрвѣ*), *ж.* la fane.
Шумакъ, *м.* le bocage, boqueteau, planta-de *m*; | заграденъ — съ плетъ, le breuil.
Шутмтене, *м.* le bourdonnement.
Шумъ-шумъ (*игра*), *м.* la dupe.
Шумтя, *м.* bourdonner, bruite; | шумтя (*за свѣтъ-тъ*), *v. imp.* il siffle.
Шупла, *ж.* l'alveole *f.* cellule *f*; 1. (*съ мѣтко и лѣца*), le petitchon; 2. (*съ ста-фиды*), le plum-pudding; 3. (*лѣца*), le soufflé et omelette -flée *f.*
Шуплявость, *ж.* la porosité, vermouthure *f.*
Шупланъ (*куча*), *adj.* *Chir.* sinueux.
Шуплы (*на овоткы*), *ж.* *pl.* la piquûre.
Шупнува, *v. imp.* il fermente, il leve.
Шупнуване, *м.* la fermentation; 1. кисъ-лина отъ —, *Chim.* acide zymique *m*; 2. коего докарва —, fermentatif, *adj*; 3. способенъ за — или възвирание на тѣла, la zymologie et -motechnie.
Шуре, *м.* le beau frère (frère de la femme).
Шуркамъ, *м.* pisser; | *ж.* jaillir.
Шуртене, *м.* le jaillissement, russeau, jet *m.*
Шуртн (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejaillit, ruisselle.
Шуртланъ, *adj.* ruisselant.
Шута (*гола г.тава*), *adj.* chauve.
Шуѣла, *ж.* cuiller à canon, *m.*

Шушлонка, *ж.* l'écale *f.* cosse *f*; | *Bot.* la gousse, légume *m.* arille *f*; | съ -кы, à grain d'orge, *m.* (*вогъш* Шиншупка).
Шушлонгъ, *м.* *Bot.* la balle et balle.
Шушлопосѣмъ, *adj.* *Bot.* angiosperme;
 | редъ отъ -ны растение, l'angiospermie *f.*
Шушлопчастъ, *adj.* cossu.
Шушине или Завира (*за вода*), *v. imp.* elle frémit.
Шушулка и Шин-, *ж.* *Bot.* la capsule.
Шушулчастъ, *adj.* *Bot.* capsulaire.
Шѣпка, *ж.* le chapeau, casquette, barrette *f.* couvre-chef, bonnet *m*; 1. (*паралѣ съ ми-року полици*), le bolivar; 2. (*съ провис-наты полици*), le claque-oreille; 3. вѣх-ный кроетъ на —, la carre de chapeau; 4. игра на похлупи —, *м.* carillonner; 5. налагамъ —, *va.* couvrir; | (*су*), *м.* en-chaperoonner; 6. подновяване —, le reboui-sage, rafutage *f*; 7. прѣправамъ или по-дновявамъ —, *va.* rebouiser, rafuter; 8. свалямъ си —, *м.* se découvrir; 9. сва-ляй —, chapeau bas.
Шѣпкарска майсторія, *ж.* la chapellerie.
Шѣпкарь, *ка, з.* chapelier, ère; un bonnetier.
Шѣпчица, *ж.* *Bot.* le capuchon et capuce;
 | (*президентска*), l'építoge *f.*
Шѣпчицовиденъ, *adj.* *Bot.* capuchonné.
Шѣпчна вница, *ж.* la laisse.
Шѣрена богородица, *ж.* plante, l'éper-vière *f.*
Шѣрена сврака, *ж.* oiseau, la pie-grièche.
Шѣрене (*съ злато или сѣдро*), *м.* le damasquinage. [spectre solaire *m.*
Шѣрено изображение (*прѣзъ призма*), *м.* — платно, *м.* le calencar.
Шѣренъ, *adj.* bigarré, panaché, moucheté, bariolé, tavelé, diapré, trinité, tiqueté; 1. (*за куче*), tigre; 2. (*отъ сытаница*), pi-coté de petite vérole; 3. (*съ обло и черно, за коня*), pie; 4. (*на пера платъ*), fa-çonné; 5. така — платъ, *va.* moucheter; 6. ставатъ -рены (*за цѣвтя*), *v. imp.* ils ra-pachent et ils se —, *vr.*
 — гжсенякъ, *м.* insecte, le tigre.
 — конъ (*на черны трѣкала*), *м.* cheval gris pommelé; | става —, *v. imp.* il se pommèle.
Шѣрены очн (*за людѣ*), *м.* *pl.* yeux vaurops *m.*
 — страусовы пера, *м.* *pl.* la bailloque.
Шѣрлинкъ (*на желѣзо съ злато или сѣдро*), *м.* un damasquineur.
Шѣрло (*на платъ*), *м.* la moucheture.
Шѣрина, *ж.* la diaprure; | (*и ж.*), la bi-garrure.
Шѣрка, *ж.* la petite vérole; 1. присажда-не —, l'inoculation *f*; 2. бранилникъ за присаж-дане —, un inoculate; 3. цѣръ за —, *Méd.* antivariolique (*вогъш* Баба-шѣрка).

Шѣркоприсаждаць, *ка*, *г.* inoculateur, trice.

Шѣроче (цѣтны), *см. pl.* la panachure.

Шѣрченъ корень, *см. plante*, la squine et esquine.

Шѣръ, *см.* la tache, tavelure *f*; | (*на пшеницы пера*), la maillose.

Шѣря, *ва.* bigarrer, taveler, barrioler, diapper, tacheter; 1. *фам.* billebarer; 2. (*на стрѣ отгорѣ на желѣзо*), damasquiner; 3. *-са, вр.* se taveler, être atteint de petite vérole.

Шѣвачка, *сф.* une couturière, arrière-pointeuse, tailleurse *f*; | (*са руса*), couturière en ling.

Шѣваченъ станъ, *см.* le cousoir.

Шѣваческа мышца, *сф. Anat.* muscle couturier *m*.

Шѣвачинца, *сф.* la couturerie.

Шѣвачъ, *см.* tailleur d'habits, couturier *m*.

Шѣве, *см.* le point; 1. *-вера, pl.* l'engrêlure *f*, manchette *f*; 2. (*на расхопены рѣхавы*), le parement; 3. (*на руса*), la pointé;

4. *съ —*, à dents de loup; | *Bot.* sinué; 5. обточень *съ —*, *Blas.* engrêlé, *adj.*

Шѣвенца, *см. pl.* la dentelle; 1. шиты —, dentelle à l'aiguille; 2. плетены —, dentelle au fuseau; 3. трупало съ —, les dentelles. [на —, un mercier.]

Шѣвеческа стока, *сф.* la mercerie; | купецъ

Шѣвъ, *см.* la couture, arrière-point *m*, rentraiture *f*; 1. *Anat. Bot.* la suture; 2. (*на подлампа*), le glacis; 3. растеглавамъ —, *ва.* dépiquer.

Шѣпа (на рѣха), *сф. Anat.* le carpe ou poignet; | една — (*съ двѣ рѣхѣ*) пѣва, une jointée.

Шѣпенъ, *сф.* *Anat.* carpien.

Шѣпнать, *ка, г.* chuchoter, euse.

Шѣпнене, *см.* le chuchotement et -terie *f*.

Шѣпнителны (за буквы), *сф. pl. Gram.* chuintant, *adj.*

Шѣпня, *вн.* chuchoter.

Шѣтмъ, *ва.* servir; | (*бържѣ*), bâcler; | (*но-лепа*), *фам.* chipoter.

Шѣтлнѣ, *сф.* officieux.

Ш.

Ш

Ш (ша), la 26-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ша, nom bulgare de la lettre Ш.

Шавелна кисѣлина, *сф. Chim.* acide oxalique *m*.

Шавелокисѣла соль, *сф. Chim.* l'oxalate *m*.

Шавителенъ, *сф.* dépilatif.

Шавяне (космы), *см.* la dépilation; | срѣдство за —, le dépilatoire.

Шавя, *ва.* peler; | (*схубѣ съзна отъ кожа*), plamer.

Шампа, *сф.* l'estampe *f*, gravure, image, planche *f*; 1. (*граюра*), estampe en taille-douce; 2. (*само съ черно мастило*), la mezzo-tinte ou estampe en matière noire; 3. (*безъ подкисване*), avant-la-lettre *f*; 4. (*съ простонароденъ вкусъ*), la bambochade.

Шампамъ (печѣтамы), *ва.* estamper.

Шампане, *см.* l'estampage *m*; | сачено за —, l'estampe *f*.

Шампаръ, *см.* un figuriste.

Шампица, *сф.* la figure.

Шверцъ, *см. Mar.* la drive.

Шемпель (дамга *т.*) *см.* l'estampille; | ударъ —, *ва.* estampiller.

Шене (искане), *см.* l'envie *f*, volition *f*, vouloir *m*; 1. (*воля*), volonté *f*, plaisir *m*, tentation *f*, vœu *m*; 2. (*за ъдене*), l'appétit *m*; 3. (*хѣбѣ т.*), la boufade; | *сф.* le ver-

Шипалници

coquin; 4. нѣмане —, le découragement; 5. отбивамъ —, *ва.* décourager; 6. изгубвамъ —, *вн.* se décourager; 7. противъ -то, *прѣп.* au déçu de; 8. безъ —, *adv.* à contre-cœur, de mauvaise grâce.

Шене (лученце), *см.* le petit.

Шерка, *сф.* la fille (*voyez* Джцера).

Шерничка (за рыба), *сф.* la bachotte.

Шерна, *сф.* la citerne, fontaine *f*, château d'eau, réceptacle, réservoir *m*, pièce d'eau, *f*; | (*за рыба*), la piscine, le banneton.

Шета, *сф.* la perte, désavantage, préjudice, tort *m*; 1. *сф.* le dessous, détriment, dommage *m*; 2. (*отъ пожара или отъ потъване ладѣя*), le sinistre; 3. докарвамъ — нѣкому, *ва.* désavantages (*voyez* Загуба).

Шетенъ, *сф.* vain.

Шипалка, *сф.* l'épingle *f*, ficher *m*, ber-celle *f*; | *Typ.* le visorium; | (*за сушене русы*), le ficher.

Шипалкы, *сф. pl.* la tenaille et *pl. -а*, mâchoire, mordache *f*; 1. *Chir.* les tenettes *f*, valet-à-patin *m*; 2. *Typ.* le davier; 3. (*за садене коршумѣ*), *Chir.* le bec-de-cane ou tire-balle; 4. (*съ жила*), les brucelles *f*; 5. (*кѣлы за носъ-тъ на конѣ*), le serrenez, les morailles *f*; 6. (*за криеузы на коса*), fer à friser, *m*; 7. (*на парѣ*), les pinces, les braques *f*.

Ѣката, *adv.* 'haut, à 'haute voix.
Ѣкичѣтъ, *adj. dim.* duret; | *fig. fam.* verdelet.
Ѣко, *préfixe*, très —, archi-; | *adv.* puissamment, vertement, fort, fortement, ferme, dur, bien, de beaucoup, en diable, en diable et demi; | *Jur.* véhémentement; | **Ѣъ** —, pas tant que de merveille.
— **главѣ**, *sn.* la pertinacité, aheurtement *m*; | (**съ грѣхосе**), l'impénitence *f*.
— **главостъ**, *sf.* la hardiesse, entêtement *m*, tenacité, brusquerie *f*.
— **гласувамъ** (**нѣкому**), *va.* brusquer.
— **главъ**, *adj.* entêté, 'hardi, entier, brusque, aheurté, opiniâtre, rebelle, tenace, têtu, pertinace; 1. *fig.* tétif, bête noire ou d'aversion, cuirassé, un âne; 2. *fam.* rebours; 3. (**съ нѣрастѣ конѣ**), ramingue; 4. (**сѣмѣ**), *vn.* s'entêter de
Ѣкодрѣжностъ, *sf.* la persistance.
— **корѣ прасковы**, *sf. pl.* la duracine.
— **кракъ** (**за жисотны**), *adj.* gigotté.
— **нарастване** (**отъ месо**), *sn.* *Méd.* le condylome.
— **сърдѣтъ**, *adj.* dénaturé.
— **ставенъ**, *adj. fam.* membru *m*.
Ѣкостъ и кѣнна, *sf.* la vigueur, robusticité, stabilité, dureté, bravoure; force, résistance, vaillance, valeur *f*; | *fig.* la sève, corps *m*, verdure *f*; | *Méd.* le ton.
Ѣкъ, *adj.* robuste, vigoureux, vineux, stable, vaillant, valeureux, valide, dur, intense, ferme, fort, roide et raide, solide, râblu et râblé, piquant, nerveux, coriace, gros, massif, à l'épreuve de; 1. *fig.* de fer, mâle, martial, vert, d'une bonne trempe; 2. (**за гласъ**), 'haut; 3. (**за нѣмѣтъ**), renforcé; 4. **бывамъ** —, *vn.* résister à; 5. **ставамъ по** —, *vn.* s'enforcer.
— **клей** (**у кумонисѣмъ**), *sn.* la marouffe; | **намазевамъ съ** — **платно**, *va.* marouffer.
— **работникъ**, *sn.* un bouleux.
— **човѣкъ**, *sn. fig.* un taureau.
Ѣмъ и Ѣдж, *va.* manger, prendre, gruger, repaître et se —, *vr*; 1. (**добръ**), se régala-

ler; 2. (**съ ищѣтъ**), *pop.* briër; 3. (**както изгладнѣлъ**), croquer; 4. (**лакомо**), bâfrer; 5. (**съ приѣдка**), friper; 6. (**безъ приѣдка**), *fam.* pignocher; 7. (**стоишкѣмъ**), manger sur la pousse; 8. **Ѣде ми са**, j'ai faim; 9. **безъ да** —, *adv.* à jeun; 10. **койте Ѣде**, *fam.* mangeant, *adj*; 11. — **и нѣя**, *fam.* banqueter; 12. (**весело**), faire chère lie; 13. (**добръ**), *pop.* fricoter; 14. (**таърдѣ добръ**), *fam.* bien officier; 15. (**много**), *pop.* riboter; 16. (**распустнѣто**), *fam.* faire bombance, dobeloter.
Ѣргенъ (**бикаринъ ѣ**), *sn.* un garçon; | *fam.* un épouseur.
Ѣрица, *sf.* la poulette, volaille *f*.
Ѣрчъ (**конѣ**), *va.* parader.
Ѣсенъ, *adj.* lucide, serein, voyant, précis, clair, explicite, distinct.
Ѣсла, *sf.* la crèche, mangeoire *f*; | **грызене** — (**за конѣ**), *tie* rongeur *m*.
Ѣсно, *adv.* intelligiblement, 'haut, clairement; | **накъ става** —, *v. imp.* il rasséréne; | **съ сѣны думы**, explicitement.
— **видѣне**, *sn.* le somnambulisme,
— **видецъ**, *sn.* un somnambule.
— **гледане**, *sn.* le clairvoyance.
— **гледецъ**, *sn.* clairvoyant, *adj*.
— **жълтъ**, *adj.* doré, soupe.
— **познане** (**за нѣщо**), *sn.* l'aperception *f*.
— **чървенъ**, *adj.* rosé et rosâtre.
Ѣсностъ, *sf.* la clarté, lucidité, sérénité; 1. *fig.* la netteté; 2. (**за нѣсало**), la perspicuité; 3. (**на цѣлѣсѣ**), la vivacité.
Ѣсны мѣста (**съ картинѣ**), *sn. p'*. les re-hautes *m*.
Ѣстеливъ, *adj. s.* mangeur, euse.
Ѣтие, *sn.* le mets, plat, manger *m*, viande *f*; 1. **постно** —, viande de carême; 2. **безсмяно** —, viande creuse; 3. **стоплено** —, le rogaton; 4. **остамалото** —, la desserte; 5. **смянѣ** —, la coction; 6. **обычѣмъ да Ѣмъ добры** — **ѣта**, *sn.* aimer la bonne chère.
Ѣтъ, nom bulgare de la lettre Ѣ.

Ю

Ю

Ю, la 31ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ю, nom bulgare de la lettre Ю.
Юбилей (**честитѣване**), *sn.* le jubilé.
Юбелейна година, *sf.* année jubilaire *f*.
Югозаходенъ вѣтъръ, *sn.* le sud-ouest; |
— **дѣвъ**, *adj*.
— **заходъ**, *sn.* le sud-ouest.
— **истокъ**, *sn.* le sud-est.

Южна страна

Юго источенъ вѣтъръ, *sn.* le sud-est; |
— **чѣтъ**, *adj*.
Югъ, *sn.* le sud, midi *m*. (**воуѣ Пладня**).
Юженъ, *adj.* sud, méridional, austral; |
Geogr. antarctique.
— **вѣтъръ** (**жолѣвъ**, **бѣлѣвъ**), *sn.* vent du sud, notus, auster, autan *m*.
Южна страна, *sf.* le midi.

Южно свѣтене, *ж.* l'aurore australe *f.*
Юзда, *ж.* la bride; 1. *ж.* le frein, gourmette *f.*; 2. *Anat.* le frein; 3. *турк.* —, *va.* brider; 4. *свалымъ* —, *va.* débrider; 5. не зима отъ — (*за конь*), prendre le mors aux dents; 6. майсторъ на —ды и хамоты, un bridier.
Юздичка, *ж.* le bridon; | *Anat.* le frein.
Юзинъ (*еръ*), *ж.* *Mar.* le lusin.
Юкка, *ж.* *plante*, le 'yucca.
Юклаюкъ, *ж.* *t.* (*voyes* Лавница).
Юмеоръ, *ж.* l'humeur *f.*
Юмористически (*смѣшны*), *adj.* humoristique.
Юморъ (*умна веселость*), *ж.* l'humour *m.*
Юмрученъ боецъ, *ж.* un pugiliste et pugile. — *глезень*, *ж.* le poignet.
Юмрукъ, *ж.* *t.* le poignet, poing *m.*; 1. бой съ —руцы, le pugilat; 2. бия съ —, *va.* *pop.* dauber; 3. ударенъ съ — въ образъ —тъ, *fat.* la gourmade; 4. ударимъ съ —, *va.* *ж.* *gourmer* (*voyes* Мощникъ).
Юнакъ, *ж.* le 'héros, brave, *adj.*; | (*и вѣкъ*), *ж.* *adj.* *m.* — *войникъ*, *ж.* *fat.* un sabreur. — *мѣжъ*, *ж.* un brave.
Юначествень, *adj.* courageux; —но, —еusement.
Юначество, *ж.* la vigueur, bravoure *f.*, courage *m.*, vaillance, valeur, *f.*, exploit *m.*, prouesse *f.*
Юнашка работа, *ж.* le vaillantise, prouesse *f.*

Юнашки, *adj.* 'héroïque, belliqueux, guerrier, valeureux, vigoureux, vaillant, martial.
Юнашки, *adv.* bravement, 'héroiquement. — *работы*, *ж.* *pl.* les bravoures *f.*, les faits et gestes *m.* [saillon.
Юнга (*мучо на ладѣ*), *ж.* *Mar.* un mousse.
Юница, *ж.* la génisse.
Юнона (*планета*), *ж.* *Astr.* la Junon.
Юнта (*испански съѣтъ*), *ж.* la junte.
Юпитеръ (*планета*), *ж.* *Astr.* le Jupiter.
Юпка (*подрокля*), *ж.* la jupe; —ичекъ, de jupe. [sier *m.*
Юрганжия, *ж.* *t.* un couvreur, matelas-
Юрганъ (*з еника, покрывка*), *ж.* *t.* le matelas, couverture *f.*
Юрдечка, *ж.* *t.* (*voyes* Патка).
Юрисконсультъ (*законовѣцъ*), *ж.* un juriconsulte, légiste *m.*
Юристъ (*правдолюбъ*), *ж.* un juriste.
Юрнекъ, *ж.* *t.* l'essai *m.*; | (*отъ планъ*), la fleur (*voyes* Показъ). [la 'yourte.
Юрта (*шамра на катунскы племена*), *ж.*
Юртмечъ (*на риза*), *ж.* *t.* la fourchette (*voyes* Раздвойка). [recours!
Юръ! *interj.* à l'aide! au secours! à mon
Юрюштъ, *ж.* *t.* (*voyes* Назавляване).
Юсь, nom bulgare de la lettre ж.
Ютя, *ж.* *t.* fer à repasser (*voyes* Утала-галка).
Ють (*на военна ладѣ*), *ж.* *Mar.* la dunette.
Юоть, *ж.* le 'youffe, cuir de Russie, roussi *m.*; —текъ, de —.

Я.

Я

Я, la 32ème lettre de l'alphabet bulgare.
Я, nom bulgare de la lettre Я.
Ябѣлка, *ж.* *arbre*, le pommier; | *градина* насадена съ —кы, la pommeraie.
Ябѣлки, *ж.* *pl.* la pomme; 1. *видъ* —, la sans-fleur ou pomme-figue, le fenouillet et -lette *f.*; 2. тава за печене —, le pommer; 3. печены — и рѣзиеве хлѣбъ размѣсено, la charlotte; 4. ябѣлка (*за прѣдпирание*), la pomme de discorde.
Ябѣлна пыта, *ж.* le chausson.
Ябѣлчникъ, *ж.* le chausson.
Явене, *ж.* l'apparition *f.*, vision *f.*; | (*на драматическа поема*), la scène.
Явень, *adj.* évident, apparent, visible, déclaré, manifeste, distinct, connu, exotérique, éminent, ostensible, rigoureux, notoire, patient; 1. *ж.* clair, ouvert, palpable; 2. *бывамъ* —, *ж.* sauter aux yeux; 3. *ставамъ* —, *ж.* s'ébruiter.
Явень знакъ, *ж.* le témoignage.

Явямъ

Явна истина, *ж.* vérité d'intuition, *f.*
Явно, *adv.* appertement, 'hautement; | —е, *v.* *imp.* *Jur.* il consta.
— движень съставъ, *ж.* *Anat.* la diarrhose.
— свадбно растене, *ж.* *Bot.* phanérogame, *adj.* *f.*
Явность, *ж.* l'évidence *f.*, notoriété *f.*
Яворакъ (*лѣсто съ коры*), *ж.* la platanaie.
Яворъ, *ж.* *arbre*, le platane et plane; | *равнище* посадено съ —ры въ Гръция, le plataniste.
Явственность, *ж.* la lucidité.
Явямъ, *va.* manifester; 1. *ж.* respirer; 2. —са, *vr.* se manifester, se présenter, paraître, apparaître, se montrer, se déclarer, se découvrir, sembler; 3. *ж.* surgir; 4. (*накъ*), se représenter; 5. (*исново въ община*), se reproduire dans le monde; 6. (*накъ на сцена*), rentrer; 7. (*на съдба*), *Jur.* com-paraître et —pavoir, ester; 8. *който ся явява*

на сѣдба, сопранант, ante, *adj.* *s.*; 9. който са не явява прѣдъ сѣдба, le non-comparant; 10. яви ми са, *v. imp.* il est revenu à moi.

Явяване и Явене, *sm.* le phénomène, signe *m.*; | (*на сѣдба*), *Jur.* la comparation.

Ягне, *sm.* l'agneau (*voyez* Агне).

Ягодіе, *sm.* la fraise, cosse *f.*, grain *m.*; 1. *Bat.* la baie; 2. китка —, la grappe; 3. — растене, *plante*, le fraisier; | мѣсто посадено съ —, la fraisière; 4. (*остролистникъ*), la cénelle et senelle.

Ягдовиденъ, *adj.* *Bot.* bacciforme.

— образенъ, *adj.* *Bot.* acineux.

— родливъ, *adj.* *Bot.* baccifère.

— ѣдецъ, *sm.* *H. nat.* baccivore, *adj.*

Ягуаръ (*американски тигръ*), *sm.* quadr. le jaguar.

Ядовитъ, *adj.* irascible.

Ядосано, *adv.* colériquement.

Ядосанъ, *adj.* fâcheux, irrité, dépitéux, 'hargneux, enragé.

Ядосвамъ, *va.* fâcher, chicaner, scandaliser, chagriner, faire endêver, révolter, pousser à bout; 1. *fig.* irriter, offusquer, ulcérer; 2. *fam.* vexer; 3. *pop.* sabouler; 4. (*до край*), exaspérer; 5. — *ca, vr.* se fâcher, se scandaliser de, s'irriter, se courroucer, prendre à coeuf, enrager de, bisquer; 6. *fig.* fulminer, fumer; 7. (*запаче*), avoir la tête près du bonnet; 8. (*за нѣщо*), *fam.* s'estomaquer de.

Ядосване, *sm.* l'exaspération *f.*

Ядъ, *sm.* la colère, fâcherie *f.*, fêcheux, scandale, courroux *m.*; 1. *fig.* la bile; 2. — *ма* е, je suis vexé, se choquer, se dépiter; 3. скривамъ — *тъ* си, *va.* ronger son frein.

Язвиза *f.* и — *зовецъ*, *m. tamm.* le blaireau.

Язъ, *sm.* le bassin, pièce d'eau, *f.*; 1. (*за водны растенеа*), l'aquarium *m.*; 2. (*за рыба*), la bordigue, piscine *f.*, vivier *m.*; 3. (*за амбори*), l'anguillière *f.*; 4. (*за стриды*), le parc; 5. правяне —, l'endiguement *m.*

Яйце, *sm.* l'oeuf *m.*; 1. *Archit.* l'ove *m.*; 2. (*безъ жълтъкъ*), oeuf vain; 3. запъртакъ —, oeuf couvi; 4. яйца (*варени съ овча мазъ*), *pl.* oeufs à la 'huguenote; 5. възпалене на — *та*, *Méd.* l'orchite *f.*; 6. насаждане или матене —, l'incubation *f.*; 7. носене, снисане —, la ponte; 8. обварени коравы и подлучены —, oeufs à la tripe; 9. (*у пчелы*), le couvain; | *матъ* —, *va.* couver; | сѣдѣне на —, le couvaizon; 10. пържъ — безъ да ги разбъркамъ, *va.* pocher des oeufs; 11. пържени — на масло, oeufs au miroir ou sur le plat; 12. разбивамъ —, *va.* fouetter; 13. (*съ сирене*), la fondue.

Яйцоносенъ (*кѣсто животно сниса*), *adj.* *m.* ovipare.

— образенъ, *adj.* ovoïde; | *Anat.* ovalaire.

Яйцообразно украсене, *sm.* *Archit.* l'ove *m.* — развѣдно, —испнително животно, *sm.* ovovivipare, *adj.* *m.*

Яйчаръ, *sm.* un coquetier.

Яйченце, *sm.* *Bot.* l'ovule *m.*

Яйченъ бѣлаткъ (*сбитъ съ захаръ*), *sm.* oeufs à la neige, *m.*

— жѣтѣжъ, *sm.* jaune d'oeuf, noyeu *m.*; | битъ —, lait de poule, *m.*; | *кѣсто* са от-
нося до —, vitelin, *adj.* [duete *m.*

— прѣходъ (*у пилцы*), *sm.* *Anat.* l'ovi-
Яйчникъ (*яйца на масло*), *sm.* l'omelette
f.; | (*яйчно гнѣздо*), *Anat.* l'ovaire *m.*, ovule
m.; | възпалене на —, *Méd.* l'ovarite *f.*

Яка, *sf. t.* (*voyez* Вратникъ).

Якобиненецъ, *ика*, *s.* Jacobin, ine; | — *иски*, *adj.*
Якобинисмъ (*партия на Якобинцы*), *sm.* le
jacobinisme.

Якова тоѣга, *sf.* *Mar.* l'arbalétrille *f.*

Ялава (*за добытакъ*), *adj.* béhaigne.

Ялавостъ, *sf.* la stérilité, infécondité *f.*

Ялавъ, *adj.* stéril, intécond.

Ялазаръ, *ка*, *s.* joaillier, ère; un diamant-
taire; | (*трговецъ и ялазодѣлецъ*), un
lapidaire.

Ялазенъ кжъ (*за рѣзане стжкла*), *sm.*
pointe de diamant, *f.*

— прахъ, *sm.* l'égrisée *f.*

Ялазно цѣѣте, *sm.* épi de diamants, *m.*

Ялазны мнигуны, *sm. pl.* la girandole.

Яламазъ, *sm.* le diamant; — *зень*, de diamant;
| *накичевамъ съ —ы*, *va.* diamanter.

Ялъ и Ликъ (*малка варка*), *sm.* *Mar.* la
'yole.

Яма, *sf.* la fosse, creux *m.*; | (*подъ воде-
нично колело*), la bouldure; | (*за сти-
чане нечистоти*), *fig.* le cloaque.

Ямакъ, *sm. t.* la contre-fiche, contre-boutant
m. (*voyez* Подпорка).

Ямайска мечка (*енотъ*), *sf.* quadr. raton
laveur *m.*

Ямбически стихъ, *sm.* vers iambique *m.*

Ямбъ (*стжлъ въ стихъ, v —*), *sm.* l'iambe *m.*

Ямсъ (*инялмъ*), *sm.* plante, l'igname *f.*

Ямурлукъ (*клашникъ, тжма дръѣха*), *sm.*
t. le bagan et sarrot, 'houppelande *f.*; | (*у
Римляны*), la lacerne.

Ямятъ, *adj.* creux.

Яничаринъ, *sm. t.* un janissaire.

Янсениско учене, *sm.* le jansénisme.

Янсенистъ, *sm.* un janséniste; | — *нитски*, *adj.*

Янтарокисѣлъ спиртъ, *sm.* eau de Luce, *f.*

Янъ (*въ триктракъ*), *sm.* le jan.

Японски фарфоръ, *sm.* le japon.

Ярма, *sf. t.* la pâtée; | *Agric.* la dragée
(*voyez* Зобъ).

Яремъ *m.* и — *рмо*, *sm.* le joug (*u fig.*); | *fig.*
collier de misère, *m.*

Яростенъ, *adj.* rageur, furibond, furieux,
fongueux, indompté.

Ярость, *sf.* la fureur, furie, fougue *f.* déchaînement, courroux *m.*; | *фг.* la rage (*voyez Гнѣвъ et Ядъ*).

Ярутка, *sf.* *plante*, le thlaspi.

Ясакъ, *sm. t.* le déci (*voyez Въспирание*).

Ясминъ, *sm. plante*, le jasmin; -ментъ, de jasmin.

Яспово напрыскуване, *sm.* la jaspure.

Яспъ (*склѣкъ камыкъ*), *sm.* le jaspe; -ментъ, de jaspe; | напрыскувань на подобіе —, *vi.* jasperer.

Ятаганъ, *sm. t.* l'yatagan, fer *m.*

Ятакъ, *sm. t.* un compère; | *fam.* un brigandean.

Яхнія (*съ говеждо месо, тѣсто и барабай*), *sf. t.* la quenelle; 1. (*отъ зилчнѣ месо*), le civet; 2. (*съ месо и зеленчукъ*), la ratatouille; 3. (*съ остаткы отъ различни меса*), le salmigondis.

Яхта (*ладія*), *sf. Mar.* le 'yacht et 'yac; -ментъ, de 'yac.

— Ж. —

Ж (*а*), la 33-ème lettre de l'alphabet bulgare.

— Θ. —

Θ

Θ (*oita*), la 34-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Θеатръ (*гледатница на боѣ*), *sm. фг.* le théâtre.

Θеогонически, *adj.* théogonique.

Θаогонія (*родословіе на идолопоклонскы богове*), *sf.* la théogonie.

Θеодолитъ (*кхтомѣръ*), *sm.* le théodolite.

Θеократически, *adj.* théocratique; -скы, -мент.

Θомина

Θеократія (*бгоуправлене*), *sf.* la théocratie.

Θеологія, *sf.* la théologie.

Θеологъ (*Богословъ*), *sm.* un théologien.

Θеургическы, *adj.* théurgique.

Θеурія (*съобщене съ добрымъ гениу*), *sf.* la théurgie.

Θомина Недѣля, *sf.* les Pâques closes *f.* dimanche de la quasimodo, *m.*

— V. —

V (*ижница*), la 35-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Vпостасенъ, *adj.* hypostatique; -сно, -мент.

Vпостась, *sf. Théol.* l'hypostase *f.*

РЪЧНИКЪ

НА

ГЕОГРАФИЧЕСКИ, ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА.

той обжема наричанеата

НА МЪСТА, ГРАДОВЕ, НАРОДЫ, РЪКЫ, ПЛАНИНЫ, СРЪДОМОРИ И ДР. Т., КОНТО
РАЗЛИЧАТЬ ПО ПРАВОПИСАНОТО ИЛИ ПО ИЗГОВОРЪ-ТЪ ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

Скъсяванеа.

р. pays ou état, область или царство.
в. ville, градъ.

н. nation, народъ.
р. rivière ou fleuve, рѣка.
т. montagne, планина.
ѣ. île, срѣдоморъ.

Ааргау, р. (кантонъ-), le canton d'Argovie.
Абдера, в. Abdère.
Абердинъ и Ебердинъ, в. Aberdeen.
Абиссинецъ, -нка, н. Abyssin, ine.
Абиссиния, р. l'Abyssinie f; | -сински, d'Abyssinie.
Або и Абовъ, в. Abo; | -бовски, d'Abo.
Абруццо, р. l'Abruzzi f.
Абхазия, р. l'Abasie f; | -хаски, d'Abasie.
Абхазъ и Абхазецъ, н. un Abase.
Авачински волканъ, le volcan d'Avatcha.
Августовъ, в. Augustowo; -товски, d'Augustowo.
Авида, р. l'Aulide f.
Австразиецъ, -йика, н. Austrasien, -enne.
Австразия, р. l'Austrasie f; | -сийски, austrasien.
Австралия, р. l'Australie, Océanie f; | -трални, adj.
Австриецъ, йиска, н. Autrichien, -enne.
Австрия, р. l'Autriche f; | -стрийски, d'Autriche.
Агригентъ, в. Agrigente.
Адижъ и Ечь, р. l'Adige т.
Адриатическо море, la Mer adriatique.
Ажанъ, в. Agen; | (и Аджанъ), р. la côte d'Ajan.
Азия, р. l'Asie f; | Малка —, l'Asie mineure.
Азиатецъ, -тка, н. un ou une Asiatique; | -тски, asiatique. [d'Azow.
Азовъ, в. Azov; | -зовско море, la mer
Аквиля, в. Aquilée; -лейски, d'Aquilée.
Аквитания, р. l'Aquitaine f; | -тански, de l'Aquitaine.
Акра, в. Acre, Saint-Jean d'Acre.
Акрокеравински планины, les monts acroceraviniens т.
Аландски срѣдомори, les îles d'Aland f.
Алатъръ, ѣ. v. Alatur.
Албанецъ -ника, н. Albanais, -aise.
Албания, р. l'Albanie f; | -бански, d'Albanie.
Алгарвия, р. l'Algarve, les Algarves f.

Александретта, в. Alexandrette.
Александрия, в. Alexandria (en 'Egypte); -дрийски, adj.
Александровъ, в. Alexandrof; -дровски, adj.
Алеппо и Халебъ, в. Alep.
Алесандрия, в. Alexandrie (en Piémont).
Алеутъ, -тка, н. un ou une Aléoute; | -утски, adj; | -ски срѣдомори, les îles aléoutiennes f.
Алжирецъ, -ирка, н. Algérien, -enne.
Алжирія, р. (и -жирска область), l'Algérie f.
Алжиръ, в. Alger; | -жирски, d'Alger, algérien.
Алтай и -тайски планины, l'Altai т.
Албигенци, т. pl. n. les Albigeois т.
Алдерней, ѣ. (срѣдоморъ —), l'île d'Aurigny f.
Алзатецъ, -атка, н. Alsacien, -enne.
Алзациа и Елзасъ, р. l'Alsace f; | -затски, alsacien.
Алпы, ѣ. pl. т. и Алпійски планины, les Alpes f; | (ирай морски —), les Alpes maritimes f.
Амазонска рѣка, ѣ. r. l'Amazone т.
Амбонна, ѣ. Amboine, l'île d'Amboine f.
Америка, р. l'Amérique f; | -кански, américain.
Американаецъ, -канка, н. Américain, -aine.
Амиенъ, в. Amiens; | -енски, d'Amiens.
Аммонитанинъ, -янка, н. un ou une Ammonite. [d'Amsterdam.
Амстердамъ, в. Amsterdam; -дамски, Амуръ. р. l'Amour т, le Saghalien-Oula.
Анатолия, р. l'Anatolie f; | -толски, d'Anatolie. [guille f.
Ангвиля, ѣ. (срѣдоморъ —), l'île de l'An-
Ангень, в. Enghien; -генски, d'Enghien.
Ангермания, р. l'Angermanie f.
Андалузецъ, -узка, н. Andalou, -ouse.
Андалузия, р. l'Andalousie f; | -лузски, andalous. [Andes ou Cordillères f.
Анды, ѣ. pl. т. и Андски планины, les

- Анкона, *г. d'Ancone*; -конски, d'Ancone.
 Антверпенъ, *г. d'Anvers*.
 Антильскы сръдоморы, *и. les Antilles f.*
 Антиохъ, *г. d'Antioche*; -хійски, d'Antioche.
 Аппалачскы планины, *les Apalaches m.*
 Апеннинскы планины, *les Apennins m.*
 Арпенцелъ, *г. v. Appenzell*.
 Аррль, *г. v. Arrille*.
 Аравитянинъ, -янка (*и* Арапъ, -пка), *н.*
 арабъ, *н.* [Mer rouge].
 Аравитянъ заливъ, *le golfe Arabique, la*
 Аравія, *г. l'Arabie f.*; || (Постынена, Чести-
 та Аравіи), l'Arabie déserte, heureuse,
 -тоска.
 Арагонецъ, -янка, *н.* Aragonais, -aise.
 Арагонъ, *г. l'Aragon m.*; || -гонски, ара-
 гонски.
 Аральскы сарро, *le lac Aral*.
 Арбелъ или Крбилъ, *г. v. Arbèles*.
 Арголь, *г. l'Argolide f.*
 Арденнскы планины, *les Ardennes f.*
 Эрзерумъ или Ерзерумъ, *г. v. Erzeroum*.
 Аркадія, *г. l'Arcadie f.*; || -кадски, d'Arcadie.
 Аркадинецъ, -янка, *н.* Arcadien, -enne.
 Арменія, *г. l'Arménie f.*; || -ніански, arménien.
 Арменецъ, -янка, *н.* Arménien, -enne.
 Арнаутъ, -утка, *н.* un ou une Arnaut.
 Архангелокъ, *г. Archangel*; -гелски, d'Ar-
 changel.
 Архипелагъ (*Бѣло море*), l'Archipel *г.*;
 -лажски, de l'Archipel.
 Азорскы сръдоморы, *les Açores, îles Açores f.*
 Ассиріецъ, -ійка, *н.* Assyrien, -enne.
 Ассирія, *г. l'Assyrie f.*; || -рийски, d'Assyrie.
 Астрахань, *г. v. Astracan ou Astrakhan*;
 -хански, *adj.* [Asturies].
 Астурія, *г. les Asturies f.*; || -рийски, des
 Аспалтово езеро, *le lac Asphaltite*.
 Атлантически Океанъ, l'Océan atlantique *г.*
 Атласъ и Атласскы планины, l'Atlas *г.*
 Атика, *г. l'Attique f.*; || -тиски, attique.
 Африка, *г. l'Afrique f.*; || -кански, africain.
 Африканецъ, -янка, *н.* Africain, -aine.
 Ахейя, *г. l'Achaïe f.*; || -хайски, d'Achaïe.
 Ахалцхъ, *г. v. Akhaltzikhé*.
 Ахейъ и Ахейнъ, *г. Aix-la-Chapelle*;
 -хейски, *adj.*
 Ахейинъ, -янка, *н.* Achéen, -enne.
 Аяччо, *г. v. Ajaccio*. [d'Athènes].
 Аѳины, *г. pl. v. Athènes*; || -ѳийски,
 Аѳининъ, -янка, *н.* Athénien, -enne.
 Аѳонскы планины (*и* Святагора), l'Athos *г.*,
 le Monte-Santo.
 Бабелмандебски проливъ, *le détroit de*
 Babel-mandeb.
 Баварецъ, -арка, *н.* Bavarois, -oise.
 Баварія, *г. la Bavière*; || -варски, bavarois.
 Бадахосъ, *г. v. Badajoz*.
 Бадъ, *г. v. Bade*; || -денски, badois.
 Базель, *г. v. Bâle*; || (Селски —), le can-
 ton Bâle-Sampagne.
 Байкаль и -кальскы езеро, *le lac Baikal*.
 Байона, *г. v. Bayonne*.
 Байрейтъ, *г. v. Bayreuth*.
 Бактрія, *г. le Bactriane*; || -трійски, bactrien.
 Баку, *г. v. Bakou*; -кински, de Bakou.
 Балеарскы сръдоморы, *les îles Baléares f.*
 Балканъ (*и* Стара-планина), *le Balcan*.
 Балтійски портъ, *Baltish-Port*.
 Балтійско море, *la Baltique, Mer Baltique*.
 Барбадосъ, *г. la Barbade*.
 Барселона, *г. v. Barcelone*.
 Бассовъ проливъ, *le détroit de Bass*.
 Батавецъ, -авка, *н.* un ou une Batave.
 Батавія, *г. v. Batavia*; || *г.* la Batavie; -тав-
 ски, batave. [Budissin].
 Бауценъ или Будисинъ, *г. v. Bautzen ou*
 Батфиновъ заливъ, *la baie de Baffin*.
 Бахамскы сръдоморы, *les îles Bahama f.*
 Бахчисарай, *г. v. Bakhtchéserai* [ски, *adj.*].
 Башкиръ и -кирецъ, *н.* un Bachkir; || -кир-
 Бедунъ, *н.* un Bédouin, Arabe bédouin.
 Беллинзона, *г. v. Bellinzone*.
 Белуджистанъ, *г. le Bélouchistan*.
 Бельгійецъ, -ійка, *н.* un ou une Belge.
 Бельгія, *г. la Belgique*; || -гийски, belge.
 Бенгалия, *г. le Bengale*; || -галски, de Bengale.
 Беневентъ, *г. v. Bénévent*.
 Беотіецъ, -ійка, *н.* Béotien, -enne. [béotien].
 Беотія и Вiotія, *г. la Béotie*; || -тійски,
 Берберія, *г. la Barbarie, les 'Etats barba-*
 resques *г.*
 Берберъ, *н.* un Berber, Barbaresque *г.*
 Беринговъ проливъ, *le détroit de Béring*.
 Берлинъ, *г. v. Berlin*; -лински, de Berlin.
 Бермудскы сръдоморы, *les Bermudes, îles*
 Bermudes *г.* [Bessarabie].
 Бессарабія, *г. la Bessarabie*; || -рабски, de
 Биль, *г. или Биенъ, г. v. Bienne*.
 Бискаія, *г. la Biscaye*; || -кайски, de Biscaye.
 Българинъ, -рка, *н.* un ou une Bulgare.
 България, *г. la Bulgarie*; || -гарски, de Bulgarie.
 Боденско езеро, *le lac de Constance*.
 Божі-гробъ, *г. la terre Sainte, la Palestine*.
 Болоня, *г. v. Bologne*; -лонски, de Bologne.
 Бордо, *г. v. Bordeaux*; -доски, de Bordeaux.
 Борисовъ, *г. le Borystène, Danapris*. [mées *f.*].
 Борромейскы сръдоморы, *les îles Borro-*
 Босна, *г. la Bosnie*; || -ненски, de Bosnie.
 Боснакъ, *н.* un Bosniaque.
 Босфоръ и Воспоръ, *le Bosphore, détroit*
 de Constantinople.
 Ботнически заливъ, *le golfe de Bothnie*.
 Бохемецъ, -мка, *н.* un ou une Bohême.
 Бохемія, *г. la Bohême*; || -хемски, de bo-
 hême; || -ска гора, *le Boehmen-Wald (la*
forêt hercynienne).
 Бошимяни, *г. pl. n.* les Bosjemans, Bo-
 schimens.

Браганца, *v.* Bragance; -ганцки, de Bragança.

Бразиліанецъ, -янка, *n.* Brésilien, -enne.

Бразилія, *p.* le Brésil; | -зилски, du Brésil.

Бранденбургія, *p.* le Brandebourg; -бургски, *adj.* [Brunswick.

Брауншвейгъ, *v.* Brunswick; -вейгски, de

Брейзахъ, *v.* Brisach.

Брейтонъ, *v.* Brighton.

Бременъ, *v.* Brême. [Breslau.

Бреславль, *ст. v.* Breslau; -лавски, de

Бретанецъ, -анка, *n.* Breton, -onne.

Бретанъ, *ст. p.* la Bretagne; -тански, de Bretagne.

Брешіа, *v.* Brescia. [ски, *adj.*

Бризгау и Бригавъ, *p.* le Brisgau; -гав-

Британски, *adj.* de la Grande-Bretagne;

-ска монархія, l'Empire britannique *m*; |

-ски каналъ, la Manche.

Броды, *ст. pl. v.* Brody.

Брюгге, *v.* Bruges; -юггски, de Bruges.

Брюсселецъ, -елка, *n.* Bruxellois, -oise.

Брюссель, *ст. v.* Bruxelles; -селски, de Bruxelles.

Бутъ, *r.* le Boug; -угски, de Boug.

Будимъ, *v.* Bude ou Ofen. [mer.

Булонъ, *ст. v.* (край морска), Boulogne-sur-

Бургундецъ, -ндка, *n.* Bourguignon, -onne.

Бургундія, *p.* la Bourgogne; | -гундски, de Bourgogne.

Буртшейдъ, *v.* Borsette.

Бухарецъ, -арка, *n.* un ou une Boukhare.

Бухарія, *p.* la Boukharie; | -харски, de Boukharie. [grade.

Бѣлградъ, *n.* Belgrade; -градски, de Bel-

Бѣло море (сѣверно), la Mer blanche.

Бѣлоруссія, *p.* la Russie blanche.

Бѣлостокъ, *v.* Bialistok; -стокски, de Bialistok.

Ваадтъ и Ваатландъ, *p.* le canton de Vaud.

Вавилонъ, *v.* Babylon; | -лонски, de Babylon.

Вавилонянинъ, -янка, *n.* Babylonien, -enne.

Вайгачъ, *i.* Vaigatz; -гацски, de Vaigatz.

Валдайскы планины, les mont's Valdaï *m.*

Валенсія, *v.* Valence.

Валленштадско озеро, le lac de Wallenstadt.

Валлисъ, *p.* (и Valais), le Valais, canton

de Valais; | (и Валлійско княжество), la principauté de Gales.

Валліецъ, -ійска, *n.* Gallois, -oise.

Валденцы, *ст. pl. n.* les Vaudois *m.* (en Piémont).

Валдштатско озеро, le lac des Quatres Cantons.

Вандея, *p.* la Vendée; -дейски, de la Vendée.

Варварія и -варварійскы владѣна, *г.л.* Берберія.

Варшава, *v.* Varsovie; -шавски, de Varsovie.

Варяги, *ст. pl. n.* les Varègues *m*; -ряжски, *adj.*

Вашингтонъ, *v.* Washington.

Везувій, *m.* le Vésuve (*volcan*).

Вейссенбургъ, *v.* Wissembourg.

Вейтъ (срѣдоморъ —), l'île de Wight *f.*

Великобританія, *p.* la Grande-Bretagne; |

-тански, *adj.*

Великороссіянинъ, *n.* un Grand-Russien.

Величка, *v.* Wieliczka. [Venise.

Венеція, *v.* Venise; | -ціянски, vénitien, de

Венеціанецъ, -янка, *n.* Vénétien, -enne.

Верона, *v.* Vérone, -ронски, de Vérone.

Версаль, *ст. v.* Versailles.

Вестготъ, *n.* un Visigoth; | -ротски, visigoth.

Вестманландія, *p.* la Westmanie.

Вестфалецъ, -алка, *n.* Westphalien, -enne.

Вестфалія, *p.* la Westphalie; -фалски, *adj.*

Вестъ-Индія, *p.* les Indes occidentales *f.*

Веахити, *ст. pl. n.* les Wahabys, Wahabites *m.*

Византиецъ, -ійка, *n.* Bysantin, -ine.

Византия, *v.* Bysance; | -тіиски, bysantin, de Bysance.

Вилно, *v.* Vilna; -ленски, de Vilna.

Виндава, *v.* Windau; -давски, de Windau.

Вирсавія, *v.* Bersabée.

Виртембергъ, *p.* le Wurtemberg; | -бергски, *adj.*

Висла, *r.* la Vistule; -лянски, de la Vistule.

Виченца, *r.* Vicence; -ченцки, de Vicence.

Внонія, *v.* Béthanie.

Внонія, *p.* la Bithynie; | -ониски, de Bithynie.

Внолеемъ, *v.* Bethléem. [Vienne.

Віена, *v.* Vienne (*en Autriche*); -енски, de

Віеннъ, *v.* Vienne (*en France*).

Віотія, *г.л.* Беотія. [Воспоръ, *г.л.* Босфоръ.

Влахія и Влашко, *p.* la Valachie, Valaquie; | -лашки, *adj.*

Влахъ, -хыня, *n.* un ou une Valaque.

Вогезскы планины, les Vosges *m.*

Воголчи, *ст. pl. n.* les Vogoules *m.*

Военна межда, *p.* les Confines militaires *m.*

Волга, *r.* le Volga; -лжски, du Volga.

Вологда, *v.* Vologda; -логодски, de Vologda.

Волховъ, *r.* Volkhov. [Volhynie.

Волянь, *ст. p.* la Volhynie; | -лынски, de

Воля, *v.* Wola; -олски, de Wola.

Воронежъ, *v.* Voronéje; -нежски, de Voronéje.

Врхня озеро, le lac Supérieur.

Всероссійски, *adj.* de toutes les Russies (*titre de l'Empereur*).

Вулицъ, *v.* Woolwich.

Выборгъ, *v.* Viborg, Wibourg; -боргски, *adj.*

Вычегда, *r.* la Vitchegda.

Вязма, *v.* Viazma; -земски, de Viazma.

Галилея, *p.* la Galilée; | -лейски, de Galilée.

Галилеянинъ -янка, *n.* Galiléen, -enne.

- Галисія и -лиція, *p.* la Galice (*см. Espagne*).
 Галиція, *p.* la Gallicie (*см. Autriche*); -цій-
 ски, *adj.* [gaulois.]
 Галлія, *p.* la Gaule, les Gauls *f*; [галлски,
 Галль, *n.* Gaulois, -oise.
 Гамбія, *p.* la Gambie.
 Гангъ и Гангесъ, *r.* le Gange.
 Гаронна, *r.* la Garonne.
 Гасконецъ, -онка, *n.* Gascon, onne.
 Гасконія, *p.* la Gascogne; [конски, de Gascogne.
 Гастекы планины, les Gattes ou Ghattes *f*.
 Гаэта, *v.* Gaëte.
 Гваделупа, *i.* la Guadeloupe.
 Гвакиль, *см.* *v.* Guayaquil; -килски, de
 Guayaquil.
 Гвинея, *p.* la Guinée; -нейски, de Guinée.
 Гвіана и Гіана, *p.* la Guyane, Guiane.
 Гелдрія и Гелдернъ, *p.* la Gueldre.
 Гентъ, *v.* Gand; -итски, de Gand.
 Генуа, *v.* Gênes; [гуэски, génôis, de Gênes.
 Генуезецъ, -зка, *n.* Génôis, -oise.
 Германецъ, Нѣмецъ, *n.* un Germain,
 Allemand *m*.
 Германия, Нѣмско, *p.* l'Allemagne, la Ger-
 manie; [мански, germanique.
 Гернси (срѣдоморъ —), l'île de Guernesey *f*.
 Горіцъ, *v.* Goritz ou Gorica; -ицски, de Goritz.
 Геоттингенъ, *v.* Goettingen ou Gottingue.
 Геосиманія, *v.* Gethsémané; -мански, *adj.*
 Гибралтаръ, *v.* Gibraltar; -тарски, de
 Gibraltar.
 Гларусъ, *v.* Glaris; [кантонъ —], le canton
 de Glaris.
 Глазго, *v.* Glasgow; -говски, de Glasgow.
 Глостеръ, *v.* Gloucester et Gloucester.
 Гнѣзно и Гнесенъ, *v.* Gnesne et Gnesen.
 Голгоѳа, *n.* Golgotha ou le Calvaire.
 Горскы градове, les quatre villes forestières *f*.
 Готландія, *p.* la Gothie, le Gothland.
 Готландъ, *i.* Gothland, l'île de Gothland.
 Готъ и Готъ, *n.* un Goth; [готски, de Goth.
 Гранада, *v.* Grenade; -надски, de Grenade.
 Граубюнденъ, *v.* le canton des Grisons;
 -денски, *adj.*
 Гревелингенъ, *v.* Gravelines.
 Гренландецъ, -дка, *n.* Groënlandais, -aise.
 Гренландія, *p.* le Groënland; [ландски,
 groënlandais.
 Гриничъ, *v.* Greenwich.
 Гродно, *v.* Grodno; -денски, de Grodno.
 Грузинецъ, -няка, *n.* Géorgien, -enne.
 Грузія, *p.* la Géorgie; [зински, de Géorgie.
 Гръкъ, -кия, *n.* Grec, -que.
 Гръція, *p.* la Grèce; [ци, de Grèce, grec.
 Дакія, *p.* la Dacie; [ийски, de Dacie.
 Дакъ, *n.* un Dace; -кски, dacique.
 Далматинецъ, -тинка, *n.* un ou une Dalmate.
 Далмация, *p.* la Dalmatie; [матски, de
 Dalmatie.
 Дамаскъ, *v.* Damas; [масски, de Damas.
 Даміетта, *v.* Damiette.
 Даниа, *p.* le Danemark; [датски, de Dane-
 mark, danois.
 Данцигъ или Гданскъ, *v.* Dantzig.
 Дарданелъ, *см.* *pl.* (и -нелски проливъ) les
 Dardanelles *f*. [Darmstadt.]
 Дармштадтъ, *v.* Darmstadt; -адски, de
 Датчанинъ, -анка, *n.* Danois, oise.
 Двина, *r.* (заходна), la Duna, Dvina occi-
 dentale; [сѣверна), la Dvina, Dvina du
 nord; -ински, *adj.*
 Девисовъ проливъ, le détroit de Davis.
 Делаверъ, *r.* la Delaware.
 Делѣы, *cf.* *pl.* *v.* Delphes; [ейски, de Delphes.
 Дерптъ, *v.* Derpt ou Dorpat (*см.* Юрьскъ).
 Дехли и Дели, *v.* Delhi ou Dêlhy.
 Джагренатъ, *v.* Jagrenaut ou Djaggrenât.
 Джедо или Йеддо, *v.* Jédo ou Yédo.
 Джерзи и Джерсей, l'île de Jersey *f*.
 Джирдженти, *v.* Gjirgenti (*см.* Agrigente).
 Диденховенъ, *v.* Thionville.
 Динабургъ, *v.* Dunabourg.
 Динамидъ, *v.* Dunamund.
 Диѣпръ, *r.* le Dniéper; -провски, du Dniéper.
 Диѣстръ, *r.* le Dniester; -стровски, du
 Dniester. [Espérance.
 Добра Надѣжба (носъ —), le cap de Bonne-
 Доверъ или Дувръ, *v.* Douvres.
 Донецъ, *r.* le Donetz; [н. un habitant du Don-
 Донъ, *r.* le Don (*см.* Tanaïs); -нски, du Don.
 Дорникъ, *v.* Tournay.
 Дофене, *p.* le Dauphiné.
 Дофределскы планины, *m.* les Dofrines *f*.
 Драва, *r.* la Drave.
 Дрезденъ, *v.* Dresde; -денски, de Dresde.
 Другарство (срѣдоморы на —), les fies *f*
 de la Société.
 Дублинъ, *v.* Dublin; -бляиски, de Dublin.
 Дубъ, *r.* le Doubs; -убски, du Doubs.
 Дунавъ, *r.* le Danube; -навски, du Danube.
 Дюнкирхенъ, *v.* Dunkerque.
 Дюсселдорфъ, *v.* Dusseldorf.
 Е, *v.* Eu.
 Ебро, *r.* l'Ebre *m*.
 Евбея, *i.* l'Eubée *f*; [бейски, d'Eubée.
 Еврейнъ, -яка, *n.* un Ebreu, Juif, ive; [и
 [рейски, hébreu, hébraïque, juif.
 Европа, *p.* l'Europe *f*; [пски, d'Europe.
 Европеецъ, -пка, *n.* Européen, -enne,
 Евфратъ, *r.* l'Euphrate *m*.
 Егейско море, la mer Egée (*l'Archipel*).
 Египетъ, *p.* l'Egypte *f*; [петски, d'Egypte.
 Египтянинъ, -янка, *n.* Egyptien, enne.
 Единбургъ, *v.* Edimbourg; -бургски, d'Edim-
 bourg.
 Едрине, *v.* Andrinopla.
 Езелъ, *i.* Oesel, l'île d'Oesel *f*; -лски, d'Oesel.
 Еѣ, l'Y ou l'Ye *m*, le golfe d'Y.

- Екатеринославъ, *v.* Iékatérinoslav; -славски, *adj.*
 Ексъ и Есъ, *v.* Aix (*en Savoie*).
 Елбрусь, *m.* l'Elbourz *ou* l'Elbrouz *m.*
 Елевзина, *v.* Eleusis; | -зински, d'Eleusis.
 Еллада, *p.* l'Hellade *f.*, la Grèce.
 Емба, *r.* l'Elbe *m.*; | l'île d'Elbe *f.* [voir].
 Ендеворъ (проливъ —), le détroit d'Endea.
 Еникаль и Еникале, *v.* Iénikaleh; -колски, d'Iénikaleh.
 Енисей, *r.* le Iénisséi; -сейски, de l'Iénissel.
 Епиръ, *p.* l'Epire *m.*
 Ериванъ, *v.* Erivan; -вански, d'Erivan.
 Ериданъ, *u.* l'Eridan *m.*, le Pô.
 Еръ, *r.* l'Eure *f.*; -рски, de l'Eure.
 Ескимось, *n.* un Esquimau *ou* Eskimau; -мосски, *adj.*
 Естляндія, *p.* l'Esthonie *f.*; | -тляндски, d'Esthonie.
 Еstoneць, онка, *n.* Esthonien -enne.
 Етна, *m.* l'Etna *m.*, le mont Etna. [lien].
 Етолия, *p.* l'Etolie *f.*; | -лийски, d'Etolie, éto.
 Етрурия, *p.* l'Etrurie *f.*; | -урски, d'Etrurie, étrusque.
 Ефесъ, *v.* Ephèse; -есски, d'Ephèse.
 Ечь, *r.* l'Adige *m.* (т.е. Адигъ).
 Еѳіопія, *p.* l'Ethiopie *f.*; | -ионски, éthiopien
 Жежапъ, *v.* Jemmapes.
 Женева, *v.* Genève; | -невско езеро, le lac de Genève, le Léman.
 Женевецъ, -евка, *n.* Genevois, -oise.
 Жидскы планины, le Riesengebirge, les Montagnes des géants. [Gironde].
 Жиронда, *r.* la Gironde; -рондски, de la
 Житомиръ, *v.* Jitomir *ou* Zitimir; -жпрски, *adj.* [Joinville].
 Жуанвиль, *m.* *v.* Joinville; -вилски, de
 Заандамъ и Зардамъ, *v.* Zaandam.
 Задъ, отвѣдъ, *trans* —, au-delà de; *ex.*
 Задалпійски, transalpin.
 Заббалкански, au-delà du Balkan.
 Задъ или отвѣдъ-дунавски, transdanubien.
 Задкавказки, situé au-delà du Caucase.
 Залцбургъ, *v.* Salzbourg.
 Замосте и -мосць, *v.* Zamosc *ou* Zamoski.
 Запорожець, *n.* un Zaporogue; -рожски, *adj.*
 Зейдеръ-Зе, le Zuiderzée (*golfe*).
 Зеландія, *p.* la Zélande; | île de Seeland *f.*
 Земя (Нова —), t. le Nouvelle Zemble.
 Зундъ, le Sund, détroit du Sund.
 Зырянинъ, *n.* un Ziraine. [garie].
 Зюнгарія, *p.* la Songarie; -гарски, de Son-
 Иберія, *p.* l'Ibérie (*f.* l'Espagne); | -пійски, *adj.*
 Идра, t. Hydra; l'île d'Hydra, *f.*
 Израилско царство, le royaume d'Israël.
 Израилтянинъ, -янка, *n.* un *ou* une Israélite.
 Иллиріецъ, -ійка, *n.* Illyrien, -enne.
 Иллирія, *p.* l'Ilyrie *f.*; | -пійски, illyrien, d'Ilyrie.
 Илмень, *m.* (езеро —), le lac d'Имень.
 Имауъ, *m.* l'Imais *m.* (т.е. Хималайскы планины). [-тински, *adj.*
 Имеретія, *p.* Iméréthie *f.* (*anc.* la Colchide),
 Ингелизъ, -глезойка, *n.* Anglais, aise.
 Ингерманландія или Ингрія, *p.* l'Ingrie *f.*
 Инглитерра, *p.* l'Angleterre *f.*; | -гелнски, anglais.
 Индіецъ, -ійка, *n.* Indien, -enne.
 Индія, *p.* l'Inde, les Indes *f.*; | -дійски, indien; 1. (— отсамъ Гангъ), l'Inde en deçà du Gange; 2. (— отвѣдъ Гангъ), l'Inde au-delà du Gange.
 Индостанъ, *p.* l'Hindostan *ou* Indoustan *m.*
 Индуъ, *n.* un Hindou *ou* Indou; -дусски, des Hindous.
 Индъ или Сндъ, *r.* l'Indus *m.* *ou* le Sind.
 Ирландецъ, -дка, *n.* Irlandais, -aise.
 Ирландія, *p.* l'Irlande *f.*; | -ландски, irlandais, d'Irlande.
 Ирокезецъ, -евка, *n.* Iroquois, -oise.
 Иртыгъ, *r.* l'Irtyche *m.*
 Искія, l'île d'Ischia *f.*
 Исландецъ, -дка, *n.* Islandais, -aise.
 Исландія, t. l'Islande *f.*; | -ландски, d'Islande.
 Испаханъ, *sf.* *v.* Ispahan.
 Испанецъ, -анка, *n.* Espagnol, -ole.
 Испанія, *p.* l'Espagne *f.*; | -пански, espagnol, d'Espagne *f.*
 Итака, l'île d'Ithaque *f.*
 Италия, *p.* d'Italie *f.*; | -лійски, italique.
 Итальянецъ, -янка, *n.* Italien, -enne; | -ліански, *adj.*
 Итонъ, *v.* Eton *ou* Eaton.
 Иена, *v.* Iéna, -нски, d'Iéna.
 Јерихонъ, *v.* Jéricho.
 Јерусалимъ, *v.* Jérusalem; -лимски, de Jérusalem.
 Јонически срѣдомори, les fles Ioniennes, *f.*
 Јонія, *p.* l'Ionie *f.*; | -нійски, ionien, d'Ionie.
 Јонна, *r.* l'Yonne *f.*; -нски, de l'Yonne.
 Јорданъ, *r.* le Jourdain; -дански, du jordan.
 Јоркъ, *v.* York; -жски, d'York.
 Јудей, -ейка, *n.* Juif, -ive.
 Јудейско царство, le royaume de Juda.
 Јудея, *p.* la Judée; | -дѣйски, juif, de Judée.
 Кабардинецъ, *n.* un habitant de la Kabarda.
 Кавдинско ярмо, les fourches caudines *f.*
 Кавказъ и -казскы планины, *m.* le Caucase.
 Казакъ, -ачка, *n.* un *ou* une Cosaque; -аци, *adj.*
 Казанъ, *sf.* *v.* Kazan; -зански, de Kazan.
 Каиръ, *v.* le Caire; -прски, de Caire.
 Калабрія, *p.* la Calabre; | -ійски, de Calabre.
 Кале, *v.* Calais; | -лески проливъ, le pas de Calais.

- Каледонія**, *p.* la Calédonie (*ГЕСОСС*); | **Киреней**, *v.* Cyrène; -нейски, de Cyrène.
 -донски, *adj.*; | -донски каналъ, le canal calédonien. [de Californie.
Калифорнія, *p.* la Californie; | -фориски,
Калиара и -ляри. *v.* Caliarì.
Калмыкъ, -мыкинъ, *n.* un ou une Kalmouk;
 | -мыцки. *adj.*
Калуга, *v.* Kalouga; -лужки, de Kalouga.
Камчадалъ, -алка, *n.* un ou une Kamtchadale.
Камчатка, *p.* le Kamtschatka; | -чатски, du Kamtschatka. [Canaries *f.*
Канарски сръдомори. les Canaries, îles Kandia, *i.* Candie (*anc.* Crète); -дински, de Candie.
Канны, *sf. pl. v.* Cannes.
Каппадокия, *p.* la Cappadoce; | -кйиски, cappadocien.
Капска земя, le pays du Cap.
Капштадтъ, *v.* le Cap. [rinthien.
Каринтія, *p.* la Carin'he; | -тійски, ca-
Карлсруе, *v.* Carlsruhe; -руески, Carlsruhe.
Карниоля или Краинъ, *p.* la Carniole.
Каролински сръдомори, les Carolines, îles Carolines *f.* [Carpathes *m.*
Карпатскы планины, les Carpathes, monts
Картагена, *v.* Carthagène. [thage.
Картагенъ, *v.* Carthage; | -генски, de Car-
Картагенянинъ, -янка, *n.* Carthaginois, -oise.
Карпійско море, la mer Carpienne.
Кассель, *ст. v.* Cassel. [stille.
Кастилія, *p.* la Castille; | -тилски, de Ca-
Кастиліянецъ, -янка, *n.* Castillan, -ане.
Каталонецъ, -онка, *n.* Catalan, -ане.
Каталонія, *p.* la Catalogne; | -лонски, de Catalogne.
Катанія, *v.* Catane.
Катрабра, *v.* les Quatre-Bras *m.* (*en Belgique*).
Кафръ, *n.* un Cafre; | (земя на Кафры), la Cafferie.
Кашмиръ, *v.* Cachenyr ou Sirinagar.
Квебекъ, *v.* Québec.
Кито или Кито *v.* Quito; -итски, de Quito.
Келти или Целти, *ст. pl. n.* les Celtes *m.*; | -тійски, celtique.
Кембриджъ, *v.* Cambridge.
Кеопль, *v.* Cologne; | -лски, de Cologne.
Кеонигсбергъ или Кралевецъ, *v.* Koenigs-
 berg.
Керчь, *sf. v.* Kertch; -ченски, de Kertch.
Кефалонія и Цефалонія, *i.* Céphalonie; -онски, *adj.*
Киликія, *p.* la Cilicie; | -кйиски, de Cilicie.
Кимври, *ст. pl. n.* les Cimbres; | -вричски
Херсонесъ, la chersonèse cimbrique (*le Jut-
 land*).
Кина, *p.* la Chine; | -нески, chinois, de Chine.
Кинезинъ, -ака, *n.* Chinois, -oise.
Киприотъ, -отка, *n.* Cypriot, -оте.
Кипръ, *i.* Chypre ou Cyprе; -прски, de Chypre.
Киргизъ, *n.* un Kirghiz; | -гизски, de Kirghiz.
- Киавенна**, *v.* Chiavenna.
Кіевлянинъ, -янка, *n.* un habitant de Kiev.
Кіевъ, *v.* Kiev; -евски, de Kiev.
Кобленцъ, *v.* Coblentz.
Ковно, *v.* Kovno венски, de Kovno.
Коимбра, *v.* Coimbre.
Колхида, *p.* la Colchide; -хидски, de Colchide.
Констанцъ, *v.* Constance.
Констанцко езеро, *г.г.* Боденско езеро |
Кордилерскы планины, *г.г.* Анды.
Копенхагенъ, *v.* Copenhagen.
Кордова, *v.* Cordoue; -довски, de Cordoue.
Корея, *p.* la Corée; -рейски, de la Corée.
Коринѳянинъ, -янка, *n.* Corinthien, -enne.
Коринѳъ, *v.* Corinthe; | -ринески, de Cor-
 inthe.
Корнваллансъ, *v.* Cornouailles ou Cornwall.
Корсика, *i.* la Corse; | -кански, corse, de
 Corse.
Корсиканецъ, -анка, *n.* un ou une Corse.
Корсунъ, *ст. v.* Khersonèse (*en Crimée*);
 -сунски, *adj.*
Кортрейкъ, *v.* Courtray.
Коруна, *v.* la Corogne.
Кохинхина, *p.* la Cochinchine.
Крайъ, situé sur les bord, de; ex.
 — крайбалтійски, situé sur la Baltique.
 — крайдунавски, danubien, situé sur le
 Danube.
 — крайрейски, rhenan, situé sur le Rhin.
Краковъ, *v.* Cracovie; -ковски, de Cracovie.
Кремона, *v.* Crémone; -монски, de Crémone.
Критъ, l'île de Crète; -итеки, de Crète.
Кроатъ, -атка, *n.* un ou une Croate.
Кроація, *p.* la Croatie; | -атски, croate, de
 Croatie.
Крымъ или Карымъ, la Crimée (*anc.* la
 Chersonèse taurique); -мски, *adj.*
Ксанѳъ, *v.* Xanthe.
Ксересъ и Хересъ, *v.* Xérès; -рески, de
 Xérès.
Куба, l'île de Cuba *f.*; -бски, de Cuba.
Кубанъ, *sf. r.* le Kouban; -бански, de Kouban.
Куковъ проливъ, le détroit de Cook.
Кульмъ, *v.* Kulm.
Кумы, *sf. pl. v.* Cumæ.
Курилецъ, -илка, *n.* un ou une Kourile.
Курилскы сръдомори, les Kouriles, îles
 Kouriles *f.*
Куриянецъ, -дка, *n.* Courlandais, -aise.
Курияндія, *p.* la Courlande; | -ландски, de
 Courlande.
Кюрдъ, *n.* un Kurde; -дски, de Kurde.
Кяхта, *v.* Kiakhta; -тински, de Kiakhta.
- Ладога**, *v.* Ladoga; | -ожско езеро, le lac
 de Ladoga.
Ладронскы сръдомори, les îles de Larrons *f.*
Лакедемонецъ, -онка, Lacédémonien, -enne.

- Лакедемонъ, *v.* Lacédémone *он* Sparte; |
-монски, *adj.* [dives *f.*
Лакедидьски сръдомори, les îles Laque-
Лаконецъ, -онка, *n.* Laconien, -enne.
Лаконія, *p.* la Laconie; | -конски, de Laconie.
Лаодикея, *v.* Laodicée.
Лапландецъ, -дка, *n.* Lapon, -onne.
Лапландія, *p.* la Laponie; | -пландски, de
Laponie. [letton.
Латышъ, *n.* un Letton *он* Lette; | -тышки,
Левантъ, *гл.* Натолія. | Ливонія, *гл.* Лиф-
ляндія. [Leucetres.
Левктра, *ст. pl.* *v.* Leucetres; -трски, de
Ледовито море, l'Océan glacial *m.*
Лезгнии и Лезгници, *ст. pl.* *n.* les
Lesghis *m.*
Лейденъ, *v.* Leyde; -денски, de Leyde.
Лейнинггенско графство, le comté de Linange.
Лембергъ или Лжовъ, *v.* Lemberg *он*
Léopold.
Лестеръ, *v.* Leicester.
Либавъ, *v.* Libau; -бавски, de Liban.
Ливанъ и -вански планины, le Libau.
Ливія, *p.* la Libye; | -війски, de Libye.
Ливорно, *v.* Livourne; -ворски, de Livourne.
Ликія, *p.* la Lycie; | -кийски, de Lycie, lycien
Лилль, *ст. v.* Lille.
Липарски сръдомори, les îles Lipari *f.*
Липиска, *v.* Leipzig *он* Leipsick; -кански, *adj.*
Лиссабонъ, *v.* Lisbonne.
Литва, *p.* la Lithuanie; | -товски, de Lithuanie.
Литвинъ, -инка, *n.* Lithuanien, -enne.
Лифляндецъ, -дка, *n.* Livonien, -enne.
Лифляндія, *p.* la Livonie; | -фляндски, de
Livonie. [Lion.
Лионъ, *v.* Lyon; | -онски заливъ, le golfe de
Лоара и Луара, *r.* la Loire; -арски, de
la Loire.
Лозанна, *v.* Lousanne.
Ломбардія, *p.* la Lombardie; | -дски, de
Lombardie; | -до-Венеціянско кралевство,
le royaume Lombard-Vénitien.
Ломбардъ, *n.* un Lombard.
Лондра, *v.* Londres; -дрски, de Londres
Лопаръ, *n.* un Lapon (*гл.* Лапландецъ).
Лотарингецъ, *n.* Lorain, -aine.
Лотарингія, *p.* la Lorraine; | -рингски, de
Lorraine.
Лувенъ и Левенъ, *v.* Louvain.
Лудвигсбургъ, *v.* Luisbourg.
Лузанија, *p.* la Lusace; | -зацски, de Lusace.
Лузитанецъ -анка, *n.* Lusitanien, -enne.
Лузитанія, *p.* la Lusitanie (*то* Portugal); |
-тански, *adj.*
Лукъ, *v.* Lucques; -кски, de Lucques.
Луцернъ, *v.* Lucerne; | -церско езеро, le lac
de Lucerne. [Pologne.
Лѣхія, *p.* (*и* Лѣшко царство), le royaume de
Лѣхъ, -хкиня, *n.* Polonais, -aise; | -хски,
polonais.
- Любекъ, *v.* Lübeck; -бски, de Lübeck.
Люблинъ, *v.* Lublin.
Люнсъ, *r.* le Lewis; | l'île Lewis *f.*
Люневиль, *ст. v.* Luneville. [Liège.
Лютихъ и Литтихъ, *v.* Liège; -хски, de
- Масъ и Маасъ, *r.* la Meuse; -ски, de la
Meuse.
Маврикія (островъ —), l'île Maurice.
Мавританинъ и Мавръ, *n.* un Maure, More.
Мавританія, *p.* la Mauritanie; | -тански, *adj.*
Магеллановъ проливъ, le détroit de
Maggellan.
Мадера, l'île de Madère *f.*
Мазовецка губернія, la Mazovie.
Майницъ, *v.* Mayence; -ницки, de Mayence.
Майнъ, *r.* le Main *он* Maun.
Майорка, *i.* Majorque *ет* Mayorque.
Македонецъ, -онка, *n.* Macédonien, -enne.
Македонія, *p.* la Macédoine; | -донски, de
Macédoine. [adj.
Малай и Малаецъ, *n.* un Malais; -лайски,
Малороссія, *p.* la Petite Russie; -рос-
сійски, *adj.*
Малороссіянинъ, *n.* un Petit-Russien.
Малуински сръдомори, les Malouines,
îles Falkland *f.*
Малта, l'île de Malte *f.*; -тийски, de Malte.
Мантиней, *v.* Mantinée.
Мантуа, *v.* Mantoue; -туански, de Mantoue.
Манхеймъ, *v.* Mannheim.
Марафонъ, *v.* Marathon; -фонски, de Marathon.
Маркизски сръдомори, les Marquises, îles
Marquises *f.*
Мармарно или Мряморно море, la mer
de Marмара.
Марокко, *v.* Maroc; -рокски, de Maroc.
Марсилия, *v.* Marseille; -сильски, de Marseille.
Мартиника, *i.* la Martinique.
Медиоланъ или Миланъ, *v.* Milan.
Мекка, *v.* la Mecque; -кски, de la Mecque.
Мексика и Мехико, *p.* le Mexique; |
-кански, *adj.*
Мексиканецъ, -анка, *n.* Mexicain, -aine.
Мессина, *v.* Messine; | -сински проливъ, le
phare de Messine.
Мехелнъ, *v.* Malines; -хельски, *adj.*
Мидія, *p.* la Médie; | -дійски, de Médie.
Мидипинъ, -янка, *un* *он* une Mède.
Микены, *ст. pl.* *v.* Mycènes.
Мимпелгардъ и Момбелартъ, *v.* Montbelliard.
Минорка, *i.* Minorque; -норски, de Minorque.
Митава, *v.* Mitau *ет* Mittau; | -тавски, de
Mitau. [modénais.
Модена, *v.* Modène; | -денски, de Modène,
Мозель, *ст. r.* la Moselle.
Молдава, *r.* la Moldau.
Молдова или Богданія, *p.* la Moldavie; |
-донски, de Moldavie.
Молдованинъ, -анка, *n.* un *он* une Moldave.

Молуккскі сѣдомори, les Moluques, îles à épices *f.* [Mongolie.

Монголія, *p.* la Mongolie; | -голскі, de Mongol, -ole.

Морава, *r.* la Morave.

Моравецъ, -авка, *n.* un ou une Morave.

Моравія, *p.* la Moravie; | -равскі, de Moravie.

Мордва, *m. pl. n.* les Morduanes; | -довскі, *adj.*

Морея, *p.* la Morée; -рейскі, de la Morée.

Мосамбикскі каналъ, le canal de Mossambique.

Москва, *v.* Moscou; -ковскі, de Moscou.

Москва-рѣка *r.* la Moscova ou Moskva; -ворѣчки, *adj.*

Московецъ, -овка, *n.* un Moscovite.

Мурсія, *v.* Murcie. [de Morat.

Муртенъ, *v.* Morat; -тенско езеро, le lac

Мѣдны руды (рѣка —), *r.* le Coppermine-river. [Lune.

Мѣсечны планины, les montagnes *f.* de la

Мюлхаузенъ, *v.* Mulhouse ou Muhlhausen.

Мюнхенъ, *v.* Munich; -хенскі, de Munich.

Наваринъ, *v.* Navarin; -ринскі, de Navarin.

Наварра, *p.* la Navarre; -варрскі, de Navarre.

Навѣтарни сѣдомори, les îles *f.* du vent.

Назаретъ, *v.* Nazareth; -ретскі, de Nazareth.

Наполи-ди-Романія и Навплия, *v.* Nauplie.

Нарва, *v.* Narva; -вскі, de Narva.

Нарова, *r.* la Narva.

Нассау, *v.* Nassau; -саускі, de Nassau.

Натолія или Левантъ, *p.* la Natolie, le Levant.

Неаполитанецъ, -анка, *n.* Napolitain, -aine.

Неаполь, *m. v.* Naples; | -литанскі, napolitain.

Нева, *r.* la Néva; -вскі, de la Néva.

Невстрія, *p.* la Neustrie; -стрийскі, de Neustrie. [pont, *f.*

Негропонтъ (сѣдоморъ —), l'île de Négro-

Негръ, -ритянка, *n.* nègre, -esse; -ритянскі, *adj.* [du Necker.

Неккаръ, *r.* le Necker ou Neckar; -карскі,

Нешателъ, *m. v.* Neuchâtel ou Neufchâtel, -ски, *adj.*

Нигеръ, *r.* le Niger.

Нигриція, *p.* la Nigritie, le Soudan.

Нидерланди, *m. pl.* *p.* les Pays-bas; | -ландскі, néerlandais. [родскі, *adj.*

Нижній Новгородъ, *v.* Nijni-Novgorod; -жеро-

Никей, *v.* Nicée; -кейскі, de Nicée.

Нилъ, *r.* le Nil; -лскі, du Nil.

Нимегенъ и Нимегенъ, *v.* Nimègue.

Нимъ, *v.* Nîmes ou Nismes.

Нинивія, *v.* Ninive; -вийскі, de Ninive.

Нипалъ, *p.* le Nipaul ou Neypál.

Ницца, *v.* Nice; -цскі, de Nice.

Ниагарскі водоскокъ, la chute du Niagara.

Ногаетъ, *n.* un Nogai, Tatare nogai; -гайскі, *adj.*

Норвегія, *p.* la Norvège; | -вежскі, de Norvège.

Норвежецъ, -ежка, *n.* Norvégien, -enne.

Нордкапъ, le cap Nord.

Нормандія, *p.* la Normandie; | -мандскі, de Normandie.

Нормантъ, -анка, *n.* Normand, -ande.

Норчеопингъ, *v.* Norkoeeping et Nordkoeeping.

Нубія, *p.* la Nubie; -бийскі, de Nubie.

Нумидіецъ, *n.* un Numide. [die.

Нумидія, *p.* la Numidie; | -дийскі, de Nu-

Нью-Йоркъ, *v.* New-York.

Ню-Фондлендъ или Террневъ, l'île de Terre-Neuve *f.*

Нѣманъ, *r.* le Niemen ou le Mémel.

Нѣмецъ, -мкинъ, *n.* Allemand, ande; -мскі, *adj.*; -мско море, la Mer du Nord ou d'Allemagne.

Нюрнбергъ, *v.* Nuremberg.

Оаза, *r.* l'Oïse *f.*; -скі, d'Oïse.

Объ, *r.* l'Aube *f.*; -бскі, de l'Aube.

Объ, *sf. r.* l'Obl m; -бскі, de l'Obl.

Овайхи (островъ —), l'île d'Ouaïhi ou Owhyhee. [d'Auvergne.

Овернь, *sf. p.* l'Auvergne *f.*; -верскі,

Огненная земля, *p.* la Terre de feu.

Океанія, *p.* l'Océanie *f.*

Оксфордъ, *v.* Oxford; -фордскі, d'Oxford.

Олимпія, *v.* Olympie; | -дийскі, d'Olympie, olympique.

Олонецъ, *v.* Olonetz; -нецкі, d'Olonetz.

Олмюцъ, *v.* Olmutz. [d'Onéga.

Онега, *v.* l'Onéga *f.*; | -нежно езеро, le lac

Оранія и Оранжъ, *v.* Orange m; -ранскі, d'Orange.

Оранска рѣка, *r.* l'Orange m, le Gariep.

Орель, *v.* Orel ou Orlov; -ровскі, d'Orel.

Ориноко, *r.* l'Orénoque.

Оркадскі и Оркнискі сѣдомори, les Orcades *f.*

Орлеанъ, *v.* Orléans; -анскі, d'Orléans.

Ормусскі проливъ, le détroit d'Ormuz ou Hormouz.

Осерръ, *v.* Auxerre.

Оссетинецъ, *n.* un Ossète ou Ossète.

Остенде, *v.* Ostende.

Остзейскі губерніи, les gouvernements m de la Baltique.

Остъ-Готъ, *n.* un Ostrogoth.

Остъ-Индія, *p.* les Indes orientales *f.*

Отахеите или Танти, *t.* Otaïti ou Taiti.

Охейо, *r.* l'Ohio m.

Охотскъ, *v.* Okhotsk; -хотскі, d'Okhotsk.

Очаковъ, Otchakov ou Oczakov.

Ошъ, *v.* Auch (en France).

Павія, *v. v.* Pavie; -вийскі, de Pavie.

Падуа, *v.* Padoue; | -дуанскі, de Padoue, padouan.

- Палермо**, *v.* Palerme. [-тински, *adj.*
Палестина, *p.* la Palestine, Judée;
Пампелона, *v.* Pampelune.
Панамски шийникъ (*сѣмъ*), l'istme de
 Panama m.
Паннонія, *p.* la Pannonie (*la Hongrie*).
Пантикапед, *v.* Panticapée.
Папски владѣнса, *г.л.* Черковна область.
Парагвай, *r. et p.* le Paraguay; -гвайски, *adj.*
Паризянецъ, -янка, *n.* Parisien, -enne.
Парижъ, *v.* Paris; -рискски, *de* Paris.
Парма, *v.* Parme; [-мски, *de* Parme, par-
 mesan. [Parnasse.
Парнассъ, *m.* le Parnasse; -нассски, *du*
Парейя, *p.* la Parthie ou Parthiène; [-ейян-
 ски, *parthe*.
Парейянинъ, -янка, *n.* un ou une Parthe.
Патагонія, *p.* la Patagonie; [-гонски, *de*
 Patagonie.
Патагонъ, -онка, *n.* Patagon, -one.
Пейпутъ или Чудско озеро, le lac Peïpous.
Пекинъ, *v.* Pékin et Pé-king.
Пеласгъ, *n.* un Pélasge. (Palaos *f.*
Пелевски сръдомори, les îles Pélew ou
Пелопонесъ, *p.* le Peloponèse (*la Morée*);
 -ески, *adj.*
Пелузумъ, *v.* Péluse.
Перекопски шийникъ, l'isthme de Pérécor m.
Пернава, *r.* la Pernaui.
Перновъ, *v.* Pernau; -новски, *de* Pernau.
Персія, *p.* la Perse; -сидски, *adj.*; [-ски
 заливъ, le golfe persique.
Персіянинъ, -янка, *n.* un ou une Perse.
Перу, *p.* le Pérou; [-руански, *de* Pérou.
Перуанецъ, -янка, *n.* Peruvien, -enne.
Перузія, *v.* Pérouse; -рузски, *de* Pérouse.
Пескьера, *v.* Peschiera. [varas.
Петервардейнъ, *v.* Péterwaradin ou Péter-
Петерлингенъ и Пайернъ, *v.* Payerne.
Петроградъ и пор. Питеръ, *г.л.* Санкт-
 петербургъ. [et Paul.
Петропавловски портъ, le port de Pierre
Печенѣгъ, *n.* un Petchenègue ou Pazinkita.
Пиза, *v.* Pise; [-вски, *de* Pise.
Пикардія, *p.* la Picardie; [-кадски, *picard*,
 de Picardie.
Пиндъ, *m.* le Pinde.
Пиренейскы планины, les Pyrénées *f.*; [-
 ски полуостровъ, la péninsule hispa-
 nique.
Пистоя, *v.* Pistoie.
Плаченца, *v.* Plaisance.
Пиемонтъ, *p.* le Piémont; [-монтски, *du* Pié-
 mont, piémontais.
Платей, *v.* Platée.
Платтенско озеро, le lac Platten ou Balaton.
Плоцкъ, *v.* Plock ou Plotsk; -цки, *de* Plock.
По, *r.* le Pô, l'Eridan m.; [-v. Pau.
Подъѣтарн сръдомори, les îles *f.* sous
 le vent.
Подляска губернія, *p.* la Podlachie.
Подолска губернія, *p.* la Podolie.
Пожеревацъ или Пассаровичъ, *v.* Passa-
 rowitz.
Познанъ, *v.* Posen; -нански, *de* Posen.
Полинезія, *p.* Polynésie.
Полтава, *v.* Poltava ou Pultava; -тавскъ,
 de Poltava. [Poméranie..
Померанія, *p.* la Poméranie; -рански, *de*
Помпей, *v.* Pompei; -пейски, *de* Pompei.
Понтинскы блатъ, les marais Pontius m.
Понтъ Евксински, le Pont-Euxin (*la Mer*
noire).
Порантрю или Брунтрютъ, *v.* Porentruy.
Портичи, *v.* Portici.
Португалецъ, -алка, *n.* Portugais, -aise.
Португалия, *p.* le Portugal; [-галски, por-
 tugais. [de Praga.
Прага, *v.* Prague (*en Bohême*); [-le faubourg
Прейсшишъ-Ейлау, Eylau, Preussisch-Eylau.
Пренцлау, *v.* Prentzlow.
Пристола планина, la montagne de la Table.
Провансъ, *p.* la Provence; -вански, *de* Pro-
 vence. [un Prussien.
Пруссія, *p.* la Prusse; [-сски, *de* Prusse;
Прутъ, *r.* le Pruth; -утски, *du* Pruth.
Псковитянинъ, *n.* un habitant de Pskow.
Псковъ, *v.* Pskow ou Pleskow; -вски, *de*
 Pskow. [latinat.
Палатъ, *p.* le Palatinat; [-палцски, *du* Pa-
 raguza, *v.* Raguse; -гузски, *de* Raguse.
Разбойнически сръдомори, *г.л.* Ладрон-
 ски сръдомори.
Рапполштейлеръ, *v.* Ribeaupillé.
Ревель, *v.* Rével; -велски, *de* Rével.
Регенсбургъ, *v.* Ratisbonne.
Режіо или Реджо, *v.* Reggio.
Рейнфельденъ, *v.* Rhinfeld ou Rheinfelden.
Рейнъ, *r.* le Rhin; [-рейнска, *du* Rhin.
Рейса, *r.* la Reuss.
Рейско княжество, la principauté de Reuss.
Ренсъ или Реймсъ, *v.* Rheims.
Ретійскы Альпы, les Alpes Rhétiques *f.*
Рига, *v.* Riga; [-рижски, *de* Riga.
Ричмондъ, *v.* Richmond.
Римлянинъ, -янка, *n.* Romain, -aine.
Римъ или Рома, *v.* Rome; [-римски, *de*
 Rome, romain.
Риѣйскы планины, le monts hyperborées m.
Родосъ, l'île de Rhodes *f.*; [-досски, *de* Rhodes.
Родъ-Ейландъ, *p.* le Rhode-island.
Рона, *r.* le Rhône; -нски, *du* Rhône.
Россія, *p.* la Russie; [-российски, *de* Russie.
Россіянинъ, -янка и Россъ, *n.* un ou une
 Russe. [monts au minéral.
Рудны планины, *m.* l'Erzgebirge m., les
Румелия и Рومانія, *p.* la Romélie ou Ro-
 manie. [Russe.
Русъ, *sf.* *p.* la Russie; [-русски, *russe*; un

Рымникъ, *r.* la Rymnich; -никски, de la Rymnich.

Рязань, *v.* Riazan; -завски, de Riazan.

Сава, *r.* la Save.

Савоия, *p.* la Savoie; | -воиски, de Savoie.

Савоярдъ, -дка, *n.* Savoyard, -rde ou Savoisien, -enne.

Савроматъ, *n.* un Sauromate ou Sarmate.

Сагунтъ, *v.* Sagonte; -гунтски, de Sagonte.

Саксонецъ, -онка, *n.* Saxon, -onne.

Саксонія, *p.* la Saxe; | -совски, de Saxe, saxon.

Саламанка, *v.* Salamanque.

Салерно, *v.* Salerne. [Thessa'onique].

Салоникъ и Солунъ, *v.* Salonique (anc.

Самаритянинъ, -янка, *n.* Samaritain, -aine.

Самарія, *p.* la Samarie; | -ритянски, de Samarie.

Самогитъ, *n.* un Samogitien.

Самойдъ, -дка, *n.* un ou une Samoyède; | -ѣдски, adj.

Сандвичови сръдомори, les îles Sandwich *f.*

Санктпетербургъ, *v.* Saint-Petersbourg, -геки, adj.

Санктъ-Галленъ, *v.* Saint-Gall.

Санъ-Марино, *v.* Saint-Marin.

Сарагоса, *v.* Saragosse.

Сарбрюкъ, *v.* Sarrebruck.

Саргемюндъ, *v.* Sarrguemines ou Sarguemines.

Сардинецъ, -инка, *n.* un ou une Sarde.

Сардинія, *p.* la Sardaigne; | -дински, de Sardaigne.

Сарды, *sf. pl. n.* Sardes. [matie.]

Сарматія, *p.* la Sarmatie: -матски, de Sar-

Саррацинъ, *n.* un Sarrasin ou Sarracène; | -дински, adj. [désert.]

Сахара, *p.* le Sahara, Zahara ou Grand Saniçovъ. *v.* Sistor. [George.]

Св. Георгія (проливъ —), le canal de St.-Св. Елена (сръдоморъ на —), l'île *f.* de St.-Hélène. [Laurent.]

Св. Лаврентія (рѣка —), le fleuve de St.-Севастополь, *v.* Sévastopol ou Sébastopol (anc. Akhtiar).

Севернски планины, *m.* les Cévennes *f.*

Северъ, *r.* la Saverne ou Severn.

Севила, *v.* Séville; -вилски, de Séville.

Сеговія, *v.* Ségovie. [ванія.]

Седмградска областъ, *p.* гл. Трансил-Сена, *r.* la Seine: -иски, de la Seine.

Сенъ-Кантенъ, *v.* Saint-Quentin.

Сенелски сръдомори, *f.* les Seychelles *f.*

Сибиръ, *p.* la Sibérie; | -бирски, de Sibérie.

Сибирчанинъ, -чанка, *n.* Sibérien, -enne.

Сикіонъ, *v.* Sicyone.

Силезія, *p.* la Silésie; | -лески, de Silésie.

Силестръ, *v.* Silistrie ou Dristra.

Силійски сръдомори, les Sorlingues, îles Sorlingues *f.*

Синайска гора, le mont Sinai.

Сиразузы, *sf. pl. v.* Syracuse.

Сирия, *p.* la Syrie; | -рийски, de Syrie.

Сириянинъ, -янка, *n.* Syrien, -enne.

Сицилиецъ, -ійка, *n.* Sicilien, -enne.

Сицилія, *f.* la Sicile: | -лійски, de Sicile.

Сиерра-Невада или Снѣгливы планины, la Sierra-Nevada.

Сіонъ или Зиттенъ, *v.* Sion.

Скандинавія, *p.* la Scandinavie; | -навски, adj; | -ски полусръдоморъ, la presqu'île scandinave. [scythe.]

Скѣнія, *p.* la Scythie; | -скѣски, de Scythie.

Скѣнъ, *n.* un Scythe.

Славонецъ, -онка, *n.* Esclavon, -one.

Славонія, *p.* l'Esclavonie, la Selavonie; |

-вонски, adj. [ски, slavon.]

Славянинъ, -янка, *n.* un ou une Slave; | -вян-Слейсъ, *v.* l'Ecluse (en Hollande).

Смирна и Измиръ, *v.* Smyrne; -иски, de Smyrne.

Смирчавы планины, le Fichtelberg, les monts *m.* aux sapines

Солотурнъ, *v.* Soleure.

Сона, *r.* la Saône; -иски, de la Saône.

Сондски сръдомори, les îles *f.* de la Sonde.

Спарта, *v.* Sparte ou Lacédémone; | -таски, adj.

Спартанецъ, -янка, *n.* un ou une Spartiate.

Сърбинъ, Сръбкнинъ, *n.* un ou une Serbe ou Servien.

Сърбія, *p.* la Serbie: | Сръбски, de Serbie.

Сръдиземно море, la Méditerranée.

Стамбулъ и Цариградъ, *v.* Stamboul, Constantinople.

Стокхолмъ, *v.* Stockholm.

Страсбургъ, *v.* Strasbourg.

Судети, *sm. pl. m.* les Sudètes, monts Sudètes *m.*

Суецъ, *v.* Suez ou Soueys; -ески, de Suez.

Схевенингенъ, *v.* Scheveningen.

Сцилла, le gouffre de Scylla (*vis-à-vis* de Charybde).

Сюдерманландія, *p.* la Sudermanie.

Таврида, *p.* la Tauride; | -врически, de la Tauride; 1. -ски полусръдоморъ, la Chersonèse taurique; 2. -ски проливъ, le détroit d'Énikaleh.

Таврисъ, *v.* Tauris et Tabriz.

Тавръ и Таврически планины, *m.* le Taurus

Татъ и Тежо, *r.* le Tage.

Танжеръ, *v.* Tanger.

Татаринъ, -арка, *n.* un ou une Tatare.

Татарія, la Tartarie ou Tartarie; | -тарски, adj.

Таунусъ, *m.* le Taunus ou Hoeh.

Тверъ, *v.* Tver; -реки, de Tver.

Темешваръ, *v.* Téneswar et Témiswar.

Темза, *r.* la Tamise.

Тенерифа, *t.* Ténériff; | -риѣски *никъ*, *le* pic de Ténériff.

Термопины и Ѳермопины, *sf. pl.* le défilé des Thermopyles *f.*

Террачина, *v.* Terracine.

Тессинъ, *r.* le Tessin; | *p.* canton de Tessin.

Техеранъ, *v.* Téhéran.

Тибръ, *r.* le Tibre.

Тивы, *sf. pl. v.* Thèbes (*гл. Оивы*).

Тигръ, *r.* le Tigre *ou* Tigris.

Тивень или Тирлемонтъ, *v.* Tirlémont.

Тиролецъ, -олка, *n.* Tyrolien, -enne.

Тироль, *sm. pl.* le Tyrol; | -рольски, *du* Tyrol.

Тисса, *r.* la Theiss.

Тихо море, *la* Mer *ou* l'Océan *m.* pacifique.

Торнь или Торунъ, *v.* Thorn.

Тоскана, *p.* la Toscane; | -кански, *de* Toscane.

Трансильванія, *p.* la Transylvanie; -вански, *adj.*

Трапазанъ, *v.* Trébisonde.

Тридентъ или Триентъ, *v.* Trente.

Тринидатъ *t.* l'île de la Trinité *f.*

Триръ, *v.* Trèves.

Троя, *v.* Troie; | Троянски, *de* Troie, *troyen*.

Труа, *v.* Troyes (*см. France*).

Тунисъ и -нусъ, *v.* Tunis; -нски, *de* Tunis.

Тунъ, *v.* Thun; | Туиско езеро, *le* lac de Thun.

Тунгузъ, *n.* un Tunguse *ou* Toungouse.

Тургау, *p.* le canton de Thurgovie.

Туринъ, *v.* Turin.

Туркменецъ, *n.* un Turkoman; | -менски, *adj.*

Турція и Турско, *p.* la Turquie; | -ски, *de* Turquie, *ottoman*.

Турчинъ, -ркиня, *n.* Turc, -rque; *un* Osmanli.

Тубингенъ, *v.* Tubingue. [Thuringe.]

Тюрингія, *p.* la Thuringue; | -рингски, *de*

Удженъ, *v.* Oudjein.

Уессанъ, *t.* l'île d'Ouessant (*près de Brest*).

Украйна, *p.* l'Ukraine; | Украински, *de* l'Ukraine.

Умбрія, *p.* l'Ombrie *f.*

Унгаринъ или Мажаринъ, -ка, *n.* Hongrois, -oise.

Унгарія, *p.* la Hongrie; | -гарски, *hongrois*.

Унтервалдентъ, *p.* le canton d'Unterwald.

Упсала, *p.* Upsal; -салски, *d'Upsal*.

Ураль, *r.* l'Oural; | -ралски, *ouralien*; |

-скы *планины* l'Oural, *les* monts Ourals *m.*

Урбило, *v.* Urbin.

Урзеренска валева, *la* vallée d'Urseren.

Утика, *v.* Utique.

Фазисъ, *r.* la Phase *ou* Rhéon.

Фалунъ, *v.* Falun *ou* Falun.

Фалцбургъ, *v.* Phalsbourg.

Фарсала, *v.* Pharsale; -салски, *de* Pharsale.

Ферейски срьдомори, *les* îles Féroë *f.*

Феррара, *v.* Ferrare; -парски, *de* Ferrare.

Ферро (срьдоморъ —), l'île de Fer *f.*

Фецъ или Фесъ, *v.* Fez.

Филадельфія, *v.* Philadelphia. [*pinas f.*]

Филиппински срьдомори, *t.* les Philip-

пилистимляннъ, -явка, *n.* Philistin, -tine.

Финикія, *p.* la Phénicie; | Финикійски, *de*

Phénicie.

Финикіяннъ, -янка, *n.* Phénicien, -enne.

Финландецъ, -дка, *n.* Finlandais, -aise.

Финляндія, *p.* la Finlande; | -ландски, *de*

Finlande.

Финнъ, *n.* un Finois; | Фински, *finois*, *de*

Finlande; | -ски *заливъ*, *le* golfe de Finlande.

Финстерингенъ, *v.* Fénétrange.

Фіонія, *t.* la Fionie, l'île de Fionie *f.*

Фламандецъ, -дка, *n.* Flamand, -ande; |

-мандски и -мски, *adj.*

Фландрія, *p.* la Flandre; | -дрски, *de* Flandre.

Флерюсъ, *v.* Fleurus.

Флассингенъ, *v.* Flessingue.

Флорентинецъ, -ника, *n.* Florentin, -tine.

Флоренція, *v.* Florence; | -рентински, *de*

Florence.

Флорида, *p.* la Floride.

Фокія, *p.* la Phocée; | -кійски, *de* Phocée.

Фокейннъ, -янка, *n.* Phocéen, -enne.

Фонтенбло, *v.* Fontainebleau.

Франконія, *p.* la Franconie; | -фонски, *de*

Franconie. [*sur l'Oder*].

Франкфуртъ, *v.* Francfort (*sur le Mein* *ou*

Франкъ, *n.* un Franc; | -кски, *des* Francs.

Франца или Френско, *p.* la France; |

-ренски, *de* France, français.

Фрейбургъ, *v.* Freybourg *ou* Fribourg.

Френецъ -икиня, *n.* Français, -aise.

Фригіецъ, -ійка, *n.* Phrygien, -enne.

Фригія, *p.* la Phrygie; | -рііски, *de* Phrygie.

Фрисландецъ, -дка, *n.* Frison, -onne.

Фрисландія, *p.* la Frise; | -ландски, *de* Frise.

Фриулъ, *p.* le Frioul; -улски, *du* Frioul.

Фулда, *r.* la Fulda; | *v.* Fulde; -лдски, *adj.*

Хабсбургъ, *v.* Habsbourg; -бургски, *de*

Habsbourg.

Хавана, *v.* la Havane; -вански, *de* la Havane.

Хавръ-де-Грасъ, *v.* le Havre, Havre de Grâce.

Хаха, *v.* la Haye.

Хантн, *t.* Haiti (*anc.* saint-Domingo).

Халдей и Халдеецъ, *n.* un Chaldéen.

Халдея, *p.* la chaldée; | -дейски, *de* Chaldée.

Хамбургъ, *v.* Hambourg; -бургски, *de* Ham-

bourg.

Ханзейски градове, *les* villes anséatiques, *f.*

Хановерецъ, -ерка, *n.* Hanovrien, -enne.

Хановерь, *v.* Hanovre; | -новерски, *de*

Hanovre. [Сцилла].

Харибда, Charybde (*gouffre en Sicile*, *гл.*

Харковъ, *v.* Kharkov; -ковски, *de* Kharkov.

Харцъ и Харцскы планины, *le* Harz.

Хейделбергъ, *v.* Heidelberg.

Хекла, *m.* le mont Hecla *ou* Hékla.

Халиконъ, *m.* le mont Hélicon (*anj.* Paléovouni).

Хебридски сръдомори, *les Hébrides f.*
 Хелвонецъ, *n.* un Helvétien.
 Хелвѣція, *p.* l'Helvétie *f.*; | -ветически, *helvetique*.
 Хелсинеоръ и -синеръ, *v.* Elseneur.
 Хелсингфорсъ, *v.* Helsingfors.
 Хеннегау, *p.* le Hainaut.
 Херо, *r.* l'Herault; -роски, *de l'Herault*.
 Хераклея, *v.* Héracleée.
 Херкуланъ и -ланумъ, *v.* Herculaneum.
 Херяхуть, *v.* Herrnhut.
 Херонея, *v.* Chéronée *ou* Agré; -нейски, *de Chéronée*.
 Херсонъ, *v.* Kherson; -сонски, *adj.* (*гл.* Корсунъ).
 Херцогенбушъ, *v.* Bois-le-Duc.
 Хессенъ, *p.* la Hesse; | -сенски, *hessois*.
 Хибѣрнія, *p.* l'Hibernie *f.* (*l'Irlande*); | -берски, *adj.*
 Хива, *v.* *et p.* Khiva; -вински, *de Khiva*.
 Хивинецъ, *n.* un habitant de Khiva.
 Хималайски планины, *l'Himalaya m.* (*anc.* l'Imäus).
 Хіерски сръдомори, *les îles d'Hyères f.*
 Холандецъ, -ндка, *n.* Hollandais, -aise.
 Холландія, *p.* Hollande; | -ладски, *hollande*.
 Холстинецъ -нка, *n.* Hollsteinois, -oise.
 Холстинія и -штинія, *p.* le Holstein; | -тински, *adj.*
 Хомбургъ, *v.* Hombourg (*au pied de Taunus*).
 Хонфлеоръ и Онфлеоръ, *v.* Honfleur.
 Хорнъ, *m.* le mont Horeb.
 Хотинъ, *v.* Khotin *ou* Choczim.
 Хоттентотъ, -отка, *n.* Hottentot, -tote; -тотски, *adj.*
 Худсоновъ заливъ, *la baie d'Hudson*.
 Хуни и Хунни, *m. pl. n.* les Huns *m.*; | -нски, *adj.*
 Хуронъ, -нка, *n.* Huron, -onne; | -ронско езеро, *le lac Huron*.
 Хуръ, *v.* Coire.
 Хунингенъ, *v.* Huningue.
 Цариградъ, *v.* Constantinople; -риградски, *adj.*
 Цвейбрикенъ, *v.* Deux-Ponts; -брикски, *bipontin*.
 Цейлонъ и Цейланъ, *l'île de Ceylan f.*
 Цейта или Сеута, *f.* Ceute.
 Целебесъ или Селебесъ, *f.* Célèbes.
 Целти, *m. pl. n.* *гл.* Келти; | Цесалонія, *гл.* Кесалонія).
 Циклады, *s. pl. f.* les Cyclades, *f.*
 Цитѣра, *f.* Cythère; -терски, *de Cythère*.
 Цугъ, *v.* Zug; | Цутско езеро, *le lac de Zug*.
 Цыганинъ, -анка, *n.* Zigeune, Bohémien, -enne; -ански, *adj.*
 Цюрихъ, *v.* Zurich; | Цюрихско езеро, *le lac de Zurich*.
 Чаславъ, *v.* Czeslau; -славски, *de Czeslau*.
 Чатамъ, *v.* Chatham *ou* Chatam.

Челси, *v.* Chelsea.
 Черемиси, *m. pl. n.* les Tchérémisses *m.*
 Чериго, *l'île de Cérigo*.
 Черкесъ, -еска, *n.* Circassien, -enne; Tchérkesse; -кесски, *adj.*
 Черковна областъ, *les Etat, de l'Eglise m.*
 Черногорецъ, -орка, *n.* Monténégrin, -ine.
 Черна гора, *p.* le Montenegro; -ногорски, *adj.*
 Черно море, *la Mer noire*; -номорски, *adj.*
 Черноморецъ, *n.* un Cosaque de la Mer noire.
 Чървена Россія, *p.* la Russie rouge.
 Чървеникаво море, *la Mer vermeille*.
 Чървено море, *la Mer rouge*.
 Чесма, *v.* Tchesmé; -женски, *de Tchesmé*.
 Честеръ, *v.* Chester; -рески, *de Chester*.
 Чехъ, *n.* un Tchèque *ou* Bohême; | Чешски, *tchèque*.
 Чеченецъ, *r.* un Tchétchenze; -ченски, *adj.*
 Чили или Чиле, *p.* le Chili; -лійски, *du Chili*.
 Чимборасо, *m.* le Chimborazo.
 Чолуль, *v.* Cholula.
 Чудъ, *sf. n.* les Tchoudes *ou* Finois *m.*; -дски, *adj.*
 Чудско езеро, *le lac Peipous*.
 Чучка, *n.* un Tchouktschi; | Чукотски носъ, *la presqu'île des Tchouktschis*.
 Чухонецъ, -онка, *n.* Finois, -oise; | -хонски, *adj.*
 Шампанъ, *p.* la Champagne; -пански, *de Champagne*.
 Шаннонъ, *r.* le Shanon.
 Шафхаузенъ, *v.* Schaffhouse; -зенски, *de Schaffhouse*.
 Швабія, *p.* la Souabe; | Швабски, *de Souabe*.
 Швабъ, -абка, *n.* un *ou* une Souabe.
 Шварцвалдъ, *la Forêt noire*.
 Шведъ, -адка, *n.* Suédois, -oise.
 Швейцарецъ, -арка, *n.* Suisse, -sesse.
 Швейцарія, *p.* la Suisse; | -царски, *de Suisse, suédois*.
 Швеція, *p.* la Suède; | Шведски, *de Suède, suédois*.
 Шелда и Схелда, *r.* l'Escaut *m.*
 Шетландски сръдомори, *les îles Shetland f.*
 Шлезвигъ, *v.* Sleswig *et* Schleswig.
 Шлетштадъ, *v.* Sélestadt (*en Alsace*).
 Шмалкаденъ, *v.* Smalkalde *et* Schmalkalden.
 Шотландецъ, -дка, *n.* Ecossais, -aise.
 Шотландія, *p.* l'Ecosse *f.*; | -ландски, *d'Ecosse*.
 Шпейеръ, *v.* Spire.
 Шпицбергенъ, *f.* le Spitzberg.
 Штати (Съединени —), *p.* les 'Etats-unis *m.*
 Штейнхирхенъ, *v.* Steinkerque.
 Штирія, *p.* la Styrie; | -пски, *adj.*

Штулвейсенбургъ, *v.* Albe-Royale, Stuhl-Weissenbourg.

Штутгартъ и Стутгартъ, *v.* Stuttgart.

Щара, *v.* la Stchara.

Юкагири, *m. pl. n.* les Youkaguïres *m.*

Юлихъ, *v.* Juliers; *-лихски*, de Juliers.

Юра, *m.* le Jura; *-рски*, du Jura.

Ютландія, *p.* le Jutland; **Ютландски**, du Jutland.

Ява, *f.* l'île de Java *f*; **Явански**, de Java, javanais.

Якутъ, *n.* un Yakout ou Yakoute

Ямайка, *f.* la Jamaïque.

Янина, *v.* Janna et Ianina.

Японецъ -онка, *n.* Japonais, -aise.

Японія, *p.* le Japon; **Японски**, du Japon, japonais. [*ски, adj.*]

Ярославъ, *m. v.* Iaroslav (*en Russie*); *-слав-*

Ярославъ, *v.* Iaroslav (*en Galicie*).

Яффа, *v.* Jaffa; *-фски*, de Jaffa.

Яшъ, *v.* Jassy et Iassy.

Ѣаворъ, *m.* le Thabor, mont Thabor.

Ѣеодосія, *v.* Théodosie (*anc.* Caffa).

Ѣессалиецъ, *-ійка*, *n.* Thessalien, -enne.

Ѣессалія, *p.* la Thessalie; **Ѣессалиски**, de Thessalie. [*thébain.*]

Ѣивы и Тивы, *cf. pl. v.* Thèbes; **Ѣивски**,

Ѣивянинъ, *-янка*, *v.* Thébain, -aine.

Ѣракіецъ, *-ійка*, *n.* un ou une Thrace.

Ѣракія, *p.* la Thrace; **Ѣракіски**, de Thrace.

Р Ы Ч Н И К Ъ

3А

НАЙ-УПОТРЕБИТЕЛНЫТЪ КРЪСТИТЕЛНЫ ИМЕНА

СЪ ПРАЗДНИЦЫТЪ НА СВАТИНЪ

ОТЪ ИСТОЧНА И ВЕЧЕРНЯ ЧЕРКОВА.

Августинъ, <i>m. Augustin</i> ; Августина, <i>f. Augustine</i> .		Борисъ, <i>m. Boris</i>	2 май.
Августъ, <i>m. Auguste</i> ; Августа, <i>f. Augusta</i>	24 ноем.	Валентинъ, <i>m. Valentin</i>	24 апр.
Авдій, <i>m. Avdias</i>	5 септ.	Валеріанъ и Валерій, <i>m. Valerien</i>	22 ноем.
Абель, <i>m. Abel</i> .		Варвара, <i>f. Barbe</i>	4 дек.
Авраамъ и Аврамъ, <i>m. Abraham</i> .	6 март.	Варнава, <i>m. Barnabé</i>	11 юн.
Агата, <i>fem. Agata, f. Agathe</i>	5 февр.	Варооломей, <i>m. Barthélemi</i>	25 авг.
Агафонъ, <i>m. Agathon</i>	20 февр.	Василъ, <i>m. Basile</i>	7 мар.
Аггій и Аггѣй, <i>m. Aggée</i>	16 дек.	Вассіанъ, <i>m. Bassien</i>	10 юн.
Аглана, <i>f, Aglaé</i>	19 дек.	Венедиктъ, <i>m. Benoît</i>	14 мар.
Агнія и Агнеса, <i>f. Agnès</i>	21 ян.	Веніаминъ, <i>m. Benjamin</i>	13 окт.
Агриппина, <i>f. Agrippine</i>	23 юн.	Венцеславъ, <i>m. Wenzeslas</i>	26 мар.
Адамъ, <i>m. Adam</i> .		Викторъ, <i>m. Victor</i> ; Виктория, <i>f. Victoire</i>	10 мар.
Адолъ, <i>m. Adolphe</i> .		Вилхелмъ, <i>m. Wilhelm, Guillaume</i> .	
Адрианъ, <i>m. Adrien</i>	26 авг.	Винкентій и Викентій, <i>m. Vincent</i> .	11 ноем.
Акилина, <i>f. Aquiline</i>	13 юн.	Витъ, <i>m. Guy</i>	15 юн.
Александра, <i>f. Alexandrine</i>	21 апр.	Владимиръ, <i>m. Vladimir</i>	15 юл.
Александръ, <i>m. Alexandre</i>	30 авг.	Владиславъ, <i>m. Vladislav, Ladislav</i>	
Алексій и Алеко, <i>m. Alexis</i>	12 февр.	Власій и Власъ, <i>m. Blaise</i>	11 февр.
Алонсін <i>m. Aloyse</i> .		Вонифатій и Вонифацій, <i>m. Boniface</i>	19 дек.
Албертъ и Албрехтъ, <i>m. Albert</i> .		Вѣра, <i>f. Vera (Ste Foi)</i>	17 септ.
Алфонсъ, <i>m. Alphonse</i> .		Гавріиль и Гавриль, <i>m. Gabriel</i> .	13 юл.
Амалия, <i>f. Amélie</i> .		Георгій и Гергн, <i>m. George</i>	23 апр.
Амвросій, <i>m. Ambroise</i>	7 дек.	Герасимъ, <i>m. Gerasime</i>	4 мар.
Амедей и Амадей, <i>m. Amédée</i> .		Гервасій, <i>m. Gervais</i>	14 окт.
Анастасъ, <i>m. dim. Танко</i>	22 ян.	Германъ, <i>m. Germain</i>	12 май.
Анастасія, <i>f. Anastasie</i>	22 дек.	Гликерія, <i>f. Glycère</i>	13 мар.
Анатолій, <i>m. Anatole</i>	3 юл.	Глѣбъ, <i>m. Glebe</i>	5 сеп.
Андрей, <i>m. André</i>	30 ноем.	Григорій и -горъ, <i>m. Grégoire</i>	17 ноем.
Анисія, <i>f. Anysie</i>	30 дек.	Давидъ, <i>m. David</i>	26 юн.
Анна, <i>f. Anne</i>	3 февр.	Даміанъ и Дамянъ, <i>m. Damien</i> .	1 ноем.
Антонина, <i>f. Antonine</i>	1 мар.	Даніиль, <i>m. Daniel</i>	17 дек.
Антоній и Антоновъ, <i>m. Antoine</i> .	17 ян.	Дарія, <i>f. Darie</i>	19 мар.
Апполинарій, <i>m. Appolinaire</i>	23 юл.	Димитрь, <i>m. dim. Митко, Démétrius</i>	26 окт.
Арнолдъ, <i>m. Arnaud</i> .		Дисидерій, <i>m. Didier</i>	19 сеп.
Арсений, <i>m. Arsène</i>	8 май.	Диомидъ, <i>m. Diomède</i>	3 юл.
Архипъ, <i>m. Archippe</i>	19 февр.	Діонисій, <i>m. Denis</i>	3 окт.
Аѳанасъ, <i>m. dim. Тачо, Athanase</i>	2 май.	Дороженъ, <i>f. Dorothée</i>	6 февр.
Балтазаръ и Балтасартъ, <i>m. Balthasar</i> .		Ева, <i>f. Eve</i>	
Берта, <i>f. Berthe</i> .		Евгеній, <i>m. Eugène</i> .	7 мар.
Богданъ, <i>m. Dieudonne (г.л. Тео-доть)</i>	28 мар.	Евгенія, <i>f. Eugénie</i>	24 дек.
Болеславъ, <i>m. Boleslas</i>	18 авг.	Евдокимъ,	31 юл.
		Евдокія, <i>f. Eudoxie</i>	1 мар.

Евѣлалія, <i>f.</i> Eulalie	12 авг.	Клеопатра, <i>f.</i> Cleopâtre	19 окт.
Евстагій, <i>m.</i> Eustathe	30 сеп.	Климентъ, <i>m.</i> Clement	25 нояб.
Евѣнхій, <i>m.</i> Prosper	6 апр.	Кодратъ, <i>m.</i> Quadrat	10 мар.
Евѣнмія, <i>f.</i> Euphémie	16 сеп.	Константинъ, <i>m. dim.</i> Коста, Constantin	21 май.
Евѣросинія, <i>f.</i> Euphrosine	25 сеп.	Косма <i>fam.</i> Кузманъ, <i>m.</i> Cosme	1 нояб.
Евѣнмій, <i>m.</i> Euthyme	15 окт.	Ксенія, <i>f.</i> Xenie	24 ян.
Едуардъ, <i>m.</i> Edouard		Ксенофонтъ, <i>m.</i> Xénophon	28 ян.
Екатерина, <i>f.</i> Catherine	24 нояб.	Лаврентій, <i>m.</i> Laurent	10 авг.
Елена, <i>f.</i> Hélène	21 май.	Лазарь, <i>m.</i> Lazare	17 окт.
Елеонора, <i>f.</i> Eléonore		Леонтій, <i>m.</i> Léontius	18 июн.
Елисавета, <i>f.</i> Elisabethe	5 сеп.	Лонгинъ и Лонгинъ, <i>m.</i> Longin	16 окт.
Емануилъ и Мануилъ, <i>m.</i> Emanuel 17. июн.		Любовь, <i>f.</i> Aimée (<i>Ste</i> Charité)	17 сеп.
Емеліанъ, <i>m.</i> 'Emilien	8 авг.	Лука, <i>m. fam.</i> Лулчо, Luc	18 окт.
Епифаній, <i>m.</i> 'Epiphane	12 май.	Лукіанъ и Луціанъ, <i>m.</i> Lucien	15 окт.
Ерасмъ, <i>m.</i> 'Erasmus	24 фев.	Людмила, <i>f.</i> Ludmilla	16 сеп.
Ермогенъ, <i>m.</i> Hermogène	10 дек.	Людвикъ и Лудовикъ, <i>m.</i> Louis	
Ермолай, <i>m.</i> Hermolaüs	26 июл.	Лъвъ, <i>m</i> ; Léon; Лъвовъ, de Léon	18 фев.
Есперъ, <i>m.</i> Espère	2 май.	Маврикій и Морисъ, <i>m.</i> Maurice	10 июл.
Есфиръ, <i>f.</i> Ester		Магдалина, <i>f.</i> Madeleine, Madelon	22 июл.
Ефремъ, <i>m.</i> 'Ephraim, 'Ephréme	28 ян.	Макарій, <i>m.</i> Macaire	19 ян.
Жанета, <i>f.</i> Jeanette, Jenny	3 фев.	Максиміліанъ, <i>m.</i> Maximilien, Max	22 окт.
Женевіева, <i>f.</i> Geneviève		Максимъ, <i>m.</i> Maxime	21 ян.
Жозефина, <i>f.</i> Joséphine		Маргарита и -герита, <i>f.</i> Marguerite, Margot	
Захей и Захей, <i>m.</i> Zachée	18 нояб.	Марія, <i>f. dim.</i> Мнка, Marie	22 июл.
Захаріа, <i>m.</i> Zacharie	5 сеп.	Мартинъ, <i>m.</i> Martin	14 апр.
Зинаида, <i>f.</i> Zénéide	11 окт.	Марѳа, <i>f.</i> Marthe	1 сеп.
Зиновій, <i>m.</i> Zénobius; Зиновія, <i>f.</i> Zénobie	30 окт.	Матилда, <i>f.</i> Mathilde	
Зоя, <i>f.</i> Zoé	18 дек.	Матрона, <i>f.</i> Matrone	18 май.
Иванъ <i>m. dim.</i> Иванчо, Jean	24 июн.	Матѳей, <i>m.</i> Matthieu	9 авг.
Игнатъ, <i>m.</i> Ignace	29 нояб.	Матѳій, <i>m.</i> Matthias	5 окт.
Изабелла, <i>f.</i> Isabelle		Меланія, <i>f.</i> Mélanie	31 дек.
Иларіонъ, <i>m.</i> Hilarion	21 окт.	Меркурій, <i>m.</i> Mercure	24 нояб.
Илія и Ілю, <i>m.</i> 'Elie	20 июл.	Методій, <i>m.</i> Méthode	30 июн.
Інноцентій, <i>m.</i> Innocent	26 нояб.	Мина, <i>f.</i> Mina	5 ян.
Іраклій, <i>m.</i> Héraclius	9 мар.	Митрофанъ, <i>m.</i> Métrophane	4 июн.
Ірина, <i>f.</i> Irène	5 май.	Михаилъ, <i>m. fam.</i> Михалъ, Michel	8 нояб.
Іродіонъ, <i>fam.</i> Радіонъ, <i>m.</i> Hérodiën	8 апр.	Михей, <i>m.</i> Michée	14 авг.
Ісаакъ, <i>m.</i> Isaac	30 май.	Модестъ, <i>m.</i> Modeste	16 май.
Ісаія и Исай, <i>m.</i> Isaië	16 фев.	Моисей, <i>m.</i> Moïse	26 июл.
Ісидоръ, <i>m.</i> Isidore	14 фев.	Надѣжда, <i>f.</i> Espérance	17 сеп.
Іакинѳъ, <i>m.</i> Hyacinthe	3 июл.	Наркисъ, <i>m.</i> Narcisse	31 окт.
Іаковъ и Яковъ, <i>m.</i> Jacques, Jacob	30 апр.	Наталія и -талі, <i>f.</i> Natalie	26 авг.
Іаннуарій, <i>m.</i> Janvier	21 апр.	Непомукъ, <i>m.</i> Népomucène	
Іезекиль, <i>m.</i> Ezéchiël	21 июл.	Несторъ, <i>m.</i> Nestor	26 окт.
Іеремія, <i>m.</i> Jérémie	1 май.	Никита, <i>m.</i> Nicélas	3 апр.
Іеронимъ, <i>m.</i> Jérôme	15 июн.	Никифоръ, <i>m.</i> Nicéphore	9 февр.
Іоакимъ, <i>fam.</i> Якимъ, <i>m.</i> Joachim	9 сеп.	Никодимъ, <i>m.</i> Nicodème	2 авг.
Іоанникій, <i>m.</i> Joannicius, Joance	4 нояб.	Николай, <i>m. dim.</i> Никола, Колю, Nicolas	6 дек.
Іовъ, <i>m.</i> Job	6 май.	Никонъ, <i>m.</i> Nicon	22 мар.
Іона, <i>m.</i> Jonas	28 мар.	Олимпій, <i>m.</i> Olympe	30 июл.
Іосифъ, <i>m.</i> Joseph	4 апр.	Олга, <i>f.</i> Olga	11 июл.
Іудифъ, <i>f.</i> Judith		Онисимъ, <i>m.</i> Onésime	15 фев.
Казимиръ, <i>m.</i> Casimir		Онупрій, <i>m.</i> Onuphre	12 июн.
Карлъ, <i>m.</i> Charles		Павелъ и Павле, <i>m.</i> Paul	29 июн.
Кипріанъ, <i>m.</i> Cyprien	2 окт.		
Кириллъ, <i>m.</i> Cyrille	18 мар.		
Клавдія, <i>m.</i> Claude	31 ян.		

Павла и Павлина, <i>f. Pauline</i>	3 июн.	Филиксъ и Феликса, <i>m. Felix</i>	6 июл.
Павланъ, <i>m. Paulin</i>	23 ян.	Филимонъ, <i>m. Philémon</i>	22 нояб.
Памфилъ, <i>m. Pamphyle</i>	16 фев.	Филиппъ, <i>m. Philippe</i>	14 нояб.
Панкратій, <i>m. Pancrace</i>	9 июл.	Филицата, <i>f. Félicité</i>	25 нояб.
Панталеймонъ, <i>m. Pantaléon</i>	27 июл.	Фирминъ, <i>m. Firmin</i>	24 июн.
Параскева, <i>f. Parasève</i>	26 июл.	Флавианъ, <i>m. Flavien</i>	18 фев.
Пелагія, <i>f. Pélagie</i>	4 май.	Флорентій, <i>m. Florent, Florentin</i>	18 авг.
Петръ, <i>m. dim. Петко, Pierre</i>	29 июн.	Флоръ, <i>m. Florus</i>	18 дек.
Пій, <i>m. Pius, Pie</i>		Фока, <i>m. Phocas</i>	22 сеп.
Платонъ, <i>m. Platon</i>	18 нояб.	Фотій, <i>m. Photius</i>	12 авг.
Полнгарпъ, <i>m. Polycarpe</i>	23 фев.	Францискъ и Франца, <i>m. François</i>	
Полиевктъ, <i>m. Polyeucte</i>	9 ян.	Фридерихъ, <i>m. Frédéric</i>	
Проконій, <i>m. Procope</i>	8 июл.	Харалампій, <i>fam. -лампы, m.</i>	10 фев.
Прохоръ, <i>m. Prochor</i>	28 июл.	Харитонъ, <i>m. Chariton</i>	28 сеп.
Пулхерія, <i>m. Pulchérie</i>	7 авг.	Хенрихъ, <i>m. Henri</i>	
Рахель, <i>f. Rachel</i>		Хиларій, <i>m. Hilaire</i>	12 июл.
Ревекка, <i>f. Rébecca</i>		Хіонія, <i>f. Chionie</i>	16 апр.
Родіонъ, <i>m. Rodion</i>	10 нояб.	Хонорій, <i>m. Honoré et Honorius</i>	
Романъ, <i>m. Romain</i>	29 ян.	Христина, <i>f. Christine</i>	24 июл.
Ручъ, <i>m. Rufus</i>	8 апр.	Христианъ, <i>m. Chrétien</i>	
Савва, <i>m. Séba, Sabbas</i>	5 дек.	Христофоръ, <i>m. Christophe</i>	
Сампсонъ, <i>m. Samson</i>	27 июн.	Хугонъ, <i>m. Hugues</i>	
Самуилъ, <i>m. Samuel</i>	20 авг.	Целестинъ и Келестинъ, <i>m.</i>	
Севастианъ, <i>m. Sébastien, Bastien</i>	18 дек.	Celestin	8 апр.
Серафима, <i>f. Séraphine</i>	29 июл.	Целскій и Келскій, <i>m. Celse</i>	14 окт.
Сергіи и Сергій, <i>m. Serge</i>	7 окт.	Цецилія и Кикилія, <i>f. Cécile</i>	22 нояб.
Силвестръ, <i>m. Sylvestre</i>	2 ян.	Шарлотта, <i>f. Charlotte</i>	
Симеонъ и Симіонъ, <i>m. Simeon</i>	3 фев.	Юліана и Уліяна, <i>f. Julienne</i>	21 дек.
Симонъ и Семонъ, <i>m. Simon</i>	10 май.	Юліанъ и Уліанъ, <i>m. Julien</i>	24 июн.
Сметъ, <i>m. Seth</i>		Юлій, <i>m. Jules</i>	21 июн.
Соломонія и -монидъ, <i>f. Salomé</i>	1 авг.	<i>f. Julie</i>	18 май.
Соломонъ, <i>m. Salomon</i>		Юстиніанъ, <i>m. Justinien</i>	14 нояб.
Софія, <i>f. Sophie</i>	17 сеп.	Юстинъ и Іустинъ, <i>m. Justin</i>	1 июн.
Софроній, <i>m. Sophronius</i>	11 мар.	Ядвигъ, <i>f. Hedwige</i>	
Станиславъ, <i>m. Stanislas</i>		Ѳаддеи, <i>m. Thaddée, Thadée</i>	21 авг.
Стефанида, <i>f. Stéphanie</i>	11 нояб.	Ѳалалеи, <i>m. Thallalée</i>	30 май.
Стефанъ, <i>m. Etienne</i>	27 дек.	Ѳекла, <i>f. Thécia, Thécie</i>	24 сеп.
Сусанна, <i>f. Susanne</i>	6 июн.	Ѳеодора и Ѳодора, <i>f. Théodora</i>	10 мар.
Татіана, <i>f. Tatiane</i>	12 ян.	Ѳеодоръ и Тодоръ, <i>m. Théodore</i>	8 фев.
Терезія и -реза, <i>f. Thérèse</i>		Ѳеодосій, <i>m. Théodose</i>	11 ян.
Тимосей, <i>m. Timothée</i>	22 ян.	Ѳеодосія, <i>f. Théodosie</i>	20 мар.
Тобіи и Товитъ, <i>m. Tobie</i>		Ѳеодотъ, <i>m. Théodot, Diendonné</i>	7 нояб.
Трифонъ, <i>m. Tryphon</i>	1 фев.	Ѳеодуль, <i>m. Théodule</i>	5 апр.
Трофимъ, <i>m. Trophime</i>	23 июл.	Ѳеокиста, <i>f. Theoctiste</i>	31 ян.
Уарика, <i>f. Ulrique, Udalrique</i>		Ѳеопанъ, <i>m. Théophane</i>	12 мар.
Уарихъ, <i>m. Ulric, Udalric</i>		Ѳеопилъ, <i>m. Théophile</i>	2 дек.
Урбанъ и Урбанъ, <i>m. Urbain</i>	23 июн.	Ѳирсъ, <i>m. Thirsaus</i>	14 дек.
Урсула, <i>f. Ursule</i>		Ѳома, <i>m. Thomas</i>	6 окт.
Урсіи и Фабіанъ, <i>m. Fabien</i>	5 авг.		
Февронія, <i>f. Fébronie</i>	25 июн.		

РЪЧНИКЪ

НА

ИСТОРИЧЕСКИ ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА,

НА КОИТО ПРАВОПИСАНИЕТО НЕ Е СЪЩОТО ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

- Аббатучи, *m. indéc.* Abatucci.
 Абелардъ и Абеларъ, *m.* Abailard, Abélard.
 Аввакумъ, *m.* Nabacuc.
 Августулъ, *m.* Augustule.
 Авессаломъ (*hébr.* Авшаломъ), *m.* Absalon
 Аврелианъ, *m.* Aurélien.
 Агаторъ, *m.* Agathocle.
 Агезилъ, *m.* Agésilas.
 Агуадо, *m.* Aguado.
 Аларихъ или Аларикъ, *m.* Alarie.
 Алексій Комнинъ, *m.* Alexis Comnène.
 Алкей, *m.* Alcée; -кеовъ, d'Alcée.
 Алкивиадъ и Алкибиадъ, *m.* Alcibiade.
 Албонъ, *m.* Alboin.
 Америкъ-Веспуччъ, *m.* Améric-Vespuce.
 Амурадъ и Мурадъ, *m.* Amurat.
 Амфиクションи, *sm. pl.* les Amphyctions *m.*
 Анаксагоръ, *m.* Anaxagore.
 Андромаха, *f.* Andromaque.
 Анкъ-Марцій, *m.* Ancus-Martius.
 Аннибалъ, *m.* Annibal.
 Анкизъ, *m.* Anchise; -хисовъ, d'Anchise.
 Апеллесъ, *m.* Apelles; -лесовъ, d'Apelles.
 Апраксинъ, *m.* Apraxine.
 Апулей, *m.* Apulée; -леовъ, d'Apulée.
 Аракчеевъ, *m.* Arakichief.
 Аргонавти, *sm. pl.* les Argonautes *m.*
 Аристотель, *m.* Aristote; -тотелъ, d'Aristote.
 Арсакъ, *m.* Arsace. [Longuemain.
 Артаксерксъ (Даргоракъ), *m.* Artaxerxès
 Архимедъ, *m.* Archimède; -медовъ, d'Archimède.
 Астиагъ, *m.* Astyage.
 Ахасверъ, *m.* Assuérus. [d'Achille.
 Ахилъ и Ахиллесъ, *m.* Achille; -лесовъ,
 Аяксъ, *m.* Ajax; -ковъ, d'Ajax.
 Аевлия или Аталъ, *f.* Athalie.
 Аевней и Аевней, *m.* Athénée.
 Аевнодоръ, *m.* Athénodore.
 Байронъ и Бейронъ, *m.* Byron.
 Баратынски, *adj. sm.* Baratsynski.
 Барбаросса, *m.* Barberousse (*surnom*).
 Баториъ, *m.* Bathory.
 Батый, *n.* Batu-Khan ou Batu-Khan.
 Ватюшковъ, *m.* Batiouchkof.
 Баззетъ и Базендъ, *m.* Bajazet.
 Берцелиусъ, *m.* Berzelius.
 Бетховенъ, *m.* Beethoven.
 Блюхеръ, *m.* Blücher.
 Богдановичъ, *m.* Bogdanovitch.
 Бороздинъ, *m.* Borozdine ou Baraschine.
 Бохарне, *m. indéc.* Beauharnais.
 Брутъ, *m.* Brutus.
 Бюффонъ, *m.* Buffon.
 Валленштейнъ, *m.* Wallenstein.
 Ватеръ-Скоттъ, *m.* Water-Scott.
 Велисарій, *m.* Bélisair.
 Веллингтонъ, *m.* Wellington.
 Виландъ, *m.* Wieland.
 Вилхелмъ Телль, *m.* Guillaume Tell.
 Виргилъ, *m.* Virgile; -гилъ, de Virgile.
 Витрувий, *m.* Vitruve; -трувий, de Vitruve.
 Визанъ, *m.* Bias.
 Вилгорскъ, *adj. sm.* Vielhorski.
 Владиміръ Великий, *m.* Vladimir le Grand.
 Вольтеръ, *m.* Voltaire.
 Вяземскъ, *adj. sm.* Viazemski.
 Галилей, *m.* Galilée; -леовъ, de Galilée.
 Гвельи и Гвельини, *sm. pl.* les Guelphs et
 les Guibelines *m.*
 Германикъ, *m.* Germanicus.
 Геоте, *m. indéc.* Goethe.
 Гвѣдичъ, *m.* Gnéditch.
 Голлицынъ, *m.* Galitzine.
 Гракхъ, *m.* Gracchus.
 Грацианъ, *m.* Gratien.
 Грибоѣдовъ, *m.* Gribouédoz.
 Гроціусъ, *m.* Grotius.
 Гутенбергъ, *m.* Gutenberg.
 Гюнъ и Гизъ, *m.* Guise.
 Дамаскинъ, *m.* Damascène (*surnom*).
 Данаи, *m.* Danaüs.
 Дарій Истаспъ, *m.* Darius Hystaspe.
 Дашковъ, *m.* Dachekof. [calion.
 Девкалионъ, *m.* Deucalion; -лионъ, de Deu-
 Дейокъ и Дейоцесъ, *m.* Déjocès.
 Делавинъ, *m.* Delavigne.
 Делиль, *m.* Delille. [Démosthène.
 Демосфенъ, *m.* Démosthène; -сеновъ, de
 Державинъ, *m.* Derjavine.
 Децій, *m.* Decius.
 Деявира, *f.* Déjanire.
 Джонсонъ, *m.* Johnson.
 Джустиниани, *m. indéc.* Giustiniani.
 Дидона, *f.* Didon.
 Диогенъ, *m.* Diogène; -геновъ, de Diogène.

- Диоклеціанъ, *m.* Dioclétien.
 Диомидъ и Диомедъ, *m.* Diomède.
 Дюреръ, *m.* (Албрехтъ) Albert Dürer.
 Евклидъ, *m.* Euclide; -клидовъ, *d'* Euclide.
 Евменъ и Евменій, *m.* Eumène.
 Еврипидъ, *m.* Euripide; -пидовъ, *d'* Euripide.
 Евтропъ и Евтропій, *m.* Eutrope.
 Егей, *m.* 'Egée; -геовъ, *d'* 'Egée.
 Едигъ, *m.* Oedipe; -диповъ, *d'* Oedipe.
 Ездра, *m.* Esdras.
 Езопъ, *m.* Esopé.
 Екатерина Велика, *f.* Catherine la Grande.
 Еней, *m.* 'Enée; -неовъ, *d'* 'Enée.
 Епаминондъ, *m.* 'Eraminondas.
 Ератосеенъ, *m.* 'Eratosthène.
 Есхилъ, *m.* Eschyle.
 Жанлисъ *f.* (Г-ца), Madame de Genlis.
 Ждановски, *adj. sm.* Jdanovski.
 Жераръ, *m.* Gérard.
 Жофретъ, *m.* Jauffret.
 Жуковски, *adj. sm.* Joukovski.
 Залончекъ, *m.* Zaionczek.
 Залцманъ, *m.* Salzmänn.
 Зинобія, *f.* Zénobie.
 Зубовъ, *m.* Zoubof.
 Израиль, *m.* Israël.
 Изяславъ, *m.* Iziaslaf.
 Иппократъ, *m.* Hippocrate.
 Иродотъ, *m.* Hérodote.
 Иродъ, *m.* Hérode.
 Ифигенія, *f.* Iphigénie.
 Иезекииль, *m.* Ezechiel.
 Иеровоамъ, *m.* Jéroboam.
 Иосифъ Навинъ, *m.* Josué.
 Иоанна д' Аркъ, *f.* Jeanne d'Arc.
 Кадмъ, *m.* Cadmus.
 Каллисѣенъ, *m.* Callisthène.
 Калпурній, *m.* Calpurnius.
 Карамзинъ, *m.* Karamzine.
 Карлъ Голѣмый, *m.* Charlemagne.
 Кастелре и Кестлри, *m. indécl.* Castlereagh.
 Квинтиліанъ, *m.* Quintilien.
 Квинтъ-Курцій, *m.* Quinte-Curce.
 Кекропъ, *m.* Cécrops.
 Кеннигъ, *m.* Cannig.
 Керубинъ, *m. indécl.* Cherubini.
 Кимонъ, *m.* Cimon.
 Киръ, *m.* Cyrus.
 Клавдіанъ, *m.* Claudien.
 Клеовуль, *m.* Cléobule.
 Клоппитокъ, *m.* Klopstock.
 Клотарій, *m.* Clotaire.
 Книжнинъ, *m.* Kniaženine.
 Колумбъ и Колумбъ, *m.* Colomb.
 Конфуцій, *m.* Confucius; -ціонъ, *de* Confucius.
 Корнелій Непотъ, *m.* Cornélius Népos.
 Корнель, *m.* Cornelle.
 Кореджіо, *m.* le Corrège.
 Крезъ, *m.* Crésus; -езовъ, *de* Crésus.
 Кромвелъ, *m.* Cromwell.
 Крыловъ, *m.* Krylof.
 Ксенофонтъ, *m.* Xenophon.
 Ксерксъ, *m.* Xerxès.
 Кукъ, *m.* Cook; -уковъ, *de* Cook.
 Куриацинъ, *sm. pl.* les Curiaques *m.*
 Кювье, *m. indécl.* Cuvier.
 Лафонтенъ, *m.* Lafontaine.
 Лахарпъ, *m.* La Harpe.
 Леонидъ, *m.* Léonidas.
 Лещински, *adj. sm.* Leszczinski.
 Ликургъ, *m.* Lycurque.
 Лисимахъ, *m.* Lysimaque.
 Ломоносовъ, *m.* Lomonossow.
 Лопухинъ, *m.* Lapoukhine.
 Лотарій и Лотаръ, *m.* Lotaire.
 Лукіанъ, *m.* Lucien.
 Лукреція, *f.* Lucrèce.
 Лукуллъ, *m.* Lucullus.
 Лютеръ, *m.* Luther.
 Маккавей, *m.* Macchabée.
 Максенцій, *m.* Maxence.
 Марлборо, *m. indécl.* Marlborough.
 Манлій, *m.* Manlius.
 Маркъ-Аврелій, *m.* Marc-Aurèle.
 Маусаналъ, *m.* Mathusalem.
 Медея, *f.* Médée.
 Медицисъ и Медичи, *m.* Médecis.
 Менелай, *m.* Ménélas; -наовъ, *de* Ménélas.
 Меценатъ, *m.* Mécène.
 Менцери, *adj. sm.* Mestcherski.
 Микель-Анджело, *m.* Michel-Ange.
 Монтанъ и Монтень, *m.* Montaigne.
 Моцартъ, *m.* Mozart.
 Мурило, *m.* Murillo.
 Муръ, *m.* Moore.
 Мухаммедъ, *m.* Mahomet.
 Навуходоносоръ, *m.* Nabuchodonosor.
 Неемія, *m.* Nébémie.
 Ниній, *m.* Ninias.
 Ной, *m.* Noé; Ноевъ, *de* Noé.
 Нума Помпилій, *m.* Numa Pompilius.
 Нютонъ и Невтонъ, *m.* Newton; -тоновъ, *de* Newton.
 Нѣмцевичъ, *m.* Niemcewicz.
 Овидій Насонъ, *m.* Ovide Nason.
 Огигій, *m.* Ogygès.
 Огневскій, *adj. sm.* Oginski.
 Октавій, *m.* Octave.
 Орфей, *m.* Orphée.
 Павзаний, *m.* Pausanias; -заниовъ, *de* Pausanias.
 Пакувій, *m.* Pacuvius.
 Патроклъ, *m.* Patrocle.
 Периклъ и Периклѣсъ, *m.* Périclès.
 Перуджино, *m.* le Perugin.
 Песталоцци, *m. indécl.* Pestalozzi.
 Петръ Великій, *m.* Pierre le Grand.
 Пипинъ Кжесый, *m.* Pépin le Bref.
 Пирръ, *m.* Pyrrhus.
 Пифагоръ, *m.* Pythagore.

- Плавтъ, *m.* Plaute; -автовъ, *de* Plaute.
 Плутархъ, *m.* Plutarque; -арховъ, *de* Plutarque.
 Пожарски, *adj. sm.* Pojarski.
 Полный и Полябий, *m.* Polybe.
 Помпей, *m.* Pompée; -пеовъ, *de* Pompée.
 Потюмкинъ, *m.* Potemkine *ou* Potiomekine.
 Потоцки, *adj. sm.* Potocki.
 Псамметихъ, *m.* Psammétique.
 Птоломей, *m.* Ptolomée.
 Пушкинъ, *m.* Pouchekine.
 Рафаель, *m.* Raphaël.
 Регулъ, *m.* Régulus; -гуловъ, *de* Régulus.
 Реомюръ, *m.* Réaumur; -мюровъ, *de* Réaumur.
 Ржевски, *adj. sm.* Rjerski.
 Ровоамъ, *m.* Roboam.
 Ромулъ, *m.* Romulus.
 Румянцовъ, *m.* Roumiantzef.
 Рюрикъ, *m.* Rurik.
 Рюйшъ и Рейшъ, *m.* Ruysch.
 Саллустій, *m.* Salluste.
 Саулъ, *m.* Saül.
 Сафо и Сафо, *f.* Sapho.
 Селевкъ, *m.* Séleucus.
 Семирамида, *f.* Sémiramis; -мидинъ, *de* Sémiramis.
 Сennaхиримъ, *m.* Sennachérib.
 Симъ, *m.* Sem.
 Снѣъ, *m.* Sethi.
 Собѣски, *adj. sm.* (Юаннъ), Jean Sobieski.
 Сократъ, *m.* Socrate.
 Сципионъ, *m.* Scipion.
 Сюлли, *m. indécl.* Sully.
 Тарквиніи, *m.* Tarquin.
 Тассо или Тассъ, *m.* le Tasse.
 Тацитъ, *m.* Tacite; -цитовъ, *de* Tacite.
 Теренцій, *m.* Térence; -ренціовъ, *de* Térence.
 Тиверій и Тиберій, *m.* Tibère.
 Титъ-Ливій, *m.* Tite-Live.
 Тиціанъ, *m.* le Titien.
 Траянъ, *m.* Trajan; -яновъ, *de* Trajan.
 Улиссъ и Одиссей, *m.* Ulysse.
 Улѣила, *m.* Ulphilas.
 Фабрицій, *m.* Fabricius.
 Фарамундъ, *m.* Pharamond.
 Федръ, *m.* Phèdre *m.* [Федра, *f.* Phèdre *f.*
 Фокіонъ, *m.* Phocion.
 Фонъ-Визинъ, *m.* von-Wiesin.
 Фоссъ, *m.* Voss.
 Франклинъ, *m.* Franklin.
 Хагедорнъ, *m.* Hagedorn.
 Хайдъ и Хайдень, *m.* Heydin.
 Хамъ, *m.* Cham; Хамовъ, *de* Cham.
 Харунъ-Алрашидъ, *m.* Haroun-al-Rachid.
 Хезіодъ и Исіодъ, *m.* Hésiode.
 Хелвеціусъ, *m.* Helvetius.
 Хемницеръ, *m.* Khemnitzer *ou* Chemnitz.
 Хераклій и Ираклій, *m.* Héraclius.
 Хименесъ, *m.* Ximenès.
 Хоргартъ, *m.* Horgarth.
 Хозрой, *m.* Kosroès.
 Хомеръ и Омиръ, *m.* Homère; -ровъ, *d'*Homère.
 Хорацій, *m.* Horace; -раціовъ, *d'*Horace.
 Хумболтъ, *m.* Humboldt.
 Цимисхій, *m.* Zimisces.
 Цинциннатъ, *m.* Cincinnatus.
 Цийеронъ, *m.* Cicéron; -роповъ, *de* Cicéron.
 Ціаксаръ и Кіаксаръ, *m.* Cyaxare.
 Чарториски, *adj. sm.* Czartoryski.
 Чаттертовъ, *m.* Chatterton.
 Чернышовъ, *m.* Tschernychof *ou* Czernychew.
 Чимароза, *m.* Cimarosa.
 Чингидъ-Ханъ, *m.* Gengis-Khan *ou* Djen-gis-Khan.
 Шатобрианъ, *m.* Chateaubriand.
 Шекспиръ, *m.* Shakespeare.
 Шиллеръ, *m.* Schiller.
 Шичковъ, *m.* Chichekoff.
 Шревелий и Шревелиусъ, *m.* Schrevelius.
 Щербатовъ, *m.* Stcherbatof.
 Ювеналъ и Ювеналій, *m.* Juvenal.
 Югурта, *m.* Jugurtha.
 Юліи Цесаръ, *m.* Jules César.
 Юмъ, *m.* Hume.
 Юнгъ, *m.* Young; [Jung.
 Япетъ, *m.* Japhet.
 Ярославъ, *m.* Yaroslaf.
 Фалесъ, *m.* Thalès.
 Фемистоклъ, *m.* Thémistocle.
 Теокрытъ, *m.* Théocrite.
 Тома Кемпійски, *m.* Thomas a Kempis.
 Фрасивулъ, *m.* Thrasybule.
 Фукидидъ, *m.* Thueydide.

МИТОЛОГИЧЕСКИ РЪЧНИКЪ.

ТОЙ ОБНЕМА

ИМЕНАТА НА ПО-ГЛАВНАТЫ

ГРЕЦКИ, РИМСКИ, ИНДУСКИ, ЕГИПЕТСКИ, СКАНДИНАВСКИ И СЛАВЯНСКИ
БОЖЕСТВА.

Аврора, *f.* l'Aurore *f.* déesse du jour.
Австръ, *m.* Anster, le vent du midi.
Аглая или Егле, *f.* Aglaé, une des Grâces.
Агни, *m.* *indécl.* Agni, dieu du feu.
Адонисъ, *m.* Adonis, beau jeune homme.
Адрастея, *f.* Adrastée (*гл.* Немезида).
Аквилонъ или Борея, *m.* Aquilon, Borée,
le vent du nord.
Алектъ, *f.* Alesto, une des Furies.
Амазонки, *sf. pl.* les Amazones *f.* (*guerrières*).
Амалтея, *f.* Amalthée, nourrice de Jupiter.
Амброзия, *sf.* l'ambrosie *f.*, nourriture des
dieux.
Аммонъ, *m.* Ammon, Jupiter Amon.
Амуръ, *m.* l'Amour *m.*, Cupidon.
Амфитрита, *f.* Amphitrite, épouse de Neptune.
Ангерея, *f.* Angerone, déesse du silence.
Аннона, *f.* Annona, déesse de l'abondance.
Анубисъ, *m.* Anubis, gardien des dieux.
Аониды, *sf. pl.* les Aonides *f.*, surnom des Muses.
Аписъ, *m.* Apis, le taureau sacré.
Аполлонъ, *m.* Apollon, dieu des arts.
Арей, *m.* Arès (*гл.* Марсъ).
Ариманъ, *m.* Ahrimane, le principe du mal.
Артемидъ, *f.* Artémise (*гл.* Диана).
Астарта, *f.* Astarté, déesse de la prospérité.
Астрея, *f.* Astrée (*гл.* Фемидъ).
Атропа, *f.* Atropos, une des Parques.
Афродита, *f.* Aphrodite (*гл.* Венера).
Ахеронъ, *m.* l'Achéron, fleuve des enfers.
Аелло, *f.* Aello, une des Harpies.
Афина, *f.* Athénée (*гл.* Минерва).
Бaalъ или Белъ, *m.* Baal (*дieu*).
Балдеръ, *m.* Balder, dieu de l'éloquence.
Барди, *m. pl.* les Bardes *m.* (*poètes*).
Бахусъ, *m.* *гл.* Вакхъ; | Борея, *гл.*
Аквилонъ.
Беленъ, *m.* Bélène, dieu des arts.
Белизана, *f.* Belisana, l'inventrice des arts.
Беллона, *f.* Bellone, déesse de la guerre.
Брахма, *m.* Brahmā, 1er membre de la
trinité hindoue.
Будда, *m.* Boudhha, dieu de la sagesse.
Бѣлбогъ, *m.* Bielbog, le bon principe.
Вакханка, *sf.* la Bucchante, prêtresse du
Вакхуса.
Вакхъ и Бахусъ, *m.* Bacchus, dieu du vin.

Валхала, *sf.* le Valhalla, palais d'Odin.
Валкирия, *sf.* la Valkyrie, prêtresse d'Odin.
Венера, *f.* Vénus, déesse de la beauté.
Вертумнъ, *m.* Vertumne, dieu des jardins.
Веста и Хестия, *f.* Vesta, déesse du feu.
Весталка, *sf.* la Vestale, prêtresse de Vesta.
Виктория, *f.* Victoire, déesse de la victoire.
Вишну, *m.* *indécl.* Vichnou, second membre
de la trinité hindoue.
Волосъ, *m.* Voloss, dieu du bétail.
Волтумна, *f.* Voltumna, déesse de la bonté.
Вулканъ и Хевестъ, *m.* Vulcain, dieu du feu.
Галатея, *f.* Galatée, nymphe des eaux.
Ганеша, *m.* Ganésa, dieu de la sagesse.
Ганимедъ, *m.* Ganimède, échanton des dieux.
Гаревитъ, *m.* Garévit, divinité à six têtes.
Горгоны, *sf. pl.* les Gorgones *f.*, divinités
infernales.
Грации, *sf. pl.* les Grâces *f.* (*déeses*).
Диана, *f.* Diane, déesse de la chasse.
Диоскури, *m. pl.* les Dioscures *m.*, Castor
et Pollux.
Дриады, *sf. pl.* les Driades *f.*, nymphes des bois.
Друиди, *m. pl.* les Druides *m.* (*prêtres*).
Дурга, *f.* Dourgā, épouse de Siva.
Еакъ, *m.* 'Eaque, un des juges des enfers.
Еаръ, *m.* Euras, le vent d'orient.
Евмениды, *sf. pl.* les Euménides *f.* (*гл.* Фурии).
Евриала, *f.* Euryale, une des Gorgones.
Евтерпа, *f.* Euterpe, muse de la musique.
Евфросиния, *f.* Euphrosine, une des Grâces.
Елисейскы поляны, *sf. pl.* l'Elisée, les
Champs élysées *m.* [ciel].
Елфи, *m. pl.* les Elfs ou Eifes *m.*, genies du
Еоль, *m.* 'Eole, dieu des vents.
Ерата, *f.* 'Erato, muse de la poésie légère.
Еребъ, *m.* l'Erebe *m.*, le Tartare.
Еротъ, *m.* Eros ou l'Amour *m.* (*гл.* Купидонъ).
Ескулапъ и Асклепий, *m.* Esculape, dieu
de la médecine.
Есусъ, *m.* 'Esus, Hésus, dieu de la guerre.
Зебогъ и Зимбогъ, dieu de la terre.
Зевесъ, *m.* Jupiter (*гл.* Юпитеръ).
Зефиръ, *m.* Zéphyre, le vent d'occident.
Изда, *f.* Isis, déesse de la terre.
Индра, *m.* Indra, dieu du soleil.
Ипобогъ, *m.* Irapog, dieu de la chasse.

- Ирида, *f.* Iris, la messagère de Junon.
 Калипсо, *f.* Calypso, déesse du mystère.
 Каллиопа, *f.* Calliope, muse de la poésie épique.
 Кама, *f.* Kama, déesse de l'amour.
 Камулъ, *m.* Camalus, dieu de la guerre.
 Канопъ, *m.* Canope, symbole du Nil.
 Картикая, *m.* Cartikaya, dieu de la guerre.
 Кентавръ, *m.* le Centaure (*monstre*).
 Клио, *f.* Clio, la muse de l'histoire.
 Клото, *f.* Clotho, une des Parques.
 Комусъ, *m.* Comus, dieu des repas.
 Кондиторъ, *m.* Conditore, dieu des moissons.
 Кориванты, *sm. pl.* les Corybantes *m.*, prêtres de Cybèle.
 Коцитъ, *m.* le Cocytus, fleuve des enfers.
 Кришна, *m.* Krichna, incarnation de Vishnou.
 Кувера, *m.* Kouvera, dieu des richesses.
 Купидонъ, *m.* Cupidon, dieu de l'Amour.
 Лапици, *sm. pl.* les Lares *m.*, génies domestiques.
 Лакшми, *f.* Lakshmi, déesse de la beauté.
 Ламин, *sf. pl.* les Lamies *f.*, mauvais génies.
 Лары, *sm. pl.* les Lares *m.* (з. Пенаты).
 Лахезисъ, *f.* Lachesis, une des Parques.
 Левкозия, *f.* Leucosia, une des Sirènes.
 Лель и Полель, *m.* Lèle et Polèle (*Castor et Pollux*).
 Лета, *sf.* le Léthé, fleuve de l'oubli.
 Лигия, *f.* Ligie, une des Sirènes.
 Лимнады, *sf. pl.* les Limnades *f.* nymphes des lacs.
 Локъ, *m.* Loka, dieu de la ruse.
 Луцина, *f.* Lucine, déesse des accouchements.
 Лэтин, *adj. sm. pl.* les Satyres *m.*, dieux des forêts.
 Марсъ, *m.* Mars, Arès, dieu de la guerre.
 Мегера, *f.* Mégère, une des Furies.
 Медуза, *f.* Méduse, une des Gorgones.
 Мелпомена, *f.* Melpomène, muse de la tragédie.
 Менады, *sf. pl.* les Ménades *f.* (з. Вакханки).
 Меркурий, *m.* Mercure, le messager des dieux.
 Минерва, *f.* Minerve, déesse de la sagesse.
 Минось, *m.* Minos, un des juges des enfers.
 Минотавръ, *m.* le Minotaure (*monstre*).
 Мисра, *m.* Mithras, dieu du feu.
 Мнемозина, *f.* Mnémosine, déesse de la mémoire.
 Момусъ, *m.* Momus, dieu de la plaisanterie.
 Морфей, *m.* Morphée, dieu du sommeil.
 Музы, *sf. pl.* les Muses *f.* (дéesсы).
 Наиды, *sf. pl.* les Naiades *f.*, nymphes des eaux.
 Нейон, *f.* Néith, déesse des arts.
 Нектаръ, *sm.* le nectar, boisson des dieux.
 Немезида, *f.* Némésis, déesse de la vengeance.
 Немиса, *m.* Némise, dieu des vents.
 Нептунъ, *m.* Neptune, dieu des mers.
 Нерей, *m.* Nérée, divinité de la mer.
 Нереиды, *sf. pl.* les Néréides *f.*, nymphes de la mer.
 Нирдъ, *m.* Njord, dieu de la mer et des vents.
 Одинъ, *m.* Odin, le père des dieux.
 Осиридъ, *m.* Osiris, le père des inventions utiles. [de la mer.
 Океаниды, *sf. pl.* les Océanides *f.*, nymphes
 Олимпъ, *m.* Olympe, demeure des dieux.
 Онуава, *f.* Onnava, déesse de la beauté.
 Ореады, *sf. pl.* les Oréades *f.*, nymphes des montagnes.
 Оромаздъ, *m.* Oromase, le bon principe.
 Орусь и Хорусъ, *m.* Orus, dieu du printemps.
 Оципта, *f.* Ocypète, une des Harpies.
 Паванъ, *m.* Pavan, dieu des vents.
 Палесса, *f.* Palès, déesse des bergers.
 Паллада, *f.* Pallas, déesse de la guerre.
 Пандора, *f.* Pandore, la première femme.
 Панъ, *m.* Pan, dieu des bergers.
 Парвати, *f.* Parvati, épouse de Siva.
 Паркы, *sf. pl.* les Parques *f.*, дéesсы du destin. [Muses.
 Парнассъ, *sm.* le Parnasse, demeure des
 Партенопа, *f.* Parthénopé, une des Sirènes.
 Пегасъ, *m.* Pégase, cheval ailé d'Apollon.
 Пенаты, *sm. pl.* les Penates *m.*, dieux domestiques.
 Персей, *m.* Persée, héros et demi-dieu.
 Перунъ, *m.* Péroune, dieu de la foudre.
 Плутонъ, *m.* Pluton, dieu des enfers.
 Плутусъ, *m.* Plutus, dieu des richesses.
 Подага, *m.* Podaga, dieu de la chasse.
 Полимния, *f.* Polymnie ou Bolyhymnie, muse de l'ode.
 Помона, *f.* Pomone, déesse des fruits.
 Потамиды, *sf. pl.* les Potamides *f.*, nymphes des fleuves. [дéesсы des enfers.
 Просерпина и Персефона, *f.* Proserpine.
 Протей, *m.* Protée, divinité de la mer.
 Психей, *f.* Psyché, emblème de l'âme.
 Радамантъ, *m.* Rhadamanthe, un des juges des enfers.
 Радегастъ, *m.* Radegaste, dieu de l'honneur.
 Рея, *f.* Rhéa (з. Цибелла). [бог.
 Русалки, *sf. pl.* les Roussalkes, nymphes des
 Рюгенитъ, *m.* Rnguévite, dieu de la guerre.
 Сарасвати, *f.* Saraswati, déesse des arts.
 Сатири, *sm. pl.* les Satyres *m.*, divinités champêtres.
 Сатурнъ, *m.* Saturne, dieu du temps.
 Святovidъ, *m.* Svatovide, le bon principe.
 Сераписъ, *m.* Sérapis, dieu de la médecine.
 Сива, *f.* Siva, déesse de la vie.
 Силень, *m.* Silène, l'instituteur de Bacchus.
 Силванъ, *m.* Silvain, dieu des troupeaux.
 Силъ, *m.* Sylphe, -енда, *f.* Sylphide, génie de l'air.
 Сирена, *f.* la Sirène, nymphes enchantresses.
 Скалди, *sm. pl.* les Scaldes *m.* (prêtres et poètes).
 Сомъ, *m.* Soma, dieu de la lune.
 Стиксъ, *sm.* le Styx, fleuve des enfers.

- Стрибогъ, м.** Stribog, dieu des vents.
Сцилла, f. Scylla f, gouffre de Sicile.
Суря, м. Sourya, dieu de soleil.
Сфинксъ, м. le sphinx (*monstre*).
Сѣны, sf. pl. les Mânes, ombres des morts.
Сеено, f. Sthéno, une des Gorgones.
Талія, f. Talie, la muse de la comédie et l'une des grâces.
Тартаръ, sm. le Tartare, les enfers.
Термъ, м. Terme, dieu des limites champêtres.
Терпсихора, f. Terpsichore, muse de la danse.
Теутатесъ, м. Tautatès (*Mercurus gaulois*).
Тизифона, f. Tisiphone, une des Furies.
Тируналь, м. le Tirounal, fête du char sacré.
Тиръ, м. Tyr, le plus intrepide des dieux.
Титани, sm. pl. les Titans *м. (géants)*.
Тифонъ, м. Typhon, le génie du mal.
Торъ, м. Thor, le plus fort des dieux.
Тритонн, sm. pl. les Tritons *м. divinités de la mer.* [des eaux.
Удинъ, м. Ondin, -дина, f. Ondine, génie
Уранія, f. Uranie, muse de l'astronomie.
Фавни, sm. pl. les Faunes *м. divinités champêtres*.
Фебей, f. Phoebé, déesse de la lune.
Фебъ, м. Phoebus, dieu du soleil.
Флегетонъ, sm. le Phlégéthon, fleuve des enfers.
Флора, f. Flore, déesse des fleurs.
Фортуна, f. la Fortune, déesse du bonheur.
Фрей, м. Frey, dieu du soleil et de la pluie.
Фрея, f. Freya, déesse de l'amour.
Фригга, f. Frigga, l'épouse d'Odin.
Фурія, sf. pl. les Furies *ou Euménides f.*
Хамадриады, sf. pl. les Hamadryades *f. nymphes des bois*.
Харибда, sf. Charybde f, gouffre de Sicile.
Харонъ, м. Charon *ou Charon*, le nocher des enfers.
Харпін, sf. pl. les Harpies *ou Harpyes f. (monstres)*.
Харпократъ, м. Harpocrate, dieu du silence.
Хеба, f. Hébè, déesse de la jeunesse.
Хеката, f. Hécate, déesse des enfers.
Херкулесъ и Ираклъ, м. Hercules (*héros*).
Херманубисъ, м. Hermanubis (*Mercurus égyptien*).
Хермесъ, м. Hermes (*з.л. Меркурий*).
Херта, f. Herta, déesse de la terre.
Хигея и Хигиен, f. Hygiée, déesse de la santé.
Хименен, м. Hymen, dieu de l'hyménée.
Химера, f. la Chimère (*monstre*).
Хиппокампъ, м. Hippocampe (*cheval marin*).
Хиппокрена, f. Hippocrène f, fontaine des Muses.
Хоры, sf. pl. les Heures f (*déeses*).
Хроносъ, м. Chronos, Saturne (*з.л. Сатурнъ*).
Целено и Келена, f. Célanо, une des Harpies
Церберъ, м. Cerbère, chien à trois têtes.
Церера, f. Cérés, déesse de l'agriculture.
Цибелла, f. Cybelle, déesse de la terre.
Циклопи, sm. pl. les Cyclopes *м. aides de Vulcan*.
Чернобогъ, м. Tchernobog, le mauvais principe.
Числобогъ, м. Tchisllobog, dieu du temps.
Шива, sm. Siva, 3ème membre de la trinité hindoue.
Юпона, f. Junon, la reine des dieux.
Юпитеръ, м. Jupiter, le souverain des dieux.
Яга-баба, f. Iaga-Baba, déesse de la guerre.
Язонъ, м. Iason, héros *ou demi-dieu*.
Яма и Яма, м. Yama, juge des enfers.
Янусъ, м. Janus, dieu de la paix.
Яровитъ, м. Iarovite, dieu de la guerre.
Ѳезей и Тезей, м. Thésée, héros *ou demi-dieu*.
Ѳемида, f. Thémis, déesse de la justice.
Ѳетида, f. Thétis, une des Néréides.

ДОБАВЯНЕ.

Агонотетъ (*прѣдсѣдачъ на священи игри у Гръцы*), *sm.* un agonothe'te.

Бабленикъ, *sm.* noix grande *f.*

Барабанна клѣчка, *sf.* baguette de tambour, *f.*

Барабанно биене, *sm.* la batterie; | **послѣ** —, battant, *adj.*

— **блъскане** (*за ѳдене*). *sm.* Milit. la berloque et breloque.

Бациния, *sf.* la patrie; 1. **обычъ кѣмъ** —, le patriotisme; 2. **посвятенъ за добро на** —, citoyen, *adj.*; 3. **изгонване или испяждане отъ** —, l'expatriation *f.*; 4. **изгонвамъ или испяждамъ отъ** —, *va.* expatrier; 5. **отдалечавамъ или оставамъ** —, *vr.* va. s'expatrier.

Бацинско име, *sm.* Gram. mot ethnique *m.*

Бацица, *sm.* un enfant semblable à son père.

Бирникъ, *sm.* (*воуеъ Канзамалъ*).

Бойно поле, *sm.* champ de bataille, *m.*

Бранило, *sm.* le bouclier.

— **образенъ**, *adj.* clypéiforme et clypeast-riforme.

Бранилце (*у буболечки*), *sm.* H. nat. le corselet; | **Bot.** la cyme et cime.

Бранилченъ, *adj.* Bot. cymeux.

Бждинкъ, *sm.* (*воуеъ Пжнь*).

Вдѣвамъ (*хонецъ съ игла*), *va.* passer le fil à l'aiguille.

Възмждене (*второстжпенно*), *sm.* l'accessit *m.*

Гавряса, *vr.* (*воуеъ Подигравамъ*).

Гръшка, *sf.* le vice, défaut, malentendu *m.*; 1. *fig.* un pas de clerc; 2. (*противъ го-ворный языкъ*), l'incongruité *f.*; 3. **съ** —, vicieux, *adj.*; 4. **издыревамъ** —-кы, *va.* éplucher.

Долнѣсть, *sf.* *fig.* la petitesse.

Ерибица (*ниже*), *sf.* le perdreau; | **такъ** —-цы, la piriade.

Езыкотькуване, *sm.* la glossographie.

Жило и Жело (*подцѣпената кожа до по-кетъ-тъ на рѣка*), *sm.* l'envie *f.*

Забѣлявамъ, *va.* verser de l'huile.

Забѣлъ (*дървено масло*), *sm.* l'huile *f.*

Заповѣдъ [*стоя готовъ на* —, Milit. être de planton.

Запършенъ, *adj.* (*воуеъ Напетъ*).

Засачаса (*платното*), *v.* imp. il noircit.

Изглезвамъ, *vn.* être curieux.

Изгледенъ, *adj.* curieux.

Изгледъ, *sm.* la curiosité

Изгонване, *sm.* le ban; | (*за година*), *Jur.* l'abégation *f.*

Исхвърляване и -лене, *sm.* l'exception *f.*, exclusion, élimination *f.*; | **съ** —, par ex-ception, à l'exclusion de.

Исхвърлителенъ, *adj.* aexceptionnel.

Исхвърлително, *adv.* exclusivement; | (*отъ всичко друго*), privativement à tout autre.

Исхвърлямъ, *va.* exclure, excepter; | (*отъ подданство*), eximer; | —меса (*единъ другъ*), *vr.* s'exclure.

Кжсо [*на* —, *adv.* en abrégé.

Междина, *sf.* (*воуеъ Межда*).

Мониторъ (*ладия съ куля*), *sm.* Mar. le monitor.

Мжжы [*промѣняване* —, commutation de peine, *f.*

Надвизвателенъ, *adj.* triomphant.

Надначъ, *ка, s.* triphateur, trice.

Недотасанъ, *adj.* mal fait.

Надѣнчаръ, *ка, s.* charcutier, ère; un bou-dinier.

Наеменъ адвокатъ, *sm.* un avoué occupant.

Наемникъ, *sm.* Jur. un fidéjusseur; 1. **за** —, l'arrière-caution *f.*; 2. **ставамъ** —, *vn.* garantir, être ou rendre caution de, cau-tionner; 3. (*за нѣщо*), se faire fort de.

Наемничны паркы, *sf. pl.* le cautionne-ment.

Насмщина *f* или **Емчане**, *n.* la garantie, le garant, caution, cautionnement *m.*; 1. *Jur.* la fidejussion; | (*за чуждинецъ*), cau-tion judicatum solvi; 2. *Com.* le dueroire, couverture *f.*; 3. (*за плащането на за-писъ*), *Com.* l'aval *m.*; 4. **който дава** —, cautionnaire, *adj.*; 5. **съ** —, à bonnes en-seignes; | *Jur.* garanti.

Напрѣднувамъ, *vn.* percer.

Напрѣднуване, *sm.* l'avantage *m.*, gain *m.*; 1. *fig.* l'issue *f.*; 2. **имамъ** —, *vn.* faire for-tune ou florès; | (*съ нѣщо*), percer; 3. **съ** —, *adv.* fructueusement.

Напрѣднувателно движене, *sm.* mouve-ment progresseur *m.*

Наредба, *sf.* la règle, décret, canon *m.*; 1. (*на орденъ*), l'institut *m.*; 2. **ученъ въ** черковна —, un canoniste; 3. **издавамъ** много —-бы, *va.* réglementer; 4. **сборъ** обычайны —, le coutumier; 5. **сѣдване** орденскы или монашескы —, l'obser-vance *f.*

Наредбенъ, *adj.* réglementaire

Насповивамъ, *va.* souffrir.

Обирамъ, *va.* recueillir.

Обиране, *sm.* le recueillage.

Омысьль, *sf. fig.* la balance.
 Опашень, *adj. Anat.* coccygien.
 Опашчица, *sf. Anat.* le coccyx.
 Опирамса, *vr.* s'opiniâtrer à, s'obstiner, se mutiner, se piéter, s'aheurer à; | *fig.* roidir contre.
 Оплашевамъ, *va.* épouvanter, terrifier; | -са, *vr.* s'épouvanter, se rebuter.
 Оплашенъ, *adj.* ahuri. [sement *m.*
 Оплаха, *sf.* la terreur, épouvante *f.*, saisissable, perceptif, délicat; | *fig.* chatoilleux.
 Осѣтителенъ, *adj.* impressionnable et -pres-sible, perceptif, délicat; | *fig.* chatoilleux.
 Осѣтительность, *sf.* l'impressionnabilité *f.*, per-ception *f.*, cœur *m.*, les entrailles *f.*
 Осѣщамъ, *va.* percevoir, éprouver; | *fig.* con-voier.
 Отварямса, *vr.* s'épancher. [cation.
 Отрастевамъ, *va.* élever, donner une édu-
 Отрастеване, *sm.* l'éducation *f.*, instruction *f.*
 Отстранителенъ имотъ, *sm.* *Jur.* bien pa-
 garhernal.
 Отсѣждамъ, *va. Milit.* appointer.
 Очнителенъ, *adj. Pharm.* catotérique.
 Пълносочіе, *sm.* plénitude des humeurs, *f.*
 Побратимство, *sm.* le confrerie.
 Подкустревамъ, *va.* éveiller, exciter, ranimer.
 Подозъртна дружина, *sf.* le demi-monde.
 Подреждамса, *vr.* profiter de.
 Подреждане, *sm.* le profit, utilité *f.*
 Почитамъ, *va.* faire cas ou grand cas de;
 | *fig.* apprécier; | -читатъ на, *v. imp.* faire
 bonne figure.
 Почитане, *sm.* l'attention *f.*, considération *f.*,
 égard *m.*; 1. *fig.* le crédit; 2. двигамъ —
 къмъ нѣкого, *va.* déconsidérer; 3. нигуба
 — или увѣрене, la déconsidération; 4.
 за — на, *prep.* en considération de.

Праведливо, *adv.* à bonnes enseignes.
 Праведливостъ, *sf.* l'équité *f.*
 Праведливъ, *adj.* équitable, fondé.
 Празъ, *sm.* (voyez Пръчъ).
 Прасецъ, *sm.* (voyez Мышица).
 Прѣтварямса, *vr.* se transformer.
 Прѣжалвамса, *vr.* se prononcer.
 Расправенъ (за сѣдба), *arrêté.*
 Расправителенъ (за сѣдба), *adj.* délibéré;
 -лно, -ment.
 Расправие (на сѣдба), *sm.* l'arrêt *m.*, ar-
 rêté *m.*, décision, définition, délibération *f.*,
 délibéré, | *fig.* l'enucleation *f.*; | събиратъ
 на сѣдбены -неа, un arrêtiste.
 Ржка | съ отворена —, généreux, don-
 nant, *adj.*
 Самосебенъ обычъ, *sm.* amour propre *m.*
 Сгоденъ, *adj.* commode, confortable, aisé,
 facile, sarrable de.
 Сгодна (за топове ладия), *sf.* battant, *adj.*
 Сгодность, *sf.* la commodité, aisance, aise,
 convenance, facilité; | (на животинето), le
 confort et confort.
 Сдържа [не ма —, *v. imp.* je n'ose pas.
 Себе-си [наванъ — отъ нѣщо, не раз се
 posséder de.
 Скитало, *sm.* un errant.
 Слудничавъ, *adj.* (voyez Дръпнатъ).
 Сръдоморъ, *sm. Géogr.* la chersonèse.
 Стиженъ, *adj.* (voyez Заможенъ).
 Същане, *sm.* la connaissance; | -либовъ,
 Phren. l'amativité *f.*
 Сѣдба [отсачамъ —, *va.* arrêter, prononcer,
 décréter, définir, juger, régler.
 Така, *adv.* aussi.
 Убжхтанъ пѣтъ, *sm.* chemin battu, *m.*

1

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 03189 6544

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARDS**

